

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنییری

*

خاوهزی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرتووهر: بهدران شههمهد ههیب

***

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

سهرجهمی بهرهمه وهرگیپردراوهکانی

شاکر فهتاح

کتیبی شهشهم

سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی

شاكر فهتاح

کتیبی شهشه م

رێکخستن و لیکۆلینهوهی
ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی

ناوی کتیب: سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی شاكر فهتاح - کتیبی شهشه م
دانانی: شاكر فهتاح
رێکخستن و لیکۆلینهوهی: ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ٥٧٦
دهرهیتانی هونهری ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئهکره م
ههلهگری: دلشاد مستهفا + ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی
سهربهشتیبی چاپ: ئاوپهجمانی حاجی مهحموود
چاپی بهکهم، ههولێر- ٢٠٠٧
له کتیبخانهی گشتیبی ههولێر ژماره (٤٧٥) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوهتی

دادپهروهری

ژیانی جهواهییرلال نههرۆ

پشتیوانی ناشتی و ئازادی و پیشه‌وای هیندستان که به دهستی خوئی نوسراوه‌توه

سالی ۱۹۶۶

۱

نههرۆ یاخوه خیزانی سه‌ر رووبار!...

هه‌ر منالیک تاکانه بیته، نه‌خوازله‌لا له هیندستانیشدا گه‌وره بوو بیته، زۆری پێ ناچی به‌دخوو ئه‌بیته جا ئه‌گه‌ر ئه‌م مناله یانزه‌سالی‌ش به‌تاکانه‌یی مابیتته‌وه، له‌ناو دایک و باوکیا، هیوای پرگاری‌بوونی له‌ دهست به‌دخوویی زۆر کز ئه‌بی!... منیش له‌ ساله‌کانی سه‌ره‌تای ژیا‌ما به‌ته‌نیایی له‌ مالی باوکما ژیا‌م هیچ هاو‌پێه‌کم نه‌بوو له‌ ته‌مه‌نی خو‌مدابێ چونکه‌ خوشکه‌کانم زۆر له‌ من بچوکتربوون نه‌یش نیررامه‌ خویندنگای سه‌ره‌تایی بو‌ خویندن، له‌ به‌رده‌ستی مامۆستایانی تابه‌تی و دایه‌ندا فیری خویندن ئه‌بووم.

ئیمه‌ له‌ بنچینه‌دا له‌ خاکی (که‌شمیر) دابووین به‌لام باپیره‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌مان، له‌ دوو سه‌د سال له‌مه‌و پیشه‌وه‌ له‌ دو‌له‌ شاخاوییه‌وه‌ گواسته‌بویه‌وه‌ ناو ئه‌م ده‌شته‌ به‌پیتانه‌ بو‌ مه‌به‌ستی پاره‌ په‌یداکردن و ناوبانگ ده‌رکردن.

باپیرم (راج کاول)، زانایه‌کی یه‌جگار شاره‌زا بووه‌ له‌ زمانی (سانسکریتی) و (مه‌گول)ه‌کاندا، سه‌رنجی شاهه‌نشا‌ه (فارو خیار)ی راکیتشا بوو دوورنیه‌ که‌ خیزانه‌که‌مان هاتۆته‌ ناو (ده‌می)یه‌وه‌ که‌ پایته‌ختی ئه‌و شاهه‌نشا‌ه‌یتیییه‌ بووه، له‌سه‌ر خواستی ئه‌و شاهه‌نشا‌ه‌ بوی. ئه‌و ساله‌ سالی ۱۶۱۷ بووه‌ خیزانه‌که‌ له‌ویدا چۆته‌ ناو خانویه‌که‌وه، که‌ له‌سه‌ر ئاوی جو‌گایه‌ک هه‌لکه‌وتوووه‌ که‌ له‌ رووباریک جیا‌بو‌ته‌وه... دوورنیه‌ که‌ وشه‌ی (نه‌هرۆ) به‌ناوی خیزانه‌که‌مانه‌وه‌ نوساوه‌ رازه‌که‌ی ئه‌مه‌بی؛ چونکه‌ وشه‌که‌ له‌ (نه‌هر) وه‌رگیتراوه‌ که‌ واتای (رووبار)ه‌!... باپیرم له‌ شاری (ده‌له‌ی)دا جی‌گایه‌کی بلندی ده‌ست ئه‌که‌وئ، تا شو‌رشی ۱۸۵۷ رووئ‌ه‌دات ئیتر له‌وسا‌که‌وه‌ خیزانه‌که‌ له‌گه‌ل ئاواره‌کانی تردا روو ئه‌کاته‌ (ئاجرا) تیکرا هه‌ر سامانیکیشی ئه‌بی له‌ ده‌ستی ئه‌چن ئه‌و ده‌مه‌ هیتشا باوکم نه‌هاتبووه‌ جیهانه‌وه‌.

به‌لام هه‌ردوو برا‌کانی گه‌وره‌بوو‌بوون، بوونه‌ پیاو هه‌ر دوو‌کیشیان زمانی ئینگلیزیان

ئه‌زانی ئه‌م زمان زانینه‌ بوو‌بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ یه‌کیک له‌و دوو مامه‌م له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی تردا له‌ خیزانه‌که‌مان. له‌ ده‌ست ئه‌نجامی‌کی به‌ئه‌رک و ئازار پرگاریان بێ چونکه‌ به‌رێکه‌وت له‌ کاتی کوچ کردنیاندا له‌ (ده‌له‌ی)، پوره‌ بچوکه‌که‌م، که‌ ئه‌ویش وه‌ک هه‌ندی کور و کچانی (که‌شمیر) قژه‌ زه‌رد بووه، له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ماندا توشی هه‌ندی ئینگلیز دین، ئینگلیزه‌کان هه‌ندیکیان ئه‌وکچه‌ به‌ ئینگلیز ئه‌زانن، مامم وا تاوانبار ئه‌که‌ن که‌ فراندویتی. جاله‌و کاته‌دا، له‌دوای تاوانبارکردن، ده‌مو ده‌ست بریاردان و جی به‌جی کردنی بریاره‌که‌ ده‌ستیان پێ ئه‌کرد ئه‌وه‌نده‌ی نامینی که‌ مامم و خزمه‌کانی له‌ نزیکترین دره‌خته‌وه‌ بکه‌ن به‌په‌تا.

به‌لام ئینگلیزی زانینه‌که‌ی مامم به‌کاری ئه‌وه‌ دئ که‌ ئه‌و به‌په‌تا هه‌لواسینه‌یان دوا بخات خوا‌راستان یه‌کیکی وا به‌لایاندا تی ئه‌په‌رئ که‌ ئه‌یانناسیتته‌وه، ئه‌و که‌سه‌ فریا‌یان ئه‌که‌وئ و پرگاریان ئه‌کات له‌ ده‌ست خنکاندن!...

باوکی نه‌هرۆ له‌ خویندنگا هه‌را ئه‌کات

خیزانه‌که‌مان چه‌ند سالیک له‌ (ئاجرا)دا ئه‌ژئ، تا باوکم له‌ دایک ئه‌بی ئه‌وکاته‌ ۱۸۶۱/۵/۶ ئه‌بی سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر له‌و رۆژه‌یشدا بو‌ژئ هیندستان (پاره‌ندرانان تاگور)^(۱) له‌ دایک ئه‌بی!... له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا له‌ دایک بوونی باوکم به‌ر سه‌رده‌میکی وا که‌وت که‌ هه‌موو خیزانه‌که‌مان له‌ شین و شه‌پۆردا بوون چونکه‌ باپیرم له‌ سئ مانگ له‌وه‌ پیشه‌وه‌ مردبوو.

ئه‌رکی خیزانه‌که‌یشمان که‌وتبووه‌ سه‌ر هه‌ردوو مامه‌که‌م که‌له‌ باوکم گه‌وره‌تربوون، زۆری پێ نه‌چوو بوو، فرمانی دادگه‌ری که‌ له‌ژئیر فه‌رمانداری به‌ریتانیا دابوو، مامه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌می له‌ خیزانه‌که‌مان دوور خسته‌بووه‌ ئیتر باوکم له‌گه‌ل برا‌که‌یا مابوه‌وه‌ که‌ ناوی (ناند لال نه‌هرۆ) بوو پیشه‌ی ئه‌میش پشتیوانی (محاماة)بوو... برا‌کان هه‌ردووکیان یه‌جگار هۆگری یه‌کتی بوون په‌یوه‌ندی ناوه‌ندیان تیکه‌ل بوو‌بوو له‌ براهه‌تی و باوکایه‌تی و کورایه‌تی!... زۆری پێ نه‌چوو خیزانه‌که‌ کوچیان کرد بو‌ (ئه‌للا نابد) له‌ویدا مامم بو‌یوه

(۱) پاره‌ندرانان تیکۆر تاگور (۱۸۶۱-۱۹۴۱) له‌ که‌لکو‌تتای هیندستان له‌ دایک بووه، شاعیریکی گه‌وره‌ و به‌ به‌هره، شیعره‌کانی پرن له‌ هه‌ستی خواپه‌رستی و نیشتمانی، که‌سایه‌تییه‌کی به‌ری ئه‌ده‌بی جیهانییه، له‌ به‌ره‌مه‌کانی: یادگاره‌کان، گۆزانیه‌کانی ئیواره، گۆزانیه‌کانی به‌یانی، سروود و وینه‌کان. له‌ ۱۹۱۳ پاداشتی نۆلی به‌ده‌سته‌یتنا.

یه کیچک له پشتیوانه گه وره کانی دادگای بالا باوکیشم له سه ره تادا هه فیری زمانی فارسی و زمانی عه ره بی بووو تا نه گه یشتبوه گرتی دووه می ته مه نی خوی دهستی نه کردبوو به فیربوونی زمانی ئینگلیزی نه ونده هه یه، ژبانی ناو خوتندن گای باوکم بریتی بووو له زنجیره یه ک کاره ساتی هه راگردن له خوتندن گای چونکه هه ره حه زی له یاری کردن و جه ره زه بی کردبوو که چی له گه ل نه وه بشدا، ماموستا کانی زمانی ئینگلیزی خوشیان ویستبوو و له تنگ و چه له مه ییش پرگاریان کرد بوو.

نه و یارمه تی دانه یشیان له بهر زهره کیسه که ی بووه!... که چوو بووه ناو تا قی کردنه وه ی به کالۆریۆسی و یژه وه، هه ره له یه که م با به تیه وه و اهاتبوه و پیش چاوی که سه ره ناکه وی له بهر نه وه دهستی کرد بوو به ره ش کردنه وه ی په ره ی تا قی کردنه وه که ی له وه دوا نه چوو بووه ناو تا قی کردنه وه ی با به ته کانی تریه وه به لām ماموستا که ی بانگی کرد بووه لای خوی، سه ره زه نشتیکی توند و تیژی کرد بوو، پیی گوتبوو له با به ته یه که مدا تا نه ندازه یه کی گه وره وهرامی به باشی دابوه وه، نه گه ره ناشی و نه زان نه بوا یه بۆچی له با به ته کانی تریشدا نه هاتبوه ناو تا قی کردنه وه وه؟!... به لām نه مه بووه دوامین خوتندن له زانستکۆدا پاش نه وه حه زی کرد بوو پیشه ی برا که ی خوی بگری چوو وه ناو تا قی کردنه وه ی دادگای بالا وه که چی له مه دا پیش هه موو پیشکه و تووه کان که و تبوو ته نانه ت نیشانیکی به رسنگی زێربینیسی پی به خشرا بوو. که هاتبوه ناو پیشه ی پشتیوانییه وه سه ره که و تتیکی زۆری ده ست که و تبوو به لām نه مه نده هۆگری به زموره زم بووو، کاتیکی گه وره ی خوی به وه وه رابوارد بوو ئنجا مامم مردبوو. نه وه ییش سه ره گه ردا نییه کی گه وره بووو بۆ باوکم ئیتر له و ساکه وه نه رکی خیزانه که هاتبوه سه رشانی باوکم ئیتر خوی دابوه کار و فرمانی خوی له وه دا ناوی ده رکردبوو ده رامه تی زۆر بووو که نه وه ییش بووو به هۆی نه وه ی که به جار یک خوی نو قمی خوتندن و لیکۆلینه وه ی یاسا کان بکات، که پر به دل حه زی لی نه کردن!... له بهر نه وه هه یچ کاتیکی بۆ خوی نه هیشته بووه که خه ریکی کارگوزاریه که بی له کۆری کۆمه لایه تی یاخود خیزانیدا به لای زرن گه کاریشدا هه ره نه چوو!... په له به سه ره په یژه ی سه ره که و تندا سه ره که و ت.

له وه دا پشت ته ستور بووو به زهره کی و نیازه به هیز و هه ره ته که ی خوی له بهر نه وه تا نه هات زۆر تر پشتی نه به ست به خوی. زۆر تر به خوی دا رانه په رموو، که ده ست بداته هه ره کار یک جی به جیتی بکات باوکم به هه موو و اتایه کی وشه که، نیشتمان په ره بوو له گه ل نه وه ییشدا سروشتی ئینگلیزی چوو بوو به دل له رووی شیوه ی ژبانیانه وه هه ره ها هه ستی

وا نه کرد که ها ونیشتمان هه کانی له کرده وه و په وشتا نزم بوونه ته وه له بهر نه وه هه ره چی به کیان به سه ره ها تووه، هی دهستی خویانه، هه ل نه گرن وایان لی بی!... جا به هۆی په ره سه ندنی ده رامه ته که مانه وه، که سال به سال سامانه که مان زۆرتری لی نه هات. به ره به ره، له ژبانا، چوینه شیوه ی رۆژئا واییه وه!

جا باری خیزانیمان به م جۆره بووه، که من له ۱۴/۱۱/۱۸۸۹ دا له دایک بووم، که من هیشتا منالیش بووم.

ژوره کانی شه مه نده هه ره هه بۆ نه وروپاییه کان دانه نران

له تافی منالیا هه یچ کاره ساتیکی وای لی روونه دام... هه ره چیم له بیردا ماوه هه ره نه ونده یه که گویم له پسمامه گه وره کانم بوو گه توه گویان نه کرد له با به ت هه ندی کار و باره وه، سه رم لی ده ره نه کردن. نه ونده هه بوو توانج و پلاریان له ره وشت و خوی ئینگلیزه کان و ئۆراسییه کان نه گرت به رامبه ره هیندییه کان له نا وه ند فه رمانداران و ژیر ده سه ته کانیاندا کاره سات زۆر رووی نه دا به راستی شتیکی زۆر نه نگ و ناشیرین بوو که نه مان بیست هه ره ئینگلیزیک هیندییه کی بکوشتا یه، دادگا که به ره لالی نه کرد چونکه سویند خۆره کان^(۱) له و که سانه پییک هاتبوون که خۆشیان ئینگلیزبوون وه که نه و، به لām نیشته نیی خاکی هیندستان بوون!...

ژوره تاییه تیه کانی ناو شه مه نده فه ره کانی ش، هه ره بۆ نه وروپاییه کان ته رخان نه کران، بام ریبواریش زۆر بوون... منیش که گه وره بووم، دلیم پر بووو له قین به رامبه ره سه رداره بیگانه کان و دادگه ره کانیان به لām که تاک و ته رای ئینگلیزم بدیا یه هه یچ پشم و قینیکم له دلآ نه نه بوو به رامبه ریان به پیچه وانه ی نه م له کانگای دلما خۆشم نه ویست!... که ته مه نم گه یشته ده سالان، خیزانه که مان گوتزایه وه ناو خانوبیتی گه وره ی تازه وه باخچه یه کی گه وره و نه ستیرکیکی مه له کردنیسی تیا بوو زو و به زو و فیری مه له کردن بووم، به سه ره نا وه که وه و له ژیر نا وه که یشدا... له و کاته دا (جه نگی بویر) له خوارووی نه فه ریکا دا دامه زرا منیش ده ستم کرد به خوتندن وه ی رۆژنامه کان، بۆ نه مه ی رۆژ به رۆژ نا گام له کاره ساتی نه و جه نگی بی به هه موو دلیم که وه حه زیکی جه نگی (بویر) بووم!...

هه ره ها له و کاته دا کاره ساتیکی خیزانیش روویدا با یه خم زۆر پی نه دا... خوشکیکم له دایک بوو!... سه ردا نه کانی باوکیشم له نه وروپا، له و ماوه یه دا، بوونه هۆی نا زا وه

(۱) واته: نه ندامانی دادگه (هیئه المحلفین).

ناوه و یه ک له ناو کۆمه لایه تیبی (بوراها) کانی ناو (که شمیر) دا له ناو هیندستاندا به تاییه تی که باو کم به ریه چی دانه وه و نه یه تیشته له په رستگا که یان داکارو باری ئایینی بو پاک کردنه وهی له گونا هه لیسو پیتن.

پیش ئه ویش (پاندیت بیشان نارایان)، توشی گیتزه لئو که یه کی وه ها بو بو له لایه ن پیا وه ئایینییه وشکه کانه وه، که بریاریان دابوو به (که نه فت کراو) ی دابننن. ئەم بریارانه، بو بو به هۆی ئه وه ویش که تیسره ی بوراها مایه که شمیر بیه کان بن به دوو که رته وه و نا کو کیشیان بکه ویتته ناوه وه که چی ئەم پیا وه له پاشدا بو به سه ره ژکی کۆنگره ی هیندییه کان!... ئنجا که باو کیشم به که لله ره قییه که وه سه رکیشیی نوواند و نه یو بست له په رستگا دا له گونا هه پاک ی بکه نه وه، له تیسره ی بوراها مایه کاندا که رتییکی سیتییه میش په یدا بو!... به لām زۆری پێ نه چوو، هه رسێ که رته که یه کیان گرت هه و بو نه وه به یه ک.

چونکه بیرو باوه ر هه ندیک گۆر باوون و ئەو کۆته و زنجیرانه ی کۆنیش له ناو دا هه لگیرابوون!...

ده رویشیکی سیانزه ساله

که ته مه نم له پانزه سالی نزیک بو وه وه، باو کم مامۆستا و رابه رتییکی بو راگرتم، له ماله وه له گه لماندا ئەژیا ناوی (فه ردنیان د برۆکس) بو باو کی ئەم پیا وه (ئیرله نده) یی بو وه دایکیشییان (فه رنه سه) یی یاخود (به لچیکا) یی بو وه یه کتیکیش بو له پشتیوانه خوتن گه رمه کانی ده رویشایه تی (تصوف) خۆشه و یستییه خوتندنه وه ی خسته دلّمه وه ئیتر له و ساکه وه ده ستم کرد به خوتندنه وه ی نووسراوه ئینگلیزییه گه وره کان.

ئاره زو ویشی خسته سه ر زانسته کان و پیتچ و په نا کانیان ته نانه ت کارگه یه کیشمان له ناو خانووه که ماندا دامه زراندا، تاقیکردنه وه کانی زانستی کیمیا و زانستی سه ره تایی سرو شتمان تیا را ئە په راند!... بیه جگه له مانه، هه موویان، به رامبه ر ده رویشایه تیش خۆشه و یستییه کی گه رمو گوپی له دلّما دامه زراندا ته نانه ت وام لی هات خۆم کرد به ئە ندامیک له (کۆمه لی ده رویشایه تی) دا، که هیشتا ته مه نم سیانزه سالان بو!... ئە مه م له ده رویشایه تیه وه ده ست که وت که به چاو پیک ی بێ دنگ و سه نگانه وه، به بی رتییکی په رشویلا وه وه، سه بری کاره ساتی ژیانم ئە کرد، که هیه چی به سه ر هیه چه وه نه بو!...

ئوه نده هیه، له پاش ئە مه ی له (برۆکس) جوئ بو مه وه، هیه فری تیکم به سه ر ده رویشایه تیه وه نه ما، به هیه کلۆ جیکیش خۆم له ده رویشایه تی نه ئە گه یاندا!...

هه ره ها له تافی منالیمدا (جهنگی روس و ژاپۆن) یشم بیر ئە که ویتته وه سه رکه و تنه کانی (ژاپۆن) به سه ر (روس) دا ده ماری ئە بزواندم... گری له دلّم به رنه دا!... ژماره یه کی زۆر نووسراوم له بابه ت (ژاپۆنیا) وه کری... ئیتر له و ساکه وه بیری نه ته وایه تی چه زیک بو له میتشکا جیگیر بی... هه موو ده م بیرم له وه ئە کرد وه که چۆن هیندستان ئازاد بکری، که چۆن ئاسیا رزگار بکری له ده ست به نده یی ئه و رو پاییه کان ئیتر هه ر له و ساکه وه ئا و تم ئە خواست بو خه باتییکی گه وره و مه ردانه بو تیکۆشان تیکی پاله وانانه!... له مانگی پینجه می سالی ۱۹۰۵ دا له گه ل باو کم و دایکم و خوشکه بچکۆ له که مدا سواری که شتی بووین و چوین بو ئینگیلته ره... ئە و ساکه ته مه نم پانزه سال بو تا ئە ندازه یه ک به ختم له وه دا یاریو که له زانستگای (هارۆ) دا جیگایه کم بو خۆم دۆزییه وه. چونکه هه ندیک ته مه نم له وه زۆر تر بو که زانستگا که دیاردی کرد بوو بو هه موو شاگردیک خیزانه که یشمان کۆچی کرد بو ئە ورۆیا، پاشان گه رایه وه هیندستان هه ستم ئە کرد به ته نیایی به زه بیم به خۆمدا ئە هاته وه بیری خیزان و که سوکار و نیشتمانم ئە کرد... به لām به وسویتییه وه زۆر نه تلامه وه چونکه تیکۆشام بکه ومه ناو ژبانی خوتندنگا وه زۆری پێ نه چوو به فرمان و به یارییه وه خه ریک بووم و ئاواره بیم له بیرو چوو وه.

جا له به ر ئە وه ی که زمانی لاتینیم نه ئە زانی، خۆم له پۆلیکی نزمدا دامه زراندا بو به لām زۆری پێ نه چوو، خسته میانه پۆله کانی بالاتره وه تیکرا، له زوور به یی بابه ته کاند، پیش ئە وانه ئە که وتم که له ته مه نی خۆمدا بوون؛ به تاییه تی له زانیارییه گشتییه کاند ئە و ساکه هه ر چوار پینج شاگردیک هیندی هه بوون، له زانستگای (هارۆ) دا... چه ند شاگردیک جوله که یشی تیا بوو له گه ل شاگرده کانی تر دا هه لیان ئە کرد و به بی دنگییه وه رایان ئە بوارد.

به لām هه موو ده میک هه سستیکی دوژمنایه تیم هه ست پێ ئە کرد له ناو شاگرده کاند، به رامبه ر ره گه زی (سامی) یه کان... ئە وانه هه موو ده م به (جوله که ی به دخو) دائه نران، هه موو ده م نه نگه و یست بوون لای ئە وان!... زۆری پێ نه چوو، منیش بی ئە مه ی ئاگام له خۆم بی، وام به باش ئە زانی که منیش وه ک ئینگلیزه کان خۆم بنوینم به رامبه ریان!... له راستی دان هیه رۆژتیک هه ستم به دوژمنایه تیه کی راسته قینه نه ئە کرد به رامبه ر ره گه زی (سامی) ته نانه ت له وه دوایش گه لیک دۆستی دلّسوژم بو په یدا بوو، له وان!...

له ناوهنده راستی په‌رستیی (نیتشه) و شل و شیواوی (ئوسکار وایلد) دا

له و ماوه‌یدا که له زانستگای (هارۆ) دا بووم، دهنگی کاره ساتی ناو هیندستان ته‌هاته به‌رگوتیم، دلّی ته‌نگ ته‌کردم. چونکه له ساله‌کانی ۱۹۰۶ و ۱۹۰۷ دا کاره‌ساتی گه‌وره گه‌وره له (به‌نگال) دا پروویان ته‌دا و گرتن و به‌ندیی کردن و پشیتوییه‌کی زۆربش له ئارادابون بزوتنه‌وه‌ی خو دوور خستنه‌وه‌یش له ئینگلیزه‌کان په‌ره‌ی سه‌ندبوو به‌لام زۆری پئی نه‌چوو له مانگی ده‌هه‌می سالی ۱۹۰۷ دا چومه زانستگای (تربنتی) له شاری (که‌مبرج) دا ته‌وساکه ته‌مه‌نم حه‌قده سالان بوو. له‌ویدا سێ سال مامه‌وه، خویندم، زۆر سه‌رم ئاسوده بوو به‌خویندنی زانسته سروشتییه‌کانه‌وه خه‌ریک بووم وهک: کیمیا و جیۆلۆجیا و گژوگیا به‌لام هه‌ر به‌وانه‌وه خه‌ریک نه‌بووم که کاتی پشورده‌کان ته‌هات له نیوه‌ی سال و دوایی سالی خویندندا، له‌گه‌ل هاورپیکاندا به‌کمان ته‌گرت و ده‌ستمان ته‌کرد به‌گفتوگۆکردن له بابته نووسراوه‌کانی (نیتشه) و پیتشه‌کییه‌کانی ناو نووسراوه‌کانی (به‌رناردشو) (۱) وه... جا به‌هۆی هۆگر بوونه‌وه به‌نووسراو خویندنه‌وه وه ته‌متوانی خووم بخه‌مه ناو ته‌و گفتوگۆبانه‌وه بئی ته‌مه‌ی ناشیتیی خووم پیشان بدهم، زۆریه‌ی ئیمه له بابته‌ی کاروباری ره‌گه‌ز بازبیدا شه‌رمه‌زار بوو... یاخود هه‌ر هه‌یج نه‌بئی خووم وابووم!... له‌به‌رته‌وه شه‌ره‌زایی به‌که‌م له‌و بابته‌انه‌وه هه‌ر بریتی بوو له‌ پیتش بینی ته‌نانه‌ت تا چه‌ند سالیکیش پاش ده‌رچوونم له زانستگۆ هه‌روا مامه‌وه!...

له‌و کاته‌دا به‌ره‌و شیتویه‌کی (قورنایی) ی نادیار ته‌چووم... ته‌مه‌یش بریتیییه له: په‌رستیییه‌کی وه‌ها که ئاره‌زوی خووش رابواردن ته‌کات و گوئ نادانه ده‌ستووری کۆمه‌لایه‌تی و تیبز به‌باری کۆمه‌لایه‌تیش ته‌کات ته‌م جوړه ژبانیه‌یش له هه‌مولاویتک رووته‌دات!... ته‌م جوړه ئاره‌زوویش، به‌هۆی خویندنه‌وه‌ی نووسراوه‌کانی (ئوسکار وایلد) (۲) و (ولته‌ر باتر) وه له دلّی من و له دلّی زۆریه‌ی هاورپیکاندا گه‌شه‌ی کردبوو...

(۱) جورج برناردشو (۱۸۵۶-۱۹۵۰) نووسه‌ریکی به‌ناوبانگی ئیترله‌ندییه له بواری رۆمان و شانۆبیدا ده‌ستیکی بالای بووه، له (دبلن) له دایک بووه، بۆ چوونه‌کانی شیللی شاعیر و کارل ماکسی به‌لاوه کاربگه‌ربوون، گالته‌جاری و لاقرتی و ره‌شبینی به‌ به‌ره‌مه‌کانیه‌وه زالبووه، له‌وانه: پیایوی چاره‌نووس، قوتایی شه‌یتان، چه‌ک و پیایو. له ۱۹۲۵ دا پاداشتی نۆلی به‌ده‌سته‌پیتاوه.

(۲) ئوسکار وایلد (۱۸۵۴-۱۹۰۰) ته‌دیبیکی ئیترله‌ندییه له (دبلن) له دایک بووه، ده‌بوویست هونه‌ر بۆ سه‌ر شیتوازه سه‌ره‌تاییه‌کانی بگیتپیته‌وه، له رۆمان و شانۆبیدا چیرۆکی زۆری هه‌یه: مایه‌ی ره‌زانه‌ندی خوینته‌ران و ره‌خنه‌گران.

له‌گه‌ل ته‌مه‌شا که من له کانگای دلّدا هه‌زم له ژبانی په‌ره‌موره‌زم و خویرپیتی نه‌ته‌کرد، به‌لام له کاروباری ئاینبیدا وشک نه‌بووم؛ به‌دلّ قیینم له پیتونده ئاینییه وشکه‌کان بوو، جا له‌به‌رته‌وه بۆ من شتیکی ئاسایی بوو که له ژباندا روو بکه‌مه لایه‌کی وا که ئاینی نه‌بێ.

له‌گه‌ل ته‌مه‌شا ته‌م ره‌ووشته‌م وهک رووکه‌شیک وابوو، نه‌چوو بووه کانگای ده‌روونه‌وه له راستیدا، جوانییه‌کانی ژبان کاریان له دلّم کردبوو زۆرتر ته‌و بیره دلّمی کیش کردبوو که له ژباندا رینگه‌یه‌کی وا بگرم که لیم بوه‌شیته‌وه و له‌گه‌ل ریزگرتنی خویدا به‌رامبه‌ر به‌خووم بگوتیجی من ته‌م ته‌ویست خووم له کرده‌وه‌ی به‌زموره‌زم، خویرپیتیدا نوقم بکه‌م نه‌یشم ته‌ویست خووم له خویشییه‌کانی ژبان بئی به‌ش به‌یتمه‌وه له راستیدا، ده‌ستم کرد به‌خووش رابواردن، ته‌وه‌یش نه‌ته‌چو به‌می‌شکما که ته‌و جوړه خووش رابواردنانه‌م به‌تاوان و گوناوه دابنریت هه‌ر له‌و کاته‌یشدا دلّم ته‌چوو به‌لای جه‌ره‌زیی و خووخستنه‌وه ناو کاروباری سامناکه‌وه هه‌موو ده‌می‌ک له باوکی خووم ته‌چووم له قومارکردندا تا ته‌ندازه‌یه‌ک وهک ته‌وووم.

له‌پیتشدا قومارم له‌سه‌ر پاره ته‌کرد، دوای ته‌وه قومارم بۆ تامانجه به‌رزه‌کان ته‌کرد، جا له‌م جوړه قوماره‌یشدا کاروباری ژبانی وه‌هام به‌کارته‌هینا، که له پاره گه‌لیک گرنگ تر، به‌نرخ تر بوون!...

هه‌رچه‌نده من ناوی (قورنایی) و بیرو باوه‌ره‌کانی سه‌ر به (قورنایی) م ناوبرد نابئی که‌س به‌وه له‌یه‌دا بچئی که من له‌و بابته‌انه‌وه شه‌ره‌زاییه‌کی باشم هه‌بووی، له راستیدا من ته‌واو له‌و بابته‌انه‌تی نه‌ته‌گه‌یشتم هه‌رچییه‌ک له‌و بابته‌انه‌ی له‌میشکما جئ گیر بووبوو، بریتی بوو له‌ته‌ندیشه‌ و شت هینانه به‌رچاو له شیتویه‌کی شادراوه و نادیاردا که له راستیییه‌وه دوور بوون!... ژبانی ته‌و سه‌رده‌مه‌م پریوو له کاروفرمان و یاریی کردن و خووش رابواردن هه‌یج شتیکی ته‌و ژبانیه‌ی لی تیک نه‌ته‌دام ته‌وه‌یش جار به‌جاریک ته‌و زۆرانبازییه زرنگکارییه نه‌بئی که له هیندستاندا رووی ته‌دا شاگرده هیندییه‌کان له (که‌مبرج) دا کۆمه‌لکیان دامه‌زاند بوو ناویان نا بوو (کۆر) ئیمه‌یش گشت جاریک له شوینی ته‌و (کۆر) ده‌دا له بابته کاروباری زرنگکارییه‌وه، گفتوگۆمان ته‌کرد.

به‌لام گفتوگۆگامان تا ته‌ندازه‌یه‌ک، له راستی و رووداوه وه دوور بوون!... له‌گه‌ل ته‌وه‌یشا من له‌و سێ ساله‌دا که له‌ویدا ژبام، ره‌نگه‌ بلیم که له‌و (کۆر) ده‌دا هه‌یج جاریک خه‌ریکی ته‌وه نه‌بووم قسه‌ی تیا بکه‌م ته‌وه‌یش سه‌باره‌ت به‌شه‌رمینیم بوو!... جا ته‌م درده‌م

هەر له کۆڵ نهبووهوه، له هه موو ده مه ته قتيه کانی ناو زانستگا که دا... ته نانه ت هه وه م پي خوشتر بوو که جه ريمه بکريم^(۱) و تا سالي خویندنه که نه بریته وه، نه بيمه کورپه وه بو قسه کردن!... دواي هه وه خووم دا به خویندنی ياسا. له هاوینی ۱۹۱۲ دا هه پي دانهم ده ست کهوت که له به رده م دادگا کانی ئینگلیز دا پشتیوانی بکه م که پاییز دا هات که رامه وه هیندستان. تا هه وه ده مه حه وت سالی ک بوو له هیندستان دوور که وتبوومه وه.

ياسای فرمانداریی ئینگلیز مرۆف له که لک نه خاتا!

خۆم که یانده دادگای بالا و تیا دامه زرام تا نه ندازه یه ک فرمانی ناو نه ویم پي خوش بوو تا چه ند مانگي کيش له دواي که رانه وه م بو هیندستان به خوشییه وه و رامبارد به لام نه وه ژيانه ی که له گه ل زۆریه ی رۆله کانی ره گه زی خۆمدا رام نه بوارد، زۆری پي نه چوو به ره به ره ته روتازه ییه که ی تیا نه ما، خوشییه که ی لی چوه وه ته نانه ت و ایشم لی هات که وا هه ست بکه م به خۆم که له ژيانی کی دیاردی کرای ریک خراوی دووباره بووه دا نه ژیم که پره له دلته نگی، نه که لکی کم هیه و نه ئامانج. من له و باوه رده ام، که خویندنه تیکه لوییکه له که م بوو، که بووبوه هۆی وه رس بوونم له ده ست نه و ناوچه یه ی که تیا نه ژيام.

چونکه نه و خووانه و نه و بیروباوه رانه ی که له ژيانی ئینگلیته رده ا پتیانه وه راهاتبووم، له گه ل ره وشت و خوو بیروباوه ری نه م ناوچه تازه یه و نه م ژيانه تازه یه مدا ریک نه ته که وتن له گه ل نه مه شا، خوشبه ختانه، ژيانی ناو ماله که مان له گه ل نه و ژيانه ی ناو ئینگلیته رده مدا ریک نه که وت بۆیه کا نه مستوانی به رگه ی نه و ژيانه ی کۆمه لایه تییه بگرم به لام نه و ته نیاییه ی نه ته کردم بیجگه له وه خویندنه وه خانه ی دادگای بالا هه بوو.

یانه ی پیاوانی ياسا هه بوو که له ویدا مرۆف چه ند که سیتی دیاری کرای نه بینی و گفستگۆی له گه لدا نه کردن به لام نه و باه تانه ی لی نه دوان، هه رچه ند باه تیکی دیاردی کرابوون، که هه موو رۆژیک دووباره نه کرانه وه بی گومان جو ره ژيانی کی و باه که لکی بزوتنه وه ی بی نه هه ات له به رنه وه زۆری پي نه چوو، هه ستم به وه نه کرد که ژيان شتیکی هه چوو پوچه و پره له خا و خلیچک... ئینگلیزه کانی ناو هیندستان، حه زیان له ها وده می هیندییه کان نه نه کرد هه ر ئینگلیزیکت بگرتایه، خۆی و نه هه ته پيش چا و که نه ندامیکه له له شگری داگیرکه ر. هه ر به و جو ره بيش ره فتاری نه کرد نه وه ویش هه رگیز نه نه چوه سه ر که

(۱) واتا: سزا بدریم.

په یوه ندییه کی ئاسایی ئاسان له ناو هه ردوو ره گه زدا په یدا بی!... له سایه ی فرمانداریی ئینگلیزه کانیشه وه، چ له ناو پایه کانی فرمانره واییدا، چ له ناو کۆمه لایه تیشدا چینی ک له فرمانه برانی ئینگلیز و هیندییه کان به رز بووبونه وه، که نا شیتی و وشکی و میتشک بچوو کییان پتیه دیاربوو... جا له به رنه وه، نه گه ر ئینگلیزی کی لا و به اتایه هیندستانه وه، هه ر نه وه نده جیگیر ببوايه، نه چوه بن چنگی نه م ژيانه خا و خلیچکه وه له رۆژدا هه ر به خویندنه وه ی نه و تو مارانه وه خه ریک نه ما که له پرانه وه نه نه هاتن پاش نه وه هه ندی وهرزی نه کرد زۆری پي نه نه چوو، نه چوه یان که ی خۆی تیکه ل به وانه نه بوو که له دانگی خوی دا بوون هه ندی و بسکیی نه خوارده وه. هه ندی له گۆشاره هه فته ییه وینه داره کانی ئینگلیزیی نه خویندنه وه که م بۆی نه کرا نوسرا و بخویندنه وه نه گه ر نه وه ییشی بو بچوايه سه ر، زۆریه ی جار، هه ر نووسرا وه کۆنه کانی نه خویندنه وه، نه ک تازه کان!... پاش نه وه وه رس نه بوو و ده ستییشی نه کرد به گله یی کردن له هیندستان، که بی به وه ده رده دی، که ورده ورده کز و په ست نه بی هه ندی قسه ی ناشیرینییشی نه گوت به ئا ووبای هیندستان بۆله بۆلیکی زۆریی نه کرد له وانه ی که پشتیویان خستبووه نا و هیندستانه وه و بووبونه هۆی زۆریونی نه رک و ئازاری نه و که چی لا وه ئینگلیزه که په لی به وه نه نه برد که پوچ بوونه وه ی میتشکی و کزیونی خویندنه وارییه که ی خۆی هه ر سه باره ت به وه بوو که فرماندارییه کی چینی ده وه مه ند (بیروکراتی) ی زه بر به ده ست له نا و هیندستاندا دامه زرابوو، که خۆی به شکیک بوو له و فرماندارییه!...

جا نه گه ر فرمانه بریکی ئینگلیز به وه هه موو ریدان و پشتووانانه وه که ده ستی نه که وتن، به م جو ره ژيانی به سه ر بردی، نه ی نه بی فرمانه بریکی هیندی چون ژیا بی که له گه ل نه و فرمانه بره ئینگلیزه دا فرمانی نه بینی و له ژیر ده ستییشیدا بوو، به تاییه تی نه گه ر له و که سانه ییش بووی که ویستبیتی وه ک ئینگلیزه کان بژی و رابووی؟!...

گه شه کردنی بزوتنه وه ی نیشتمانی له ژیر پشه وایه تیی فاندیدا!

جا نه م باره له چینی فرمانه بره کانه وه په ره ی سه ندبوو بو نا و چینی نا وده راستی هیندییه کان، به تاییه تی بو نا و نه وانه ی که خا وده ی خویندنه واریی ئینگلیزی بوون، له مانه ته نیا رۆله کانی هه ندی له شاره هیندییه کانی لی ده رچوو بوو وه ک دانیشتمانی شاری (که لکه تتا) و (بۆمبای) که ته ماشام نه کرد: خا وده ن پيشه سه ره سه ته کان وه ک پشتیوانه کان و پزیشکه کان و نه وانه ی له دانگی نه واندان بوون، هه موویان که وتبوونه

گیتراوی ئەو بیره خاوخلیچکەوه. خۆیان دوور خستبووه وه له نەتەوه، تەنانەت له بەشی خوارووی چینی ناوەراستی شەوه کاروبارەکانی زرنگکارییش هەر بە دەست چینی فەرمانبەران و چینی سەررووی ناوەراستەوه بوو. ئەوەندە هەبوو، ئەو بزوتنەوه نیشتمانییەکی که له ساڵی ۱۹۰۶دا پەیدا بوو له شاری (بەنگال)دا، بۆ یەکەم جار ئەم بارە لەرزاندەوه، ژینی چینی ناوەراستی خواروو و ئەو چینه‌بیش که له پاش ئەوهوه دێ، تا ئەگاتە بۆره پیاوان، سەرله‌نوێ تازەبووهوه زۆری پێ نەچوو ئەم گۆررانه زوو گەشەیی کرد، زۆر پەرهی سەند ئەوه‌بیش بەسایه‌ی پێش‌ه‌وايه‌تیی غانديیه‌وه جیج به‌جی بوو^(۱) ئەوەندە هەیه که خەباتی نیشتمانی، هەرچەندە ژین تازه ئەکاتەوه و چست و چالاکیی زیندوو ئەکاتەوه له‌ناو نەتەوه‌دا، بەلام بەشێکی زۆر له‌ئاگاداریی و ریاویی و کارگوزاریی داگیر ئەکات، تا مەرۆف وای لێ دیت دەستی ناپەرژتیت هیچ جورە چست و چالاکیی خەباتیکی تر بنوێنێ و پەرهی پێ بدات له‌بەرئەوه هەستم بەخۆم کرد، که له‌و چەند سالانە‌ی پاش گەرانه‌وه‌م بۆ هیندستاندا، له‌ ژیاانی خۆم دل‌خۆش نەبووم چونکه پێش‌ه‌که‌م به‌هه‌موو هیز و هه‌ره‌تییکی دل‌ه‌وه‌ رانه‌ ئه‌په‌راند هه‌روه‌ها باری زرنگکاریی ئەو دەمه‌بیش وابوو، که هیچ ماوه‌یه‌کی نەئەدا به‌په‌یدا‌بوونی خەباتیکی نیشتمانیی دژمنانه به‌رامبه‌ر به‌فەرمانداریی بیگانە منیش چومه‌ ناو دەستە‌ی کۆنگره (حزبی مؤقەر) وه هەر کۆبوونه‌وه‌یه‌کیان بکردایه له‌گه‌ڵیاندا بووم له‌ هه‌ندی دەمی تایه‌تی نەتە‌وايه‌تیشدا به‌هه‌موو کۆلی دل‌ه‌وه‌ دەستم ئەکرد به‌تیکۆشان و فرمانکردن به‌لام ئەوانه هەر جار به‌جاریک پرویان ئەدا، نه‌ک هه‌موو دەم!...

بەلام زۆری پێ نەچوو، جەنگی یەکه‌می جیهانی، هه‌موومانی خه‌ریک کرد به‌خۆیه‌وه هەرچەندە ئەو له‌سەر‌تادا، له‌ ئێمه‌وه دوور بوو به‌لام یاسای به‌رگری هیندستان، توند

(۱) کاندھی گاندی (۱۸۶۹-۱۹۴۸) فەیلەسوف و تیکۆشەر و سەرکرده‌یه‌کی گه‌وره‌ی هیندی بوو، به‌ (مهاتما- نه‌فسی به‌رز) ناوه‌بیرا، له‌ ۱۸۸۸-۱۸۹۱ له‌ نەندنه‌ن حه‌قو‌قی خۆیند، له‌ ۱۸۹۳-۱۹۱۴ له‌ خوارووی ئەفهریقا کاری پارێزهری ده‌کرد، له‌ ۱۹۱۴ ده‌گه‌ریته‌وه‌ ولانه‌که‌ی و رابه‌رایه‌تی بزوتنه‌وه‌ی رزگاری نەتە‌وه‌یی کرد؛ به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی ناشیتانه‌ و دوور له‌ توندوتیژی، چەند جارێ مان له‌ خواردن ده‌گرت بۆ به‌ده‌یتانی ئامانجه‌ نەتە‌وه‌یه‌یه‌کانی له‌ ۱۹۴۷ به‌شدارێ له‌و گفتوگۆیانە‌دا کرد له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی ئینگلیزدا بۆ سه‌ره‌خۆیی هیندستان، دوا‌جار به‌ده‌ستی (براهماتیه‌ک) ی توند‌ه‌وه‌ تیرۆرکرا، بێر و شێوازی خه‌بات و که‌سایه‌تیه‌که‌ی تا ئێستاش بوونه‌ته‌ نمونه‌ی به‌رزی خه‌بات له‌لای رێبوارانی رێگای رزگاری له‌ جیهاندا.

چنگی گرت به‌سه‌ر نیشتمانه‌که‌ماندا ئیتر هەر ئەوه‌نده‌ ساڵی دووه‌می جەنگی ده‌ستی پێ کرد، ده‌نگی گه‌له‌کۆمه‌کێکان و له‌ناکا و کوشتنه‌کان و شێوه‌کانی فرۆش‌بازیی رۆژنامه‌کان بلامبوونه‌وه‌ بۆ ئەمه‌ی له‌ (په‌نجاب)دا سه‌ربازەکان کۆیکرتنه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ به‌ده‌م زۆر ئەوه‌ بلام‌ئەکرایه‌وه‌ که هیندستان لایه‌نی به‌ریتانیا ئەگرێ و به‌دل‌ پش‌تیوانی^(۱) ئەکات، به‌لام له‌راستیدا به‌ریتانیا له‌لایه‌ن هیندییه‌کانه‌وه‌ زۆرکه‌م خۆش ئەویسترا هه‌رچه‌ند مام ناوه‌ندییه‌کان و له‌ وزه‌ به‌ده‌ره‌کانیش ده‌نگی سه‌رکه‌وتنه‌کانی ئەلمانیایان ئەهاته‌ به‌رگۆی له‌ خۆشیا‌ندا گه‌شکه‌دار ئەبوون ئەمه‌یش له‌به‌رئەوه‌ نەبوو که ئەمان حه‌ز له‌ ئەلمانیا بکه‌ن به‌لام له‌به‌رئەوه‌ بوو که حه‌زبان ئەکرد سه‌رداره‌کانی خۆیان به‌رپسوايه‌وه‌ ببین!... زۆری پێ نەچوو ژیاانی زرنگکاریی ده‌ستی کرد به‌جوولانه‌وه‌ و گه‌شه‌کردن تا ئەیش هات زۆرتر پەره‌ی ئەسه‌ند چونکه (لۆکامانیا تیلاک) ی پێش‌ه‌وا‌ی هیندستان له‌ بن‌دیخانه‌ هاته‌ ده‌روه‌ و کومه‌له‌ زرنگکارییه‌کانیش ده‌ستیان کرد به‌دا‌وکردنی فەرمانداریی خۆیی (الحکم‌ الذاتی). هه‌روه‌ها ده‌سته‌ی کۆنگره‌بیش زۆرتر کۆبوونه‌وه‌ سالییه‌کانی خوی ئەکرد^(۲) بێجگه‌ له‌مانه‌ (په‌یوه‌ندیی ئیسلامه‌تی) یش ده‌ستی کرد به‌ها‌وکاریی له‌گه‌ڵ (ده‌سته‌ی کۆنگره‌)دا.

یه‌کێتی موسلمانه‌کان و هیندۆکه‌کان زرنگکاریی مام ناوه‌ندیی له‌ ناوهره‌

تەنگ و چه‌له‌مه‌ تا ئەهات توندتری لێ ئەهات زۆرکه‌س له‌ ئێمه‌یش که لا‌بووین ئەوه‌مان پێ خۆش بوو چونکه به‌هه‌بووین که کاره‌ساتی گه‌وره‌ و گرنگ روو بدن که بزوتنه‌وه‌ی دا‌وکردنی (فەرمانداریی خۆیی) زیندوو بووه‌وه‌ و که‌وته‌ خه‌باته‌وه‌، پیاوه‌ پیر له‌ ئەندازه‌ به‌ده‌ره‌کانی پاکیشا بۆ خۆی، که له‌ ساڵی (۱۹۰۷) وه‌ له‌ (کۆنگره‌) دوورخرا‌بوونه‌وه‌ هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زۆریشی له‌ چینی ناوه‌راست کیش کرد به‌هه‌موو په‌له‌کانیه‌وه‌ ئەوانه هه‌موویان ده‌ستیان کرد به‌خه‌ریک بوون به‌زرنگکارییه‌وه‌ به‌لام بۆره‌ پیاوانی نەتە‌وه‌که‌ی بۆ کیش نه‌کرا.

له‌ بابەت ئەو هیزێ به‌رگریه‌وه‌ که فەرمانه‌وا‌یی له‌ رۆله‌کانی چینی ناوه‌راستی کۆئه‌کرده‌وه‌ و رێکی ئەخست، مقومقۆبه‌کی زۆر په‌یدا‌بوو و تاوی سه‌ند چونکه ئەم هیزه‌ له‌گه‌ڵ هیزه‌ به‌رگریه‌کانی ئەوروپایی له‌ هیندستاندا وه‌ک یه‌ک ره‌فتاریان له‌گه‌ڵ نه‌ئەکرا ئەمه‌ بووبه‌ هۆی ئەوه‌ی که بریار به‌دین، تا ئەم جیا‌وازیانه‌ لا نه‌برین هیندستان یارمه‌تی

(۱) پش‌تیوانی: به‌رگری.

(۲) کۆنگه‌سالانه‌ی حه‌زه‌که‌، یا کۆنفرانس یا (الأجتماعات السنویه)

یه کهم چاویسکه و تنم به غاندى

ئەو ساکە کاروباری زرننگاریی، بەبابەتییەک دائەنرا که گفتگو لەسەرکردنی بێ مەترسی نەبوو، هەر ئەوەندە ئەو بابەتە بکرایەوه، دەمۆدەست نازاوه هەل ئەگێرسا باوکیشم بەپەرۆشەوه بو بزانی بەرەو ئەو پەری ئەرۆم یان نا...

بەلام لە راستیدا من بەرە و ئەوه نە ئەچووم که شیوهی توندیی و تیژی بەکاربھێنم ئەوەندە هەبوو وام بەپیتووست ئەزانی که بۆ ئەو بارەى هەبوو، سەردانەوینین که سەر بەرزى خۆی و سەر بەرزى گشتیش وای پێ ئەویست که رێگایەکی توندتر و مەردانەتر بگرین بۆ بەرەنگاریی کردنی فەرمانداری بێگانە. باوکیشم دەستی کرد بەوازھێنان لە هێمنی و مام ناوەندیی بەلام هەر هەنگاوێکی لەم رێگایەوه ئەنا، لەناو مێشکی خۆیا توشی نازاوهیەکی توندوتیژی ئەهات لەو لیکۆلینەوه و چەند و چوون کردنەیشی مەبەسی ئەوه بوو که بزانی ئەو هەنگاوی ناوتی لە ئەنجامی خۆین گەرمبوونەوه نەبوو، لە ئەنجامی باوەر پیکردنەوه بوو، و اتا لە تیگەیشتنەوه!... زۆری پێ نەچوو، ئەو کارساتانەى که لە سالی ۱۹۱۹دا لە (پەنجاب)دا قەومان، باوکمیان لە ژبانی پێشوی دوورخستەوه ئیتر هەر ئەوەندە بوو، ئەویش خۆی فریدایە ناو گێژاوی ئەو جوولەیهوه که (غاندى) دەستی پێ کردبوو لە یەکەم جاردا که غاندى دى، لەشارى (لەکناو) دابوو، لە پشوی جەزنى لە دایک بوونی عیسادا بوو، لە سالی ۱۹۱۶دا. ئەو دەمه (کۆنگرە) خەریک بوو کۆ ئەبوووه ئیمە هەموومان غاندىمان چووبوو بەدلا، لەبەرئەو خەباتە گەورەیهى که لە باشووری ئەفەریکادا کردبووی بەلام بەلای زۆر کەسمانەوه وای ئەواند که لە زرننگارییهوه یەجگار دووربى. بەتایبەتی لەو کردەوهیهیدا که نەى ئەویست بێتە ناو کۆنگرەوه و هاوکارى لە فرمانەکانیا، که نەى ئەویست لە رێگای کاروبارە زرننگارییه نەتەوهییهکاندا خەبات بکات، کهچی هەموو خەبات و تیکۆشانیکى خۆی تەرخان کردبوو بۆ چارەکردنی گێروگرفتى هیندییهکان لە باشووری ئەفەریکادا بەلام زۆری پێ نەچوو، غاندىمان دى خۆی ئامادەکردبوو که لەناو هیندستان خۆشیدا شیوهی خەباتکردنەکهى خۆی بەکاربھێنى ئەم شیوهی خەباتکردنەى غاندىیهیش مۆژدەى سەرکەوتنى ئەدا.

منیش لەوکاتەدا هەر بریتی بووم لە پیاویکی نیشتمان پەرودەر سەر بەهیچ دەستە (حزب) یەک نەبووم ئەو بێر و باوەرە هاوبەشى (سوسیالیستی) یانەیش که لە رۆژانی خۆیندنی ناو زانستگادا وەرەم گرتبوون، بێ ئەمەى باش تییان بگەم، هیچیان لە

بەریتانیاى پێ نادری ئەوەندە هەبوو بپاری ئەوەماندا که لەگەڵ هیزەکانی بەرگری شارستانیتیدا هاریکاریی بکەین. چونکه وامان هاته پێش چاو، که لە لاوان وا ئەوهشیتهوه. تاماوهیهک مەشقی سەربازانە بکەن لەبەرئەوه سکالایەکم پێشکەش کرد که ئەو جۆرە سەربازیهی بکەم لە شارى (ئەللا ئاباد)دا لیژنەیهکمان پیکەوه نا، که بۆ ئەم پرۆژەیه بانگی رانهیشت کاتی که فەرمان پەوایی دەستی کرد بەگرتنى هەندى کەس لەوانەى که لە بزوتنەوه نیشتمانییهکەدا بوون، منیش دەستم کرد بەهێنانە سەر پتی ئەندامانی لیژنەکه - که باوکیشم لە ناویاندا بوو - بۆ ئەمەى هەموو پەيوەندییهکی خۆمان بەهیزی بەرگرییهکەوه بوووستینین، لە تۆلەى ئەوهدا که فەرمان پەوایی ئەوکارە نارەوایەى کردبوو دەربارەى ئەو نیشتمان پەرودەرمانە جا بۆ ئەم مەبەسە نامەیهکمان بلاکۆردەوه، فەرمان پەوایی تەنگەتاو کرد زۆری پێ نەچوو باوکیشم لە زرننگارییه مام ناوەندییهکەى خۆی وازی هێنا چونکه بەدڵ حەزی لەوه نەئەکرد که سەر بۆ فەرمان پەوایی زۆر دابنەوینى هەرچەندە پێشەوا لە ئەندازە بەدەرەکانى کۆن کیشیان نەکرد بۆ لای خۆیان، بەلام ئەو کارساتانەى روویان ئەدا تا ئەندازەیهکی گەورە باریان پێ گۆری گەلیک جار باوکم ئەیگوت هێمنی و مام ناوەندیی لەگەڵ ئینگلیزهکاندا کار ناکات، بەکاری هیندستانیش نایەت بەلام تا موسلمانەکان و هیندۆکهکان لە شەپوشۆری ناو خۆیان نەکەون و واز لە ناکۆکیی ناو خۆیان نەهینن و یەک نەگرن، هیندستان کارێکی وای پێ ناکریت که جیگە بگریت و بەکەلکی خۆی بیت. کاتی که کۆنگرە لە سالی (۱۹۱۶)دا بپاری لەسەر ئەو پرۆژەیهدا که ئەندامەکانی (کۆنگرە) و (پەيوەندیی ئیسلامەتى) لە کۆبوونەوه گشتیهکەى لیژنەى کۆنگرەدا، لە مالى باوکمدا کۆبوونەوه، باوکم یەجگار دلخۆش بوو.

ئیتەر تا ئەهات لە زرننگاریی مام ناوەندییانە خۆی دوور ئەخستەوه، بەتایبەتی لە پاش ئەوهى که رێگاگرایهوه بۆ تیکۆشانیکى دوولایى لە ناوەند موسلمانەکان و هیندۆکهکاندا ئنجا که پشيووی لەناو خاکە یەگرتووەکانى هیندستاندا تینی سەند، باوکم وازی لە هێمنی و مام ناوەندیی خۆی هێنا مام ناوەندییهکانیش لە کۆنگرەکه چوونە دەرەوه! ئەوساکە هاوینی سالی ۱۹۱۸بوو!... خەباتە زرننگارییهکانم، لە سەرەتای جەنگدا، پچوک پچوک بوون ئەوساکەیش لە وتاردان لەناو کۆبوونەوه گشتیهکەکاندا خۆم ئەپاراست ئەترسام لەوهى تیا سەرئەکەوم هەستیشم بەوه ئەکرد که وتارە گشتیهکەکان نابێ بەزمانی ئینگلیزی بخویندرینهوه لە توانای خۆیشم بەگومان بووم که ئەوانم بەزمانی هیندستانی وتار بەدەم لەبەرئەوه خۆم لەو وتار دانانە ئەپاراست!...

میشکمانه مان به لّام به هۆی ئەو نووسراوانه وه که ئەم خۆتندنه وه، زۆری پێ نه چوو، ژبیله مۆی ئەو بیروباوه پانهم دووباره کلپه یان کرده وه به لّام بیروباوه په کان، ته واد ديار نه بوون، به پۆشنی دهرنه ئەکه وتن، له شپوه به کی مرۆفایه تیبی بێ هاوتادا زۆرتر ئەیاننوواند، له وهی که به رهه می بیرکردنه وه به کی زانستی بن، به کێک له و نووسه رانهی که له کاتی جهنگ و دواي جهنگدا به دلّما چوو بوون (به تراند په سل) بوو جا له و کاته دا بیره کانم و ئاره زوه کانی دلّم له ناو دهر و نمدا به گژ به کدا ئەچوون!...

وايشيان لێ کرد بووم که حهز له پيشه کهی خۆم نه کهم زۆری پێ نه چوو، ئەوه به ته واده تی چوه دلّمه وه که هه رگیز ئەوه م بۆ نالوی که له سه رتکه وه ده ست بده مه کاروباری گشتی و له سه رتکیشه وه خه ریکی پيشه ی پشتیوانی بم، گيروگرفته کهم له سه رچاوه ی بیروباوه په وه نه هاتبووه دهر وه له سه رچاوه ی کات و توانا وه هاتبووه دهر وه!...

جا له و کاته دا که سه ره تاي به هاری سالی ۱۹۱۶ بوو، ژنم هینا... ئەو ساکه یش ئەوه م به بیردا نه ئەهات که کاره ساتی و پروبدات که ژنه کهی خۆم له بیرباته وه!...

هاوکاریی نه کردن له گه لّ نه زمانه وایی به ریتانیا دا

که جهنگی به که می جیهانی ته و او بوو، هیندستان دلّی پرپو بوو له ئازاوه به کی شارراوه پيشه سازی په ره ی سه ندبوو، چینی ده و له مه نده کانیش سامان و ده سه لاتیان گه شه ی کردبوو که چی تا ئەهات چا و چنۆکتریان لێ ئەهات. به لّام زۆریه ی نه ته وه وه ک ئەوان نه بوون، خۆش گوزهران نه بوون، هه مو ئاواتیکیان ئەوه بوو که پۆژتیک بیت و باری ژبانیان سوک بیت هه رچی چینی ناوه راستیش بوو، به هه مو په کانیه وه له سامان و خۆتنده وارییدا، چاوه روانی ئەوه یان ئەکرد که گۆرانیکی گه و ره بیت به سه ره ده ستوری هیندستاندا که له ئەنجامدا هیندستان (فه زمانداریی خۆی) ده ست بکه و ئ هه مو لایه ک به باوه ر به خۆکردن و به خۆدا رپه رموونیکه وه ده ستیان کردبوو به لێ دووان له بابته (بیرادانی ئەنجام) و (سه ره به خۆی ناوه وه) ئەم په شپه وایی و دلّ شپه وایی به یش به جۆرتکی و بلا بوو بووه وه، ته نانه ت بۆره پیاوان به تاییه تی لادییبه کانیشی گرتبووه وه چونکه دانیشتوانی لادیکانی ناوچه ی (په نجاب) هیشتا ئەوه یان له بیر نه چوو بووه وه که له چ شپه وه کی درنده دا سه ربازیان لێ کۆکردبوونه وه له کاتی جهنگدا هه روه ها ئەو سه ربازانه یش که له کۆری شه ره دووره کانه وه ئەهاتنه وه، له سه ره باری پشپه ووی خۆبان

نه ما بوونه وه، هه رچی به کیان پێ بگوتری ملی بۆ که چ بکه ن، چاویان کرابوو وه له جارن زۆرتر له کاروباری گشتی تی ئەگه یشتن له به رته وه زۆرتر له جارن، له و باره ی که تیا دا بوون، بۆله یان ئەکرد هه ر وه ها مو سه لمانه کانیش تووره بیان که وتبووه ناوه وه، بۆله بۆلیان بوو له ده ست ئەو کرده وه به ی له گه لّ (تورکیا) دا کرا، له گه لّ جیشینی پیغه مبه ر (خلافت) دا کرا^(۱)، له برانه وه ی جهنگدا به م په نگه له هه مو لایه که وه به په رۆشه وه بوون و چاوه روانییان ئەکرد که کاروبار بگۆرێ به لای چاکیدا، به واتایه کی تر: هیوا و ئاواتیکێ وایان هه بوو که ترس و گلارایی تیکه ل بوو بوو!... پاش ئەوه پۆژهی یاسای (راولات) هاته پيشه وه، که پرپو له و بندانه ی ری ئەده ن به گرتن و چهند و چون کردن بێ ئەمه ی گۆی بدریته ئەو په وشت و کردارانه ی که یاساکان دایان ناوو به کار به یترین یاخود په پره ی بکرتن ئەم پۆژه یه پرپو له دلّ ره قی. له به رته وه شه پۆلی تووره یی هه مو هیندستانی گرتوه له هه مو هیندیبه کانیشه وه، به هه مو ده سته و کۆمه له یه کیانه وه، به رامبه ر ئەم پۆژه یه بیتزایی دهرپرا له گه لّ ئەوه یشدا (یاسا) که هه ر دهرچوو!... ته نیا ئاسانیبه کی تیا نوینرا ئەویش ئەوه بوو که ئەو یاسایه تا سێ سالی تر نه خرتیه گه ر!... جا ئەم سێ ساله یش له هه مو ساله کانی تری هیندستان پشپه ییان زۆرتر تیا بوو!... هه ر وه ک فه زمانه وایی به ریتانیا یاسایه کی دانایی و هه رگیز به کار نه هینترایی و ابوو به لّام به هۆی ئەو یاسایه وه ئازاوه نرایه وه. ته نانه ت پیاو وای لێ دی که بیری به لای ئەوه دا بچی که ئەو یاسایه هه ر بۆ ئەوه دانرابوو که پشپه یی به خاته ناو هیندستانه وه، یاخود که په ره بدات به پشپه یی ناو هیندستان!...

غاندیش له سه ره تاي سالی ۱۹۱۹ دا تووشی دهردیکی گران هاتبوو هیشتا چاک

(۱) له هه مو سه ره ده میتکدا گه لان له خسته دهرین، ئەگین خه لافه تیکێ داریبوی وه ک عوسمانی چنگ به خۆتینی نه ته وه مو سه لمانه کانی ژێرده ستی، ده بی شایانی چ له سه رکرده وه و به رگری کردنیکه ی له و رۆژگاره دا، زیاتر له وه ی چه واشه کاریه ک بوو به ناو ئیسلام و خه لیفه یه تیه وه. کتومت وه ک ئەو سۆز و لایه نگرته ی هه ندی له گه لانی مو سه لمانی ئەندۆنیسیا و مالیزیا و پاکستان هه یانبوو بۆ سه ددای دیکتا تۆز و رژیمه که ی له گه رمه ی پۆسه ی نازادی عیراقدا، ئەمانه که وتبوونه ژێر کاریبه ری لاف و گه زافی رژیم و پیاوانی به عسه وه که مو سه لمانن و دوو چاری هیشی ئەمه ریکا و هاو په یمانی (کافر!!) بوونه وه، به لّام بێ ئەوه ی شت له تاوان و جینایه ته کانی ئەو رژیمه و سه ددام بزنان که دژی کوردی مو سه لمان به تاییه ت و عیراقیبه کان ئەنجامیدا بوون... له هه ر دوو حاله ته که دا ده بی بوتری که (دهنگی ده هۆل له دوور خۆشه).

نه بوو یوه وه، تکای له جینشینې خونکار کرد که نهو یاسای (راولات) ه په سهند نه کات
 نجا که جینشینې خونکار کم تهرخه مبی نوواند بهرامبهر هاو اره که ی غاندی، وه ک
 که مته رخه مبییه کانی تری که هه موو دم نه یواندن غاندی خوی کرده سهر کرده ی
 سهر کیشیه کی وها که هه موو هیندستانی گرتوه نه نجا دهستی کرد به بزوتنه وه ی
 هاو کاری نه کردن له گه ل فهرانپه واییدا!... نجا که پرژوهه کی غاندیم که وته بهرچاو و تپی
 که یشت، شادمانییه کی گه وره به دلّم گه یشت، چونکی شیوه یه کی راست و رهوان و ناشکرا
 و به کاری گرتیوو!...

له سهر زهوی نه نوست بو نه موی ناخویشی به ندیخانه تانی بگاته وه

منیش به هه موو کولی دلّیکمه وه حزم نه کرد بچمه ناو نهو بزوتنه وه یوه هپچ بیرم له
 دواروژئی خوم نه نه کرده وه، که هره که مه که یان به ندیخانه بوو به لّام باو کم ههر له سهره تا وه
 بزوتنه وه که ی پت باش نه بوو ههر چند بیرم له نه نجامه کانی نه کرده وه، خوی لی دوور
 نه خسته وه نه وه چ که لکیتی هه بوو که گه لیک که س بخرینه به ندیخانه وه نایا نه مه چی
 کاریک نه کاته سهر فهرانپه وای؟!...

تا چند پرژتیکش له ناو دهر و نماندا شهر و نازاوه دهستی پت کردبوو ههرچی باو کم
 بو، یه جگار هوگری مناله کانی خوی بو.

ههرچی منیش بووم نه مویست له نازاره کانی کم بکه مه وه له گه ل نه مه شا هپچ لهو باوهره
 به دهر نه بووم که به پیتوبستی بزوم بچمه ناو بزوتنه وه که وه. من و باو کم، ههر دوو کمان،
 کاتیکی سه ختمان به سهر برد گه لیک شهوی واهه بوو، بت په روا نه چوممه دهره وه،
 به ته نیایی، دلّ په ریشان و دهر وون پر له نازار، به هه موو کولی دلّم وه خه ریکی نه وه
 نه بووم ریگیه ک بو خوم بدوژمه وه تا لم ته ننگ و چه له مه یه رزگارم بی!... پاش نه وه،
 پیم زانی که باو کم نوستنی سهر زهوی تاقیکردو ته وه، ههر بو نه مه ی نه وه بزانی که له
 دواروژدا به نوستنی سهر زهوی ناو به ندیخانه وه چند نه که ومه نازاره وه!... زوری پت نه چوو
 غاندی هاته (نه لّا نباد) باو کم بانگی کردبوو نه وئ هردو لایان به گفتوگو به کی زور
 دوور و درپزه وه کاتیان به سهر برد بوو به لّام من له لایان نه بووم نه نجامی نه وه یشت
 به مه گه یشت که (غاندی) ناموژگاری کردم، نه وه نده خوم فری نه دمه ناو بزوتنه وه که وه،
 که باو کم پتی تووره بی!... منیش نه مه م زور پت ناخوش بوو به لّام کاره سات نه وه نده
 گوړرا که ناچار بوون بزوتنه وه که بوه ستین چونکه نه ته وه له شاره کانی (دهلهی) و

(نه مریستار) دا چوو بوون به گز بالّاز و سهر بازه کاندا بزوه پیاهه کانی (نه مریستار) و
 (احمد نباد) یش کرده وه ی توندو تیبیزان پیشان دابوو کوشتاریش له (جالیا نوالاباغ) دا
 رووی دابوو (په نجاب) یش له هه موو خاکه کانی هیندستان جوئ کرابووه وه ههر چیه کی تیا
 روو نه دا، رهنه که ی نه نه گه یشته که س نیمه یشت بی هیز و بی دهسه لّات، چاوه پروانی
 نه وه مان نه کرد که له باره ی باری نهو ناوه وه دهنگیکمان بگاتئ زوری پت نه چوو،
 کومه لیک کی گه وره له نه ندامانی کونگره که دهستیان کرد به یارمه تیدان و لیکولینه وه ههر
 نه وه نده فهرانداری سهر یازی له سهر هندی لای (په نجاب) هه لگیرا، نهو کومه له
 ده موده ست گه یشتنه (په نجاب) نه وانه ی دهستیان به لیکولینه وه و پرسیار کرد بوو له ژیر
 سهر به رشتی غاندی دابوو له وکاته دا که له بابه ت کاره ساته کانی (په نجاب) وه
 لیکولینه وه نه کرا غاندیم زور چاوپت نه که وت به ره به ره چوه دلّم وه که غاندی له
 کاروباری زرننگارییدا زور دوور بین بوو کاره ساته کانی په نجاب و نه نجامه کانی
 لیکولینه وه کان کاریکی گه وره یان کردبوو سهر باو کم له پاش سالیک نه نجامی نه وه مان
 بو دهر که وت.

کونگره ی (نه مریستار) یه کم کویونه وه ی کونگره ی پتیک هینا، که غاندیش هاتبووه
 ناویه وه له وه یشا هپچ گومانیک نه مابوو که زور به ی نه ندامه کان و نهو کومه لانه ی که لهو
 دیو کونگره که وه گرد بوو بوونه وه، چاوه پروانی نهو بوون غاندی بیتته پیشه وای کونگره که و
 نهو کومه لانه پیشه وای موسلمانان کانی هیندستانیش (مه ولای محمه د علی) و (رهزا) و
 (شه وکته) ی براکانی که تازه له به ندیخانه هاتبوونه دهره وه، نه وانیشت گه یشتن به
 کونگره که دا و هاتنه ناویه وه... زووبه زوو بزوتنه وه نیشتمانییه که مان چوه رهنه گ و
 شیوه یه کی تازه وه... غاندیش دهستی کرد به بلا و کردنه وه ی خواسته که ی خوی که بریتی بوو
 له زرننگارییه کی (دوور له توندی و تییبی) و، (دوور له یارمه تیدانی
 فهرانپه وای) یه وه زوری پت نه چوو لیژنه یه که له هیندستاندا پتیک هات بو جینشینې
 پیغه مبهری نیسلام، که زووبه زوو به سایه ی هیز و دهسه لّاتی غاندییه وه بووبه و کومه له ی
 که نیرایه سهر جینشینې خونکار له هیندستاندا، بو نه مه ی گفتوگو له گه ل بکات له
 بابه ت جینشینې پیغه مبهروه غاندی خویشی نه ندامتیک بوو له م کومه له یه دا.

نه وه یشت ناشکرا بوو که فهرانپه وای نیازی نه وه ی نه بوو که خواسته کانی نه ولیژنه یه
 پتیک به یینی له بهر نه وه چاوه پروانی نه وه نه کرا که هه رایه ک له ناو هردو لادا به ریا بی
 له بهر نه وه چند گفتوگو به کی دوور درپژ کرا له گه ل پیشه وای و زاناکانی موسلمانان کاندا، له

بابهت (بی توندوتیژی) و (بی یارمه تی دان) هوه لیکولینهوه زورکرا غاندى تیی گه یاندن که نامادهیه بۆ دهست گیرۆییان له هه موو کاروباریکدا به مه رجی بیروباوه ری (بی توندوتیژی) په سه ند بکه ن و به کاریشی به یتن.

له وه پاش هه ر دوو بزوتنه وه که، هه نیشتمانی و هه جینشینیی پیغه مه بر، شان به شانی یه کتر، له سالی ۱۹۲۰دا گۆران و و چونه شتوه یه کی تره وه یه که م رۆژی مانگی گه لاویژ (نوگوست) دیاردیی کرا، بۆ ئه مه ی بیسته نوخسه ی بزوتنه وه ی (بی توندوتیژی) و (بی یارمه تیدان).

بالباز له دایکم و ژنه که م دوور نه خاته وه

ئهو کاروباره زرننگارییه نه ی که پتیانه وه خه ربیک بووم، ئهو کاروبارانه بوون که چینی من... چینی ناوه راست پتیانه وه خه ربیک بوون!... ئه وانه ی لایه نگیرانی هیمنی و مام ناوه ندیش بوون، بریتی بوون له چه ند که سیک له گه وره گه وره کانی رۆله کانی ئه م چینه، ئه وانه بوون که به جۆریکی تیکرایی به سایه ی فه رمانداریی به ریتانیاوه بوو بوونه خاوه ن پاره و سامان جا ئه مانه چه زبان به هیچ هه لگێران و وه رگێرانیکه توند و تییش نه ئه کرد بقه ومی، نه وه ک هیز و ده سه لات و سایه و پایه و سه رمایه کانیان له ده ست بچن یه کیک له و خواستانه ی که کۆنگره که، خۆی، به ته نگیه وه بوو، له ساله کانی سه ره تایدا، ئه وه بوو که خه بات بکری بۆ پرینه وه یه کی گیروگرفته کانی زه وی له شتوه یه کی هه مووده مه ida، له و ناوچانه دا که هیشتا زه ویدارییان تیا جیگیر نه بوو بوو، ئه ویش بۆ ئه مه ی که مافه کانی خاوه ن زه ویه کانه پپاریزین... لیسه دا هیچ ناوی ئه وانه نه برابوو که زه ویه کانه به کری ئه گرت!... منیش له سالی ۱۹۲۰دا، هیچ شاره زاییه کم نه بوو له بابته کاره ساتی فرمان کرده وه، نه له کارخانه کاندان، نه له کیتلگه کاندان. هه ر ئه وه نده م ئه زانی که هه ژارییه کی بی ئه ندازه و سه رگه ردانییه کی پر ئه رک و ئازار هه ن بۆ ئه وانه ی که فرمانیان تیا ئه کردن هه ستم کرد، که ئه گه ر هیندستان بیه وئ له روه ی زرننگارییه وه سه ره به خۆی ده ست بکه وئ، پیوسته له پیش هه موو شتیکا چاره ی گیروگرفته هه ژاریی بکات وایشم بۆ ده رکه وت که دووم هه نگاوی هیندستان ئه بی ئه وه بی که له روه ی زرننگارییه وه خۆی رزگار بکات، له ده ست فه رمانداریی بیگانه و هیز و ده سه لاتنی چینی ناوه راست هه ر له وساکه وه ده ستم کرد به خه ربیک بوون به چاره کردنی گیروگرفته کانی جوتیاره کانه وه، که خه مخۆرییه کی تازه که وته ناو ژیاغه وه، که بووه هۆی ئه وه ی له ساله کانی دواییدا

به شیکه گه وره له ژیاغه داگیر بکات ئه ویش ئه وه بوو که تیکه ل به جوتیاره کان، خۆیان، ئه بووم!... دایکم و (که مالا) ی ژنم هه ر دووکیان له شیان تیک چوو بوو ئه وساکه سه ره تای مانگی پینجه می سالی ۱۹۲۰بوو. له گه ل هه ر دووکیاندا چووم بۆ (مسوری) وارپکه وتبوو که ئه و میوانخانه به ی تیا دابه زبووین کۆمه لیکه نیراوه ی ئه فغانیی تیا دابه زی بوو، بۆ ئه وه ها تبه و نه ئه وئ که له گه ل نیراوانی به ریتانیا دا گتوگۆ بکه ن به بۆنه ی برانه وه ی شه ره پچکۆله که ی ئه فغانستانه وه که له سالی ۱۹۱۹دا کردبووی جا له گه ل ئه وه پشا که من مانگیک له ویدا مابومه وه، بی ئه مه ی یه کیک بییم له ئه ندامانی ئه و کۆمه له ئه فغانیه، که چی له ناو سه رۆکی بالبازه کان، رۆژیکیان خۆی گه یانده لام و پتی گوتم فه رمانه وایی ئه و جیگایه داوای لی کردوه که به لئینیک له من وه رگری بۆ ئه مه ی تیکه ل به و کۆمه له ئه فغانیه نه بم جا له به ر ئه وه ی ئه وده م به پیوست نه ئه زانی و هه ر له سه ر به ریه رچدانه وه ی خۆم ئه ریشتم، فه رمانیک ده رکرا که له و ناوچه یه دوورخریمه وه!... هه رچه نده له داوای ئه وه، که له شی دایکم تیک چوو وه، دووباره گه رامه وه ئه وئ و گوتم نه دایه هیچ فه رمانیکه ئه وانه، به لام به هۆی دوورخستنه وه که مه وه، دوو هه فته م ده ست که وت که له شاری (ئه للا ئاباد) دا رابویم جا له م کاته دا بوو که خۆم هاویشه ناو بزوتنه وه ی جوتیاره کانه وه وارپکه وت که له سه ره تای مانگی خه رمانان (یونیه ی سالی ۱۹۲۰دا وه ک به بیرمادی نریکه ی دووسه د جوتیاریک په نجامیل ریگه یان به پی بری له ناوچه ی (بارتابجاره ی) ناوه ده ده ستیان به ریشتن کرد تا گه یشته شاری (ئه للا ئاباد) مه به سیشیان ئه وه بوو که سه رنجی زرننگاره گه وره کان رابکیشن بۆ ئه وه ی که سه رگه ردانی و هه ژارییان بیین، منیش له گه ل چه ند هاوړیه کما به پیریانه وه چووم که ته ماشام کرد چیرۆکی وایان ئه گێرایه وه، که جه رگی پیای ئه سوتاند له بابته ئه و کرده وه نامه ردانانه وه ئه دوان که خاوه ن زه ویه گه وره کان و خاوه ن ده سه لاته کانی فه رمانه وایی ده رباریه یان کردبوون زۆری پی نه چوو له گه ل هه ندیک له هاوړیکانم چومه سه ردانیان، له ناو دپه اته کانی خۆباندان سئ رۆژ له ناویاندا ماینه وه جا ئه م سه ر لیئانه بوو که په رده ی له به ر چاوما لاهرد و راستیه کانم به روتیه وه ها تته به رچاوا!...

شهرکردنی به چهک و تۆتاندنی لادییهکان

گونده کامان وا هاته پیش چاو، دهرونیان ورووژابوو، سهریان گهرم بووبوو، خوینیان هاتبوو جۆش ههر هاواریک بکرایه و بگه بیشتایه گوئی لادییهکان: (سینتارام)، زۆری پی نه نه چوو به هه زاران کۆ نه بوونه و نه هاتن به هاواره که وه!... نه ته وه، بهرگه کانی شروپربوون، به لّام له سههر و چاویاندا نازار و هاوار دیاربوون. ههر به چاویاندا دیاربوو که چاوهروانی کاره ساتی گرنگ و سهریان نه کرد بۆ نه مهی له شپوهیه کی چاو به ستانه دا له دهست نهو سههرگردانییه پرگاریان بکات!... منیش گویم هه لّ خست بۆ چیرۆکه پر نازارهکانیان: کرئ گرانهکانی زهوییهکان که به زۆر لیتیان نه سهندن، نهو باجه نارویه ایانهی که ناچاربان نه کردن بیدهن، دهرکردنیان له کۆلیسته له قور دروست کراوهکان و زهوییهکان لئ دانیان و سههر و گویتلاک شکاندنیان، تووش بوونیان به سههرکاره خوین مژهکانی خاوهن زهوییهکان و سووخورهکان و سهربازهکان!... سههر لئ دانی دپهاته کامان گه لیک جار دووباره نه کرده وه.

له ئوتوموبیله که مان نه هاتینه دهر وه و به پی نه گه راین به ناو دپهاته کاماندا به سایه ی جووتیاره کانه وه شهرم نه ما نهو جووتیارانه بو فیریان کردم که چۆن له گه لّ کۆمه لانداندا گفتوگو بکه م من شاره زای هونه ره کانی قسه کردن نه بووم به لّام ههر وهک پیاویک قسه بۆ پیاویک بکات، وام قسه له گه لّ نه کردن ههرچی له دلّ و هۆشما بوو بۆم دهر نه پرین جا به درتژیایی سالی ۱۹۲۱ ههر سهرم له گونده کان نه دا پاشان په رهدا به م کارو فرمانه تازهیم، تا هه موو خاکه یه کگرتوو هکانی هیندستانی گرتوه توانرا بانگ راهیشتنی: (یارمه تی نه دانی فه رمانه وایی) بگه بیترینه گونده ههره دووره کان له گه لّ نه مه شا بزووتنه وهی (یارمه تی نه دان) هکه و بزووتنه وهی (راست کردنه وهی کاروباری کشتوکال) هکه، یه کیان نه گرت و ههر به جوی جوی مانه وه بانگ راهیشتنه که ی کۆنگره و هاواره کانی، کاری کرده سههر جووتیاره کان، جله وی ته ووژم و تییینی پشم و قین و رقه که یانی کیشایه دووه نه گینا بزووتنه وه کانی جووتیاره کان، خوینان له خویناندا، به هیتزو ههره ت و توندوتییزن ته نیا پزیسکیکی بهس بوو، که ناگریکی شوژی کلپه داریان لئ بکاته وه!... له گه لّ نه مه شا، ههر نه بوو نهو هیتزو ههره ت و توندوتییزیه دهر بکه وی چونکه فه رمانه وایی له وانه نه بوو که به ئاسانی بیته پیشه وه له گه لّ جووتیاره کاماندا، که نه بیینی هیتزو و ههره ت و یه کیستییان له په ره سهندن دایه!... وا ریک کهوت که له پاییزی سالی

۱۹۲۰ د فه رمانه وایی چند که سیکه له پیشه واکانیان گرت به لّام که رۆژی دادگه ربی هات، جووتیاره کان به کۆمه له هیرشیان هینایه سههر دادگا، دادگه ره کانیش ناچاربوون کهینه و بهینه که یان دواخست بۆ رۆژیکی تر به لّام له رۆژی دوایدا کۆمه له کانی جووتیاره کان زۆرتریان لئ هات، ته نانه ت وای لیهاتبوو چوارلای دادگا که بگرن زۆری پی نه چوو به شپوهیه کی سههر پیی و سهرزایی چند و چوونیک له گه لّ به ندییه کاماندا کرا له ناو به ندیخانه دا، پاش نه وه به رله لایش کران جووتیاره کانیش نه مه یان به سههرکه و تنیکی گه وره یان دانا بۆ خوینان!...

له سههره تای مانگی یه که می سالی ۱۹۲۱ د، بروسکه نامه یه کم وه رگرت له ناوچه ی (رای باریلی) یه وه، داویان کردبووم بۆ نه وی و دهر نه کهوت که له وی دا خه ربیک بوو پیشوی و نازاوه یه کی گه وره بقهومی چند سه کرده یه کی جووتیاره کانی نه وناوه گیرابوون جووتیاره کانیش سههرکه وتنه گه وره که ی پیشوی خوینان بیره کوه تبه وه وه له به رنه وه له هه موو لایه که وه هیرشیان هینایه نه وی به لّام نه مجاره فه رمانه وایی خوئی پی نه گیرا، به چاکی له گه لّ یاندا بزووتنه وه دهستی کرد به کۆکردنه وهی بالباز و سهربازه کان بۆ به رنه گاری کردنیان که منیش گه یشتنه نه وی گه وره ی ناوچه که رپی نه دام بجمه ناو جووتیاره کانه وه ههر دوولا تیک به ربوون جووتیاره کانیش ههر خشتیان به دهسته وه بوو بیمانن به بالباز و سهربازه کاماندا نه مانیش گولله بارانیان نه کردن له گه لّ نه مه شا نه م تیک به ربوونه بووه هوی نه وهی که هه موو ترسیکی له دلّ جووتیاره کان کرده دهر وه.

خه رهک فه رمانداریی به ریتانیا وه رس نه کات

جاریکی تریش فه رمانه وایی گولله ی نایه وه به ناوچه که وه پاش نه وه سه رده میکی تۆقاندن داها ت، که ههر که سی بنا سراهی له بزووتنه وهی جووتیاره کاماندا نازار نه درا چونکه فه رمانه وایی نیازی وابوو بزووتنه وه که له ناویات بزووتنه وهی (ته شی رستان) یش له ناو جووتیاره کاماندا بلاو بووبوه وه. هانه دانه که له کۆنگره وه بووبوو زۆری پی نه چوو (ته شی رستان) بوو به نیشانه ی سههرکیشی کردن له فه رمانه وایی و، هوی ته نگو چه له مه بۆ نه و که سه ی که به دهسته یه وه نه گیرا!... ته نگه تا وکردنی جووتیاره کان له ناوچه ی (فیز ئاباد) دا، که له سالی ۱۹۲۱ د روویدا، بوو به هوی نه وهی که جووتیاره کان روو بکه نه کاریکی سه رسوپه نهر چونکه جووتیاره کان هوروزمیان برده سههر سامانی یه کییک له خاوهن زهوییه گه وره کان و تالانیان کرد نه وانه له بهر ناشیتی و نه زانیی خوینان بووبوونه نیچیری زۆرزانی

نۆكهرهكانى خاوهن زهوييهكى تر چونكه ئه و نۆكهرا نه و ايان خستبووه ميشكى جووتيارهكانه وه كه ئه م تالان كردنه دللى غاندى خوش ئه كات!...

منيش به قين هه لساوييه كه وه روم كرده شويني كاره ساته كه كۆبوونه وه يه كم پيگ هينا ، پينج شهش ههزار جووتيارى ديهاتى ئه و ناوهى تيا گرد بوو بووه وه... به هه موو توندوتيبه كه وه توانج و پلارم گرته كرده وه كه يان تاوانباره كانيشم بانگ كرد كه به ئاشكرا پي به تاوانى خستبوواندا بنين... به لام كه له وه پاش بوم دهر كه وه ت ئه وانه چه و اشه كرابوون و له خسته برابوون، بۆ به كا ئه و كه تنه يان كردبوو، كه پي لى نانه كه يشيان له گوناھى خويان سه رئه فرازى نه كردبوون له ده ست فه رمانه وايى، به پينجه وانه وه فه رمانه وايى له سه ر ئه وه قينى لى هه لگرتبوون و داخى دللى خوى پي رشتبوون، زور خه فه تم خوارد فه رمانه وايى هه زار كه سى زورتر لى گرتبوون چه ندو چونكردى دادگايش له گه ل ئه و جووتيارانه دا نزيكه ي ساليكى خاياند بوو زوريان له به نديخانه ي ناوچه كه دا مردبوون ئه وانى تربيشيان بۆ ماوه يه كى دووردرت لى به نديخانه دا ما بوونه وه تا ساليكى ته و اويش بزوتنه وه ي جووتياره كان خوى راگرت به رامبه ر ده ست وه شاندى جووتلايى فه رمانه وايى و خاوهن زهوييه گه و ره كان به لام برسيتى و نه خووشى به رهنگاريان بوو، زورى پي نه چو به ملىون كه سى له لايه نكيگيرانى بزوتنه وه كه كوشت ئيتير له وه به و لاوه بزوتنه وه كه هيتى تيانه ما، كزبوو وكشايه وه له گه ل ئه مه شا توانى فه رمانه وايى بتوقينى و بيخاته سه ر ئه وه ي كه ده مو ده ست ياسايه ك دهر بكات كه چاره ي به كرى دانى زهوى بكات!...

ئینگلیزهكان و ره بهرته ده ن

باوكيشم ته نيا كه سيك بوو له پيشه وا كۆنه كان، له ناسراوه كان، كه له و سه رده مه دا پشتى غاندى ئه گرت ئه مه يش بۆ ئه و ئاسان نه بوو ماوه يه كى دووردرت بيري لى كردبووه و ئنجا ده ستى دا بويه چونكه (يارمه تى نه دان) ئه وه ي ئه گه ياند كه ده ست له پيشه ياساييه كه ي خوى بكيشيته وه، كه واز له ژيانى پيشووى خوى به ينى و، له شيوه يه كى تازه دا بژى... ئه مه يش به كاريكى ئاسان دانانرى بۆ ئه و كه سه ي كه گه يشتبيته ته مه نيكي شه ست سالى، ئه وه نده هه يه، هوشه كه ي و، هيتى تى گه يشتنه كه ي و، هه ست كردنه كه ي به رتگرتنى خوى و، سه ره رزييه كه ي... ئه مه انه هه مو يان پي كه وه گردبوونه وه و پاليان پيوه نا و خستيانه باوه شى بزوتنه وه تازه كه وه، كه به هه موو دلتيكه يه وه هۆگرى بوو...

ئه مه يش زورتر له وه وه روويدا كه مه رگه ساته كه ي (په نجاب) و كاره ساته گرنه گه كه ناخوشه كانى پاش ئه وى چاوپي كه وت... كه سايه تى غاندى به جگار چوو بوو به دلتيه دو ستايه تيبه كه يشيان شيوه يه كى بي هاوتاي هه بوو هه رچى غاندى بوو، پياويكى خوا په رستى به رز و پيرۆز بوو، دوور بوو له خوش رابواردن و به زموره زمى جيهانيبه وه، خوى له هه موو ئالۆش و خرۆشپيكي له ش لانه دا هه رچى باوكيشم بوو هۆگرى ژيان بوو بوو، خوى هاويشتبووه ناويه وه، خووشپيكي له خوش رابواردنه رهنگا وره نكه كانى ئه ينى به تنه گ ئه وه يشه وه نه بوو كه له پاشه رۆژدا چى به سه ر دى!... له گه ل ئه وه يشدا هه ندى په يوه ندى و چاكه ي دوولايى هه بوون له ئارادا كه هه ردوولايانى كيش ئه كرد بۆ لاي يه كترى، كه هه ردوولايانى ئه كرد به دو ستپيكي گيانى، ته نانه ت له و كاتانه يشدا كه ئامانجه كانى زرنگاريى هه ردوولايان له يه كتر جوئ بوو بوونه وه...

جا كه كۆنگره كۆبوونه وه تاييه تيبه كه ي خوى كرد له شارى (كه لكه تتا) دا، سه رده مى غاندى ده ستى پي كرد له گيترانى زرنگاريى ده سته (حزب) كه دا كه ته ماشامان كرد كۆنگره كه گۆرا بوو، له كۆنگره ي پيشووى نه ئه كرد جلوه رگى ئه و روپايان تيانه ئه دى چينيكي تازيش له ئه ندامان ها تبوونه ناوه وه، كه له پله ي هه ره كه مى چيني ناوه راسته وه هه ل بژيرا بوون!...

زمانى هيندوستانى زورتر به كار ئه هيترا له جارن. هه ندى جاريش زمانه كانى ناوچه كانى ترى هيندستانيش به كار ئه هيتران له كۆبوونه وه كانى كۆنگره كه دا گيانپيكي تازه و خوين گه رميبه كى تازه دهر ئه كه وتن... زوو به زوو بزوتنه وه ي (يارمه تى نه دان) په ردى سه ند بانگ راهيشتنى (واز له هه لپژاردن هينان بۆ كۆزى ياساى تازه) سه ركه وتنيكى به جگار گه و ره ي ده ست كه وت له كاتيكا كه وه رى ئيمه به رز ئه بووه وه، گيانى فه رمانه وايى نزم ئه بووه وه ده سه لاتداره كانى فه رمانه وايى تاماوه يه كى دووردرت سه ريان ئه هيتا و سه ريان ئه برد نه يان ئه ويرا ده ست بۆ پيشه وا گه و ره كانمان به نه تانه ت ده ماره ميتشكيبه كانى فه رمانه ره گه و ره كانى به ريتانيايش ده ستيان كرد به كزبوون و سييس بوون بيروباوه گشتيبه كانى ئينگليزه كانيش باوه ريان به بانگ راهيشتنى (توندو تيبه يى نه كردن) نه ئه هيتا ئه وانه و ايان ئه زانى كه ئه م بانگ راهيشتنه په رده يه كه و له دواى خۆيه وه كاريكى نه ينى شار دۆته وه، هه ر رۆژييك ئاره زوى كرد خوى دهر ئه خات و هه موو جو ره كاريكى توندوتيبه به رامبه رى به ريتانيا ئه نوينى!...

(توندوتییزی نه کردن) له جهنگ کردن به هیتره

سالی ۱۹۲۱ پر بوو له تهنگوچه له مه، سه ری له دهزگاکانی فه زمانه وایبی شیتواند بوو زورکس له پیتشه ووا و زانا موسلماننه کان هاتنه کوری زرننگکاری ته و ساله وه و کرده وای گه وره گه وریان نوواند به رامبهر دوژمنه کانی هیندستان ته ویش سه بارهت به وه بوو که بایه ختیکی زور درا به باباه تی جینشینیی پیغه مبه ره جیهانی ئیسلامه تیدا جا ئه م کرده وه چالاکانه یان رهنگیکی ئایینییدا له بزوتنه وه که، موسولمانه کانی هاندا و کیشی کردن که بیته ناو بزوتنه وه که وه و فرمانی تیا بکن و ره نجی تیا بدهن غاندى بوو بووه هوی ئه م گوررانه له بزوتنه وه که دا، چونکه ریزیکی زوری ئه گرت له زانا و پیتشه ووا موسولمانه کان له راستیدا غاندى وازی نه ته هینا له وهی که هه موو ده م بایه خی رهنگ ئایینی و گیانیی بزوتنه وه که ده ریخات!...

ههروه ها سالی ۱۹۲۱، بو خویشمان به سالیکی سه ری دانه ترا له ناو خویدا، له شیتویه کی سه یردا، نیشتمان پهروه ری و، زرننگکاری و، ئایین و، گیان په رستی و، خوین گه رمیی کورکدبو وه له پشت ئه مانه یشه وه هه موو، پشیتویی که وتبووه ناو لادی کانه وه بزوتنه وه یه کی کرتیکارانیس له ناو شاره گه وره کاندایه یدا بوو بوو.

گه لیک جیاوازی هه بوو له ناو هاند نیشتمان پهروه ری موسلماننه تی و - که ته ماشای ئه و دیوو سنووریشی ئه کرد - نیشتمان پهروه ری هیندو کیدا، به لام هه ردووکیان له وه دا یه کیان گرتبوو که بو نیشتمانی هیندستان تی بکوشن به راستی ئه وه یه جگار ناوازه و جوان بوو که غاندى به و جوړه ده ریکه وئ بو هه مووان، هه موو کومه لیک و هه موو چینیتیکی چاوبه ست کردبئ و، هه موویشیانی له یه ک کومه له ی گه وره دا کورکدبیته وه و ئاراسته یشی کردبئ که بو یه ک نامانچ خه بات بکن غاندى له وه دا بوو بوو به (نیشانه یه ک که هه موو بیروباوه ریکی جوئ جوئی نه ته وهی ده ر ئه بری!...) به سایه ی نووچ گرتنی غاندى به بو له سه ر بیروباوه ری (توندوتییزی نه کردن) که نه نگه ویستی هیندیبه کان به رامبهر به به ریتانیاییه کان له سالی ۱۹۲۱ دا مام ناو هندی بوو له به ره وه له شیتویه کی توندوتییزدا ئه ویشم و قینه نه ته قا. هوگر بوونی نه ته وه یش به ئیمه وه و، پشت گرته که یان له و شیتوه یه ک گرتوه به هیتر و هه ره ته دا، دلی هه موومانى پرکردبوو له باوهر به خوکردن و پشت به خو به ساتن، پرکردبوو له هیوا و اوات واژه ی (توندوتییزی نه کردن) یش و له ناو میشکدا و لیک ئه درایه وه، که له دانگی (جهنگ) و زوربانازیبه کی (توندوتییز) دا بوو!...

منیش به هه موو کولی دلمه وه خو م فری دایه ناو بزوتنه وه که وه وازم له هه موو کومه لیک و هه موو په یوه ندی یه ک و هه موو دۆستیک و هه موو نووسراویک هینا... ته نانه ت وازم له رۆژنامه کانیش هینا.

چونکه دهستم نه په رژا بیانخویمه وه ئیتر له وساکه وه دهستم کرد به ژیانیکی ناو دهزگای نووسینه کان و کویونه وه لیژنه کان و کویونه وه گشتیبه کان... به پی گه لیک میل ریگامان ئه بری و ئه چوبنه ناو دیهاته دووره کانه وه، بو ئه مه ی له ژیانیان تی بگه یان و وتاریان بو بده یان ئیتر له وساکه وه دهستم کرد به تیگه یشتن له دهروونی کومه لان، له جیاوازی ناو هاند کومه لانی ناو شاران و کومه لانی ناو دیهاتان له وه پاش ناچار ئه بووم روو په رووی کومه له وروژاوه کان بوهستم، جا له و رۆژانه تاقیکردنه وه کانی پیتشووم به کار نه هاتن... هه رچه ندیکم پی کرابئ، تیکوشاوم که له گه ل کومه لاندای راستگویم، راست و ره وان قسه بکم جاری ویش هه بوو که به توندوتییزیبه وه توانج و پلارم له کرده وه کانیان ئه گرت که چی له گه ل ئه وه یشدا تا ته هات زورتر به دلایندا ئه چووم!... زورتریش ریزیان لی ئه گرتم!.

گرتنی به کومه ل

له پرانه وه ی سالی ۱۹۲۱ دا، شازاده ی به ریتانیا، نیازی کرد سه ر له هیندستان بدات کونگره یش که وته خوئی، به چستوچالاکیبه کی ته و او وه دهستی کرد به بانگ راهیشتن بو خو دوورخستنه وه له هه موو کاروباریک که فری به سه ر ئه و سه ر لیئدانه وه هه بی فه زمانه واییش جاریدا که ئه م بانگ راهیشتنه پیچه وانه ی فه زمانی یاسایه ئیمه چوون به گز ئه و هه ره شه کردنه ی فه زمانه واییه دا له سه ره تان مانگی دوانزه یه می ئه و ساله دا، فه زمانه وایبی دهستی کرد به گرتنی هیندیبه کان، به کومه له، ئیمه یش په یان به وه برد که کونگره و فه زمانه وایبی زوو به زوو تیک ئه چن و ئه چن به گزیه کدا بالبازه کان جیگی دهسته که مانى پشکنی له (ئه للا ئاباد) دا ههروه ها خانوه که ی ئیمه یشیان پشکنی باوکیشم و منیشیان گرت له م کرده وه یش چاکترمان به میشکدا نه ته هات چونکه شاری (ئه للا ئاباد) واهاته پیش چاوی شازاده ی به ریتانیا، له کاتی گه شته که یدا، که چول و هو له و که سی تیانیبه بوته ویرانه ههروه ک زبندووی تیا نه مابئ و ابوو ژماره ی ئه و که سانه ی که به هوی بزوتنه وه ی (یارمه تی نه دان) وه گیرابوون و بریاری به ندیخانه یان به سه ردا درابوو، له مانگی دوانزه یه می سالی ۱۹۲۱ و مانگی یه که می ۱۹۲۲ دا،

گه یشتبووه نزیکه ی ۳۰،۰۰۰ کهس!... هه رچه نده هه موو پیشه و ناسراوه کانی بزوتنه وه که خرابوونه به ندیخانه وه، به لّام غاندی هیشتا نه خرابووه به ندیخانه وه رۆژ به رۆژ نامه و نامۆژگاریی ئاراسته ئه کرد بۆ نه ته وه، جله وی هه موو کرده وه به کی ناپه سه ندیشی ئه گرت و ئه یکیشانه دوا وه فرمانه روه وایش بۆیه کا تا ئه و ساکه دهستی بۆ غاندی نه بردبوو، ئه ترسا له وه ی که گرتنه که ی ئه و کار له کۆمه لانی له شکر و بالبازه هیندییه کان بکات و بیانخاته سه رکیشیییه وه!... به لّام له نا کاو زانیمان، له به ندیخانه دا، که غاندی به رگرییه شارستانییه که ی خۆی وه ستاندووه، له سه ر ئه و کاره ساته ی که له گوندی (شاوری شاورا) قه و مابوو چونکه هه ندی له لادییه کان هوروزمیان بردبووه سه ر بنکه یه کی بالبازه کان ناگریان له خانووه که به ردا بوو و شه ش که سیشیان له بالبازه کان سوتاند بوو!... ئیمه یش له مه ر قمان زۆر هه لّسا، که غاندی (به رگریی شارستانییه ی) وه ستاند بوو له گه لّ بزوتنه وه ی (یارمه تی نه دان) که چی له پاش چه ند حه فته یه ک فرمانه روه وایی، غاندی خۆیشی گرت و تاما وه یه کی دووردریژ بریاری به ندیی کردنی به سه ردا دا له راستیدا وه ستاندنی (به رگری شارستانییه ی) له و ده مه دا سه باره ت به وه نه بوو که ئه و کاره ساته له نا و گوندی (شاوری شاورا) دا قه و مابوو ئیمه که له به ندیخانه که دا و امان ئه ها ته پیش چاو، به هه لّه دا چوو بووین.

به لّام کاره ساته که له لایه ن غاندیییه وه کرا بوو به بیانوویه کی پچوک بۆ ئه مه ی خۆی و بزوتنه وه که و هه موومان له ته نگوچه له مه بپاریزی، غاندی به هۆی ئه و هه موو تیکه لّ بوونه یه وه به کۆمه له گه وره کانی نه ته وه، وه ک هه موو پیشه و نه ته وه ییه گا وره کان شاره زاییه کی ته واوی په یدا کرد بوو له هه ست و تاسه ی کۆمه لانی نه ته وه دا له کرده وه و ره وشتی نه ته وه دا، له هیتز و توانای نه ته وه دا جا به پتی هه ست پی کردنه که ی خۆی به وشتانه، ئه جوولایه وه و هه لّسان و دانیشتنی ئه کرد هه رچه نده، ئه و ده مه، بزوتنه وه که مان له هیتز و هه ره تی خۆی دابوو، به لّام غاندی په لیبی به وه بردبوو که به ره و کزبوون و نه مان ئه رۆیشت چونکه ئه ندامه هه ره چاکه کانی و هه ره کارگوزاره کانی خرابوونه به ندیخانه وه، له به ره ئه وه تا ئه ها ت ریک خراوه کانی تیک ئه چوون و له نا و ئه چوون خۆ کۆمه له کانی نه ته وه یش مه شقیکی وایان نه کرا بوو، که بیتوانن خۆیان به رتیه به ن زۆر که سیش له ئاژاوه گیره کان خۆیان فری دابوو ناو (لیژنه کانی کۆنگره که) و (جینشیی خۆجیی پیغه مبه ر) وه له به ره ئه وه هه یچ رینگایه ک نه مابوو وه بۆ به ره به ست کردنی هیتز و ده سه لاتی ئه وانه، ئه و رینگایه نه بی که غاندی گرتی، بی گو مان ئه گه ر بزوتنه وه که درپژیه ی

پی بدرایه، کاره ساتی توندوتیژی زۆرتر روویان ئه دا، دیاره که فه رمانه روه وایش هیتزی به رامبه ریان، به کار ئه هیتنا ئه و ساکه فه رماندارییه کی سامناک و پرتس و له رز دانه مه زرا و وه ی به نه ته وه که مان به ر ئه دا!... گه لیک جاری وایش هه یه، که وه ستاندنه وه یه کی بزوتنه وه، بۆ ما وه یه کی که م، ده ماری بزوتنه وه که به هیتز تر لی ئه کات ئیتر هه ر ئه وه نده بیروبا وه رکه کان بپاریزین، ئه و پشووه زیان نا به خشی به بزوتنه وه که، به پیتچه وانه وه هیتز و هه ره تی پی په یدا ئه کاته وه!...

کچه پچکۆله که م بۆله بۆل له بالبازه کان ئه کات

بۆ ما وه ی شه ش مانگ من و باوکمیان فری دایه به ندیخانه وه چه ندوچوون کردنه که یان، به سه رزاری بوو، پرپوو له فروفیلّ و چاو و راو!... باوکمیان به وه به دنا و کردبوو که له گه لّ کۆمه لیک سهرکیشدا دهستی تیکه لّ کرده وه ده زگاکانی فرمانه روه وایش ئه و یان کرد بوو به به لگه بۆ قسه که ی خۆیان، که باوکم نامه یه کی مۆرکرد بوو به ناوی خۆیه وه، که به نووسینی هیندوستانی مۆری کرد بوو!... که چی له راستیدا مۆره که ی باوکم به نووسینی هیندوستانی نه کرا بوو!... پیاویکی نه خوتنده واریشیان بۆ به لگه هیتنا یه پیشه وه، له به ر ده م دادگا هدا سویندی خوارد که مۆره که راسته، هی ئه وه. که چی له به ر ناشیتی خۆی نامه که ی سه ره ره و خوار هه لگرتبوو!... هه رچی منیش بووم به وه وه به دنا و کرابووم که چا په مه نیم بلا و کردۆ ته وه له و سه رده مه یشدا ئه م کرده وه یه به گونا ه دانه ئه نرا، تا یاسا سزای له سه ر بدات که چی له گه لّ ئه وه یشا بریارم به سه ردا درا بخریمه به ندیخانه وه!... به لّام له پاش سی مانگ پتیمان گوتم که ده زگاکانی فرمانه روه وایی به هه له ی خۆی زانیوه له بریاردانه که یدا، له به ره ئه وه بریاری دا وه به ره لّام بکات!... جا که ها ته ده ره وه له به ندیخانه، یه که م کرده وه ئه وه بوو، چوومه کن غاندی، له به ندیخانه که یدا، بیبینم له کاتی چه ندوچوون له گه لاکر نه که یشیدا له وی بووم پاشان گه رامه وه (ئه لّا ئاباد) دهستم کرد به راست کردنه وه ی کاروباری کۆمه لی کۆنگره که بایه ختیکی تایبه تیشمدا به نه کربن و نه پۆشینی سیپاله بیتگانه کان، به خۆ دوورخستنه وه له و ده زگا بازرگانیه ی که ئه و سیپالانه یان ئه هیتنا بۆ هیندستان، یاخود به کربن و فرۆتنیه وه خه ریک ئه بوون زۆری پی نه چوو، له سه ر ئه م کرده وه یه یشم گیرامه وه هه ندی به ند و باوی تریشیان پتیه نووساندمه وه به لّام ئه مجاره له سه ر خۆم نه کرده وه هه ر ئه وه نده م کرد له دادگا دا و تاریکی دووردریژمدا!... سی بریاریان به سه ردا دام وه ک دیته وه بیرم به هه موویان کردیانه سالییک و نۆ مانگ له به ر

ئەو لە پاش بەرپەللايەکی شەش هەفتەیی گەرەمەو بەندیخانە کە تەماشام کرد ئەمجارە زۆرتر تەنگەتاویان ئەکردین تا ئەهات تەنگەتاوکردنە کە توندتری لێ ئەهات ئەمەیش سەبارەت بەو بوو کە فەرمانرەوایی بەسەر بزوتنەو کە ئیمە وازاڵ بوو، لەبەرئەو هەر ئەبویست تەنگەتاومان بکات، لە تۆلەیی ئەو دەدا کە وێرمانە و بەرەنگاریمان کردوو!...

لەو چەندانەدا بەلبازەکان زوو زوو ئەچوونە مائلی ئیمە. بۆ ئەمەیی ئەو جەریمانەمان لێ کۆیکەنەو، کە بەسەر باوکم و مندا بریار درابوو هەر جارێک ئەچوونە مائەو، دەستیان بۆ پارچە کەلوپەلیک درێژ ئەکرد! (ئەندیرا)^(۱) کچیشم کە لەوکاتەدا لە تەمەنی چوارسالان دابوو، ئەو تالانکردنە زۆر پێ ناخۆش ئەبێ توورپیی و بۆلەبۆلە کەیی خۆی لەبەردەم بەلبازەکاندا دەرئەپرێ، من لەو زۆر ئەترسم، کە ئەم بیرەو دربیانەیی (ئەندیرا) یە لەو تەمەنی مائلییە ساواوەیدا، تا ئەمەینتی لە کەللەیی نەچیتە دەرەو و هەر بیروباوەرپیکیشی هەبێ دەرپارەیی بەلبازەکان، بەو هەر پەنگ یان بکات!.

ئەبیتە سەرۆکی شارەوانی و رازنووسی دەستە

لە رۆژەکانی دوایی مانگی بەکەمی سالی ۱۹۲۳، هەموو بەندییە زرنگکارییەکانی بەندیخانە (لەکنائ) بەرپەللا کران. کە لەبەندیخانە چومە دەرەو، کۆنگرەم و اها تە پێش چا و کە لە بەرامبەر هەلبژاردنی گشتیدا بوو بوو بە دوو کەر تەو: غاندى وای ئەویست کە لە هەلبژاردنە کە، هەمووی خۆمان دووربخەینەو هەندیکیش هەبوون، ئەیانوویست خۆمان بخەینە جەنگی هەلبژاردنە کەو، بەمەرجی ئەوانەیی لە هەلبژاردنە کەدا سەر ئەکەون، نەچنە ناو کۆری یاساوە!... منیش تێکۆشام هەردوولا رێک بخەم کاتێ لە دەستە کەمان شکا، هەموو هێزێکی خۆم خستە رێک خستەو هە دەستە کەمان هەر ئەو نە چەند هەفتە بەکەم پێ چوو بوو، کە لە بەندیخانە دەرچوو بووم، کە تەماشام کرد پالم پیتو ئەنێن بۆ سەرۆکایەتی شارەوانی. هەلبژاردنی منیش بۆ ئەم جێگایە، لەبەر چاودا نەبوو تەنانەت کە سیتیکیش نەبوو کە بۆ ئەم فرمانە ناوم بیات، تا چل و پینچ وردیلە بەکی مابوو بۆ دەرکەوتنی ئەنجامی هەلبژاردنە کە!... زۆری پێ نەچوو، فرمانە جۆر جۆرەکانی شارەوانی

خەریکیان کردم بەخۆیانەو لەو کاتەیشدا، فرمانێکی تریش خرایە سەر فرمانە کەیی خۆم لە (کۆنگرە)دا، کە بریتی بوو لە راز نووسی لیژنەیی بنکەیی ناوچە کە، ئەو فرمانەیش راز نووسی گشتیی هەهوو کۆنگرە کەیی هیندستان بوو جا لەبەر ئەم هەموو کارو فرمانانە کە بەسەرما کۆبوو بوونەو، ناچار بووم شوو و رۆژی پانزە کات فرمان بەکەم!...

لەو سەر دەمەدا، فرمانکردن بۆ من، راکردنی ک بوو لە دەست خۆم، کە لە بەندیخانە هاتە دەرەو و چاوم کردەو، تەماشام کرد بیروباوەرپیکیی رەنگاوەرەنگ پەیدا بوو بوون، جۆرە زۆرانبازییەکی جوی جوی ئەهاتنە پێش چا، کە ئەبوونە هۆی پشیتویی و زۆری ناو هیندستان جا لەگەڵ ئەویشا کە باوەرەم هینابوو بەپیشەوایەتی غاندى و هەر لەسەر ئەو باوەرەیی خۆیشم مابوو مەو، بەلام دەستم کردبوو بەپشکنین و تاقیکردنەو هەندئ لای پێ رەواییەکانی، لییان ورد ئەبومەو و هەلم ئەسەنگاندن بەلام ئەوکاتە ئەو لە بەندیخانەدا بوو رێگایشم نەبوو کە بیروباوەرپیکیی بزاتم هەردوو بەشە کەیی کۆنگرەیش، بەشی گۆرین و بەشی نە گۆرین، هەر لەبەر بەرەکانی دابوون هەرچەندە گۆرین خاوەکان ئامانجیان ئەو بوو کە کاروباری گشتی بخرتتە سەرباریکی چاک و راست بکرتنەو، کە دەستور دابنێ، بەلام هەموو رێگایەکیان لێ برابوو بەست هەرچی گۆرین نەخوازەکانیش^(۱) بوون ئەوانە بەکۆلی دڵەو پشیتی غاندىیان ئەگرت هەر چەندە ئەوانە بەجگار سست بوون لە کارو فرمانکردن بەلام زۆر بەتەنگ ئەو هەبیشەو بوون کە هەموو دەم تێکەڵ بەکۆمەلەکانی جووتیارەکان بێن منیش چومە ناو ئەم بەشەیانەو هەرچەندە بەشە کەیی تریش زۆر لەگەڵما خەریک ئەبوو کە کیشم بکات بۆلای خۆی!... هەرچەندە باوکیشم پر بەدڵ ئەوانی ئەویست و ئەویست لەگەڵ ئەواندا بەکەوتنە کارەو!... لەگەڵ ئەمەشدا، هەردوو بەشە کە، لە زرنگکاری (یارمەتی نەدان)دا، پیکەو مەمانەو و هەردوولایشیان ئەو بیروباوەرپیکیان واز لێ نەهینا!...

دەست ئەنێ بەپایەیی گەورەگەورەو هەر بۆ ئەمەیی ناوی خۆی بەپایەیی بەهێزیتەو

لە سالی ۱۹۲۳ و هەستە ئەکرد بەخۆشیی و کامەرانییەکی گەورە لە ژبانی خیزانیدا کەچی لەگەڵ ئەویشدا دەستم نەئەپەرژا خۆمی پیتو خەریک بەکەم، کە مێیک نەبێ لە پەییو بەندییەکانی خیزانیدا خاوەن بەخت بووم لەبەرئەو هە کاتێ ناخۆشی و تەنگانەدا پەنام بۆ خیزانە کەم ئەهینا لەویدا ئارام بەگیانم ئەکەوت و دلم ئەسەرەوت بەشەرمیکەو ئەیلیم،

(۱) گۆرین نەخوازەکان: (المحافظین).

(۱) ئیندییرا گاندى: کچی جەواهییرال نەهرو بوو، لە ۱۹۱۷ لە دایک بوو، هاوسەری فەیرۆز گاندى بوو، لە سويسرەو ئۆکسفۆردی بەریتانیادا خویندویە بوو وەزیری راگەیاندن و دوایی لە ۱۹۶۶ بوو سەرەک وەزیری و لا تە بەکگرتوووەکانی هیندستان و دوا جار لە سالی ۱۹۸۴ دە دەستی توندروویکی هیندۆسیەکان تیرۆرکرا (راجیف گاندى) کوری لە پاش خۆی بوو سەرۆک وەزیران.

که خۆم له ژێر باری چاکه‌ی ژنه که مداما ئه هاته پینش چاو، سه بارهت بهو ره‌وشته ناوازه و بلنده‌ی که له سالی (۱۹۲۰) هوه ئه‌ینواند ئه‌وه هه‌رچه‌نده سه‌ر به‌رز و دل ناسک بوو، به‌لام هه‌ر به‌چاو پۆشین وازی نه‌هینا له که‌م ته‌رخه‌میه له گه‌ل خۆیدا، ئه‌هات هه‌ر چیه‌ک به‌من پتویست بوایه له بابه‌تی سه‌هوت و دل خۆشی بۆی ئاماده نه‌کردم و پتیی ئه‌به‌خشیم ژیا‌نی هه‌ردوو که‌مان تووشی هه‌ندی گۆرانی هاتیبو ژماره‌ی ده‌س و پتیه‌ندمان که‌می کرد بوو هه‌ندی له که‌لوپه‌له‌کانی ناو مایه‌شمان فرۆشتیوو، بۆ ئه‌مه‌ی له هه‌ندی بابه‌تی خۆش رابواردمان که‌م بکه‌ینه‌وه و، هه‌ندی پاره‌یش کۆکه‌ینه‌وه بۆ پاره‌ به‌خت کردنه‌کامان که تا ئه‌هاتن له زۆرییدا ئه‌بوون له گه‌ل ئه‌مه‌یشدا، هه‌ستیکی وام نه‌ئه‌کرد به‌که‌م بوونه‌وه‌ی هۆیه‌کانی سه‌هوتم کاتی که پاره‌ به‌خت کردنه‌کامان په‌ریان سه‌ند و له ئه‌ندازه‌ ده‌رچوون، باوکم وای به‌باش زانی که بگه‌ریته‌وه سه‌ر پیشه‌که‌ی خۆی، پشتیوانی، هه‌رچه‌نده ده‌ستی که‌م ئه‌په‌رژا، که به‌پشتیوانیه‌که‌یه‌وه خه‌ریک ببی، به‌لام له‌وه‌وه ده‌رامه‌تییکی باشی ده‌ست نه‌که‌وت. منیش ئه‌وه‌م زۆر پێ ناخۆش و ناشیرین بوو که ئه‌م بیانی خۆم و ژنه‌که‌م بارین به‌سه‌ر باوکمه‌وه، ئه‌مانه‌ن ژینتی... سی سال به‌وه‌یشه‌وه مامه‌وه که چاره‌یه‌ک بۆ ئه‌م گیروگرفته‌ بدۆزمه‌وه به‌لام هه‌رچه‌ندیکم کرد، که‌لکی نه‌بوو! ئه‌وه‌یش بۆ من گران نه‌بوو که فرمانیکی ئاسوده بۆ خۆم بدۆزمه‌وه و پارم لێی ده‌ست بکه‌وی به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌وه له خه‌باته‌کانم که‌م نه‌بوو، که له پیناوی که‌لکی گشتیدا به‌ختم نه‌کردن منیش چه‌زم نه‌ئه‌کرد، له‌به‌ر پاره‌ په‌یدا کردن، واز له کارو فرمانی ناو کۆنگره و کۆری شاره‌وانی به‌یتم له‌به‌رئه‌وه، ده‌ستم نا به‌رووی هه‌ندی له هه‌و به‌شیه‌ پیشه‌سازه گه‌وره‌کانه‌وه، که ئه‌هاته‌لام و مووچه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یان بۆ ئه‌په‌ریمه‌وه، ئه‌گه‌ر بچوو مایه لایان و فرمانم بۆ بکردنایه و به‌م هیشتایه به (ناو) هکه‌ی منیشه‌وه بازرگانی خۆیان بکه‌ن!...

جا ئه‌م گیروگرفته سامانیانم له سه‌ره‌تای سالی (۱۹۲۳) وه تووش بوو، تا برانه‌وه‌ی سالی (۱۹۲۵) له کۆلم نه‌بوونه‌وه! باری زرنه‌کاریش هه‌موو ده‌م له گۆرانیادا بوو بۆیه‌کا منیش ناچار نه‌بووم، به‌شیک زۆری ئه‌رک و لێ پرسینه‌وه‌کانی کارگێری بنکه‌یی هه‌موو کۆنگره‌که به‌خه‌مه سه‌ر ئه‌ستۆی خۆم. له گه‌ل ئه‌مه‌یشدا گۆرانی و گه‌شه‌کردنه‌کانی ناو کۆنگره‌که‌وه، زۆرانبازییه‌کانی لایه‌نگیرانی هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی کۆنگره‌که، وایان لێ کردم که وازه‌یتم له فرمانی راز نووسی لێ نه‌ی گشتیی کاروباری به‌رپه‌وه‌ بردنی کۆنگره‌که ئیستایش که ئه‌وه‌م بێر ئه‌که‌وتیه‌وه، سه‌هوت و کامه‌رانیی ئه‌و کاته‌م دیته‌وه یاد که له ده‌ست ئه‌و فرمانه خۆم رزگار کرد!...

له سه‌ره‌تای مانگی نه‌ورۆز (مارت) ی ۱۹۲۶ دا خۆم و ژنه‌که‌م و که‌چه‌په‌چکه‌که‌مان به‌زێدا چوبه‌ نه‌وروپا کاتی که گه‌یشتمه ئه‌وی، سیانزه سال پتر بوو له شه‌په‌شۆر و، شۆرش و ئاژاوه و سه‌روشت گۆرانیکی گه‌وره‌دا رابواردبوو... جیهانه‌ کۆنه‌که‌ی له‌وه پێش ناسیبووم، له گه‌ل جه‌نگا له‌ناو دانه‌ما بوو!... به‌لای خۆشمه‌وه جیهانیکی تازه ده‌رکه‌وتیوو، سالیکی و نۆ مانگی تیاژیا... ئه‌مه‌یش پشویه‌کی ته‌واو بوو بۆ من که هۆش و له‌شم بینه‌وه سه‌ر خۆیان له سه‌ره‌تای هه‌ویندا خۆشکه‌ په‌چکه‌که‌یشم، (کریشنا) هاته‌لامان تا له گه‌شته‌که‌مان بوینه‌وه، له گه‌لاما مایه‌وه... تا ماوه‌یه‌کی دووردریژ له ته‌ندروست خانه‌یه‌ک دامایه‌وه، له شاری (جینف) دا، له خاکی (سویره) دا... ئنجا که ته‌ندروستی ژنه‌که‌م هاته‌وه جیبی خۆی ده‌ستمان کرد به‌گه‌شتیک به‌ناو (فه‌رنسه) و (ئه‌لمانی) و (ئینگلیته‌ره) دا... له کاتانه‌دا خۆم دوورخستبووه‌وه له جیهانی هیندی و، له جیهانی نه‌وروپاییش، که له ناویا ئه‌ژیا مان ژیا و ئه‌هاته پێش چاو که هه‌یج کاره‌ساتیکی تیا روو نادات!...

جا له‌وکاته‌دا ناکۆکی تییره‌یی که‌وتیوو ناو موسلمانه‌کان و هیندۆکییه‌کانی ناو هیندستانه‌وه... له هه‌رشوێتیکی لایه‌کیان له لایه‌کیان زۆتر بواین، به‌شه‌که‌مه‌که‌یان له زۆرداری تییره‌یی ئه‌ترسا له کاتی هه‌لبژاردنی گشتیدا ئه‌و ناکۆکییه‌ په‌ره‌ی سه‌ندبوو ئه‌رکی هه‌ره‌گرانی شه‌په‌شۆری هه‌لبژاردنه‌که‌یش له‌ناو (ده‌سته‌ی کۆنگره) دا، که‌وتیوو سه‌رشانی باوکم.

باوکم چه‌زی له زۆرانبازی ئه‌کرد یان ئه‌گه‌ر هه‌یج نه‌بی، خۆی له زۆرانبازی لانه‌ئه‌دا... جا هه‌رچیه‌کی له ده‌ست هاتبوو له‌وه هه‌لمه‌تی هه‌لبژاردنه‌دا کردبووی ئه‌وه‌یش دیاربوو که هه‌لبژاردنه‌کان شوین پتی خۆیان به‌جێ ئه‌هیشته‌ له‌ناو دلاندا، گله‌یی و دلشکاوی و به‌ر به‌ره‌کانی هه‌ر له ناو ئه‌مانه‌وه.

که سالی ۱۹۲۶ ته‌واو بوو مه‌رگه‌ساتیک روویدا، ئاسۆی ئه‌و ساله‌ی تاریک و نوته‌ک کرد هه‌موو خاکی هیندستانیشی خسته‌ ترس و له‌رزوه‌ چونکه له برانه‌وه‌ی ئه‌و ساله‌دا بوو، که پیشه‌وای هیندۆکه‌کان (سوامی شراد هاناند)، به‌ده‌ستی یه‌کێک، له‌ناکا، کۆژرا. ئه‌م پیشه‌وایه ئه‌و پیاوه بوو، که له‌وه پێش سنگی نا به گولله‌ی داگیرکه‌ره‌کانه‌وه، که هه‌شت سالیش له‌وه پێش خۆی گه‌یاند به‌مزه‌وتی (ده‌له‌ی) و چوو سه‌ره‌خته‌ی و تاردانه‌که‌ی، بۆ ئه‌مه‌ی بانگ بدات بۆ یه‌کێتی موسلمانه‌کان و هیندۆکه‌کان، له پینا و ئازادی هیندستان!...

کۆمۆنیستەکانی خوێش ئەویست... بەلام لە بیروباوەردا بەرپەرچی ئەدانەوه

وارپیک کەوت کە لە برانەوهی سالی ۱۹۲۶دا لە شاری (بەرلین)دا گیرسامەوه لەوێدا پیم زانی کە نەتەوه زۆرلیکراوهکان نیازیان وایە کۆگرەیهک لە شاری (برۆکسیتل) دابگرن منیش ئەو بېرەم زۆر جوان هاتە پێش چاوە لەبەرئەوه نووسیم بۆ دەستە (کۆنگرە)ی نەتەوهیی هیندییهکان کەوای بەباش ئەزانم لەو کۆنگرەیدا بەشداری و خۆی بنوێتی ئەوانیش پێشنیازەکەمیان پەسەند کردبوو منیشیان دانا بوو بەنوێنەری کۆنگرەیی هیندی لەناو ئەو کۆنگرەتازەیدا لە راستیشدا ئەو کۆنگرەیه گیرا ئەوکاتە مانگی ڕەشەمی (شباط)ی سالی ۱۹۲۷بوو شاری (برۆکسیتل)یش لەو دەمەدا، بووبوو بئەو بنکە و ئاواره زرنگکارییهکان و مەرقە توندوتیژیەکان، بەتایبەتی کۆمۆنیستەکان لەو کاتەدا ئەو ناو پێبوو لەو بیروباوەردە کە پێویستە هەموو نەتەوه زۆر لێ کراوهکان یەک بگرن و پێکەوه کاریکی گشتی بکەن بەرامبەر بەفەرمانرەواییه داگیرکەرەکان ئەوهیش دیاربوو، کە فەرمانرەواییه داگیرکەرەکان، وەک ئینگلتەرە و فەرەنسە و ئیتالیا... ئەم جۆرە خەباتانەیی بۆ دەست نە ئەدان، بەرەنگارییان ئەکرد... هەرچی (ئەلمانیا)یش بوو، لە پاش جەنگی یەکەمی جیهانی، وەک فەرمانرەواییهکی داگیرکەر نەمابوو ئەو لەبەرئەوه بەدڵبێکی پر لە هەستی دلسۆزانەوه، بەبێ لایەنگیری، سەیری گەشەکردنی ئەو پشێوییانە ئەکرد کە لەناو خاکە داگیرکراوەکانی ژێر دەستی فەرمانرەواییه گەورەکاندا روویان ئەدا... لەبەرئەوه شاری (بەرلین) بووبوو ناوچەیهک بۆ پیاو هەرە بەرز و گەورەکان، کە لە خەباتەکانیاندا پاک و خاوتین بوون هەرە بەناو بانگی ئەو کەسانە و، هەرە چستوجالاکیان پێشەوا چینییهکان بوون کەسەر بەدەستە (کۆممتانگ) بوون، کە خەریک بوو لەوکاتەدا چینی داگیر ئەکرد و ملی بەپیاو خاوەن زەوییهکان کەچ ئەکرد و، بەلایەنگیرانی داگیرکەرەکانیشی سەرشوێر ئەکرد بەلام (کۆممتانگ)، هەرچەندە بەسەرکەوتنە کەمی خۆیهوه نازی ئەکرد، ئەوهیشی لەبەر چاوە بوو کە بەرهەڵستیکی زۆری لە پێشدا ماوه، لەبەرئەوه جیگای خۆی بەوه قایم ئەکرد کە لەناو فەرمانرەواییهکاندا قەسە باشی بۆ خۆی ئەکرد، خۆی پێ ئەناسین، دۆستایهتی بەگەڵ ئەگرتن دورنیه کە بەلای چەپی دەستە کە، کە دەستی تێکەڵ بووبوو بەگەڵ کۆمۆنیستەکاندا، ئەم خۆ نوواندن و خۆشیرین کردنە بەلاوه گرنگ بووی و ئەو لەبەرچاوە دەستە کەدا بایەخی دەرخستبێ جا لەبەر ئەوه بوو کە نێرراوهکانی دەستە (کۆممتانگ) لە ئەوروپادا خەریکی کۆنگرەیی نەتەوه تازار دراوهکان

بوون تەنانەت ئەوهیش دورنیه کە خۆیان و هەندێ لە کۆمۆنیستەکان، یاخود ئەوانەیی لە کۆمۆنیستییهوه خاوەنی ئەم بېرە بووبن.

هەرۆهە نێرراوهکانی کۆمەڵە نیشتمان پەرۆهەرەکانی جاوه و هیندی چینی و فەلەستین و سوریا و میسر و ژوووروی ئەفەریکا و، هەندێ لە خاکە ژێردەستەکانی ئەفەریکایش لە (برۆکسیتل)دا کۆبووبوونەوه هەرۆهە نێرراوانی کۆمەڵی کرێکارە چەببیهکان و، گەلیک لە پیاو ناسراوهکان بزوتنەوهی کرێکارانی ئەوروپا هاتبوونە ناو کۆنگرە کەوه کۆمۆنیستەکان دەستیکی بالایان هەبوو لە کاروباری سەرەتایی کۆنگرە کەدا (میستەر لانسبۆری)یش کە ئەندامێکی دەستە کرێکارانی بەریتانیا بوو، هاتبوو ئەوێ لە هەلبێژاردنە کەدا کردیان بەسەرۆکی کۆنگرە کە ئەمەیش ئەوهی بەقسەکردن کە بێتە سەرۆکی هەموو دەمی ئەو کۆمەڵە کە کۆنگرە کە لە ئەنجامدا پێکی هینا، کە ناوی نرابوو: (په یه ندی به رهنگاری کردنی داگیرکەری) بەلام زۆری پێ نەچوو (میستەر لانسبۆری) وازی لەو فرمانە هینا چونکە هیوایهکی پەیدا کردبوو کە دەستە کرێکارانی بەریتانیا بێتە سەرتهختی فەرمانداری لە بەریتانیادا منیش ئەم هەلگەرانەوه یەم زۆر پێ ناخۆش بوو، لە کەستیکی واوه کە دووسێ مانگ لەوه پێش بەوتارەکانی خۆی چاوبەستی کردبووم و بەدڵما چووبوو!... بەلام کۆمەڵی (په یه ندی)یه کە، کەسانی ناسراوی تری تیا بوو، وەک (ئینشتاین) و (مادام سەن یان سەن) بەلام ئەوه نەدی پێ نەچوو (ئینشتاین)یش وازی هینا لەو فرمانە چونکە بیروباوەردی ئەو لەگەڵ بیروباوەردی (په یه ندی)یه کەدا رێک نەئەکەوت، کە لە زۆرانبازی ناوەندە جوله کەوه عەرەبدا لەسەر خاکی فەلەستین، پشتی عەرەبەکانیان ئەگرت!... منیش بەهۆی (کۆنگرەیی برۆکسیتل)هوه، کۆبوونەوهکانی کۆمەڵی (په یه ندی) به رهنگاری کردنی داگیرکەری)یه کەوه، کە لە ئەنجامی ئەو دا پێک هات، توانیم هەندێ گێروگرفتی خاکە ژێر دەستەکان و، فەرمانرەواییه دەست بەسەرەکان و، زۆرانبازی ناوهوهی بزوتنەوهی کرێکارانی رۆژئاوا تێ بگەم خۆبشم واهاتە پێش چاوە کە دلم بەلای کۆمۆنیستیدا ئەچێ چونکە لەگەڵ ئەوهیشدا کە کۆمۆنیستی پرە لەهەلە، بەلام لەسەر بنچینهی چاوه راوو داگیرکەری دانەمەزراوه منیش تا ئەو دەمە باش لە باوەردی کۆمۆنیستیم نەکۆلیبووه، تەواولیبیان شارەزا نەبووبوم تەنیا بەجۆرێکی تیکرایی و گشتی ئەناسین، ئەو بېرە هەمبوو لە بابەت ئەوهوه دیاردی کراوبوو، کەم بوو.

لەبەر ئەو گۆرپانە گەورانە کە لە ناو خاکی روسیادا پەیدا ئەبوون، خۆی و ئەو گۆرپانەم بەدڵدا چووبوون هەرچەندە لەو دەمەدا دلم بەکۆمۆنیستیدا چووبوو، بەلام لەکاتی

گفتوگو کردن و دمه‌قالی دا، لایه‌نی دهسته‌ی ئینگلیزه‌کان و ئەمەریکاییه‌کانم ئەگرت هۆی ئەمەیش ئەوه‌بوو که له ناوه‌ند من و ئەمانه‌دا له‌یه‌ک چووینیک هه‌بوو له بیروباوه‌ر و پیش بینیدا!... کار به‌ده‌سته‌ییه‌کانی دهره‌وه و نه‌ته‌وه ژئیر ده‌سته‌کانی ناو فه‌رمانه‌وه‌اییه داگیرکه‌ره‌کان، چاویان بریپوهه‌کرده‌وه‌کانی (کۆنگره‌ی برۆکسیتل) به‌گرنگییه‌که‌وه سه‌یریان ئەکرد ته‌نانه‌ت فه‌رمانه‌وه‌اییه فه‌ره‌نسه‌یه‌کێک له پیاوه قسه‌دزه نه‌ینییه‌کانی خۆی فری دابوه ناو کۆنگره‌ی یه‌کێک له نه‌ته‌وه ره‌شه‌کانه‌وه، کابرا بۆ ئەمه‌ی نه‌یناسنه‌وه چوو‌بوو ده‌موچاوه ده‌ستی خۆی ره‌ش کرد بوو!

له دوا‌ی ئەوه، هه‌ندی له ئەندامه‌کانی (په‌یوه‌ندی به‌ره‌نگاری کردنی داگیرکه‌ری) یه‌که‌هه‌رانه‌وه نیشتمان خۆیان به‌لام له‌وه‌دا پێیان نه‌کرا له کۆبوونه‌وه‌کانیان هاوبه‌ش بن به‌لام (په‌یوه‌ندی) یه‌که‌هه‌ر له سائله‌کانی دوا‌ییدا به‌ره‌و کۆمۆنیستی ئەچوو له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا، ئەوه‌نده‌ی من ئاگام لێیه، هه‌یج کاتیک وازی له سه‌روشتی خۆی نه‌هه‌تینا به‌لام هه‌رچه‌ندم ئەکرد نه‌م ئەتوانی بگه‌مه (په‌یوه‌ندی) یه‌که‌هه‌ر و تیکه‌لی بکه‌م، مه‌گه‌ر به‌نامه‌کاری (۱) که سالی ۱۹۳۱ هات، خه‌ریکی ئەوه‌بووم ناوه‌ندی (کۆنگره) و (فه‌رمانه‌وه‌اییه هیندستان)

(۱) لێره‌دا ئەوه‌ی جیتی سه‌رنج و داخه که کوردیش وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژئیر ده‌ست و زۆر لێکراو (به‌هه‌موو بالی بزوتنه‌وه و سه‌رکرده‌یی جوولانه‌وه شه‌رشگه‌یبه‌کانیه‌وه چ له باشوور، رۆژه‌لات، باکوور) نه‌یان‌توانیوه له‌وه‌ کۆنگره‌یه‌ی سالی ۱۹۲۷ ی شاری برۆکسیتل دا تاقه نوێنه‌ریکیان هه‌بێ و ده‌نگی ئەم نه‌ته‌وه زۆر لێکراوه بگه‌به‌نه‌ ئاوا نێوه‌ندیکی فراوانی گه‌لانی دنیای بۆ خسته‌نه‌ پیشچاوی دۆزه ره‌واکه‌یان وه‌ک ده‌زانین له‌وه‌ سائله‌دا هه‌رچه‌نده شه‌رشه چه‌کداریه‌کانی شیخ مه‌حمود و سمکۆ و شیخ سه‌عیدی پیران و شیخ عه‌بدوسه‌لامی بارزانی ده‌ستیان به‌سه‌ردا گیرابوو و کپ کرابوونه‌وه، به‌لام جموجۆلی سیاسی هه‌ر له نێوه‌نده کوردیه‌که‌دا مابوو، به‌تایبه‌ت کورده ئاواره‌کانی باکوور و ئەوه رۆشنییر و سیاسیه‌یه‌ی که هه‌ر ئەوه‌ سائله و دواتر کۆمه‌له‌ی خۆبیسوونیان دامه‌زراند و به‌وه‌ش بزوتنه‌وه‌ی رزگاریخوازی کوردیان خسته قوناغیکی پیشکه‌وتووتروه‌وه، هه‌ر ئەوه‌ سائله به‌درخانیه‌ی وه‌ک (جه‌لادته و کامه‌ران و سورهبیا) له به‌رلین بوون، (شه‌ریف پاشای خه‌ندان) له پاريس بوو... به‌لام بۆ کۆششیک نه‌کراوه بۆ به‌شداربوون له‌وه‌ کۆنگره‌یه‌دا؟، ئەمه جیتی سه‌رنجه... دیاره له لایه‌کیشه‌وه ناستی دواکه‌وتوویی و وشیا‌ری سیاسی (باله‌کانی یا لایه‌نه‌کانی) ئەوه شه‌رش و بزوتنه‌وانه به‌دیار ده‌خات، ئەگه‌ن یه‌کێکی وه‌ک (نه‌هرو) به‌ریکه‌وت هه‌والی به‌ستنی ئەوه کۆنگره‌یه‌ی زانیوه و به‌نامه (پارتی کۆنگره‌ی) ئاگادار کردووه و ئەوانیش هه‌ر ئەویان داناوه به نوێنه‌ریان تا به‌شدار بکات. ده‌بی له‌مانه‌وه بزانی که دۆزی کورد تا چ رادیه خراوته دواوه و زانی پێ گه‌یوه.

رێک به‌خه‌م (په‌یوه‌ندی) یه‌که‌هه‌ر کورده‌وه‌یه‌می پێ ناخۆش بوو، لێم توورپه‌بوو بێ ئەمه‌ی ماوه‌یه‌کم بدات کورده‌وه‌که‌ی خۆمی بۆ رۆشن بکه‌مه‌وه، منی له ئەندامیته‌ی خسته‌!...

که سالی ۱۹۲۷ هات، من و ژنه‌که‌م و خۆشه‌که‌م و کچه‌که‌م گه‌رینه‌وه هیندستان له‌ش و هۆشم گه‌رابوونه‌وه سه‌ردۆخی جارن، که‌وتبوومه ئاسووده‌یییه‌وه له‌به‌رئه‌وه به‌هه‌موو هه‌یزو گورپکی خۆمه‌وه، ده‌ستم دایه فرمان کردن زۆری پێ نه‌چوو کاره‌ساتی وا هاتنه پێشمه‌وه که‌منیان کیش کرده ناو جه‌رگه‌ی خه‌باته‌وه له کۆری زرنگاری ده‌سته‌ی کۆنگره‌ی هیندیدا، هه‌ندی پێشنیازی تایبه‌تیم پێشکه‌ش به‌لێژنه‌ی کاروبار هه‌لسووراندن کرد دهریاری سه‌ره‌خۆیی هیندستان لێژنه‌ی کاروبار هه‌لسووراندنه‌که زوو به‌زوو پێشنیازه‌که‌می په‌سه‌ند کرد و بریاری له‌سه‌ردا هه‌روه‌ها کۆمه‌لی گشتیه‌یه که‌یش، به‌یه‌ک ده‌نگ، بریاری له‌سه‌ردا به‌راستی په‌سه‌ندکردنی پێشنیازه‌کانم، که له هه‌موولایه‌که‌وه به‌گه‌رمی ئەکرا، سه‌رم لێی سوورما‌بوو ته‌نانه‌ت ترسی ئەوه‌یشم لێ نیشته‌تسوو که پێشنیازه‌کانم به‌جۆریکی تر چوینه میتشکی نه‌ته‌وه‌وه یاخود ده‌ستی به‌دکار هه‌ندیکی لێ گۆرین و به‌جۆریکی تر تیبی گه‌یبین ئەوه‌ی که لێی ئەترسام هاته دیی چونکه هه‌ر ئەوه‌نده ده‌سته‌ی کۆنگره‌که‌مان بلاوه‌ی لێ کرد، له‌سه‌ر واتای پرۆژه‌ی سه‌ره‌خۆیی مقۆ مقۆ په‌یدا بوو ئەوه‌یش له‌وکاته‌دا دهرکه‌وت که (ده‌سته‌ی کۆنگره) له‌سه‌ر ئەوه‌ گفتوگۆی ئەکرد که هه‌موو ده‌سته‌کان بانگ کرینه ناو کۆبوونه‌وه‌یه‌که‌وه بۆ ئەمه‌ی له‌سه‌ر دانانی ده‌ستووریک بۆ هیندستان بریاریک بده‌ن چونکه له ئەنجامی گفتوگۆی کۆنگره‌که‌دا وا دهرکه‌وت که به‌شی مام ناوه‌ندییه‌که‌ی کۆنگره‌که، (۱) وا له سه‌ره‌خۆیی تێ گه‌یشته‌بوون: که مه‌به‌س ئەوه‌یه هیندستان به‌خه‌ریته باریکی واوه که ئەویش وه‌ک خاکیکی لێ بیت له خاکه‌کانی ژئیر ده‌ستی شا کلاوی به‌ریتانیا (۲) که (دو مینیۆن) ی پێ ئەلین (۳)!... له‌به‌رئه‌وه ناچاربووم بگه‌رپه‌مه‌وه سه‌ر فرمانی راز نووسی (ده‌سته‌ی کۆنگره) که چونکه ترسام له‌وه‌ی کۆنگره‌ی وای لێ بیت، خۆی شل بکات و ئەوه ئاواته‌ی له دلدايه بۆ نیشتمانه‌که‌مان له‌سه‌ر ده‌ستی ئەودا پێک نه‌ییت!...

(۱) به‌شی مام ناوه‌ندییه‌که‌ی کۆنگره: بالی ناوه‌ندیی حیزی کۆنگره، یان (الجناح المعتدل لحزب المؤتمر).

(۲) شا کلاوی به‌ریتانیا: ئیمپراتۆریه‌تی به‌ریتانیا (التاج الملكي البريطاني).

(۳) ولاته ژئیر ده‌سته‌کانی به‌ریتانیا (دۆمینیۆن) که دوا‌ی رزگاریوون و سه‌ره‌خۆییان ئەوانه رێکخراویکیان پێکه‌تینا به‌ناوی (کۆمۆنولتس) هوه تا ئیستا هه‌ر ماوه و له کاردايه.

سەرپه خۆیی له سهرهتای سالی ۱۹۲۰

سالی ۱۹۲۸ پرپوو له خهبات و رهنجی زرننگکاری... چونکه بزوتنهوهی کۆمه لانی کارگهران و پیشهوهران تینی سه ندبوو له هیندستاندا... مان گرتنه کانیان په ره یان سه ندبوو.

ههستی ناو دلّی چینی کریکاره کانیان گه شهی کردبوو ههروه ها بزوتنهوهی داواکردنی چاک کردنی کاروباری لادیش به هیز و هه ره ته وه که وتبووه گه ره ههروه ها بزوتنهوهی لاوانیش په ره ی سه ندبوو ریک خراوه کان و کۆمه له کان و کۆبوونه وه کانیان زۆرتریان لی هاتبوو ئه و ساله به ناوی (لیژنه ی سیمۆن) وه ناوی دهرکرد ئه م لیژنه یه له لایه ن فه رمانه وایی به ریتانیا وه نیرابوو هیندستان. بۆ ئه مه ی له باری هیندستان تی بگات و له بابته خواسته کانی نه ته وه ی هیندیشه وه لی کۆلینه وه یه ک بکات به لام هیندییه کان هیچیان خۆیان تی نه گه یاند ته نانه ت جووتیاره کانیان ته و رسته یه یان به ئینگلیزی کردبووه به ره که ئه لی: (ئه ی سیمۆن بگه رپه ره وه خاکی خۆت)، بۆ ئه مه ی له هه رشوینیکا لیژنه که یان تووش هات بیده ن به گو تیدا!... سه یه ئه وه بوو، ئه م رسته یه بوو بووه هۆی ترس و له رزیک بۆ ئه ندامانی لیژنه که ته نانه ت که چوو بوونه سه ر جیگای خۆیان بنوون، له شاری (نیو ده له ی) دا، وایان هاتبوو پیتش چاو که ته و رسته یه له ناو جه رگی تاریکییه وه دئ و ده نگ ئه داته وه!... که چی ئه وه یان به بیردا نه هاتبوو که ئه وه ی له و شه وه دا بیستبوویان ته نیا دهنگی لووره ی گورگه کان بوو بوو گو تیان لی بی بوو!...

که کۆنگره ی هه موو دهسته که مان گیرا و له بابته دانانی دهستوری هیندستانه وه گف تو گو تیان کرد، دوایی بریاریان له سه ره ئه وه دا که لیژنه یه ک پیک به یترئ له ژیر سه ره ره شتی باو کم دابی لیژنه که یان ناو نا (لیژنه ی نه ره ژ) ئه و بریاره یش که لیژنه که ده ری کرد، ناو نا، (بریاره ی نه ره ژ) منیش له شوینی خۆمه وه که راز نووسی دهسته ی کۆنگره ی هیندستان بووم، به گلار او ییه که وه چاوه روانی ئه نجامی پرۆژه که ی خۆم کرد که له بابته (سه ره خۆیی هیندستان) وه پیشکه شم کردبوو چونکه وام ئه هاته پیتش چاو که خۆیان به قاقه ز ره ش کردنه وه وه خه ریک ئه که ن له بابته دانانی به نده کانی دهستوره که وه وام ئه هاته پیتش چاو که کاتی خۆیان له وه دا به خۆرایی به خت ئه که ن که رهنجی خۆیان به با ئه ده ن چونکه گیرو گف تی راسته قینه له وه دا بوو که به سه ره هیزدا زالی بن ههروه ها ئه وه ی شم زۆر پی ناخۆش بوو، که لیژنه که سنووری ئامانجه که مانی پچوو که ئه کرده وه تاوای لی

هات، هیندستانی خسته ریزی خا که کانی سه ره به شا کلاوی به ریتانیا وه به لای منیشه وه وابوو، که چاره ی هه ره گه وه بۆ ئه م ده رده ئه وه بوو که نا کۆکی نا وه ند هیندۆ که کان و موس لمانه کان و سیکه کان له ناو به ری دوایی و امان لی هات، من و لایه نگی رانی سه ره خۆیی که ژماره یه کی زۆر بوون، نامه یه کمان پیشکه ش به کۆنگره ی هه موو دهسته زرننگکارییه کان کرد، و امان تیا نووسیوو که ئیمه هه رشتی له ئامانجی سه ره خۆیی دوورمان بخاته وه، خۆمانی لی دوور ئه خه ینه وه له گه ل ئه وه یشدا ئه وه یشمان به پیویست زانی که بۆیان ره ش بکه ینه وه: ئیمه نیازی هیچ به ره له ستیکمان نییه دای بنیین له ریگای کۆنگره که دا.

زۆری پی نه چوو کۆنگره ی (لاهور) کۆبووه وه ئه ویش له پاش روودانی کاره سات و گیره و کیتشه یه کی زۆر که هه موو پرۆژه کانی سالی ۱۹۲۹ یان داگیر کردبوو به راستی ئه وه یش ری که و تیکی سه یر بوو که له نیوه شه وی ۳۱ ی مانگی (دیسه مبه ر) ی سالی ۱۹۲۹ دا کات ژمیره که لی دا و (سه ره خۆیی هیندستان) ده مو ده ست ئا شکر کرا به م ره نگه سالی کۆن ئاوابوو و سالی نو ئیش هه له ات!... به م ره نگه بریار دانی سه ره خۆیی و پی ره وی ئه و کاروباران ه یش که پیویست بوو راپه رینریت بۆ هی نانه دی سه ره خۆیی، تی کرا له شیوه یه کی گشتی کۆنگره که دا په سه ند کرا و تی په رینریت ده مو ده ست له شکر خه بات کردن کۆکرایه وه بۆ زۆرانبازی، دانانی ری و شوینی ئه و زۆرانبازییه یش خرایه ئه ستوی لیژنه ی گشتی کۆنگره که وه که بریاری له سه ر بدات به لام هه موو که سیکیش ئه وه ی ئه زانی که بریاری دوایی به ده ست غان دییه!... بۆ ئه مه ی بریاره کانی کۆنگره که جیبه جیکرین، باو کم داوای له ئه ندامه کانی کۆنگره کرد، هه ر کامیکیان له (کۆمه لی یاسا دانان) و (کۆره کانی ناوچه کان) دابوون ده مو ده ست له و کۆمه لانه خۆیان بکیتشه وه و ده س به رداریان بن.

ئه وانیش هه موویان دهستی خۆیان له و کۆمه لانه کیتشایه وه ته نیا چه ند که سیک نه یی، که له وه دا، خۆیان داوخت!... له گه ل ئه مه یشا، هه تا ئه و ده مه یش نه مان ئه زانی چی بکه یین!... که شتییه کانی خۆمان سووتاند بوو تازه بۆمان نه ئه کرا بگه رپینه وه پاشه وه جا بۆ ئه مه ی ده ست بکه یین به هه لمه ت بر دنه که مان ههروه ها ئاماده یی نیشتمان هه که یشمان بۆ ئه م مه به سه تا قی بکه ینه وه، پرۆژی ۲۶ / ۱ / ۱۹۳۰ مان دانا به (پرۆژی سه ره خۆیی) که له و پرۆژه دا له م په رو له و په ری هه موو خاکی هیندستاندا هیندییه کان سویندی سه ره خۆیی وه رگرتن بخۆن.

سویندی سامناک و... کاروانی خوئی

هەر ئه‌وه‌نده پوژزی خوئی هات، له هه‌ناسه‌یه‌کدا خوین گه‌رمیی نه‌ته‌وه‌مان بو دهرکه‌وت که چهند هۆگری ئه‌م نیازه پاکه‌ن به‌راستی ئه‌و پوژزه‌ پیاو سامی لی ئه‌نیشته که ئه‌یدی له هه‌موو جیگایه‌کدا کۆمه‌لانی گه‌وره گه‌وره کۆبوونه‌ته‌وه و ئه‌م سوینده له شپوه‌یه‌کی مه‌ند و له‌سه‌رخۆدا دووباره ئه‌که‌نه‌وه، ئه‌لین:

(ئیمه پڕوامان وایه که نه‌ته‌وه‌ی هیندیش وه‌ک هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی تر مافی هه‌یه ئازادیی و سه‌ره‌ستی خۆی ده‌ست بکه‌وی و تیر له به‌روبوومی ده‌ستی خۆی بخوات هه‌ر شتیکیش بو ژبانی پیتیسته بکه‌وی... تا به‌جوړیکی ته‌واو بتوانی گه‌شه بکات و پێ بکات... پڕوایشمان وایه که هه‌ر فه‌رمانه‌واییه‌ک بکه‌ویته سه‌ر ئه‌و بیره‌ی که نه‌ته‌وه‌کی خۆی له‌م مافانه بێ به‌ش به‌هیلیتته‌وه و ته‌نگه‌تاوی بکات، ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ش مافی هه‌یه ئه‌و فه‌رمانه‌واییه‌ بگۆڕی یاخود لای بیات... فه‌رمانه‌وایی به‌ریتانیایه‌ وه‌ه‌یه‌ هه‌ر به‌ته‌نیا هیندییه‌کانی له‌و ئازادییه‌ بێ به‌ش هیشتیته‌وه، هه‌روه‌ها هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌یشی چه‌وساندۆته‌وه بو که‌لکی خۆی، به‌جوړیکی وا که له پووی ئابووری و، زرنگاری و، خوینده‌واری و، گیانییه‌وه هیندییه‌کانی سه‌رگه‌ردان و مالتیران کردوه و دایشی پزاندون... له‌به‌رئه‌وه پڕوامان وایه که هیندستان پیتیسته له سه‌ری هه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هه‌ریتانیاهه‌ بێ بیچرێ و سه‌ره‌خۆیی ته‌واوی خۆشی لی وه‌رگرت...).

غاندیش که هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی تاقی کرده‌وه، په‌یی به‌وه برد که کاتی ئه‌وه هاتوه ده‌ست بکۆی به‌فرمان کردن کاتیگمان زانی کاره‌سات یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک ئه‌هاته پشسه‌وه و ئه‌قه‌وما هه‌ر له مه‌رگه‌ساتیکی ئه‌کرد که پووه و پۆیه‌ی خۆی ئه‌رۆشت بزووتنه‌وه‌ی سه‌رکیشی شاریش خه‌ریک بوو نزیك بیسته‌وه بێ ئه‌مه‌ی ئاره‌زووی ئه‌وه بکه‌ین، ده‌موده‌ست بیرمان چوو به‌لای بزووتنه‌وه‌که‌ی پشسوودا، که له پاش مه‌رگه‌ساته‌که‌ی (شاوری شاورا) چۆن وه‌ستین... له دوا‌ییدا گه‌یشته‌ ئه‌و باوه‌رێ که شپوه‌ی (توندوتیژی نه‌نواندن) بو هه‌موو ده‌میک و بو هه‌موو شوینیک ده‌ست نادات که‌چی (غاندی) له‌و باوه‌ریدا بوو که ئه‌م شپوه‌یه بو هه‌موو ده‌میک و بو هه‌موو شوینیک ده‌ست ئه‌دات له‌به‌رئه‌وه، پیتیسته بو جێ به‌جێ کردنه‌که‌ی له شپوه‌یه‌کی ره‌نگاوه‌نگ و جوړ جوړدا بێ، تا بتوانی بو هه‌موو جوړه‌کات و جیگایه‌ک به‌کار به‌ئێری به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو وه‌ ستینرا، ئه‌وه دیاره که به‌کار نایه‌ت و سه‌ر ناگرت...! له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا، غاندى

بیروباوه‌رێکانی خۆی بو دهرنه‌خستین ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌لاوه به‌س بوو، که تیمان بگه‌یینه‌ی هه‌ندیک راست کردنه‌وه‌ی هیناوه به‌سه‌ر بیروباوه‌رێکانی خۆیدا.

که سه‌رکیشی شاریش که‌وته سه‌ر ریگای خۆی، نابێ به‌هیچ جوړیک بوه‌ستینری!... کاروانی خوئی هینان ده‌ستی پێ کرد له هه‌موولایه‌که‌وه هۆگری ئه‌م بزووتنه‌وه‌یه بوون به‌گه‌رمییه‌که‌وه خۆیان ئه‌خزانه‌ ناو کاروانه‌که‌وه کاروانه‌که‌ رۆژ به‌رۆژ نزیك ئه‌بووه‌وه له زری که ئامۆژگاریش نیرا بو لیژنه‌کانی ناوچه‌یی و خۆجییی کۆنگره‌که، که ده‌سه‌لات هه‌ر له ده‌ست سه‌رۆکه‌کاندا مینیتته‌وه که پیتیسته کاروباری خۆشیان وه‌ها پیک بخه‌ن، که هه‌ر کاتیک یه‌کێک له ئه‌ندامه‌کانیان گیرا، ده‌موده‌ست یه‌کێک له خۆیان بچیتته جیگه‌ی ئه‌و و کاروباره‌کانی ئه‌و هه‌لبسووریتنی مانگی گولان (ئپریل) هات غاندى و کاروانه‌که‌ی له زری که نزیك بوونه‌وه ئیمه‌هیش چاوه‌روانی ئه‌وه بووین که ری بدری، ده‌ست به‌سه‌رکیشی شاریی^(۱) بکۆی ئه‌ویش به‌شکاندن ئه‌و یاسایانه‌ی که به‌ره‌م هینانی خۆشیان هه‌ر بو فه‌رمانه‌وایی ته‌رخان کردوه پوژزی شه‌شه‌می مانگی گولانیش یه‌کم پوژزی حه‌فته‌ی نه‌ته‌وه‌یی بوو، که خوومان وا پیتوه گرتبوو هه‌موو سالتیک له‌و رۆژه‌دا بیره‌وه‌ری کارساته‌کانی سالی ۱۹۱۹مان زیندوو ئه‌کرده‌وه.

هه‌ر ئه‌وه‌نده گه‌یشته‌ ئه‌و پوژزه، ئیتر له هه‌موولایه‌کی هیندستانه‌وه ده‌ستیان کرد به‌خۆی کۆکردنه‌وه یاخود خۆی به‌ره‌م هینان!...

له پوژزی چوارده‌می مانگی گولاندا منیان گرت هه‌ر له‌و پوژزه‌یشدا له‌ناو به‌ندیخانه‌که‌دا چهند و چوونیان له‌گه‌ل کردم و بریاری دادگایان به‌سه‌ردا دام هه‌ر له‌به‌ر شکاندن یاسای خۆی ده‌ره‌هینان سزایه‌کی شه‌ش مانگ به‌ندیتیان دام.

له‌و پوژزه‌دا کاره‌ساتی سه‌یر سه‌یر ئه‌قه‌ومان به‌لام له هه‌موویان سه‌یرتر، بێ گومان ئه‌وه بوو که ئافره‌تانیش هاتبوونه‌ ناو کۆری خه‌باتی نیشتمانییه‌وه پۆل پۆل ئافره‌ته‌کان له ته‌نیایی ماله‌کانیان ئه‌هاتنه‌ دهره‌وه هه‌رچه‌نده ئه‌وانه رانه‌هاتبوون به‌م خه‌باته گشتییانه‌وه، به‌لام به‌هه‌موو کۆلیکی دلپانه‌وه خۆیان فری ئه‌دایه‌ ناو کۆری جه‌نگه‌وه و جێ به‌جێ کردنی بریاره‌کانی خۆ دوورخستنه‌وه له پۆشه‌نیی بیگانه و باه‌تی مه‌ی خۆرییان خسته‌سه‌ر ئه‌ستۆی خۆیان هی وایشیان تیاوو گه‌یشته‌ ئه‌و پایه‌ی که سه‌رۆکایه‌تی لیژنه‌کانی کۆنگره بکه‌ن له ناوچه‌کاندا و بیشیان به‌رپۆیه!... له پوژزی پینجه‌می مانگی به‌خته‌باران

(۱) سه‌رکیشی شاریی: واته (العصیان المدنی).

(مايس)دا (غاندى) گيرا دواى ئەو ھوروزمى گەورە گەورە برايسەر كۆگاكاني خويى لە كەنارى رۆژئاوا كارساتى زۆر ناخۆش و پڕئازارېش رووياندا، كە درندهيى بالبازه كاني فەرمانرەوايىيان بەئاشكرا تيا دەر كەوت.

ديموكراتىيەك بۆ رۆژئاوا... ديموكراتىيى يەك بۆ رۆژھەلات

ھەمووى پىنج مانگ و سيانزە رۆژى پى چوو بوو كە بەرەللا كرابووم لە بەنديخانە، دووبارە خستىيانمەو ە ناو بەنديخانەو ئەو كاتەيش تازە ئاھەنگمان گيترا بوو بەبۆنەي (رۆژى سەر بەخۆي) يەو، لە سالى ۱۹۳۴د مانيان گواستەو بەنديخانەي (ئالبيور) لە ۱۶ى مانگى رەشەمى يشدا بپاريان بەسەردا دام كەدوو سال لە بەنديخانەدا مېنمەو!... بەرپەكەوت لە كاتى گرتن و چەند و چوون كردن لە گەلما، لە ئەوروپايشدا شەر و ئاژاوە پەيدا بوو؛ لە فەرەنسەدا بۆيە پشتيوبي پەيدا بوو، چونكە فەرمانرەوايىيەكى نەتەو يى ھاتبوو سەر تەخت و فاشىستىيە كانيش زمان دريژيان ئەكرد و كەوتبوونە چاو و راکردن، لە خاكى (نەمسە) يشدا راپوژكار (دۆلفوس) فەرمانى دابوو بەسەربازە كاني خوي كە گوللە بنين بەكرتكارە كەنەو و (ديموكراتىيى ھاوبەش^(۱)) لە ناو بىەن لە ھەموولايە كەو نيشانەي ئەو دەر ئەكەوت كە فاشىستىيە خەرىك بوو ئەوروپا و ئەمەريكا بگريتەو كاتى كە (ھيتلەر) يش ھاتە سەر تەختى فەرماندارىي لە (ئەلمانيا)دا و ھەرچەندى كرد نەيتوانى چارەى گيروگرتە ئابورويەكان بدۆزيتەو، وام بەلدئا ھات كە فەرماندارىيە كەي زوو ئەبريتەو ھەر ھا دلى خۆم بەو ئەدايەو، كە بلاوبوونەو ي بيروباو ەري فاشىستى، ھەر لە بووژانەو يەكى ئەكرد كە پيش سەر مەرگ بکەوئ بەلام زۆرى پى نەچوو، كەوتە گومانەو لە خۆم، كە بىرەكانم بەئاواتە كائەو بەوژ بوون... رۆژنامە كاني ئينگيلتەرەيش داويان لە فەرمانرەوايىيە كەي خويان ئەكرد كە بەرامبەري فاشىستى و ديكتاتۆرى بوەستى و بەرەنگاريان بكات لەسەر ئازاديش بكاتەو ئەو ەيش ديار بوو كە منيش ئەم پرسەم بەبىردا ئەھات و ئەمگوت: ئەي ئەو رۆژنامانە لە بابەت ئازادىي لە ناو براو ەو بۆچ نايەنە زمان كە لە ھيندستاندا ھەر ناويشى نەماو؟!...

ئيمە لەو سەردەمەدا، ھەر بە ئازارى لەشمانەو نالە نالمان نە ئەكرد، ئازارتيكى تريممان پى ئەگەيشت كە لەو ناخۆشتر، كە لەو توندوتيبژتر بوو... ئازارى دەر و نيمان پى ئەگەيشت، ئازارى گيانى!... ئازانم ئەو گرفتارى ئازادىيانە، لە ئينگيلتەرەدا، كە خەمى

(۱) ديموكراتى ھاوبەشى: (الديمقراطية الاشتراكية).

مردنى ديموكراتىيىيان ئەخوارد لە نەمسەدا، بۆچ كە ئەگەيشتنە بەردەم چارەنووسى ئيمە، چاوى خويان ئەنووقاند؟!... ئازانم بۆچ كوترايىيان دا ئەھات لە خاكە كەي ئيمەدا و كوشتنى ئازادىي ئيمەيان نەئەھاتە بەرچاو، كەچى ھەر بۆ ئەو ئازادىي كوشتنە لە خاكىكى تردا دەستيان ئەكرد بەھاوار و فەرياد و بۆلە بۆلە كردن؟!...

بەريتانيايىيەكان ئەوئەندە سەركەوتن و خۆشگوزەرانىيان ديو بەخويانەو، بەچاوى سووك سەيرى نەتەو ەكاني تر ئەكەن ھەر نەتەو يەك كە بيتە ئەو ديوو دورگە كاني خويانەو لەبەر چاوياندا لە خويان بەكەمترى دا ئەنيتن دوور نيبە چيني بالاي بەريتانيا جيهان بەم جۆرە دابەش بکەن:

- ۱- بەريتانيا. لە پشت ئەو ەو كەندەلانىكى گەورە فەراوان ھەيە.
  - ۲- خاكە كاني سەر بەشا كلاوى بەريتانيا (بەلام ھەر نەتەو يەكە پيشت سەپيە كانيان) ئەمەريكايش (بەلام ھەر ئەوانەي كە لە رەگەزى ئەنگلوسەكسۆن).
  - ۳- ئەوروپاي رۆژئاوا.
  - ۴- ئەوروپايىيە كاني تر.
  - ۵- ئەمەريكاي خواروو (بەلام ھەر ئەوانەي كە لە رەگەزى لاتينين). لەدواي ئەمانيشە كەندەلانىكى گەورە و فراوان ديت.
  - ۶- پيشت رەنگا و رەنگەكان، واتا ئەوانەي رەنگيان بۆر ياخود زەرد يان رەشە ئەمانەيش لە ئاسيا و ئەفەريكا دان!...
- ئاي ئيمەيش كە لە چيني ھەرە خوارووين، چەند دوورين لە سەردارە كائانەو كە كەوتوونەتە چيني ھەرە بالاو!... كەواتە ئيتەر لەمە بۆچ سەرمان سوپمپين، كە ئەوانە ھەرچەند سەيرى ئيمە ئەكەن بەرچاويان تاريك ئەب، كە ھەر چەند لە ديموكراتى و ئازاديش بدويتن تەنگە ئەبانگري؟! واديارە ئەم وشانە بۆ ئەو دانەرپژراون كە ئيمە بەكاربان بەيتين!... بەلای ئەوانەو ديموكراتى وەك كەولتيك وايە كە بۆ ھيندستان دەست نادات!...
- تەنانت (دەستەي كرتكارانى بەريتانيا) يش كە ئالاي ھاوبەشى (اشتراكىيە) ي ھەلگرتو، لە سەردەمى فەرمانرەوايىيە كەي دوو ەميدا، لە ھەموو دەمپك خراپترمان بەسەردا ھات!... جا كە ديموكراتى بۆ ھيندستان دەست نەدات وشە كەيشى بۆ ئەو ە دانەرپژراو كە ئيمە بەكارى بەيتين!...

ههروهه به و بیه یاسای دیموکراتی بۆ میسریش دهست نادات!... هه ر ئیستاکه بوو، که له خۆتندنهوهی نامهیهک بوومهوه له رۆژنامهی (ستیتسمان)هوه که له شاری قاهیرهوه بۆی نیراوه له ۱۹/۱۲/۱۹۳۴، له بابهت و تاریکی ئاشکرای سه رهکی کار به دهستانی میسهروهه (نسهیم پاشا) ئه دووئ که خه ریکی تیکۆشینه بۆ یهک خستنی بیروباوهری دهستهکان، تا له کاتی هه لئێژاردنهکاندا یارمه تیی یه کتر بدهن... که ئهم و تاره بیه دلی دهزگا بالاکانی خستۆته بچ ئارامیهوه... چونکه ئه وانه ئه وهیان له (نسهیم پاشا) ئه ویست که به هۆی زه بر به دهستی کارگه رانهوه، (دهستهی وه فدییهکان) سه رهشکینه بکات و نه هیللی له وه لئێژاردنه دا سه ر بکه ون به لام (سه رهکی کار به دهستانی میسه ر هۆشه یاساییه که ی له ئه ندازه به ده ره)... (هیچیش نه ماوه ته وه ئه وه نه بچ که هوایت هۆل خۆی دهست بخاته ناو کاروباری هه لئێژاردنه که وه!)... به لام ئه وه ی له (هوایت هۆل) ئه وه شیه ته وه بیکات له میسه ردا، خوا ئه یزانی چییه!... ئیسه نایزانین به لام ئهم چه ند درێژه ی که له وتاری ئینگلیزیک وه رگه راره که ناوی خۆی ناوه (خۆشه ویستی ئازادی!) و له یه که م لاپه ره ی رۆژنامه ی (ستیتسمان)دا بلا وکراوه ته وه ئهم بابه ته مان وا بۆ رۆشن ئه کاته وه:

(که ده رده که له وئ دایه که شیوه ی ژیا نی نوینه ر هه لئێژیری میسه ری و ئامانجی بیروباوه ره کانی، له گه ل ئه و شیوه ی ژیا ن و ئامانجی بیروباوه رانه دا ریک ناکه وئ که دیموکراتی له وانه وه هه ل قوولا وه!...!...)

به لئ وایه!... وه ک ده ره که وئ، به لای رۆژئا واییه کانه وه، دیموکراتی له ناو هه موو فه رمانه واییه کی رۆژ هه لات دا ئه بچ وای: که هه رچی فه رمانه وای دایه ر رۆژئا وای فه رمووی ئه بچ فه رمانه واییه رۆژه ه لاتییه که ده موده ست به جیی به یئ نا شیی ئه وه نده ی سه ری ده رزییه ک زیانی بۆ ئه و فه رمانه واییه دایه ر که ره تیا بی!...

۱۹۶۶/۱/۳۱

جهماله دینى نه فغانى تيگه يشتووى روزه لات

نووسه رى: قدرى قلچى

۱۹۶۵

ده باره دى جهماله دین

* «ميژووى سويد جهماله دین، بریتیه له ميژووى هه موو كه بینه و بینه روزه لاتى نه م سهرده مه».

(براون)

* «... جهماله دین له ميژووى روزه لاتى تازه دا يه كه م داوا كهرى نازادى و يه كه م كوژراوه له و پیناوه دا».

(مصطفى عبدالرازق)

* «كه شيخ جهماله دینم چاو پى كهوت، نه مهنده كارى له دل م كرد كه م كهس نه وهنده كارى تى كرد بووم. كه گفتوگوم له گه ل نه كرد نه وهنده سهر به ست بوو له بيرو باوه ر ده بریندا، نه وهنده ده روون پاك و راستگو بوو، خو م وا نه هاته پيش چاو كه يه كى كه له ناشنا كونه كانم نه بینم، وهك ابن سینا و ابن رشد...».

(رنیان)

* «... به جورى كى تى كراى، نه گهر بلیم جهماله دین نه وهنده ميتشكى به هیز و هوشى فراوان و چاوى تیز بوو، مه گهر خوا له پاش پیغه مبه ران، ههر نه وهنده به خشى پى به كه سانى تر، له راستى دوور نه كه وتوو مه ته وه».

(محهمه عبده)

* «سويد جهماله دینم چاو پى كهوت، كه له نه وهى پیغه مبه ره و، خویشى به پیغه مبه رى ك دائه نرى... ههستم به خو م كرد به جورى كى وا چوو بوو به دلما، كه هه موو شو ر شگير پى ك، يا خود به رهن گارى كه رى كى زور داريم ههر نه وهنده خوش نه وى».

(ههنرى روشفور)

* «زانستى راسته قینه و به نده پى يه ك ناگرن»

(جهماله دینى نه فغانى)

پیغه مبه رى راستى و روهانى

روزه لات، له پاش نه و پایه بلندیه دى ده ستى كهوت، تووشى روزه گارى كى وا بوو، كه له ناو تارى كى و زور داریدا نه ژیا. ههر روزه يه كى چاوى تى نه برى داگيرى بكا، ههر روزه يه كى په لامارى نه دایه تالانى بكات. نه م ژيانه كوله مبه رى كى روزه لاتى يه كان، به سالان و به سه د سالان تیا نه ژيان، جار به جار پى ك، له وزه ياندا نه ما لى بى دنگ ببن، لى رانه پهرین و ده ستیان نه دایه توله سه نده وه. نه م راپه رین و توله سه نده وانه تى گه يشتووانه كرد بى تیان، يان تینه گه يشتووانه، له م شيوانه دا ده رنه كهوتن، وهك: يا خى بوونى به ره يه ك له جووتياران له چيندا يا خود شو ر شى كى سهر نه گرتو له خاكى رووسى دا، يان شه رى كى ده سته ده ستى يه كه سهر دارى كى هيندى نه يكر د به رامبه ر به داگير كه ره كان، يا خود كومه لى كى نه پى نه خه رى كى هه لگيرانه وهى ته ختى خونكارى نه بو له خاكى (عوسمانى) يه كاندا...

له سهرده مى^(۱) نوزده هه مدا، نه م توله سه نده وه وه، له خاكه كانى روزه لاتندا، له شيوه دى موزده يه كى راپه رینى كومه لایه تى گشتیدا خو نواند، كه نه نجامى نه و زور و سته مه بوو كه له روزه لاتى يه كان نه كرا، نه ویش پالى پینه نه نان كه تى بكوشن بو ژيان پى كى باشترو بلندتر. نه ویش ديار بوو كه نه م راپه رینه چهند سهر كرده يه كى چاكه په روهرو و چهند روه شى بى رى كى شو ر شگير، په يدا بكا و بيان نه پى ته كايه وه، كه يه كى كه له وانه (جهماله دینى نه فغانى) بوو. چونكه هه لكه وتنى كه سايه تیه گه وره كانى ميژو و كه سهر كرده پى نه كه ن، به ستراوه به و راپه رینه كومه لایه تى بانه وه كه له ناراسته كردنى ژياندا ده ستیان هه به. چونكه شو ر ش، پال نه نى به چهند كه سى كى خاوه ن بى و و رباوه بو نه مه دى له گه لیا پروات به رپوه و، رپگای بو بكاتوه و، پى ره وى بو دابنى و له سهر نه و كومه لانه بكاتوه كه زور و سته میان لى كراوه، تا نازادى خو بان ده ست نه كه ویتوه وه و به كامى خو بان نه گهن.

(جهماله دین) یش له نیه دى دووه مى سه ده دى نوزده هه مدا ژیا. نه و كاته یش روزه لات به ده ست نه خو پنده وارى و ناكو كى و زور و سته مه وه نه ينانلا ند. كه چى له گه ل نه وه یشدا چاوى له روزه كى بوو كه نازادى ده ست بكه وى و روزه لى بى ته وه نه ویش به نا و نه و خاكانه دا نه گه را و نه سو و راپه وه، بانگى نه دا بو فیر بوونى زانست و يه كى تى و نازادى و راپوژ كردن. وانا بو نه وه تى نه كوشا كه هیزى كى وا پى ك به پى نه كه زور دارى زور داران و

(۱) راسترو: له سه ده دى.

چاو چلئیسبی داگیرکه رانی پئ بشکینتی. (جهماله دین) یش ئه و پیاوه تیگه یشتوووه بوو، که رۆژهللات پشتی پئ بهست و چرای دایه دهستی، بۆ ئه مهی راپه رینه کۆمه لایه تیبیه که ی ئاراسته بکات و به رهنگاریی داگیرکه ره کانیشی بکات. ئه ویش وهک بیرکه ره وه به کی هه ره گه و ره، گه و ره ترین به رهنگاری کردن و رۆژش بیری پیشان دا، دلئ پئ بوو له با وهر به و ئامانجه ی بۆی تئ ئه کۆشا، نه سارد ئه بووه وه، نه کۆلی ئه دا، دلئ سۆزانه رهنج و ته قه لای ئه دا!... جهماله دین ئه لئ:

(ئو بیره له په ژاره ییدا بوو کۆم کرده وه و ئاراسته م کرد، سه رنجیکم دا له رۆژهللات و دانیشتوووه کانی: له به رده م ئه فغاندا وه ستام، که یه که م زه و ییه له شم لئی که و تیبئ، پاشان سه رنجم له هیندستان دا، که له ویدا هۆشم گه شه ی کرد، ئنجا هاته سه ر ئیران که هاوسیمان بوو و په یوه ندیشی به ئیمه وه هه بوو ئنجا دوورگی عه ره بستانم هاته پئش چاو: (حجاز)، جیگای سروش (مین) و رۆله کانی، (نجد)، (عراق)، (بغداد) و (هارون) و (مأمون) ه که ی، (شام) و (اموی) یه زۆر زانه کانی، (ئهنده لوس) و کۆشکی (حمراء) که ی... به م ره نگه هه موو خاک و فه رمانه ر ه واییه کی موسولمانه کانم هیئا یه پئش چاوی خۆم، له گه ل ئه و به سه ره اتانه ی که به سه ریان هاتوو. چونکه رۆژهللات... رۆژهللاته! خۆم خه ربک کرد به دۆزبنه وه ی نه خۆشییبه که یه وه و ده رمانی ئه و نه خۆشییبه وه. که سه رنجم دا، نه خۆشییبه هه ره کوشنده کانی بریتین له: ناکۆکیی ناوه ند رۆژهللاتییبه کان خۆبان و، په رتشانیی بیروبا وهریان که هه ره که به لایه کا چوو، رتیک نه که و تنیان له سه ره یه کیتی و، یه کیتییان له تیکچووندا، هه موویان له وه دا یه کن که هه رگیز رتیک نه بن! منیش چیم له ده ست هات کردم بۆ ئه مه ی قسه یان بکه م به یه ک و وریایشیان بکه مه وه له و ته نگوچه له مه یه ی که تیبی که و توون به ده ست رۆژئا واییه کانه وه که خه ربکه له ناویان بیات...)

***

(جهماله دین) پیاویکی تیگه یشتوو بوو. مه بهس له تیگه یشتن ئه وه یه که که لک بگه یینتی به مرۆف به وریا کردنه وه یان و تیگه یان دنیان له هۆیه کانی سه ره گه ردانی و پئشکه و تن، له و رتیانه ی که ئه یانگه یینتی به کامی خۆبان. له راستیدا (جهماله دین) فه رمانیکی گه و ره ی نه برده سه ر، نووسراویکی گرنگی نه نووسییه وه. به للام له گه ل ئه و هیشا، ئه و نامه یه ی که پئی سپیرا بوو بیگه یینتی به جیبی خۆی، ئامۆزگارییه کانی، هه رگیز له بیر

ناچنه وه. ئه مه یش زۆر نییه که بلئین: هه رچی بزوتنه وه به کی به ره و چاک بوون و راپه رینتیکی شۆرشگێرانه له خاکه کانی (عه ره ب و تورک و فارس و ئه فغان) دا روویاندا وه له برانه وه ی سه ده ی نۆزده هه م و سه ره تای سه ده ی بیسته مدا، تروسکاییه کی نامه که ی ئه و و شۆرشه که ی گیانی ئه و ی تیا به شدار بووه. (جهماله دین) ده ستیکی درتیی هه بوو له پیگه یان دنی ئه و لا وانه دا که راپه رینه تازه کانی ئه و خاکانه یان پتیک هیئا. که م که س هه یه له نا و دارانی ئه و راپه رینه نه دا که له خۆی، یان له یه کی له شاگرده کانی ئه وه وه به شی خۆی، له میتشک فراوانی و به جه رگی و هیزی بیروبا وهر و ئازادیی ده روونی ئه و که لکی وه رنه گرتیب.

ئه گه ر بمانه وئ نمونه له سه ر نامه که ی ئه و به یینینه وه، ته نیا ئه وه ئه لئین: که ئه و فه رمانه ی (مه مه د عه بده) به جیبی هیئا له کۆری خۆینده واریدا و، ئه و فه رمانه یش (سه عد زه غلول) به جیبی هیئا له کۆری فرۆفیلباریدا، دوو رووی ئه و نامه گشتییبه ی ئه و بوون.

(جهماله دین)، خوا خۆشی بکات، ده روونی پئ بوو له شتی جیاواز جیاواز، جاری و هه بوو، نه رمونیان و دلپاک بوو. جاری وایش هه بوو، توندوتیژ و تووره بوو. له گه ل له خۆی بچوو کتردا، ساکار و هیمن بوو. له گه ل خونکار و پیاوه گه و ره کاندان، لووت به رز و نازه ره ره بوو. له لایه که وه چاوپۆش و زمان پاکژ و ره وشت شیرین بوو. له لایه کی تریشه وه توند بوو له سه ره بیروبا وهری خۆی، به هه موو کولی دلئیه وه پشنگیری ئه کرد. یه کی پک له کرده وه هه ره دیاره کانی ئه وه بوو که دوا ی راستی ئه که وت و له رتگیی راستیشه وه نه بووایه بۆی نه ئه چوو. له پینا و راستیدا، فرۆفیلئ نه ئه کرد، نه رمونیانیی پیشان نه ئه دا. ئامانج و هۆیش، به لایه وه، وهک یه ک و ابو ته نانه ت هاو رتیکانیشی هاتنه سه ر ئه و بیر، که ئه م ره وشته نایابه ی خۆی بوو، نه یته هبشت سه ر بکه وئ له فه رمانه کانی، دوژمنه کانی له خۆی کۆ ئه کرده وه بۆ ئه مه ی هورۆژم به نه سه ری، بیانوویشی بۆ ئه و دوژمنانه ی ئه دۆزییه وه که هبیرشی به یینه سه ر و توانج و پلاری تئ بگرن.

له ده رپینی بیروبا وهر و ئازادیی بیرکردنه وه دا، ئه و نه ده راست و ره وان و بئ په رده بوو، بیروبا وهره ئایینییه کانی بوو بوونه با به تی مقۆمقۆ له لایه ن هه ندی خۆینده واران ه وه. ئاخۆ بانگ راهیشتنه ئایینییه که ی چی بووبئ، که ئه و خۆینده واران ه ی و خستبووه سه ر مقۆمقۆ و ئه و هه موو دوژمنانه یشی له سه ر خۆی کۆکردبووه وه؟

بانگدانیک بۆ راستگردنهوه و تازه گردنهوهی ئایین

(جهماله‌دین)، ئه‌وه‌ی ئه‌ویست که نه‌وه‌ی ئاده‌م هه‌موو یه‌کسان بن و هه‌موو بۆ که‌لکی ره‌گه‌زی مرۆفایی^(۱) ره‌نج بده‌ن. به‌ره‌نگاری جیاوازی ئایینی ئه‌کرد. بروای وابوو که هه‌رسی ئایینه‌که سه‌ره‌تا و ئه‌نجامیان وه‌ک یه‌که. ناواتیشی ئه‌خواست که خاوه‌نه‌کانی ئه‌و ئایینه‌که یه‌ک بگرن، به‌چه‌شنی یه‌کگرتنی ئایینه‌کان خۆبان له‌ ناوه‌رۆک و ئامانجدا، تا به‌هۆی ئه‌وه‌وه مرۆفایه‌تی هه‌نگاوێکی گه‌وره به‌ره‌و ئاشتی بروات.

گوتی: (یه‌کێک له‌ ئه‌ندامه‌کانی هیندستان هه‌ندێ شتی لێ پرسیم، که خۆی دلێ لێی کرمی بووبوو، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما بوو بیروباوه‌ری ئایینییه‌که‌ی لێ تێک بدات، له‌ هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نووسراویش بکه‌وێته‌ دوو‌دلییه‌وه، گرنگه‌کانی ئه‌مانه‌ بوون:

ئه‌گه‌ر قورئان قسه‌ی خوا بێ و ئه‌مه‌یش که خۆی فه‌رمویه‌تی: (ئیسلامه‌تی ئایینیکی راسته و به‌سه‌ر هه‌موو ئایینیکیشا سه‌ری ئه‌خه‌م، بام خاوه‌ناسه‌کانیش پێیان ناخۆش بێ) راست بێ، که‌واته‌ بۆچ ئیسلامه‌کان له‌وپه‌ری شکان و شپه‌زیه‌ی دان؟ پاشان درێژه‌ی به‌قسه‌کانی خۆی زۆر دا، که برییه‌وه پێم گوت: پێویسته بزانی، که هه‌موو ئایینیکی پێویسته راست بێ. ئیسلامه‌تیش هه‌م خۆی راسته، هه‌م ناوه‌که‌شی راسته. ئه‌گه‌ر پیاویک هاته لات ناوی زانا بوو، به‌لام له‌ راستیدا نه‌زان بوو، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ناوه‌که راست نییه، چاکه‌ی ناوبراوت له‌بیر ئه‌چیته‌وه؟ ئاخۆ پیت ئه‌کرێ بلیت، ئه‌م پیاوه چونکه نه‌زانه و ناوی خۆی ناوه‌ زانا، که‌واته‌ زانست، به‌کاری هیچ نایه‌ت؟ ئه‌گه‌ر به‌میلیۆن موسولمانان بینه لات و بلین ئیسلامین، وه‌ک له‌م سه‌رده‌مه‌دا هه‌ن، که‌چی هیچیان ئیسلامه‌تی راسته‌قینه نه‌نوین، ئایا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ی که ناوه‌کانی ئه‌وانه له‌ جیتی خۆباندا دانه‌نراون، پێویسته چاکه‌ی ئیسلامه‌تیمان له‌ بیر بجیته‌وه؟ دیاره نه‌.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که خۆی گه‌وره فه‌رمویه‌تی: (ئایینی ئیسلامه‌تی ئایینیکی راسته و... و، نه‌ی فه‌رموه‌وه (هه‌رچی ناوی ئیسلام بێ سه‌ری ئه‌خات)!... له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، ئیسلامه‌تی و ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان پێی هینا، هه‌تا به‌پیتی ئه‌م ئایینه‌ ئه‌جولانه‌وه، به‌جۆریکی وا ده‌رکه‌وتن، که هه‌موو جیهانی پر کرد له‌ رووناکی و دادپه‌روه‌ری. که‌واته سه‌رکه‌وتن بۆ راستی و دروستییه. نه‌ک بۆ ناوی رووتی ئیسلامه‌تی. ئه‌وانه شکان و په‌رێشانیه‌ی، موسولمانه‌کانی ئیمپری تیايه، له‌وه‌وه په‌یدا نه‌بووه که ئه‌وان ئیسلامن، به‌لکو له‌به‌ر

(۱) مرۆفایی: مرۆفایه‌تی.

ئه‌وه‌یه که ئیسلامه‌کان له‌ راستی ئایینه‌که‌یان تێ نه‌گه‌یشتون و به‌پیتی ئه‌ویش نارۆن به‌پێوه. له‌م قسه‌یه‌ی خاوشدا که ئه‌فه‌رمووئ: (ئایینیکی راستییه و...) ئه‌وه تێ نه‌گه‌ین، که هه‌ندێک هه‌ن له‌ هه‌موو ئایینه‌کان به‌کۆمه‌له، گشتن. به‌شه‌کانیشیان بریتییه له‌ ئایینه‌کانی موسایی و عیسایی و محمه‌دی. جا هه‌ر ئایینیکی له‌م ئایینه‌که له‌سه‌ر راستی بروات ئه‌و سه‌ر ئه‌که‌وی. چونکه ئه‌و سه‌رکه‌وته‌ی که خوا به‌لێنی داوه بۆ ئایین، ئه‌و ئایینه‌یه که له‌سه‌ر راستی بروات، ئه‌گه‌نا نه‌ ئایینی مه‌سیحیه‌کان، نه‌ هی موساییه‌کان، نه‌ هی ئیسلامه‌کان، ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ناویان وا لێ نراوه سه‌ر ئه‌که‌ون. به‌لام هه‌ر کامێک له‌وانه له‌سه‌ر راستی رویشت، ئه‌وه‌یان ئایینی پاکه. خۆی گه‌وره فه‌رمویه‌تی: (ئیمه ئه‌م نووسراوه‌مان به‌راستی بۆ تو ناردۆته‌ خواره‌وه. که‌واته خوا بپه‌رسته و به‌پاکی و دل‌سۆزییه‌وه ئایینه‌که‌ی به‌جێ به‌یتنه، چونکه ئایینی پاک هی خوايه).

بروای دوایی وابوو، که ئایین دوو به‌شه، به‌شێکی هی خواپه‌رستییه. به‌شێکیکی هی کاروباره. هه‌رچی خواپه‌رستییه مرۆف بۆ خۆی ئه‌یکات، فری به‌سه‌ر که‌سی تره‌وه نییه، نه‌ به‌ره‌نگاری که‌س ئه‌بێ، نه‌ که‌سیش به‌ره‌نگاری ئه‌و ئه‌بێ. چونکه ئه‌و رووی له‌ هه‌موو که‌سه. خۆیش گه‌وره‌ی گشت که‌سه. نه‌ به‌ته‌نیا هی جووه، نه‌ هی گاوه، نه‌ هی موسولمانه: ئه‌وه که هه‌مووتانی له‌ یه‌ک که‌س دروست کردوه. به‌لام کاروبار، پێوه‌یه‌که له‌ ناو هه‌موواندا به‌کار ئه‌هێنرێ. هه‌موو لایه‌ک فی‌ر ئه‌کات که به‌کاری نیشتمانه‌که‌ی خۆبان بێن، پێکه‌وه بن و یارمه‌تی یه‌کتریش بده‌ن. (جهماله‌دین) به‌ئاواتی ئه‌وه‌وه بوو که هه‌رسی ئایینه‌که یه‌ک بگرێ. بۆ ئه‌م پێشبینیه‌یچی چه‌ند رێ و شوپینیکی دانا. ده‌ستیشی کرد به‌بانگ دان بۆ هه‌موو خاوه‌ن ئایین و لقه‌کانیان که پێوه‌یه‌ی بکه‌ن. به‌لام زۆری پێ نه‌چوو که به‌داخیکه‌وه پێی زانی که له‌ پێش ئه‌و ئامانجه گه‌وره‌یه‌وه چالێکی زۆر قوول هه‌یه، ئه‌وانه پارێزگاری ئه‌که‌ن که: (له‌به‌ر پۆل په‌رستی خۆبان، هه‌موو لقیکیان وه‌ک دوکانیک لێ کردوه، هه‌موو ده‌سته‌یه‌کیان وه‌ک کانێکی زیو و زیو لێ کردوه، سه‌رمایه‌ی ئه‌و بازرگانیه‌ییشیان، ئه‌و ناکۆکی و تیکچوونانه‌یه که له‌ناو ئایین و لقه‌کانیا دروستیان کردوه). به‌زووبی په‌ی په‌ی به‌وه برد که: (هه‌ر پیاویک بو‌ریت به‌ره‌نگاری ناکۆکی و تیکچوون بکات، بیری ئه‌م و ئه‌و رو‌شن بکاته‌وه بۆ یه‌کبوونیکی پێویست، به‌پیتی ده‌ستوره راسته‌قینه‌کانی ئایین، ئه‌و پیاوه، لای ئه‌وان وایه که نانی بازرگانی ئایین ئه‌بێ، هه‌روه‌ها ئه‌و پیاوه به‌پیاویکی خاوه‌ناسی، خرابی به‌دخوو و ئاژاوه‌گه‌ر دانه‌نێن...) له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا، کۆلی نه‌دا، تا توانی، له‌م پێناوه‌دا خه‌باتی کرد...

بئ گومان ئەو كەسەى كە پىئى خۆش نەبئ مەرۆف ببىتە سئ بەرەكى: جوو و گاور و موسولمان، بۆ ئەو وەيش تئ بكووشئ كە هەرسئ ئايىنە كە يەك بخات، ديارە كە ئەو وەيشى پئى خۆش نىيە، هەر ئايىنە ببىتە چەند بەشئىك، ئەو وەى پئى خۆش نەبوو كە موسولمانەكان دووبەرەكى بوەستن بىنە: (سنئ) و (شيعئ) هەر وەها تئ ئەكووشا كە ناكۆكبئ ناوەنديان لەناوببات، ئەگەر لە راستيدا جياوازى هەبئ لەناوباندا. چونكە پرواى نەئەكرد كە جياوازىبەكى راستەقبنە هەبئ لە ناوباندا. بەلاى ئەو وەو و ابوو كە خونكارە (سنئ) يەكان، خۆيان بوون، كەينەوبەينەى (شيعە) يەتبيان وا گەورە كرد، بۆ ئەمەى بۆرە پياوان بەو و چەواشە بكەن كە شيعەكان، شتى سەير سەيرىيان لئ روو ئەدات. بەو مەبەسەى كە بتوان دەستەكان تئىك بەن و لەشكر پئىكەو و بنئىن: (تا بەبىانوى (سنە) و (شيعە) وە موسولمانەكان يەكتر بكوژن. كە چئ خۆشيان پرواىيان بەقورئان هەبە و بەپئىغەمبەرئىبئى محەمەد دروودى خواى لەسەر بئ). ئەيگوت: (بەلام كەينەوبەينەى پئىشەوا (عەلى)، كە لە رۆژى شەرەكەيدا لەگەل (معاوئە)، بەپياوئىكى باشتەر زانرا بئ و پشئگيرىي كرابئ، ئەگەر بۆ ئەوساكە بەكەلئكئش هاتبئ، ياخود بەهۆى ئەو وەو و چاوەروانىي چاكەيەك كرابئ بۆ جئبەجئ كردنى مافئىك، ياخود بۆ لا بردنى زۆردارىيەك... بەلام ئەم بەرپەرەكانىيە و، هۆگر بوون بەم كەينەوبەينەيەو كە رۆژى چوو و نەماو و لەگەل نەتەو وەى ئەو كاتەدا بەسەرچوو، بۆ ئىمەرۆ مانەو وەى ئەوپەرى زبان ئەبەخشئ و يەكئىتبئى موسولمانان تئىك ئەدا).

پاش ئەو ئەيگوت: (ئەگەر ئىمەرۆ (سنئ) يەكان هەموويان كۆ ببنەو و بەيەك دەنگ چاكەى (شيعە) بەن بەسەر (سنئ) يەكاندا. ئنجا پئى لئ بنئىن و برىارىش بەن كە (عەلى كورى ئەبوتالب) مافى هەبوو لە (ئەبوئەكر) پئىش بكەوئ لە جئ گرتنى پئىغەمبەردا. ئايا بەو وە عەجەمەكان بلند ئەبنەو و (شيعە) كان دەرگاي خۆشى و چاكەيان لئ ئەكربتەو؟ ياخود ئەگەر (شيعە) كان قسەى (سنە) كان پەسەند بكەن كە (ئەبوئەكر) مافى هەبوو لە جئ گرتنى پئىغەمبەردا پئىش (عەلى) بكەوئ، ئايا بەو وە موسولمانە (سنئ) يەكان راست ئەبنەو و پرزگارىيان ئەبئ لە دەست ئەو دىلى و سووكى و بئ كەسبىيە كە ئىستا تيان؟

هئشتا كاتى ئەو نەهاتوو كە موسولمانەكان وريا ببنەو و لەم شتە پرووپوچانە واز بەئىن و لەم مەرگەى پئىش مردنە خۆيان پرزگار بكەن؟

ئەى گەل! بەو خوايەى كە لە سەر و و هەموومانەو وە، سەردارى خواناسان (عەلى كورى ئەبوتالب)، ئەو كارەى عەجەم ياخود هەموو (شيعە) پەسەند ناكات كە بچن (سنئ) يەكان بكوژن، ياخود لئيان جوئ ببنەو، تەنيا لەبەر ئەو وەى كە (عەلى) بەباشتر بزائن لە (ئەبوئەكر). ئەوانە هئچيان بەكارى ژيانى خۆيان نايەن. مەرۆفئش برئىبە لەو چاكەيەى كە لە دەستى ئەو وەشئتەو. هەر وەها (ئەبوئەكر) پئىش ئەو پەسەند ناكات كە (سنئ) يەكان لەسەرى بكەنەو و (شيعە) كان بكوژن هەر لەبەر ئەو بەباشتر زانئىنەى كە سەردەمى تئپەرپوو. چونكە ئەو پئىچەوانەى گيانى قورئانە كە فەرمان ئەدا بەموسولمانەكان وەك خشتى ناو دىوار پشئى يەك بگرن.

(جەمالەدين) لەو وەيش تئپەر ئەكات، بانگ بۆ ئەو ئەدات كە (ئايىن و زانست) پئىش رئىك خرئىن لەگەل يەكدا. ئەو وەيش بەشئىكى يەجگار پئىبست دا ئەنئ. ئەلئ: (ناشئ) ئايىن بەرپەرچى راستىيەكانى زانست بەداتەو. ئەگەر بەسەر زارىش يەك نەگرن پئىبستە لئىك بەرئتەو).

لە جئگايەكى ترىشدا ئەلئ: (... من چۆن نالئىم دەستى شكوم، كاشكى وا نەبووايە. ئەگەر هاتوو يەكئىك دەستى كرد بەلئىكدانەو وەى قورئان، هەر لە (ب) ي (بسم الله) وە سەر لە خۆى تئىك ئەدا و نوقوم ئەبئ! لە دەر وازەى تئپئى (ص) ي (الصراف) يشەو كە هاتە دەر وە، ترو ئەكەوئتە خوار وەو ناو چالئ بەكار نەهئنانى قورئان، لەگەل ئەو كەسەدا كە ئەو لئىكدانەو وەى ئەخوئبئتەو، هئچ كەلئكئىك لەو قورئانە وەرناگرئ كە چاكەى جئهان و نەمان پئىشان ئەدات لەگەل چۆنئىبئى دەستكە و تئيان.

(ناشئىتى و بئ كارەىي لەناو بەشى زۆرى ئەوانەدا بلاو بۆتەو كە جلوپەرگى زانايانىيان لەبەر كردوو. تەنانەت و ايان لئ هاتوو كە بەقورئان ئەلئىن بەرپەرچى راستىيە دامەزر اوەكانى زانست ئەداتەو. كەچئ قورئان دوورە لەو قسانەو كە ئەوان پئىو و ئەنوسئىن.

(زانست، بەتەواو و تئ دەرئخستوو كە زەوى خرە و ئەيشسوورپئتەو. رۆژئش لە جئى خۆيدا، بەچوار لاي خۆيدا ئەسوورپئتەو. جا ئەم راستىيە لەگەل راستىيەكانى زانستىي تردا كە چەشنى ئەون، ناشئ كە لەگەل قورئاندا رئىك نەكەون.

قورئان، پئىبستە و بزائى، كە دوورە لە بەرپەرچدانەو وەى زانستىي راستەقئىنەو، بەتايەتى لە راستىيە گشتىيەكاندا. جا ئەگەر لە قورئاندا شتى و امان نەدۆزىيەو كە

رېڅ بکهوئ له گهل زانست و راستييه گشتييه کاندا، به ناشکرايي، هر به وندۀ و از نهينين که نيشانه يه کی تيا بدؤزبنه وه، نجا دست نه که ين به ليکدانه وه، تا له گهل به کتردا رېڅ نه که ون. چونکه هر گيز نه وه ناگوئجی که ناوی زانسته کان و داهيتراوه کان به ناشکرايي و رؤشني له ناو قورئاندا ببين. چونکه له کاتي هاتنه خواره وهی قورئاندا، نه وانه نه بون، شاررابونه وه، نه هاتبونه ناو وه). نه و پيش دياره، که (جه ماله دين) بانگ رانه هيلئ، بؤ ليکدانه وهی ثابن يا خود رؤشکردنه وهی، تا له گهل پيويستيه کاني سهرده می تازه دا و گيانی شارستانيتي نويدا رېڅ بکهوئ، مه به سی نه وه تا ليکولينه وه به کی رؤشبيرانه ی تيا بکړئ، نه ک چاولنکه رييه کی کوئرانۀ نه و شتانه ی که پيشينان گوتويانه، يا خود پشتگيرييه کی رووتی نه و قسانۀ که قورئان رؤشکده وه کان گوتويانه. جاري کيان له کؤري نه و دا ناوی ناوئريکه (عباض) هاته پيشه وه، که هرچی چيرؤکبيژۀ کاني ثابن هه يه، پال به قسه کاني نه وه نه ده نه وه، گوتی: (به خوا نه مه سهره! ناوئريکه (عباض) هرچييه کی گوتوه، به پيئي هؤشی خؤی و تيگه يشتني خؤی و سهرده می خؤی بوه. ثابا له و به و لاه که سی تر مافی نييه که شتي و بالئ له قسه کاني نه و نريکتر بي له راستی و دروستی و به جيبسيه وه؟ که هاتو ناوئريکه (عباض) و پيشه واکاني وه که نه و، ريبان به خؤيان دا، که پيچه وانه ی قسه کاني پيش خؤيان قسه بکن، شتي و ايش دهره پيئن له قورئان و بابه تي ثابني تر که له گهل سهرده می خؤياندا بگوئجی، نه ی ئيمه ييش بؤ چ شتي و دهرنه هينين و نه يليين که له گهل سهرده می خؤماندا بگوئجی؟).

پييان گوت نه م جوړه قسانه، پيويستيان به ليکولينه وه و تيکؤشان هه يه، له لای (سني) يه کانيش دهرگای ليکولينه وه و تيکؤشان داخراوه، چونکه مهرجه کاني نايه نه جي. (جه ماله دين) يش هه ناسه يه کی ساردی هه لکيشا و گوتی:

(کئ نه لئ دهرگای ليکولينه وه و تيکؤشان داخراوه؟! به چه فهرمووده يه کی خوايي دهرگای تيکؤشان داخراوه؟ کام پيشه و گوتويه تي: له دواي من نابئ هيچ موسولمان بيک تيکؤشي و ليکولينه وه ييش بکات له ثابندا بؤ نه مه ی تيبي بگات، نابئ قورئان و قسه ی راسته قينه ی پيغه مبه ر بکات به رابه ري خؤی، يا خود نابئ رنج بدا و تيبيکؤشي بؤ نه مه ی تيگه يشتني خؤی له قورئان و قسه ی پيغه مبه ر فراوانتر لي بکات، هه روه ها نابئ له نه نجامی به راوردکردن و پيوانه کردندا نه و شتانه دهره پيئي که له گهل زانسته کاني نه م سهرده مه و پيويستیی نه م کاته و فهرمانی نه م چاخه دا رېڅ بکهوئ!!).

(خوا پيغه مبه ر محمه دی نارده سهر گه له که ی خؤی که به زبانی خؤيان نه وه ی تيبيان بگه پيئي، نه وه خؤيشی پييان نه لئ لي تيبيگه ن. خوا فهرموويه تي: (هيچ پيغه مبه ريکمان رانه سپاردوه قسه بکات، به زماني گه له که ی خؤی نه بي). ديسانه وه فهرموويه تي: (ئيمه بزيه کا قورئانمان به عهره بي نارده تته خواره وه که تيبي بگه ن و هؤشتان بيته وه به ر خؤتان). قورئان بزيه کا نيتراره تته خواره وه، که هه موو که س تيبي بگات. که مرؤف ميشکی خؤی بخاته کار بؤ نه مه ی له و اتاکاني تيبيگات. فهرمانه کاني تيبيگات، له مه به سی نه و فهرمانانه ييش تيبيگات. (جا هه رکه سئ زماني عهره بي بزاني و تيگه يشتووي بي، نه ک شيت، له ميژووي پيشينانيش شاره زبا بي، هه روه ها شاره زاي شتويه برپارداني گشتييش بي، هه نه و فهرمانانه ييش بي که له گهل قورئاندا، راسته وراست يه ک نه گرن، يا خود له نه نجامی به راوردکردندا يه ک نه گرن، شاره زاي قسه راسته کاني پيغه مبه ريش بي - نه و که سه، مافی هه به که له فهرمانه کاني ناو قورئان سهرنج بدا و بيانکؤليته وه و ليبيان ورد بيته وه و نه و فهرمانانه ييشيان لي دهره پيئي، هه روه ها له قسه کاني پيغه مبه ر و به راوردکردنه کانيش فهرمانی تازه دهره پيئي).

به م رنه گه بانگ راهيتشتنه ثابنييه که ی (جه ماله دين)، بؤ تازه کردندوه و دهرکردني فهرمانی تازه ی ثابني بو، له گهل پاککردنه وه ی ثابندا له شتي پروپوچ و هه لبه ستراو و ليکدانه وه ی ناهه موار که پييه وه نوسيترا بو، هه روه ها بؤ نه مه بو که ثابن بکړئ به ده ستوورتيکی گه شه که ر که له گهل ژيانتيکی گه شه که ردا به رتويه بچئ. بؤ نه مه ييش بو، که وه ک له راستيدا فهرمانی خؤيه تي، نياز به خشي به مرؤف: تيبيکؤشي و پيش بکهوئ و خؤيشی تازه بکاته وه، بؤ نه مه ييش بو که نه هيلئ ثابن بيته شتيکی مردووي بي که لک و کار له ناو روونکردنه وه کاني کؤنه په رسته کان و نووسراوه کاني نه و ليکده روه وانه دا که نه له قورئان تيگه يشتون، نه له گيانی قورئان تيگه يشتون به راستی.

مامؤستا (عبدالقادري مغربي) گيراهه وه، که (جه ماله دين) پيئي گوتوه، پيويسته له ثابندا، بزوتنه وه يه کی تازه کردندوه ی واکري، که له بزوتنه وه که ی (مارتين لوتهر)^(۱)

(۱) مارتين لؤسهر (۱۴۸۳ - ۱۵۴۶) قه شه يه کی ئوگؤستيني لاهوتی و نووسه ريکی نه لمانی بوه، هه ر له ويته وه ده ستی دايه چاکسازييه ک له ثابني مه سيحدا (پروئتستانتي)، جا له رووي: چه کی ليبيوردن (صک الغفران) و ده سه لاته کاني پاپا و پريزيانتي قدیس و پاککردنه وه و گه لئ شتي تريشدا له کلئسا جيا بؤه له (۱۵۱۷)، له سه ر ده ستيشيدا گه وره ترين کاريکی ثابني و نه ده یی هاته دی؛ به ورگيترانی ته ورات بؤ سهر زماني نه لمانی.

بکات، دامه‌زرتنه‌ری (پرۆتستانتی) له ئه‌وروپادا. مه‌به‌ستیشی ئه‌وه بێ که هه‌رچی بیروباوه‌ریکی ئایینی و فه‌رمانی ئایینی هه‌یه و به‌جۆریکی ئاوه‌ژوو چۆته ناو مینشکی بۆره پیاوان و هه‌ندی پیاوانی ناسراوه‌وه، له ره‌گورپیشه‌وه ده‌ره‌یه‌نری، وه‌ک ئه‌وه‌ی که وایان لێ هاتوه‌وه خۆیان ماندوو ناکه‌ن بگه‌رێن به‌دوای گه‌شه‌کردن و چاکبوون و سه‌رکه‌وتندا، وه‌ک... وه‌ک... که‌واته پتووسته بیروباوه‌ری راسته‌قینه‌ی ئایین به‌ناو هه‌موواندا بلاو بکریته‌وه، بۆیان روون بکریته‌وه له شتیه‌یه‌کی به‌جیدا، به‌جۆریکی وا که مه‌به‌سی ئایینی پێ پێک بێ، واتا بیانخاته سه‌ر ئه‌وه‌ی که بۆ خۆیان چاکه و به‌که‌لک دێ، له جیهان و له‌وه جیهاندا) هه‌روه‌ها پتووستیشه زانسته‌کامان بژار بکه‌ین و پوخته بکه‌ین و نووسراوانی وایشیان لێ پێک به‌یه‌نن که سووک و ئاسان بن بۆ فیروون، بۆ ئه‌مه‌ی یارمه‌تیمان بده‌ن له پێشکه‌وتنماندا. نه‌ک وایان لێ بکه‌ین که بینه زانستییکی وا هه‌ر به‌کاری خۆیان بێن وه‌ک زانستی (ده‌ستووری زبان) و (زبان پاراوی) که مرۆڤ هه‌موو ژبانی خۆی پتوه به‌خت ئه‌کا، که‌چی له توانایدا نابێ و تارێک بنووسیت ده‌ردی دلی خۆی پێ ساریژ بکات.

پزیشک (ئه‌مین عوسمان) له بابته بانگ راهیشتنی (جه‌ماله‌دین) هه‌و بۆ راستکردنه‌وه‌ی ئایین، ئه‌لێ: (له پێش په‌یدا بوونی (جه‌ماله‌دین) دا، هه‌چ بزووتنه‌وه‌یه‌کی ئایینی رووی ئه‌دا، بزووتنه‌وه‌ی کۆنه‌په‌رستانه بوو، دوور بوو له ئاره‌زووی تازه‌کردنه‌وه‌وه. خاوه‌ن بانگه‌کانی ئایین راستکردنه‌وه، وایان پێشان ئه‌دا، که سه‌رگه‌ردانی و په‌ریشانی موسوڵمانه‌کان له‌وه‌وه په‌یدا بووه که ئایینی ئیسلامه‌تییان به‌رداوه و دووریش که‌وتوونه‌ته‌وه له ساکارییه سه‌ره‌تایییه‌که‌ی ئیسلامه‌تی. به‌لام کار رهندیینی (جه‌ماله‌دین) له‌وه‌دا بوو، که بانگی راهیشت بۆ موسوڵمانه رۆشنبیره‌کان بۆ ئه‌مه‌ی سه‌رنجێک له خۆیان بده‌ن، بۆ پیکه‌یتانی راپه‌رینه‌ییکی ئایینی تازه‌په‌روه‌ر که له‌گه‌ڵ پتووستیی سه‌رده‌می تازه‌دا بگنوجی، هه‌روه‌ها ئیسلامه‌کانیش تیبگه‌یه‌نی، که ئه‌گه‌ر له ئیسلامه‌تیی راسته‌قینه تیبگه‌یشن، ئایینه‌که ئه‌توانی له رێگای خۆیه‌وه گه‌شه بکات و پێشکه‌وتنێکی وایش پێش بکه‌وێ که دوو شتی گرنه‌گ له ناو خۆیدا کۆ بکاته‌وه: به‌کیکیان پتووستیه‌کانی رۆژ به‌رۆژی ژبان که هه‌موو ده‌م له تازه‌بوونه‌وه و گه‌شه‌کردن دان. به‌کیکیان پتووستیه‌ بلنده‌کانی ده‌روونی مرۆڤایه‌تی).

چه ئه‌مانه‌ی که گوتمان، چه ئه‌وانه‌یش که له‌مه‌ودا پێشانیان ئه‌ده‌ین، هه‌یچیان به‌دلی ئه‌و میزه‌ر به‌سه‌ره‌ مێشک و شک و که‌له‌ره‌قانه‌ نین، که خۆیان وا ریه‌ناوه‌ بیروباوه‌ری

تایینییه‌کانیان دوژمنایه‌تیه‌کی تا سه‌ر بکه‌ن به‌رامبه‌ر به‌راسته‌یه‌کانی زانستی. هه‌ر بیرکه‌ره‌وه‌یه‌کیش ئازاد بێ و هه‌ر تازه‌که‌ره‌وه‌یه‌کی ئایینیش فه‌رمانی تازه له ئایینه‌وه ده‌ره‌یه‌نی، به‌خوانه‌ناس و بێ ئایین دابنن. ئه‌وانه، له راستیدا، که‌تنیکی گه‌وره‌یان له ئیسلام و ئیسلامه‌تی کردووه. ئه‌مه‌یش ئه‌نجامی ئه‌و که‌تنه‌یه که ئیسلامه‌کانی ئیمرو له‌م سه‌رگه‌ردانی و په‌ریشانییه‌دا ئه‌بینن، چه له رووی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه چه له رووی فرۆڤتلبازیشه‌وه.

ه‌رایه‌کی پریشگه‌ر بۆ هه‌باتکردن و رزگارکردنی نیشتمان

به‌کورتی ئه‌وه بانگ راهیشتنه ئایینییه‌که‌ی (سه‌ید جه‌ماله‌دین) بوو. به‌لام بانگ راهیشتنه فرۆڤتله‌که‌ی بۆ دوو بابته بوو:

به‌کیکیان ئازادکردنی خاکه‌کانی رۆژه‌لات له ده‌ست فه‌رمانه‌روایی زۆردار. به‌کیکیان رزگارکردنی ئه‌و خاكانه له ده‌ست داگیرکه‌رانی بیگانه.

(جه‌ماله‌دین) به‌ناو رۆژه‌لات و رۆژئاوا دا گه‌را. له رۆژه‌لاتدا دوکه‌وتویی و سه‌رگه‌ردانی و کزیی دیی. له رۆژئاوا وایشدا پێشکه‌وتن و گه‌شه‌کردن و بلنده‌بوونه‌وه و هه‌یز و هه‌ره‌تی دیی. له‌م لایاندا پال دانه‌وه و بێ کاره‌یی و مه‌رگی دیی. له‌و لایاندا تیکۆشین و چالاکێ و ژبانی دیی. هۆی ئه‌م جیاوازییه گه‌وره‌یه‌یشی دۆزییه‌وه. هه‌رچی رۆژئاوا واییه‌کان بوون هۆگری زانست و شارستانیتی و ئازادیی بوون، هه‌رچی رۆژه‌لاتیه‌کانیش بوون ملیان که‌چ کردبوو بۆ فه‌رمانه‌روایی ده‌ست به‌ره‌للا، تووشی زۆرداری سه‌رداره سته‌مکاره‌کان و دوژمنایه‌تی داگیرکه‌ره‌کان بووون. چونکه نه‌خوینده‌واری و بێ کاره‌یی و کزیی کاری تیکردبوون. گوته: (سه‌یری رۆژئاوا واییه‌کان بکه‌ن: به‌م دابه‌شکردنه‌ی ئیستایانه‌وه و سه‌ره‌خۆیی ئه‌وانه‌وه که نه‌ته‌وايه‌تییان جیا، که هه‌رکه‌سه له چاو خۆیدا، له‌گه‌ڵ ئه‌ویندا وه‌ک یه‌ک وه‌ستایه‌وه، له چاکه‌دا، که گرنه‌ترینیان زانینی ماف و فرمان بوو له‌گه‌ڵ شتیه‌ی داواکردن و جیه‌جێ کردنیاندا، له نایاندا ئه‌وه نه‌ما که ده‌سه‌لات به‌ده‌ست به‌کیکه‌وه بیه‌ننه‌وه و خونکار به‌ئاره‌زووی خۆی نه‌ته‌وه ببات به‌رپوه. له‌مه‌ولایش، هه‌ر ده‌سه‌لاتیکی به‌ره‌للا و ما‌یته‌وه له ناو مرۆڤایه‌تیدا، له ناو نامین، چونکه ده‌ستووری گه‌شه‌کردن و سروشتی مرۆڤایه‌تی به‌وه نه‌بێ دانامرکین. (ئیمرو ئه‌وروپایییه‌کان، هه‌موو پیکه‌وه، له یه‌ک کاتدا، بوون به‌سه‌رداری خۆیان، به‌ژێرده‌ستی خۆیان، ئه‌ویش به‌هۆی فه‌رمانه‌روایی به‌راویژه‌وه. هه‌ر

... به چه روویه که وه ئیمه بلتین نه وهی نهو باو و باپیرانه یین؟ نه گهر بهاتایه ئیمه ییش ره وشت و خووی نه ولمان بگرتایه و، چاکه کانی نه ولمان بیاریزایه^(۱) و، له پی و شوتینی نه وانه وه برۆیشتینایه له ریگه ی نه وان لمان نه دایه، له ری و شوتینی نه وان نه چوینایه ته دهره وه... ههر تۆزیک له وان بچوینایه... ناخو به م ئاسانبیه که له پورره که مان لی داگیر نه کرا و، بیگانه به سه زماندا زال نه بوو، یاخود هه موو که له پورره که به ده ست خو مانه وه نه مایه وه؟!)

به لی، بام ئیتر رۆژه لاتیه کان، واز له خو هه لکیشان به یین به ده سه لات و گهره یی باو و باپیربانه وه. له جیاتی نه وه بام سه یری باری ئیمرویان بکه ن، بام خه می خو یان بخو ن و چاره ی دهردی سه ربی خو یان بکه ن. نه گهر هاتوو ئاورپان له رابردوی خو یان دایه وه، بام له بهر نه وه نه بی که بهو ده سه لات و گهره یییه دلئ خو یان دابهرکیتنه وه و واز له رهنج و کۆشش به یین بو ده ست که وتنه وه ی نهو ده سه لات و گهره یییه. به لکو بو نه وه بی، که لهو ده سه لات و گهره یییه فیتری شت بین و په ند وه برگر، تا بتوان خو یان له ده ست باری ناهه مواری ئیستایان رزگار بکه ن و، بنچینه ی دوارۆزیک ی پر له سه ره رزی و کامه رانی و ریزیش بو خو یان دابه ززین. به م رهنگه (جه ماله دینی نه فغانی)، له نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده هه مدا، بو بووه چرایه ک له چرا پرشنگده ره کانی ئازادی و خوینده واری، بو ههر کوئییه ک نه چوو رۆشنی نه کرده وه. ههروه ها بو بووه پیغه مبه ریک ته ماشای رۆژه لاتنی نه کرد له کاتی نووستنیا، هانه ی رۆله نه خوینده واره کانی نه دا که بخوین، هانه ی ناکوکه کانی نه دا که یه ک بگر، هانه ی پال که وتوووه کانی نه دا که راست ببنه وه و بکه ونه گه ر، هانه ی سه رشوره کانی نه دا که بکه ونه خه بات و تیکۆشانه وه بو گیرانه وه ی سه ره سه ستی و ئازادی نیشتمانه که یان. نه یگوت: سه ره سه ستی و ئازادی نابه خشرین له لایه ن زۆرداره وه، داگیرکه ره پیشکه شیان ناکات. پیویسته به خه باتکردن و هیز و ده سه لاته وه بسیتزینه وه له دوژمن. نه بی به خوین رشتن بسیتزینه وه که به چکه شیرانی سه ر بلندی نیشتمان، خو یان له پیناویا به کوشت نه دن. نه مانه ی نه گوت و نه گه را به ناو نه فغانستان و تورکیا و میسر و ئیراندا، نه نجا تی نه په ری به لای رووسیا و هیندستاندا. پاشان نه سوورایه وه به ناو پایته خته کانی نه وروپادا. له پینا و نامانجه بلنده کانی خویدا، پیی نه نا به هه موو جو ره خو شیبیه کی ژیان و نهو کامه رانییه نه دا که که سانی تر هوگری

(۱) راستتر: بیاراستایه.

نه بوون. نه چوو به گز فروفیتی فه زمانه واییه داگیرکه ره کاند، که پینشه نگه که یان فه زمانه واییه ئینگلیز بوو. خو ی ته رخا ن کرد بوو بو شکاندنی نهو پیته ندانه ی که ئینگلیزه کان نه یان بوست رۆژه لاتنی پی به سه تنه وه. خو ی خسته بووه بهر ئازاردانی نهو خوینکار و سه ردارانه ی که فه زمانه واییه کانی خو یان به زۆردارییه کانی خو یان، نه وروخاند. نهو راستکردنه وه یی نهو لی پی نه خواستن نه یان نه ویست. چونکه هه رچه ند ه باش بوو بو رزگارکردنی نیشتمانه کانیان و پیشکه وتنیان. به لام له ده سه لاتنی که م نه کردنه وه و، به ره سه ستی زۆرداریشی لی نه کردن. نه وانه به ره نگاری (جه ماله دین) یان نه کرد و، زۆریان لی نه کرد و، دوژمنایه تییان له گه لدا نه کرد. نهو چونکه نامانجی راست و پاک بوو، سه ره شی بلند بوو، قسه چاکه کانی شی کاریان له دل و دهر وونی هه مووان نه کرد، چه زیان پی نه نه کرد، دهریان نه په راند، ته فروتونیان نه کرد، ته نانه ت و ایان به سه ره هینا بوو، که به سه زمانه نه یه زانی بو به یانی له کو ی رۆزی لی هه لدی.

لیره دا، قسه که ی (الشیخ ابراهیم الیازجی) نه گیرینه وه، که سه ری سووماوه له وه ی که تیکه یشتویه کی وه ک (جه ماله دین) گه ره خو ی دابوو فروفیل (سیاسه ت). له راستیدا (جه ماله دینی نه فغانی) هه مووده م له دووره چاوی له و ئاواته ی بووه، که خو ی بو ته رخا ن کردوه، له بهر نه وه بو ههر کوئییه ک نه چوو، بو هینانه دیی نهو ئاواته ی تی نه کۆشا. له مه شا هیچ سه رسورمانیکی پی ناوی. چونکه نهو بو یه کا خو ی دابوو فروفیل (سیاسه ت)، که بروای وابوو، وه ک مامۆستا (رشید رضا) نه لی: (نه گه ر فروفیل راست نه کریتنه وه، بو ار نادات که هیچ راستکردنه وه یه ک ده ست پی بکری. هیچ چاکه و سه رکه وتنیک بخوازی، هیچ خوینده وارییه ک بلاو بکریتنه وه بو پیشکه وتنی نه ته وه. هیچ چاره یه کی سه رگه ردانی بکری. نه گه ر هاتوو ریشی دا به یه کیتی وه ک نهو که له ریگای بلاو کردنه وه ی زانست و په روره کردنی گیان و هۆشه وه کۆمه لایه تی راست بکاته وه، نهو ریگایه زۆر بو ی دریز نه بیته وه. دووریش نییه که چا وچلیسی بیگانه کان ببنه به ره له ست و ته گه ره له فرمان و رهنج و تیکۆشانه که ی بدن. له راستیدا (جه ماله دین)، بو یه کا له پیناوی راستکردنه وه ی باری نه ته وه دا، ریگای فروفیل (سیاسه ت) ی گرتبووه بهر، چونکه باوه ری وابوو که له م ریگایه وه زووتر نه گات به نامانج، له ریگای خوینده واری و نووسینه وه).

نه وه ییش راسته.

په ایدابوونی تیگه یشتوویه ک

نه گهر عه ره بیکي دانیشتووی (مه ککه و مه دینه) بهیئیته پیش چاوت، که گنم رهنګ و، له ش پته و، داروبار به هیز و، له که له گه تیدا مام ناوهدی بی، شهروال و جببه که ی رهنش بی و ناو دامان بی تا که له موسستی پتی، میزهره که یشی بچووک و سپی بی وه ک هینی زاناکانی نه سته مول. نه گهر هم کابرای عه ره ب شتویه ت و ا هینایه پیش چاوی خوت، که که له ی زل بی و، قزی بهر لالا بی و، ناوچه وانی پان بی و، چاوه کانی فراوان بن و تیژ و کاریگر بن، پاشان نه گهر وات هینایه پیش چاوی خوت که خاوه نی هم له شه به هیزه و که له گه وره یه و هم سه روچاوه جوانه، قسه ی به هیز بی و، که سایه تی به تین بی و، خواستی به هه رت بی، زیره کیی پرشن گدر بی، بیجکه له وانه، له هر کوپیه ک دابی چرای نازادی هه ل بکا و، بیئته پیغه مبه ریکی بیروباوهری تازهی شوړشگپانه و، بیئته خه باتکه ریکی خویه ختکه ری بی باک له مهرگ و دوژمن، بیئته وتاریتیکي وا که له سه رده می خویدا، که س له روژه لالا تدا له و چاکتر نه بو بی... نه گهر نه مانه ت هه مو هینانه پیش چاوی خوت، نه توانیت وینه به کی نریک به که سایه تی (جه مالهدینی نه فغانی) له ناو میشکتا بکیشیت. وا بلاوه، که (سه ید جه مالهدینی نه فغانی)، له دبی (أسعد آباد) له ناوچه ی (کنر) له نه فغانستاندا له دایک بووه. له خیزانیکي خانه دان بووه، که به پشت گه یشتووه به (حسین کوری علی کچه زای پیغه مبه ری عه ره ب)،^(۱) نه و خیزانه سه ردراری ناوچه یه کی بچووک بووه له نه فغانستاندا. پیشه وا (محهمه د عبده) یه که م که س بووه، که له میژووی یه که می (جه مالهدین) دا نه وه ی نووسیوه. میژوونووسه کانی تریش له وه وه، نه وه یان وه رگرتووه. به لام هندیک له سه رنجده ره کان، له و قسه یه که وتوونه ته گومانه وه. یه کیک له وانه (ماموستا مسته فا عه بدولرازق) بووه که به نه فغانی نه زانیوه. نه وانه گوتوویانه: (جه مالهدین) له فارسه کانه، نه ک له نه فغانییه کان.

دوو وتاری نووسه ری عیراقی (ماموستا عبدالکریم الدجیلی) مان خوتنده وه، یه کیکیان

(۱) وهک ناشکرایه نه ثابینی پاکي ئیسلام و نه پیغه مبه ره که ی (محهمه د - د. خ) ته نیا بو عه ره ب نه بووه به لکو بو هه مو نادمزادیکه به جیباوازی ره گز و رهنگیانه وه، نمونه ش له قورناتی پیروز و حه دیسه کانی پیغه مبه ر ناشکرایه خوی گه وره ده فهرمووی: (قل یا یها الناس انی رسول الله الیکم جمیعاً الذی له ملک السموات والأرض لا اله الا هو یحی ویمیت) الاعراف/ ۱۵۸.

و (الناس) هنا کما جاء فی مجمل التفاسیر: عامه بنی البشر بلا تمییز فی اللون أو العرق. هه روا که به پیغه مبه ر (د. خ) ده فهرمووی: (وما أرسلناک الا رحمةً للعالمین) و ده یان نمونه ی دی.

له گوتاری (الرساله) دا بلاو کرابووه له سالی یانزه هه میا، لاپه ره (۶۰). نه و بتریشیان له ژماره یه کی تابه تی روظنامه ی (الرأی العام) ی عیراقیدا بلاو کرابووه وه، که به بو نه ی گوتیزانه وه ی ئیسک و پرووسکی (جه مالهدین) وه بو نه فغانستان نووسیووی، له سالی ۱۹۴۴ دا. له هه ردوو وتاره که دا گیربوو له سه ر نه وه ی که (سه ید جه مالهدین) له بنچینه دا ئیرانییه. هیچ فریکي به سه ر نه فغانستانه وه نییه. هه روه ها پیشانی دابو که (میرزا غلام حسین خان)، ماموستای زمانی فارسی له زانستگای نه مه ریکایی له بیروت، نه وه ی به ته وایی، له نووسراوه که یدا، (مردان نامه - شرق) ده رختووه، که له سالی ۱۹۲۹ دا چاپ کراوه.

دوایی ماموستا (عبدالکریم الدجیلی) نه گاته نه وه ی که بلتی: (سه ید جه مالهدین کوری سه ید صندی کوری سه ید علی الترمذی) ی^(*) به ناوبانگه که قسه ی پیغه مبه ری گپراوه ته وه. له باوانه وه نه گات به پیشه وا (حسین کوری علی کوری أبو طالب).

که واته (جه مالهدین) له بنه مالهی (علی) یه. له گوندی (أسد آباد) دا له دایک بووه، که گوندیکي بچووک، که وتوته ناوهند (هه مه دان) و (کنکار) وه له سه ر گوی ناوی (نه لوه ند). ئیمرۆ له م گونده دا خوتندنگایه ک هه یه، پتی نه لین (خوتندنگای جه مالهدین)، به بو نه ی بیروه ری نه وه وه دروست کراوه. له و گونده دا خزم و که سوکاری (جه مالهدین) ماون. خویشی چند خزمیکي (جه مالهدین) نه ناسی، که له شاری (نجف) دا دانه نیشن، په یوه نندیان به و خزمانی (جه مالهدین) وه هه یه که له (أسد آباد) دان.

هه روه ها بویشی گه وره ی عیراق ماموستا (احمد الصافی النجفی) ی هاویریمان بو ی گپراینه وه، که له و کاته دا په نای برد بووه بهر (تاران) له کاتی شوړشی یه که می عیراقدا، که نه نجامی به وه گه یشت (خونکار فیصل) بوو به خونکاری عیراق له سالی ۱۹۱۹ دا، له مالی (حاجی حوسین ناغای کوری حاجی محهمه د حه سه ن ناغای) پاره لی دهر دابه زیم، که ئیمرۆ به (مه دی) به ناوبانگه. مالهدی بوو بووه جیتی حه سانه وه ی شوړشگپه عیراقییه کان که په نایان هینا بووه بهر ئیران. یه کیک له وانه (میرزا محهمه د رضا کوری میرزا احمد رضای شیرازی برپارده ری ثابینی گه وره) بوو، که برپاری دهر کردبوو له سه ر به رهنگاری کردنی ئینگلیز له شوړشی یه که می عیراقدا.^(۱)

(*) به پتی قسه ی ماموستا مصطفی عبدالرازق به باوکی جه مالهدینیان نه گوت (صفر). شیخ محهمه د عبده ش پتی نه گوت (صفر). که به فارسی به (تیپ در) نه لین. - وه رگپه -

(۱) مه به سستی: شوړشی سالی ۱۹۲۰ دزی ئینگلیزه کان.

خانه‌خوټکه‌ی پټی گوتبوو، که (سه‌ید جه‌ماله‌دین) میوانی باوکی بووبوو. که هاتبووه
 ټیران تا سال و نیوټیکیش له مائی باوکی ټهو میوان بووبوو. ټه‌ویش زبانی عه‌ره‌ببی له
 لای ټهو خوټندبوو. ټهو پارچه وټه‌بانه‌ی که (سه‌ید جه‌ماله‌دین) بوټی گوټری بوو له
 فارس‌یی‌هوه بوټی عه‌ره‌بی و له عه‌ره‌ببیه‌وه بوټی فارسی هیشتا له لای خوټی هه‌ل‌گرتوون،
 ماون. (حاجی حسین آغا) بوټی (ماموستا صافی) ی به‌ته‌واوه‌تی ده‌رخستبوو، که (سه‌ید
 جه‌ماله‌دین) له بنچینه‌دا فارسه، له گوندی (أسد آباد) و خټزانه‌کیشی له‌وټی ناسراوه.
 دیسانه‌وه (ماموستا صافی) بوټی گټراپنه‌وه: یه‌کټیک له شټخه‌کانی (نجف) بوټی گټراپنه‌وه
 که بوټی و بریارده‌ری ټایینی (محهم‌د سه‌عید ټه‌حبه‌بوی) له باهت (جه‌ماله‌دین) هوه
 قسه‌ی بوټی کردووه، گوتوویه‌تی: من و سه‌ید جه‌ماله‌دین، پټیکه‌وه لای (حاجی عه‌باس
 قولی)، له (نه‌جف) دا زانستی ده‌رویشی (علم التصوف) مان ټه‌خوټند، سه‌ید جه‌ماله‌دین
 ټه‌وه‌نده دم راست و قسه پاراو بوو، ټه‌گه‌ر ببیوستایه راستی ټه‌کرد به‌چوت و چه‌وتیشی
 ټه‌کرد به‌راست. له‌مانه‌وه ده‌رټه‌که‌وټی که جه‌ماله‌دین، له بنه‌چه‌ی فارس بی. به‌لامانه‌وه
 وایه، بوټی‌کا خوټی کردووه به‌ټه‌فغانی، تا نامه‌گه‌وره‌که‌ی راست‌کردنه‌وه‌که‌ی خوټی باشت
 بیاته‌سهر. چونکه (سه‌ید جه‌مال) ټه‌بویست نامه‌که‌ی خوټی له ناو ټه‌و خاکانه‌دا بلاو
 بکاته‌وه که له‌سهر ریگای (سنی) ن‌دیاره ټه‌گه‌ر بیان‌زانییایه که ټهو نامه‌یه زانیایه‌کی
 شیعه بلاوی ټه‌کاته‌وه، باش گوټیان لټ نه‌ټه‌گرت. ټه‌وه‌یش دیاره که ریگای (سنی) له
 ټه‌فغانستاندا باوه. به‌لام له ناو فارسدا (شیعه) یه‌تی باوه.

ماموستا مصطفی عبدالرازق ټه‌لټی: (سه‌ید جه‌ماله‌دین، له شیعه بی‌یان له سوننه،
 له‌وانه نه‌بوو که خوټی به‌ټیټه‌ریزی ټه‌وانه‌وه که پشت‌گیری یه‌کټیک له‌وو ریگایه
 ټه‌که‌ن. ټهو هه‌ر پشت‌گیری‌هک ببوویا‌ته‌هوی نا‌کوکی و دوژمنایه‌تی، خوټی لټی دوور
 ټه‌خسته‌وه) هه‌رچه‌نده گومان نه‌ما له بنه‌ماله‌ی (جه‌ماله‌دین) دا، به‌لام هیشتا گومان ماوه
 له سهر‌ته‌ای پټیکه‌یشتنه‌که‌یدا. ناخوټ ټه‌م پیاوه هه‌ل‌که‌وتووه له گوندی (أسد آباد) دا له
 دایک بووه و پټیکه‌یشتووه، ټنجا له‌گه‌ل باوکیا چووه بوټی ټه‌فغانستان؟ یاخود (سه‌ید
 صفدر) چوټه ټه‌فغانستان و ټه‌وټی پټی خوټش بووه ماوه‌ته‌وه تا له‌وټی جه‌ماله‌دین له دایک
 بووه؟ ټه‌وی له‌م باه‌ته‌وه ببزانین هه‌ر ټه‌وه‌یه که پټی‌شه‌وا (محهم‌د عه‌بده) بوټی
 گټراپنه‌ته‌وه که ټه‌لټی: له سال‌ی ۱۸۳۹ ی زاییندا له دایک بووه، ټه‌فغانستانیش ټهو
 کاته پر له نا‌ژاوه بووه، ټه‌ویش وهک زوربه‌ی خاکه‌کانی روزه‌للات چنگی داگیرکه‌رانی
 روزه‌للاتی تی گټر ټه‌بوو. ټهو سهرده‌مه خون‌کاریټی ټه‌فغانستان بوټی (دوست محهم‌د خان)

ماپووه. ټه‌ویش له پاش شه‌رټیک که له ناوه‌ند ټهو و ټینگل‌یزدا قه‌وما بوو. که له ټه‌نجام‌دا
 ټهو سهر که‌وت. ټه‌ویش هه‌ر ټه‌وه‌نده ده‌ستی گټر‌بوو له فه‌رمان‌ره‌وایی ټه‌فغانستان و له‌م
 شه‌ره‌ر زنگاری بوو، هه‌موو هیټزی خوټی خسته‌سهر کاروباری ناوه‌وی نیشتمانه‌که‌ی. هه‌ر
 بزوتنه‌وه‌یه‌کی تیا هه‌بوو دایر‌کانده‌وه. هه‌ر خاوه‌ن ده‌سه‌للات و سهر‌دارټیک لټی یاخی
 بووبوو، یان لټیان ټه‌ترسا که لټی یاخی ببن، له ده‌ستی دان. یه‌کټیک له‌وانه (السید
 صفدر) بوو باوکی (جه‌ماله‌دین)، که خون‌کار لټی دل‌نیا نه‌بوو پشت‌گیری بکات،
 فه‌رمانی دا هه‌ر زه‌وییه‌ک له ژټیر چنگی هه‌زه‌که‌ی ټه‌ودا بوو داگیر‌کرا، خوټی و
 خټزانه‌کیشی گوتراپنه‌وه ناو پایته‌ختی ټه‌فغانستان، تا له ژټیر چاوی خوټدا^(۱) بمټیټه‌وه.

(جه‌ماله‌دین) یش ټهو کاته منال بووه، له تمه‌نی هه‌شت سالاندا بووه، که باوکی
 گوتراپنه‌وه (کابل)، ده‌ستی کرد به‌فټیر‌کردن و په‌روه‌ده‌کردنی. وټه‌دی زمانی عه‌ره‌بی و
 زانسته‌کانی ټیین و قسه‌ی ژیری (حکمه) و راسته‌قسه (منطق) له‌سهر ده‌ستی
 ماموستایانی شار‌ه‌زادا فټیر بوو، به‌و شټوه‌یه‌ی که ټه‌وساکه له‌و خاکه‌دا باو بوو. که
 گیشته تمه‌نی هه‌ژده سال، ټه‌وانه‌ی ته‌واو کرد.

پاشان (جه‌ماله‌دین) چوو بوټی هندستان. سالټیک و چه‌ند مان‌گټیک له‌وټدا مایه‌وه.
 سه‌رنجی له کاروبار و کاره‌ساتی ټه‌وټی ټه‌دا. له‌سهر شټوه‌ی ټه‌وروپایی تازه‌یش سه‌یری
 هندی زانستی ژمټیر‌کاری (العلوم الریاضیه) ټه‌کرد. له‌وټشه‌وه وای به‌پاش زانی که
 بگه‌رټی به‌ناو خاکه‌کانی عه‌ره‌بدا. شار به‌شار پیا‌گه‌را، سه‌رنجی له چوټیټی زانی
 دانیشتوانیان ټه‌دا، دوایی له شاری (مکه) دا‌گیر‌سایه‌وه، له سال‌ی ۱۸۵۷ دا، که سالټیک
 ټه‌بوو له هیندستان جوټی بووبوه‌وه. وا ټه‌گټر‌نه‌وه، نایش‌زانی تا چه ټه‌ندازه‌یه‌ک راسته،
 که ببیرواوه‌ری (یه‌کټی ټیسلام) له که‌لله‌ی دا‌جټگیر بووبوو، ټه‌ویش که دبی هه‌موو
 سالټیک به‌هزاران موسولمانان له هه‌موو لایه‌که‌وه دټنه مائی خواوه و کوټه‌بنه‌وه، وهک
 کوگره‌یه‌کی هه‌ره‌گه‌وره‌ی ټیسلامی هاته‌پیش چاو، که له باشت‌ترین شټوه‌دا، ټیسلامه‌کان
 ټه‌نوټن، ټه‌ویش خاکی (حجاز) ی به‌جټی نه‌هیشت، تا کوټه‌لټیکی تیا دامه‌زاند، ناوی نا
 (أم القرى)^(۱) که هه‌ر له کوټریکی نه‌ته‌وه‌ببی ټیسلامی ټه‌کرد!

(۱) یان: تا له ژټیر چاوه‌دټری خوټدا...

(۱) هه‌ر بوټی زیاتر زانین (أم القرى) ناوی کټیبه‌که‌ی (عبدالرحمن الکواکبی ۱۸۴۹ - ۱۹۰۲) بوو که
 تیا‌یدا راوټچوونه‌کانی (رشید رضا) ی په‌سند و دووباره کردبووه ده‌ریاره‌ی تاوانبار‌کردنی گه‌لانی =

پاش ټووه (جهمالهدين) گهراپهوه ټهفغانستان. بهزيرهكيبه زورهكهي و تارهزووكردي هونهری سهربازيهكهي سهرنجی هممو لایهكي راکيشا بو خوی. خونكاریش ټهوی خسته ناو هاودهمانی خوټهوه. که چوویش بو شهري (احمد شاه) که يهکټک بوو له سهرداره ياخييهکان، (جهمالهدين) ی لهگهټل خوی برد. ټهميش لهگهټلما مایهوه تا چوار لا گرتنی شاری (ههرات) تهواو بوو. پاشان خونكار مرد، دهسهټات كهوته دهست شاکور و جي نوشينهكهي (شیرعلی خان)، له سالی ۱۸۶۴د. بهلام هردوو براکهي خونكاری تازه، (افضل خان) و (اعظم خان)، له براکهي خوټيان ياخييوون. ههرکهسهيشيان بو خوی، دهستی گرت بهسهر ټهو خاکهټدا که له سهردهمی باوکيا خرابوه ژير چنگيبهوه. لهسهر ټهوه چهند شهريکي خوټين لهناو ههر سی سهردارا قهوما. بهوه دوايبيان هات که (افضل خان) گيرا و كهوته دهست خونكار. بهلام (عبدالرحمن) ی کورپی لهگهټل مامهكهيدا مایهوه، ههر شهري کرد، ههتا توانيبيان پيکهوه پایتهختی (کابل) بگرن و (افضل خان) يش له بهنديخانه دهرهټين و بيکهن بهسهردار. بهلام (افضل خان) زور نهمایهوه بژی، (اعظم خان) ی برای چوهه جیگای (جهمالهدين) يش بهدريټرايی ټهو ماوهيه لایهنگيری (اعظم خان) ی کرد، پشتی گرت. ټنجا که (اعظم خان) بوو بهسهردار، (جهمالهدين) ی کرد بهسهرؤکی گزيرهکانی خوی. ټهو کاته (جهمال) له تمهمنی بیست و ههوت سالاندا بوو. سهردار له هممو کاروباریکی گرنگ و گهورهټا راویژی بهو ټهکرد. بهلام پهټجهی بيگانه هيشتا له کاردا بوو. چارهنوسی ټهفغانستانی ټيک ټهټدا. خونكاری پيشوو (شیرعلی خان) بههوی يارمهټی ټينگليزهکانهوه، بههټيز بوووو و دهسهټاتی سهټدبووهوه. تا ټهوساکه له شاری (ههرات) دا خوی قايم کردبوو. ټنجا بهخوی و لهشکرټکی گورهوه کشا بو سهر پایتهخت. له پيشيشيهوه، چاو و راویکی زوری بو کرابوو، بهيارمهټی ټينگليزهکانهوه که فروفيټلبازيهکی يهجگار گورهوه و نهټينيان تيا بهخت کردبوو، بيټجگه له پارهبهکی زور و بي شومار که بو ټهو مهبهسه بلاويان کردبووهوه. بهپي قسهی پزیشک

= غهټره عهټرهټ بهوهی که بهرپرسن له داچوونی دنباي ټيسلامدا، ههروا دهټوت: که ټاييني ټيسلام ټايينيکی عهټرهټيه له سهرټا و بنچينهټدا. ههروهه شايخ محمدهټ عهټدهش جار جار ټيشارهی بهو بوچوونانه دهټا، بهلام رهشيد رهزا زياتر قوولی کردهوه و دهولهټمندی کردن، بهټاييهټ که شهريف حوسين دهستی دايه شوټشهکهي دژی عوسمانيهټکان (۱۹۱۶).

بو زياتر پروانه: (د. عواطف عبدالرحمن: الفكر الاسلامی والقوميہ العربيہ، الجليل - مجله، عدد (۳) مجلد (۸) آذار ۱۹۸۷ - بيروت. لبنان. ص ۱۸ - ۲۵).

(چارلس آدخړ) ټهو بهند و باو و فروفيټلانه، دوايی توانيبيان، ياريددهټرهکانی (اعظم خان) بخهټه سهر ناپاکی لهگهټلما. (اعظم خان) يش که دبي ههر خوی ماوهټهوه بهټهټنيا و برازاکهي (عبدالرحمن) و گزيرهكهي (جهمالهدين)، ههر وای بهباشتر زانی که لهټ شهټره خوی لابدات و بهچيټه ټيټران. که ټهو روټيشت، (جهمالهدين) بهټهټنيا مایهوه له (کابل)دا. (شیرعلی خان) يش نهټيټرا دهستی بوټ بيټات، ټهټترسا لهوهی که ټهم و ټهو ليټي کوټينهوه و لهسهری بکهټهوه، لهبهټر زانست و کردهوه چاکهکانی و پهيوهټدیی خيټزانهکهي بهمالي پيټغهټهټرهوه. لهگهټل ټهمهشا وازی له فروفيټل و داوانانهوه نهټيټا که جهمالهدين توش بکات. (۱)

بهټاييهټی لهبهټر ټهوهی که جهمالهدين، فرمانی لهگهټلدا نهټکرد، لهبهټر دؤستايهټی خونكار لهگهټل داگيرکهران و پشتيوان کردنيا بو ټهوان. که (جهمالهدين) ههستی بهوه کرد، خونكار له ژيرهوه داوی بو ټهټنيټهوه، بهناوی (حج) کردنهوه ريټگهي ليټ خواست، تا له دهست زور و ستهمی ټهو خوی رزگار بکات. خونكاریش ريټي دا پروات. بهو مهرجهی له خاکی ټيټرانهوه نهټروات، نهوهټک لهوی خوی بگهټينيټه (محمدهټ اعظم خان) (جهمالهدين) يش بهناو هيټدستاندا، له سالی ۱۸۶۹د ريټگای خوی گرت بهر.

(جهمالهدين) نهی ټهويست له هيټدستاندا خوی پيشان بدا. لهبهټر ټهوه نوسی بوټ يهټکی له هاوپټکانی که يهکټک بوو له بازرگانهکانی ټهفغانستان که لهوی دانيشټتوو، که ټهيوټ ميوانټکی زور ساکار بيټ له لای. بهلام هيشتا ټهو نهگهټيشټوووه سنوور، که فهټمانټروايی هيټدستان پيشوازيهکی گهټرموگورپی کرد. لهناو ټهو کهسارهټيشدا که هاتيوون بهټپريهوه، کهسيکی ناسياوی نهټدیی. تهټنانهټ بازرگانه ټهفغانيهټهکهي دؤستيشی نهټدیی! لهو ريټزگرټنه مهټهس ټيټگهټيشت چيټه!... گوتی: (ټهمه نهوازشيټکی جواميټرانه نيټيه که بوټ منی ټهکن. ټهټبي مهټهسی تيا بيټ!).

که ويستی بهچيټه مالی بازرگانه ټهفغانيهټهکهي دؤستی، پيټيان گوت: فهټمانټروايی جیگايهکی بوټ ناماده کردوو، مهټگر ههر شايستهی خوی بی!... پاشان ليټيان پرسی چهند ټهټمينيټهوه له هيټدستاندا؟ گوتی: له دوو مانگ زورټر نامينيټهوه. فهټمانټروايی بوټي پهټسند کرد. ههټدئ له فهټمانټرهکانی خوټيشی بهديارهوه دانا، ههرکهسيټ بهټاتايه لای، ليټيان ټهپرسی بوټچ هاتوويت؟ چيټ ټهوی پيټي بلټی؟. له يهکهټم روژدا بهټهټيان کهس،

(۱) يان: تا جهمالهټدینی بيټ توش بکات.

هاتنه چاوپیکهوتنی. له رۆژی دووه‌مدا، به‌سه‌دان که‌س ته‌هاتنه لای، به‌لام له رۆژی سبیه‌م و چواره‌مدا به‌گه‌له ته‌هاتنه لای. هه‌فته‌یه‌کی پێ نه‌چوو، گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری له هه‌ر چوار لای هیندستاندا وریا بووه‌وه. نیشتمانپه‌روه‌ره راسته‌قینه‌کانیش له لای (سه‌ید جه‌ماله‌دین) کۆبوونه‌وه له ژیری و ئامۆژگارییه‌کانی که‌لکیان وه‌ته‌گرت، له بیری رۆشنی چاویان ته‌کرایه‌وه، له ئازایه‌تی و بی باکییه‌که‌شی ده‌ماری مه‌ردابه‌تییان ته‌جولا‌یه‌وه.

له‌و کاته‌دا که (سه‌ید جه‌ماله‌دین)، له کۆری خزیدا دانیشتبوو ژوره‌که‌ی پرپوو له زانیان و پش سپییان، یه‌کێک له فه‌رمانبه‌ره گه‌وره‌کان سه‌ری کرد به‌ژوردا، پیتی گوت: (فه‌رمانه‌وایی هیندستان، ده‌روون فراوانی له‌گه‌ل ئیوه‌دا کرد پتی به‌ئیوه‌ دا که دوو مانگ له‌م خاکه‌دا میننه‌وه. به‌لام وای به‌باش زانی که پستان بلتی: که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی نیشتمان‌که‌مان وای لێ هاتوو که ماوه نادات له‌وه‌نده به‌ولاوه له هیندستاندا میننه‌وه!) دانیشتیوان له‌م قسه‌یه‌ ژۆر دلگیر بوون، لێی تووره‌ بوون و ده‌ستیان کرد به‌بۆله‌بۆل. هه‌ندیکیشیان ته‌کانیان دایه‌ خۆیان، فه‌رمانبه‌ره‌که به‌ژۆر بکه‌نه‌ ده‌روه‌وه. به‌لام (جه‌مال) ماوه‌ی نه‌دا هیچ ده‌رباره‌ی فه‌رمانبه‌ره‌که بکه‌ن، بی ده‌نگی کردن و گوتی: (من بۆیه‌کا نه‌هاتوو مه‌ته هیندستان که فه‌رمانه‌وایی به‌ریتانیای گه‌وره بترسینم. ئیمرو، منیش ئاماده‌ی ئه‌وه نیم که هیندییه‌کانی لێ بورووژینم. یاخود توانج و پلار له‌ کرده‌وه‌کانی بگرم. به‌لام ترسه‌که‌ی ئه‌و له یه‌کیکی ریبواری بێ ده‌سه‌لانی وه‌ک من، تالانکردنی ئه‌و که‌سانه‌ی که هاتوونه‌ته لای من و له من بێ چاره‌ترن، ته‌مانه فه‌رمانه‌وایی به‌ریتانیا وای پیشان ئه‌ده‌ن، که نیازیکی هیچ و پووچ و پایه‌یه‌کی چوک و، دادپه‌روه‌رییه‌کی که‌م و، دلنیا نه‌بوونیکی ته‌واوی هه‌یه له فه‌رمانه‌وایییه‌که‌ی خۆی. له راستیدا، له چاو ئه‌م هه‌موو خاکه‌ گه‌وره و فراوانانه‌دا که له ژیر چنگیان، هیزی فه‌رمانه‌وایییه‌که‌ی له هیزی ئه‌و گه‌لانه‌ی که له ژیر ده‌ستیان گه‌لیک که‌مه‌تره!).

پاشان روه‌ی کرده‌ میوانه‌کانی و پیتی گوتن:

(ئه‌ی دانیشتیوانی خاکی هیندستان! به‌گه‌وره‌یی خوا و رازی دادپه‌روه‌ری سۆیند ته‌خۆم، ئیوه که له سه‌دان ملیۆن که‌س ژماره‌تان پتره، ته‌گه‌ر هه‌ر مێش و مه‌گه‌ز بوونایه، ته‌و سه‌ربازه به‌ریتانیا بیه‌یانه و ته‌و که‌سانه‌ی که له خۆتانن کردوویان به‌سه‌رباز و پر چه‌کیان کردوون بۆ کوشتنی سه‌ربه‌خۆیی ئیوه و تالانکردنی سامانی خاکه‌که‌تان، که ژماره‌ی هه‌موویان له چه‌ند ده‌هه‌زار که‌سیک تیپه‌ر ناکات...، ته‌لیم ته‌گه‌ر ئیوه هه‌ر مێش و مه‌گه‌ز بوونایه، ویزه‌ ویزه‌کانتان گوێچکه‌ی به‌ریتانیای گه‌وره‌ی که‌ر ته‌کرد، گوێچکه‌کانی

(میسته‌ر گلاستون) ی گه‌وره‌که‌بشیا‌نی گران ته‌کرد.

(ئیه‌وه که به‌سه‌دان ملیۆن هیندی ته‌ژمیرین، ته‌گه‌ر به‌هاتایه‌ خوا بیکردنایه به‌کیسه‌ل و خۆتان به‌هاتایه‌ ناو ده‌ریاوه و چوار لای دوورگه‌کانی به‌ریتانیای گه‌وره‌تان بگرتایه، ته‌تانتوانی بیانکیشنه‌ ناو بنی ئاوه‌که‌وه و به‌ئازادبشه‌وه بگه‌رینه‌وه هیندستان).

(جه‌ماله‌دین) وه‌ک به‌م قسانه‌ی ویستبیتی، دوا وتاری خۆییان بۆ بدا و به‌جۆریکی وایش بێ که تا ته‌مین له بیریان نه‌چیته‌وه و هه‌مووده‌م گالیان بدا بۆ داواکردنی سه‌ربه‌ستی و ئازادی و سه‌ربه‌خۆیی و خۆشیا‌نی له پیناویاندا به‌کوشت بدن وا بوو.

دانیشته‌وه‌کانی کۆره‌که‌ی، هه‌موو برینی دلیان کولایه‌وه، ده‌ستیان کرد به‌گریان، فرمیسک، خوړخوړ به‌چاویاندا ته‌هاته‌ خواره‌وه. ته‌ویش قیراندی به‌سه‌ریاندا پیتی گوتن: (پتیبسته‌ بزانی، که گریان بۆ پیاو نه‌هاتوو، بۆ ژن هاتوو! خونکار (مه‌حموودی غه‌زنه‌یی)، به‌گریانه‌وه نه‌هاته‌ ناو هیندستانه‌وه. به‌شیره‌وه هاته‌ ناوی. ته‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی که له پیناوی سه‌ربه‌خۆیی خۆیدا، به‌ده‌م مه‌رگه‌وه پینه‌که‌نتی، ژیا‌نی پێ نابری!).

بۆ به‌یانیی رۆژی دووه‌م فه‌رمانه‌وایی هیندستان، له‌ناو که‌شتییه‌کی خۆیدا، ره‌وانه‌ی کرد بۆ (سوئیس). (جه‌ماله‌دین) نزیکه‌ی چل رۆژ له (میسر)دا مایه‌وه، هاتوچۆی (الجامع الازهر)ی ته‌کرد و تیکه‌لی شاگرده‌کان و زاناکانی ته‌بوو. نیازی وا بوو بچیته (حجاز). به‌لام له لایه‌ن (خونکار عبدالعزیز)ه‌وه بانگ کرا بۆ (ته‌سته‌مول). خونکار نامه‌که‌ی جه‌ماله‌دین و پایه‌به‌رزیه‌که‌ی ته‌وی بیستبووه‌وه له‌ناو موسولمانه‌کاندا، بۆیه‌کا به‌دویدا نارد، که که‌لکی لێ وه‌گرێ. ته‌ویش بانگ کردنه‌که‌ی په‌سه‌ند کرد و چوو بۆ (ته‌سته‌مول).

(جه‌ماله‌دین) له سه‌ره‌تای سالی ۱۸۷۰دا گه‌یشته‌ ته‌سته‌مول له جلوه‌رگیکی ته‌فغانیدا خۆی پیشان دا: که‌وایه‌ک و ساکویه‌ک و مێزه‌ریکی لولدراو. فه‌رمانه‌وایی (عوسمانی)، پیتشوارییه‌کی یه‌جگار باشی کرد. (خونکار عبدالعزیز)یش میواندارییه‌کی باشی کرد. زانیان و وێژه‌وانان و ریش سپییان لێی کۆبوونه‌وه، یه‌کێک له‌وانه (عالی باشا)ی سه‌ره‌ک وه‌زیران بوو. زانست و وێژه‌ و کرداری باشی ته‌و، له‌گه‌ل ته‌وه‌شا که بیتگانه‌ بوو به‌وان، ده‌م به‌ده‌م ته‌گێرپرایه‌وه. شه‌ش مانگیکی پێ چوو، کرا به‌ته‌ندامی کۆری زانست. خه‌ریک بوو پتیره‌وییه‌کانی خوتنده‌واری و شیتوه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی و ماوه‌ی بلاو بوونه‌وه‌ی راست بکاته‌وه و ریتک بخا و فراوانتری لێ بکات. چه‌ند ریتگایه‌کی پیشان دا بۆ گه‌یشتن بۆ ته‌و مه‌به‌سه، هاوړپیکانی به‌قسه‌یان نه‌کرد. هه‌روه‌ک ماموستا (مصطفی

عبدالرازق) گوتی: (له پيشاندانی ئەو رېنگايانەوه بوو، كه (شيخ الاسلام حسن أفندي فهمي) لیبی دلتگیر بوو، چونكه تۆزیک له دەرامەدی ئەوی كەم ئەكردەوه). ئەم كاپرايه، ئەوهی لئ گرت بەدلەوه، هەر هەلپێکی لئ هەلبكەوتايه، هوروزمی ئەبرده سەر بیروباوەرپهكانی (سەید جەمالەدین) كه له ناو رۆژنامەكاندا، یاخود له ناو دیووخانەكاندا، یان له كۆبوونەوهكاندا دەری ئەبرین. له مانگی رۆژووی ئەو سالەدا، بە (جەمالەدین) یان گوت كه وتاریك له (هونەرگاھ) دا بدات، بەزمانی تورکی. ئەویش تا ئەودەمە تەواو فێری زمانەكە بووبوو. له بابەت پيشەسازیبهوه وتاریکی دا نەتەوهی كرد بەلەشپێکی زیندوو، پيشەسازیشی كرد بەئەندامەكانی ئەو لەشە. گوتی: هەرۆك لەش بەبێ ئەندام ناتوانی بژی. هەرۆها نەتەوهیش بەبێ پيشەسازي ناتوانی بژی. پاشان گوتی: خونكار له مېشك ئەكات، كه سەرچاوهی فەرمان و چارهكردنە. ئاسنگەريش له بازوو ئەكات. كشتوكايش له جەرگ. كەشتیبهوانیش له پیتیهكان ئەكات. پاشان هەرچی پيشەسازیبهك ههیه يهكه بهكه کردنی بەئەندامێك له ئەندامەكان. تا بەدریژی له هەموویان دوا و بايهخی هەموویانی ژمارد. ئنجا گوتی: لەشی كامەرانیی مرقشایهتی بەم جۆرە پیتك دئ. هېچ لەشپێكیش بێ گیان ناژی. گیانی ئەم لەشەیش یان پیتغەمبەرتیبه، یان زرنگییه.

ئەم وتارە بەدلی (شيخ الاسلام) بوو!. چونكه بەدل رقی لیبی بوو. بەخوانەناسیبهوه بەدناوی كرد. گالی دا بەهەندی رۆژنامەنووس و ئامۆژگاری خۆپنەرەكان له مزگەوتەكاندا، كه له نووسینهكانیان و وتارەكانیاندا، بەدناوی بكەن، بلێن گوتوویهتی پیتغەمبەریهتی پيشهيه! (جەمالەدین) لەم كەینهوبەینهیه، زۆر رقی هەلسا. داوای كرد له دادگاھ كه چەندوچوون لەگەل (شيخ الاسلام) دا بكات! بیروباوەری گشتیش، بەرۆژنامەكانی و كۆرەكانیبهوه بوون بەدوو بەشەوه. بەشپێکیان كۆمهكیی (سەید جەمال) یان ئەكرد. بەشپێكیشیان لەگەل (شيخ الاسلام) دا گەلهكۆمهكییان ئەكرد. (جەمالەدین) یان هەر داوای چەندوچوون کردنی لەگەل ئەكرد. (حسن أفندي) یان هەر ئەوی بەدناو ئەكرد. دوابی بەجەمالەدین گوترا كه (توركيا) بەجێ بهیلتی... (عالی پاشا) نەئەویست سەید جەمال دوور بخرتیهوه. ئەو ئەویست هەلپێکی بۆ هەل كەوی و (جەمالەدین) له جیگەي (حسن أفندي) دا بچەرتی. بەلام ئەم توانی سەرەك وەزیر بخاتە سەر ئەوهی جەمالەدین دوور بخاتەوه، ئەویش بەهۆی وروژاندنی بۆرە پیاوان و كۆنەپەرستانەوه. لەو كاتەدا كه جەمالەدین خۆی رێك ئەخست له ئەستەمول بچیتە دەرەوه. ژمارەبەكی زۆر له زانا رۆشنبیرهكان هاتنە چاوپێكەوتنی، داخی دلی خویان بۆ ئەرشت له دووركەوتنەوهی. ئەم

چاوپێكەوتنەي ئەوان، دوا هەل بوو، كه بتوانی هەندی له ئامۆژگاریبەهەكەنی خۆی پيشان بدات. يهكێك له ميانهكەنی له ئەندازە دەرچوو، جگە لەوهی كه هوروزمی برده سەر (شيخ الاسلام) هێرشى برده سەر ئایینی ئیسلامیش. جەمالەدین ئەوهی پێ خۆش نەهات. بەدریژی له دەسلەتەكانی شارستانی و گیانی دوا. بەكورتی گوتی: دەسلەتی شارستانی پێ بهخونكار یاخود بەدەسلەتەتاریبیهوه، هێزی خۆی له نەتەوه كۆتەكاتەوه بۆ نەهێشتنی خراپه و، پاراستنی مافە گشتیبههەكەنی و مافە تاییهتیبههەكەنی، بۆ ئامادەكردنی سەرۆت و ئاسایش بۆ هەمووان، بەهۆی پاراستنی دلتیبی و ئاسایش و دابهشكردنی دادپەرۆری تەواوهوه، لەگەل گەل بەبەتێ بەكەلگی تردا كه ئەبێ له خونكار بوشیتەوه. بەلام ئەگەر هاتوو ئەم دەسلەتە درایه دەست پیاویکی ناشی و نەزان و زۆردار، كه كۆمهكێکی بەدخوو و نارەسەن چوار لایان گرتبێ، ئەوانە هەر چۆنێکیان بووی یاری بەخاوەن دەسلەتەكە ئەكەن، كهچی بیانوویش له نەتەوه ئەگرن، ئەلین: (ئارەزووی خونكار، یاسای نیشتمانە)! جا ئەم جۆرە قسەیه، كه لەو شپۆیهدا بكری، ئەبێ نەتەوه لیبی راست بیتەوه و، بەهەموو هیز و هەرەتیهكیشیهوه بەرەنگاری بكات. چونكه قسەي راست ئەوهیه، كه ئارەزووی نەتەوه. بەمەرجی ئەو نەتەوهیه سەرپهست بێ و زۆری لئ نەكرا بێ. نە بەقسە، نە بەكردەوه، ئەو یاسایهیه كه پیتیبستە بۆی ملكەچ بێ، هەر ئەو یاسایهیه كه هەموو فەرماندارێك ئەبێ وەك بەرەدەستیکی دەست پاك و دلتسۆز کاری پێ بكات.

هەر گەلپێكیش، دواي دلی خۆی بكەوی و، ئەم و ئەو یاری پێ بكات و، ناكۆکیی كەوتبیتە ناوهوه و، تاك و تەراكانیشی دواي خۆپهستی و خۆپهستی خویان كەوتبن و، بەناوی نەتەوهوه بازگانی بۆ خاوەن دەسلەتە بكەن و، هەموو سامانی گشتی بۆ دلخۆش كردنی ئەو بەخت بكەن، تا نانێك بۆ خویان پەیدا بكەن - ئەو گەله هەر لەو ئازەلە ئەكات كه بەرەللايه، بەلكو لەویش گومراترە.

گەلپێك كه وابی، ئەو دەستورە زۆردارییه پەسەند ئەكات، كه زۆردارەكان دۆزبویانەتەوه و گوتویانە: (ئارەزووی خونكار یاسای نیشتمانە!)

دەسلەتی گیانی هەرۆههیه. ئەگەر ئایین بەراستی بچیتە ناو دل و دەروونی مرقشپێكەوه و دوور بێ له سەرپهشتی کردنی دەسلەتی شارستانی، ئەوساكه دەسلەتی گیانی کاری خۆی ئەكات و ئەبگێرتەوه له دزینی سامانیك كه ئەگەر بیشیدزایه، كهس راستی لئ نەئەگوت، هەرۆها ئەبشپێگێرتەوه له كوشتنی كەسپێك كه ئەگەر

بشیکوشتایه سهرداری شارستانی نهی ته توانی تۆلهی لی بکاتهوه. ئەمانه هه ندیکن له که لکی گیانی ئایینی. جا له هه رسن ئایینه که دا هیچی وا نییه که که لکی هه موو مرۆفایه تیبی نهوی. به لکو به پیچه وانهوه ئەوانه هه رسنکیان مرۆف هان ئەدهن بۆ چاکه کردن له گه ل برا و خزمیا. ماوه یشی نادهن که خراپه له گه ل هیچ که سیکدا بکات.

به لām ئەگه ر هاتوو ئەم دهسه لاتنه گیانییه، له رتی راست لای دا و له ناو خویشیا تیکچوو، ئەوساکه، نه ته وه پیتویسته له سه ری لیتی راست بیته وه و، به هه موو هیتز و هه ره تیبیه کیشیه وه به رهنگاری بکات، تا ئە یگه ر تیبیته وه سه ر دوخی جارانی.

پاشان گوته: «ئەگه ر ئایین له رتی پاکی خو به وه رۆیشت، بئ گومان دهسه لاتنی شارستانی سوباسی ئەکات. ئەگه ر دهسه لاتنی شارستانی تیبیش له رتی راستی خو به وه رۆیشت، که بریتیه له دادپه روه ری ته واو، بئ گومان دهسه لاتنی گیانی سوباسی ئەکات. ئەو دوو دهسه لاتنه یش، هه رگیز له یه کتر جیا نابنه وه، تا یه کتکیان ئامانجی خو ی نه گۆزی و له رتیگای خو ی لانه دات!».

به ره به یانی رایه رینی میسر

(جه ماله دین)، له ۱۸۷۱/۳/۲۲ دا گه رایه وه (میسر). (ریاز پاشا) ی وه زبری (خدیتیو ئیسماعیل)^(۱) پیتشوازییه کی گه رمی کرد. سالانه یه کی (۱۲۰) سه د و بیست دیناریشی بۆ بریه وه. ئەم ره وشته ی فه رمانه وایی میسه ر، سه یر ئە هاته پیتش چاو. چونکه خو ی ئە یزانی که (جه ماله دین)، مه ترسیی لی ئە کړی، بانگ راهیتشتنه نیشتمانه په روه رانه که یشی له گه ل بیروباوه رکه انیا که له بابه ت راستکردنه وه ی کاروباری کۆمه لایه تی و فه رمانه وایییدا بلایان ئە کاته وه، کاریکی گرنگ له دل و ده روونی

(۱) (عبدالعزیز اسماعیل پاشا ۱۸۳۰ - ۱۸۹۵) کوری برام پاشای محمهد علی پاشای میسه ر. له قاهیره له دایکبوه، له ۱۸۶۳ دا حوکمی میسری گرت هه ست و له ۱۸۶۷ نازناوی (خدیتیو) له لایه ن سولتان (عبدالعزیز) ی عوسمانیه وه پت درا، له ۱۸۶۹ نۆکه ندی (سوئس) ی ده ست پت کرد و کردیه وه جگه له چهنده ها پرۆزه ی ناوه دانکاری و کردنه وه ی قوتابخانه، به لām ده ست بلایه که ی له راده به در بوو، ئەمه ش بووه هۆی که مه یتانیک له بودجه ی میسردا و دوا جار ولاتی تووشی قه رز و قۆله یه کی زۆری بیانی کرد، له مه وه بیانییه کان ده ستیان له کاروباری ولاته وه وه ردا، ئیتر شو رشی (ئهمه د عورابی) هه لایسا و له ۱۸۷۹ دا له سه ر حوکم لبرا و له نه ستانه کۆچی دوا یی کرد... (خدیتیو ته وفیق) ی برای جیگاکه ی گرت هه له فه رمانه وایی ولاته دا.

هاونیشتمانییه کان ئەکات. به لām فه رمانه وایی میسر، ئەوده مه، له به ره ره کانه یدا له گه ل فه رمانه وایی نهسته مولدا. نه یشی نه ویست که مل بۆ ئەو که چ بکات. نه یشی نه ویست که سه رداره که ی له دووی فه رمانه وایی (عوسمانی) یه کانه وه پروات. که واته ئەو پیتشوازی کردنه ی بۆ جه ماله دین، له دوا ی ته فروتونا کردنه که ی له تورکیا، له به ر جیگا بلندییه که ی له کۆری زانستدا، ئەبو به هۆی ئەوه ی که (خدیتیو)^(۱) وا پیتشان بدات، پشتیوانی زانسته له یه کتکی وه ک (جه ماله دینی ئەفغانی) دا. جگه له وه واتایه زرنگکاری و فه رمانه واییانه یشی تیا ئە بینرا. ئەو کاته به بییری (خدیتیو ئیسماعیل) دا نه هات، که بیروباوه ری جه ماله دین بۆ خو ی خراپ ده رئه چیت. ئەوده مه ئەو له وه پهری گه وه ری و دهسه لاتناریدا بوو. چیی بو یستایه، له خاک و دانیشتمانی نیشتمانه که یا بیکات، بۆی ئە چوو ه سه ر. په نجی بیتگانه یش هیتشا درتت نه بوو بوو بۆ خاکه که ی. له به ر ئەوه بانگ راهیتشتنه که ی جه ماله دین که بۆ راستکردنه وه ی کاروباری گشتی بوو، له سه ره تای هاتنه که یدا بۆ میسر، شیوه یه کی ویتیه ی گرتبوو، فروفیل (سیاسه ت) و خو ینده واری تیکه ل به یه ک ئە کرد. تا بیتگانه کان ده ستیان درتت نه کرد بۆ میسر له سالی ۱۸۷۶ دا، له شیوه شو رشگتیرییه سامناکه که یدا، ده رنه که وت. له گه ل ئەوه یشدا، ئەم شو رشه ئەوه نده ی به رامبه ر به ده ستدرتت کردنی بیتگانه راوه ستا بوو، ئەوه نده به رامبه ر به (اسماعیل) خو ی رانه وه ستا بوو، جه ماله دین هه شت سال له میسردا مایه وه، وه ک مامۆستایه کی نو یکه ره وه ی خه باتکه ر، له گه ل گه شه کردنی میسردا ئە رۆیشت به رتیگا وه، پالیشی به میسه ر وه ئەنا پیتش که وئ میسریش له و کاته دا، هه روه ک (محمه د عبده)^(۲) ئە یگوت: له ناو گیتراویکی پر له سه رگه ردانیدا، له تاریکییه کی وه ک شه وه زه نگدا،

(۱) خدیتیو: نازناویک بووه زۆر جار به سه ر حوکمداره موسولمانه کاندرا پراره، وشه که فارسییه، مانای (مه لیک، وه زیر) ده گرتته وه، سولتان (عبدولعه زیز) ی عوسمانی به (عبدولعه زیز پاشا) ی میسری به خشی، ئەم نازناوه دوا یی بۆ نه وه کانیشیان له میسردا مایه وه.

(۲) شیخ محمهد عبده ۱۸۴۹ - ۱۹۰۵ له زانا و سیاسییه ئایینییه منه وه ره نو یخوازه کانی میسر بووه؛ داوا ی چاکسازی و نو یگه ری ده کرد له کاروباره جو ربه جو ره کانی ژبانی میسرییه کاندرا، قوتابی ئەزه ره بووه، رۆژنامه ی (الوقائع المصریه) ی ده رده کرد، دژی ئینگلیزه کان وه ستابۆوه بۆیه دووربان خسته وه، به هاوکاری جه ماله دینی ئەفغانی رۆژنامه ی (العروه الوثقی) یان له (پاریس) ده رده کرد، دوا یی چوو ه (بیروت) و بووه مامۆستا و لیته گه لئ کتیبی دانا، له ۱۸۹۹ بووه موفتی ولاتی میسر. له کتیبیه کانی: (رساله التوحید، شرح مقامات البدیع الهمدانی، شرح نهج البلاغه) و گه لئ وتار و نووسینی دی له گو قار و رۆژنامه کانی سه رده می خو ی.

ئه‌رۆڤښت و هه‌ل ئه‌نگوت، ته‌نانه‌ت پياوې زړنگ و ژيريش تيا ون ئه‌بوو، مه‌ردى خاوه‌ن بېروباوه‌رېش سه‌رمه‌قولاتى تيا ئه‌دا. پېشه‌وا (محه‌مه‌د عبده)، به‌درېژى ئه‌و باره‌ى ميسرى ئه‌گېرپاوه. ده‌ست ره‌ندىبى جه‌ماله‌دينى تيا ئه‌نواند. ئه‌يگوت: ميسرىبه‌كان واياڻ ئه‌زانى كه هه‌رچى كاروبارى گشتى و تايبه‌تى هه‌يه، هى سه‌ردارى گه‌وره‌يانه، ياخود هى جى نشىنى ئه‌وه كه كاروبارىان هه‌ل ئه‌سوورپېتى. ئه‌و ئه‌توانى به‌ئاره‌زوى خۆى كارى تيا بكات. بېروايشيان وا بوو كه كامه‌رانى و سه‌رگه‌ردانىبى خۆيان به‌ده‌ست پاكي و دادپه‌روه‌رىي ئه‌وه‌وه به‌نده، ياخود به‌ناپاكي و زۆردارىي ئه‌وه‌وه نووساوه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌يشيان له په‌يوه‌ندى ناوه‌ند خۆيان و فه‌رمانه‌وايى ئه‌زانى، كه خۆيان فه‌رمان پېكراوېتن له ژيترده‌ستى فه‌رمانه‌واييدا. چييان بخاته سه‌ر جيبه‌جىي بكه‌ن و چييان له سه‌ر دابنى پېشكه‌شى بكه‌ن، ناچارن ئه‌بى رايبه‌رپېتن به‌خۆيان په‌وه نه‌ئيه‌بىنى كه بېروباوه‌رېكيان ده‌رپن، ده‌راره‌ى هه‌لسووراندنى كاروبارى نيشتمانه‌كەيان و راستكرده‌وى بارى نه‌ته‌وه‌كه‌يان. چونكه واياڻ ئه‌ديى، هه‌ر كه‌سى له و باه‌تانه‌وه ورته‌يه‌كى ئه‌كرد، ياڻ به‌شى ته‌فروتوناكردن بوو، ياڻ كوشتن بوو، ياڻ مال تالانكردنى... ئه‌مه وا بوو، تا جه‌ماله‌دين گه‌يشته ميسر، كه له هه‌موو چينيكي ميسرىبه‌كان و كۆمه‌له‌كانيان ئاشنايه‌تياڻ له‌گه‌لدا په‌يدا كرد، دل و ده‌روونيان و ربا بووه‌وه، هۆشيان هاته‌وه سه‌ر خۆيان، گيژ و ويژى له به‌شيتكى زۆرى خاكي ميسردا، لاچوو، نه‌ما. ئه‌مه هه‌ر بېروباوه‌رى (محه‌مه‌د عبده) نه‌بوو. هه‌ر كه‌سى له باره‌ى جه‌ماله‌دينه‌وه دووا بى، ئه‌مه‌ى گوتوه، كه كاتى ئه‌و گه‌يشته ميسر و له هه‌موو تيره و ده‌سته‌يه‌ك شاگردانى لى كۆيوه‌وه و، ده‌ستى كرد به‌بانگ راهيشتن بۆ چاككردن و راستكرده‌وى كاروبارى نه‌ته‌وه‌كانى ئيسلام له رېگاي پېك هيتانى ده‌ستوره راسته‌قىنه‌كانى ئيسلامه‌تى و ده‌ستوره‌كانى زانستى كۆمه‌لايه‌تى كه كه‌لكى ده‌رکه‌وتبوو بۆ چاره‌كردنى كاروبارى مرؤشايه‌تى و رېكويپك خستنى كاروبارى كۆمه‌لايه‌تى، ئه‌و كاته سه‌ره‌تاي و رباپوه‌نه‌وى بېروباوه‌ر بوو له خاكه‌كانى عه‌ره‌بستان و هه‌موو خاكه‌كانى رۆژه‌لاتى نزيكدا. ئه‌و راپه‌رىنى بېروباوه‌ره ئيستايىش له گه‌شه‌كردن و په‌ره‌سه‌ندنديا بۆ رزگاركردنى ئه‌و خاكانه له ده‌ست پېوه‌نده‌كانى داگيركه‌ره‌كان و فه‌رمانه‌وايى زۆرداره‌كان، بۆ پال پېوه‌نانيان بۆ بلند بوونه‌وه و پېشكه‌وتن و شارستانيتى.

مامۆستا (ئهمه‌د ئه‌مين)، له باه‌ت مانه‌وه‌ى جه‌ماله‌دينه‌وه له ميسرا و گۆرراني ويژه به‌هۆى ئه‌وه‌وه به‌بارىكى تردا، قسه ئه‌كات: (ويژه بووبوه به‌نده‌ى ده‌سه‌لاتداره‌كان و

ده‌وله‌مه‌نده لووت به‌رزه‌كان، به‌ته‌نگ هېچه‌وه نه‌بوون، ستايشكردنى خونكاره‌كان و سه‌رداره‌كانه‌وه نه‌بى. ئه‌وانه هه‌رچه‌ندى زۆردار و داوین پيس بوونايه، ويژه به‌قهد و بالا و كرده‌وه‌كانى ئه‌وانيا هه‌ل ئه‌دا. به‌لاى ئه‌وه‌وه هه‌موو سه‌ردارىك، گه‌وره‌ى جيهان بوو له سه‌رده‌مى خۆيدا، كرده‌وه‌كانى هه‌موو بى وینه بوون كه‌س له ده‌ستى نه‌ئه‌هات وه‌ك ئه‌وان بكات. هه‌ر شتيكى ئه‌كرد دوور بوو له گوناھ و تاوانه‌وه. ئه‌گه‌ر سامانى ئه‌م و ئه‌وى تالان بكردايه. نه‌ئه‌درايه‌وه رووى كه بۆچ واى كرده‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر شتيكى بيه‌خشيابه به‌م و به‌و ستايش ئه‌كرا. ئه‌گه‌ر هه‌ر كه‌سيكى بكوشتايه، لىي نه‌ئه‌پرسرايه‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر به‌كيكى بيه‌خشيابه، چاكه‌ى ئه‌گېرپاوه‌وه. هونه‌ر و ويژه و هۆنراوه و په‌خشان بۆ به‌زمه‌زمى ئه‌و به‌كار ئه‌هيتران. بۆ دلخۆشكردنى ئه‌و يارييان پى ئه‌كرا، بووبونه به‌نده‌يه‌كى ته‌واوېش بۆ به‌دناوكردنى دوژمنه‌كانى و بۆ ستايشكردنى دوسته‌كانى. ويژه‌وانى بچووك، به‌ده‌وله‌مه‌ندى بچووكيا هه‌ل ئه‌دا و، ويژه‌وانى گه‌وره‌يش به‌سه‌ردارى گه‌وره‌يا هه‌ل ئه‌دا. ئه‌وسا كه ويژه واوو، وايشى ئه‌كرد. به‌لام كه جه‌ماله‌دين هاته ميسره‌وه، ويژه‌ى كرد به‌ژيترده‌ستى نه‌ته‌وه. ويژه داواى مافه‌كانى نه‌ته‌وه‌ى ئه‌كرد، ئه‌گه‌ر زۆردارىي له‌گه‌ل بكرايه له‌سه‌رى ئه‌كرده‌وه، هوروزمى ئه‌برده سه‌ر دوژمنه‌كانى، هه‌ر مالتویرانى و سه‌رگه‌ردانىبه‌كى به‌سه‌ر بهاتايه رۆشنى ئه‌كرده‌وه بۆ هه‌مووان. ئه‌وى ئه‌بو به‌هۆى هه‌ژاريان له نه‌ته‌وه‌ى ئاشكرا كرد، هانيشى ئه‌دان كه له تاريكييه‌وه ده‌رياز بن بۆ رووناكى. تيژيشى ئه‌كردنه سه‌ر ئه‌وه‌ى كه له ده‌سه‌لاتدار و فه‌رماندارى خۆيان نه‌ترسن، چونكه هه‌ر هيتيكي هه‌يه له وانى ده‌ست كه‌وتوه، هه‌ر سامانيكيشى هه‌يه له وانى پچرپوه. گاليشى ئه‌دان بچن به‌هه‌موو هيتيكيانه‌وه مافه‌كانيان داوا بكه‌نه‌وه، خۆشيه‌كانيان بستيننه‌وه. جه‌ماله‌دين ويژه‌يه‌كى نوپى هيتايه كايه‌وه به‌ته‌نگ دلى نه‌ته‌وه‌وه زۆرتتر بوو له هى سه‌ردار، نازادىي ئه‌خواست، به‌نده‌يه‌تیی لانه‌برد، مافه‌كانى نه‌ته‌وه و فرمانه‌كانى سه‌رشانى سه‌رداره‌كانى پيشان ئه‌دا. ويژه‌وانى گه‌يانده ئه‌و پايه‌يه‌ى كه سه‌ره‌رشتيى كار و فرمانى سه‌ردار بكات، نه‌ك وه‌ك خوازه‌لۆكى ده‌ستى لى پان بكاته‌وه. ئه‌مه‌يش ئاوازيكى تازه بوو، موسولمانه‌كان، له‌وساوه كه سه‌رده‌مى زۆردارى ده‌ستى پى كرده‌بوو له ناوياندا، تا ئه‌وده‌مه‌ى كه جه‌ماله‌دين هاتبووه ناويان، چاويان پىي نه‌كه‌وتبوو، نه‌يان بيستبوو، نه‌يان ناسيبوو.

مامۆستا (ئهمه‌د ئه‌مين) له خۆى پرسى بوو، كه ئه‌و (شته تازه)يه‌ى شاگرده‌كانى جه‌ماله‌دين لاي مامۆستاكه‌يان ديوبويان و، دلپان پىي كرابوه‌وه و، پېره‌وييان كرده‌بوو،

ئاخۆ چى بو؟ پاشان وەرەمىكى دروستى خۆى دابووه، كه هه موو كردهوه و چا كه بنچينه بيبه كانى پيشان دابوو. به لاي ئيمه وه گرنگه كه يان ئه مه بوو: (به ستنى به شه كانى ژيانى زانستى و كاروبار به يهك شته وه، ئه وان به يش هه ريه كه لا له يه كتر بكه نه وه تا له هه موويان يه كيتيبه ك په يدا ئه بى. چونكه ده روپيشى و راستى په رستى و، جيهانى گشتى و، جيهانى تايبه تى... ئه مانه هيجيان به ته نيابى به كار نايه ن. پيوسته هه موويان، يهك كه ون، پيىك بىن، رىك كه ون، تا به هه موويان يهك ئاوازي گورانى پيىك ئه هين. جا ئه گه ر ئه مه جيه جى بى، ئيتر مرؤفيش به هه له دا ناچى و زور دوولبى پر نازار و زور سه ر لى شيوابى به ئه ركى له كوژ ئه بىته وه. ئه وسا كه ئه توانى بر بار بدات له بابته ئه و شته وه به كه لكى دى و ئه و شته وه زيانى پى ئه به خشى و ئه و فرمانه وه كه پيوسته بىكات و، ئه و كرداره يشه وه كه پيوسته نه يكات. ئه وسا كه هه موو شتيكى بو روون ئه بىته وه، هه موو رىگايه كى بو ئاشكرا ئه بىت...).

له سه ر ئه م بنچينه به هيزه ي دوور بيبه، كه هه موو شتيك پيوسته هاوكارى يه كتر بكا و يهك بگرى و بو يهك ئامانج تى بكوشى، جه ماله دين، له ميسرا شاگرده كانى خۆى فيرى زانست و هونه ر و تىكوشانى نيشتمانى ئه كرد. هه چ رىگايه كى پى باش بووايه، ئه يگر ت بو ئه مه ي بگات به و ئامانجه. له مالى خويدا، هه موو روژيىك به رىكوپيىكى، چه ند كه سيىك له شاگرد و زاناكانى ئه زه ر ئه هاتنه لاي بابته ي زانستى فير ئه كردن. له بابته لىكدانه وه ي واتاى قورئانه وه، ياخود راستى په رستى يه وه نو سراو پيىكى بو ئه خو يندنه وه. له پال لىكدانه وه ي ئه و زانستانه دا، بىروبا وه ره كانى خو بىشى بو ده ر ئه خستى له بابته و يژه و فر و فيلته وه. ياخود له بابته كاروبار و كه ينه وه يه يه كى گرنگه وه و تارى بو ئه دان. ماموستا (مه مه د عه بده)، دوو وتارى له وتاره كانى (جه ماله دين) بو گىرا وينه ته وه، يه كى كىيان له بابته په ره رده كرده وه بوو، يه كى كى شىيان له بابته پيشه سازى به وه. له هينى يه كه مياندا گوتبوو: ژيانى له شى زيندوو به وه وه به نده، كه كه ره سته كانى ناوه وه ي هاوكارى به كى به جى بكه ن له گه ل يه كتر دا، به مه رجى كه يه كى كى له و كه ره ستانه زال نه بى به سه ر كه ره سته كانى تر دا و ره نگ و بوى ئه وانى تر بگو رى، جا به و ئه ندازه گى رى به سه ر شتيكى هيمانانه بو له ش پيىك دى. ئه گه ر هاتوو يه كى كى له و كه ره ستانه، زال بوو به سه ر كه ره ستانى تر دا^(۱) و ره نگ و بوى پى گو رىن، سه روشتى مرؤفيش له ئه ندازه ي خويدا نامىنى و تىك ئه چى، ئنجا له شيش نه خوش ئه كه وى.

(۱) راستر: كه ره سته كانى تر دا...

جا هه ر وه كو گيانى دروستبوونى له ش، به وه ئارام ئه گرى كه كه ره سته ره سه نه كانى له ش كوژ به نه وه و يهك ئه گرن و له گه ل يه كدا رىك ئه كه ون، كه به و هۆ به وه سه روشتىكى هيمنى ته واو بو مرؤف پيىك دى. هه ره ها گيانى مرؤفايه تى ته واو ويش به وه ئارام ئه گرى كه كرده وه و په وشتى جوئ جوئ و هيز و ده سه لاتى له يهك جى واو ويش له شو ئيىكا كوژ به نه وه، ئنجا له ئه نجامى ئه و له يهك نه چوون و جى واو وىيانه دا، راستى كرده وه ي چا كى هيمانانه په يدا ئه بى. ئه گه ر هاتوو خوويه ك له و خووانه زال بوو به سه ر خووه كانى تر دا، ياسا ي چا كه كردن تىك ئه چى و خراپه كردن له جى بى ئه و دانه زرى. ئايا نايى نيت كه ده روونى مرؤفايه تى، پيوستى به وه هه يه كه بى باكى و تر سنوكى هه ردو و كيان كه پيچه وانى يه كتر يشن يهك يهك دروستيان بكات؟ ئايا له به ره نگارى كر دنىكى هيمانانه ي ئه م دوو كرده وه يه يشه وه، به مه رجى كه هه ريه كه يان له جى گايى خويدا به كار به يترى، ئازايه تى په يدا نابى؟

له وتارى دوو هه ميشدا ئه وه ي پيشان دا كه مرؤف جو رى كه له جو ره كانى گيان له به رانى سه ر زه ويى. تا سه ر ده مىكى دوور و در ئيزيش له نزيك ئه و گيان له به رانه وه ئه ژيا و وهك ئه وانيش گه شه ي ئه كرد و ره فتارى ئه كرد پاشان، له كرده وه ي ئه و گيان له به رانه وه زور شت فير بوو، چاولي كه ريشى گه لىك كردن.^(۱) له وان وه كرده وه كانيان و هه ست بز ووتنه كانيان فير بوو. به هۆى ته نگه تا و كر دنى پيوستى و داماو بيه وه، روژ به روژ له و فير بوون و چاولي كه ريانه دا، پيش ئه كه وت و گه شه ي ئه كرد، فيرى هونه ر و شت دا هينان ئه بوو، به ره و ته واو بى ئه رو يشت. به لام ئه و له هه موو سه ر ده مىكى ژيانى، هه ر به وه جى خۆى قايم كر دوو و خۆى پاراستوو له ناو گيان له به ران و سه روشتدا، كه هۆ گرى پيشه سازى بوو. چونكه پيشه سازى، بنچينه ي مانه وه ي جو رى مرؤفايه تيه.

پاشان قسه ي ئه هينايه سه ر ئه وه ي كه پيشه سازى هيزه. هيزيش سه ر چا وه ي شت دروست كردن و پيىكه ينانه، له هه موو ده مىكا، به كرده وه بى، يان به هه ست بز وتن. پاشان قسه ي ئه هينايه سه ر هيزى هوش. ئه يگوت هيزى هوش، هيزى كى ئه و توپه كه تايبه تيه به مرؤفه وه به ته نيا. هه ر ئه م هيزه يه كه ئه بىته هۆى كار دروستى و سه ر كه وتنى مرؤف، به مه رجى له رپى راست و دروسته وه به كارى به ينى. ئه گه ر هاتوو ئه و هيزى هوشه ي بو مه به سى سه روشتى ياخود هه ستى به كار هينا، هه ر به كه لكى مرؤفه كه خۆى ديت، به كه لكى

(۱) يان: گه لىك چا و بىشى لى ده كردن.

کەسی تر نایەت. وەک ئەوەی بەکاری بهێنێ بۆ مەبەسی لەش گەشەکردن، یاخود بۆ مەبەستی شتی خۆشی چێشتن، یان سەکتێکردن. ئەگەر هەر بۆ ئەمانە هێزەکەى ھۆشی خۆی بەکار بهێنێ، ئەو ھێزە بلنڤە پیرۆزە بەفیرۆ بەخت ئەکات، بەریشی ناخوات بەو ھیش پلەى دیتە خوارەو تا ئەگاتە پلەى گیانلەبەرەن و دار و درەخت و گژوگیا، کە خوا ئەو بەخششە گەورەبەى پێ ئەبەخشبوون. بەلام ئەو کەسەى خۆى ئەپارێزێ لە کەوتنە خوارەو و ھۆشیش لە جێگای خۆیدا بەکار ئەهێنێ و مافی خۆى ئەداتى و رێزى خۆى لێ ئەگرێ، بەچاویکی واو سەیری جیھانى گەورە و گشتى ئەکات، کە تى ئەگات پەگەزى مرۆف و پەگەزەکانى تر، ھەموو پێوستن بۆ تەواکردنى خۆى و ژبانى. ئەویش تى ئەکوشتى بۆ ئەمەى ئەو پەگەزە پەپارێزى. ئەویش ئەچى بەدلایا کە پەگەزى مرۆفایەتى بەھىچ ناپارێزى بەو نەبێ کە تاکە تاکەکانى پەگەزەکە پشت لە پاش پشت^(۱) پەپارێزى. لەویش تى ئەگات کە پاراستنى کەسایەتییەکانى و تاکە تاکەکانى، بەو پێک دێ کە کۆبەنەو و پەگەزى بگرن. ئەویش لەبەر ئەوەیە کە ھەموو کەسێک پێوستییەکی یەجگار جوړجوړ و زۆرى ھەبە کە ناچارە ھەموویانى بێ لە یەک کاتدا. جا ئەگەر ھەر خۆى بەتەنیا بێ، گەلێک سالانى ئەوئ تا بتوانى بەرەنجى شانى خۆى جێبەجێیان بکا و پێکیان بهێنێ و دەردەستیان بخت. ھۆى ئەویش ئەوەیە، کە ئەو بابەتانەى ئەو پێوستییى، پێشەسازییەکی زۆرى گەرەکە، کە تەمەنى کەسێک بەشى ئەو ناکات فێریان بێ، چەجای ئەوەى بەکەلکیان بهێنێ. کەواتە چۆن ئەوانى بەسەرەخۆبى بژى، کە ئەو پێوستى بەبەرھەمى ئەو ھەموو پێشەسازییانە بێ، لە ژبانى ھەموو رۆژتیکیا. کەواتە یارمەتیدان لە کار و فرماندا یەجگار پێوستە بۆ ئەمەى ھەموو کەسێک بەرى فرمانى خۆى لەگەل ھى ئەوئتردا بگۆریتەو. ئەوساکە کۆمەلەى مرۆفایەتى وەک لەشێکی لى دى کە زۆر ئەندامى ھەبێ، ھەموو ئەندامیکی بۆ لەش فرمان بکات. بۆ ئەمەى لە ئەنجامدا کەلکی بۆ خۆى بێنیتەو. چونکە ئەگەر ھەر بەشى خۆى فرمان بکات بۆ خۆى و بۆ ھىچ ئەندامیکی تر یاخود بۆ لەشى کۆمەلە بەکەلک نەبێ - ھەرچەندە ئەو ئەندامە بەئەندامەکانى ترەو نەبێ نامییتەو - ئەو و اتای ئەوەیە کە بێ ئەمەى ھەست بەخۆى بکات، لەناوچوونى خۆى ئەوئ. ئنجا کە ئەوانەى ھەموو زانى، خۆى بەئەندامیکی راستەقینە و پایەبەکی دامەزراوى کۆمەلەى ئەوئ، فرمانیکی وایش ئەکات کە لە پێشدا کەلکی ھەمووان بێت، ئنجا کەلکی بۆ خۆى بێت سەرەتای ئەم کار و فرمانەیش،

(۱) یان: نەو لە دواى نەو.

ئیمە پێشەسازى پێ ئەلێن. چونکە ھەرکەسى فرمانیکی راستەقینەى نەبێ کە بەکەلکی کۆمەلەى مرۆفایەتى بێت و، یارمەتییى رێکوپێکی گشت لابادات، ئەو کەسە وەک ئەندامیکی پەکەوتوو وایە، کەلکی بۆ لەش نییە. ئەگەر ھەلگرتنى قورسایییەکەى نەبیتە بار و لابردنیشى نازارى تیا نەبێ، چاکتر ھەر ئەوەیە کە بپرێ و لابیرت...)

یەکیک لەو شتەنەیش کە ئەیگوتەو بەشاگردەکانى مەشقى نووسینى وتار بوو. ھەموودەم ھانى ئەدان کە بنوسن. رۆژنامە دەرهێنێ. ھەندى بابەت ھەبوو، لى ئەخواستن کە وتارى لەسەر بنوسنەو. ئەوانەى ھەموو بۆ ئەو کە مێشکیان روون بکاتەو. چێشکەیان راست بکاتەو، لە رێگایەکی کۆمەلەى تیبى دروستیشەو ئاراستەیان بکات. وایان گێرپراوە، کە رۆژتیک لى وىستن لە بابەت (نازادى) یەو بنوسن. (سەعد زەغلول) لە ھەموویان باشتى نووسیوو. (سەید جەمالەدین) ییش لەو ئەم پەندە جوانەى دەرهینا، گوتى: (ئەبێ ھەر بەوئدا بزانی کە نازادى لە میسردا تازە پەیدا بوو، یەکیکی لاوى وەک ئەمە باشى لى نووسیو!).

لەم شێوەیەدا، (جەمالەدین)، مێشکی شاگردەکانى خۆى ئاراستە ئەکرد بۆ لیکۆلینەوئ نازاد، بۆ بپرکردنەوئ نازاد. ژمارەبەکیش لە نووسەرە تازەپەرورەکانى پێ گەیان کە ئەیانتوانى باش بنوسن، ئەو بابەتانەیش کە ئەیانویست لەسەرى بنوسن باش ھەلێان بژێرن. بەلام خۆئندنگا گەرەکەى ئەو، کۆرە ناوازەکانى بوو، کە لە مالى خۆیدا ئەیگرتن، یاخود لە مالى ھاوڕێکانى و یانەکان و جى کۆیونەوئکانى تردا ئەیگرتن. لەم خۆئندنگایەیدا، ھەموو شەو و رۆژتیک لەگەل دەیان و سەدان کەسدا کۆئەبوو، کە بریتى بوون لە وێژەوانان و زانایان و ریش سپییان و شاگردان (گەرەیان ئەکرد لە ناو خۆیاندا کە وردترین کەینەوبەینەى لى بپرسن، قورستى راز و نیازی لى بپرسن. ئەویش بەیەک، وەرەمى ئەدانەو، و شتە نەزانراوەکانى بۆ ھەل ئەهێنن و گرتى دلى ئەکردنەو). چە لەم خۆئندنگایەیدا چە لە خۆئندنگاکەى تریدا، گەلێک پیاوى ھەلکەوتوو و سەرکردەى راپەرىنى تازە، شتى لىو فێرپوون و پێرەویى ئامۆزگارییەکانیان کرد، وەک (محەمەد عەبدە، سەعد زەغلول، مەحمود سامى ئەلبارودى، ئەدیب ئیسحق، عەبدولسەلام ئەلموئلى، سەلیم ئەلنەقاش، ئیبراھیم ئەلقانى، عەلى مەزھەر، ئیبراھیم ئەموئلى، عەبدولکەریم سلیمان) و گەلێکی تر.

پزيسكى شۆرشىك

لهو رۆژانه دا بوو كه ميسر كه وتبووه ناو ته نگوچه له مەى نابوو تيبه وه. چونكه (خديوى ئيسماعيل) چەند پرۆژەبەهەمى ئاوه دانىي گه وره و فراوانى دەست پى كردبوو. بۆ ئەمەى ئەو پرۆژانه بباته سەر، دەستياوتىكى زۆر گه وره؛ پارەى له فەرمانرەوايىبەهەمى ئاوه دانىي گه وره، بە تايبەتەى له ئینگلیزهەمى ئاوه دانىي گه وره. بەلام ئەم دەستياوانە، كه له ماوهى ۱۸۶۴ تا ۱۸۷۵ گەيشتنە نه وه و پینچ ملیۆن لیرهى ميسرى، له گەل ئەو هەموو مافانه دا كه به خشران به بێگانەكان، رینگايان بۆ ئەو بێگانانە كرده وه كه له كاروبارى ميسردا په نچه بگيرن و چنگ به سەر ميسردا بگرن. بيجگه له وه ئەو باجه گه وره گه ورا نهيش كه فەرمانرەوايى ميسر له سەر ميسرىبەهەمى ئاوه دانىي گه وره، ئەوه ندهى تر نه ته وهى ميسرى سەرگهردان كردبوو. ئيتر له وساو هه ماله دين شاگرده كانى خوئى بۆ لای فروفييل (سياسهت) هوه ئاراسته ئەكرد. دەستى كرد به وريا كرده وهيان له زباني دەستدرتيزىي بېگانەكان بۆ ناو كاروبارى نيشتمانه كه يان و سەرپه رشتى كرده كه يان. (سليم العنجورى) ئەيگوت: (دەستى كرد به نزيك خستنه وهى بۆره پياوان له خوئى و له م و اتايه وه قسهى بۆ ئەكردن:

(ئيوه ئەى ميسرىبەهەمى ئاوه دانىي گه وره بوون، له ناو زۆر و ستهمدا په و ره و ده كراون. هەر له سەر ده مەى خونكاره شوانه كانه وه (هيكسوس)، تا ئيمرۆ، ئەمه هه زاران ساله ئيوه له ژيهر زهبر و زهنگى داگير كهراندا ئەنالين و ئەرك و نازار ئەچيترن و ئەچه وسينه وه، زۆرتان لى ئەكەن و ريسواتان ئەكەن، كه چى ئيوه نارام ئەگرن له ژيهر ئەو بارانه دا، ورتەتان ليوه نايەت. ئەوانه، هەرچى بابەتەى ژيانى ئيوه هه يه و خوارده مەنى ئيوه هه يه، كه به رنجى شان و خوئى ناوچه وان په يداتان كردوون، به زهبرى كوتەك و گوپال و قه مچى ليتان داگير ئەكەن، كه چى ئيوه هەر خوتانىشيان تى ناگه يين. (۱)

جا ئەگەر ئيوه له ده ماره كاتاندا خوئىنىكى گەش و پاك هه بووايه، ئەگەر له كه لله تاندا ده ماری وا هه بووايه كه ههست به شت بكات و شت كاری لى بكات و مهردايه تيبان ببزوينى، نه له م ريسوايىبه، نه له م ديليبه بى دنگ ئەبوون، نه له م سووكى و گيتر و ويتره يشدا ئەمانه وه. نه ئەوه ندهيش كه م پياوه تى ئەبوون كه به م هه موو سووكى و سەرگهردانىبەهه وه پتبه كنن. يهك له دواى يهك، شوانه كان (هيكسوس) يوئانيبه كان،

(۱) راستتر: ئيوه هەر خوئيان تى ناگه يه نن.

فارسه كان، عه ره به كان، كورده كان، (* كراوه كان (ممالىك)، پاشان فەرهنسيه كان، ئەمانه هه موويان، ده ستیان به سەر ئيوه دا گرت، هه ربه كى له وانه به ربووه پيستستان به چاو چلبسيى خوئى پارچه پارچهى كرد، به زهبر و زهنگى خوئى ئيسكه كاتتانی شكاند، كه چى ئيوه يش وهك دار و بهردى ناو ده رو ده ست، نه هاوار يكتان كرد، نه فەريادىك! سه يرى ئەهرا مه كانى ميسر و په يكه ره كانى (مه نفيس) و كه له پووره كانى (شيبه) و چاو ئەندازه كانى (سيوه) و كه لاتە كانى (دمياط) بكنن... ئەوانه هه موويان به لگه ن بۆ گه و ره يى و هيز و هه رده تى باو و با پيرانتان. ئەگەر وهك ئەوانيش نابن، هەر هيج نه يى، چاو له وان بكنن، تا سه ركه ون.

راست بنه وه له خه و، و ربابنه وه له سه رخوئى، توئى ناشيتى و گيتر و ويترى له خوئان بكنه وه، ئيوه يش يان وهك نه ته وه كانى تر به ئازادى بژين، يا خود له پينا و خوا و خوئان و نيشتمانه كه تاندا خوئان بدهن به كوشت تا له وه جيهان (۱) پاداشى خوئان وه رگرن!

(العنجورى) گوتى: (... ئيتر له وساو دل و ده روون ده ستیان كرد به و رووژان له خاكى ميسردا. نه ته وه ده ستيدايه سكالاكردن و داد و فەرياد له دەست فەرمانرەواكەى. مليون درتير ئەكرد بۆ ئەمەى گوئى له قسهى جه ماله دين بگرن. ئيتر له وساو يه كه م پزيسكى شۆرشى (عرايى) ده رپه رپى!).

جه ماله دين، پرواى وابوو، كه راپه رينى نه ته وه، له شيوه يه كى راسته قينه دا، به هيج پتبه نايەت، به دهسته نيشتمانىبەهەمى ئاوه دانىي گه وره. چونكه هەر ئەو رینگايه يه كه نه ته وه بگه يينى به يه كيتى و به هوئى برايه تى و يارمه تى و و ربايى و يه كيتىي رۆله كانيه وه سه رى بهرز ببيتته وه. نيشتمانه كه بۆ ئەوان ببيتته وه.

ئەوانيش بۆ نيشتمانه كه يان ببنه چاكترين پاسه وان. هه موويان پتبه كه وه تيبكوشن بۆ

(*) من له مه دا له گەل جه ماله دينى ئەفغانى نيم. چونكه (صلاح الدينى ايوى) و كورده كانى هاوړى و خزم و كه سوكارى له پينا و رزگار كرده ميسرىبەهەمى ئاوه دانىي گه وره، له دەست سته مكارانى ناو ميسر و داگير كهرانى ئەوروپايى خوئان به خت كرد. كه رۆشنيرە كانى هه موو جيهان و به تايبە تى ميسر پى له مه ئەنين. بيجگه له وه (خونكارى فاطمى) و فەرمانرەوايىبەهەمى ئاوه دانىي گه وره، پى چى ژنانيان نارد بۆ (نورالدين زهنگى) كه له شکر بنيريت و رزگاريان بكات له دەست گا و ره كان، ئينجا ئەويش سه لاهه دين و مامى نارد بۆ رزگار كرده يان. كه واته ماموستا جه ماله دين چۆن كورده كان وهك نه ته وه كانى تر رانه گرتى به رامبه ر به ميسرىبەهەمى ئاوه دانىي گه وره؟!، ئەم قسه يه نه ئەبوو له وه بوشايه وه. - وه رگيتر - (۱) له وه دنيا، له قيامه تدا.

چاکه‌ی گشتی، بۆ پشت گرتنی زۆر لیکراوه‌کانیان، بۆ به‌جێ هێنانی فرمانه‌کانی سه‌رشانیان، بۆ ده‌سته‌که‌وتنی مافه‌کانیان. تا ئه‌و کاته‌یش، هێشتا، ده‌سته‌یه‌کی رێکوپێکی فرۆفیل (سیاسه‌ت)، له‌ میسر دا دانه‌م‌زرا بوو. جه‌ماله‌دین چووه‌ ناو (کۆمه‌ڵی ماسۆنییه‌کانی سکۆتلانده) وه، به‌و هیوایه‌ی که ئه‌ندامه‌کانی بخاته سه‌ر یارمه‌تیدانی خۆی بۆ لابرندی زۆر و سته‌م له‌ میسرا. به‌لام زۆری پێ نه‌چوو، ئه‌وانه به‌ناشکرا پێیان گوت (ماسۆنی) تیکه‌ڵ به‌فرۆفیل نابێ. نه‌وه‌ک فه‌رمانه‌وه‌ایی کۆمه‌له‌که‌یان تیک ب‌دات. (جه‌ماله‌دین) یه‌ش به‌ریه‌چی دانه‌وه‌ گوتی:

(ئه‌گه‌ر (ماسۆنی) ده‌ست نه‌خاته فرۆفیلێ ناو جیهانه‌وه، که هه‌موو وه‌ستایه‌کی خانوو دروستکه‌ری ئازادی تیا به، ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌لوپه‌لی خانوو دروستکردنه‌ی که به‌ده‌سته‌یه‌یه به‌کاری نه‌هێنێ بۆ رووخاندنی که‌لاوه‌ کۆنه‌کان و، له‌ جیتی ئه‌وان کۆشکی ئازادی و برایه‌تی و یه‌کسانی دانه‌مه‌زینێ، ئه‌گه‌ر ئه‌و ته‌ختی زۆر و سته‌م و به‌دکاری سه‌ر به‌ره‌وژێر نه‌کات، یاخوا چه‌کوشیکی به‌رد شکاندن به‌ده‌ست ئازادی په‌روه‌ره‌کانه‌وه‌ نه‌میتێ و خانوه‌که‌یشیان دار و په‌ردووی بروخێ به‌سه‌ریاندا!...).

پاشان گوتی: (یه‌که‌م شت که دلی کیش کردم بۆ کاروبار هه‌لسووراندن له‌ خانووی ئازادی په‌روه‌ره‌کاندا ئه‌وه‌ بوو که ناوونیشانیکی گه‌وره‌ و گرنگم پێوه‌ دی: ئازادی، یه‌کسانی، برایه‌تی! وایشیان پێشاندا که مه‌به‌سیان که‌لکی مرۆفایه‌تییه‌ و تیکۆشانه‌ بۆ سه‌ره‌وژێر کردنی ته‌ختی زۆرداری و، دامه‌زراندنی کۆشکی دادپه‌روه‌ری. له‌مانه‌وه، هه‌موویان، واتیگه‌یشتم که (ماسۆنی) بریتیه‌یه‌ له‌ مه‌ردایه‌تییه‌ک له‌ فرمانکردندا، له‌ سه‌ربلندی و ده‌روون گه‌وره‌یی، له‌ ته‌ماشاکردنی ژبان به‌چاویکی سووکه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی زۆرداری به‌ره‌نگاری بکری. من به‌م جۆره (ماسۆنی)م هاته‌ پێش چاو و به‌م جۆره دلم پێ خۆش کرد. به‌لام داخی به‌جه‌رگم و ده‌رنه‌چوو. خۆی و ده‌رخست که پره‌ له‌ خۆپه‌سه‌ندی و خۆپه‌رستی و کلابازی و فرمانکردن به‌ناره‌زوی دلم... یه‌کێک له‌ براکانیش، رۆژیکیان گوتی: (ماسۆنی، شانازی به‌وه‌وه‌ ئه‌کات که چه‌ند پشتیکه‌ فرمان ئه‌کا و له‌ پێره‌وه‌یی خۆی و شپوه‌ و رێ و شوینی خۆی نه‌چۆته‌ ده‌ره‌وه‌!)

(جه‌ماله‌دین ئه‌فغانی) یه‌ش گوتی:

(هیچ قسه‌یه‌ک، له‌م قسه‌یه‌، دوورتر نابینم له‌ راستیه‌یه‌وه. چونکه‌ ماسۆنی له‌م شپوه‌ و رێ و شوینه‌دا که هه‌یه‌تی، هه‌ر به‌ته‌نیا کۆن نییه‌. هێشتا له‌ بێشکه‌دايه. ئنجا ئه‌گه‌ر خۆی و رۆله‌کانی هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ب‌میتنه‌وه‌ که کارگوزاریان بریتی بێ له‌ راز و نیازانه‌ی که

زۆریه‌مان تێیان ناگه‌ین و نایشزانین که له‌به‌ر چی دانراون، بێ گومان هه‌ر له‌ بێشکه‌که‌ی خۆیدا ئه‌خنکی و په‌تۆ نابات، ئه‌مری. براکان! ماسۆنییه‌که‌ی ئیمروێ ئیوه‌ بریتیه‌یه‌ له‌ نووره‌که‌یه‌ک کار و فرمان و تۆمارکردنی ناوی برایه‌کی تازه. ئه‌وه‌نده‌یش چیرۆکی پرۆپوچی کۆنی ئه‌دری به‌گوتیکه‌دا، ئه‌ندامه‌ تازه‌که‌ وه‌رس ئه‌بێ، باوه‌ر و بیبری ده‌رباره‌ی ماسۆنی تیک ئه‌چێ و ئیتر ماسۆنییه‌ی له‌ به‌رچاو ئه‌که‌وی!).

زۆری پێ نه‌چوو که جه‌ماله‌دین، په‌یی پێ برد، که ناتوانی له‌گه‌ڵ ئه‌ندامانی ئه‌م کۆمه‌له‌دا فرمان ب‌کات، ئه‌ویش له‌به‌ر ترسۆکی و دوودلی و لادانیان له‌و رێگایه‌ی که ئه‌و پیا ئه‌روات بۆ گه‌شتن به‌ئامانجی خۆی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ کۆمه‌ڵیکی نیشتمانی دامه‌زراند که سه‌ر به‌رۆژه‌لاتی فه‌ره‌نسه‌یی بوو. ئه‌ندامه‌ به‌کاره‌کانی، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا، ژماره‌یان گه‌یشته‌ سێ سه‌د که‌س. هه‌موویشیان له‌ هه‌لبژاردنه‌ی میسر یه‌ خاوه‌ن بیره‌کان بوون. پاشان له‌سه‌ر قسه‌ی ئه‌وانه‌ و چه‌ند که‌سیکی فرۆفیل‌باز و وێژه‌وان، ده‌سته‌یه‌کی فرۆفیلێ دامه‌زراند ناو (ده‌سته‌ی نیشتمانی)، (* له‌ سالی ۱۸۷۹دا. هه‌روه‌ها چه‌ند کۆمه‌ڵانیکی نه‌یتی و ئاشکرایش بۆ که‌لکی نیشتمانی میسر، له‌ لایه‌ن که‌سانی تره‌وه دامه‌زیران. ئه‌وه‌یش بوو به‌سه‌رده‌تای ژبانی کۆمه‌ڵانی فرۆفیل له‌ میسرا. (۱)

له‌سه‌ر زمانی ئه‌م (ده‌سته‌ی نیشتمانی) یه‌ و ئه‌و کۆمه‌له‌ فرۆفیل‌انه‌وه‌ بوو، که بۆ یه‌که‌م جار ئه‌م بانگه‌ نیشتمانییه‌ به‌ناوبانگه‌ درا: میسر هی میسر یه‌ کانه‌! یه‌که‌م جار یه‌ که ئه‌ندامانی کۆری نه‌ته‌وه‌، له‌ کۆری نه‌ته‌وه‌ی میسرا، هه‌لسانه‌ سه‌ری و خواستی خۆیان ده‌رخست که ئه‌بێ ماف بدری به‌نه‌ته‌وه‌ سه‌ره‌رشته‌یی کار و فرمان ب‌بینی فه‌رمانه‌وه‌ایی ب‌کات و، ژبانی ده‌ستووری راسته‌قینه‌ له‌ خاکی میسرا به‌هینرته‌ جێ. زۆری پێ نه‌چوو، ئه‌م کۆره‌ چوو به‌گژ (نۆبار پاشا) دا که سه‌رۆکی کۆری گزیران بوو، له‌سه‌ر مافه‌کانی نه‌ته‌وه‌ و مافی ئه‌و کۆره‌ی که نه‌ته‌وه‌ ئه‌نوینێ. وه‌زاره‌ت ناچار ما، ده‌ستی خۆی کیشایه‌وه‌ له‌ فرمان، له‌ ۱۸۷۹/۲/۱۹دا. میسر تا بیست رۆژ به‌بێ وه‌زاره‌ت مایه‌وه‌. پاشان وه‌زاره‌ت درایه‌ ده‌ست (توفیق پاشا) دايمه‌زینێ. وه‌زاره‌تی ناوه‌وه‌ درایه‌ ده‌ست (ریاض پاشا). ئه‌میش زۆری پێ نه‌چوو، فه‌رمانیکی ده‌رکرد، کۆری نه‌ته‌وه‌ی هه‌له‌وه‌شاندا. به‌لام ئه‌ندامانی

(*) مصطفی کامل، ده‌سته‌یه‌کی دامه‌زراند به‌ناوی (ده‌سته‌ی نیشتمانی) یه‌وه‌ له‌ سالی ۱۹۰۸دا. واناوه‌زاره‌ت که تا که خاوه‌نی که‌له‌پووری ئه‌م ده‌سته‌یه‌ بوو بێ که لێی ئه‌دوین. - وه‌رگێر - (۱) واتا: سه‌رده‌تای په‌یدا بوون و پێکه‌تانی کۆمه‌ڵ و پارته‌ سیاسییه‌کان له‌ میسر دا.

كۆزپه كه گوتيان نه دايه ئەم فەرمانه. دەمودهست دوو ئەنداميان، (عبدالسلام المولحي) و (محمد راضي)، كه هەردوو كيان هاوڕێی جەمالەدینی ئەفغانی بوون، لە كۆری نەتەوهدا راستبوونەوه، بەچەشنی راستبوونەوهی (میرابۆ) كه لە كۆری نەتەوهی فەرهنسهدا راست بووهوه، هەردوو كيان بەئازایەتیبه كی بچ هاوتاهه گوتیان:

(ئەوهی فەرمانهواپی ئەیلێ كه كاتی كۆری نەتەوه تهواو بووه، راست نییه. چونكه هیشتا ماوهی ماوه تهواو بیی. له بهر ئەوه ئەم كۆره له جیتی خۆیدا ئەمیتیتەوه و كۆبوونەوه كانی خۆشی یهك له دوای یهك ئەكات تا به تهواوهتی فرمانی سەرشارنی خۆی به جیتی ئەهیتتی بهرامبەر نەتەوه). ئەو وهستانهی كه كۆری نەتەوه وهستا بهرامبەر به فەرمانهواپی، بیروباوه و ئاواتی میسراییه كانی پیشان دا، برینی كۆنیشی كولاندهوه. چونكه ئەو زۆرداری و سەرگهردانییهی به سەر میسراییه كاندا هاتبوو، له ئەندازهی تێپەر كردبوو. باجه كانی فەرمانهواپی، ئەوهنده زۆر و گران بوون، پشتی جووتیاره كانی شكاندبوو. ئەوهندهی نه ماوو كه برسیتی له ناو دێهاته كاندا بلاو بیتهوه.

(میستەر بلنت) له نووسراوه كهیدا: (میتزوی نهیتتی)، ئەلێ: (زۆر كهه ئەبینرا، پیاویك له ناو كیلگه و شیناییه كاندا میتزویكی به سه رهوه بووایه، شتیکی به سه ره پشتهوه بووایه. ههتا نزیك (قاهره) ییش له كراسیك به وللاهه هیچی تریان له بهردا نه بوو. سه رهۆکی دێهاته كانیش، كه میان هه بوو كالا (عبا) ی هه بی. له رۆژه كانی بازاردا، باژێره كانی لادئ، پر ئەبوون لهو ئافره تانهی كه ئەهاتن جلوه رگ و خشله زبینه كانی خۆیان ئەفرۆشت به رۆمه سوو خۆره كان. چونكه باج سیته كان، له دێهاته كانیاندا وهستا بوون چاوه روائیان ئەكردن، كوته كیشیان به دهسته وه بوو رایان ئەوه شاندا!).

جەمالەدینی ئەفغانی، كه ته ماشای رهنجبه ره كانی نەتەوهی ئەكرد بهو دەرده گه یشتوون، به هۆی زۆر و سته می سه رداره كانیانه وه و پاره به فیرۆ به ختكردنیانه وه و ده ستیاوی له ئەندازه به دهر وه رگرتنیانه وه، تا بۆ ئالۆش و خروشی خۆیان به ختیان بکهن، به زه بی به نه ته وه دا ئەهاته وه دلێ پیتیان ئەسووتا، خۆی پچ ئەهه گبیرا، وتاری ئاگرین ئاگرینی بۆ ئەدان، له م شپوه یه وه قسه ی بۆ ئەكردن: (تۆ، ئەی جووتیاری به سه زمان، ناوجه رگی زه وی ئەكیتلی بۆ ئەمه ی شتیکی تیا بچیتتی، تا بهو به ره مه نانی خۆت و خیزانتی پچ پتیک بهیتتی. ئەی بۆچ دلێ زۆرداره كه ی خۆیشت له ت ناکهیت؟ ئەی بۆچ دلێ ئەوانه پارچه پارچه ناکهیت كه به ری ماندوویتی تۆ ئەخۆن؟!). ئەم دەرده هه ره هی جووتیاره كان نه بوو. هه موو چینه كانی تریش تووشی بوو بوون. له بهر ئەوه بۆله بۆل كرددن و یاخیبوون له ناو

هه موو رۆله كانی گه لدا بلاو بوو بووه وه، ته نانه ت گه یشتبووه ناو له شكربش. (جهماله دین) و هاوڕێكانی و شاگرده زاناکانی، هه موویان بریاریان ده رکردبوو كه زۆرداری سه رداره كانی ئیسلام پتچه وانه ی ئیسلامه تیبه چونكه ئیسلامه تی، له راستیدا، بریتیه له كۆماریکی هۆگر به راوێژكردن. ده سه لاتی فەرمانداره كه ی به نده به ده نگدانی ئیسلامه كانه وه و بلاو كرده وه یه كی جوانی دادپه ره ری له لایه ن فەرمانداره وه. زاناکانی ئەزه ریش چونه سه ر قسه ی ئەمان. ئەوانیش توانج و پلاریان له (خدیوی ئیسماعیل) گرت و پیتیان گوت: (زۆرداری له یاسا ئەكات، زۆرداریکی فروفیتبازه). گه لپك مقومقوشیان كرد له بابه ت لا بردن یاخود لی رزگار بوونیه وه.^(۱)

(میستەر بلنت) ییش وا ئەگیتیته وه، كه كۆمه لپك دامه زرا بوو، بۆ كوشتنی (خدیوی ئیسماعیل). (جهماله دینی ئەفغانی) ییش ئەوه ی پچ باش بوو. پیتش نیازی بیتی كرد، كه (محهمد عبده) بچ (ئیسماعیل) بكوژی. (میستەر بلنت)، ئەوه دهرئه خات كه (محهمد عبده) خۆی، له مالی خۆیدا، ئەوه ی بۆ گیتراوه ته وه له (عین الشمس)، له ۱۸/۳/۱۹۰۳. د. ئینجا گوتی: (به لام ئەمانه هه موو قسه بوون، به چره ئەمان كرد له ناو خۆماندا. من به هه موو دلپك هه وه پیم خۆش بوو كه خدیو بكوژی. ئەگه ر ئیمه له و كاته دا (عربی) مان بناسیایه، دوور نه بوو كه له گه ل ئەودا بزوو تنه وه یه كمان پتیک بهیتنایه. چونكه كوشتنی (ئیسماعیل) له و كاته دا، چاكرتین فرمانیك بوو كه بكری، بۆ به ره سه تكدردنی ده ستدریژی ئەوروپا بۆ ناو خاکی میسر). به لام له و كاته دا، هه لگه رانه وه یه كی سامناك روویدا چونكه (خدیوی ئیسماعیل) خۆی له ناو دوو ته نگوچه له مه دا هاته پیتش چاو: به ره نگاری كردنی نەتەوه و به ره نگاری كردنی بیگانه. ئەو وای به باشتر زانی كه ده ست به به ره نگاری كردنه كه ی دووم بكات. نەتەوه ییش هه موو، چاوی له و ئامانجه گه ورده یه وه بوو، كه ژیانیکه ده ستووری راسته قینه بیته كایه وه. (ئیسماعیل) پشتگیری ئەم ئاواته ی كرد. رتی دا به جهماله دین و شاگرده كانی كه به هه موو سه ره سه تیبه كه وه توانج و پلار بگرن له ده ستدریژی بیگانه و هوروزمیشی به نه سه ر. به هۆی دلخۆشیی نەتەوه وه له م كرده وه یی، توانی وه زاره تیکه نیشتمانی پتیک بهیتتی، سام و ده سه لاتی خۆی پچ بگیتیته وه. به لام زۆری پچ نه چوو، ئەم وه زاره ته چوه ژیر ده سه لاتی بیگانه وه، ده ستی كرد به جتیه جتی كردنی کاروباری بیگانه و تیکۆشان بۆ

(۱) یان: رزگار بوون لیبه وه.

گه یشتن به نامانجی ئەو. نه ته وه به سه رکرده بی جه ماله دین و یارمه تیده ره کانیه وه داوای لابردنی ئەو وه زاره ته بیان کرد. (خدییو) یش به قسه ی کردن. ئەمه گه وره ترین سه رکه وتن بوو که جه ماله دین دهستی که وت گه وره ترین ژێرکه و تنیش بوو، که به سه ره ده ستدریژی بیگانه دا هات. ئەمه بوو به هۆی ئەوه، که بیگانه کان له م گه شه کردنه گورجوگۆله ی میسه ره و بلا بوونه وه یه ی نامۆژگار بیه کانی (جه ماله دین) ه بکه ونه ترسه وه.

بیگانه کان هه ره شه یه کیان نارد بۆ (ئیسماعیل)، داوایان لی کرد له ته ختی خونکاری بیته خواره وه. له و کاته دا که (خدییو) دوو دل بوو، له به جیه یینانی خواسته که ی ئەوانه، یاخود به ره چه دانه وه ی، (بابی عالی = ده رازه ی بلند) فه رمانی کی ده رکرد، (خدییو ئیسماعیل) ی له سه ره ته خت ه ینا یه خواره وه و (توفیق پاشا) ی کور ی خسته جیگای. ئەمه له ۱۸۷۹/۷/۲۵ دا پیک هات. به م ره نگه (بابی عالی) خۆی وا پیشان دا، که خاوه ن ده سه لاته له میسه ردا.

(توفیق پاشا) یش له ها ورپیکانی (جه ماله دین) بوو، بیرو باوهری (جه مال) کاری تی کردبوو. پیش ئەوه ی بیته خونکار هه موو ده م پیتی ئەگوت: (ئهی سه یه د، تۆ جیی هیوای منی!) . (سه یه د) یش هیوای گه وره ی به (توفیق) هه بوو، چونکه ئەم وای پیشان ئەدا که چه له فه رمانه وای بی نه ته وه و راست کردنه وه ی کاروباری نیشتمانی میسه ره کات. به لām هه ره ئەوه نده ی خۆش بوو، تا چوه سه ره ته خت. ئیتر بووه ده ستی (کۆنسۆل) ه کان و وازی له نه ته وه ه ینا. ئەو له وه ئەترسا که نه ته وه، وه ک پشتی باوکی به ردا له کاتی ته نگانه دا پشتی ئەویش به ریدا. ئەوه ی له بیرو بووه وه که باوکی له کاتی کا په نای برده به ره نه ته وه، که که وتبووه ته نگوچه له مه وه و خه ریک بوو فه رمانه وای بیه که ی به سه ریا بروخی.

سه یه ره بوو، ئازادی په ره ره کانی میسه ر، له سه رده می (خدییو ئیسماعیل) دا، کۆمه لیکیان پیکه وه نا و به سه رکرده بی جه ماله دینه وه چونه کن نوینه ری فه رنه سه له میسه ردا، جه ماله دین پیتی گوتبوو: له خاکی میسه ردا ده ستیه کی نیشتمانی هه یه بۆ راست کردنه وه ی کاروباری میسه ر تی ئەکوژی، ئەندامانی ئەم ده ستیه یه یش هاتوونه ته سه ره ئەو باوهره که ئەو راست کردنه وه ی کاروباره ی ئەیه ونی، له سه ره ده ستی که سدا جیه جی نابج، له سه ره ده ستی جی نشین (توفیق پاشا) دا نه بچ. ئەندامه کانی ئەو کۆمه له یه، وا ئەهاته پیش چاویان که نوینه ره بیگانه کان له وه دا پشتگی ریبیان ئەکه ن که داوای سه ره به ستی و ئازادی بکه ن بۆ میسه ر بیه کان، که ئاره زووی دامه زاندنی فه رمانه وای بیه کی ده ستووری پیشان بدن. هیشتا به وه یان په ی نه برده بوو، که بیگانه کان له سه رده می

زۆرداری خدیویه کانا، هه رچی چاکه ی بۆ ئەوان تیا بوو، ئەوه یان ده ست که وتبوو. بیگانه کان نه یان ئەویست میسه ره ژێر چنگی درندانه ی خدیوی بجیه ته ده ره وه. چونکه ئەگه ر باری میسه ر بیه کان راست بووه وه و، له هه لسه ورا ندنی کاروباری نیشتمانه که یاندا به نه جی خۆیانی تیا بوو، ئەوسا که ناهیلن باجی وا گه وره و زۆر پشتی جووتیاره کانی میسه ر بشکینن بۆ دانه وه ی ده ستیا وه گه وره کانی بیگانه کان و سوو ده کانیان به و بیگانه. ئەوسا که ئەوان به ره به ستی ده سه لاتی بیگانه کانیش بکه ن، که رۆژ به رۆژ له میسه ردا په ره ئەسپن.

له راستیدا، له گه ل (توفیق پاشا) بووه (خدییو)، ده مو ده ست (کۆنسۆلی فه ره نسا) به هه له داوان خۆی گه یاندی. له به ره ئەوه ی که ئەیزانی (توفیق) چه ز به جیه جی کردنی خواسته کانی نه ته وه ئەکات، به هه موو ه یز و هه ره تیکیه وه تیکوشا که به ره به ستی به جیه یینانی ئەو خواسته نه بکات. ناردی به شوین (کۆنسۆلی ئینگلته ره) یشدا که پیکه وه بچه سه ره خدیوی تازه. بۆ ئەمه ی بیخه نه سه ره ئەو باوهره که باری ده ستووری، له کاتی کی وادا که پشتیوی نابوتی تیا یه به کاری میسه ر نایه ت، به لکو زبانی پچ ئەبه خشی. هه ره ها ها وه شی کردنی نوینه رانی نه ته وه یه یش له لیکۆلینه وه ی له نگه ری پاره ی فه رمانه واییدا و هه موو کاروباری کی گرنگی وه ک ئەو، ئەبیته هۆی ته گه ره دان له چاره کردنی گیرو گرفته کانی ئەو رۆژانه. چونکه ئەو ها وه شی کردنه یان ئەبیته هۆی ناکۆکی و مقۆمقۆ و کات به فیرۆدان له ده مه قالی و گف توگۆ و چه چه ق کردندا...

(توفیق پاشا) خه ریک بوو پاشگه زبوونه وه که ی خۆی له بیرو باوهره کانی پیشووی، بخاته ژێر په رده یه کی بیرو باوهریه وه. به جه ماله دینی گوت: (من هه رچی چاکه بۆ میسه ر بیه کان ئەوه م ئەوی. پیشم خۆشه که نیشتمانه که م له وه پر ی پیشکه وتن و سه رکه وتندا ببینم. به لām داخی به جه رگم، زۆریه ی نه ته وه که م ناشی و گێژوو یژ دپته پیش چاو. به که لکی ئەوه نایه ن که ئەو جۆره فه رموودانه یان بدری به گوتیدا، که پر ن له هانه دان و گاللان من له وه ئەترسم که خۆشیان و نیشتمانه که یه یش بخه نه سه رگه ردانیه وه).

(ئه فغانی) یش پیتی گوت: (تکایه بام گه وره ی نیشتمان، ریم بدات به سه ره به ستی قسه بکه م. نه ته وه ی میسه ریش وه ک هه موو نه ته وه کانی تر، بچ پیاوی ناشی و گێژ و و یژ نییه. به لām به ش بر اویش نییه له پیاوی زانا و تیگه یشتوو. ئیوه یش به چه چاویک سه یری نه ته وه ی میسه ره گه ل تاک و ته راکانیا، ئەوانیش به وچا وه سه یری ئیوه ئەکه ن. ئنجا ئەگه ر

به قسهی ئەم دڵسۆزهی خۆتان ئەکەن، زوو به زوو دەست ئەکەن به هاو بهش کردنی نه تهوه له کاروبار هه لیسورانندی خاکی میسریدا له ڕیگای راوێژکردنهوه به نه تهوه ئه ویش بهوه پێک دێ که فه رمان بدهن نوێنه رانی نه تهوه هه لێ بێژیرین، بۆ ئەمه ی دەست بکه ن به یاسا دانان و یاسا به کاره یتان به ناوی ئیوه و به فه رمانی ئیوه وه. ئیوه ئەگه ر وا بکه ن بۆ پاراستنی ته خته که تان^(۱) و ده سه لاته که ی خۆشیا ن چاکتره!

(خدیوی) که ئەمه ی له (جه ماله دین) بیست، لێی گرت به دلّه وه. له دلّی خۆیدا بریاری دا جه زه به ی پێ بگه یینێ. له حیاتی ئەمه ی که به قسه ی جه ماله دین بکات، به رهنگاریی وه زاره تی (شه ریف پاشا) ی کرد له چاره کردنی هه لیسورانندی کاروباری گشتیدا که نیازی وابوو بیکات. ئیتر له وه وه ئاژاوه ی فروفیل که وته ناوه وه. بیروباوه ری گشتی وروژا. (جه ماله دین) یش له سه رکرده هه ره گه وره کانی ئه و پشپوی و وروژانه بوو. ته نانه ت گێرایانه وه که ئه و ئه یو بیست فه رمانه روه ایی میسر هه لێ بگێرته وه و بیکات به کۆمارێک. (*))

(خدیوی توفیق) به سه ره ره شتی کۆنسۆله کانه وه، به یارمه تی (ریاض پاشا) یشه وه که وه زاره تی تازهی درا به ده ست، ده ستی دایه گرتنی زۆریه ی ئه وانهی که داوای چاره کردنی ده ستووریان ئه کرد. خووی دایه کوژاندنه وه ی بزوتنه وه شوژییه کانی له شپوه یه کی سامناک و درندانهدا.

(براون) یش له نووسراوه که یدا، (شوژی فارسی)، ئه لێ: (فه رمانه روه ایی به ریتانیا خدیوی لاوی خسته سه ر ئه وه ی که جه ماله دین له میسر ده ره په رتینێ. له به ره ئه وه له ۱۸۷۹/۸/۲۴، له کاتی که له نیوه شه ودا بوو ئه گه رایه وه ماله وه، جه ماله دین گێرا و له گه ل پیاوه که یدا، به یانه کی زوو خرایه ناو گالیسکه یه کی داخراوه وه و نیرایه (سوێس). جه ماله دین نه په رژا، جلوه ره گه که ی له گه ل خۆی به یینێ. له ویش خرایه ناو که شتییه که وه و نیرایه هیندستان.

مامۆستا (عبدالرحمن الرافی) ئه لێ:

(له م بابه ته وه وه زاره ت نامه یه کی فه رمانه روه ایی له چاپخانه وه بلاو کرده وه، له ۱۸۷۹/

(۱) تهخت: (العرش الملکی).

(*) پێشه وا (محهمه د عبده) له م بابه ته وه ئه یگوت: جه ماله دین ئاواتی ئه خواست که میسر بیته کۆمارێک. چونکه زۆر هزی له فه رمانه روه ایی کۆماریی ئه کرد. به لām ئه وه یشی ئه زانی که هیتانه دیی ئه و ئاواته له وزدا نه بوو. ئه ویش سه باره ت به وه بوو، که ئه و کاته نیشتمانکه له گێژاوی ئاژاوه دا خولی ئه خوارد، نه خوێندنه واری فه رمانه روه ایی بوو، سامی بێگانه یش له ئارادا بوو. - وه رگێر -

۱۸/۲۶، هۆیه کانی ده ره ده رکردنی جه ماله دینی تیا پێشاندا بوو، که هه موویان درۆ و به ند و باو بوون ڕیکی خسته ووا!)) ڕۆژنامه کانیشی ناچار کرد فه رمانی ده ره ده رکردنه که ی بلاو بکه نه وه،^(۱) له گه ل ڕیسوا کردنیا و پێشاندانی ئه وه یش که سه رکرده یی کۆمه لێکی نه یینی ئه کرد بۆ (تیکدانی ئایین و جیهان). ڕۆژنامه کان یه کێکیان نه بێ، هه موویان ئه وه یان بلاو کرده وه. ئه و یه که یش بۆیه کا بلاوی نه کرده وه؛ چونکه خۆی له شاگردانی جه ماله دین بوو. وه زاره ت دایخست.

به م په نگه، مانه وه ی جه ماله دین له میسر دا، بریتی بوو له فرمان و په نجدان و خوێندن گایه ک بۆ خۆی و بۆ هه موو میسر ییه کانی. هه ر له و ڕۆژه وه ی که هاته میسه ره وه، ده ستی کرد به قسه کردن له بابه ت مافه کانی نه ته وه و فه رمانه کانی سه رشانی فه رمانه روه ایی. به شاگرد ه کانیشی ئه گوت: هیزی نواندنی نه ته وه، تا له نه ته وه خۆیه وه په یدا نه بێ، واتای ڕاسته قینه ی خۆی وه رناگرێ. هه ر کۆرێکی نه ته وه یش به فه رمانی خونکاریک یان سه ردارێک یان هیتزێکی بێگانه ی پالپه شتی ئه وان پێک هاتبێ، هیتزه درۆزنه که ی به ند ئه بێ به ئاره زووی ئه و که سه وه که دروستی کرده وه. (گه وره یی خونکار، راپه رینی نه ته وه ی به ند ه تیکی ئه دا. به تابه تی ئه گه ر به ره نگاریی ئاره زووی خونکار یاخود سه رداره که ی خۆی بکات. هه تا ئیسته یش میژوو ئه وه ی پێشان نه داوین. که خونکاریک یاخود سه ردارێک، یان ده ستدرێژکه رێکی هیتزار، به هه موو دلێکیه وه ئه وه ی پێ خۆش بووبێ، که خۆی به ناو گه وره بێ، که چی نه ته وه که ی ژێرده ستی، گه وره ی ڕاسته قینه ی خۆی بێ و کاروباری خۆی، خۆی هه لیسوو رتینێ. گه وره ترین ئاواتی نه ته وه دپله کانی ئه وه یه که خۆیان ڕزگار بکه ن له ده ست به ند و کۆته ی بێگانه و زۆردارییه کانی!))

جه ماله دین له میسر ده ره ده ر کرا. به لām وته و ئامۆژگارییه کانی و شاگرد ه کانی خۆی تیا به جێ هیتشت. شوژیکی وایشی له دلّ و ده روونی میسر ییه کاندا به ریا کرد که وه ک مه نجه لێ له کولّ هه ر بکو لێ. ئنجا که (محهمه د عبده) ده ره ده ر کرا بۆ دێیه که ی خۆی و، سه رگه ردانی و ترس و له رز په ره یان سه ند، زاناکان ڕاستبوونه وه بۆ هانه دانی پیاوی

(۱) له ڕاستیدا (جه ماله دین ئه فغانی) که له میسر دوور خرایه وه، له سه ره ئه م جموجۆله سیاسییه له راده به ده ره ی دژی ئه و ڕژیمه ی که گرتبووه خۆی و جیگای بۆ کردبووه، به پێودانگی ئه مڕۆش کاریکی ئاسایییه و هه ر ده ولته تیکێ تریش بووایه هه ر وای ده کرد؛ نمونه ش بۆ ئەمه پێشتر که له هیندستان دوور خرایه وه. جا ناو بردنی ئەمه به (ده ره ده رکردن) له جیتی خۆیدا نییه.

نه زهر. به (شيخ الاسلام) برباريكيان دا كه (خدتيوي) به كاري فه مانداربي نايهت، پتيويسته له سهر تهخت لابيروي، ههرچي خواستتيكي نه وروپايييه كانيشه بهر په چ درينه وه.

(موليحي) و (عطار) و (راضي) یش راستبوونه وه، هانهی نوپنه ره كانيان نه دا كه خهبات بكنه له پيناوي ده ستوردا. (عبدالله نديم) یش راستبوونه وه، نه ته وهی نه وروژاند به وتاره كانی، بانگيشی بۆ رانه هيتشتن كه بهر هنگاري ده ستدرپژي بيگانه بكنه و، داواي نازادبي نه ته وه یش بكنه. دوايي (عرايي) و برا سه ربازه كانيشی راستبوونه وه، له زورداري ياخي بوون. پاش نه وانه هه موويان، نه ته وه، راستبوونه وه، شورشيتيكي ناوازي ده ستپيكرده بهرامبه به زورداري ناوخو و ده ستدرپژي ده روه، ميژوونووسه كان گشتيان له سهر نه و بيروباوهره كه جه ماله دين يه كه م كهس بوو كه ورباي كرده وه بۆ نه و شورشيه. دهنگي نه و یش يه كه م دهنگ بوو كه هاواري كرد بۆ نازادبي و دهنگي دايه وه.

جه ماله دين له شاري (حيدر آباد) دامه زرا. ههر نه و نده دهنگي شورشى (عرايي) گه یشته هيندستان، نيشانهی شورشيتيكي وهك شورشه كه میسر له ويدا ده ركهوت. له بهر نه وه (جه ماله دين) يان له ويوه گواسته وه بۆ (كه لكه تتا) كه له وي بمينيتيه وه، زور به وردبي ته ماشاي هه ستان و دانيشتنی نه كرا، تا كهوت مانگيش به تاك و ته نيایی مایه وه، دوور خرايه وه له ژياني جيهان. له بهر فروفتيل و به ند و باوي بيگانه كان و هوگري سه رداره كانی میسر به فه رمانره وايييه كانی بيگانه كانه وه و هيچوپوچي فه رمانره وايي (عوسمانی)، شورشه كه می (عرايي) (۱) سه ري نه گرت و ئينگليزه كانيش میسر يان داگير كرد. ئيتر ئينگليزه كان (جه ماله دين) يان بهر له لا كرد و سه ربه ستيان كرد بۆ كوئی نه چي بچي. تيگه یشتوي روزه هلات كوچي كرد بۆ روزه تاوا.

روزه هلاتيهك له روزه تاوا

جه ماله دينی نه فغانی، له هيندستانه وه كوچي كرد بۆ ئينگيلته ره چنده هه فته يهك له (له ندهن) دا مایه وه. نووسه ري نه مهربكايي (س. د. ولسن)، له نووسراوه كه يدا (بزوتنه وه تازه كان) وا ده رنه خات كه (جه ماله دين) پيش نه مهی بچيته ئينگيلته ره، چوته نه مهربكا، ويستويه تي خوئی بكات به نه مهربكايي پاشان وازی لي هيتاوه. (ميسسته ويلفريد بلنت) یش نه مهی پيشان داوه. به لام زوره ي ميژوونووسه كانی (سه يد جه مال) به لای نه و قسه يه دا ناچن، نه گهر ناویشی ببهن بهر په رچي نه دده نه وه.

جه ماله دين توانی له (له ندهن) دا كومه ليك له خاوهن بي ره كانی ئينگيلز بناستی و ناشنايه تيبان له گه لدا په يدا بكات يه كييك له وانه راستی په رست (هه ربه رت سپه نسهر) (۱) بوو. وا نه گيرنه وه كه جاريكيان گف تو گو زبان بووه له باره ی (كه ينه وبه ينه ی روزه هلات) و زورداري داگير كه ره كانه وه. (سپه نسهر) یش له جه ماله دينی پرسيوه داد په روه ري چيه؟ (جه ماله دين) یش به ته وسيتي كه وه وه رامی داوه ته وه. گوتويه تي: كاتييك داد په روه ري ديته كايه وه، كه هيزه كان به رامبه ري يهك بوه ستنه وه. به لام له (له ندهن) دا زور نه مایه وه. له ناو نه و شاره گه وره يه دا دلتي ته نگ بوو بوو. يا خود شاره كه به بونی نه و ته نگه تاو بوو بوو. نه وييشی به چي هيتشت و چوو بۆ (پاريس). تا نه وده مه جه ماله دين فيري زمانی ئينگليزي و فه رهنسيش بوو بوو. فارسی و عه ربه ی و توركيشی باش نه زانی. به هوئی نه م زمانه وه شاره زايييه كي باشی په يدا كرد له خوينده واريدا. زوری پي نه چوو، له پايته ختي فه رهنسه يشدا پا به يه كي بلندی ده ست كهوت. له روزه نامه كانیا وتاری تاگرين تاگرينی بلاو نه كرده وه، له بابه ت كه ينه وبه ينه ی روزه هلاته وه، وتاره كان نه و نده به هيز و كاريگه ر بوون، هه موو فه رمانره وايييه داگير كه ره كانی هيتا بووه له رزه، سه رنجي هه موو نووسه ران و روزه نسي رانيشی كيش كرد بووه لای خوئی. له ناوه ند نه و و (نه رنست رينان) دا (۲) ده مه قالييهك له روزه نامه ی (ديبا) دا روويدا. با به ته كه (ئيسلام و

(۱) نه حمده عورايي پاشا ۱۸۴۱ - ۱۹۱۱: نه فسه رتيكي نيشتمان په روه ري میسری بووه؛ سه روكی حيزی میسری نه ته وه یی، دژی پاشاكانی تورك و نه وروپايييه كان ده وه ستايه وه، به تاييه ت ئينگليزه كان. (پاشاكانيش مه به ست له و والی و حاكمه میسری يانه يه كه كه وتبوونه ژير كاريگه ري ده وله تي عوسمانی يا ئينگليزه وه و تا راده ی نه لقه له گوئیي). هه ول و ته قه لای له پيناو رزگار كردنی ولاته كه يدا بوو له ژيرده ستی بيانيه كان، تا كار گه یشته نه وه ی شاری (نه سه كنده ربه) له ۱۸۸۲ بدريته بهر توپ و ئينگليزه كان يه گجاری میسریان گرت.

(۱) هريت سپه نسهر ۱۸۲۰ - ۱۹۰۳: فه يله سو فيتيكي ئينگليزي بووه؛ سه ر به قوتباخانه ی (اختياريه) بوو، ريبازی گوژرانيش كه می كاری كرد بووه سه ري. له بۆچوونه كانی: (ئينسان ناتوانی بگاته ناستی ناسینی خوا).

(۲) ئيرنست رينان ۱۸۲۳ - ۱۸۹۲: نووسه ر و شوپنه وارناسيتيكي شاره زای فه رهنسه یی بووه، له پيشه نگی نه و زانايانه بووه كه كهوته كوئينه وه ی شرتنه واره كوئه كان له لوینان و فه له سطيندا، كتیبي (ژيانی يه سوع) هی نه مه.

خاکه کانی ئیسلام به پیتی ئه و سهرده مه تیا یانا پیک بهینرین. کۆمه له که نهینی بوو. پیتروویه کی فروفیل و یاسایه کی توندوتیژی ناوه وهی هه بوو. هه رکه سه بچووایه ته ناوی، نه بوو سوئیدیکی گران بخواردایه که دلسوژ بی بۆ بیروباوه رکه کانی و خویشی به خت بکات له پینا و ئامانجه کانی. به لام گوڤاره که، هه موو ئامانجه رزگار که رکه کانی بۆ یه ک ئامانجی گه وهی تاقانه نه چوو، نه ویش رزگار کردنی خاکه کانی رۆژه لالت بوو، له ده ست زۆرداری و داگیرکردن. چونکه هه ر لایه کیت ته ماشا نه کرد، نه گه ر نه که وتبووایه ژیر چنگی چا و چلپسه کانه وه، داویان بۆ نابووه وه، زۆری پی نه نه چوو پیتیه وه نه بوو. مه گه ر له و خاکانه دا، خاوه ن هۆشان وریا ببوونا به وه، خاوه ن نیازان ده ستیان بکر دایه به فرمان، نه ته وه کانی رۆژه لالتیش خو بان کۆ بکر دایه وه، و، قسه ی خو بان یه ک به خستایه و، داوای پاراستنی خاکه کانی خو بان بکر دایه له رێگای خو بانه وه و، داوای سه ره سه تیبی خو بان بکر دایه به هیز و گوپی خو بانه وه. گرنگترین شت که رویدا له جه ماله دین و شیخ محمه د عه بده ی هاو رپتی له پاريسدا سی بوو:

یه که میان نه وه بوو: که (سه ید جه مال) وه رس بوو له وهی فه رمانه روه ایی ئینگلیز به خاته سه ر نه وهی له (سودان) به چینه ده ره وه، له گه ل نه وه شا که شو رشه که ی (مه دی) ی لا گه وه نه کردن و به سامناکییه که ی نه یتوقانندن. (محمه د عه بده) ی به دزییه وه ناره ده میسر، بۆ نه مه ی له ویتوه به چینه (سودان) و بزوتنه وه شو رشگیه که ی ریکوپیک به خات. جا نه گه ر نه وه ی برده سه ر، نه وا (جه ماله دین) یش دوای که وئ بۆ نه وه ی (سودان) له کۆت و پیتوه ندی به ریتانیا رزگار بکات. ئنجا فه رمانه روه اییه کی نه ته وه بی وایشی تیا دابه زرتینی که پشتی رۆژه لالت بگری و نه ته وه کانیسی له ده ست زۆرداری رزگار بکات. ئیتر نازانین له م کۆچه سامناکه ی پیتشه وایه دا چی قه و ماوه چونکه هه رچییه ک نه وان و هاو رپیکانیان نوو سیوانه له چه ند نیشانه یه کی کورت کورتی شارراوه به و لاوه هیچی تری تیا نییه.

دوو ه میشیان نه وه بوو: که له سه ر بانگ کردنی هه ندی پیاوانی فروفیل ئینگلیز، شیخ محمه د عه بده چو بووه (له نده ن). له باهت که ی نه وه یه نه ی میسه ره وه دوو ردریژ گفتوگی له گه ل کرد بوون. گرنگترینیان نه و گفتوگۆیه بوو که له گه ل (لۆرد هه رتنکتۆن) وه زیری جهنگی به ریتانیا دا کرد بوو. له پیتشه وای پرسی بوو: (تایا میسه ربیه کانه ته و دیان پی خوش نابێ که له ژیر سیبه ری فه رمانه روه ایی به ریتانیا دا بکه ونه سه ره وت و ئاساییشه وه؟ تایا فه رمانه روه اییه که ی ئیمه له فه رمانه روه اییه کانی تورک و پاشاکان، به باشر نازانن؟). پیتشه وایش پیتی گو تبوو:

(نه. چونکه میسه ربیه کانه له نه ته وه ی عه ره بن، که میکیان نه بی هه موو موسو لمانن. هی وایشیان تیا به، نه وه نده ی نیشتمانیه ره ره کانی ئینگلیز، نیشتمانیه که ی خو بان خوش نه وی. بروایش ناکه م که سیان به بیراندا بیت، بچه ژیر چنگی خاوه ن ده سه لالتیکه وه، که له ره گه ز و ئاییندا له خو بان جیاواز بی. بۆ لۆردی خاوه ن پایه یش دروست نییه، میسه ربیه کانی وایته پیش چا و. چونکه خو ی شاره زای ره وش و سه روشتی هه موو نه ته وه کانه!). وه زیریش گو تی: (نه ی نه وه نازانیت که نه خوینده واری میسه ربی گرتۆته وه. زۆریه یان سه ردار ی بیگانه و سه ردار ی نیشتمانی له یه ک جو ی ناکه نه وه. نه و خوش نه ویسه تنه ی تۆ نه یللیت به رامبه ر ده سه لالتی بیگانه، له نا و نه ته وه ی تیگه یشتوو و پیگه یشتوو دا په یدا نه بی!...).

شیخ محمه د عه بده به قسه که ی وه زیر رقی هه ستا و گو تی:

(ببزر کردنه وه له سه ردار ی بیگانه و، خوش نه ویسه تنی ده سه لالتیه که ی، هه ردوو کیان شتیکن له سه روشتی مرۆڤدا هه ن. نه وه پیتو یستی به خویندن و لیکۆلینه وه نییه. نه وه هه ستیکی مرۆڤایه تییه، هیز و هه ره ته که ی له نه ته وه هه ره درنده کاندایه ده رکه وتوو ه. یه کیک له وانه هۆزی (زۆلوس) ه که هیشتا له بیران نه چۆته وه له سه ر نیشتمانیه که ی خو بان چیان به سه ر ئیوه دا هینا.

(موسو لمانه کانه هه رچۆنیک بن و هه رچییه کیشیان به سه ر هاتبی، نه وه نده ی وه زیر به بیرا دی، ناشی و نه زان نین. ته نانه ت نه خوینده واره کانیشیان، پیتو یستی ئایینی خو بان نه زانن. له هه موو شتیکن زۆرتتر شاره زای نه وه ن که نابی سه ر بۆ نه و که سه انه دابنه وینن که له سه ر ئایینی خو بان نین. نه و وتارانه ی که له رۆژانی هه ییندا گو تیان لیتیان نه بی و نه و ئامۆژگاریانه ی که له مزگه وته کاندایه پیتان نه گو ترئ، جیگای زانسته سه ره تایییه کانیان بۆ نه گرتیه وه. هه ر ئامۆژگارییه کی ئایینیشیان به رگو ی نه که وئ، نه یانترستی له وهی که بچه ژیر چنگی نه وانه وه که ئایینیان جیاوازه له هی خو بان. هه ره ها هه ست و ته زووی و به رز و پیرۆزیش له دل و ده روونیا نده یه زوینی که له مرۆڤایه تیدا له هیچ نه ته وه یه کی تر که متر نابن... به تاییه تی میسه ربیه کانیس، که به زمانی عه ره بی قسه نه که ن و له هه موو که ی نه وه یه نه یه کی زمانه که تی نه گه ن، له ئایینه که یان که به زمانی عه ره بییه باشر تی نه گه ن.

(خاکی میسه ربیش، هه ر له ده می (محمه د عه لی) یه وه تا ئیستا زانست و وێژه تازه کانی تیا بلا و بۆته وه، وه ک له نه و روپادا هه یه. هه ر میسه ربیه کیش نه یینی به شی خو ی

لئى فېر بووه. هيچ گونديكى بچووكيش نهماوه له ميسرا كه خويندهواري تيا نه بئ. دهنگوباسى گشتييش به هزى روظنامه عه ره بيهه كانه وه پتيان نه گات. نه وه كه سهى خويندهواريش نه بئ، ياخود نه په رږا بئ نه وه روظنامه بخوينتته وه، نه وه دهنگوباسانه له وانه وه نه زانئ كه خويندوويانه ته وه. نه وانه، بهم په ننگه، بيجگه له هه ستي سروشتى و رهوشتى تايينى، خوشه ويستيبه كى نيستمانه كه بشيان هه به كه له خويندهواري گشتيبه وه په يدا بووه و په روره ده كړدنئ گشت لايئ. به هزى نه مه وه هه ردوو ناره زوو كه ي پيشوويان به هبئ نه بئ.

نه وانه، پروا ناكم، له مه دا، له نه ته وه كاني تر جيا بينه وه). روظنامه ي (العروة الوثقى) يش، له باره ي هم چاوپيښه و تنه و وته كاني (لورد هه رتنكتون) وه، له ژماره ي چوارده هم ميا هم قسانه ي له سه ر كړد:

(كوانئ زانا زيره كه كان، كوانئ ناشيبه گيژوو پيژه كان، كوانئ سه ربه رزه گوره كان، كوانئ خويږيبه گرنگه كان، تا هه ربه كه يان بيت و ببينئ روظه لاتييه كان چه جيتگايه كيان هه به له لاي پياوه كاني فه رمانه وايئ ئينگليز؟ هه ركه سه شتويه كه مرؤقايه تيبى پتوه بئ و له مرؤف بكات، په ي بووه نه بات كه له دواي هم پرسانه وه و له ژير په رده ي هم بيروباوه رانه وه كه به ميتشكي نه وانه دا دئ، چي هه به و چي نياز كراوه.

(هم لورد هه رتنكتونه كه وه زيري جه نكي ئينگليزه، وا نه زانئ كه ناشيتى و نه زانئ نه وه نده زاله به سه ر موسولماناندا، به تاييه تى به سه ر ميسرييه كاندا، كه هه مو هه ستيكى مرؤقايه تيبى له دلدا نه هيتشتون، بيجگه له وه نه وه نده يش بئ هوشن بيگانه و خزم و، دوژمن و دوست له يه ك جوئ ناكه نه وه. (نه مه يش نه وه ده رنه خات، كه ئينگليزه كان، بيجگه له وانه ي كه خوا بيرو روشن كړدونه ته وه و تيجگه يش تنيشى پئ به خشيوون، هه مو و نه زانئ كه نه ته وه كاني روظه لات و نه ته وه ي ميسر له نه نده ي گيانله به ران دان، هه ر نه وه نه زانئ بنوون و بله ورپين هيچيش كاريان تئ ناكات برسيتى و سه رما و گه رما نه بئ، هيچ هه ستيكيشيان نيبه نه وه نه بئ كه په يوه ندي به له شه وه هه به، هيچ شتيكيش نازانئ نه وه نده نه بئ كه به كه لكى ژيانى گيانله به رانه يان دئ. هه ر نه وه نده خاوه نه كه ي نان و ناوى بداتئ، تيرت نه وه دهنك ناكات سوارى ببئ، بچه وسينيتته وه، پرته تينئ به ملا و به ولادا. هه ر كه سبك ناني چيشته نگا و و شپوى بداتئ به روويه وه پيئه كه نئ. بام هه مو فرمانيكى به نه رك و نازاريشى پئ بكات، بام به وه يش بزاني كه نه گه ر په كى فرمان كړدنئ كه وت، سه رى نه پرئ و گوشته كه يشى نه خوات: ده سه ير بكن و سه رمان سوور مپينئ له م كاره!

(نه گه ر بيروباوه رى پياوانى فه رمانه وايئ ئينگليز، ده راره ي نه وه گه لانه ي له ژير چنكيان دان وايئ، ناخو كړده ويان چوئن بئ له گه لئان؟ ناخو وه ك له گه ل گيانله به راندا نه جو لپنه وه، له گه ل نه وانيشدا وا نايئ؟ به لئ وا نه بئ. له خاكى هيندستانيشدا هه ر وايان كړدوه. ميسرييه كانيش، ئيمرؤ، نه بئ له م دوو شته يه كنيان بكن. چاكترينيان ئاسانترينيه: يان نه وده تا ده ست بده نه ده ستي يه ك و كومه كيبى يه كتر بكن و، هه مو سه ر و سامانيان به خت بكن، له پيناوى سه ر بلندي مرؤقايه تى و پايه ي عه ره بايه تيبان و، فرمانى تايينيان و رزگار كړدنئ خو ياندا، له ده ست نه ته وه يه ك كه وه ك سه يري كهر و ئيستر نه كهن، وايش سه يري نه وان نه كهن. نه گه ر ده ستيان دا به نه وه، ياريده ده رتيكى زوريان ده ست نه كه وپت له برا موسولمانه كانيان، كه ئيسا چاوه روانى بزوتنه وه يه كى نه وانئ. نه مه يش له وه دوو شته بلندي تر يانه. ئنجا نه گه ر نه مه ناكهن، نه بئ خو يان له هه مو كړده وه يه كى مرؤقايه تى دوور بخه نه وه، تايين له دلئ خو يان فرئ بده نه ده روه، له سه ربه رزى عه ره بايه تيش خو يان بئ به ش بكن، ئنجا كوټ و زنجيري ديليبه تيش بخه نه ده ست و قاچى خو يانه وه، نه وانيش وه ك گيانله به ران بژين. نه بئ تاماده بن بو هه مو سووكى ريسواييه ك، هه ر شتيكيان لئ كرا قسه نه كهن، نه مه يش له هه ردوو شته كه گرانترو و گه نگر يانه. پروايش ناكم كه ميسرييه ك هم ريگه يانى پئ باش بئ. نه گه ر خاوه خواسته پتي باش بو، بئ گومان خوا له ناويان نه بات و خاكه كه يان نه به خشئ به نه ته وه يه كى تر. چونكه خوا تايينى خوئ نه پاريزئ، دا په روره يش نه پاريزئ، توله يش له گومرايان نه كاته وه. ئيمه يش هه ر هى خواين و هه ر بو نه ويش نه گه ر پينه وه).

سپيهم كه ينه وبه ينه يش كه تووشى هه ردوو چا كه خوازه روظه لاتييه كان بو، له روظنا وادا، نه وه بو كه (ميستره بلان)، (سه يد جه ماله دين) و (لورد سالسبورى) و (لورد چهرچل) كوكرد بو وه، بو نه مه ي له باره ي (شورشى مهدى) يه وه گفتوگو بكن هم شورشى (سودان)، نه وده مه سه رى ئينگليزه كاني گيژ كړد بو. به لام ريگه كه وتنى نه وه بيروباوه ريه جيا وازانه له وزده نه بو. چونكه (جه ماله دين) ده ستي كړد به پيشان دانى هه له كاني ئينگيلته ره له فرو فيله كه يدا به رامبه رى فه رمانه وايييه روظه لاتييه كان. تا نه هات زوردارييه كاني ئينگليزى بو نه ژماردن. (لورد سالسبورى) پتي گوت:

(فه رمانه وايئ به ريتانيا شاه زاي كارگوزارى تويه. ئيمه يش پايه ي بيروباوه رى تو نه زانين چيبه و په سه نديشى نه كه ين نه شمانه وئ له گه ل فه رمانه وايييه كاني ئيسلامدا به دؤستايه تيبه وه گوزه ران بكنه ين. له م باه ته وه چيمان له ده ست بئ، نه يكه ين. له به ر نه وه

وامان به باش زانی که تو بنیبرینه سودان، بتکهین به خونکاری ئهوی. بۆ ئه مهی ئاژاوه کهی (مهدی) له رهگوریشه وه ده بکیشی و ریگایش بکه بته وه بۆ بهریتانیا که دهست بکات به فرمانی چاک چاک له ویدا...).

(جه ماله دین) یش گوتی:

(ئه مه روولیتانیکی زۆر سهیره. خویرتییی و له فرۆفیلدا هه رگیز رووی نه داوه! ئه ی لۆردی پایه بلند، ریم بده لیت بپرسم: ئایا سودان زهویی خۆتانه هه تا خونکاری بۆ دابنیتن؟).

پاشان گوتی: (چاک کردنه وه و، ئه وهی بهریتانیا نیازی هه یه بیکات و، ئه وه ریگیانیه یش که ئه یه وئ بیا نگریت بۆ کردنیان، ههروه ها ئه وه یانه یش که ئه یه وئ بیا ندۆزیتنه وه بۆ چاره کردنی کاروباریان... ههروه ها به بۆنه ی ئه مانه وه و، له بهر سه رچلیی خویشم، سه رنجی بهریتانیا و گه وریه ی پیاوه کانی بهریتانیا، لۆردی پایه بلند، رانه کیشم بۆ (ئیرلنده) و ئه وه سه رگه ردانیه ی به سه ریا هاتوه له پیناوی داوا کردنی سه ره بخویدا، بۆ ئه مه ی بتوانی چاره سه رتیکی راسته قینه ی ده ردی خو ی بکات. ئاخۆ له بهر چیه که ئه وی داواتان لێ ئه که ن نایانده ن؟ کاروباریان بۆچ راست ناکه نه وه؟ خو ئه وان له ره گی ده مار له ئیوه نزیکترن. له ناو ئیوه و ئه وانیشدا خزمایه تی و په یوه ندی و نزیکیه کی وا هه یه، که یه کتان بخت. له ناوه ند ئیوه و میسر و له خا که کانی تری رۆژه لاتدا ئه وه جوژه شتانه هه ر نییه؟...) (لۆرد سالیسبۆری)، به بیربا نه هه هات شتی وای له روودا بگوتی، له بهر ئه وه له م وه رانه ناکاوه ی سه ید جه ماله دینه سه رسام ما. ئه وه وای چاوه پروان ئه کرد که (سه ید جه مال) کړنوشی نه وازش و سوپاسی بۆ بکیشی، له به رامبه ر ئه وه به خششه گه وریه یدا که پیتی به خشیوه. کۆبوونه وه که ته واو بوو. هه ردوو لا به دلشکاوییه کی زۆره وه له یه کتر جو ی بوونه وه. رۆژنامه ئینگلیزییه کان ناوی ئه م چاوپیکه وتنه ی برد، هه رچیشی تیا گوترا بوو لیبی دووان. رۆژنامه کانی سه ره سه ته کان پشتی جه ماله دینیان گرت، سه ید جه ماله دین، گه رایه وه (پاریس)، بۆ ته واو کردنی خه با ته که ی. به لام ئه وه ته گه رانه ی خرابوه پش ده میان له خا که کانی عه ره سه ستان و هیندستاندا، بۆ به ره سه سته کردنی بلا بوونه وه ی گۆقاری (العروة الوثقی) له ناویاندا، ههروه ها ته نگ پی هه لچینییش به وانه ی له و شوینانه دا ئه یانخوینده وه، وای له هه ردوو چا که خوازه که کرد که گۆقاره که دابخن. ئیتر (مه مه د عه بده) چوو بۆ (بیروت). (جه ماله دین) یش له فه رهنسه دا مایه وه. له م شاریه وه ئه چوو بۆ ئه و شاری. وتاریشی بلاو ئه کرده وه له ناو

رۆژنامه کانیدا، هاواری ئه هینا بۆ پیاوه خاوه ن ده روونه کانیا ن که مافی رۆژه لات بپارێزن. له پر ته لگرافیککی بۆ هات له شاهه نشاهی ئیترانه وه (ناصرالدین شاه)، داوای لێ کردبوو بچیتنه ئیتران. ئه میش له مانگی ره شه می (شباط) ی ۱۸۸۶ دا چوو ئیتران.

گۆقاری (العروة الوثقی)

گۆقاری (العروة الوثقی)، له یه که م ژماره یدا، گرنگترین ئامانجی خو ی به کورتی پیشان دا بوو، که ئه مانه بوون:

۱- پیشان دانی ئه و فرمانانه ی که له سه رشانی رۆژه لات تیه کان بوو بیکه ن، چونکه به جیبیان نه هیناوه، تووشی کزی و سه رگه ردانی بوون. له گه ل پیشان دانی ئه وه ریگیانیه دا که بۆ چاره کردنی ئه وه ی له ده ست چوه، به کار به یترئ.

له بهر ئه وه هۆی بنچینه یی و سه رچاوه ی ئه وه هۆیانه یش پیشان ئه درتین که بوون به هۆی تیکچوونی کاروباریان و، ونبوونیان له ریگادا! ههروه ها ئه وه چاوه پروا ده یش که لیبیان کراوه، یاخود ئه و ترس و له رزه یش که به خو راییی هاتۆته ناو دلپانه وه، په رده یان له سه ر لانه بری و به تاشکراییی پیشان ئه درتین.

۲- بیروباوه ری هیوا ی سه رکه وتن ئه خریتنه دلی هه موانه وه وه رسبوون و بیزار ی و ره نجه رۆبیش له دلپان ده رته کړئ.

۳- لیبیان ئه خوازی که بچنه وه سه ر ئه وه ریگیانیه ی که باوک و باپیریان گرتبوویان. ئه وه ریگیانیه یش هه ر ئه وانن که فه رمانه روه وایی به هیزه کانی بیتگانه گرتبوویان.

۴- پاراستنی رۆژه لات تیه کان به گشتی، موسو لمانه کانیشی به تابه تی، له و به دنا و بیانه ی که پیتانه وه ئه نوسیتین. پووچکردنه وه ی ئه وه بیروباوه ره که ئه لئ موسو لمانه کان له شارستانه ییدا پش ناکه ون هه تا له سه ر ئایینه که ی خزیان برۆن.

۵- ئاگادار کردنی رۆژه لات تیه کان له و کاره ساتی فرۆفیلانه ی که به جو ریکی گشتی یاخود به جو ریکی تابه تی روو ئه دهن و به که لکیان دین.

۶- په یوه ندیی ناوه ند نه ته وه ئیسلامه کان به هیز کړئ تاکوته راکانیا ن یه ک خرین، که لکی گشتی له ناویاندا په یدا کړئ، یارمه تیی ئه وه فرۆفیلانه ی ده ره وه یش بدری که چه ز به زیانی رۆژه لات تیه کان ناکه ن.

جه ماله دین و مه مه د عه بده له یه کی که له ژماره کانی گۆقاره که دا گوتبوویان:

(کهس و نه زانی که رۆژنامه که مان هه ندی جار هه ر له موسو لمانه کان ئه دو ی و

له سهريان ئەكاتەوه، مەبەسی ئەوه بچ ناکۆکی بخاتە ناو ئەوان و دراوسێکانی هاوئیشتمانیا ئەوه، ئەوانەى كه له گەلێاندا هاوبەش و هاوچاکەن له زۆر دەمیکەوه. ئەمە له ئیمە ناو هەشیتەوه خۆشیمان خۆشیمان بەشتی و نایەت، هەر و هە ئایین و یاساکە یشمان ریتی ئەو هەمان نادەن کەوا بکەین. بەلام مەبەسی راستە قینەمان ئەو هەیه کە بە جۆرێکی گشتی رۆژەلاتییەکان، بە جۆرێکی تاییەتیش موسولمانەکان و ریا بکەینەوه له بەند و باو و فروفیتل و ئازاوه نانهوهی بێگانەکان و دەستدریژیان لەناویاندا. ئیمە بۆیه کە زۆرتر روو ئەکەینە موسولمانەکان، چونکە بەشی دانیشتوانی خاکەکانی رۆژەلات کە بێگانەکان زۆردارییان لێ ئەکەن و ریسواوییان بەسەرا ئەهێتن و نان برابیان ئەکەن لەوان... (محەمەد پاشای مخزومی) ییش کە له دوا رۆژەکانی جەمالەدیندا له گەلێا بوو، ئەبگوت:

(جەمالەدین زۆر دوور بوو له رەوشتی لایەنگیرییهوه، بەدڵ بیزی له لایەنگیری ئەکردهوه. له بەر ئەوه ییش زۆرتر ناوی موسولمانەکانی ئەبرد له وتارەکانیا، چونکە زۆریه دانیشتوانی رۆژەلات موسولمان بوون. ئەوانیش بوون کە خاکەکانیان داگیر کرابوون. له بەر ئەوه زۆرتر ئەوانی و ریا ئەکردهوه و سەرزەنشتی ئەکردن. ئەگینا ئەو له هەموو راستی پەرستییک زۆرتر حەزی بەیه کسانى ئەکرد و بەکاربشی ئەهیتنا له ناو رەگەزی مرۆفایه تیدا، بەتایبه تی له مافه کانی گشتیدا).

یەكەم ژماره‌ی گۆفاری (العروة الوثقی) له ۱۳/۳/۱۸۸۴دا دەرھات. کارگێری بهشی فروفیتلەكەى سەید جەمالەدین بوو. سەرەك نوسەری محەمەد عەبدە بوو. له حەوت مانگیش زۆرتر بۆی نەكرا بۆی. تەنیا هەژده ژماره‌ییشی لێ دەرچوو. له گەل ئەو هەشا توانی له یەكەم رۆژییهوه دەنگ بداتەوه و كاری خۆی بكات. هەموو وتارێكیشی بریتی بوو له فێرکردنێکی ناوازه و نایاب، رۆژەلاتییەکانی ئاگادار ئەکرد له مافەکانی خۆیان، لهو زۆردارییانەى كە خەریكبوون لێیان بکەن، ئابرووی ئەو بەند و باو و چەواشه‌کردن و گەله‌كۆمه‌كێبانە‌ییشی ئەبرد كە بەدزییه‌وه لێیان ئەكرا بۆ ئەمەى گیانی سەریه‌ستیان تیا بكۆژن. سەرزەنشتی ئەوانە‌ییشی ئەکرد كە زۆریه‌ی رۆژەلاتییەکانی ئەگرتەوه، له بەر ئەو ژبانە پر دیلیتی و گێژووێژی و چاوجلیتسییه‌ كە تیا ئەژبان. بانگێشی بۆ رانه‌ه‌یشتن كە یەك بگرن و هۆگری یەك ببن و هەموو ناکۆکییه‌كیش له‌بیر خۆیان بیه‌نەوه، بۆ ئەمەى بەریه‌ستی زۆرداریی داگیركەرەکان بکەن: (چونکە كار و فرمانی ناومال کاتیك پانه‌په‌رتن، كە له دز و درۆزن بپارێژن) داگیركەرە كۆنه‌په‌رسته‌کانی جیهان، زۆر تێكۆشان كە نه‌هێلن ئەم گۆفاره‌ بلاو بێتەوه. تەنانەت، ناوچە داگیركەرەکانی ئینگلیز،

هەر لهو ساوه كە بیستبوویان گۆفاریکی وا دەرئەهێنن، تێكۆشان كە نه‌هێلن دەرچن. ئنجا كە ئەم كارەیان له دەست دەرچوو، هێچیان بۆ نه‌مایه‌وه ئەوه نه‌بچ، كە نه‌یان ئەه‌یشت له خاکەکانی هیندستان و میسریدا بلاو بێتەوه. زۆریان له فەرمانرەوایی (عوسمانی) ییش كە چنگی بەسەردا بگرن و نه‌هێلن بلاو بکریته‌وه. له گەل ئەم هەموو بەدکاراییه‌ زۆردارانە‌ییشیاندا، نه‌یان توانی ئازادی په‌روه‌رەکان بەریه‌ست بکەن له گوتزانه‌وه‌ی (العروة الوثقی) له پارێسه‌وه بۆ هەموو جێگه‌یه‌ك كە عەرهبی تیا بخوێندریته‌وه خاوه‌ن بیره‌کانی رۆژەلات بەدیاری بۆ یه‌كتریان ئەنارد و كۆتەبوونه‌وه بۆ خوێندنه‌وه‌ی. له‌ناو خۆشیا‌ندا گوتوگۆیان ئەکرد له باره‌ی ئەو په‌نده‌ جوانانه‌وه كە تیا نوسرابوون. ئەوانیش هەرچییه‌کی لێوه‌ فێر ئەبوون و تی ئەگه‌یشتن بەناو ئەموئەودا بلاویان ئەکرده‌وه. ئیتر زۆری بچ نه‌چوو، شۆرشێکی گه‌وره‌ی خسته‌ بیروباوهری هەمووانه‌وه. سەرکرده‌ و ریاکانی رۆژەلات، بەتایبه‌تی عەرهبی له‌م باره‌وه خسته‌ سەر باریکی تر.

بابه‌ته‌کانی (العروة الوثقی) له‌ سەید جەمالەدینەوه ئەناسن. بەلام نوسینه‌كەى بەدەست و پینووسی محەمەد عەبدەوه پێك ئەهات كە ئەوه‌نده‌ رۆشن و بلند بوو، قسه‌ی كارێگەر و په‌ندو‌راوێژی تیا كۆبوو بووه‌وه. ئەم بابەتانه، هەموویان، له ئازادکردنی خاکەکانی رۆژەلات، بەتایبه‌تی خاکی میسرەوه ئەدوان. ئەو زۆردارییانەى دەرئەخست كە له خاکی داگیركراوه‌كاندا ئەکران. ئەو زۆروسته‌مانه‌ییشی پیشان ئەدا كە له خاکی کانی ژێر چنگی فەرمانرەواییه‌ زۆرداره‌کانی رۆژەلات و سەرداره‌ زه‌وبداره‌کانیاندا، روویان ئەدا. هەر ئەم زۆروسته‌مانه‌ییش بوون كە خاکی رۆژەلاتییەکانیان وا لێ ئەکرد، بکەونه‌ ژێر چنگی داگیركەرانی بێگانەوه. هەر و هەها هانەى ئەم خاكانه‌ییشی ئەدا، كە هەموویان پێكەوه دەست بدەنه‌ دەستی یەك، بۆ خه‌باتکردن له‌ پیناوی سەریه‌ستی و ئازادبیدا.

له‌ خوێندنه‌وه‌ی ناوه‌رۆکه‌کانی گۆفاری (العروة الوثقی) وه‌ تی ئەگه‌ین كە ئەو سەید جەمالەدینەى ژبانى خۆی تەرخان کردبوو بۆ بەره‌نگاری کردنی داگیرکردن (استعمار) و، سەردەمی ئەویش بەسەردەمی داگیرکردن دانەنرا، شێوه‌ی داگیرکردن و فروفیتل‌بازییەکانی و، زۆردارییه‌کانی و چاوجنۆکییه‌کانی، هەمووی تێگه‌یشتبوو. بەلام له‌ راستی زانستی داگیرکردن ئاگادار نه‌بوو. و اتا ه‌یشتا له‌و هۆیانە‌ شارەزا نه‌بوو كە پالیان ئەنا بەداگیرکردنه‌وه له‌و شێوه‌ تاییه‌تییه‌ی سەردەمی تازه‌یدا خۆی دەر‌یخت. هەر و هەها له‌و هۆیانە‌ییش شارەزا نه‌بوو كە داگیرکردنی بچ له‌ناو بیات. بۆ ئەمەى بتوانن له‌ رێگای

راست و دروسته‌وه به‌ره‌نگاریه‌کی ته‌واوی بکات تا به‌ریدا. له‌به‌ر ئه‌وه، وه‌ک ئه‌بیرا، بۆ ئه‌مه‌ی بگات به‌ئامانجی خۆی هه‌موو پێگایه‌کی ئه‌گرته‌ به‌ر که به‌بیریا ئه‌هات و به‌باشیشی ئه‌زانی بۆ گه‌یشتن به‌و ئامانجه. که زۆرجاری وا هه‌بوو پێگای سه‌یر سه‌یری ئه‌گرته‌ به‌ر! یه‌کێک له‌وانه، ئه‌وه‌بوو، که تیکۆشا بزوتنه‌وه‌که‌ی (محهمه‌د ئه‌حمه‌د) ی شوێشگێری سوڤدانی بکات به‌ده‌ست مایه‌ بۆ مه‌به‌سی خۆی، وای پێشان دا که ئه‌وه (مه‌دی) ی چاوه‌روان کراوه‌!... جه‌ماله‌دین تیکۆشا ئینگلیزه‌کان بخاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که (سوڤدان) به‌جی به‌یلتن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ بزوتنه‌وه‌که‌ی (مه‌دی) ی گه‌وره‌ پێشان ئه‌دا بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌وانی پێ بتوقیتنی!... هه‌روه‌ها یه‌کێک له‌وانه، ئه‌وه‌بوو، که ئاگای له‌ هێزی گه‌ل په‌رستی نه‌بوو، هه‌ر به‌ه‌نده‌ وازی ئه‌هێنا که هه‌ستی ئایینی بورووتنی بۆ به‌ره‌نگاریکردنی داگیرکه‌ره‌کان، که ئه‌وه‌بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی بانگی نادیار نادیار بلاو بکاته‌وه‌ و ده‌ست بداته‌ شتیکیش که دووری له‌ جێبه‌جێکردنه‌وه‌ و اتا دوا‌ی کلاوی با‌ردوو که‌وتیوو.

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا، ئه‌وه‌ ناشاریته‌وه‌، که سه‌ید جه‌ماله‌دین له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نوۆده‌هه‌مدا، له‌ گه‌وره‌ترین دوژمنه‌کانی داگیرکه‌ران دانه‌نری. ئه‌وه‌بوو، که بووه‌ سه‌رده‌سته‌ی ئه‌وانه‌ی هه‌ندێ له‌ خاکه‌کانی رۆژه‌لات و به‌تایبه‌تی عه‌ره‌بستانیان ئاگادار کرد له‌ ده‌رد و ئازار و ته‌نگانه‌ی ده‌ستی داگیرکردن. ئه‌وه‌بوو که هه‌موو ژبانی خۆی به‌خت کرد له‌ پیناو به‌ره‌نگاری کردنی ئه‌م ده‌رده‌دا، له‌ چاوترساندن له‌ ده‌رده‌، له‌ هانه‌دانی هه‌موواندا بۆ له‌ناو‌بردنی ئه‌و ده‌رده‌، ئه‌ویش به‌هۆی ژماردنی زۆرداریه‌یه‌کانی و پێشان‌دانی شیوه‌ی داگیرکردنه‌که‌یه‌وه‌ بوو. به‌فه‌رمانه‌روایی ئینگلیزی ئه‌گوت له‌ خۆره‌ ئه‌کات. به‌نهرمونیاییه‌که‌ی و پشی پشی کردنه‌که‌ی و شیرینی به‌لین و په‌یمان‌که‌یدا، ئه‌ویش وه‌ک خۆزه، له‌پێشدا کاریگه‌ریه‌که‌ی کزه، به‌لام له‌پاشدا ورده‌ ورده‌ ته‌شه‌نه‌ ئه‌کات تا له‌ش تیک ئه‌دات و له‌ په‌لپۆی ئه‌خات. خاکه‌کانی رۆژه‌لاتیشی دهنگ ئه‌دا که بینه‌ یارمه‌تی میسر. چونکه‌ هه‌روه‌ک له‌ ژماره‌ی دوانزه‌هه‌می (العروة الوثقی) دا پێشانی دا، ئه‌گه‌ر له‌ که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی میسر دا که‌مه‌ته‌رخه‌می بکری ده‌رگای رۆژه‌لات ئه‌که‌وتنه‌ سه‌رپشت بۆ ئه‌و چاوتیسه‌نه‌ی که چاویان بریوه‌ته‌ داگیرکردنی گه‌وره‌ و بچووکێ خاکه‌ رۆژه‌لاتییه‌کان، پاشه‌جار چاره‌کردنی ئه‌وه‌یش زۆرسته‌م ئه‌بێ. چونکه‌ به‌لام ئه‌وه‌وه‌، داگیرکه‌ری، که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی که ئه‌وتۆ نییه‌ که هه‌ر فری به‌سه‌ر ئه‌و خاکه‌وه‌ بێ که تیبی که‌وتوو. به‌لکو که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه‌که‌ گشت لا ئه‌گرته‌وه‌. قسه‌که‌یشی راست بوو. له‌ ژماره‌ی هه‌ژده‌هه‌می (العروة الوثقی) دا گوتی:

(که سه‌رداریکی رۆژه‌لاتی، داگیرکه‌ری ئه‌بینی له‌ناو خاکێکی دراوسێیدا، وا ئه‌زانی که ئه‌و ده‌رده‌ له‌ خاکه‌که‌ی خۆی دووره‌، هه‌ر له‌و خاکه‌دا ئه‌میتینته‌وه‌. خۆی تیناگه‌بینی. ناشترسی له‌وه‌ی که خاکه‌که‌ی خۆی تووشی ئه‌و ده‌رده‌ بێ. که‌چی زۆری پێ ناچی ئه‌ویش وه‌ک دراوسێکه‌ی ئه‌که‌وتنه‌ داوی داگیرکه‌ریه‌وه‌. ئه‌وانه‌ هه‌ر له‌و مه‌رانه‌ ئه‌که‌ن، که مه‌ر سه‌رپ، یه‌که‌ یه‌که‌ ئه‌یانگری و ئه‌یانبات بۆ کوشتارخانه، که‌چی مه‌رکه‌نی تر خه‌م نایانگری و گوئی ناده‌نه‌ ئه‌وه‌ی چی به‌سه‌ر تاکوته‌راکانیاندا دی، هه‌ر به‌له‌وه‌راندنی خۆیان‌وه‌ خه‌ریک ئه‌بن و به‌ئاسایش و دلنیا‌یییه‌وه‌ ئه‌میتنه‌وه‌ تا دوا یه‌کیان سه‌ر ئه‌پرێ!).

ئه‌و بیروباوه‌رپه‌شی راسته‌ که ئه‌لی: خاکه‌ داگیرکراوه‌کان نابنه‌ هێز بۆ فه‌رمانه‌روایی داگیرکه‌ر، به‌لکو ئه‌بنه‌ هێز بۆ دوژمنه‌کانی که ئه‌مه‌، سه‌رده‌میک، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ ئه‌هاته‌ پێش چاو. چونکه‌ هێزی فه‌رمانه‌روایی داگیرکه‌ر، به‌سه‌ر خاکه‌کانیا دابه‌ش ئه‌بێ. ئه‌وسا که له‌ هێچ جێگایه‌کیش له‌و خاکانه‌دا هێزیکێ وای بۆ نامیتینته‌وه‌ که مه‌ترسی لێ بکری. له‌ هه‌موو‌بیشیاندا ژێرده‌سته‌کانی هه‌موو‌ده‌م له‌ وه‌رس بوون و بۆله‌بۆل کردن و جولا‌ندنه‌وه‌یه‌که‌دا ئه‌بن که تا یه‌ت رۆژ به‌رۆژ په‌ر ئه‌سین. له‌ هه‌موو کاتیکیشدا چاوه‌روانی ئه‌وه‌ بن که له‌ ده‌روه‌ له‌شکرێک بێت و یارمه‌تی‌یان بدات له‌سه‌ر ئه‌نگری کردنی سه‌رده‌اره‌ زۆرداره‌کانیاندا. جا له‌به‌ر ئه‌م بیروباوه‌رپه‌ی بوو، که جه‌ماله‌دین، له‌وه‌ پاش ئامۆژگاری (خونکار عه‌بدو‌لحه‌مید) ی کرد که واز له‌ فه‌رمانه‌روایییه‌کانی (بالقان) به‌یتنی و سه‌ربه‌خۆییش بدات به‌فه‌رمانه‌روایییه‌ عه‌ره‌به‌کان. ئه‌مه‌یش ئامۆژگاریه‌کی وابوو، که له‌وانه‌ بوو (عه‌بدو‌لحه‌مید) بخاته‌ سه‌ر ئه‌و بیهری که (جه‌ماله‌دین) شیت بووه‌ و هۆشی نه‌ماوه‌ به‌خۆی تا بزانی چی ئه‌لی!...

به‌لام بیروباوه‌ری هه‌ره‌ راستی جه‌ماله‌دین ده‌رباره‌ی داگیرکه‌ری ئه‌وه‌یه‌ که (محهمه‌د پاشا المخزومی) له‌ نووسراوه‌که‌یا (الخاطرات) ئه‌یگێتته‌وه‌؛ ئه‌لی:

(ئه‌م داگیرکه‌ریه‌، ^(۱) به‌لامی منه‌وه‌ وایه، ناو و واتای یه‌ک ناگریتته‌وه‌، به‌ناو رۆژئاواییه‌کان ئاوه‌دانکردنه‌ویان بۆ داناوه‌، به‌لام له‌ راستیدا له‌ تیکدان و کاو‌لکردن و دیلیتی و زۆرداریه‌وه‌ زۆرتر نزیکه‌ له‌ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ و ژبان‌دنه‌وه‌ و شارستانیتییه‌وه‌. چونکه‌ فه‌رمانه‌روایییه‌ داگیرکه‌ره‌کان روو ناکه‌نه‌ هێچ خاکێک تا نه‌زانن: پره‌ له‌ سامان و

(۱) مه‌به‌ستی مانای ناوه‌رۆکی زاراوه‌ی (الاستعمار) ی عه‌ره‌بییه‌.

کان و زهویی به پیت، تا نه زانن دانیشتهوه کانی له و په پری ناشیتی و نه زانی دان، له و په پری گیتروویژی و بی کاره بی دان، نه بزوتنه و دهیان لی ئه وه شیتته وه، نه شه پرکردن! پاشان له وه ئه دوی که چون خاکه داگیرکراوه کان کاروباریان هه ل ئه سوپرتیری، ئه لی:

ئهوساکه هه رچی پیاوی سهر بلند بووه، سهری پی شوپر ئه کهن، له جیاتی سهر به سستی که سایه تی، به نده بی و دهم گرتن دانه زرتین هه ر که سیکیش له ژیرده سته کان، چاوی بتروکیتی و سهرنج بدا و ئاو برداته وه، چه ندو چوونی له گه لا ئه کری. له خاکه که دا که س له دانیشتون، مافی ئه وه ییبه له گه نجینه و سامانی نیشتمانه که ی خوی به شدار بی. به لام هه رچی باجه و دارکاری کردن و پیسوایی و سهرگهردانی و شهرو شوپر هه یه بو دانیشتونانی ئه و خاکه ئه مینیتته وه به شی که سی لی نادرئ! به لام ئه گه ر داگیرکهران، به و ناوه وه هاتنه خاکه که وه، (که پشتی سهرداری خاکه که بگرن، یان خاکه که ی بو بیارتین، یا خود شوپرشیکی بو بکوژیتنه وه... ئه گه ر له و به رگه دا خو بان نوواند. و اتا به رگی دۆستی پاک و دل سوژ، یان خو شه و یستی نه ته وه و پایه داری نه ته وه، که ئه یانه و ی فیری فه رمانه وایی سهر به خوی بکه ن، بو ئه مه ی پاشان و ازبان لی به یتتی و هه ر خوی فه رمانه وایی بکات به سه ر خاکه که ی خویدا... ئهوساکه روو که شی کاروبار وه ک خوی ئه هیلرتته وه. هه ندی ره وشت و خوی فه رمانه واییانه ییش، که هیچ و پوچ بن، ده ستیان لی نادرئ، وه ک خو بان ئه میننه وه. بو بریار دان و کاروبار هه ل سوو راندنیش په یکه ر له م و له و دروست ئه کهن، سهرداری خاکه که ییش به سه ر ئه وانه وه ئه هیلنه وه له شی وه ی گومه زتیکی بو شدا، هه ر دهنگ ئه داته وه، هیچیشیان بو نامینیتته وه له کاروباری خاکه که یان ئه وه نه بی که هه رچیبه کیان پی ئه گو تری ئه بی جیبه جیتی بکه ن!

پاش ئه وه ئه لی: (جا له بهر ئه وه ی که ژیان ی هه موو نه ته وه یه ک و هه موو فه رمانه واییبه ک، هه نگا و به هه نگا و تی ئه په ری و هه ربه که ییشیان ته مه نی خوی هه یه، بو په یدا بوون و دامه زران و بلندبوونه وه و وه ستان و سهر نه نگری بوونی هه ربه که ییشیان هوی خوی هه یه، هه ر به و جو ره ییش داگیرکری ئه وه ده ستووری جیهانیبه ی به سه ردا فه رمانه وایی نه بی.

(واتا ئه ویش ئه ندازه یه ک و ته مه نیکی هه یه لیبان تیپه ر ناکات. نه مانی داگیرکهریش به وه ئه بی، که ئه و هویانه ی ئه ویان کردووه به داگیرکهر و، ئه و نه ته وانه ییشیان به زور کردووه به ژیرده سستی ئه و داگیرکهره، هه ردوو لایان لایرتین!) به لای (سه ید جه ماله دین) یشه وه، ئه و هویانه بریتین له کزی و سستی و لاوازیی خاکه داگیرکراوه کان. هه ر کاتی ئه وانه بوون

به خوینده وار و وریا بوونه وه و هیزبان سه ند و یه کیان گرت و چون به گژ داگیرکهری سه رچلدا، تا وای لی دی: (دهنگ به رز ئه کریتته وه و، کوته ک ئه گیری به ده سته وه و، شیر ئه وه شیتیری، دوا ی ئه وه بریاری داد په روه ری مه زن، خوای پاک ی بی هاوتا ده ست پی ئه کات، که هه ر خو به تی پشتیوانی زو رلیتکراوان). به لام بیروبا وه ری هه ره گه وری (جه ماله دین) ده رباره ی ئه م با به ته گرنگ و گه وریه ئه وه بو: که جیاوازیی ناوه ند نه ته وه کان و داگیرکردنی فه رمانه واییبه ک له خاکیتی تردا، یاسایه کی وای نیبه که هه تا سه ر فه رمانه وایی و هه رگیز نه گو پری. به لکو بریتیه له کاره ساتیتی ده مده می، هه ر کاتی هویه کانی لبران، ئه ویش له ناو ئه چی. ئه ویش وه ک ئه و کاره ساته میترووی و کو ماله یه تیبه وایه که یاساکانی گه شه کردن زانن به سه ریاندا.

***

با به ته کانی گو قاری (العروة الوثقی) ئامانجیان ئه وه بو که روژه لاتیبه کان وریا بینه وه و خو بان ئازاد بکه ن. هه روه ک له وه و پیتش گو تمان، قسه کان ئا راسته ی موسولمانه کان ئه کران، سه بارت به وه ی که موسولمانه کان به شی زوری دانیشتونانی خاکه داگیرکراوه کانی روژه لات بوون. له بهر ئه وه ناو نیشانی (کو مه کی موسولمانان) زور له ناویاندا دووباره ئه کرایه وه. به لام هه روه ک دیتته پیتش چا و، مه به سی جه ماله دین ئه وه نه بوو که فه رمانه واییبه ک بو موسولمانان هه موویان دروست بکری. له راستیدا مه به سی ئه و ده بوو که هه موو روژه لاتیبه کان به جو رتیکی گشتی، موسولمانه کانیش به جو رتیکی تایبه تی، هه موو یه ک بگرن و یارمه تی یه کتر بدن و بچن به گژ داگیرکهرییدا، تا نه ته وه کانیان هه ربه که یان له خاکی خویدا رزگاری ئه بی و سهر به خو بی خوی ده ست ئه که وی.

(سه ید محمه د ره شید ره زا) گو تی: (ئه وه ی که به ده می سه ید جه ماله دینه وه ئه یلین، گویا مه به سی له کو ماله ی ئیسلامه تی^(۱) ئه وه بووه که موسولمانه کان به هه موویان یه ک فه رمانه واییبان بییت، ئه وه نه له گو قاری (العروة الوثقی) دا دیوه، نه له پیشه وای محمه د عه بده ییشم بیستووه که له دهم ئه وه گیترا بیته وه که ئه و له هه موو که س شاره زاتر بوو له مه به س و کرده وه ی سه ید جه ماله دین).

جه ماله دین، خویشی له باره ی یه کیتی ئیسلامه وه، له ژماره نۆه می (العروة الوثقی) دا گو تبووی:

(۱) مه به ست (الجماعة الاسلامیه) یه که تیده کو شا بو پیکه یانی.

(لەم قسە یەم مەبەسم ئەو نییە، کە کار بە دەستی هەمووان یەک کەس بێت...) بەلام وای: (کە هەموو خاوەن خاکێک سەرداری خاکی خۆی بێت، بە هەموو توانای خۆشییە وە کۆشش بکات کە ئەو بێتەر بپارێزێ لە دوژمن چونکە ژبانی خۆی بە ژبانی ئەو وە بە نەندە، مانە وە خۆشی بە مانە وە ئەو وە بە نەندە. چونکە ئەمە بێجگە لەو کە بێجینە ی ئایینە کە یانە، بۆ ئەم پرۆژەیش هەروا هەل ئەگرێ کە رەوشتیان بەو جۆرە بێ).

جەمالە دینی ژیر و تیگە یشتسو، ئە یو بێست ئایین بکات بە هانە دەریک بۆ نیشتمانپەرورەیی، هەروەها خەباتکردنی نیشتمانی بکات بە فەرمانێکی ئایینی. لە بەر ئەو دەستی کرد بە تازە کردنە وە ی بیروباوەرە کانی موسولمانە کان و راستکردنە وە یان. لە ژمارە ی چوارە می گوێ قارە کە یدا، هوروزم ئەباتە سەر ئەو موسولمانانە ی کە لە ژێر پەردە ی ئاییندا (شتی وایان فری داو تە ناو ئایینی ئیسلامە وە کە فری بە سەر ئیسلامە تیە وە نییە. یەکیک لەو شتە دەستوورە کانی زۆر لێ کردنە (قواعد الجبر) کە لە ناو یاندا و بلاو بۆ تە وە، میتشکیانی ئەمدیو و ئەود یو کون کردو وە، لە دەروونیشیان واکاری کردو وە کە لە کە لکی خستون هیچ کار و فرمانێک بکەن).

هەروەها هوروزم ئەباتە سەر ئەو بابە تانە ییش کە:

(سەفسە تاییبە کان دایان هینا وە، وەک ئەو ی کە ئە لێن روو کە شە کانی بوونی خوا، لە ئارادا نین، ئەوانە شتیکن لە ناو میتشکا دروست ئەکرین، دینە پێش چا و، بەلام راستیان تیا نییە. هەروەها وەک ئەو ی کە بە درۆ قسە بە دەم پێغەمبەرە وە هەل ئەبە ستن و لە ناو نووسراوە کانیاندا تۆماریان ئەکەن، کە هەموو پرن لە ژەهری کوشندە بۆ گیانی مەردا یە تی. هەرچی بێ کیشیان تیا یە و ئەنووسی بە هۆشە وە، پیا وە تی کەم ئەکاتە وە و وزە ییش بە پیا و بەر ئەدا).

لە پاش ئەو دەست ئەکات بە قسە کردن بۆ رووژاندنی هەستی ئایینی لە ئیسلامە کاند، بە مەبەسی ئەو ی کە بەرەنگاریی داگیرکەر یان پێ بکات. لە ژمارە ی پێنجەمدا ئە لێ:

(بە پێی فەرمانی دەستوورە کانی ئیسلامە تی و قسە راست و رەوانە کە ی ئایینە کە ی موسولمانە کان، خوا داوایان لێ ئەکات کە پارێزگاریی ئەو خاکانە بکەن کە لە ژێر دەستیاندا هەموو ئیسلامێک ئەو ی لە سەرە بیکات. جیا وازی نییە لە ناو ئەند دوور و نزیک یاندا، لە ناو ئەند هاو رەگەز و رەگەز جیا وازیاندا. ئەو ییش پێویستیکی بەر جەستە یە لە سەر هەموو موسولمانێک. ئەگەر نە تە وە یە ک ئەو ی هە یە تی نە بپارێزێ لە دوژمن، هەموو

موسولمانە کان بە وە گونا هبار ئە بن. یەکیک لەو فەرمانە پێویستی یانە ییش کە لە سەر یانە جێبە جێ بکەن ئەو یە، کە لە پێنا و پاراستنی خۆیان و سەر بە خۆ ییاندا، پێویستە گیان و سامانیان بەخت بکەن، هەموو سەختییە ک بگرنە بەر، بچنە نا و هەموو تەنگرۆجە لە مە یە کە وە. هەرگیز نایشگونجێ، لە گە ل دوژمنی داگیرکەر یاندا رێک بکەون و ئەریابی بنوین، تا سەر بە خۆ یی خۆیان دەست نە کە و یتە وە).

پاش ئەو ئەگاتە ئەم ئە نجامە: (... لە گە ل ئە مانە شدا هەموو ئە یینین خاوەن ئایینە کان لەم پرۆژانە دا ئاگیان لە یە کتر نییە. خەمی یە کتر ناخۆن. دانیشتوانی (بلوختان)، ئە یان دی، داگیرکەر بە بەر چاوی خۆیان و بە دکاریی ئە کات لە (ئە فغانستان) دا، کە چی بە وە دلێان نە سوتان، دەمارێکی مەردا یە تی نە یئە گرتن. ئە فغانییە کانی ی، دەستدرێژیی داگیرکەرە کانیان ئە دیی لە خاکی فارسدا، کە چی بۆ لێ یە کانی لێ وە نە هات، بپزازییە ک ی خۆیان دەرنە ئە پری. لە شکر ی داگیرکەرە کانی ی لە خاکی میسر دا تە راتی یان ئە کرد، ئە یان کوشت و ئە یان بیری، برا کانیان ئە و هەموو خۆ یئە ئە پرژا بە بەر چاویانە وە و، گشە گش ی خۆ یئە کە ئە هاتە بەر گوتیان و،^(۱) چاویان سوور هە ل ئە گە را لە بینی ئە و کارە ساتە سامنا کە ئە لە ملا و لە ولایاندا و لە ناو دەستووییاندا روویان ئە دا... کە چی دەمارێکی پیا وە تی یان تیا نە ئە بزووت بۆ یار مە تیدانیان!).

پاشان لەم ژمارە یە دا و لە ژمارە کانی تری شدا، هوروزمی ئە بردە سەر موسولمانە کان بە گله یی کردن و سەرزە نشت کردن. هە ل مە تی ئە بردە سەر سەردارە کان، ئە وانە ی تووشی چا و برسی تی و خۆ یە رستی بیوون و، وازیان لە ئامانجە کانی گە و رە یی هینا بوو، هەر بۆ ناوی زل و بەزمورە زم و خۆش راباردن ئە گە ران، هەر بە وە دلێان خۆش ئە بوو کە دو ستا یە تی لە گە ل بێگانە دا بگرن و پە نا ی بێ نە بەر و داوای یار مە تی لێ بکەن لە پرۆژی تە نگانە دا بۆ شتی لانی نە تە وە کە ی خۆیان، هەر بۆ ئە مە ی دە سە لاتیان بە دە سته وە بمی تی. بلا وە یان بە هیژە کانی نە تە وە کانی خۆیان ئە کرد و ئە یان خستە سەر گە ر دانی یە وە. بەر یە ستی خۆ یئە واری یان لێ ئە کردن، پە کی کار و فرمانیان ئە خستن لە پیشە سازی و بازرگانی و کشتوکا لدا، ئە وە ندە ئە یان رو تان د نە وە. هوروزمی شی ئە بردە سەر پیا وە کانی ئایین و زانا کان، ئە وانە ی کە کزی یان هینا بوو بە سەر نە تە وە کە دا، لە جیاتی ئە مە ی بە هیژی بکەن بۆ تە فروتو نا کردنی چا و برسی یە کان. تیزی شی ئە کرد بە وانە ی کە یاری یان ئە کرد بە وشە کانی

(۱) راستتر: کفە کفی خۆ یئە کە...

هۆش و بیبری ئەو سەردەمە. لەبەر ئەوە بەپەرۆشەوه بووین که ئەم بەشە ی پێ دوای بهتین. (۱)

خوای لێی خۆش یی، له لاپەرە ۸۴ی بەشی یەكەمی نووسراوەکەیدا (میترووی مامۆستای پێشەوا شیخ محەمەد عەبدە) ئەمە ئەلی:

(دانەری ئەم نووسراوە لە پەرۆردەکردنیکی ئایینی دەرویشانەدا گەورە بوو. هەر لە ئەمەنی هەرزەکاری و پێگەشتنییەوه، دلی چوو بەخواپەرستی و گۆشەگیریدا. هیچ شتیکم ئەوەندە خۆیندەوهی بەسەرھاتی پیاوچاکەکان و ناوی خوا بردن و نوێژکردن پێ خۆش نەبوو. خرامە سەر خۆیندەوهی نووسراوی (أحياء العلوم)، (۲) لەپێش فێربوونی زانستەکاندا. خۆم نوومی خۆیندەوهی کرد. لە خۆیشم ئەخواست که فرمانی پێ بکەم. پاشان خەریکی فێربوونی زانستەکان بووم. دەرویشی (تصوف)یشم واز لێ نەھێنا، رێگە (نقشبندی)شم لەگەڵدا گرت. دەرویشیەکم لە لایەکەوه باش بوو که ئەیخستەمە سەر فێربوونی زانستەکان. بەلام لە لایەکی تریشەوه زبانی پێ ئەبەخشیم. که چوو (خۆیندنگای نیشتمانی)یەوه، خۆم لە فێربوونی زمانی تورکی و فەرەنسی نەگەیاندا. ئەوساکە پروام وابوو که فێربوونی ئەوانە، کەلکیکی ئایینی تیا نییە. هەرۆهە لەوانەیش نین که هەر لەبەر خوای گەورە فێریان بێم. (خۆ دوورخستتەوه لە بەروبوومی ژبان و قین هەلگرتن لەسەردارەکان و پارە بەفەرۆردەدەرەکانی جیھان، و زال بووبوون بەسەرما، هەر کامیکیانم ئەدی، لەسەر خراپەکانی سەرزەنشتم ئەکردن. جاریکیان سەرداری بیروتم، له (مزگوتی سەرای)دا لە شاری (تەرابلوس) سەرزەنشتم کرد، لەسەر ئەوەی که خراپ نوێژی ئەکرد. تەنانەت لەوەدا هەندی زانیانی سەر بەفەرمانرەوایی هەلەیان لێ گرت. (۳)

هەرۆهە زۆر کەسی تریشم، لە پیاوکانی وەزارەتی دادپەرۆری و هی تر، سەرزەنشتم

(۱) راستتر: پێ کوتایی بهتین.

(۲) (أحياء علوم الدين) کتیبیکە ئیمام (أبو حامد محمد الغزالي) که له سالی ۵۰۵ک - ۱۱۱۱ز وەفاتی کردوو، دایناوه، ناوبراو خەلکی تووسی خۆراسان بوو، نازناوی (حجە الاسلام)ی بوو، له کتیبەکانی تری: (تہافت الفلاسفہ) که بەرپەرچدانەویەکی فەیلەسوفەکانە، (المنقذ من الظلال) (مقاصد الفلاسفہ). له ژبانییدا سەری له دیمەشق و قاهیرە و مەککە داو، دوایی گەراو تەوه نەیسابور و له تووس کۆچی دوایی دەکات.

(۳) یان: رەخنەیان لێ گرت، سەرزەنشتم کرد...

کرد لەسەر رەوشتی خراپیان و هەلگرتنی کاتژمێر و زنجیرە زێرینەکانیان و بابەتی تر. (پاشان وا رێک کەوت، جاریکیان نووسراوەکانی خوای خۆشبووی باوکم هەلگێر و وەرگێر ئەکرد له پر دوو ژمارە (العروة الوثقی)م بەر چاوەکەوت.

بەپەرۆشی و خۆشییەکەوه خۆیندەوه وەک جادوو کاریان لە دلم کرد. پاش ئەوە دەستم کرد بەگەران بەدوای ژمارەکانی تری دا هەندیکم لای باوکم دۆزییەوه ئەوانی تریشم لای مامۆستام (شیخ حسین الجسر الطرابلسی) دۆزییەوه. لەبەر هەموویانم نووسییەوه جار لەسەر جار ئەم خۆیندەوه. بەهۆی ئەوانەوه، له تێگەشتنی ئایینی ئیسلامدا چوو مە سەر رێگایەکی تر: تێگەشتنم که ئایینی ئیسلام هەر بۆ گیان و بۆ ئەوه جیھان دانەرۆه، بەلکو بۆ گیانی و بۆ ئەوه جیھان، بۆ ئەمە جیھان و بۆ ئەوه جیھانی و دانەرۆه.

یەکی لە مەبەسەکانی ئەوەیە که مەرۆقاییەتی بخاتە سەر ئەوەی لەسەر بنچینە یەکی دادپەرۆری بیستە گەورە سەر زەویی بۆ ئەمە بیستە جێنشینی خوا بۆ دامەزراندنی خۆشەویستی و دادپەرۆری لەناو مەرۆقاییەتی دا.

(ئەم جۆرە تێگەشتنە تازەیی ئایینی ئیسلامە، بیروباوەریکی بلندتری بۆ پەیدا کردم له رێگا پیشاندان دا بەموسولمانەکان چونکە لەوه پێش هەر بەتەنگ ئەوه بوم که بیروباوەرەکانی موسولمانەکان راست بکەمەوه، له خراپە کردن دووریان بخەمەوه، بیانخەمە سەر بەجی هینانی فەرمودەکانی خوایی، له جیھانی و دووریان بخەمەوه له هەرشوێنیک بووما، بەدل و گیان ئەوەم ئەکرد تەنانەت که بۆ هەوا دانیکیش بەخۆ (۱) بچوو مایە گوندەکانی (کورە) له (لوینان) دا، نووسراویکی (الزواج عن إقتراف الکبائر)م لەگەڵ خۆم ئەبرد بۆ ئەمە بیکەم بەپالپشتی خۆم له کاتی ئەو نامۆزگارییانەدا که ئەم دا له هەموو کۆرێک دا.

بەلام لەپاش ئەوه، دلم چوو سەر ئەوەی که ئەبێ گشت موسولمانەکان بخەمە سەر رێگای شارستانی، سەرپاراستنی نیشتمانی کانیان، سەر بەرپەرەکانی لەگەڵ نەتەوهکانی تردا که له زانست و هونەر و پیشەسازی و هەموو کەرەستە یەکی ژباندان پێشکەوتوون لەبەر ئەوه دەستم کرد بەخۆ ئامادەکردن بۆ ئەو ئامانجانە دەستم کرد بەگەران بەدوای نووسراوەکانی (سەید جەمالەدین و شیخ محەمەد عەبدە)دا، بەدوای ئەو قسانەدا که له هەردووکیان کراوه، بەدوای ئەو نووسراوانەدا که لەبارە ی هەردووکیانەوه نووسراونەتەوه.

(۱) واتە: که بۆ پشوو دانیکیش...

(وام لئ هاتبوو، پشتم ته‌گرتن، به‌هموو هیتز و هه‌ره‌تیکمه‌وه له‌سه‌رم ته‌کردنه‌وه، که‌سیش نه‌ی ته‌وتیرا، له‌به‌رده‌می مندا توانج و پلاریان تی بگری...).

له‌جیگایه‌کی تریشدا ته‌لتی:

(... ته‌نانه‌ت هاو‌ریکانم به‌لداریکی گرفتاری جه‌ماله‌دینیان دائه‌نام په‌نگه‌ له‌ هاو‌ری کانا هی وا‌هه‌بووین که‌ به‌بانگ ده‌ری^(۱) ته‌وی دانابم، یاخود به‌یه‌کیک له‌ خاوه‌ن بانگه‌کانی دا‌نابم. به‌تاییه‌تی هه‌ر له‌به‌ر ته‌وه‌ی که‌ ته‌وه‌ی ته‌و‌ئیکرد، منیش ته‌مکرد، وه‌ک چوونه‌ ناو کومه‌لی (ماسونی)یه‌کانه‌وه و، دانیشتن له‌ جیگه‌ گشتییه‌کاندا، و زورمانه‌وه له‌ ته‌وروپادا و نزیک خسته‌وه و ئاموزگاریکردنی ته‌وانیش که‌ له‌ خاکه‌کانی ئیسلام دا‌بوون و موسولمان نه‌بوون).

ژی‌ریکی چاکه‌خواز و سه‌ره‌اریکی زه‌ر به‌ده‌ست

پیش ته‌مه‌ی جه‌ماله‌دین بگاته‌ ئیران، ناوبانگی گه‌بشته‌بووه ته‌وی زانا و گه‌وره‌ پیاو و ریش سپییه‌کان باشترین پیشوازیبان کرد.

ماله‌که‌ی بووبوو به‌جیگای زانست و ویژه و نیشتمان په‌رستییه‌کی نایاب و گه‌رموگور، له‌ هه‌موولایه‌که‌وه دۆسته‌کانی و ده‌رویشه‌کانی روویان تی ته‌کرد و لیبی کۆئه‌بوونه‌وه.

(ناصرالدین شاه)^(۱)یش ویستی که‌لکی لئ وه‌رگری و به‌هۆی یه‌کیکی وه‌ک ته‌وه‌وه شانشینه‌که‌ی خۆی بلتدبکاته‌وه ده‌ست به‌جی کردی به‌وه‌زیری جه‌نگ و ماوه‌ی دایه‌ که‌ به‌ئاره‌زووی خۆی کاروباری له‌شکر ریک‌بخات به‌لام له‌پاش ته‌مه‌ی بو‌ی ده‌رکه‌وت که‌ ده‌سه‌لات و گه‌وره‌یی رۆژ به‌رۆژ په‌ره‌ ته‌سینتی و، ئاره‌زوویه‌کی زۆر به‌هیتز و هه‌ره‌تی بی باکانه‌ی تیا دیی بو‌گۆربنی هه‌موو شتیکی کۆن و رزبو له‌ هه‌لسورانندی فه‌رمانه‌روایی فارس دا.

بو‌ورباکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه و هاوبه‌ش کردنی له‌ فه‌رمانداریی خۆی دا له‌ هیتز و هه‌ره‌ته‌که‌ی

(۱) بانگ ده‌ر: مه‌به‌ستی (الداعیه)یه.

(۱) ناسره‌دین شا (۱۸۳۱-۱۸۹۶) له‌ دایکبوی تاران له‌ بنه‌ماله‌ی قاجاریه‌کان که‌ حوکمرانی ئیرانیان ده‌کرد، ده‌یویست ولات به‌ره‌و شارستانیه‌تی نو‌تی ته‌وروپا به‌ری؛ بو‌یه‌گه‌لئ سه‌ردانی ته‌وروپای ده‌کرد. ئابلوقه‌ی (ه‌رات)ی ته‌فغانستانی دا، به‌لام ئینگلیزه‌کان له‌ملاوه‌ باشووری ئیرانیان گرت، جا ناچار له‌هۆی کشایه‌وه، له‌سه‌رده‌می ته‌مدا (به‌هاتییه‌کان) په‌ره‌یان سه‌ند و بلاووبونه‌وه. (میرزا ره‌زا کرمانی) ناویک به‌ده‌سیسه‌ی جه‌ماله‌دین تیرۆری کرد.

ترسی لئ نیشتن و دلئ لئ کرمی کرد، ئنجا ده‌ستی کرد به‌نزیک خسته‌نه‌وه‌ی ته‌وانه‌ی چاویان پی هه‌ل ته‌هیتنا و به‌ره‌ره‌کانی یان له‌گه‌ل ته‌کرد، له‌ (زانا کۆنه‌ په‌رسته‌کان)، به‌و مه‌به‌سه‌ی که‌ کزی بکات و پاش ماوه‌یه‌ک له‌ کۆشکی شاهانه‌ی دووربخاته‌وه.

به‌لام جه‌ماله‌دین، هه‌ستی به‌رقه‌ به‌ری شا کرد، په‌یی به‌و داوانه‌یش برد که‌ دوزمنه‌کانی بو‌یان ناوه‌ته‌وه زۆری پی نه‌چوو له‌ شای خواست که‌ ریگه‌ی بدات بجی بو‌ (رووسیای) ته‌ویش رپی دایجی بجی و به‌م خواسته‌ی جه‌ماله‌دین دلئ دامرکایه‌وه.

جه‌مال چوه (مۆسکۆ) و له‌ویشه‌وه خۆی گه‌یاند (به‌تریسبورگ)^(۱) پایته‌ختی چاره‌کان له‌هۆی ده‌ستی کرد به‌ووتاردان له‌ جی کۆبوونه‌وه‌کانیا و، وتار نووسین له‌ رۆژنامه‌کانیا له‌ بابته‌ فروفیلی رۆژه‌لات و رۆژئاواوه.

مانه‌وه‌ی له‌ رووسیادا چوار سالی خایاند به‌لام ته‌م ماوه‌یه‌ی ژبانی به‌ته‌واوه‌تی ده‌رنه‌که‌وتوه‌وه که‌چی کردوه و چیی به‌سه‌را هاتوه‌وه له‌هۆی ته‌نانه‌ت هۆی چونیشی بو‌ رووسیای نه‌زانراوه تا ئیستا به‌لام زۆرت به‌لای ته‌وه‌ دا ته‌چین که‌ مه‌به‌سی له‌وه ته‌وه‌ بو‌ویی که‌ ته‌م فه‌رمانه‌روایییه‌ هان بدات له‌ ئینگیلته‌ره و، راشی بکیشی بو‌لای خاکه‌ رۆژه‌لاتییه‌کان که‌ یارمه‌تییان بدات له‌ به‌ره‌نگاری کردنی داگیرکری دا هه‌روه‌ها له‌وه‌دا گومان نیه‌، که‌ سی ملیۆن موسولمانه‌که‌ی ناو رووسیایش، پالی پیته‌ناوه‌ بو‌ ته‌و کۆچه‌ی، تا تی بکۆشی بو‌ راستکردنه‌وه‌ی کاروباریان و، رزگاریشیان بکات له‌ ده‌ست زه‌بروزه‌نگی چار، که‌ له‌ژیر باری زۆرداری خۆی دا ریسوای کردبوون و پشتیشی شکاندبوون ته‌وانه‌ی ژبانی جه‌ماله‌دین یان نووسیوه‌ته‌وه، په‌به‌دل ده‌ریان خسته‌وه که‌ چهند جاریک له‌گه‌ل چاردا کۆبوته‌وه و، سکالای سه‌رگه‌ردانی ی موسولمانه‌کانی رووسیای بو‌کردوه و، تکاشی لئ کردوه که‌رپیان بدات نووسراوه‌ی ئایینییه‌کانی خۆیان له‌ چاپ بدن چاریش بی دلپی ته‌وی نه‌کردوه، خواسته‌کانی بو‌جیبه‌جی کردوه.

له‌وکاته‌دا که‌ (سه‌ید) له‌ (په‌تریسبورگ) بوو، (ناسره‌دین شا) هاته‌ ته‌وی و ئاره‌زووی پیشان دا که‌ له‌گه‌لیا کۆبیته‌وه.

(۱) سان بترسبورگ: شاریکی گه‌وره‌ی رۆژئاوای ولاتی رووسیایه، به‌نده‌ریکه‌ به‌سه‌ر رووباری (نیشا)وه، به‌ر له‌ به‌لشه‌مینه‌کان پایته‌ختی رووسیای قه‌یسه‌ری بووه، ته‌وکاته‌ پشیمان ده‌گوت (پترۆگراد)یان (سان بترسبورگ) به‌لام دوا‌ی ته‌کتۆبه‌ری ۱۹۱۷ناوه‌که‌یان کرد به‌ (لینین گراد) مه‌لبه‌ندیکی گرنگی پیشه‌سازی و رۆشنیری یه‌ له‌و ولاته‌.

جهمالهدين، تاره زووه كهی ئهوی خسته پشت گوی و له گه لیشی کۆ نه بووه وه که چار لینی
پرسی هۆی ناکوکی تۆ و شا چیبه؟

له بابته فه زمانه وایه پراویژ داره وه بیروباوهری خۆی بۆ دهرخست و، پیتویستیشی
پیشان دا بۆ هاویه شیکردنی نه ته وه له فه زمانه وایه خۆی دا گوتی شا ئهم بیروباوهرانه
په سه ند ناکات و نایش هیلج بخرینه کار چاریش پیتی گوت: (لام وایه شا مافی ههیه وای
بلتی ئایا چه شاهیک ئه وه په سه ند ئه کات که بکه ویتته ژیر چنگی جوتیاره کانی خاکه کهی
خۆبه وه؟) (جهمالهدين) یش پیتی گوت: (خاوه ن شکۆ! لام وایه ئه گهر ژیرده سه ته کان که
به ملیۆن ئه ژمیرین، دۆستی شاه بن، چاکتره له وهی که دوزمنی بن و بۆ هه لیک بگه رپین
په لاماری بدن، دلشیان پر بئ له ژه هری پشم و قین و ناگری تۆله سه ندن!).

چار، دهموچاوی تیک چوو هه لسا و جهمالهدينی به وشکییه که وه به جئ هیشته پاشان
به پیاوه کانی خۆی گوت که به گورجی له رووسیای بکه نه دهره وه به شیرینی، له وه ئه ترسا که
ئو تۆوه چاکه ی ئه بیرژاند، خاکیکی به پیت بدۆزیتته وه له رووسیادا و نه ته وه که ی لئ
راست بیتته وه بۆ به رهنگاری کردنی ئه و زۆروسته مه ی که لینیان ئه کات.

وارپیک که وت ئه و ساله نوین گاه (معرض) یک له (پاریس) دا کرایه وه، هه سالی
۱۸۸۹ جهمالهدين چو بۆ ئه وی شای ئیرانیس له پیتش ئه ودا گه یشتبوه (پاریس) بۆ
چاوپیکه وتنی نوینگاهه که له شاری (میونخ) پایته ختی (باقریا) دا هه ردوکیان به یه کتر
گه یشتن شا گه رابوه وه له پاریس، (جهمالهدين) یش له رینگادا بو بۆ پاریس.

وا دهرئه که وی که (ناسرهدين شا)، به دل ئه یه ویست جهمالهدين بیاته وه ناو کۆره که ی
خۆی بروای وابوو که ئه توانی جهمالهدين رام بکا و چه واشه بکا و وه ک خۆی ئه یه وی
بیخاته گه ر.

وای ئه زانی که به وهی دهرباره ی کردوه له ئیران دا، فیری ئه وهی کردوه که ملی بۆ
که چ بکات و هه رچیشی پئ بلتی به قسه ی بکات ئنجا که له شاری (میونخ) دا چاویان به
یه کتر که وت زۆری لئ کرد که له گه لیا بگه رپته وه بۆ فارس له پیتشدا جهمالهدين به ر
په رچی دایه وه و پیتی لئ داگرت که هه ر ئه بئ بگاته پاریس بۆ ئه مه ی نوینگاهه که ی بیینی
به لام شا وازی لئ نه هینا.

سه ری کرده سه ری و زۆری لئ کرد، تاوازی پئ هینا له گه شته که ی و له گه لیا گه رپه وه
(تاران) شا به هاوده مه کانی خۆی ئه گوت به به رگویتی جهمالهدينه وه که جهمالهدين پیاویکی

زاناو خاوه ن فروفیل و جهنگاوه ره، هه ل ئه گری بگری به سه ره ک وه زیر و کاروباری نه ته وه ی
بدریتته ده ست هه لی سوپینی.

له (جهمالهدين) یش وابوو، که شا له هه لئه که ی پیتشوی خۆی په شیمان بۆته وه و هاتۆته
سه ر پتی راست، ئه مجاره بیتته وه به ته واوه تی ماوه ی ئه دا که به تاره زووی خۆی کاروباری
فارس هه ل بسوپینی و هه رچی راستکردنه وه و چاکه یه کی گشتیش پیتوست بئ بۆ ئه و
خاکه، ئه هیلج جیبه جیتی بکات.

(جهمالهدين) یش هه ر ئه و نه ده گه یشتته پایته ختی ئیران و په یوه ندیبه به هیزه کانی خۆی
تازه کرده وه له گه ل ناوچه زانستی و فروفیله کاندای شای ئیرانی ناگادار کرد له خواستی
دلی خۆی؛ که ئه ویش دانانی ده ستوریک بو بۆ خاکی ئیران، تا له سه ر پئ و شوینی ئه و،
کاروباری گشتی هه ل بسوپینئ و به پیتی فه زمانی ئه و دادپه روهری بگری شا له پیتشدا له م
بیروباوه ره دلگیرنه بوو به ره ره چیشی نه دایه وه به لکو تاره زووی په سه ندکردنی هه بوو.

به لام ئه وانه ی پیتی وروژان، کۆنه په رسته کان و، خاوه ن زه ویبه گه وره کانی هاوده م و
یاریده دهره کانی بوون ئه وانه بوون که به زه بروزه نگ خاکی ئیرانیان ئه برد به رپتوه
فه زمانه وایه یان به تاره زووی خۆیان هه ل ئه سوپاند شه ریکی ئاشکرایان هه لگه رساند
به رامبه ر جهمالهدين.

توانیشیان (ناسرهدين) بخه نه سه ر ئه و بیروباوه ره ی که هیشته نه ته وه ی ئیران ئاماده
نه بووه بۆ ئه م جوړه راستکردنه وه و چاکه نوواندنه ده سه لانی شای ئیرانیس به و ده ستوره
ئه به ستریتته وه دووریش نیه که ببیتته هۆی له ده ست چوونی ته خته که ی!...

شا جهمالهدينی بانگ کرده لای خۆی لینی پرسی ناوه رۆکی ئه و ده ستوره ی ئاماده ی
ئه کات چیبه؟ ئه ویش تیتی گه یاند.

شای ئیرانیس پیتی گوت: (سهیدی به رپتو! به لای تۆوه ره وایه که یه کیکی وه ک من
شاهه نشاهی ئیران بئ، وه ک جوتیاریکی لئ بئ؟) سهیدی وهرامی دایه وه، گوتی:
(ئهی شاهی خاوه ن شکۆ! هه ز ئه که م بزانیته که شا کلاوه که ت و، گه وره یی ده سه لاته که ت
و، چوارپیتچکه ی ته خته که ت، به سایه ی فه زمانه وایه یی که ده ستووربیه وه، گه وره تر و،
به چنگ تر و، دامه زراوتری لئ دئ له ئیستا.

جوتیار و کرپکار و پیشه سازه کانی نیشتماکه یش، ئه ی خاوه ن شکۆ، به که لک ترن له
گه وره ییه که ی تۆ و له سه رداره کانی ژیر ده ستی تۆ تکایه رپم به دی که دلسوژیم به ته واوه تی

تاشکرا بکه، تا کار له کار نه ترازوه: بئ گومان ئه ی خاوهن شکۆ، دیوته و خویندویشتهوه، که نه ته وهی و اهه بووه، بتوانی به بئ خونکار بژی، به لام هه رگیز دیوته خونکاریک به بئ نه ته وه و ژیردهست ژیا بئ؟

شا رقی له جه ماله دین زۆر هه لسا دلئ لئ گوژی، لئی نه ترسا نه وه بئش که پالی پیته نه نا، له سه ر ئه م دوژمنایه تبیهی خوئی پروات به رامبه ر جه ماله دین، نه وه بوو که (سه ید) به ره نگاریی دهست درژیی بیگانه کانی نه کرد، که نه بیان ویست له ریگای پرۆژه ئابوورییه کانی داگیرکه ریبه وه له خاکی ئیراندا دهست بسپن و دهسه لاتی په یدا بکه ن.

شا بۆ هه لیک نه گه را که (سه ید) ی پی سه ره ننگری بکات جه ماله دینی زرنگ و تیگه بشتوو، هه سستی به و داوانه کرد که بۆیان نه نایه وه هه سستا و خوئی گه یانده شاریکی بچوکی نزیک به پایته خت، که گوژی (عبدالعظیم) ی لئ بوو نه مئیش له بهر نه وهی که به کییک بوو له پیته وه گه وره کان، هه وار که ی بهرز و پیروزیو له لای هه مووان هه رکه سی بچوایه ته ناوی، له خوئی دلئیا نه بوو، که کهس تازاری نادات و دهستی بۆنابات.

له ویدا ههوت مانگ مایه وه پۆل پۆل دهرویشه کانی نه چونه لای نه ویش و تاری بۆنه دان، توانج و پلاری نه گه رته شا، له سه ر کرده وه خراپه کانی، که به کییک له وانه ریکه که وتنی بوو له گه ل بیگانه کان دا له سه ر تالانکردنی نیشتمانه که ی خوئی.

هانای نه دان له ته خت بهیته نه خوارئ، بیری رۆشن نه کردنه وه که مافی خوراویان بزائن چییه و سه ریبه ستیسیان کن داگیری کرده وه (ناسره دین شا) ته واو پیته ته نگه تاو بوو بوو سه ید جه مال له پر نه خویش کهوت و چوو ناو جیگاوه و نه نه هاته دهروه و وتاریشی بۆ نه نه درا له بهر نه وه شاگردانیشی نه و ماوه یه وازبان له چونه لای هینا شا نه مه ی به هه ل زانی.

پینج سه د سواری خاوهن چه کی کرده سه ری له جیگا که ی ده ریان هینا گوتی: (له شیوه یه کی زۆر سوکی و ریسوایی دا که هه رگیز به بیردا نایهت، منیان به سه ر به فرا راکیشا تا بردیامه سه را... پاشان درنده کانی شا، منیان به و نه خویشییه وه فرئ دایه سه ر پشتی بارگیریک، به زنجیر و پا له هه نده وه، له و که شی زستانه دا که پری بوو له به فر و بای ساردوسر، چه ند تیپیک سواره منیان کیش کرد بۆ (خانه قین) که له سه ر سنووری عیراق دایه.

شا هه ر نه وه نده ی به س بوو که جه ماله دین له کوئی بیته وه ئیتر دهستی کرد به بازرگانی به سه ر سامانی نیشتمانه که یه وه.

به رامبه ر به دامه زرانندی (بانکی شاهانی) له ئیران دا، پاره ی له (بارون یۆلیۆس لۆقه رن) وه رگرت ئنجاریی دایه داییمه زرتینی و پاره به ناوی فه رمانه وایی ئیرانه وه ده ربکات.

ههروه ها رپی نه وه شیدا که کان له هه موو کانگاکانی ئیراندا ده ربه ینی ریشیدا هه رچی (..... = تنباک)^(۱) ی خاکی ئیران هه یه هه ر نه و بیکری و بازرگانی ی پیته بکات بۆ نه م هه موو پرۆژه گه ورانه رپی دا به کابرا له چه ند مه رجیکی هه زاران و تالان به ولاره نه یخسته سه ری له ناو جه ماله دین، له شاری (بصره) ی عیراقه وه هوروزمیکی گه وه ی نووسین و قسه ی برده سه ر ناسره دین شا، له رۆژنامه کان و جئ کوئونه وه کاندایه له پاره به فیرۆ به خت کردنه که ی نه دوا، له بابته ئالۆش و خرۆشه کانیه وه قسه ی نه کرد که هۆگری بوو بوو ده رباره ی په رش و بلاو کردنه وه ی سامانی نه ته وه وه نه ینوسی و قسه ی نه کرد که به خوژیی نه روا نامه یه کی دوورودریتی نووسی بۆ (حاجی میرزا محمه د حسینی شیرازی) که گه وه ی پیته وه اکانی (شیعه) بوو، هه رچی خراپیه کی فه رمانه وایی ئیران هه یه، شپزه یی و سه رگه ردانی و هه ژاریی و هه ناسه ساردیی گه لی ئیران هه یه تیاپیشان دابوو تیا نووسیوو:

(نه ی خواناسی هه ره گه وره! شا له که لک که وتوو، ره وشتی خراب بووه، هه سستی کزبووه، دلئ ره ش بووه. وای لئ هاتوو هه کاروباری نیشتمانه که ی بۆ نابری به رپوه چاکه و که لکی نه ته وه که ی بۆ نابریته سه ر... ئینجا نه لئ: (پاشان نه و به شی هه ره گه وه ی خاکی ئیران و گه نجینه کانی فرۆشته وه به دوژمنه کانی تاین: وه ک کانه کان و نه و ریگایانه ی نه یانگه نی وه ک نه و شه قامانه ی که نه وان نه به سستیته وه به سنوره وه وه ک نه و خانانه ی که له ملا و له ولای نه و هه موو ریگا و شه قامانه وه دروست نه کرین، که هه موو لایه کی ئیران نه گره وه، له گه ل نه و رز و باخ و کیلگانه دا که نه کونه نه ملا و نه ولای نه و شه قام و ریگایانه وه ههروه ها رووباری (کارون) و نه و میوانخانانه ی که له م به رو له وه ریبه وه دروست نه کرین تا سه رچاوه که ی له گه ل هه موو باخ و میوگیکا که به و رووباره ناو نه درین ههروه ها شه قامی (نه هواز- تاران) ییش له گه ل نه و ساختمان و میوانخانانه و، رز و باخ و کیلگانه ی که له ملا و له ولایدان دیسانه وه (توتنی نیگره له) و کیلگه کانی و کوگاکانی، له گه ل نه و خانوانه ی که بۆ پاسه وان و کوژ هه لگر و فرۆشیار پیوستن له هه ر کوئیه کابن

(۱) تنباک: تبگ، تیغ = توتن

و که ی ببن ههروهها دهست گرتن بهسه تری دا، بهمه بهسی مهی دروستکردن له گهل ئه و دوکان و کارگه و کارخانه دا که له هه سوچیکی ئیراندا به کاری دی.

ببجگه له وانه سابوون و میو و شه کر له گهل ئه و کارگه و کارخانه دا که پتوستان بو دروستکردن و پوخته کردنیان هیشتا ماوه له بانکیش بدوین ئه گهر ئه ته وی بزانیان بانک چیه، بام پیت بلیم: که بریتیه له وهی جله وی نه ته وهی ئیران هه موویان بده بته دهست دوژمنی موسولمانان تا بیانکات به بندهی خو، بیانکرت، ئه وانیش ملی بو که چ بکن و ببکن به گه وهی خو یان له گهل ئه مانه شا هه مووی، شاهی ناشی و گیژ و ویت ئه بوست بو ره پیاوانی ئیران به قسه ی پروپوچ چه واشه بکات، به تو ره بوونیکه وه ئه یگوت: ئه مانه هه موو په یمانامه و ریککه و تینیکی دهموده ستین، له سه د سال زورتریان پی ناچی!...

نه ته وهی ئیران تا ئه هات پشم و قین یان له شا زورت ره هل ئه گرت جا ئه م قسه انه ی جه ماله دین ئه و پشم و قینه ی گرتی برده و ته قانندی (حاجی میرزا حسینی شیرازی) یش نامه یه کی نارد بو شاه، وای تیا نووسیوو:

که ری دان به بیگانه کان به روو بوومی خاکه که بچنه وه، ههروه ها فروشتنی مافه کانی نه ته وه به بیگانه، کاروباریکن نه ئایین ری ئه دا بکرتن، نه یاسا و ده ستوره کان ریتی پی ئه دهن زاناکانی ئیران و روشنبیره سه ره سه ته کانی هه موو پشتیان گرت به لام (ناسره دین) نه گوپی دانی، نه بایه خیشی به قسه که یاندا له جیاتی ئه وه دهستی کرد به گرتن و تازاردانی نیشتمان پهروه ره گه وره کان. (تهوریز) وروژا، پاش ئه ویش (أصفهان) و (شیراز) وروژان پیشه وای گه وره یش په نای برده بهر چه کی ئایین بریاره به ناوبانگه که ی خو دا له باهت

نه کیشانی توتنی نیرگه له وه کاتیکت زانی هه موو ئیرانبیه کان دوا ی قسه ی که وتن و ازبان له کیشانی توتنی نیرگه له هینا، که به دل چه زیشیان لی ئه کرد. شا له ده ستیا شکا، هه ره نه چیکی دا له پینا و شکاندی بهرگه گرتنی نه ته وه دا به باجوو زوریش خه ریک بو به هه ره شه کردنی باره گای (حاجی میرزای شیرازی) یه وه، به لام پیشه وایه خه ی به هه ره شه کردنه که ی شا نه ئه دا، تا ئه هات شیرگیرتر ئه بو به بریاره که ی خو یه وه دوا یی ناچار ما گو ی بداته قسه ی نه ته وه که ی خو له گهل ها و به شیه بیگانه که دا ریککه وتن که په یمانامه که هه لبوه شیننه وه به مه رجی پاره یه کی نیو ملیون لیره بدری به (میسته ر تالیوت) له توله ی ئه وه دا که په یمانه که ی لی تیک دراوه دیاره ئه وه یش شه بازلله یه کی به هیزبو، که له هیز و ده سه لاتی ئینگلیزه کان که وت له ئیران دا.

جه ماله دین، هه ره به م سه رکه و تنه ی نه ته وه ی ئیرانه وازی نه هینا هه ره له سه ره هانه دانی خو ی ئه رویشت، تا گه رمه به خه بات کردن بدری بو شکاندی پتوهندی به نده یی شا به ته وایی ئه و ساکه، له (بصره) دا هاتبو وه وه سه رخوی، ته ندروستییه که ی گه رابو وه وه دوخی جاران له ویتو چه بو (له ندهن) له وی دا بو به ها و به شی ده کردنی گو قاریکی مانگی ناوی (ضیاء الخافقین) بو، به زمانی ئینگلیزی و عه ره یی ده ره ئه چه و له وی دا دهستی کرد به نووسین له ژیر ناوی: (السید الحسینی) دا و تاره کانی ئاگر و روشناییان لی ئه هاته ده ره وه چه ند هور و ژمیکی به هیزی برده سه ر زور دار ییه کانی فه رمانه وایی خا وه ن زه بر و زنگ و زه وی داری له میسر و ئیراندا له ژماره ی یه که می ئه م گو قاره دا، که له مانگی ره شه میی ۱۸۹۲ ده رچوو بو، لی کولینه وه یه کی ده رباره ی (کاروباری ئیستی فارسی) نووسیوو، و له خواره وه چه ند پارچه یه کی میژووی گرنگی لی ئه گپینه وه:

(... فه رمانه وایی، ده ستوری ئایینی له ناو برد، یاسای شارستانیته یی نه ویست و خو ی لی دوورخسته وه، تیزبشی کرد به یاسای هوش و سروشتی ئا ده م زادی، ئه ویشی خنکاند، ئاره زو نه بی که سه گه وه ی نییه، چا و چو نکو نه بی که سه فه رمان نادا، زور داری و چه واشه کردن نه بی هیچ شتی کاروبار هه لئاسور پتی فه رمانه وایی بریتیه له له ش داغ کردن و شیر وه شاندن و کوته ک لیدان خوین رشتن دل خوش ئه کات، ئابرو و بردنی ئه م و ئه و سه ری بلند ئه کاته وه، تالان کردنی بیتوژن و هه تیوان به سه ره ئه زانی، له و خاکه دا ئاسایش هه لگیراوه، دانیشته وکانیشی هیچیان بو نه ما وه ته وه ژبانی خو یانی پی بیاریزن له ده ست زوروسته م، هه له هاتن نه بی.

(پینچ یه کی ئیرانی یه کان ده ربازبوون بو خاکه کانی (عوسمانی) و رووسی له ویا نه دا ئاواره یی به کوچه بازاره کان دا ئه سو رپنه وه ناچار بوون ببنه کوئل هه لگر و گه سک لی ده ر و خوئل فری ده ر و ناوه یته ره ئه وانه له گهل ئه وه یشا که به تیروپری و سه روچا و ته پو تو زاوی و پیشه سووکییه وه ئه ژین، سوپاسی خوا ئه که ن که گیانی خو یان بو رزگار کراوه...

(له خاکی ئیراندا، بو باج سه ندن و پاره کو کردنه وه و سه رانه و گو مرگ ئه ندازه نیه تا وانباری له سه ره بنچینه ی راستی ئاراسته ناکری، نه ئایین پی ره وایه، نه هوش، سزادان له ژماره نایه ت ئه مانه هه موو به ده ست ده سه لاتی ئاره زوو و چا و چلیسی و زور دار ییه وه ن فه رمانه وایی بی ده ستور، بی یاسایه بی پی ره ویی هه موو که سی به ئاره زوی خو یه تی، چی ئه وی و چی ئه توانی ببکات، ئه یکات بریاردانی سه ردار به ره به ست که ری نیه، چ بریاریک بدا بو ی ئه چپته سه ره له سه ره دراوسی، دراوسی تا وانبار ئه کا، به بو نه ی تا وانی بی

تاوانیکهوه که خۆی بۆی دروست ئەکات دێیهک وێران ئەکات هه‌موو که‌سی به‌لای ئەوهوه ئۆبالی هه‌مووان به‌ئەستۆبه‌تی... (هه‌موو سه‌ردارێکیه‌ش به‌پیتی گه‌وره و بچووکی جیگاگه‌ی و ده‌سه‌لاتی، هه‌موو سالیک دیارییه‌ک پیشکه‌شی شا ئەکات پاشان ئه‌ویش، هه‌ر که‌سیکی له‌گه‌لای بۆ فرمانی فه‌رمانه‌وه‌ی یاخود بۆ فرمانی خۆی، وه‌ک کارگێڕ و نووسه‌ر و یارمه‌تی ده‌رو بالباز و که‌لله په‌ڕین و چیشته‌که‌ر و ده‌س و پتوه‌ند و مه‌یته‌ر و کاروان گێڕ له‌ توله‌ی فرمان پێ کردنیان شتێکیان لێ ئەستێنێ نه‌سه‌ردار مووچه‌ی هه‌یه لای فه‌رمانه‌وه‌ی نه‌ ئه‌و فه‌رمانه‌ره بچووکانه‌یش هه‌یانه.

جا ئەم گه‌له درنده‌یه و ئەم که‌متیاره برسیانه‌ت که له ناکاو ئەده‌ن به‌سه‌ر دانیشتوانی خاکه‌که‌دا، په‌لامار ئەده‌ن و ئەکوژن و ئەه‌رن و ئەخۆن و مال کاول ئەکه‌ن، نه‌به‌زه‌ییان به‌که‌سدا دیته‌وه، نه‌هۆشیکیان هه‌یه پێیان بلێی هۆش!... هه‌ش به‌سه‌ر ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ی که ڕۆژگار خستوتییبه به‌رچنگی فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌کی درێ زۆرداری وه‌ک ئەم فه‌رمانه‌وه‌یاییه... (ئنجاسه‌ردار و به‌رده‌سته‌کانی بۆ ئەمه‌ی ئەوه‌ی پیشه‌وه داویانه و، ئەوه‌یش که به‌لێنیان داوه له‌وه‌داو بیده‌ن به‌ ژوو خۆیان، ده‌ستیان بکه‌وی، له‌ ماوه‌ی فرمانی بینینیاندا که‌ نایزان چهند درێژ ئەبیته‌وه، هه‌رچی ده‌ستیان بڕوا له‌ کاروکرده‌وه‌ی گه‌نگ و نه‌نگ و ناپه‌سه‌نددا په‌روایان له‌که‌س نه‌یه ئەیکه‌ن... ئافه‌ت به‌پرچدا هه‌ل ئەواسن، پیاو له‌گه‌ل سه‌گی دردا ئەخه‌نه‌ جه‌واله‌وه، گوێ ئەکوئن به‌ته‌خته‌دا به‌زمار، په‌ت ئەخه‌نه‌ لوته‌وه و ئەو بیچاره‌یه به‌و شپه‌وه پر له‌ تازاره‌وه به‌ناو کووچه و بازاره‌کاندا ئەسوڕپێنه‌وه. سووکترین ئازاردانیان بریتیه‌ له‌ داغ کردنی له‌ش و دارکاری کردن.^(١))

(١) سه‌یروسه‌مه‌ری ڕۆژگار له‌وه‌دایه که ئەم زولم و جه‌وره‌ی جه‌ماله‌دین باسیان لێوه‌ ده‌کات، له ١٨٩٢دایه، به‌لام نه‌یده‌زانی که له‌ که‌متر له‌ سه‌د سالی داها‌تووی تردا و به‌پال ئێران‌ه‌وه و له سه‌رده‌می رزگاری و سه‌ریه‌ستی گه‌لندا و چوونه ناو مانگ و به‌ره‌و‌پیشه‌وه‌چوونی شارستانییه‌ته‌وه، له عێراقی به‌عسی سه‌دامدا درنده‌ترین و وه‌حشیگه‌رتین ستم و ئیستیدادیکێ وا ئەنجام ده‌دا درێ گه‌لی کوورد به‌تایبه‌تی و عێراقی به‌گشتی، که ئەمانه‌ی ئەو باسیان لێوه‌ ده‌کات زۆر ئاسایی و سووکن، ئەو زولم و جه‌وره‌ی سه‌دام به‌به‌رچاو و گوێ گشت ده‌وله‌ت و ریکخراو و حزبه ئیسلامیه‌ جه‌وره‌جۆره‌کانی دنیای موسلمانه‌وه ئەنجام‌ده‌دان، به‌به‌رچاوی ئەو ئیسلامی سیاسیه‌وه که جه‌ماله‌دین له‌ پیشه‌نگه‌کانی سه‌ره‌ل‌دانیان بووه، به‌لام که به‌عسی سه‌دام و رژیمه زالمه‌که‌ی نغزو کران، گشت ئەو لایه‌نانه‌ که‌وتنه‌ قورپیتوان و سنگ کوتان و پرومسه‌ت پێنه‌وه بۆی و بۆ (ئەو ئیسلامه‌ی که له‌ عێراقدا داگیر کراوه!!).

(فه‌رمانه‌وه‌ی ئێران، مووچه به‌سه‌ربازه‌کانی خۆی نادات، نه‌مانگانه‌بیشیان ئەدات، نه‌ سالانه، هه‌ربه‌ره‌للایان ئەکات بۆ ده‌ست و بازووی خۆیان و هونه‌رمه‌ندی خۆیان له تالانکردن و دزیندا جا سه‌برکه نه‌ته‌وه‌ی به‌سه‌زمان، به‌ده‌ست فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌کی ناشی و زۆرداری واوه چیی به‌سه‌ر هاتیب!...)

له ژماره‌ی دووه‌می گۆفاره‌که‌دا که به‌رمانگی نه‌ورۆزی سالی ١٨٩٢ ئەکه‌وی و تارێکی بلاوکرده‌وه، له‌پیشه‌وه ناوی زانا و پیاوه ئایینییه گه‌وره‌کانی ئێرانی برده‌بوو، رووی قسه‌که‌ی له‌وان بوو، داوی لێ کردبوون که (شای زۆرداری زه‌رده مار) له‌ته‌خت به‌پێنه‌ خواره‌وه چونکه له‌وه‌تی هاتۆته سه‌رته‌خت (ڕۆژ به‌ڕۆژ مافی زاناکان داگیر ئەکات و، سووکیان ئەکات و، قسه‌یان ئەشکینێ ئه‌ویش هه‌ر بۆ ئەمه‌ی ئاره‌زووی زۆروسته‌می خۆی به‌فرمانه‌ی بی فه‌ره‌کانی خۆی دامرکینیته‌وه و، ماوه‌ی زۆرداری و به‌دکاری خۆشی فراوان تر لێ بکات) که به‌هۆی ئەوه وه: (پێگای بۆ کرایه‌وه بۆ شکاندن نه‌ته‌وه و، وێران کردنی نیشتمان هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی نه‌نگ و درنده‌ی تاقی کرده‌وه، هه‌موو په‌فتاریکی ناشیرین و ناپه‌سه‌ندی نوواند هه‌ر پاره و پوولیکێ له‌ په‌نجی شانی هه‌ژار و بی ده‌سه‌لات پچرپیوو، هه‌مووی له‌ که‌تن و داوین پیسی و به‌زموره‌زمی ناشایسته‌دا به‌فیرۆدا... نه‌ له‌ فرمیسیکی هه‌تیو باران سله‌مییه‌وه، نه‌ له‌ هاوار و فه‌ریادی بی باوکان دلێ راجه‌نی...)

قسه‌کانی و تاره‌کانی، له‌ خاکی ئێران دا ده‌نگیکێ گه‌وره‌ی دایه‌وه کوومه‌له‌کان و گه‌له‌کانی نه‌ته‌وه‌ی بزواند، ده‌سته‌کانی زانا و ڕۆشن بیره‌کانی وروژاند، بۆ بینینی ئەو زۆر و سته‌مانه‌ی که له‌ نیشتمان‌ه‌که‌یاند ئەکرێ چاوی کردنه‌وه، وره و نیاز و ئاره‌زوویشی به‌هیزکردن بۆ خه‌بات کردن له‌ پێناو لابرديا. (ناسره‌دین شا)، هه‌ستی کرد که‌وتۆته ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌کی گه‌وره‌وه راسپارده‌که‌ی (له‌نده‌ن)ی خۆی نارده‌کن سه‌ید جه‌ماله‌دین، هه‌ر پاره‌یه‌کی ئەوی بیداتی و ده‌مکو‌تی بکات به‌لام زرنگی تیگه‌بیشته‌وو، بی‌زی نه‌هات ده‌ست له‌ پاره‌ی زۆردارییه‌وه بدات به‌سه‌ربه‌رزی و ده‌روون پاک‌ی و راستی په‌رستییه‌که‌ی خۆیه‌وه گوتی:

(به‌خوا سویند ئەخۆم به‌هیچ واز ناھینم به‌وه نه‌بی که شا بکوژری و سکی هه‌لدیری و گۆر به‌گۆر کری!)

شازاده (شه‌کیب ئەرسه‌لان) ئەلێ: که ناسره‌دین شا زانی به‌هیچ کلۆجیک جه‌ماله‌دینی بۆ دلخۆش ناکری، نارديه کن خونکار (عه‌بدو‌لحه‌مید) تکای لێ کرد، جه‌ماله‌دین کیش بکاته لای خۆی، به‌لکو ئەمه‌ خوايه له‌ژیر چاودیریکردنی ئەودا، له‌ده‌ست زمان و ده‌ستی

پرزگاری بیبی له راستیدا زۆری پێ نهچوو، جهماله دین بههۆی (رۆستهه پاشا) ی راسپاردی فهرمانه وایبی (عوسمانی) یهوه له (لهندهن) دا نامه یهکی له (مابینی هوما یۆنی) (۱) یهوه وهرگرت، بانگی کردبوو که بچیتته تهسته موڵ بهو بیانوهوه که خۆی تهرخان کردووه بۆ خهبات کردن له پیتناوی نیشتمانه کهی خۆی دا.

تکای بهخشینی کرد له چوونی بۆ تهوئ بهلام نامهکانی (مابین)، پهیتا پهیتا تههاتنه سهری بهگهرمی داوای هاتنیان تهکرد، له تهندازه بهدهر روویان لێ نهناو تکایان لێ تهکرد وازیان لێ نههینا، تا ناچاربوو لهندهنی بهجی هیشته و له سالی ۱۸۹۲ دا گهیشته تهسته موڵ.

تهو دهسه تهمهنی پهنجاو چوار سال بوو نیازی هه تهوئندهبوو چهند رۆژتیک لهوئ بمینیتتهوه و بگهریتتهوه جیتی خۆی. بۆ سهه فرمانه کهی خۆی.

تهگهر تهمه راست بێ که ناسره دین شا، خاوهنی تهو بیره بی، که جهماله دین بچیتته پایته حتی (عوسمانی) یهکان. بێ گومان، هه تهو بیره، (خونکار عهبدو له مهید) یش پیتی خۆش بووه چونکه بروای وابوو، که تیگهیشتهو یهکی زرنگی گهورهی وهک سهید جهماله دین بیتته ناو هاوده مانیهوه، بێ گومان یارمه تیبه کی باشی تهدا له بهدی هینانی تاو ته دوورهکانیدا ههروهها، له بهرچاو موسولمانهکاندا، خۆی وا پیشان تهدا که خونکاریکه چاودیری زانست و زانیان تهکات و بایهخ به چاکه خوازان و رۆشنبیران تهدات تهویش بام وهکو (خدییو ئیسماعیل) و (ناسره دین شا) بکات بیتجگه لهوه ویستی رینگایشی لێ بگری نهوهک له گهله تازادی خوازهکانی تورک دا که رهویان کردووه بۆ (پاریس)، کۆششی خۆی یهک بخات له پیتناو داواکردنی فهرمانه واییه کی دهستوریدا چونکه سهید جهمال تهوانه دیوو له پاریس دا، به دلایا چوو بوون، تهنانهت به کۆمه له که یانی گوتبوو (کۆمه لێ چاکه خواز) یاخود (کۆمه لێ چاک).

لهو کاره ساته سهیرانهی که (سهید) تهیگتیه یهوه تهوه بوو: که گهیشتهووه تهسته موڵ، تهماشای کردبوو هاوده می خونکار عهبدو له مهید، له (مابین) هوه نیراوه بۆ تهوئ چاوهروانی تهکات که هاتبوو به پیرهوه لیتی پرسیبوو: (سهیدی به ریز کوان یه غدانه کانت؟) تهویش گوتبوو: (یه غدانی جل و بهرگ و نووسراو نه بی، هیچی ترم پێ نییه) هاوده مه کهیش گوتبوو: زۆر باشه بهرموو جیگا که یانم پیشان بدهن)

(۱) مابین: کۆشکی سولتان

سهید جهماله دینیش پهنجهی کیشا بۆ سنگی خۆی گوتبوو:

(یه غدانهکانی نووسراوه کانم لیسه دان!)، پهنجهیشی کیشابوو بۆ شاکۆکهی گوتبوو: (یه غدانهکانی جلویهرگه کانیشم لیسه دان!) زرنگی تیگهیشتهوو، له سهره تایی ده ربه ده ریه کهیدا، وا راهاتبوو ساکویه کی تر و چهند ده رپێ و شهروالیکی تری له گهله خۆی تهبرد بهلام که تاواره بوونهکانی زۆریان لێ هات، پیتی گران بوو ساکۆکهی تریشی له گهله خۆیدا هه لگری، هه بهو ساکۆیهی خۆیهوه تهمایهوه تا کۆن تهبو و ته درا ئنجا تهوهی فری تهدا و ساکویه کی تری تهگوری.

سهید له تهسته موڵدا، پیتسوازییه کی گرنگ و گهورهی بۆکرا (خونکاری عوسمانی) تریکی خستهوه له خۆی له بابته کاروباری فهرمانه وایبی و به سهرهاتی موسولمانه کانهوه گفتوگۆیه کی زۆری له گهله کرد خۆی وانواند، که تاماده به بۆ بهجی هینانی هه موو پرۆژه چاکه خوازییهکانی و بیروباوهره تازادی په رستیهکانی، کۆشکیکی گهورهی بۆ رازندهوه به هه موو که لوپه لیتی ناوازهوه مانگانه یه کی هفتا و پینج لیسهی عوسمانیشی بۆ برهوه جهماله دین وای هاته پیتش چاو که ته مجاره به تاواتی خۆی تهگات و خاکی رۆژههلات به چاکی و تازادییهوه تهبینی بهلام زۆری پێ نهچوو کاره ساتی رۆژگار بۆی ده رخواست که به ههله دا چوو.

بۆ دواجاریش فیتری تهوهی کرد، که تهو راپه رینهی خۆی تاواتی بۆ تهخوازی له رینگای کۆشکی شاهانه و تهو ناوچانهوه پیک نایهت، که پرن له فروقیل بازی و به دخویب کردهوه نهنگی. ته بی له رینگایه کی وههاوه پیک بیت که هه رچی هیزه زیندووه کان و پیساوه کارگوزاره رۆشن بیرهکان و تازادی په رورهکان هیه هه موو یهک بگرن و له گهله نه تهوه دا هورورم به رنه سهه که لاتنی زۆروستهه و به دکرداری.

جهماله دین، که له تهسته موڵیشدا بوو، هه له سهه هورورمهکانی خۆی ته رۆیشته بۆ سهه ناسره دین شا، به مه بهسی تازا کردنی نیشتمانه کهی له دهست زۆروسته می تهو له سهه تهوه رۆژتکیان (عهبدو له مهید) بانگی کرده لای خۆی، پیتی گوت: (راسپاردی عهجهه تکای لێ کردم، که پیت بلیم واز بهیتهی له شا، ته مه نده لیتی نه دویتی و داوی بۆ نه نیتهوه.

منیش له بهر تهوهی که به تۆدا رانه پرموم به قسهه بکهیت، به لیم پیتا که تۆ وازی لێ ته هینیت) زرنگی تیگهیشتهویش وهرامی دایهوه گوتی: (نیازم وابو که واز له شا نه هینم تا گۆر به گۆری ته کهم بهلام له بهر دلی تۆ تهوا بهخشیم) خونکاریش گوتی: (به راستی شا له

تۆ زۆر ئەترسێ (ئەترسێ) ئیتر لەو رۆژەوه خونکاری (عوسمانی) ترسی جەمالەدینی چوو دڵەوه لەگەڵ ئەو شەهەر لەسەر رەوشتی خۆی مایەوه لەگەڵیا، نازی ئەگرت و قسەى شیرینی لەگەڵ ئەکرد و دلی خۆش ئەکرد بەلام ئەم رەوشتە سەرزارییە، راستی (عەبدولحەمید) ی لە سەید جەمالەدین نەشاردبوو ئەوە لەبەر ئەوە کە بەتەنیا ئەمایەوه لەگەڵ ھاوڕێکانیا، پیتی ئەگوتن: (ئەم خونکارە بۆتە دەرد لەسنگی فەرمانرەوایی دا)!!...

رۆژتیک لە رۆژان کابرایەکی ئێرانی ھا تە ئەستەمول ناوی (میرزا رەزای کرمانی) بوو. لەگەڵ جەمالەدین دا پیتکەوه خرابوونە بەندیخانەوه لەناو جێ گۆری (عبدالعظیم) دا ئەم پیاوه ماوێهەک مایەوه لەگەڵ جەمالەدینی مامۆستای دا لە بابەت بەسەرھاتی ئێران و زۆروستەمی ناسرەدین شاوہ گەلیک گەفتوگۆیان کرد کەس بەراستی نەیزانی کە چ قسەیهکیان کردووه بەلام ئەوەی بۆ ھەمووکەس ئاشکرا بوو، ئەو ھوو، کە (رەزای کرمانی) ئەستەمولی بەجێ ھێشت، بەرامبەر بە شا قینیتیکی زۆری لەدەلا بوو ئیتر ھەر چەند مانگیکی پێ چوو، لە مزگەوتی (عبدالعظیم) دا، ھەلی کوتایە سەر (ناسرەدین شا) لە شاری (تاران) دا و خەنجەرێکی لێ دا و ھاواری کرد: (بیگرە لە دەست جەمالەدین!) شا دەمۆدەست کەوت و مرد بەو رەنگە ئێران لە دەست زۆروستەم و بەدکرداری ئەو رزگاری بوو.

کە جەمالەدین بەکوشتنی شاھی ئێرانی زانی، گەشی و خوشییەکی پێ کەوت بەھاوڕێکانی گوت: (ئیمرۆ دەرکەوت کە نەتەوێ ئێران نەمردوو نەتەوێهەکی وایشە کە ھیوای لێ ئەکرێ چونکە ئەو نەتەوێهە، رۆڵەیهکی وای تیا ھەلکەوێ، بتوانی تۆلە ی بۆ بکاتەوه و، ئەو زۆردارە چنگی بەسەردا گرتوو بیکوژی، ئەونەتەوێهە زیندوو و ھیوای ژبانی لێ نەپراوه).

ژمارەیهکی گۆقاری (ئەلیستراسیۆن) ی فەرەنسە ی دەست کەوت، ویتە ی (رەزا کرمانی) ی تیا کیشرابوو، ھەلئاسرابوو بەداردا، کۆمەلێکی لێ کۆبوو بوونەوه، خەفەتیا بۆ ئەخوارد ئەویش قسە ی بویژتیک خۆتەوه کە ئەلی: (بەلندی لە ژباندان و بەلندی لە مردن دا، بەراستی ئەمە شتیکی وایە کە پیاو لێ سەرسام ئەبێ!).

ئنجە بەراکانی گوت: (سەیرکەن چۆن بەبەلندییەوه ھەلیان واسیوہ مەبەسیان ئەو ھووہ ھە ئەو لە ھەموویان بەلندترە!)

ئیمە نازانین چۆن ئەمە لیک بەدینەوه، کە پیاویکی وەک سەید جەمالەدین کوشتنی

پیاوی فەرمانرەوایی لاپەسەند بوو و پیتی خۆش بوو کەچی خۆی لە ھەموو کەس باشتری ئەزانی کە کوشتنی سەرداری زۆرداری بەزەبروونگ، نەزۆرداری لائەبات، نەزەبروونگ، دووریش نیە کە سەرداریکی وای پیتە جیگای کە لەو زۆرداریی و بەزەبروونگتر بێ تیک چوون و ئاژاوہیش بەھیچ شتیکی چار ناکرێ بەو نەبێ کە ھۆیەکانی لە رەگوریشەوه دەریکیش، ھەر شتیکی گەشە ی پێ ئەکا و ئەپیارتی لەبەنەوه ھەلکەنی.

لە کۆشکی (عەبدولحەمید) دا

خونکار عەبدولحەمید، پایە ی (شیخ الاسلام) ی بۆ سەید جەمالەدین دانابوو کە بیداتی بەلام ئەو نەبووستبوو لە جیاتی ئەو داوای ئەو لێ کردبوو کە ماوہی بدات کارتیکی بنچینەیی وای بکات کە بتوانی ئەو یاسایە ی ماوہ لە خاکی عوسمانی دا ببیگۆرێ و فەرمانرەوایییەکی دەستووری دابەزینی، بەو مەبەسە ی کە بگاتە ئامانجەکی خۆی، کە بریتی بوو لەوہی کە فەرمانرەوایییەکی ئیسلام لە کزی و لاوایی خۆی رزگار بکات و بیگەیتنێتە ریزی نەتەوه بەھیزە پیتشکەوتووہکانی جیھان، پاشان ھەموو نەتەوه موسولمانەکان یاخود رۆژھەلاتییەکان لە خۆی کۆبکاتەوه، تا پیتکەوه بەرہەکی پیت بەیتن بۆ بەرہنگاری کردنی داگیرکەرانی رۆژئاوا کە خەریک بوون بەرہ و رۆژھەلات ئەکشان.

بەلای (عەبدولحەمید) یشەوه وایوو، کە ئەو رۆژە رۆژی ئەو نەبوو ئەو شتە چاکانە لە خاکە کە یا دەست پێ بکات. چونکە پریوو لە گیروگرفت و تەنگوچەلەمە یەکی زۆر...

پیتی گوت: (بیانووہ کە تەم پەسەند کرد، کە ئەو فرمانەت پەسەند نەکرد تۆبش بیانووہ کە ی من پەسەند بکە کە ناتوانم گۆرینیکی وای بەسەر خاکە کە دا بەیتن کە لەگەڵ ئەم دەمە و ئەم جیگایە دا ناگۆنچێ).

ئیتەر لەوہوہ پەییەندی ھەردوولا، دەستی کرد بەساردبوونەوه و خاوبوونەوه چونکە ھەردووکیان ئەو ھیوایە ھەیان بوو بەیەکتەر، لە دلیاندا نەما پاشان ئەو پەییەندییە، تا ئەھات و شکتەر و ناخۆشتری لێ ئەھات ئیتەر کە کوشتنی (ناسرەدین شا)، لەسەر دەستی شاگردیکی (سەید جەمالەدین) دا پروی دا و، کابرا لەکاتی کوشتنی شادا بەدەنگیکی بەرزوہ پیتی گوت: (وہری گرہ لە دەستی جەمالەدین). (جەمالەدین) یش بەبەر چاوی ھەمووانەوه، ستایشیکی گەورە ی شا کوژەکی کرد، (عەبدولحەمید) بەوانە یەجگار دلیگیر بوو لە (جەمالەدین) ئیتەر لەو رۆژەوه پیاوہکانی عەبدولحەمید، زۆر بەوردییەوه

سهره تاتکتیبان له جه ماله دین نه کرد، له هه موولایه که وه سهیری هه لسان و دانیشتنیان نه کرد، هه رجو له یه کی بکر دایه به عه بدولحه میدیان رانه گه یاند.

یه کئی له و شته سهیرانه ی نه یگیتنه وه نه وه یه که سهید جه مال الدین هه موو ئیوارانیک نه چوه گه ران به سواری گالیسکه یه که بو سهیرانگای (کاغدخانه). ههستی پی کرد سهره تاتکتیکه ریک به پی دوا ی نه که وی. نه ویش به هه ندیک له پیاوه کانی عه بدولحه میدی گوت له (مابین دا):

«ئیه گالیسکه یه کتان داوم، به لام سهره تاتکتیکه ره که ی بوتان دا نوم گالیسکه ی نییه سواری بی. که من گالیسکه که م خیرا نه روا، نه وه به هه راکردنه وه دوام نه که وی، وه که سه گیش هه ناسه برکتی تووش نه بی، که چی نایشمگاتی، نه ی به زه ییه کتان پیاپیا نایه ته وه، گالیسکه یه که به ویش بدن تا بو هه ر کوپیه که چوم بگاتی؟!»

نه وی که عه بدولحه میدی تیژ نه کرده سهر ته نگه تا وکردنی جه ماله دین، به و جوړه، باری (ابو الهدی الصیادی) بو له گه ل جه ماله دیندا، نه م کابرایه چاوی به جه ماله دین هه ل نه هینا، وای نه هاته پیش چا و که جه مال به ربه ره کانی یه له گه ل نه کات له پایه که ی فه رمانه واییدا، له به ره وه هه روه که خوی گرتبو، دهستی کرد به تیکدانی دلای عه بدولحه میدی له جه ماله دین، نه یویست دلای عه بدولحه میدی لی کرمی بکات، تواجی نه گرت له ئایینی جه ماله دین، پلاری نه گرت له باوانی، هه رکه سی ناوی نه وی به باش بهیتایه نازاری نه دا. جارتیکیان نووسی بو ماموستا (رهشید رهزا)^(۱) خاوه نی رۆژنامه ی

(۱) رهشید رهزا: بهر له ئیستا گه لی جار نه ناوه، له م کتیبه دا، هاوتنه بهر چاومان بو یه جیگای خویه تی لیره که میکی لی بدویین: یه کیکه له و سنج کوچکه یه ی که ته وژی ئیسلامییان له میسر دا رابه رایه تی ده کرد (جه ماله دین، محمه مد عبده، رشید رضا) وه داده نری رابه ریکه سه له فیه ت له میسر و خوی به جیشینی نه فغانی داده نا، له ۱۸۹۸ د گۆقاری (المنار) ده رده کرد و دوا جار بووه قوتابخانه یه کی ئایینی، هه وادارانی مه نار پیشوازیان له شتوازی حوکمی په رله مانی رۆژئاوایی کرد له میسر دا، به م جوړه خه باتی سه له فیه کان له مینبه ری مرگه وته کان و قوتابخانه ئایینیبه کانه وه گواسترایه وه بو ناو هۆلی په رله مان و ستونی رۆژنامه کان... نه مهش هه مووی به رابه رایه تی کۆمه لی مه نار و سه رکرده یی رهشید رهزا بو. نه و سیانه ی ناومان بردن، له خالی کدا به توندی یه کبون: ده بی ئیسلام بیته بناغه یه کی بیریکه نه ته وه یی دژی روکار و بوچونه عیلمانییه کان؛ نه وانه ی فیکره نه ته وه ییه تازه کان بانگه شه یان بو ده کن.

جا قوتابخانه ی (المنار) رهشید رهزا سه رکرده یی بالی فیکری و فه لسه فی ته وژی ئیسلامی =

المنار: (رۆژنامه کهت وائه بینم که پر بووه له قسه ی پر وپوچی جه ماله دین، که به درۆ خوی کردوه به نه فغانی، پاشان خوی کردوه به حسینی که چی ده سگاکانی فه رمانه وایی که چوونه ته بنجونا وانیه وه بو یان ده رکه وته وه، جه ماله دین له دانیشتنوانی مازنده رانه و له هیه چ و پوچه کانی شیعه یسه ... چون تیر له که وان دوور نه که وه یته وه نه ویش تاوها له ئایین دوور که وته وه!)...

یه کئی له و شته زۆرانه ییش که دلای خونکاری لی پر کردبو، بی باکی ی سهید بو له

= میسری ده کرد که زۆرتین بوچونه کانیان له بیر و رینماییه کانی نه فغانی و عه بدوه هه لده هینجا. ده رکردنی گۆقاری (المنار) ییش به و مه به سته بو که بیته به دیلیکی (عروه الوثقی) ی نه فغانی له پاریس، (به لام به دهر له ریتازه سیاسی که ی که بو دنبا ی نه مرۆ ناشی، بزیه مه نار ته نیا پروای به رابه تییه کی ئیسلامیانه ی و ا هه به که سنوری ولاتانی موسولمان به زینتی... برابه تی و یه کبونیکی ئیسلامی و ا که به رگری له ئایینه که بکات و عقلیه ت و چاولیکه ری رۆژئاواییانه وه لاخت).

له مه دا زۆرجار ده که وه مشتمو م و شه ره ده نو که وه له گه ل رۆژنامه ی (السیاسه) ی نۆرگانی نازادخوازه ده ستور به کانی میسر که رابه رانی ته وژی لیبرالی بوون، داوای بیریکه نه ته وه یی عه ره بی وایان ده کرد که نه ئایین و نه زمان تیایدا مه به ست و ئاسته نگ نه ی.

له دوا ییدا، زۆرتین ته وه جووه اته کانی رهشید رهزا، (حسن البنا) گرته یه خو بلاوی ده کردنه وه و بوونه بنجینه و بنه ما بو ریتازه که ی (الأخوان) له میسر و له و ولاتانه ی په لوپویان بو هاویش، پوخته که شی: دامه زانندی کۆمه لیکه ی ئیسلامی له ولاتانی ئیسلامدا، له سه ر باوه ری برابه تی ئیسلامیانه ی و ا که جیاوازیه ره گزی و نه ته وه ییه کان بخاته لاه، نه مهش به و ئیعتیاره ی گشت موسولمانان یه که نومه تن، نامانجی کۆمه له ش ملکه چبوونه له ناستی یه که بیر و حوکمی شه رع ی و مه ده نیدا وه داوکردن بو نه وه ی تنیا زمانی عه ره بی زمانی هه مووان بی، هه رچی بیدعه و رینماییه فاسیده کانیسه له ناو بیرین.

(د. نه حمده ته رین) وای بو ده چت که فیکر و بوچونه کانی قوتابخانه ی مه ناری چاکسازی به رابه رایه تی رهشید رهزا و نه و تار و باسانه ی بلاوی ده کردنه وه، کاربگه ره کی زۆریان هه بووه له سه ر بیر کردنه وه ی ئایینی له میسر دا، له قوئاغی نیوان هه روه جه نگه جیهانییه که، هه روا خزمه تیکه چاک ته وژی بیر نه ته وه یی عه ره بی کردوه له ته قه لایاندا بو بلاو کردنه وه سه رخستنی نه و بیره و داپوشینی به توئزالیکی ئایینی تا شه رعیه تیکه ته وای بدریتی به تابه ت له نیو نه ته وه غه بره عه ره به کانی نیشتمانی عه ره پیدا به لانی که مه وه.

(بو نه م په راویزه سوود له گۆقاری - الجیل - که له جتیبه کی دی ئیشاره مان پیداره و - المجلة العربية للعلوم الإنسانية - ی کویتیییه وه، وه رگیراوه)

دهرپرینی بیروباوه‌ری سهریه‌ستانه‌دا، که هیچ ئەندازه‌یه‌کیان نه ئەهیشته‌وه لیتی تی نه‌په‌رن ئەو وابوو، هه‌رچه‌ند له‌گه‌ڵ خونکاردا کۆبوایه‌ته‌وه وه‌ک پیاوه‌کانی تری کۆشکی شاهیی نه‌ ئەکرد بایه‌خ بدات به‌ کۆت و پێوه‌ندی^(١) هه‌لسان و دانیشتن و گفتوگۆکردن.

له‌گه‌ڵ هاورپیه‌کی وه‌ک خۆیدا یان له‌ خۆی که‌متردا چۆن هه‌ل ئەساو دانه‌نیشته‌ و قسه‌ی ئەکرد، ئاوايش له‌گه‌ڵ (عه‌بدو‌لحه‌مید) دا ئەجولا‌یه‌وه جارێکیان، له‌سه‌ر کۆبوونه‌وه‌یه‌ک که‌ ئەو و عه‌بدو‌لحه‌میدی تیا‌بوون، هیچ کۆی نه‌کرده‌وه له‌ عه‌بدو‌لحه‌مید، شتی وای کرد که‌ کۆپه‌که‌ به‌شتی‌کی گه‌وره‌یان زانی، به‌هه‌له‌یه‌کی زلیان ژمارد، سه‌ره‌کی هاوده‌مه‌کانی عه‌بدو‌لحه‌مید، به‌شیرینییه‌که‌وه بانگی سه‌یدی کرد و پیتی گوت: (سه‌یدی به‌رێژ! خونکار ئەوه‌نده‌ی رێژ له‌ تۆ ئەگرێ له‌ که‌سی نه‌گرتوه ئیم‌رۆ تۆمان دیی له‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یردا له‌گه‌ڵی ئەوای پاشان له‌به‌رده‌م ئەودا به‌ ته‌زیحه‌که‌ته‌وه خه‌ریک بوویت!).

جه‌ماله‌دینیش گوتی: (به‌خواسه‌یره! خاوه‌ن شکۆ خونکار، یاری به‌چاره‌نووسی ملیۆنان که‌س بکات له‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی، که‌س نه‌بێ پیتی بلتی بۆ واته‌که‌ی؟ که‌چی جه‌ماله‌دین مافی ئەوه‌ی نه‌بێ به‌ئاره‌زووی خۆی یاری به‌ ته‌زیحه‌که‌ی خۆی بکات!).

سه‌رۆکی هاوده‌مان، به‌په‌له‌ به‌جیتی هیشته‌، وه‌ک نه‌یووستی گوتی له‌م قسه‌یه‌ی بی، یاخود خۆی واپیشان بدا که‌ گوتی لیتی نه‌بووه‌ وابوو چونکه‌ دوورنه‌بوو هه‌ر به‌و گوتی گرتنه‌ که‌لله‌ی بپه‌رێژی!...

وایان گێرایه‌وه که‌ جارێکیان عه‌بدو‌لحه‌مید و یستبووی جه‌ماله‌دین بنێژی بۆ ئەوروپا، فرمانی‌کی فرۆفیل رابپه‌رێژی له‌و پاشان وازی له‌و بیره‌ هینابوو سه‌ید ئاره‌زووی پیشان دابوو که‌ چاوی به‌ عه‌بدو‌لحه‌مید بکه‌وی پێیان گوتبوو ده‌ستی نا‌په‌رژێ تیبینی، ئەویش پیتی گوتبوون: (جارێکی تر نایه‌مه‌وه ببینم)!... پاش ئەوه‌ خونکار ناردبووی به‌ دوایا بچیته‌ لای چاوی پێ بکه‌وی نه‌چوو بوو، گوتبووی: (ئه‌مه‌ به‌وه‌!...) به‌لام نیراوه‌کانی خونکار دلنیا‌یان کردبوو که‌ گه‌وره‌که‌یان له‌به‌ر فرمانی زۆری و راگرتنی به‌لینه‌کانی نه‌یتوانیوه‌ چاوی پیتی بکه‌وی، ئەگینا هه‌زی ئەکرد ببینی ئەویش له‌سه‌ر قسه‌ی ئەوان چوو بووه‌ (ما‌بین) خونکار پێشوازییه‌کی گه‌رموگوری کردبوو، هه‌ندی له‌ رقه‌که‌ی پێ نیشته‌بووه‌وه، خونکار له‌ دینامیت زۆر ئەترسا، ته‌نانه‌ت ناو هینانیشی قه‌ده‌غه‌کردبوو له‌ خاکی عوسمانیدا پێیان راگه‌یانده‌بوو که‌ له‌ مالی جه‌ماله‌دیندا کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ دینامیت

(١) کۆت و پێوه‌ند: لێرده‌دا (رێپوره‌سم - اتیکیت) ده‌گرتنه‌وه.

کۆکراوه‌ته‌وه، ئەویش فه‌رمانی دا، ده‌ستیان به‌پشکنینی مالی جه‌ماله‌دین کرد هێچیان تیا نه‌دۆزیه‌وه.

خونکار ناردی به‌شوینیا و هینایه‌ لای خۆی، ماچی کرد و داوای به‌خشینی لێ کرد گوتی (به‌ده‌ستی خوا نه‌بێ من و تۆ له‌یه‌ک نابینه‌وه) پاشان ستایشی‌کی گه‌وره‌ی جه‌ماله‌دینی کرد و پیتی گوت: (من هه‌ز ئەکه‌م ئەسته‌مول بکه‌م به‌نیشتمانی تۆ چونکه‌ تۆ بێ نیشتمانیته‌).

پاشان خستیه‌ ناو که‌شتیه‌ تاییه‌تییه‌که‌ی خۆیه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیدا بردی بۆ گه‌شت به‌ناو گۆمی (به‌لدز) دا. پێشی گوت بام یه‌کێک له‌ که‌نیزه‌که‌کانی کۆشکی خۆی لێ ماره‌ بکات جه‌ماله‌دین په‌سه‌ندی نه‌کرد.

(شیخ رشید رضا) گێرایه‌وه: (جه‌ماله‌دین له‌ناو هه‌ندی کۆپدا گوتی ئەگه‌ر من ژنم به‌ینایه‌، ژن هینانه‌که‌ی من لای هه‌ندێک له‌وانه‌ی که‌ شاره‌زای رده‌شت و خوی من، گه‌لێک سه‌یرتر ئەبوو، له‌ چوونی (شیخ عایش)*) و شاگرده‌کانی بۆ (تیا‌ترۆی ئەزه‌کیه‌) که‌ له‌وێ دا بیره‌یان به‌ئاشکرا بخواردا‌یه‌وه منیش ئەوهم بۆ مامۆستای پێشه‌وا گێرایه‌وه ئەویش گوتی: جه‌ماله‌دین، به‌هۆی ئەوه‌وه که‌ هه‌موو هۆشی خۆی خستبووه‌ سه‌ر کاروباری گشتی مه‌زن، ژن هینانی به‌بیردا نه‌ ته‌هات، که‌لکی ژن هینانیشی پێوه‌ نه‌ما‌بوو!).

ئیمه‌ نازانین که‌ ئەم بیانوی ژن نه‌هینانه‌ تا چ ئەندازه‌یه‌ک راسته‌ به‌لام ئەوه‌ی بۆمان ئاشکرا‌بووه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ له‌ میژووی ژبانی جه‌ماله‌دیندا ناوی ئافره‌ت هه‌ر نه‌براه‌ سا ئەو ئافره‌ته‌ دایکی بووبێ یان خوشکی، ژنی بووبێ یاخود دۆستی، ته‌نانه‌ت له‌ کرده‌وه‌کانیشیا شتی‌ک له‌ بابته‌ ئافره‌ته‌وه‌ نادۆزینه‌وه، دووجار نه‌بێ یه‌کیان ئەوه‌یه‌ که‌ له‌ هۆلی (زیرینیا) له‌ شاری (قا‌هره‌) دا و تارێکی داوه‌ له‌ بابته‌ ئافره‌ته‌وه‌، هیشتا بۆمان ده‌رنه‌که‌وتوه‌ که‌ بابته‌که‌ی چی بووه‌ گفتوگۆیه‌کی‌شی کردوه‌ له‌ ئەسته‌مول دا له‌ بابته‌ یه‌کسانی ژن و پیاوه‌وه، له‌گه‌ڵ که‌ینه‌وه‌ینه‌ی رووپۆشینی ئافره‌ت و روونه‌پۆشینی‌وه‌ له‌وێ دا گوتویه‌تی: ژن وه‌ک پیاوه‌ له‌ دارشتنی له‌شیا ئەو جیا‌وازه‌ش که‌ هه‌یه‌ له‌ناوایندا، له‌

(*) شیخ عایش یه‌کێک له‌ زاناکانی ئەزه‌ره‌بووه‌ زۆر نایین په‌رست بووه‌ هه‌موو جارێک گالۆکه‌ی خۆی له‌ شاگرده‌کانی جه‌ماله‌دین راست ئەکرده‌وه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ راستی په‌رستی یان ئەخویند له‌ سوچکی ئەزه‌ردا. - وه‌رگێژ -

هیچ‌ه‌وه په‌یدا نه‌بووه، له‌وه‌وه نه‌بڼ که جوړی په‌روه‌ده‌کردنی ه‌ردووکیان جوټیه بڼجگه له‌وه بو پیاو ریگا به‌رله‌لاکراوه به‌ناره‌زووی خوئی بچیتته ده‌روه به‌لام ژن به‌ستراوه‌ته‌وه به‌ماله‌وه و به‌په‌روه‌ده‌کردنی مناله‌وه له‌بهر نه‌وه کاروباری نافرته له‌مه‌دا بلندتر و گرنگتره له‌هی پیاو، له زور پیشه‌سازیدا ه‌ر که‌سځ داوای په‌کسانی ژن و پیاو بکات له ه‌موو شتیکا به‌ه‌له‌دا نه‌چي چونکه ه‌ر لایه‌بان فرمانی خوئی ه‌یه.

به‌لام له یارمه‌تی دانی ه‌ردوولایان دا بو یه‌کتر، کومه‌لایه‌تی پیک هاتوه له‌وه‌یشدا هیچی تیانییه که نافرته له ده‌روه فرمان بیینی، به‌مهرجځ خاوه‌ن مالی له‌ده‌ست چوینی^(۱) یاخود روژگار ناچاری نه‌وهی کردیج به‌لام نه‌ونده ه‌یه نه‌بڼ به‌نیاز پاکي و داوین خاوپنیسه‌وه نه‌و فرمانانه راپه‌رینی پاشان گوتبووی: (رو نه‌پوشینیش هیچی تیانییه، به مهرجځ بو مه‌به‌سی داوین پیسی نه‌بڼ!).

بڼجگه له‌و دووچاره هیچی تریان ده‌ست نه‌کوت که له بابه‌ت نافرته‌وه قسه‌ی کردیج ماموستا (مصطفی عبدالرازق) یش نه‌وهی بو ده‌رکه‌وتوه، که (پیشه‌وا محمه‌د عه‌به‌ده) خویشی هیج شتیکی له بابه‌ت نافرته‌وه نه‌نووسیوه، ه‌تا سه‌ید جه‌ماله‌دین له میسر چوته ده‌روه!

له‌و روژانه‌یشدا (خدییوی عه‌باسی دووم) گه‌یشته نه‌سته‌مول ناره‌زووی پیشاندا بو که جه‌ماله‌دین بیینی له خونکار عه‌بدوولحه‌میدیش ریگه‌دانی داواکرد به‌لام خونکار نه‌یه‌یشت نه‌و دوانه یه‌کتریان چاوپڼ بکه‌وئ؛ له‌ژیره‌وه.

یه‌کیکی نارده کن جه‌ماله‌دین که له‌گه‌ل خدیوی دا کونه‌بیسته‌وه چونکه له‌و چاوپیکه‌وتنه‌یان مه‌ترسی نه‌کرد جه‌ماله‌دینیش له ژووری سه‌روکی هاوده‌مانی خونکار دا، له (مابین) دا.

نه‌مه‌ی به‌راسپی‌راوه‌که‌ی (خدییوی) گووت، که زورکه‌س گوتی لی بو: (من که میوانیکم، دیلی میوانداریی خونکاری خاوه‌ن شکوم له مال‌که‌یا به‌لام ه‌موو روژتیک بو گه‌ران نه‌چم بو کاغه‌دخانه) روژتیک له روژان جه‌ماله‌دین له شوتنه‌دا گه‌رانی نه‌کرد به‌ته‌نیا له‌سه‌ر گردتیک وه‌ستا‌بو له پر گالیسه‌که‌یه‌کی ناوازه وه‌ستا و پیاویکی لی هاته‌ خواره‌وه، به‌ره‌و سه‌ید رویشته و خوئی و چلوینی له‌گه‌ل کرد (جه‌ماله‌دین) یش وه‌رامی دایه‌وه و لینی پرسى: کیته قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کا؟

(۱) خاوه‌ن مال: میرده‌که‌ی یا نه‌وه‌ی به‌خپوه‌ی ده‌کات.

نه‌ویش گوتی: (عه‌باس حلمی خوشه‌ویسته‌ته) پاشان (خدییوی) ده‌ستی کرد به‌خوشه‌ویستی پیشاندانی خوئی بو جه‌ماله‌دین و په‌سه‌ندکردنی ره‌وشت و کرداره‌کانی.

رویشی لی نا که بچیتته میسر له‌سه‌رده‌می نه‌ودا نه‌ویشی بو ده‌رخست که میسریه‌کان پر به‌دل خویشان نه‌وئ سه‌ره‌تاتکی که‌ره‌کانی عه‌بدوولحه‌مید، خواخوای ه‌لټکی وایان بو که ه‌رگیز ه‌له‌ناکه‌ویته‌وه له‌سه‌ر نه‌م کوپونه‌وه‌یه سه‌رنج دانی خوین بو نویسی وایان تیا نووسیو که سه‌ید جه‌ماله‌دین له‌گه‌ل خدیویدا ریکه‌که‌وتوه، فه‌رمانه‌واپییه‌کی (عه‌باسی) ی بو دا‌مه‌زرتینی! نه‌ویش نه‌وه‌ی ویسته‌وه له‌ خدیوی، که دلنیای بکات، نه‌گه‌ر نه‌م کاره گه‌وره‌یه‌ی بو ه‌له‌سوراند، نه‌نجامی به‌نه‌نجامی (ابو مسلمی خورسانی) نه‌گات که (عه‌باسی) په‌کان کوشتیان له پاداشی چاکه‌که‌یدا!...

لای خدیوی نه‌ویشی پی لی ناوه، که ه‌رکه‌سځ ده‌ست به‌سه‌ر میسر‌دا بگرئ، به‌ناچاری (سوریه) یش نه‌بڼ به‌هی نه‌و که (سوریه) خویشی کلیلی ده‌رگای ه‌ردوو عیراقه‌کانه!...

بڼجگه له‌وه گه‌لی قسه‌ی پروپوچی تریشی تیا نووسرابوو، که له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌چاکترین هو‌دانه‌نرا بو پچرینی پول و پاره له‌سه‌رای (یه‌لدز)!...

له‌ناو ه‌موواندا ده‌نگ بالا‌بووه‌وه که خونکار قینی له جه‌ماله‌دینیش ه‌سته‌اوه زوریشی پی ناچی که له‌ناوی نه‌بات.

(جه‌ماله‌دین) یش به‌و به‌ندووب‌اوانه پیکه‌نینی نه‌هات و قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌ته‌کرد تا روژتیکیان (عه‌بدوولحه‌مید) بانگی کرده لای خوئی بو چاوپیکه‌وتنی که چاوی پیکه‌وت به‌ره‌و پیری چو نزیکی خسته‌وه له خوئی له بابه‌ت گه‌لی کاروباریسه‌وه گفتوگوئی له‌گه‌ل‌دا کرد خونکار وای پیشاندا که گفتوگو ته‌واوبوه و خه‌ریکه شوتنه‌که به‌جڼ به‌یلتی، که چی له پر لټی پرسى: (هه! له‌گه‌ل خدیوی به‌ریزیشیدا له کاغه‌دخانه چاوتان به‌یه‌کتر که‌وت؟) جه‌ماله‌دینش گوتی: (به‌لی له‌وئ چاومان به‌یه‌کتر که‌وت). عه‌بدوولحه‌مید گوتی: (خدییوی له‌سه‌ر نه‌م چاوپیکه‌وتنه زور خه‌ریکم بو تی نه‌گه‌یشتم بوچ نه‌مه‌نده له‌سه‌ری نه‌رویشته چی ه‌یه له‌ناوند تو و نه‌ودا؟ به‌راسستی نه‌مه‌نده‌یان نامه بو ناردوم له خویندنه‌وه‌یان وه‌رس بووم زوره‌یشیان له پیاوی راستگو و شاره‌زوه بو هاتون نه‌وانم تا قی کردوته‌وه تا نه‌چنه بنج‌ویناوانی ده‌نگ و باسه‌وه و راستییان ده‌رنه‌خن هیچم بو ناووسن له‌بهر نه‌وه دل‌م زور لیت شکاوه له تو‌م رانه‌ته‌په‌رمسو که نه‌م جوړه کرده‌وانت لی بوه‌شیتته‌وه) (جه‌ماله‌دین) یش گوتی:

کۆرى ئەفغانى

جەمالەدین، دوايى، لە ئەستەموئدا مایەو ھەر ھا چاوتى بېرىن و سەرەتاتكى لى كىردىشى^(۱) ھەر ھەك خۆى بە توندوتىرى مایەو ھەر ھەلسان و دانىشتىكى بىكر دایە تۆمار ئەكرا بەلام زىنگى تى گەشتوو، بارى سەرەتاتكى كەرەكانى خۆى سووك كىرد خۆى خزانە مالىە مالىە كەى خۆى كىرد بە كۆرىكى و پىژە و زانست و يانە يەك بۆ نازاد بىران و نىشتمان پەرورە گەرەكان، كە لە ھەموولا يەكى رۆژ ھەلاتەو ھەتتە لای بۆ چاوپىكەوتنى ئەویش خۆشتىن قسەى بۆ ئەكردن و پەندى ھەرە گورەى پىشان ئەدان ھەر پىسكىشىان لى بىكر دایە بەراستى و دروستى و بى باكىيەكى زۆرەو ھەر ھەمى ئەدانەو.

يەككىك لەوانە (شازادە شەكىب ئەرسەلان)^(۲) بوو كە جارىكىان پىتى گووت: يەككىك لە رۆژنامەكانى ئەمەرىكاي خۆپىندۆتەو لەو دواو كە گوايا ھەر بەكان، كاتى خۆى خاكى گورەى ئەمەرىكايان دۆزبۆتەو پىتىشى گووت كە خەرىكە لەو بارە يەو لىكۆلېنەو يەك ئەكات جەمالەدینىش پىتى گووت: (نامەوئى لەم بابەتەو ھىچ قسە يەك بۆ موسولمانەكان بىكەم. چونكە ئەوانە نەتەو يەكى و ھەن، كە پىياو پىتىان بلىن بە پىياو، گورج و ھەرام ئەدەنەو، ئەلېن باوك و باپىرمان و ابوون و وایان كىردو ھەم... دەمو دەست لەناو پەژارەى ئەو ھەدا ئەزىن كە باو باپىرمان و ابوون و وایان كىردو ھىچ لەو بىرناكەونەو كە مېژووى بەنرخ و بلىندى باو باپىرمان، كارى لەو نەكردو ھە كە خۆيان بەو رەنگە لە سووكى و پىسوايى و گىژوو پىژى و بى كارەبىدا نەمىتنەو!)

ئىنجا گووتى: (پىياو كە كۆشكىك دروست ئەكات، بە پەرۆشى ئەو ھەو يە كە ھەرچى مەرجىكى جوانى و شەنگ و شوخى و سەرەوت و ئارام ھەيە تىبابى كە ئەو ھەو تەواو كىرد، ئىنجا بىر لەو ئەكاتەو كە كۆشكە كەى بەو كەلپەلەنە پىزانىتەو كە لای كەس دەست ناكەون، ھەك ئەو جۆرە كەلپەلەى كە لەو جىگايە دەست ئەكەوئى ئىنجا كۆشكە كەى بەو مەسینەو بىلورىات و چىوینە^(۳) ناوازانە پىزانىتەو كە لە لای كەم كەس نەبى دەست

(۱) بەماناى: چاودىرى كىردنى (مراقبە)

(۲) مېر شەكىب ئەرسەلان ۱۸۷۱-۱۹۶۶ ئەدیب و سىياسەت مەدارىكى لوئىنانى بوو، لە پىياو ديارەكانى و رىباوونەو ھەو بەكەنە، لە (شویفات) لى لوئىنان لە دابكبوو، كىتیبىكى ھەيە بەناوى (الجلل السندسیه فى الأخبار والآثار الأندلسیه).

(۳) مەسینە: كەلپەلەى لە (مس) دروستكرايى چىوینە: لە كاشى و فەخورى.

(چ كىردەو بەكى خراپم كىردو ھە كە خونكارى گەرەمان وا لىم دل گىرىو ھە؟). خونكار چەند بوخچە قاقەزىكى ھەلگرت و فرى دایە بەردەمى سەيد پىتىشى گووت: (ئەمانە ھەموویان لەسەر ئەو قسە يەن كە ئىبۆ ھەردو وكتان پىكەو ھەوون و چىان تىبا نووسراو ھەگووتانە) سەيد نووسراو ھەكانى نەخۆپىندەو، بەلام خونكار زۆرى لى كىرد بىبانخۆپىنتەو ھەسەيدىشى گووتى: (پىتىشى بەخۆپىندەو ھەكانى ناكات تۆ ھەر بەو ھەدا راستىت بۆ دەرئەكەوئى، كە باو ھەركەت من و خدیوى لەو شوپنەدا بەتەنبا بوین، كەسى ترمان لەگەلدا نەبوو ھە).

خونكار گووتى: (بەلئى) جەمالەدین گووتى: (ھاو دەمەكەى نەبى، كەسى تر لەگەل خدیویدا بوو؟) خونكار گووتى: (نە) جەمالەدین گووتى: (كەس ھەبوو گووتى لە قسەى من و خدیوى بووبى و بۆ بارەگای ئىبۆى نووسىبى يان ئەوانەى بۆيان نووسىووت ھىچىان لەوئى نەبوون؟). خونكارىش تاوتىك دامبا بەبىر كىردەو ھە ئىنجا گووتى: (حسنى پاشاى ھاو دەمى خدیو ئەلئى ھەردو وكتان لە دوورەو پىكەو ھەستابوون، گووتىشى لە قسەى ھىچتەن نەبوو ھە). (جەمالەدین) یش گووتى: (ئەمەيش بەلگە يەكى رۆشتر و بەھىتر ھە بۆ ئەو ھەركەت بۆ نووسراو بەندوباو و چەواشە كىردن و درۆپە لەگەل ئەو ھەشدا بەگەرەبى خوا سوپىندت بۆ ئەخۆم كە لەناو ھەند من و ھەباس حلمى خدیوى مېسردا ئەم جۆرە قسانە نەكراو ھە) ئىتر خاوەن شكۆبىش گووتى: (راست ئەكەت، پروات پى ئەكەم ئەمانە ھەمووى ھەلبەستى ئەو كاپرا يە، خوا لەناوى بەرئى و پىسوايى بكات) مەبەسى لە كابرا، (أبو الھدی الصیادی) بوو. كە خووى و ابوو ناكۆكى ئەخستە ناو ھەند ئەو و خۆشەو ىستەكانىيەو ھەلئىشى لە يەكتر پىس ئەكردن!...

كە تەنگاوبوونى جەمالەدین لە ئەندازە تىپە رىبوو، پىيارىدا خاكى (عوسمانى) بەجى بەھىلئى نووسى بۆ راپۆزىكەرى راسپار دەگەرى (سفارە) لى ئىنگىلتەرە لە ئەستەموئدا، كە ناوى (فیس مۆرىس) بوو، تكای لى كىرد بوو كە يارمەتى بدات لە دەرچووندا راپۆزىكەرە كە یش ھاتە لای چاوى پىكەوت و بەلئىشى دایە كە خواستەكەى بەجى بەھىلئى بەلام زۆرى پى نەچو خونكار يەككىكى ناردە لای، بەناوى ھەموو موسولمانانەو، رووى لى نا كە واز لە بىرى جوئى بوونەو ھەبىلئى چونكە ئەم كىردەو يەى پاىە بلىندى جىنشىنى موسولمانەكان نزم ئەكاتەو ھە! ئەم خواستە كارى لە دلئى جەمالەدین كىرد ناچار بوو (فیس مۆرىس) لى تاگادار كىرد لەم كەينەو بەينە يە و پىياردانى خۆى بەمانەو ھە لە ئەستەموئدا.

چى ئەبى بام بىئى!...

ناکهون ئنجا باخچهی کۆشکه که ی بهو گولّه ناوازه به و بهر یحانه سهیره ئه پرازیته و به لّام کۆشکێکی وایی که خهریک بی پرووختی، گه چه که ی لی بوویته وه کو که وتیته سه ره زهوی، بنمیچه که ی له هه موولایه کیه وه دا که وتی، خا وه نه که یشی دهستی نه بی چاکی بکاته وه، ئاخۆ به بیریا دیت که کۆشکه که ی به م چپوینه و بلوریات و، بهو گولّ و چیمه نه پرازیته وه؟

نه به خوا به بیریا نایهت ئه و که سه ی که له سه ر پیوست دامایی، نایه رژیته سه ره با به تی جوانی و پرازانده وه!.

پاشان رووی کرده شاهزاده (شه کیب) و پتی گوت: «من پیت نالیم بۆچ له با و با پیری عه ره بت کۆلیوته وه له با بهت دۆزینه وه ئه مه ره بکا وه، به لّام ئه وه ت پی ئه لیم که رۆژه لّایه کیان و ایان لی هاتوه، هه رچه ند بیانه وی بیانو و به یینه وه له سه ره که م ته رخمی و بی کاره بی ئیستیان، گورج ناوی با و با پیریان ئه هینن که چۆن بوون و چپیان کردوه؟ به لی راسته باب و با پیرتان پیابوون، به لّام تا خۆتان ئا به و جۆره بن که هه ن، ناشی به کرده وه بلنده کانی با و با پیرتانه وه بنان، تا وه ک ئه وان نه که ن!»...

له کۆرپکی تر دا، دیسانه وه له م با به ته وه دوا: (په وش و خووی موسلمانانه کان به نه ندازه کی و خراب بووه که هیوا به چاک بوونیان ناکرئ مه گه ره به ره کی تازه یان لی به یترینه پیشه وه و په ره در ده بکرین.

کاشکی له موسولمانانه کان هه ره ئه وانه بمانایه وه که ته مه نیان له دوازه سالان که متره ئه وساکه ئه توانرا، په ره در ده کردنیکی تازه په ره در ده بکرانایه که به رپگیایه کی پر له ئاسایشدا برۆیشتنایه له ژیاندا).

به لّام با به تی هه ره گه وه ی قسه کانی، داگیرکه ری بو که هه موو ژبانی خۆی بۆ به رنه گاری کردنی ته رخان کردبوو گرنگ ترین شت که لیی دابوو له م با به ته وه، ئه و قسانه ی بو که په ئنجا سالّ له مه و پیشت کردبوونی:

(... هیچ فه رمانه واییه کی رۆژئاوایی نیه له ده رگای خاکیکی رۆژه لّاتی بدات و بیانوی ئه وه نه بیته که مافه کانی خونکار ئه پارێزی، یان ئازا وه یه که ئه کۆرپته وه که بۆ خونکاریان نا وه ته وه، یاخود فه رمانه کانی خونکار به چی ئه گه ینی ئه مانه و هه موو جۆره بیانوی به کی پروبووچ و دزی و درۆزی و به ند و با و چه واشه کردن ئه هینیته وه بۆ ئه مه ی پاکانه بۆ خۆی بکات ئنجا ئه گه ره ئه و بیانوانه ی به کارنه هات بۆ مانه وه ی له و خا که دا،

ئه وای بیانوه که ی ئه خاته سه ره پاراستنی مه سیحیه کان، یان که مایه تییه کان، یاخود مافه کانی بیگانه و نیاز و جیازه کانیان، یان سه ره به سستی نه ته وه، یان نه ته وه فیرکردن و پراهنیان به سه ره خۆبییه وه یاخود له فه رمانه وایی خۆی (الحکم الذاتی) یه وه به شینه ی مافه کان بدرین به نه ته وه، یاخود ده وه مه ندکردنی نه ته وه ی هه ژار به هۆی سه ره به رشتی کردنی گه نجینه و سامانه کانیه وه نه ته وه ی گیتروویزی رۆژه لّاتیش ئه و به لینه دلکیشکه رانه ی و دپته پیش چاو، هه ره کو بویتیک ئه لی، که زۆر له ژوووی ئاواته کانی خۆیه وه یه:

(ئنجا به و به لینه دلّی ئه سه ره وی دوا ی قسه ی رۆژئاواییه کان ئه که وی هه ر رۆژه جۆره مل که چپیه کیان بۆ ئه نوینی، ته رحه رپزیکیان لی ئه گری، فه رمانی و ایان بۆ جیه جی ئه کات که پیاو سه ری لی سوپ ئه مینی به جۆرکی وایش به ره ره کانی له گه ل یه کتر دا ئه که ن بۆ په رستنی ئه و رۆژئاواییانه، په روانه و خۆی نادات به سه ره چرادا هه رچی رۆژئاوایی به فه رمووی جیه جی ی ئه که ن.

له پیشتدا هه ر خواستیکیان بۆ راپه رین، به نا به دلّیه کی و او ه ئه یکه ن که ده رنه که وی، خۆیشیان چه واشه ئه که ن ئه لین: ئه مانه شتیکی ده مه دمه ی رو ئه ده ن.

وه ک هه وری هاوین وان، کاتیکت زانی به ئاسمانه وه نامینن که ئه گه رینه وه، دلّی خۆیان و خۆش ئه که ن که رۆژئاواییه کان به لینه کانی خۆیان به چی ئه هینن ئاواته کانیان پیک دین له پاش ئه وه ی فیری هه موو شتیکیان کردن، به ره لّایان ئه که ن بۆ ئه مه ی وه که نه ته وه یه کی سه ره به ست بژین، کاروباری خۆیان به سه ره به خۆی هه لّسورین، به ئاره زووی خۆیان باج بستین، ئاگیان له وه رگرتن و به خت کردنی خۆیان ئه بی، له رۆله کانی نیشتمانیس ناو بژیکه ره و سه رداری و هه لّ ئه بژیرن که له هه موو که س ده رونپاکترین، له ره وش و کرداریان دا له هه موو که س چاکترین، له هه موو که سیکیش زۆر تر خۆیان به خت بکه ن له پینا و راستی و دروستی دا.

(رۆژه لّایه کیان به م جۆره خۆیان دلّخۆش ئه که ن. به لّام ئه وی رۆژئاوایی ئه یکت، بریتیه له پی ره وییه که له نیشتمانی خۆیه وه هیناوتی له گه لّ خۆیدا، له ناو جانتایه کدا داینا وه، پاشان نا وه رۆکه که ی ئه خاته میتشکییه وه و له به ری ئه کات که ئه مه ی تیا نو سرا وه:

نه ته وه یه کی گیت و ویژ و بی کاره و ناشی و لایه نگیر له ئایینیدا خاکیکی به پیت کانی

زۆر پرۆژەى گەورە گەورە ئاو و بايەكى سازگار ئەمانە بۆ ئىمەن، (باشترە!)

بۆ ئەمەى داگىرکردنە كەى بەدلى خۆى بكات، رى و شوئىنىك دائەنى بۆ جولانەوەى خۆى، كە ئەمەتا:

يەكەم: دوورخستنهوه و تەفروتوناكردنى هەموو نىشتمانپەرورەرىكى ئازاد و سەرپەست كە لە باريا هەبى بەناشكرا داواى مافەكانى نىشتمانى بكات.

دووم: نزيك خستنهوهى هەرە نامەرديان و هەرە دووريان لە دەمە قالى و ماف داواكردن.

سپيەم: چنگ گرتن بەسەر نىشتمانەكەياندا، بەهۆى ناكۆكى و دووبەرەكى خستنه ناويانەوه بۆ ئەمەى بىنە پارچە پارچە ئنجا يەكئىك لەو پارچانە باشتر چاودىرى بكرى، بام لەشتى پرۆپوچيشدا بى.

تاوايان لى دى تەواو لەيەكترى ئەبن بەدوژمن و بەگژبەكتردا ئەچن هەرەها لە فرمان دابەش كردنىشدا هەروا ئەكەن، بىگانە هەر بەوه واز ناهيەن كە ئەم دەستە لەگەل ئەو دەستەدا شەر بكات.

بەلكو كارپكى و ايش ئەكەن كە لە هەموو ناو مالىكدا ئازاوه و ناكۆكى و دوژمنايەتى پەيدايبى ئەم كارەساتانەيش هەموو بەكەلكى بىگانە دىن بى باكبىيەكەيان زۆرتر ئەبى. فەرمانپەرەوايىيەكەيان، زۆرتر بەئارەزووى زەبروزەنگى خۆيان ئەبى هەرەها زۆرترىش دەستى نەتەوه و پىاوه دلسۆزەكانى ئەبەستنهوه لە زىندووكردنەوهى نىشتماندا و رزگار كردنيان لە كۆت و پىتوهندى بەندەبى و دەست بەسەرا گرتنيادا.

پاشان ئەلى: (ئەم خواستانەيش، وەك لا بردنى دەست بەسەربى و سەرپەخۆبى و شتى تر، بەههچ شتىك پىك نايەن بەوه نەبى كە هۆگرى بەكارترىن هۆبن.

وەك پيش خستنى نەتەوه بەبلاوكردنەوهى زانباريەكى دروست لەناويا، وەك دۆزىنەوهى جىگايانى كزبى و لاوازبى، شارەزابون لە ماف و فرماندا، لە چۆنىتى گەيشتن بەئامانجدا، لەگەل راوەستانىكى روو بەرووى دوژمندا بۆ سەندنى مافى بى دەسەلات لە دەسەلاتدارى زۆردار!)

جا ئەگەر پىيان بگوتايە، ئەم بىروباوەرە، لەگەل ئەوهيشدا كە گزنگە، بەلام نامان گەيتنى بەئامانجى خۆمان؛ بەتايىبەتى هەر لەبەر ئەوهى كە زۆرەى رۆژەهەلا تىبەكان لەناو تارىكى نەخوتىندەواريدا سەر مەقولات ئەدەن ئەوانە تازە لە كەلك كەوتون زۆر بلپيان

زۆرە بەلام كارگوزاريان يەجگار كەمە... ئەويش وەرەمى ئەدانەوه ئەيگوت: (رۆژەهەلا تىبەكان دەرمانىكيان لا هەبە، زوو نەخۆش چاك ئەكاتەوه، بەلام سامناكە پرە لە تەنگوچەلەمە و مەترسى پىاوى ترسنۆك لىي ئەتۆقى هەرەك تىگەيشتوانى عەرەب گوتويانە: يان ئەوهتا بەسەرپەرزبى بژبى، يان ئەوهتا بەسەرپەرزبى بمرە ئەوهيش بەخوين رشتن نەبى سەرناگرى).

ئنجا ئەگەر ئەوهيشيان پى بگوتايە: كە ئەم دەرمانە بەگران بەدەست ئەكەوى چونكە زۆرەى رۆژەهەلا تىبەكان مەردايە تىيان نەماوه، و رەيان بەرداوه، دووبەرەكيان تى كەوتوو، گىژووئى داگىرى كردون، سەرپەرزبىيان پىتو نەماوه، هەرەها لەو خۆشبيەيش بەش براون، كە لە كاتى هپزداربى نەتەوايەتى و سەرپەستبى راستەقبنەى دا بەگيان ئەگات بىجگە لەوه، سەردارەكەيشيان ئەوهندە گەورە و زەلام و بەچنگ و خاوەن زەبروزەنگ دپتە پيش چا، بەدپۆكى زۆر زەلام و پىاوخۆزى ئەزانن، لەترسانا، ملى بۆ دائەنەويتن، ناوتىن بەگژبا بچن...

ئەويش ئامۆزگارى وائەكردن كە بەرەبەكى تازە پى بگەپن، بەزانباريەكى دروستەوه پەرورەدەبكرىن.

وا فيركرىن كە لە پىناو نىشتمانەكەياندا مردنيان پى خۆش بى ئەوهيش بەو كۆمەلانە پىك دى، كە ئەندامەكانى پەيمان بەدەروونى سەرپەرزبى خۆيان بەدەن، پەنا نەبەنە بەر دەرگاي ههچ خونكارىك، ههچ كارەساتىك سەريان پى دانەنەويتنى، ههچ هەرەشەبەك دەماریان خاوەنەكاتەوه، ههچ بەلپنىكى سايە و پايبەيش چەواشەيان نەكات، ههچ بازرگانى و دەست كەوتىكىش لە فرمانى نىشتمانى وەريان نەگىرئ ئەوانە ئەبى و ابن، كە ماندووتى و تەنگانەى پىناو رزگاركردى نىشتمان لە بەندەبى بەدەستكەوتىكى هەرە گەرە دابنن.

ئەگەر لەدواى ئەوهيش پىيان بگوتايە: (ئەم ئامۆزگارىبەى تۆ باشە، بەلام بەمەرجى خوا چەند كەسبىكى واپرەخسىتنى بۆ نەتەوه، كە بتوانن بىگەنە ئەو ئامانجە بلندە لە دەرونيشياندا ئەو بەرزبىيە هەبى كە پەنا نەبەنە بەر ههچ خونكارىك و بۆ ههچ پايبەك خۆيان نەكەوتن ئەوانە ئەگەر و ابن، بەلپنى خۆيان ناخەنە پشت گوى و پەيمانى خۆشيان ناشكىتن بەلام كواهى وەك ئەوانە دەست ئەكەون؟) ئەويش لەم واتايەوه وەرەمى ئەدانەوه ئەيگوت: (نەتەوه چونكە دامواى دەستى ئەو جۆرەكەسانەبە، هەر پەيدايان ئەكات).

هەرەشەى لى ئەكردن لە وەرس بوون و هەناسە ساردىبەكى واکە و رەيان پى بەربدا و

بیانخاته بی دسه لاتییوه بهرامبر زور و سته می سته مکارانی ناو خو و زوردارانی داگیرکران له گه ل بوژدا ئه یگوت: (تهنگانه هرچه نده گه وره بی، روژتیک دی لاجچی. جیهانیش هرچه نده تاریک بی، به یانیه ک دیت و رووناکي ته کاته وه).

یه کیتک له بیروباوهره تینگه یشتوانه کانی که له م بابه ته وه ده ری ئه بری ئه وه بوو: ئه گهر فهرمانه وایی داگیرکره خا که هی دیی له ژتیر چنگی خونکار یا خود سهردارتیکي به زه بروزه نگ دایه، که به هوی ناله باری ئه وه نه ته وه که کزیوه و بووه به به نده و کهرت کهرتی لی هاتووه، به رهنگاری ئه بی و ئه یسکینتی بو ئه مه ی خو ی بچیتته جیگای ئه وه ییش به وه پیتک ئه هیتنی که یان هیزبه کار بهیتنی، یان پاره، یا خود داوانانه وه و فروفیتلبازی چونکه فهرمانه وایی داگیرکره بایه خ نادات به که س، ته نانه ت به خونکار و سهردارانیش هر وه ها به له شکر و سهرکرده کانیسیان بایه خ نادات.

به لام ئه وی لیبی ئه ترسی و لیبی ئه توقی ئه وه به که نه ته وه لیبی هه لگه ریتته وه، لیبی راست بیتته وه، پرو به پرووی بوهستی: ئه مه ته نیا چه کیکه که پشتی داگیرکری پی بشکینری!...

بو وینه ئه فغانی بو ئه هیتانه وه ئه یگوت: ئینگلیزه کان به خو یان شه ست هه زار سهریازی ریکو پیتکه وه هاتنه ناو خاکی ئه فغانه وه پیا سورانه وه جیگه سه خته کانی و که لاته کانیان داگیرکرد به لام که ئه فغانیه کان له هه موو لایه که وه لیبی راست بوونه وه، به ناوی نه ته وه ی ئه فغانه وه، نه ک به ناوی خونکار و سهرداره وه، چون به گریا، ئینگلیزه کان واقیان و پرما، ناچارمان خاکی ئه فغانیان به جی هیتت و هه له اتن ئه مه بیجگه له وه ییش که سی ملیون لیره ی ئینگلیزیان به فیرو چوو له و شه رانه دا، له گه ل ژماره یه کی زوریش سهریازی کوژراو، سهرکردانی هه لبروژراو دا.

پاشان ئه یگوت: (چ خونکاریک هه بوو بتوانی ئینگلیزه کان له خا که داگیرکراوه کانی ئه مه ریکا ده ریکا به لام که ئه مه ریکاییه کان هه موو یه کیان گرت و به ناوی نه ته وه ی ئه مه ریکا وه لیبیان راپه رین و چوون به گریاندا و تا دوا هه ناسه یان شه ریان له گه ل کردن، له پیتناو سه ندنی سهر به خو یی خو باندا، ئینگلیزه کان ناچارمان به ده ستووری ئه وان بکه ن، به دلی ئه وان بکه ن، ئه مه ریکایان بو ئه مه ریکاییه کان به جی هیتت و چوونه وه خاکی خو یان زور زانه کانی ئینگلیزیش، تینگه یشتوو بوون، ئه یانزانی که له توانای که سدانیه نه ته وه یه کی وا له ناو بیات که هه موو که س یه کی گرتی و به نا زایی هات بیتته کوژی جه نگه وه و خو ییشی بدا به کوشت له پیتناو سهر به خو یی خو باندا!).

له واته یه کی تریا له م واتا یه وه قسه ی کردووه: که راستی هه ر سهر ته که وی، بام له پیتشیشدا تووشی به رهنگاری کردن و نازاردان بیی ئه وه ییش به وینه ئه هیتتته وه که به سه دان ملیون که س ئیمرو په یرووی ئاموژگاری بیه کانی هه رسی پیغه مه ره کان ته که ن وه ک (موسا و عیسا و محمه د) که چی له سه ره تادا هه مووی چهند که سیک دوا یان ته که وتن.

ئه یگوت: (ئه گهر ئاموژگاری بیه کانی ئه وان و قسه کانیان هه مووی باش نه بوونایه و، له گه ل گیانی مرؤفا یه تیدا ریک نه که وتنا یه، باوهر پیکه ره کانیان ئاوا زور نه ته بوون و په ره یشیان نه ته سه ند.

که چی هیچ شتیک نه ما لیبیان نه کری وه ک: به رهنگاری کردن و نازاردان و کوشتن و تیزپیکردن و تفر و توناکردن و هه لواسین و هه موو جو ره نازاردان تیکی تر ته نانه ت بوون به نه ته وه ییش و خا کانیان ئاوه دان کرده وه ئه و تاک و ته را و کو مه له پچووک پچووکانه، پاشان وایان لیهات.

فهرمانه واییان دامه زراند، سامیان لی ته کرا، خو یان لی ئه پاریزرا، شارستانی و پیتشکه و تیتکی وایشیان پیتک هیتنا که تا سهر بمیتنه وه!).

له وه شه وه، بریار ئه دا، که هه ر بیر و باوهر پیک له بنچینه یدا راست بی، بام پیچه وانهی بیروباوهری باویش بی، بام خاوه نه کانیسی که م بن، ژیری وای پی ئه وی، که سه بارت خاوه نه کانیسی که م بن، ژیری وای پی ئه وی، که سه بارت به باوهر پیکه ره که مه کانی و به رپه رچ ده ره زوره کانی سه ره تایی نابی به چاوی سووک ته ماشا بکری به لکو ئه بی له چاوتیکی لیکو لینه وه و نرخپیدان تیکی راسته قینه وه و سه یری بکه بن جا له پاش ئه مه ی ئه و کاره ساته ناخوشه پرتازارانه ئه ژمیری که هاتوون به سه ر عیسا و محمه د پیاوه گه وره کانی شو رشی فهر نه سه دا؛ که له گه ل ئه وه ییشدا بیروباوهره کانیان هه ر سهر که وتوون تا وایان لی هاتووه زوره ی دانیشتوانی جیهان په یرو بیان ته که ن و ریزبان لی ته گرن و ئه یان په رستن ئه لی: (له بهر ئه و هویانه ی که له سه ره وه پیشانم دان، بیروباوهری هاو به شی (اشترایی) ییش هه روا یه هه رچه نده ئیمرو باوهر پیکه ری که مه، به لام روژتیک دی که چنگ ئه گری به سه ر هه موو جیهاندا و اتا هه ر کاتی که زانستی راست و دروست بلا و بووه وه به ناو جیهاندا و، مرؤف تینگه یشت که خو ی و برا که ی له یه ک گل دروست کراون، له یه ک گیانن، جیا وایش ئه بی له سه ر ئه و بنچینه یه دامه زری که زورتر که لک به خشی

بههه مووان، نهک له بهر شاکلاو، ياخود دهوله مه نديي، يان له بهر سامانتيک که کوي
ته کاته وه ياخود له بهر دوس و پيوه نديک که نه يان کات به به نده، يان له بهر له شکر تيک که
کويان ته کاته وه بو شهر.

له گهل هه موو، نهو کار و فرماناندها که پروچن، نهو گوره ييباندها که له ناو نه چن، نهو
په وشت و کرداران هيشدا که تاسهر به نه نگی ناو نه برين!).

به جوړتيکی تيکرايي، بيروباوهره کاني زرنگی نه فغانی چ له ناو کوره کانيا، چ له وتار و
نوسينه کانيا، هه موو بریتی بوون له پند و ناموژگاري پي سه نند، پياوی گيژ و ويژبان
نه خسته سهرکردنی فرمانی گه وره، ترسنوکیان نه خسته سهر نازايه تيبه کی بی هاوتا
روژه هلا تيبه کاني فیری بيروباوهری بهرز و پيروزی سهر به سستی و نيشتمان په روه ربي
راسته قينه نه کرد. هه روه ها ريگايی شي بو روشن نه کرده وه بو سهر به خوئی و پيشکه وتن و
ژيانتيکی پر له کامه رانی و نازادی. جه مالهدين هه له سهر نه په وشته پر که لک و ری
پيشان دانهی خوئی رویش، هه تا سالی ۱۸۹۷، که نه خویشی شیر په نجه، يان وهک
شیر په نجه له چه نا که ی دا په يدا بو نه خویشیبه که ی لی گران بو.

خونکار عه بدولحه ميده فرمانيدا به (نه سکه ندهر پاشای کوري قنبور) که گه وره ی
پزیشکه نه شته رکاره کاني کوشک و يه کيک له پياوه نزيکه کاني خوئی بو،
نه شته رکاريبه که له برينه که يدا بکات به لام نه شته رکاريبه که سهری نه گرت.

نه خویشیبه که ته شه نه ی کرد بو هه ردو و چه نا گه ی و کاريشی کرد له هه موو له شی، تا له
۱۸۹۷/۳/۹ دا کوشتی.

له بابته نه خویشیبه جه مالهدين و مردنیه وه به ندوباو زور بلاو بو وه وه گوتيان (کوري
قنبور)، له سهر قسه ی خونکار دهرمان کرده که ی خراب کرده وه روژه هلا ت ناس، (لاون
استورگ)، بو شازاده (شه کيب نه رسه لان) ی گيژا بو وه وه، که (سه يده جه مالهدين) له پاش
نه شته رکاريبه که بانگی کرد بو وه لای خوئی، پتي گوتبو که تايه ت له شی خراپتر تيک
نه چیت تکايی شي لی کرد بو که نه شته رکاريکی فهره نسه یی دهروون نازاد و ده ست پاکی بو
په وانه بکات، له نه خویشیبه که ی بکو لیته وه نه ویش پزیشک (لاردي) ی بو نه نيروی که
سهر نه کات نه شته رکاريبه که ی باش نه کراوه و هه له ی تياکراوه له پاک و خاوتيشدا که م
ته رخمی تياکراوه.

نه خویشه که يش به وه په ريشان بو وه و پاشان مردو وه هه روه ها شزاده (شه کيب نه رسه لان)

گيژا پيه وه، که يه کيک له فهرمانبه ره کاني کوشکی عه بدولحه ميده پتي گوتو وه، (کوري
قنبور) له وه پاکتر و بلندتره که تاواني و ناشيرين بکات به لام پزیشکيکی دانساز هه يه
ناوی (جارح) ه، نه وه هه موو جاري نه هاته سهر سه يده جه مالهدين دانه کاني ته ماشا نه کرد.

وه زاره تی بالبازه کان، به پاره له خسته يان بر دبو، کرد بو ويان به سهره تاتکی به سهر يه وه له
به رگی دوستيکدا بو بو وه دوژمن له جه مالهدين فهرمانبه ره که گوتبو ی:

(جارتیکیان ويستم پزیشک (جارح) له کول جه مالهدين بکه مه وه نه هيلم تيکه ليی
بکات وه زری بالبازه کان به دزيبه وه تبي گه ياندم که وازی لی به يتم. له وه وه تيگه يستم
که پزیشکه که نه چيته لای وه زير، له ژير سهر په رشتی نه وانيشدا دانی جه مالهدين چاک
نه کاته وه سه يده يش هيچ ناگای له وه که ينه وه ينه يه نه بو (پزیشک جارح) ی له خوئی نزيک
نه خسته وه و پشيشی پي نه به ست نيتر نازانم (جارح) به هوئی پزیشکايه تيبه که وه و پشت
به سستی جه مالهدينه وه به و چي لی کرده وه من هه ر نه وه نده نه زمانم که له پاش کوشتی شا
به چنده مانگيک نه خویشی شیر په نجه له چه نا گه ی سه يده په يدا بو، له ديوی ناوه وه
نه شته رکاريبه کی تياکرا، سهری نه گرت (جارح) له گهل پزیشکه که دابو له دوا ی مردنی
سه يده، (جارح) مان به خه مباری و ده موچا و گرژی و دل په ريشان يبه وه نه ديی نه وه وای لی
کردين که دلی لی کرمی بکه ين، که ده سستی بو ی له پيس کردنی برينه که دا، له پاش
نه شته رکاريبه که، ياخود له په يدا کردنی نه خویشیبه که خويدا. به هه ر هو يه ک بو ی). که س
ناتوانی، له م بيروباوهرانه، پروا به هيچ کاميکیان بکات!

خونکار عه بدولحه ميده، فرمانيدا بی ناهه ننگ جه مالهدين بنیژن هه رچی نو سراو و
قاهه زتيکيشی هه يه ده سستی به سهره بگرن فهرمانتيکی خونکارانه يشی نارد بو هه موو
روژنامه کاني خاکی عوسمانی که له بابته جه مالهدينه وه هيچ نه نووسن جيتشينه کاني
خونکاريش له سوربه دا، هه رچی روژنامه يه کی میسری هه بو، که شيوه نيان بو جه مالهدين
کرد بو ده ستیان به سهر اگرت نه وه جه مالهدينه ی که يه که م راپه رپنه ر و ورياکه ره وه ی
روژه هلا ت بو بو زوربه ی بزوتنه وه نيشتمانيبه کاني، به مه به سی رزگار بوون و
دامه زانندی ده ستور له روژه هلا تدا.

پاشان جه مالهدين له گوړستانتيکی نه ناسراودا، له نزيک (نشان طامش) وه نيژرا سی
که سی دوستی نه ی، که س له دوا ی تهرمه که يه وه نه بو نه وانيش: (سه يله پاشای فضل
پاشا) و (علی قبودانی میسری) و (جرجی افندی کونجه) بوون نه می دوا ييبان يه جگار

دلسۆزی بوو له م دواییه دا له باخه لای خۆی پاره ی بۆ بهخت ئه کرد هه تا مردیش له کاته کانی گیانه لاویدا به ته نشتیه وه بوو تا نزیکه ی سی سالتیکیش کهس نه ی ئه زانی گۆزه که ی له کوپیه دوای له پاش رهنج و ته قه لایه کی زۆر، له لایه ن رۆژه لات ناسیتی ئه مه ریکایی دۆستیه وه که ناوی (مسته رراین) بوو له سالی ۱۹۲۶ دا دۆزرایه وه ئه ویش له به ردی مه رمه ر گۆرپکی بۆ دروست کرد و په رژینه کی ئاسنیشی بۆ کرد له روویه کی گۆزه که دا ناوی جه ماله دین و رۆژی له دایک بوون و مردنی نووسی له رووه که ی تریشیا نووسی: (ئهم گۆزه له لایه ن دۆستی دلسۆزی هه موو موسولمانانی جیهانه وه، چاکه خوازی ئه مه ریکایی میسته ر چارلس کراینه وه، له سالی ۱۹۲۶ دا دروست کراوه) له سه ره تای مانگی دوازه یه می سالی ۱۹۴۴ دا، و اتا له دوا ی مردنی سه ید جه ماله دینی ئه فغانی به په نجا سال، ئیسک و پروسکه که ی جه ماله دین له ناو ئاهه نگیکی گه ورده دا گو تیرایه وه بۆ ئه فغانستان.

وته ی هه لبژاردی جه ماله دینی ئه فغانی

* نامه رد ئه و که سه یه که به جیگای چاکردن بزانی و راستیی بیروباوه ریشی بۆ ده رکه وئ، که چی خۆی تییان نه گه ئین. باوه ریشی بۆ ده رکه وئ، که چی خۆی تییان نه گه ئین.
 * زانستیکی به که لکی که م که له سنگدایی و به کاربه ئینری، چاکتره له زانستیکی زۆری ناو نوسراوان که فرمانیان پین نه کری.
 * هه رچی، به پین ئه مه ی گونا هیتیکی کردیی، له خونکار بترسی، ئه و که سه به گه نکه پیاو ئه ژمیرری.
 * هه ر بیروباوه رپیک، پشتیوانی زۆربو له وانه ی که باوه رپان پیتی نییه، ئه و زۆرییه به که می و سوکی دانه نری. هه ر بیروباوه رپیکیش، پشتیوانی که م بوو له وانه ی باوه رپان پیتی هیه، ئه و که مییه به هیتز و ده سه لات و گرنگی دانه نری.
 * مه ردایه تی له وه دایه که پیاو پیچه وانه ی ره وشتی باو بجولیته وه، به مه رجی هیچ و پووچی ده رکه وتیی.
 * هه ر نه ته وه یه ک سه ردار ی خۆی له روودا بپه رستی و له پاش مله له ئه ستۆی بدات، به که لکی ژیان نایه.
 * مرۆف وایه، هه رشتیکی پین خۆش نه بوو، پین له بوونی نان، هه رشتیکیش پین خۆش بوو ئه پیه رستی.

* ئه گه ر فه رمانه وایی، پین له مافی ناو پزیکه ران نه نی، هه روا چاکتره که گورگ بکات به شوان.

* ئه وانه ی له روودا خوار و خپچی ئه که ن، زیانیان که متره له وانه ی که خویان له به رگی سه ر راستیدا ئه شان نه وه.

* هه موو شتی ئیمرو سه ر ناگری، سبه ینی سه ر ئه گری.

* سه ره خۆیی هیوا یه که، فرمانی ئه وئ، به رگه گرتن و ئارامی ئه وئ، کاری سه خت و سامناکی پین ئه وئ.

* کۆل هه لگری دار بۆ فرۆشتن، به که لک تره له کۆل هه لگری زپیر بۆ کۆکردنه وه.

* نزیکترین سه رچاوه ی دادپه ره ری ئه وه یه که ئه ندازه ی خۆت بگریت.

* سووکترین کهس ئه وه یه، که بۆ ژبانی خۆی، مردنی که سانی تری بوی.

مەدەحت پاشا

نووسەری: قدری قلەچی

لە گەڵ پاشبەندیك بۆ ئەم بەرھەمە
لە نووسینی ئەحمە سەید عەلی بەرزنجی
«بە گومان مەدەحت پاشا لە گەورە پیاوانی ئەم سەردەمە یە لام وایە، ئەمجارە،
کە پەنە و پەنە یە رۆژە لاتی چارە ئەکری. چونکە مەدەحت پاشا، تەنیا کە سەیکە کە بزانی
مەبەس لەم کە پەنە و پەنە یە چیه و چ شتیکیش پێویست بێ لە پێناوی چارە کردنیا ئەیکات،
بێ ئەمە ی لە رێگە ی راست لابدات»

(بسمارک)
«... هەرچی بە گوترا بێ لە بابەت ئەو بەرھەڵستانەو کە بێگومان ئەکە و نە بەر پێگای
مەدەحت پاشا لە کاتی بەکارھێنانی ئەو بیروباوەرەدا کە بلاویان ئەکاتەو، بەراستی
مەدەحت بە پیاویکی هەرە گەورە ی تورکیا ئەژمیرێ لە رووی گیانە دەستوور پەرەوەرە کە ی
و مەردایە تییبە کە یەو.»

هەنری ئەلیوت

راسپاردە ی ئینگیلتەرە لە ئەستەمبول
«مەدەحت لەو پیاوانە بوو کە لە رەوشت و خوویاندا مەردایە تییبە کە هە یە، لە
سروشتیاندا زۆران بازیبە کە هە یە لە گەڵ خراپەدا، لە رەنج و تیکۆشانیا نندا خۆ راگرتنیک
هە یە، هەرەو هە بەرگە گرتنیک وایش هە یە بەرامبەری ئازار، کە هەتا ئەمیر پیتی نەنگە
ھاوار بکات.»

ئەحمەد ئەمین
«مەدەحت دڵ ناسک و سروشت توندبوو سەربەست و کارگوزار و خەمخۆر بوو لە سەر
فرمان سەربەخۆبوو لە بیروباوەردا ئازادبوو نیشتمان و فەرمانرەواییبە کە ی خۆی بە دڵ خۆش
ئەویست لە پێناویشیاندا سەری خۆی داتەنا نیازی پاک بوو لە قسە و کردەویدا یە جگار
بە پەرۆشەو بوو بۆ چاکە خوایی بە لام حەزی لە زۆرداری نە ئەکرد گوتیشی نە ئەدایە
ئەو ی چی بە سەر دێ لە پێناو بەرەنگاری کردنیا.»

جرجی زیدان

«خۆشەویستی چاککردن^(۱) و راستکردنەو ی کاروباری گشتی، تیکەڵ بەخوینم بوو
هەر وەک دەردی کاریگەر وایە لێم نابیتەو»

مەدەحت پاشا

پەیدا بوونی هەنگە و توویە ک لە سەردەمی خونکاراندا^(۲)

(عوسمانی) یەکان لە ماوە ی سێسەد سالتیکا، توانییان شاھەنشیاھیبە کە گەورەو
فراوان بۆخۆیان پێک بە یین خاکەکانی تا سنووری (نەمسە) و (ئیتالییا) ئەچوو
دوورگەکانی زرتی سپی ناوەراستی رۆژە لاتی و خاکەکانی (جزائر و تەرابلوسی) رۆژتاوا
و (تونس و میسر) لە ئەفریقای ژووروودا، لە ژێر چنگیابوون نیو دەوورگە ی عەرەستان و
پشت (بغداد) و (موصل) ییش تا ئەگاتە کەندەلان (خلیج) ی (فارس) ملیان بۆ کە چ
ئەکردن دەسەلاتیشی تا کە نارەکانی رۆژە لاتی و خوارووی (زرتی رەش) و نیو دەوورگە ی
(قریم) و سنوورەکانی (پۆلۆنیا) دەرویشت.

بەلام ئەم گەورە یی و فراوانییە ی خاکە کە ی لە گەڵ ئەو هەموو جۆرە نەتەوانەدا کە تیادا
ئەژیان و نەتەوایەتی و زمان و ئایینی خۆیان ئەپاراست، پاشان پەیدا بوونی چینیک لە
دەسەلاتدار و خاوەن زەویبەکان کە دەوڵە مەندیی و پوول پەرستی سەری لێ شیتواندبوون:
زۆردارییان ئەکرد لە نەتەو و ئەیان چەوساندنەو، لە گەڵ سەرگەردانی و شپرزەبوونی
زۆربە ی نەتەو بەھۆی هەژاری و نەخویندەواریبەو، بەھۆی دەرد و نەخۆشی گەورە و
گرانەو بەھۆی زۆروستەمی هەموو رەنگەو، بەھۆی شەروشۆری گەورە ی واو کە هەرچی
لاوی بەھیز و هەرەتی هەبوو بە کوشتیان ئەدا، هەرچی خاکیکە ی هەبوو پارچە پارچە ی
ئەکرد بێجگە لەوانە کاروکردهو نەنگ و خراپەکانی کاربەدەستە گەورەکان کە بووبوونە
ھۆی تیک دانی ئاسایش و ئارامی گشتی و، شیتوانی کار و چاکە و مافی هەمووان.
ئەوانە هەموویان پێکەو، بووبوونە ھۆی پەیدا بوونی ئاژاو و پشیتویبە کە وەھا سامناک
لەناو خاکەکانی (عوسمانی) دا، کە ئاسمانی کاروباری فەرمانرەوایی و فرۆفیتلی
بە جاریک تاریک کردبوو، ژبانی کۆمەلایەتی تیکۆمەکان دابوو، رەوشت و خو دڵ و
دەروونی خراپ کردبوو لەبەر ئەو فەرمانرەوایی (عوسمانی) ییش وەک هەموو

(۱) چاککردن: چاکسازی (اصلاحات).

(۲) خونکاران: سولتانهان (السلطین).

فهرمانره واییه کی گه وره و فراوان، که له سهر بنچینه یه کی به هیتز و توندی نازادی و سهره سستی و دادپه روه ربی و برابه تی و به کسانی دانه مزایب، پرووی کردبووه تیک چون و له ناوچوون و پرووخان.

له بهر ئه وه ههر ئه وندهی خوش بوو، تا گه یشته سه دهی نوزده هم ئیتر ئه وه فهرمانره واییه گه وره یه که وته ته نگانه یه کی گه وره وه له میژووی ژیانیا، سنوره فراوانه کانی ورده، ورده کسانه دواوه شوژی ناوه وه، له زوری خاکه کانی، به تاییه تی له خاکه کانی (بالکان) ی وهک شاخه ناگرینه دا، دهستی پی کرد فهرمانره واییه گه وره کانی ئه وروپایش، چاویان تی بریبوو، بو ئه وه ئه گه ران که چهند پارچه خاکیکی لی بیچرن.

یاخود هندی ناز و جیازی تیا وهرگرن ئه وانیش ههستیان به وه کردبوو که (فهرمانره وایی عوسمانی) له گیانه لا دایه، له لایه که وه گه له کومه کیان لی ئه کرد، له لایه کی تریشه وه له سهر لاکی ئه و شهریان ئه کرد.

(سرب) ییه کان، یه که م نه ته وه بوون که له فهرمانره وایی (عوسمانی) هه لگه رانه وه له پاش خه بات کردنیکی خویناوی و به هیتز توانییان، له سالی ۱۷۱۷د سهره خوئی ناوه وه وهرگرن به لام خاکه که یان سهر به (خونکاری) (عوسمانی) میتیتته وه پاش ئه وانه (یونان) ییه کان شوژیان گپرا له گه ل تورکه کاندان شهر و کوشتاریکی گه وره یان کرد ئینگیلته ره و فهرنسه و روسیا پشتی یونانیان گرت دواپی خونکاری (عوسمانی) نارچاربوو، له سالی ۱۸۲۹دانی نا به سهره خوئی خاکی یوناندا (بیجگه له به شی ژوورووی) هه روه ها دانی نا به سهره خوئی ناوه وهی (رمانیا) و (سربیا) یشدا.

پاش ئه وه (محهمه د عه لی پاشا) یش، بو میسر سهره خوئی سه ند له پاش چهند شهره شوژیکی دووردیژ، له گه ل فهرمانره وایی (عوسمانی) دا، له سالی ۱۸۴۱د ریک که وت، که خونکاری میسر پشت به پشت له باوکه وه بو کوری بیتته خواره وه به لام (خونکاری عوسمانی) مافی ئه وهی هه بی که له خیزانی (محهمه د عه لی پاشا) هه لپه ژری بو ئه و پاییه.

له سالی ۱۸۵۴ یشدا شهریک په یدابوو له ناوه ند فهرمانره وایی (عوسمانی) و (روسیا) دا، دوو سالی ته وای خایاند فهرنسه و ئینگلته ره پشتی (خونکاری عوسمانی) یان ئه گرت شهره که به وه دواپی هات که فهرمانره وایی (عوسمانی) دانی نا به سهره خوئی (خاکی رمانیا) دا.

جا له و سهرده مه پر ته نگوچه له مه یه و سه یره دابوو، که (مه دحه ت پاشا) په یدابوو، له گه ل بانگ راهیتشته که یا بو فهرمانره وایی کردنیکی دیوکراتی چونکه به لای ئه وه وه، تاکه ریگایه ک که بو رزگارکردنی فهرمانره وایی (عوسمانی) ده ست بدات له ده ست پرووخان و له ناوچوون، ئه وه یه که ده ستووریکی دایه زینری بو هه موو خاکه کانی (عوسمانی)، که به هزی جیه جیکردنی ئه وه وه دادپه روه ربی و ئاسایش له ناویا بلا و بیته وه، برابه تی و به کسانی له ناو هاو نیشتمانه کاندان بنج به ست بی، هه روه ها چهند کوزیکی نه ته وه یش دایه زری، به جوژیکی وانه ته وه خوئی فهرمانره وایی به سهر خویدا بکات، نه ک له ژیر دهستی خونکاردا میتیتته وه، که به خوئی و پیاهه نزیکه کانییه وه به ئاره زووی خوین کاروباری بیهن به ریوه، که پر له ئالوش و خرۆش و هه ل و به دکرداری.

ئه و پیاهه نزیکانه ی خونکار که، کاروباری خاکه که یان ئالوزاندبوو، پیشوی و ئاژاوه یان خستبووه ناوه وه؛ وای لی هاتبوو ناو بیکه ر یاری به یاسا ئه کرد، سه رباز شیری ئه وه شان له برای خوئی، گه وره و بچووک بازرگانیان به فرمانی فهرمانره وایییه وه ئه کرد له ناوه ند فهرمانره وایی و نه ته وه یشدا، ناکوکیه کی گه وره په یدابووو هیچ په یوه ندییه کیان نه مابوو به یه که وه، په یوه ندی گه وره و به نده که ی نه بی!... ئه و جوتیارانه یش که به هه موو لایه کی خاکه که دا بلا و بوو بوونه وه و به شی هه ره گه وره ی نه ته وه که یان لی په یدابووو، فهرمانره واییان هه روا ئه هاته پیش چاو، که بریتیه له باج سینیک، هه موو سالییک هه ل ئه کوتیتته سهر دیهاته کانیان به شیکی گه وره ی ئه و دانه و ئله یان لی داگیر ئه کات که به خوئی (*) ناوچه وان کوین کردۆته وه، هه روه ها بریتیه له ئه فسهریک، به تفه نگیکی ئاراسته کراو، یاخود به شیریکی هه لکی شراوه وه دیتته ناو مالیانه وه، کوره کانیان له باوه ش ده رته هینتی و ئه یانبات بو ئه مه ی ره وانه بکرین بو کوزی شهر، له خاکیکدا شهریان پی بکه ن نه دیوانه و نه ئه یناسن، بو ئامانجیکیش شهریان پی بکه ن که تیی نه گه یشتون چیه. که میکیشیان نه بی نه یان ئه توانی بگه رینه وه.

(مه دحه ت پاشا) یش له ناو نه ته وه دا، سه ری ده رهینا و قیراندی به سه ر ئه و سهر دارانه دا: ئیمه ی سهرچاوه ی هیتز و ده سه لات نه ئیوه، نه خونکاری سهر دارتان، بریتی نین له هیچ له وه نه بی که سهر کاریکن، نه ته وه ئیوه ی له سهر کارداناوه هه رکاتی حه ز بکات

(*) خو = (عرق، ئارهق) - وه رگیتر -

ته تان کات به سهرکار، ههرکاتیکیش بیهوی له سهرکار تان نه خات بیجگه له وه، پیوسته له سهریشیان، که ههرچیتان کردوه پیشانی نه ته وهی بدن، تا ته گهر به باشی زانی چهنرچوونیان له گهلدا بکات. (مه دحەت) له هیچه وه پین گه یشت له وه سهرده مه دا، که ههر پارانه وه و خو نووساندن به کار به دهست و دهسه لاتدارانه وه، به کار نه هات (مه دحەت) توانی، به هوی رهوش و خووی پاک و بلندیه وه، به هوی تیکوشان و خه بات کردن و نیشتمان پهروه ری خویه وه، بگاته بلندترین پایه ی فرمانره وایی زوری پین نه چوه بووه پیاویتیکی زرنگ کاری گه وه و نازادی خوایتیکی مه زن بووه وینه رهوش و خووی بلند و زرنگی و ژیری په سهند و، بیروباوه ری پۆلابی و، بیری نازا و سهر به ست، له ناو نه وه خاوه ن فروفیلانه دا، که فروفیلان کردبو به پیشه بو خویمان، که له چاو هله پینان نه بی به هاوری خویمان و، زورکردن نه بی له وانه ی له خویمان بی دهسه لات ترن. و خو هله سوون نه بی له گه وه پایه و خونکاران. هیچی تریان نه نه زانی بیکه ن، (مه دحەت) وه ک سهرکرده یه ک هاته پیشه وه که خو ی له پینا و کهلک و چاکه ی نیشتمان و نه ته وه که ی خویدا به خت نه کرد.

کار به دهسته کانی تر، خویمان وانه نواند که بو که لکی فرمانره وایی نه بی کار ناکه ن، که چی له راستیدا دوزمنی راسته قینه ی فرمانره وایی بوون هندیکیان به ناشیتی و بی دهسه لات خوی زبانی له فرمانره وایی نه دا، هندیکیشیان به وه زبانی لی نه دا، که هه موو ده م بو نه وه تی نه کوشا که به مه به س و ناره زوی درنده ی ناپوخته ی خوی بگات، ریگاکه ی ههرچوونیک نه بی بی.

نه م چاکه خوازه گه وه به، له سالی ۱۸۸۲د له شاری نهسته مبول له دایک بووه^(۱) نه وساکه، نهسته مبول، سیهه م شاری جیهان بووه، له گه وه بی و فراوانیدا ژماره ی دانیشتوانی له ملیونیک و سه د و حه فتا و پینچ هه زار که س تیپه ری کردوه له ده میکی دورودریزه وه، که وتبووه خه ویتی قووله وه کاتی خه به ریو نه وهی هاتبوو خه ریگ بوو نه که وته ناو نه و گیتراوه وه، که شاره گه وه کانی تریش له وه پیش تی تی که وتبوون- و اتا گوپینی فرمانداری و گواسته وه ی له چینیتی دهسه لاتداری زوردراری زهویی داره وه، که هه موو سهر و سامانی خاکه که ی خستبووه ژیر دهستی خویه وه، بو چینیتی گه شه که ره که له

(۱) له راستیدا سالی ۱۸۲۲- ۱۲۳۸ک له وشاره دا له دایکبووه، وه له ۱۸۸۳ز- ۱۳۰۰ک له (طائف) کوژراوه.

خوینده واران و خاوه ن پیشه و کار پیک هاتبوو، که نه یوست دادپهروه ری و ناسایش بلاوبکاته وه به ناو نیشتمان که دا، ههر که سه ییش به پینی کرده وه و دهسه لات خوی کاری گشتیی پین بسپیری، یاسایه کی گشتیییش دایه زرتیری ماف و فرمانی هه مووانی تیا دیاردیی بکری.

ههروه ها له گهل گواسته وه ی فرمانداری به که دا، به رهنگاری به کیش پهیدا بووو، له ناوه ند چینه ی پین گه یشتوه گه شه که ره و^(۱) چینه تیک چوه رزبه که دا، بیجگه له وه دهسه لات کومه له چاکه خوازه کان و، دهسه لات کونه په رسته کانییش نه چوون به گزبه کدا نجا که نه و کونه په رستانه ته گه ره یان له کار و فرمان و تیکوشانی چاکه خوازه کانی نه دا، چینه تازه که ناچار نه بوو دهستیکی وای به هیز بوه شینی له دوزمنه کانی که جارتیکی تر گیانیان سهر دانه نیته وه، بو نه مه ی بتوانی نالای دادپهروه ری و برایه تی و یه کسانی ههل بکات له ناو نیشتماندا جا گیتراوه که ی له مه ر شاری نهسته مبول به م جو ره بوو.

شاری نهسته مبولیش، له وه سهرده مه دا بریتی بوو له وینه یه کی بچوکی شاهه نشاهی به گه وه و فراوانه که نه نه ورو پاییه کی ته واو بوو، نه ناسیاییه کی روزه لات تی ته واویش بوو نه شپوه یه کی نه ته وه یی تاییه تی هه بوو، نه شپوه یه کی فرمانره واییانه ی باوی هه بوو ههرچی پیچه وانه ی یه کتره تیا نه ژیا هه ژاری به کی له نه ندازه به دهر و ده له مه ندیه کی له نه ندازه به دهری تیا بوو.

جوانی به کی دل رفین و ناشیرینی به کی گیان کوژی تیا بوو له لایه که وه دادگای ئایینی ئیسلام و گاوری تیا بوو، له لایه کی تریشه وه دادگای شارستانی تی بیگانه و خو مالی تیا بوو.

له هی هه موو خاک و نه ته وه یه ک به ره و کومه له ی تیا بوو له به ره نه مه، هه موو گه شت و گوزار که ریک، نه ی توانی به شی خوی که سانی و بدوزیته وه که به زبانی خو قسه ی له گهل بکات بیجگه له وه، له گرنگترین ناوچه ی بازرگانییش نه ژمیرا.

که شتی به گه وه کانی هه موو لایه کی جیهان پر له کوتال و که لویه له وه له ویدا کو نه بوونه وه.

باوکی (مه دحەت پاشا) ییش که ناوی (حاجی حافیز محمه د نه شرف) بوو، ناو بژیکه رتیکی ئایینی روشنیری بوو به پیاویتیکی سهر راستی دهست پاک و خاوه ن

(۱) راستر: گه شه کردوو.

تازه‌زویه‌کی چاکه‌خوایی و تازه‌کردنه‌وه دانرابوو کوره‌که‌ی خوئی ناو نابوو (ئه‌حمده شه‌فیع) قورئانی پی‌خوئیند و سه‌ره‌تای نوسینیشی فی‌کرکرد پاشان خستیه (دیوانی هومایونی) به‌وه، له‌ویشدا فیتری نوسینی دیوانی تاییه‌تی به‌وه ده‌زگایه بوو ئه‌وه ساکه‌یش وا راهاتبوون، هه‌ر که‌سه‌ی له‌وه دیوانه‌وه ده‌رچوایه، ناویکی نوئیان لی‌ئه‌نا (ئه‌حمده شه‌فیع) پاشان ناونا (مه‌دحه‌ت) که له‌وساکه‌وه تا ئیستا هه‌ر به‌وه ناوه‌وه ناسراوه (مه‌دحه‌ت پاشا) له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که هۆگری پینوسه‌کانی فه‌رمانه‌ه‌وایی بووبوو، له‌سه‌ر ده‌ستی نووسه‌ره‌کانیا مه‌شقی ئه‌کرد، خه‌می ئه‌وه‌بیشی ئه‌خوارد که زانیاری خوئی فره‌تر لی بکات هاتوچۆی مزگه‌وتی (فاتح)ی ئه‌کرد بۆ ئه‌مه‌ی له‌وئی فیتری شت بیج؛ له‌ویدا فیتری زمانی عه‌ره‌بی و زانستی زبان پاراوی (۱) و ده‌م راستی (۲) و ئایین و ژیری بوو. له‌ زمانی فارسی‌شدا قال بوو، وێژه‌وه میژوویشی خوئیندوه‌وه به‌کیک له‌ماموستا به‌ناویانگه‌کانی (شیخی موسلمانان) (۳) (عارف بگ) بوو. ماموستایه‌کی رۆشنیرو له‌ هه‌لژاره‌ی زاناکانی ئه‌وه سه‌رده‌مه‌وه بوو هه‌روه‌ها به‌کیکیش بوو له‌و پێشه‌وا چاکه‌خوایه‌ی که چه‌زبان له‌ بیروباوه‌ری ده‌ستووری سه‌ره‌ست ئه‌کرد. له‌سه‌ر وتارگا‌ه‌که‌نه‌وه بانگی پائه‌هیشت، که بیروباوه‌ری ده‌ستووری له‌گه‌ل ئایینی ئیسلامدا جیا‌و‌زی نییه‌وه زانیاری پی‌نابه‌خشی به‌لکو به‌پێچه‌وه‌نه‌ی قسه‌ی خاوه‌ن زۆردارییه‌که‌نه‌وه، پشتیوانی ئایینی ئیسلام ئه‌کات که له‌م سه‌رده‌مه‌دا پی‌ئه‌و ناژی.

(مه‌دحه‌ت پاشا) تازه‌گه‌یشتبووه ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ سالان، ناچاربوو له‌ به‌کیک له‌م ده‌زگایه‌ی فه‌رمانه‌ه‌وایییه‌دا به‌مانگانه‌یه‌کی زۆر که‌م فرمان بکات به‌لام زۆری پی‌نه‌چوو، رۆژ به‌رۆژ پێش ئه‌که‌وت له‌ هه‌موو جوژه‌ فرمانیکی نووسینکارییدا فرمانی پی‌ئه‌ببیرا له‌ ئه‌سته‌مبولدا، له‌ شامدا، له‌ (صیدا)دا، له‌ قۆنییه‌دا له‌ (قسطنونی)دا، فرمانی بینی جا ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی ژبانیه‌ی به‌کاری هات، شاره‌زای خاکه‌کانی (عوسمانی) بوو، له‌ کاروباریان تی‌گه‌یشت، له‌و خراپه‌ و ئاژاوه‌ و زۆردارییه‌نه‌ی که خه‌ریک بوون له‌ که‌لکی بخه‌ن ئاگاداربوو که گه‌رایه‌وه پایته‌خت به‌ته‌واوه‌تی بۆی ده‌رکه‌وتبوو، که ئه‌گه‌ر رێگایه‌ک هه‌بی بۆ رزگارکردنی فه‌رمانه‌ه‌وایی له‌وه سه‌رگه‌ردانییه‌ی تیاپه‌تی، ئه‌وه‌یه‌ که هه‌موو په‌گه‌زه‌کانی

(۱) واتا: په‌وانیژی.

(۲) لۆژیک- المنطق

(۳) شیخی موسلمانان: (شیخ الاسلام)

به‌ک بگرن و پشتیوانی به‌کتر بکه‌ن؛ کۆره‌کانی راویژ دا‌مه‌زرتنی، یاسایانی داد په‌روه‌رانه‌یش دا‌بنرتن که بۆ هه‌موو هاو‌نیشتمانیکی سه‌ره‌سته‌ی فرۆفیل (سیاست) و مافی کۆمه‌لایه‌تی بیاریزرتن با‌سنورتیکیش دا‌بنرتن بۆ ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌ه‌ران، ئه‌وه کارانه‌یش که‌لییان ئه‌خواری بیکه‌ن، دیاردی کرین پاش ئه‌مه‌ی گه‌یشته‌ ئه‌سته‌مبول، ژنیکی هینا پاشان له‌ پینوسی سه‌رۆکایه‌تی وه‌زیره‌کاندا دا‌مه‌زرا زۆریشی پی‌نه‌چوو، کرا به‌سه‌رۆکی ئه‌وه‌ پینوسه‌.

واریک که‌وت ناوه‌ندی به‌لین ده‌ره‌کانی وه‌رگرتنی با‌جی گومرگی (شام و حلب) له‌ ناو خۆیاندا تیک چوون پاشان ئه‌م تیک چوونه‌ به‌هیتزبوو و گرنگی په‌یدا‌کرد له‌ ئه‌نجامدا فه‌رمانه‌ه‌وایی په‌نجا تووره‌که‌ پارهی مابوووه‌وه، بۆی نه‌نیرابوو. (مه‌دحه‌ت أفندی) نیرایه‌ ئه‌وئ بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌وه‌ که‌ینه‌وه‌ینه‌یه‌ له‌پاش شه‌ش مانگ گه‌رایه‌وه‌وه، به‌هه‌زار و چوارسه‌د تووره‌که‌ پاروه‌ که له‌ پاره‌ خۆره‌کانی گومرگی سه‌ندبووه‌وه بۆ فه‌رمانه‌ه‌وایییه‌ی ده‌رخستبوو که پاره‌ گۆره‌وه‌وه (میثاق) پینج هه‌زار تووره‌که‌ پارهی له‌ فه‌رمانه‌ه‌وایی دزیوه (مه‌مه‌د پاشای قیبرسی) یش که سه‌رکرده‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی له‌شکری عه‌ره‌بستانه‌، هه‌له‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی کردوه‌وه، که فه‌رمانه‌ه‌وایی ناچاربوو ده‌ستی له‌ فرمان کیشایه‌وه.

وه‌زیره‌کانی فه‌رمانه‌ه‌وایی، کرده‌وه و کاره‌کانی (مه‌دحه‌ت)یان په‌سه‌ند کرد (په‌شید پاشا)ی سه‌رۆک وه‌زیریش پیا‌ه‌لدا له‌وه‌وه رۆژ به‌رۆژ پێش ئه‌که‌وت هه‌ر کارو‌فرمانیکی گرنگ و وردبویه‌ به‌ویان ئه‌سپارد رای په‌رتنی پاش ئه‌وه (محمد پاشای قیبرسی) بوو به‌سه‌رۆک وه‌زیر قینی له‌ (مه‌دحه‌ت) بوو ویستی تۆله‌ی لی بکاته‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ نارویه‌ چه‌ند خاکیکی (بالکان)، که له‌ پشیدیدا بوون مه‌به‌سی ئه‌وه‌بوو، یان به‌سه‌ر نه‌که‌وتووی بگه‌رتته‌وه، یاخود له‌وئ له‌ ناویچ.

که‌چی له‌ کۆری فرۆفیل (سیاست)دا، سه‌رکه‌وتنیکی تازه‌ی ده‌ست که‌وت چونکه‌ به‌هۆی به‌کاره‌یتانی دادپه‌روه‌ری و کارزرنگی خۆبه‌وه‌وه، توانی ئاسایش و ئارام له‌ناو ئه‌وه‌ خا‌که‌نه‌دا دا‌مه‌زرتنیه‌وه‌ هه‌روه‌ها دلێ دانیشتوانی ئه‌وه‌ جیگایانه‌یش بنوسینی به‌خۆبه‌وه‌ تا گه‌رایه‌وه‌ ئه‌سته‌مبول، (مه‌مه‌د پاشای قیبرسی) له‌ فرمان دوور خرابوووه‌وه (په‌شید پاشا) خرابوووه‌وه جیگای ئه‌وه‌ (عالی پاشا)یش کرابوو به‌وه‌زیری ده‌ره‌وه‌ ئه‌وه‌ دوانه‌یش هه‌ردووکیان له‌ هه‌لکه‌وتوه‌کانی زرنگ کاری و فرۆفیل بوون. پشتیوانی چاکه‌خوایی و نوئ کردنه‌وه‌بوون. (مه‌دحه‌ت)یش نامه‌یه‌کیان پێشکه‌ش ئه‌کات، کاروباری ئه‌وه‌ خا‌که‌نه‌ی

تیا پیشان ئەدات پیشنیازی وا ئەبێ، که سەرەخۆبی ناووە^(۱) بدری بەو خاکانە. ئەو ئەندەهێ نەماپوو، که پیشنیازه‌که‌ی جیتی خۆی بگرت و لەسەر دەستی خۆشیدا جیبەجی بکری بەلام (محەمەد پاشا قیبریسی)، بەناوی جیشینی سەرۆک وەزیرانەوه، هاتەوه جیتی خۆی.

دەستیشی کردەوه بە بەرەنگاری کردنی (مەدحەت افندی) لەو دەدا خۆی زۆر ماندوو کرد ئەبویست لە (کۆری وەزیران) دووری خاتەوه بۆ ئەو مەبەسە‌ی هەموو رێگایەکی ئەگرت لە کۆرەکانی فەرمانرەوااییدا، بەخرایی ناوی ئەبرد، شتی وایشی ئەدایە پال (مەدحەت) که لەو دەو دەوربوو.

پاشان بەو دەو بەدناوی کرد، که باجی دەبەکی گرتۆتە ئەستۆی خۆی کۆی بکاتەوه، که فەرمانرەواایی ئەو دەو بەرەست کردوو لە هەموو فەرمانبەرێک ئەو دەو دابوو پال که هەرچی دەبەکیکی ناوچەبەک لە ناوچەکانی ئەستەمبول هەبە داگیری کردوو بۆ خۆی کهچی ئەو کۆرە‌ی که بۆ چەندوچوونکردن لەگەڵ (مەدحەت) دا دانرابوو، که لە کەینەوبەینە‌که‌ی کۆلییەوه، بۆی دەرکەوت (مەدحەت) بێ گوناھه و لەبەر ئەو بەرباری پاکێ ئەویدا. ئینجا که (رەشید پاشا) و (عالی پاشا) و هاوڕێکانی گەرمانەوه سەر فەرمانداریی، کردەوه کاری (مەدحەت) یان پەسەندکرد و تیکۆشانیان هەڵ سەنگاند دەمو دەست ناردیانە چەند خاکێک بۆ ئەمە‌ی تەماشای کاروباریان بکات و لە سکا‌لایان بکۆلیتەوه که لە دەست هەندێ سەردارانی خۆیان کردبوو ئەو لیکۆلینەوه‌ی کردی، گەلیک که تەنی گەنگ گەنگی دەرخواست که بوو بەهۆی لایردنی (میرزا سەعید پاشا) ی سەرداری (سەلستره) و هەقالەکانی هەرۆه‌ها پشێوییەکانی خاکەکانی (بولغاریا) ی خستە ئەستۆی (مەمر پاشا). پاشان خۆی بەناو ئەو خاکانەدا گەرا، ئاسایش و ئارامی تیا پەیدا کردەوه لەگەڵ بەرە‌للا کردنی شورشگێرەکانیشدا، خواستە پەسەندەکانیان جیبەجی کرد و گفت و بە‌لینیشی لێ سەندن که ئاسایش بیاریزن.

ئەو سەرکەوتنە‌ی دەستی کەوت لە لیکۆلینەوه‌ی پشێویی ناو (بالکان) دا، لە راستکردنەوه‌ی کاروباری (بولغاریا) دا، کاریکی گەورە‌ی کردە دلی کاربەدەستانی (دەرگای بلند = الباب العالی) ئەو پیشنیازانە‌ی لە پیش گەرمانەوه‌ی خۆیدا پیشکەش کردبوون، پەسەندیان کرد ئەو کردەوه و کارانە‌ی که بۆ کە‌لکی فەرمانرەواایی نەتەوه‌ییش

(۱) واتا: ئۆتۆتۆمی، حوکمی زاتی.

جیبەجی کردن، باهەخیان پێدا بریاریشیاندا، پاداشی (مەدحەت) بەدە‌نەوه بەلام (میرزا سەعید پاشا) ی لایراو لەسەردارێتی (سەلستره) لەگە‌ل پیاوه نزیکه‌کانی تری (خونکار عبدالمجید) دا، که کردەوه و کارەکانی (مەدحەت) زبانی پێگە‌یاندبوون، لە کۆشکی خونکاردا (ماپین) بەدگۆییان دەربارە‌ی کرد دوا‌یی ئەو لیکۆلینەوانە‌ی (مەدحەت) کردبوو، بەرپەرچ درانەوه، پیاویکی تری فەرمانرەوا‌ییان ناردەوه ئەو جیگایانە، که ناوی (فەخری بگ) بوو. دووبارە لیکۆلینەوه بکاتەوه لەگە‌ل ئەو‌شا که (فەخری بگ)، لە نامە‌که‌ی (مەدحەت) هەچی نەگۆرپوو، هەبچیشی نەخستبوو سەر، ئەم کردەوه‌یە (مەدحەت) ی ورووژاند، خستیشە سەر ئەو‌ه‌ی که واز لە فرمانە‌که‌ی خۆی بە‌یینی و بچیتەوه مالتی تا درەنگی نەبەتەوه کایە.

بەلام مەبەسی (مەدحەت) لەم تەنیا‌ییە، ئەو نەبوو که لە ئارام و بێ دەنگی مالتە‌که‌ی خۆیدا بحەسیتەوه بە‌لکو مەبەسی ئەو‌بوو که خۆی بە‌هاو‌یژتە ناو لیکۆلینەوه‌یەکی تەواو‌ه‌وه، بۆ ئەمە‌ی خۆی ئامادە بکات بۆ هە‌لمەت بردن، لە راستیدا زۆری پێ نەچوو که خۆی خەریک کرد بە‌فێربوونی زمانی فرەنسریبەوه لەوکاتەدا تەمەنی گە‌یشتبوو سی و پینج سالی پاشان بریاریدا که گە‌شتیکی ئەوروپا بکات بۆ ئەمە‌ی لە کاروباری ئەو‌ی و هۆی پیشکەوتنی ئاگاداری بێ پاشان چوو (پاریس و لەندەن و قیەنا و برۆکسیتل) لەو شوتنە‌دا ئەو‌ی خۆیندبوویەوه بیستبووی لە‌بابەت ئەو سەرە‌ستی‌یەوه که لە شارە‌کانی ئەوروپادا هە‌یە، لە‌بابەت ئەو یاسا دەستووریانە وه که ژبانی گشتییانی ریکوپینک خستبوو هە‌موو کە‌سیکی وەک یەک راگرتبوو لە‌بەردەم یاسادا، ئەو شتانە‌ی هە‌مووی بە‌چاوی خۆی دبی شتیکی ئاشکرایە، که (مەدحەت) ئەو‌ه‌ی ئە‌یدی لە ئەوروپادا لە نیشانە‌کانی سەرە‌ستی و پیشکەوتن و کامەرانی، لەگە‌ل زۆرداری و هە‌ژاری و نەخوتنە‌وارایی خاکەکانی (عوسمانی) دا بە‌راوردی ئە‌کرد.

هەرۆه‌ها بی‌ری لەو‌ه‌یش ئە‌کردەوه که چۆن نیشتمانە‌که‌ی لەو دەرد و ئازارانە‌ی تیا‌یە‌تی، رزگاری بکات، لەوکۆت و زنجیرانە‌یش که کراونە‌تە پیتی نەتەوه‌که‌ی و ناهێ‌لن پیش بکە‌و‌ی و گە‌شە بکات ئازادی بکات سە‌ردەستە‌ی ئەوانە‌یش که بە‌پیتو‌ستی نازانی لە‌کۆل نەتەوه‌یان بخاتەوه، زۆر‌وستە‌می کۆشکی خونکار بوو، بە‌خونکار و پیاوه‌کانی و هە‌قالەکانی و کە‌نیزە‌که‌کانی و قولەرە‌شه‌کانییەوه، بە‌لێ ئەو خونکارە‌ی که خۆی ناونا‌بوو (سیبە‌ری خوا لە‌سەر زویدا) کۆمە‌لیکیش لە‌خوانە‌ناسە‌کانی، بازرگانی ئابین، وایان ناوتە‌نا.

له گهل تهو هشا كه گه پرايه وه تهسته مبول، نهى ويرا هم رازانهى دلئى خوئى هه مووى
تاشكرا بكات به للام خوئى پچ نه ته گيرا، تهو هى هه ر ته گوت كه پتوبسته كاروبارى گشتى
راست بكرتته وه له چهند جيتگاهه كدا ته مهى به تاشكرا ته گوت ته وه بوو به هوئى تهو هى كه
جارتكى تریش سه رنجى لئى بدهن.

به للام نيازى دلئى خوئى و كوشنده بيه كهى بو تهو ياسايهى كه له نارادابوو دهرنه ته خست،
ته لئيم ياسا، به للام له راستيدا تهو هى هه بوو له ياسا نه ته چوو له تازاوه و پشيوبي ته چوو.
(محهمه د پاشا قيبربسى) تاشتى كرده وه تهوكاته ديسانه وه بوو بووه وه به سه روك وه زيران
تهو هى هه لبارد، بو چاره كردنى هه ندئ گيروگرفتى ناو (بالكان) كه هه تا ته هات خراپترى
لئى ته هات له خونكارى خواست كه (مه دحعت) بو تهو فرمانه دابنئ خونكاريش به قسهى
(محهمه د پاشا) ي كرد (مه دحعت) ي كرد به سه ردارى (سرب و بولغاريا)، پايهى
وه زربيشى پچ به خشى تهوكاته سالى ۱۸۶۰ بوو.

جا لپروهه به كتيك له كرده وه و رهوشته بلنده كانى (مه دحعت پاشا) دهر كهوت، كه له
هه ر خاكيتكا سه رداربووبئ كه لك و كارى دهر كهوتوه تهو هيش كرده وه و رهووشتى كاروبار
هه لسه راندن و، ريكوپيتكى دامه زراندن، و هه لكردنى بوو له گهل هاو نيشتماناندا
به گيانيتكى پاكى بئ لايه نى و ته ماشا كردنيتكى به كسانيه وه ته م پياوه گه وره به كه هه ر بو
ته وه دروست كرابوو دادپه روه ريبى بلاوبكاته وه به ناو مرؤفايه تيدا بوئ نه ته لوا له
پايته خندا، كه هه رچى له دلبايه و له ميتشكيايه له بيروباوه رى ديموكراتى و پتپه و بى
پيشكه وتن و چاكه خوازى، به يئيتته ديبى و زرنكارى و كارگوزارى خوئى پيشان بدات.
له بهر تهو ناچار ته بوو كه تهو تاواتانهى دلئى و ميتشكى لهو خاكانه دا به يئيتته ديبى كه
ته خرانه ژير چنگيه وه دياره تهو هيش له ته ندازه به كى وادا پتئ ته كرا كه له گهل كاره ساتى
تهوكاته و ده سه لاتئى خوئيدا بگونجئ.

به كتيك له كرده وهى جوانى له خاكه كانى (سرب) و (بولغاريا) دا تهو بوو، كه بارى
به نده بى بو سووك كردن به چاويتكى به كسانيه وه سه رى مافى هاو نيشتمانيه كانى ته كرد
هه رچى ره گه زيتكى تيا بوو نوينه رى لئى هينان بو كوئى نه ته وهى خاكه كان.

فرمانه كانى كاروبار هه لسه راندنى له به كتر جوئ كرده وه. ده زگانى فرمانه و ايبى و
كوئره كانى شاره وانى و، بالباز و بالبازى گه روئى سه رله نوئى ريك خستنه وه بارگرانى
باجى سووك كرد شيوه ي پاره وه رگرتنى جوانتر لئى كرد.

له دهستى تهو زورداران هيشيدا، كه سامانى فرمانه و ايبان ته خسته گيرفانى خوئانه وه
و مافى نه ته وه يان ته خوارد چونكه جوتياره كان كه به ره نجى شان و خوئى ناوچه وان، به هه زار
تازار و كوئره وه ريبى تهو زهوييانه يان ته هينايه به ره هم، ته ماشايان ته كرد به رى تهو رهنج و
تهر كه يان زوردار ته يخوات و داگيرى ته كات بيتجگه له مانه، گه لتيك كارو فرمانى
تاوه دانيشى پتئ هينا، كه هه موويان گرنگ و گه وره بوون، وهك: كرده وهى رتگا و،
دامه زراندنى خوئندنكا و نه خوئشخانه و، چاك كردنى تاو دپيرى و، بوو ژانده وهى كشتوكال
تا تهو خاكانه و ايان لپهات. له چاو پيشووياندا زور پيشكه وتن. نووسه رى نه مسه بى،
(كانيتز) گوتبووى:

(جارتكيان خاكه كانى (دانوب)^(۱) م ديبى، له ده مى سه رداريتى گرنگى مه دحعت
پاشايشدا چاوم پييان كهوته وه سه رم سووما لهو هه موو گووران و چاك كردنه وانى كه لهو
شويتانه دا چاوم پتئكه وتن، كه ته توانم بلئيم له خراپترين باره وه گووران بوو بو چاكترين
بار).

جارتكى تریش گوتبووى:

(دهست رهندينى و كارزانى (مه دحعت) م له وه وه زانى كه چاوم به به ره همى
كارو كرده وه كانى كهوت نهك هه ر به وهى كه به رگويم كهوتبووه وه له راستيدا پياويتكى زرنگ
كار و كارگوزار و دادپه روه رم هاته پيش چاو ته گه ر بيتو ماوه به كى زور له سه رداريتى
خاكه كانى دانويدا ميئيتته وه، تهو خاكانه و ايان لئى دئى كه ببن به نمونه به ك بو خاكه كانى
تر، فرمانه و ايبى (عوسمانى) يش له سه ر تهو رئ و شوئنه ي (مه دحعت) دايناوه،
خاكه كانى ترى خوئى بخاته چاك بوونه وه و پيشكه وتن وه).

سه رداره كانى، سه رده مى (مه دحعت)، هه ر خه مى تهو ه يان بوو، كه گه نجينه ي
فرمانه و ايبى و نه ته وه تالان بكن له گهل هاو نيشتمان ه كانيشدا به زوردارى بچولئنه وه
هيج تاواتيكيشيان نه بوو به يئنه ديبى، تهو نه بئى دواى كه لك و چاوبرسيئتى خوئان
بكهون (مه دحعت) يش هاته كوئره وه، له رهووشت و خووى خوئيدا و كرده وه و كارى خوئيدا
تهو وينه به ي پيشاندا، كه پتوبسته هه موو سه رداريتك په رپه وى بكات.

(۱) دانوب، ته لطنه: رووبارتكى گه وره به له جهنگه لئى ره شى ته لمانه وه ده سپيده كات و بهم ولا تانه دا
تيدپه رئ: ته لمان، نه مسا، يوگوسلافييا، رومانيا و بولغاريا تا ده رتتته ده رباى ره شه وه، درتبه به كى
۲۸۶۰ كم، بو هاتوئى ناوى به كاردئ و گه لئى پرؤژه ي ناوى و كاره بايى وا له سه ر.

ئەو ئامانجەيشى پيشاندا كە پىئوستە ھەموويان بۆي تىبىكۆش، ئەوئىش بەكەلك ھاتنى نىشتىمان و چاكەي گشتى بوو ھاورپىكانى و ابوون، كە بىئانويستايە كاروبارىك ھەلسورپىن يان پرۆژەيەك راپەرپىن لە (دەرگای بلند = الباب العالی) داواي رپگە دانىان ئەكرد، ئنجا تا چەند مانگىك چاوەروانىيان ئەكرد، وەرەمى بىتەو، ئەنجامەكەيشى بەھىچ نەئەگەيشت بەوئەبى، كە خواستەكەيان بەرپەرچ ئەدرايەو و بەھناسە ساردىي ئەمانەو بەلام (مەدحەت) وای نەئەكرد ئەو ئەمەندە بەپەرۆشەو بوو، فەرمان و ياسا جىبەجى بكات، ئەوئەندەيش ھەزى بەكەلكى نىشتمانەكەي ئەكرد كوئرانە سەرى دانەئەواند بۆ كاربەدەستان ھەندىك لە ھاورپىكانىشى ئامۆزگارپىيان كەرد كە لەورپگەيە لابەت بەلام (مەدحەت) گوئى لە ھىچ نەئەكردەو ئەوئى برپارى لەسەر بەدایە ئەيكرە.

گوئى نەئەدایە ئەنجامى خۆي كەچى بەسەردى چونكە مەبەسى ئەو كەلكى خۆي نەبوو، كەلكى گشتى بوو لە ھىچ شتىك سەلى نەئەكرد جارپىكان بەيەكەيك لەو ھاورپىيانەي خۆي گوت، كە گلەبىيان لى ئەكرد لەورپگەيە گرتبووى و چاويان ئەترساند لەسەر ئەنجامى: (ئەم رپگا دادپەرورەبىيە، سەربەستەي من گرتومە، ئەبى چىم بەسەر بىتى؟ ئەگەر دەرەدەرم بەكەن لىي ناترسم ئەو پىنچ سەد قەرۆشەي فەرمانرەوايى لە مانگىكا ئەمداتى، بەشى پىئوستى ژيانم ئەكات لەو خاكە بىگانانە و جىي ئاوارەبىيەدا تەنانەت ئەيشتوانم واز لەو مۆچەيەيش بەئىنم چونكە پىئوسەكەم ئەوئە دەست ئەخات كە باش پىي بژىم).

پاشان ئەيگوئىزەو بۆ (خاكى بغداد) لە سالى ۱۸۷۰د^(۱) لەوئىش دەست ئەكات بەدامەزاندنەوئى ئاسايش و ئارام لە نىشتمانەكەدا لە پىناوئەدا خۆي فرى ئەداتە ناو زۆر تەنگۆچەئەمەو ئەنجا روو ئەكاتە كاروبارى ناوئەو كاروبار ھەلسورپاندنى فەرمانرەوايى راست ئەكاتەو دادگان ئەخاتە رپكوپىكەيەو ئەيكات بەمەرچ، ھىچ فەرمانبەرپىك لە دارەستەكانى دەولەمەند و خاوەن دەسەلاتەكان نەبن سەردارە زۆردارەكان ئەشكىئى دەرگای خۆي ئەكاتەو بۆ زۆرلى كراوان سەردارەكان لىي ئەسلەمىئەو خاوەن مافەكانىشى پىي دىئابوون وىستى مۆچەي فەرمانبەرە بچووكەكان زۆر بكات سەرى نەگرت لەوئەدا ئەيگوت: (رۆژىك دىت كە فەرمانرەوايى بتوانى، بەپىي فەرمان مۆچە بەدات بەلام

(۱) راستتر: لە ۱۸۶۹د دادەنرى بەوالى بەغدا لە جىگەي والى پىئسو (تقى الدين پاشا) كە ئەوكاتە لەوپەرى چالاكى و گەشەكردنىدا بوو.

ئىستاكە، زۆرستەم ئەوئەندە ئاشكرايە، كە وا لەو فەرمانبەرە بچووكانە ئەكرى، وەك رپگەيان پىي بەدەين بەرتىل وەرېگرن وايە، بەلكو ھەرەك فەرمانيان پىي بەدەين بەرتىل وەرېگرن وايە!...).

سەرنجىدا لە شىوئەي كۆكردنەوئى باج ئەوئىشى راستكردەو زۆر لە رەوئەند و ھۆزە كۆچەريەكانىشى ھان ئەدا بۆ كشتوكال كەردن پاش ئەو گەلپىك پرۆژەي ئاوەدانىشى پىك ھىنا يەكەم چاپخانە، لە بەغداد دا، ئەو دايمەزاند.

رۆژنامەيەكى دەرھىنا، ناوى نا: (الزوراء) كارگىرپى دەليايى (عمان) ىش ئەو راستى كەردەو كارخانەيەكى ئاسنىشى دامەزاند خستىەپال ئەو كارگىرپىيە ھەر ئەوئىش بوو كە خوتىندنگاي پىشەسازىي كەردەو، كە باجىكى گشتى دامەزاند ئەو ھاوبەشپىيە بوو كە رپگاي ترامواي ناوئەند بەغداد و (كاظمىە) كەردەو ئەو يەكەم ھاوبەشى ترامواي بوو لە ناو ھەموو خاكەكانى (عوسمانى)دا يەجگار بەتەنگ چاككردنى رپگاوە بوو رپگاي ناوئەند بەغداد و (بصرە)ي چەند كاتىك كورت كەردەو ھىناي رپگايەكى ھەلدپى بۆ رووبارى (دەجلە) لەو جىگەيدا كە تاماوەبەكى دووردرپى پىچاوپىچ ئەرپىشت و پاشان ئەھاتەو نەزىك رپگاكەي خۆي، بەھۆي ئەوئە رپگاكەي بەدەجلە گۆرپى بەو ھۆبەو رپگاكەي كورت كەردەو.

ئىستائىش ئەو شوتىنە (قصة) ياخود (قصه)ي مەدحەتى پىي ئەلئىن ئەوئەندەي فرمانى بەفەرمانبەرەكانى خۆي سپاردبوو، ئەوئەندەيش سەربەستىيى داوونى ھەموودەم ھانى ئەدانى كە جەرەزە و بىن باك و راستى پەرورەبن ھەر كەسىكىش بەدەست ياخود بەدەم خۆي لىي بىردايە پىشەو، ياخود خۆي تى ھەلسووايە، سەرزەنشتى ئەكرد و ايان گىرپايەو كە رۆژىكەيان ئەچىتە ھۆلى كۆرى كاروبار ھەلسورپاندن لە ئەندامەكان ئەپرسى، ئەلئى:

(من واى بەباش ئەزانم كە لە (دەرگای بلند) پىرسم باجەكائمان فرەتر لىي بەكەين، چونكە پىئوستىمان بەپارە ھەيە ئىو ئەلئىن چى؟) ھەموويان وەرەمىيان داپەو: (قسەكەت بەجىيە و ژىرپىش ھەر وائەبى) كەواتە بام برپارىك بىئوسىن و دەموودەست بىئىرپىن بۆ ئەستەمبول نووسەرەكەيش، برپارەكەي نووسى و پىي مۆركردن، بردى بۆ ئەو ئەوئىش مۆرى كەرد گوتى: (خوابتان ھىلئى!) و كۆرى بەجى ھىشت لە رۆژى دووئەدا گەراپەو سەريان، پىي گوتن: (كە بىرم كەردەو لە فرەكردنى باجەكان، بەزۆردارىم ھاتە پىش چاوا نەئى ئىمە ئوبالى ئەو بەخەينە ئەستۆي خۆمان بەلام تازە لە دەست دەرچوو چونكە دوئىي

برپارنامه‌که‌م نارد بۆ (ده‌رگای بلند) له ئه‌سته‌مبولّ منيش، نه‌گه‌ر ئيوه به‌باشی نه‌زانن،
ئه‌وه‌ی تيا پيشان بده‌ين كه له‌وه‌دا په‌له‌مان كرد.

ئنجاه‌وه‌ی ته‌واو پيشان بده‌ين بۆ به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی برپار نامه‌که‌ی پيشوومان ئيوه نه‌لین
چی؟) ئه‌وانيش هه‌موو به‌يه‌ک ده‌نگ گوتيان: (قسه‌که‌ت به‌جيبه‌ ژيريش هه‌روا ئه‌بێ!...)
به‌نوسه‌ره‌که‌ی گوت، نووسی و پيشيشی مۆرکردن که بۆ ئه‌ویشی برد مۆری بکات،
برپارنامه‌که‌ی پيشووی له‌گيرفانی خۆی ده‌ره‌ينا هه‌ر برپارنامه‌يه‌ی به‌ده‌ستیکه‌وه‌ گرت
ئنجاه‌گوتی: (قسه‌که‌ت به‌جيبه‌و ژيريش هه‌روا ئه‌بێ!). منيش خاوه‌نی ئه‌و قسه‌يه‌م، چ
دویتی، چ ئه‌مرو!... سبه‌ينی و پاش سبه‌ينيش هه‌روا ئه‌میتمه‌وه‌ که‌واته‌ فرمانی ئيوه له‌م
کۆره‌دا چيه‌؟!)

پاشان نرخى سه‌ربه‌ستى و که‌لکی پيشان‌دان ئه‌ویشی تی‌گه‌ياندن که پيوسته له‌وه
نه‌ترسن پيچه‌وانه‌ی قسه‌ی خۆی بجولینه‌وه، به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر و ايان زانی هه‌له‌ ئه‌کات.
نه‌گه‌ر ئه‌مه له‌سه‌ردارێکی تر رووی بده‌يه و (مه‌ده‌حت) نه‌بوايه، زۆرپیتی دلخۆش ئه‌بوو
خوتکه‌ی لوت به‌رزبێ پێ ئه‌هات ئه‌مه‌يشی ئه‌کرد به‌به‌لگه‌يه‌ک بۆ زه‌ه‌روه‌نگی خۆی و هيز
و ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌ر ئه‌ندامانی کۆره‌که‌دا بيجگه له‌وه هانیشی ئه‌دان که هه‌ر له‌سه‌ر
ئه‌و رێگایه‌ برۆن به‌لام ئه‌وه و ره‌وشتی گه‌وره‌پیاوان و چاکه‌خا‌زان له‌ کوی؟!...

خونکاريکه و له بنديخانه هاتۆته دهرهوه

(عه‌بدولعه‌زیز)، بیست سالی خشت، وه‌ک له بنديخانه‌دا مابیتته‌وه و ابو، ئنجا چوه
سه‌ر ته‌خت^(۱) خونکاره‌کان، هه‌مووده‌م، له خونکار زاده‌کان ئه‌ترسان ئه‌يان خسته‌نه
به‌نديخانه‌ی زيرينه‌وه، هه‌رچيه‌کيان بوسته‌تايه له به‌زموره‌زم و خوش رابواردن ئه‌يان کرد،
لیتی نه‌هاتنه دهره‌وه، تا ئه‌چوونه سه‌رته‌خت، ياخود ئه‌مردن ئنجا که بوو به‌خونکار، ئه‌م
بيروباوه‌ره سه‌يره‌ی هه‌بوو: بيروباوه‌ری پياويک که به‌شیکي گه‌وره‌ی ژيانی له
به‌نديخانه‌يه‌کی وادا به‌سه‌ر بردبێ، ئنجا که لیتی هاتبیتته دهره‌وه، ده‌موده‌ست بووبێ

(۱) سولتان عه‌بدولعه‌زیز: کوری سولتان مه‌حمودی دووه‌م، له ۱۸۳۰ له دایکبوو له ۱۸۶۱ چۆته
سه‌رته‌خت و له ۱۸۷۶ کۆچی دوایی ده‌کات، خۆی ده‌کوژی، له سه‌رده‌مه‌که‌دا بزافی رۆژنامه‌گه‌ری
تورکی گه‌شه‌ی کرد و ژماره‌ی ئه‌و رۆژنامه‌ی ده‌رده‌چوون گه‌یشه (۴۶) رۆژنامه، که هه‌ندیکيان
له‌لایه‌ن ئازادبخا‌زانی تورکه‌وه ده‌رده‌کران، هه‌روا به‌زمانه‌کانی یۆنانی و بولگاری و عه‌ره‌بی و
ئه‌رمه‌نی.

به‌گه‌وره‌ی گه‌وره‌ترین شاهه‌نشاهی سه‌رده‌می خۆی که‌چی ئه‌ویش تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه،
به‌نديخانه‌يه‌کی گه‌وره بۆ ملیۆنان که‌س له خاکی ئه‌م شاهه‌نشاهییه فراوانه‌دا بکاته‌وه،
به‌لام به‌نديخانه‌يه‌کی وایش بێ که له ئاسن دروست کرابێ، نه‌ک له زێر، پڕیشی بێ له‌سه‌ر
گه‌ردانی و هه‌ناسه ساردیی، نه‌ک له به‌زموره‌زم و خۆشی.

چهند سالیکیشی پێ نه‌چوو، که چووبوه سه‌رته‌خت، له‌سه‌ر بنچینه‌ی سه‌رگه‌ردانی ئه‌و
شاهه‌نشاهییه، گه‌وره‌ترین کۆشکی دروست کرد که هیشتا، (ئه‌سته‌مبولّ)، شاری
کۆشکی گه‌وره گه‌وره، به‌خۆیه‌وه نه‌یدیوو له‌م کۆشکه‌دا به‌هه‌زاران ده‌س و پيوهند و
پاسه‌وان و چیشته‌که‌ر و ئه‌ستیره ناسی راگرتوو هه‌ر له کۆشکی خیزانییه‌که‌دا، سی سه‌د
ئافره‌تی کۆکردبووه سه‌د پیاوی له پیاوه‌تی خراوی بۆ دانا‌بون پاسه‌وانیيان بکات له
ته‌ویله‌که‌دا شه‌ش سه‌د ئه‌سپی ره‌سه‌نی به‌سته‌بووه‌وه، دووسه‌د گالیسه‌که‌وان و هه‌زار
مه‌یته‌ری بۆ دانا‌بون به‌خسویان ئه‌کردن له باخه‌که‌یشیا که دیواره‌کانی ئه‌وه‌نده
به‌رزکرا‌بوونه‌وه، هه‌یچ چاویک ئه‌و دیوی نه‌ئه‌دین، جوانترین گۆل و ریحانه و ناوازه‌ترین
داری به‌رداری تیا ر‌وواندبوون که هه‌ربه‌که‌ی له که‌ناریکی جیهانه‌وه بۆ هینابوو سه‌د
باخه‌وانیشی بۆ پاراستن و به‌ره‌م هینانی ئه‌م باخه راگرتوو به‌ته‌نیشته ئه‌م کۆشکه‌یشه‌وه
که سه‌ری گه‌یشته‌بووه ئاسمان، به‌نديخانه‌يه‌کی سامناکی دروست کردبوو، دانیشته‌وانی
ئه‌سته‌مبولّ ناویان نابوو (کووره‌ی ئاگر). هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان به‌سه، که ئه‌م ناوه‌مان گوی لێ
بێ، بۆ ئه‌مه‌ی بزانی له‌و رۆژه ره‌شانه‌دا، چ که‌تنیکی تیا کردوه.

خونکاریش رێگای به‌رله‌لا کردبوو بۆ کاربه‌ده‌سته‌کانی بن ده‌ستی، به‌ئاره‌زووی خۆیانی
گیان و سامانی هاو‌نیشته‌مانییه‌کانیان له‌ناو ئه‌برد، به‌مه‌رجی که هه‌موده‌م، بێ پارهی
نه‌هیتلنه‌وه، تا له به‌زموره‌زمی خۆی نه‌که‌وی له‌به‌ر ئه‌وه نیشته‌مانه‌که‌ که‌وته گیتراوی
هه‌ژاری و نان برابویه‌وه. کاروباری کۆمه‌لایه‌تیشی به‌جاریک ئازاوه‌ی تیکه‌وت.

له‌ژێر چنگی ئه‌و سه‌رده‌اره دل ره‌قه زۆرداران‌ه‌دا ئه‌ینالاند باج تا ئه‌هات زۆرتری لێ
ئه‌هات، به‌کوته‌ک کۆئه‌کرایه‌وه نه‌ته‌وه‌ی کتۆلیش، سکالای دهردی خۆی ئه‌کرد، به‌لام
که‌سێک نه‌بوو گویی لێ بگرت.

له سایه‌ی (خونکار عبدالمجید)ه‌وه، فه‌رمانه‌ره‌وایی (عوسمانی) بیست و پینج ملیۆن
لیره ده‌ستیا و له‌سه‌ری کۆبووه‌وه که (خونکار عه‌بدولعه‌زیز)یش هاته جیگای، ئه‌مه‌نده‌ی
ده‌ست بلاویی کرد و پارهی به‌فیرۆدا، ده‌ستی‌اوه‌که‌ی گه‌یانه‌ دووسه‌د و په‌نج ملیۆن لیره‌ی
ئینگلیزی.

ئەمە بېجگە لەو پارەبەيەي كە لە رەنجى شانى رەنجبەرانى كۆي كردبوو ەو زۆرەي ئەم پارانەي ەموو لە بەزمورەزمى خۆي و، سۆزاني و دەس و پتوهندەكانى خۆيدا بەخت ئەكرد بە ەموو كەشتىبەكانى فەرمانرەوايى و لەشكر و دەزگاكاني فەرمانرەوايىبەو، لەم پارەبە، تەنيا سەدى حەوتيان بەركەوتبوو كاروبارى گشتى لە خاكى (عوسمانى) دا بەم رەنگە بەرپتو ەبرا، تا لە سالى ۱۸۷۵د، كارەساتىك روويدا، ەموو دەزگاكاني ساماني خاكى (عوسمانى) و ئەوروپاي ورووژاند و سەرسام كرد فەرمانرەوايى (عوسمانى) بلاوى كردهو ە كە پتي ناكري ئەو دەستياوانە بداتەو ئەو ەيش بو بەهۆي ئەو ەي كە (دەزگايەكي دەستياوي گشتى) دا ەمزىرني دەستەبەك لە فەرمانرەوايىبەكانى جىهان سەرپەرشتى بكەن. بېگانەكانىش بەئارەزوى خۆيان دەست بەخەنە كاروبارى نىشتمانەكەو.

لەبەر ئەو تا ئەهات نەتەو ەييشى ئەخواردەو، رقى لە فەرمانرەوايى ەل ئەستا ئايا كام نەتەو ەهەي ئەمەي پي خۆش بي كە لەژيەر دەستياويكى وا زۆر و گراندنا بناليني؟ شورشيش كەوتبوو ەل و دەرووني ەمووانەو.

ئەم كارەساتانە تۆقاندبووني كام نەتەو ەهەي، لەسەر ئەو شورش نەكات، كە بەباج لي سەندن تالان بكرى، كەچى ئەو پارانە ەموويان لە خۆش رابواردنى كەنيزەك و دەس و پتوهنداندا بەخت بكرين؟. ئەو ەي لە ەمووي زۆرتر قىنى نەتەو ەي ەل ئەساند، ئەو رەوشتەي فەرمانرەوايىبە بو، كە رەگەزەكانى لەبەك بەرئەدا و دەستە ئايىنبەكانى لە بەكتر جيا ئەكردەو ەهر ئەو فروفيلبازىبەيش بوو كە بوو بەهۆي نانەو ەي شەر و شورش و ئاژاوە لە خاكەكانى (بالكان)دا^(۱) ەندىك لە روشتىيران، راستبوونەو ە دەستيان كرد بەبەرەستكردنى ئەو رووداوانە لە خونكار پارانەو كە ئەم بارە لە جىي خۆيدا بوەستيني

(۱) لە ئەنجامى گەندەلبووني حوكمى عوسمانى جىنايەتكاردا، بەتايبەت ئەو شىوازە چەوتەي كە پيادەدەكرا لە مامەلەكردنى خەلافەتى توركى لەگەل نەتەو ەغەيرەتورك و ئىسلامەكاندا، دەبينىن خەلكى دەفەرەكانى بەلكان زۆر بەتوندى پتيان دادەگرت لەسەر بەدەنگەو ەهاتنى دەولەتە ئەوروپايىبەكان و كۆمەككردنيان بۆ برا مەسحىبەكانيان؛ لە سالى ۱۸۷۴د بولگاريەكان كە لە حوكمى ستنەمكارانەي عوسمانىبەكان وەرس بوون، راپەربىتىكى گەورەيان بەرپاكرد، ئەم كلتەي راپەرىنە زۆرى نەبرد بۆ ەموو نىو ەدورگەي بەلكان تەنبەو، كوشتارىكى زۆر لە سەرياز و فەرمانبەرانى تورك كرا... رووسيا پشتگىرى ئەو راپەرىنانەي كرد بەلام بەرىتانيا بەهۆي بەرژەو ەندى خۆبەو لە مەسەلەكە لالووتبوو سەرئەنجام ئەوتاو ەموو لە عوسمانىبەكان جىابوونەو، ەربەك بەجۆري سەرەخۆيى خۆي پچرى.

لە نەتەو ەيشيان ئەخواست، كە تەختى فەرمانرەوايى رووخا و لەسەر بنچىنەبەكي تازه دا ەمزىرنيبەتەو ە چونكە بۆ ەموو كەس دەركەوت، كە رزگاركردنى فەرمانرەوايى (عوسمانى) بەهچ شتىك جىبەجى نايى، بەو ەبى كە لە فەرماندارىبە زەبروزەنگ و زۆرستەمەو، بگۆزىرتەو ە بۆ فەرماندارىي ديموكراتى كە ئەمەيش لەسەر رپگاي فەرمانرەوايىبە پيشكەوتو ەكانى ئەوروپا پروات، زانست بلاو بكاتەو ە ناو نەتەو ەدا، ەمووكەس بەچاوى يەكسانى تەماشيا بكات بۆ ئەمەي نەتەو ەمووي يەك بگري و لەكارو فرماندا يارمەتى يەكتر بدات، لە ماف و فرمانيشدا يەكسان بوەستىتەو، ئنجا بەرامبەر ئەو گىژاوە بەهيتزو ەرپەتى ئاژاوە و پشيوبي و تىك چوونە، خۆي رابگري و بەرەنگارىي بكات.

سەرەدەستەي ئەو روشتن بىرانە (مستەفا پاشا فاضل) بوو كە لەگەل چەند ئازادىي خوازىكى تردا دەرياز بووبوون بۆ ئەوروپا لەوتو ە نامەبەكي كراو ەي بەناوبانگى نارد بۆ خونكار (عەبدولعەزىز) داواي لي كردبوو، لاويتىي فەرمانرەوايى تازه بكاتەو: دەستورىكى بۆ دابنى كە ەموو موستمانەكان و گاورەكان يەك ماف و يەك فرمانيان ەبى و بەبەك چاو تەماشيا بكرين؛ تيانووسىبوو:

(وام ديتە پيش چاو كە خاوەن بىرەناشى و دوورو ەكانمان، ەلپەي ئەو ەيانە، تەنانەت لە ژىرى دەستورىش كەلك وەرگرن بەخاوەن شكۆهى ئيو ئەلين: دەستور خونكار ئەكات بەكەلوپەلىك كە گىانى تىانەبى، دەسەلاتى پي ناھىلى، ناوونيشانى لي ئەسپتەو ە.

بەنەتەو ەيش ئەلين: دەستور لە موستمانەكانى ئەوي واز لە شتە خۆشەويستەكانى خۆيان بەيتن، وەك ئايىن و جلوپەرگ و رەووش و خوويان، ئەوانە دەستەبەكي فروفيل باز و چاووراو كەرن ناشى و نەزانن راپوتيان پي مەكە گوئ لە بەدگۆيشيان مەگرە.

دەستور ەچ شتىك نابەستىتەو ە ئارەزووكارىي نەبى ەبى ەبى سەرەستىبەكيش بار ناكات لەكەس، سەرەستىي ەلەكردن نەبى لە كاروبار ەلسوراندى ەاونىشتمانەكاندا.

ەبى شتىكيش ناخاتە سەرنەتەو ە كە زيان بەسەرەزىي و گەورەيى بگەبى، ياخود كامەرانىي پي نەھىلى بەلام ئايىن و خاك و سامانىان بۆ ئەپارتيزى ئارامىش ئەبەخشى بەدلى گەل.

ەموو كەستىكيش جوامير و ئازاد ئەكات بەهۆي دەستورەو ە ئەتوانين پەيوەندى ناوئند

خۆمان و فه‌رمانه‌وه‌ایانی تر باشت لێ بکه‌ین ده‌ستوو‌ر فه‌رمانه‌وه‌واییه‌کی راست و دروستی و امان بۆ دانه‌مه‌زرتینی، که په‌نجه‌ی بێگانه‌ کاری تیا نه‌کات، پارێزگارییه‌کی ته‌واویش بۆ نه‌ته‌وه‌ پێک نه‌هێنێ، که هه‌موو چینیکی بگرتیه‌وه‌ له‌ژێر سێبه‌ری دادپه‌روه‌ریشدا هه‌موو که‌سیک له‌گه‌ڵ براکه‌ی ته‌نیشتیا به‌کسان نه‌وه‌ستیتیه‌وه‌).

ئنجاه له‌پاش ئه‌مه‌ی خراپه‌ی زۆرداری و چاکه‌ی ده‌ستوو‌ر پێشان ئه‌دات، ئه‌لێ: (له‌م جیهانه‌دا نابێ دوو جوژه‌ فرۆفیل به‌کاربه‌یتری: فرۆفیل بۆ موسلمانه‌کان و، فرۆفیل بۆ گاره‌کان چونکه‌ دادپه‌روه‌رییه‌که‌ بۆ هه‌مووانه‌ فرۆفیلێش هیچ نییه‌ نه‌وه‌نه‌بێ، که له‌سه‌ر ده‌ستی خونکاردا دادپه‌روه‌ری بڕوات به‌رپه‌و یاسای کۆمان کزی کردووین: سروشتی خاوه‌ن فرۆفیله‌کانه‌ی تێک داوه‌ سه‌ری پێ نزم کردونه‌ته‌وه‌ ئه‌وانیش سروشتی فه‌رمانه‌وه‌ایان تێک داوه‌ و پایه‌ی‌شان هێناوه‌ته‌ خواره‌وه‌.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌رمان که‌ له‌م یاسایه‌ خۆمان دووربخه‌ینه‌وه‌ جارێکی تریش نه‌گه‌رتینه‌وه‌ سه‌ری ئه‌م یاسایه‌، نه‌ته‌وه‌ی کزکردوو، له‌ژێر باربا ئه‌نالینێ.

قیژه‌ی هه‌لمه‌ت به‌ریش به‌ریه‌رچ ناداته‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ پێویسته‌ خۆمانی لێ رزگار بکه‌ین و هۆگری یاسایه‌کی وه‌ک ئه‌و یاسایه‌بێ که‌ له‌ هه‌موو شونیتیکی پێشکه‌وتوو‌دا جێی خۆی گرتوو‌ه‌ ئه‌و یاسایه‌ی که‌ به‌چه‌ندان نه‌ته‌وه‌ی وریاکردۆته‌وه‌ و گه‌وره‌یی ده‌ست خستون ئایا په‌وايه‌ ئیحه‌م و دوو‌دڵ بێنینه‌وه‌ له‌ وه‌رگرنتی یاسای سه‌ره‌ستیدا، که‌چی ئه‌و خاكانه‌ی لیتمان جو‌ی بوونه‌ته‌وه‌ و هیچ جیاوازییه‌کی‌شان نییه‌ له‌ ئیحه‌م، به‌په‌رۆشه‌وه‌ ئه‌و یاسایه‌ وه‌رئه‌گرن؟ ئایا خاکه‌ی ئیوه‌ له‌ خاکه‌کانی (میسر و تونس و پۆمانیا و، سربیا)، پیاوی نیشتمان په‌روه‌ری دلسۆز و خاوه‌ن فرۆفیلێ زرنج کاری زۆتر تیا نییه‌؟ به‌لێ زۆرتری تیا به‌کواته‌ بانگیان بکه‌ره‌ لای خۆت، به‌دڵ دینه‌لات له‌ هه‌موو شارێکی‌شا ده‌سته‌یه‌ک به‌دانیشته‌وه‌کانی هه‌لبه‌رێه‌ که‌ به‌ئاره‌زووی خۆیان بێ، نه‌ک به‌زۆر، بۆ ئه‌مه‌ی که‌ینه‌وه‌بێنه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ت لێ ئاشکرا بکه‌ن، پێگای کارگوزاریت بۆ بکه‌نه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی ده‌ستی باوکانه‌ی خۆتیا به‌سه‌را بکیشی پاش ئه‌وه‌ گو‌ی بگه‌ره‌ له‌و نوینه‌رانه‌ی که‌ به‌فه‌رمانی تو له‌ پایته‌خته‌که‌تا کوته‌بێنه‌وه‌، پێویسته‌ نه‌ته‌وه‌ت بۆ پۆشن بکه‌نه‌وه‌، ئاوات و ئاره‌زوویش پێشان بده‌ن...).

(مه‌دحه‌ت پاشا) یش له‌وکاته‌دا، به‌سه‌رگه‌ردانی نیشتمانکه‌یه‌وه‌ ئه‌تلایه‌وه‌، له‌به‌ر برینداری خۆی وازی له‌ سه‌ردارێتی خاکی به‌غداد هێنا گه‌رپه‌وه‌ پایته‌خت، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی

که‌ له‌گه‌ڵ خه‌باتکه‌رانه‌دا، فه‌رمانه‌وه‌ایی (عوسمانی) رزگار بکات له‌ ده‌رد و نازاری زۆرداری.

نه‌ته‌وه‌یش که‌قینی هه‌لسابوو له‌ زۆرداری هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ فه‌رماندارییه‌کی ده‌ست به‌ره‌نلا هه‌بوو به‌سه‌ر نیشتمانکه‌وه‌ تاکه‌ پیاویک جله‌وی فه‌رمانه‌وه‌ایی ئه‌گرته‌ ده‌ست و به‌ئاره‌زووی خۆی کاروباری نیشتمانکه‌ی هه‌ل ئه‌سوراند نه‌یاسایه‌ک هه‌بوو له‌سه‌ری بڕوات، نه‌ ته‌ماشاکه‌ریکیش هه‌بوو چه‌ندوچوونی له‌گه‌ڵ بکات هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌یش بوو که‌ فه‌رماندارییه‌که‌ بریتی بوو له‌ زۆرداری و سته‌مکارییه‌کی وه‌ها، که‌ هه‌روه‌کو (سلیمان البستانی) له‌ نوسراوه‌که‌ی خۆیدا (عه‌ره‌ و ذکری) که‌ پێشکه‌شی گیانی (مه‌دحه‌ت پاشا) کردوو ئه‌لێ: (که‌ هه‌رچی گوناها‌ری و خراپه‌ و داوین پیسی بوو، به‌لایه‌وه‌ ره‌واوو زۆردارییه‌کی وه‌ها‌بوو که‌ پیاوی بێ ئا‌رووی ئه‌کرد به‌گه‌وره‌ی گه‌وره‌ پیاوان، سه‌ری به‌هه‌مووان دانه‌ئه‌واند، ریسوایی به‌سه‌ر ئه‌هێنان زۆردارییه‌کی وه‌ها‌بوو که‌ که‌س سه‌ره‌رشتی نه‌ئه‌کرد، ئالۆش و خرۆش و ئاره‌زووی دڵ نه‌بێ که‌ سه‌ری پێ ئه‌کرد به‌هه‌موو کونیکا و نه‌یشی ئه‌زانی روو بۆ کو‌ی ئه‌کات نه‌رێگایه‌کی په‌سه‌ندی هه‌بوو له‌سه‌ری بڕوات.

نه‌که‌سیکیش هه‌بوو له‌ خراپه‌ بێگرتیه‌وه‌ ئه‌وه‌ی ئیمرۆ به‌باشی دانه‌نا، سه‌به‌ینێ به‌خراپێ دانه‌نا زۆردارییه‌کی وایه‌، خۆی، خۆی ده‌رئه‌خات به‌بێ چه‌ندوچوون سامان له‌م و له‌و داگیرئه‌کات.

تاوانباره‌کان جه‌زه‌به‌ ئه‌گه‌تێن به‌بێ تاوانه‌کان، بێ ئه‌مه‌ی تاوانیکیان کردبێ و جه‌زه‌به‌یه‌کی‌شان بۆ بریاردرابێ که‌ هه‌لستیشی کرد به‌پشم و قینی نه‌ته‌وه‌، له‌ خۆی، ده‌ست ئه‌کات به‌تێک دانیا، دووبه‌ره‌کی ئه‌خاته‌ ناویانه‌وه‌ هانیان ئه‌دات له‌یه‌کتر، ده‌ماری خۆپه‌رستیان تیا ئه‌بزوینی، تاوايان لێ ئه‌کات بچن به‌گه‌ژیه‌کدا ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کیش زۆردارییه‌که‌یان بیریچیته‌وه‌، پاشان وریابینه‌وه‌ و ده‌ست بکه‌نه‌وه‌ به‌سکا‌اکردن له‌ ده‌ستی، به‌زموره‌زمیتی وایان بۆ ئه‌دۆزیته‌وه‌ که‌ پێوه‌ی خه‌ریک بێن و ئه‌ویان له‌بیر بچیته‌وه‌ زۆردارییه‌کی وه‌ها‌یه‌، که‌ چه‌ند که‌سیک سامانی نه‌ته‌وه‌که‌ به‌ش ئه‌که‌ن له‌ خۆیان، خۆبانی پێوه‌ کامه‌ران ئه‌که‌ن و نه‌ته‌وه‌یشی پێ سه‌رگه‌ردان ئه‌که‌ن ئه‌و چه‌ند که‌سه‌یش، بێ وه‌ی ئه‌ژین، که‌سیک نییه‌ لییان پیرسیته‌وه‌ و ئۆبالی ئه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌یان بخاته‌ ئه‌ستۆ ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ سه‌رچاوه‌کانی سامانی نیشتمانکه‌دا داگیر

ئەكەن، نەكشتوكال ئەھیلئەنە، نەجەنگەل و دارستان، نەكانگا، ھەموو نازوجیازی بۆ خۆیان ئەھیلئەنە ئەو سامانانە بەكەلەپووری باوك و باپیریان دائەنن ئەگەر پیاویکی كارگوزار، كانگایەك بدۆزیتەو و بەفەرمانرەوایی بۆ مافم ھەبە ئەوكانە دەرەبەنم، بام منیش و ئیویش، بەپیتی یاسا، بەشی خۆمانی لێ ھەل بگرین، پیاوھەکانی (مابین) ئەلین:

ئەو بەخششیکی خواییبە بەئیمە دراو، بچو بەولاو مافی تۆی پیتوئییە، ئەگەر خاوەن ھۆشیک، ماوھەکی تەواوی بەلیکۆلینەو دی پرۆژەبەكەو بەخت کردبێ و بۆ: ئەمە بەرھەمی لێ گەران و لیکۆلینەوھەکی دووردیترە ھەموو بابەتییکی زانستی و سامانیشم نامادەکردو، کە پرۆژەكە جیبەجێ بکەم، بەپیتی ئەم مەرجانە. بام بەشی فەرمانرەواییشی تیاپی، ئەوانیش پێیان ئەگوت:

نە ئەو ھی ئیمەبە پرۆژەكەیان بەبێ مەرجو بەبێ تۆلە لێ داگیر ئەکرد ئەو دەستە زۆردارانەبوون، کە دەرەدەرکردن و، لە زیندان کردن و، کوشتیان بەکارئەھێنا لەگەڵ ھاوئیشتمانەکانی خۆیاندا ھەرکەسیکیان بەدەل نەبوایە و بیان و بیستایە بیکوژن، ئەیان کوشت بەتاک و تەرایش وازیان نەئەھێنا بیکوژن، جاری وا ھەبوو کوشتاریان ئەکرد لە دەیان و سەدان و ھەزاران کەس دلەکانیشیان ئەوئەندە رەق بوون، نەھاواروقیژەیی بیچاران کاری لێ ئەکردن، نە گریانی ھەتیوان!).

زۆری پێ نەچوو (مەدحەت پاشا) بوو بەسەرکردەیی ئەو بزوتنەو شۆرشیگێرانیە بە پێیاریدا خۆی بەخت بکات لە پێناو خواستە دادپەرەرانەکانیا پێ رەویی چارەکردنە کەیشی لەم چەند دێرەدا پێشاندا:

(پارە بەفیرۆدانی فەرمانرەوایی، گەیشتۆتە ئەندازەبەكە و ھەا کە لە وزە پیاو دا نەماو لیتی بێ دەنگ بێ. وەزارەتی سامان، سامان رەوانە ئەکات بۆ (مابین) خونکاریش ئەو پارانە لە بەزمورەمی خۆیدا بەخت ئەکات وەزیرەکانیش، فرمان بە پارە ئەفرۆشن سەردار فرمانەكەیی خۆی لە سەرۆک وەزیران ئەکێن پاشان ئەچیتە ئەو خاکەیی پیتی سپیتراروھ کاروباری ھەل بسورینتی بەھەموو جۆرە زۆروستەمیک دانیشتووھەکانی ئەروتینیتەو ئەبەم شپۆبەھەموو خاکەکان ویران کران فەرمانرەواییش کەوتۆتە گێژاویکی توندوتیژەو بەھیج جۆرئیکیش رزگاری نابێ، بەگۆرینی کارگێرپی ئیستانەبێ ئەو گۆرینەیش بەو پێک دێ، کە کۆرئیکی نەتەو داھەزرتی، بتوانی چەندوچوون و لێ پرسینەو لەگەڵ وەزیرەکان

بکات ئەو مەرجە، کە ئەو کۆرە نەتەوھیبی بێ کە ھەلبێژتەرا، نابێ جیاوازی بکری لە ناوھند رەگەز و ئایینەکاندا سەردارەکانیش، کە لە خاکەکاندا فەرمانداریی ئەکەن، ئەبێ بخرینە ژێر لێ پرسینەو و چەندوچونئیکی توندوتیژەو، تا نەتوانن زیان لە ژیان و سامان و سەرەزبەیی نەتەو بەدەن!....

بەرەنگاریی کردنی ناوھند تازەکردنەو خوازەکان و پشتیوانانی کۆنەپەرستی، تا ئەھات تینی ئەسەند.

خاکی (عوسمانی) بوو بەدوو بەشەو لەشکری (مەدحەت پاشا) و، دەرورن ئازادەکانی ھاوڕیتی و، شاگردەکانی خوتندنگاکان و، خاوەن کاروبیئەکان، لەگەڵ ھەندێ کرئیکارە وریاکان دەستەبەك بوون.

دەستەكەیی تریش لەشکری خونکار (عەبدولعەزیز) و ھاوڕیتی و ھاوئەھەکانی بوون ھەموو دەم چی بویستایە لە سامانی نەتەو، پێشکەشیان ئەکرد ئەویش کەمیکی نەبێ لە چاکەیی گشتیدا بەختی ئەکرد.

پاشماوھەكەیی لە بەزمورەزم و داوین پیسی خۆیدا بەخت ئەکرد ھەرۆک (مامۆستا ئەحمد ئەمین) ئەلێ: (زۆر لە میزەر بەسەرەکان پشتیوانییان ئەکرد بە پارەیی فەرمانرەوایی بەلێشاو ئەیدان، دل و دەرورنی ئەو پیاو ئایینیانەیی کرپیوو ھەر بزوتنەوھەكە چاکەیی گشتی بخواستایە، ئەوان بەئاژاوەیان دائەنا ئەیان گوت: خونکاریکی ناشی، چاکترە لە ئاژاوەھەك کە ھەرگیز نەپرتنەو!).

کاتی کە (مەحمود نەدیم) کرا بەسەرەك وەزیران، زۆرانبازیبەكە توندتری لیبھات ئەم پیاو لە چینی پیاو گەورەکانی شاربوو، و اتا چینی دەولەمەند و ناسراو و خاوەن پایە بەلام خۆی بەبەدخوویی و رەوشت خرابی ناویانگی دەرکردبوو لەھەموو ژیان خۆیدا، کردوھەبەكەیی وای نەواند بوو کە گەلکێکی گشتی ھەبێ بەلام لەو دا زۆر شارەزابوو کە بەھەرەشە و بەلین پیدان، لەمو لەو پارە بیچرئێ لە رازی فرۆفیلبازی و داوانانەو دا ئاگاداریبەكەیی تەواوی ھەبوو بەھەموو ھیتزو توانایەكەو یارمەتی زۆرداری ئەدا لەگەڵ زۆرداراندا خۆی رێک ئەخست و پشی پشی شی بۆ ئەکردن لەبەر ئەو خونکار جیگایەكەیی وای بۆ دانابوو لە دلێ خۆیدا، کە لە پیتش ئەودا بەكەسی تری نەبەخشیبوو ئەویش فەرمانرەوایی تووشی چەند دەستیواویکی تازەکرد بۆ ئەمەیی بۆ خۆیشی و بۆ (عەبدولعەزیز) یش پارە پیدای بکات.

هەر یاسا و پێڕه‌وییه‌ک هه‌بوو، پێچه‌وانه‌ی دلی خۆی و (عه‌بدو‌لعه‌زیز)، پووجی کرده‌وه کۆری راوێژکه‌رانیشی به‌ئاره‌زووی دلی خۆی و دلی (عه‌بدو‌لعه‌زیز) گۆری هه‌رکه‌سه‌یکیش چاکه‌خوازی نیشتمان بوو، دووری خسته‌وه.

هەر پیاویکیش به‌رامبه‌ری فه‌رمانه‌وه‌ی ئه‌کرد، ده‌ری په‌راند سه‌ردار و فه‌رمانبه‌رانیش ته‌پلی توپتییان پێ ئه‌کرا، یه‌که‌تیکیان ئه‌نیرا بۆ فه‌رمانیک، تا ئه‌گه‌یشته‌ جیگاکه‌ی خۆی یه‌که‌تیک تر له‌ جیتی دانه‌نرا، خه‌ریک بوو (مه‌دحه‌ت پاشا) دووربخاته‌وه‌ بۆ سه‌رداریتی (سیواس) به‌لام نه‌ی وێرا ده‌ستی لێ بدات، له‌ترسی نه‌ته‌وه‌که‌ هۆگری بووبوون و خۆشیشیان ئه‌ویست.

(مابین) به‌ (مه‌حموود نه‌دیم) یدا هه‌ل ئه‌دا و گه‌وره‌ی ئه‌کرد و کرده‌وه‌کانی به‌جوانی په‌سه‌ند ئه‌کرد که‌چی نه‌ته‌وه‌ تا ئه‌هات رقی لێی ئه‌بووه‌وه‌ زۆری پێ نه‌چوو خونکاریش هه‌ستی به‌م رقه‌ ئه‌ستوووه‌ کرد، که‌ رۆژه‌رۆژ گری ئه‌سه‌ندو نیشانه‌یه‌کی ئاژاوه‌ و شه‌روشۆرپێکی خراپی پێشان ئه‌دا له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌ ئه‌ترسا ئه‌یویست ئاگره‌که‌ بکوژیتیته‌وه‌، نه‌وه‌ک له‌پاشدا بلتیه‌سه‌یه‌کی وا بسپینیت که‌ گره‌که‌ی بۆ نه‌کوژیته‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ (مه‌حموود نه‌دیم)ی لا‌برد و سه‌ره‌ک وه‌زیرایه‌تی سپارد به‌ (مه‌دحه‌ت پاشا)ی باوکی ئازادیی خو‌ازان.

به‌لام (عه‌بدو‌لعه‌زیز) ئه‌یویست به‌خونکارییه‌کی ده‌ست به‌رله‌لا بێتیته‌وه‌ که‌س نه‌بێ له‌ به‌رامبه‌ری بوه‌ستی و که‌س نه‌بێ به‌رپه‌رچی قسه‌ی بداته‌وه‌ کرده‌وه‌ و په‌وشتی (مه‌دحه‌ت پاشا)یش به‌ته‌واوه‌تی پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ په‌وشته‌ زۆردارییه‌ بوو ئه‌وه‌ له‌ کاروباری فه‌رمانه‌وه‌ییدا درۆی نه‌ئه‌کرد، دوورپوویی نه‌ئه‌زانی، سه‌ری بۆ خونکار دانه‌نه‌واند له‌ به‌رامبه‌ر به‌لێن پێدان و ترساندنا، چاکه‌ی نه‌ته‌وه‌ی پایه‌ مال نه‌ئه‌کرد به‌لام ئه‌وه‌ یه‌شی ته‌ په‌راند (مه‌حموود نه‌دیم)ی به‌وه‌ بدنا و کرد که‌ سامانی فه‌رمانه‌وه‌ی دزیوه‌، پاشان چه‌ندوچوونی له‌گه‌ل کرد، ئنجا بریاریشی به‌سه‌ردادا که‌ ئه‌بێ سه‌د هه‌زار لیره‌ بداته‌وه‌ به‌گه‌نجینه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ی خونکاریش به‌نا به‌دلییه‌که‌وه‌ له‌وه‌ بێ ده‌نگ ئه‌بێ پاشان (مه‌حموود نه‌دیم) ئه‌به‌خشێ دیسانه‌وه‌ فه‌رمانی خونکار به‌رپه‌رچ ئه‌داته‌وه‌ که‌ به‌ (خدیوی میسر ئیسماعیل پاشا) رێ ئه‌دا ده‌ستی‌او له‌ فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ بێگانه‌کان بسپینێ و په‌یمانامه‌یشیان له‌گه‌لدا بیه‌ستی چونکه‌ به‌لایه‌وه‌ وابوو (که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ رتیه‌ی پێ بدرێ، بێگانه‌کان ده‌ست ئه‌خه‌نه‌ کاروباری میسر هه‌وه‌، ئه‌وساکه‌یش سه‌ره‌خۆی کارگیریی و فرۆفیلێ پێکه‌وه‌ له‌ ده‌ست ئه‌چی رۆژتیک و ایش دیته‌ پێشه‌وه‌ که‌ بێگانه‌کان ده‌ست بخه‌نه

کاروباری میسر هه‌وه‌، به‌بیانوی پاراستنی سامانه‌کانیان هه‌وه‌). خونکار له‌وه‌ تووره‌ ئه‌بێ، به‌لام تووره‌یه‌که‌ی خۆی ده‌رنابێ، له‌ دلی خۆیدا ئه‌یه‌تیته‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ به‌بی مام ناوه‌ندیتی سه‌رۆکایه‌تی وه‌زاره‌ت فه‌رمانه‌که‌ی خۆی ده‌رئه‌کات، به‌م رهنگه‌ به‌رهنگاری کردنی ناوه‌ند خواستی خونکار و، خواستی (مه‌دحه‌ت پاشا) که‌ خواستی نه‌ته‌وه‌ی پێشان ئه‌دا، تا ئه‌هات به‌هه‌ترتری لێ ئه‌هات له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌می فه‌رماندارییه‌که‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا) زۆری نه‌خایاند، له‌پاش هه‌فتا و پینج رۆژ فه‌رمانداریی، بۆی ده‌رکه‌وت که‌ ناتوانی له‌وه‌ به‌ولاوه‌ له‌ کاردا بێتیته‌وه‌، خونکاریش وای به‌باش ئه‌زانی که‌ نه‌یه‌تیته‌وه‌ له‌سه‌رکار، ئه‌ویش وازی له‌ سایه‌وپایه‌ی خۆی هه‌تتا، بێ ئه‌مه‌ی خه‌فه‌تی بۆ بخوات.

دوای ئه‌وه‌، چوارکه‌سی تریش، یه‌ک له‌ دوای یه‌ک، بوون به‌سه‌رۆک وه‌زیر که‌سیان خونکاریان بۆ دلخۆش نه‌کرا.

خۆشی و هاوده‌مه‌کانیشی، به‌ئاواتی ئه‌وه‌وه‌ بوون، که‌ (مه‌حموود نه‌دیم) بخه‌نه‌وه‌ سه‌رکار به‌لام ئه‌وه‌نده‌ به‌دناوو بووبوو له‌ناو هاو‌نیشتمان‌ه‌کانیا، ته‌گه‌ره‌ی له‌ گه‌رانه‌وه‌ی خۆی ئه‌دا.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ خونکار (ئه‌سه‌د پاشا)ی کرد به‌سه‌ره‌ک وه‌زیر ئه‌میش (مه‌دحه‌ت پاشا)ی کرد به‌وه‌زیری دادپه‌روه‌ریی دوای ئه‌وه‌ (رشدی پاشا)بوو به‌سه‌رۆک وه‌زیر ئه‌میش (مه‌دحه‌ت)ی هه‌شته‌وه‌ له‌ وه‌زاره‌ته‌که‌یدا له‌ بیروباوه‌ره‌ چاکه‌خواییه‌کانیشیا پشتی گرت له‌گه‌ل‌ئیشیا واریک که‌وت که‌ وه‌زاره‌ت نامه‌یه‌ک بنی‌رت بۆ (عه‌بدو‌لعه‌زیز)، بیروباوه‌ر و پێشینیازی خۆی تیا پێشان بدات بۆ راستکردنه‌وه‌ و چاک کردنی کاروباری فه‌رمانه‌وه‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا) ئه‌م بریار نامه‌یه‌ی دانا که‌ تیانوسی‌وو:

(خاوه‌ن شکۆه‌تان، له‌ وتاری ته‌خت^(١) ئاشکراتان کرد، که‌ له‌سه‌ر رێ و شوینی پێره‌ویی راستکردنه‌وه‌ و چاککردنی کاروبار ئه‌رۆن به‌رتیه‌، که‌ هه‌موو که‌س ئاواتی بۆ ئه‌خو‌زێ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا، کاروبار خراپتری لێ هاتوووه‌ زۆر گۆرینی فه‌رمانبه‌رانی فه‌رمانه‌وه‌ییش، پشتیوی و ئاژاوه‌ی خستۆته‌ ناوه‌وه‌ زۆریه‌یان سه‌ریان لێ تیک چوو و له‌ رێگه‌لایان داوه‌، به‌مه‌به‌سی ئیسه‌ نارۆن به‌رتیه‌، خوار و خه‌یج ئه‌رۆن به‌رتیه‌گاوه‌، ئه‌وه‌ چاکه‌ش که‌ کرابوو تیکیان داوه‌ته‌وه‌.

سامانی فه‌رمانه‌وه‌ی و ده‌ک خۆی نه‌ماوه‌ته‌وه‌، خراپ تیک چوووه‌ ئه‌وه‌یش وای له

(١) وتاری ته‌خت: (خطاب العرش)

هه مووان کردهوه که به ندو باو بلاو بیتهوه له ناو نیشتمان و دهره وهی نیشتماندا، هه موویش له وه ته ترسن که ئەم باره فه رمانرپه وایی به ره وه نه مان بیات...

(فرمانی نیشتمانی ناچاری کردین که له مه به دنگ نه بین، نه وه ک بکه وینه باریکی واوه که په شیمانی له دوابج له بهر ئه وه په نامان هیناوه ته بهر دهرگای شاهانیی ئیوه... له ژیری و زرنگیی خاوه ن شکوهیشتانه وه ئاشکرایه، که دهرمانی به کاری ئەم دهرده ئه وه یه: هۆبه کانی له ناو بیرئ.

ئو هۆبانه ییش هه موومان ئه یانزاین چین جا ئه گهر ئو هۆبانه لابران، نه خووشییبه که ییش نامینی... ئنجا ئه گهر ئیوه فه رمانیکی تازه دهر بکه ن، که له یاسا نه چنه دهره وه، که له به رامبه ر یاسایشدا جیاوازی له ناوه ند ده وله مه ند و هه ژار و گه وره و بچوو کدا نه مینی؛ که هه رچی ده زگایه کی چاکه ی گشتی هه یه به خریته وه سه ر دۆخی جارن، ئه و پارانه ییش که خاوه نیان بۆیان ته رخان کردوون هه ر له سه ر ئو مه رجانیه ی که بۆیان داناون به خت بکرین؛ له کاروباری فه رمانرپه وایی به ره و رووی (دهرگای بلند) بکریته وه، ئو برپاری خۆی بدات و پیتشانی ئیوه ییشی بدات، به لām ئیوه ییش هه یچ مافیکی فه رمانرپه وایی بۆ خۆتان گل نه دهنه وه که په یه ونیدی هه بی به سامان و زه وییه وه؛ که وه زاره تی سامانییش بی په سه ندکردنی (دهرگای بلند) به ک پوول به خت نه کات؛ که فرمانی فه رمانبه رانی گه وره و بچوو ک دیاردیی بکری؛ که له وه زیره کانییش لی پرسینه وه بکری و به پیتی ئه نجامی کارو کرده ویه یان چه ندو چوونیان له گه ل بکری، که ئه وانه به خنه ئه ستۆی کاربه ده ستان و پیاوه نزیکه کانی خۆتان تا به ته و او ه تی به جییان به یین جا ئه گهر ئه مانه هه موویان جیبه جی کران، به یارمه تی خاوه، به کامی خۆمان ئه گه یین، فه رمانرپه وایییش ئه خریته سه ر ئو ریگایه ی که خاوه ن شکوه تان ئاواتی بۆ ئه خوازن.

ئەم قسانه له ئه نجامی بیرکردنه وه مانه وه په یدابوون... دوورنییه هه له مان تیا کردبی... ئیتمه ییش له خاوه ن شکوه یستان خواستمان ئه وه تان که ئو نه ته وه یه ی که لک و چاکه ی خراوته ژێرده ستان، له م ته نگوچه له مه یه ی ئیستایه ی رزگار به ره موون به هه موو ره نگ هه موو شتییک به ده دست خۆتانه).

(عه بدو له عه زیز) ییش هه ر ئه مه نده ی به س بوو که ئەم نامه یه به خوینیته وه، ده ست به جی رقی هه ستاو گری گرت فه رمانیدا (مه دحه ت پاشا) له فرمانه که ی خۆی لابر و کرا به سه ردار ی (سه لانییک).

(پرشدی پاشا) ییش له پاش چه ند رۆژتیک لابر و کرا به سه ردار ی (حلب) (مه حمود نه دیم) ییشی کرده وه به سه رۆک وه زیر.

به لām سه ردار ی تییه که ی (مه دحه ت) زۆری نه خایاند له پاش سی مانگ له فرمان دهره یینرا ئه ویش ئیتر گه راپه وه خانو وچه که ی خۆی که له نزیک ئه سه ته مبوله وه بوو بۆ ئه مه ی بیر له و ریگا کاریگه رانه بکاته وه که نیشتمانه که ی پین رزگار بکات.

جا له و خانو وچه یه وه که له سه ر که ناری (بۆسفۆر) دابوو، له بازیکی ئه کرد که نیشتیته وه و بالی کردیته وه بۆ فرین به ئاسماندا، ئو رووناکییه دهرکه وت، که خاوه نه که ی خۆی سووتاند، به لām نیشتمانه که ی زیندوو کرده وه و، نه ته وه که ییشی خسته سه ر ریگای راستی و چاک ی و پاک ی.

لأبردنی خونگار مه بدوله عه زیز

کاروباری ناوه وه و دهره وه ی فه رمانرپه وایی (عوسمانی) تا ئه هات خراپتری لی ئه هات کاربه ده ستانییش که ئه یانیدی سه ره تای بۆله بۆل کردن و سکا لاکردن له ناو کۆمه لانی گه لدا په ره ئه سینتی، ئه یانویست به زۆری زۆر دهره کی و سه ته مکاری له ناوی بیه ن به لām ئو توندو تیژییه، دل و دهروونی بازار دراوه کانیان زۆرتر ئه ورووژاند، زۆرتر گری به رئه دا، زۆرتر ئاماده ی ئه کردن بۆ راست بوونه وه و هه لمه ت برده سه ر زۆرداری به دکار.

هه موو خراپه و زۆروسته میکی فه رمانرپه وایی له پیتش چاوی نه ته وه دا، له که سایه تییه (مه حمود نه دیم) ی سه رۆک وه زیردا دهر ئه که وت هه موو ئه یان گوت: ئه وه هۆی په یدابوونی و روودانی ئەم هه موو دهرد و زۆردارییه به لām زۆری پی نه چوو ئه وه ئه هاته میتشکیاندا که ئو جوړه که تن و به دکارییه، تا خونگار به لایه وه باش نه بی، هه یچ وه زیرتیک ناتوانی و ناویری توخنیان بکه وی له به ر ئه وه ییش به و جوړه بریایان ئه کرد، که له یه که م سه رۆک وه زیرتییه وه ئه و کرده وه و ره وشته نه نگ و ناشیرینانه ی دهرکه وت که چی خونگار رووی خۆی لی وه رنه گبیرا، چه ندو چوونیکی له گه لدا نه کرد به لکو پشتی گرت و به خشی، پاش ئه وه هه میسان گبیراپه وه سه ر فرمانه که ی خۆی!...

(مه دحه ت پاشا) ییش یه کییک بوو له سه ر کرده کانی ئه وکه سانه ی که رقیان له وباره ئه بووه وه، و هانی که سانی تریشیان ئه دا بۆ رقی هه لسان له وباره، هه ره ها یه کیکیش بوو له وانه ی که به دل ئاره زووی راستکردنه وه و چاک کردنی ئو باره یان ئه کرد و هاواری خه بات و خۆبه خت کردنیان ئه کرد له پیتناویا. (مه دحه ت) ئه یگوت:

(تەنیا ھۆی بۆلەبۆلگەردنی گاۋرەكانى فەرمانرەۋايى عوسمانى ئەۋەبە كە سەرەستىيان لى باركراۋە ھەر كاتى سەرەستىيان پى بەخشرا، ئەۋانېش فەرمانرەۋايىبەكەيان خۆش ئەۋى و ھەست بەۋەبېش ئەكەن كە خۆشېشان بەشېكەن لە نەتەۋەى ئەم فەرمانرەۋايىبە ھۆى كزىي موسلمانەكانېش ھەر ئەۋەبە كە سەرەستىيان نىبە، ھەركاتى ھەستىيان بەسەرەستىيە كرد، خۆيان ئەھاۋىژنە سەر فرمانەكانىيان، لەش سووكى و چالاكى بەخت ئەكەن، نان پەيدا ئەكەن، زانبارى دەست خۆيان ئەخەن، زىرەكى و ھىزوتواناى خۆشېشان لە پىناو كامەرانى خۆيان و خىزان و كۆمەلايەتتىياندا بەكار ئەھىتەن كەھاتوو ھەموولايەكېش بى سەرەستى مانەۋە، ترس ئەنېشېتە دلېانەۋە، پىاۋەتتىيان لەبىر ئەچىتەۋە، خوۋى بەندە ئەگرن: لەسەركزىي و چاوشۆرىيدا، لە خوۋ دانە خواردن و پۆشېنېكى واۋە كە لە نەنگتېرېن رېگاۋە پەيداى بەكەن ئەۋەى بەسەرېشماندا ھاتوو لە ئىسلامەتتېبەۋە دوورە چونكە ئايىنى ئىسلام دەۋلەمەند و ھەژار لە ماف و فرماندا بەكسان راتەگرى، جىاۋازى ناكات لە ناۋەند شا و گەدادا بەپىتوېستىشى دانەنە كە ھەموو كاروبارېكىيان، ھەموو تەنگۈچەلەمە و گىروگرفتېكىيان بەھۆى راۋىژكردنەۋە چار بەكەن و بەرپۆە بىسەن بەلام ئەم خونكارە حەز لە وشەى راۋىژكردن ناكات ئەۋەندەى مردن قىنى لىبەتې ئايىنى ئىسلام بەكېك لە دەستوورە گرنەگەكانى ئەۋەبە فەرمان بەچاكەكردن بكرى و بەخراپەنەكردن.

بەلام ئەم خونكارە، ناھىلې كەس فەرمانى چاكەكردن بدات و بەرەستى خراپەكردن بكات راۋىژكارى ئىسلامەتې لەم سەردەمە تازەبەدا، خراۋەتە شىۋەى كۆرى نەتەۋەۋە كە ئەۋرۋاپايىبەكان (پەرلەمان)ى پى ئەلېن فەرمانكردنېش بەچاكەكردن و خراپە نەكردن، لە شارستانىتې تازەدا، لەو شىۋەبەدا پىك دى كە رۆژنامەكان سەرەست بن لە نرخ دانانى كاروبارى گشتى و كردهۋە و كارى كاربەدەستاندا، كە تاك و تەراكان و كۆمەلەكان سەرەست بن لە نووسراۋ دانان و ئاشكراكردنى بېروباۋەرى خۆبانداندا، ھەرچىبەكەيان بەلاۋە باش بى پەسەندى بەكەن، ھەرچىبەكەشېشان بەلاۋە خراپ بى ناپەسەندى خۆبان بەرامبەريان بنوېن ھەرۋەھا چۆن ئارەزوۋئەكەن ئاۋا وتار بدەن چونكە نەكەس ھەبە بى ھەلە و گوناھ بى، نە فەرمانرەۋايى و كار بەدەستانېش بى ھەلە و گوناھ ئەبن بەلام ئەۋەى كە خواروخىچىبى ئەۋانە راست ئەكەتەۋە و چاۋيان ئەترسېنې و ئەيانخاتە سەر رېگاي راستى و دروستى، وريابى بېروباۋەرى گشتىبە و سەرەستىبەتې لە نرخ داناندا، ئەۋەبېش لە قورئاندا پىي گوتراۋە: (ئامۆژگارى كردنى بەراستى و دروستى، ئامۆژگارى كردن

بەئارام گرتن). ئەمانە ھەموو روون و ئاشكران پىتوېستە ھەبن بەلام ئارەزوۋى دلې خونكار (عەبدولعەزىز) ۋەك گا بەردىكى زەلام ئەم ھەموو بېروباۋەرانە ئەپلېشېنېتەۋە. (خاكى فەرمانرەۋايى (عوسمانى) بەپىتتېرېن خاكى جىھانە كەچى لەگەل ئەۋەبېشا ھەژارتېن خاكە ئەۋېش لەبەر ئەۋەبە زۆردارى زۆرىانى دەرپەراندوۋە.

ھەر كەسېكېش ماۋەتەۋە لە خاكەكەماندا كەچى كووتال لە ئەۋرۋاپاۋە ئەھىتەن.

تەنانەت فېستەكانى سەرېشمان، ئەۋ چەمچانەبېش كە ئاگرى پى ئەكەپنەۋە لە بېگانەى ئەكېرېن ئەم كەرەستانە ھەموۋيان لە خاكەكەماندا زۆرن بەلام نەداداپەرۋەرى ھەبە لە نىشتمانەكەماندا نە دلېابى ھەبە لە پاراستنى گەنج و سامان لەبەر ئەۋە نەھاۋەبەشى پىك دىت نەكارخانەبېش دائەمەزرىت داداپەرۋەرىش، بەياسايانى داداپەرۋەرانە و دادگاھانى داداپەرۋەر نەبى پىك نايەت ئەمېش تا سەرەستى نەدرى بەگەل، واتا دەستورېكى نەبىت كاروبارى رېك بخت و بىبات بەرپۆە، پىك نايەت ھەر كەسې داۋاى راستكردنەۋە و چاككردنى كاروبارى فەرمانرەۋايى كرد، دەرەدەر و ئاۋارە كرا: (فؤاد پاشا) بەسووكى و رىسۋايىبەۋە مرد.

(عالى پاشا)بېش داۋى بوونرايەۋە، تا لە فرمانەكەى لابرا كە ئەۋ دوانەبېش ھەردوۋكىيان خاۋەنى توانا و ھىز و دەسەلات و كردهۋەى ھەرەباش بوون، بەلام خونكار پىاۋى ۋەك (مەحمۇود نەدىم) نىزىك ئەخاتەۋە لە خۆى، كە ھەتا بلېى ناشى و نەخوېندەۋار و چاۋچنۆكە، بۆ ئەمەى سامانى فەرمانرەۋايى پىشكەش بكات، پاش ئەۋە خۆشى چى پى كرا و چەندى بۆ لوۋا تالانى بكات بۆ خۆى!...

لەم شىۋەبەدا كە مامۇستا (ئەحمەد ئەمىن) پىشانى داۋە لە نووسراۋەكەيدا (فىبىض الخاطر) بەرگى پىنچەم: (مەدحەت پاشا)ى باۋكى ئازادىبىخاۋەزەكان لە خانوۋەكەى خۆبەۋە تەماشاي ئاۋەكەى (بۆسۋور)ى ئەكرد كە بەژىر بەربانكى خانوۋەكەيدا ئەرۋىشت و شەپۆلى ئەدا، تىشكى مانگەشەۋېش لە شەۋە ناۋازەكانى ئەستەمبۇلدا، بەسەر ئەۋ شەپۆلانەۋە ئەپرىسكاپەۋە.

لەناۋ ئەۋ چاۋئەندازە جوانانەدا بەۋجۆرە بېرى لە نىشتمانەكەى خۆى ئەكردەۋە يان بەۋ جۆرە لە ناۋ نىشتمان پەرۋەرە دلئسۆزەكاندا كە ھەلېژاردەى پىاۋانى بېروھۆش و ئازادىبى خاۋان بوون قسەى ئەكرد.

مهدهت پاشایش، رهوشتی و ابو، هه چچی به بیری بههاتایه بریاری لهسه ر بدایه دهستی به به جیهینانی نه کرد و له پیناویا خۆی بهخت نه کرد به دل بریاریدا که تاره زوو و خواستی (خونکار عهبدو لهعزیز) بشکینتی، چونکه قسهی هیچ دلسۆزێکی به گویدا ناچتی ههروهها نیشتمان هه که یشی لهو که سانه پاک بکاتهوه که چه واشهی نه کهن و هانهی نه دهن بۆ سه ر زۆرداری، وهک (محمود ندیم) ئنجا دهستی کرد به فراوانکردنی کۆری فرمانه کهی و بانگ ر اهیشتنه کهی ئیتر نه وهنده گیانی شوێشگێرانهی له ناو زانایان و مامۆستایان و شاگردانی خوێندن گاکان و وریاکان و داخ له دل هه کهانی نه ته وهدا بلا و کردهوه، رۆژێکیان هه موویان له مزگه وتی (خونکار محهمه دی فاتح) و کۆر و نهو شه قاماندا که بۆی نه چن، کۆبوونه وه پاشان له شپوهی خوێشاندا نایکی پر له دهنگدا به پۆل رۆشنت هه تا گه بیشستن (دهرگای بلند)، له ویدا نه یانقێژاند و نه یان نه راند:

داوای لابرندی (مهحمود نه دیم) ی سه رۆک وهزیر و (پیری موسلمانان هه سه ن فههمی) یان نه کرد نهو دوانه یش که چاویان بهو گه له کۆمه کتیه گه وره یه کهوت، دهست به جتی خوێبان ده ربا ز کرد.

(عهبدو لهعزیز) لهم خوێشمان دانه به زه بره زهنگه، سه ری سووما و واقی و پرما له م کاره ساته تازه سامناکه که له ژینانی فرۆفیلتی نیشتمان هه که یدا رووی نه دا، هه مو له شی که وتبووه ترس و له رزه وه پیاوه کانی، هه رچه ند تیکۆشان، خوێشانده ر هه کانیان بۆ بلا و نه کرایه وه.

گوئیان هه تا (دهرگای بلند) خواسته کافمان جیه جتی نه کات، چوارلای (دهرگای بلند) به رناده ین هه ر له جیگای خوێباندا مانه وه، تا به ری به یان داوی خونکار ناچار بوو، بۆیان ئاشکرا بکات که هه ر بۆ نهو جاره خواسته کانیان جیه جتی نه کات به لام نه گه ر جارێکی تر خوێشاندا نی واکه ن، ناچار نه بچ، به توندیی، جه زه به یان پتی بگه یینی!

خۆ پێشانده ر هه کان داوای سه رۆک وهزیریتیی (مهدهت پاشا) یشیان نه کرد خونکار بۆ نه وه به قسه ی کردن که (محمود ندیم) له سه ره ک وهزیریتیی بخات، که (هه سه ن فههمی) یش له پیریتیی موسلمانان بخات^(۱) به لام نه وهی به قسه نه کردن که (مهدهت پاشا) بکات به سه ره ک وهزیر له جیاتیی نهو (رشدی پاشا) ی کرد به سه ره رۆک وهزیر به لام (مهدهت پاشا) یشی کرد به وهزیری بی وهزارهت.

(۱) پله یه کی نایینی بوو وهک (موفتی) نه مرۆ.

(هه سه ن نه فه ندی خێروللا) یشی کرد به پیری موسلمانان (حوسین عه ونی پاشا) یشی کرد به وهزیری جهنگ.

نه ته وه یش تا ماوه یه کی که م وای زانی، که گوێرینی وهزارهت و بوونی (مهدهت) له ناویا، نه وه نه گه یینی که ئیتر دادپه روه ریی بلا و نه کرتیه وه، برایه تیش نه که ویتته ناو هه موو هاو نیشتمان هه کانه وه.

به لام رۆژان به سه ره چوون و وهزاره تیش هیچ ناواتییکی نه هینایه جتی خونکار هه روه ک خۆی مایه وه، گوئی له قسه ی هیچ دلسۆزێک نه نه گرت، تا نه هات زۆروسته می نه کرد. (مهحمود نه دیم) یش بۆیه کا وازی له کاربه دهستی هینا، که له هه لیکی تر دا بیه ته وه جیتی خۆی له پینا و نهو مه به سه ته یشیدا، به لیشاو پارهی نه به شیه وه به سه ر که نیه که کان و له پیاوه تی که وتوه کاندان، که ده سه لاتیی هه ره گه وره یان هه بوو له کۆشکی خونکاردا.

بێگانه، چاوچنۆکه کانیش، نهو ههنگاوه نیشتمانیه یان پتی باش نه بوو نه وانیش دهستیان کرد به ته گه ره دانان و گیروگرت دروست کردن له پیتش دم فرماندارییه تازه که دا وایان پیتشان نه دا که موسلمان هه کان، له سه ر پشیتویی ناو (بالکان)، هه ل نه کوتنه سه ر گاوه کان قه لاچۆیان تی بخهن (جه نه رال ایفاتییف)، راسپارده ی رووسیای چاریشی، ویستی نه م مه ترسییه گه وره تر پیتشان بدات: هینای سه د پیاوی چه ک به دهستی ناو خاکی شاخه ره شی^(۱) له راسپارده خانه دا^(۲) کۆکرده وه، به بیانوی پاراستنی راسپارده خانه وه، نه وه ک ئازاوه ی ناو نه سه ته مبول، ئاراسته ی گیان و ژینانی بیی!...

ئیتتر له وه وه، داخی دلئی نه ته وه، ده رکه وته وه بیری ده ستوریش بوو به بیریکی گشتی هه موو که س نه یویست دا به زری، هه موو که س بۆی تی نه کۆشا چونکه بۆیان ده رکه وت که تیک چوونی فه رمانه روهایی، یاخود چاککردنی، نه وهنده ی به نده بهو یاسایه وه که کاروباری فه رمانه روهایی دیاردیی نه کات و سنووری بۆ دانه نی، یاخود به ره لالی نه کات بۆ دهستی سه رداره گه وره و بچووکه کان که به تاره زووی خوێبان یاری به چاره نووسی نه ته وه بکه ن، نه وهنده به ندرنییه بهو که سانه وه که کاروباری نیشتمان هه که یان له ژیر ده ستایه هه موولا چاوه روانی نه وه بوون که یاسای نهو سه رده مه، که هه موو کاروباریکی خستبووه ژیر دهستی خونکاریکی به چنگی به زه بر و زهنگ، که به تاره زووی خۆی نه جولایه وه،

(۱) جبل الاسود که به شیکیی یوگۆسلافی ئیمرویه.

(۲) واتا: بالیوزخانه.

که سیکیش نه بوو بتوانی لی پرسینه وهی لی بکات، چونکه خوئی وا دائه نا که دهسه لاتته که ی له خواوه وهرگرتووه... ئەو یاسایه بگۆرئی به شاهیتیه کی دهستوری، دهسه لاتتی هه ره گه ووه بو کۆری نه ته وه دابنری که له نه نجامی هه لێژاردنیکی سه ره ستانه ی نه ته وه وه پیک هاتیی، ئەو کۆرپه ی له سنوری ئەو دهستوره دا که نیشتمان بریاری له سه ره داوه به پیتی پنیوستی و پله ی پیشکه وتنی خوئی، ئەو دهسه لاتته ی خوئی به کاره پیتی هه موو لایه کیش به وه باوه ریان هینابوو، که ئەم گۆرینه وه ی فه رمانداری به ره لایه، به فه رمانداری به کی دیموکراتی، ته نیا ریگایه که بو رزگارکردنی نیشتمان که له و چاله قووله ی که تیتی که وتبوو، له و ته نگوچه له مه گه ورانه ی ده ره وه یه که هه ره شه یان لی نه کرد چونکه هه ره دهستوره که له باریا هه بی تاک و ته راکانی گه ل والی بکات هه ست به که سایه تی خوئیان بکه ن، له پاراستنی مافی خویشیان دلنیا بن.

هه ره دهستوریشه که بتوانی یه کیتی گه ل به هیز بکات.

بارستایی ژبان و ره وه وشتیشی به رز بکاته وه، پشتگیری نازایه تی و به رگه گرتیشی بکات به رامبه ره ئەو فه رمانه وه یان هه ی چاویان تی بریوه له هه موو لایه که وه هه ره شه ی لی نه که ن.

به لام (عه بدولعه زیز)، که گوئی له وشه کانی سه ره به ستی و دهستور راویژکردن نه بوو، وای نه زانی جنیوی پی نه درئ. له دهسه لاتتی که م نه کریتته وه، لوتی نه شکینری له به ره نه وه هه ره له سه ره زوروسته می خوئی نه رویشت، وای نه زانی که به هۆی وه زیره تازه کانییه وه، که نه ته وه خوئی نه وین، جیگای به هیز تر بووه له به ره نه وه که دهسته یه که له نیرراوانی شاگردانی خویندنگا چونه لای و داویان له فه رمانه وه یی کرد دهستوریک بو خاکی عوسمانی دابن، داویان له خونکار کرد که هه ندی له سامانه که ی خوئی ته رخان بکا بو پرکردنه وه ی نه و که موکوورپییه ی که وتوته له نگه ری پاره کوکردنه وه و پاره به ختکردنی فه رمانه وه یییه وه، وه رامی وادانه وه که زووبه زوو خواسته کانیان جیبه جی نه کات که چی له راستیدا، له دللی خویدا، وای بریار دابوو، که سنوریک دابن بو به ره به ست کردنی دهسه وه ری و نازاوه نانه وه یان نه ویش به هۆی داخستنی خویندنگا نایینییه کانه وه، ده ره ده رکردنی شاگرده کانه وه له نه سه مبول، گرتنی یاخی و سه رکیشه کانیانه وه.

هه ره ها بریاریشیدا که هه رچی سامانیکی هه یه له ناوکه شتییه کی رووسیدا ده ربازی بکات بو ده ره وه ی نیشتمان.

له و کاته دا، بیریکی سامناک هاته میشکی مه دحه ت پاشاوه؛ ئەم خونکاره بوچ له سه ره ته خت نه هینیتته خواره وه، که نه وه نده به برچی راستکردنه وه و چاککردنی کاروباری فه رمانه وه یی نه داته وه، به تاییه تی نه گه ر بیتی نه ته وه ییش دا کۆمه کی بکات، که هه ره خوئی خاوه نی دهسه لاتته؟! ئەو ساکه نه ته وه ییش نه توانی خونکاریکی وا بخاته سه ره ته خت، که هه ست به خواست و ناره زووی نه ته وه بکات و ریزی لی بگری له وه ییش تیگه یشتییه که هیز له دهستی نه ودایه، له به ره نه وه به پیچه وانه ی نه و نه جو لیتته وه و زه برزه نگ و زۆرداریشی پیوه نه کات!...

مه دحه ت پاشا، هه رچه ند دهستی نه په رزا و له فرمانی روژانه ی نه بووه وه، که نه چووه وه ماله وه و له ریگادا به سه ره پردی (غاله ته) دا نه رویشت، له ویدا چاوی به خاوه لۆکه کان و میوه فره شه کان و راوکه رانی ماسی نه که وت به چاوی خویشی نه یدی که هاو نیشتمان کانی له چ سه رگه رانی و هه ناسه ساردییه که دابوو، له چ ماندویتی و چه وسانه وه یه که دابوو، به هۆی په یدا کردنی پاروویه که نانه وه که برسیتییه مناله کانی خوئیان پی نه شکاند که چی له وه به ری شاره که یشه وه به مشت لی ره ی زه رد و سوور بلاو نه کرایه وه بو په یدا کردنی نه سپیکی ره سه ن یاخود سوزانییه کی شیتته په ته ری. که مه دحه ت پاشا، نه مانه ی چاوپیکه وت بیری سه ره وه ی نه هاته وه به میشکدا، له هه موو روویه که وه لیکی نه دایه وه و هه لگتی و وه رگتری نه کرد.

هه رچه ند نه ییش چووه ناو جیگاکه یه وه، بنوی و سه ره وی، وینه کانی نه و بیره نه هاته نه ناو میشکیه وه، خه ویان لی نه زراند شه وگار به سه ره نه چوو، بی دهنگی هه موو لایه کی داگیر نه کرد هیچ دهنگیک نه نه مایه وه گوئی لی بی دهنگی گالۆکه کانی پاسه وانه کان نه بی، که هه رچه ند هه نگاویکیان نه نا، ئەو گالۆکه نه ستورانه یان نه دا به زه ویدا، بو نه مه ی بیری نوستوه کان بخه نه وه، که فرمانی پاراستنی ئاسایشی خوئیان به جی نه هین سگه کان که گوئیان له و دهنگانه نه بوو، له هه موو لایه که وه دهستیان نه کرد به وه رین مه دحه ت پاشایش نه وه ی نه هات به بیردا، که له نیشتمان که یدا، ته نیا ئەم رووکه شه پر نازاره هه یه که به نیشانه ی ئاسایش دابنری!...

زۆری پی نه چوو، دهستی کرد به تیکۆشین بو به دیی هینانی نه و بیره له میشکیا په نگی خواردبووه وه نه و خه می خوئی نه بوو، که له پینا و جیبه جی کردنی نه و بیره دا چ ته نگوچه له مه یه کی تووش دی، خه می نیشتمان و نه ته وه که ی خوئی بوو که به کامی خوئیان

بگه‌ن له پيشدا ويستى (شازاده مراد) بيبينى له بهنديخانه كه يدا، له كوشكى چراخاندا ئەم شازادهيه، پياويكى نەرم و بە ئارام بوو، هەزى له زەبروزەنگ و زۆروستەمو چەوساندنەوه ئەنە کرد.

تەماشای کرد ئارەزوویەکی بەهیزی هەبوو، بۆ بەکارهێنانی بیروباوەری دیموکراتی و دامەزراندنی ئەو دەستوورەى که خۆی خەباتی بۆ ئەکرد پاشان دەستی کرد بە ئاشکراکردنی بیروباوەرەکی خۆی لە ناو چەند دۆستێکی دڵسۆزی خۆیدا.

دەستەى ئازادى خوازەکان کۆمەکییان کرد (حەسەن ئەفەندى خیتروڤللا) ی پیری موسلمانان له پيش هەموویاندا بوو.

توانیشی ئەندامەکانی وەزارەت، یەك له دوای یەك بخاتە سەر بیروباوەری خۆی (رشدی پاشا) و (حوسین عەونى پاشا) سەر دەستەیان بوون له هەموویان دەستە یەك پێك هات ناوی نرا (دەستەى ئازادى خوازان) ئەم دەستە ئازاو پیرۆزە، پراریدا (خونکار عەبدولعەزیز) لابیات، پيش ئەمەى بقەومى و نەتەوه خۆى فری بداتە شۆرشێكى واوه كه هيشتا خۆى بۆ ئاماده نەکردوه و ئەنجاميشى نازانرێ بەچى ئەگات پاشان هەموو ئەندامەکان پراریاندا لابردنەكه له رۆژى سێ شەمه ۳۱ / ۵ / ۱۸۷۶ د، له نیوهرۆدا جێبهجێ بکری.

ئەو رێ و شوپنەى بۆ جێبهجێ کردنى ئەو پریاره دایان نابوو، ئەوهبوو: كه له پيشدا كۆمەله كۆمەله له هاونيشتمانەکان له موسلمان و گاور، له مزگهوتى (نورعوسمانىيە) دا كۆبەنەوه لهويدا لهبابەت كاروبارى نيشتمانى عوسمانىيەوه گفتوگو بكەن لهويدا بۆيه كتر سوپند بخۆن كه خەبات بكەن بۆ رزگارکردنى نيشتمان هەر لهویشدا كۆمەلێك له خۆبان هەل بسترین، بچن بۆ چاوپێكهوتنى خونكار و سەرۆك وهزیر (صدرى اعظم) به ناوى نەتەوهوه ئاشكراکردنى ياسا يەکیان لێ داوا بكەن كه راستکردنەوه و چاكکردنىكى فراوانى تيا هەبێ، كه له سەر بنچینهى سەر بهستى و برايه تى و يەكسانى دامەزرايى جا ئەگەر خونكار ئەو خواستەى جێبهجێ نەکرد، كۆمەله كه دەست بهجێ، له سەر تەخت لای بباو ئەوهيش بۆ گەل ئاشكرا بكات.

بەلام واریك كهوت، كه خونكار له ئیوارەى رۆژى دووشەممەدا، اتا له رۆژێك پيش رۆژى دیاردی كراودا، یەكێكى نارد (حوسین عەونى پاشا) ی بۆ بانگ بكات.

وهزیری جهنگ وای زانی كه خونكار به گەله كۆمەكێ كه یانى زانیوه بیانوییهكى

دۆزبیهوه كه نەخۆشه، نەچوو بۆ بيبینى خونكار پاشان دەمودەست چوو بۆ وەزارەتى جهنگ لهوئى ناردى به شوین (مەدحەت پاشا) و (سەرۆك وهزیر) و (پیری موسلمانان) دا كه یه‌نەوبه‌ینه‌كه‌ى تى گەیاندن زۆرى لێ كردن كه لابردنەكه‌ى هەر لهو شه‌وه‌دا پێك بی‌ت ئازادى خوازەکان له‌سەر ئەوه پراریاندا پیری موسلمانان (حەسەن ئەفەندى خیتروڤللا) ئەم پریارەى بۆ لابردنى خونکاردا و بەمۆزى خۆیشی پریارنامە‌كه‌ى مۆر کرد:

(ئەگەر شاهی موسلمانان (زید) می‌شكى تیک چووبی و له کاروبارى فریفتی گشتیدا شارەزایی نەبێ، هەرچی سامانى فرمانی‌ه‌وایی هەیه له کاروبارى تاییه‌تى خۆیدا به‌ختى بکات، به‌جۆرێكى وا كه‌نەتەوه نەتوانی له‌وه به‌ولاوه به‌رگه‌ى ئەوباره بگرێ، کاروبارى ئایینی و جیهانیشی تیکومه‌کان دابێ، نیشتمانى ویران و نەتەوه‌ییشی سەرگەردان کردبێ؛ ئەگەر مانەوه‌ى ئەم خونکاره زبانی تیا بۆ نیشتمان و نەتەوه، ئایا لابردنى دروسته؟
وه‌رام: به‌لێ دروسته.

***

ئەوشه‌وه زۆر تاریك و نووتەك بوو باران رەهیلەى ئەکرد له دەر‌یاوه بایه‌كى توندی ئەهات، لوورەى ئەهات له‌و كاتەدا، پیاویك به‌و شه‌وه زەنگه، به‌هەله داوان، ئەرۆیشت به‌رێدا، باران دایگرتبوو، با توندەكه‌ى یاری به‌بالا پۆشه فراوانه‌كه‌ى ئەکرد، له چاوه‌كانیا تروسكه رۆشناییه‌كى سەیر پریشگی ئەدا هەر‌وه‌ك ئەو شه‌وه زەنگه بپرن و تیبهر بکەن بۆ به‌ره‌یانیكى نزیك كه له تاریکیه‌وه بیته دەرئى وابوو.

كه پیاوه‌كه گە‌یشتە كۆزى (سركچى)، رۆیشتنه‌كه‌ى خۆى هیتواش كرده‌وه به‌خۆپاراستن و خۆ ئاماده‌کردن و جهر به‌زەبیه‌كه‌وه، هەر سەیری راست و چه‌پى خۆى ئەکرد.

پاشان چووه نزیك كه‌نارى ده‌لباوه سواری گە‌مبیه‌كى بچووك بوو^(۱) به‌بازووه به‌هێزه‌كانى سه‌وله‌كانى ئەجولاند و گە‌مبیه‌كى تیش ئەبرد به‌رێوه گە‌مى كه باریكه‌لانه‌یه‌كى هەردوو سەرتیژبوو به‌رەنگاریی ئەو هەموو شه‌پۆلانه‌بوو، كه به‌رز ئەبوونه‌وه و نزم ئەبوونه‌وه، رووبه‌رووی ئەو رەشه‌با تونده به‌هێزه‌ى ئەرۆیشت، كۆلى نەتەدا له گە‌مى لێ خورپن و به‌دل وەشاندن، له تاریکیه‌كانى شه‌و و ده‌لیا و ئاسمان چاوى نەتەترسا، تا گە‌یشتە گە‌رەكى (باش لیمانى) له‌سەر (بۆس‌فۆر) كه‌مى له شویتىكى دیاریكراو

(۱) راستتر: به‌له‌مبێكى بچووك، چونكه به‌سه‌ول دەرۆى.

ئەو سەستىنچى، لە پىپاۋىكى تر بەناو تارىكىيە كەدا دى، رووى تى ئەكات، ھەردوو زەلامەكە بەيەكتىدا ئەروانن و بەچرىە چىرپ گىفتوگۆ ئەكەن خاوەن گەمى كە پىپاۋەكەى بەرامبەرى ھات ئەپناسىتتەو، (ھوسىن عەونى پاشا) ى ۋەزىرى جەنگ بوو ئەمىش ئەو ئەناسىتتەو، (مەدھەت پاشا) ى باوكى ئازادىي خوازان دەرچوو!...

گەمىكە ھەردوو پىپاۋە گەورەكە ئەباتتەو ئەو بەر ئەمجارەش ئەچىتتەو بەگىز شەپۆلە ياخى بوو توورەكانى (بۆ سفۆر) دا (مەدھەت پاشا) ئەمجارە، بەھىتەكى زۆرتىر و پىپاۋىكى توندترەو سەول لى ئەدا لەوكاتەدا كە ئەو سەولە پانانە ئەو شىنچى لە شەپۆلەكانى ئاۋەكە، خۆى وادىتە پىش چاۋ كە بەناۋچەوانى زۆردارىيدا ئەكىشى و شەپۆلى تارىكى لەپىش چاۋى نەتەو كەى لا ئەبات كە ئاۋاتە خوازى سەرىستى و پۆشنايىيە. كە گەمى كە گەيشتە گۆى ئاۋەكەى ئەو بەر، (مەدھەت) دابەزى و (عەونى) ىش دواى كەوت ئىنجا دەستىيان كىرە گەردنى يەكتى و بەخۆشەو پىستىيەكى برايانەو بەوشىيان كىر بەيەكا پاشان ھەرىكەيان بەلايەكا رۆشىت، بۆ ئەمەى فرمانى خۆى بەجى بەئىنچى.

فرمانى (عەونى پاشا) ئەو بوو بچىتە (دۆلمە باغچە) بۆ ئەمەى لەگەل يارىدەدەرەكانىا كە لەوئى چاۋەروانىيان ئەكرد، خونكار لە كۆشكەكەى خۆيدا بگىرئ و بەندىيكا لەوئىشەو بەچىتە كۆشكى (چراغان) بۆ ئەمەى شاھزادە لەگەل خۆى بەئىنچى بەلام فرمانەكەى (مەدھەت پاشا) گىرنگىر و بەسامىر و گرانىر بوو چونكە ئەبوو بچىتە كىن سەركىدەكانى لەشكر، بىيان خاتە سەر ئەو بىرەى كە يارمەتى ئازادىي خوازەكان بەدەن لە جىبەجىكردنى ھەلگىپرانەو كەدا. (۱)

لەوكاتەدا، كە (مەدھەت پاشا) لەوشەو تارىكەدا، بەتەنبا ئەرۆشىت بەرپىگادا، بۆ خەبات كىردن لە پىناو ئەو ئامانجە گەورەيەدا كە لەوانە بوو سەرى تىبا دابىنچى، ئەوئى بىرئەكەوتەو كە ھەمووى چەند كاتىك بوو لەو پىش، كە بۆ دوامىن جار، ژنەكەى منالەكانى بەخوا سپاردبوو لە پىپاۋى رووى (عەلى ھەيدەر) ى كورپى ئەھاتە پىش چاۋ كە زۆر لە رووى خۆى ئەكات ھەروھەا دۆپە فرمىسكەكانى كچە گەورەى خۆى ئەھاتە پىش چاۋ، كە لەكاتى جىابوونەو ھەيدا رۆابوۋە ناۋچاۋىيەو كە چى نەيشى ئەزانى كە باوكى روو بۆ چ تەنگوچە لەمەيەك ئەكات ئىنجا بەئىنچى گەورەو ۋرتە ۋرت ئەكات، ئەئى: (ئەگەر

(۱) ھەلگىپرانەو: كوودەتا (ئىنقلاب).

لەم جەرىزەيىيەدا سەرمى تىاچوو ئەو بزانن رۆلەكان كە لە پىناۋى ئىۋە و مىلىۋان براكانتاندان تىبا ئەچى، كە ئەوانىش ۋەك ئىۋە ئاۋات بۆ ژيانىكى سەرىست و نازدار ئەخوازن) لە پى نىيازىكى تازە بەدلىيادى، ھەنگاۋ خىراتر ئەھاۋىيى چاۋەكانى ئەچرىسكىنەو، ۋەك بىيانەۋى بلىن: (يان سەركەوتن يان مردن) وا ئەبى.

پاشان ئەگاتە سەركىدەتەى لەشكر، بىن باكانە، ئەچىتتە ناۋىيەو لەپاش ئەمەى بەزىرەكى و شارەزايى خۆيەو دلى راتەكىشى بۆ خۆى، راستەۋراست پىشنىيازەكەى ئەخاتە بەردەم سەركىدەى گىشتى لەشكر سەركىدەى لەشكر پىشنىيازەكەى (مەدھەت) پەسەند ئەكات، كە برىتى ئەبى لەو، ئەو فەرمان بەدات بەلەشكر لە كۆرپى (بايەزىد) دا خۆى ئامادە بكات، لەوئى لەشىۋەيەكى چوارگۆشەيى خىشتدا بوەستن بەپىۋە، چاۋەروانى ۋەزىرى جەنگ بەكەن لەگەل خونكاردا بەلام سەركىدەكە نەى ئەزانى كە چ خونكارىكە دى.

ھەروەك (مەدھەت) داۋاى كىر بوو و، سەركىدەى گىشتى فرمانى دابوو، لەشكر چوونە ئەوئى و ۋەستان دەمودەست (مەدھەت) ىش دەستى كىر بەتاردان.

لەو كاتەدا رەھىلەى باران ۋەستابوۋە بەرى ئاسمان لە ھەور پاك بوو بوۋە موژدەى بەرەبەيان لە ئاسۆۋە دەرگەوتىبوو (مەدھەت) ىش لە بابەت بەرەبەيانىكى ترەو قسەى بۆ ئەكردن، كە خەرىك بوو ژيانى فەرمانرەۋايى رۆش بىكاتتەو ئەۋىش كاتى كە نىشتمانەكەيان لە فەرماندارى دەستورى پاشان دەمارى نىشتمان پەرورەيى بەو بزاندىن كە ھورۆمى بىرە سەر زۆردارىيەكانى عەبدولعەزىز. (مەدھەت) كە لە تارەكەيدا گەيشتە ئەوئى بلىن: پىۋىستە (عەبدولعەزىز) لەسەر تەختى خونكارى بەئىنچىتە خوارەو و لەجىبى ئەو (شازادە مراد) دابىرى، (ھوسىن عەونى پاشا) ىش لەگەل (شازادە مراد) دا گەيشتە ئەوئى ھەرچى سەربازىكى لەشكر لەوئى دابوو پىرەدەم قىزاندان گوتىيان بژىي خونكار مراد، بژىي دەستور!...

زاناکان و ۋەزىرەكان و سەركىدەكانى سەرايش لە كۆرپى (بايەزىد) دا كۆبوونەو بەرپارەكەى پىرى موسلمانان كە لە بابەت لابرندى (عەبدولعەزىز) ھەو دابوۋى خوتىندرابەو ھەر لەۋىدا پى ترا لە خونكارى (شازادە مراد) خونكارى تازەبىش گوتىزايەو سەراى (دۆلمە باغچە) ھەرچى ئەوانەى لەۋىش دابوون، بەدلىكى خۆش و دەمىكى بەپىكەنەنەو پىرۆزبايىيان لە يەكتەر ئەكرد، كە لەسايەى خواۋە، فەرمانرەۋايى عوسمانى، رىزگارى بوو لە چىنگى دىندانەى عەبدولعەزىز!...

خونکاريک خوئی نه کوژی و خونکاريکيش شيت نه بين

(شازاده مراد) به وربايی و زيره کيبه وه گوره بوو له تافی منالبيدا له سه رده سستی چهند ماموستايه کی تورک و فوره نسيدا هه نديک زانباری فیربوو بوو له بهر نه وه يه جگار هوگی خوينده واری بوو بوو به لام زوری پی نه چوو خرايه به نديخانه کی کوشکه که يه وه چهند سالتيک له ويذا مايه وه که خونکار (عه بدولعه زيز) چوو بو فوره نسه، ترسا نه و (عه بدولحه ميد) ی برای له نه سته مبول دابه تليته وه، که هه ردو و کيان که له پووری^(۱) نه ويان بهر نه که وت، له بهر نه وه بردنی له گه ل خویدا بو نه و، که له ويذا تا ماوه يه که کزه بايه کی نازاد بييان هه ل مژی زوری پی نه چوو (مراد) خرايه وه ناو به نديخانه زيرينه که ی که کوشکی (چراغان) ی به ناو بانگ به لام له خويندن و خويندنه وه بهش براو کرا که چی له وتافی لاوتيه يه دا خرايه ناو له شکرکی که نيزه کی جوان جوانه وه، نه ویش کاتی خوئی به گيژو و يژی رانه بوارد، له ناو ميژی مه ی و پی خه فی که نيزه که شوخو شنگه کانداهم سه رو نه وه سه ری نه کرد.

له شهوی ۱۸۷۶/۵/۳۰، پيش بهر به بيان، به شاهزاده مراد خه بهر کرايه وه، له به نديخانه که ی دهره يتر، بو نه مه ی بييته خونکاري خاکی عوسمانی له وه پيش يش پتي گوترا بوو که خستنه سه رته ختی له نيوه رۆی رۆژی دواييدا نه بين.

که چی (عه وني پاشا) له تاريخايی شه ودا چورالای کوشکه که ی نه گری، پاشان به خوئی و له شکره که يه وه نه چيته ناو کوشکه که وه، نه چيته ناو ژووری نوستنی شازاده يه وه که له ناو تاوات و په ژاره دا گيژی نه خوارد. فه رماني پی نه دات که ده موده ست بهر گه کانی بپوشی و له گه ليا بيت بو کۆری (بايه زيد) له بهر ده م وه زاره تی جه نگدا که له وئ (مه دحه ت) و (پیری موسلمانان) چاوه روانی نه که ن پيشی رانه گه بينی که (عه بدولعه زيز) ی مامی له سه ر ته خت هينرا وه ته خواره وه و له کوشکه که ی خویدا خراوه ته به نديخانه وه شازاده هيچ قسه يه کی پی نه کرا راست بو وه وه و ده موده ست جله کانی خوئی گۆری له گه ل (عه وني پاشا) دا رۆيشت بو نه و جينگايه ی پتي گوت، وه ک سي بهر دوا ی نه که وت، سه رسام و گيژو و يژبوو بوو، له وه به ولاوه هيچی تری پی نه نه کرا.

له ويذا هه رچی پتيويست بي کراو گوترا بو نه وه ی له سه ر ته خت دابري پاشان سه د و يه ک توپيش ناگردرا، به شاديی فه رماندار يبه که ی و تاواتی سه رده مه که يه وه.

خونکاري تازه له م کاره ساته سه رسام مابوو، نه و کومه له گه و رانه يش که له ويذا کۆبوو بوونه وه و له سه ر فه رماني نه و ان خونکاره که ی پيش خوئی له ته خت هينرا بووه خواره وه و نه ویش له جی دانبوو، به جاری ترسيان خستبووه دل به وه.

له بهر نه وه فه رمانيدا وه زيره کان، به لايه وه مي بننه وه، ليی جيانه بنه وه (مه دحه ت پاشا) و (حسين عونی پاشا) و (رشدی پاشا) و (حه سه ن نه فه ندي خيرو لالا) يش سنج شه و له سه ريه ک له سه رادا مانه وه، هه ر بو نه مه ی خونکار دلی بيته وه سه ر خوئی و ترسه که ی له دل بچيته دهره وه.

به لام خونکاري لبراو، گوتيزايه وه بو سه رای (طوبسو) پياوانی هه لگه رانه وه که، نه يانويست بيخه نه به نديخانه وه پاشان له سه ر ناره زووی خونکار خوئی گوتيزايه وه سه رای (فرعيه) به خوئی و سي سه د که س له نافرته و که نيزه ک و مناله کانييه وه له سه رايه که ی کۆنيا، چهند هه زار که سيک ده س و پيوه ند هه بوون، هه رچه ند که سه يان فه رمانيکی پی سپيترابوو، نه وانه هه موويانی لی دوور خرايه وه له ده س و پيوه نده کانی خونکار (مراد)، سنج که سيان هه لبريتران: (مسته فا ئاغای پاله وان، حاجی محه مه د ئاغا، مسته فا ئاغای جزائری)، که کارو فه رماني (عه بدولعه زيز) راپه رين پاشان دايکی خونکار (مراد) يش چوار (له پياوه تی که وتوه)^(۱) کانی هه لبرارد و له گه ل نه و سنج مفرد ييه ی تر دا، به هوئی (نوری پاشا) ی راپو يژکاري (مابين) وه ناردنی بو سه روکی پاسه وان خانه ی سه رای (فرعيه) نه وانه که گه يشتنه پاسه وان خانه که هه رچوار (له پياوه تی که وتوه) کان روويان کرده دهرگای خيزان سيانه که ی تريش له پاسه وان خانه که دا مانه وه تا شه وی يه کشه مه، چونکه له کوشکه که دا جينگانه بوو تيا به وه ينه وه.

هه لگه رانه وه که، ريگه ی دا به (مه دحه ت پاشا)، که کۆريکی راپو يژ پتيک به يني نه ویش بو نه وه بوو که ريگا بکاته وه بو به ديی هينانی بيروبا وه ريه که ی خوئی که نه گه ر وانه کرايه، هه لگه رانه وه که بي و اتا نه مايه وه.

له سه ر شپوه ی کۆری راپو يژي فه رنه سه، (مه دحه ت) نه م کۆره ی دامه زراند دابه شی کرد به سي به شه وه: کارگيپي (اداره)، ماف (حقوق)، جه زره به پی گه ياندن (جزائی) به کتيک له وه زيره کان کرابوو به سه روکی کۆره که راز نووسيک و سيانزه نه ندام و شانزه راپو يژکار

(۱) له پياوه تی که وتوو: نه و پياوانه ی که له کوشکا خزمه تی ژنانيان پيده سپيترری به لام ده يان خه سيان، يانی له پياوه تيبان ده خه ن.

(۱) و اتا: ميراتی نه ويان بهر نه که وت به شيان له خه لافه تدا هه بوو.

(مستشار) یشی له گه‌ل دابوو، که هه‌موو به‌شیکێ نه‌ته‌وه‌یان نه‌نواند بۆ سه‌رۆکایه‌تی ئەم کۆره (مه‌دحه‌ت) یان هه‌لێژارد نه‌ویش له‌گه‌ل هاورێکانیا ده‌ستی کرد به‌دانانی پێ و شوێنێک بۆ دانانی یاسا‌کانی فه‌رمانه‌وایی؛ بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌زگا‌کانی فه‌رمان به‌جێ هێنان (دوائری اجراء) و پاره‌ کۆکردنه‌وه (جباية) له‌ده‌ست پيسه‌کان؛ بۆ دامه‌زراندنی بانکی کشتوکا‌ل له‌ ناوچه‌ی خاکه‌کاندا، تا جوتیاره‌کان له‌ زۆروسته‌می سوو خۆره‌کان رزگار یان بێن.

به‌لام، به‌لای (مه‌دحه‌ت) هه‌وه، مه‌به‌سی گه‌وره‌ی هه‌لگه‌رانه‌وه‌که ئاشکرا کردنی ده‌ستووریو باوکی ئازادیی خوازه‌کان نه‌یگوت:

(که سه‌رداری بولگاریا بووم، ئەم که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه له‌ مێشکما بنجی به‌ستبوو هه‌ر له‌وساوه یاسایه‌کم دانا، که نه‌گونجا له‌گه‌ل ئەم سه‌رده‌مه‌دا وا ئیسته‌یش کاتی نه‌وه هاتوو هه‌ کارێ پێبکه‌ین به‌لام ئاشکرا کردنی نه‌وه، ناگادار بوون و په‌سه‌ندکردنی هاورێکانمی پێ نه‌وێت له‌وسێ شه‌وه‌دا که له (سه‌رای) دا راسان بوارد، له‌ به‌نده‌کانی دوا‌ین (حوسپین عه‌ونی پاشا) گوتی پێویسته ئەم یاسایه به‌ووردیی بخوێنینه‌وه و تێی بگه‌ین، ئنجا چ راست‌کردنه‌وه‌یه‌که‌یش به‌پێویست بزانی تیا بکه‌ین ئەو نامه‌ی (هوما‌یۆنی) یه‌یش که‌ بلاوی نه‌که‌ینه‌وه، نابێ ناوی ئەمه‌ی تیا ببه‌ین.

به‌وه‌نده‌ وازمان هێنا که موچه‌کانی سه‌رانی خونکار که‌م بکه‌ینه‌وه بۆ شه‌ست هه‌زار لیره‌ کانه‌کانی خه‌لۆزی (ئه‌رکلی) و کانه‌کانی تریش له‌گه‌ل ئەو زه‌ویانه‌ی پێیان نه‌لێن:

(شوف لکی هوما‌یۆنی) بدترین هه‌وه ده‌ست وه‌زاره‌تی سامان، هه‌ندێ له‌ سه‌ره‌تای چاکردن و راست‌کردنه‌وه‌یش جێبه‌جێ بکه‌ین به‌لام ئەو بنچینه‌یه‌ی که‌ نه‌بێ خه‌می بخورێ و چاره‌یشی بکری، تیک چوونی کاروبار هه‌لسووراندنی فه‌رمانه‌وایی بوو ئەم ده‌رده‌یش به‌هیچ ده‌رمانیک چاک نابێته‌وه به‌و راورێکاریه‌ نه‌بێ که هه‌مووان له‌ ده‌میکه‌وه‌ چاوه‌روانی نه‌که‌ن خونکار له‌سه‌ر ته‌ختی باووباپیری دانیشتوو و نیازی وایه فه‌رمانه‌واییه‌کی ده‌ستووری دا‌به‌رزیتنی نه‌وه بوو به‌هۆی نه‌وه‌ی که‌ بیروباوه‌ری راورێکاریی له‌ ناو ئازادیی خوازه‌کاندا بلاووبێته‌وه.

پریاریشماندا، که له‌پاش ته‌واو بوونی ئاهه‌نگه‌کانی له‌سه‌ر ته‌خت دانیشتن، کۆرێک دروست بکه‌ین، بۆ ئەمه‌ی چی پێویست بێ بۆ ئاشکرا کردنی ده‌ستوور پریاری له‌سه‌ر (بدری).

به‌لام چه‌ند شتیکی له‌ناکا و په‌یدا بوون، به‌بیردا نه‌هه‌اتن که بقه‌ومین بوون به‌ به‌ره‌هه‌ست له‌ رێگه‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا) دا بۆ ئەو چاک‌کردنه‌وه‌ی که نه‌یویست بیکات: له‌پاش ئەمه‌ی (عه‌بدولعه‌زیز) فه‌رمانی نه‌ته‌وه‌ی به‌بێ ده‌نگیه‌کی ته‌واوه‌وه وه‌رگرت و نامه‌یه‌کی پیرۆزباییشی نارد بۆ (مراد) ی برا‌زای، له‌ رۆژی شه‌شه‌می لا‌بردنیا، کاره‌ساته‌که ته‌واو کاری له‌ دلێ کرد، شته‌که‌ی زۆرگران نه‌هاته‌ پێش چاو، له‌ به‌ر نه‌وه برنگیکی هه‌لگرت^(١) ده‌مارێکی بالی خۆی پێ بریی و مرد له‌ رۆژی یه‌کشه‌مه‌می ١٨٧٦/٥/٥ دا نه‌وه روویدا نه‌ویش وه‌ک مێژوو نووسان گێڕاویانه‌ته‌وه، وابوو: به‌یانی ئەو رۆژه شیوه‌ن و قاووقیژیک له‌ کۆشکی (فرعیه) دا په‌یدا نه‌بێ، که (عه‌بدولعه‌زیز) له‌وێ دابوو یاسا‌وه‌له‌کانی کۆشکه‌که نه‌چن به‌هاواریا نه‌وه، بزانی که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌که‌ چیه‌. پێیان نه‌لێن خونکاری لا‌براو ده‌مارێکی بالی به‌برنگ بریوه (حوسپین عه‌ونی پاشا) یش له‌ مالێ خۆیه‌وه گوتی له‌ قاووقیژێ ژنان نه‌بێ له‌وکاته‌دا نه‌ویش خۆی ئاماده‌کردبوو که‌ بجیت بۆ سه‌ر فرمانی خۆی سواری نه‌وه گه‌مییه‌ بوو که‌ چاوه‌روانی نه‌کرد خۆی رووی کرده‌ کۆشک که‌ نارده‌یشی به‌شوین هه‌موو وه‌زیره‌کاندا که‌بینه‌ نه‌وێ بیبین له‌ پاسه‌وان خانه‌ی (فرعیه) دا هه‌موو کۆیونه‌وه.

به‌لام (مه‌دحه‌ت پاشا)، له‌ نه‌سته‌مه‌بو‌ل له‌ خانووه‌که‌ی خۆی دابوو هه‌تا نزیک نیوه‌رۆ به‌م کاره‌ساته‌ی نه‌زانیبوو، له (ده‌رگای بلند) دا پێیان گوتبوو، که‌ چووبوو له‌گه‌ل کۆری وه‌زیراندا کۆبیته‌وه.

که‌ راورێکار (سه‌عید ئه‌فه‌ندی) نه‌وه‌ی پێ گوت، ده‌ست به‌جێ رووی کرده‌ سه‌رای (فرعیه) یه‌کێک له‌ ده‌س و پێوه‌نده‌کان له‌ کۆری سه‌رای خونکاردا پێی گوت، له‌وه‌تی (خونکار مراد) ئەم خۆکوشتنه‌ی مامی گوێ لێ بوو، نه‌خۆشیه‌کی گرانی گرتوو، (مه‌دحه‌ت) لا‌یدا بۆ سه‌را، بۆ چاوپێکه‌وتنی خونکار (مراد) هه‌ندیک له‌وێ مایه‌وه پاشان ده‌موده‌ست رووی کرده‌ ده‌زگای (فرعیه) له‌وێدا ده‌سته‌یه‌ک وه‌زیر و سه‌ردارانی دیی، له‌بابه‌ت خۆکوشتنی (عه‌بدولعه‌زیز) هه‌ لێکۆلینه‌وه‌یه‌کی ته‌واویان کردبوو نۆزده‌ پزیشکیان له‌سه‌را و راسپارده‌خانه‌کانی بێگانه‌وه بانگ کردبوو سه‌ر لاشه‌که، نه‌وانیش باش له‌شیان سه‌یرکردبوو، له‌ دوا‌ییدا پریاریاندا بوو که‌ به‌ده‌ستی خۆی خۆی کوشتوو.

(مه‌دحه‌ت) له (رشدی پاشا) ی پرسی، کاره‌ساته‌که‌ چۆن رووی داوه؟ نه‌ویش په‌نجه‌ی کیشا بۆ برنگییک که‌ له‌وێدا دانرا بوو، پێی گوت: خونکار به‌وه‌ خۆی کوشتوو.

(١) برنگ: مقه‌ستی گه‌وره‌ی مه‌رپینه‌وه.

پاشان په نجهی کیښا بۆ لیکولینهوه نامهکه؛ گوتی: نه گهر نه تهوئ لهوه زورتر تی بگهیت، نهو هیش بخوینهوه نه گهر پرسیکی تریشته ههیه له (فهخری بگ) ی بکه نه م (فهخری بگ) هیش، یه کیتک بوو له پشت پین بهستراوه کانی کوشکی شاهي (مابین) له پیاوه نریکه کانی خونکاری پيشوو له سهردهمی خونکاریبه که پدا له ژپړ دهستیا بوو، له کاتی پیریدا ههر له ژپړدهستیا بوو له پاش لایرندیشی له سهر تاخت، ههر به زور هیتلابهوه له گه ل خویدا نهویش و یه کیتکیش له پیاوه تی که وتوه کان، ناگادار بوون له چوئیتی خو کوشتنه کی (عه بدولعه زیز).

له دواي پرسین و لیکولینهوه له پاسه وانه کان و زانیی هه موو با به تیکي خو کوشتنه که، هیچ پیچوپه نای تیا نه ما که کاره ساته که راسته (عه بدولعه زیز) له ناو که نریزه که کان و ژنه کانی خوئی و مناله کانی و دایکیا بووه که داوای برنگه که کی کردوه زوریه ی نهو که سانه چاویان لیتی بووه که داوای برنگه که کی کردوه له بهر نهو زور دوو بوو که بهر ژوی و او رووناک له ناو نهو هه موو نافرته تانه دا که بۆ کاره ساتیکی زور بچووک قاوو قیژ نه کهن و هاوار نه کهن، یه کیتک هاتیج و عه بدولعه زیزی کوشتی کهس گوئی له هاواری یه کیتک لهو نافرته تانه نه بووه، که سیکیس له وانه قسه یه کی وای نه کردوه که که تنییک رووی دابی له ویدا تهنانه ت له ناو نهو نافرته تانه دا هی واهه بوو، نه یگوت به ناشکرا، که گه لیک جار گوئی له خونکار (عه بدولعه زیز) بووه گوتویتی: ههر که سییک بیهوئ خوئی بکوئی، له هه موو ریگه یه ک ناسانتر بۆ پرزگاری بوون له ژبان نهو یه که ده ماریکی باله کانی خوئی بپری ئیتر ماوه ی هیچ نه ما بووه که لهوه زورتر لیکولینهوه بکری ئیتر هه موولا پیکه وه، باوه ریان بهوه هیتا، که خونکاری لایراو مردنی له ژبانی پین خوئش تریوه، بویه کا ده ماریکی بالی چه پی خوئی بریوه وه ویستوویه تی ده ماریکی تریش بالی راستیا بپری، به لآم بۆی نه چوته سهر تهنیا بۆی بریندار کراوه ئینجا که دایکی و (فهخری بگ) و هه ندی نافرته چوو بوونه ژووره وه بۆ لای سه باره ت بهوه ی که ده میک بووو، به پیی په وشستی خوئی، برنگیتک و ناوینه به کی لی سه ند بوون و ده رکی ژووره که ی له خوئی داخستبوو، له وساکه وه ده نگیتک نه سه نگیتکی نه هاتیوو، مه ترسییه کانیان لی نیشتبوو که شتیکی لی قه و ما بپ ته ماشایان کردبوو، هیشتا ماوه، جار به جاریک چاوی نه قوو چینی و نه یانکاته وه، به لآم له پاش چه ند تاویک له باوه شی دایکیا و له بهر چاوی چه ند نافرته تیکي کوشکه که، گیانی ده رنه چی.

ههروه که له وه پيش گوتمان، خونکار مرادیش، که نهو هه موو کومه له گه وانه ی دیوو، له

رژوی له سهر تاخت دانانیا له نریک خانوه که یه وه کو بو بوونه وه ههروه ها نهو کاره ساته نا کاوه بیش که له به ندی خانه ی کوشکه که یه وه گواستبوویه وه بۆ سهر ته ختی شاهي، نه وانه هه ر دوو کیان کاریان له میسکی کردبوو، که بهر گه ی کاره ساتیکی واهه هیز نه گری، له بهر نهو ه نیشانه ی نه خو شیبه کی ده مار (مرض عصبي) ی تیا ده رکه وت. ئنجا که نهو هیشی بیسته وه مامی خوئی کوشتوو، نه خو شیبه که ی زورتر کاری لی کرد، نیشانه ی شیتی پیوه ده رکه وت به لآم پیوانی فه رمان په وایی ویستیان نهو له نه ته وه بشار نه وه، نه هیشتیان پزیشکه کان به وه بزانی، نه نه دمانی خیزی شاهي به لآم بیست و پینج رژوی پین چوو، که چی نه خو شیبه که به هیزتری لی هات رژویکیان خونکار له باگی کوشکه که پدا گه شتی نه کرد، به جله وه خوئی فری دایه نه ستیرکیکه وه له وه وه ده نگ بلا بووه که شیت بووه شاری نه سه مبولیش هه مووی به وه ی زانی.

له وکاته دا که پیاوه کانی هه لگه رانه وه که، خو یان خه ریک کردبوو به چاره کردنی کاروباره سه رده تاییه کانی وچانی گواستنه وه وه له م سه رده مه وه بۆ نهو سه رده م.

له (بالکان) دا پشیتی تی نی سه ند، له دوور گه ی (کریت) یشدا شوړش هه لگی رسا له بهر نهو ه هه موو رژو کونه بوونه وه، بۆ لیک دانوه و لیکولینه وه نهو کاروباره جوړ جوړانه ی که نه ملاو نه ولای گرتبوون. بۆ دانانی پین په ویی گورج و گولانه، تا ناسایش له نیشتمانه که دا دایه زریین.

وا نه وان له گیژاوی نهو هه موو کاره ساتانه دابوون که په بیتا په بیتا نه قه ومان، که چی له نا کاو کاره ساتیکی تریش قه و ما نهو نازادیی خوازه ی خه ریک کرد و ته گه ره یشیدا له تیکوشانیان بۆ چاک کردن و راستکردنه وه یاری گشتی نهو هیش و ابو ئیواره یه کیان له مالی (مه دحه ت پاشا) کو بو بوونه وه بۆ گفتوگو کردن له با به ت هه ندی کاروباری گشتییه وه که چی له پر نه فسه رتیکی له شکر هاته ژووره وه و دوو گولله ی نا به (حوسین عه ونی پاشا) وه گولله کان بهر سکی که وتن، ده ست به چی مرد.

پیاوه کان چه کیان پین نه بوو، خو یانی پین بپاریزن زوریان چوونه ژووره که ی نهو دیوو وه وایان نه زانی گه له کومه کی یه کیان لی کراوه، بیان کوژن، زه لانه کان چوارلای خانوه که بیان لی گرتوون کهس له ژووره که دا نه ما (راشد پاشا) ی وه زیری ده ره وه و (نه حمه د پاشای قه یسه ری) وه زیری ده ریا نه بی، که به بی باک و بی په روا بوون و نه ترسان له کوشتن، په لاماری پیوا کوژه که یشیدا بیگری، نهویش دوو گولله ی پیونه نا، یه کیکیان بهر بالی که وت، گوولله کی تریشیان بهر گوئی که وت که له ژووره که یش چووه ده ره وه، پیوا کوژه که

دوای کهوت، نه یویست بیکوژئی، (نه حمد ناغا) پیای (مه دحت پاشا) گرتی ویستی نه هیتلی بیکوژئی، که چی گولله به کی نا به کاژله ای سهری نه ویشه وه، کوشتی.

پیایوه کانی وه زیره کان و یاریده دهره کانیان گوپیان له م ته قانه بو به هله داوان خوین گه یانده جیتی کوپونه وه که یان پیای کوژه که له پله ی هره ژووروی په یژه که وه بو یان وه ستا پینج ده مانچه ی له گه ل خو ی هه لگرتیو به کیکیانی دهره ینا و پیوه ی نان پینج که سیانی بریندار کرد هره شه ی له وانی تربش کرد، هه رکه سیک توخنی بکه وی نه یکوژئی.

که سیان نه یان ویرا نزیک ی بکه ونه وه که پیای کوژه که، نه وانه ی تو قاند و له گیانی خو ی دلنیا بو که بی وه ی نه میتیته وه له دهستی نه وانه، گه رایه وه ناو ژووره که تماشای کرد (راشد پاشا) خه ریکه راست بیته وه له زهوی که له وه پیش بی هوش که وتبوو گولله به کی نا به کاژله ای سهری نه ویشه وه، پاشان هه لیکوتایه سهریشی و دایه به رخه نجر.

پاش نه وه، وه ک شیتی لیتهات کورسیه کی هه لگرت و دای به ناویزه ی بنمیچه که دا گه لیک مومی لی که وته خواره وه مؤمیکانی هه لگرت و خه ریک بوو ناگر به ریداته ژووره که له پیشدا دهستی کرد به ناگر به ردان له په رده کان به لام هیتشتا نه وه ی دهست پی نه کردبوو، که دهسته یه ک سهریاز گه بیشتنه نه وی و په لاماریاندا، گرتیان به لام تا نه وه جیبه جی بوو پیای کوژه که چنه د که سیکی لی بریندار کردن و (شوکری به گ) ناویکیشی کوشت که یاریده دهریکی سه رۆک وه زیربوو نه وه دوا گولله ی پیای کوژه که بوو.

نه م پیای کوژه ناوی (حه سه ن چه رکه سی) بوو برای که نیزه کی سیته می (عه بدو له عیز) بوو خویشی سه ر به خونکاری پیشو بوو دۆسته کانی زۆرداری وسته مکاری بزواندبوویان که تو له له پیایوه کانی سه رده می تازه بکاته وه هانه یان دابوو نه وکه تنانه بکات.

ژماره ی نه وانه ی کوشتنی گه یشتبووه پینج که س، بیجگه له وه ده که سیشی لی بریندار کردبوو.

له ناو کوژراوه کاندا دوو پیای گه وره هه بوو به کیکیان (حوسین عه ونی) بوو، که توانا و دهسه لاتی له سه ر یاز بییدا ناوبانگی سه ندبوو به کیکیشیان (راشد پاشا) بوو، که به ناگاداری و شاره زایی له پینجوپه نای فروفیلی دهره وه دا، ناوی دهر کردبوو به مردنی نه و دوانه، نه ته وه دوو گه وره ی له گه وره کانی خو ی له دهست چوو، که له وکاته دا زۆر له سه ر یان دامابوو.

چنه د رۆژیک له پاش کوشتنی نه و دوو پیایوه گه وره یه که دوو پایه ی فه رمانه وایی پی

رووخا، (سربیا) شه ری ئاشکرا کرد له گه ل فه رمانه وایی عوسمانییدا سه ر یاز ه کانی (شاخه ره ش) یش ده ستیان کرد به په لاماردان له سنووری (هه ر سه ک) و (ئیشقۆده ره) دا له (بولگاریا) یشدا ناگری شوړش هه لگیرسا.

نا به م جوړه و له م شیوه یه یشدا گیرو گرفت و ته نگوچه له مه به سه ر پیایوانی فه رمانه واییدا، به تاییه تی به سه ر (مه دحت پاشا) دا داباری، که هه ر نه و بوو به ته نیا پیته شه وایه کی وایی، بتوانی له ناو نه وه موو گیژاوی به رزوزمی فروفیلده دا، سه ر دهره ییتی و به جوانی کاروبار به پتوه بیات به رۆژ فرمانی له (دهرگای بلند) دا نه بینی به شه ویش کاروباری جهنگی له گه ل (په شید پاشا) دا تماشای نه کرد زۆرجاری وا هه بوو که پیته وه نه چونه باره گاکانی له شکر و نه یان پشکنین و تا درهنگه شه ویکیش له گه ل سه ر کرده کانی له شکر دا نه مانه وه بو گفتوگو کردن.

مه دحت پاشا نه لی: (نیشانه ی نیشتمان په رستی له موسلماننه کاندا دهره کهوت که گاوره کانیس بیستیانه وه، فه رمانه وایی خه ریکه یاسایه ک دهره ییتی، که هه موو په گه زه کان وه ک یه ک سه ر بکرتین، نیشانه ی نیشتمان په رستی له وانیشدا دهره کهوت... (نگناتیف) که راسپارده ی (چاری روس) بوو، له ژیره وه خه ریک بوو ناژاوه بنیته وه جار یکیان یاخی گه رانی پیک نه هیتنا له (رۆم نیلی) دا جار یکیشیان چاوو راوی نه کرد به هوی رۆژنامه درۆژنه به کری گیراوه کانه وه.

(کوئت نه ندراسی) ی وه زیری دهره وه ی (نه مسه) بیروه وریه کانی خو ی له ناو نه وروپادا بلا و نه کرده وه له بابته گاوره کانی (بو سنه و هه ر سه ک) ده نه دوا، نه یگوت: مانگی یه ک شه وه و چه لیپا^(۱) له ناو یه ک ئالادا جییان ناییته وه منیش ویستم قسه که ی به درۆبخه مه وه له شکر یکم له سه ر یاز ه گاوره کان دروست کرد که له سه ر ئاره زوی خوین کرابوو به سه ر یاز فه رمانی شمددا که له ناو ئالاکانیاندا مانگی یه ک شه وه و نه ستیره و چه لیپا وینه یان بکیشری پاشان نه و سه ر یازانه مان ناره کۆری شه ره وه نه وانیس هیچیان له موسلماننه کان که متر شه ریان نه کرد.

به لکو شاره زاییه کی ته و اویشیان پیشاندا له شه ردا، بو نه مه ی نیشتمان په روه ری راسته قینه ی خوین دهریخن!...

***

(۱) چه لیپا: مه بهستی (صلیب) ی مه سیحیه کانه.

فهرمانره وایی تازه، له وتاری تهختدا، گوتبووی پراویژکاری جیگای زۆرداری
ئهگریتتهوه هاو نیشتمانه کانبیش له سایه دهستورهوه، هه موویان وهک یهک ئه وهستنه وه.
به لّام خونکار تووشی شیتتی بووبوو.

فهرمانره وایی، نهیتوانی دهستور ئاشکرا بکات و گه ورهیش بگوتیتتهوه بۆ نه تهوه
(مه دحهت پاشا) یش ئه وهی ئه زانی که دهستور ریتگا ئاماده ئه کات بۆ رزگار بوون له
دهست زۆر گیروگرفت که تووشی فهرمانره وایی دین بۆ کو بوونهوه بانگی کردنه (دهرگای
بلند) تا چی پیتوبست بێ، بۆ ئه م مه به سه، بریار له سه رکردنی بدری وه زیره کان و چهند
زانایهک هاتن وینهی یاسای بنچینهیی یاخود دهستوره کهی داینا بوو، خوتنیده وه.

ئهوانیش بریاراندا که هه ندی به ندی راست بکرتتهوه ئه وه یشیان خسته ئه ستوی
لیژنه یهک که (مه دحهت پاشا) خۆی کرا به سه رۆکی.

به لّام باوکی ئازادی خوازه کان و هاو ریتکانی له چاک بوونه وهی خونکار دهستیان شت
له گه لّ ئه وه شا که شاره زاترین پزیشکی بیتگانه کان پتوهی خه ریک بوون چاره ی بکه ن، هه یج
که لکیکی نه بوو دوومانگ ئه بوو، که چو بووه سه رتهخت که چی هیشتا پروانامه ی
راسپارده بیتگانه کانی پیتشکه ش نه کرابوو، هیشتا شیری (نه ته وهی عوسمان) یان
نه به ستبووه پشتی ته نانهت به که لکی ئه وه یش نه هاتبوو که دهستوری بێ ئاشکرا بکری.

له راستیا بووبوه باریکی گران به سه ر، سه رده می چاکه خوازیی و راستکردنه وه وه،
هه ردوو دهستی (مه دحهت پاشا) یشی توند گری دابوو.

له و کاته دا (مه دحهت پاشا) به نه یینی (عه بدولحه مهید) ی ئه دیی بۆ ئه مه ی بزانی
مه رجه کانی چیه بۆ چوونه سه رتهخت له جیگای (مراد) ی برای، ئه م چاوپیکه وتنه له
سه ره تای نه خۆشیه که ی (مراد) وه دهستی بێ کردبوو.

(عه بدولحه مهید) هونه ریتکی سه یری نواند له شاردنه وهی نیازی راسته قینه ی خۆیدا خۆی
واپیشان ئه دا که له ئازادی خوازه کان، پیاوانی دهستور، خۆیان، زۆرت، ده ره به ستی
بیروباوه ری دهستوریه راسته و راست به (مه دحهت) ی گوت که هه ز ئه کات دهستور ریتکی
وا دابری، نه ته وه دهسه لاتیکه فراوانتری بدریتتی له وهی که له دهستوری دانراودایه و
له پیش ده میا دانراوه بیتجگه له وه یش گوتی: هه رکاتی برا که م چاک بووه وه له
نه خۆشیه که ی، من ئاماده م واز له خونکاری به یتیم وایان گیرایه وه که به لّین نامه یه کی
دهست نووسیه ی دابوو به (مه دحهت پاشا) ئه و په یمانه ی هه موو تیا بوو.

ئنجاکه (مه دحهت پاشا) له وه دلتیا بوو، که (عه بدولحه مهید) دهستوره که ی ئه و ئاشکرا
ئه کات و، له سه ر پتیره وایی ئه و ئه روات و به ره نگاری بیروباوه ره کانی ئه ویش ناکات،
له گه لّ ئه ندامه کانی تری وه زاره تدا پیکه وه بریاراندا که (خونکار مراد) لایه ن و،
خونکاری بده نه دهست (شازاده عه بدولحه مهید) له سه ر ئه وه سه رۆک وه زیر (رشدی پاشا)
بریارنامه یه کی پزیشکی وه رگرت له شه ش پزیشکی ناودار و شاره زای شاری ئه سه مه یل،
که چواریان له راسپارده خانه کانی بیتگانه وه هینرا بوون، ئه وه بیان تیا پیشان دابوو که
چاکبوونه وه ی (خونکاری مراد) به م زوانه له توانادانییه هه ره وه بریارنامه یه کی لابرندی
خونکاریشی به مۆری پیری موسلمانان (حه سه ن ئه فه ندی خیروللّا) وه ده ره ینا که ئه مه ی
تیانووسرابوو: (ئه گه ر پتیشه وای موسلمانان تووشی شیتیه کی ته واهاتی، که
پتیشه وایه تی بێ نه کری، ئایا ئه گوئجی له پتیشه وایه تی بخری؟

(وه رام: به لّی دروسته له پتیشه وایه تی بخری خواش ئه وه باشتر ئه زانی).

پاشان وه زیره کان و زاناکان و سه رداره کانی بانگ کرد بۆ کو بوونه وه یه ک له
۱۸۷۶/۸/۳۰، له ده زگای (دهرگای بلند) دا بۆ ئه مه ی گفوتوگۆیه کی زۆر گرنگ بکه ن،
مه به سه ی: که جیگای کو بوونه وه که له ده زگای (دهرگای بلند) دا ئه وه بوو، که مه به سه ی
راسته قینه ی کو بوونه وه که، له بانگ کراوه کان بشاریتته وه چونکه کو بوونه وه ی لابرندی
خونکار و باه تی وه ها گرنگ له کۆشکی (طوبقبو) دا ئه کران به لّام که بانگ کراوه کان
هاتنه ده زگای (دهرگای بلند) له کاتی دیاردی کراودا، پیمان گوترا کو بوونه وه که له
کۆشکی (طوبقبو) دا ئه کری ئه وانیش خۆیان گه یانده ئه وئ.

که بانگ کراوه کان هه موو کو بوونه وه، (رشدی پاشا) وتاری بۆ دان، له باه تی نه خۆشی
خونکاره وه قسه ی بۆ کردن، گوتی:

(چاوه پروانیمان کرد، خونکار، له نه خۆشیه که ی خۆی چاک بیتته وه، به لّام له و ماوه یه دا
که به نده کانی ئایینی ئیسلامی پاک بۆ ئه وهی داناوه، چاک نه بووه وه فهرمانره واییه که ی
ئیمه یش له سه ر بنچینه ی به هیزی ئیسلامه تی دامه زراوه ئه و من هه موو شتیکم به راستی
تیکه یانندن ئایینی پاکی ئیسلام چ بریاریک ئه دات له م باه ته وه تکایه ئیوه یش بریاریتکی
له سه ر بده ن) پاشان بریار خوتنه وه که، بریاره که ی خوتنده وه که ئه لّی پتوبسته (خونکار
مراد) له خونکاریتی بخری.

که ئه ویش به پیتی ئایینی ئیسلامی به رز و به رتزه. پاش ئه وه کۆمه لّیک له وه زیره کان و

خاوهن بیره نازدهکان پیک هات، که بریتی بوو له (مهدهت پاشا) و (نامق کهمال) و (خهلیل پاشا) و (شهریف پاشا) و چوون بوو له هۆلهی که له دیوانهوه بوو، که (عبدولحه مید)یشی لی بوو (عبدولحه مید)یان هینایه هۆلی میوانهوه و هیش له وکاته دا رهنگی زرد هه لگه رابوو، ده موچاوی تیک چووبوو له تهنشت تهختی شاهیهوه وهستا بوو گوتی له بریارنامهی خونکاریی خۆی نه گرت که پیری موسلمانان نه یخوتندهوه پاشان سهر کهوته سهرهوه بوو سهرتهختی شاهی نهوانه ی له ویدا بوو، هاتنه بهردهمی دهستیان گوسی. هه مویش به هیوا بوون که سهردهمی نهو، سهربهستییه نه بی که نه یانه وی، سهردهمی دهستوری نه بی.

ناشکرا کردنی دهستور

خونکارهکان، له سهردهمی کۆندا، دهسهلاتیکی بهرله لایان هه بوو چیان بوستایه و چیان ئارهزوو بکردایه، فه رمانیان نه دا و بو یان جیبه جی نه کرا هه چ بریاریکیش ده رچوایه به ئارهزووی خۆیان، دایان نه مه زران، یاخود هه لیان نه وه شاندهوه پاشان نه م جوړه فه رماندارییه، که دهسهلاتی بهرله لایان^(۱) به دهست یه کیکه وه بی، به ئارهزووی خۆی بجولیتتهوه، له زۆر خاکدا گۆرراو چوه شیهوی فه رمانداریی دیموکراتیهوه که بریاری وایه، نه تهوه، هه ر خۆی، به سه رچاوهی دهسهلات دائه نری، هه ر خۆشیتتی خاوهن ماف که فه رمانه وایی بکات به سه ر خۆیدا، به پیتی نهو یاسایانه ی ک به که لکی دین و نهو نوینه رانه دائه نین که خۆی هه لیان نه بژیری، نه ویش له شیهوی دهستوری کدا که ماف و فرمانی هه موو هاو نیشتمانه کانی تیا دیاردیی کراوه له گه ل دهسهلاتی سه رداره کاند.

تیکرا له گه ل هه موو فه رماندارییه کی زۆرداریشدا یاسای زه ویی داریی (نظام إقطاعی) هیه که چی له گه ل په یدابوونی چینی ده له مه ند (الطبقة البرجوازية) دا، پیوست به فه رمانداریی دیموکراتی هیه نه ویش له بهر نه وه یه که خاوهن کاروپیشهکان و فرمانه سه ربه ستهکان، پیوستییان به ئاسایش و ئارام و بلا بوونه وهی سه ربه سته هیه، که به بی نهوانه هیچ پیشه سازه یه ک و بازرگانیه ک گه شه ناکه ن و په رنه ساین جا نه م چینه، له کاتی په یدابوون و به هیزبوونیا، نه که ویتته خه با ته وه له پینا و کردهوه مرۆقایه تی به نرخه کاند، وهک: داد په روه ریی و برایه تی و یه کسانی بوو نه مه ی تاک و ته راکانی، که له

(۱) دهسهلاتی رهها، بی سنوور، بهربلاو (الحکم المطلق)

جهرگهی بوو پیاوانه وه هاتوونه ته ناوه وه، نهو جینگایه ی هه ل نه گرن بیان بی، له بهر رهنج دان و تیکۆشانی خۆیان، لهو خاوهن دهسهلاتی زه وی دارییهو، لهو خاوهن پایه و سایه ی له پاش به جیماوه بیچرن.

لیته دا، نامانه وی، له وه بدوین، که تا چ نه دازه به ک لهو جوړه کردهوه مرۆقایه تیبانه که لک وه رنه گیر یان له وه بدوین که له نه نجامدا چه ند که سیک له وه که لک وه رنه گری، یان هه موو که س که لکی لی وه رنه گری یان سه رنج له وه به دین که ئاخو نه و کردهوه مرۆقایه تیبانه له لای نه م خۆیان چیبان به سه ردی، به تاییه تی له پاش نه وهی که دهسهلاتی دهست نه که وی به سه ر نه ته وه دا و، به ره به ره له چینیکی پشتیوانی پیشکه و تنه وه^(۱) که نه یه وی کۆمه لایه تی بوو پیشه وه بیات، نه بیته چینیکی واکه نه یه وی کۆمه لایه تی بوو پیشه وه بیات، نه بیته چینیکی واکه نه یه وی به ره به سته رۆشنتی گه شه کردن بکات و، نیشتمانه کی خۆی، هه ر لهو بارستاییه دا به یلیته وه که گه یاندویتییه نه وی، هه ر لهو باره یشدا مینیتته وه، که هه ر که لکی بوو خۆی تیا یه.

له راستیدا نه وهی به لای ئیمه وه گرنگه نه وه یه، که نهو هه لگه رانه وه یه ی نهو چینه نه یه وی پیک بیت له ناونه ته وه دا، نهو دهستوره ییش نهو نه یه وی دابنری، بوو بنج به ست کردنی بیروباوه ره کانی خۆی، که م ری نه که وی پیک بین، به بی خه باتی شو ر شگیرانه ی توندوتیژ، که به پیتی پیوستی به هه ر دوو کیان باری رۆژگاری یاریده ده ره له گه لیا نندا، یان زۆری پی نه چی، یان که م.

نه گه ر ئیمه میژووی دانانی یاسای دهستوریی خاکه کانی نهو روپا بخوینینه وه، هه ر له سه ردهمی (کرۆمویل)^(۲) وه له ئینگیلته ره دا، تا سه ردهمی شو رشی فه رنه سه و تا ئیمرو، بو مان ده رنه که وی که هه موو هه نگا ویک له هه نگا وه کانی چاک کردن و راستکردنه وه، پیوستی به وه بوو که سه رکرده کان خه باتیکی یه جگار گرنگ و توندوتیژی بوو بکه ن، ره نجیکی زۆری تیا به دن، خوینیکی زۆریشی له پینا ودا برپژن له ژیر وشه ی

(۱) راستتر: پیشکه و تنه وه.

(۲) ئۆیفر کرۆمویل ۱۵۹۹ - ۱۶۵۸ سیاسه مه دار و نه ندای په رله مانی ئینگلیزی بوو، سه رکرده تی ئۆیو زسیونی دهسهلاته کانی مه لیکی ده کرد و گیانی یاخیبون و شو ر شگیری بلا وده کرده وه دوا جار به سه ر له شکری چارلسی یه که مدا زالبوو و له ۱۶۴۹ دا حوکی خنکاندنی دا له ۱۸۵۳ دا ئیرلاندی خسته ژیر دهسهلاتی به ریتانیا وه و په رله مانی هه لوه شانده وه و حوکیکی دیکتاتۆری به ریا کرد له ولاندا.

دهستووردا، چەند بەچەند، شەپوشووری ناو نەتەووە پەیدا بوو، شوویشی خوینین هەل گیسراو، لە ژێر هەر پیتیک لە پیتەکانیا دلانی ئازادیی خوازان^(۱) داخووریاو و لە پیناویا خوێبان داووە بەکوشت.

لێرەدا نرخێ ئێو کارە گەورەییە دەرتەکووی (مەدحەت پاشا) رای پەراند لە میتووی عوسمانیدا (مەدحەت) چەند کەسیکی ئازادیخووزان نەبی لەگەڵی نەبوو ئەمە راستە کە کۆمەلانی نەتەووەیش پشتیوانی بوون بەلام ئەوانە نیان ئەزانی، چۆن یارمەتی بەدەن چونکە هیشتا بەتەواوەتی وریا نەبوو بوونەووە هیشتا بەوردی ریک نەخراوون بیتجگە لەووەیش، باری پیشەسازی وایش لە ئارادا نەبوو، کە یارمەتی ئەو بەدات فرمانداریی زەویی داریی، بەخۆی و یاسا کۆمەلایەتییهکانی و نرخێ بیروباوەرەکانییهووە هەل بگیریتەووە.

لە کاتیکی، کە هێزە کۆنەپەرستەکان، بنجیان داکوتابوو لە خاکی عوسمانیدا، و بەدەستیکی ئاسنینهووە جەلەوی فرماندارییان گرتبوو بەدەستەووە و، روو بەپووی مەدحەت پاشا وەستاوون، ئەو لە هۆشەووە دووربوو، کە بەخۆشیی خوێبان واز لە دەسەلاتەکەیی خوێبان بەپین.

لەبەر ئەو نایب سەرمان سوویمینێ لەووی کە (عەبدولحەمید)، بەو هەموو بەلین و پەیمانەووە کە دای بە (مەدحەت پاشا) لەبارەیی ئاشکرکردنی دەستوورەکەیی و دامەزراندنی بیروباوەرەکەییووە، لە پاشملە و لەسەرزاریی یا، یەک نەبوو: بەدەم شتیکی ئەگوت بەمەدحەت، لە دلێشدا شتیکی تری بۆ هەل ئەگرت.

هەر چاوەروانی ئەووەبوو کە بگاتە سەرتەخت، بۆ ئەمەیی تا سەر لە دەسەلاتی (مەدحەت پاشا) ئازادیی خواز و پێرەوییە چاکەخووزەکانی رزگاری ببی، و بەئارەزووی خۆی نیشتمان و نەتەووە بیات بەرپۆه ئەووەیش کاریکی ئاسان نەبوو لە ناکاویش پیک نەئەهات لەبەر ئەو لە سەرەتای فرمانداریی خویدا، هەرۆک خۆی مایەووە لەگەل (مەدحەت) دا، خووشەویستی خۆی بۆ دەرتەخست و ریزی لێ ئەگرت و هەموو جۆرە هەستیکی گەرموگوری بەرامبەر پیتان ئەدا بەلام هەر لەو کاتەدا، پیاووە ئاینییەکانی نزیک ئەخستەووە لە خۆی و بەخشیی ئەدانێ و، تێ ئەکووشا بۆ ئەووی کە دلێ نەتەووە رابکیشی بۆ خۆی، لە شیووەیەکی وادا کە کاری تێ بکات بەپیاووەکانی خۆی گوت کە لە رۆژی

(۱) دلێ ئازادیخووزان...

دانیشتنە سەرتەختیا، لە رۆژنامەکانی ئەستەمبولدا ئەمە بلاو بکەنەووە: (خاوەن کە لەپووی دەسەلاتی راستەقینە، بەپیتی ئاین عەبدولحەمید ئەفندی شازادە لە دوو رۆژ لەمەو پیشەووە دەمی لە خووزن نەداو، لە دەزگای لبادی بەرزو پیرۆزدا^(*) خۆی گل داووەتەووە، بەدل و گیان داوای یارمەتی ئەکات لە گیانی پاکی پیغەمبەر، وەک باران فرمیسک بەچاویا دیتە خووزەووە، هەر بۆ ئەمەیی کە بۆی بپارێتەووە لە خوا یارمەتی بەدات لە کامەران کردنی نەتەووەی ئیسلامدا و پیتش خستنی بۆ بەندەری ئاسایش و ئارام).

هەموو خەمیکی ئەووەبوو کە ماووی ببی و دەستی بپەرژێ خۆی و بەهیز بکات، کە بتوانی روو بەپووی رۆژگار بوەستی، کاتی کە ئازادیخووزەکان داوای جیبەجیبکردنی بەلین و پەیمانەکانی لێ بکەن لەبەر ئەو دەستی کرد بەخەریککردنی نەتەووە، بەئاهەنگ و زەماوئەووە، کە بەپۆنەووی دانیشتنییهووە لەسەر تەخت ئەکران، لەم پەرۆ لەو پەری خاکی عوسمانیدا، بەخاک و دەریایەووە.

بەویبانووەووە سێ رۆژی تەواوی خەریک کردن کە رۆژی سێیم تەواو بوو، کچیکی لە دایک بوو، فرمانیدا ئاهەنگ و زەماوئەووە درێژێ پێ بدری وارێک کەوت، پینجەمین رۆژیش رۆژی لەدایک بوونی خۆی ئەکەوت، بەو بۆنەییەشەووە ئاهەنگی گێرا لە رۆژی شەشەمیشدا دەموودەست، دەستی کرد بەئاهەنگ گێران بۆ شیر لە پشت بەستن، لە شیووەیەکی یەگەر گەورە و شەنگوشووخدا بەم رەنگە نەتەووە خەریک کرا بەجەژنانی^(۱) یەک لەدوای یەکەووە کەچی خونکاری نویتیش تاویتیکی لە دەست خۆی نەئەدا، تێ نەکووشی بۆ بنج داووتانی تەختەکەیی خۆی و بلاوکردنەووی دەسەلاتی خۆی هەرچی بارەگایەکی لەشکر هەبوو ل ئەستەمبول دا، چوو سەردانیان، و تارێکی گەرموگوری زۆریدا بەگویتی سەربازەکاندا، پالەوانیتی پیتان ئەدان و پیاووە ئەدان و سوپاسی دلسوویی ئەکردن بۆ تەختی خونکاری بەلینی گەورە گەورەیشی ئەدانێ بەپیاووەکانیشی گوت کە لە جیبگی دەرکەوتووێ رۆژنامەکان پایتەخت و شارەکانی تری خاکی عوسمانیدا لەم سەرلیدان و چاوپێکەوتنەووی خونکار بدوین و ئەووەیش بۆ نەتەووە دەریخەن کە تا چ ئەندازەییەک لەشکر لەو جیبگیانەدا نازیان کیشاو و ریزیان لێ گرتوو و ئاهەنگیان بۆ گێراو.

پاش ئەو دەستی کرد بەدەسەلات سەندنەووە لە وەزیرەکان، تا هەموو دەسەلاتییک

(*) مەبەسی لبادی پیغەمبەر، کە ئەلین لەویدا واهلین گرتوو. -وەرگێر-
(۱) جەژنی.

بدهست خوږه و بمینیتته و هزیره کانی یهک به یهک بانگ نه کرد، به تهنیا له گه لایاندا دانه نیشته، هه کاروباریک له وه زاره ته کانیاندا پرووی بدایه له گه وره و بچووک پیتی روژن نه کردنه و هه به ویش وازی نه هینا کاریکی گزنگی سامناکی تریشی کرد هینای (سعد پاشای بچووک) ی کرد به سه روکی نو سه رانی (مابین) (سعید پاشا) یش که پیتیان نه گوت ئینگلیزی، کردی به (فریق) ی (مابین).

به و دوو کرده و یه پهمانه که ی خوئی به رامبه (مه دحت پاشا) شکاند چونکه له پیتش چوونه سه تهختیا، به لیتی وادبوو به (مه دحت پاشا) که (ضیا بهگ) یان (نامق کمال بهگ) ^(۱) دابنئ له و جیگایه دا چونکه نه و دوانه هه ردووکیان له ویتنه وانه به ناوبانگه کان بوون له وکاته دا سه روکی نو سه رانی (مابین) یش، جیگاکه ی نه ونده گزنگ بوو، که له گزنگیدا له سه رهک وه زیری یاخود وهک ناویان بوو له جیگای (صدری اعظم) که متر نه بوو، به لکو له و گزنگ تر بوو به لای (مه دحت پاشا) یش و ابوو، که دانی نه و پایه یه، به یه کیتک له سه رکرده کانی نازادی خوازی بو پاراستنی ده ستور باشتره که چی خونکار نه و پایه یه و پایه ی (فریق) یتسی (مابین) ی به دوو دوژمنی خوینینی نازادی خوازه کان سپاردبوو پاشان (ره دیف پاشا) ی کرد به سه رکرده ی له شکر (مه محمود جه لاله دین پاشا) یشی کرد به وه زیری دادپه روه ربی له وانه هه مووی کومه له یه کی وای پیک هینا، دلی پیتیان بکریتته وه، پشتیان پی به ستی، لیشیان دلنیا بی، بو نه مه ی به ناره زوی خوئی کاروباری فه رمانه وایی بیات به ریتوه.

(مه دحت پاشا) نه سه ره تای دوژمنایه تیه ی (عه بدولحه مید) هی گرت به دلته وه، به لام جاری ده ری نه بری چاوه روانی روژگاری کرد، بزانی چیی تر روو نه دا خه مه بنچینه بیه که ی ناشکر کردنی ده ستور بوو هه موو وریایی و ناگاداریه کی خوئی له پیناوی نه و نامانجه دا بهخت نه کرد ناماده ییش بوو، هه موو سه روسامانیکی له وریگه یه دا دابنئ عه بدولحه مید په یی به و برد که نازادی خوازه کانی دلشکاو کرده وه، هه موویان پاریزی لی نه که ن ویستی دلیان چاک بکاته وه به (مه دحت پاشا) ی گوت فه رمانیکی خونکاری ده ربه نیتی، که نه وان (نووسینی هوما یونی) یان پی نه گوت نه وساکه ی باو و ابوو، که هه رچند خونکاریک نه هاته سه ره تهخت، فه رمانیکی وای بلاو نه کرده وه، نه وریگایانه ی پیتشان نه دا که

فروپیتی خاکه که له سه رده می نه ودا له سه ربان نه روات، نه و پرژه چاکه خوازیانه یشی دیاردی نه کرد که نه و خونکاره نیازی هه بوو جیبه جیتیان بکات باوکی نازادیخوازان، نه مه ی پی خوئ بوو فه رمانیکی وای نووسی که وینه ی نه بینه ربوو پیتشانی خاوه ن شکوهیدا.

هه نه ونده ی خویندی وه، ئیتر رهنگی ده موچاوی گوورا به لیتی دایه، لیتی ورد بیته وه و دووباره سه بری بکاته وه زوری پی نه چوو نه م به ندانه ی لی سرپه وه:

- ۱- له باتی (سنگی هه ره گه وره = الصدر الأعظم) سه روک وه زبر بگوتی.
- ۲- په سه ندردن و بلاو کرده وه ی یاسای ده ستوری له خاکی عوسمانیدا.
- ۳- موچه ی کوشک واکه م بکریتته وه که له نه ندازه ی پیتوستی تپه رنه کات موچه کانی تاک و ته راکانی خپزانی خونکاریش که م بکریتته وه.
- ۴- له گه نجینه ی خونکاره وه، کومه له پاره یه کی (... ..) لیره یی پیتشکه ش به گه نجینه یه ی فه رمانه وایی بکریت (مه دحت دیاردی کردنی پاره که ی بو خونکار به جی هیشته بوو)
- ۵- موچه ی کوشک دیاردی بکریت بو هه موو مانگیک به (... ..) لیره (مه دحت دیاردی کردنی پاره که ی بو خونکار به جی هیشته بوو).
- ۶- لیژنه یه ک دروست بکریت له وه زیره کان و زاناکانی ماف و شاره زاکانی یاسا، بو دانانی پرژه یه کی یاسایی که ژبانی ده ستوری بو خاکی عوسمانی پیک به نیتی.
- ۷- خویندنگایانی گشتی بکریتته وه بو منالانی خاکی عوسمانی به هه موو جوړه ره گه زو ئاینیکیانه وه رابه نترین به په روه رده کردنیکی دروسته وه.
- ۸- بازگانیی به نده ^(۱) نه هیلری بکریت هه رچی به نده یه کی ناو کوشکیش هه یه له گه ل که نیه که کاند نازاد بکریتن.

پاشان خونکار فه رمانه که ی دایه ده ست (جه وده ت پاشا) نه ویش له شیوه یه کی پر پیچوپه نادا هونیه وه و بلاویشی کرده وه نه و به ندانه ی لیتی هه لگرتبوو، نه وه ی نه تواند، که عه بدولحه مید له وه نه ترسا وه زاره ت لیتی جیا بیته وه، یاسای ده ستوری بلاو بکریتته وه، خوینده واری له خاکی عوسمانیدا بلاو بکریتته وه، خاکه که نازاد بکریت و پالی پتوه بنری بو پیتشکه و تن.

له بهر نه وه نازادی خوازه کان هه لمه تیکی فراوانیان برد له ناو روژنامه کان و کوپونه وه

(۱) که مال محمه د نامق ۱۸۴۰-۱۸۸۸ نه دیب و سیاسه تمه داریکی به ناویتی تورکه، رابه رابه تی بزوتنه وه ی فیکری و نیشتمانی تورکه کانی ده کرد، روژمانی (وطن) هی نه وه.

گشتیبه کاندای بۆ ئه وهی فه رمانداریی کۆری نه ته وه له هه مووان بگه یینین و واتاکه ی روون بکه نه وه و ئه و که لکانه بيش پيشان بده ن که نيشتمان به هۆی ئه وه وه ده ستی ئه که وه يت، هه ندی پۆژنامه ی ئه و سه رده مه بيش وه ک (وقت) و (بصيرت) و (حقيقت) ئه و با به ته بيان به ته وا وه تي رۆشن ئه که ده وه، بۆ ئه مه ی هه موو که سيک تیی بگات ره نگه چاک ترين وینه ی وتاران ی پۆژنامه کان، ئه م وتاره بی که له رۆژی ۱۵/۱۰/۱۸۷۶ د پۆژنامه ی (وقت)، له شیبه ی پرس و وه رامدا بلاوی که ده بو وه ئه ویش جوړی بی که ده وه ی ئه و سه رده مه بو، ئه و جوړه گیرو گرافتانه بيش بو که بیرو با وه ږی گشتیبی پتیه خه ریک ئه بوو:

ا پرس: کۆری نه ته وه چیه؟

وه رام: کۆریکی وایه که له نوینه ران پیک دئ، ئه وانیش نه ته وه هه لیان ئه بژیری فرمانیشی ئه وه یه که سه رنج بدات له به کاره ی تانی یاساکان، بۆ ئه مه ی به باشی به کاره ی ترین ئه و یاسایانه بيش په سه ند ئه کات که فه رمانه ږه وایی له سه ری داماه.

خه ریکی ئه وه بيش ئه بیت که کاروباری سامانی به پیتی یاسا بی ری به رتیه، له ریگی دروستی خو ی لانه دات به ره به سته کردنی هه موو خراپه یه کیشه.

پرس: ئایا دامه زرانندی ئه م کۆره له گه ل ئایینی ئیسلامدا و شیبه ی کاروبار هه لسه وړاندنی کۆندا ریک ئه که وئ؟

وه رام: به لئ ریک ئه که وئ چونکه هۆش و ئایین هه ردوو کیان ری ئه ده ن به مرۆف که چه ندو چون له گه ل ئه و ها ورپیه بیدا بکات، که پاره ی ئه دانی و ریگی به خته کردنی ئه و پاره یه بيشی پيشان ئه دات هه ر له و کاته بيشدا سه رنج بدات له که ده وه و کاری ئه و که سه، ئه ویش به دانانی یاسا و پتیه وایی واکه هه لسه وړاندنی کاروباری بۆ ریک بخت که به هۆی ئه وه وه یاسا پیرۆزه کان له خراپ به کاره ی تانیان رزگاریان ئه بی نه ته وه بيش له به کاره ی تانی ئه م مافه دا له تا کوته رای نه ته وه له پيشته ره به لām له و رو وه که کۆری نه ته وه له گه ل ده ستوره کانی کاروبار هه لسه وړاندنی کۆندا ریک بکه وئ، له سالانی زۆر کۆندا، زاناکانی ئایین، خو یان ئه م فرمانه بیان ئه بینی، چونکه به جی نوشین یا خود به جی با وه ری نه ته وه دانه ران.

به لām ئیستا ئه م فرمانه ئه دریتته ده ست ئه و نوینه رانه ی که نه ته وه خو ی هه لیان ئه بژیری، له مه شدا ئیمه پتیه وانه ی ده ستووری کاروبار هه لسه وړاندنی کۆن نه بوینه ته وه.

پرس: ئه ی بۆچ زانایانی ئایین ئیستایش وه ک ئه وسا ئه م فرمانه نابین؟

وه رام: مه به س له دامه زرانندی کۆری نه ته وه ئه وه یه که ده ستوره کانی کۆن ته وا و بکرین و تازه بيش بکریته وه چونکه زانایانی ئایین له ناو ئیسلامدا به پتیه وانه ی ناو گا وره کان، جیا وازیان نییه له بۆره پیا و چونکه ئیسلامه تی هه ردوو کیانی یه کسان که ده ته وه له ماف و فرماندا له به ر ئه وه سپاردنی ئه و فرمانه به نوینه رانی نه ته وه چاکتر و په واتره له وه ی که به خریتته ژیر چنگی چه ند زانایه که وه هۆش و چا و لیکه ریش هه ر ئه م قسه یه په سه ند ئه که ن.

پرس: ئایا نوینه رانی گا وره کانی ئه ل ناو ئه م کۆری نه ته وه یه دا ئه بن؟

وه رام: به لئ ئه بن، گومان له وه دانیه.

پرس: ئه ی ئه گه ر ئه مو ئه و له مه پلاریان گرت وه رانمان چی ئه بی؟

وه رام: ئه مه جیگه ی پلارتی گرتن نییه چونکه به پیتی ده ستوره کانی ئایینی ئیسلام گا وره کانی ئه و ک موسلمانه کان خا وه ن مافن که واته ئه وانیش مافیان هه یه که له گه ل موسلمانه کان ها و به ش بن له چه ندو چون کردن له به خته کردنی ئه و پاره یه دا که دا و یانه به فه رمانه ږه وایی، هه رو هها له سه رنجدان له به کاره ی تانی یاسا و پتیه ویه کاندای.

به م ره نگه هه ردوولا خو یان ئاماده ئه کرد بۆ هه لمه ت بردن له گه ل ئه و هشا (عه بدو لحه مید) به دل و گیان تی ئه کۆشا که ئه و دوو ده سته گه وره یه له یه کتر نه که ون زۆریش به ته نگه وه بوو که په یوه ندیی خو شه ویستانه له نا وه ند خو ی و دوژمنه که یا بمینیتته وه، بام هه زبشی لی نه کات چونکه (عه بدو لحه مید) هه سته به وه که ده و، که فه رمانه ږه وایی له سه ر هونه رمه ندیی و شاره زایی و نیاز قایی ئه و داماه، بۆ ئه مه ی رزگاری بکات له و ته نگ و چه له مه سامنا کانه ی که تیی ئالان ئه م کاته بيش له هه موو کاتییک زۆرتر پتیه سته به کارگوزاری ئه و هه یه چونکه ئه و ته نگوچه له مانه ئه وه نده بیان نه ماوه که په لاماری شاهه نشاهی عوسمانی بده ن و له ناوی ببه ن هه رو هها (مه دحه ت پاشا) یش، گوپی نه دایه دوژمنایه تیی خونکار، چوو، چاوی پتیکه وت و پرۆزه ی ده ستوره که ی دایه ده سته، تا بیرو با وه ری خو ی، ده رباره ی، ده ربی (عه بدو لحه مید) ئه و مافانه ی ده ستوره که دابووی به نه ته وه، زۆر به گه وره ی هاته بيش چا و له گه ل ئه و هشا نه یه توانی به ئاشکرا به ره رچی بداته وه لیتی وردبیتته وه گو تبه ووی:

«ئەو پرۆژە دەستورەى كە بەشىۋەبەكى تايىبەتى بۆتان ناردىبوۋىن، خويىندمانەۋە كە سەرنجماندا بربارە گشتىيەكانى، كاروبارى وا ئەگرىتەۋە كە لەگەل رەۋشت و خوۋى نەتەۋەكە و توانايدا رېك ناكەۋى جا لەبەر ئەمەى لە پېش ھەموو شتېكا بەتەنگ ئەۋەدەين كە كارگىرېيەكى راست و دروست پېك بەينېن، بۆ ئەمەى دواۋرۇڭىكى باش بۆ نىشتمانەكەمان بەرھەم بەينى، ھەر رەنج و تېكۆشانېك لەم پېناۋەدا بىرې، ئېمە بەدل ستايش و پەسەندى ئەكەين ئەۋى ئەمانەۋى و ئاۋاتى بۆ ئەخۋازىن، ئەۋەبە كە ئەم ياساتازانەى ئاشكرادىنى داۋائەكرى، پېيۋىستى نەتەۋە و مافەكانى فەرمانپەرۋاىيەك بەخات لەبەر ئەۋە داۋاتان لې ئەكەم كە (سنگى ھەرە گەرە) بېين و نەۋاشى منى پې بگەپېن، ئنجا نووسراۋەكەمى پېشان بەن، پاش ئەۋە ئەۋەبىشى تې بگەپېن كە ئارەزۋى من و اىە پرۆژە دەستورەكە بەخەنە بەردەم كۆرى تايىبەتې وەزىرەكانان بۆ ئەمەى گىتوگۆى لەسەر بىرې و لې كۆلېنەۋەبىشى تېا بىرې، بۆ ئەمەى ئەۋى پېيۋىست بې بۆ راستكردنەۋەى، لەسەر ئەۋە بىنچىنەبە كە پېشاندا جېبەجې بىرې.

ھىۋاى گەرەبىشم پېتانە كە دەمارى ئىسلامەتېتان ئەتانخاتە ئەۋەى كە ئەنجامى لې وردىۋونەۋە و لېكۆلېنەۋەتان، لە سنورى مەبەسەكانى ئېمەدا دەرىخەن چاۋەرۋانى ئەۋەبىشم كە ئەم كەينەۋەبەينەبە لە ناۋەند خۇتان و (سنگى ھەرە گەرە= صدر الأعظم) دا بەشاراۋەبى بەپېلنەۋە».

بەلام ئەۋەندەى پې نەچۋو، كە كاروبار بەجارتېك شىۋا و تېك چۋو چۈنكە ئەۋە فەرمانپەرۋاىيە گەرەنەى كە لەسەر لېفەى (پىۋاۋە نەخۇشەكە)، ااتا فەرمانپەرۋاىيە عوسمانى، شەربان ئەكرد، لە ناۋ خۇياندا رېك كەۋتن كە كۆگرەبەك لە ئەستەمبولدا بگرن بۆ چارەكردنى گىرۋگرفتەكانى ناۋ (بالكان) ئەۋىش بەبىبانۋى ئەۋەۋە كە بەز بەپاراستنى كەمايەتېيەكانى گاۋرەكان و رەگەزە تەنگەتاۋ كراۋەكانى فەرمانپەرۋاىيە عوسمانى ئەكەن لە (مەدحەت پاشا) پېش بەۋلاۋە كەسى تر نەبۋو، كە بتوانى فەرمانپەرۋاىيە عوسمانى لەۋ گىرۋگرفته ناخۇشە رېزگار بىكات.

چۈنكە دەستورەكەى ئەۋە، بەلای بىرۋاۋەرى گشتىيە خاكە شۆرې گىرەكان و ئەۋرۋا خۇبەۋە لەگەل بىرۋاۋەرى ئەۋە خاكانە خۇياندا بەجۆرېكى وا رېك ئەكەۋى، كە زۆرەبى بىبانۋەكانى فەرمانپەرۋاىيەكانى ئەۋرۋاى پې ئەپرى، بۆ دەست خستە ناۋ كاروبارى فەرمانپەرۋاىيە عوسمانىيەۋە، و جىاكردنەۋەى خاكەكانى.

ھەرچى خاۋەن بىرۋاۋەرى بۋو لە ئەستەمبولدا، بىربان لەسەر ئەۋە كۆپۋەۋە، كە ھەر

(مەدحەت پاشا) يە، بتوانى بېتە مەردى ناۋ كۆر و نىشتمانەكە لە دەست ئەۋە تەنگرچەلەمەبە رېزگار بىكات (عەبدولخەمىد) پېش پەبى بەۋ راستىيە ناخۇشە بربۋو زۆر لەسەر ئەۋە دوۋ دل مایەۋە، كە ئەۋە فرمانە گەرەبە بەخاتە ئەستۋى دۆژمنەكەى، (مەدحەت) بەلام دواىيە ناچاربۋو بە (مەدحەت پاشا) بىسپىرې. چۈنكە كارەساتى رۆزگار لەلايەكەۋە، دۆژمنەكانى (مەدحەت) خۇشيان لەۋ لاترەۋە پالېان پېۋە ئەنا كەۋابىكات. ئىتر (مەدحەت) بى بانگ كرده كۆشكى خونكارى پېيشى راگەياند كە ئەپەۋى لەسەر بىرۋاۋەرى ئەۋە پروات بەرپۋە داۋايشى لې كرد كە دەستور ئاشكرا بىكات.

(مەدحەت پاشا) پېش ۋەنەبې بەۋەى نەزانىيە كە بۆچ (عەبدولخەمىد) و يارىدەدەرەكانى بۋون بە (دەستورى) ئەۋەبىشى باش ئەزانى كە ئەۋانە بەچاككردن و راستكردنەۋە بەز ناكەن چۈنكە ئەۋە ئەبېتە ھۆبەكى گەرە بۆ ئاراستەكردنى نىشتمانەكە بەرەۋ پېشكەۋتن و بەرزبۋونەۋە و سەرەستى لە راستىدا ئەۋانە بۆبەكا بۋون بەدەستورى، تاكو ماۋەبەكى كەم دلې ھەندى لە فەرمانپەرۋاىيەكانى ئەۋرۋا كېشكەن بۆ خۇيان بىبانۋى فەرمانپەرۋاىيەكانى تېش بېرن كە ئەيانەۋى چەند خاكېك لە شاھەنشاهى عوسمانى جىا بەكەنەۋە باۋكى ئازادىخۋازەكانىش ئەۋەى پېن خۇش بۋو كە بېتە دەستكەلايەك بەدەستىانەۋە، بۆ ئەمەى بەئامانجى خۇى بگات پرواشى و ابۋو كە ھەركاتى ئەۋە ئامانجانەى بۆ چۋو سەر، بىرۋاۋەرىكانى لە خۇيانەۋە، خۇيان دائەسەپېن بەسەر ھەموۋاندا ئەۋەساكەيش بەئاسانى ئەتوانى خونكار ناچار بىكات كە دەستور بپارېزى.

ئىتر لەۋەۋە، بەفەرمانى خونكار لېژنەبەكى بىنچىنەبى دروست كرا، لە ژىر سەرپەرشتىيە (مەدحەت پاشا) دا، سەرۋك ۋەزىر و زاناکان و سەركردهكانى بىرۋاۋەرى و چەند سەركردهبەكى لەشكرىشى تىابۋو ئەم لېژنەبە لە ۱۸۷۶/۹/۲۴ كۆپۋەۋە، بپارېدا (كۆرى نەتەۋە) و (كۆرى رېش سېبىيان) دروست بىرېن دەستىشى كرد بەلېكۆلېنەۋەى بەندەكانى دەستورەكە زۆى پېن نەچۋو، (عەبدولخەمىد)، (رېشدى پاشا) بى لەسەرۋك ۋەزىرى خست لە ۱۸۷۶/۱۰/۱۹ (مەدحەت) بى كرد بەسەرەك ۋەزىر.

كردنى (مەدحەت پاشا) بە (سنگى ھەرە گەرە) ياخۇد بەسەرۋك ۋەزىر لەدۋاى ئەۋە دەنگە دەنگەى كە كرا لەسەر دەستور ۋە ئەۋە خەباتەى كرا لە پېناۋ دەستوردا بۋو ھۆى دل خۇشكردنېكى گەرە نەتەۋە^(۱) لە نووسراۋى (سەرەمى خونكار عەبدولخەمىد و

(۱) گەل، مىللەت (الشعب) نەك بەماناى (القومية)

کاریگه‌ریی له خاکه‌کانی عه‌ره‌بدا) دا نووسراوه‌که ئەم دەنگه (ئەم په‌رو ئەو په‌ری خاکی عوسمانیی بزواند و له‌رانده‌وه هه‌ر نه‌ته‌وه‌ی خاکی عوسمانی نه‌بوو، که حه‌ز بکات ئەم بیاوه‌گه‌وره‌یه بیهته‌سه‌ر فه‌رمانداریی، له‌م کاته‌ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌دا هه‌رچی نه‌ته‌وه‌کانی تری ئیسلا‌میش بوو، چاوی پریبووه‌ده‌ستی (مه‌دحه‌ت پاشا) به‌هیوای ئەوه‌بوو که له‌سه‌ر ده‌ستی ئەودا ده‌سه‌لاتی خونکاریی و جیشینی پیغه‌مه‌به‌ر له‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌هه‌رگز بیه‌.

(مه‌دحه‌ت پاشا) ته‌نیا پیشه‌وایه‌کی عوسمانی بوو که له‌وسه‌رده‌مه‌دا جیهانی ئیسلا‌مه‌تی باوه‌ری پێ بکا و جیهانی ئه‌وروپایش خۆشی بو‌ی لام وایه، له‌ راستیش دوورناکه‌وینه‌وه که بلیین موس‌لمانه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی خاکی عوسمانی، له‌ موس‌لمانه‌کانی خاکی عوسمانی خۆیان زۆرتر (مه‌دحه‌ت پاشا) یان خۆش‌ه‌ویست و به‌ته‌نگیه‌وه‌بوون ئیمه‌ئه‌گه‌ر له‌ هۆی ئەم هۆگرییه‌به‌هه‌یزه‌بکۆلینه‌وه و ورد بیه‌نه‌وه. ئەمه‌به‌شتی‌کی سه‌ه‌یر دانانیین. چونکه‌ موس‌لمانه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی خاکی عوسمانی، له‌و هۆیه‌کاریگه‌رانه‌وه‌دوور بوون که که‌کاری له‌هه‌ندێ دانیش‌توانی خاکی عوسمانی کردبوو له‌ئه‌سته‌مبول و له‌به‌شه‌کانی تریا، ده‌سته‌ (حزب) دابه‌زیتن، بو‌ئهمه‌ی به‌ره‌نگاریی ئازادبخوازه‌ده‌ستوورییه‌کان بکه‌ن تا بکه‌ن به‌مه‌به‌سی تایبه‌تی خۆیان له‌ راستیدا ئەم کۆمه‌لانه، به‌گه‌ژ (مه‌دحه‌ت پاشا) و ده‌ستووره‌که‌یدا ئەچون، که ئه‌یویست کاروباری فه‌رمانه‌روایی پێ راست و تازه‌بکاته‌وه‌ئه‌وه‌یش هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌که‌ جیگای خۆیانی پێ بپارێزن له‌ فه‌رمانه‌رواییه‌که‌دا، و که‌لکی تایبه‌تی خۆشیانی پێ پێک به‌هێنن به‌لام موس‌لمانه‌کانی ده‌ره‌وه، مه‌به‌سی وایان نه‌بوو.

چینی رۆشن‌بیره‌کانیان، به‌گیانی پاک‌ی بێ‌لایه‌نه‌وه، حه‌زیان له‌ بیروباوه‌ره‌کانی ئازادبخوازه‌کان‌ئه‌کرد.

ئه‌وه‌یش هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ی که ئه‌نجامی دلسۆزیی و خۆبه‌خت‌کردنیان له‌کرده‌وه‌کانی (مه‌دحه‌ت پاشا) و یاریده‌ده‌ره‌کانیا ئه‌دی به‌وه‌یش دڵ‌ته‌نگ‌ئهبوون که کاره‌ساتی و ناخۆش‌له‌پایته‌ختی جیشینی پیغه‌مه‌به‌ر دابیه‌ن ئەوه‌یش که هۆگرییه‌کیان زۆرتر لێ‌ئه‌کرد، ئەوه‌بوو که ئاگیان له‌هه‌ست و نیازی نه‌ته‌وه‌دوژمنه‌کانی، نه‌ته‌وه‌ی عوسمانی هه‌بوو، بیه‌جگه‌له‌وه‌دەنگ و باس و بیروباوه‌ری راسته‌قینه‌یش یان له‌رۆژنامه‌سه‌ره‌سته‌کانی ئەو فه‌رمانه‌رواییه‌نه‌دا ئه‌خوێنده‌وه‌که‌رۆژنامه‌کانی ئه‌سته‌مبول نه‌یان ئه‌توانی به‌و سه‌ره‌سته‌ییه‌وه‌بنووسن).

به‌لام گیروگرفت، هه‌شتا هه‌ر ما‌بوو، که بیه‌ته‌به‌ر پێگای (مه‌دحه‌ت پاشا) چونکه‌ خونکار هه‌شتا دوودل‌بوو له‌وه‌ی که ده‌ست‌بداته‌ئه‌و فه‌رمانه‌سامناکه‌ی، که خه‌ریک‌بوو بیکات شه‌وانی رۆژ‌ئه‌کرده‌وه و له‌خه‌م و په‌ژاره‌ی ئەوه‌دا خه‌وی لێ‌ئه‌که‌وت هه‌ر خه‌ریکی ئەوه‌بوو که ئەم وه‌زیر و ئەو سه‌رکرده‌ی له‌شکر، له‌باوه‌ر پێ‌کراوه‌کانی خۆی بانگ‌بکاته‌لای خۆی، تا له‌بابه‌ت ئەو ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ی که تیبی که‌وتبوو راپۆرتیان پێ‌بکات و چاره‌یه‌کی رزگاربوونی بو‌بدۆزنه‌وه‌له‌و کاته‌یشدا (مه‌دحه‌ت پاشا) سه‌ری کردبووه‌سه‌ری، په‌یتا په‌یتا داوای ئاشکراکردنی ده‌ستووری لێ‌ئه‌کرد، و زۆریشی لێ‌ئه‌کرد که بیکات، داوایی هه‌ره‌شه‌ی له‌عه‌بدالحمید کرد، که ئه‌گه‌ر په‌یمانی خۆی به‌جی نه‌هه‌ین، له‌ فه‌رمانه‌که‌یدا نامینیته‌وه‌داوایی خونکار ناچاربوو، فه‌رمانیدا که لیژنه‌ی پێک هه‌ینانی ده‌ستوور، دوامین‌کۆبوونه‌وه‌ی خۆی بکات و بو‌دوامین‌جاریش له‌ده‌ستووره‌که‌ورد بیه‌ته‌وه.

به‌لام ئەم کۆبوونه‌وه‌یه‌په‌روو له‌دەنگه‌دەنگ و ده‌مه‌قالی، به‌ریه‌ره‌کانیکه‌ره‌کان بو‌ئه‌وه‌ئه‌گه‌ران که ئاشکراکردنی ده‌ستووره‌که‌ته‌گه‌ره‌تی‌بدن و داوای بخه‌ن بو‌ماوه‌یه‌کی تر (مه‌دحه‌ت پاشا) ئەوه‌ی په‌سه‌ند نه‌کرد زۆریشی لێ‌کردن که به‌زوت‌ترین کات ئاشکرای بکه‌ن ئیتر له‌وکاته‌دا (جه‌وده‌ت پاشا) که به‌گه‌یک بوو له‌سه‌رکرده‌کانی به‌ره‌نگاریه‌که‌کان، راست‌بووه‌و رووی کرده‌ (مه‌دحه‌ت) پێی گوت:

(له‌به‌ر ئەوه‌ی خونکاریکی ژیری تیگه‌یشتوو هاتۆته‌سه‌رته‌خت، پێویست به‌ده‌ستوور ناکات!)

(مه‌دحه‌ت پاشا) له‌م قسه‌یه‌، زۆر دلی‌شکا، که دوژمنه‌کانی ئه‌یانویست ته‌نگه‌تاوی بکه‌ن، تووره‌بوو، و تاریکی دووردرێژیدا، به‌م رسته‌یه‌داوایی پێ‌هه‌ینا، که تا ده‌میکی دووردرێژیش له‌گه‌یجگه‌ی (عه‌بدولحه‌مید)دا ئه‌زنگایه‌وه: (ئیمه‌یش خونکار عه‌بدولعه‌زیزمان بو‌یه‌کا له‌ته‌خت هه‌ینایه‌خواره‌وه، تا به‌م ئامانجه‌په‌رۆزه‌بگه‌ین!)، پاشان هه‌ره‌شه‌ی کرد، ده‌ستی خۆی له‌فرمان‌بکیشیته‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا کاتی ئاشکراکردنی ده‌ستوور دیاردی نه‌کرێ ئیتر له‌وه‌دا هه‌موو لایه‌کیان ناچاربوون، بیه‌سه‌ر قسه‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا)، هه‌ر له‌ویدا بپاریاندا، کاتی بلاوکرده‌وه‌ی ده‌ستووریان دیاردی کرد، فه‌رمانیکی شاهیشیان بو‌ئه‌وه‌ده‌ره‌ینا.

ده‌ستووره‌که‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا)یش بریتی بوو له‌ (١٤٠) به‌ند ئەو لیژنه‌ی سه‌ه‌ریان ئه‌کرد، (٢١) به‌ندیان لێ‌ده‌ره‌ینا پاشان ناریدانه‌ (ما‌بین). (عه‌بدولحه‌مید) دووباره‌به‌ند

به ندى خويندنه وه هه نديكيشى لى راست كرده وه، به تاييه تى له و جينگايانه دا كه دهسه لاتی خونكاربان كه نه كرده وه پاشان به ندى (۱۱۳) شى خسته سه رى كه دهسه لاتیكى فراوانى نه دا به خونكار له گه ل نه مانه يشا هه مووى، مه دحەت، ئاشكر اكر دنى دهستوره كهى له و شپوه به دا په سه ند كرد مه به سيشى هه ر نه وه بوو كه فرمانه كه زوو راپه پيترى به خوى نه گوت، نه و شتهى پهى به هه مووى نابرى، واز له هه مووى ناهيترى به هيوای نه و هيش بوو، كه هه ركاتى فه رماندارى كۆرى نه ته وه له خاكه كه دا جى گيربوو، دهسه لاتی ئازادپخوازه كان به هيزبوو، نه وساكه نه توانى دهستوره كه راست بكاته وه، تا وهك نه هيوى واى لى بيته وه.

به للام نه وه بنده بنچينه بيانهى كه له پاش هه ندئ راست كرده وه، مابوونه وه، نه و به ندانه بوون كه له سه ره سستى بيروباوه ر و بلا و كرده وى چاپه مه نى و خويندن و، يه كسانى ناوه ند تاك و ته راي نه ته وه نه دوان به هه موو جيا واز ييه كى تايين و ره گه زبانه وه هه روه ها سه ره خويى دادگا بوو، دياردى كردنى دهسه لاته كانى خونكار بوو فرمانه كانى (كۆرى نوتنه ران) و (كۆرى ريش سپيان) بوو، شپوهى هه لباردن و مه رجه كانى شاهه نشاهيى عوسمانى بوو، لابر دنى تالان كردن و ئازاردان و بيتگار پى كردن بوو، نه وه هيشى له سه ر فه رمانه روه وايى پيويست كرده بوو، كه له نكه ر نامهى پاره كۆكر دنده وه و پاره به خت كرده كهى پيشانى (كۆرى نيرراوان) و (كۆرى ريش سپيان) بدات تا نه گه ر نه و دوانه يهك له دواى يهك په سه نديان كرد، ئنجا به پيى نه وه بجوليتته وه.

له رۆژى ۱۲/۱۲/۱۸۷۶دا، كه كاتى كرده وهى كۆگرهى شه ش فه رمانه روه واييه كه بوو له نه سه ته مبولدا، له وكاته دا كه نه ندامانى كۆگره كه كۆبوو بوونه وه بو نه مهى بريارىك بدهن له سه ر نه و ريگايانهى كه نه بى فه رمانه روه وايى عوسمانى پياياندا پروات بو چاك كردن و راست كرده وهى كاروبارى خاكه كهى، هه مووان دهنكى توپه كانى هيزى ده ربايى عوسمانى بيان هاته به رگوى له ناكاو (سه فوه ت پاشا)ى وه زيرى ده ره وهى عوسمانى هه ستايه سه رپى و پيى گوتن: (گه وره كان! نه م توپانهى كه له لاي كنده لانه كه وه نه ته قيتيرين، نيشانهى نه وهن كه ياساى ده ستورى تازه ئاشكرا نه كرى كه نه و هيش له سه ر په سه نكر دنى خونكار له خاكى عوسمانيدا به كار نه هيتري جا له به ر نه مهى كه نه م ياسايه، سه ره سستى كه سايه تيبى بو هه موو خاوه ن ره گه ز و تايينكى دانيشتوانى خاكى عوسمانى ئاماده كرده، ئبتر له پاش نه م هه لگه رانه وه يه، پيويست به كۆبوونه وه مان ناكات).

نه ندامه كان نه م قسانه يان، به بى دهنگييه كى قووله وه وه رگرت له م شته ناكاو ه سه ربان

سورما وهك گيژيان لى هات نيرراوى ئينگيلته ره، به ده نكيكى هه ناسه ساردانه وه گوتى: (گه وره كان! فرمانى ئيمه ته واو بوو!) به للام نيرراوى رووس به ربه رجه دا يه وه گوتى: (ئيمه نابى گوى بده ينه نه م جوړه روو كه شان!). زوريشى لى كردن، كه نه بى ده ست بكه ن به گفتمو كۆ كردن له بابەت نه و كه ينه وه يه يه وه كه كۆگره بوى كۆبوته وه.

چونكه هپچى وا له ئارادان ييه كه پشتى پى به سترى، (نه و ده ستورهى ئاشكرا كراوه، به ته وا وه تى به كار نه هيتري، يا خود نه خرپته كار) هاو رپكانى قسه كه يان په سه ند كرد.

له راستيدا، نه و رۆژه ميژووييه، له رۆژه به ناوبانگه كانى نه سه ته مبول نه ژميترى چونكه به هوى زور لى كردنى پياوه پيشكه وتن خاوزه كانى توركي او، كه (مه دحەت پاشا)، له پيش هه موويانه وه بوو ياساى ده ستورى ئاشكرا كرا نه و ياسايهى كه بيروباوه رى گه وره يى نه ته وهى بريار دابوو، كه نه ته وه مافى هه يه خوى فه رماندارى به سه ر خويدا بكات، به هوى نه و نوتنه رانه يه وه كه خوى هه ليان نه بپيترى بو راپه راندنى نه م فرمانه نه و ياسايهى كه سنورىكى دانا بوو بو فه رماندارى كه سىكى به چنگى زوردار، كه ده سه لاتیكى به ره للاى ته واوى دابوو به خونكار، به ئاره زووى خوى كاروبارى تاك و ته رايانى نه ته وه كهى خوى ببات به رپوه، به للام له سه ر نه و بنچينه يه كه نه وانه بنده و پياوى نه ون، نهك له سه ر نه و بنچينه يه كه نه وان كرده ويانه به سه ردارى خويان، بو نه مهى كاروبارىان هه ل بسورپيى و ناوبژيبان بكات بو چاكهى گشتى نهك بو چاكهى خوى.

له به ر نه وه، ئاهه نكه كانى كۆمه لانى نه ته وه به بو نهى نه و رۆژه وه، يه جگار ناوازه و خوش بوون، فه رمانه روه وايى عوسمانى شتى واى به خويه وه نه ديوو.

به للام شه نگو شوخى نه م ئاهه نگانه له وه دا نه بوو كه سه راي خونكار، نيشانهى گه وره يى و ده سه لاتی تيا ده ر خستبن وهك له ئاهه نكه كانى فه رمانه روه وايى پيشوودا پيشان نه دران گه وره ييشيان له وه وه نه بوو، كه سه ردار و گه وره پياوان و سه ركر داني ترى فه رمانه روه وايى تيا هاوبه ش بوو بوو چونكه له و رۆژه دا سه راي خونكار، نه وه نده كش و ماتى پتوه دياربوو، له هپچ ده ميكا نه وهى به سه را نه هاتبوو كه چى له لايه كى تر يشه وه به ربانك و هه يو انه كانى به ئالا و با به تى تر يش رازيتر ابو نه وه، نه وه هيش سه باره ت نه وه بوو، كه ده ستور مافى واى ليچرپبوو، كه واى نه زانى له خوا وه بوى هاتو ته خواره وه كه چى واشى به كار نه هينان كه خواى پى تووره نه كردن.

نه و خاوه ن ده سه لاته تانه ييش، كه له گه وره كانى نه ريستوكراتى و خاوه ن زوى نه ژميتران،

هەر چه‌نده هاوبه‌شیبی ئەو ئاھەنگانەیان ئەکرد کە بۆ دەستوور گێڕابوون، هەرچەندە چەپلەهێ شادمانییان بۆ دەستوور لێ ئەدا، بەلام لە راستیدا ریمیککی ئەستووریان هەلسانبوو لە دەستوورەکە چونکە دەستوورەکە بۆ هەموو هاو‌نیشتمانیککی عوسمانی ماف و فرمانی دانابوو کە هیچیان لە هیچیان کە مترنەبن و هەموویش یەکسان بوو ستنه‌وه ئەو جۆرە پیاوانەیش ئەو‌ه‌یان پێ خۆش نەبوو، کە یا پەکی دەست بازیمان بخاتە لە کاروباری فەرمانرەوایی و مافی نەتە‌وه‌دا چونکە خۆیان لە ژوور یاساوه دانه‌نا بەلام لە راستیدا شەنگ و شوخی و گە‌وره‌یی ئەو رۆژە لە رێژ و خۆشه‌ویستی و شادمانیی ناو دلی نەتە‌وه‌دا دەرئە‌که‌وت، ئەوانە‌ی کە دەمیککی دووردرێژ بوو لەژێر حە‌وای^(١) پشی‌ویی و ئاژاوه و جوێکردنە‌وه‌ی هاو‌نیشتمانە‌کاندا لە یە‌کتر، ئەیان نالاند، بە‌موژدە‌ی ئەم یاسایە و بە‌برایە‌تی و یە‌کسانی دل‌بان خۆش بوو ئەوانیش کە دەمیککی دووردرێژی‌بوو بە‌دەست ریسوایی بە‌نده‌یبی‌ه‌وه‌ هاوار و فەر‌یادیان بوو، بە‌دل ئاواتی ئازادی و سەر‌ه‌ستی‌یان ئە‌خواست کە پێشگی ئەو رووناکی‌ه‌یه‌یان دیی لە ناو هە‌وره‌ چلکنە‌کانە‌وه‌ گزنگ ئە‌دات، کامەر‌ان و شادمان بوون هەر لە‌به‌یانە‌کی زووه‌وه‌، پۆل بە‌پۆل کۆمە‌لانی نە‌تە‌وه‌ هاتن و لە‌ناو شە‌قام و رێگا‌کانی ناو‌ند (سە‌که‌چی) و دەشتی بە‌ر (دەرگای بلند)دا کۆبوونە‌وه‌ لە سەر‌ما و سۆلە‌ی ئەو رۆژە و بارانە‌که‌ی کە وە‌ک کونده‌ لە ئاسمان ئە‌هاتە‌ خوار‌وه‌ و تاو‌یکیش نە‌ ئە‌وه‌ستا‌یه‌وه‌، نە‌تە‌وه‌ باکی نە‌بوو چونکە بۆ ئە‌وه‌ کۆبوو‌بوونە‌وه‌ کە شادمانیی خۆیان پێشان بە‌ده‌ن بە‌رامبەر ئە‌و دەستوورە‌ی کە پرە لە‌و بیروبا‌وه‌رە‌ مرۆ‌ق‌ایە‌تی‌ه‌ به‌نرخانە‌ی کە لە دە‌میک‌ه‌وه‌ ئاواتیان بۆ ئە‌خواست، کە ئە‌و سەر‌ه‌ستی و ئازادی‌ه‌یان بۆ پێک ئە‌هێنێ کە لە سالانە‌وه‌ گرفتاری بووبوون.

چە‌ند کاتیک مانە‌وه‌، چاویان بربووه‌ دەر‌یاکە‌ چاوه‌روانی خاوه‌نی دەستووریان ئە‌کرد. زۆری پێ نە‌چوو (مە‌دحەت پاشا) پە‌یدا‌بوو ئە‌و بروانامە‌ میژوویی‌ه‌ی پێ بوو، کە پە‌یمانێ سەر‌دە‌میککی تازه‌ و ژیا‌نیککی تازه‌ی تیا‌بوو، بۆ فەرمانرە‌وایی.

کۆمە‌لە‌ گە‌وره‌‌کانی نە‌تە‌وه‌، کە لە‌و‌یدا مۆ‌لیان خوار‌دبوو، بە‌شادمانییە‌کی گە‌وره‌وه‌ پێش‌سوازییان کرد پاشان فەرمانی خونکار خویندرا‌یه‌وه‌ کە دەستوور ئاشکرا بکری دەستووری چاپکراو بە‌سەر هە‌موواندا دا‌ه‌ش کرا (مە‌دحەت پاشا)یش وتاریکی دا، لە‌و هە‌نگاوه‌ گە‌وره‌یه‌ دووا کە ئە‌و رۆژە فەرمانرە‌وایی ناویتی بۆ پێش‌ه‌وه‌.

(١) حە‌وا: ئاسمان، بن‌میچ. (سقف).

پاشان، کۆمە‌لە‌‌کانی نە‌تە‌وه‌، لە‌ خۆ‌پێشاندا نیتکی گە‌وره‌دا، بە‌ناو شە‌قامە‌کانی پایتە‌ختا رۆیشتن تا گە‌یشتنە‌ بە‌ر دەر‌کی (مە‌دحەت پاشا). بە‌کێ لە‌و شتانە‌ی کە (مە‌دحەت پاشا) لە‌ وتارە‌که‌ی ئە‌و رۆژە‌یدا گوتی‌بوو ئە‌مه‌بوو:

(لە‌ سایه‌ی دەستوورە‌وه‌ گە‌لیک مافی تازه‌مان دە‌ست کە‌وتوو دەستوور چرایه‌کی رووناکە‌ رێگامان بۆ رۆشن ئە‌کاتە‌وه‌ تایی‌ن بە‌مرۆ‌قی‌کی تە‌‌وای راستە‌قینە‌ بە‌هۆی ئە‌م چرایه‌وه‌ بوو کە فەرمانرە‌وایی‌ه‌‌کانی ئە‌وروپا لە‌ تاریکی نە‌زانینە‌وه‌ گوترا‌یانە‌وه‌ بۆ جیهانی رووناکی بە‌سایه‌ی کۆرە‌کانی نە‌تە‌وه‌وه‌ بوو، کە ئە‌م فەرمانرە‌وایی‌ه‌‌یانه‌ بوون بە‌غۆ‌نه‌یه‌کی جوان و وێنە‌یه‌کی باش، نە‌تە‌وه‌‌کانیان کە‌لکیان لێ وەر‌ئە‌گرن و جیهانی‌ش چاویان لێ ئە‌کە‌ن لە‌ ناو ئە‌و فەرمانرە‌وایی‌ه‌‌یانه‌دا هە‌موو کە‌سیک ئە‌زانێ چ مافیکی هە‌یه‌ و ئە‌یشزانی چ فرمانیکیش لە‌سەر‌یه‌تی بیکات).

هاو‌نیشتمانە‌ گاورە‌کان، لە‌ پێش هە‌موواندا شادمانیی خۆیان نوواند بۆ دەستوورە‌که‌. هەر ئە‌وشە‌وه‌ لە‌ سەر‌ۆکە‌ ئایی‌نبی‌ه‌‌کانی خۆیان کۆمە‌لێکیان پێکە‌وه‌ ناو نار‌دی‌ان بۆ مائی (مە‌دحەت پاشا)، بۆ ئە‌مه‌ی شادمانیی گاورە‌کان پێشان بە‌ده‌ن بە‌رامبەر ئە‌م کارە‌ساتە‌ نیشتمانییە‌ گە‌وره‌یه‌.

هەر‌وه‌ها بە‌رامبەر تیکۆشانی مە‌ردانە‌ی خۆشی لە‌ پینا و پێک هینانی ئە‌و دەستوورە‌دا، رێ‌زوپه‌سە‌ندکردن و ستایشی خۆیان پێشاندا.

ئە‌و گە‌شی و خۆش‌یبی هەر لە‌ناو پایتە‌ختدا رووی نە‌دا، هە‌موو شار و دێ‌ها تیکیشی گرتە‌وه‌ لە‌ خاکی عوسمانیدا تا چە‌ند رۆژتیکیش، مە‌دحەت پاشا تە‌لگرافی پیرۆزیایی وەر‌ئە‌گرت لە‌ دانیش‌توانی ئە‌م پەر و ئە‌و پە‌ری خاکی عوسمانییە‌وه‌.

لێ‌رە‌دا پێ‌ویستە‌ ئە‌وه‌ پێشان بە‌ده‌ین کە بزوو‌تنە‌وه‌ی نیشتمانی لە‌ خاکە‌کانی عوسمانیدا هیشتا پێ نە‌گە‌یشتبوو.

تایی‌ن هیشتا لە‌ ناویانا فەرمانرە‌وایی‌بوو ئە‌و پێ‌رە‌ویی‌ه‌یش کە فەرمانرە‌وایی لە‌سە‌ری ئە‌ر‌یش‌ت وە‌ک جوێکردنە‌وه‌ی موس‌لمانە‌کان لە‌ گاورە‌کان لە‌ کردە‌وه‌ و کاردا، هەر‌وه‌ها پە‌نابردنی ئە‌و گاورانە‌یش بە‌فەرمانرە‌وایی‌ه‌ بیگانە‌کان بە‌مه‌به‌سی یارمە‌تی و پاراستن، ئە‌و رووکە‌شی ئایی‌نبی‌ه‌‌یان بە‌هێ‌ز ئە‌کرد لە‌بەر ئە‌وه‌ بی‌رکردنە‌وه‌که‌ی مە‌دحەت پاشا لە‌ بابە‌ت ئاشکراکردنی یە‌کسانی‌ه‌‌کی سەر‌تایی‌یی‌ه‌وه‌ لە‌ نیتوان هاو‌نیشتمانە‌کاندا، لە‌گە‌ل دامە‌زاندنی کۆری نە‌تە‌وه‌ لە‌ هە‌موو خاکە‌کانی عوسمانیدا، بە‌تە‌نش‌ت ئە‌وه‌‌بش‌ه‌وه‌ فراوان

کردنی دهسه‌لاتی ئەو کۆرە گشتییانە، ئەم کاروکرده‌وانە هەرچە‌نده‌ گێروگرفتی نە‌ته‌وا‌یه‌تیی ناو ئەو خاکانە‌ی بە‌ته‌وا‌وه‌تی چاره‌ نە‌ئە‌کرد، که له‌شی خاکه‌کانی شاهه‌نشاه‌یتیی عوسمانییان دا‌پ‌زان‌د‌بوو، به‌لام به‌بیر‌کرد‌نه‌وه‌یه‌کی پێش‌ه‌که‌وتن په‌روه‌رانه‌ دا‌ئه‌نرا، که له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌لی ئە‌گرت په‌سه‌ند بکری و پ‌یزی لی‌ بگیری.

ئە‌و به‌بیر‌کرد‌نه‌وه‌یه، دل‌ی هه‌موو هاو‌نیش‌تمانە، چاکه‌خ‌وازه‌که، ئازاد‌ی‌خ‌وازه‌کانی شاهه‌نشاه‌یتییە‌که‌ی، به‌ستبوو به‌خۆ‌یه‌وه.

له‌و کاته‌شا که هه‌ر شه‌ش فه‌رمان‌پ‌ه‌واییه‌که‌ خه‌ریکی کۆ‌گره‌که‌ی خۆ‌بان بوون له‌ ئە‌سته‌مبو‌لدا، خه‌ریکی گه‌له‌ کۆمه‌کی بوون، له‌ فه‌رمان‌پ‌ه‌وایی عوسمانی بکه‌ن، به‌بیانوی پاراستنی که‌مایه‌تییه‌کان و په‌گه‌زه‌ تازار دراوه‌کانه‌وه، (مه‌دحه‌ت پاشا) یش به‌هه‌موو ه‌یز و هه‌رپه‌تیه‌کیه‌وه خه‌ریکی به‌کاره‌ینانی ده‌ستور‌بوو، بۆ ئە‌مه‌ی زوو به‌زوو بۆ هه‌موولا‌یه‌کی ده‌ریخات له‌و فه‌رمان‌پ‌ه‌وایییه‌نه‌دا، که فه‌رمان‌پ‌ه‌وایی عوسمانی، له‌پاش ئاشکرا‌کردنی یاسای تازه، به‌راستی په‌وشتی خۆ‌ی گۆ‌ریه‌وه له‌به‌ر ئە‌وه سه‌ربه‌ستیی دا به‌بیر‌وب‌اوه‌ر ده‌رپ‌رین و چاپه‌مه‌نی و کۆ‌بو‌نه‌وه، ئاواره‌کانی ده‌ستی فه‌رمان‌پ‌ه‌وایی به‌خشی له‌ گونا‌ه و تاوان‌بان هه‌روه‌ها ویستیشی هه‌نگاو‌یک‌ی راسته‌قینه‌ بنی بۆ نواندنی یه‌کسانی له‌ ناوه‌ند هه‌موو خاوه‌ن ئایینه‌کاندا. چووه سه‌ردانی (په‌ت‌ریارکی پۆم و ئە‌رمه‌ن) له‌ بابه‌ت ئە‌و سه‌ربه‌ستیی‌ه‌وه که ده‌ستور ئە‌یدات به‌هه‌موو هاو‌نیش‌تمانە‌کان گفتوگۆ‌ی له‌گه‌ل‌ کردن.

هه‌روه‌ها ئە‌وه‌یشی لی‌ خواست‌ن که یارمه‌تی یه‌دە‌ن له‌ کۆ‌کرد‌نه‌وه‌ی ه‌یزه‌کانی نە‌ته‌وه‌دا، له‌یه‌ک گرتنیاندا، بۆ ئە‌مه‌ی نیش‌تمانە‌که‌ی هه‌موولا‌یه‌کمان وریا بک‌ریته‌وه و بۆ پێش‌ه‌وه‌ه بیری، له‌ راستی ئە‌م کاره‌ساته، وینه‌ی نه‌بیر‌ابوو چونکه له‌شه‌ش سه‌د سال له‌وه‌ پێش‌ه‌وه‌ تا ئە‌و پۆ‌زه ه‌یچ سه‌رۆک وه‌زیر‌یک، نه‌چو‌وب‌وه سه‌ردانی سه‌رۆکه‌کانی گا‌وره‌کان گا‌وره‌کانی خاکی عوسمانی، ئە‌م کرده‌وه‌یه‌یان به‌گه‌رموگور‌په‌یه‌کی روو خۆشان‌ه‌وه‌ وه‌گرت هه‌ستیکی نیش‌تمان په‌روه‌رانه‌ی راسته‌قینه‌ی له‌ دل‌یاندا بزواند.

مه‌دحه‌ت و عه‌بدو‌لحه‌مید

له‌و پۆ‌ژانه‌دا تورکیا ئاگای له‌ زۆ‌ران‌بازیه‌کی به‌ه‌یزبوو که له‌ ناوه‌ند دوو پیا‌ودا رووی ئە‌دا، (مه‌دحه‌ت) و (عه‌بدو‌لحه‌مید) ئە‌و دوانه‌ هه‌ردووکیان شاره‌زاییه‌کی زۆ‌ر و، زۆ‌ر‌زانییه‌کی زۆ‌ر و ه‌یزیکی گه‌وره‌یان هه‌بوو (مه‌دحه‌ت پاشا) خۆ‌ی به‌نو‌تینه‌ری نە‌ته‌وه‌دا ئە‌نا به‌لایه‌وه‌ وابوو که ئە‌ب‌ج نە‌ته‌وه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی یه‌که‌م بی‌ت له‌ خاکی عوسمانیدا.

ئە‌ب‌ج فه‌رمانی ئە‌و له‌ ژوور فه‌رمانی سه‌رداران و خونکارانه‌وه‌ دا‌بن‌ری له‌به‌ر ئە‌وه‌ خه‌باتیکی بی‌ پ‌رانه‌وه‌ی ئە‌کرد له‌ پیناوی ده‌ستور‌دا پ‌روایی و ابو‌و که ئاشکرا‌کردنی ده‌ستور، یه‌که‌م هه‌نگاوی نە‌ته‌وه‌یه‌ که بۆ مافی خۆ‌ی ئە‌ین‌ج چونکه ئە‌وه بکات به‌سه‌رچاوه‌ی ده‌سه‌لاته‌کان. (عه‌بدو‌لحه‌مید) یش، له‌ پێش‌ چوونه‌ سه‌ر ته‌ختیا، چاو‌پ‌راوی له‌ (مه‌دحه‌ت) ئە‌کرد خۆ‌ی و پ‌یش‌ان ئە‌دا که ئاشکرا‌کردنی ده‌ستوری به‌لا‌وه‌ په‌سه‌نده‌ پ‌استور‌ه‌وان ئە‌یگوت که فه‌رمان‌پ‌ه‌وایی عوسمانی گ‌یروگرفته‌کانی خۆ‌ی پ‌نج چار نا‌ک‌ری له‌و ته‌نگ‌وچه‌له‌مانه‌یش پ‌زگاری ناب‌ج، تا کار به‌وه‌ده‌ستوره‌ نه‌کات (عه‌بدو‌لحه‌مید) خۆ‌ی نا‌چار ئە‌بینی، که له‌و بی‌روبا‌وه‌رانه‌دا له‌گه‌ل‌ (مه‌دحه‌ت) دا پ‌روات به‌پ‌تیه‌ چونکه باوکی ئازاد‌ی‌خ‌وازان، له‌و پۆ‌ژانه‌دا، می‌شکی خاوه‌ن بی‌ری فه‌رمان‌پ‌ه‌وایی بوو ده‌ست و بازووی فه‌رمان‌پ‌ه‌وایی بوو، بۆ هه‌لس‌پ‌راندنی کاروباری فه‌رمان‌پ‌ه‌وایی و، ئاراسته‌کردنی ده‌سته و کۆمه‌لانی جو‌را‌وجۆ‌ری ناو نە‌ته‌وه‌.

به‌چاوی خۆ‌یش‌مان دیمان که چۆن مه‌دحه‌ت به‌سه‌ر عه‌بدو‌لحه‌میددا زال بوو، به‌هۆی کاروبار و که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ناو خۆ‌وه‌ و، که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی کاروباری فه‌رمان‌پ‌ه‌واییه‌کانی پ‌یگانه‌وه‌ و، په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌کردنی گیانی سه‌ربه‌ستیی‌ه‌وه‌ له‌ خاکی عوسمانیدا ئە‌وه‌بوو توانی ده‌ستوره‌که‌ی خۆ‌ی دا‌ینابوو، ئاشکرای بکات.

بام له‌ هه‌ندی پ‌رویش‌ه‌وه‌ ده‌ستکاری تیا کراب‌ج. ئە‌وه‌یش ئاشکرا‌بوو، که خه‌باتی ئە‌م پیا‌وه‌ گه‌وره‌یه‌ له‌م سنوره‌دا نە‌ئه‌وه‌ستا ئە‌و له‌وه‌دا سه‌رکه‌وت که ده‌ستور ئاشکرا بکات ئە‌ب‌ج ئیستایش خه‌ریکی ئە‌وه‌ بی‌ت که له‌ پاراستنی ده‌ستوره‌که‌داو یاری بی‌ نه‌کرد‌نیا سه‌ربه‌که‌وی ئە‌ب‌ج خه‌ریکی ئە‌وه‌یش بی‌، که بخ‌ریته‌ کار، له‌ به‌نده‌کانی و له‌ گیانی لانه‌دری.

نه‌وه‌ک، وه‌ک شتیکی بی‌ که‌لک و بی‌ گیان بم‌ینیت‌ه‌وه‌ چونکه ده‌ستور هه‌ر بریتی نییه‌ له‌ به‌ل‌ین و په‌یمان، بریتی‌شه‌ له‌ کرده‌وه‌ و کاریکی وه‌ها، که ئە‌ب‌ج هه‌موو لایه‌کی

فهرمانزدهایی بگریخته‌وه، بۆ هه‌موو هاو‌نیشتمان‌نیکیش به‌که‌لک بچ، هه‌ر له خونکاره‌وه که له کۆشکه‌که‌ی خۆبایه‌تی، هه‌تا ئه‌و جوتیاره‌ی که له کێلگه‌ و تیرانه‌که‌ بایه‌تی له راستیدا، په‌نگه‌ هه‌ندی جار به‌کاره‌ینانی ده‌ستور، گرانتیری له‌ ئاشکراکردنی زۆرجاری وایش هه‌بووه، که به‌ره‌نگاری کردنی خۆبێن رووی داوه له‌ ناو فهرمانزده‌ایی ده‌ستوریدا، هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌مه‌ی که ویستراوه‌ بپروباوه‌ په‌کانی ده‌ستوره‌که‌ کاری پچ بکری و له‌ جیهانی وێژده‌یه‌وه‌ بگوتی زیته‌وه‌ بۆ جیهانی کاروکرده‌وه‌ و رووداو.

که‌واته، هه‌ر ئه‌بوو زۆران‌بازیه‌که‌ی ناوه‌ند عه‌بدو‌ل‌حه‌مید و مه‌دحه‌ت توندوتیژی، به‌تایه‌تی له‌ ده‌مه‌دا، که‌ که‌وتبووه‌ پاش ئاشکراکردنی ده‌ستوره‌که‌وه‌. هه‌روه‌ها، هه‌ر ئه‌بوو کرده‌وه‌کانی مه‌دحه‌ت پاشا که‌ هه‌روه‌ک سه‌رۆک و ه‌زیری فهرمانزده‌اییه‌کی ئه‌وروپایی کاروباری گشتیی هه‌ل ئه‌سوورپاند، که‌ زۆر ده‌ستووری و پیتشکه‌وتووبچ، که‌ ئه‌وه‌ بووبوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی دل‌ی هه‌مووانی پیتوه‌ بنووسی و هه‌مووان پیکه‌وه‌ خۆشیان بووی و کرده‌وه‌کانیشیان به‌دلدا بچ... ئه‌و باره‌ هه‌ر ئه‌بوو دل‌ی خونکار عه‌بدو‌ل‌حه‌میدی لێ پره‌نجینی و ترس بخاته‌ دل‌یه‌وه‌ له‌ نه‌مانی ده‌سه‌لات و ناو‌نیشانی خۆی، ئه‌گه‌ر مه‌دحه‌ت به‌و پیتیه‌ پروات به‌پیتوه‌ له‌م شپوه‌تازه‌یه‌ی فهرمانداریه‌دا، له‌ هه‌موو شتی‌ک ناخۆشتر به‌لای عه‌بدو‌ل‌حه‌میده‌وه‌ ئه‌وه‌بوو، که‌ رۆژنامه‌کان سه‌ره‌ستیه‌کی یه‌جگار زۆریان درابووچ، هه‌رچی‌ه‌کیان بو‌ستایه‌ ئه‌یان نووسی ئه‌ویش زۆر به‌په‌رۆشه‌وه‌ رۆژنامه‌کانی ئه‌سته‌مبولی ئه‌خوینده‌وه‌ هه‌موو جارنیکیش نامه‌یه‌کی ئه‌نارد بۆ (سنگی هه‌ره‌ گه‌وره‌)، هه‌رچی‌ به‌دل نه‌بایه‌ له‌و باب‌ه‌تانه‌ی که‌ رۆژنامه‌کان ئه‌یان نووسی، بۆی پیتشان ئه‌دا، پارچه‌ رۆژنامه‌کانیشی له‌گه‌لدا ئه‌نارد، داوایشی له‌ مه‌دحه‌ت ئه‌کرد که‌ نووسه‌ری ئه‌و وتارانه‌و ئه‌و رۆژنامه‌نه‌یش که‌ ئه‌و وتارانه‌یان بلاوکرده‌وته‌وه‌ جه‌زبه‌یه‌یان پچ بگه‌ینی به‌لام مه‌دحه‌ت پاشا، گوتی نه‌ئه‌دایه‌ سکالا‌کانی خونکار چوه‌لای عه‌بدو‌ل‌حه‌میدیش راستوره‌وان پیتی گوت: ده‌ستور رینگای داوه‌ به‌رۆژنامه‌کان که‌ به‌ئاره‌زوی خۆیان چ باب‌ه‌تیکیان ئه‌وی لینی بدوین، کاروباری فهرمانزده‌ایی به‌خه‌نه‌ ته‌رازووه‌وه‌ بیکیشن و نرخیشی بۆ دابنن چونکه‌ رۆژنامه‌ نوینه‌ری بیروباوه‌ری گشتیه‌، زبانی نه‌ته‌وه‌یشه‌ بۆ پیتشاندانی مافه‌کانی و تاوات و ئاره‌زوو‌ه‌کانی به‌لام ئه‌م بیانوه‌ به‌لای (خاقانی هه‌ره‌ گه‌وره‌) وه‌ په‌شم بوو دل‌ی ناوی نه‌خواردوه‌ به‌وه‌ به‌لکه‌ به‌پیتچه‌وانه‌وه‌ زۆرت‌ر پیتی تووره‌بوو ئه‌ویش هه‌ر له‌سه‌ر نامه‌ ناردنی خۆی ئه‌رۆشیت بۆ مه‌دحه‌ت، بۆله‌بۆلی ئه‌کرد له‌ رۆژنامه‌کان و داوای سه‌ره‌نشست کردن و جه‌زبه‌ پیتکه‌یانندی ئه‌کردن (مه‌دحه‌ت) یش هه‌ر له‌سه‌ر په‌وشتی خۆی مایه‌وه‌، هه‌یچ

بایه‌خیتی نه‌ئه‌دا به‌و نامه‌ی که‌ خونکار بۆ ئه‌و مه‌به‌سه‌ ئه‌یناردن.

له‌ داوای ئه‌وه‌ رۆژنامه‌ی (استقبال) ده‌رچوو که‌ له‌سه‌رده‌می پیتشودا داخراوو له‌ یه‌که‌م لاپه‌ره‌یدا ئه‌و نامه‌یه‌ی بلاوکرده‌وه‌ که‌ (مه‌سته‌فا فاضل پاشا) ناردبووی بۆ خونکار (عه‌بدو‌ل‌عه‌زیز) چاکه‌کانی ده‌ستووری تیا پیتشان داوو پاشان ریزه‌ و تاریکی بلاوکرده‌وه‌ ناوی نووسه‌ره‌که‌ی تیا نه‌نووسرابوو کرده‌وه‌ و په‌وشتی دوو دل‌انه‌ی خونکاری شیکردبووه‌وه‌ به‌رامبه‌ر ده‌ستوره‌که‌، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ تا ئه‌وسا خونکار له‌وه‌ تیکه‌یشیت که‌ نووسه‌ری ئه‌و وتارانه‌ (ضیاء پاشا) یه، ئه‌وه‌بوو (عه‌بدو‌ل‌حه‌مید) به‌لینی داوو به‌مه‌دحه‌ت پاشا، که‌ ئه‌م (ضیاء پاشا) یه‌ بکات به‌سه‌رۆکی نووسه‌ره‌کانی (مابین)، که‌چی که‌ هاته‌ سه‌ر ته‌خت ئه‌و به‌لینه‌ی خۆی به‌جی نه‌هینا.

(عه‌بدو‌ل‌حه‌مید) رقی له‌ (ضیاء پاشا) هه‌لگرت بۆ مه‌دحه‌ت پاشای نووسی که‌ بیکات به‌راسپارده‌ و بینیری بۆ (به‌رلین) تا له‌ ئه‌سته‌مبول دووربکه‌وتیه‌وه‌.

مه‌دحه‌ت پاشا، به‌قه‌سه‌ی ناکات خونکار ئه‌م جاره‌ داوای لێ ئه‌کاته‌وه‌ که‌ بیکات به‌سه‌رداری سواریا به‌لام نازادیه‌خوازه‌ ده‌ستوریه‌یه‌کان، پریار ئه‌ده‌ن که‌ سکالا‌یه‌ک بنیترن بۆ خونکار، به‌هه‌زاران که‌س له‌ دانیشتوانی ئه‌سته‌مبول مۆری بکه‌ن ئاره‌زوی خۆیان پیتشان بدن بۆ ئه‌وه‌ که‌ (ضیاء پاشا) بپیتته‌ نوینه‌ریان ئه‌ویش هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی که‌ له‌ ئه‌سته‌مبول دوورنه‌که‌وتیه‌وه‌ عه‌بدو‌ل‌حه‌مید ئه‌وه‌ به‌به‌ره‌نگاری کردنی خۆی دا‌ئه‌نی له‌ زمانی (سه‌عید پاشا) وه‌ نامه‌یه‌ک ئه‌نیری بۆ مه‌دحه‌ت، پیتی ئه‌لێ: (نوینه‌رایه‌تی ضیاء پاشا، له‌ توانادا نییه‌ په‌سه‌ند بکری چونکه‌ به‌دناو‌کراوه‌ به‌وه‌ی که‌ ناپاکی له‌گه‌ل خونکاری راسته‌قینه‌ی خۆیدا کردوه‌ بۆ ئه‌مه‌یش به‌لگه‌ی ئاشکرا هه‌یه‌ ده‌ستووریش ری نادات، نوینه‌ر له‌و که‌سانه‌بن که‌ تاوانبارن و لاپه‌ره‌یان په‌له‌ی پیتویه‌ ئه‌وه‌ی سه‌ری پیاوی لێ سوپ ئه‌مین و سه‌رنجی پیاو رانه‌کیشی ئه‌وه‌یه‌، که‌ ئه‌م پیاوه‌ به‌هه‌موو جووتیک تی کۆشا بۆ ئه‌مه‌ی ناویانگ و ده‌سه‌لات بسینی و په‌یدا بکات بۆ خۆی له‌ ناو هاو‌نیشتمانه‌کاندا، به‌هۆی رۆژنامه‌کان و باب‌ه‌تی تروه‌ ته‌نیا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ دل‌ی سه‌رۆک و ه‌زیر نه‌شکینن پیتشیا‌زه‌کانی به‌ریه‌رچ نه‌ده‌ینه‌وه‌، ماوه‌ماندا که‌ پایه‌ی و ه‌زیریتی بدریتی و بکری به‌سه‌رداری سواریا که‌ پیتوسته^(١) پیه‌ی بنازی له‌گه‌ل ئه‌وشا که‌هه‌یچ پیتوستیه‌یه‌ک له‌ ئارادانییه‌ ناچارمان بکات، خۆشه‌ویستی خۆمان ده‌رپین به‌رامبه‌ر به‌ ضیاء پاشا له‌به‌ر

(١) راستر: پیتوسته‌ شانازی پیتوه‌ بکات.

ئەو كۆردەوانەى، بەلام ضياء پاشا ھېچ بايەختكى ئەدا بەو رېزگرتەى ئىمە بۆ خۆى، بەپىچەوانەو، ئەو چوو لەم دوایىبەدا، دەستى كۆرد بەبەرھەم ھىنانى ئەو ھىزەى كە لە بايەى وەزارەتەو دەستى كەوتبوو جارېكىيان ئەلى:

دامەزراندنى دەستور بەسايەى خۆبەو پىك ھاتو، كەچى راستىبەكەيشى ئەو ھەى كە لەسەر ئارەزوو و پەسەندكردنى ئىمە و تىكۆشانى ھەندى دلسۆزانەو ھەندى ئاشكرا كراو بۆ بەلگەيش پەنجەى كىشاو بۆ چەند دىرېك كە لە رۆژنامەى (استقبال) دا بلاو كراو تەو. جارېكىشىيان ئەو بەندوباو ئەكات كە ئىمە ھەز لە ژيانى دەستوربى ناكەىن مەبەسىشى لەم قسانە ئەو ھەى كە نىازە چاكەكانى ئىمە بخاتە ژىر پىو ھە بەر ئەم شتانە كە لە سەرھو پىشانمان دان، خاوەن شكو، خونكار، رېتان ئەداتى، بەرامبەر بەكۆردەوكانى جەزەبەىك ھەل ئەگرى پى بنوین).

لەسەر ئەو ناوھەندى ھەردوولا، زۆرتەر تىك ئەچى. بەلام ھەردوولايان ھەلەشەىيى ناكەن، قىنەكەيان دەر نابرن لە دلى خۆياندا ئەى ھىلنەو نەو ھەك لەكاتەدا لە ھەك بکەون، كە خاكى عوسمانى كەوتۆتە تەنگوچەلەمەبەكى واو، ھەر شەش فەرمانرەواىبەكان كۆگرەيان گرتوو بۆ ئەمەى گەلە كۆمەكى لە فەرمانرەواىبە عوسمانى بکەن و دەست بەاوپۆتە كاروبارىبەو، چارەنووسى لى تىك بەن.

لىكۆلئىنەو و گفگۆگۆردنى كۆگرەكە سەرھەتى بەدل ئەئەدا بەپىچەوانەى ئەو، پىباو دلسۆزەكانى خاكى عوسمانىبى ئەخستە سەر ئەو ھەى كە خۆيانى لى پىارېزىن و تەماشای دوارپۆزى خۆيان بکەن بۆ ئەمەى بتوانن بەرەنگارىبى ئەنجامەكانى بکەن، ئەگەر خراپەى تىباو بۆ نىشتمانەكەيان جا لەو رۆژە پر تەنگوچەلەمەبەدا كە ھەرەشەى ھەرە خراپى لە دوارپۆزى فەرمانرەواىبە عوسمانى ئەكرد، مەدھەت پاشاى، واى بەباش زانى، كە كارو كۆردەو ھەرە چاك ئەو ھەى، تازوو دەستورەكە بخاتە كار، بۆ ئەمەى بەكىتتى نەتەو پىك بەپىنەى و بەھىزى بكات، ھەرەھا بۆ ئەمەى كاروبارەكانىشى راست بكاتەو و بىخاتەو سەر بارى چاكى دەست بەچى چەند فەرمانبەرىكى ھەلېژاردەى نارد بۆ خاكەكانى (بالكان) كە پشتى بەتوانا و دەررون پاكىيان ئەبەست، فەرمانى پىدان كە زۆرەى فەرمانبەرانى ئەو خاكانە لە دانىشتوانى خاكەكان خۆيان ھەلېژىرن ھەر كەسىكىش بەدناو كراو بەشۆرېشگىرېبەو ھە بەخشن ھەر خواستىكى پەسەندىشىيان ھەبى بۆيان جىبەجى بکەن كۆرە گشتىبەكانىشىيان بۆ داھەزرتىنەو تا كاروبارى ناو خۆبىيان بەرپۆو

بىات دەستىشى كۆرد بەھەلېژاردنى نوینەرانى نەتەو لە خاكەكاندا جىگەيشى بۆ كۆزى نەتەو ئەمادەكۆرد.

پاشان دەستى كۆرد بەھىزكردنى لەشكرو چەككردنى^(۱) بۆ ئەمەى ئەمادەبى بۆ رۆزى رەش كە ھەرەشەى لە خاكى عوسمانى ئەكرد، گەنجىنەى فەرمانرەواىبە ھىشتا ھەر لە كزىبى دابو، لە دەمى عەبدولعەزىزەو^(۲) تووشى كەم و كوورپى ھاتبوو دەستى كۆرد بەدەستىاو وەرگرتن لە بانكەكانى خۆمالى و بىگانە كە زۆر باوھىرەيان پى ھەبو لە شارى ئەستەمبولىشدا كۆمەلئىكى پىك ھىتا لە موسلمانەكان و گاوردەكان ناو (كۆمەلئى دىارىبى سەرباز)، بەمەبەسەى كە پىستاك كۆبەنەو بۆ لەشكەر پاشان ھانەى كۆمەلەكەيشىدا كە تىپىكى سەرباز پىك بەپىن، وەك سەربازى نىشتمانى، ناو بنىن (سەربازى نىشتمانى) خونكار ھەر ئەو ھەندى خۆش بو، كە ئەم قسەبەى بەرگۆى كەوتەو بەجارىك زەندەقى چوو لەو ئەترسا كە ئەم تىپە و بابەتى ئەم تىپە لەدوا رۆژدا بىنە ھىزىك بەدەست (مەدھەت) ھە، دەستوربان پى پىارېزى ئەبەر ئەو نامەبەكى نارد بۆ سەرۆكەبەتى وەزىرەكان، ئەو ھەى بۆ دەرخستەن كە ناو ھەى ئەم تىپە داھەزرتى (چونكە پىك ھىنانى لەشكەر، ئەبى وەزارەتى جەنگ بىكات، نەك كۆمەلان، كە بەھىچ كلوجىك نابى توخنى شتى وا بکەون...)

بى گومان، مەدھەت پاشا، پەبى بەو ئەبەرد كە عەبدولعەمىد چى لە دلایە، دەربارەى دەستور و پاسەوانانى دەستور كە تا ئەھات دۆژمانىبەتەبەھى زۆرتەر ئەبو بى گومان ئەو ھەبى ئەو ھىست كە رىگای لى بىرې ماو ھەى نەداتى، خاكى عوسمانى بگىرېنئىتەو سەردەمى زۆردارىبى و زەبروزەنگ.

تەنبا رىگایەكىشى ھەبو بۆ گەبىشتەن بەم ئامانج گەورەبەى؛ ئەو ھىش ئەو ھەبو كە تازوو دەستورەكە بخاتە گەر، بۆ ئەمەى لای ھەموو كەس چاكە و كەلكەكانى ئاشكراپىن، ئەوانىش ھۆگرى بىن و پاسەوانى بکەن ئەو ھىش رىگایەكە، گومان ناكړئ لە راستى و دروستى و گرنىبى بەلام لەناو ئەو تەنگوچەلەمەبەدا، كە ھەموولایەكى دۆژمن بو، لە ناو ئەو دۆژمانەدا، كە ھىزبان لە ئەندازە بەدەربوو، بەرىگایەكى پر درك و دال، دائەنرا، پر گىروگرفت دائەنرا رىگایەكى پر لە سامناكى بو، لەوانە نەبوو كە لىبەو ھەزگار بى

(۱) راستەر: پرچەككردنى (تسلىح).

(۲) لە دەمى: لەسەردەمى، لە رۆژانى، لە عەبەمى...

چونکه دوورنه بوو، که عه بدولحه مید، هر له سه ره تاوه ږنگای لی بېرې و نه هیلتی بگاته
ثامانجی خوئی.

له بهر نه وه، مه دحمت پاشا، پتیوست بوو که هموودهم به کومه لانی نه ته ووه په یوه ندیی
قایم و به هیزی هه بې، که سایه تییان زیندو و بکاته وه، خوشه ویستی له دلیاندا بیوژنیته وه
به رامبه ر سه ره سستی، دهماری مهردایه تییان بیوژنیته وه بو ته مه ی له پیناویا خوین
به کوشته به دهن، تاکو بتوانی به ثامانج و ناواته پیروژه که ی خوئی بگات نه و نه دیشی
نه مابوو که په یوه ندی گیانی له ناوهند نه و کومه له گوره کانی نه ته وودا جیگیربې به لام
نه و په یوه ندیبه گیانیبه، هم میسان پتیوستی به چاوپیکه وتنی راست و وریاکردنه وه ی
هموودهمی و، ږیکوپیک خستنی ورد هه بوو، تاکو بیتته هیزیکی کاریگری واکه
مه دحمت پاشا بتوانی پشتی پی به سستی، بو پاراستنی ده ستوره که و دامه زرانندی
بیروباوهره چاکه خوازه کانی.

مه دحمت پاشا هه سستی به مانه، هموو کرد به لام کاتیک نه و هه سته ی کرد، که ناگری
شهره شوږ خه ریک بوو هه لگیرسې و گر له نیشتمانه که ی به ریدات که واته چی بکات
باشه بو ږگارکردنی ده ستور و نیشتمانه که ی؟ ناخو، نه بې، چ ږنگایه ک، بو نه وه
بگری؟ له کاتیک دا مه دحمت پاشا له و خه مو په ژاره په دابوو، بیرتکی روشن هات
به میتشکیا، نه گه ر به اتایه بوئی جیبه چی بکرایه، بوئی نه کرا ده ستوره که ږگار بکات:
نیرراوانی هه ر شهش فرمانره وایبیه که له نه سته مبولدا، هموودهم، له کوزگه کیاندا
نه و دیان دووباره نه کرده وه، که بیانوی فرمانره وایبیه عوسمانی به ناشکراکردنی
ده ستوره وه بو به ریه رچدانه وه ی خواستی فرمانره وایبیه بیگانه کان، که نه بانه وئ
که مایه تیبه کان بپاریزن، بیانویه کی کز و بی هیزه چونکه له فرمانره وایبیه کی وه ک
فرمانره وایبیه عوسمانیدا، که به زه پروزه نگ و زوروسته مه وه راهاتووه، پیاو دلنیانایی که
ده ستوره که ی خوئی به کارنه هینتی، که واته، بوچ له م کهینه و بهینه یه، خوئی، که لک
وهرنه گری، بو دامه زرانندی ده ستوره که و پاگرتنی؟.

زوری پې نه چوو نه م بیرهی خوئی هینایه کایه وه و خستیه گه ر (اودیان افندی) ی نارده
(له ندن)، بچیتته و ه زاره تی دهره وه ی به ریتانیا، پینان بلتی که نه وده ستوره ی له خاکی
عوسمانیدا ناشکرا کراوه، مافی که مایه تیبه کانی گاوره کان و پاراستنی سه رومالیان
باشتر پیک نه هینتی له و پیره و بییه کی کوزگه نه یه وئ له سه ری پروات.

که واته پتیوست به م کرده وه دوزمنانه یه ناکات له گه لمانیا بکه ن جا نه گه ر
فرمانره وایبیه کانی نه وروپا، له به کارهینانی ده ستوردا گومانیان هه یه، نه و فرمانره وایبیه
عوسمانی ناشکرای ته کات که ناماده یه بو به ستنه وه ی ده ستوره که ی خوئی
به په یماننامه یه کی فرمانره وایبیه وه که له گه ل فرمانره وایبیه کانی نه وروپادا بکات،
هروه ها ناماده یه که هه رشتیکی لی داوا نه کری بو دلنیایی له به کارهینانی
ده ستوره که ی پیشکه شی بکات به لام نه و فرمانره وایبیه نه و نه دهن به تنگ دوزینه وه ی
بیانوه وه بوون بو ده ست هاویشتنه ناو کاروباری ناو خوئی عوسمانی، بو پچرینی چند
خاکیک له فرمانره وایبیه عوسمانی، نه و نه دهن به تنگ چاکبوون و راستکردنه وه ی
کاروباری فرمانره وایبیه عوسمانیبه وه نه بوون.

له بهر نه وه شتیک دیار و ناشکراوو که پتیشنازه که ی مه دحمت به ریه رچ نه دهنه وه،
نه و دیان کرد به بیانوه که به ستنه وه ی ده ستور به په یماننامه یه کی فرمانره وایبیه نه وه (۱)
له وه ته کات که په نجه بخریته ناو کاروباری ناو خوئی فرمانره وایبیه عوسمانیبه وه!

زوری پې نه چوو کوزگه که، فرمانی خوئی ته و او کرد و چند بپاریکیشی ده رکرد، که له
گوره یی فرمانره وایبیه عوسمانیبه که نه کرده وه و ده سه لاتیشی بچوو که نه کرده وه
نامه به کیشیان نارد بو (دهرگای بلند)، که نیرراوانی هه ر شهش فرمانره وایبیه که،
نیازیان وایه نه سته مبول به چی به یلن، نه گه ر بپارکانبان جیبه چی نه کری (دهرگای بلند)
هفته به کی لی خواستن که سه ره و کاریکی فرمانی خوئی بکات مه دحمت پاشایش نه ی
ویست (دهرگای بلند) به ته نیا وهرامی نه م هه ره شه یه بداته وه.

نه یویست نه ته وه خوئی وهرامی بداته وه جا له بهر نه مه ی نه دمانی کوری نه ته وه هیشتا
هه لبراردنیان ته و او نه بوو بوو، ناردی به شوین دووسه د و په نجا سه رکرده ی بیروباوهره، که
هموو جوړه ره گه ز و ناینیکی ناو خاکی عوسمانیبه نه گرتوه، بو نه مه ی کوزتیک
نیشتمانیبه گوره بگرن...

نه م کوزره که له دهرگای بلندا کویوه وه نه و ږزه ۱۸/۱/۱۸۷۷ بوو کوزره که
خواسته کانی کوزگه که ی لیک دایه وه و شیکرده وه، دواپی به گه رموگوربیه کی نیشتمان
په روره انه وه، همووی به رپچ دایه وه یه کیک له و وتاره به ناو بانگانه ی که له ویدا دران،
نه و وتاره بوو که که شیشیکی گاوردای گوتی:

(۱) مه به سستی: (معاهدة دولية)

(دهستور هه موومانی به برای به کتر داناوه به هیچ کلۆجیک نامانه وی راسپارده کانی
فهرمانره واییه بیگانه کان دهست و په نجه بخه نه ناو کاروباری ناوخۆییانه وه.

ئهوانه هیچ مه به سیکیان، له مه په نجه گیترا نه نییه، ئه وه نه بیخ که ئاژاوه و
شهر و شورپینه وه له ناو نیشتمانه که ماندا. ئیمه هه رچه نه نه ته وه به کین، جیاوازی ئایینی
هه یه له ناوه ندماندا، به لام له کۆری فرۆفیلدا هه ربه که نه ته وه بین ئاین بۆ خواجه بام
موسلمان له مزگه وتی خۆیدا نوێژ بکات، گاوریش له کلێسای خۆیدا نوێژ بکات به لام
نیشتمانه که هی هه موولایه کمانه ئیمه ییش ناماده بین که هه موو دلۆپتیکی خوتنمان له پیناوه
پاراستنی ئهم دهستورده دا برێژین).

(مه دحه ت پاشا) یش، گورج بریاری کۆری نیشتمانی گه وه ری نارد بۆ نیراوانی هه ر
شه ش فهرمانره واییه که ئه وانیش دهست به جی له ۱۸۷۷/۱/۲۰ دهسته مبولیان به جی
هیشته میژوو ناسه کان به لای ئه وه دا ئه چن، که مه دحه ت نیازی وابوو، نامه کاری و
گفتوگۆ له گه ل هه ر شه ش فهرمانره واییه که دا بکات له بابه ت دهستکاری کردنی
بریاره کانیانه وه، تا ئه گه ر هه سته ی پێ کرد، په یوه ندیبان ئه پچرێ، به یه جگاری ئه و بریارانه
په سه ند بکات چونکه ئه و پروای وابوو که ئه و که ی نه وه به یه به که گره که ی ئه سته مبول
ناپێته وه نه شی ئه و یست بچیته شه رپکه وه له گه ل رووسیا دا، که ئه نجامه که ی خراب ئه هاته
پیش چاوه بۆ فهرمانره وایی عوسمانی، له به رکزی و پارچه پارچه یی نیشتمانه که ی.

به لام رۆژگار نه یه یشت ئه و کاره ی سه ربه گری چونکه ته نگره له مه ی ناوه ند خۆی و
خونکار، گه یشتبووه ئه و په ری ناخۆشی ده سه لاتی مه دحه ت رۆژ به رۆژ په ره ی ئه سه ند، چ
له ناو خاکی عوسمانیدا، چ له ناو خاکی کانی ده ره وه دا تاوا ی لیته ات عه بدولحه مه ی،
ناو نیشتانی به جارێ کزیوو، ده سه لاتی نه ما کۆمه له هاو ده م و یاریده ده ره کانی
عه بدولحه مه ی که خاقانی هه ره گه وه ریه یان پێ ئه گوت، هه ر له (مه حمود پاشا) وه هه تا
(ره دیف پاشا) هه تا ئه گاته (سه عید پاشا) له گه ل ئه وانیه ی تریشدا که به دووی که لکی نا
پوخته ی خۆباند ئه گه ران، بۆ ئه مه ی له سایه ی زۆردارییه وه ده له مه ندبێن، به هۆی
دادپه روه ری مه دحه ت و ده س پاک و به ره نگاری بیکردنی مه ردا نه یه وه به رامبه ر که لک
په رسته ی و به ندوباوی پر تاوانیان ئه وانه هه ر هه لیکیان بۆ هه ل بکه وتایه دلێ خونکاربان
پر ئه کرد له ترس و له رز له (مه دحه ت پاشا) و بیروباو ده ره سامناکه کان، وایان خسته بووه
میشتکیشییه وه که مه دحه ت نیازی ئاشکرا کردنی (فهرمانداریی کۆماری) ی هه یه بیجگه

له وه پشم و قینی (ئینگاتییف) ی راسپارده ی رووسیه له (مه دحه ت) و ره نج و
تیکۆشانی بێ برانه وه ی بۆ لای بردنی (مه دحه ت) له فهرمانداریی عوسمانی له ئارادا بوو
چونکه رووسیای چار، به ته نگ ئه وه وه بوو که فهرمانره وایی عوسمانی، هه موو ده م له
پشیوی و ئاژاوه دا بمیشتیه وه، بۆ ئه مه ی ئه وه بکات به بیانوه بۆ په نجه خسته نه ناو
کاروباری ناوخۆیه وه.

سه یر ئه وه بوو، (مه دحه ت پاشا)، له وه هه موو گه له کۆمه کییانه ی لیتی ئه کرا ئاگادار
نه ئه بووه وه، که دووربینیه کی دوا رۆژی خۆی بکات، هه ر له پیتشه وه چاره یه کی بۆ
بدۆزیتیه وه ئه و به رامبه ریه ی که په نا به ریته به ر ئه و نه ته وه یه ی که خۆشی ئه و یست و
کاروکرده وه کانی به دلای چووبوو، بۆ ئه مه ی بیپارێزی و پشتی بگری له رۆژی ته نگانه دا، خۆ
ئه وه ییش دیاره که هه ر نه ته وه بوو، که بیته یه که م پاسه وانی مافی خۆی له سه ره بستی و
پیتشه وتندا، له ئاواتی دوا رۆژیکی پر ژیا نی گه وره یی و ریز و کامه رانیدا به لام باوکی
ئازادیخوازان نوقوم بووبوو له گیره و کیشه ی به کاره یانی ده ستوردا، هه ر خه ربکی به دیی
هیتانی پیره و ییه چاکه خوازییه که ی بوو، په یی به وه ببردایه، ئه و کارو فرمانانه ده سته
نه ئه به سته له خه باتکردن، تا به کامی خۆی ئه گه یشت چونکه ئه و ئازایه تییه بێ هاوتایه ی
ئه و هه یوو، ئه و مه ردا یه تییه ی به وه وه بوو، به که سه وه نه بوو، به وکه سه انه وه نه بی که هه تا
دلۆپتیکی خوتنمان له له شدا بێ، له پیناوه پاراستنی راستی و دروستی و مافی نه ته وه دا
به ره نگاری بکه ن.

(مه دحه ت) ئه یگوت:

(ئه و ره نج و کویره وه ریه ی له رۆژی چوونه سه ر ته خته خونکار مراده وه تووشی من
بوو، له وزه ی توانای مرۆف به ده ربوو منیش ئه مگوت ژیا نم هی خۆم نییه هی نه ته وه که مه
نیشتمان که وتۆته ته نگ و چه له مه و سه رگه ردانیی ناخۆ و ده ره وه، پشتی به رنا ده م،
پیتوسته له چنگی ئه و درندا نه رزگاری بکه م).

جا له سه ر ئه م رپگه یه ئه رۆیشت، له خه باتکردن و خۆ به خت کردندا، له خۆ نه و یستندا
ئه وه ییشی ئه زانی، که ئه و ره وشته ی، به ته وا وه تی و پیتچه وانیه ی ئاره زووی خونکاره به لام
ئه و له وه چاوی نه ئه ترسا له وه ئه ترسا که ده روون و دلۆهۆشی خۆی سه رزه نشته ی بکه ن.

له پیره و ییه که یدا ئه وه ی دانا بوو، که گا وره کان له له شکر دا بێن و بکرتین به سه رباز
له وه پیتش وانه بوو. ئه وساکه نه یان ئه هیشت بکرتین به سه رباز که له سه ر نیشامانه که ی

خۆيان بکه نه وه، ياخود بکرتين به فه زمانه بهر له فه زمانه و اييدا، وهک هاو نيشتمانيه کاني تر نامه يه کي نارد بۆ خونکار، لپي خواست رپگابادات شاگرده گاوره کانيش له خويندنگا کاني سه ربا زييدا وه ربا گرتين پاش ئه وه، نامه يه کي تریشي بۆ نارد، پيشنيازی پيشان دابوو که بۆ هه ندي له خاکه کاني عوسمانی سه رداري گاور دابنرتين.

به لām عه بدولحه ميدي، هه ردوو نامه کهي پشت گوي خست، وه رامي له سه ر نه دانه وه وايش رپککه وت، که هه ر له و رۆژانه دا که مه دحه ت پاشا چاو و رواني وه رامي نامه کاني خوي ئه کرد له خونکاره وه، وه زبيري سامان (عه دوللا غالب پاشا)، چه ند هه زار ليره يه کي خسته سه ر مووچه کاني کوشکي خونکار، بي ئه مه ي پرسيتک به مه دحه ت پاشا بکات.

که مه دحه ت پاشايش ده ستي کرد به ليکۆلينه وه ي کرده وه کاني ئه م وه زيره، گه ليک که تن و تاواني لي دۆزيبه وه که له وه وه روويان دابوو ئه ويش نه يکرده نامه ردي له فه رمان ده ستي کيشايه وه!. به لām (عه بدوللا غالب پاشا) خۆشه ويستي خونکاربوو، زۆر له خونکار نزیک بوو بوو وه له بهر ئه وه خونکار خه ربيکي ئه وه بوو بيکات به سه رۆکي کۆري ريش سپييان^(۱) که خه ريک بوو تازه بکرتيه وه مه دحه ت پاشا به هپز و هه ره ته وه به ره نگاري خونکاري کرد، که ئه و جوړه پياوه بخاته فرمانيکي وا گه وره وه ئه يگوت: پيويسته له پيش هه موو شتيکا، له سه ر کرده وه کاني پيشووي چه ندوچووني له گه لدا بکري و به پتي ئه نجام برياري به سه ردا بدری له و باره يه وه نامه يه کي نارد بۆ خونکار ئه م نامه يه ش وهک هه ردوو نامه کهي تري بي وه رام مايه وه.

جا ئه بي مه دحه ت پاشا له م ته نگوچه له مه يه دا چي کرد بي؟

زۆره مليتي کرد، که هه ر سي خواسته کهي جيبه جي بکري چونکه ئه وه ئه زاني، که ئه گه ر له خواستتيک له و خواستانه دا کۆل بدات و خوي بۆ خونکار شل بکات، پاشان زۆري تریشي بۆ ناچيته سه ر دوو باره نووسييه وه بۆ خونکار که خواسته کاني جيبه جي بکات ئه م جار هيش خونکار وه رامي نه دا يه وه ئيتر ئه ويشس نامه به ناو بانگه کهي خوي بۆ نارد، که له وه تي فه زمانه و ابي عوسمانی هه بووه، هيچ وه زبيريک نامه ي وای بۆ خونکار ره وانه نه کردبوو: مه دحه ت پاشا، له رۆژي ۱۸/۱/۱۸۷۷، له نامه که يدا ئه مه ي بۆ نوسيبوو:

(خويستان ئه وه ئه زانن، که مه به سي ئيمه له داناني ده ستوو و ئاشکرا کردني ده ستوو، ئه وه بوو که فه رمانداري به ره لالا له ناودا نه هيلين خاوه ن شکويستان ئاگادار بکه ين له

(۱) به مانای: (مجلس الشيوخ، مجلس الاعيان)

فرماني خۆتان، ده سه لاتي وه زيره کانيش سنووربان بۆ دابنين، هه ره ها يه کسانيه کي ته و اويش پتيک به يتين له ناو هه موو دانيشتواني خاکه کاني عوسمانيدا، پاشان هه موومان پتيکه وه ده ست بده ينه چاککردن و راستکردنه وه يه کي راسته قينه ي کاروباري نيشتمانه که مان.

ئو فه رمانه يش که ئيوه له م رۆژانه دا ده رتان کردوو، ته نانه ت له پاش پرانه وه ي ته نگوچه له مه کاني ئه م ده مه يش، هه ر فه زمانه و ا ئه بيت به پيچه وانه ي ئه و فه رمانانه ئه بيت که له سي سال له مه و پيشه وه ده رکراون و هيشته نه هيتراونه ته جي. ئيمه له ئاشکرا کردني ده ستوو، مه به ستمان هه ر ئه وه نه بووه که که ينه وه يه ني رۆژه لاتي به شيويه کي رپکوپتيک بي چاره بکه ين ياخود له بهر چاوي ئه و روپاييه کان، خۆ نواندنيکي وا بکه ين، که ده مي دۆژمنايه تيباني بي به ستين.

تکايه خاوه ن شکۆتان ريم بدن، که له م رووه وه هه ندي شت پروون بکه مه وه:

له پيش هه موو شتيکا پيويسته خاوه ن شکۆتان، فرماني خونکاري خۆتان بزنان ئه ويش بۆ ئه مه ي له ده ست ئه و ده ردي پشي پشي کردنه کاريگه ره رزگارمان بي، که نه ته وه که ماني له چوارسه د سال له مه و پيشه وه فيري بده خوي کردوو، نيشتماکه يشماني خستوته خوارترين په لي کزيي و سه رگه ردانييه وه من به رامبه ر خاوه ن شکۆتان هه موو رپزيک له دلایه، به لām ئه م رپزگرتنه په کي ئه وه م ناخات که له سه ر بچوک ترين کاروباري زبانه خش به نيشتمانه که م، به رامبه ريتان بکه م چونکه هه ر وهک خۆتان ئه زانن، ئوالي ئه ستۆم به جگار گه وره يه منيش له ده رووني خۆم ئه ترسم.

تکايه خاوه ن شکۆهتان هيچ گونانتيک نه بات له م راستيانه ي که بۆتاني ده رته خه م چونکه ئه بي عوسمانيه کان، هيتزو تواناي ئه وه يان هه بي، که به ده ستي خۆيان کاروباري خۆيان بکه ن و راستي بکه نه وه.

ئاخۆ ئه زانن واتاي ياساچيه له ناو نه ته وه ده ستووريه کاندان؟ وه رامي ئه م پرسه زۆر به ئاساني ئه درپته وه ليک دانه وه و رۆشنگردنه وه ي ناوي ئه ويش ئه وه تا: که پرواتان به من و به پياوه کاني تري نه ته وه هه بي.

گه وره ي خۆم! نو رۆژي خستي به سه را چوو، که پيشنيازه کاني منتان وه رگرتوو و خستوتانه ته پشت گوي من ئيوه واديته پيش چاو، که ئه و ياسايانه تان ناوي، که ئه وه نده ي که لويه لي کريکار بۆ فرمانه کهي پيويسته، ئه وه نده يش ئه وانه بۆ کاروباري

گشتی پیتوستان هیچ فرمانیکیش بی که لویه لی فرمان پیک نایت تکایه بم به خشن که بلیم: ئیوه بهم کرده ویه تان، دست نه که ن به پروو خاندنی فرمانره وایبیه که، که ئیمه لهم کاته دا خه ربکین دروستی نه که یه ووه خو نه گهر نه یشتانه وئ، له بهر نه هویانه، دهستی من له فرمان بکیشنه ووه، تکایه جله وی کاروباری گشتی به که سیکی وا بدن، که به دلی خاوهن شکوه تان بجولیتنه ووه. به لکو نه و بتوانی فرمانره وایبیه که، لهم قوره ی ئیستا تیی که و تووه، ده ری بهیتی).

بج گومان مه دحمت پاشا، له ناردنی نه نامه یه یدا بو خونکار عه بدولحه مید، تووره یی خوی نوواند به لکو هه له شه یی کرد چونکه خوی ناماده نه کردبو بو به رامبه ربی کردنی نه و نه نجامانه ی که چاوه پروان نه کرا لیوه ی په یدا بن به لام نه ویش دیاره که مه به سی له ناردنی نامه که، هوروزم بردنه سه ری نه بو، هه روه ها قین هه لساندنیشی نه بو به لام چ خونکاریک به وه رهوشی چاککراوه، که دلنیا کرابیت یا خود سه ر زه نشت کرابیت؟ دوورنییه مه دحمت پاشا، نه و نامه یی له جیاتی خو کیشانه ووه له فرمان دانای که له دوی نه ووه واز له فرمانداری بهیتی و بگه ریتنه ووه سه ر پیتشه وایب کردنی نه وانه ی به رهنگاری زورداری نه بن و ده ستور نه پارتیزن به لام میژوو تووماری کردوه که عه بدولحه مید له و زورزاتر بووه، چونکه تا شوین پیتی خوی قایم نه کردایه، هه نگاوی تری نه نه نا هه روه ها به و جو ره ییش جولایه ووه، که دهستی خوی و ه شانده له مه دحمت پاشای خاوهن ده ستور که نامه که ی مه دحمت پاشای وهرگرت، ده موده ست، بیانوی دوزیبه ووه له هه موو نه و سه رکرده ای که سه ر به مه دحمت پاشابون، هه موویانی له پایته خت دوورخسته ووه سه رده تای نه وانه: (سلیمان پاشا) بو، که دوستیکی هه ره دل سوژی مه دحمت پاشا بو له ویش دلنیا بو که له شکره که ی نه سه مبول دل سوژ بو بو (ره دیف پاشا) ی دوزمنی هه ره گه وری له شه وی ۱۸۷۷/۱/۲۴ دا فرمانی پیتدا، سه ربازه کانی، پؤل پؤل دابه ش بکات به سه ر چه قی ریگاگان و ده رکی شه قامه کان و ساختمانه گشتیبه کانه هه موو شتیکی واقیم گرتبو، نه تگوت نیشتمانه که ها ئیستا، ها کاتیکی تر هه لگپر و وهرگپر بکری پاشان (سه عید پاشای ئینگلیزی) ی ناردنه کن (سنگی هه ره گه ووه)، نه وازی شاهانه ی پی گه یاند، پیتی گوت خونکار هه موو پیتش نیازه کانی نه وی پی باشه و په سه ندی کردون داوی کرد له گه لیا بجی بولای عه بدولحه مید، مه دحمت پاشا هیچ له وه دوودل نه بو ده موده ست هه ستاو له گه ل (سه عید پاشا) دا چووه ناو گالیسه که یه که وه که بردنی بو کوشکی خونکار.

که گه یشتنه نه وئ، که موئیک له نه فسه ره کانی عه بدولحه مید. چوارلایان لی گرت و (سه عید پاشا) پیتی گوت تو ده ست له فرمان کیشراوه ته ووه.

نه ویش نه و دنگه ی به دلکی مه رده ووه و که م ترخه میبه که وه وهرگرت هه ر نه وهنده ی گوت: (خوا یارمه تی نیشمانه کم بدات!)

پاشان (سه عید پاشا) له وه ی ناگادار کرد که دوور نه خریتنه ووه بو نه وروپا که مه دحمت پاشایش هوی دوورخسته ووه که ی خوی لی پرسی، چوچاوی به خونکار که وت و گه رایه ووه و پیتی گوت: به ندی ۱۱۳ ی یاسای بنچینه یی، ده سه لاتی داوه به خونکار که هه رکه سی، کارگپری بالباز له بونی مه ترسی بکات، که نه بی به هوی تیک دانی ناسایش و نارامی گشتی، خونکار نه توانی له خاکی عوسمانی دووری بخاته ووه.

(عومره فه وزی پاشا) ی کارگپری بالبازیش، به مووری خویبه ووه دوو نامه ی نووسیوه بو خاوهن شکو، نه و سامناکیبه ی تیا پیشان داوه نجا که (سه عید پاشا) هه ر دوو نامه که ی پیشاندا، له یه کیکیاندا نووسرابوو: یه کییک له سه ره تا تکیکه ره کان له نه فسه رتیکی بیستوه، به ها وریبه کی خوی گوتوه له یه کییک له چایخانه کانه: مه دحمت پاشا به م زوانه فرمانداری کوماری ئاشکرا نه کات له خاکی عوسمانیدا، خویشی نه بی به سه روک کومار مه دحمت پاشا نامه که ی تری نه خوتنده ووه به زرده خه نه یه کی و شکه وه گوتی: (نیشتمانه کلله که م وه ک نه خو شیک وایه، شاره زاترین پزیشکی هاتبیتته سه ر، ده رمانیشیان کردی، له وه دابی ئیمرو، سه یینی چاک بیته ووه، به لام دوزمنیک به دزیبه ووه ژه هری ده رخوا رددابی له ناو ده رماندا و به کوشتی دابی).

ئیتر نه وه ی گوت و هه ستا پروات بو ده ربه ده ربیه که ی (سه عید پاشا) یش له وکاته دا هاته وه ژووری و نه وازی خونکاری پی گه یاند، پیتی گوت: (خاوهن شکو به لیتت نه داتی، که زوو به زوو نه تگه ریتنه ووه نه سه مبول) نه ویش وهرامی دایه ووه پیتی گوت: (داخه که م، تا نه گه ریبه ووه خونکار له م کوشکانه دا نامینی تا بیبیم!) . نجا (سه عید پاشا) پیتج سه د لیره ی خسته به رده می گوتی: (نه می شس دیاری خاوهن شکوی گه وره مان وهری گرن بو به خت کردنی له ریگی کچه که تاندا).

مه دحمت پاشا، پاره که ی لی وهرنه گرت، پیتی گوت: (من له و به ندانه نیم که پیتوستم به به خشیشی گه وره که مان بی بام نه م پاره یه له گه نجینه ی مو سلمانه کانه میبیتنه ووه!).

پاشان ده موده ست بردیانه که شتیبه که وه که ناوی (عزه دین) بو. پؤلیک له

سهر بازه‌کانی چه‌رکه سه‌کان چوارلایان گرتبوو، (نهرهت پاشا) سهر په‌رشتی نه‌کردن نه‌یان هیشته چاوی به‌خا و خبزانه‌که‌ی بکه‌وئ، یان بزانی بۆ کوئی نه‌نپنن، ده‌موده‌ست له‌و که‌شتیه‌دا په‌وانه‌یان کرد له‌و کاته‌دا که‌ که‌شتیه‌که، ده‌ریاکه‌ی نه‌پریی. خونکار عه‌بدو له‌مه‌ید (أدهم پاشا) ی بانگ کرده‌ کۆشک، پایه‌ی سه‌رۆک وه‌زیری پت به‌خشی له‌ به‌یانیی رۆژی دوا‌ییدا، فه‌رمانی دامه‌زرانه‌که‌ی ده‌رکا.

چ له‌ نه‌سته‌مه‌بولدا، چ له‌ خاکه‌کانی تری عوسمانیدا، به‌ده‌ریه‌ده‌رکردنی مه‌دحه‌ت پاشا دلگیربوون و کردیانه‌ مقۆمقۆ ئازادیی خوازه‌ ده‌ستوورییه‌کانیش، تۆقین له‌ترسی زه‌بروزه‌نگی سه‌رکرده‌ی له‌شکر نه‌یان و پرا هیچ کاریکی دۆژمانه‌ بکه‌ن به‌رامبه‌ر خونکار. له‌گه‌ل نه‌وه‌شا، که‌ زۆر مه‌ترسییان هه‌بوو، له‌ پاراستنی نه‌و ده‌ستووریی که‌ پیتشه‌واکه‌یان، له‌ پاشا په‌نج و کوپره‌وه‌رییه‌کی زۆر بۆی ئاشکرا کرا، به‌لام چونکه‌ ریکوپیتکی خستنیکی فرۆفیلانه‌یان نه‌بوو، هه‌روه‌ها هۆگرییه‌کی ته‌واویشیان نه‌بوو پیکه‌وه‌ که‌ پشت نه‌ستوور نه‌بن له‌ یه‌کتی، هیچیان بۆ نه‌کرا.

(مابین) یش وای بلاوکرده‌وه، که‌ له‌کن مه‌دحه‌ت پاشا چه‌ند قاقه‌زیتی وای گیراوه‌ که‌ ناپاکیی ده‌رته‌خه‌ن، له‌ به‌ر نه‌وه‌ ده‌ستی له‌ فرمان کیشایه‌وه و له‌ خاکی عوسمانی دووری خسته‌وه فه‌رمانی دایه‌ رۆژنامه‌کانیش بنوسن مه‌دحه‌ت پاشا خه‌ریکی گه‌ له‌ کۆمه‌کییه‌ک بوو، بۆ له‌ ناو‌بردنی خبزانی خونکاری^(۱) بۆ گۆرینی فه‌رمانه‌وایی عوسمانی و کردنی به‌کۆماری، بۆ کردنی خۆیشی به‌سه‌ره‌ک کۆمار، دانیشتوانی خاکی عوسمانی نه‌و ده‌مه‌یش، هیشته‌ رانه‌هاتبوون به‌خویندنه‌وه‌ی (چاوپراو و درۆی فه‌رمانه‌وایی) یه‌وه، له‌ به‌ر نه‌وه‌ بوون به‌دووبه‌شه‌وه‌ هه‌ندیکیان پروایان به‌وقسانه‌ کرد، هه‌ندیکیشیان پروایان پت نه‌کرد هه‌ندیکیان پشتیوانییان کرد، هه‌ندیکیشیان به‌درۆیان خسته‌وه‌ به‌لام رۆژنامه‌ به‌ناویانگه‌کانی نه‌وورویا، راستیی که‌ یه‌نوبه‌ینه‌که‌یان ده‌رخست نه‌یانگوت: خونکار له‌ بیروباوه‌ری مه‌دحه‌ت ترسا، بۆیه‌کا دووری خسته‌وه‌. نه‌ویش بۆ نه‌مه‌ی، که‌ خۆی به‌ئاره‌زووی خۆی ده‌ست درپژی و زۆروسته‌م بکات ئیتیر نه‌و ده‌نگه‌ له‌ خاکی عوسمانیدا بلاو بووه‌وه. وایان گتپه‌یه‌وه، که‌ کاتت (مسیوتییر) ی سه‌رۆک کۆماری فه‌ره‌نسه، ده‌نگی لابردنی مه‌دحه‌ت پاشا و دوورخستنه‌وه‌که‌ی بیستبوو، به‌هاورپیکانی خۆی گوتبوو: (نه‌و که‌سه‌ی خونکاری خسته‌وته‌ سه‌ر نه‌م فاکوفیکه، گه‌وره‌ترین دۆژمنی تورکیایه‌).

(۱) وه‌یان: به‌مه‌اله‌ی پاشایه‌تی (خه‌لیفایه‌تی) عوسمانی.

(قیکتۆریا) ی شازنی ئینگلیزیش گوتبووی: (وادیاره‌ تورکه‌کان خه‌ریکن خۆیان بکوژن). (فرانسوا جۆزیف^(۱)) ی شاهه‌نشاهی (نهمسه‌) یشس گوتبووی: (ئای نه‌ته‌وه‌ی تورک، چه‌ند دوورن له‌ چاککردن و راستکردنه‌وه‌ی کاروباری گشتییانه‌وه‌!). به‌لام چاری پرووسیا، نیشانیکی به‌خشی به‌ (سه‌رکرده‌ ئینگناتییف) پاشان نه‌وه‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌، له‌سه‌ر ئامۆژگاریی وه‌زیری ده‌ره‌وه‌ی پرووسیا هه‌ر به‌وه‌نده‌ وازی هیتا که‌ دیارییه‌کی شاهانه‌ی پیتشه‌ک ش بکات.

ئیتیر له‌وه‌وه‌ رۆژنامه‌کانی نه‌وورویا، ده‌ستیان کرده‌وه، به‌هوروژم بردنه‌ سه‌ر فه‌رمانه‌وایی عوسمانی، په‌نجه‌یان نه‌کیشا بۆ رزگارکردنی که‌مایه‌تییه‌ گاوه‌کان، که‌ به‌شیکتی زۆر پتووستیان دانه‌نا توانج و پلاریشیان نه‌گرته‌ گالتنه‌و گه‌پی نه‌و ده‌ستووریی که‌ به‌و جووره‌ سه‌رگه‌ردانییه‌وه‌ دوا‌یی هات نه‌مانه‌ هه‌موویان، کاریان کرده‌ سه‌ر بازاره‌کانی جیهان. خاوه‌ن سامانه‌کان، پروایان کزیوو به‌تورکیا، نه‌وه‌نده‌ پشتیان پت نه‌ته‌به‌سه‌ت نرخ‌ی دراوه‌کانی به‌جگار هاته‌ خواره‌وه‌ خاوه‌ن قه‌واله‌کانی ده‌ستیای عوسمانیش هوروژمیان برده‌ سه‌ر فه‌رمانه‌واییه‌کانی خۆیان، داوای نه‌وه‌یان لێ نه‌کردن که‌ ده‌ستیایه‌کانیان له‌ فه‌رمانه‌وایی عوسمانی بۆ بسپننه‌وه‌ بۆ نه‌و مه‌به‌سه‌یش (ده‌زگای ده‌ستیای گشتی) له‌ فه‌رمانه‌وایی عوسمانیدا دامه‌زرتین.

له‌ ده‌ریه‌ده‌ریتیدا

سه‌رۆک وه‌زیریتی مه‌دحه‌ت پاشا، له‌سه‌رده‌می عه‌بدو له‌مه‌یدا هه‌ر ۴۸ رۆژی خایاند له‌ رۆژی ۱۸۷۷/۱/۲۴ دا له‌ فرمانه‌که‌ی ده‌ستی کیشرایه‌وه‌ و، له‌ نیشتمانه‌که‌یشی ده‌ریه‌ده‌رکا^(۲) نه‌و ساکه‌ ته‌مه‌نی، هیشته‌، په‌نجاوپینج ساڵ بوو له‌و رۆژه‌وه‌ تا شه‌ش ساڵ، خۆ به‌ختکردنی مه‌دحه‌ت پاشا نه‌برایه‌وه‌. به‌لام نه‌ته‌وه‌ی تورک مه‌دحه‌ت پاشای له‌ بیهرنه‌چوووه‌ له‌ پاشا ده‌ریه‌ده‌رییه‌که‌ی نه‌و، به‌مانگ و نیویک، له‌ رۆژی ۱۸۷۷/۳/۴ دا، که‌ رۆژی کردنه‌وه‌ی یه‌که‌م کۆری نه‌ته‌وه‌ی عوسمانی بوو، ئاگری نیشتمانی په‌روه‌ریی

(۱) فرانسوا جۆزیف ۱۸۳۰-۱۹۱۶ له‌ دایکبووی وییه‌نایه، له‌ ۱۸۴۸ دا ئیمپراتۆری نه‌مساو مه‌لیکی هه‌نگاریا بوو، له‌ ۱۸۵۹ دا شه‌ری نیوان نه‌مساو ئیتالیای کرد و به‌رامبه‌ر فه‌ره‌نسا وه‌ستایه‌وه‌ و دژی پرووسیا له‌ ۱۸۶۶ دا جه‌نگا، له‌ ۱۸۶۷ دا هه‌نگاریای لێ جیا بووه‌. به‌شه‌ری جیهانی یه‌که‌مه‌یشدا گه‌یی (۱۹۱۴-۱۹۱۸).

(۲) مامۆستا نه‌م زاراه‌یه‌ی به‌رامبه‌ری (نفی = دورخستنه‌وه‌) داناوه‌.

به ربووه دلی کۆمه لێکی گهوره له شاگردانی خوێندنو و خوێندنهوارهکان، له بهر نه بوونی مه دحه ت پاشا له کاتی کردنه وهی ئه و کۆر ده دا، که چی خاوه نی هونه ر و مه ردا یه تبی هه ره گه و ره بو له دامه زان دنیا، که دیبا ن له و رۆژ ده دا ئه و دیار نییه و له ده ره ده ربی دا یه، به زه بیبا ن به ویش و به خویشیا ن داها ته وه، بانگیا ن راهیشت که له رۆژی دواییدا خویشاندانێک بکه ن له کات و جێگه ی دیار دیی کرا وا، بۆ رۆژی دوایی، له چه ند جیگا و مزگه و تیکدا، به گه له به ک ها و نیشتمان ه کانه وه کۆبو نه وه پاشا ن هه موویا ن له یه ک کاتدا، له یه ک جیگه دا کۆبو نه وه، ئنجا روویا ن کر ده کۆشکی عه بدولحه مه يد که یاریده ده ره که ی عه بدولحه مه يد، گه بیشته لایا ن بۆ زانی نی ئه و کاره ساته، پشیا ن گو ت، نه ته وه له فه رمان په وایی تازه رقی هه لسا وه و حه زیشی لی ناکا ت.

تکایش له خونکار ئەکات که مه دحه ت پاشا له ده ره ده ربی هه که ی به ییت ته وه ئه سته مبول و جلّه وی فه رمان دا ریشی بدا ته وه ده ست سه رکر ده ی له شکریش که (ره دیف پاشا) یه، له گه ل (مه حمود پاشا) ی زا وایدا، له فه رمان ده ستیا ن بکیشی ته وه، و له خاکی عوسمانیش دووریا ن بختا ته وه.

یه ک له و پیا وه پیرانه ی که له خویشاندانه که دا بوون، گو تی: ئه گه ر خونکار ئه م خوا ستانه ی نه ته وه یه جیبه چی نه کات، پیا وه ئایینی هه کانه مزگه و ته کانیان دا ئه خه ن و ناوی (جینشین) یش، خونکار، له و تار ی هه ینی دا نا هیتن.

یاریده ده ره که بیش ئه م قسا نه ی گه یان د به خونکار پاشا ن ها ته وه لایا ن، پشیا گو تن: خونکار به لێنی دا که له خوا سته کانیان بکۆلێ ته وه و بشیا ن هیت ته دیی. خو پیشان ده ره کانیان، دلایا ن خو ش بو بلا وه یان لی کر د.

به لام زۆری پی نه چو که خویشا ن ده ره کانه بلا وه یان لی کر دبو، نی وه ی شا گرده کانی (خویندنگای جهنگ) گیرا ن فه رمانیش درا، که ئه م خویندنگایه بگۆزیت ته وه بۆ (ئه رده نه) ته ماشا که ری گشتی بالبا زی گه رۆکیش) له فه رمان هه که ی ده ره یی ترا. ژماره یه که ی زۆریش له وانه ی که سه ر به مه دحه ت پاشا بوون، پی ئه مه ی ته ماشای ئه وه کرابێ که له خویشاندانه که دا بووین، یاخو د نه بووین، هه مو ده ره ده ره کرا ن.

له گه ل ئه م هه مو زه برۆ نه گه یشدا، نه یان توانی خو شه ویستی پاله وانی ده ستوور و پیغه مبه ری سه ره سته ی له دلی شا گرده کانه ده ره وه رۆژیکیا ن ناوی شا گرده کانی خویندنگای جهنگ ئه خویندرا یه وه بۆ ئه مه ی بزانی کۆ دیا ره و کۆ دیار نییه، که چی له دواییدا له با تی ئه مه ی بلین: بژی خا وه ن شکۆ، خونکار!

گو تیا ن: بژی مه دحه ت پاشا! ئه مه عه بدولحه مه يدی تو قان د فه رمانیدا، به ووردی له م کاره ساته بکۆلته وه جه زه به یه که ی باشیش به وشا گرده سه رکیشا نه بگه ین ئه و کاته له ئه سته مبولدا بیست هه زار شا گردی زانست هه بو، که له مزگه و ته کانا ن ئه یان خویند ژماره یه که ی زۆر له و شا گردانه و له شا گرده کانی خویندنگای جهنگ، له نا و که شتیبه کدا که ناوی (عسیر) بو، ره وانه کرا ن بۆ به ندیخا نه ی (عکا).

ناوی مه دحه ت پاشا، له تورکیادا، وه ک نیشا نه یه که ی ئازادی و سه ره سته ی و خو به خت کر دن له پشیا ویا ندا هه رمایه وه له و کاتا نه دا که شا گرده کانه و خه با تکه ره نیشتمان په ره ره کانه و خا وه ن بیره ئازادیخوا زه کانه ئه نیرا نه به ندیخا نه کانه و جیتی ده ره ده ربی، یاخو د بۆ کوشتن راپیتج ئه کران ئه وانه هه موویا ن به ده نگیکه ی به رزه وه ژیا نی مه دحه ت پاشیا ن دا وانه کر د.

هه ره ها خونکاریش، هه رچه ند شو ریشیک به ریا ببوا یه له خاکی عوسمانیدا، یا ن بزو تنه وه یه که ی شو ریشگیرا نه په دابا ببوا یه یاخو د ده نگیک به رزبوا یه ته وه، دا وای ئازادی بکات، ده موده ست جیتی ئه دا به مه دحه ت پاشا، (ئه و تا ونا به ری که رتیگای له هه مو ونا تیک ئه دا و له خشته ی ئه بر دن و بۆ ئه نجامی خرا پی کیش ئه کر دن!)

هه ره ها مه دحه ت پاشا، نیشتمان و نه ته وه که ی خو ی له بی نه چو وه هه مو ده م بی ری له وه ئه کر ده وه که به که لکیا ن بی ت و له پشیا ویا ندا خو ی به خت بکات ئه و که شتیبه ی ئه ی بر د بۆ جیگای ئا واره یی، له شاری (ناپولی) دا دا ییه زان د، له ویدا مانگیک مایه وه پاشا ن چو وه (ئیسپا نیا) له ویشدا دو ومانگی رابو ارد له ویشه وه چو وه (پاریس)، پاشا ن چو وه (له نده ن) ما وه یه که ی درێژ تیا مایه وه ئه و فه رمان په واییه ی که ها تبو وه جیگای فه رمان په واییه که ی ئه و، وازی له و چا ککر دن و راست کر دنه وانه هیتا که مه دحه ت بریا ری له سه ر دا بو هه ر فه رمان به رتیکیش ئه و دا ینا بوون، له فه رمان ده ستیا ن کیشا نه وه ئیتر له و سا وه پشپوی و شو ریش که وه ته خا که کانی (بالکان) هه و رووسیای چاریش، ئه وه ی کر د به بیبا نو، له گه ل فه رمان په وایی عوسمانیدا شه ری هه لگیر سا ند و له لای روو با ری (تونه) ⁽¹⁾ وه هور وژمی بر ده سه ری با وکی ئازادی خوا زانیش، هه رچه نده له جیگای ده ره ده ربی دا بو، به لام که بیستیبه وه نیشتمان هه که ی تووشی شه ر کرا وه، خو ی پی نه گیرا،

(1) (رووباری (دانوب- الطونه) رووباریکی گه وریه له رۆژ ه لاتی ئالمانه وه دیت و به زۆر ترین ولاتانی به لکاندا تیده په ری تا ده رتیه ده ربیاری ره شه وه، بۆ ها تو جوی ناوی به کار دی. له مه وه ر با سکر اه.

و چاپی کرد، له پش پش بینیی فه زمانه وایی عوسمانییه وه نووسیوی بۆ ئەندامه کانی کۆگره که ههریه که دانه به کی پیشکش کردن خونکاریش وای هاته پیش چاو که ته ووژمی تیکۆشانی مه دحت پاشا له پیناو چاکه ی فه زمانه وایی عوسمانیدا به ووژه له خاکی نه وروپادا، له وانه به که مه ترسیی لی په دابیی که واته وای پی نه وی که له نه وروپاوه بگه ریتته وه خاکی عوسمانی تا هه موو ده له ژیر چنگی خۆیدا بی و پیاوه کانیسی چاو له هه لسان و دانیشتنی بپن له سه ره نه مه (سه عید پاشا) دهستی کرد به نامه کاری له گه لیا، تا خسته سه ره نه وه ی که بگه ریتته وه خاکی عوسمانی له ودها به قسه ی دۆسته کانی خۆی نه کرد که نامۆژگارییان نه کرد نه گه ریتته وه ده مو ده ست له پاشا نه وه پاسارده ی عوسمانی له (له ندهن) دا چاوی پیکه وت پیشی گوت که خاوه ن شکۆ خونکار لیتی خۆش بووه مانگانه به کی دوو سه د لیره بیسی بۆ پرپوه ته وه فه زمانیسی داوه که خۆی و خیزانه که ی له دوورگه ی (کریت)^(۱) دا دانیشن به ناوی یارمه تیشه وه هه زار لیره ی بۆ نارده وه ههروه ها بپاریسی داوه که پینچ سه د لیره ش بدات به خیزانه که ی، که له سه ره که شتییه کی تاییه تی نه یان نیرین بۆ (کریت) له پاشا نه مه ی دوو مانگ له دوورگه به دا مایه وه، له (مابین) وه تی گه پینا که به کییک له پیاوه کانی دیتته (کریت) و له وی به لیتی پیوست له مه دحت پاشا وه نه گریت!

= هه روا بۆسه وه هه رسکیش سه ره به خۆیی خۆیان وه رگرت، رووسیاش (باطوم و نه زن و قارس) ی بۆ خۆی پچری. دیاره زۆری ده وله ته کانی به لکان نه شیه و ریکه وتنه یان به لاره سه ته میوو؛ چونکه سه روه ری تبایدا بۆ ره گه زی سلاقی بوو، هه روا ئینگلیز و نه مساش به نده کانی په یان نامه که یان زۆر لاگرانوو چونکه دهستی رووسیای له و ناوه دا به ره لالا کردبوو، جا قه یسه ری رووسیای ناچار کرد که به نده کانی نه په یان نامه به بخاته به رده م کۆنگره یه که له (به رلین) ده گیری و (بسمارک) سه ره کایه تی ده کات. بۆیه له کۆنگره ی به رلینی (۱۸۷۸) دا سه رجه م به نده کانی سان ستیفانو به شتیوه گۆران که له زۆریه به به رزه وه نده کانی رووسیادا، هه روا له و کۆنگره به دا ده رکه وت که ده وله تانی نه وروپا به ته وای تیروانیی خۆیان به رامبه ره ده وله تی عوسمانی گۆری و ده ستکرا به چاره سه رکردنی (مه سه له ی رۆژه لات) به به کالاکردنه وه ی نه و ئیمپراتۆریه ته و به ش به شکردنی به پیتی نه ته وه و ره گه زه کانی، هه روا نه وه ش ده رکه وت که له و دنیا به دا بۆ پیاوی لاواز و کز و داماو جیگایه ک نامینیتته وه و ئیتر چی دی متمانه به به لیتن و چاکسازیه کانی سولتان ناکری.

(۱) کریت یان (نه قریطش): دوورگه به کی یونانییه له ده ریای سپی ناوه راستدا، — ۴۲ هه زار که سیکی تیا دایه، شارستانیه تیکی کۆنی واهه رچاوی تیا دا بووه که په لی کوتاوه بۆ که ناره کانی رۆژه لاتنی ده ریای سپیش، له شاره به ناوییه کانی نه م دوورگه به: کانی، کاندی (هیراکلیون).

پاشان فه زمانیکی پی درا که کراوه به سه ره داری سوریا. مه دحت پاشا له وکاته دا هزی له فه زمانه به ری نه نه کرد. تکای له خونکار کرد که وازی لی به پیتی سه ره وک وه رامی دایه وه که نه م پایه به، خونکار خۆی بۆی هه لێژاردوه که شتییه کی تاییه تیشی بۆ نارده وت که بتگه پینته (بپروت) ئیتر نه ویش هه چی پی نه کرا بی ده نگ بوو.

مه دحت پاشا، هیتی له به را نه مابوو نزیک ته مه نی پیره تی بوو بووه وه له گه ل نه وه شا، هه ره نه وه نده ی گه یشته جی فه زمانه که ی، ده ست به جی ده ستی کرد به ریکو پیک خسته نی سوریا، که نه و ده مه به خا که پیشکه وتوه کانی خا که کانی عوسمانی دانه را، ناوبانگیسی به وه ده رکردبوو که زه وییه که ی به پیتته و رۆله کانیسی زه ره کن.

له پیش هه موو شتیکا خوی دایه چاککردن و راستکردنه وه ی کاروباری خۆیندنگا کانی و بلاو کردنه وه ی هه لێژارد و کۆمه لکی لی دروستکردن له هه ندی ده وله مه ندانان پیناکی کۆکرده وه و هه ندی له مزگه وته کانی پی چاککرده وه و کردنی به خۆیندنگایانی منالان، که له هه ره که یاندا سه د و په نجا تا دوو سه د شاگردی تیا بوو بۆ نه م مه به سه هه ندی له ده ستکه وتی (..... = اوقاف) ی ته رخان کرد له شاره کانی تریشیا خۆیندنگای ده لاکرده وه دانیشتوانی (بپروت) یشی هانه دا، که (کۆمه لی مه به سی چاکه) و (کۆمه لی گولی چاکه) دایه زرتین پاشان رووی کرده، کاروکرده وه ی ناوه دانی و پیش خسته نی بازرگانی و پیشه سازی خۆیندنگایه کیش کرده وه بۆ پیشه سازی و هونه ره له وکاته دا که مه دحت پاشا خه ربکی ریکو پیک خسته نی کاروباری سوریه بوو نه سه ته میو له مقومقوی تی که وت به بۆنه ی دوورخسته نه وه ی (مه حمود پاشا) ی زاوايه وه و کردنی به سه رداری (ته رابلوسی رۆژتاوا) ههروه ها به بۆنه ی دوورخسته نه وه ی (ره شید پاشای گه وره) وه بۆ (مه غنیسیا)^(۱) پیری موسلمانان (حه سه ن نه فه ندی خه یرو لالا) وه بۆ (قۆنییه)، ناویژیکه ری له شکر (قاسم ملا) بۆ (کۆتاهیه)، (نه مین نه فه ندی) بۆ (قۆنییه)، (سیفه دین) بۆ (حلب)، (نه حمد نه فه ندی شیروانی زاده) بۆ (دیاریه کر) که نه وانه زۆریان دۆستی مه دحت پاشا بوون، سه ره به و بوون له بیروباوه ریا.

(۱) مه گنیسیا: شاریکه له رۆژتاوا ی لیدیا (تورکیا ئیستا) به سه ره (هرمۆس) وه، لیره دا بوو (سکیبون) به سه ره (نه نتیو فسی سیه می سلوقی) دا زالبوو، له ۱۸۹ پ. ز. نه مرپ به (مانیسا) ناو ده بری، گه لی مزگه وتی جوان و قه شه نگی تیا دایه، جیگای بازرگانی دانه ویله به له و رووکاره دا.

لهو سهردهمه دا كۆرى نه ته وه له نهسته مبولدا كۆبووه وه هه ندى له نوينه ره نازادى خوزه كانى هوروزمىكى به هيزيان برده سهر نه ندامه كانى فه زمانه واپى سه باره ت به وهى كه نيشتمانه كه يان خستوته گپژاوى جهنگه وه، تووشى گه رو گپچه لىكى وايشيان كردوه كه ناتوانى سهرى لى دهر به پىنى.

ئهو نوينه رانه له ناو خوياندا برپارىندا، پشت به ستن له هه ندى له وه زيرانه بكيشنه وه چهند و چوون له گه ل (مه حمود نه ديم)ى سه رۆك وه زيردا بكرى، له گه ل هه ندى سه ركردهى له شكريشدا بكرى كه به هوى كه م تهرخه ميبانه وه له شكر تووشى سه رگه ردى هاتوه.

عه بدولحه مريد، كه به مەى زانى، وه زاره ته كهى خست، پايله (سنگى هه ره گه وه = الصدر الأعظم) یشى لابردي كردى به پايله سه رۆك وه زيرى، وهك فه زمانه واپىسه دهستور بيه كانى تر سه رۆك وه زيرى تازه شى سپارد به (ئه حمده فيق پاشا) به م جوړه، بى نه مەى نوينه ره كان داوا بكهن، خواسته كانى جيبه جى كردن نه وهك بگوترى: به زۆر نه م راستكرده وه بيه يان پى كرد پاشان خونكار كۆرپىكى نيشتمانى گه وه رى گرت، له كۆشكه كهى خويدا.

ئه ندامانى فه زمانه واپى وه هه ندى له نوينه ره وه زيركه كانى پيشوو خاوه ن بيه ركه كانى بانگ كرد بۆ نه مەى له وه بكۆلنه وه، كه چۆن فه زمانه واپى له دهست چاو چنوكى رووس و ئينگليز پيارتزن نهو چارانهى بوى دۆزرا بوونه وه، بۆيان خويندرايه وه، يهك به يهك به نوشتانده وه سهر وه په سه نديان كرد له ناكو (ئه حمده افندى) نوينه رى ئيزمير و يه كىك له نوينه رانى كۆرى نه ته وه كه لهو كۆبوونه وه بيه دابوون، راست بووه وه و، به هه موو گه رموگور بيه كى بيه رباوه ر و نازا بيه تيبه كه وه گوتى:

(ئيوه كاتىك پرس به ئيمه ئه كهن، كه هه ل له دهست چوه ئيوه ئه بوو ئه وكاته پرستان به ئيمه بكردايه كه خو رزگار كردن له م تهنگوچه له مەيه له توانادا بوايه كۆرى نه ته وه، هه رگيز لى پرسينه وهى ئه م باره ناخاته نه ستوى خۆى، كه به پى ناگادارى و پرسى نهو په يدا بووه بيجگه له وه، نهو كه ينه وه بيه نانهى كۆرى نه ته وه گفوتگوى له سه ر كردوه و برپارى له سه ر داوه، گوتى نه دراوه تى له بهر نهو قسه كه م دووباره ئه كه مەوه، كه كۆرى نه ته وه، لى پرسينه وهى ئه م باره ناخاته سه ر نه ستوى خۆى، كه ئه م تهنگوچه له مانه لى په يدا بووه...).

خونكار له وه قينى هه لساو تووره بوو له داخا هولى كۆبوونه وه كهى به جى هيشت پاشان رووى كرده پياوه كانى خۆى كه له هه موولا يه كه وه، به هه له داوان خويان گه ياندى پى گوتن:

(من زۆر به هه له داچووم، كه كاروبارى نه ته وه به نه رمميه وه هه ل نه سورپىم منيش له وه دا، پى شوپنى خوا لى خو ش بووى باوكم، (خونكار عه بدولحه مريد) م هه ل گرت... وا پتويست بوو كه به ئامۆزگار بيه كهى باپيرم (خونكار مه حمود) م بكردايه، كه نه يفه رموو ئه بى له گه ل نه ته وه دا به زه روزه نگ بچوولت يته وه). زۆرى پى نه چوو، عه بدولحه مريد، له سه ر ئامۆزگار بيه كهى باوكى رۆيشت به رپوه له ۱۳/۲/۱۸۷۸ دا فه زمانىكى ده ركرد، كۆرى نه ته وهى هه لوه شانده وه.

بۆ ماوه بيه كى ناو نه رپاويش ده ستوورى هه لگرت بيه انوه كه يشى نه وه بوو، كه فه زمانه واپى، له تهنگوچه له مەيه كهى وا دايه، كه به وجۆره نه بى كاروبارى هه لئاسورپى نهو لابردي ده ستووره سى سالى ته واوى خاياندا!...

رۆزى دوپى، خونكار فه زمانيدا، به زۆر چهند نوينه رىكى به ناوبانگيان له پايته خته وه ره وانه كرده وه بۆ خاكه كانى خويان، وهك: (به دران نه فەندى) نوينه رى بيروت، (مانوك نه فەندى) نوينه رى (حلب)، (خه ليل نه فەندى غانم) نوينه رى سوريه، (نافع پاشاى جابرى) نوينه رى حلب، (يوسف بگ ضياء) نوينه رى (قدس)، (ئه حمده نه فەندى) نوينه رى (ئيزمير)، (مسته فا نه فەندى) نوينه رى سيلانيك، (مسته فا بگ) نوينه رى (ياتيا)، (راسم بگ) نوينه رى (ئه درنه).

ئهو به ند و باوه يش كه هه بوو، كه گوايه مه دحه ت پاشا ياساى خونكارى هه ل نه گپتته وه و ئه يكات به ياساى كۆمارى له ناودا نه ما ئه مجاره دۆزمنه كانى نه وه يان بۆ رپك خست كه ئه يه وى سه ربه خۆبى بسپنى بۆ خاكى سوريه و عه ره به كانيش هان نه دات بۆ داوا كردنى جوئ بوونه وه. له راستيشدا، خونكار له وه ترسى هه بوو، كه له سه رده مى مه دحه ت پاشادا، سوريه بكه وپته حه سانه وه و پيشكه وتن و رپكوپتكييه وه دانيشتوانى سوريه يش قسه يان بپى به يهك و سوريه لى ده ست ده رچى له بهر نهو هه رچند پرۆژه كانى مه دحه ت پاشاى نه خرايه به رده م، يان به رپه رچى نه دايه وه، ياخود په سه نكردى دوا نه خست ئينجا كه نهو به ندوباوه يش بلا بووه وه، كه مه دحه ت پاشا سه ربه خۆبى ئه سپنى بۆ سوريه.

هه ندىك له هاو بيه روباوه ركه كانى دلخوش بوون و له م لاو له ولا لى ئه دوان هه ندىكيشيان له كۆبوونه وه گشتييه كاندا ئه يانقيرژاند: بژى مه دحه ت پاشا!

ئهو شتانه بوون به هوى به هيز كردنى هوروزمى دۆزمنه كانى بۆ سه رى.

فه رنه سه، ده ستى هه بوو له لوينا ندا. ئينگيلته ره يش چاوى برپبووه سوريه، نهو دوو

فهرمانره وایبیه‌یش، کاروبار ریک خستنه‌کانی مه‌دحت پاشیان به‌لاوه ستم بوو وایان ته‌هاته پیش چاو که به‌وانه ده‌سه‌لاتیان له دوو خاکه‌دا کهم ته‌بیته‌وه ته‌وانیش له ژیره‌وه به‌رنگارییان ته‌کرد به‌ندوبوایان لی بلاوته‌کرده‌وه داویان بو ته‌نایه‌وه مه‌دحت پاشایش نامه‌یه‌کی نارد بو سه‌رۆک وه‌زیریتی، ههر باریک له خاکه‌که‌ی ژیره‌ ده‌ستیا هه‌بوو پیشانیدا ئیمه‌ش زۆریه‌ی ته‌و نامه‌یه له خواره‌وه پیشان ته‌ده‌ین، که له نووسراوی (بیره‌وه‌ری مه‌دحت پاشا) وه‌هرمان گرتوه، لاپه‌ره ۱۱۴-۱۱۶ چونکه له میژوودا به‌گرنگ دا‌ئه‌نری:

(... له‌گه‌ل ته‌وه‌ش که ته‌م خاکه‌م له پیش ئیستاوه ناسیوه، بۆم ده‌رکه‌وتوه که باری ئیستای له باری کۆمه‌لایه‌تی و فرۆفیلی ته‌م خاکه له‌هی پیشووی ناکات چونکه ئینگلیزه‌کان و فه‌ره‌نسییه‌کان له چل سال له‌مه‌و پیشه‌وه خه‌ریکی ته‌م خاکه‌ن.

ده‌سه‌لاتی خو‌یانی تیا به‌هیز بکه‌ن شاخه‌کانی لوینانیان گه‌یانده‌وته ته‌م باری ئیستای. ئیستایش ته‌یانه‌وی خاکه‌کانی تری (شام) یش بگه‌یننه ته‌و باری لوینانی تیا به‌فه‌رمانره وایبیه‌کانی تریش، چاولیکه‌رییان ته‌که‌ن ته‌مه‌ریکاییه‌کانیش ته‌یانه‌وی پشتیوانی خو‌یان ئاشکرا بکه‌ن بو شاخی (نصیری)، ده‌ستیان کردوه، که پشتیوانی ته‌مه‌ریکا بخوازن ته‌لمانه‌کانیش ئاواره‌کانیان ته‌نیره‌ گوئی ئاوه‌کانی (قدس)، بو ته‌مه‌ی له دیتاهه‌ نزیکه‌کانی ته‌ویدا نیسته جییان بکه‌ن به‌کورتی هه‌موو فه‌رمانره وایبیه‌ک، چاوی بریوه‌ته خاکه‌کانی (شام)، ته‌یه‌وی پارچه‌یه‌کی بو خۆی لی بپچری.

ئیسپانیاییه‌کانیش، کل‌سیایه‌ک و خویندن‌گایه‌کیان لای (یانا) وه‌ دامه‌زراندوه، ته‌وانیش ته‌یانه‌وی به‌شی خو‌یان بپچرن له‌به‌ر ته‌وه‌ گاوره‌کان به‌ش به‌شیان لی هاتوه‌^(۱) هه‌ندیکیان ته‌یانه‌وی سه‌ر به‌ئینگلیزین هه‌ندیکیان میچکه‌ میچکه بو فه‌ره‌نسه‌ره‌کان ته‌که‌ن، (دروز)^(۱) ه‌کانیش خه‌ریک بوون، به‌پشت ته‌ستوووری ئینگلیزه‌وه فه‌رمانره وایبیه‌ک بو خو‌یان دا‌به‌زرتین به‌لام موسلمانه‌کان له ناو ته‌م هه‌موو

(۱) راستر: ... گاوره‌کان به‌ش به‌شبوون.

(۱) دروز (الدروز) تیپیک بووه (الدززی) و حه‌مه‌زی کوری عه‌لی دایان مه‌زراند، ده‌ستیاندایه بانگه‌شه‌کردن بو خه‌لیفه (فاطمی) یه‌کان؛ له سوریا و لوینان بلا‌بوونه‌وه، له سه‌ده‌ی پانزه‌هه‌مه‌وه میژویان به‌میژووی شاخی لوینانه‌وه لکاوه له ناخر و ئوخری سه‌ده‌ی حه‌قه‌ده‌مه‌دا هه‌ندیکیان چوونه سوریاوه له (اللجاه) و به‌رزاییه‌کانی حۆزندا نیسته‌جی بوون، بۆیه‌ نازده‌ کراوه‌ به‌ (جبل الدروز) ئیستا زۆریکیان وان له ئیسرائیل و هه‌ک هاو‌نیشتمانییه‌ک دا‌ده‌نری.

گه‌روگیچه‌لانه‌دا، سه‌رسام ماون، نازانن چی بکه‌ن که‌ینه‌وه‌ینه‌ی جه‌نگ باره‌گای (جینشین) ی خه‌ریک کردوه پیاوه‌کانی فه‌رمانره وایبیش ده‌ستیان نا‌په‌رژئی سه‌یریکی ته‌م باره‌ ناله‌باره ناخۆشه‌ی سوریه‌یه بکه‌ن ته‌و فه‌رمانانه‌ی له ته‌سته‌مه‌وله‌وه ته‌نیره‌ین ههر داوی سه‌ریاز و پاره ته‌که‌ن ته‌م جو‌ره پیشوویییه‌یش ده‌رگای دا‌گیرکه‌ری (استعمار) بو بیگانه‌کان ته‌کاته‌وه ته‌مانه هه‌مووی له‌وی بو‌هستی، کرده‌وی فه‌رمانبه‌ره‌کانی خاکی (شام) یش ریگای ته‌و دا‌گیرکردنه به‌جاریک ته‌کاته‌وه.

ته‌و فه‌رمانبه‌رانه، ههر بو خو‌یان تی ته‌کۆشن که‌لکی گشتییان واز لی هیناوه که‌سیان فرمانی خو‌یان نابین به‌هۆی کرده‌وی ته‌وانه‌یشه‌وه ره‌وشت و خووی هاو‌نیشتمانه‌کانیش خراب بووه کۆشتن و برین و تالان‌کردن په‌ره‌ی سه‌نده‌وه ئاسایشی گشتی به‌جاریک تیک چووه ژماره‌ تاوانه‌ گوره‌کان، له به‌شی (عکا)^(۱) و (صافیتا)^(۲) دا، له ماوه‌ی چوار سالدا، گه‌یشته‌وته نه‌وه‌د تاوان فه‌رمانره وایبیش هیشتا تاوان‌باره پیاو کۆته‌کانی بو ده‌رنه‌که‌وتوه هیشتا که‌سیکیشیانی سزا نه‌داوه زۆر جارن، تاوان‌باره‌کانیان گرتوه و به‌ریان داون له به‌ندیخانه‌ی (ته‌رابلوس) دا چهند که‌سیکی تیا‌بوو، فه‌رمانره‌وایی، بی بریاری دادگا، یانزه‌ ساله له به‌ندیخانه‌که‌دا هیشتبوونییه‌وه ناچاربووین به‌رماندان خو ته‌وباره‌ی که‌ لادی و گونده‌کان تیی که‌وتوو به‌ده‌ست (قائمقام) ه‌کانه‌وه، دلی پیاو ته‌نگ ته‌کات به‌لام ده‌سکه‌وتی فه‌رمانره‌وایی، له نامه‌یه‌کی تردا ئاگادارم کردوون هه‌روه‌ک پیشانم داوه باج یه‌کا و یه‌ک که‌م بوته‌وه ده‌یه‌کیش مالی هاو‌نیشتمانه‌کانی کاول کردوه که‌ینه‌وه‌ینه‌ی رسته‌که‌یش، که به‌هۆی ته‌وه‌وه، ده‌سکه‌وتی سالی پیشوو بوته‌ نیوه‌ی ده‌سکه‌وتی پیشووتر، ته‌م باری خراپتر لی کردوه.

(به‌کورتی ته‌م خاکه، ته‌مه‌ باریه‌تی ته‌وانه‌یش که بو‌له‌بو‌ل له‌م باره‌ ته‌که‌ن گاوره

(۱) عه‌کا: شاریکه له فه‌له‌ستین به‌سه‌ره‌که‌ناری ده‌ریای ناوه‌راسته‌وه، چل هه‌زار که‌سیکی تیدایه، کاتی خو‌ی قه‌لایه‌کی سه‌ختی خاچه‌کان بوو، بنکه‌ی سواره‌کانی (قدیس یوحه‌ننا)، له ۱۶۳۸زدا عه‌ره‌به‌کان دا‌گیریانکرد، له سه‌ده‌ی هه‌ژده‌دا، له سه‌رده‌می شیخ زاهیر عومه‌ر و (الجزار) دا بره‌وی سه‌ند، به‌و به‌ره‌به‌ره‌کانیییه‌ی به‌ناوبانگه‌ که له ۱۷۹۹دا ناپلیۆن ناب‌لۆقه‌ی داو خو‌ی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه. خه‌لکه‌که‌ی به‌چنین و رستن و کاری ده‌رمانسازیه‌وه خه‌ریکن.

(۲) (صافیتا): شارۆچکه‌یه‌کی سوریا، مه‌لبه‌ندی قه‌زایه سه‌ر به‌پارتیزگه‌ی (طرطوس)، دانیشتمانی پینج هه‌زار که‌سیک ده‌بن، ماله‌کانی له‌سه‌ر داروپه‌رده‌وه‌که‌ی (قولله‌ی سپی) بنیات نراوه؛ ته‌و قه‌لایه‌ی سواره‌کانی (هیکلیکان) بنیاتیانابوو. له ۱۲۷۱ک سولتان (بیرس) دا‌گیری کرد.

بیگانگان، که نه یانه وئ به هۆیه و خاکه که بخه نه ژیر دهستی خۆبانه و به روپومی بۆ خۆبان بخۆن جا نه گهر له تهنگوچه له مه یه خۆمان رزگار نه که یه به بیانووی ریکو پیک خستنی نه نه دۆله و دهست درێژی ته کهن، فه ره نسپیه کانیش هه به و بیانووه په نجه نه کیشنه ناو کاروباری سوریه و ئازاوه و پشوی و تیکچوون، فه رمانه وان له خاکه که دا به لام چاک کردنه وه و راست کردنه و ریکو پیک خستنی کاروبار، ته نانه ناویشیان له ئارادانییه .

رۆژنامه کانی ئه وروپاش، په یته په یته و تار ته نووسن زۆرداری و نهجمی زۆرداری پیتشان نه دهن.

جا نه گهر فه رمانه واییه کیان له وه زۆتر دهستی درێژکرد بۆ سه ره خۆبیمان، بیروباوه ری گشتیی ئه وروپا کرده وه که یان په سه ند نه کات، فه رمانه واییه داگیرکه ره کانیش که خۆبندنگایان له زهویی شامدا کردۆته وه، داوای به شی خۆبان نه کهن له سامانی تالانی له به ره نه وه، له وه تی هاتوومه ته ئیره، دهستم کردوه به چاککردن و راست کردنه وه، بۆ نه مه ی نه و بزوتنه وه یه بوه ستیم له سایه ی تیکۆشانی ئیوه وه که یه وه یه نه ی (متصرفی ناوچه) براهه وه به لام کاروبار به ته نیا لاردنی نه وه پیک نایه ت خاکه که پتووستی به چاککردنی باری سامان هه یه، باری دادگا هه یه، به نه هیشتنی به رتیل وهرگرتن هه یه، که شهرم نه هینێ به سه ر نیشتمانپه رده را و سه ری پێ شوپ نه کات له به رده م بێگانه دا به کورتی پتووسته یاسا کانی دادگا کان به کاربه یترین که خونکار ده ری هینا ون بۆ گپانه وه ی ئاسایش و ئارام بۆ دلی هه مووان جا نه گهر نه م باره هه روا بێنیتته وه، فه رمانه وایی ناگات به کامی خۆی له چاککردن و راست کردنه وه ی کاروباری گشتیدا.

چونکه کۆری و هزیران، براهه کانیان ده ره که ون و نه یاننیرن بۆ خاکه کانی فه رمانه وایی^(۱) هه یه ته ماشای نه وه ناکه ن که هه ندی له و خاکانه پشکه و توترن و پتووستییان جیا وازه له وانیتر نه و براهه نیش هه به براهی نه مینیتته وه، و اتا کاریان پێ ناکرێ هه ره نه مه یشه که بۆته هۆی نه وه ی فه ره نگه کان پشت به یاسا کانی فه رمانه وایی عوسمانی نه به ستن له به ره نه وه تکاتان لێ نه که م تازووه، یاسا خواستراوه کا ئمان بۆ دا به زرتن چونکه نه و یاسایانه ی ئیستا له ئارادان، هه یه به کاری ئیمه نایه ن.

هه ره که سیکیش بروای و ابی، که نه م باره، نه جمه که ی سه رگه ردانی تیا نابی،

(۱) مه به ستی: بۆ ولایه ته کانی ده ولته تی عوسمانی.

به هه له دا نه چێ من نه زانم نه خۆشییه که چیه و ده رمانه که شی چیه بێ ده نگیش به یی ده سه لاتی دانه نیم، له به ره نه وه که یه وه یه نه که م لێ گه یاندن).

له و کاته دا که مه دحه ت پاشا به و گیانه دوور بینه وه خۆی خه ریک کردبوو، به چاککردن و راست کردنه وه ی کاروباری گشتیه وه له (مابین) وه نه م ته لگراهی بۆ هات: (خدیوی لایروای میسر (ئیسماعیل پاشا) خۆی گه یاندۆته نه وروپا کوره که ی خۆشی ناردۆته نه سه مبول ته مپه یسه له فه رمانه وایی خواستوه که پتی بدات به خۆی و خیزانه که یه وه بیت و له نه سه مبولدا دابنیشی نه ویش مه به سی له م هاتنه نه سه مبولی، ئازاوه نانه وه یه .

کۆری و هزیرانیش له ژیر سه ره رشتیی خونکاردا، براهی یاندا که خواسته که ی به رپه رچ بده نه وه هه روه ها براهی شیاندا که بیروباوه ری سه رۆک و هزیره کۆنه کان و هریگرن جا نه گهر ئیوه یسه بیروباوه ریکی جیا وازتان هه یه نه وا بینوسن و بینیرن بۆ مابین).

نه گهر مه دحه ت پاشا بیوستایه دلی خونکار رابگری نه بوو براهی و هزیره کانی په سه ند بکردایه به لام مه دحه ت پیاوێکی گه وره بوو نه ی نه ویست هه یه بلێ، راستی نه یی نامه یه کی نارد بۆ (مابین) تیا نووسیوو: که دوور خستنه وه ی (ئیسماعیل) له نه سه مبول هه له ی تیا نه یی چونکه نه وان گوتوویانه بۆ ئازاوه نانه وه دپته نه سه مبول، له نه ندیشه ی خۆبانه وه نه و قسه یه یان ده ره یانه نه گهر له نه وروپادا بێنیتته وه، قسه ی به ندوباوه زۆر بلا و نه کرتته وه، ته نانه ت نه گهر ره وش و خووشی و ابیت له نه سه مبولدا که به دلی خونکار نه بیت، هه ره نه و چاکتره له وه ی که له نه وروپادا بێنیتته وه چونکه له نه سه مبولدا باشتر ته ماشای کرده وه و ره وشتی نه کړی به لام مه ترسیی فه رمانه وایی له و و له وینه ی نه و، بۆ گه وره یی شاهه نشاهی و سامی نه و، ناشی.

نه م وهرامه رقی خاوه ن شکۆ، خونکاری هه ستاند مه دحه ت پاشایش هه ره ده مه، نا ده می پیی رانه گه یاندن که واز له فرمانه که ی نه هینێ نه مجاره یسه نه وه ی پێ گوتنه وه له ناکاو (حه سه ن فه وزی پاشا) گه یسته بیروت و له ویشه وه چوه شام له وئ به مه دحه تی گوت که هاتوه بۆ نه وه ی سویند و په یمان بدات به خاوه ن شکۆ. مه دحه تیش له وه سه ری سورما له و رۆژه وه ی خونکار چوو بووه سه ره تخته، هه تا نه و رۆژه ی که تیا بوون، هه رچی کردبوو، بۆی گپراهه وه گوتی: بۆ نه م جوژه کرده وانه، سویند خواردن و به لێن دانی پێ ناوی نه گه رشتیکی وایان تیا یه که لپی دوودل بن پیم بلێ (حسن پاشا) یش گوتی: تو نه ته وئ سوریه بکه یته به خاکیکی سه ره بخۆ نه وی کردویشته تا ئیستا راستیی نه و گومانه ده ره خات.

مهدهت پاشايش گوتى: خاوهن شكۆ، خونكار، ئەم سوتىند و پەيمانەى له پيش بلاوكردنەوى ئەم بەند و باوانەدا لى داوا كردوم، ئەوكاتەى كه له ئەوروپا بووم، پاش گەيشتنيشم بەدوورگەى (كرىت).

ئەم قسانەيش له پاش هاتنە سوربەم، بلاو بوووه ئەم قسانە برىتين لەبەندوباو، هيج بنچينه يەكيان نيبه.

(حسن پاشا)، وەرەمى ئەم بەرپەرچدانەووه يەى مهدهت پاشايەى نەدايه وە بەلام سى رۆژى پى نەچوو مهدهت پاشا، له سوربە دوور خرايه وە تا ئەو پيش پىك هات، بۆ هەموو مهترسيبەك نامادەيى نووترايوو پاش ئەوه كرا بەسەردارى (ئيزمير) هەر ئەيوست واز له فرمانەكەى بهينى و (ماين) نەى ئەهيشت.

ئەو پيش دەستى دايه رىكويىك خستنى كاروبارى خاكەكە بەلام دوژمنەكانى، هەريەكە بەجۆرپىك كرده وەكانيان لىك ئەدايه وە (دەرگای بلند) يش بەرەنگارى پرۆژەكانى ئەوى ئەكرد و بەرپەرچى ئەدانەوه.

(ماين) يش هەندى سەرەتا تكى كەرو قسەدزى نارد بۆ چاوتىبيرىن و سەرنج لىدان و گوئى لى گرتنى ئەو (رشدى پاشا) كه له (مەغنىسيا) دائەنيشت رۆژنامەكانى (يونان) يش، هوروزمىكى گەورەيان برده سەر توركيا له ئەستەمبولدا بلاويان كرده وە كه (مهدهت پاشا)، بەو رۆژنامانەى گوتوو وە بنوسن رۆژنامەكانى ئەستەمبوليش بلاويان كرده وە كه (مهدهت پاشا) شىت بووه!...

خونكاري سوور

لەو شەش سەد سالى فەرماندارىيەى عوسمانيدا، خونكارىكى خراپى وەك عەبدوولحەمىد هەل نەكەوتبوو، لەو زۆردارتر و ستەمكارترىش پەيدانەبوو تا ئەو دەمەيش كه ئەوى تىباوو، فەرمانرەوايى عوسمانى توشى سەرگەردانى وەها نەبوو و هەر ئەو دەستورەى هەلۆشانده وە، كه بەخوا سوتىدى خواردبوو، ئاشكرای بكات و بىپارىزى كۆرئى نەتەوى بلاو پىكرد ژمارەيهكى زۆرىشى له ئازادىي خوازەكان گرت دوورى خستنه وە بۆ خاكە دوورەكان؛ كه ئەوانەبوون، له پيش هەموو كەسيكا بايان گرت و خستيانە سەر تەختى شاهى فەرمانرەوايىيەكى وايشى دامەزراند، كه لەگەل خۆپەرستى و زۆردارىيى خۆيدا رىك بكەوئى لەو رۆژەوى كه چوو سەرتهخت، هەموو خەمىكى خستە سەر ئەوى كه بەهەرچى چۆنىك بى و بەهەر نرختىك بى، بىپارىزى، پرواشى و ابوو، كه

لە دوولاه، سامناكى و تەنگوچەلەمه هەرەشەى لى ئەكات؛ لایەكيان ئەوهبوو، كه خونكار مراد، هۆشى هاتەوه سەرخۆى، داواى تەختەكەى خۆى لى ئەكاتەوه، لایەكەى تریشيان ئەوهبوو، كه نەتەوه لەم داويىيەدا فیربوو بوو ئەچۆوه بەگژ زۆردارىيدا، خونكارى زۆردارىشى لەسەر تەخت ئەهینايە خوارەوه لەتەنگوچەلەمهكەى يەكەميان، خۆى بەوه رزگارکرد، كه له پزىشكە هەرە گەورەكانەوه بریارنامەى سەند، ئەوهيان تىبا پيشاندا بوو، كه خونكار مراد، بەجاریك هۆشى له دەست چوو، گەرانه وەيشى بۆ سەرتهخت له دەست دەرجوو ئەم بریارانە، بەتەواوئەتى راست و دروست نەبوون چونكە زۆرى پى نەچوو، خونكار مراد هۆشى هاتەوه سەرخۆى ئەویش بوو بەهۆى ئەوى كه بەدەست زۆروستەمى براكەيه وە (عەبدوولحەمىد)، توشى ناخۆشترین سەرگەردانىيى مرۆفایەتى بى چونكە له پاش لابردنى لەسەرتهخت بىست و هەشت سالى له بەندیخانەكەيدا مایه وە تا مرد، عەبدوولحەمىد رپى داوو بەدايىكى (مراد) و خیزانەكەى و دۆستەكانى سەرى لى بەدن، بۆ ئەمەى بەچاوى خۆيان نيشانەى نەخۆشىيى دەمارى تىبايىن.

بەلام كه خەرىك بوو روو بكاتە باشى، هەموويانى دوورخستەوه لەسەر لىدانى، له كۆشكى (چراغان) دا. پاش ئەوه هەندى له ئازادىخوازەكان تىكۆشان كه له بەندیخانەكەيه وە بىفرپتن لەسەر ئەوه (عەبدوولحەمىد) گوترايه وە بۆ كۆشكى (مالطه) ئىتر نەبەيشت كه س بچیتە لای تەنانەت نووسراو و رۆژنامە و بابەتى نووسىنيشى لى برىي لەم ماوهيه دا كورەكانى (مراد) و نەوهكانىشى گەورەبوون كه چى نەئەهیلرا كەسيان له كۆشكەكە بچنە دەرەوه، كەسيان لەوه زۆرتەر بخۆپتن كه خۆى پىي گوتبوون جارى واهه بوو ناچار ئەبوو بەخەلۆز لەسەر زهوى ناو كۆشكە جوانەكە بنوسى، بۆ ئەمەى منالەكانى خۆى فیرى خۆپندنەوه و نووسىن بكات، تەنگوچەلەمهكەى تریشى بەوه ئەويست لابیات، كه له زۆروستەما له ئەندازە دەرپچى بەتايبەتى زۆروستەمهكەى خۆى خستە سەر ئەو كەسانەى كه ئەتوانن خونكارەكان لەسەرتهخت بهیننە خوارەوه، ئەو خاوهن بیره دەرروون ئازادانەى كه نیشتمانىپەرورەرى راستەقینەبوون و نوینەرى چاکترین شۆرنگیبرى دلى نەتەوهبوون كه له زۆردارىيى راست بوو بوونەوه ئازاترین كەسيش بوون كه بەرەنگارىيى زۆردارىيان ئەكرد و خۆيان بەخت ئەكرد لەپیتناوى ئەو ئامانجەدا.

خاوهن بیرهكانى تەفروتونا كرد، بەناويانگەكانى نیشتمانى پەرورەرى بلاوه پى كرد، هەر دەرروونىك زیندوو و، هەر میشكىك رۆشن بوو لەناوى برد.

لەبەر ئەمە كەس بەلایه وە نەمایه وە، دوو رووكان و چهواشه كەرەكان نەبى، كه بەدلى

ئەو ھەل ئەسان و دائەنیشتن، كە لە زۆرکردن لە نەتەو دەشتیوانییان ئەکرد، و لە كوشتنیا^(۱) دەست خوشتییان لێ ئەکرد، لە یاری کردنیش بەدەزگاگاندا، یارمەتییان ئەدا. لەبەر ئەو ئەو كۆشكەكانی فەرمانرەوایی دەستیان كرد بەداتەپین و رووخاندن، بەرھەمەكانی لەناوبران، شەروستۆر و زۆرداریش تێكۆمەكانی دا.

ھەر لەو كاتەیشدا كە خونكار و دەس و پتوھند و دۆستەكانی، لەناو ژيانی خویش و كامەرانداندا، ئەگەوزان و لەناو بەزمورەزما ئەلەوھەران، نەتەو تا ئەھات ھەژارتەر و ھەناسە ساردتر ئەبوو، فەرمانرەواییش رووی ئەكردە تێكچوون و نەمان.

لەو سەردەمەدا، سەرەستی بەسایەتی لە ئارادا نەمابوو پیاو وای لێھاتبوو، بەشەو لەناو ژن و منالەكانی خویدا ئەبوو، بەلام لەخۆی دلتیا نەبوو، ئەترسا لەوھە، بەشەو، لە ناكاو بەكێك لە دەرگا بدات و ھەر بەوشەو بێفرتی و بېبات بو ناو زیندان، كە لەویدا پتوھند بكری و دەستی بەستری، یاخو دوورخریتەو بو شارێكی دوور كە لەتاو سەرگەردانی ئاوارەكان بێزاربوو، یاخو فری بدیتە ناو (بۆسفر) ھوھ ماسی قوتی بدات رۆژنامەكانیش چاویكی زۆردارانەیان تی پرانیو، لە ژینێكی دەست بەسەرییدا ئەژیان ئەوانیش كرابوون بەزورنای خونكار، گەورەكردن و ھەرەشەكردن لە نەتەو نووسەرەكانیان لەو ئەترسان، قسەبەك بەكەن و كارەدەستان بەجۆرێكی تر لێكیان بدەنەو^(۲) ئەوئەندە بەسە كە بزانی ھەندێ وشەو واژە ھەبوون، ھەرچی ناوی ببردناپە تووشی سزا ئەبوو وەك: یاسا، دەستوور، لەسەر تەخت ھینانە خوارەو، كۆمار، دینامیت شۆرش، خواناسی، سەرەستی، دادپەروری بێچینە فەرماندارییە، زۆرداری ئەنجامی خراپ ئەبێ، سەرەستی ئامانجی ھەرە گەورە نەتەوانە^(۳) نووسراوانیش تا لەلایەن كۆری پشكینیەو، كە لە ئەستەمبولدا بوو، ری نەدراپە، بلاو ئەئەكرانەو ئەندامەكانی كۆرەكە، نووسراوەكانیان ئەخویندەو، بەئارەزووی خوێان لێیان كەم ئەكردەو، ئەیان خستەسەری، ھەلیان ئەگێتیاپەو، ئەیانگۆری جاری و ھەبوو چەند لاپەرە و چەند بەشێكیان لێ فری ئەدا تا بەجاریك نووسراوەكە لە كەلك ئەكەت تەنانت نووسراوە كۆنەكانیش لە دەست ئەوانە رزگاریان نەبوو، كە بەسەدان سالان بوو ئەخویندراوە تەنیا لەبەر وشەبەكی

سامناك، یاخو لەبەر رستەبەكی شۆرشگێرانی، كە لەناو ئەو نووسراوانەدا ئەھاتنە بەرچاو، تالان ئەكران نامە تاییبەتیش ئەخویندراپەو، بەتاییبەتی ھی ئەوانە، كە زۆردارەكان لێیان دلتیا نەبوون ھەندێ پیاوی زۆرداری نامەرد، ئەوھەیان كەردبوو ھۆی تۆلەسەندنەو لە دۆزمنەكە، بەمۆرێكی درۆو لە بابەت گەلە كۆمەكییەكەو، یاخو داوانەوھەبەكەو، كە دۆزمنەكە ھەر ئاگایشی لێ نەبوو، شتیکی پێشان ئەدا ئەو ئەبوو بەھۆی ئەوھە كە ھەندێ لە سەرەتاتكێكەرەكانی و قسە دزەكان دلی لێ كرمی بەكەن نامەكانیان ئەگرت و ئەیان خویندەو، بەشتی زۆر خراپەو بەدناویان ئەكرد و ئەیان نارد بو بەندیخانە. بەلام ئازادبوو، پەنابەنە بەر پۆستەخانە ئەووپااییەكان، بەیارمەتی ھەندێ لە بێگانەكانەو نامەكارییان بەھۆی ئەو پۆستەخانەبەو ئەكرد چونكە لەو كاتەدا، ھەموو فەرمانرەواییەكی بێگانە پۆستەخانە تاییبەتی خۆی ھەبوو^(۱) لەو سەردەمەدا، قسە دزەكان و سەرەتاتكێ كەرەكان دەستیان ئەخستە كاروباری گشتییەو دەزگایەكی رێكۆپیتكیان بو كرابوو لە (مابین)دا، پێیان ئەكوت: (كارگێری فېرۆفېلی مابین) ئەم دەزگایەش پەلی كوتابوو بو ھەموولایەكی خاکی عوسمانی و دەرەوھە دەس و پتوھندەكانیشیان لە ھەموو دەزگایەكی فەرمانرەوایی و ھەموولایەكی خاكەكەدا بلاو بووونەو فرمانی ئەوانە ھیچ نەبوو قسە دزین و چاوتیپەن نەبێ بەلكو قسە ھەلبەستن و بەدناو كەردنی ئەموتەو بوو بە خورایی، بە مەبەستی گیان دەرھێنان و خستە ناو زیندان و تالانكردن لە نەنگترین رێگاوە لە خاکی عوسمانیدا كەس نەمابوو، لەژێر چاوتیپەن دا نەبووی تەنانت یەكێك لە پیاو تێگەبشتووەكان گوتبووی:

(ئەگەر ئەوئەندە دزە پیاو و قسەدز و سەرەتاتكێكەرەكان دەشت و شاخی خاکی عوسمانی ئەبێن، ئەوئەندە رێگای ئاسن بەناویا پرۆبیشناپە، ئیستا كە نیشتمانەكەمان لە ھەموو خاكێكی تری جیھان دەولەمەندتر ئەبوو.!).

(۱) ئەم بەشە كە نووسەر دەربارە نووسین و چاودێری كەردنی رۆژنامەو نووسەرەكان دەدوێ، دەقاودەق لە وتاریكی گۆفاری (الھلال) ی مېسریبەو ھەری گرتووەكە بەیۆنە (انقلاب العوسمانی ۱۹۰۸) ھوھ ژمارەبەكی تاییبەتی دەرکردووە: (الھلال- ج (۱) السنە (۱۷) تشرین الاول ۱۹۰۸ ص ۳۱- الانقلاب السياسي العوسمانی) نووسەرەكە (الھلال) جەخت دەكاتە سەریاسی (مكتوبچی) كە بەسەر سەری نووسەرەو دەوھستاو دەوری (رقابە- سانسۆر) ی دەبینی تكایە بو زیاتر پروانە ھەر ئەم وتارە كە گۆرپومانەتە سەر زمانی كوردی: (ئەحمەد سەید علی بەرزنجی- عوسمانییەكان و بزاقی رۆژنامەگەو- رامان، گۆفار، ژمارە ۲۱- ۱۹۹۸/۳/۵ لاپەرە ۸۳- ۸۶).

(۱) بەلكو: لە كوشتندا.

(۲) راستتر: بەجۆرێكی تر لێكی بدەنەو.

(۳) یان: نەتەوكانە.

لهسهه جیتی ئەم کهلاوانه، کهلاوهکانی ئەو فهزمانهه وایییهی که ههه رۆژه لایهکی ئههروو خا، ههروهه لهناو ئەو ههه موو سههه ردهه دانی و ههه ناسه ساردییهه دا که رۆژ بهه رۆژ له ناو نهه تهوهه دا پهه ریهه ئهه سههه ند، کۆشکی ئەستهه ره، که (یهه لدهه) یان پهه ئهه گوت بهه رزهه بووهه وه، که لهه سههه ردهه مهه دا لهه کۆشکه ههه ره جوانهه کانی جیهه ان ئەهه مهه ررا.

ئەم کۆشکه ههشت ملیۆن لیرهه عوسمانی پتری تی چوو بوو.

جا لهناو ئەم کۆشکهه دا، که دوانزه ههه زار کهه سی تیا کۆبوو بووهه وه لهه فهزمانهه ره و دهه س و پهه وهه ند و پاسهه وان و کهه نهه زهه کی جوان، لهه پشت دهه یان شهه ورهه و دهه رگاوه پهه او پهه ک ئەهه ئیا، بهه گهه ورهه یی و شهه و خ و شهه نگیهه وه نهه بوایه ناوه نهه برا، خونکاری ههه ره گهه ورهه و، خاقانی ههه ره پایه بهه رز و، خونکاری ههه ردهه زهه یی و ههه ردهه دهه ریا و پهه شهه وهه ی ههه ردهه و خهه زانگای بهه لدهه و، سهه بهه ری خوا لهه سهه ر زهه ییهه کهه ییدا و، ئاوهه تهه ی روهه خوئی خوا و، خهه مخۆری پهه روهه ردهه گاری پهه ئهه گوترا!...

گهه ورهه ترهه ن خوهی ئەم پهه اووهه بووه، که ئەهه تر سهه لهه خوئی کهه بهه کۆژن لهه ههه موو کهه سهه ئەهه تر سهه تهه نهه نهه لهه یاریدهه دهه ره کانی و پاسهه وان ههه کانی و ژنهه کانی و مهه نالهه کانهه یی ئەهه تر سهه ئەهه تر سهه لهه خوۆراک و خووارهه وهه و نوپهه ن و سهه ره نهه کهه ی خوئی گهه لارهه ی پهه کهه وت بووه جیهه گای بهه خوئی نهه نهه گرت لهه ناو دهه کی تر سهه ئۆکی دا ئەهه گهه وزا یاریدهه دهه ره کانهه یی ئەم پهه وهه شهه کزهه یان لهه گرتبووه بهه دهه سهه وهه پهه ریهه یان پهه ئهه پهه چری ئەهه تان زۆر ترهه یان ئەهه تر سهه ند، قسهه یان بهه ههه ل ئەهه بهه سهه ت، بهه دهه رۆ گهه لهه کۆمهه کهه یان ئەهه نهه یایه پهه شهه چاوهی^(۱) تا وایان لهه ئهه کرد بهه لهه شهه او پهه ریهه یان بهه سهه ر بهه شهه بکهه ت

عهه بدولهه مهه یید، لهه مهه دهه ت پهه اشا، لهه ههه موو کهه سهه زۆر تر ئەهه تر سهه چونکه لهه ههه موو ئازادهه خووهه زهه کان ئازا تر بووه لهه بهه رهه نگاری کهه ردهه ی زۆر دارییهه دا لهه ههه موو نهه شهه تمان پهه روهه ره کانهه یی بهه ههه ز تر بووه لهه پشت گرتنهه راسهه تی و دروهه ستی دا، ئەهه بووه یهه کهه م خاوهه نی بهه ری دهه سهه توور و دامهه زاندهه نی دهه سهه توور ئاشکهه ر کهه ردهه ی دهه سهه لانهه نهه تهه وهه و بهه سهه نهه وهه ی دهه سهه لانهه ی خونکاری یهه کهه یکهه لهه ئاوهه کانهه یی ئەهه بووه، کهه دهه ستی لهه بووه شهه یهه نی و بهه جاریهه ک لهه خوئی و لهه هاو پهه یکهه ی خوئی رزهه گار بکهه ت بهه لاهه مهه دهه ت، خو شهه وهه یسهه بووه لای نهه تهه وه، ناز داریهه لای. لهه لایهه ن زۆر ئازادهه خووهه یان ئەهه رووپا و کار بهه دهه سهه تهه کانهه ییهه وهه ناسهه رابوو لهه بهه ره ئەهه وهه دهه ست لهه وهه شهه اندنهه ئاسان نهه بووه.

(۱) گهه لهه کۆمهه کی: پهه لان، (مؤامرهه)، ههه لدهه ان بهه کوودهه تا.

خونکاری زۆر دار، وای هاته پهه شه چاوه، که بهه بهه انوهی شهه یکهه یاساییهه وه، نهه ههه شهه تنی مهه دهه ت یاخوهه لهه ناو بهه ردهه ی باشهه ره چونکه ئەهه وهه ئەهه بهه شه هۆی ئەهه وهی کهه نهه نهه تهه وه، نهه ئازادهه خووهه یان ئەهه رووپا، نهه توهه ن بهه لاهه بوۆل و پهه زاری پهه شهه ان بهه دن خو کوشهه تنی (عهه بدولهه زیهه) پهه دهه یی لهه پهه او ههه کانی پهه کرد بووه لهه قهه ن، ئەهه یان گوت ههه ره کهه سی لای بهه ردهه تهه خهه ت ئەهه کهه سهه دای بهه کوشهه ت تاماوهه یهه کهه ئەم قسهه یهه بهه لاهه بووه وهه بهه لاهه لهه پهه اشاندا لهه ئازادهه مهه بهه لاهه خونکاری عهه بدولهه مهه یید، زۆری پهه نهه چوو، پهه یارییهه دا کهه ئەم کهه یهه وهه یهه نهه دهه دوو بارهه زهه ندوو بکهه تهه وه بهه خاوهه ن رۆژنامهه یهه کی گوت کهه ناوه ی (مهه دهه ت افندهه ی) بووه، نوسهه ر پهه یکهه ی نووهی، ناوه ی نا (اس انقلاهه)، ئەهه وهی تیا پهه شهه ان دابوو کهه (عهه بدولهه زیهه) پهه رهه ی بهه فهه رهه ئەهه دا بهه مووهه و خوئی کوشهه ت پهه اشان گوتبووه ی: (دورهه نهه ییهه لهه ناو چوهه نی عهه بدولهه زیهه لهه خو کوشهه تنهه وه نهه بووه ی بهه لکهه وهه تاوانی کهه سهه یکهه ترهه وه بهه ی کهه کوشهه یهه تی).

پهه اشان بهه پهه او ههه کانی خوئی گوت، بهه لگهه ی دهه رۆی بهه ههه ل بهه سهه ن، بهه ئەهه مهه ی ئامادهه یی بهه زهه ندوو کهه ردهه وهه ی کهه یهه وهه یهه نهه کهه بهه وهه مهه سهه ی ئاگرهه کهه ی بهه یسهه بهه یهه نی و بهه یهه کهه جاریهه: خونکاری مهه راد و، مهه دهه ت پهه اشا و، پهه دهه ی پهه اشای هاو پهه یی و ههه ردهه و زاوهه ی شهه مهه موود پهه اشا و فهه زیهه ی پهه اشا بهه سهه یهه یی کهه لهه دهه ی پهه اشاندا، لهه گهه ل ههه نهه یکهه ی ترهه شهه دا کهه دهه یان شهه کانهه.

پهه او ههه کانی (مهه یهه ن)، پهه شهه سال بهه م کهه یهه وهه یهه یهه وهه خهه ریهه کهه بهه لگهه ی ههه لهه بهه سهه تووایان بهه دۆزرایهه وهه خونکاری کهه یهه وهه یهه نهه کهه ی خهه سهه تهه بهه ردهه م وهه زهه رهه کانی خوئی لهه یهه شهه ی داوا کهه ردهه کهه مهه دهه ت پهه اشا و بهه دنهه و کهه رهه کانی ترهه شهه ن بهه گهه رهه یهه ن و بهه خهه رهه بهه ره دهه ستی دا دهه گاهه.

وهه زهه رهه کان نهه یان وهه ررا بهه م کهه یهه وهه یهه یهه دهه ستی خوئیان گهه لوهه بکهه ن، عهه بدولهه مهه یید شهه ی، دهه ستی کهه ردهه دهه ست کهه شهه وهه یان لهه فهه مان ئەهه وهه زهه رانهه ی ههه نهه یهه وهه سهه ر کار، کهه خونکاری پهه رهه ت و دهه ستی زۆر داریهه بووه.

ههه رهه وهه بهه شهه ی لهه خوئی نهه یکهه خهه سهه تهه وهه (جهه وهه ت پهه اشا) ی کهه ردهه وهه زهه ریهه دابهه رهه یی، چونکه بهه لهه یهه دایهه کهه ئەم دهه رۆیهه ی بهه لاهه بکهه تهه وهه (سهه روهی افندهه ی) شهه ی کهه ردهه سهه رۆکی دا دهه گای تاوانهه گهه ورهه کان، لهه دا دهه گای دووهه م پهه لهه دا (مهه کهه مهی آهه شهه ناف)، کهه سهه رهه لهه نوئی سهه یهه ی کهه یهه وهه یهه نهه کهه ئەهه کاتهه وهه خونکاری جیهه گای ئەم دا دهه گای شهه ی گواستهه وهه بهه (یهه لدهه) کهه چهه ی ئەم کهه یاریهه کانهه ی خوئی (مهه دهه ت پهه اشا) لهه سهه رهه دهه خوئی دهه ری کهه ردهه بووه.

(نەسرەت پاشا) یش که ناوی شیتتی پیتوه نووسابوو کاتی خۆی مەدحەت پاشا لەسەردارپیتیی (طونە) ی خستبوو خونکار، دەزگایەکی لە (مابین) دا بۆ دانا بۆ ئەمە ی یارمەتیی بەدات لە بەدی هیئانی داوانەوهکانیدا پاشان سەرۆک وەزیرپیتیشی سپارد بە (مەحمود نەدیم) که دۆژمینی نازادیی و دۆژمینی بەکەمی (مەدحەت پاشا) یش بوو.

ئەم دەنگە لەناو دانیشتوانی ئەستەمبولدا بلاوبوووە دوو ڕووەکان دەستیان کرد بەخۆنزیک خستنهوه لە خونکار: لە نازادیخوازەکان ئەوان بەندوبابیان بۆ دروست ئەکردن (مەحمود جەلالەدین پاشا) یش که یەکێک لە کەنیزەکانی (عەبدوڵعەزیز) ی ماره کردبوو لە (منیر بەگ) ی کورپی، خۆی وانواند که بەهۆی ئەو کەنیزەکەوه رازی مردنی (عەبدوڵعەزیز) ی بۆ دەرکەوتوو لەسەر ئەو نامەیهکی نووسی بۆ (عەبدوڵحەمید) ئەمیش کردی بەو دەزیر و لەگەڵ (سەروری ئەفەندی) دا داينا له و لیژنەیهدا که لیکۆئێنەوهی ئەو تاوانە درۆیهی پێ سپاردبوون.

لە مانگی نەورۆژ (مارت) ی سالی ۱۸۸۱، ئەمە بلاوبوووە، که (عەبدوڵحەمید) ئەمە چەند سالییکە خەریکی لیکۆئێنەوهیه لە هۆی لەسەر تەخت لایردنی (عەبدوڵعەزیز) ی مامی و رازی کوشتنی ئەوانە ی ئاگاداری کەینەوبەینەکه بوون، بەگوتیی بەکتردا چرپەیان ئەکرد، ئەیانگوت لە پینا و ئەم مەبەسەدا بەدەسیان کەس بەدناوکراون و گیراون پیاوهکانی سەرایش هەرەشەیان لە دایکی (عەبدوڵعەزیز) و کەنیزەکانی و نۆکەرەکانی کرد، که بەدەمی خۆیان بلتین (عەبدوڵعەزیز) بەکوشتن کوژراوه هیچ کامیتکیان درۆیان نەکرد، راستییان گوت بەلام یەکێک لە قولەرەشەکان لەگەڵ هاورپیتیهکی خۆیدا بەقسە ی کردن، پیاوهکانی برباری دادپەرورەنەیش، (فخری بەگ)، رازیداری (مابین) ی کاتی (عەبدوڵعەزیز) یان هینا، لەگەڵ (مستەفا پالەوان) و هەردوو هاورپیکەیدا که لەژێر دەستی فرمانیان ئەبینی، لیدانیتکی زۆریان لێ دان، چەند شەو و ڕۆژیتکیان بەبێ خەو هیتلانهوه، چەند کەلوپەلیکی تایبەتییان بۆ ئەم مەبەسە بەکارهینا فریاندان ناوی ساردەوه، بەشەو، بەشیشی سورکراو لە ئاگردا، سەریان داخ کردن، بۆ ئەمە ی درۆیان پێ بکەن هیچیان درۆیان نەکرد، راستییان گوت بەلام (مستەفا پالەوان)، بەرگە ی گەرمایی ئاسنەکە ی نەگرت، ئەویش لەگەڵ قسە ی پرسیارکەرەکان (محققین) دا رۆشیت بەرپتوه، هەرچیبەکیان پێ گوت گوتیهوه و لە راستی لایدا.

(مەدحەت پاشا) ئەم دەنگانە ی لە (ئیزمیر) هوه بەرگوتی ئەکەوت هەرەها (رشدی پاشا) یش لە خەستەخانە ی (مەغنیسیا) وه ئەمانە ی ئەبیسستەوه... هیچ خۆیان پێ تیک

نەدا و بایەخییان نەدایە دۆستەکانی (مەدحەت پاشا) لە ئەوروپا وه بۆیان نووسی و نامۆژگارییان کرد که خۆی دەربازبکات، تەنانەت بۆ ئەو مەبەسە کەشتیبەکیان بۆ نارد بوو (ئیزمیر) بەلام نەبووست نیشتمانەکە ی خۆی بەجێ بهیتلی و گوتی: چەندوچوون کرنیش لەلایەن دادگاوه دەستور و یاسای خۆی هەیه ئەویش ئەوهی ئەوی که بزانی بیانوو و بەلگە ی بەدناوکراو چیه، بۆ ئەمە ی راستیی کەینەوبەینەکە ی بۆ دەربکەوی گوتی منیش نامادەم کەبچمە بەردەمی دادگا، سایان خۆم رزگار ئەکەم، یان تووش ئەبم.

بەلام ئیوارە ی دووشەمە ی ۴/ ۵/ ۱۸۸۱، لە کاتییکە که مەدحەت پاشا راکشابوو لە جینگاکەیدا، یەکێک لە هاورپیکانی هاتە لای و ئاگاداری کرد که حسنی بەگ) ی هاوودەمی خونکار، که یەکێک بوو لە دۆژمنەکانی (مەدحەت پاشا)، فەرمانیتکی بەتەلگراف بۆ هاتوو لە (مابین) هوه، که چوارلای خانوو کە ی بگری ئەویش دەمودەست چۆتە بارەگای لەشکر پاشان یەکێکی تریش هات پیتی گوت، ئەو چوار هەزار سەربازە ی که لە بارەگای لەشکردان، پڕ چەک بوون، وا خەریکن دین چوارلای سەرای فەرمانرەوایی بگرن که ئەوی تیاپه (مەدحەت پاشا) بروای نەئەکرد که کار بەدەستانی فەرمانرەوایی، چوار هەزار سەرباز بۆ گرتنی ئەو کۆیکەنەوه لە جینگاکە ی خۆی راست بوووه و سەیریتکی هەوارگە ی لەشکری کرد، که لە سەراوه نزیک بوو.

که سەرنجیدا، راست بوو، سەربازەکان خۆیان نامادە ئەکرد که لە لەشکرگا بچنە دەرەوه ئەوهات بەدلایا، که ئەبێ (عەبدوڵحەمید) فەرمانی دابێ، بیکورژن، ئەگینا تەنیا بۆ گرتنەکە ی، ئەم هەموو لەشکره بۆچ کۆکراوه تەوه؟! هەر بەو تاریکییه سەرای بەجی هیتشت.

نە ی ئەزانی روو بۆ کوی بکات؟!... بەوه سەری زۆرتەر لێ تیک چوو، که دەنگی گوللە ی تەفەنگی گوتی لێ ئەبوو، ئەیبینی لەوبێ دەنگیبەدا، گوللە ئامانی ئەبریی و لە نزیکیهوه ئەکەوتە ناو ئاوهکەوه پاشان (یوسف ئاغا) ی پیاوی پێ گەیششت، پیتی گوت سەرباز هەرچوارلای کۆشکەکە تی گرتوو تەفەنگ و پمیان گرتوو بەدەستەوه مەدحەت پاشایش ئەوی لەگەڵ خۆی برد و کەمیک بەپێ رۆشستن، پاشان گالیسکەیهکیان دبی، سواری بوون، تا گەیشتنە گەرەکی گاوره بینگانەکان که گەیشتنە بەردەم (کۆنسولخانە ی فەرەنسە) دەنگی گوللە زۆرتەر ئەهات مەدحەت پاشایش، هەر ئەوهندە ی پێ کرا خۆی فری دایه کۆنسولخانەوه و فەرمايشی دا بەپیاوهکە ی خۆی که بگەرپتەوه مالهوه و بەخیزانەکەیشی بلت چاکه و لەوتیه.

(حسنی بهگ) ی یاریدهدهر و (حلمی پاشا) ی سه رکرده، ویستیان ری و شوتینی سه ربازیبیه که ی خویان بشارنه وه فه رمانیاندا کۆمه لیک پوش و په لاشیان له لایه کی شاره که وه دانا و ناگریان تی به ردا.

دانیشتوانی شاره که ییش و ایان زانی ناگره و به ریوته وه، به پیتی ره وشت و خووی نه و سایان دهستیان کرد به تفه نگ ته قانندن له وکاته دا که هه موولایه ک به و ناگره هه لبه ستراوه وه خه ریک مابوون، له شکر چوارلای کۆشکی (مه دحه ت) ی گرت (حلمی پاشا) و (حسنی بهگ) و چه ند نه فسه ری کیش چوونه ژووره وه، هه موو کون و قوژبنیان پشکنی، مه دحه ت پاشایان بۆ نه دۆزرایه وه.

(مه دحه ت) نه و شه وه له کۆنسۆلخانه ی فه رنه سه دا مایه وه هه ر سیانزه کۆنسۆلخانه بیگانه کانی تریش که له (ئیزمیر) دابوون، به و کاره ساته یان زانی به یانه کی زوو هاتنه نه وی، خۆشه ویستی خویان بۆ نوواند و بیزاریی خۆشییان ده ربیری ده رباره ی نه وه ی رووی دابو له و. زۆریشی پی نه چو له (جه وده ت پاشا) وه ته لگرافیک و ده رگرت، سه رسورمانی خۆی پیشان نه دا به رامبه ر په نابردنی بۆ کۆنسۆلخانه ی فه رنه سه، له کاتیکا که نه ری هاتبوو بۆ قسه کردن له بابه ت که ینه و به ینه ی کوشتنی (خونکار عه بدولعه زیز) وه نه ویشی لی خواستبوو که خۆی بدات به ده سه ته وه (مه دحه ت پاشا) ییش به ته لگرافیک و هرامی دایه وه: (تا ئیستا له هیچ ده زگایه کی فه رمانه وایبیه وه که ینه و به ینه ی کوشتنی عه بدولعه زیزم گوئی لی نه بووه وای ئیستا گویم لیتی نه بی).

به هه موو ره نگ^(۱)، نه گه ر ئیمه په یوه ندیبه کمان به م که تنه وه هه یه و فه رمانه وایبیش له سه ر نه و ده ستوره گشتیبه نه روات که سه ریری که ینه و به ینه و چه ندوچوون نه کات، ئیتر بۆچ پیچه وانه ی یاسای گشتی جولایه وه و له شکرکی زۆرو زه به نده ی ره وانه کرده سه ر مالم؟ چی بوو ناچاری کرد که نه م ریگه یه بگری؟ که سه هه بووه پرس له ئیمه بکا و وه رلمان نه دایبسته وه؟ که سه داوای کردوین بچینه ناو دادگاوه و به قسه مان نه ردیی؟). له دوایبیدا گوئیوی: «من چه ز نه که م نه م که ینه و به ینه یه له به رده م دادگاییکا بیتریتته وه به لام نه م جولانه وه ی دواپی فه رمانه وایبیه، هه موو باوه ریککی له دل ده رکردم نه گه ر دلنیابیم له وه ی که گیان و سه ر بلندم، تووشی هیچ خراپه یه ک نابم، چه ندوچوون کردنه که ی دادگایش به ئاشکرا نه بیته، به هه موو ئاره زوویه که وه دیمه به رده م دادگا).»

(۱) وانا: هه ر چۆنی، به هه ر حال (علی ای حال).

(جه وده ت پاشا) ییش و هرامی دایه وه، که سه را، کۆمه لیککی به که شتیبه کی تایبه تیدا ره وانه کردووه، که له وی قسه ی لی و ده ربگری و ه زاره تی ده ره وه ی فه رنه سه ییش ته لگرافیککی نارد بۆ کۆنسۆلی فه رنه سه له ئیزمیر، گوئبووی مانه وه ی مه دحه ت پاشا له کۆنسۆلخانه دا له وه نده زۆرتر به باش نازانین چونکه خۆی نه وه ی په سه ند کردووه که به چه ندوچوون کردنی دادگا بی دهنگ بی فه رمانه وایی عوسمانییش نه وه ی په سه ند کردووه له به ر نه وه (مه دحه ت) ناچاربوو کۆنسۆلخانه ی فه رنه سه به جی به یلی و خۆی بداته ده ست (حلمی پاشا) پاشا نه وه که شتی (نه سه مبول) گه یشت (جه وده ت پاشا) خۆی، تیابوو.

(عه لی پاشا) ییشی تیابوو که کرابوو به سه رداری ئیزمیر له جی مه دحه ت، نه میش دوزمنیککی تری (مه دحه ت) بوو هه روه ها (عوسمان بهگ) ی برای نه و (حه سه ن چه رکه سی) یه ییشی تیابوو، که (حوسین عونی پاشا) ی کوشته، وه ک له وه پیتش لیتی دواين.

خونکار نه م (حه سه ن چه رکه سی) یه ی له سه ربازیکی ده ربایبیه وه بلتدکرده وه بۆ پایه ی (قول آغاسی)، نه میشی کرد به یه کیک له یاریده ده ره کانی بیجگه له وانه هه ندی له پیوانی و ه زاره تی داد و بالبازی نه ییشی تیابوو مه دحه ت پاشایان گواسته وه بۆ نه و که شتیبه به لام ده موده ست نه گه رانه وه هه رمایه وه له که نار ئاوه که دا، چاوه روانی (رشدی پاشا) ی نه کرد نه م پیاهه پیره ییش له نزیک ئیزمیره وه، له (مه غنیسیا) مابووه نه خۆشی وای لی کردبوو، ها ئیستا بمری ها کاتیککی تر (جه وده ت پاشا) ییش چه ند سه ربازیکی ناردبوو، چوارلای ماله که یان گرتبوو به جوړیککی وا درندانه ییش له گه لیا جولابوونه وه که له گه ل دز و ریگریشدا ناکری قاچیان پیوه ندکردبوو نه ی نه توانی به رزیبسته وه به زه ییان به کزیی و پیریدا نه هاتبووه وه، به زۆر کیشیان کردبوو بۆ (ئیزمیر).

پاشان بویان ده رکه وتبوو که نه گه ر له ناو که شتیدا پروات نه مری هه ر له وی قسه یان لی وه رگرتبوو پاشان ناردبوویانه به ندیخانه ی ئیزمیر زۆری پی نه چوو، له وی مرد.

له وکاته دا که که شتیبه که نه گه راپه وه نه سه مبول، هه روه ها له کاتی به ندیخانه ییدا، له گه ل مه دحه ت پاشادا که وتنه چه ندوچوون کردن له سه ر نه و به دناویبه که خرابووه پال خۆی و هاوړیکانی به دناویبه که ییش به کورتی بریتی بوو له مه: نه و نازادی خوازانه ی خونکار عه بدولعه زیزیان له سه ر ته خت لاردبوو، له سه رای خونکاریدا لیژنه یه کیان پیک هینابوو له: (مه دحه ت پاشا) و (رشدی پاشا) و (حوسین عونی پاشا) و (زاوا مه حمود پاشا)

و (حوسین خه یرو لالا ئەفه ندی پیری موسلمانان) خونکار مرادیش هیچ فه زمانیکی نه ئەدا، تا ئەم لیژنه یه په سه ندی نه کردایه.

ههروه ها کاروباری فه زمانه واییش هه موو، به پیتی ئاره زوی ئەندامانی ئەو لیژنه یه به یتوه ئەبران.

خونکار (مراد) یش فه زمانیکی خونکاری بو ئەوه دهرهینابوو (مسته فا پالەوان) و (حاجی محمه مد) و (فه خری به گ)، به فه زمانی هه ر دوو داوا که (مه حموود پاشا) و (نوری پاشا)، خونکار (عه بدولعه زیز) یان کوشتبوو جا له بهر ئەمه ی (مه حموود پاشا) خویشی یه کییکه له ئەندامانی لیژنه که ی له سه ره وه ناوبرا، بی گومان له سه ر قسه ی هاوړیکانی خو ی ئەو فه زمانی دهر کردوو ئەو سێ پیاو کوژیش له سه ر قسه ی ئەندامانی لیژنه که هه موویان هه ل بژیراوان (ئهمه یش گه و ره ترین به لگه یه، که بو خاوه ن شکۆی گه و ره مان خاقانی هه ره مه زنی دهر خستوو، که که تنه که له وه پیش بریاری له سه ر دراوه و ڕی و شویتنی بو دانراوه له لایه ن وه زبهره کانه وه که مه حموود پاشا و نوری پاشاییشی تیا بوون، ئەویش به فه زمانی خونکار مراد) به لگه یش بو ئەوه ده ست که وتوو، به هۆی پی لی نانی دوو کهس له تاوانباره کانه وه، که ئەوانیش (مسته فا پالەوان و حاجی محمه مد)ن، که گوتوو یانه ئیمه هه ردوو کمان خونکار عه بدولعه زیزمان کوشتوو، له سه ر فه زمانی مه حموود پاشا و نوری پاشا دوو قوله ره شیش ناگایان له وه هه بووه، که له بهر چاویاندا کوشتنه که رووی داوه، ئەو دوانه یش قسه ی خو یان تو مار کردوو.

مه دحه ت پاشاییش وه رami دایه وه که خو کوشتنی عه بدولعه زیز به جوړیککی فه زمانه واییبانه دهر خراوه، ئەویش ئەمه یه کهم جار ه که گوپی له کوشتنی عه بدولعه زیز بی ئەو لیژنه یه یش هه رگیز پیک نه هاتوو (مه حموود پاشا) ی زاوایش له کوپوونه وکانی ئەو لیژنه درۆیه دا نه بووه و له هه یچ لیژنه یه کی تریشدا نه بووه پیاو کوژه کانییش که به درۆ دیاردی کران، وه زبهره کان هه یجیان نایانسان.

ئەوانه له دهس و پتوه نده کانی خونکار مراد هه ل بژیراوان ئەو قسه یه یش که ئەلی دوانیان پیتیان له کوشتنه که ی ناوه، سه ری پیاوی لی سوړ ئەمیتنی.

هه یچ خاوه ن هۆشیک ئەوه ی به میتشکدا ناچی که ئەوانه، به بی لی دان و تازاردان پیتیان له وه قسه درۆیه نایب بی گومان ئەو قسه یه یش هه ره که قسه ی دوو قوله ره شه که وایه که گویا گوتوو یانه چاومان لی بووه عه بدولعه زیز چۆن کوژراوه تا ده روژیش پتر پرسباریان له

مه دحه ت پاشا کرد، ئەویش وه رami سه دان پرسی دایه وه هه ندیککی په یوه ندیی هه بوو به که تنه که خو به وه، هه ندیککی فری به سه ر که تنه که وه نه بوو^(۱) باوکی تازادیی خوازان، له وه هه موو به ندوباوو چاووړاو و فیلتبازییه ی لیی ئەکرا و، له وه هه موو درۆیه ی گوپی لی ئەبوو، له وه هه موو قسه پیکه نین هه تهرانه ی ئەهاته به رده می، ئەوه نده سه رسام نه بوو، که (راغب به گ)، که یه کییک له پیاوه نزیکه کانی خونکاریبوو، له کاتی پرسبار لی کردنیا پیتی گوت: ئەو ده ستووره ی خو ی و هاوړیکانی دایانابوو، زیانیدا له چاکه ی نه ته وه که چی که خاکه کانی (بولگار و میسر و سرب و شاخه رهش و یۆنان) له فه زمانه وایبی عوسمانی جو ی بوونه وه ته نیا له چه ند سالییکا، گه لیک هه نگاو پیشی که وتن.

ئەویش به هۆی هه یچه وه نه بوو، به هۆی ئەوه وه نه بی که سه ریان بو ژرداری و ئاژاوه دانه نه واند هه ره که یان ده ستوړیککی بو خو ی داناو کاروباری خو ی به پیتی ئەو ده ستووره هه ل ئەسوړاند. هه یچ شتیکیش دلی نه شکاند ئەوه نده ی ئەوه که روژیکیان (خه یره دین ناغا) ی هاوده می خونکار، هاته لای بو به ندیخانه، چه واشه ی ئەکرد و هانه ی ئەدا بو ئەوه ی که بلتی منیش له که تنی کوشتنی خونکار عه بدولعه زیزدا بووم، به فه زمانی (خونکار مراد) تا ئۆیاله بکه ویتنه ئەستۆی خونکار مراد، نه ک ئەو ئەویست وینه که له سه رخۆی به یتیتته وه ئەیگوت: (ئەگه ر خاوه ن شکۆ پیم بلتی یه کییک بکوژه ده موده ست ئەیکوژم گونا هیش له سه ر من نایب تویش له وه دا وه کو منی ئەگه ر ئەوه ی پیم گوتی بیلیتیت، له م به ندیخانه یه ڕزگارت ئەبی).

(مه دحه ت پاشا) یش به دلکی زۆر شکاوه وه وه رami دایه وه، پیتی گوت:

(ئاغای به ڕیز! له قسه کانتا شتی وا هه یه که له گه ل راستیدا ڕیک ناکه وی چونکه یاسا و تاین چاوه یه کییک ئەپۆشن، که که سایه تی و فرمانه که ی هه ل بگری چاوی لی بیۆشن تو له ده ستوپیوه ندانی خونکاریت به پارهی خو ی، تو ی کریوه تو به نده ی ئەویت.

ره نگه تو بیانوت هه بی که وا بلتییت به لام ئەوانه ی نوینه ر و جینشیننی نه ته وه ن، له هه موو کاتییکدا، لیتیان ئەپرسرتته وه له وه کرده وانه ی که لیتیان ئەوه شیتته وه، سا کرده وه که کوشتن بی، یان هه ر شتییک بی ئەگه ر خونکار فه زمانیدا به یه کییک له وه نوینه رانه، که شه پاژله یه ک بوه شتیتنی له یه کییک و به قسه ی کرد، ئەو نوینه ره ده ست به جی لیپرسراو ئەبی به رامبه ر یاسا و به رامبه ر کۆمه لایه تی...).

(۱) که تن: (فصیحه)، به لام لیردها (تاوان)ه.

زۆرى پىن نه چوو، به دنا و كراوه كان، نامه ي به دنا و بيه كه ي خويان پى راگه تىرا، هم موويان پى پى و نه قسه ي پى چا و پى چ رۆژى ۱۵/۶/۸۸۱ يش دانرا بۆ چى نه دو چو نكر دنى دادگا له گه لى اندا.

چى نه دو و چو نكر دنى كى به يى له سه راي به لى دى

خونكارى كى له سه رته خت لار او، خونكاره كه ي پاش خۆى نه يه وى، فه رماندار بيه كه هه ر له ژى ر چنگى خۆى دابى، به للام نه ترسج له وهى، وه ك خونكاره كه ي پيشووى خۆى به سه رى نه م ترسه نه ي خاته سه ر نه وهى كه زۆردارى به كه ي به هيتتر لى بكات، فراوانتر بكات. هه ر شتىك، يا خود هه ر كه سى كيش زى انى لى بوه شى ته وه بۆ ته خته كه ي، له ره گو ريشه وه ده رى به ينى، نه وىش هه ر بۆ نه مه ي كه ده سه لاتى زۆردارانى خۆى بپارىزى نه مه به وه دا ده ركه وت، كه خۆكو شتنى عه بدولعه زى خرا به نه شى وه به وه كه كو ژرا وه له لايه ن خونكار مراد و مه دحه ت پاشا و ها و رى كانى انه وه هه روه ها له چى نه دو چو نكر دنى دادگا دا ده ركه وت كه له گه ل مه دحه ت پاشا و تا وان باره كانى تر دا.

دادگا له ناو (سه راي به لى دى) دا دامه زى تىرا، نزيك له پاسه وانخانه ي (مالطه) وه خى وه تى كى گه وه رى سه وز، له نا وه ند پارچه زه و بيه كى فرا وندا دامه زى تىرا په ر ژى نى كى بۆ كرابوو به هه ر چوار لا دا سه ربا زىش هه ر چوار لاي زه و بيه كه يان گرتبو وه ندى له پى او وه خۆشه وى سه ته كانى خونكار و رۆژنامه نو سه كانى بى گانه و خۆمالىش بانگ كرابوون، بۆ سه يى ركر دنى نه و چى نه دو و چو نكر دنى نه و سه كۆ بيه ي نا و بى ژى كه ره كان له سه رى دانى شه تى بوون گه زىك له زه و بى به رز بو بو وه وه تا وان باره كانىش خرابوونه چالى كه وه، كه قو لى نى نى و گه ز نه بو، له به رده م دادگا دا به پى وه وه ستا بوون.

سه رۆكى به كه مى نه م دادگا يه (سه رورى نه فن دى)، سه رۆكى دو وه مى شى (خرستو رى دى) بو. نه ندا مه كانى شى برى تى بوون له (توفى ق نه فه ندى، مو هته دى، حوسپن به گ، تكفور به گ)، (له تى ف به گ) يش فرمانى جى نشى نى گشتى نه بى نى زۆ ربه ي نه و نا و بى ژى كه رانه له قسه ده زه كانى كو ن بوون به كى ك له گه وه پى او وه كانى نه و رو پا ده رباره ي نه وانه قسه ي كرى بو، گو تى بو: ره وا نى به، سه گى ك به برى ارى نه وانه هه ل بو اسرى كه واته چۆن ره وايه، نه وانه برى ارى به نه به سه ر گه وه ربه ن كه س له فه رمان ره وايى عوسمانى و سه رچا وه ي هه ره گه وه رى چا كه خوا زى بى دا!؟...

تا وان باره كان پانزه كه س بوون خونكار مراد و داى كى و كه نى زه ك (عه رض نى باز

تالفه) يشى ان تى ابو به للام عه بدولعه مى د نه و سى انه ي به خشى، ته نى ا به وه نده وازى هى نا، كه نه و كه تنه ي دا يه پالى ان (رشدى پاشا) يش به كى كى تى ان بو، نه وه بو له نى زى مى ردا مر د. (مه دحه ت پاشا) يش به كى ك بو له وانه، به للام له ژو و رى كى تا بيه تى دا دانرا بو، له نا و پاسه وانخانه كه دا، هه تا نۆ ربه دى نه وانى تى رىش خرا نه نا و خى وه ته كه وه كه پى بى ان نه گو ت دادگا.

نه و چوار تا وان باره ي كه به وه وه به دنا و كرابوون، عه بدولعه زى ان كو شتو وه، پى سى ارى ان لى كرا (مسه ته فا پاله وان) گو تى: (مه حمو ود پاشا) و (نورى پاشا) به منى ان گو ت (عه بدولعه زى زى) بكو ژم منى ش ده مارى بالى چه پى م برى و بالى را ستى شه م برى ندار كرى (فه خرى به گ) هه ر دو و بالى خونكارى گرتبو. (حاجى مه مه د) و (مسه ته فا جزائى) يش له سه ر هه ر دو و نه ژو تى دانى شه تى بوون نه م تا وان باره كه قسه ي نه كرى، وه ك و تارى كى له به ركار و بخو تى ته وه و ابو كه چى به و قسا نه هى چ تى ك نه نه چو كه كه ي نه وه به ينه ي كو شتنه كه ي نه گى رايه وه، وه ك چى رۆك بگى رى ته وه كه هى چ په ي وه ندى به كى به خۆ به وه نه بو بى و ابو.

(حاجى مه مه د) يش قسه كانى (مسه ته فا پاله وان) ي په سه ندى كه به للام (مسه ته فا جزائى) گو تى (مسه ته فا پاله وان) و ها و رى كه ي درۆ نه كه ن هه روه ها (فه خرى به گ) يش نه و دوانه ي به درۆ خسه ته وه گو تى خونكار عه بدولعه زى خۆى، كو شتو وه، كه س نه ي كو شتو وه هه ر كه سى كيش پى چه وانه ي نه وه بللى درۆ نه كات، قسه هه ل نه به ستى.

له (نه جى ب به گ) و (عه لى به گ) يش پى سرا، كه نه وانى ش تا وان باره بوون به وه ي كه كاتى (عه بدولعه زى زى) كو ژرا وه، له به رده م ژو و ره كه بى دا وه ستا بوون شى رى ان به ده سه ته وه بو وه، بۆ نه مه ي ژو و ره كه بپارىزن و نه هى لى نى ژى انى كو شك بچنه نا و بيه وه كه نى زه كى كى شى كه نا وى (په روى ن فه له ك) بو و له (منى ر به گ كورى مه حمو ود جه لاله دى ن به گ) ماره كرابوو، هه ر نه وه ي گى رايه وه دو و قو له ره شى ش هه ر وا يان گى رايه وه، كه هه ر دو و كى ان به لاي نه و ژو و ره دا تى په ر بو بوون، ده رگا كه يان به كرا وه يى دى بو، تا وان باره كانى ان دى بو وه ر دو و بالى عبدا لعزى ان نه برى، نه و دو و نه فه سه ره يش كه ده رگا ي ژو و ره كه يان نه پاراست، هه ر دو و كى ان ئانى ش كى ان دادا بو وه سه ر شى ره كه يان، نه وانى ش به لاي اندا تى په رى ن و سه رى ژو و ره كه يان كرى، كه چى نه و دو و پاسه وانه، به ربه ستى ان نه كرى له وه، هى چ قسه يه كى شى ان پى نه گو تن.

(نه جى ب به گ) يش له سه ر نه و به دنا و كرى نه ي وه رامى دان وه گو تى: كه بى سه تم

عبدالولعهزیز خۆی کوشتووه، له ناو کۆشکی پاسه وانخانه که دا بووم، خه ریک بووم جلم نه گۆریی.

(عه لی به گ) یش گوتی: له پێش خۆکوشتنی عبدالولعهزیزدا به پۆژتیک، کرام به یاریده ده ری خونکار مراد له کاتی روودانی ئه و خۆکوشتنه یشدا له ده زگای (فرعیه) نه بووم.

نۆره ی (مه حموود پاشا) و (نوری پاشا) یش هات قسه بکه ن ئه وه بو به وه به دنا و کرابوون که فه رمانیان دا وه به هه رچوار تا وانباره که، عبدالولعهزیز بکوژن (مه حموود پاشا) گوتی: عبدالولعهزیز خۆی خۆی کوشتووه بیجگه له وه هه رچی گوترا وه درۆیه ئه وانه یشی به درۆخسته وه که گوتبوویان له پێش خۆکوشتنی عبدالولعهزیزدا، چۆته ده زگای (فرعیه).

گوتی: ئه توانم ئه وه ده ریخه م به قسه ی ئه وانه ی ئاگایان لێ بووه، هه ر له لابرندی عبدالولعهزیزه وه تا پۆژی خۆکوشتنی له کوێ بووم (نوری پاشا) یش هه رچیبه که خرابووه پال، به درۆی خسته وه.

پشتیوان (محامی) یه کانی له سه رکردنه وه یش، ئه وه دیان گوت که ناویژیکه ره کان پیتیان خۆش بێ چونکه ئه وان دایان نابوون، که وا بلێن خۆیان له ناوه رۆکی که ینه وه یه نه که دوور ئه خسته وه، له به زه بی پیا هاتنه وه ی خونکار عبدالولعهزیزه وه، که له باریا هه یه له هه موو گونا هتیک خۆش بێ!

له هه ردوو پزیشکه که یش پرسرا، که ناویان (مارقۆ پاشا) و (قاسترو ئه فه ندی) بوو، ئایا ئه و برنگه ی خونکار عبدالولعهزیز خۆی پێ کوشتووه، له وانیه که برینتکی وای پێ بیدری و هک له هی خونکار هاتووه؟

(قاسترو ئه فه ندی) گوتی: پیا و ئه توانی پیا و پیک به م برنگه سه ر پری، نه ک هه ر برینداری بکات سه رۆکی دادگا سه ر زه نشتی کرد؛ پیتی گوت: تۆشیتی! که س له گوێ گران قسه ی نه کرد!

دوایی (مه دحه ت پاشا) یشیان هینا ئیتر (سروری ئه فه ندی) سه رۆکایه تیی دادگای به جی هیشته بۆ (خرستووریدی) هه ر جار تیکیش (مه دحه ت) یان به ینایه ته دادگا، وای ئه کرد چونکه دوژمنایه تی ئه و (مه دحه ت) ئاشکرا بوو له هه موو که س مه به سیش له وه چه و اشه کردنی هه مووان بوو، که دادگا به ته نگ داد په رستییه وه یه باوکی ئازادیی

خوازانیش، یه که م قسه ی ئه مه بوو: (له پێش هه موو شتییکا سوپاسی خۆی گه وره ئه که م، که له سه ر کاره ساتیکی وه ها بانگ کرا وه ته ئه م دادگایه نه ک له به ر که تنیکی واکه په له بدات له سه ره رزیی و پیا وه تیم.

ته نانه ت ئه گه ر ئه مه راستیش بێ، که من ئه م که تنه م کردووه، ئه وه له ئه نجامی دل سوژیه وه بووه که له سه ر نیشتمانم کردۆته وه.

دووهم: سوپاسی خونکار عبدالولعهزیزه وه، که ئه یه وی راستیی ئه م که یه وه یه نه یه بۆ هه موو که س ده ریکه وی به هۆی ئه وه که ئه م چه ندو چوونکردنه به ئاشکرا ئه کری.

سێیه م: سوپاسی دادگا ئه که م که له پێش ئه مه دا، له بابته رازو نه ینیی که یه وه یه نه که وه پرسیارم لێ بکات، بریاری کوشتنی پێ رانه گه یاندم ریتیسی داوم که به هه موو سه ره سستییه کی خۆمه وه له سه ر خۆم بکه مه وه!

سه رۆکیش گوتی: به لێ، به لێ دیاره ئیوه نامه ی تا وانه که ی خۆتان خویندۆته وه چۆنتان هاتۆته پێش چاو؟

مه دحه ت پاشایش وه رامی دایه وه: به لێ تا وان نامه که ی خۆم خویندۆته وه ته نیا دووشتی راستم تیادیی: یه که میان رسته ی (ناوی خوا) که له سه ری نامه که وه ده ست پێ ئه کات دووه میشیان پۆژی نووسینی نامه که که له دواییه وه یه بیجگه له وه دوانه هه رچیبه کی تیایه، هه لبه ست و درۆیه دووره له بنچینه ی که یه وه یه نه که وه پاشان داوای کرد تا وان نامه که بخویندریتته وه، تا به ندبه ند وه رامی بداته وه سه رۆکیش پیتی گوت: له سه رت پتوبسته، ته نیا به شی خۆت وه رام بده یتته وه.

مه دحه ت پاشاش به ریهرچی دایه وه، گوتی: که یه وه یه نه که له بابته کوشتنی خونکار تیکه وه به (رسته ی پرسیاره کانیش له (مسته فا پالئه وان) وه ده ست پێ ئه کات، تا یه ک له دوا ی یه ک به ریزه ئه گاته ئیمه دادگایش وه رامی گه لیککی نووسیوه ته وه خۆی ئه لیت ئه وانه پیا و کوژه کانن، پاشان تا وانه که ئه خاته ئه ستۆی من و ره شیدی پاشا له به ر ئه وه ده رخستنی تا وانه که و به دنا و کردنی ئه وانه بنچینه ن هه رچی هی ئیمه یه لقیکه له هی ئه وان ئه بیته وه له به ر ئه وه پتوبسته له سه ره تا وه ده ست پێ بکری و هه رچییش تۆمارکرا وه بخویندریتته وه).

به لآم سه رۆکی دادگا، رتی نه دا تا وان نامه که بخویندریتته وه له مه دحه ت پاشای پرسی: بۆچ وه زیره کان له پاش لابرندی عبدالولعهزیز له سه ره ته خت، خه نجهره که یان لێ سه ند

مهده تيش گوتى: خونكارى لاپراو له سه رته خت نايې خه نجه رى لايې به پيې بريارى كورې وه زيرانيش بوو، كه خه نجه ره كه له عه بدولعه زيز سيندرا.

پرسى له مهده خت: له بهرچى فه خرى به گ هيترايه وه له ژيرده ستى عه بدولعه زيزدا، كه چى ئه وانى تر لادران؟

مهده خت پاشايش گوتى: هيتشته وهى (فه خرى به گ) له كوشكى عه بدولعه زيزدا، له سه ر داوا كردنى خونكارى خوكورژ خوى بوو. له پيش ئيستايشدا نه من ناسيومه نه رشدى پاشا.

پاشان لتي پرسى: ئه و پاسه وانانه ي نيرانه لاي عه بدولعه زيز بوچ مانگانه ي گه وره بيان بو بپرايه وه؟

مهده خت پاشايش گوتى: نه من نه رشدى پاشا، هيچمان ئه و پاسه وانانه نانسين مانگانه كانيشيان به زور دانانرين، له چاو ئه ودا كه له به نديخانه كه ي خونكاردا پيكه وه ماونه ته وه.

سه روك گوتى: ئه و پرس و ليكولينه وه يه ي له كوشتنى خونكاردا كرابوو، ناته واوه.

(مهده خت) يش گوتى: كه من گه يشتمه ده زگاي (فرعيه) ئه و ليكولينه وه يه ته واو كرابوو، وه زيره كانيش به وه نده وازيان هيترايو، به تاييه تى له پاش ئه وه ي كه چاويان به بريارى پزيشكه كان كه وتبوو.

پاشان سه روك له بنچينه ي كه ينه وه يه كه ي لادا له مهده خت پاشايش پرسى: هوى په نابردنت بو كونسولخانه ي فه رنسه چى بوو؟

ئو ویش: كاره ساتى، گرته كه ي خوى و كه ينه وه يه يه ي روظگارى بو گيترايه وه كه ناچارى كرد ئه وه بكات.

سه روك لتي پرسى: ئه ي ئه وه چيه ئه لئين نيازت هه بووه فه رماندارى خونكارى بكه يت به كوزارى؟

مهده خت پاشايش پيې گوت: ئه م بابه ته، دووره له ناوه روكى كه ينه وه يه كه وه له بهر ئه وه وهرام ناده مه وه پاشان چ پرسى ريكى ترى وايشى لئى كرد ئه ویش وهرامى نه دايه وه، گوتى پرسه كان پيويسته فریان به بنچينه ي كه ينه وه يه كه وه هبئى زوره ملييشى لئى كرد، كه تاوان نامه كه بخويئد ريتته وه، تا به ند، به ند وهرامى خوى بداته وه.

پرايه وه ي كوره كه ئاشكرا.

له روظى دواييدا، دادگا ده ستى كرده وه به بينينى كه ينه وه يه كه، له به رده م تاوانباره كاندا، ته نيا (مهده خت پاشا) نه بئى، كه وه ك روظى پيشوو له ناو ژوورى پاسه وانخانه كه دا داترايو. ئه مجاره قسه ي بيست و شهش ئاگالي بووى^(۱) نووسى له قسه ي هيچ كه سيكياندا، شتيكى وا نه بوو، كه تاوانى كوشتنه كه، يا خود ئه و تاوانانه ي فریان هه يه به سه ر ئه وه وه، ده ربخات.

ته نيا كه نيزه ك (په روين فه له ك) نه بئى، كه به قسه ي خوى، گوتى (نه جيب به گ) و (عه لى به گ)، هه ردوو ئه فسه ره كه ي ديوه، له وكاته دا كه به پليكانه ي سه رايدا هاتوته خواره وه هه ردوو كيان له پيش كوشتنى عه بدولعه زيزدا له بهر ده رگاي ژووره كه ي خونكاردا وه ستابوون هه روه ها كه نيزه ك (ذوقياب قالغه) يش، به قسه ي خوى گوتى: كه له پاش مردنى عه بدولعه زيز چومه ژووره كه ي ديم (مسته فا جزائرى) له په نجه رى ژووره كه وه خوى فرپدايه خواره وه ئه م كه نيزه كه له كاتى ليكولينه وه و پرسى اردا گوتبووى، خونكار عه بدولعه زيز له چينى هه ره سه رووى كوشكه كه دا بوو كه چى ئه م جار ه گوتى عه بدولعه زيز له چينى ناوه راستى كوشكه كه دا بوو هه روه ها هه ردوو قوله ره شه كانيش (ريمان) و (راقم) به قسه ي خويان گوتيان: هه ردوو ئه فسه ره كه مان دى له بهر ده رگاي ژووره كه ي عه بدولعه زيزدا راوه ستابوون، چوار تاوانباره كه يشيان عه بدولعه زيزيان ئه كوشت ده رگايه كرابوو وه بو به چاومان پيكه وتن (مهحمود پاشا) يشيان ديپوو له ده زگاي (فرعيه) دا له گه ل (نه جيب به گ) دا گفتوگوى ئه كرد.

كه چى له كاتى ليكولينه وه و پرسى اردا، گوتبوويان، له گه ل كه نيزه ك (عرض نياز قالغه) دا گفتوگوى ئه كرد له به رده م دادگا هدا ئه و هيان نه گوت.

پاشان پشتيوانه كانى له سه ركرده وه، هه ستانه سه رپي و تكاي به زه يي پيا پياها تنه وه ي خونكاريان كرد. (مهحمود پاشا) يش هه ستايه سه رپي و گوتى: من كه سم نه كردوه به پشتيوانى خوم هه ر قسه كانى پيشوو خوى دووباره كرده وه ئه وه يشى خسته سه ر، كه له روظى كاره ساته كه دا، له مالى رشدى پاشا بووه، هه ردوو كييشيان له وى دابوون كه به كاره ساته كه يان زانى.

سه روكيش گوتى: رشدى پاشا گوتويه تى تو له روظى يه كشه مه دا له مالى ئه ودا نه بويت پارچه يه ك له قسه نووسراوه كانى رشدى پاشا بو خويئنده وه.

(۱) ئاگاليبوو: شايد. ئه وانى ئاگايان له رووداوه كه بوو.

(مهحمود پاشا) یش گوتی: ئەمە قسەى هەلبەستراوه، تۆ بە دەستی خۆت نووسیوتە. سەرۆک، بچ دەنگ بوو، وەرەمى ئەم بەدناکردنەى خۆى نەدايهوه له دواى ئەو (فەخرى بەگ) و (عزەت بەگ) لەسەر خۆيان کردوه کەس گوتى له قسەيان نەگرت. نەيشيان هيشت قسەکانى خۆيان تەواو بکەن.

پاشان مەدحەت پاشايان هینا ئەمجارەيش زۆرى لى کردن که تاوان نامەکەى بۆ بخویننەوه، تا بەند بە بەند وەرەمیان بەداتەوه ئەویشى بۆ داد گىرايهوه، که بیستوتییهوه؛ تاوانبارەکان، هەموو جوړه نازاریک دراوان بۆ ئەمەى بەدەمى خۆيان، خۆيان تاوانبار بکەن بەو تاوانانەى خراونەتە پالیان پاش ئەوه گوتى: ئەو قولەرهشەنەى که نیراوان بۆ دەزگای (فرعیه) لەگەڵ ئەو کەسانەدا که سەرای ئەللى خونکار عەبدولعەزیزیان کوشتووه ئەو دوو قولەرهشە هەردووکیان پێیان لى نا که لەکاتى کوشتنى عەبدولعەزیزدا چاویان لەو چوار کەسە بووه، که چۆن کوشتووایانە بەلام هیچیان بەرەستى ئەو چوار تاوانبارەیان نەکردوه، که نەى کوژن، تەنانەت قسەیهکیشیان بەرەمبەریان نەکردوه کەواتە، بۆچ دادگا ئەوانیش بەهاوبەش دانانى له کوشتنى خونکار عەبدولعەزیزدا؟!.

پاشان مەدحەت پاشا، هوروزمى برده سەر رهوشت و خوى دادگا که پێچهوانەى یاسا جولۆتەوه لەگەڵ تاوانبارەکاندا رینگەى بۆ تاوانبارەکان نەکردۆتەوه، که بەئاسانى لەگەڵ پشتیوانەکانى خۆياندا کوپینەوه، یان لەگەڵ یەکتريدا کوپینەوه.

دادگا، نەدايکى عەبدولعەزیز، نەژنەکانى، نەسەرپازەکانى پاسەوانخانەى (فرعیه) نە ئەو پزیشکانەى که لاشەکەى عەبدولعەزیزیان پشکنیوه، ئەوانە هیچیان بانگ نەکردۆتە دادگا قسەيان لى وەرەگرت.

دادگا گوتوتى: خونکار عەبدولعەزیز بەزیندوتى نیشراوه! ئایا چۆن ئەو هەموو پزیشکانە هەستیان بەوه نەکردوه که عەبدولعەزیز زیندوو بووه یان مردوه؟

مەدحەت پاشا، دادگای بەوه بەدناو کرد: که ئەو هەر بەتەنیا گوتى له قسەى چەند بەکرى گىراویک ئەگرى، یاخود گوتى لەوانە ئەگرى که بەزۆر وایان لى کردون پى لەتاوانى خۆيان بنین وەک داویان لى کراوه، بۆ ئەمەى بەبى گونا، بەبى رى دانىکى یاسایى، یانزە کەس بەپەتا هەلبواسى.

سەرۆکیش پى گوت: ئەوقسانەى کردت، تاوانىکى تازەن که ئەخریتە سەر تاوانەکەى پيشووت.

مەدحەت پاشایش پیکەنى، گوتى: ئیوه فەرمانى کوشتنى ئیمەتان داوه ئەگەر ئیمە کهتتىکى تریش بکەین، هەر یەكجار ئەتوانن بمان کوژن، ناتوانن دوو جار بمان کوژن بەلام ئیوه ئەتوانن کهتتهکەى دووهمیش لەسەر کتلى گۆرەکانمان بنووسن. ئیوه نایشتوانن بەرەستمان بکەن لەوهى که لەسەر خۆمان بکەینەوه بەلام ئەگەر له قسەکانماندا، درۆیهک، یاخود هەلبەیک هەیه، ئەوا پيشانمانى بدەن.

(مەدحەت پاشا) دیسانەوه، داواى له دادگا کردوه، که دايکى عەبدولعەزیز و ژنەکانى و ئەو پزیشکانەى لاشەکەى عەبدولعەزیزیان پشکنیوه و هەرچى ئەفسەر و سەرپازىکیش هەبوون له دەزگای (فرعیه)دا، بانگ بکاتە دادگا، بۆ ئەمەى قسەى هەموویان وەرەگرت.

هەر لەسەر ئەو قسەیهيش رۆیشت که تاگای له کوشتنى عەبدولعەزیزىیه و دەستیشى لهو کهتتهدانىیه و پاکه له هەموو خراپەیهک لەو کارەساتەدا، هەر وهه کەینەوبەینەکه هەر له بنچینەوه درۆیه و هەلبەستراوه.

ئەوهیشى داواکرد، که رى بدرى هەندى پرس بکات لەوانەى که پىیان ناوه له تاوانەکەى خۆيان. سەرۆکى دادگایش (مستەفا پالەوان)ى هینا لى پرسى کهتتهکه چۆن کرا؟ کابرا قسەکانى پيشووى خۆى گىرايهوه مەدحەت پاشایش گوتى:

(ئەى سەرۆک! ئەم کابرايه پىاوئىکى تری کوشتووه نەک خونکار عەبدولعەزیز چونکه عەبدولعەزیز ئەوهندەى پینج سانتیمەتره بالى خۆى برپوه کهچى ئەم تاگالى بووه و پىاو کوژه ئەللى دەمارەکانى بالى راستى بەتەواوتى برپوه ئەو قسانەيش که بۆ تاگا لیبووهکان دانراوه بیکەن له دژى هەردوو زاواکه، یەک شت سەرنج دراوه له ناویانا: ئەویش ئەوهتا که له قسە ناراستەکانیاندا، له دژى ئەو دوو پىاوه، نووسراوه هەر دووکیان به (مستەفا پالەوان)یان گوت: دەمارى بالى چهپى خونکار عەبدولعەزیز بسره، بۆ ئەمەى لەگەڵ برپارانامەى پزیشکەکاندا یەک بگرى کهچى کابرا (مستەفا پالەوان) خۆى ئەللى هەموو دەمارەکانى برپوه ئەوهیش ئاشکرايه که پىاو ئەبى برینکار بى، ئنجا ئەتوانى ئەو دەمارانە بدۆزیتەوه له بالى پىاوئىکا، که پرن له خوین، بەتایهتى له بالى پىاوئىکى وەک خونکار عەبدولعەزیزدا که زۆر قەلەوبوو بەلام (مستەفا پالەوان) نازانى کام دەمار خوینى تىایه لەبەر ئەوهیه که هەموو دەمارەکانى برپوه کهچى جینشینی گشتى له تاوان نامەکەدا ئەللى: (مستەفا پالەوان) پى لىناوه که نزیکى پینج سانتیمەتره له بالى خونکار عەبدولعەزیز برپوه ئەو قسەیهيش لەگەڵ برپارانامەى پزیشکەکاندا رپک ئەکەوى بەلام

له گهڙ قسه ی ئیستای (مستهفا پالوان) دا رټیک ناکه وی که واته ئه م قسه یه، به سایه ی زبره کی جینشین گشتیه وه هله به ستراره سیر ئه وه یه (مستهفا پالوان) خوی ئه لئی ئه وه دهمارانم به چه قو بریوه، نالی به برنگ بریومن ئه گهر بیگوتایه به برنگ بریومه قسه کانی له گهڙ بریارنامه ی پزیشکه کاندایه کترینان ئه گرتوه وه ئه وساکه دادگایش دوو چاری درو کردن نه ئه بوو له م کهینه وه بهینه دا، ههروه ها که بلئی وه زیره کان برنگه که یان له خوینه که دا داناوه).

ئنجاکه جینشین گشتی به رپه رچی قسه کانی مه دحمت پاشای دایه وه مه دحمت پاشایش گوتی:

(مستهفا پالوان) ئه لئی هه موو ده ماریکی باله که ی بریوه، که چی ئیوه ئه لئین: گوتویه تی پینج سانتیمه تره له بالی بریوه، وا خویشی لیره دا پراوه ستاوه، لئی بپرسن سانتیمه تره چیه؟ له گهڙ مه تره دا چون به راوورد ئه کری؟ بو ئه مه ی بزاین، ئه زانی قسه ی وا بکات، یاخود قسه که درو یه و به دم ئه وه وه هله به ستراره؟!.

پاشان (مه دحمت) گوتی: (ئه مه یه کیکه له و درو یانه ی که له تاوان نامه که دا نووسراوه من که خویندمه وه (۹۳) دروم لی دوزیبه وه بام بوم بخویندریته وه، تا یه ک به یه ک درو کان پیشان بدهم).

به لام سه روکی دادگا، هیچ رپی نه دا که تاوان نامه که بو مه دحمت بخویندریته وه.

پاش ئه وه دادگا قسه ی ناگاداریکی سه رپیتی، گوئی لی گرت گویا گوتی له مه دحمت پاشا بووه، جاریکیان قسه ی وای کردوه، که له وه وه تی گه یشتوه (مه دحمت)، عه بدولعه زیزی کوشتوه نیازیسی وایه که هه موو ئه ندامتیکی خیزانی خونکار بکوژی.

(مه دحمت پاشا) یش گوتی: ئه مه یه کیکه له دوژمنه کانم هیچ جارئ: دوستانیه تیم له گه لیا نه بووه منیش ئه گهر بیرم له وه کردیته وه که ئه ندامانی خیزانی خونکار بکوژم، ئه وه له ژیریبه وه دووره که بچم له به رده م پیاویکی وادا که ناسینیکی ته واو نایاسم، پی له و نیازه ی خوم بنیم.

کوژی دادگا دوایی هات، بی ئه مه ی دادگا بتوانی له قسه ی تاوانباره کان بکوژیته وه و، خواسته یاساییه کانیشین جیه جی بکات.

له روژی سبیه مدا، به ندیبه کان دینه وه به رده م دادگا (مه دحمت) یش له پاسه وانخانه که دا دانه نین سه روکیش به تاوانباره کان ئه لئی:

(دادگا بریاریدا، مستهفا پالوان و، حاجی محمه د و مستهفا جزائری و، فخری به گ و، عه لی به گ و، نه جیب به گ له ناو بترین، ئه ویش به پیتی به ندی (۱۷۰) یه می یاسای سزا ههروه ها بریاریشیدا (مه محمود پاشا و، نوری پاشا و، مه دحمت پاشا و، رشدی پاشا) یش له ناو بترین به پیتی به ندی (۴۵) هم چونکه هاوبه شن له گهڙ پیاوکوژه کاندایه، له م که تنه دا ههروه ها بریاریشیدا: (سه یید به گ) و (عه زت به گ) ده سال له به ندیخانه دا بمیننه وه، چونکه یارمه تی پیاو کوژه کانیان داوه).

هیشتا سه روک له خویندنه وه ی بریاره کانی دادگا نه بوو بووه وه، سه ربازه کان رووی لوله ی تفه نگه کانیان کرده تاوانباره کان هه ریه که یان دوو سه ربازه قو لیان گرتبوو پاشان یه ک له دوای یه ک کیشیان کردن له دوای هه ریه که یشیانه وه تیپتی سه ربازه ئه رویشت.

پاشان مه دحمت پاشایان به تنه نیا هینایه دادگا و بریاره که یان پی گوت باوکی نازادی خوازیش ئه وه ی ئه زانی که فه رمان وا دراوه به ئه ندامانی دادگا، که به وجوړه بریار بدهن گوئی نه دهنه کزی و به هیزی به لگه کان، یاخود پروپوچیسیان له به ر ئه وه ورته ی له دهم نه هاته دهره وه.

که له دادگایش بردیانه دهره وه، بیبه نه وه بو به ندیخانه چاوی که وت به (جه وده ت پاشا و، سه روری ئه فه ندی) و ئه ندامانی دادگا، له گهڙ هه ندی له پیاوه کانی (مابین) دا، وه ستابون، سه رریان ئه کرد.

(راغب به گ) یش که هاوده می خونکاربوو له پیشیانه وه وه ستابوو (مه دحمت پاشا) یش به تیزیکه وه پیتی گوت: (به گ! تو خوت زور ماندوو کرد، میشکی خویشت زور خسته کار، بو ئه مه ی ئه م بریاری له ناو بردنه مان به دادگا ده ربهینی، دیاره به وه یش به کاری فه رمانروایی و نه ته وه هاتی.

وا ئیمرویش هاتوویته ئیره سه ریرمان بکه ییت به لام که په تیان خسته ملمان، پیویسته له ویش سه ریرمان بکه ییت، تا زورتر دلّت پیمان خویش بی!).

پیویست بوو تاوانباره کان، هه ریه که یان وینه یه کی له بریارنامه که ی دادگا بدریتی، بو ئه مه ی له ماوه ی یاساییدا، پاکانه یه ک بوخوی بکات، لای دادگای ژووروو، دادگا ئه و فرمانه ی خوئی نه هینایه جی ههروه ک گه لیک له فرمانه کانی تریشی به جی نه هینا له گهڙ ئه مه شا، مه دحمت پاشا، سکا لایه کی نووسی، هه ر به رپه رچ دانه وه یه کی هه بوو، به رامبه ر به بریاره که تیا تو مار کرد ئنجا دایه ده ست (تاهیر ناغا) که یه کیک بوو له پیاوه

نزیکه‌کان به‌خونکار پاشان رۆژتیک (تاهیر ناغا) ی بانگ کرده لای خۆی، سویندیدا هەرچی ئەلێ بیگه‌تینی به‌خونکار ئەمەیش لەو قسانەبوو که پیتی گوت:

(... به‌خاوه‌ن شکۆ بلێ باو و باپیرت، له‌ شه‌و و رۆژتیکدا سه‌ری وه‌زیرتکیان ئەپه‌راند ئەوه‌یش کرده‌وه‌یه‌ک بوو که له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌ی خونکارانی ئەم سه‌رده‌مه‌دا ریتیک ناکه‌وه‌ی به‌لام ئەگه‌ر بهاتایه‌ خاوه‌ن شکۆ، فه‌رمانی بدایه‌ ملمان بپه‌رین، چاکتر په‌رژینی فه‌رمانه‌وه‌ای ئەپاراست له‌وه‌ی که ئەم جو‌ره‌ که‌تنه‌ی کرد به‌ناوی دادپه‌روه‌ریه‌وه‌.

... له‌م جیهانه‌دا، هه‌موو زۆر لیکراویک په‌نا ئەباته‌ به‌ر خونکار، بۆ ئەمه‌ی پشتیوانی بکات و له‌ زۆردار تۆله‌ی بۆ بکاته‌وه‌ به‌لام ئەوانه‌ی که خونکاران زۆریان لێ ئەکن، هیچ ده‌ره‌تانیکیان نییه‌، ئەوه‌ نه‌بێ، که په‌نا ببه‌نه‌ به‌ر خونکاری خونکاران، که ئەویش خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی هه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌، که خاوی پاک‌ی بێ هاوتایه‌.

ئنجاه‌ ئەو دادگایه‌ی که (سه‌روری أفندی) سه‌رۆکی بیت و بپاره‌که‌ی ئەولای هیچ دادگایێکی به‌ره‌و ژوورتر پوخته‌ نه‌کریت، یاخود دووباره‌ نه‌کریته‌وه‌، له‌م جیهانه‌دا، بێگومان پوخته‌کردنی ئەو بپاره‌ و هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی ئەو بپاره‌، له‌لای خوا پێک دێ له‌لای خوایش (پاسه‌وانانی چه‌رکه‌س) و (درنده‌کانی ئەلبانیا) نین، تا بێ ده‌نگم بکه‌ن و بم خه‌نه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ و، له‌ خه‌ویشم بکه‌ن له‌وه‌ی من و خونکار وه‌ک یه‌ک ئەوه‌ستینه‌وه‌ و، پێکیشه‌وه‌ به‌رووتی له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگادا ئەوه‌ستین!

کوشتنی مه‌ده‌ه‌ت و سه‌رکه‌وتنی

درۆی ئەو تاوانه‌ی که درابوه‌ پال مه‌دحه‌ت پاشا و هاوڕێکانی بلابووه‌وه‌ به‌ناو هه‌موواندا خۆ له‌دوای چه‌ندوچونکردنی دادگا له‌ که‌ینه‌وه‌ینه‌که‌دا، ئەوه‌ هه‌ر به‌جاریک ده‌رکه‌وت که تاوانه‌که‌، راست نییه‌ و هه‌ڵ به‌سه‌راوه‌ قسه‌کانی مه‌دحه‌تیش که له‌ کاتی چه‌ندوچونکردنی دادگادا ئەیکرد، به‌رگۆی که‌وتنه‌وه‌ و، هه‌ر که‌سه‌یکیش له‌وه‌ پێش خۆشه‌ویستییه‌کی هه‌بوو له‌ دلدا به‌رامبه‌ر به‌مه‌دحه‌ت، ریزگرتنیکی قوولی هه‌بوو بۆ ئەو، خۆشه‌ویستی و ریزگرتنه‌که‌یان تازه‌ بووه‌وه‌ ئەوانه‌ ده‌ستیان کرد به‌چه‌رپه‌ چرپ کردن له‌بابه‌ت ئەو راستییانه‌وه‌ که بۆیان ده‌رکه‌وت، به‌په‌سه‌ندکردنه‌وه‌ له‌هه‌موو شوێنیکدا دووباره‌یان ئەکرده‌وه‌ به‌لام بێگانه‌کان ئەو راستییانه‌یان له‌ رۆژنامه‌کانی ئەوروپادا بلاو ئەکرده‌وه‌ دووردریژ له‌ بابه‌ت ئەو که‌تنه‌وه‌ ئەیان نووسی له‌به‌ر ئەوه‌، له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ مقومقوی له‌سه‌ر کرا. له‌ هه‌مووی زۆرتر، که جیگای به‌فه‌رمانه‌وه‌ای عوسمانی لێژ کرد، ئەوه‌بوو،

ئەو پزیشکه‌ بێگانانه‌ی که لاشه‌که‌ی عه‌بدولعه‌زیزیان پشکنبوو، نامه‌یه‌کیان ناردبوو بۆ عه‌بدولعه‌مید، گوتبوویان کاره‌ساتی کوشتنه‌که‌ی درۆیه‌کی ناشکرایه‌.

بۆ هه‌موو راسپارده‌خانه‌یه‌کی بێگانه‌یش، دانه‌یه‌کیان له‌و نامه‌یه‌ ناردبوو راسپارده‌ بێگانه‌کانیش، هه‌موویان، له‌ خانووی راسپارده‌ی ئیتالیدا (مونت کورتی)، کوپونه‌وه‌ له‌بابه‌ت ئەو بپاری دادگایه‌وه‌ گه‌توگۆیان کرد ژێانی پشنگداری مه‌دحه‌ت پاشایان هێنايه‌وه‌ پێش چاوی خۆیان که پرپوو له‌ نمونه‌ی بلندی پاراستنی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی دوایی هه‌موویان له‌سه‌ر ئەوه‌ بپاریاندا، که هه‌رچی بپاری له‌ناو بردنی دراوه‌، رزگار کری.

پاشان هه‌موویان له‌ راسپارده‌خانه‌ی ئێراندا کوپونه‌وه‌ که خاوه‌نه‌که‌ی (محسن خان) له‌ هه‌موو راسپێراوه‌کان، به‌ته‌مه‌ن گه‌وره‌تریو، له‌کاتی چه‌ندوچونکردنی دادگایشدا له‌وه‌ی بوویو، به‌په‌رۆشه‌وه‌ له‌ هه‌مووشتیکی سه‌رنج دابوو، له‌گه‌ڵ ئەودا نامه‌یه‌کیان نووسی بۆ خونکار، ئەویان راسپارد که نامه‌که‌ی بداته‌ ده‌ست، نامه‌که‌، به‌کورتی، ئەمه‌ی تیا نووسرابوو: که دادگا به‌بێ هۆ و به‌بێ به‌لگه‌ مه‌دحه‌ت پاشا و هاوڕێکانی تاوانبار کردوه‌ و بپاریشی به‌سه‌ردا داو به‌توندوتیژی له‌گه‌لیاندا جولاوه‌ته‌وه‌ ئەگه‌ر خونکار لێیان ببوری و بیان به‌خشی، که‌لکیکی وا ئەگه‌تینی به‌فه‌رمانه‌وه‌ای، که هه‌موو ده‌م به‌سوپاسه‌وه‌ یادی بکریته‌وه‌ عه‌بدولعه‌میدیش، وه‌رامی نامه‌ی راسپێراوه‌کانی وا دایه‌وه‌، که به‌خشین و نه‌به‌خشین ئەوانه‌ له‌ده‌ست خۆی دایه‌ و مافی خۆبه‌تی زۆر سه‌یره‌ به‌لایشییه‌وه‌ که نامه‌یه‌کی وا به‌سایه‌ی (محسن خان) راسپێراوی فه‌رمانه‌وه‌ای ئێران هه‌و پشکه‌ش بکری، که ئێران خۆی به‌بێ چه‌ندوچونکردن پیاو ئەکات به‌دارا.

(محسن خان)یش به‌رپه‌رچی ئەو نامه‌یه‌ی وادایه‌وه‌: که ئەو چه‌ندوچونکردنی دادگایه‌ی له‌ (کوژکی یه‌لدز)دا کراوه‌، له‌ هیچ خاکیکی جیهاندا شتی وا سه‌یر نه‌بینراوه‌ ئەگه‌ر خاوه‌ن شکۆ کاره‌ساتیکی وه‌ک ئەوه‌م بۆ بگپه‌رتنه‌وه‌ که له‌خاکی ئێراندا رووی دای، تا ئەمێم سوپاسی ئەکه‌م! له‌سه‌ر ئەوه‌، ده‌مووده‌ست، وه‌زیره‌کان و زاناکان له‌ (سه‌رای یه‌لدز)دا کوپونه‌وه‌ خونکاریش له‌وه‌ی بوو بۆ ئەمه‌ی بپاریکی دوامین جار له‌سه‌ر ئەو که‌ینه‌وه‌ینه‌یه‌ بدن.

که‌س له‌وانه‌ بپاره‌که‌ی په‌سه‌ند نه‌کرد، سێ که‌س نه‌بێ: وه‌زیری دادپه‌روه‌ری جه‌وده‌ت پاشا، سه‌رۆک وه‌زیر مه‌حمود نه‌دیم، پیری موسلمانان عریانی زاده‌ به‌لام عه‌بدولعه‌مید به‌په‌رۆشه‌وه‌ بوو که بپاره‌که‌ به‌جێ به‌یترێ. دووباره‌ پیاوه‌کانی، هه‌لیان کوتایه‌وه‌ سه‌ر

به‌دانا و کراوه‌کان، تابیان‌خه‌نوه سهر پئی لیتان له نیوه شه‌ودا یه‌ک به‌یه‌ک بانگیان نه‌کردن، پئیان نه‌گوت، بریاری له‌ناو‌بردنه‌که سبه‌ینتی به‌یانی جیبه‌جی نه‌کری به‌لام ههر که‌سی قسه‌یه‌کی واکات که خونکار پئی په‌سه‌ندی، خونکار له سزا رزگاری نه‌کات و نه‌یه‌خشی له‌گه‌ل نه‌وشا نه‌یان‌توانی بگه‌نه مه‌به‌سی خو‌یان. عه‌بدولحه‌مید، له ده‌ستییا شکا ناچاربوو، بریاری له‌ناو‌بردنه‌که‌ی گۆزیی، کردی به‌دووور خسته‌نوه‌ی تا سهر.

له رۆژی پینج شه‌مه‌ی ۳۰/۷/۱۸۸۱د، به‌ندییه‌کان له‌کاتی رۆژ ئاوادا، خراوه‌ که‌شتیی (عه‌زه‌دین)وه، برانه دوورگه‌ی (رۆدس)^(۱) له‌ویشه‌وه بو‌ئه‌سه‌که‌له‌ی (پۆرسه‌عید)، به‌ناوی زرتی سوریش بران تا گه‌یشتنه (جده) ئاواره‌کان له‌وی دابه‌زینان و له‌ناو خانویه‌کا خراوه به‌ندیخانه‌وه پاشان نیرانه (مکه)، له‌ویشه‌وه نیرانه (طائف) که بریاردرا ههر له‌وی به‌یترینه‌وه هه‌موو لایه‌ک وایان نه‌زانی که نه‌و ئاواره‌کان که‌تنیکی گه‌وره‌یان کردوه به‌لام له‌ کۆنسوله‌ بیگانه‌کانه‌وه که له (جده)دابوون، پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یان پئی گوترا هه‌روه‌ها نه‌و بیگانانه‌یش که رۆژنامه‌کانی نه‌وروپایان نه‌خوینده‌وه پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یان پئی نه‌گوتن بیجگه له‌وه، به‌پشتی (فه‌خری به‌گ)وه جیگای ئاسنی داغ کراویان دیی زۆر دلته‌نگییان پێشاندا، له‌و زۆردارییه‌ی که له‌و کاولانه‌کراوه له‌سته‌مخانه‌ی یه‌لدزدا عه‌ره‌به‌کان نه‌هاتنه‌لایان بیان بینن به‌شیره هه‌لکیتشراوه‌کانیانه‌وه، پئیان نه‌گوتن: خوا به‌زه‌یی پیا‌تاندا بیتته‌وه و سهر‌بشتان بخت!

ئاواره‌کان، که له‌کاتی گوتنه‌وه‌یاندا، گه‌لیک ماندوو بووبوون و گه‌لیک توندیی و تیژیییان له‌گه‌لدا کرابوو له‌لایه‌ن که‌شتییه‌وانه‌کانه‌وه، له به‌ندیخانه‌که‌ی (طائف)دا تووشی دهردی سهر‌بیه‌کی خراپتر و ناخۆشتر هاتن زۆری پئی نه‌چوو، هاو‌پیه‌کی تریشیان بو‌په‌یدا بوو نه‌ویش پیری موسلمانان (حه‌سه‌ن خه‌یرو‌للا نه‌فه‌ندی) بوو ه عه‌بدولحه‌مید قینی لی هه‌لسابوو، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که هاو‌به‌ش بووبوو له‌گه‌ل نه‌واندا، له‌لایه‌رینی عه‌بدولعه‌زیزدا،

(۱) رۆدس Rodos: دوورگه‌یه‌کی شاخاوی یۆنانییه له‌گه‌وره‌ترین کۆمه‌له‌ دوورگه‌ی (دۆدیکانیز)ه؛ له‌ناو دهریای (ئیبجه)دا. ۱۳۹۸م ۲ پانتاییه‌تی و - ۷۵ هزار که‌سیکی تیدایه، به‌نده‌ری (رۆدس) گه‌وره‌ترین شاریتی، زستانه‌وه‌ه‌وایه‌ه‌وارتیکی خۆشه، پاشماوه‌ی شوره و کلێسای بیزه‌نتی کۆن و کۆشکی سواره‌کانی رۆدسی سه‌ده‌ی ۱۴هه‌می تیدایه. له ۱۵۲۱د سولتان سلیمانی دووم، دوا‌ی ناب‌لۆقه‌دانیکی زۆر و دژوار نه‌وسا توانی بیگری له ۱۹۱۲د ئیتالییه‌کان گرتیان، له ۱۹۴۷د یۆنان جاریکی دی گتیراوه بو‌خۆی. به‌ناوبانگترین به‌روبوومی بریتیه له‌توتن و زه‌یتون و شه‌راب، جگه له ئیسفهنج و راوه‌ماسی چاک.

له‌سه‌ر ته‌ختی خونکاری، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که پشتیوانی بیروباوه‌ری نازادیی خوازی کردبوو له پێشدا، کردبووی به‌پیری خیزانخانه‌ی بلندی پیغه‌مبه‌ر و ناردیه (مکه)، بو‌ نه‌مه‌ی له‌سته‌مبول دوور بختاوه‌وه پاشان فرمانی له‌ده‌ست کیشایه‌وه و له (مکه)دا خسته‌یه به‌ندیخانه‌وه ئیتر ههر نه‌وه‌نده مه‌دحه‌ت و هاو‌پیکانی گه‌یشتنه (طائف) و نه‌ویشی ناردنه کن نه‌وان که له‌گه‌ل‌یاندا بخریته به‌ندیخانه‌وه بو‌نه‌مه‌ی نه‌ویش وه‌ک نه‌وان دهرد و نازار بچ‌یترئ پاش نه‌وان، به‌ندیخانه‌که می‌وانیکی تریشی بو‌هات، نه‌ویش سهر‌داری (مکه)، (سه‌ید عبدالموته‌لیب)بوو خونکار بیستبوویه‌وه که نه‌ویش نه‌یه‌وی یاخی بیی ترسابوو له‌وه‌ی که به‌ندییه‌کان به‌ره‌للا بکات.

له‌ناو له‌کانی (حجاز)دا ده‌نگ و باسی باوکی نازادیخو‌ازان ون بوو به‌لام نه‌وانه‌ی که له‌وه‌سه‌رده‌مه‌یان کۆلیوه‌ته‌وه، بو‌یان دهرکه‌وتوووه، که پیاوه‌کانی عه‌بدولحه‌مید هه‌رچی خراپه‌یه‌کیان له‌ده‌ست هاتتی که دهرباره‌ی مه‌دحه‌ت و هاو‌پیکانی بکه‌ن، یاخود ماوه نه‌ده‌ن به‌هه‌راکردنیان له به‌ندیخانه، یاخود چاوی پیکه‌وتنیان به‌که‌سانی تر، کردوو‌بانه.

له هه‌رچوارلای (طائف)دا، له‌شکرێک و دوو تیپی تو‌پخانه‌یان دامه‌زراند سه‌رای عه‌بدولحه‌مید چهند سه‌ر له‌شکرێک و (قائمقام) و قسه‌دز (جاسوس)یکیان نارد (جده) و (مکه) و (طائف) سه‌ر له‌شکرێکیان نارد بو‌سه‌رکرده‌یی سه‌ربازه‌کان نه‌فسه‌ریکی تریشیان نارد، چاوبه‌رپه‌ته‌کرده‌وه و کاری نه‌و سه‌رله‌شکره.

(درویش پاشا)یشیان ناردنه‌وه‌ی که چاوبه‌رپه‌ته‌کرده‌وه و کاری نه‌و نه‌فسه‌ره (عمر پاشا)یشیان ناردنه‌وه‌ی که چاویان به‌رپه‌ته‌کرده‌وه و کاری هه‌مووان پاشان سه‌ر له‌شکر (مه‌مه‌د لوتفی) گه‌یشته (طائف) واده‌ئه‌که‌وه‌ی که نه‌م هه‌لب‌زارابوو بو‌کوشتنی (مه‌دحه‌ت پاشا) زۆر خه‌ریک بوو، ده‌س و پیوه‌نده‌کان چه‌واشه‌ بکات، بیکوژن به‌لام سه‌ری نه‌گرت پاشان ژه‌هری خسته‌ناو چیشتی به‌ندییه‌کانه‌وه، هه‌ستیان پئی کرد، تا تاقییان نه‌کردایه‌وه نه‌بان نه‌خوارد. (نوری پاشا)، له‌و ئاواره‌ییه‌ دانیشته‌بوو شیتتییه‌که‌ی له‌وزه‌دا نه‌ما (به‌کر ئاغا)ی پیاویشی، بو‌له‌ بو‌لی نه‌کرد له‌وه‌ی که به‌بی پاره‌نه‌رکی بو‌ نه‌بینی کاربه‌ده‌ستان، هه‌ر تا دوومانگ مانگه‌یان نه‌دایه، ئیتر لییان بری (عومه‌ر پاشا)یش بانگی کرده‌کۆشکه‌که‌ی خۆی، پئی گوت:

(نه‌وه بزانه، کورم، تا نوری پاشا نه‌مری، تو‌له به‌ندیخانه‌ ناچیته دهری جا نه‌گه‌ر نه‌ته‌وی زوو له به‌ندیخانه‌ بییته دهره‌وه، نوری پاشا بکوژه!) پیاوه‌که‌یش گوتی:
(خوا رپگای نه‌داوه که‌س بکوژری) پاشایش گوتی: (تو بو‌به‌کا نه‌یکوژیت، که گیانی

خۆت رزگار بکهیت جا ئەگەر کوشتت، بچۆ (حج) بکه، سەریدە لە مائی خوا، خوا لە گوناھی کۆن و تازەت خۆش ئەبێ!... کەواتە ئەوەی پیت ئەلیم بیکە بەهاورپیکانی خۆشت بلێ، ئەوانیش چاو لە تۆ بکەن بۆ ئەمە ی ئەوانیش خۆیان رزگار بکەن!.. پیاو کە ئەم نامۆزگاریبە ی بەگۆی دانە چوو!...

(مایین) فەرمانی داو، هەر نامە یەک بەندییەکان بینن بۆ خیزانەکانیان و هەر نامە یەکیش لە خیزانەکانیانە بۆیان بێت، تا نەیان خۆیننەوه نەیان دەنێ.

بەندییەکانیش چەند نامە یەکیان نارد بۆ خیزانەکانیان و وەرانیشیان لێ وەرگرتنەوه پاش ماو یەیک وەرمانەکانیان بۆ ئەهاتەوه ئیتر ئەوانیش وازیان لە نامەناردن هیتا بەم رەنگە، وایان لیتەت، کە نە ئەوان ئاگیان لەخاووخیزانی خۆیان بوو، نە خاووخیزانی ئاگیان لەوان بوو مەگەر بەهۆی ئەو نامە نەینییانەوه نەبێ، کە هەندێ لەخاوهن پیاو یەتیبەکان ئەیان گەیان بە بەندییەکان، یاخود بەخیزانەکانیان، بەو شێوەیە ی کە بۆیان هەل ئەسورا دوا نامە کە خیزانی مەدحەت پاشا، لە مەدحەتیان وەرگرت لە ۱۸/۴/۱۸۸۳ داو، کەتیا نووسیوو:

(وەک بۆم دەرئەکەوێ ئەمە دوا نامەم ئەبێ چونکە ئەوانە نانیان لێ بریوین ناماندەنێ پینووس و قاقەزیشیان پێ نەهیتووین بەتەواوەتی تەنگە تاویان کردووین، هەر وەک لە نامە ی پیشوویدا بۆم نووسیوون ئیستایش ئەیانەوێ یەک بەیک دەرمان خواردمان بکەن. ئەم نیازیەشیان وەک رۆژی رووناک تاشکرایه).

پاش ئەو هەندێ لە کردەوه و تیکۆشانیانی بۆ گێرابوو نەوه.

لەپاش ئەو نامە یە، خیزانەکە ی مەدحەت پاشا، هیچ نامە یەکی وەرنگرت، یەک نامە ی (حەسەن خەیروللا ئەفەندی) نەبێ کە پیری موسلمانانی پیشوو بوو لە نامە کەیدا، دلخۆشییان ئەداتەوه بەتەواوەتی دلنایان ئەکات کە مەدحەت پاشا بەو نەخۆشییە نەمردوو کە گرتیوی، ئەوی لەو بابەتەوه گوتویانە درۆیە، لە راستیدا نۆکەرەکانی خونکار کوشتوو یانە ئەم پیرە، کوشتنی مەدحەت پاشا وا ئەگێریتەوه، ئەلێ: - ئەو لە شەوی ۱۰/۴/۱۸۸۳ دا روویدا ئەوشەوه سەرکردە ی لەشکر و سەرداری هەزار سەربازە (بەکر)^(۱) لەو ژوورەدا مانەوه کە لە دەرگانه ی لەشکرگاکەدا بوو بەندییەکانیان بەچەند

(۱) لەوه دەچێ لێرەدا (برین- پەراندن) یکی تێدابێ، چونکە ماناکە نادیاره؛ (سەرداری هەزار سەربازە) لەوانە یە مەبەستی (فەرماندە ی لەشکر- لیوا) ی حیزابێ یان شتی لەم بابەتە.

سەربازیک ئەملاو ئەولاگرت لەکاتی پینجەمدا (حاجی شوکری ئاغا) ی پیاوی (مەحمود پاشا) یان خەبەر کردەوه و بردیانە لای سەردار (بەکر) لە ژوورە کەیدا.

پاشان لەشکرگاکە ی بەجێ هێشت و رووی کردە دەرگای بەندیخانە لەبەردەمی دەرگای هەموو بەندییە کەدا، دوو سەربازی دانا لەدەشتی بەندیخانە کەیشدا چەند سەربازیک ی تەفەنگ بەدەستی دانا.

(عەلی بەگی کوری نامق کەمال) یش لەگەل (مەدحەت) دا لە ژووریکدا نووستبوون لەپاش نیو هەو، دەرگای ژوورە کەیان شکاند و ئەویان برده دەرەوه.

چونە سەر مەدحەت پاشاش خنکاندیان ئەویش هەریەک قسە ی پێ گوتن، وای زانی بەو قسە یە دەست بەستەیان ئەکان لە راستیشدا ئەگەر تێی بگە یشتنایە لەوانە بوو کە دەست بەستەیان بکات گوتی: (سەرباز بۆ ئەوه دانراوه کە نیشتمانە کە ی خۆی پیاو یزێ نەک کەتن بکات) پاش ئەوه دەرگای ژوورە کە ی (مەحمود پاشا) یشیان شکاند چونە ژوورەوه بۆ سەری (مەحمەد ئاغا) ی ئەفسە ریش پەتیک ی لەگەل خۆیدا هینابوو لە ملیان ئالاند و راپانکیشا، ئازاریکی زۆری پێ گە یشت تا مرد پیش ئەوه ی بمری سەربازیک بەدارقۆلێشی شکاند، ئنجا کە ئەو دوو پیاو گە وەرە یە، هەردووکیان مردن، بردیانە دەشتە کە، لە پیش بەرە بەیاندا ناشتیان دانیشتوانی (طائف) لەو شەوه دا گوتیان لە هاواری هاواریکانی مەدحەت بوو لە بێ دەنگی ئەوشە وه دا دەنگی ئەدایەوه هەندیکیان بەهەندیکیان گوت: (بەدکارەکان، خەریکن ئازادیخوازەکان ئەکوژن، خوا تۆلە لە زۆردارەکان بکاتەوه) ئەمە گوتراوه نایش زانی کە ئەم قسە یە تا چەندی راستە.

بەلام هەریەکی گوترا بێ لە عەبدولحەمید ئەوه شیتەوه. زۆرداری بەدکردار، ئەترسا کە مەدحەت پاشا نەکوژرا بێ گلا راوی پێ گە یشت دلێ کەوتە پەژارەوه دوایی فەرمانیک ی نارد بۆ (طائف)؛ گۆرە کە ی هەلکەنن، سەری لەلەشی جوێ بکەنەوه و بۆی رەوانە بکەن!.. بۆ ئەمە ی لە مردنی دلنای بێ ئەوانیش گۆرە کە یان هەلدا یەوه سەریان لە لەشی جوێ کردەوه. سەرکە یشیان خستە ناو سنو قیکەوه ناردیان بۆ ئەستە مبول، لیبیان نووسیوو: دەستی کردی دانی فیل بۆ خاوهن شکۆ، خونکار! کە عەبدولحەمیدیش ئەم دیاریبە ی وەرگرت، ئارامی بەدلێ کەوت، دلێ پر بوو لە خۆشی!...

بەلام عەبدولحەمید، لەمەدا بەهەلە داچوو... چونکە مەدحەت پاشا، هەر لەشیک نەبوو، کە ئەگەر برارو پارچە پارچە کراو بەنەنگییەوه لە گۆر دەر هینرا و لەت و پەت کرا... لەناو

بچن به لکو توویتیکی چاکه کردن و راستی په رستی و سه ربه سستی بوو، له خاکینکی پر خراپه و پروپوچی و زۆردارییدا نیژرا تووه که رووا و گه وره بوو بلنډبووه ووه تابوووه دره خستیکی گه وره ی به ردارای سیبه ردار لقاو پوه کانی به هه موو لایه کدا بلاو بوو بووه ووه تا رۆژ هه لات و رۆژتاوا و سه رو خواری گرتوه. سیبه ره نه ستوووه که یشی هه تا ماوه یه کی درپژ نه و نیشتمانه ی له به ردا حه سایه ووه که نه و تووه ی تیا روو ابوو.

تا سی سالی خشت، شاگرده کانی مه دحمت پاشا خه باتیان کرد و تی کوشان و به رن گارییان کرد، هه ر جاره به جو ریک کاروباریان ریک نه خست.

جاریک به توندیی و جاریکیش به شیرینی، تا بیروباوه رکه کانی له کانگای دلاندا جیتی خوین گرت پاشان بوون به هیتزیکی وا که چند جاریکی دوا به دوا ییه ک له شیوه ی شوژشدا تهقی، تا دوا یی به وه هات عه بدولحه مید له تهخت به یتزیته خواره ووه و ده ستوریش ناشکرا بکری ده ستووری تازه یش، شتیکی وای نه ما بوو، که به ته و او ته تی له و ده ستوووه بکات که مه دحمت خو ی له پیناویا به کوشندا هیچ جیا واز ییه کیش له ناوه ندیاندان نه بوو به لام نه و سا که زۆرداریی نه ی نه هیتش جیبه جی کری و به کار به یتزی. وا له سایه ی هیتزی نه ته ووه به کار به یتزا. نه و یش به لگه یه ک بوو بو نه ووه ی که توندیی و تیژی نه و زۆردارییه ی که هه مووانی ناچار کردبوو له و سه رده مه درپژده بی دنگ بچینه ووه، له راستیدا سه رده میکی خو ناماده کردن بوو بو هه لمه ت بردن، نه ک سه رده میکی سه رشوژ کردن و بی دنگ و سه نگیی خودان به ده ستوه بوو!

له پیش ده ستوووه که ی مه دحمت پاشادا، نازادیی خوازکان، هه ر بریتی بوون له تورکه کانی ناو نه سته میول.

به لام له پاش کۆبوونه ووه ی کۆری نه ته ووه و هه لوه شاننده ووه که ی، هه موو نه ته ووه کانی فه رمانه وای عوسمانیش ها و به شییان کردن وهک: عه ربه و چه رکه س و نه رمن و (*).

(*) نازانم نووسه ی به ریز بوچ لیره دا ناوی کوردی نه بردوه؟! که هیچ بزووتنه ووه یه کی رۆژه لاتی ناوه راست رووی نه دواوه، دهستی کوردی تیا نه بووی که ته نانه ت شوژشه که ی (مسته فا که مال پاشا) یش به یارمه تی کورده ووه سه ری گرت! (۱) - وه رگیز -

(۱) سه رنجیکی پتیویست:

ماموستا که نه م کتیبه ی وه رگیزاوه، دیاره به مه به سستی وریا کردنه ووه و هوشیاریی رۆژه کانی نه ته ووه که ی بووه، نه گین ده بوو بیزانیسا که شو قتی نیستانی نه ته ووه ده سه لات داره کان هه موو چون یه کن له مامه له کردنیاندا به رامبه ر نه ته ووه ی ژیر ده ستیان، جا هه ر کامیان له شوینی خو ی به شیوازی تاییه ت

نه وانه به ناو هه موو خاکی عوسمانیدا بلاو بوونه ووه، له ناوه ندیشیاندا هیچ په یوه ندیبه که نه بوو، په یوه ندیی ها و به شییی زۆر لیکراوی نه ی، له گه ل ها و کاری له شوژشدا، به رامبه ر نه و زۆردارییه.

که له سالی ۱۹۰۸ عه بدولحه مید ناچارکرا، ده ستووور بخاته ووه جیتی خو ی، وه رامی دایه ووه گو تی: من هه مووده می ژیانم له پیناوی به دیی هیتانی نه م ناو ته دا به خت کردوووه.

به لام نه ته ووه بایه خیتیکی نه دا به قسه ی نه و هه ر نه وهنده ی به س بوو، که فه رمانه وای زۆرداریی وه ک خانوویه کی له قاقه ز دروست کراو روو خا هه موو لایه کیش له و خه وی مۆته که یه خه به ریان بووه ووه، و چونه ده روه بو بینینی روونکی سه ربه سستی له ناسۆدا نه ته ووه زۆر لیکراوه کانیش که به ده ست زۆرداریی فه رمانه وای عوسمانییه ووه تووشی سه رگه رانی بوو بوون، زۆری پی نه چوو وریا بوونه ووه عه ربه کان سه ربه ستیان ده ست که وت، فه رمانه وای تورکیایش له سالی ۱۹۲۳ ده سستی کرد به سه ر ده میکی تازه، که سه رته ای یاسی کۆماریی و دوا یی سه رده می خونکاران بوو.

پاش به ندیک بو نه م به ره مه

ماموستا شاکر فه تاح هه روه ک نه و پی ره ووه ی بوخوی ده ستنیشان کردبوو؛ بو هاندان و وشیار کردنه ووه ی رۆژه کانی کورد به شاره زا کردنیان و ناگادار بوونیان له گشت تاقی کردنه ووه کانی گه لانی ژیر ده سته و چونیتی خه باتیان له پیناوی رزگاری و سه رفرازیدا، هه روا ناساندنی گه ووه پیساوان و سه ر کرده له خو بو رده ووه کانی میلله تان... هه ر له م بوچوونه یه ووه، نه م کتیبه ی (قدری قلعه چی) وه رگیزاوه ته سه ر زمانی کوردی و پی تشکه شی خو یتنده واران ی گه له که ی کردوووه.

دیاره (مه دحمت پاشا) وه ک گه ووه پیسا و رابه ری بزووتنه ووه یه کی نو یخوازی نه ته ووه یی

نه و رق و کینه و لووت به رزیه ده رده بری؛ نووسه ری نه م کتیبه ش لیره ناوای بو لواوه که یه ک به یه ک ناوی نه و نه ته وانه به یتزی که له گه ل عه ربه دا نا ژین و له ژیر ده ستیان دانین، به لام (کورد) چونکه وان له ژیر ده ستیاندا زمانی گو ی نه کردوووه ناویان بیات.

(مه دحمت پاشا) خویشی وه ک نازادی خواریکی تورک، نه و خه بات و کوششه ی ته نیا بو به دیه یتانی کۆمه لگایه کی ده ستووری تورکی بوو که له سایه یدا نه ته ووه غه یره تورکه کان (وه ک تورکیکی) سوود له و باره تازه یه ببینن، به لام هه رچی مه سه له ی مافی نه ته ووه ییبه نه ووه پیی ره وانه ده بینن و هه رگیز باسی لیه نه کردوووه.

تورک له پیناو رزگارکردنی خه لافه تی عوسمانیدا لهو گۆبه ند و چلپاوهی تیی که وتیبوو، دریغی نه کرد و نه وهی له توانیدا بوو کردی، نهو له سه رده مانیکدا هاته سه ر شانوی رووداوه کانی نهو دهوله ته که گنده لی و پوکانه وه ره گی به زورلای جهسته ی شه که تیدا بلاو کردبووه و نه خویشی خستبوو، چونکه له دوا ی نیوهی دووه می چهرخی نۆزده وه، نه وهی سولتان و خه لیفه کانی پیشوو چاندیان (له زولم و ستم و جینایه ت به رامبه ر گه لانی ژیر دهستیان و خویش رابواردنی خو یان) له م قوناعه دا سه وزبوو و بووه فاکته ری هه ره به هیزی داروخانی و له ناوچوونی ئیمپراتۆریه ته که یان.

(مه دحه ت پاشا) قایلپوو به حوکمی تورک و دهسه لانی داسه پای به سه ر هه موو ولایه ت و دهقه ره کانی ژیر دهستی نهو خه لافه ته دا، هه روا قایلپیشوو (به باوه ره وه) به حوکمی خه لیفه و مانه وهی.

به لام وهک کارمه ند و شاره زایه ده رکمی به ماکه کانی دارزینی حکومه ته که ی کردبوو، ده یویست له رپی دیارده سیاسی و حوکمپرانیهی هاوچه ره خه کانه وه ریگه چاره بو نهو ته نگ و چه له مه ی حوکمه بدۆزیته وه.

نهو له سه رده می خویدا کاربایه کی چاکسازیی خواز (اصلاحی) بوو، نهک شوړشگبیرتیکی خاوه ن باوه ر، بروای به وه بوو که نه گه ر هه ندی پینه وه پوره له وه عه با عه ماره پویه ی خه لیفه دا بکری و دهستی بکری به هیتری به کوشکی کاولبوو و دارماویا ئیتر نهو خه لافه ته گیانه به هیز و هه ره ته که ی جارانی پیدا پته وه و نه ته وه جیا جیا کانیش (غه یه ره تورک، غه یه ره ئیسلا م) ده کری له ژیر سایه ی نهو خه لافه ته دا بژین به لام هه روا داگیرکراویش بن.

بو به، بهو هه موو په ت په تینه ی پیی ده کرا قایل بوو و ملی شوړده کرد بو فه رمانه کانی (سولتان و مابین و باب العالی)... هه ر ساله ی ده نییرا بو ولایه تی، زورتر بو نهو شوینانه ی پریوون له ته نگه و ئالۆزی، به مه به سستی نه وهی سه رنه گبیریتنه دوا وه، خو که سولتان گرتی و ناردی بو (ناپولی) وه دوری خسته وه و ئاواره ی نهو روپای کرد، نهو ملی بو نهو واقیعه ش شوړکرد... دیسان که هینرایه وه و له (کریت) وه کرا به والی سوریا و ئیزمیر و دوا جار که توومه تی نه خشه دانان بو کوشتنی سولتان (عه بدولعه زیز) یان خسته پال.

نه مانه ی هه موو قه بولکرد و هه ر له وه هیوا به دابوو که ده کری حوکمی عوسمانی لهو

چه لپاوه رزگار کری؛ به ئاشکرکردن و دانانی ده ستووریک و دامه زراندنی نه نجومه نیکی (مه بعوسان)، و اتا په رله مانیک. له م کتیبه دا نووسه ر هیچ ئامازه بو نه وه ناکات که (مه دحه ت پاشا) خاوه نی پارته کی سیاسی تورکی بووه به ناوی (ترکیا الفتات- تورکیای گه نج) و ده یویست عومریکی نوی به بهر کاربایه کی پیر و په ککه وه ته دا بکاته وه، له رپی ده ستوور و په رله مانه وه.

نهو سه رده مه (دوا ی نیوهی دووه می چهرخی نۆزده)، نه م ته قه لایه ی ددها که نه ته وه غه یه ره تورکه کان و غه یه ره ئیسلا مه کان له ملاولای ولاته وه لیتیان هه ستابوون و هه ریبه ک دوا ی ماف و سه رفرازی خو ی ده کرد.

بولگار و سرب و یونان و بو سنه و شاخی ره ش و نه رمه ن و کورد و عه ره ب... هه موو لیتیان بیوونه مایه ی سه ر ئیشه و کیشه ی گه وه دهوله تانی زله یزی نهو سه رده مه ش: روس و به ریتانیا و نه مسسا و فه ره نسسه... هه ریبه ک، له رووی به رزه وه ندی خو به وه، به شپوه یه دهستی له کاروباریه وه وه رده دا و دنه ی نهو نه ته وانه ی ددها بو راپه رپن و یاخی بوون.

جگه له مه هه ر ناوه ناوه دهوله ت دوچار ی شه ریکی گه وه ره ش ده بوو له گه ل رووسیای چاردا و ناچار ده کرا مل بدات بو کومه لی مه رج و شه رایتی وا که له سه روه ری و توانای که م ده کرده وه و دهوله تی عوسمانی وا ده هاته پیش چاو که یاریه کی دهستی نه م و نه وه، زور نایا نه مرۆبی یاسبه ی هه ره س ده هیتی و نامینتی... جا لیروه ته ماعی دهوله تان ئاشکرا بوو بو پچرینی به شه میراتی زورتر بو خو یان و دابه شکردنه وه ی نهو دهوله ته بو پارچه نه سلیه کانی خو ی.

به مه ش (مه سه له ی رۆژه لات) هاته گۆری؛ که نه مه ته وه ره که بیوو.

(مه دحه ت پاشا) و کومه لی له گه نه کان بو چاره سه رکردنی کیشه و ده رده سه ریبه کانی ولات، کومه ل، یان حیزی (تورکیای گه نج) یان دامه زراند؛ ده یانویست به پیی ده ستوور و به رنامه یه سولتان کار به ریوه به ری و میلله ت نوینه رانی خو یان هه بی و نه نجومه نی (مه بعوسان- په رله مان) له ولاته دا دامه زری.

سه ره نجام سولتان (عه بدولحه مید) ی دووه میان ناچار کرد که حوکمی مه شروه را گه یه نی نه نجومه نی مه بعوسانیش دامه زرینی، بانگه شه ی گه لی پوژده ی چاکسازی هاوچه رخانه بکات.

شه ری رووس و تورک (۱۸۷۷-۱۸۷۸) هه موو نه مانه ی له گه ل خو ی پیچایه وه و

هه‌لپه‌ی ده‌وله‌تانی ئه‌وروپاش بۆ دابه‌شکردنی خاکی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ پهره‌ی سه‌ند، جا سولتان ئه‌مه‌ی به‌هه‌لزان، مه‌بعوسانی هه‌له‌شاندوه‌ و ده‌ستووربشی وه‌لاخست... هه‌رچی کاروباره‌ گرتیه‌وه‌ ده‌ستی خۆی.

(مه‌دحه‌ت پاشا) وه‌ک ئازادیه‌خوازیکی دیموکراتی شۆرشگێڕ بیری نه‌ده‌کرده‌وه‌، ئه‌و له‌گه‌ڵ هه‌موو تورکخواهه‌کانی تر دا له‌وه‌دا به‌کانگێڕبوو که ده‌وله‌ت ده‌بی بۆ ترکیه‌ و به‌ده‌ستی ئه‌وانه‌وه‌بی.

که (تورکیای فه‌تات) هه‌ستیان به‌چالاکی و جموجۆلی پارته‌کی سیاسی شۆرشگێڕی ئه‌رمه‌نی وه‌ک (داشناق) کرد و زانیان مه‌به‌ستیان پرگارکردنی ئه‌و ئه‌رمه‌نیانه‌یه‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی رووس و عه‌جه‌م و عوسمانیدان،... مه‌ترسیان لێ نه‌یشت، کۆبوونه‌وه‌ و به‌نه‌یینی شانیدیکیان نارده‌ لای سه‌رانی ئه‌رمه‌ن و به‌کورتی پێیان راگه‌یاندن که: به‌هیچ جوړی به‌ته‌نیا ناتوانی چاره‌سه‌ری باری ویلایه‌ته‌کانی ئه‌رمه‌ن بکری و هه‌رچی ئه‌وانیشه‌ پشستگۆی بخرین، چاره‌سه‌رکردن له‌ولاتدا ده‌بی بۆ هه‌مووانی. راسته‌ ئه‌رمه‌ن له‌م به‌رپه‌رده‌ی ئیستا نارازین به‌لام غه‌دره‌که‌ ته‌نیا به‌ره‌و رووی ئه‌وان نه‌بوته‌وه‌، بۆ هه‌مووانه‌، که‌واته‌ به‌کخستنی خه‌باتی تورک و ئه‌رمه‌ن بۆ به‌ده‌یه‌تانی ده‌وله‌تیکی مه‌شروه‌ و سه‌ربه‌ست به‌کارێکی نه‌یشتمانی و جه‌وا نه‌مهردی داده‌نری.

به‌لام راپه‌ڕینی ئه‌رمه‌ن، وه‌یا هه‌ر لایه‌کی تر به‌ته‌نیا و به‌یارمه‌تی بیانی، ئه‌مه‌ له‌لای- تورکیای فه‌تات- به‌تاوان و جینایه‌ت و زیانه‌خشی داده‌نری به‌رامبه‌ر به‌رژه‌وه‌نده‌یه‌کانی ئه‌و ولاته‌ی که‌ هی هه‌مووانه‌: تورکیا. (۱)

له‌و رۆژهدا، ئازادیه‌خوازانی تورک که‌ خۆیان له‌ (تورکیای فه‌تات)ی مه‌دحه‌ت پاشادا ده‌نواند، هه‌موو ته‌قه‌للاو کۆششیکیان بۆ ئه‌مه‌بوو: (به‌هه‌رچی نرخێ بیت به‌کیارچه‌یی خاکی ده‌وله‌ت بپاریزی. به‌سه‌نته‌وه‌ی بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی غه‌یره‌ تورکه‌کان به‌ره‌وره‌وه‌ی چاکسازی له‌ تورکیادا به‌گشتی و دا‌برانیان له‌ پشستیوان و دۆسته‌کانیان، هه‌یشتنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ی مافی ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ وه‌ک دیارده‌یه‌کی ناوخۆ)!!

جاده‌ی ئیسه‌ که‌ ده‌روانینه‌ ره‌گورپه‌سه‌ی بیری تورک سالاری و شوڤنیه‌ی ئه‌وان، له‌م

(۱) بۆ زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌م باسه‌، هه‌ز ده‌که‌م سه‌رنجی خۆپه‌ره‌ی هه‌یژا راکه‌شم بۆ باسێک به‌ناوی: (تورک و ئه‌رمه‌ن... به‌یه‌ک‌چوونی پێوه‌ندیه‌یه‌کان له‌ودیه‌ ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌ته‌وه‌) که‌ نووسه‌ری ئه‌م چهند دێره‌ له‌ گوڤاری (پامان) ژماره‌ (۲۷) ی ۵/ ئه‌یلوولی ۱۹۹۸ له‌ لایه‌ره‌ (۱۸۲- ۱۸۶) بلاوی کردۆته‌وه‌.

بۆ چوونانه‌ی (تورکیای فه‌تات)ی مه‌دحه‌ته‌وه‌ بیدۆزینه‌وه‌، که‌ ئه‌مه‌ش خه‌سه‌له‌تیکی هه‌موو حیزب و گروپیکی چاکساز خوازی نه‌ته‌وه‌ ده‌سه‌لاتداره‌که‌یه‌ له‌ گشت ولاتیکی فره‌ ره‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌دا، له‌ هه‌ر عه‌یامیکدا بی.

ئه‌م بیرو بۆ چوون و هه‌یلاکبوونه‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا) و ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌که‌ی (هه‌ر چه‌ند له‌ به‌رژه‌وه‌ندی رژیمی خه‌لافه‌تیش بوو بۆ درێژه‌دان به‌ته‌مه‌نی) به‌لام له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی ده‌سته‌و داپه‌ره‌ی کۆشکی (یه‌لدز و مابین)دا راست و چه‌پ ده‌وه‌ستانه‌وه‌؛ پیاوانی ده‌وله‌ت زۆربه‌یان نه‌شاره‌زاو مشه‌خۆر و کاسه‌ لێس بوون، دووربوون له‌ سیاسه‌ت و مه‌سه‌له‌ هه‌نوکه‌یه‌یه‌کانه‌وه‌، که‌مه‌کیکیانی نه‌بی که‌ شه‌یتان و زۆرزان بوون، هه‌موو ره‌نجیکیان هه‌ر بۆ سه‌ر به‌کنانی پارهبوو، جا ئیتر با له‌سه‌ر حیسابی وێرانی ولات و له‌ناوچوونی حوکمه‌که‌شبی.

سه‌دری ئه‌عه‌زه‌میان به‌تورکیای فه‌تات ده‌تۆقاند، گوایه‌ ئه‌و چاره‌سه‌ری کیشه‌کانی مه‌مله‌که‌تی له‌ لایه‌، له‌ هه‌مانکاتیشدا بۆ کاروکرده‌وه‌ی خراپ هانیان ده‌دا... تا گه‌یشتنه‌ ئه‌وه‌ی قوره‌که‌یان هه‌یند بۆ حوکومه‌ت خه‌ستترکرده‌وه‌ که‌ لێی ده‌رنه‌ده‌چوو.

جا دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی (ئیتیحاد و ته‌ره‌قی) له‌ ۱۸۹۴ له‌ لایه‌ن (ئیسحاق سکۆتی- دیاربه‌کر) و (عه‌بدو‌للا جه‌وده‌ت و حیکمه‌ت ئه‌مین- قۆنیه‌) و (مه‌مه‌د ره‌شید چه‌رکه‌سی- قۆقاسیا) وه‌ هه‌ر له‌سه‌ر بنه‌ما و بۆ چوونه‌کانی (تورکیای فه‌تات) بوو به‌لام به‌فراوانترو په‌ره‌ پێداوت. ده‌قاوده‌ق وه‌ک حزب و تاقمه‌ نه‌ته‌ویی عه‌ره‌به‌کان که‌ دوایی له‌ ۱۹۴۵ حزبی به‌عسی لیکه‌وته‌وه‌.

ئه‌وان هه‌رچه‌نده‌ له‌ رواله‌تدا وایان بلاوکرده‌وه‌ که‌ ئامانجیان هه‌ینانه‌ دی سه‌ربه‌ستی و دادپه‌روه‌ری بۆ هه‌مووانه‌ و بلاوکرده‌وه‌ی گیانی خوشه‌ویستی و ته‌بایی له‌ نیو میلیله‌تدایه‌، به‌لام رووداوه‌کانی داهاوتو و حوکمه‌که‌ی ئه‌م ده‌سته‌یه‌ش زۆر به‌راشکاوی ئاوه‌ژووی لاف و گه‌زافه‌کانیان ده‌رچوو. له‌ هه‌ینی ۲۴ ته‌موزی ۱۹۰۸ کۆمه‌له‌ ئینقیلابه‌که‌ی ده‌ستدایه‌ و پاش که‌مه‌ی هه‌موو ولاتی گرته‌وه‌، ئه‌م ده‌روه‌ی که‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ ژێر ده‌سته‌کان کرایه‌وه‌، تا سه‌ر نه‌بوو، زۆری نه‌برد ده‌سه‌لاتدارانی چوونه‌ گیانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌ و کۆمه‌لانه‌ی که‌ به‌هاوکاریکردنیان حوکمیان گرته‌ ده‌ست، به‌دردانه‌ترین شتواز مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کر، سولتانیش که‌ په‌که‌وته‌یه‌کی (۷۲)ساله‌بوو (مه‌مه‌دی پێنجه‌م) که‌ دوای ئینقیلابه‌که‌ (عه‌بدو‌لحه‌میدی دووهم ۱۸۷۶- ۱۹۰۳)یان لاخست ئه‌میان هه‌ینایه‌ شوینی،

هەر به ناو سولتانبوو، جه مسهره كانی حوكم به دهست سیکوچکه یه کی خوینریتی دیکتاتور هوه بوو: (ئه نوهر پاشا: وه زیری جهنگ) و (ته لعهت پاشا: سه رۆکی کۆمه له و وه زیری ناوخۆ) و (جه مال پاشا: وه زیری هیتزی ده ربایی و فه رمانده ی له شکری پایتهخت).

ئه مانه په ره بیان به و فیکرو بۆچوونانه ی (مه دحهت پاشا) دا و سیاسه تی به تورکردنیان خسته باری پراکتیزه کردنه وه و حوکمیکی عهسکه ری په هان دامه زانده.

جا بۆ ئه وه ی خوینه ری هیتزا له ماکی مه دحهت پاشا بزانی که چۆن (باوکیکی ئازاد یخوازان) بووه، چه زمکرد ئه م پاشبه نده پیشکەش بکه م. له گه ل نرخاندهن و ریزمدا بۆ کۆششه که ی مامۆستا شاکر.

ئه حمه د

۲۰۰۳/۴/۵

ئەبراھام لىنكۆلن

نازادكەرى بەندەكان و يەكخەرى خاكە ئەمىرىكايىبەكان

نووسەرى: قەدرى قەلچى

كۆرى جەنگەل

لە ئىتوارەبەكى گەرمى ھاۋىنى سالى ۱۸۱۳د، سەربازىكى ئەمىرىكايى پىر ئەگەپتەوھە سالى خۆى، پىگەكەى چۆل و ھۆل بوو، كەوتوبوھە خاكى (كونتاكى) بەوھە. لەو شەرى سەربەخۆىبە سەركەوتوھە ئەگەراپەوھە كە (ئەمىرىكا) ھەلىگىرساندبوو بەرامبەر بە (بەرتانىيە گەورە). سەربازەكە لەناو سروسىتىكى يەجگار شەنگ و پەنگاۋرەنگدا ئەپۆشىت. لەملا و لەولاي پىگاكەوھە، چرە دارستانىكى ۋەك جەنگەل ھەبوو، يەجگار فراوان بوو. دارەكانى ئەوئەندە چرە نووسابوون بەبەكەوھە، تىشىكى زىپىنى رۆژ بەئاستەم لىتانەوھە دەرئەپەرى. بايەكى پاكى سازگار شەنى ئەكرد، ئەو پەپوولە گەورە بال پەنگاۋرەنگانەبىش كە بەسووكى و ئاسانىبەكەوھە لەم چلى دارەوھە بۆ ئەم چلى دار فرۆكەيان ئەكرد و ئەھاتن و ئەچوون، زووتر ھەستىيان لە دەرۋونى مەرقۇدا ئەجولاند بەرامبەر ئەو كزەبا پاكشە. لە دووربىشەوھە خورە خورى ئاۋى جۆگاكە و زىكەزىكى ھەموو پەنگەى چۆلەكەكان تىكەل بەبەكترى ئەبوون، جۆرە ساز و ئاۋازىكىيان پىك ئەھىنا، لە جەنگەلە بالدەرەكەدا دەنگى ئەداپەوھە.

لەكاتىكدا كە ئەو سەربازە پىرە بەخۆى و گالۆكە ئەستورەكەپەوھە، بەناو ئەو پىگا چۆل و ھۆلە دىرئەدا ھىۋاش ھىۋاش ئەپۆبى و سەربەستى گىژ بووبو بەبىرەوھەرى و ئەرك و نازارى ژىيانىپەوھە، بى ئەمەى سەرنجىك لەو سروسىتە جوانە دلكىشكەرە بدات، لە پىر دەنگىكى ناسك ھاتە بەر گوتى، ۋەك لەناو زەوبىپەوھە ھاتىبى و ابوو، پىي گوت: «ئەى سەرباز، ئىۋارەت باش!». سەربازەكە روۋى كرده جى دەنگەكە، كە تەماشاش كرده ئەوا مىنالىك لەبەردەمىيا ۋەستاۋە، لە تەمەنى چوار سالان داپە، بەپىي تەمەنى خۆى دىرئە و بەھىزە، چاكەتىكى پان و پوور و شەروالىكى وای لەبەرداپە كە پىبە رووتەكانى و لنگە لاۋازەكانى دەرئەخات. بەدەستىكىپەوھە لى دارىكى گرتوھە، كە پەتىكى ئەستورى پىۋە بەستراۋە، ھەرۋەك داۋىكى ساكار واپە بۆ پراۋەماسى. بەدەستەكەى ترىشەپەوھە ماسىبەكى پوولەكە زىۋىنى گرتوھە، ۋەك نىچىرى ئەو رۆژەى بوۋى و ابوو. مىنالەكە بەدوۋ چاۋى

بچووكى نىرگسىبەوھە لە سەربازەكە ورد ئەبووھە، ھەرۋەك دەموچاۋى بەتەشۋى^(۱) خشت كرابى و ابوو دەمولتەوھە خواروختىچەكەشى، خەرىك بوو بەزەردەخەنەبەكى شىرىن بىرپتەوھە و بىكشى لەم گوتىپەوھە بۆ ئەو گوتى. زەردەخەنەى مىنالەكە پىر بوو لە ناشىرىبى دەموچاۋى، چۈنكە لەخۆبايى بوونىكى مىنالانە و پىسىبەكى ساكارى تىبا بوو.

مىنالەكە بەسەربازە پىرەكەى گوت: «مامە گىبان، لە كوتە ھاتوتىت؟ بۆ كوتى ئەچىت؟ شەرت لەگەل ئىنگلىز كىرەوھە؟». كاپرا كە بەچاۋىپىكەوتنى ئەو مىنالە و لە شوتىنە چۆل و ھۆلەدا، دللى كراپەوھە چوۋە لاپەوھە دانىشت، پىشۋوبەك بداتەوھە. لەو ماۋەپەدا ھەندى بەسەرھاتى شەرى خۆى بۆ گىپراپەوھە. ئىنجا لىي پىسى: ناوت چىبە؟ ناۋى خىزانەت چىبە؟. مىنالەكەبىش گورى بەستەوھە بۆ قسەكردن و گوتى:

- «من ئەبراھام لىنكۆلنم» (*). بەلام باوك و داىكم بانگم ئەكەن «ئىپ». باوكم دارتاشە. دارى گەورە گەورە ئەپرتەوھە بۆ دروستكردنى كۆلىتەكان... بەلىنىشى داۋمى كە تەمەنم گەبىشتە ھەوت سالان تەۋرىكم بداتى مىنىش لە دارپىنەوھەدا يارمەتىيى بدەم... من ھىشتا لە چوار سالان دام. بەلام (سارا)ى خوشكم دوو سال لە من گەورەترە... بەلى ئەم ماسىبە من راوم كىرەوھە. پاش تۆزىك ئەيكەم بەشىۋ. ئىمە لە ناۋەراستى ئەم جەنگەلەدا ئەژىن. ئەى سەرباز، ئەتەۋى لەگەلمابىت بۆ مالىۋە؟ بى گومان باوكم و داىكم بەتۆ دللىان ئەكرتەوھە گەلىك جار داىكمان ئامۆزگاريمان ئەكات كە دللىان بسوتى بەسەرباز و پىر و پىۋار... بى گومان ئەۋىش رووت لى ئەنى كە ئىشمە و لامان بىنىتەوھە. چىرۆكەكانى شەرىمان بۆ بگىرپتەوھە...». بەلام كاپرا، ئەبوسىت بگەپتەوھە ناو خاۋ و خىزانەكەى خۆى. ئىتر ھەر ئەۋەندە گوتى لە (ئىپ) بوو بانگى ئەكات بۆ مالى خۆبان دەمۇدەست راست بووھە و دەستى ھىنا بەسەر مىنالەكەدا، پىرۋزبايى لى كىرە و داپەدەست خوا، ئىنجا دەستە لەرۋۆكەكەى لەسەرى مىنالەكە ھىناپە خوارەوھە و دەستى كىرەوھە بەپرىشتان بۆ ئەمەى پىش ئەمەى تارىكايى دابى بگاتەوھە مالى خۆبان. بەلام مىنالەكە ھەر لە جىيى خۆى ماپەوھە. ھەر سەپرى كاپراى ئەكرد. تا ھىۋاش ھىۋاش لىي دووركەوتەوھە، سەرنجى لە كۆماۋىبەكەى و ھەنگاۋە ماندوۋە گرانەكانى ئەدا، كە دەمىك تىشىكى رۆژئاۋا لى ئەدا، دەمىكىش سىبەرى دارستانە چرەكە. پاشان زۆرى پىر نەچو، بەو پىبە رووتە

(۱) تەشۋى: تەۋرىكى بچووك بۆ پىنەوھە يا پىكخستنى دار بەكاردى.

(* لىنكۆلن: خۆبان وای ئەخوتىنەوھە: لىكن - ۋەرگىپىر -.

سووکانهی خوځه وه، بهه راگردن دواي کابراي سهرياز کهوت، که نزیکي بووه وه، بهه ناسکه پرکتيه که وه بانگي کرد و ماسييه زيرينه که ی خوځي خسته ناو دهستييه وه و دهموده ست گه رايه وه دواوه، پيش ته مه ی گوځي له سهريازه پيره که ی، بهر په رچي بداته وه و نه و دياربیه بچوکه ی لی و هرنه گری که له شپوي خوځي گير او ته وه بو نه و.

***

ره چه له کی (ئيپ). له و جهريه زانه وه هاتوته خواره وه که له سه ده ی حه فده همداهه شتيان نه کرد به ناو نه و ده شته کاکي به کاکييه نه کيتر او نه ی خاکي ته مرکايه دا و، ده شتيان نه کرد به دار روواندن و شينايي کردن و، ناوه دانکرده وه ی زهوي ويرانه و، چونه جهري ته و خاکانه وه به شينه یی. باپيري (ئيپ) يش که هر ناوي (تهبراهام لينکولن) بو، به دهستي يه کيک له هيندييه سووره کاني ته مرکا مرد، له ناو شهريکي ناوه ندييه سووره کان و سپييه ناوه دانکرده وه کانداه، که هرگيز نه ته کوژايه وه. سا هوروزمه که هيندييه کان برديتتيانه سهر سپييه کان، يا خود سپييه کان برتتيانه سهر دانيشتووه ره سه نه کاني ته مرکا، ته م شهرانه هر په يدا نه بوون له ناوه ندياندا: ناوه دانکرده وه ته وروپايييه کان خهريکي ته وه بوون دانيشتووه ره سه نه کاني ته مرکا له ناو بيهن، به بيانووي ته وه که مافيان هه يه شارستانيتي بگوځيزنه وه ناو ته و خاکه ساوايه وه دانيشتووه هيندييه کانيش، هيتزيان چه ندي بر بکردي به گزياندا ته چوون و بهرهنگاريان ته کردن به ته نيایي، چونکه له لايه که وه هوگري خاکه که بوو بوون و پيوه ی راهاتبوون، له لايه کی تریشه وه خوځيان به خاوهن نه و خاکه دا نه نا که له پيست سپييه کانداه تيايا گوزه رانيان کردبوو. که ميش ريک ته کهوت که ههردوولا يه ک بگرن و پيکه وه له و سامانه زوره ی ته و خاکه که لکه وهر بن، يا خود بيهينه بهرهم و، به گيانيکي دادپهروهرانه و يه کسانيه وه بهرهمه که ی پيکه وه بخون.

خيزانه که ی (لينکولن)، له پاش مردني باپيره که يان به هه موو لايه کا ته فروتونا بوون. (توما) ي باوکی (تهبراهام) که باوکی کوژا، ته مه ني شه ش سالان بوو. گوزه رانيکي گير و ويزانه یی کرد له ناو جهنگه لستان و ده شته به ياره کانداه. نه ته گه يشته جیگايه ک، تا له ويش هه ليان نه دا بو جیگايه کی تر. تينجا که بوو به پياو، له و هه موو هاتوچوگه رانه، ته و نه ده ی دست که و تيوو که بوو بوو به دارتاش، بو ته مه ی پيوه ی گوزه ران بکات. کچيکي مامي خوځي هه بوو، ماره ی کرد و له گه ليا جیگير بوو، له پارچه په کی (کونتاکی) دا. خانوچکه يه کی شروپري له لقي دار تيا دروست کرد، که هر له کوځي تي پياو يکي درنده يا خود له پاشماوه ی لافاويکي ته کرد.

جا له م خانووه دا بوو که (تهبراهام لينکولن) له ۱۸۰۹/۲/۱۲ له دايک بوو. سه ره تاي پيگه يانديشي هر له ويدا بوو. به لام خيزانه بچوکه که ی (توما لينکولن)، زوري پي نه چوو ته م خانووه ی فروشت به نرخی ده کويه ويسکی و چوار ليره. به لام رووباره که نرخی خانوچکه که ی قووت دا، چونکه هر ده کويه ويسکيه که ی که و ته ناوه وه نقووم بوون. خيزانه ره نجهره که ناچار بوو که له م جیگاوه بگوځيزته وه بو نه و جیگا بو خوځياندن. تا دواي، له سالي ۱۸۱۶ دا، جیگايه کی باشي دوزيه وه له نزیک سه رچاوه تاويکي سازگاره وه. له ناو پارچه زهوييه کی ويرانه دا له خاکي (تهندياناه) دا که پينان ته گوت: «که ندي کوتره بچکوله». له ويدا خوځي دامه زراند. به لام له سه ره تاي کوچه که ياندا، زستانيکي زور سامناکيان به سه ربرد له ناو ده شتي چول و هولدا. گزوگيای وشکيان له بن خوځياندا دا نه نا و به پيستي گيانله به ران خوځيان دا نه پوشي و، له باران و سه رمايش، خوځيان به نه و پاراست، که چه ندي لقي دارتيکيان کردبوو به که پريک له سه ر گردولکه يه ک له بنيا ته حه وانه وه.

له به هاردا (توما) خانوچکه يه کی بو خيزانه که ی له و ناوچه يه دا دروست کرد. زوري پي نه چوو، کوچ کردوه کان روويان تي کرد و ده شتيان کرد به دروستکردني خانووبه ره و دوکان و بازار، تا ناوه دان بووه وه و گه شه ی کرد.

که (ئيپ) گه يشته حهوت سالان، باوکی به لينه که ی خوځي به جی هينا، ته وريکي بچوکی دايه دهستي بو ته مه ی داري پي بيري. ته ويش دهستي کرد به لقي برينه وه و دارقليشاننده وه، تا وای لي هات له هه موو فرمانيکا يارمه تي باوکی نه دا: له گه ليا ته چوو ته و په ري جهنگه له که وه، کوځي تي و خانوچکه ی دروست نه کرد، نه و زهوييه به پيسته يشي ته کيلا و ته يکرد به شينايي، بو ته مه ی خورشتي خيزانه که ی، به شي ساليک لي پيک به يني. (خانم لينکولن) يش نافرته تيکي خواناس بوو، هه نديک خوځينده واري فير بوو بوو، به په روځه وه بوو که کوره که ی خوځي فيري خوځينده وه و نووسين بکات، بو ته مه ی نووسراوي پيروز فيري و بيخوځي ته وه. نه و له وه پيشيش خوځي خهريک کردبوو به باوکیه وه فيري سه ره تاي نووسين و خوځينده وه ی بکات، به لام باوکی هيچ فير نه بوو بوو، نه و نه ده نه يي که ناوي خوځي پي بنوسي. به لام (ئيپ) زورتر هوگري خوځينده واري بوو له باوکی، زورتريش نارامي هه بوو له سه ري. هه رچه نده له کار و فه رمانه به نه رک و نازاره که ی نه بووه وه و نه گه رايه ماله وه، له ته نيشت دايکيه وه رانه کشا، بو ته مه ی له به ر روځنايي گري ناگري لقه دار کاژه کان که له ناو ناگردانه که دا بوون ته سووتان، يه کيک له چيره که

خۆشه‌كاني ناو (تهورات) ی بۆ بخوینیتته‌وه، که ئەوه‌نده کاری ئەکرده دڵ و دەرروونی له هه‌موو ته‌مه‌نیکی ژبانیایا پیتوهی دیاربوو.

به‌لام ئەم خۆش رابواردنه، زۆری نه‌کیشا. چونکه ئەو زستانه سه‌خته‌ی که داها‌ت به‌سه‌ر خیزانه‌که‌دا له سه‌ره‌تای ها‌تیا بوو (که‌ندی کۆتره‌ بچکۆله‌) ی به‌ته‌واوه‌تی سه‌رگه‌ردان کرد، دایکی (ئیب) له‌شی تیک چوو، تا ئەها‌ت، رۆژ به‌رۆژ، په‌نگی زه‌ردتر ئەبوو، تا وای لێ ها‌ت له‌ پر مرد، (ئیب) ی کورپشی له‌ نۆ سالان تیه‌په‌ری نه‌کردبوو. کوره‌که و باوکی دارتیکی گه‌وره‌یان بریبه‌وه و گۆرپچه‌یه‌کیان لێ دروست کرد و ژنه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی لای هه‌ر دوو‌کیان تیا دانا و پاشان خسته‌یانه ناو چالیکه‌وه که بۆیان هه‌لکه‌ندبوو له‌ناو جه‌رگی جه‌نگه‌لستانه‌که‌دا (ئیب) زۆری پێ گران بوو، که دایکه‌ خواناسه‌ کرده‌وه باشه‌که‌ی بری و که‌سه‌تیکی شاره‌زا نه‌بێ نوێژی له‌سه‌ر بکات، به‌ئه‌رکیکی زۆره‌وه توانی نامه‌یه‌کی ساکار بنووسێ بۆ موژده‌ به‌خشیک^(١)، که له‌ خاکی (کۆنتاکی) دا ها‌توچۆی ئەکردن. پاشان به‌یه‌کیک له‌ چه‌رچیبه‌کاندا بۆی ره‌وانه‌ کرد، له‌ نامه‌که‌دا لیبی پارابوووه‌وه که بێته‌ سه‌ر گۆری دایکی نوێژی له‌سه‌ر بکات، که شیشه‌که چه‌ند مانگیکی پێ چوو ئینجا ها‌ت و ئاوا‌ته‌که‌ی (ئیب) ی به‌جێ هێنا. ئەو نامه‌یه‌یه‌که‌م نامه‌ بوو، که (ئه‌براهام) ی بچووک له‌ ژبانی خۆیدا نووسیبوی.

***

له‌ کۆری ژبانا

(تۆما لینکۆلن)، هه‌سته‌ی کرد، که ناتوانی به‌ته‌نیا بری له‌گه‌ل هه‌ردوو مناله‌ بچووه‌که‌کانیدا. که ماوه‌ی شینی ژنه‌که‌ی به‌سه‌رچوو^(٢)، بۆ چه‌ند رۆژتیک له‌ مال چوو ده‌ره‌وه، پاشان له‌گه‌ل ئافه‌ره‌تیکی هه‌رزه‌کاردا گه‌راپه‌وه‌ مالتی. به‌ (ئیب) و خوشکه‌یسی راگه‌یاندا که ئەوه دایکی تازه‌یانه. هه‌ردوو مناله‌که به‌شادمانیبه‌که‌وه به‌پیریبه‌وه چوون. (خانم لینکۆلن) ی تازه‌یش بیه‌ژنیک بوو به‌سێ مناله‌وه. به‌لام له‌ می‌رده‌که‌ی پۆشته‌تر بوو. هه‌ندی که‌لوپه‌لی بۆ خانووه‌ تازه‌که‌ی هێنا و هه‌ندی جلوه‌رگیشی بۆ هه‌ردوو مناله‌ تازه‌که‌ی پێشکه‌ش کرد. زۆری پێ نه‌چوو، ده‌ستیکی هێنا به‌سه‌ر خانووه‌که‌دا، هه‌ندیکی

(١) موژده‌ به‌خش: ئەوانه‌ی ریتوشوینه‌کانی ئایینی مه‌سیح بلاو ده‌که‌نه‌وه (مبشر)، لیره‌دا مه‌به‌سته‌ی پیاوی ئاینیه‌ له‌ کلێسایه‌که‌دا که (قه‌شه‌) یه‌.

(٢) راستتر: که پرسه‌ی ژنه‌که‌ی... یا: که چله‌ی ژنه‌که‌ی به‌سه‌رچوو....

لێ راست کرده‌وه و هه‌ندیکیشی لێ تازه‌ کرده‌وه. می‌رده‌که‌یسی خسته‌ سه‌ر ئەو بیره‌ی که ژووریتیکی تری بۆ چیشته‌ لێ نان تیا دروست بکات له‌گه‌ل چشتیریکی بۆ ئاژده‌ل. تا وای لێ ها‌ت (کی‌لگه‌که‌ی لینکۆلن)، هه‌روه‌ک دراوسێکانی خۆی ناویان ئەهینا، بوو به‌خانویه‌کی سه‌هوت به‌خش له‌ناو باخیکی جواندا، ئەپروانی به‌سه‌ر دارستانیکی شه‌نگ و شوخدا که هه‌ر له‌ به‌یانیبه‌وه تا بانگی شتیوان ده‌نگی ته‌ور و ته‌ورداسی دارپه‌رکه‌کانی تیا ده‌نگ ئەداپه‌وه.

ئەم ئافه‌ره‌ته‌ دڵ وربا و هه‌سته‌ بلند بوو. زۆر به‌په‌رۆشه‌وه بوو که هه‌ردوو منالی می‌رده‌که‌ی به‌باشی به‌خپو بکات. به‌تایبه‌تی مشووری (ئه‌براهام) ی زۆر ئەخوارد له‌به‌ر ئەوه‌ی که له‌ کرده‌وه و په‌وشتیا هه‌سته‌ی به‌خوین پاکی و جوامیریبه‌که‌ ئەکرد. له‌به‌ر ئەوه‌ پشتگیری ئەکرد و ریتوشوینی باشی پیشان ئەدا که له‌سه‌ری پروات. باوه‌ر به‌خۆکرده‌که‌ی و هیوای دوا‌رۆژه‌که‌ی به‌هێزتر ئەکرد. له‌و ناوچه‌یه‌شدا که (ئیب) ی تیا گه‌وره‌ ئەبوو، که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی خوینده‌واری گیروگرفتییکی زۆری له‌به‌ردا هه‌بوو، خۆیان پیتوه‌ خه‌ریک نه‌ئکرد، له‌ گفتوگۆی رۆژانه‌یاندا ئەوه‌نده‌ بایه‌خیان پێ نه‌ئدا، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، ئەوی له‌ ژبانی (ئه‌براهام لینکۆلن) ورد بیه‌ته‌وه، به‌ته‌واوه‌تی بۆی ده‌رئه‌که‌وی. که ئامانجی ئەو و ئاواتی هه‌ره‌ بلندی و مه‌به‌سی ژبانی، له‌ناو ئەو منالیبه‌ه‌ناسه‌ ساردیبه‌دا، هه‌مووی له‌یه‌ک وشه‌دا جینی ئەبووه‌وه، که ئەویش خوینده‌واری بوو.

له‌ هه‌موو شتیکی خۆشته‌ به‌دلی ئەو دارپه‌ر بچکۆله‌یه، (ئیب) ئەوه‌بوو که کۆمه‌لیک له‌ دراوسێکیانیان بینه‌ سه‌ردان لای باوکی، هه‌رچه‌نده‌ نه‌خوینده‌واریش بن، به‌لام زیره‌کیبه‌کی وایان تیا هه‌بێ که بتوانن له‌م جیهانه‌ فراوانه‌ بدوین، هه‌ریه‌که‌یشیان به‌شی خۆی به‌سه‌رها‌ت و چیرۆکی خۆی بگێریتته‌وه، پاشان له‌سه‌ر ئایین و فرۆفیلبازی و ئافه‌رت گفتوگۆ بکه‌ن. ئەویش له‌ سوچیکی ژووره‌که‌دا دابنیشی و به‌هه‌موو دلبه‌وه‌ گوتیان لێ بگری. نه‌هیلی هیچ وشه‌یه‌ک که له‌ ده‌میان بیه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ لیبی ون بیه‌ هه‌رچه‌ندیکی لێ تیه‌گه‌یشت به‌ئاسانی بام لیبی تن بگات، هه‌رچیبه‌کیشی لێ تن نه‌گه‌یشت. ئەوان که رۆیشتن، به‌پالکه‌وتنه‌وه له‌ناو جیه‌که‌که‌یدا، لیبی ئەکۆلیته‌وه به‌به‌رچاو ملیۆن ملیۆن له‌ ئه‌ستیرانه‌وه که به‌سه‌ر ئەو دارستانه‌ قووله‌دا ئەروان و له‌ په‌نجه‌ره‌ی کۆلیته‌که‌وه شه‌و بیداری له‌گه‌ل ئەکه‌ن و به‌چاوه‌ گه‌شه‌ بریسکه‌داره‌کانیانه‌وه ئەیلاویننه‌وه و نیازی پێ نه‌به‌خشن و له‌ رازی جیهان ئاگاداری ئەکه‌ن.

(ئیب) هه‌ندی جار بۆی هه‌ل ئەکه‌وت که له‌ خاکه‌کانی (کۆنتاکی) و (ئه‌ندیانا) دا خۆی

بگه بیټیتته ټو خویندنګا گه رڼکانه ی که ماموستا کڅچره کان هه لیان ټه سوړاندن، ټه وانه ی که زږبه یان له سه ره تاي خویندنه وه و نووسین و ژماره به ولاره هیچی تریان نه نه زانی. به لآم (ټیپ) نه ټه گه بی که له خویندنګایانه دا له چنده هه فته یه ک، یاخود له چنده رڼژتیک به ولاره بخوینتی، گورج باوکی ده ری ټه هینایه ده ری ټو ټه مه ی له فرمانه کانیا یارمه تیبی بدات، که به لای ټه وه وه ټو یارمه تیبیه له خویندنه که ټو خیزانه که به که لک تر بوو. یاخود وه ک مفردیبه کی بچووک له کیلگه یه کی دراوسیدا دای ټه مه زاندا، به تاییبه تی له وه مه نه دا که هه ره تی کوریتیبه گرتبوو و بوو بووه لایوکی به هیز و توانای شاره زان له فرماندا به م جوړه (ټیپ) له ماوه ی نو سالی ته و او دا، له دوانزه مانگ زږتر نه ی توانی له خویندنګایانه دا بمینیتته وه.

زږ جاری و او رووی ټه دا، که جیگای خویندنګا که له مالله که یانه وه ده - پانزه کیلومه تر دوو ری. که واته ټه بوو هه موو رڼژتیک چنده کاتیک به هاتوچووه به خت بکات، ټینجا دوو کاتیک ټو بکری له خویندنګایانه دا بخوینتی.

خویندنګا که یش بریتی بوو له کولیتیتی که له دار دروست کراو، منالنه کان له ناویا دانه نیشن ټه سه ر زووی، به هه موویشیان یه ک نوو سراویان هه بوو تیایا ټه یان خویندنه وه و به ده سگری ټه یاندا به یه کتری. ټو جوړه ژبانه پر ټه رک و نازاره و فرمانه سه خته و خویندنه پچر پچره و ماندویتیبیه هه موو ده میبه، له وانه نه بوون که منالیک له ته مه نی ټه و دا هان بدنه سه ر خویندن. به لآم ټاره زووی (ټیپ) له سه ر خویندن. ټه و ونده زږ بوو، هیچ شتیک نه بوو بتوانی له به رده میا بووه ست و بیکورژیتیتته وه. به هو ی زبره کی و تیکوشانی خو یه وه. ټه ی توانی ناوه ندی ټو هه موو به شه خویندنه جو ی جو یبانه له ناو ټو خویندنه پچر پچرانه دا، پر بکاته وه و بابه ته کانی بگه بیټیتته وه یه ک و پیکیان ه وه بنووسیتیتته وه و بیانکاته وه به یه ک بابه تی ته و او ی ریکویتی و هچ که موکوو ریبه کیان تیا هه بی ته و او یان بکات. ټو ټه مانه هه مووی به هو ی لئ کولینه وه و سه رنجدانی هه موو ده می خو یه وه پیک ټه هینا. چونکه هه رچنده، فرمانه ده ستیبیه که ی ماوه ی پی بدایه. کاری میشک به یتیتته پی شه وه، ته و ره که ی دانه نا و ده ستی ټه کرد به خویندن به هه موو دل و تیکوشانه که یه وه. خه می نان و خه می فیربون، ژبانی (ټیپ) یان کردبوو به دوو که رته وه. رڼژی ټو نان په یادکردن دانابوو، شه ویشی ټو خویندن.

له جیاتی قاقه ز و مه ره که ب و پینووس، پارچه خه لوو زیکی به کار ټه هینا له گه ل چنده ته خته یه کدا که ټو ټو مه به سه ته دروستی کردبوون. که ره شی ټه کردنه وه، ټه یشتنه وه،

جاریکی تریش سپی ټه بوونه وه و ټو نووسین به کار ټه هاتنه وه. تاکه په راویکی کری، به نووسینه ورده جوانه که ی خو ی، کورته ی ټو شتانه ی (ټه یخویندنه وه له نوو سراوانی ټم و ټه ودا که ټو ماوه یه ک لپی ټه خواستن)، ټه نووسیبیه وه و به شه و له به ر رووناکیبی ناگره که ټه یخویندنه وه. هه روه ها هه رچی شتیک ی به دل بوایه له نوو سراوانه دا ټه یگواسته وه ناو ټو په راوه.

یه که م جار که نوو سراوی خویندنه وه: (نوو سراوی پیروز) و چیروکه نه ته وه بیبیه کانی (ټیزوب) (۱) و (رڼسن کرڼ) (۲) و (کوچی حاجی) بوو.

وا ریکه وت جاریکیان نوو سراویکی ټه خویندنه وه له بابه ت ژبانی پالنه وانی ټه مریکا وه، (جوړج واشنتن) (۳)، پاشان نوو سراوه که ی له ناو دوو پارچه ته خته دا دانا له دیواری کولیتته که دا. ټو شه وه باران باریبوو، نوو سراوه که ی ته ر کردبوو. (ټه براهام) نه یکرده نامه ردی، چووه کن خاوه ن نوو سراوه که، که ینه و به ینه ی ته ر بوونه که ی ټو گیرایه وه. به لآم پیتش نیازیکی دایه، که سی رڼژ زهوی ټو بکیتلی، به رامبه ر به نرخی نوو سراوه که ی. کابرای خاوه ن نوو سراو له گه لیا ریکه وت. (ټه براهام) یش له پاش ټه وه ی سی رڼژی ته و او زهوی ټو کیتلا، ټو نوو سراوه به نرخی (به هه موو که موکو ریبه کیه وه که له ته ریونه که وه به سه ریا هاتبوو) بوو به ی خو ی. هه ر کاتی ټاره زووی بکر دایه ټه یخویندنه وه و جار له سه ر جاریش ټه یخویندنه وه. چونکه له په ند و زانیاریبه کانی که لکی وه ر ټه گرت، یه جگار دلشی چو بوو

(۱) چیروکه کانی ټیزوب یا (ټیسوب): گوايه حیکایه تخوانیکی گه ریده ی یونانستانی بووه، هاتوته میسر و بابل، گه لئ چیروکی فولکلوری نه ته وه کانی رڼژهلای ته دراوه ته پال که گیراونیسه وه؛ (لاوه نټین) ی فهرنسابی ۱۶۲۱ - ۱۶۹۵ ټو چیروکانه ی نووسیوه ته وه و له فه وتان پاراستوونی. به لآم رچه له کی ټه وانه ده چنه وه سه ر سه رچاوه ی گه لانی رڼژهلای، هه ر له هینده وه ټو فارس و کوردستان... هتد.

(۲) رڼسن کرڼی: رڼمانیکی ټینگلیزیبه که (دانبال دیشو) له ۱۷۱۹ نووسیویه؛ باسی رڼسن ده کات که گه رده لوولیکی ده ریایی فری ده داته دورگه یه کی چوله وه، ټه ویش له گه ل (جومعه) ی هاو ریتیدا به به خته وه ره وه له و جیگا دوو له ټاوه دانیبیه دا ده ژبان.

(۳) جوړج واشنتن (۱۷۳۲-۱۷۹۹) سه رکرده و پیتشه وایه کی ټه مریکاییه، له جه نگی حوت سالی نیوان فهرنسا و به ریتانیا (۱۷۵۶-۱۷۶۳) ټم له ریزه کانی له شگری ټینگلیز بووه، له شه ره کانی رزگار یخوازی ټه مریکا شدا ۱۷۷۶-۱۷۸۳ سه رکرده ی جه نگاوه رانی گه له که ی ده کرد. له سالانی ۱۷۸۹-۱۷۹۷ یه که م سه رڼکی ولایته یه کگرتووه کانی ټه مریکا بووه.

به که سایه تیبی (جۆرج واشینتۆن) دا، به کرده و ره وشتیا له شه ری سهر به خۆیی ئه مریکا دا، که پاله وانیه کی سهر که تووانه و نیشتمان په ره ریه کی شوخ و شه نگانه ی تیا ناشکر ابو. له گه ل ئه مه شا باوکی دلئی به مه خو ش نه ئه بو که کورده کی خو ی به و جو ره ئه بی نی خو ی داو ده ته خو یند نه وه. پیتی نه گوت حه ز له پالدانه وه نه کات. وا چوو بو وه می شکی به وه که کورده کی به دل فهرمانی له گه ل نه ئه کرد، ههر بو ئه وه فهرمانی بو ئه بی نی، که به نا چاری نه زانی بی بی نی، ئه ویش له بهر ئه وه ی که شتی کی ده ست بکه وئ و پیتی بژی. به لام که لله ی به هی چه وه خه ریک نی به، به و قسه پ رو بو و چانه وه نه بی که له و نوو سرا وانه دا چاپ کرا و! به لام ژنه کی له سه ر ئه و بیرو با وه ری ئه و نه بو. جاری وایش هه بو لیتی توو ره ئه بو که ئه و نوو سرا وانه ی به قسه ی پ رو بو چ دائه نا، چونکه ئه و نوو سرا وانه ی که (ئیپ) هه موو به یانی نی ک ئه ی خو یند نه وه (ته ورات) و (ئینجیل) بو. به می تر ده کی نه گوت: «ئارامت بی. دوو ر نی به کورده که ت بی ته مامۆ ستایه ک، بی ته که شیشی ک. چونکه ز بهر کی و تی کۆ شان و چاکی دل ه کی، ئه وه پیشان نه ده ن که دو ارۆژی کی گه وه ری ده ست بکه وئ.»

کورده که ده ستی کرد به تی که ل بوون به کۆ مه لایه تی. خو ی خه ریک نه کرد به لی کۆ لینه وه یه وه. سه رنجدا نه کی تی ژ و به هی ژ بو ئه چوو بنج و بنا وانی هه موو شتی که وه. (ئیپ) هه رچه نده دل ته نگیه کی پی وه بو، ههر له منالی به وه له گه لیا بو، که دوو ر نی به له ژبانی ته نیایی ناو دار ستانه فرا وانه کانه وه تووشی بو ی، به لام گیان سووک و دم به پیکه نین بو، زو و ئه کرایه وه. حه زی له پرس کردن و گو یگرتن نه کرد. حه زیشی له قسه کردن نه کرد. ئه یزانی باش قسه بکات له چی رۆک گێرانه وه دا، ئه وه نده شاره زا بو، نه ته وه خو شی ئه ویست. جاری وایش هه بو که له گفتو گو کردن دا توند ئه بو، به لام له سه ر شتی هی چو بو چ. هه رگیز مقۆ مقۆ نه ئه کرد. جاری وایش حه زی به گه مه و گه پ نه کرد. حه زی له قسه ی نه سه ته ق نه کرد. به لام دلئی که سی له خو ی نه ئه ره نجان د. که سی شی نه ئه شکا ند. له راستیدا کرده و ره وشتی بلن د نیشانه ی هه ره به رزی که سایه تیبی (ئیپ) بو. ئه وساکه ی له ته مه نی شان زه سالدیدا بو، به پیتی قسه ی یه کی ک له نوو سه رانی ژبانی وا بو: «ئه براهام لین کۆ ل، که له گه تیبکی له ش ره پی سنگ پان بو. به لام له رولا وازی کی و ابو، له گه ل در ژبیه که یدا سه رنجی پی او ی راته کی شا... سه ر و شی وه ی در ندانه هه لکه و ت بو، چونکه قژی کی بژی تو زایی و جلو به رگی کی سا کاری شل و شی او ی هه بو. چرچ و لۆچی ده مو چا وه پیرانه که یشی، که لوو تیبکی ته و او ده ره ره یوی تیا دیار بو... ئه مانه هه مو یان، ئه براهام یان گه و ره تر له خو ی پیشان نه دا!».

له و کاته دا، به دلئی ئه هات بنووسی. سی و تاری له رۆژنامه کانی ناو چه که دا بلا و کرده وه. له یه که میاندا هاواری ئه وه ی کرد بو که به زه بییان به گیان له به ردا بی ته وه. له دوو ه میاندا هورۆژی بر دبو وه سه ر مه ی خو ری. له سی ته می شیان دا، له سوچی کی تازه وه که ی نه وه ی نه ی نیشتمانی خست بو وه به رچا و چاره ی بو دۆزیه وه وه. ئه م و تاره یان سه رنجی یه کی ک له پشت گیر (محامی) یه کانی راکیشا بو، بانگی کرده چی فهرمانه کی خو ی مه شقی تیا بکات. ئه وه یش هه لی کی نا وازه بو، بو ئه براهام که که لکی لی وه ره گری. به لام نا چار بو که وازی لی به ینی. بو ئه مه ی ئه و مزه که مه ی که له فهرمانی کشتو کاله که یدا ده ستی ئه که وت، باوکی لی به ش برا و نه کات.

به لام زۆری پی نه چو، ده رگای بو کرایه وه. به ده ستی خو ی که شتی به کی بچو کی دروست کرد، له مه به ر رو یاری (ئو هایو) وه بو ئه وه به ری ریبواران و که لو په لیانی پی نه گو یزایه وه. رۆژی کیان وا ریک که وت، که هه ندی ریبواری به که شتی به کی خو ی په رانده وه بو که شتی به کی گه وه ری باز رگانی که له نا وه راستی روو باره که دا وه ستا بو. یه کی کیان دوو پارچه زیوی دایه، رپالیکی نه کرد.

ئه براهام له وه سه ری زۆر سو رما و زۆریشی پی خو ش بو. پاشان که ئه بی ته سه رو کی خا که یه کگرتو وه کانی ئه مریکا، کار تی کردنی ئه و کاره ساته ئه گێر ته وه بو ها وری به کی خو ی، نه لئ: «با وه ر به چا وه کانم نه ئه کرد! دوو ر نی به، ئه ی برا، تو ئه وه به شتی کی هی چ و پوچ دا بنی تی. به لام من ئه وه به گرن گترین کاره ساتی ژبانم دائه نیم. بو کور یکی هه ژاری وه ک من گران بو با وه ره به خو ی بکات که له رۆژی ک که متر دا، بتوانی رپالیکی په یدا بکا! به لام که ئه وه م چا و پیکه وت، جیهانی له بهر چا و م دا فرا و انتری نه توان د، جوا نتری شی لی هات، هی وایشم به دو ارۆژی خو م و بروایشم به خو م زۆرتری لی هات».

که ته مه نی گه یشته نو زده سالان، باز رگانی ک دایه زان د، هه ندی که لو په لی له سه ر که شتی به ک بو بار بکات و پیا بنی ری بو (ئور لیانی تازه)، له وئ که لو په له کانی بو بفرۆشی و نرخه که یانی بو به ینی ته وه باز رگانه که ییش، بو یه ئه مه ی به و سپار د، چونکه له راستی و ز بهر کی یی ئه و شاره زا بو بو. ئه ویش فهرمانه کی باش بو راپه ران د. به لام تا له وه بو وه که و ته ته نگو چه له مه یه کی گه و ره وه. چونکه که شتی به کی، به لای که ناری روو یاری می سی سپیدا ئه رۆیش ت، قوله ره شه کان هورۆژ میان بر ده سه ری، تالانی بکه ن، یار مه تی ده ره که یشی خه ریک بو تفه نگیان پی وه بنی، یه ک به یه ک بیان کور ی. به لام

(لینکۆلن) فریاکهوت، نه بهیشت بیانکوژی. کهچی توانیشی کهشتیه که رزگار بکات.

لهو کاته دا که خه ربکی ئەو کۆچه بوو، که یه کهم جاربوو له ناوچهی لادی و ژبانی لادیوه هاتبووه دهرهوه و، چاوی بهو جیهانه فراوانه کهوتبوو که هه موودهم ئاواته خوازی ئەوه بوو له نزیکه وه بیینی. واپیکه کهوت که توانی به ده بیان کهشتیی زل زل ته ماشا بکات که پریان بوو له گه لهی بهنده کان، که وهک رانی گیانله بهرانی درنده پتوهند کرابوون. ئەو چاوه نندازانه، که پر بوون له ترس و له رز. دلای (ئه براهام) یان بزواند و خستیانه بیرکردنه وهی که قووله وه. لهو یاسا هیج و پوچهی بیر ئەکرده وه که دلای پروایی ئەدات ئەم جۆره زۆرداری و پرسیواییه روودات.

شاری (ئورلیانی تازه)، یه کهم شاربوو که (ئه براهام) بیینی. سهری سورما له هاتوچۆ و بزوتنه وه کهی ناوی که له برانه وه دا نه بوو، ههروه ها سهری سورما له دهنگه دهنگ و قره قره کهی که میتشکی پیای ئەبرد. ئەو خۆشییه ییش که پیاهه ده له مه نده کان و ئافره ته ریکویتی و رازاهه شاره زاکان تیا بوون، هه ره به جارێ گه شکه داری کرد. به لام به ته نیشته ئەوانه، هه موویانه وه، بازارێکی دی، به نده بیان تیا ئەفرۆشت. ته ماشای کرد هه ره پیوانه و به زه بری کوهک له ژنه کانیا ن جیا ئەکه نه وه... کچانه و به قژ رانه کیشترین تا وهک که لوپهل بفرۆشترین...

دایکانه و له تاو ئیشی جه رگیان، شیتانه هاوار ئەکه ن، چونکه مناله کانیا ن به زۆر له باوه ش ئەهیننه دهره وه. جا ئەو کورهی که هاواری ئەکرد له هاو نیشته مانه کانی خۆی: به زه بییان به گیانله بهر اندا بیته وه، ئەم هه موو تازار و هاواره سامناک و نه نگانه ی به مرو قایه تییه وه دی و به چاوی خۆی چاوی پتیا ن کهوت. له پر له و بازاره نزم و نه نگ و ناپه سه نده. رویی وه رگیرا و پشتی تی کرد و لیتیشی دوور کهوته وه. دلای پر بوو بوو له ئاره زوی تۆله سه نده وه و هه سترکردن به شوورهی و ئاپروو چوون. که سواری کهشتیه کهی بووه وه، به هاو ریکانی خۆی گوت: «ئه گه ر رۆژیکم ده ست کهوئ له جیهاندا، ئەه بئ ئەم بازارگانییه تیکومه کان بدهم و دلیشم به کهس نه سووتی که زبانی له وه وه بهر کهوئ!».

دلداری یه کهم

لهو جیهانه ته ر و تازه یه دا، که هیشته کاری لی نه کرابوو، که پر بوو له سامان و شتی به که لک، هه موو که سیتی جه ره رزه ی ئازا و له ش سووک ئەیتوانی هیوا و ئاواتی خۆی تیا به یینیته دی.

ئەو ساکه ییش باو بوو، هه ر کوریک پی بگه یشتایه، خیتزانه کهی خۆی به جئ ئەهیشته و ئەچوو به دوای سامان په یادا کردندا، یاخود هه ره هیج نه بی به دوای نان په یادا کردندا.

(ئه براهام لینکۆلن) ییش بو به کا له سه ر ئەو پتیه و بییه نه رۆیشته بوو، چونکه باوکی له فه رمانه کانی خۆیدا سه ر نه کهوتبوو، له بهر بی ده سه لاتی و کهم ته ر خه میی خۆی. له پاش ئەمه ی پانزه سالی له (که ندی کۆتره بچکۆله) دا به سه ربرد، که ته ماشای کرد ههروهک پیتشوی خۆی به هه ژاری و هه ناسه ساردییه وه ئەژی. ناچارما سه ر له نوئ کۆچ بکاته وه بو خاکی (ئیلینۆیز) به لکو ئەمه خواجه گوزه رانیکی باشته بکات لهوئ. ئەو خانووه ی که زۆر پتیه وه ماندوو بوو بوو تا دروستی کردبوو، فرۆشتی و چوه ئەوئ کۆلیتیکی بچکۆله ی بو خۆی و خیتزانه کهی دروست کرد. دیسانه وه دهستی کرده وه به چه وسانه وه له پینا و ژباندا. (ئه براهام) ییش له گویتزانه وهی خیتزانه که و دروست کردنی کۆلیته که دا یارمه تی دا. زه و بییه کهی ته نشتی کۆلیته که ییشی بو کیتلا. له پاش ئەمه ی تۆزیک دلنیا بوو له ئەنجامی خۆی، دهستی کرد به بیرکردنه وه له خۆی و له دوارۆژی خۆی. که ته مه نی گه یشته بیست و یهک سالی، تافی جه ره زه یی و ئاوات به جئ هینانی دهستی پی کردبوو، له بهر ئەوه زۆری پی نه چوو خیتزانه کهی خۆی به جئ هیشته. بو ئەمه ی ئەویش ریکه یهک بو خۆی له ژباندا بکاته وه.

ئەو ریکه یه ییش یه جگار سهخت و گران بوو، بو ئەو ئەرک و تازار و تهنگوچه له مه یه کی گه وره و زۆری هاته بهر. ناچاربوو که له چه ند کیلگه یه کدا بیی به ره نجبه ر. له دروست کردنی گه مئ و کهشتیی په رده دار^(۱) و لیخو رینیا نا، فه رمانی بیی. چوه فه رمانی شه قام دروست کردنه وه. بوو به چه رچی، که لوپه لی ئەگیتر به ناو دیهاته کاندای فرۆشتن. پاشان بوو به شاگردی کابرایه کی داووده رمان فرۆش. نه ئەو گیره و کیشه و سه رگه ردانییه نه ی که تووشی ئەهاتن، نه هه لوه شان وه کانی کار و فه رمانه کانی، توانییا ن

(۱) کهشتی په رده دار: کهشتی چارۆگه دار (سفن شرعیه).

کۆلی پىچ بدن و چاوى بترستين و له ناواتى بخهن، به لكو به پيچه وانهوه (ئه براهام) ئه و گيروگرفت و ناخوشىيانهى به پرويه كى خوش و دلتيكى پر به زمه وه به رامبه رى نه كرد، ئه وه ندهيش برواي به هيتزبوو به دواپوژى خوى، زۆرتر په لى نه كوتا و رهنجى نه دا و تى نه كوشا. تا به سهر ئه و گيروگرفتانه يا زال ئه بوو و له نه جامدا به ئامانجى خوى نه گه يشت. ره وشت و كرده وه بلنده كانى و، ژيرى و زرنگيه دلگيشكه ره كانى و دل چاكيه گه وره كهى، له ههر كوويه كدا بووايه يارمه تيبان نه دا و كه سانى تريان نه كرد به دؤست و خوشه ويست و دلسوژى. به لام سهر راستيه كهى و دهسپاكيه كهى له هه موو كرده وه په كى ترى خوشه ويستتر بوو به لا يانه وه. ته نانه ت له ناو خو ياندا ناويان نابوو (ئى پى سه رراست).

له م سه رده مه پر ته نگوچه له مه يهى ژيانيدا، وا ريككه وت كه هه ژارى ناچارى كرد بيته سه ربازيك له تى پى تى نه ته وه دا كه بو به ره نگرارى كردنى پيشه وايه كى هيندى پى ك هيترابوو، كه خورى دابوو زۆردارى كردن له دانى شتوه سپيه بى وه يه كان؛ ته نانه ت ناويان نابوو (بازره ش). ئه م تى پى سه ربازه بچكوله يه، پى ويست بوو له ناو نه ندامه كانى خويدا سه ركرديه ك هه لى ژيرى. ئه ويست (ئه براهام لينكۆلن) هه لى ژارد. ئه ميش يه جگار به وه دللى خوش بوو كه هاو رى تى كانى به و جوژه پشتيان پى به ستوه. هه روه ها له وه پاش له ده م خو بان بى ستبوو، ئه و كاته ي به گه وره ترين كاتى ژيانى نه ژمارد.

ئه م تى په، ماوه ي بو نه ما بووه وه، بچى به گژ (بازره ش) دا. چونكه سويند خواره كانى، له پيش خويدا، توانييان بچن به گژبا و به سه ربا زال بن. ئه و له كاره سات، هه ر ئه مه نده ي به سه ره ات؛ كه هيندى به كى سوور له پى اوه كانى (بازره ش) كه له تاو زۆردارى پيشه واهى هه لاتبوو، په ناى برده به ر له شكرى دوژمنه كهى. سه ربازه كانى تى په كه يش كه ده ميك بوو له بو سه دا بوون و له چاو ه پروان كردندا وه رس بوو بوون، كه ئه وه يان دى، زۆر دل بان خوش بوو چونكه به نيچيرى كى ده سو برد گريان زانى ها تۆته به رده ميان، بى نه مه ي پى وهى مان دووبى بن. ئه وانيش هور و ژمى ان برده سه رى كه بى كوژن. كه چى (ئه براهام لينكۆلن)، له گه ل ئه وه شا كه هيندى به سوور ه كان بوون با پى ريان كوشت و خى زانه كه يان ته فروتونا كرد و باوكيان راوه دوونا، له به رده مياندا وه ستا و هيندى به كهى به سنگى خو به وه پاراست، خوى خسته ته نگوچه له مه ي كوشتنه وه بو نه مه ي گيانى مرؤفبى ك رزگار بكات له كوشتن. له پاش تى كوژشانى كى زۆر توانى رزگارى بكات.

جا له ناو گه رداوى ئه و به ره نگرارى كردنه دا كه (ئه براهام) خوى تى فرى دا بوو، له پى ناو گوزه راندا، هه ر چى به كى له ده ست به اتايه نه ي كرد، هه ر بو نه وه ي له خو يندن نه برى. نوو سراو هه رگى ز لى لى جوئى نه نه بووه وه. چونكه هه م هاوده مى بوو، هه م ما مو ستاى. له و كاتانه دا ئه ي خو يندنه وه كه رى گاي درى ژ درى ژى نه برى له نا وه ند ئه م گونده وه بو نه و گوند، يان له و كاتانه دا ئه ي خو يندنه وه كه دائه نى شت له ژى ر سى به رى به ردى كى گه وره يا خود دره ختى ك دابه سه پى ته وه، يان كه ئه بوو به شه و ئه ي خو يندنه وه، پاش نه مه ي له فه رمان و نه رك و ناواز ئه بووه وه و ده ستى نه په رزا چه ندو چوون له گه ل خوى بكات و قسه بو خوى بكات.

ئه يو يست بگات... بروايشى به خوى هه بوو كه نه گات... به لام بو كوئى؟ ئه و به ته وا وه تى نه يته زانى چى ئه وى و بو كو ييش نه چى. به لام زۆرى را نه په رمو به هيتز و ده سه لانى خويدا، شا ره زاي خو يشى بوو كه چه كار لى ها توويه كه هه ستى به تا ره زوو به كى به هيتز نه كرد بو خو به خت كردن له پى ناو نى شت مانه كه يدا. چونكه له گه ل ئه وه يشدا كه ناسى اوي به كى كه مى هه بوو له گه ل نى شت مانه كه ي خويدا، كه سه يرى نه ملا و نه ولاى خوى نه كرد، زۆر كه مو كورپى و كرده وه نه نگى و روو كه شى وا ناشى رى نى نه دى كه به پى ويستى نه زانى به ره نگرارى بكرى.

له سالى 1842 دا كورسى به كى كۆرى نه ته وه يى خاكى (ئى لى نويز) بى كه س ما يه وه. (ئه براهام لينكۆلن)، بو نه و پا يه يه، خوى پالاوت. ئه وى پالى پى وه نه نا، هه ر نا واته كانى و نازايه تى به كه ي خوى بوو، كه به جگار گه وره بوون. له ناو كو مه لى ك هه لى ژى ره ردا، ره پ و راست پى پى گو تن: «وا بزانه هه مو وتان نه مناسن. من هه ر ئه براهام لينكۆلن. فرؤفيلبا زى به كه يشم ما وه ي كورته و خوشيشه، وه ك هه لى په ركى تى پى رى ژن وايه. نه گه ر منتان هه لى ژارد سو يا ستان نه كه م. خو نه گه ر هه لى شت ان نه بى ژارد. ئه وا هى چ. با كم نى به!». له مه به ولا وه هى چى ترى نه گوت. شه ش كه س ده نگان بو دا. هه مو ويان ناسى اوى بوون له شارى (نى سو سالم) دا. به لام ئه م ژماره يه، ته وا و نه بوو. له به ر ئه وه نه گه يشت به مه به سى خوى. نه بوو به نه ندام.

بى جگه له وه، تووشى شكانى كى ترى ش ها ت. بوو به ها و به شى كاربا يه ك له شارى (نى سو سالم) دا، ناوى (بى رى) بوو. به هه ر دوو كى ان دوكانى تى كى ان دامه زران د بو كرى ن و فرؤشتن. (ئه براهام) هه ر چى به كى بو كۆر ا بو وه وه خست بوويه ئه و ها و به شى به وه. به لام (بى رى) سه ر خوشى كى هه موو ده مى بوو. هه رچى پار ه يه كى ته ها ته ده ست، به فى رى ئه دا.

له پاش چند مانگیك مرد و كۆمه لیک دهستیای به جی هیشت به سهر (ئه براهام) وه. (ئیپ) ی سهر راستیش، دهستیکی وای نه بوو، که نه وه موو دهستیای هاوړیکه ی که له که ی کردبوو به سهریا، به یه که جار بیان داته وه به خاوه نیان. ناچاربوو به لاین بدا به خاوه ن دهستیای وه کان، که دهستیای وه کانیا ن به وچان بداته وه. ناچاربوو دوو نه وندهی جار ان فرمان بکا و خویشی بره نجی نی تا نه و به لینه گرانه ی خو ی جیبه جی بکات.

هاوړیکانیسی ویستیان یارمه تیی بدن، بی نه مه ی سهری پی نزم بکه نه وه، یان لووتی بشکینن بوی تی کو شان کردیان به جینوشینی ده زگای پوسته خانه له شاری (نیوسالم) دا. نه م فه رمانه، بوو به سهره تای سهرده میکی تازه له ژیان ی (ئه براهام) دا. چونکه کاتیکی ته وای ده ست خست بو خویندنه وه، ریگایشی بو کرده وه بو خویندنه وه ی زور له روژنامه کان. روژتیکیان نو سراو یکی هاته به رده ست له بابته زانستی پیوانه وه. له بهر سهر چلی خو ی، ناوه که ی کرده وه و به په روشیبه کیشه وه دهستی کرد به خویندنه وه ی. تا وای لی هات ده ستوره کانی هونه ری پیوانه فیروبو. ئینجا دهستی کرد به به کاره ی نیانی، له په نگریشتی زویدا له و ناوچه یه دا که تیا بوو، هه روه ها له دانانی نه خشه ی ریگابان و پرده تازه کاندان. به وه توانیی که مه کیک گوزهرانی خو ی باش بکات.

جا له م سهرده مه ی ژیان ی (ئه براهام) دا، کاره ساتیکی شهنگ و کاریگهر رووئه دا، پرشنگی هونراوه و دلداریی و به زه یی پیاها تنه وه نه دا له و دلله گوره، خه مباره، چاو له هیچ نه بووه ی (ئه براهام)، که گیتزه لوکه ی روژگار زوری له رزاندبوو، نه رک و نازاری جیهانیش زوری کز کردبوو. روژ نا روژتیک، له په نجه ره ی پوسته خانه که وه، گوپی له دهنگیکی ناسک نه بوو، به شیرینیبه که وه لیی نه پرس ی: «هیچ نامه یه کی منت لا نییه، کاک لینکولن؟».

پاشان له ده رگا که وه ده موچاوی کچیکی شهنگ و شوخی که ممر باریک ده رئه که وت. پرچه زپینه کانی وه ک تیشکی روژ و ابوون. له ده موچاوه سپی و سووره که یشیا، که شیی ته مه نیکی هه زده سالیی تیا بوو. پاشان نه هاته نه و ژووره وه که کۆمه له روژنامه و نو سراو به سهر یه کدا که له که بوو بوون و، په ره په ره ی قاقه زیش له ملا و له ولادا بلا بوو بوونه وه چونکه (ئه براهام)، هه موو ده م، پیویستی به ناژاوه یه کی که م و هندی ناریکی و پیکی بوو، بو نه مه ی به دل تیکی ئاسووده وه بتوانی فرمانی ببینی!

ئینجا که چاوی به و ده موچاوه پرشنگداره نه که وت، تیگ نه چوو، هه روه ک شاگردیکی خویندنگا بوویت و گونا هیکی کردب خوی و نه هاته پیش چاو. نو سراوی ماف، که

به دهستییه وه بوو نه یخویندنه وه بو نه مه ی تیی بگات فریتی نه دایه لایه که وه و به په نجه باریکه کانی قژه ره شه بژه که ی خو ی نه ئالوزاند. ئینجا له ته خته که ی خو ی راست نه بووه وه و وهرامی نه دایه وه: «خانمی روتلیدج. وا بو ی نه گهریم بیدوزمه وه».

پاشان نه چوو ه سهر سنووقی نامه کان، بیان پشکنی. خویشی نه وه ی نه زانی که نامه یه کی وای تیا نییه به ناوی نه وه وه هاتی. به لام له گه ل نه ویشدا، خو ی به هه له دا نه برد، ئاواتیشی نه خواست که نه وه ی نه و نه یه وی بو بدوزیتته وه و به روو خو شیبیه که وه پیی بلتی: «نه وه تا خانمی روتلیدج! نامه یه کم بو دوزیتته وه له نیویورکه وه بۆت هاتوه!...» به لام هه رچی نامه یه که له وی دابوو، هه لگیپر و هه رگیپی نه کرد، هیچی بو نه نه دوزرایه وه، ئینجا چاوه ره نگ خو له می شیبیه نه رمه کانی هه ل نه بری و سهیری نه و دوو چاوه گه شان ی نه کرد، که به گلار او بییه که وه سهیری هه موو بزوتنه وه یه کی نه ی نه کرد، ئینجا نه یگوت: «خانم، ئیمرو هه چمان بو نه هاتوه بو تو». ئینجا که سه رنجی نه دا رهنگی کچه که زه رد هه ل نه گهری به وه رانه که ی، به په له، به زه رده خه نه یه کی دلنیا که رانه وه پیی نه گوت: «جاری وا هه یه، نامه کان تا نه گه نه ئیره. زور دوا نه که ون... هه ندی جار به هه فته له ریگادا نه میتنه وه... به لکو نه مه خواجه نه م پوسته یه بیتته وه، نامه که ت بگات». کچه که یش به زه رده خه نه یه کی که مه وه، وهرامی زه رده خه نه هانده ره که ی نه وی نه دایه وه و هه لته ستا پرواته ده ره وه. پاشان نه گه راپاوه دوا وه، وه ک شتیکی بیرکه وت بیتته وه و ابوو. ئینجا نامه یه کی له سنگی نه هینایه ده ره وه و به شه رمیکه وه پیی نه گوت: «تکایه نه م نامه یه بنیره بو نیویورک له پوسته ی داها توو دا». (ئه براهام) یش به خو شه ویستییه کی راسته قینه وه وهرامی نه داته وه: «خانم! دلنیا به که نامه که ت دوا ناکه وی نه ئیری». به لام تا کچه که نه گه ییه ده ره وه نه م سه ریریکی نامه که ی نه کرد که دابوو یه ده ستی، له پشت بوخچه ی^(۱) نامه که دا نه م ناوونیشانه ی نه خویندنه وه، که هه ر نه وه بوو نه نه گوزرا،: «کاک جو م ما ک نیل له شاری نیویورک...». هه روه ک له کاتی توو ره بوون دابی، به و جو ره چنگه کانی نه هاتنه وه یه ک، ئینجا تا ماوه یه ک له و نووسینه مندالانه یه ورد نه بووه وه پاشان جو ش و خروشتیکی پر له ئاواتی پی نه گه یه شت، هه روه ک نه و وشه ناسکه خو شان و نه و پی لی نانی دللی دلداره ی ناو نامه که ی هه ست پی کردبی و ابوو. زوری پی نه نه چوو توو ره ییه که ی نه گوزرا نه بوو به خو شه ویستی. ئینجا زه رده خه نه یه کی دلپاکانه ی خه ماوی نه کرد و

(۱) بوخچه ی نامه که: زهرفی نامه که، کیسه ی نامه که.

ئەيگوت: «ناخ خۆزگە ئەم نامەيە بۆ من ئەھات!...» پاشان گورج ھەل ئەستايە سەرپى و نامەكەى ئەخستە شوئىنى خۆبەو و ، دەستى ئەكردەو بەخوئندەنەو كەى خۆى .

ئەو كچە ھەرزەكارە ، گەورەترىن منالانى (جىمىس روتلىدىج) بوو كە ئاشەوانىكى دەولەمەند و يەكپىك لە پىاوە ناسراوەكانى ئەو ناوچەيە بوو . ئەم پىاوە يەكەم كەس بوو ، كە دەستى يارمەتى درىژ كرد بۆ (ئەبراھام لىنكۆلن) ، لەو كاتەدا كە گەيشتە شارى (نىوسالم) بەبى دەست و بى دەسەلانىيەو كەسىكى نەبوو بىپارىژى . (جىمىس روتلىدىج) سەرۆكى يانەيەك بوو ، پىاوانى ناوچەكەى تىا كۆ ئەبوو، لە بابەت فرۆفيلبازىيەو گەفتوگۆيان ئەكرد و ، كاروبارى ئابورى و كۆمەلایە تىشىيان پىشان ئەدا . (ئەبراھام) پىش چووە ناو ئەو كۆمەلەيەو . ھەموو كۆبونەو يەك لەگەلئاندا بوو ، چۆن ھا شەويك بۆى نەكرابىت بچىتە يانەكە ، ئەگىن ھەموو شەويك ئەچوو . كە (رۆتلىدىج) سەرئىجى دا ، (ئەبراھام) بەپەرۆشەو گوييان لى ئەگرى . رۆژتىكىان ، بابەتتىكى بۆ دياردى كرد و پىتى گوت لەو بابەتەو قسەمان بۆ بكە . (ئەبراھام) پىش ، نەيكردە نامەردى ، وتارىكى وای دا ، كە ھەموويان سەريان لىتى سورما . چونكو پىر بوو لە بىروباوهرى دروست و پىشسىنى زرنگانە ، شارەزايى و بىركردنەو قوول و لىكۆلئىنەو تەواوى ئەويان دەرئەخست . كە لى بوو، لىتى كۆبونەو ، پىر بەدل پىرۆزىبايىيان لى كرد . ئىنجا (روتلىدىج) بۆ رۆژى دوايى ، بانگى كرده سەر نانخواردن .

نان و خوانەكە ، ژمارەيەكى زۆر لە پىاوە ناسراوەكانى (ئىللىنۆيز) و خانە ناوازەكانى لەسەر كۆبونبوو . بەلام (ئەبراھام) ھەر دللى لەلای كچى خانەخوئى بوو . كچەكەيش بەو جوانىيەى خۆبەو و بەو قژە زىپانەى خۆبەو كە لەناو كراسە شىنەكەيدا لەش و لارە رىكەكەى دەرئەكەوت ، سەر و شىوہيەكى شەنگ و شۆخى ھەبوو ، بالاىەكى شووشەيى ، بەسەر پەنجەى پىتوہ ئەھات و ئەچوو ، ميواندارىيى بانگكراوەكانى ئەكرد و بەدەميانەو ئەھات ، بەجوانى و گەشى و رووخۆشىيەكەى (ئەبراھام لىنكۆلن) پىش . كە لە ھەموو تەمەنى منالى و كورپىنى خۆيدا گوتى لە پىكەنىنى ئافرەتتىك نەبوو، بەكچىنىي ئەم كچە گەش و رووخۆشە و دەنگە ناسكەكەى كە وەك دەنگى زەنگە زىوینەكان ئەزرنگايەو لە گوتيدا ، گەشكەدار بوو . لای كردهو لە ميوانىكى تەنشتى كە لەسەر خوانەكە دانىشتبوو ، لىتى پرسى : «ئەم كچە بۆچ ئەوئەندە كامەراندە؟» كابرانىش بەزەردەخەنەيەكەو پىتى گوت : «چونكە بووئە دەزگىرانى (جۆن ماك نىل) ، كە دەولەمەندىكى گەورەيە و تازە ھاتۆتە ناوچەكەو و گەلپك زەويى فراوانى تىا كرىو؟» .

ئىتر (ئەبراھام) پىش ، لەسەر خواستى (روتلىدىج) خۆى ، ھەموو جارىك ھاتوچۆى ئەكردن . ئەوانىش زۆر بەگەرمى و خۆشەويستىيەو پىشوازيان ئەكرد . ھەرچى لەو خانووەدا بوو خۆشى ئەويست ، ھەر كامىكىيان بگرتايە بەدۆستىكى وای ئەزانى كە لەوانىترى خۆشترى ئەويست . لە راستيدا لەبەر (ئانا) بوو ، كە رىسەكەى بۆ نەنكى كچەكە ئەگرت بەدەستەو و لە وزە بەدەر ئارامى ئەگرت تا نەنە باى ئەدا . ديسانەو ھەر لەبەر دللى (ئانا) بوو كە بەپەرۆشەو گوتى لە نرخەكانى ئارد ئەگرت ، كە باوكى كچەكە كە لە بابەت ھەرزانى و گرانبەيە ئەدوا . ديسانەو ھەر لەبەر دللى (ئانا) بوو ، كە براكەى فىرى سەرەتاكانى زانستەكان ئەكرد . ياخود بۆ براكان تىرى يارى لە دار بۆ دروست ئەكردن ، يان بىشكەى منالە ساواكەى رائەژاند ، يان سەگە پىرە بۆرەكەيانى ئەلاواندەو و گەمەى لەگەل ئەكرد .

ھەروەھا لەبەر دللى ئەبوو كە بەتايەتى چىرۆكەكانى خۆى لەبەر گوتى ئاگردانەكە بۆ خىزانەكە ئەگىرپايەو ، لە شەو دەرئەكەنى زستاندا ، خىزانەكە ھەموويان لىتى كۆ ئەبوو، لەو ھونەرە جوانەى ئەو خۆشىيان پى ئەگەيشت سەريان سورئەما . كەچى لەو كاتەدا رووبارەكە ھارە ھارى ئەھات دائەنىشت ، يان خەرىكى چىنى ئەبوو يان خەرىكى دورىن . پىر بەدل بەپەرۆشەو گوتى لە قسەكانى ئەگرت ، جازە ناجارىكىش لە چاوە گەشە شىنەكانىيەو نىگايەكى لى ئەكرد .

ھەردوو كىيان يەكترىان خۆش ئەويست ، ھەردوو كىيان دۆستى گىيانى بوون . بەلام (ئانا) خواسترابو بۆ پىاوتىك كە بەدلئا چوو بوو ؛ بەو دلدارىيەيشەو كامەران بوو، شانازى پىتوہ ئەكرد . (ئەبراھام لىنكۆلن) پىش يەك تاو ئەوئەو بەبىردا نەئەھات كە ئەو كامەرانىيە پاكۆھى لى تىك بدات .

بەلام رۆژتىكىان شتىكى وا روويدا كە ھەرگىز بەبىردا نەئەھات .

چونكە لەناكاو (جۆن ماك نىل) ھەر زەويەكى كرىبوو لەو ناوچەيدا فرۆشتىيەو و شارى (نىوسالم) پىشى بەجى ھىشت ، بەو مەرجەى رۆژتىك پىش گواستەنەو دەزگىرانەكەى بگەرتتەو ئەوئى . بەلام رۆژ ئەھاتوو رۆژ ئەچوو ، (جۆن ماك نىل) پىش ھەر نەگەرايەو ، نامەيەكشى نەئەند بۆ دەزگىرانەكەى كە ھۆى نەگەرانەكەى خۆى تى بگەيئى . (ئانا) دللى كەوتە ناو خەم و خەفەتەو . دوولتى سەرى تى كرد . ئىتر لەو بەولاو گۆزانييەكانى لەگەل دەنگى ئاشەكەدا رىك نەئەكەوتن ، لە بەيانىانە خۆشەكان و ئىوارانە دل پەرىشانەكاندا .

جا له م رۆژه پر له خه مانهدا بوو، كه كچه كه راهاتبوو بهوهوه كه ههر رۆژه نارۆژتیک ئه هاته پۆسته خانه، نامه پر له گله بیهه کانی خۆی رهوانه بکات بۆ خۆشه و یسته که ی خۆی، چاویشی ههر له ریگاوه بوو که وهرامیکی لی وهبرگرتیهوه. کهچی هیچی دهستگیر نه نه بوو.

له پاش چند ههفته بهک (ئهبراهام) نامه بهکی وهگرگرت له نیویۆرکهوه، به ناوی کچه که وه هاتبوو. ئه ویش به هه له داوان خۆی گه یانده کچه شهنگه که و نامه که ی پیشکه ش کرد. ههر ئه وهنده نامه که ی دایه دهستی و گه راپیه وه. مه به سیسی ئه وه بوو که کچه که به تنیا مینیتیه وه و تیر به دلی خۆی خۆشی له خۆینده وه نامه که بینه که له ده میکه وه بوو، چاوه روانی ئه و کامه رانییه بوو. به لام زۆری پی نه چوو، که (ئانا) ی ئه دی، به هه یوانه کانی ئاشه که دا ئه هات و ئه چوو، به رهنگیکی زهرد و لیو به باره وه، بی دهنگ وه ک دارو به ردی لی هاتبوو، رۆشنایی تیا نه ما بوو. که سه رنجی دا وه ک جارن ئه هاته پۆسته خانه، نامه کانی رهوانه بکات، یاخود بۆ نامه کانی ده زگیرانه که ی بگه ری. (ئهبراهام) په ی به وه برد، که ئه و پیاوه جوانه رازاوه یه ی کچه که هیوای خۆی پیوه به ستبوو، له و نامه کلۆله دا که به دهستی خۆی بۆی بردبوو، جو ی بوونه وه ی خۆی ئاشکرا کردبوو. ئیتر زۆری پی نه چوو که (شاری نیوسالم) یش دهستی کرد به چریه چرپ له بابه ت ئه و ده زگیرانییه وه که هه لوه شینرپیه وه و ئه و پیاوه وه که ناپاکی له گه ل په یانی خۆی دا کردبوو. هه موو که سیکیش به وه ی زانی که (جون ماک نیل) پیاویکی بۆژو بووه، هیزی دادپه روه ری راره ووی ناوه، ئه و ناوه یش که له (نیوسالم) دا به خۆبه وه نووسانده وه، ناویکی ناراست بووه^(۱).

بۆ خۆشاردنه وه به کاری هیناوه. ئیتر ده م و زمانی گورج باوه ری به و کابرایه کردوه، پیش ئه مه ی له به سه رهاتی ئه و شاره زای، هه روه ها له ره وستی کچه که یش که وتنه کار که بۆچ به و ده موده سته دلداریی کرد له گه لیا و دلسوژیسی بۆ نوواند.

که چی (ئهبراهام لینکۆلن) له خیزانه کلۆله که هه لنه گه راپیه وه. کچه به سه زمانه چه و اشه کراوه که یشی به ره لالا نه کرد، ته نیایی درنده چنگ له گیانی گیر بکات. به ته نیشته ئه و په رسته نه بی دهنگانه یه وه که به ره و رووی ئه و ئه یواند، خۆشو یسته تنیکی دلسووتاوانه یشی له دلدا په یدابوو به رامبه ری. له و باره دا، هیوایه کی کزی،

(۱) ناراست: ساخته (مزور).

سه رلیشیتوای، دوودلی، له دلدا په یدابوو... هیوای ئه وه که بتوانی دلی (ئانا) بداته وه و بیسی خاته سه ر له بیرچوونه وه ی ئه و که سه ی که چه واشه ی کردبوو. هه روه ها که بتوانی کامه رانی بخاته وه دلی، به و خۆشه ویستی و به زه یی پیاها تنه وه یه ی که بۆی ئه نوینی. به لام (ئهبراهام) فری به سه ر جوانییه وه نه بوو. هه روه کو میژوونووسه کانی خۆی گوتوویانه: «کابرایه کی بالا بلندی، له ش باریکی، هه ردوو شان خواری، که لله بچووک بوو، هه ردوو ده ست و پییه کانی ئه مه نده زل بوون، پیاو سه ری لییان سو ر ئه ما. ده موچاویشی به جگار نارپیک و ناشیرین بوو». له گه ل ئه وه شا، هه مووی، به و به زه یی پیاها تنه وه یه ی که بۆی ئه نواند و دلسوژییه ی که پالی پیوه ئه نا، هه رچی له ده ست دی بیکات ههر بۆ ئه مه ی کچه که له ده ست خه م و خه فته رزگاری بی، هه روه ها به هۆی ئه و قسه خۆشانه یه وه که بۆی ئه کرد و ئه یگواسته نه وه بۆ ناو جیهانیکی گه وره و فراوانی واکه له وه پیش نه یدی بوو... به هۆی ئه وانه وه هه مووی. توانی کار له دلی کچه که بکات. کچه که پیوه ی راهات و به هاوده می ئه وه وه سه ره وتی ده سته کوت. ئینجا دهستی کرد به گه ران له گه لیا له که ناری رووباره که دا. ئه ویش ئه رک و تازاری ژبانی پیشووی خۆی و ئاواتی دوارۆژی خۆی بۆ ئه گیراپیه وه. کچه که یش تا ئه هات و شاره زاتری ئه بوو، زۆتر ئه چوو به دلیا و، زۆتریش هۆگری ئه بوو.

(ئهبراهام لینکۆلن) یش وای لی هات خه وی به وه وه ئه دی که هیلانه یه کی پر خۆشی و ئاسایش بۆ بالداره برینداره که ی که په نای بردۆته به ر دلداری ئه و، دروست بکات. دهستی کرد به خۆتاماده کردن بۆ وه رگرتنی نامه ی ته واوکردنی (زانستگای ماف). ههر له و کاته یشدا، له کۆری فروفیتلبازیدا^(۱)، فه رمانی ئه بینی. له و رۆژانه دا ته ختیکی تازه له کۆری خاکی (ئیلنویز) دا بی که س مایه وه. ئه ویش خۆی بۆ پالاوت. دهستی کرد به گه رانییک به بۆنه ی هه لبرژاردنه وه، زۆری پیوه خه ریک بوو، زۆریشی پیوه ماندوو بوو. به لام به کامی خۆی گه یشته له هه لبرژاردنه کانداه سه رکه وت و بوو به ئه ندام.

ئینجا که (ئهبراهام) دلنیا بوو له دوارۆژی خۆی، خۆشه ویستی خۆی لای (ئانا) ئاشکرا کرد. ئه ویش هی خۆی لای ئه و ئاشکرا کرد. هه ردووکیان بریاریان دا، که به کتری ماره بکه ن له دوا ی ده رچوونی تاقی کردنه وه ی زانستگای مافدا، و ری دانییا بۆ پیشه ی پشتگیری (محاماة). ئه ویش پیوست بوو که بچیت بۆ (فاندالیا) ی پایته ختی

(۱) مامۆستا مه به سته له م زاراوه یه: (فی المجال السياسي - له بواری سیاسه تدا) یه.

(ئەلینۆز). بۆ ئەمەى لە كۆيونەوهكانى كۆرى نەتەودا ئامادەبى. دەستى جلى تازەى بۆ خۆى كرى و چووه جىگەى فرمانەكى. لەگەل ئەوشا زوو زوو ئەهاتەوه بۆ چاوپىكەوتنى دەزگىرانەكى، ئەگەر ئەوهى بۆ ئەكرابه نامەى درىژ درىژى بۆ ئەنوسى، خۆشەويستى و كامەرانى خۆى تىبا پىشان ئەدا بەرامبەر ئەو، ھەروەھا ئەو پرۆژە گەورانەيشى تىبا ئەنوسى كە دلنبايون لە داوژدا پايان پەرتى.

بەلام كچەكە، ھەر ئەوندە ئەو دووركەوتەوه، دووبارە وەدى بەردايەوه و پرستى پرا. دەستى كردهوه بەرەنگ زەرد بوون و لەر و لاواز بوون. ھەروەك گولپىكى لى ھات كە ھەلپچوركا بى ئەو زويىەى ئاو و خورشى لى وەرئەگرى. كچەكە ئەويست بۆ ئەوه بژى كە خۆشەويستەكى خۆى كامەران بكات خۆيشى بەووه بەكامەرانى بىنيتتەوه. بەلام ئەم نىازە بەھىزەى بەرامبەر دەردى دللى بەرگەى نەگرت. لەناكاو رۆژپىك (ئەبراھام) تەلگرافىكى وەرگرت، تىبا نووسرابوو كە (ئانا) نەخۆشە و لە گيانەللا دايە. وپنە بەناوى ئەووه ئەكات. زۆر بەپەرۆشيشەوھىە كە بىبىنى. ئەويش بەھەلەداوان، بەترس و لەرزىكەوه خۆى گەياندەوه (نىوسالم). بەلام نەيتوانى بىبىنى چونكو تا ئەو گەيشتبوو ئەو لەناوچوو بوو. ھەر ئەوندەى بۆ مابووھە كە بىسپىرئ بەخوا.

ئەم مەرگەساتە كارىكى گەورەى لە دل و دەروونى (ئەبراھام) كرد لە ھاوپىكانى وابوو، كە مېشكى تىك چوو بوو. چەند رۆژپىك لەسەر بەك سەرى خۆى نا بەرپتو، نەى ئەزانى روو بكاتە كوئ، ھەر بەناو دەشتودەر و كەنار رووبارەكاندا ئەسووپايەوه، ھەر لەو شوپنە نازدارانەدا ئەگەر كە خۆى و (ئانا) تىبا ئەبوون، دەمىكى دوور و درىژ بەدلدارىبەوه پايان ئەبوارد. زۆر جارى وا ھەبوو لەناو گۆرستانەكەدا ئەبىنرا، كىلە تەر و تازەكەى ئەگرت بەسېنگىيەوه و باوھشى پيا ئەكرد، ھەر ئەم قسەىە دووبارە ئەكردەوه: «من دلە لىرە دايە... لەگەل ئەوا نىژراو!». (ئەبراھام) تا ما ئەم تازارەى لەبىر نەچووھە... دللى ھەر چاك نەبووھە... ئەو دلتنەنگىيەى كە لە سەرەتاي منالىيەوه لەگەلئا بوو، كە ئەم خەفەتەى ھاتە سەر بوو بەدوو ئەوندە. ئەوه راست بوو كە ئەو ھەموو دەم بەرووخۆشيبەوه ئەبىنرا، بەلام لە راستىدا. ئەو رووخۆشيبە دەست كردهوو، سەرزارى بوو، زۆرەى كات لەژىرەوه دلتنەنگىيەكى گەورەى ھەبوو. لە دەموچاويە چرچ و لىچى تازارىكى قوول ھەست پى ئەكرا. جار بەجارىك تووشى خەم و خەفەتپىكى توند و تال ئەبوو، لەش و ھۆشى لە كەلك ئەخست. جارپىكىيان بەدۆستپىكى خۆى گوتبوو: «رەنگە كە لەناو كەسانى تر دايم وا دەرىكەوم كە لە ژيان زۆر خۆشى ئەبىنم. بەلام كە بەتەنبايى ئەمىنمەوه، بەزۆرى لەتاو

خەم و خەفەت وام لى دى كە ناوئىرم چەقۆ لەگەل خۆمدا ھەلگرم!». ئەو دەمە، (ئەبراھام) لە تەمەنى بىست و شەش سالىدا بوو. لەو تەمەنە تازەبەدا بوو كە (ئەبراھام) خۆشەويستەكى لە دەست چوو. بەلام (ئەبراھام) مرۆف، فرمانەكى مابوو. ئەو ھىوايەى لە دلا مابوو كە لە پىناوى جىھانىكى باش تردا رەنج بدا. ئەوهى بۆ مابووھە كە تى بكوئى بۆ ھىنانەدى ئەو ئاواتەى كە گوتبوو: «ھىچ درپىك نەبوو چاوم پى بكوئى و تى نەكوئىم دەرى بكىشم و لە جىتى ئەو گولپىك بروئىم، مەگەر گول لەجىتى درپك نەروابى.

ئاي چەند گرانە. پىاو بروا و ئەم ھەموو جىھانە لە دواى خۆبەوه بەجى بەپىلى، كەچى ژيانە سەردەمىبەكى خۆى نەيتوانى چاكترى لى بكا و بلندترى بكا تەوه!». .

پشتگىرى سپرىنگىلد

دوو سال لە پاش مردنى (ئانا)، (ئەبراھام لىنكۆلن)، چووه تاقىكردنەوى مافەوه و رپى درا بىتتە پشتگىر. بۆى نەئەگۇنجا كە لە شارپىكى بچووكى وەك (نىوسالم) دا پىشەى پشتىگىرىبەكى بەكاربەتتى. لەبەر ئەوه گواستىبەوه بۆ شارى (سپرىنگىلد). كە لە سالى ۱۸۳۷دا بەجى ھىشت ھەروەك شەش سال لەو پىشتەر ھاتبوو ناوى، لە سامانى جىھان ھىچى نەبوو توورەكەىەكى پر نەبى لە جلومەك^(۱) و نووسراو. بەلام زۆى پى نەچوو، فرمانپىكى دۆزىبەوه بۆ خۆى. لاي پشتگىرپىكى بچووك، ھەموو كاروبارىكى خۆى پى ئەبىنى. لە پىشە تازەكەيدا بەگورجى پىش ئەكەوت. ئەويش سەبارەت بەوھبوو كە لە وتارىپىدا دەستپىكى ھەبوو، لە پەرەپىدانى خۆپنەوارىبەكەيشىدا، ھەموودەم لە كاردا بوو. تا واى لى ھات، تا ئەندازەىەكى باش لە پىشەكەيا سەرەكەوت.

ئەوندەى پى نەچوو، ناوى (ئەبراھام لىنكۆلن) لە جىھانى پشتگىرىدا پىشنگى دا. ناوبانگىشى وا دەرکرد كە وتارىپىكى، زبان پاراوى، قسە دروستى دلكىشكەرە، پشتگىرپىكى دادپەرورەى وايشە كە بۆ مافى خوراو نەبى، ياخود بۆ كوئى كەوتوو نەبى، لەسەر كەس ناكاتەوه. جارپىكىيان ئامۆزگارى پشتگىرپىكى تازە پىگەيشتووى ئەكرد، كە بەوه رەوشتى خۆشى دەرئەخست، پىتى گوت: «وەك پشتگىرپىكى پاكى سەر راست فرمان بىبىنە. ئەگەر بوويت بەپشتگىر و نەتوانى پاك و سەرراست بىت، ئەوه چاكتەر بۆ تۆ كە سەرراست و پاك بىت، نەك پشتگىرپىت!». ناوبانگى وا دەرکردووه، ئەلپن

(۱) دەوترى (شتومەك) نەك (جلومەك).

جاریکیان بووبوه پشتگیری یه کیتک له کهینه و بهینه یه کدا که قه و مابوو. لهو کاته دا که بهه مو هیتز و هه ره تیه وه پشتگیری کابرای نه کرد، بۆی ده رکوت کابرا که تاوانباریکه، پیوسته جه زره به یه پی بگه پیتر، نهک پاکانه ی بۆ بکری. (ئه براهام) نهی کرده نامهردی، پهراوی^(۱) کهینه و بهینه که ی فری دایه سهر زهوی دادگاهه که و بهه له داوان خوی گه یانده وه مائی به نازاریکی دهروونی زۆر و ده ماریکی وروژاوه وه تلایه وه. پاشان نامه یه کی نویسی بۆ سه رۆکی دادگاهه که داوای به خشینی لی کردبوو له وهی که لیتی روودابوو، بۆی نویسیبو: «دهسته کانم ههردووکیان پیس بووبون. بۆیه بهه له داوان گه پرامه وه ماله کاولبووه کهم تا لهو پیسیه پاکیان بکه مه وه».

رۆژیکیان پیاویتک هاته لای، سکالای بۆ بکات له دهست پیاویتکیتر، شهش سه د ریالی له لایه تی، بۆی لی بسینیتته وه. ئه ویش که پهراوی کهینه و بهینه که ی بهوردی خوینده وه پیتی گوت: «من نه توانم ئه م په لپهت بۆ بیه مه سهر. ئه یشتوانم شهش سه د ریاله کهت بۆ وه برگرم و خیزانیتی کامه رانی نه ژادت بۆ سه رگهردان بکه م. بهلام من ناچمه دادگاهه وه بۆ ئه م کهینه و بهینه یه تی. نا بچ دهستیشم له پاره ی تۆ بکه وئ. تۆ هاتوبته لام ئامۆژگاریم لی نه خوازیت. منیش و ئامۆژگاریه کهت نه که م، پارهت لی وه رناگرم. ئه ویش نه وه تا که ده موده ست بچیتته وه مائی خۆت. به دووی شتیکی تردا بگه پیتی، که پاک و بلندی، بۆ ئه مه ی نه وه شهش سه د ریاله ی که ئاواتی بۆ نه خوازیت دهستت بکه ویت».

(ئه براهام) چاویتی تیژی هه بوو، نه و راستییانه ی که نه ملا و نه ولای نه و کهینه و بهینه یان گرتبوو، زوو بۆی ده ره که وتن هه ر شتیکیش له پیچ و په نادا بمایه وه زوو به زوو نه ی دۆزیه وه به کیتک له قسه به ناوبانگه کانی نه وه یه:

«نه گه ر توانیم کهینه و بهینه که له گری و توپکله کانی پاک بکه مه وه و له شتیه یه کی راست و ره واندا بیخه مه پیتش چاوی ناویژیکه ره کان، نه و کهینه و بهینه یه م برده تته وه» یه کیتک له و کاره ساتانه ی که بۆی چووبوه دادگاهه وه و ناوبانگیکی فراوانی پی په یدا کردبوو، که ین ه و بهینه ی لایکی بوو که تاوانبار کرابوو به کوشتنی یه کیتک له کاتی شه روشو پیتی ناو شه ودا. یه کیتک له ئاگاداره کان، سویندی خوارد و گوتی به چاوی خۆم ئه م لاوه م دی که ده مانچه ی نه گرتنه کابرای کوژراو. زۆری نه مابوو نه و قسه یه بیته به لگه

(۱) راستتر: فایلی کهینه و بهینه که ی....

به لام (ئه براهام) له پر هه لته ستی و له کابرای ئاگادار نه پرس: «چۆن توانیت وا بهوردی مه رگه ساته که ببینی له و شه وه تاریکه دا؟». کابرایش وه رام نه داته وه نه لی: «مانگ له ئاسمان دابوو. منیش له بهر تیشکی مانگه که دا هه موو شتیکم توانی ببینم». کوتوپر، پشتگیری شاره زا، رۆژنامه یه ک له باخه لی خۆی ده ره هیتنی که پر له کهینه و بهینه ی مانگ و رۆژ. پاشان روو نه کاته ناویژیکه ره کان و پی نه لی^(۱):

«ئه م کابرایه، گه وره کانم درۆ نه کات. چونکه نه و شه وه، له و کاته دا که که تنه که کراوه هیتشتا مانگ به رز نه بۆتته وه و ده رنه که وتته وه! گویتگره کان، هه موو له م وه رامه ناکاوه گه وره یه سه ربان سوورما. یه کیتک له وانه ئاگاداره درۆ زنه که خۆی بوو. ناویژیکه ره کان هیچیان بۆ نه مایه وه و نه وه نه بی که گرتی^(۲) یه بی تاوانه که به ربه دن.

دانیشتوه کانی شاری (ئیلینۆیز) یش بلاو بووبونه وه به ناو زه و بیه کی پان و فراواندا. له بهر نه وه دادگاهی گه رۆکیان دانابوو، ناویژیکه ران و پشتگیران پتیه ی نه گه ران به ناو گه ره که کانیدا، بۆ گویتگرتن له داد و فه ریاد و سکالا و ئاماده کردن و چه ندوچوون کردن له گه ل تاوانباراندا. وا رها تیبون، که هه ر شهش مانگ جاریک به سواری نه سپ بگه رین به ناو هه موو دیهاته کانی خاکی (ئیلینۆیز) دا. کۆبوونه وه کانی دادگا له خویندنگانان، یاخود له مائی خاوه ن کهینه و بهینه کاندانان گه ران. به لام خویان له ناو میوانخانه کاندانان نه مانه وه، نه گه ر میوانخانه یش نه بووایه، له مائی یه کیتک له لادییه کاندانان نه سه سانه وه. (ئه براهام) یش له چه ند گه رانیکی وادا له گه لیاندا بوو. نه وانیش کاریکی زۆربان له دهروون و گه شه کردنی بیری کرد. چونکه تا شاره زاتر نه بوو. هه روه ها به هۆی نه و گه شتانه وه ناوبانگ و خۆشه و بیستییه کی گه وره یشی ده سته که وت له ناو هاو نیشتمانه کانی، که ناویان نابوو (ئیسپه پیره) نه م ناووناته ریه یشی تازه بۆ دانرابوو، چونکه چرچ و لۆچیتی زۆر به ده موچاویه وه هه بوو.

(ئه براهام) ههروهک له پشتگیری دا ناوی ده رکردبوو. له کۆری فریو فیلتبازیشدا، جینگایه کی ناسراوی ده سته که وتبوو. نه وه یش سه باره ت به وه بوو که کرده وه کانی مه ردانه بوون، له سه ر پیره وی چاک نه رۆیشت به رتیه، به دل و گیانیشتان و نه ته وه که ی خۆی خۆش نه ویست. له بهر نه وه سه سی جار له سه ر یه ک، هه لبرتیرایه وه بۆ کۆری خاکی ئیلینۆیز، له سه له کانی ۱۸۳۶ و ۱۸۳۸ و ۱۸۴۰ دا. (ئه براهام) له م کۆرده چه ند هه لمه تیتیکی

(۱) راستتر: پییان ده لی...

(۲) گرتی: بهنده که، به ندرکه وه (السجین).

شیرانه‌ی برده سهر یاسا رزبوه‌کان و پیتره‌وییه زۆرداره‌کان. هه‌روه‌ها چهند جارێکیش مه‌ردانه هاته پیتشه‌وه بۆ پشتگیری نازادی و دهموکراتی و مافه‌کانی نه‌توه به‌هه‌موو جۆره ره‌گه‌زه‌کانیییه‌وه. له ئەندامیتی دووهم جاریا پلاری گرتە یاسای بێنده‌یی (نظام الرق) و هورووژمی برده سهری، پیتشیاژیکیشی پیتشکه‌ش به‌کۆره‌که کرد که له خاکی (ئیلینۆیز) دا لابری. به‌لام له‌ناو ئەو هه‌شتاویه‌ک ئەندام و ریش سپیییه‌دا که له‌و کۆره‌دا کۆبووبونه‌وه، له ئەندامیک به‌ولاره که‌سیکی تری ده‌ست نه‌که‌وت که ئەو پیتشیاژه‌ی له‌گه‌لدا مۆز بکات که به‌ره‌نگاری زۆرداری نه‌کرد!. له سهره‌تای ساڵی ۱۸۳۷دا (ئه‌براهام) ناسیاوی له‌گه‌ل کچیکدا په‌یدا کرد و ناوی (ماری ئۆین) بوو. کچه هاتبووه سهردانی هه‌ندێ له‌خزمانی خۆی له‌ شاری (سپیرنگفیلد) دا. دۆستایه‌تییه‌که له‌ ناوه‌ند هه‌ردووکیاندا په‌یدا‌بوو، چونکه هه‌ردووکیان له‌ هه‌ندێ ئاره‌زوو ئامانجیاندا له‌ یه‌کتر خۆیان بۆ یه‌کتر ده‌رخست. له‌ یه‌کێ له‌ هه‌ست و وروژانه‌کانیاندا، نیشانه‌یه‌کی نادیار ده‌رکه‌وت، وه‌ک ده‌رپینی دل‌داری بوویی و به‌لێنی یه‌کتر ماره‌کردن بوویی وابوو. به‌لام کچه‌که، ناگات به‌ته‌واوه‌تی له‌ (سپیرنگفیلد) بچیتته ده‌روه که ئه‌براهام هه‌ست به‌خۆی ئەکات که ئەو نیشانه‌یه‌ی لێیان ده‌رکه‌وت، بوو به‌پیتوه‌ندیکی گران و چوو په‌یتوه‌ندییه‌وه. خه‌م و خه‌فه‌ت دا‌یه‌گرێ و ئاره‌زوویه‌کی به‌هێزی نه‌بزی که له‌و پیتوه‌نده‌ خۆی رزگار بکات. ئینجا نامه‌یه‌کی شیرین بۆ کچه‌که نه‌نوسی و نه‌یترسی‌تی به‌وه که ئه‌گه‌ر شوی یی بکات نه‌بێ به‌هه‌ژاری بژی، بی نه‌مه‌ی نیتوانی هه‌ژارییه‌که‌ی خۆی بشاریتته‌وه. ئینجا لێی نه‌پرسی: ئایا ئەو باره‌ی یی هه‌ل نه‌گیری. بی نه‌مه‌ی مه‌ندی و ئارامی لێ تێک بچێ؟ ئینجا نه‌لێ: «دووور نییه‌ نه‌وه‌ی پیت گوتم له‌ بابته دل‌دارمانه‌وه، به‌گه‌مه‌ گوته‌یتت. دوور نییه‌ منیش خراب له‌وه تێ گه‌یشتم، باشم لێک نه‌دابیتته‌وه. ئینجا ئه‌گه‌ر وایه که من نه‌لێم، تکام وایه که شته‌که له‌بیر خۆیت بیه‌یتته‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر به‌دل قسه‌که‌ت کردوه، تکا ئه‌که‌م باش بی‌ری لێ بکه‌ره‌وه. تا به‌ته‌واوه‌تی له‌ بابته‌که نه‌کۆلیتته‌وه و باش نه‌چیتته‌وه و بناوانی دوا‌رۆژمانه‌وه هیچ بریارێک نه‌ده‌یت. به‌لام من له‌ قسه‌ی خۆم په‌شیمان نا‌هه‌وه به‌مه‌رجیک تۆبش نه‌وه‌ت یی باش بێ. به‌لام من ئامۆژگاریت ئه‌که‌م که خۆم لێ دوور بکه‌یتته‌وه، له‌ بی‌ری شوکرده‌نیش به‌من هه‌ر به‌جاری وازبه‌ینی. چونکه تۆ هه‌یشتا ژبانی هه‌ناسه‌ ساردیی و کوله‌مه‌رگیت نه‌چیشته‌وه. دوور نییه‌ ئه‌م ژبانه بۆ تو گرانت‌تر و سه‌خت‌تر ده‌رکه‌وی له‌وه‌ی که به‌بیرتا دی».

پاش ئەو نامه‌یه‌کی تریشی بۆ نارد، تیا نووسی‌بوو: «... خوا وای دروست کردووم که

له‌گه‌ل هه‌موو که‌سیکدا راست بم، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل ئافره‌تدا. له‌م رۆژه‌یشا نه‌مه‌وی له‌ جارێک راستگۆتربم و له‌گه‌ل تۆبشا خواناستربم. جا نازانم به‌جێ هه‌یشتن بۆ ئاسان بکه‌م. هه‌موو پینچ و په‌نایه‌کت بۆ ده‌ربخه‌م، پیت نه‌لێم که نه‌توانیت که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی جووت گرتنمان بکه‌یتته‌وه. منیش تا سهر له‌ می‌شکی خۆت بکه‌یتته‌وه، ئه‌گه‌ر وام لێ هاتیبی که له‌ دل و می‌شکتا جێی خۆم کردبیتته‌وه. هه‌روه‌ها نه‌شتوانیت وه‌رامی ئه‌م نامه‌یه‌م نه‌ده‌یتته‌وه. من له‌وه به‌ولاره‌تریش نه‌لێم: ئه‌گه‌ر له‌م کرده‌وه‌یه‌دا، سه‌ره‌تی بی‌ر و دل‌نیا‌یی تیا هه‌یه بۆ تو، به‌خوا سویندت ئه‌ده‌م که ئه‌وه بکه‌یت. نه‌که‌یت قسه‌که‌م خراب تێ بکه‌یت. من ئه‌وه‌م ناوێ لیت که په‌یوه‌ندی ناو خۆمان بچری و دۆستایه‌تیمان هه‌لبه‌شیتته‌وه. من ئه‌مه‌م هه‌ر به‌بیرشدا نه‌هاتوه. من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م ئه‌وی تێ بکه‌یت که دۆستایه‌تی له‌ مه‌ودوامان هه‌ر له‌سه‌ر تو به‌نده. جا ئه‌گه‌ر ئه‌م دۆستایه‌تییه‌ی که هه‌مانه، به‌که‌لکی تو نه‌هاتبێ و به‌و کامه‌رانیه‌ییشه‌ی نه‌گه‌یانده‌یت که ئاواتی بۆ ئه‌خوازیت، له‌وه‌ش دل‌نیا‌یه‌ که له‌مه‌ودوا به‌کاری منیش نایه‌ت، نایشم گه‌یینه‌ی به‌و کامه‌رانیه‌ی که نه‌مه‌وی!».

کچه‌که به‌ئامۆژگارییه‌که‌ی ئه‌وی کرد و جوینوونه‌وه‌شی ئاشکرا کرد....

به‌لام وا ده‌رته‌که‌وی که ئافره‌ت وازی لێ نه‌هه‌ینا، ئه‌م پیاوه که دل‌ی پیتوه نه‌بوو ژن به‌یینه‌ی، ره‌گه‌زی ئافره‌ت هه‌ر ئه‌یویست بیه‌خاته داوی خۆبه‌وه... چونکه له‌ ساڵی ۱۸۴۰دا (ئه‌براهام) تووشی کچیک بوو، ناوی (ماری توو) بوو. کچه‌که نموونه‌یه‌کی جوانی و رازاوه‌یی و زه‌ره‌کی بوو. له‌ ناوه‌ندیاندا، په‌یوه‌ندییه‌کی خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی و یه‌کتر به‌دل‌ا‌چوون، په‌یدا‌بوو. ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ ئه‌وه‌نده به‌هێز بوو، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو که هه‌ردووکیان بکات به‌ژن و می‌ردی یه‌کتری. به‌لام (ئه‌براهام) پیتش گواستنه‌وه‌ی کچه‌که به‌رۆژیک دل‌په‌شپوی و سه‌رلێشپوای تووش بووبوه‌وه. چونکه بیره‌وه‌ری (ئانا) ی هاته‌وه که‌لله، که گولێکی بۆن خۆشی وابوو سه‌رده‌میک به‌ته‌واوی ژبانی گولایه‌ی کردبوو. ئه‌و له‌م گولێ دوومه‌ نه‌رم و شیرین‌تر و پاک‌تر بوو، ئه‌و هه‌رچه‌نده نه‌هه‌گه‌یشته ئه‌م له‌ جوانی و پڕشنگداندا، به‌لام هه‌رگیز و هه‌رگیز له‌ بی‌ری نه‌هه‌چوه‌وه ئیتر ده‌زگی‌رانیه‌که‌ی هه‌له‌شانه‌وه و وازی له‌ فه‌رمانه‌کیشه‌ی هه‌ینا. هاو‌ری‌کانی خۆشی به‌ره‌ل‌لا کرد. زۆری نه‌مابوو له‌ هه‌ناسه‌ ساردیدا له‌ناو‌بچێ. هه‌ر ئه‌وه‌نده له‌ خۆکوشتن گه‌یراهه‌وه که به‌زه‌یی به‌خۆیدا ئه‌هات له‌م جیهانه‌ بچیتته‌وه ده‌روه و شتیکی به‌جێ نه‌هه‌یشتی که بی‌ری که‌سانی تر بکه‌ویتته‌وه که ژباوه، یاخود کاریکی وای نه‌کردبێ که چاک بێ بۆ هه‌مووان و ناوی ئه‌وی یی یاد بکرتته‌وه.

به‌لام (ماری تود)، وازی له‌م پیاوه نه‌هینا، که له لاوه ناوداره‌کانی تری به‌باشتر نه‌زانی. ئیتر هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو دلێ ئه‌دایه‌وه و، خه‌می له‌ دلێ ده‌رئه‌کرد و، به‌هه‌موو جو‌رتیک خۆشه‌ویستی و دل‌سوژی بۆ نه‌نواند، تا‌کو خه‌ستییه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ماره‌ی بکات. دوا‌یی له ۱۸۴۲/۱۱/۴ ماره‌ی کرد. به‌لام ئاهه‌نگی بۆ نه‌گیرا.

چه‌ند مانگیگ له‌ ژووری یه‌کیگ له‌ میوان‌خانه‌کاندا مانه‌وه تا بۆی ریک‌که‌وت و خانویه‌کی بچکۆله‌یان به‌کری گرت. (ئه‌براهام لینکۆلن) له‌ بابه‌ت ژبانی ژن و میتردی خۆبه‌وه قسه‌ی نه‌ئه‌کرد تا بزانی بۆن ژیاوه. به‌لام ئه‌وانه‌ی میژووی ئه‌ویان نووسیوه، به‌لایانه‌وه وا بووه که خۆی و ژنه‌که‌ی ریک نه‌بوون، چونکه له‌ ناوه‌ند ره‌وشت و خووی هه‌ردووکیاندا جیاوازییه‌کی زۆر هه‌بووه؛ هه‌رچی ژنه‌که‌ی بووه حه‌زی له‌ ژبانیکی پر به‌زم و ره‌زم و ئاهه‌نگ کردووه، شوخ و شه‌نگی تیا بنوینری و کۆبوونه‌وه‌ی گه‌وره‌ی تیا بکری. هه‌رچی (ئه‌براهام) یش بووه. حه‌زی له‌ ژبانیکی خه‌زانی بچ دهنگ و سه‌نگ کردووه، که پر بی له‌ فه‌رمانی به‌که‌لک و لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌موو ده‌می. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا، هه‌یچ گومان نییه، که (ئه‌براهام) و ژنه‌که‌ی. هه‌ردووکیان یه‌کتربیان خۆش و یه‌ستوووه و بۆ یه‌کتربیش دل‌سوژ بوون. زۆر به‌ته‌نگ دلێ یه‌کتروه بوون. سێ منالیان بوو. باوکه گه‌وره‌که‌یان گه‌نجینه‌ی دلێ خۆی بۆ به‌خت نه‌کردن. ئه‌و دل، ژنه‌که‌ی وای پچ گوتبوو: «باله‌کانی خاوه‌نه‌که‌ی چه‌ند درێژ بوون، دل‌که‌یشی ئه‌وه‌نده گه‌وره بوو!».

بچ گومان (ماری توو) یش، ده‌ستیکی ته‌واوی هه‌بوو له‌ پایه‌ بلندی میترده‌که‌یا. چونکه ئاواتی زۆر گه‌وره‌ی له‌ دل‌ا بوو. هه‌روه‌ک یه‌کیگ له‌ میژوونووسه‌کانی (لینکۆلن) گوتبووی: «ماری توو، وه‌ک له‌ خواوه‌ نیازی پچ به‌خه‌را بچ و ابوو. به‌ته‌واوی ئه‌و ریک‌گه‌یه‌ی پێشانی میترده‌که‌ی ئه‌دا که ئه‌بگه‌یانه‌ پایه‌ی هه‌ره‌ بلندی. ئه‌و له‌ پایه‌ی سه‌رۆکایه‌تی که‌متری نه‌ئو‌یست. له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌و کاته‌دا که له‌ کۆری فرۆفیل‌بازیدا چه‌ند هه‌نگاوێکی نا، ژنه‌که‌ی له‌ دواوه‌ بوو. به‌هه‌موو هه‌یژیکیه‌وه یاره‌تی ئه‌دا. زۆر جاری وایش هه‌بوو، ئه‌براهام خه‌ریک بوو هه‌ل ئه‌نگوی، به‌لام ژنه‌که‌ی ئه‌بیرده‌وه سه‌ر ریکی راست».

ئه‌براهام، تا ئه‌هات زۆرتر هۆگری کاروباری نیه‌ستمانه‌که‌ی ئه‌بوو. ده‌سه‌لاتی‌شی تا ئه‌هات فراوانتر ئه‌بوو له‌ ناوچه‌ فرۆفیل‌بازیه‌کاندا. دیاره به‌و پێیه‌یش تا ئه‌هات، به‌به‌ره‌کانیکه‌ر و چاوپێ هه‌له‌په‌نه‌ری زۆتر ئه‌بوو. جارتیکیان یه‌کیگ له‌وانه‌ خه‌ریک بوو پلاری تی بگری، له‌ کارگوزاری، له‌به‌ر ته‌مه‌ن بچووی و دل‌خوازه‌ زۆره‌کانی. ئه‌براهامیش، به‌به‌رچی دایه‌وه، گوتی، له‌و گه‌وره‌ترم له‌ ته‌مه‌نا، له‌ زۆرانبازی

فرۆفیل‌بازیدا. گوتی: راستییه‌که‌ی من حه‌ز نه‌که‌م پێشکه‌وم بلندی بیه‌وه. به‌لام مردنم پچ باشتره‌ له‌وه‌ی که وه‌ک ئه‌و پیاوه بکه‌م که به‌به‌ره‌کانیم له‌گه‌ڵ ئه‌کا. چونکه ئه‌و شه‌رم له‌ خۆی ناکات، بیروباوه‌ری خۆی ئه‌گۆری بۆ سێ هه‌زار دل‌ار که له‌ سالتیکا ده‌ستی بکه‌وی، که‌چی ناچاریش ئه‌بچ له‌سه‌ر سه‌ربانی خانوه‌که‌یدا داریک دابه‌چه‌قیمی بۆ لی نه‌دانی بروسکه، بۆ ته‌مه‌ی ده‌روونیککی گونا‌هه‌بار، له‌ تووره‌یی خوا بپاریزی!

دوژمنه‌کانی لی‌یان کرد به‌به‌ندوباو که خاوه‌ناسه. مه‌به‌سی‌شیان ئه‌وه‌بوو که یاریده‌ده‌ره‌کانی لی بته‌کینه‌وه. که رۆژ به‌رۆژ له‌ فره‌ییدا بوون. به‌لگه‌یشیان ئه‌وه‌بوو که ئه‌براهام هاتوچۆی کلیسای نه‌ئه‌کرد. له‌ راستیشدا ئه‌و نه‌ئه‌چوو هه‌یچ کلیسایه‌ک. به‌لام پاکانه‌ی بۆ خۆی وا ئه‌کرد: «هه‌ر کاتی کلیسایه‌ک له‌ جیگای سه‌ر برینه‌که‌ی خۆی (۱) ته‌مه‌ی نووسی که ئه‌و تا‌که ره‌وشته‌ی ئه‌یه‌وی له‌ نوێژکه‌ره‌کانی خۆی که هه‌یانی. ئه‌وه‌یه که ئه‌و یاسایه‌ی (مسیح) دایناوه له‌ (ئینجیل)دا له‌سه‌ری پرۆن، که فه‌رموویه‌تی: «خوای خۆت خۆش بوی له‌ هه‌موو دلته‌وه، له‌ هه‌موو ده‌روونته‌وه، له‌ هه‌موو بیرته‌وه. ئه‌و که‌سه‌یش که نزیکته‌ وه‌ک خۆت خۆش بوی»، منیش ئه‌وساکه هاتوچۆی ئه‌و کلیسایه‌ ئه‌که‌م له‌ هه‌موو دلته‌وه. له‌ هه‌موو ده‌روونته‌وه».

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا، که ئه‌و هاتوچۆی کلیسای نه‌ئه‌کرد. به‌لام نووسراوی پیرۆزی به‌خۆشی و په‌رۆشه‌وه ئه‌خوینده‌وه.

جارتیکیان له‌م رووه‌ ژنه‌که‌ی گوتی: «خاواناسی ئه‌براهام، وه‌ک هۆنراوه‌ی سه‌ریه‌ست و ابوو، له‌ ده‌روونیا هه‌ل ئه‌قولا، بچ ته‌مه‌ی گوی بداته‌ کیش (وزن) و سه‌روا (قافیه)». که ماوه‌ی ئه‌ندامی‌تییه‌که‌ی چواره‌می ته‌واو بوو، له‌ کۆری (ئیلینۆیز)دا، نه‌یویست جارتیکیتر خۆی بۆ بیالی‌تیته‌وه. هه‌روه‌ها نه‌یویست بیته‌ سه‌رداری خاکی (ئوریفۆن). چونکه ئه‌یویست ماوه‌ی ره‌نجدان و تیکۆشانی خۆی فراوانتر بکا. حه‌زی به‌وه ئه‌کرد که بیته‌ جینشینی خاکه‌که‌ی خۆی له‌ (کۆنگریسی واشینتۆن)دا. بۆ ته‌مه‌ی ئاواته‌کانی نیه‌ستمانه‌ بچکۆله‌که‌ی خۆی له‌ پایته‌ختی خاکه‌ یه‌کگرتووه‌کانی ئه‌مریکادا ده‌ریخات. هه‌ر له‌و کاته‌یشدا خه‌می چاکه‌کانی نه‌ته‌وه و مرۆقاییه‌تیش بخوات. خۆی بۆ ئه‌و پایه‌یه پالوت، ده‌ستی نه‌که‌وت. به‌لام وازی نه‌هینا، تا له‌ سالی ۱۸۴۶ ده‌ستی که‌وت، ئه‌و کاته ته‌مه‌نی سی و حه‌وت سال بوو.

(۱) ئه‌و شوپنه‌ی که قه‌شه‌ تیا‌یدا دیته‌ سه‌ر ئه‌ژنۆ و ده‌که‌ویته‌ پێشه‌وه (مذبح).

کهینه و بهینه‌ی بنده، جیگایه‌کی گرنگ و گهوره‌ی گرتبوو له ژبانی خاکه به‌گرتووه‌کانی ئەمریکا و فرۆفیت‌بازییە گشتییە‌که‌یدا. بیروباوه‌پری گشتی کردبوو به‌گژیە‌کدا. له توانای (لینکۆلن)یشدا ئەمابوو که خۆی دوور رابگرێ له کۆری ئەم بزوتنه‌وه گهوره‌یه‌ی ئازادییه، که له نیشمانه‌که‌یدا په‌یدا بووبوو. چونکه ئەو هاوار و فەریادانه‌ی که گوتی لێ ئەبوو. ئەو چاوه‌ندازه نەنگ و ناشیرینانه‌ی که ئەیدین و ئەییستنه‌وه روویان ئەدا له بازاری مرۆف فرۆشتندا، له کاتی‌کدا که ئەو هیشتا له هه‌ره‌تی لاوینی دابوو، خۆین گهرم و دل پاک و ره‌وشت خاوپن بوو. ئەو رووداوانه چووبونه ژبان و ده‌روونییه‌وه، زوو زوو ئەهاتنه‌وه به‌رگوتی و به‌رچاوی، خۆشی ژبانیان تال کردبوو، خه‌وی شه‌وانیان لێ بار کردبوو. هه‌ر له‌وه ساوه که هورووژمه‌که‌ی بردبووه سه‌ر یاسای بنده‌یی له کۆری (ئیلینۆیز)دا، په‌یتا په‌یتا ئەخواست له هاونیشتمانه‌کانی که ئەم کرده‌وه نەنگه له‌سه‌ر نه‌توه‌که‌ی خۆیان و له‌سه‌ر هه‌موو ره‌گه‌زی مرۆفایه‌تی لایه‌ن، داوای ئەکرد که مافی برا ره‌شه‌کانی‌شی بریار بدەن، ئەو بریاره‌یه‌ی که له‌وه‌په‌ری ئەرک و ئازار و زۆرداری و پرسواییدا ئەژین.

زۆرجاری وا هه‌بوو، گوتی خۆیان ئەناخنی، تا هاواره‌که‌یان گوتی لێ نه‌بێ، قسه‌کانیان به‌ره‌ج ئەدايه‌وه، به‌لام بۆ له‌مه‌دوا. دۆسته‌کان و دۆزمنه‌کانی‌شی، چه‌ز بکه‌ن یان چه‌ز نه‌که‌ن، ئەبێ یان پشتی بگرن له کهینه‌و به‌ینه‌ی ئەو کلۆله سه‌رگه‌ردانانه‌دا، یاخود به‌ره‌نگاری بکه‌ن. چونکه ئەو شاخه ئاگرینه‌یه‌ی که له سالانه‌وه گرمه گرم ئەکات زۆری پێ ناچێ، هه‌ل ئەچێ و ئاگر به‌ره‌داته خواره‌وه و چوارگۆشه‌ی جیهانی نوێیش ئەبزوتی. بێگومان (ئه‌براهام لینکۆلن)یشه که ئەبیتته رابه‌ر و کارگوزاری ئەو ته‌قینه گهوره‌یه.

بازرگانی به‌نده

داگیرکه‌ره‌کانی ئیسپانیا و پورتوگال، که کۆچیان کردبووه ئەمریکای ناوه‌راست، بۆ ئەمه‌ی تیا دانیشتن، یاخود سامانی لێ کۆیکه‌نه‌وه، له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چه‌فده‌هه‌مدا، ئەرک و تازاریکی زۆریان پێ ئەگه‌بشت له به‌ره‌مه‌پێنانه‌ی ئەو زه‌وییه شه‌ورانه‌دا که تینی هه‌تاوه‌که‌یان پیاوی ئەسووتاند. یه‌کیکیان پێش‌نیازتیکی پیشان دا، ناوی (لاس کازاس) بوو، که یاسای بنده‌یی بیوژتیریتته‌وه، که چه‌ند سالێک بوو له‌ناواندا ئەمابوو، یاخود ئەوه‌نده‌ی ئەمابوو که له‌ناواندا نه‌میتنی. پێش‌نیازه‌که‌ی به‌خوین گهرمی و خۆش‌ییه‌که‌وه په‌سه‌ند کرا، له‌لایه‌ن ئەو جه‌ربه‌زانه‌وه که له‌وه‌پێش گه‌لیک هۆز و ره‌وه‌ندی هیندییه‌

سه‌وره‌کان، خاوه‌نه‌کانی نه‌ژادی ئەو خاکانه‌یان له‌ناو بردبوو، تا ئەوانه‌ی که خۆیان بۆ ده‌ریاز کرابوو ناچارمابوون، له‌وه خاکانه خۆیان دوور بخه‌نه‌وه، بۆ ئەمه‌ی ئەوانیش له‌ناو نه‌برین.

زۆری پێ نه‌چوو، گه‌لیک هورووژمی گهوره گهوره برایه سه‌ر خاکه‌کانی ئەفریقا، ئەو نیشتمانییه به‌سه‌زمانانه‌یان دایه به‌ر ئاگر و ئاسن، دێهاتیان وێران ئەکرد، پیر و ژن و منالیان له‌ناو ئەبرد، زه‌لامه به‌هێزه‌کانی‌شیان ئازار ئەدا که له‌سه‌ر خپزان و ماله‌کانی خۆیان ئەکرده‌وه، پاش ئەوه کاروان، کاروان. که له ژماره نه‌هاتن، ئەو قوله‌ره‌شه به‌سه‌زمانانه‌یان ئەگرت و پێوه‌ند ئەکرد و فریانی ئەدانه ناو که‌شتیه تایه‌تییه‌کانیانه‌وه، بۆ ئەمه‌ی ره‌وانه‌یان بکه‌ن بۆ زه‌وییه‌کانی ئەمریکا. کۆچه‌که‌یان ئەمه‌نده درێژه‌ی ئەکێشا و ئەمه‌نده ئازاریان ئەدرا، تا ته‌واو ئەبوو، به‌سه‌دانیان لێیان ئەمرد و فری ئەدرانه ده‌لیانه‌وه^(١) بۆ خۆراکی ئەو نه‌هه‌نگ و ماسییانه که به‌دووی ئەو که‌شتییه نارسه‌نانه‌دا ئەرۆشتن. کاتی که ئەو گه‌له مرۆفانه ئەگه‌بشتنه ئەمریکا، وه‌ک رانه‌مه‌ر، راپێچ ئەکرانه بازاریه‌کانی بنده فرۆشتنه‌وه، که له‌وه یانه‌دا ئەفرۆشران به‌مشتی پاره‌ی زێر، به‌وه‌که‌سانه‌ی که ئەیانویست به‌ره‌نجی شانی که‌سانی تره‌وه به‌رپێوه بچن. پاشان ئەو به‌ندیانه ئەنێرانه جێ-کانه و کێلگه‌کانی برنج و جێ شیناییه‌کانی لۆکه و نه‌ی شه‌کر^(٢).

له‌ژێر زه‌بری توێزا، فه‌رمانیان پێ ئەکرا بێ ئەمه‌ی ته‌ماشای هێز و توانا و چه‌سانه‌وه‌یان بکه‌ن. مه‌به‌سبیش له‌وه هه‌مووی ئەوه‌بوو که خاوه‌نه‌کانیان زۆرتر ده‌وله‌مه‌ندبێن و، پاره‌ی زۆرتر بخه‌نه گه‌یرفانه‌کانیانه‌وه. به‌نده‌کان هه‌روه‌ک که‌لوپه‌ل ته‌ماشای ئەکران، له‌م ده‌سته‌وه ئەگوتێزاننه‌وه بۆ ئەو ده‌ست. ژن و کچیان لێ داگیر ئەکرا. که په‌کیشیان ئەکه‌وت له فه‌رمان کردن، به‌نرخیکی هه‌رزان ئەفرۆشران، که له په‌ل و پۆیش ئەکه‌وتن و برستیان ئەبێرا، فری ئەدرانه سه‌ر شه‌قامه‌کان بۆ ئەمه‌ی بۆ خۆیان بمرن. جاری وایش هه‌بوو خاوه‌نه‌کانیان تووهره ئەبوون و ئەیاندانه به‌ر تێلا تا گیانیان ده‌رئێچوو. که‌سێکیش نه‌بوو پرسینه‌وه‌یه‌کیان لێ بکات. چونکه مافیان پێ درابوو هه‌رچییه‌کیان لێ ئەکه‌ن، لێیان بکه‌ن.

دووسه‌د سال به‌سه‌ر ئەوه‌دا تێپه‌ری. به‌نده‌گه‌ری^(٣) به‌هه‌موو خاکه داگیرکراوه‌کانی ئەمریکادا بڵاوبوووه. بازرگانی بنده‌یش گه‌بشتبووه راده‌یه‌کی وه‌ها که ئەوه‌نده‌ی ئەمابوو

(١) فری ئەدرانه ده‌ریاوه.

(٢) نه‌ی شه‌کر: قامیشی شه‌کر.

(٣) به‌نده‌گه‌ری: به‌ندایه‌تی، کۆیلايه‌تی (العبودیه).

بیتته شتیکی هره گرنگ و گوره لهو خاکانه دا. ئینجا که سه رمایه داری ئەمریکا گه شه ی کرد و، خاکه کانیشی له دست داگیرکردنی ئینگلیز رزگاری بوو، له پاش شهروشنۆرتیکی گه وره و سه رکه وتوو، خاکه کانی ئەمریکا له ناو یه ک نیشتماندا یه کیان گرت و یه ک فه رمانه وایببیا ن دامه زراند و یه ک ئالایان هه لکرد، به لآم مافیان دا به هه موو خاکیک لهو خاکه یه کگرتووانه که به ئاره زووی خۆی که یه نه وه یه نه ی به نده گه ری ته ماشا بکات.

بیروباوه رپه کانی دیموکراتیش که له گه ل گه شه کردنی سه رمایه داریدا په رپه یان سه ندبوو، خۆیان فری دا بووه ناو نامه ی ئاشکرکردنی سه ربه خۆیی ئەمریکاوه^(۱)، ئەمه ی تیا نووسرا بوو:

«ئیمه ئەم راستییانه ئە چه سپینین که له هه موو که سیکه وه ئاشکران: هه رچی مرۆقایه تی هه یه به یه کسانێ دروست کراون. خوای ئەوان چه ند مافیکی پی به خشیون، دیاردیی کراون، ناگونجی لییان بسینریتته وه. هه ندیک له م مافانه: مافی ژبانه و، سه ربه ستییه و، تیکۆشانه بۆ کامه رانی. جا بۆ پاراستنی ئەم مافانه، فه رمانه وایبیا ن له ناو مرۆقانداندا دامه زرتیراون. ئەم فه رمانه وایبانه. ده سه لاتنی دادپه روه رانه یان له پی خۆشبوونی نه ته وه وه دست ئە که وئ. هه ر فه رمانه وایبیه ک، شتیوه ی هه ر چۆنیک بی، بیتته پیتسه وه و ئەم ئامانجانه تیک بدات، نه ته وه مافی هه یه بیگۆرئ، یاخود لایبه رئ. له جئ ئەو فه رمانه وایبیه کی تازه دامه زرتینئ، له سه ر بنجینه یه کی وا که خۆی پی خۆش بی، ده سه لاتتیکی وایشی پی بیه خشی که به که لکی خۆی بی، تا ئاسایش و کامه رانی بۆ به ره م به ئینئ.» له گه ل ئەو هشا که ئەم بیروباوه رپانه هه ر له ناو نامه که دا مانه وه نه یه کسانێ هاته دی له ناو سپی و رهدا، نه ده وله مهن د و هه ژار و، ژن و پیاویش وه ک یه ک ته ماشا ئە کران. به لآم نامه ی ئازادییه که، وریاییه کی گشتی خسته ناوه وه، ئاره زوویه کی هه موو ده میشی په یدا کرد له ناو هه موواندا، که ئەو یه کسانییانه به راستی به ئینرینه دی، به تاییه تی له ناوه ند سپی و ره شه کانداندا، که به که یه نه وه یه نه یه کی گرنگ دانه را له لایه ن گۆرپان و گه شه کردنی ژبانه وه، له به رده م نه ته وه ی تازه پشکه وتووی ئەمریکادا.

یاسای به نده بییش، که شتیوه یه کی سه ره تایی بوو له ناوه ند شتیوه کانی چه وساندنه وه ی مرۆقه وه بۆ مرۆقدا، تازه ده ستی کردبوو به گۆرپان له ناو خاکه کانی خواری ئەمریکادا. ئەوه ییش له به ر ئەوه بوو که ئەو خاکانه جیگای کشتوکال بوون، سامانه کانی لهو زه وویانه وه

(۱) وثیقه إعلان استقلال آمریکا.

په یدا ئە کران که تیا بوون به فراوانی، هه روه ها له شینایییه کانی برنج و لۆکه و نه ی شه که رکه کانییه وه. ئەوانیش هه موو، له ژیر یاسایه کی زه ویداری (إقطاعی) ی وادا که لهو جیگایانه دا فه رمانه ورا بوو، پیوستیان به ده ست و بازووی ئەو قوله ره شانه هه بوو که فه رمانی تیا بکه ن ئەو یاسایه نه ئە ژیا بی ئەوان.

بازرگانانی قوله ره شه کان، لهو ناوچانه دا هیتزیکه گه وره و ده سه لاتتیکی زۆریان هه بوو، قسه یان وه ک یاسا و ابوو به رپه رچ نه ئە درایه وه. له هه لئسوراندنی کاروباری خاکه کان و ره وشتی فروفیتل بازیدا.

به لآم خاکه کانی ژوو رووی ئەمریکا. زۆرتی پشکه وتوو بوون. شتیوه ی ئابووری ئەوان له ژیر سیبهری یاسای سه رمایه داریدا ئە ژیا، که ئە مییش تازه په یدا بوو بوو به هۆی په ره سه ندن و گه شه کردنی بازرگانی و پیشه سازییه وه جا یاسای به نده گه ری له گه ل ئەم جۆره شتیوه ی ئابوورییه نه ئە گونجا. چونکه ئەو ی فه رمانی تیا بکا، هه ر به وه نده پیک نایه ت که له شی به هیتزی، ئە بی هه ندیکیش رۆشنبیر و پسپۆر و شاره زایی له هه نه ردا. خۆ دیاره که ئەم مه رجانه بییش له ناو ئەو قوله ره شانه دا ده ست ناکه ون. که به و جۆره نه نگییه ئە ژیان و وه ک گیانه به ر به کار ئە هیتران. جا له به ر ئەوه بوو که هه ندئ له م خاکانه ئە یویست به نده گه ری، به شینه یی، له ناو خۆیدا لایه رئ؛ بۆ ئەمه ی خاوه ن ده ست و بازوه کان به ئازادیی بژین و، چینی ره نجبه رانییش^(۱) گوزه رانیان به ره و چاکی بروت، تا پیشه سازییه گه شه داره که یان ئەو جۆره کرێکاره شاره زایانه ی ده ستکه وئ که پیوستیتتی.

له به ر ئەوه شتیکی ئاشکرا بوو، که ئەبوو ئەم دوو به شه گه وره یه ی خاکی ئەمریکایه، تیک بچن و له یه کیش بدن، چونکه چا که بان له ی یه کتر جیاواز بوو، واتا ئەوه ی بۆ ئەملایان به کار ئە هات، زبانی به ولایان ئە گه یاند. له سه ره تاوه تیکچونه که یان له مه وه په یدا بوو، که قوله ره شه کان لهو خاکانه وه که به نده گه ربییا ن ده ست پی ئە کرد، ده رپاز ئە بوون، بۆ ئەو خاکانه ی که به نده گه ربییا ن لانه برد. لهو خاکانه دا مافی په نابردنیان ده ست ئە که وت، له پتیه ندی به نده یی ئازاد ئە بوون، بۆ فه رمان کردن و ژبانییش باشتر هه لیان ده ست ئە که وت. به لآم تیکچونه که یان لهو کاته وه تینی سه ند، که هه موو خاکه کانی ژوو رووی ئەمریکا، پیکه وه به هورووژمیکی ویتزییه به هیتزه وه لایه رنی به نده گه ربییا ن ئە خواست له هه موو خاکه کانی ئەمریکادا.

(۱) راستتر: چینی ره نجده رانییش.

به هیتزیکي راسته قینهی کارگوزار، به کلور مرؤقی نه بزواند و هانی ئەدا بۆ گه یشتن به ئامانجی نازادکردنی به نده کان. هەر ئهوسا که ییش بوو، که له دهروونه گه وره که ی (ئه براهام لینکۆلن) دا جیتی خۆی کرده و، له که سایه تی ئەودا به رجه سته بوو خۆی نوواند.

ئەو وتاره گهرم و گورانهی که (ئه براهام) ئەیدان له کۆری خاکی (ئیلینۆیز) دا و، ئەو وتاره به نرخانهی که ئەیناردن بۆ هندی له رۆژنامه ئه مریکاییه کان و، ئەو بانگ راهیتشته پر به دلانه ییش که له ناو یانه کان و ئەو ناوچانه دا دهستی پێ نه کرد که که وتیرونه ناو خاکه تهنگه بچکۆله که ی خۆیه وه که تیا ئە ئیا... ئەوانه هه موویان له وانه نه بوون که دهروونی ئه ویان پێ دا بمرکیتته وه و، پیشیانه وه دلنیا بێ، که پیتویستی سه رشانی خۆی به جتی هیناوه به رامهر نه ته وه که ی و مرؤقايه تیه به که ی، له هینانه دی ئەو بیروباوه ردا که هه موو دل و دهروونی دا گیر کرد بوو. ئەو بروای و ابوو، که ئە بێ له م پیناوه دا، زۆر تر تی بکۆشی و رهنج بدا، ئە بێ کۆری تیکۆشانه که ییشی فراوانتر بکات، ئە بێ ئه وکات و رهنجه ییش که له دلی خۆیدا دایناون له م پیناوه دا به ختیان بکات، دوو ئە وه نده یان لی بکات. جا له بهر ئە وه بوو که ئە بو یست بیه تته جینشینی خاکه که ی خۆی له کۆری پایته خت (واشینتۆن) دا. چونکه له وه دلنیا بوو که دهنگی بانگ راهیتشته که ی به هیتزتر و به کارتر دهنگ ئە داته وه، ئە گهر بیتو له و پایته ختی ئه مریکایه دا به رزی بکاته وه.

دهنگی (ئه براهام) به نازاری و جوامیرییه وه به رزبووه وه، دهنگی راستی دا به گوئی نه ته وه ی ئه مریکاییدا، له کاتی جهنگی هه ردو هه لئێژاردنه که ی سه رۆکی کۆماردا، له ساله کانی ۱۸۴۰ و ۱۸۴۴، که تی ئە کۆشا بوو هه لئێژاردنی (کلی) پیشه وای (دهسته ی هوگ)، هەر له بهر ئە وه ی که نازادکردنی به نده کان له پیره و بییه که ی خۆیدا، دانا بوو، به لām تیا سه رنه که وت به لām ئەم رهنجه ی به فیرۆ نه چوو. چونکه به جۆریکی فراوان له لایه ن نازادیی په روه ره کانه وه خۆش ئه ویسترا. هه موو لایه که ییش وایان دانه نا، که ئەو له گه وره ترین پشتیوانانی ئەم بیریه، له هه موویشیان گه رمتر بوو له سه رکردنه وه ی بیره که و خۆیه ختکردن له پیناوه به دی هینانیا.

(لینکۆلن)، که له پاش هه لئێژاردنی بۆ (کۆنگریس)، چوو (واشینتۆن) و له وی دانیشته. به چاوی خۆی چاوی پیکه وت که بازرگانی قوله ره ش، له پایته ختی ئه مریکادا و له بن سیبه ری (کاپیتول) جیگای کۆبوونه وه ی (کۆنگریس) دا چون مه شقی له سه ر ئە کرێ. به چاوی خۆی دی که به نده کان له ناو چشتیر و گه وورد، هه روه ک نازه ل یان که متر له نازه ل، به خیتو ئه کران، تا ئە فرۆشران. له بهر ئە وه به دل و گیان تیکۆشا که خاکی

(کۆلۆمبیا)، جیگای پایته ختی ئه مریکا، بخاته سه ر ئە وه ی که یاسای به نده گه ری له ناو خاکی خۆیدا هه لگرت، ئەو به ندانه ی که تیا ییشیا کۆمه له کراون بیان کرێ و نازادیان بکات و فیری پیشه یه کی وایشیان بکات که به سه ر بلندییه که وه پیتوه ی گوزه ران بکه ن. ئەم پیتشیازه ی گه لیک که س له کۆری خاکه که دا په سه ندی کرد. به لām له بهر به رهنه نگاری کردنی ئە دنامه کانی به شی خوارووی ئه مریکا و یارمه تی ده ره کانیان. که زۆر به هیتز و هه ره ته وه نه یان ئە کرد. پیتشیازه که ی پشتگۆی خرا و به ر په رچیش درایه وه.

له مانگی دوانه هه می سالی ۱۸۴۷، چه ندو چوونیکی کرد له گه ل سه ره ک کۆماردا له کاتی کۆبوونه وه ی کۆری کۆنگریسدا، له سه ر شه ری (مه کسیک)، که له بهر ئە وه هه لگیری سترابوو که دانیشتیوانی به شی خوارووی ئه مریکا دلخۆش بکری و ئەو خاكانه ییش که به نده گه ربیان تیا باوه ژماره یان زۆر تر بکرێ. چه ندو چوونه که ی یه جگار توندوتیژ بوو. پیتی گوت: «بام سه ره ک ئە وه ی بیر بکه ویتته وه، که ئەو جیگایه ی ئەو له سه ری دانیشتووه، وایشینگتۆنیش»^(۱) هەر له سه ر ئە وی دانه نیشت. بام ئە ویش وه ک وایشینگتۆن وه رام بداته وه. هه روه ک له هیچ نه ته وه یه ک ناوه شیتته وه که له راستی هه ل بیت، خوا ییش به ردار نییه که که س له راستی هه ل بیت، هه روه ها پیتویسته سه رۆکیش له هه لاتن و پیتچوپه نا خۆی دوور بخاته وه ئینجا ئە گهر له پاش ئە وه، توانی به لگه به ییتته وه که ئەو خاکه ی خۆینی له سه ر رژاوه. له پیتش هه موو جیگه یه کدا خاکی ئیمه بووه، منیش له و پاکانانه دا که پیشانیان ئە دا له گه لیا م. به لām ئە گهر پیتی نه کرا، ئەوا منیش مافم هه یه که بروا به و گومانه بکه م که له دلما یه و له گومانیش زۆر تره، که ئەو هه ست به هه له ی خۆی ئە کات، هه روه ها هه سته ییش به وه ئە کات که ئەو خۆینه ی له و شه ره دا رژاوه، وه ک خۆینی (قابیل) وایه، هاوار ئە کات بۆ ئاسمان که جه زره به ی پێ بگه ییتنی».

به لām ناوجه کانی فرۆفیل بازی، ئەو شه ره یان په سه ند ئە کرد چونکه بۆ ئە وه ئە کرا که خاکی تازه به خریته سه ر خاکه کانی ئه مریکا، به لām باکی ئە وه یان نه بوو که ئەم خاک په یدا کردنه به زۆر ئە کرا. له بهر ئە وه چه ندو چوون کردنه که ی له گه ل سه ره ک کۆماردا، هه رچه نده پر بوو له راستی که فه رمان په وایی ئه مریکای به تاوانی زۆرداریی به دنا و ئە کرد. رقی سه ره ک کۆمار و گزیره کانی^(۲) هه لساند له جینشینیکی سه ر لیشیواوی وه ک خۆی،

(۱) مه به سته ی (جۆرج واشنتۆن).ه. پاله وانی رزگاری و سه ره به خۆیی ئه مریکا.

(۲) مه به سته ی وه زیران و راویژکارانیته ی.

که تا دویتیش بۆ کهس نهیته ناسی، که هندی له هاوړیکانی تیزیان پی نه کرد و پیمان نه گوت: رۆله ی جهنگه لستان. له بهر نه وه جینشینه کانی هموویان ناپهسه ندرکندی خو بان له قسه که ی پیشان دا. تهنانهت دوزمنه کانی بنده گهریش بهر په رچی شپوهی قسه کانیان دایه وه.

نه و کاره ی نه و چهن دوچوون کردنه کردی له (تهبراهام) به ونده پیش نه برایه وه. له هله بژاردنه کانی دواپیشدا ئیتر سهر نه که و ته وه، که بیته وه به نه ندامتیک له کونگریتسدا. به لام یه کیتیک له کومه له کانی بهرنگاری کردنی بنده گهری، بانگی کرد که بگه ری به ناو خاکه کانی ژور وودا، بیروباوهری خو ی بلا و بکاته وه. نه وه بو به هوی دهستکه وتنی ژماره یه کی زور له یاریده هران و پشتگیران بو نه و نه بوونی (تهبراهام) له کونگریتسدا، ریتگی بهر له لالا کرد بو پشتگیرانی بنده گهری، که له سهر و هموویانه وه دوزمنه که ی (دوگلاس) هاته پیشه وه، بو نه مه ی بیته جینشینی خاکی (ئیلینویز) له کونگریتسدا. نه م کوره له سالی ۱۸۵۴ یاسایه کی بریار دا، که خاکه کانی (کانساس) و (نه براسکا) بیته یه کیتی ته مریکا وه، به مهر جی سهر به ست بن له وودا که بیروباوهری بنده گهری بریار بدن له ناو خو باندا، یان نه ییدن. جا له بهر نه وه که نه و دوو خاکه نه که ونه ژور ووی نه و هیله وه که له پیماننامه ی (مازوری) دا بریاری له سهر دراوه، که نه ویش نه و په ری ناوچه ی ریدانی بنده گهری به، نه م یاسا تازه یه، نه و پیماننامه یه ی هله و شانده وه. له سهر نه وه دوزمنه کانی بنده گهری. هله چوون و دهستیان کرد به هیرش بردن له رۆژنامه کانداندا، له کویونونه وه کانی نه ته وودا، له ناو کلتیسا کانداندا، بو سهر نه و یاسا تازه یه. چونکه به وودا ده رکوت که فهرمانه وایی ته مریکا، نیازی وایه به شی خوارو و پپار تیز و سهر که وتنه کانی شی فراوتر لئ بکات، ههروه ها نه یه ویت سکالا و داد و فهربادی به شی ژور و ویش ده مکوت بکات. له وه پیشه وه که وتنه سهر نه و بیروباوهری، که نه گهر ته مریکا له سهر نه م رهفتاره ی خو ی بمینیتته وه، چهند سالیکی پی ناچی، نیشتمان ه گهره که یان نه بیته ناگرستانییک بو بنده کان.

(لینکولن) یش، بو بووه سهر دهسته ی یه خه گری فهرمانه وایی له م بریاره یدا، پلاری نه گرتنه نه م کرداره ی، هور و وومی به هیز به هیزی نه برده سهری. نه مه یه کیکه له و هور و وومانه ی:

«ههرچه بنده نه م بریاره بی لایه نی فهرمانه وایی پیشان نه دا. به لام له ناوهرۆکه که یدا

دلستوزیبه کی راسته قینه هه یه بهرامبه ر بلاو بوونه وه ی بنده گهری. من رقم له و دلستوزیبه . چونکه پر به تی له بنده گهری، که خو ی بریتییبه له زوردارییبه کی نه نگ و ناشیرین. من قینم لیتیه تی، چونکه یاسای کوماره که مان بوژو نه کات که نه مانه وی بیکه بن به نمونه یه کی بلند له ناو جیهاندا، ههروه ها پر به دل حهزی لی ناکه م، چونکه زور له پیاوه چاکه کلمان نه خاته ناو شه رتیکی ناشکراوه بهرامبه ر بیروباوهری بنچینه یی بو نازادی شارستانیته ی، له راستیدا نه وانه توانج و پلار له (په یماننامه ی ناشکراکردنی سهریه خو یی) نه گرن، نه وانه به م کرده وه یه یان نه وه پیشان نه دهن که ئیمه هپج کرده وه یه کمان له سهر بیروباوهری راستی ناروات، وا پیشانی هه مووان نه دهن که هپچمان له دهست نایهت نه وه نه بی که به دوای که لکی تاییه تی خو ماندا بگه رتین».

له سهر نه وه ژماره یه کی زور له نه ندامانی (دهسته ی هوگ) که بهرنگاری بلاو بوونه وه ی بنده گهری یان نه کرد بهر و رۆژتاوا پروات، ههروه ها ژماره یه کی زوریش له نه ندامانی (دهسته ی دیوکرات) که نه یان نه ویت خاوه ن کشتوکاله گهره کان چنگ به سهر دهسته که یاندا بگرن، بوون به پشتیوانی (لینکولن). له بهر نه وه هندیک له نویتنه ره کانیان له مانگی ره شه م (شباط) ی سالی ۱۸۵۴ له جیگایه کدا کویونونه و دهسته یه کی تازه یان پیکه ونا، ناویان نا (دهسته ی کومار). پاشان (تهبراهام لینکولن) یان کرد به سهرۆکی خو بان.

نه میش و تاریکی دا. پپه وه ی دهسته که ی تیا دیاردی کرد به لام هپج ناره زوویه کی پیشان نه دا له بابته تی کوشانه وه بو لابر دنی بنده گهری، له و خا کانه دا که حهزی پی نه که ن. نه ویش له بهر نه وه بو که به گران پیک نه هات. به لام هیرشی برده سهر کونگریتس، چونکه (په یماننامه ی مازوری) ی هله و شانده وه. گوتی هه ر یاسایه ک بریار بدری له بابته بنده گهری به وه، پپویسته له گه ل بیروباوهری دامه زرتنه ره کانی فهرمانه وایی ته مریکا دا رتیک بکه وی، چونکه نه وان وایان به باش زانیبو که سنوریتیک بو دابنن، هیواشیمان وا کردبو که له دوا رۆژدا له ناو بیچی». ههروه ها هور و وومی برده سهر نه و بیروباوهری که وا به باش نه زانی که یه وه یه یه بنده گهری بهر له لالا بکری بو ناره زووی خاکه کان خو بان، چونکه بابه تیک تاییه تی سهریه خو یانه. گوتی هپج خا کیک مافی نه وه ی نیبه که هه موو شتیک هه ر به ناره زووی خو ی بکات. مه به سیشی له و قسه به نه وه بو، که که یه وه یه یه بنده گهری، په یه وندی هه ر به و خاکه وه نیبه که بریاری له سهر نه دا، به لکو په یه وندی به هه موو خاکه کانی تریشه وه هه یه وه ک نه و. چونکه که یه وه یه یه کی نه ته وه بیی گشتیبه .

بۆ ئەو ھېش دەستی كېتسا، كە ئەم كەينەوبەينە، چارى ناكړئ، تا وای لى نه يى كە بېتته تەنگوچەلمەيه كى وھا كە نەتەو بەئارەزووى خۆى، خۆى لى دەرياز بكات، ئەو ئارەزوو ھېش، ئەگەر بېتتو بېزوئىرى، لە توانايدا ھەيه كە بەسەر ھەموو گېروگرفتېكا زال بېئ.

لە راستيدا چرووكى ئەو بېروباو ږهى كە ئەيگوت كەينەوبەينە بەندەگەرى، پېتتو ھېستە بدرتتە دەست خاكەكان خۆيان. ھەر خاكە بەئارەزووى خۆى چارەى بكات، بەئاشكرا دەركەوت. ئەو ھېش لەو كاتەدا بو، كە بەندەگەرى خوازەكان و دوژمنەكانى بەندەگەرى، ھەردوو لايان، بەربەرەكانى لەگەل يەكتردا ئەكرد، كە لە خاكى (كانساس) دا بھەوئېنەو. ھەردوولايش بۆ ئەو ئەگەر پان كە ژمارەى خۆيان لە ھى ئەولاتر زۆرتتر لى بكن؛ بۆ ئەمەى ھەر كارىكى كەينەوبەينەى بەندەگەرى كە خرايە گۆرئ، بېرارەكە بەئارەزووى ئەو لايە بېت كە ژمارەى زۆرتتر.

لە بەشى ژووروو و بەشى خواروويشدا، گەلېك كۆمەل دامەزرا بۆ يارمەتيدانى ئەو كۆچ كرددوانە و چەك پى دانيان. كە جەنگ دامەزرا لەسەر ھەلېژاردنى نوئېنەرى ئەو خاكە تازەيه بۆ كۆنگرېس، زۆر كەس لە دانېشووانى (مازورى) لە سنوورى (كانساس) ھااتنە ناو ھو، دەنگەكانى خۆيان خستە پال دەنگى ئەو كەسانەى كە بەندەگەرىيان ئەويست، لە پاش ئەمەى پالېئوراوى بەندەگەرى خواز، لە ھەلېژاردنەكەدا سەركەوت. گەرآنەو خاكى خۆيان. ئەمە بو بەھۆى وروژاندنى ھەموو لايەكى ئەمە بكا و، پەيدا بوونى جەنگى چەتەگەرى ھەموو دەمى لە سنوورى گەلېك لەو خاكانەدا.

لە سەرەتاي سالى ۱۸۵۷د، كەينەوبەينەيك خرايە بەردەم دادگاي سەرووى ئەمريك، لە بابەت بەندەيهكەو، كە خاوەنەكەى لە خاكىكەو ھېتابووى كە بەندەگەرى تيا ئەكرا، بۆ خاكىكى تر كە بەندەگەرى تيا نەئەكرا. كە بەندەكە ھېتارايەو خاكەكەى پېتتوو، سكالايەكى پېتتەكەش بەدادگا كرد، تازادكردنى خۆى تيا خواستبو، بيانووەكەيشى ئەو ھو بو كە لە خاكىكا ئەژيا، بەندەگەرى تيا نەكراو. دادگاھيش، ئاسۆى كەينەوبەينەكەى فراوانتر لى كرد، لە گېروگرفتى بەندەگەرى ئەكۆلېيەو. لە شېو ھەيكى گشتيدا. دوايى بېرارى دا كە كۆنگرېس مافى ئەو ھى نېيە بەندەگەرى بەربەست بكا و نەھيتلئ بۆ خاكەكانى رۆژئاوای ئەمريكا بکشئ، لەبەر ئەو ھە (پەيمانامەى مازورى) ھەر لەبەنرەتەو، پووچە و نابئ بايەخى پى بدرئ. لەسەر ئەو خاكەكانى بەشى ژووروو، وروژان و، رۆژنامەكانيشيان توانج و پلارتيكى بەھېزبان گرته ئەو بېرارە. گوتيان ئەو ئەمريكا

ئەكات بەزەوى بەندەيهتى. يەكېتيان نووسيبووى: «ئالاي نېشتمانەكەمان بوو بەئالاي بەندەگەرى. پېتتو ھېستە لەسەرمان ئەو ئەستېرە گەشانەى لى بكنەو ھو. پاشان رەنگەكەيشى بكنە بەرەش نېشانەكەيشى بريتى بى لە پېتوئند و قەمچى!».

(لېنكۆلن) دەستى كرد بەلاواندەو ھو و شېنكردن بۆ (نامەى ئاشكراكردنى سەربەخۆى)، كە چۆنى بەسەر ھااتبو، بەھۆى كارەساتى ئەو كاتەو ھو. ئەم قسە جوانانە بړېك بو لە وتارى ئەو رۆژانەى:

«ئەو رۆژانە، ئاشكراكردنى سەربەخۆييمان، بابەتېكى وا نازدار بو، كە ھەموو كەس بەشتىكى پېرۆزى ئەزانى. ھەروەھا وايان لى رانەپەرموو، كە ھەموو لايەك ئەخاتە رېكوپېكيەو ھو. بەلام ئەم رۆژانە، ھورووژمى براوئە سەر، تيزى پى كراو، بەپېتى ئارەزووى ئەم و ئەو لېك دراوئەو ھو و خراب لەتوپەتېش كراو. تەننەت ئەگەر ئەوانەيش كە داينانو ھو. زېندوو بكرتېنەو ھو، ناتوانن بېناسنەو ھو. ئەو ھېش سەبارەت بەو ھەيه، كە كەينەوبەينەى بەندەگەرىيان كرد بەشتىكى گشتىيى تا سەر بۆ خۆمان. وايش دەرتەكەوئى كە ھەرچى ھېزېك ھەيه لەسەر زەويدا، يەكى گرتوو بەگورجى، بۆ بەگژچوونيا. خواى سامان راو ھووى ئەئى. چا و چلېسيش لە پشت ئەو ھەو ھەيه، كۆمەكى ئەكات. لە دواى ئەمېشەو ھو راستى پەرسىيەك ھەلېستراو ھو. پېشېنېيەكانى ئەم سەردەمەيش كە ئەوانە پېشان ئەدات، لە شېو ھەيكى گورج و سفتدا، پشستگېرى ئەو ھاوارە ئەكات كە دوژمنايەتى ئەكات. پاش ئەمەى پشكېنيان و ھېچ چەكېتيان بەدەستەو نەھېشت كە ديوارى پى كون بكات، خستيانە ناو زېندانىكەو ھو، كە يەك لەدواى يەك دەرگا ئاسنە گرانەكانيان لى داخستوو ھو، ئېستائيش ئەو ھېلاويانەتەو ھو لەناو بەنديخانەكەيدا، كە كلۆمى دەرگا ئاسنەكەى بەسەد كلېل نەبئ ناكرتتەو ھو، بەمەرچئ ئەو كلېلانەيش لەگەل يەكدا رېك بكنەو ھو. ئەو كلېلانەيش دراوئەتە دەست سەد پياوى جوئى جوئى پەرەوازە لە سەد جىگاي جوئى جوئى دوور دووردا. كە چى بەوانەيشەو ھەموو، ھېشتا ھەر بېر لەو ئەكەنەو ھو، كە چەشنىك باشە بېدۆزنەو ھو لە كۆزى ھۆش و كەرەستەدا. بۆ ئەمەى ئەو بەنديخانەيه بېرېزن و لە رانەكردنى بەنديەكە باشتر دلئابېن!» . لەو سەردەمەدا، (دوگلاس) ماو ھى جېنشېنېيەكەى تەواو بو، ئەمېش و (لېنكۆلن) ېش كە ھەردوو كيان بەربەرەكانيان ئەكرد لەگەل يەكتردا، خۆيان پالوت بۆ كۆرې رېش سېبيان (مجلس الشيوخ). ئەم دوو پياو ھو ھەر يەكەيان بەشى خوارووى دەرتەخت بەچا و چلېسيبە نەنگەكەيەو ھو. يەكېكېشيان بەشى ژوورووى دەرتەخت بەشۆرشە پېرۆزەكەيەو ھو.

هەردوو پالئۆراوەکان، لە پایزی ساڵی ۱۸۵۸، ریزە کۆبوونەوهیەکی گشتییان پێکەوه هینا، بەرامبەری یەک ئەوەستان و هەریەکەیان لەسەر بیروباوەری خۆی ئەکردهوه. ئەم بەرهنگاری کردنانه، لە حەوت شاری خاکی (ئیلینۆیز)دا، برانە سەر. کۆمەڵانیکی زۆر لە دانیشتوانی ئەو شارانه بەپەرۆشهوه ئەهاتنه سه‌یریان. هەموویان بەتەنگەوه بوون که قسه بەقسهی هەردوولا گوێ لێ بگرن.

(دوگلاس)، هەرچی لە دەست هات، بۆ خۆنوواندن لە پێش چاوی گەلدا، بەکاری هینا، بۆ ئەمەمی کار لە دلێانا بکات. ئەهاته هەر شارێک لەو شارانهی که کۆبوونەوه‌یان تیا ئەکرا، بەسواری گالیسکه‌یه‌کی شه‌نگ و شۆخه‌وه ئەهات. یاخود سواری شه‌مه‌نده‌فهریکی تاییه‌تی ئەبوو. دەس و پێوه‌ندیکی گه‌وره‌ی له‌ خۆی کۆ ئەکردهوه، که بەکەش و فشیکه‌وه خۆیان پێشان ئەدا. لە پێش دەمی شه‌مه‌نده‌فهرکه‌یشیه‌وه، تو پێک دانه‌م‌زێنرا، بەسی گولله‌هاتنی پالئۆراوی گه‌وره و گرنگی ئاشکرا ئەکرد.

که‌چی (لینکۆلن)یش، که ئەگه‌یشه‌ شۆینی کۆبوونەوه‌کان، بەسواری ئەسپێکی لا‌وازه‌وه ئەهات، خۆی به‌قژێکی بژ و دەم‌چاویکی تەپ و تۆزاوییه‌وه و لەشێکی ماندوو پرست پراوه‌وه خۆی پێشان ئەدا.

بەپێچه‌وانه‌ی ئەو، (دوگلاس)، دەم‌چاوی جوان، شێوه‌ شیرین، جلوه‌رگ رێکوپێک بوو. ناویان نابوو (دێوی بچووک)، لەبەر کورته‌بنه‌یی و فرۆفیل‌بازی. ئەوه‌نده زۆرزان بوو، که ئەیزانی له‌ به‌ره‌ره‌کانی قسه‌دا ئەشکێ و ده‌ره‌قه‌تی نایێ، وازی له‌ بیروباوه‌ره فرۆفیل‌بازییه‌که، که قسه‌که‌ له‌سەر ئەو ئەکرا، ئەهینا، بۆ ئەمەمی هەموو هورووژمێکی خۆی بخاته‌سەر (لینکۆلن) خۆی. توانجی له‌وه‌ی ئەگرت، که خا‌نه‌دان نییه، ئەو پێشانه‌ی ئەژمارد که‌ فه‌رمانی تیا کردوه، پلاریشی ئەگریتته‌ ده‌م‌چاوه‌ ناشیرینه‌که‌ی و هه‌ژارییه‌که‌ی، سەر و شێوه‌ شل و شێواوه‌که‌ی و جلوه‌رگه‌ شپۆپه‌که‌ی!... بەلام (لینکۆلن)، ئەو هەموو جنیو و توانج و پلارانه‌ی ئەوی، بەمه‌نده‌یی و زرنگییه‌وه بەرامبەری کرد، قسه‌ی نه‌سته‌قی پێ ئەگوت، وه‌رامی رەپ و راستی وایشی ئەدایه‌وه که پیاو سه‌ری لێی سوڕ ئەما. ئەو هیچ کاتێ، ماوه‌ی به‌خۆی ئەه‌دا، که دەم‌ بنیتته‌ دەمی، بەلکو جنیوه‌کانی ئەوی له‌بیر خۆی ئەبرده‌وه. بەلام بەپه‌ره‌ۆشه‌وه بوو که بەلگه‌ی به‌هێز و رووخینه‌ر به‌ئینیتته‌وه بۆ راستی قسه‌که‌ی خۆی و چه‌وتی قسه‌که‌ی ئەو. که به‌و کرده‌وه جوانه‌ی قسه‌که‌ی راستی په‌رستی ئەمریکا، (ئەمیرسون)ی ده‌رباره‌ی خۆی هینابوو ده‌لی، که پێی گوتبوو: «دلی لینکۆلن ئەوه‌نده‌ی جیهانییک گه‌وره‌بوو، که‌چی جیتگه‌ی تاکه

بیره‌وه‌رییه‌کی ریسوایی تیا نه‌ئەبووه‌!» . چاکترین به‌لگه‌ بۆ پێشان‌دانی جیاوازی ناوه‌ند هەردوو پیاوه‌که، له‌و قسانه‌دا ده‌رئه‌که‌وی که (لینکۆلن) به‌ (دوگلاس)ی گوتوه‌:

«سروشت وای دروست کردوه، که ئەگه‌ر قه‌مچیه‌که له‌ پشتی خۆی درا، ئیشی پێ ئەگه‌پێتی و ئازاریشی ئەدا، بەلام ئەگه‌ر قه‌مچیه‌که له‌ پشتی که‌سێکتر درا، نه‌ ئیشی پێ ئەگه‌پێتی و نه‌ ئازاریشی ئەدا!»... ئەم قسانه، واتایه‌کی قوولیان تیاپه، هه‌روه‌که قسه‌که‌ره‌که پێشان ئەدات، قسه‌ لێ کراوه‌که‌یش پێشان ئەدات.

لەم دەمه‌قالییه‌ تاقانانه‌دا که ئەکران، په‌ندی نیشتمانی زۆر ناوازه‌ و، وینه‌ی وێژه‌یی زۆر تەپ و تازه‌ و، قسه‌ی نه‌سته‌قی یه‌جگار ناسک و خۆش، به‌سه‌ر زمانی (لینکۆلن)دا ئەهاتن لێره‌دا به‌وه‌نده‌ واز ئەهین، که ئەم لاپه‌ره‌ زیندووی لێ پێشان بده‌ین، که تیا پێ ئەکه‌نێ به‌لایه‌نگرانی به‌نده‌گه‌ری و توانجیش ئەگریتته‌ ئەو بیروباوه‌ره‌ی که رێ ئەدا به‌چه‌وسانه‌وه‌ی مرۆڤ له‌لایه‌ن مرۆڤه‌وه.

«بیروباوه‌ری به‌نده‌گه‌ری، وه‌ک بۆم ده‌رئه‌که‌وی، له‌لای ئەوانه‌ وه‌هايه: به‌نده‌یه‌تی نه‌ له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ راسته، نه‌ له‌ هه‌موو روویه‌کیشه‌وه‌ چه‌وته. بۆ هه‌ندی که‌س وا باشته‌ که بێن به‌به‌نده‌. ئەوانه‌ که وایان لێ هات ملکه‌چی باری خوا ئەبن! له‌ راستیدا، له‌ تواناماندا نییه‌ که به‌ره‌نگاری نیاز و ئاره‌زووی خوا بکه‌ین... بەلام له‌ هه‌ندی باری تاییه‌تیدا، هیشتا ئەوه به‌گران پێک دێ. بۆ وینه: بام بلێین، که‌سێک هه‌یه‌ ناوی پزیشک (رووس)ی به‌رێژه. به‌نده‌یه‌کی هه‌یه‌ ناوی (سامبۆ)یه. بام ئیمه‌یش ئەو پرسه‌ بکه‌ین: ئاخۆ ئاره‌زووی خوا وایه‌ که (سامبۆ) هه‌ر به‌به‌نده‌یی بمینیتته‌وه، یاخود پێویسته‌ ئازاد بکری؟ ئیمه‌ وه‌رامیکی ده‌م‌ده‌ستیمان له‌ خواوه‌ چنگ ناکه‌وی. هه‌روه‌ها له‌ نووسراوی خواشیدا که (ئینجیل)ه، وه‌رامی ئەو پرسه‌مان نادۆزینه‌وه. یاخود، به‌زۆری، هه‌چمان بۆ نادۆزیتته‌وه، ئەوه‌ نه‌بێ که‌ ده‌مه‌قالتی له‌سەر واتای ئەوه‌ په‌یدا بێ. که‌سێکیش نییه‌ له‌ (سامبۆ) به‌رسێ که‌ له‌و باب‌ه‌ته‌وه، بیروباوه‌ری چیه‌. له‌بەر ئەوه، تا دوا‌یی، قسه‌ هه‌ر بۆ پزیشک (رووس) ئەمینیتته‌وه، که بریاریکی له‌سەر بدات. له‌و کاته‌یشدا که ئەو بیر له‌م که‌ینه‌وبه‌ینه‌ ئەکاته‌وه ئەبیینین له‌ژێر سیبه‌رێکدا دانیشتوه، ده‌ستکیشه‌کانی خۆی کردۆته‌وه ده‌ستییه‌وه، ئەو نانه‌ ئەخوات که (سامبۆ) به‌رئه‌نجی شانی خۆی، له‌ژێر هه‌تاوی گه‌رم و هه‌لقه‌چینه‌ردا په‌یدای کردوه. ئینجا ئەگه‌ر ئەو بریاری دا که ئاره‌زووی خوا وایه، (سامبۆ) هه‌ر به‌به‌نده‌یی بمینیتته‌وه ئەوا جیتگا خۆشه‌که‌ی خۆی ئەپاریزی. بەلام ئەگه‌ر بریاری دا که ئاره‌زووی خوا وایه (سامبۆ) ئازاد بکری، ئەوسا که پێویسته‌ له‌ژێر سیبه‌ره‌که

بیتته دهرهوه و، دهستکیشهکانیشی دابکهنج و، ئەویش بۆ نان پهیداکردنی خۆی رهنج بدات و خۆی بچهوسیتیتتهوه. جا ئایا پزیشک (پروس)، بریار لهسهر کهینهوبهینهکه وا ئەدا که دهرهوه پاک و بچ لایهنی تهواو ئەبخوازی، که له ههموو بریاردانیتکی راست و دروستدا بی ئەوه هیچ پینک نایهت؟».

لهگهڵ ئەوهشا که (لینکۆلن) له جهنگه‌دا، ههرچی ههستیتکی پاکي دلّه چاکه‌خوازه‌که‌ی هه‌بوو، له‌گه‌ڵ رۆشنایی هۆشه‌پرسنگ دهره‌که‌ی و، هه‌موو سامانه‌ بچووکه‌که‌ی، به‌ختی کرد، له‌پیناو بیروباوهره‌ به‌رز و پیرۆزه‌که‌یدا، به‌لام له‌ دواییدا دۆژمنه‌که‌ی سه‌رکه‌وت. خۆشی ناچارما که‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ سه‌ر پيشه‌که‌ی خۆی، پشتگیری، به‌ره‌نجیتکی برست براوه‌ بیکات. بۆ ئەمه‌ی خه‌زانه‌که‌ی له‌ده‌ست کوپه‌ره‌وه‌ری هه‌ژاری رزگار بکات. ئەوه‌یش له‌به‌ر ئەوه‌بوو، که‌ ئەوانه‌ی له‌ ئەنجامی کاردا هه‌لبه‌شاردنی پالیتوراو بۆ (کۆری ریش سپییان) به‌ده‌ست بوو، ئەو ئەندامانه‌ بوون که‌ له‌ (کۆری خاک نیشه‌جی) دا بوون. نه‌ک هه‌لبه‌شاره‌وه‌کانی ناو نه‌ته‌وه‌. هیچ شتیکیش تۆله‌ی ئەم زیانه‌ گه‌وره‌یه‌ی بۆ نه‌کرده‌وه‌ له‌ سامانی جیهاندا ئەو سه‌رکه‌وتنه‌ ویته‌یه‌یه‌ گه‌وره‌یه‌ نه‌بێ که‌ ده‌ستی که‌وتبوو به‌سه‌ر دۆژمنه‌که‌یدا و پاش ناوی (دیوکۆش) پێ وهرگرتبوو هه‌روه‌ها ئەو تۆوه‌ نه‌بێ که‌ چاندبووی له‌ دلی هه‌موواندا، که‌ ده‌ستی کردبوو به‌رووان و پێ گه‌یشتن و کاتی چینه‌وه‌ی به‌ره‌که‌ی هاتبوو.

ویژه‌ی گیزه‌لۆکه

له‌ سالی ۱۸۵۹دا، کاره‌ساتیتکی خۆیناوی روویدا، نه‌ک هه‌ر ئەمریکا، به‌لکو هه‌موو جیهانیشی هه‌تایه‌ له‌رزه‌. پالنه‌وانی ئەم مه‌رگه‌ساته‌، پیاویک بوو ناوی (جان براون) بوو. له‌ناو کۆشی ئایینیدا گه‌وره‌ کرابوو. له‌ژێر سیتبه‌ری هه‌ژاریدا ژیا بوو. چاویشی که‌وتبوو به‌و زۆردارییه‌ی که‌ له‌ بنده‌کان ته‌کرا و ئەو سه‌رگه‌ردانییه‌یش که‌ توشبان هه‌تیرابوو. له‌ به‌هاری ئەو سه‌له‌دا، هاتبووه‌ ناو کۆگره‌یه‌که‌وه‌ بۆ به‌ره‌نگاری کردنی بنده‌گه‌ری. به‌تووهره‌یه‌یه‌که‌وه‌ لیبی هاته‌ دهره‌وه‌، ئەمه‌ی له‌به‌ر خۆیه‌وه‌، هه‌ر ئەگوت و ئەگوتته‌وه‌: «ئه‌وانه‌ به‌جگار قسه‌ نه‌که‌ن، به‌لام ئەوی پیتویست بچ کاره‌!» . پاشان کۆمه‌لێکی پیکه‌وه‌نا و له‌ مانگی ده‌یه‌می ئەو سه‌له‌دا، پیکه‌وه‌ هورووژمیان برده‌ سه‌ر شاری (هاریه‌رزفاری) له‌ خاکی (فهرجینیا) دا. کۆگایه‌کی چه‌کی داگیر کرد و نازادبوونی بنده‌کانی له‌ویدا ئاشکرا کرد. به‌لام بنده‌کان، چونکه‌ ئەیانزانی که‌ هه‌تیرکی زۆر گه‌وره‌تری ئەوی بۆ نازادکردنیان

له‌و ناگری زۆردارییه‌ی که‌ تیایان، نه‌یان ویترا کۆمه‌کی ئەم کۆمه‌له‌ بچووکه‌ بکه‌ن. له‌به‌ر ئەوه‌ (جان براون) گیرا و بریاری له‌ناوپردنی درا.

ئەم بریاره‌ بوو به‌هۆی تووره‌بوونی نازاده‌کانی هه‌موو لایه‌کی جیهانی پیتشکه‌وتوو. (ئیکتۆر هۆگۆ)^(۱) له‌و جێ دهره‌ده‌رییه‌ی خۆیه‌وه‌ له‌ (دوورگه‌ی مانس) وه‌، نامه‌یه‌کی ئاگرینی نارد بۆ فه‌رمانه‌ره‌وایی ئەمریکای یه‌کگرتوو، تیا پارابوووه‌ که‌ ئەو پیاوه‌ جوامیهره‌ به‌رله‌لا بکات که‌ دلی پرپه‌تی له‌ گیانی (ئینجیل) و گیانی (مه‌سیحی) ی نازادکه‌رمان، که‌ هاواری نازادکردنی ئەکرد بۆ هه‌موو براکانی سه‌ر زه‌وی. له‌ دواییدا نووسیبوو: «به‌لێ، بام ئەمریکا بزانی، که‌ له‌ کوشتنی هابیل له‌لایه‌ن قابیله‌وه‌، نه‌نگتر و ناشیرینتر هه‌یه‌، ئەویش کوشتنی سپارتاکۆسه‌ له‌لایه‌ن واشینگتۆنه‌وه‌...».

به‌لام نه‌ ئەم هه‌رش برده‌ ناگرینه‌ و نه‌ وینه‌کانی ئەو نه‌یانتوانی فه‌رمانه‌ره‌وایی ئەمریکای یه‌کگرتوو له‌ بریاره‌ ناشییه‌که‌ی په‌شیمان بکه‌نه‌وه‌. له‌ پاش جه‌ژنی له‌دایکبوونی (مه‌سیح) به‌رۆژتیک، واتا له‌ ۱۸۵۹/۱۲/۲۶ دا (جان براون) کرا به‌دازا و کوژرا! ئەم مه‌رگه‌ساته‌ گه‌وره‌یه‌، یه‌کتیک له‌ وینه‌کیشه‌ گه‌وره‌کانی بزواند، وینه‌یه‌کی ناوازه‌ی کیشا به‌م بۆنه‌یه‌وه‌، ئیستاکه‌ وینه‌که‌ له‌ ناوازه‌گاهی (ئیکتۆر هۆگۆ) له‌ شاری (پاریس) دا هه‌لواسراوه‌ تارمایییه‌کانی کاربگه‌ر و سامناکی وینه‌ی (مه‌سیحی گه‌وره‌) ی تیا کیشراوه‌، په‌نجه‌ ئەکیشی بۆ تارمایی مردن که‌ نیچیره‌که‌ی خۆی، (جان براون) ی گرتۆته‌ باوه‌شی. (له‌ژێر وینه‌که‌یشدا ئەم رسته‌ دل بزوینه‌ره‌ی تیا نووسراوه‌: «هه‌روه‌ک مه‌سیح، له‌ پیناوی مه‌سیحدا» .

مه‌رگه‌ساتی (جان براون)، ده‌نگی دایه‌وه‌ له‌ دلی ئەو که‌سانه‌دا که‌ خاوه‌نی ئەو بیروباوهره‌ به‌رز و پیرۆزه‌ بوون که‌ ئەو له‌ پیناویا به‌داردا کرا، له‌ هه‌موو لایه‌کی خاکی ئەمریکاوه‌ (لینکۆلن) بانگ کرا بۆ چاویکه‌وتن و وتاردان. ئەویش که‌ وتاری بۆ ئەدان، ئەیه‌تینه‌ گریان، ناگری ناپه‌سه‌ندی بنده‌گه‌ری له‌ دلایندا هه‌له‌ گه‌رساند ئەیگوت: ئەو گه‌له‌ بنده‌بیانه‌ی که‌ مرۆژن و به‌لام وه‌ک درنده‌ له‌گه‌لیان ئەجوولیتیمه‌وه‌ و به‌گیانله‌به‌ریان

(۱) ئیکتۆر هۆگۆ (۱۸۰۲-۱۸۸۵) شاعیر و نووسه‌ری به‌ناوتی فه‌ره‌نسا، له‌ رابه‌ره‌ دیاره‌کانی ته‌وژمی رۆمانتیکیه‌ له‌ ئەده‌دا، به‌ره‌مه‌کانی پرن له‌ داهینانی به‌هه‌یز و خه‌یالی فراوان، له‌ به‌ره‌مه‌ شیعرییه‌کانی: گه‌لاکانی پایز، رۆژه‌لاتییه‌کان، گۆزانییه‌کانی به‌ره‌به‌یان، داستانی نه‌وه‌کان. له‌ چیرۆکه‌کانیشی: خانمه‌که‌ی پاریس، کلۆلان، هرناوی.

دائەنەن ھەر كاتە ئازاد كران و پەروەردە كران لە بارباندە ھەبە كە ھەك ھەموو كەسەتەي كە تریان لێ بێ، بێن بە ھاو نیشتمانە نەكە و ھەا كە سامانی نیشتمانە كە و گەورە بێ نیشتمانە كە بە ھۆی ئەوانە و زۆرتە لێ بێ.

لینكۆلن، ئەوانە ھە و تارداندا شارەزا بوو، دەمەتەك رووی ئەكردە ھەست و تاسە ی گۆتەرگان، دەمەتەكیش رووی ئەكردە ھۆشی خۆی، دەمەتەك رووی ئەكردە چاكە ی تاییە تی خۆی، دەمەتەكیش رووی ئەكردە نیشمانە كە ی خۆی.

لە مانگی رەشە مەیی ۱۸۶۰دا، كۆمەلەتەكی گەورە لە ئازادیخوازان، لە شاری (نیویۆرك)دا، بانگیان كرد وتاریکیان بۆ بدات. بە دوو دلیبە كە ھە بانگ كردنە كە ی بە قسە كردن. لینكۆلن لە ھە ئەسلە مەیی ھە كە بۆ یەكەم جار لە ھە شارە گەورە بە دا و لە ھە كۆمەلە گەورە بە دا وتار بدات. لە رۆژی وتاردانە كە دا لە بە یانی، لە كاتەتەكدا كە لینكۆلن ئە گەرا بە ناو شاری (نیویۆرك)دا، دەنگەتەكی ناسكی خۆش كەوتە بەرگوتی، لە خۆتەندنگایە كی منالانە ھە ئەھات، ھەك یەكەتەك لە ھاوازانە ئەھاتە بەرگوتی كە دا یكی لە ناو دارستانە كە ی لە ناویا لە دا یك بوو بوو، بۆی ئەگوت، یان ھەك یەكەتەك لە ھە گۆرانییانە ئەھاتە بەرگوتی كە (نانارو تەلیدج) بە دەنگە ناسكە خۆشە كە ی خۆی ئەگوت لە كەتەسای (نیوسالم)دا... (لینكۆلن) دۆستە ھە ھە گەورە ی منالان، خۆی بێ نەگیرا، چوو ھە ناو خۆتەندنگا ھە ھە، چوو ھە ناو شاگردە كانە ھە ھە، بە خۆشە و بێستەییە كی گەورە ھە گوتی لێ ئەگرتن. مامۆستایەك چاوی بەم كەرا سەیرە ئەكەوئ، كە سەر و شێو بە كی بە جگار گرز و مۆن. بەلام دلتەكی بە جگار چاكی ھە بە بانگی ئەكەت قسە بۆ منالە كان بكات. لینكۆلنیش چەند چیرۆكەتەكی خۆش خۆشیان بۆ ئەكەت و خەریك ئەبێ بەگەریتە ھە جیتی خۆی. مامۆستاكە ئەبەستەتەت و ناوی خۆی لێ ئەپرسێ. ئەمیش بەم چەند وشە ساكارە ناوی خۆی بێ ئەناسێ: «ئەبراھام لینكۆلن، لە خاكی ئیلینۆزدا».

بەلام چەند كاتەتەكی بێ چوو، (لینكۆلن) ھەلەسایە سەری بۆ ئەو ھە دەست بكات بە وتاردانە كە ی لە بەر دەم چەند پیاوێكی ھەلەبژاردە ی شاری نیویۆركدا. سەرۆكی كۆمەلە كە ی بەم جۆرە پێشانی گۆتەرگە زۆرە كە یدا كە شانیان لە شان ئەسوو بۆ گۆتەرگەن لە قسە كانی:

«گەورە كان! ئەمە سەربەرزبە كی گەورە بە بۆ من كە سەرەك كۆماری داو رۆژی ئەمەریكای بەكگرتوتان پێشكەش بكەم، ئەبراھام لینكۆلن».

(ئەبراھام)یش لە ھە كۆبوونە ھە مێژوو بێبە دا، لە رۆلە كانی چینی كرتكارانی ئەكرد، كە ھەموو دەم ئەبویست لە ھە چینی بژمێرێ. لە بالا درێژی بە كە ی بە ھەلاو ھە، ھێچی تری پێو ھە بوو، كە لە یەكەم بێنیدا بەرچا و بكەوئ. جلوبەرگە كانی بە بەر لە ھە كە ئەكە تە كە یدا شوێر بوو ھە ھە، رەنگەتەكی بە جگار زەرد ھەلەگەر ھەبوو، لە دەست و پەنجە كانی شیا دیار بوو كە فەرمانی سەختیان بێ كراو ھە. چاوە كانی شیا كە بە قوولدا چوو بوون، پڕ بوون لە خەم و خەفەت و گلارایی. بە جۆرەكی تێكرا یی، ئەو ھە ئەنە نواند كە پیاوێكی زبەرە كی وا سەیری بێ، كە تۆنەتەتەكی خۆی لە ناخی ھەردە ھە بەگەتەتەتە بلندترین جیگا لە ناو ھاو نیشتمانە كانی خۆیدا. پێش ئەمە ی وتارە كە ی دەست بێ بكات، كە گفوتوگۆی ئەكرد لە گەل ھەندێ دۆست و ھاو پێی خۆیدا، بێ ئارامی بە كی پێو دیار بوو، ئەویش ئەنجامی ئەو ھەبوو كە ھەك لاوێكی تازە پێگەتەتەتە ترسی لێ نیشتبوو لە ھە ی كە تازە ھا تەبوو ھە ناو كۆمەلە تەبەكە ی ئەناسیا ھە ھە، ئەترسا لە ھە ی كە موكو پری لێ بگرن. بەلام كە دەستی كرد بە وتاردان، سەر و شێو ی گۆرا. چاوە كانی گەش بوونە ھە، دەنگە كە ی بەرە بەرە بەرز بوو ھە دەموچاوی شیا گەشایە ھە و پڕشنگی دا، ھەك بێوئ ھەمووان رۆشن بكاتە ھە و ابوو. لە كاتەتەكدا پتر مایە ھە. گۆتەرگە كانی گەشكە دار كرد بوو.

دانیشتوو ھە كان لە ھە سەرسام مان، كە لە ناكاو پالاوتنی (ئەبراھام لینكۆلن)یان درا بە گۆتەدا بۆ سەرۆكایەتی كۆماری ئەمەریكای بەكگرتوو. تەنانەت خۆشی ئەو پالاوتنە ی بێ سەیر بوو: بەلام (دەستە ی كۆمار)، زۆری بێ نەچوو، كە لە مانگی بەختە باران (مەیس)ی ئەو سالە دا، كۆبوونە ھە بە كی پێكەتەتەتە لە شاری (شیکاگۆ)دا، لە شێو بە كی یەك قسە یی گەرموگۆردا بلاویان كردە ھە كە (لینكۆلن) بالئێورا ھە بۆ سەرۆكایەتی كۆماری ئەمەریكای، بەمەرج ئەمە بكات بە پێرە یی خۆی كە: «نە كۆنگرەتس، نە ھێچ كۆرەتەكی نە تە ھە یی خاكە كانی ئەمەریكای، مافی ئەو ھە یان نیبە كە بەندە گەری بە شتەتەكی یاسایی دا بێن لە ھێچ خاكەتەكی ئەمەریكادا». كە سنوورەتەكیش دا بێ بۆ بازرگانی بەندە، (كانساس)یش بەختە ناو یەكەتەتە ئەمەریكاو ھە، ھەك یەكەتەك لە خاكە ئازادە كان، ھە چەتەتەكی شیا لە دەست دێ ببات بۆ راست كردنە ھە ی باری كاروباری ناو ھە و پاراستنی پێشە سازبێ نیشتمانە ی.

ئەم بپارە بە تەواو ھە تی جیاواز بوو لە ھە بپارە ی كە پێشە و اكانی بە شیا خوارووی ئەمەریكای، كە لە سەر كردە كانی (دەستە ی دیموکرات) بوون، دا بوویان؛ ھەك ئەو ھە كە: ھەر خاكێ لە خاكە كانی ئەمەریكای، دەسەلانیكە ی سەربە خۆ و مافیكە ی پارێزراوی ھە بێ. (كۆنگرەتس)یش بەندە گەری بپارێزێ لە خاكە كانی رۆژئاوا دا. ھەروە ھا بەكگرتنی

قسه‌یشیان له‌سه‌ر ئه‌وه: «که نه کۆنگرێس، نه کۆری نه‌ته‌وه‌یی هیچ خاکیک له خاکه‌کان، ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌یان هه‌یه، پێ بنه‌ین به‌مافی هیچ ئه‌مریکایه‌که‌دا که بیه‌وئ هه‌رچه‌ندیک به‌نده‌ی هه‌یه له‌گه‌ڵ خۆیدا بیانیه‌تی و له‌یه‌کیک له‌ ناوچه‌کاندا دا‌هه‌زری پێش ئه‌مه‌ی ئه‌و خاکه‌ بێته‌ ناو یه‌کیته‌ی ئه‌مریکاوه و بیه‌ته‌ خاکیک له‌ خاکه‌کانی». له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌چینه‌یه‌ دیوکراتیه‌کان (دوگلاس) دوژمنی (لینکۆلن) یان بۆ سه‌رۆکایه‌تی کۆماری ئه‌مریکا پالوت.

ئو سه‌له، به‌ره‌نگاری کردنیکی فروفیل‌بازی یه‌جگار توندوتیژی دی. (لینکۆلن) له‌ناو گێژاوی ئه‌و جه‌نگه‌دا هه‌ستی پێ ئه‌کرد، که ئه‌و نیاز و ئاره‌زووی زیندووی کردۆته‌وه له‌ناو دلی نه‌ته‌وه‌دا، خه‌ریکه له‌سه‌ر شه‌پۆله به‌هێزه‌کانی خۆی هه‌لی ئه‌گرێ. له‌ هه‌موو شوێنیک، کۆمه‌ڵ کۆمه‌ڵ، دانیه‌شتوان کۆ ئه‌بوونه‌وه و نومایشیان ئه‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی بکری به‌سه‌رۆک و ناوی به‌رز بیه‌ته‌وه. و تاربیته‌کان، به‌ناسیاو و نه‌ناسیاوه‌وه، له‌ناو شه‌قامه‌کاندا، له‌ باهت ئه‌وه‌وه قسه‌یان ئه‌کرد، به‌لگه‌یان وا ئه‌هه‌تایه‌وه که ئه‌و دلسۆزیکه‌ گه‌وره‌ی نه‌ته‌وه‌یه، ئه‌یان گوت خۆشی کوری نه‌ته‌وه‌یه، له‌ جه‌نگه‌لستاندا له‌دایکه‌وه و گه‌وره‌ بووه، به‌شیکه‌ ژبانی خۆی له‌ویدا به‌سه‌ر بردووه به‌ره‌نج و کویره‌وه‌ریه‌وه. ئه‌وانه‌ی سه‌ر به‌ئو بوون پاش ناویکی تریشیان بۆ دۆزیه‌وه، ناویان نا: (دارپ).

ئه‌وه‌نده‌ی که چینه‌کانی ناوه‌راست و کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه‌یی خۆشیان ئه‌ویست و به‌جیه‌ی هیوايان دا‌نه‌نا، ئه‌وه‌نده‌یش زه‌ویداره‌کان و بازرگانانی قوله‌ره‌ش و یاریده‌ده‌ره‌کانیان له‌ پیاوانی بیر و ئایین، که هه‌موویشیان له‌ به‌شی خوارو بوون، قینیان لیبی بوو و، ئه‌یشیان ویست له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه بیه‌شکیتن. ته‌نانه‌ت هه‌ره‌شه‌یان ئه‌کرد که جوئ ئه‌بنه‌وه له‌ یه‌کیته‌ی ئه‌مریکا، ئه‌گه‌ر بیه‌تو ئه‌و بیه‌ی به‌سه‌رۆکی کۆمار. ئه‌ویش ئه‌یگوت: «زۆر که‌س له‌م نیشتمانه‌دا هه‌ن، ئه‌یانه‌وئ به‌نده‌گه‌ری نه‌میه‌نی. زۆریش هه‌ن نایانه‌وئ هه‌لبه‌گه‌ری. ئیستاکه‌ منیش خۆم له‌ قه‌ره‌ی ئه‌و ناده‌م که خراپه‌کانی به‌نده‌گه‌ری، یاخود چاکه‌کانی پێشان بده‌م. به‌لام هه‌موو که‌سی، چه‌ز بکا به‌هه‌لگرتنی یان چه‌ز نه‌کات، ئه‌وه ئه‌زانێ که به‌نده‌گه‌ری لاته‌برئ. که‌واته‌ خاکه‌کانی به‌شی خوارو بۆ چ ئه‌یانه‌وئ جوئ بینه‌وه؟ چونکه ئه‌زان که به‌نده‌گه‌ری هه‌ر لاته‌برئ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ خۆیانی لی دوور ئه‌خه‌نه‌وه. ئه‌وان له‌مه زۆرتریشیان ئه‌وئ: ئه‌یانه‌وئ به‌نده‌گه‌ری په‌ره‌ی پێ بدرئ!...

له‌مه‌دا، ئیمه، هه‌موومان، تاوانبارین. به‌لام ئیمه به‌شی خۆمان، ئاماده‌ین که هه‌له‌که‌مان راست بکه‌ینه‌وه. که‌چی ئیوه ئه‌وه‌تان ناوی!».

هاوریه‌کی خۆی پێی گوت له‌ناو بیست و سه‌ی که‌شیشی شاری (سپه‌رینگفیلد) دا، هه‌ر سه‌ی که‌شیشیان هه‌یه که پشته‌یوانیه‌ی بکات. ئه‌ویش په‌نجه‌ی راکیشا بۆ (ئینجیل) و پێی گوت: «مه‌سیحیه‌کان، که ئه‌م نووسراوه‌یان له‌ناو ده‌ستایه‌ی، چون ئه‌توانن پاکانه‌ بۆ به‌نده‌گه‌ری بکه‌ن؟ چون ئه‌توانن پشته‌یوانیه‌ی بکه‌ن و ده‌نگی بۆ بده‌ن؟ هه‌رچه‌ند ئه‌که‌م، له‌مه تێ ناگه‌م! من بروام به‌خوا هه‌یه، هه‌روه‌ها باوه‌ریشم هه‌یه به‌خوا که چه‌ز له‌ زۆرداری و به‌نده‌گه‌ری ناکات. من وام دیته‌ پێش چاو که گێزه‌لۆکه‌که‌ نزیک بۆته‌وه. بروایشم وایه که خوا له‌مه‌دا ده‌ستی هه‌یه. ئه‌گه‌ر هاتوو له‌ناو ئه‌م گێزه‌لۆکه‌یه‌دا جینگام بووه‌وه. بروایشم وایه که جینگام ئه‌بیه‌ته‌وه، من ئاماده‌م که پته‌یوانیه‌ی سه‌رشانم به‌جی به‌ینم. من هیچ نیم. به‌لام راستی هه‌موو شتیکه‌. مه‌سیحیه‌ هه‌ر ئه‌مه‌ی فیه‌ر کردوین! (دوگلاس) نایه‌وئ به‌نده‌گه‌ری هه‌لبه‌گه‌ری. به‌لام خوا ئه‌یه‌وئ هه‌لبه‌گه‌ری. مرۆفایه‌تی ئه‌یه‌وئ هه‌لبه‌گه‌ری. منیش هه‌ر ئه‌مه‌وئ هه‌لبه‌گه‌ری. بیه‌گومان له‌م فه‌رمانه‌مدا، خوا یارمه‌تیم ئه‌دا».

له‌ شوی ۱۱/۶/۱۸۶۰دا، جه‌نگی^(۱) هه‌لبه‌ژاردن دوا‌ی هات به‌سه‌رکه‌وتنی (ئه‌براهام لینکۆلن)، بۆ سه‌رۆکایه‌تی خاکه‌ یه‌کگرتوه‌کانی ئه‌مریکا. که‌چی خاکه‌کانی به‌شی خوارویش ده‌نگیان بۆ نه‌دا‌بوو. ئینجا که ئه‌م ئه‌نجامه‌ ئاشکرا کرا، که به‌لگه‌یه‌ک بوو بۆ گه‌شه‌کردن و گه‌وره‌بوونی هیه‌زه‌کانی ئازادی له‌ناو جیهانی تازه‌دا. خاکه‌کانی به‌شی خوارو، خۆیان پێ نه‌گیرا، به‌ره‌ره‌چیان دا‌یه‌وه. سه‌رکرده‌کانیشیان هه‌موو به‌یه‌ک ده‌نگ هه‌ستانه‌ سه‌رپێ و گوتیان:

«ئیمه نامانه‌وئ ئه‌م پیاوه فه‌رمانه‌ره‌واییمان به‌سه‌ردا بکات». هه‌روه‌ک ئه‌و دارپه، به‌ته‌نیا هه‌ر خۆی، بانگ کرابی بۆ وه‌شانندی ته‌وره‌که‌ی له‌ په‌گ و ریشه‌ی یاسای کۆن، واپوو.

(۱) جه‌نگی هه‌لبه‌ژاردن: مه‌به‌ستی له‌ هه‌لمه‌ته‌کانی هه‌لبه‌ژاردنه‌.

شەرى نىشتمانى

پېش ئەمەى (ئەبراهام لىنكۆلن) فەرمانى پايە بىلەن دەست، گەلىك ئاژاۋە و گەپوگىچەل لىبى كۆپووبوۋە. دەستوورى (خانوى سىپى) (۱) ۋابو، ھەوارگەى سەرۆكايەتى كۆمەرى ئەمەرىكا، كە لە مانگى نەورۆز (مارت) دا نەبى. ھىچ سەرۆككىكى تازەى تى نەبى. تا ئەو رۆژە ھاتە پېشەۋە گەلىك كارەساتى گەورە و گىرگى پرووى دا، نىشتمانىگەى سەرسام كىرد و ھىنايە لەرزە.

لە مانگى دوانزەھەمى سالى ۱۸۶۰دا، خاكى (ساۋت كارۆلىنا) خۆى لە يەكىتى ئەمەرىكا جوى كىردەۋە و بانگىشى دا بۆ دراۋسىكانى كە ئەوانىش دواى بىكون. لە مانگى يەكەمى سالى ۱۸۶۱دا، خاكەكانى (مىسىسىپى) و (فلۆرىدا) و (ئالاباما) و (جۆرجىيا) و (لوئىيانا) ىش دواى قسەى ئەو كەوتن، ئەوانىش جىبابونەۋە. لە مانگى رەشەمى سالى ۱۸۶۱دا خاكى (تەكساس) ىش جوى بوۋەۋە. سەر كىردەكانى ئەم خاكە، دەستىان كىرد بەچاۋەراۋ كىردن لە نەتەۋە، خراپەى يەكىتتەبەكەيان پېشان ئەدا لەو پروۋەۋە كە ھەرەشەى زالبونى پېشەسازى بەشى ژووروى ئە كىرد بەسەر بەرھەمى كشتوكالەكەى ئەواندا. ئىنجا لە ۴/۲/۱۸۶۱دا، نۆتەرانى ھەر ھەوت خاكەكە لە شارى (مۆنت گۆمەرى)، لە خاكى (ئالاباما) دا كۆپونەۋە، لەسەر ئەۋە رىككەوتن كە بەناۋى (خاكە رىككەوتتەۋەكانى ئەمەرىكا) ۋە فەرمانرەۋاىيەكەيان دامەزىراند، (جىرسن دايشى) يان بۆ ھەلبۇرارد كە بىبى بەسەرۆككىكى سەرىپىيى (۲).

خاكەكانى بەشى ژووروى لەمە سەرسام مان، چونكە جوتىبونەۋەى بەشى خواروۋيان بەستەم ئەھاتە پېش چاۋ. پېشەبىنى ھاۋنىشتمانىكان بەرامبەر ئەمە، جوى جوى بو. بەلەى ھەندىكىانەۋە ۋابو كە ئەم جوتىبونەۋە بەباش ئەگەرى بۆ بەشى ژووروى. چونكە بەكسەر رىزگارى ئەكات لە دەست ياساى بەندەگەرى، «ياساى خېتەكان». ھەرەھا ئەو گىرگىرگەتەنەبىش كە بەھۆى ئەۋەۋە پروۋياندا بو لە ناۋەند خۆيان و بەشى خواروۋدا، لە كۆلىان ئەكەون.

بەلەى ھەندىكى تىرىشمانەۋە ۋابو، كە يەكىتى خاكەكانى ئەمەرىكا، شتىكى بەرز و پىرۆزە. لەبەر ئەۋە پىبىستە خاكە جىبابوۋەكان، بەزۆر بىخىتەۋە سەر يەكىتتەبەكە و،

(۱) كۆشكى سىپى، كۆشكى سەرۆكايەتى ۋلاتە يەكگرتتەۋەكانى ئەمەرىكا.

(۲) سەرىپىيى: كاتى (مۆقت).

پېشەبىنى لى دابگىرى كە لە رىگى راس تانەدەن و كەينەۋەبەينەى بەندەگەرىبەكە دادخواھانە بېرىنەۋە. سەرمايەدارەكانىان، ئەۋانەى پەيوەندى بازىرگانىيان ھەبو بە بەشى خواروۋەۋە، ھەزىان ئەنەكەرد، بەشەر، بەشى خواروۋ بىخىتەۋە سەر يەكىتتەبەكە، ۋايان بەباشتر ئەزانى كە ئەو مەبەسە بەشىۋەبەكە ئارام و نەرمونىيانى پىك بېت. (كۆنگرىس) ىش چارەبەكە مامناۋەندى پېشەبەكە ئارام و نەرمونىيانى پىك بېت. ئەو خاكەدا بەپىلرئىتەۋە كە بىرىارى لەسەر ئەدەن. رىبىش بىرى بەبازىرگانى قولرەش لەناۋ ھەمۇو خاكەكانى يەكىتتەبەكەدا. ھىلپىكىش بىكىشىرى لە ناۋەند ئەو خاكەكانەى كە بەندەگەرىبىان لاپىردوۋە و ئەو خاكەكانەى كە بەندەگەرىبىان ھىشەتتەۋە، ھەرەك ئەو ھىلپەبى كە لەۋەپېش لەسەر پەيماننامەى رىككەوتنى (مازورى) دانرا. بەلام ھىچ چارەكردىكە لەم چارەكردانە، بەدلى نەتەۋە نەبو، لەبەر ئەۋە ھىچ كاتىكىان پىشەبەكە تەۋاۋيان نەكرا. گىژەلۆكەى ترس و لەرز و توندوتىزى و خەمۇخەفەت و گلاراۋىي، ھەرەك خۆى ماپەۋە، نىشتمانىگەى بەرەۋ و تىرانى ئەبىرد. ئىتر بۆ ھەمۇو كەس ئاشكراۋو، كە بەچەك نەبى، چارەى ھىچ ناكى!

لە راستىشدا، ھىچ چارە نەمابوۋە، جەنگ نەبى كە بىتتە ناۋىزىكەرى ھەردوۋلا. چونكە چاكەى ئابوۋرى ھەردوۋلايان گەشىستبەۋە ئەندازەبەك لە جىباۋازى و بەرەبەكەنىدا. بەھىچ كلۆجى لە تۋانادا نەبو، كە بەشىرىنى رىك بىكون، ياخۇد ھەر لەۋ بارەدا بىتتەۋە. چونكە خاكەكانى بەشى ژووروى، كە ناۋچەى پېشەسازى بوون، ۋەك ناۋچە كشتوكالەبەكەكانى بەشى خواروۋ نەبوون كە بەھەندى شت زىبانىان پى بگات. ئەۋان ئەيانوبىست فەرمانرەۋاىيە بەجۆرىك بىسەن بەرپتە، كە چاكەى خۆيانى تىبابى. ئەۋان تۋانىيان ھەندى باجى گومرگى گران بىخەنە سەر ھەندى كەرەستەى پېشەسازى، بۆ ئەمەى پېشەسازىبە نىشتمانىبەكەى خۆيان بىپارىزن. كەچى ئەم جۆرە باجانە بەكەلكى خاكەكانى بەشى خواروۋ و نەھەتەن، لەبەر نەبوونى پېشەسازى لە ناۋياندا.

لۆكە و نەبى شەكر، گىرگىرگىن، بەرھەمى بەشى خواروۋ بوون. ناردىيان بۆ دەرەۋە بۆ فرۆشەن، ئەۋەبوۋە سەرچاۋەبەكە سامان بۆيان. بەلام پېشەسازىبەكەى بەشى ژووروى پىبىستى بەۋانە ھەبو. ئەبىشەن وىست بەنرخىكى ھەرزان بىيان كىرن. نەبىشەن ئەھىشە كە پېشەسازى بېگانە لە كىرپىياندا بەرەبەكەنىيان لەگەلدا بگات. فەرمانرەۋاىيە ئەمەرىكائىش. باجىكى يەجگار گرانى خستە سەر بىردنە دەرەۋەبان، بو بەھۆى ئەۋەى كە پەكى دەرەۋە چوونىيان بىخات بۆ خاكە بېگانەكان، ۋابىشى لى كىردن، كەم سوۋدىن، بى

که لک بمیننه وه. له دواى هممویشیانوه، کهینه و بهینه ی بهنده کان دپته پيشه وه، که له ناو چرچ و لوجه کانی خویدا هممو کهینه و بهینه کانی تری شار دبووه وه. چونکه بهنده گهری، بو یاسای زه ویداری بهنده یی زور پتویست بوو. به لام بو یاسای سه رمایه داری، به ره له ستیکی گه وره بوو، په کی گه شه کردن و په ره سه ندنی نه خست. بیجگه له مانه، هممو بیان، بیروباوهری و ایش په یدا بوو، که لکابون بهم هممو کاروبارانوه، زوره ی نه ته وه که بیان وریا کردبووه وه و ناماده باشی کردبوون که له پیناویاندا خو بیان بهخت بکن.

بهم په ننگه، بومان دهرته که وئ که شه ری خو مائی^(۱) ناو نه مریکا، هه روه ک میژوونو سه کان: (چارلس) و (ماری بیرد) پیشانیان داوه، له راستیدا بریتی بوو له شور شیکى کومه لایه تی، هه ر له زووه وه، هویه کانی ده ستیان کردووه به په یدا بوون تا دوا یی به ته و اوه تی دهر که وتن و له و شیوه په دا هاتو نه ته پيشه وه. نه گه ر بهاتایه، نه و کیلگه گه ورانه به خو بیان و یاسا کانی تابووری و کومه لایه تیانوه، هه ر له به شی خواری و نه مریکا دا کو نه بوونایه ته وه به لکو به هممو لایه کی نه مریکا دا بلاو بیونایه وه، نه وسا که شه ره خو مائیبه که له ناو هممو خاکیتکا په یدا نه بوو، له ناو ند خاوه ن کشتوکاله نه ریستو کرائیبه کانا و، خاوه ن پيشه سازی و بازگانیه کانا. نه وسا که، له جیاتى نه مه ی که شه ره له بگيرسى له ناو ند دوو به شی گه وری نه مریکا دا، له ناو ند (چینی زه ویدار) و (چینی سه رمایه دار) دا هه ل نه گيرسا.

***

(نه براهم لینکولن) سه رو کایه تیبی خاکه کانی نه مریکای، له ۴/۳/۱۸۶۱ دا گرتنه ده ست. نه وکاته ته مه نی په نجا و دوو سال بوو. نه و باره ی نه وى تی که وتبوو، وای پیشان نه دا که سه رو کایه تیبیه که ی خو ی نه توانی به جی بهینی و ناواتی نه ته وه که ی خو ی نه هینیتته دی. به لام پشتگرتنی نه ته وه که ی بو نه و، وای لی کردبوو که پشت به خو ی بیه ستی و تا سه ر به ریگای خو یه وه پروا تا نه گاته نامانج. چونکه به لای نه وه وه، سه رو کایه تیبیه که خو ی، نامانجیک نه بوو، دلای پتی دابمکئ. به لکو بریتی بوو له سه ره تای گه شتیکی تازه له تیکوشاندا. خو ی هه ستی پی نه کرد، که په ننگه له م په نج و تیکوشانه دا له ناو بجی، به لام نه م هه ست پی کردنه نهینیه، له وانه نه بوو که ته گه ره له فه رمانی بدات، به لکو زورتر پالی پیوه نه نا بو پيشه وه که فه رمانه که باشتر و زووتر بباته سه ر...

سه رو کی تازه، ده ستی له سه ر (ئینجیل) دانا و، سو تندی خوار د که ده ستوور پپاریزی. گو تیشی: نه م سو تید خوار دنه نا چاری نه کات که پتویستی سه رشانی خو ی به جی بهینی له به کارهینانی یاسای خاکه یه کگرتووه کانا له ناو هممو خاکه کانا. پاشان گو تی: یه کیتیبی نه مریکا نابی هه لوه شپیریته وه. هه ر کار ی بو هه لوه شان دنه وه ی بکری، به هیج و پوچ نه ژمیرئ. فه رمانه وایی نه مریکایش ناماده یه بو پاراستنی نه م یه کیتیبیه، به هممو هیز و توانایه وه. ئینجا قسه که ی خو ی و ا برانده وه:

«پروام وایه، که ئیوه قسه کانم به هه ره شه کردن دانه نین. من مه به ستم وشه ی یه کیتیبیه. ناشکرای نه که م که نه مه وئ بیپاریزم و له سه ر بنجینه یه کی ده ستووریش پشتی بگرم. منیش که نه مه وئ نه وه بکه م هیج به پتویستی نازانم که خو تین بریژری و شه ر بکری، تا ده سه لاتی نه ته وه ییش نا چارم نه کات ده ست ناده مه شه ر».

(لینکولن)، که میک دوو دلای پیشان دا له وه که زوو ده ست بکات به به ره نگاری کردنی بهنده گهری، یا خود ناشکرا کردنی شه ر له گه ل خاکه جیابووه کان بو نه مه ی بیان خاته وه ناو یه کیتیبیه که. نه ویش له به ر نه وه بوو که دهر وون له شی وای و بی نارامی دابوو. هیشتا له مه به سی پشتگیره کانی خو ی دلنیا نه بوو به تاییه تی له به ر نه وه ی که هه ندی له بازرگانه کان، شه ریان پی خوش نه بوو هه لبگیرسى، چونکه په یوه ندی بازرگانیه یان هه بوو به خاکه کانی به شی خواره وه. هه ر چییه کیشیان له ده ست بهاتایه نه یان کرد هه ر بو نه مه ی شه ر هه ل نه گيرسى. نه وانه نه وه ند ده ستیان په یدا کردبوو له ناو ده زگانى فه رمانه واییدا گزیره کانی لینکولن خو بیان، ریوشوتینیکی وایان ناماده کردبوو که (لینکولن) خو ی بخه نه نه و ته نگوچه له مه یه وه، پیش نه مه ی بگاته (واشینگتن).

گزیری دهریا^(۱) که شتیبه کانی نه مریکای به م لا و به ولای جیهاندا بلاو کردبووه وه. گزیری جه ننگ له شکری بلاوه پی کردبوو. به چه که کانی به شی ژوور ویش، به شی خواری و چه کدار کردبوو. گزیری سامانیش گه نجینه ی فه رمانه وایی به سه ر پرژه ی په نگا و په نگا دابه ش کردبوو. هیچی تیا نه هیشتبوه وه. نیشتمانیش هه ر چاوه روان بوو شتی بکری! هه موو لایه ک چاوه روان بوون، کاره ساتیکی یه جگاری له لایه کیانه وه دهریکه وئ و بیروباوهر و بریاری خو ی دهر برئ، نیشتمان له تاریکایی گومان و دوو دلاییه وه رزگار بکات و بیخاته باریکی رو شنی دلنیا ییه وه.

چاوه‌پوان کردنی هممووان، زۆری پێ نه‌چوو. ئەو کارساتە‌ی چاوه‌پوانی بوون ڕووی دا. باش بوو که له به‌شی خوارووه‌وه په‌یدا‌بوو. کارساته‌که‌یش ده‌ستدریژی و زۆرداری بوو.

له شه‌وی ۱۳/۴/۱۸۶۱، هه‌یزه‌کانی خاکه‌ ڕیککه‌وتوو‌ه‌کان، تفه‌نگیان گرته (فورت سومتر)، که که‌لاتیک بوو له‌ بنده‌ری (چارلستون)دا، هه‌یزیکه‌ پارێزه‌ری یه‌کیتی تیا جێ گیر بوو، (لینکۆلن) بریاری دا‌بوو، خۆرشتی بۆ بنه‌ی. فه‌رمانه‌وایی ڕیککه‌وتوو، له‌وه‌ ترسی لێ نه‌یشت. له‌به‌ر ئەوه‌ که‌لاته‌که‌ی گولله‌باران کرد. هه‌یزه‌ پارێزه‌ره‌ بچووه‌که‌ی ناوی، ناچاربوو خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه‌. ئالای یه‌کیتییه‌که‌ی که‌ به‌ئه‌ستێران رازابوو‌وه‌، لیتی هه‌یزه‌یه‌ خوارووه‌ و، ئالایه‌کی تریان خسته‌ جیگای، که‌ له‌ ناوه‌راستیا دره‌ختیکه‌ی خورما، وینه‌کیشرا‌بوو، ئەویش ئالای به‌شی خواروو بوو که‌ له‌ یه‌کیتییه‌که‌ جوی بوو‌بووه‌ نه‌ته‌وه‌ به‌م که‌تنه‌ رقی هه‌لسا. ئەو سامه‌ی لیتی نه‌یشتبوو به‌هۆی ئەو تیکچوونانه‌وه‌ که‌ ماوه‌یان نه‌ئەدا به‌یه‌گرتن و یه‌ک قسه‌یی هه‌ردوولا، ئەوانه‌ی که‌ هه‌ره‌شه‌یان له‌ نه‌یشتمانه‌که‌ و ئازادیی نه‌یشتمانه‌که‌ نه‌کرد... ئەو سامه‌ی شکا و له‌ دلێ چوو ده‌ره‌وه‌ هه‌موویان ڕوویان کرده‌ (لینکۆلن). چونکه‌ هه‌ر به‌ویاندا رانه‌په‌رموو، که‌ له‌و ڕۆژه‌ تاریک و نوته‌که‌دا، ڕیگیان بۆ ڕۆشن بکاته‌وه‌ و، مه‌ردایه‌تی و زرنگی و شاره‌زایی و کارگوزاری خۆشی بخاته‌ کار بۆ ئەمه‌ی رزگاربان بکات له‌ ده‌ست ئەو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌، له‌ به‌یانی دوا‌ڕۆژی داگیرکردنی که‌لاتی (سومتر)دا، (لینکۆلن) له‌ سه‌رداره‌کانی خاکه‌ دۆسته‌کانی خواست که‌ ۷۵۰۰۰ هه‌زار سه‌رباز کۆ بکه‌نه‌وه‌ بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌؛ گوته‌: «من باوه‌ریم وایه‌، که‌ بیری بنه‌چینه‌یی ئەم شه‌روشه‌ره‌ له‌وه‌وه‌ په‌یدا‌بووه‌ که‌ پته‌یستمان به‌و به‌لگه‌یه‌ هه‌یه‌ که‌ پيشانمان بدات: فه‌رمانه‌وایی نه‌ته‌وه‌یی شتیکی هه‌یج و پووج نییه‌، پاراستنیشی گران نییه‌، هه‌روه‌ها پته‌یستیشه‌ له‌سه‌رمان که‌ ئەم کاروباره‌ گرنه‌گه‌ بپه‌ینه‌وه‌: ئایا ره‌وایه‌ بۆ که‌مایه‌تییه‌ک له‌ فه‌رمانه‌واییه‌کی ئازاددا، که‌ هه‌رچه‌ند ئاره‌زووی کرد ئەم فه‌رمانه‌واییه‌ تیک بدات؟!».

هه‌فته‌یه‌کی پێ نه‌چوو ژماره‌ی سه‌رباز له‌ ۹۰۰۰۰ نه‌وه‌د هه‌زار که‌سی ته‌په‌راند له‌ پاش دوو مانگ ژماره‌یان خۆی دا له‌ ۳۰۰۰۰۰ سه‌سه‌د هه‌زار که‌س، له‌ناو گه‌یژاوی ئەو خۆین گه‌رمی نه‌یشتمانه‌په‌روه‌یه‌دا، له‌شکرکی گه‌وره‌ کۆبووه‌وه‌، له‌په‌یش ته‌وا‌بوونی شه‌ری خۆم‌الیدا، ژماره‌ی گه‌یشتبووه‌ سێ ملیۆن سه‌رباز. (لینکۆلن) بوو به‌سه‌رکرده‌ی ئەو له‌شکره‌ گه‌وره‌یه‌، مه‌شق پیکردن و خۆرشت ئاماده‌کردن و سه‌رکرده‌یه‌تی له‌ کۆری جه‌نگا، هاتبووه‌ سه‌ر ئەستۆی (لینکۆلن).

له‌ پاش ده‌رچوونی فه‌رمانی (لینکۆلن)، چوار خاکی تریش له‌ یه‌کیتییه‌ ئه‌مریکا جوی بوونه‌وه‌: (قه‌رجینیا)، (نورث کارولینا). (تانسی) و (ئه‌رکه‌نساس) و چوونه‌ سه‌ر خاکه‌ ڕیککه‌وتوو‌ه‌کانی به‌شی خواروو. پایته‌ختی خاکه‌ ڕیککه‌وتوو‌ه‌کان له‌ (مونت گومه‌ری)یه‌وه‌ گه‌یژرایه‌وه‌ (ریشموند) له‌ (قه‌رجینیا)دا. ژماره‌ی خاکه‌ جیا‌بووه‌کان گه‌یشته‌ یانزه‌، که‌ کۆمه‌له‌ی ژماره‌ سه‌ریان نۆ ملیۆن بوو، سه‌یه‌کیشیان قوله‌ره‌ش بوون. به‌شی ژوو‌روویش بریتی بوو له‌ بیست و سێ خاک، کۆمه‌له‌ی ژماره‌ سه‌ریان بیست و دوو ملیۆن بوو، هه‌موویشیان له‌ ره‌گه‌زی سپی بوون. زۆریه‌ی هه‌یزی پشه‌سازی و بازرگانی ده‌ره‌وه‌ و زانیاری هونه‌ر و ریگای ئاسنه‌کان، به‌ده‌ست دانیه‌ستوو‌ه‌کانی به‌شی ژوو‌ره‌وه‌ بوو. به‌لام به‌شی خواروو، له‌ به‌ره‌می شیناییدا ده‌وله‌مه‌ند بوو. سه‌رکرده‌کانیشیان باوه‌ریان و ابوو که‌ پشه‌سازی یه‌کیتییه‌که‌، ناتوانی بێ ئەم به‌ره‌مانه‌ بژی. خۆشیان نه‌توانن ئەو به‌ره‌مانه‌ له‌ بازا‌ره‌کانی ئینگلته‌ره‌ و فه‌ره‌نسادا بفرۆشن و که‌لویه‌لی جه‌نگه‌ش له‌و خاکانه‌وه‌ به‌په‌نین. ئەمه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئاماده‌یی خۆیان بۆ جه‌نگ زۆتره‌ له‌ ئاماده‌یی به‌شی ژوو‌روو. شاره‌زاییشیان له‌ هونه‌ری شه‌ر و شو‌ردا له‌ کۆنه‌وه‌ هه‌یه‌. هه‌روه‌ها سه‌رکرده‌ی به‌ناویانگ و شاره‌زاییشیان هه‌یه‌. بێجگه‌ له‌وانه‌یش هه‌مووی، ئەو تیکچوونه‌ی له‌ناو خۆیاندا هه‌یانه‌ به‌که‌لکی ئەمان دی. چونکه‌ خاوه‌ن کشتوکه‌کانه‌کانیان هه‌ز به‌بیربو‌وه‌ری به‌نده‌گه‌ری ئەکه‌ن، که‌ ئەم جیا‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌په‌ینا و ئەودا کرا، هه‌روه‌ها کۆمه‌لێکیشیان تیا‌یه‌ هه‌ز به‌شه‌رکردن، هه‌ر ناکه‌ن.

باری گه‌وره‌یی

هه‌یزه‌ ڕیککه‌وتوو‌ه‌کان، له‌ پاش داگیرکردنی که‌لاتی (سومتر) هه‌ر له‌سه‌ر هورووژی خۆیان ڕۆیشتن بانگیان دا که‌ ئەچن بۆ سه‌ر (واشینگتۆن)، بۆ ئەمه‌ی ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌وایی بگرنه‌ ده‌ست. ئەوه‌یش دیاربوو که‌ پایته‌ختی خاکه‌ یه‌گرتوو‌ه‌کانی ئه‌مریکا که‌وتبووه‌ ناو خاکی (کۆلۆمبیا)وه‌ که‌ خاکی (ماریلاندا)ی دوژمنی یه‌کیتی لای لێ گرتبوو. به‌م ره‌نگه‌ خۆی له‌ ناو سنووری خاکیکی یاخی بوودا ئەدی، ئەم لا و ئەولای لێ گیراوه‌ و، خۆشی هه‌یج هه‌یزیکه‌ پارێزه‌ری نییه‌ له‌سه‌ری بکاته‌وه‌، چه‌ند که‌سیتی که‌م نه‌بێ له‌ سه‌ربازان. ئه‌ینجا که‌ زانرا هورووژم ئه‌بره‌ته‌ سه‌ری، ترس و له‌رزگی تیا بلا‌بووه‌وه‌ و باری چوارلاگرتن ئاشکرا کرا. که‌له‌کی خۆپاراستن^(۱) له‌ ده‌روازه‌کان و شه‌قامه‌کانی و

(۱) که‌له‌کی خۆپاراستن: سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌ریز.

دهزگا گشتیبه کانیدا کرا ژن و مندالانیش دوور خراڼه وه بۆ جیگایه کی وا که لیبی دلنیابن هیچیان لئ نایهت. (لینکۆلن) یش ناردی به دوا ی له شکری کۆماری ژماره یه کدا، بیهته (واشینگتۆن) بۆ پاراستنی شاره که. به گلاراوییه که وه چاوه پروانی نه کرد.

دانیشتوانی شاره که یش به ترس و له زیکه وه چاویان بریوه ده روزه کانی پایتهخت. نه ترسان له وهی، پیش نه مهی له شکری کۆمار بگاته لایان، دوژمنه کان هه لکه وتنه سهریان و تازاریان بدن. دوا یی له شکری ژماره یه کی کۆمار، گه یشته (واشینگتۆن) به لام له پاش نه وهی که له ریگادا هه ندیکی لئ کوزرابوو به وهی شه ریکه وه که له (بالتیمۆر) دا له گه لئ کراوه، له لایه ن هه ندئ له یاخی بووه کانه وه. نه مانه جاریکیان گه له کۆمه کیان کردبوو له (لینکۆلن) که بیکۆن، به لام نه وه بریایی و پاریزگاری خۆی، خۆی له ده ست رزگار کردبوون. ئینجا نه وانیش خه ریک بوو بوون په لاماری نه وه له شکره بدن که سه رۆک (لینکۆلن) هاواری بۆ ناردبوون. له نا کاو په لاماریان نه دهن و شه ریکی بچوو کیان له گه لئ نه که ن. پاشان نه شکین. به لام توانیویان له شکره که دوا بخه ن له گه یشته پایتهخت زیانیان زۆر لئ که وتبوو.

نه م له شکره له له شکری ریکه که وتوو کان زووتر گه یشته (واشینگتۆن)، به لام وه که هه موو له شکری کی کۆماره که، له چه ک و فیشه کدا، له مه شق و شاره زایی، له خوارده مه نیدا هه ژاری پیوه دیار بوو. هیشتا له له شکره گه که یاندا به ته واوه تی دانه مه زرابوون، که بۆ کار به ده ستان ده رکه وت. بوونی نه وانه له ویدا، نه بیهته هۆی روودانی برسیتی. چونکه هه ر ها توو ده ستی کرد به ها وه شی کردن له خوارده مه نییه که مه که یاندا. نه وه یش بوو به هۆیه کی ترس و له رز و پشیوی بۆ دانیشتوانی شاره که. پاشان، خاوه ن ده سه لات، بۆی ده رکه وت که گه له کۆمه کییه که هه یه له ناو جه رگی پایتهختدا. جیا بوونه وه خوازه کان^(۱) دا و نه نینه وه بۆ خه ستنی فه رمانه وه ای سوو تاندنی شار. له ناو نه ته وه دا پشیوی بلا بووه وه. پاشان که وتیشه ناو شوینه فه رمانه وه اییه کانه وه. گزیره کان ده ستیان کرد به پلارگرتن له کرده وه کانی (لینکۆلن). تیزترین توانجی تی نه گرن که نیشتمانه که ی تووشی نه م ده ردی سه ربیه کردوو. به لام گه وره پیا وه که، مه ند و بی ده نگ خۆی راگرت، تا پی پی کرا له سه ر بیرو با وه ری خۆی کرده وه. به هۆی نیشتمانه وه رییه که ی خۆیه وه و، کرده وه بلنده کانییه وه و، کارگوزارییه به هیز و توانا که به وه و، کاروبار هه لسه ورا ندنه

ژیرانه که یه وه، توانی نیازی ره نجدان و تیکۆشان و خۆبهخت کردن له دلئ گه لدا به هیز بکا، به نه ندانه کانی فه رمانه وه اییش نیازی به خشی که با وه ری پی بکه ن و یارمه تی شی بدن. هه روه ها توانی شی مه ته که ی برسیتی و گرانیش بدا به هه ردا^(۱)، به وه ی که ناردی چه ند هه زار تیه ک^(۲) نارادیان له به شی خواروو داگیر کرد و هینایانه ناو شار. چه ک و فیشه کی شی بۆ له شکر کری له نه وروپا و کارخانه ی نیشتمانی شی بۆ دروست کردنیان دامه زران. باری سه رشانی پیوی گه وره، هه موو ده م، به پی پی گه وره یی و ده روون بلندی و فراوانی ناواتی نه بی. هه روه ها باری سه رشانی (لینکۆلن) یش له و پیچ سالی شه رو شوپه سامنا که دا، نه وه ندی نه و ناواته گه وره یه؛ گه وره بوو، که نیازی کردبوو به هینیتته دی. به شه و و به رۆژ، خه ریکی به جیهینانی، فه رمانی نیشتمانی خۆی بوو، که له و رۆژه ره شاندا پیویست بوو بکرتن. هه روه ها خه ریکی جیه جی کردنی نه و نامه ی مرۆفایه تییه بوو که نیشتمانه که ی پی سپاردبوو به نه نجامی بگه یتی. نه و له و شه وه زهنگی، سه رگه ردا نییه دا، که گه له که ی تی که وتبوو، له چرایه کی نه کرد که به هۆشی خۆی ریگای بۆ گه له که ی خۆی رۆشن نه کرده وه. هه روه ها له و دلئ ی شی نه کرد، که ژبان له ناو ده ماره کانییا گه شه ی نه کرد. نه و له و کاته دا، که نه و هه موو کاروبار و نه رک و فه رمانه گه ورا نه به سه رشانییه بوو، له ناو نه و شه ره خۆمالییه گه وره یه دا که به ربوو بووه گیانی جیهانی تازه و هه ره شه ی له ناو بردنی لئ نه کرد. هه ر له پاله وانی چیرۆکه کۆنه که ی نه کرد، (نه تلئس) که جیهانی به سه رشانه زه لامه کانییه وه هه لگرتبوو.

نه و ما وه یه ی که به شی خواروو تیا سه رنه که وت که م نه بوو. چونکه هه روه کو له وه پیش گوتمان، مه شقی زۆرتی هه بووه له سه ربازیدا، که لوه لی باشتی هه بوو، سه رکرده کانی شی شاره زاتر بوون له شه ردا. له به ر نه وه گه لیک سه رکه وتنی گه وره گه وره ی ده ستکه وت له شه ردا، به جاریک یه کیتی نه مریکا ی خه سته گیژاوی بازار و ترس و له رزه وه. له به ر نه و هه موو زیانه گه ورا نه ی که پی پی گه یشت. له پاش هه لگی رساندنی شه ر، به سی مانگ، له تاکه شه ری کدا، که له نزیک (واشینگتۆن) وه کرا، چوار هه زار سه رباز له له شکری یه کیتی کوزرا، بیجگه له ژماره یه کی زۆر له چه ک و فیشه ک و که لوه لی جه نگ که ده ست دوژمن که وتن. چه ند جاریک دوژمن له پایتهخت نزیک بووه وه، راسته ورا ست هه ره شه ی لئ نه کرد. ته نانه ت پیش له شکره کانیان له باله خانه که ی (خانوی سپی) یه وه

(۱) واتا: زالبی به سه ریدا، دووری بخاته وه.

(۲) تا: باری ولاخ، به یه ک لای ده وتری (فه رده یه ک).

دەرئەكەوتن. بەلام هیچ دەمیتک نەیان ئەوترا هورووژمی ببەنە سەر، لە راستییدا رزگاربوونیان لەو تەنگانە سەری پیاوی لێ سوڕ ئەما. کۆری جەنگ^(۱) یەجگار فراوانی لێ هات. لە ناوئەند بەرەبەگ و بەرەبەگێ تەردا، ماوەیەکی دوور و درێژ پەیدا بوو. جاری وا هەبوو، چەند هەفتە، بەلکو چەند مانگیتک ئەکەوتە ناوئەند شەرپیک و شەرپیکێ ترەوه. پاشان بەتوندوتیژییەوه شەرپ و کوشتار دەستی پێ ئەکەردەوه. شەرپەکان هەر لەناو زەویدا نەئەکران، ئەکەوتنە ناو دەریایەوه، ئەکەوتنە ناو دەریاکانی بێگانەیشەوه.

سەرۆک، فەرمانی دا، کەشتییە بازگانییەکانیان گۆزیی بەکەشتیی ناو دەریا. کەشتیی تازەیش دروست کرا. گەلەکەشتیی یەکتییەکە بوو بە (۵۸۹) پارچە دەریایی، کە هەفتا هەزار کەشتییەوان فەرمانیان تیا ئەکرد. بەلام لەشکری سەرزهوی، لە بەرامبەر شەستتیرەکانی لەشکری رێککەوتووەکاندا خۆیان پێ نەگیرا، ئەتوانەوه. جار لە دواي جاریش ئەشکان، (لینکۆلن)یش ناچار ئەبوو کە لە هاونیشتمانییەکانی رووبنی بۆ سەربازدان. پاشان ناچاربوو کە یاسای فەرمانی سەربازی رەشبگیر پرپار بدات.

ئەم لەشکرەیش، وەک هەموو لەشکرێکی نەتەوهیی شۆرشگیر سەربازی وای تیاابوو، تەمەنی نەئەگەیشتە شانزە سالی، یان پانزە سالی. جاری وایش هەبوو سیانزە سالی. سەرکردە گەورەکانیشیان، هەر لە تەمەنی سی سالان دابوون. لە سالی یەکەمی شەرپدا، یەکتیک لەو سەرکردانە هەلکەوت، لاوتیک بۆ ناوی (ماکلیلان) بوو. بەهۆی شارەزایییەوه لە رێکوپێک خستندا، لە دانانی رێوشوێنی دروستدا بۆ شەرپ، لە زبەرەکی و ورباییدا، گەیشتە ئەندازەبەک کە لە هاورپێکانی خۆی پێشکەوت. بەلام ئەوەندە هەبوو لاوتیکی توورە و ترۆ بوو، خۆی بەشتیکی زال ئەزانی لە خۆبایی بووبوو، دەستدرێژییەکی زۆری پیشان ئەدا، زۆر جاری وایش هەبوو، فەرمانی فەرمانرەوایی و اشینگتۆنی بەرپەرچ ئەدایەوه، یان گوتی نەئەدایە. (لینکۆلن)یش چاوی لێ ئەپۆشی، لەگەڵیا زۆر بەئارام بوو، زۆر بەمەندیی لەگەڵیا ئەجوولایەوه. جاری وایش هەبوو، لەودبو دەرگاکییەوه چاوهروانی ئەکرد، تا لە فەرمانی خۆی ئەبوووه و کۆبوونەوهی خۆی ئەپراندهوه، تا دەستی ئەپەرژا چاوی پێی بکەوی! ئەوه لەناو هەموواندا بلاو بوووه. هەموو کەس پێی ناخۆش بوو. هاورپێکان توانجیان تی ئەگرت. بەلام ئەویش بەم قسە بەناوبانگە وەرانی دانەوه:

«هەر بەو مەرجە ی ماکلیلان لەم شەرپەدا سەرمان بخات من نامادەم کە جەلەوی ئەسپەکە ی بۆ بگرم!» . ئەمە یە قسە ی ئەو پێشەوا یە کە لەپێناو چاکە ی نەتەوهکەیدا، چاکە ی خۆی لەبیر ئەچیتەوه.

بەلام (ماکلیلان) لە توانایدا نەبوو، کە ئەو سەرکەوتنە ی دەستی کەوت لە سەرەتای کاردا، بەکەلکیان بەپێی. باری نەتەوه ی گران کرد، بەخواستە پەیتاپەیتاکانی خۆی بۆ ناردنی لەشکر. دواي (لینکۆلن) ناچار بوو، لای ببات و سەرکردە یی لەشکریش بخاتە چنگ خۆی. ئەویش سەبارەت بەوهبوو کە کەسێکی تری نەدۆزبەوه جیبی ئەو بگریتەوه. خۆشی، هەر لە سەرەتای شەرپەکەوه، دەستی کردبوو بەفیربوونی هونەری شەرپکردن. هەموو هۆش و گۆشی خۆی خستبوو سەر. توانی ئەمەندە ی لێ فیربێی، کە بتوانی تا ماوەبەک، سەرکردە یی لەشکرەکان بکات. ئەمە بێجگە لەوهیش کە کاروباری سەرۆکایەتیشی هەل ئەسووراند و سەرپەرشتییەکی هەموو دەمی کاروباری فەرمانرەوایشی ئەکرد و، چارە ی تەنگوچەلەمە ی پەیتا پەیتای وەزارەتەکانیشی ئەکرد، لەگەل پەیداکردنی پارەدا کە یەجگار پێویستیان پێ هەبوو، ئینجا چارەکردنی ئەو گەلەکۆمەکی و پشپویانە ی کە لە هەموو لایەکی خاکی ئەمریکادا روویان ئەدا. بێجگە لەوه، تەنگوچەلەمە یەکی گەورە تووشی نیشتمانەکی هاتبوو. ئەوەندە ی نەمابوو کە شەرپێکی جیهانی لەسەر هەلبگیرسی یەجگار سامناک بێ. ئەویش ئەوهبوو کە ئینگلیزەکان و فەرەنسەکان و ئیسپانیاییەکان بەلای خاکی بێش خواروویاندا دائەتاشی. چونکە ئەو خاكانە بووبوونە بازارپێکی بازرگانی بۆ ئەوان، خاکی بێش بەشی خواروویاندا دائەتاشی. چونکە ئەو خاكانە بووبوونە بازارپێکی سێ فەرمانرەوایییە گەورە یە گەلێک جاری وا هەبوو، خۆیان نامادە کردوو کە لە شەرپدا پستی بگرن، بەلام زرنگیی (لینکۆلن) نەپێشستوو ئەوه بکەن. (لینکۆلن) بەو هۆبەوه کە کەمیتک لە خۆی دا ئەتاشی لەبەر دلی بێگانەکان، هەرچەندە بەوه هاونیشتمانییەکانی لە خۆی ئەورووژان، بەلام توانی نیشتمانەکی خۆی لە تەنگوچەلەمە یەکی یەجگار گەورە رزگار بکات کە دوور نەبوو سەرگەردانییەکی تەواویشی تیا بووایە بۆ خۆی.

(ئەبراهام لینکۆلن)، ئەو هەموو گیروگرفت و تەنگوچەلەمانە ی بەپێکەنینیکی دلچاکانە ی دلسووتوانە پیشوازی ئەکرد. ئەگەر دوژمنەکانی پێیان بگوتایە: پیرەکەمتیار، یان دلداری بەندەکان، یان ئەسپی سەرکیش، یاخود پشی پشی کەری دل پر لە قین، ئەو هەر پێ ئەکەنی. هەرچەند نامە یەکی بێ خاوەنی بۆ بەهاتایە، هەرەشە ی کوشتنی تیا کرابێ، ئەو فری ئەدایە ناو چەند نامە یەکی تری واوه کە لەناو بەرگێکدا کۆ

(۱) ماموستا زۆر جار (کۆری) بۆ (ئەنجومەن - مجلس) بەکارهیناوه، لە نووسینەکانیدا، بەلام لێرەدا مەبەستی لەو پانتایییەکە شەری تیا دەکرا؛ بەمانای ساحە ی شەرپەکە (جبهه القتال).

کرابوونوه له پشته که ی نووسرابوو «نامه کانی هره شه»، ئینجا پئی نه که نی. له ناو هه موو تهنگانه و لی قه ومانیتکا هه ر پئی نه که نی. نه یگوت: «پئیوسته پئیکه نم. چونکه که پئی که نیم پشت به خوم نه به ستم. نه گه ر پئی نه که نم له ناو نه چم!». نه و رووخوشیییه که پیشانی نه دا، زور جاری وا هه بوو، له وتاره درپژه ناگرینه کان زورتر کاری نه کرد له دلی نه وانه ی که وره یان به رنه دا و له بی نارامیدا نه تلانه وه. به لام نه و پئی که نین و رووخوشیییه، هه ر له پویه نه و شه پزلانه ی نه کرد که هه ل نه گیرسان و پرشنگیان نه دا، به لام چالیتکی وا گه وره و قوولیان له بندا داپوشرابوو، که هه ر بنی نه بی. هه روه ها دهروونی (لینکولن) یش، له پشت نه و پئیکه نین و رووخوشیییه وه که ده ری نه خستن، چالیتکی گه وره و قوولی پر له هرک و نازاری تیا بوو، تا نه هات قوولتر و گه وره تر نه بوو. (لینکولن) ریزی ژبانی مرؤقیایه تی زور نه گرت. به سه رگه ردانی مرؤف، دلته نگ نه بوو، به خوینی رژا و، نه ورووژا. پیاویکی دلناسک و، دل پر له هه ست و، خاوه ن خوشه ویستی و به زه بی پیا هاتنه وه بوو. نه وه ی یه جگار پئی ناخوش بوو، که نه ی دی نیشتمانه که ی، به دهستی خوی، خوی له توپه ت نه کات. خوی بیته سه رکرده ی نه م شه ره خومالییه، که پیاو برای خوی نه کوژی. هه ر برینیک له له شی نیشتمانه که پدا پدا نه بوو، تیرتکی تازه ی نه دا له جه رگی، وای هه ست نه کرد که نازاری هه موو که سپیک به جیاجیا و، نازاری هه مووانیش به گشتی، نازاریکن به خوی نه گه ن و خوی ده ری کاری نه که ن و ایشی هه ست نه کرد که که وتووته گیتزای خوین و فرمیتسکی نه ته وه که یه وه، خه ریکه تیا نوقوم بی. نه وی ده ری لینکولنی یه جگار گران کرد مردنی مناله هه ره بچکوله که ی بوو، که له ته مه نی ده سالان دابوو نه م خه فه ته تاییه تیییه و خه فه تی سه رگه ردانییه نه ته وه که ییشی له گه ل یه کتردا تیکه ل بوون، بۆ نه مه ی نه و دل نه گه وره یه ی نه و بشکینن. به هیه چ شتیک به رگی نه و باره نازاره گرانه ی نه نه گرت، به خویندنه وه یه کی هه موو ده می نه بیته. هه رچه ند مه رگه ساته کانی (شکسپیر) و ژبانی (واشینگتون) ی نه خوینده وه خه موته مه که ی له دل ده رنه چوو. نه و به هیه چ دلخوشییی خوی نه نه دایه وه به وه نه بی، که نه و شه ره سامناکه ی که خوینی بی تاوانی تیا نه رژا. به شه رتکی سه ریپیی^(۱) ی دانه نا، به ناچار بی نه بوو بکرایه، بۆ نه مه ی شه رتکی نه نگی هه موو ده می^(۲) پئی لابیچی.

(۱) سه ریپیی: کاتی.

(۲) هه موو ده می: هه میشه بی (دائی).

نه و له وه دلنیابوو، که له پیناوی که ی نه وه یه یه کی راست و دادپه روه رانه دا شه ر نه کات، نه م دلنیایه ییش، هه م دلخوشی نه دایه وه هه م هانه ییشی نه دا بۆ خه بات کردن. که نه و شه وگاره درپژانه ی به سه ر نه بر، به ته نیایی، به بیرکرده وه و تاوات خواستن و پارانه وه له خوا، بۆ به یانی نازایه تی و بی باکییه که ی زورتر نه بوو، نیاز و ناره زووی خه بات کردن و سه رکه وتنی به هیزتر نه بوو. ئینجا قسه به ناویانگه که ی خوی دووباره نه کرده وه: «که ی نه وه یه یه که ی ئیمه، که ی نه وه یه یه که ی دادپه روه رانه، هه رگیز نه وه روو نادات که که ی نه وه یه یه که ی وه ها سه رنه گری. پئیوسته ئیمه سه ریکه وین. بی گومان ئیمه هه ر سه رنه که وین!».

نه ویش له به ر نه وه بوو، که (نه براهام لینکولن)، هیه چ رۆژتیک نه بووه که که ی نه وه یه یه یه بنچینه یی و نامانجی بنچینه یی شه ره که ی له بیر چووبیته وه. چونکه نه گه ر له بیریشی بچوایه ته وه، ده سته ی رتیکه وتووان، به کرده وه درنده کانیان بیریان نه خسته وه. نه وانه به نده کانیان، هه روه ک رومایییه کانی کون به کار نه هیتا. چالیان پئی هه ل نه که ندن. که لاتیان پئی دروست نه کردن. رتیکایان پئی ته خت نه کردن. بۆ نه مه ی یارمه تییی گه وره کانی خویان بدن له سه رکه وتنی شه ردا، که به نرخی نازادیی خویان نه کرا. نه وانه به کلور له و قوله ره شانیه یان نه خسته شه ره وه، بۆ نه مه ی نه و نالایه یان پئی بپارتیزن که نیشانه ی به نده یه تییی خویانی تیا یه. نه یان خسته نه پئش سه ربه زه کانی خویانه وه، هه ر کامیتکیان بگه رپایه ته پاشه وه نه کوژرا، نه کران به نامانجی نه و گوللانه ی که نه ته قینران بۆ نازادکردنی نه وان. زور جار رووی نه دا، که نه و قوله ره شانیه ی له کاتی شکانی له شکره که یاندا، نه ترسان له وه ی که تنیان پئی بکری، له ریزی پیاو کوژه کانیان ده رباز نه بوون و رایان نه کرده ناو له شکری لینکولینه وه که ناویان نابوو مه سیحی رزگارکریان.

به لام دانیشتمانی خاکه کانی به شی ژوووو، که هه موویان به یه ک ده نگ بریاریان دابوو، یاخیه کانی به شی خواروو به یینه وه ژیریار و، به زور بیانخه نه وه ناو یه کیتیییه که. هیشتا خویان له ناو خویاندا مقومقویان بوو له سه ر به نده گه ری. خاوه ن پیشه کان نه یانویست ره شه کانیش وه ک سپییه کانیان لی بی له مافی نیشتمانی و مافی مرؤقیایه تیدا. خاوه ن کشتوکاله کانیش نه وه یان پیشان نه دا که فه رمانی به نده کان به ته نیا، سامانی نیوه ی خاکی نه مریکای به ره م هیتا. نه گه ر نه وانه نازاد بکرتین، له هه ندی خاکدا پایه ی تابووری نیشتمانی هاره نه کات و دپته خواره وه، زوریه ی خاوه ن کشتوکاله گه وره کانیش نابوت نه بن. کۆمه لی یه که م نه یانویست، به نده گه ری، ده موده ست لابیچی. کۆمه لی دووه مییش که

که متر بوون له وان نه یان نه ویرا نه م بیره پهر به چ بده نه وه، نه یانگوت بام یاسای بده گه ری بهر بهر لایبری. (لینکولن) یش گوتی له ههردوولا نه گرت. بی نه مه ی پشتی لایه کیان بگری، یا خود بهر پهرچی بداته وه. نه و نه یزانی که له و نه گوجه له مه گه وره بده، یه که م فرمانی سهرشانی رزگار کردنی یه کیتی نه ته وه که یه. به لآم بابه تی بده گه ری، نه و له پیسه وه پریاری خوی له سهر داوه. نه و هه رچه نده نامانجی شه ره که ی نه وه بوو که یه کیتی به که پپاریزی، چونکه به وه نه ته وه که زورتر هوگری شه ره که نه بوون، زورتر خه باتیان تیا نه کرد به لآم خوشی نه یزانی که ههردوو که یه و به یه نه که له راستیدا تیکه له به یه کتر بوون له یه ک جوئی ناکرینه وه. له بهر نه وه له مانگی نه وه می سالی ۱۸۶۲د، که موژده ی سهرکه وتنی کومار بیه کانی بیسته وه، به سهر ریککه و توه کانداندا، له شه ری (نه نیتام) دا، ده موده ست پرووی کرده کوزی گزیره کان و به نه اندامانی فرمانه روایی گوت:

«من له دلئی خومدا پریارم دابوو، هه ر کاتخ سهرکه وتنی کمان ده سته که وت، نامه یه ک بو نازاد کردنی بده گه کان ده ریکه م. من تا نیستا نه مه م به که س نه گوتوه. به لآم به لیتیم به خوا و به خوم دابوو که بیکه م. وا نیسته که یش نه و به لیتنه به جی نه هینم!».

چهند روژتیکي پی چوو، نامه ی لابرندی بده گه ری ناماده کرد. ماوه یشی دا به خاکه کانی به شی خواروو که تا یه که م روژی مانگی یه که می سالی تازه بگه رینه وه بو یه کیتی به که و، نازاد کردنی بده گه کانی له خویانه وه جیبه جی بکه ن. نه گینا نامه ی نازاد کردنه که ی خوی بلاو نه کاته وه و به زوریش پپیان جیبه جی نه کات. وه رامی خاکه کانی خواروو یش نه مه بوو. که له شه ردا درنده یه تپیان زورتر نوواند و، زورتر خویان تیا دا به کوشت. نیجا که ماوه که به سه رچوو، (لینکولن) نامه که ی خوی له سه ره تای سالی ۱۸۶۳د بلاو کرده وه. به لآم نه وه ی به بیریا نه هات پرویدات، له سه ر نه و بلاو کرده وه یه، پرووی نه دا. چونکه خاکه کانی به شی خواروو، گوتیان نه دایه، له بهر نه وه ی که سه ر به فرمانه روایی ریککه و توه کان بوون. خاکه کانی ژووروو یش نه وه نده نرخیان نه دایه، چونکه نامه که له سه ره ک کومار وه ده رچوو بوو، نه ک له کونگر تپسه وه. چونکه بده گه هی خاوه نه که به تی. سه ره ک کومار مافی نه وه ی نیبه که س له سامانی خوی بیبه ش بکات.

دوای نه وه، له شکری به شی ژووروو، تووشی چهند شکاندنیکي یه ک له دوای یه ک بوون. درتپوونه وه ی شه ریش، هاو نیشتمانه کانی له شه ر سارد کرده وه. له وه دوا نه نه هاتن بو سه ر یازی. له بهر نه وه لینکولن نا چاریوو، یاسای فرمانی سه ر یازی ره شبگیر، پریار

بدات. تا نه هات پاره به ختکردنی فرمانه روایی زورتری لی نه هات. له بهر نه وه ناچار بوو، باج زورتر بسینی.

نه وانه هه مووی، نه بوون به هوئی نه وه ی که نه وانه ی رقیان لیتبه تی زورتر رقیان لیتی بیته وه، هه ندی له یارمه تپی ده ر ده مار کز و خوتن سارده کانی شی لی جیابیته وه. له ناو نه ته ویشدا هوئی ترس و له رز و خه م و خه فته به هیزتری لی بی. هه روه ها دوژمنه کانی شی به هیزتر بکات، که هه موو ده م هاواریان نه کرد سنووریک بو شه ر دابنری و په یمانامه ی ناشتیش هه رچی چوئیک نه بی بگری. نه وانه تیزیان پی نه کرد، پپیان نه گوت: «نه یه وی به زور خوشه ویستی دروست بکات. به شه ریش هه سستی برایه تی په روه ده بکات!»

به لآم (لینکولن) هیچ بایه ختکی به و شتانه نه دا. هه ر له سه ر بیروباوه ر و ره فتاری خوی مایه وه، نه گوزرا، کولی نه دا، تینی دایه خوی شی که هه تا دوایی خه بات بکات. چونکه پروای وابوو که سه رکه وتن هه ر بو هیزی نازادی نه بی، که میژوو سه ره رزی سه ر کرده یی نه و هیزانه ی به و سپاردوه. میژوونووسانی ژیانی (لینکولن)، له م سه رده مه پر ته نگه له مه یه دا، کرده وه مرؤفانه ی ناوازی لی نه گپرنه وه. هه ندیکي هی نه وه یه که گه لیک جار چوته ناو هیللی ناگره وه، خوی له کوشتن نزیک خسته تته وه. هه ندیکي شی هی نه وه یه که سه ری له نه خوشه کان داوه و سه ره وتی بو جیبه جی کردوون و، به کاتی درتپ درتپ له ته نیشت ته ختی نوسته کانی به وه دانیشستوه، دلخوشی داوه ته وه و خه می له دل ده ر کرده وون و پشتی قایم کرده وون. هه ندیکي شی هی نه وه یه که په یه نده ی په یدا کرده وه له گه له جه نگاوه ره کان و خاوو خیزانیاندا، که پر بووه له خوشه ویستی و خه م خواردن و ده ست به سه ر اگرتن و باوکیبه تپیه کی دل سوژانه.

یه کی له و بابه ته سه رانه ی که له م رووه وه نه یگپرنه وه نه وه یه که جاریکیان پپاویک دپته لای فرمانی بو بدوژیتته وه، چونکو له شه را قاچیکي نه ماوه. پپاوه که یش هیچ به لگه یه کی پی نه بوو، راستی قسه که ی ده ریخات. لینکولن به گه مه وه پپی گوت: «چون...؟ هیچ قاقه زتیک. هیچ ناگانامه یه ک، هیچ شتیکت له لا نیبه که پپشامان بده یت قاقه که ت چون ون کرده وه... کاشکی بوم ده ریخاریه که بهر ته له نه که وتوویت، له و کاته دا که ویستوته بجیته ناو باخی که سیکی تره وه؟!».

هه روه ها میژوونووسه کانی (لینکولن) چیرۆکی زوریان له لایه، له بابه ت نه و دل سوژی به گه وره یه وه که نه ینوواند له گه له دایک و ژنی نه و سه ر یازانه دا که پریاری کوشتنیان نه درا و

داوای به خشینیان لی نه کرد. که رتته کهوت نم جوړه داخوایبیانهی جیبه جی نه کردی. مهگر که تنی سهریازه که، ناپاکی گشتی گورهی تیا بووی. له رووه گزیره کانی و سهر کرده کانی لی نه هاتنه زمان. نهویش پیی نه گوتن: «نهی بو نیشتمان نهوه باشتر نییه که نهوانه له ناویا مینیتته وه؟». جار تکیان سهریازتکی به خشی لهو تاوانه ی که هه رای کردبو له له شکره کهی خوی، بو نه موی ده زگیرانه کهی خوی بیینی، له ودها گله بییان لی کرد. نهویش پیی گوتن، دوور نییه خویشم، نهگر له ته مهنی نهودا بوومایه، وهک نهوم نه کرد. پاشان گوتی: «کهینه و بهینه که بریتیه له جه زه به یی. نهی چوتان نهوی له به کتیک، که به دل تکی وهک دلی بو لیوس سزاره وه^(۱) بچیتته ناو کوړی جه ننگه وه، که قاچه کانی نه ییهن بو کوړه که؟».

خوشتترین چیرۆک که میژوونووسه کانی (لینکولن) گپروایانه ته وه نهوویه که جار تکیان له باره گایه کی سهریازدا، نهگات به سهریازتکی لاو، ناوی (ولیه م سکوت) نه یی. سهر کرده یی گشتی فهرمانی دابو بیکوژن، له بهر نهوه که له کاتی پاسه وانیدا خهوی لی کهوتبو. لاوه کهیش له سهرهک کوژمار نه پاراپیه وه که بیبه خشی. سویندی بو نه خوارد نه یگوت خو م نه م ویستوه بنوم به لام له نه نجامی رویشتنیکی زور و شه ویتدارییه کی بی وچاندا خهو زال بو به سهرما و خهوم لیکهوت. نهویش پیی گوت: «کوری خو م تو ناکوژن. چونکه من لهوه دل نیام که تو نهت توانیوه زال بی به سهر خهودا. به لام به حزی خویشت خوت نه داوه ته دهستی. وا من پشتت پی نه بهستم و نهیشت نیرمه وه له شکره کهی خوت. به لام نه م کاره من تووشی ته نگوچه له مه نه کات. منیش نه موی بزانه تو نه م دهستی اووه چو نه دهیته وه؟» کوره کهیش. سهری لی تیک چوو و زمانی گیرا، نه یزانی مه به سی سهرهک کوژمار چییه، تا وهرامی بداته وه. وا هات به میتشکیا که سهرهک داوای پاره ی لی نه کات له بریتی به خشینه کهی. پیی گوت: «نازانم ناخو دراوی ته واومان هه یه یان نا. چونکه نیمه هه ژارین. به لام هه ندیک پاره مان هه یه، کوژمان کردو ته وه، نهویش که مه. به لام باو کم و دایکم نه توانن کیتلگه که یان بفروشن. دوور نییه هه ندی دؤستیش پیتاکمان بو کوچه نه وه... نهگر تو چاوه روانیت پی بکری، نه توانم لهوانه هه موویان دوو سی هه زار فرهنکت بو کوچه مه وه!». سهرۆک له ناشیتییی کوره که، که نهو قسه ناشیرینه ی پی گوت، دلی نه شکا. به نهرمی و شیرینییه که وه پیی گوت: «نهء کورم، له

(۱) واتا: یولیوس قه یسه ر.

توانای خیزانه کهت و کیتلگه کهت و دهسته کانیشتا نییه که نهو دهستی اووه بده نه وه. چونکه دهستی اووه کهم گوره یه به وانه نادریتته وه. به لام ته نیا که سیک هه یه، نه توانی نهو دهستی اووه بداته وه. ناوی نهو که سه ییش (ولیه م سکوت) ه. نهگر (ولیه م سکوت) هه ر له مرۆوه دهست بکات به جیبه جی کردنی فهرمانی خوی، له روژی سهره مه رگیشیا توانی بلتی: وا نهو به لینه ی که دام به سهرهک کوژمار جیبه جیم کرد، چونکه وهک سهریازتیک فهرمانی خو م به جی هینا، نهو ساکه دهستی اووه کهم نه دریتته وه!».

نه م پی اووه گوره یه، که به کتیک یه خه ی نهگرت له سهر خه مخواردنی به رامبه ر لی قه و ماو و دام اوان، وهرامی وا نه دایه وه: «من نهوه باش نه زمان، که نهگر له جیگای نهوان بوومایه، چیم به سهر نه هات!». نه م هیش رسته یه ک بوو، رازی نهو په یوه ندییه به هیتزی ده رنه خست، که نهو و نه ته وه که ی، خوی کردبوو به یه ک. که ههستی وا نه کرد، هه ر بیست ملیون نه مریکاییه کان له دلی نهودا لی نه دهن.

جه ننگه کانی داوایی

له هاوینی سالی ۱۸۶۳ د چند شه رتکی گوره رووی دا سهره کهوتن به سهر هه ردوولا دا دابه ش نه بوو. هه ره گوره و گرنگیان شه ری (گیتسبورگ) بوو که له روژی سییه مه وه تا روژی پینجه می مانگی حه و ته م دریتزه ی سهند. به هه ردوولا هه شت هه زار کوژراو و سی هه زار برینداریان دا. داوایی به سهره کهوتنی کوژمار بییه کان براپیه وه. ئیتر له مه به دوا، له چند شه رتکی یه ک له داوای یه کدا هه ر هیتزه کوژمار بییه کان سهر نه کهوتن. به م رهنه گه ته رازووی شه ر به لای به شی خاکه ژووروه کاند ا هات. زوریه ی کوژراوانی نه م شه ره لهو شوتیانه دا نه نیشران که شه ریان تیا کرابوو. له مانگی یانزه هه می سالی ۱۸۶۳ د، لهو کوژدها، پایه یه کی یاد هینه ره وه دروست کرا به ناوی نهو سهریازانه وه که خوینی گه شی خو یان لهو خاکه دارشتبوو. (لینکولن) له نا هه نگی پیشکه ش کردنی نهو پایه یه دا و تاریکی به ناو بانگیدا، ئیستایش شاگرده کانی خویندنگا سهره تایییه کان له به ری نه که ن. تیا گوتبووی:

«له پیش هه شتا و حهوت سالدا، باوک و با پیرمان نه ته وه یه کان پتیک هینا له م خاکه دا، به شیرنی نازادیی گوره کرا، خویشی ته رخان کرد بو نهوی که هه مووده م بانگ بدات بو یه کسانی هه مووان. نیمه ییش ئیستا له شه رتکی خو مالی مالویرانکه ر داین، نه م نه ته وه یه ی تیا تا قی نه کرتته وه. له م تا قی کرده وه یه یشه وه، جیهان تیی نهگات که ناخو له

توانايدا ههيه بژی و بمینیتتهوه یان نا، یاخود له توانای هیچ نهتهوهیهکی تریشدا ههیه بژی و بمینیتتهوه، که وهک ئیمه پهیدا بووبی و گهوره بووبی و خویشی ترخان کردبی بۆ ئەم بیروباوهیه.

«لەم زهویهدا، که بریتیبه له کۆرپیکی گهورهی ئەم شەرە، وا کۆبووینەتهوه. بۆیهش هاتووینەته ئیتره، که ههندیکی بکهین بهئارامگاهیتی نهمر بۆ ئەو کهسانه‌ی که ژبانی خویمان بهخت کردوه له پینا و ژبانی ئەم نهتهوهیهدا. هه‌رچیبه‌کیش ئەکهین بۆ ئەمه، فه‌رمانی سه‌رشانی خویمان. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شا له تواناماندا نییه که ئەم زه‌وییه پیرۆز بکهین. چونکه له تواناماندا نییه که پایه‌ی بلنډ بکهینهوه یاخود نزمی بکهینهوه. چونکه ئەو پالەوانانه‌ی که خویمان له‌ناویا بهخت کردوه، به‌مردوو و زیندوویناوه، ئەوه‌نده‌یان به‌رز و پیرۆز کردوه، هه‌یجیان بۆ ئیمه نه‌هیتشتۆتهوه. جیهانیش که‌میک نه‌بی، ئەوه‌ی له بیرنامینی که ئیمه لیتره‌ی ئه‌یلین، به‌لام هه‌رگیز ئەوه‌ی له‌بیر ناچیتتهوه که ئەو پالەوانانه کردوویناوه. «ئیمه‌یش که زیندووین، وا هه‌ڵ ئەگرئ، که لیتره‌دا خویمان ترخان بکهین بۆ ئەو کاره پیرۆزه‌ی که ئەم جه‌نگاوه‌رانه تیکۆشاون بۆ سه‌رگرتنی و تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره‌یش نزیکیان خستۆتهوه له ئامانج. به‌لێ وا هه‌ڵ ئەگرئ که هه‌موو ژبانی خویمان ترخان بکهین بۆ ته‌واوکردنی ئەم کاره گه‌وره‌یه. ئەبێ له‌و مردوو به‌رێزانیه‌وه، دلسۆزییه‌کی بێ ئەندازه‌ی فیتر بین بۆ ئەو بیروباوه‌یه‌ی که هه‌رچیبه‌کیان له ده‌ست هاتوه. له دلسۆزی، تیاياندا بهخت کردوه. هه‌روه‌ها ئەبێ بریارتی ته‌واویش بده‌ین که نه‌هیلین گیانی ئەو مردووانه به‌فیرو پروات، به‌یارمه‌تی خوایشه‌وه، ئازادی ئەم نهته‌وه‌یه سه‌رله‌نوێ زیندوو بکرتتهوه، له‌سه‌ر زه‌ویشدا ئەو فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ی نهته‌وه‌یه له‌ناو نه‌چت، که نهته‌وه دروستی ئەکات، له‌به‌ر چاکه‌ی نهته‌وه».

له سالی ۱۸۶۴دا ماوه‌ی سه‌رۆکایه‌تی (لینکۆلن) ته‌واو بوو. به‌پیتوبستی زانی که جارتیکتیش خوێ بۆ پالاییتتهوه. بۆ ئەمه‌ی هه‌لسو‌راندنی کاروباری فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ی. له‌و کاته پرتنه‌گۆچه‌له‌مه‌یه‌دا بخاته‌وه سه‌ر ئەستۆی خوێ، که لێ پرسینه‌وه‌ی سه‌ره‌تاییبه‌که‌ی له‌و ئەکرئ. گه‌لێک که‌سی تریش چوونه جه‌نگی هه‌لژارده‌وه. یه‌کێک له‌وانه سه‌رکرده (ماکلیلان) بوو. ئەوانه به‌هه‌موو هه‌رتیکیانوه هورووژمیان ته‌برده سه‌ری و توانج و پلاری توندوتیژیان تی ئەگرت. له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشا، جیگای ئەوه‌نده گه‌وره بوو له‌ دلی هاونیشتمانه‌کانیدا، ئەو هه‌موو به‌ره‌نگاری کردنه کاری لێ نه‌کرد. دوایی ۲۱۳ ده‌نگی به‌رکه‌وت، به‌رامبه‌ر ۲۱ ده‌نگ که دوژمنه‌کانی، هه‌موویان، پیکه‌وه. به‌ریان که‌وت.

جه‌نگه‌کانی سالی ۱۸۶۴ و ۱۸۶۵، جه‌نگی دوایی بوون. به‌شی ژوو‌روویان تیا سه‌رکه‌وت، که ئەرک و نازارتیکی زۆری تووش بوو. ئەویش به‌هۆی هونه‌رمه‌ندیی چهند سه‌رکرده‌یه‌کی زرنج و کارگوزاره‌وه بوو که (لینکۆلن) باشی هه‌لژارده‌بوون. وه‌ک (شیرمان) و (شیرایدان) و (پۆتله‌ر) و (میاد) که پالەوانی شه‌ری (گیتسبورگ) بوو، له سه‌روو ئەوانه هه‌موویشیانوه هه‌لکه‌وتوو‌یه‌کی تر هه‌بوو، ئەویش وه‌ک (لینکۆلن) له بۆره پیاوان هه‌لکه‌وتوو، به‌چه‌شنی ئەو خاوه‌نی بریار و کارگوزاری خوێ بوو، ناوی (بۆلبسیس گرانت) بوو، که یه‌کێک بوو له سه‌رکرده هه‌ره گه‌وره‌کانی جیهانی تازه.

(بۆلبسیس گرانت)، ره‌نجیکی زۆری دا له‌پینا و به‌جێ هه‌ینانی ریتوشوینی دانانی ئەو جه‌نگه‌دا که سه‌ره‌ک کۆمار پینشیا‌زی بۆ کردبوو. ریتوشوینی ئەو جه‌نگه‌یش ئەوه‌بوو که چوارلای له‌شکری ریککه‌وتوو بگیری و له ده‌ریادا ته‌نگه‌تاو کرئ، هه‌ر له (ساوت کارۆلینا)وه که له ژوو‌رو دایه، هه‌تا (فلۆریدا) که که‌وتۆته خواروه‌وه. ئەویش بۆ ئەوه‌ی په‌کی بزوتنه‌وه‌ی بازرگانی به‌شی خواروو بخرئ له‌گه‌ڵ ده‌ره‌وه‌دا، تا له‌ رووی ئابوورییه‌وه ته‌نگه‌تاو بی و ناچاربی به‌خۆ به‌ده‌سته‌ودان. جا له‌به‌ر ئەوه‌ی که هه‌رتی ده‌ریایی به‌شی ژوو‌رو گه‌وره‌تر بوو، ئەم سه‌رکه‌وتنه به‌ئاسنتر پیک هات. که‌ره‌سته‌ی پیتوبستی ژبان له به‌شی خواروو‌دا. تا ئەهات که‌م ئەبووه‌وه. هه‌ژاری و سه‌رگه‌ردانی ده‌ستی به‌سه‌ردا کیشان. یارمه‌تی ناردنیش بۆ له‌شکره‌کیان وای لێ هاتبوو له‌ زه‌دا نه‌ما‌بوو. بی‌جگه له‌وه چوارلاگرتنی ده‌ریاییه‌یش، چوارلاگرتنیکي سه‌ر زه‌ویش ده‌ستی پێ کردبوو^(۱).

ئەم چوارلاگرتنه‌یش له پيشدا زۆر فراوان ده‌ست پێ کرا. پاشان به‌ره، به‌ره بچووک کرایه‌وه تا وای لێ هات یه‌کی گرت. هه‌رچه‌نده (جفرسن داکیس) سه‌رۆکی فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ی ریککه‌وتوو و (لی) سه‌رکرده‌ی له‌شکره‌که‌ی، ره‌نج و ته‌قه‌لایه‌کی زۆریان دا و، شه‌روشه‌رتیکی به‌جگار توندوتیژیان کرد و بۆ پاراستنی خویمان، سه‌ری نه‌گرت.

ئەم سه‌رکه‌وتنانه، پالیان نا به‌ (ئه‌براهام لینکۆلن)وه که هه‌نگاوێکی یه‌جگاری بنی، له‌پینا ئازادکردنی به‌نده‌کاندا چونکه ئەو نامه‌یه‌ی له جاری پيشوودا بلاوی کردوه، به‌ئامانجی خوێ نه‌گه‌یشت، سه‌بارته به‌وه‌ی که له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتیکی یاسا ده‌رکرده‌وه ده‌رنه‌چوو بوو، که مافی هه‌بێ فه‌رمانی و ده‌ربکات. له‌به‌ر ئەوه له (کۆنگرێس)ی خواست. که ده‌ستوو به‌جو‌رتیکی و راست بکاته‌وه که به‌نده‌گه‌ری تا سه‌ر به‌ریه‌ست

(۱) چوارلاگرتن: ئابلۆقه (حصار).

بکات. (کۆنگریس) یش ئەم راستکردنە وەبەهەمانگی یەکەمی سالی ۱۸۶۵ دایا، بەلام لە پاش ئەوەی گەشتوگۆبەهەمانگی زۆری لەسەر کرا. پاشان پریارە کە رەوانە کرا بۆ هەموو خاکەکان، تا ئەگەر پەسەندیان کرد بێتە یاسایەکی فەرمانیە. خاکەکانی تریش، تا لەشکری بەشی ژووروو بەتەواوەتی بەسەر هی بەشی خواروودا سەرنەگەوت پەسەندیان نەکرد. ئەو کاتە یش ۱۸/۱۲/۱۸۶۵ بوو.

لە ۱۸۶۵/۳/۴، (واشینگتۆن)، ئاھەنگی گێرا بەبۆنە سەرۆکایەتی تازە سەرۆکی کۆنەو. لەم ئاھەنگەدا، سەربازانی قۆلەرەشەکانیش بەشداریبون، کە ئەمە یەکەم جاریان بوو لە ژبانی ئەمریکادا لە ئاھەنگی فەرمانیە واییدا بەشداریبە، کە (ئەپراھام لینکۆلن) ھا تە ئاھەنگ گێرەکانەو، کە بۆ پیرۆزیایی کردنی ئەو و شادمانی پێشاندان بۆ سەردەمی تازە ئەو کۆبووبوونەو، و تازی خۆی بدات، ھاوئیشتماننێهەکان کە بەدڵ خۆشیان ئەویست و دڵسۆزی بوون، زۆر پێیان ناخۆش بوو، کە ئەو لەو تەمەنی پەنجاشەش سالییەدا، بەو جۆرە پیر بووبوو: پشتی کۆمارییەو، کز بووبوو، دەموچاوی گەشییەکی نەمابوو ئازاریکی سامناک لە دەموچاویا ئەبێنرا، رەنج و کۆرەوهری و ئەرک و ئازار چرچ و لۆچی تیا دروست کردبوو، ئەو ئازار و سامناکەیش کە لە چاوە چاکەکانیا ئەبێنرا وەک وینە ی رۆژئاوا دەرئەگەوت. (لینکۆلن) لەو ئاھەنگەدا و تازی دا و گوتی:

«ئێمە هیوادارین بەخوا و، لی یشی ئەپارێنەو بەدڵ، کە ئەم شەرە بێ ئامانە بەم زوانە بپێتەو. بەلام ئەگەر خوا حەزی بەو کرد کە ئەم شەرە نەبێتەو، هەتا هەرچی سامانییک بەرەنجی شانی دووسەد و پەنج سالی ئەو بەندەیانە کۆبۆتەو، لەناویچی، هەتا ئەو خۆینە شیری ئەپێتێ، گوناھی ئەو خۆینە بشوواتەو کە قەمچی رۆاندویتی، ئەوساکە پێویستە لەسەرمان ئەو پەندە دووبارە بکەینەو کە سێ هەزار سال لەمەو پێش گوتوویەتی: «سزادانی خوایی پرە لە راستی و دادپەرەری!» «بام هەر لەسەر کردەوی خۆمان برۆین تا ئەگەین بەئامانج، بێ ئەمە قین لە کەس هەلبگرین، چاکە بکەین لەگەڵ هەمووان. بەلام ئەگەر خوا شتیکی راستی پێشاندا، پێویستە بەهەموو هیز و توانایە کمانەو بیپارێزین. بێ گومان خوا هەر پاداشمان ئەداتەو، ئاشتی ئەکەوێتەو ناو نەتەو کەمان، ئەشگەینە ئاسایشیکی دادپەرەرانە لە ناوێند ئەم نەتەو بێ و نەتەو کانی تری جیھاندا».

لەو رۆژە بەھارە جوانەدا، هەر لە بەیانی زوووەو، وردە باران ئەباری تا ئەوسا. بەلام لەو کاتەدا (لینکۆلن) ئەم وشە پیرۆزانە لە دەم ئەهاتە دەرەو، کە قسەکانی

پێغەمبەرەکانی پێشوی بێر ئەخستەو، کە خواناسییەکان پالی پێو ئەنان بۆ خەبات کردن لە پێناو ئازادی نیشتمانەکانیان و کامەرانیی نەتەو کانیاندا، تیشکیکی رۆژ لەناو هەورەکانەو دەرھات و کۆرێ ئاھەنگەکی رۆشن کردەو و خۆیدا لە روو زەرەدەلگەرەو پر ئازارەکی، پێشنگی دا، وەک مۆژدە سەرکەوتنیکی گەورە هیئابی، وابوو...

سەرگەوتن

ئەو کەمەندە کە لەشکری کۆمار لە لەشکری رێککەوتووەکانی گیر کردبوو، تا ئەهات زۆرتر تەنگەتاوی ئەکردن، تەنانەت بەرە شەر گەیشتە نزیکی (ریشمۆند)ەو. (لینکۆلن)یش، بەلگەبەکی تازە پێشان دا بۆ گەورەیی خۆی و دڵ فراوانی. دەستی درێژ کرد بۆ دۆژمنەکانی. لیتی خواست کە خۆیان بدەن بەدەستەو. بەلام ئەوان دەستەبرایانەکی ئەویان نەگوشی. مەرجه کانیشیان پەسەند نەکرد، کە بریتی بوون لە ئازادکردنی بەندە و گەرانەو بۆ یەکیستی. ئینجا کە چوو دلییەو، بازرگانانی قۆلەرەش و دەس و پێوئەکانیان، بەزۆر نەبێ، مل دانانەو پێن و، واز لەو ناز و جیازە ناھێن کە بەزۆرۆستەم دەستیان کەوتوو، فەرمانی دا بە لەشکرەکی، هورۆژم بێنە سەر (ریشمۆند). زۆری پێ نەچوو، لە ۱۸۶۵/۴/۳ دا بەدەستەو.

سەرۆک (دافیس) و سەکرده (لی)، شارەکانیان بەجێ هێشت و فەرمانیان دا کە هەرچی کۆگا و دەزگایەکی گشتیی تیا هەبە بیان سوتین تا داگیرکەرەکان کەلکیان لی نەبێن. ئاژاوە کەوتە ناو شارەکەو. ئاگری تیا بەریووەو. دز و بەدکارەکان بەرەللا بوون، دەستیان کرد بەخراپەکردن. زۆر کەس وای ھا تە پێش چاوە کە شارەکە سەرئەنگرێ ئەبێ. بەلام زۆری پێ نەچوو، دەنگی ساز و ئاوازی لەشکری کۆماریان بەر گوتی کەوت، پێش لەشکرەکانی چاوپێکەوت کە بریتی بوو لە قۆلەرەشەکان کە زۆرەیان لە بەندەکانی شارەکە خۆی بوون، بەسەرلێندی و سەرکەوتوویییەو ھا تە ناو شارەو. دەمو دەست یاسایان خستەو جیتی خۆی، ئاسایشیان دامەزراندەو. ئاگرەکانیان کۆژاندەو. بریندارەکانیان رزگار کرد. دەرۆنی هەمووانیشیان دامرکاندەو.

(لینکۆلن) چوو ناو ئەو پایتەختەو کە پێنج سال پێیەو خەریک بوو ئینجا شکاندی، بەلام بەساکاری پیاویکی گەورەو، ئەو کەسە کە ئەیەوی لەناو دەرۆنیا گەورەیی، نەک بەرووکەش و کەشوفش و خۆی گەورە پێشان دا. لە دە سەرباز و ئەفسەرێک بەولواو کەسی لەگەڵ نەبوو. کۆمەلێکی یەجگار گەورە ھا تەبوون، بێبێن، زۆرەیان قۆلەرەش

بوون، قولهرهشی خواروو، که چند کاتیک لهوهپیش بهندهبوون و له پاش شکانندی شماره که پیوهندی ئهوانیش پچریترا. هه موویان بههله داوان ئهچوون بهرهو پیری مهسیحیهی که خویان، بههستی که ههستی ئاینیهوه پهلاماری دهستیان ئه دا ماچی بکهن، ئه ویش بهه موو شیرینی و دلسوژییه که دهستی ئه گوشین.

نیشتمانپهروهی مهزن هه موو پشم و تین و ریسواکردن و ناپاکیهی که دوژمنه کانی خۆی له بیر چوهوه، ئه یوست یه کیتی نیشتمانه که یه هیتتر بکات، برینه کانی سارپژ بکات؛ له ۱۸۶۵/۴/۹ دا گه رایهوه (واشنگتون). هیشتا نه گه یشتبووه ئه وئ، پینی راگه به نرا که سه رکرده (لی) به خۆی و بیست و پینج هه زار سه رباز و ههوت سه د و په نجا توپه وه خۆداوه به دهسته وه؛ که واتای ئه وهش ئه وه بوو شه ری خۆمالی بره وه.

پینج رۆژ به سه رچوو، هه مووی پر بوو له شادمانی به سه رکه وتن و دلخۆشی به ئاشتی و سه رسورمان له گه وهی ئه وه سه رۆکه ی که توانی نیشتمان یه ک بخاته وه و شوره یی به نده گه ری لی بسرپته وه. گه شکه داریی هاونیشتمانه کانی له گه ل زیندبوونه وه ی سروشت له گۆره قوله که ی زستانیا و سه رخۆشی به هار که به دهست بلاوی خۆی ئه وه دشت و ده ری پر کردبوو له گول خونچه ی زیرین و زوبین که به خۆینی ئه وه سه ربازه جوانه مه رگانه ئا و درابوون، ئه وانه هه موو تیکه لی یه کتر بوو بوون. له باخه کانی (خانوی سپی) یشدا، به هار، په ره کانی گول زه نه ق و گول سه سونه ی کردبووه وه، بۆنه خۆشه کانیانی به ئاسماندا بلا و کردبووه وه.

له رۆژی شه شه مدا، ریکه که وتی ۱۸۶۵/۴/۱۴، (لینکۆلن) له خه وه خه به ری بووه وه. دلی پر بوو له هه سته مرۆقایه تییه بلنده کان. فه رمانیکی مۆر کرد، یه کتیک له وانه ی که بریاری کوشتیان درابوو، به خشی. پاشان کاتیکی به سه ر برد له گه ل هه ردوو کوره که یدا؛ (رۆبیر) که له شه ر گه رابوه وه، (تادی بچووی لال). پاش نیوه رۆیش له گه ل ژنه که یدا به گالیسه که گه رانیکی بچووی کرد. پاشان پیکه وه چونه (ته ماشاگای فۆرد) له گه ل هاورپیه کیدا که ناوی (راتبون) بوو له گه ل ده زگیرانه که یدا (هاریس)، که کچی یه کتیک بوو له ئه ندامانی کۆری ریش سپیان. ئه ویش بۆ بینینی ئاهه نگیکی لاسایی کردنه وه بوو که به بۆنه ی بیره وه ری گیترا نه وه ی که لاتی (سمتر) هه وه ئه کرا، له لایه ن له شکر کۆماره وه. که سه رۆک گه یشته ژوره تابه تییه که ی خۆی هوار و چه پله ریزان دهستی پین کرد، له نا و هۆله که دا دهنگی ئه دایه وه. ده سته ی ساز و ئاوازی گۆرانی نیشتمانیان دا به گوپی هه موواندا، به ناوی پیشوازی سه رۆکی گه وره وه ئینجا ئاهه نگه که ییش دهستی پین کرد. له

کاته دا که لینکۆلن و ژنه که ی و هه ردوو میوانه کانی خه ربکی سه یرکردنی لاسایی کردنه وه که بوون، پشتیان له ده رگای شانسینه که بوو، ده رگاکه که میک کرایه وه، زه لامیک خۆی هاورپشته ژوره وه، ده مانچه یه کی به ده سته یه گرتبوو، په لاماری سه رۆکی دا و ده مانچه که ی ناراسته ی که لله ی کرد و گولله یه کی پیوه نا.

ئه و کابرایه، له پاش ئه وه ی ئه و که تنه گه وره یه ی کرد، خۆی فری دایه خواره وه سه ر ته ختی ته ماشاگه که، بۆ ئه مه ی را بکات (رایتون) ئاگای له خۆی بوو چاکه ته که ی راکیشا، پییه کانی تاوانباره که له تیلاکانی ئه و ئالایانه که وت که شانسینه که یان پین رازا بووه وه. کابرا که وته خواره وه سه ر ته ختی ته ماشاگه که، به لام ئه ژنویه کی شکا، له گه ل ئه وه شا راست بووه وه و پرووی کرده ده رگایه ک له ده رگاکانی ته ماشاگه که. خه نجه ریکی له که مه ری ده رهینا بوو، ئه یقیژاند: «قوربه سه ر ئه و که سه ی نزیکم ئه که ویتته وه». ده م راستی ته ماشاگه که به رده می لی گرت بیوه ستنی، ئه وه نده ی نه برد که وت به سه ر زه ویدا، تاوانباره که ی خه نجه ریکی لی دابوو، له و کاته دا که ئه م بازی دایه نا و راره وه که وه، بۆ ئه مه ی له ده رگای یشته وه له ته ماشاگه که به چپته ده ره وه، هاورپیه کی خۆی به دوو ئه سپه وه چاوه روانی ئه کرد، که ده رباز بوو، هه ردوو کیان به په له سواری ئه سپه کان بوون و تییان ته قاند، دایانه غار، تا له چاو ون بوون.

له پاش ئه مه ی تاوانباره که ناسرا، سه ربازه کان و هاونیشتمانه کانی تریش، به دوویدا چوون، بیگرن. له پاش چند رۆژتیک شوین پییان دۆزییه وه. له نا و گه وورپیکی ئاژده لدا بوو، چوار لایان لی گرت، ترساندیان که خۆی بدا به ده سته وه. به لام به قسه ی نه کردن. ئه وانیش ئاگریان به ردا یه چشتیره که ئه مجاره ییش خه ربک بوو هه را بکات، له ده ستیان ده ربازی. به لام بۆی نه چوه سه ر. به گولله ی یه کتیک له سه ربازه کان که وت و گیرا.

ئه م پیاوکۆزه، لاسایی که ره وه یه کی زۆر هونه رمه ند بوو، ناوی (جۆن وایلز بوت) بوو. هه ر له زووپیکه وه، بریاری دابوو له دلی خۆیدا، که (لینکۆلن) بکۆژی، سه به ارت به وه ی که زۆر هۆگری به شی خواروو بوو. له پیشدا رتوشوتیتیکی وای داناوو، که (لینکۆلن) بفرینتی و به بارمته دایبنتی لای دانیشستوانی به شی خواروو. به و مه به سه ی که له گه ل فه رمانیه وایی ئه مریکادا بکه ونه گفتوگۆوه، بۆ ئه مه ی به چند مه رجیتیکی باشه وه بۆ خویان په یماننامه ی ئاشتی له گه لدا به ساتن. بۆ ئه م مه به سه چه ند لاسایی که ره وه یه کی پین فه رمانی له خۆی کۆ کرده وه. به لام هه یچ جاریک ئه مه ی بۆ نه چوه سه ر. چونکه هه رچه ند لاسایی که ره وه کان خویان لی مات ئه دا، له و رینگا چۆل و هۆله دا که ئه چوو بۆ شه ره

بچکۆله کهی (برایانتاون)، بۆ ئەمەیی که هات بۆ گەران، هەلکۆتە سەری، بیگرن و بیفرین، ئەو بەرپیکەوت شتی وای بۆ ئەهاتە پیشەووە که نەتوانی بچۆ ئەو گەرانە بکات. لەبەر ئەوە (بوت) رقی هەستا و سویندی خوارد که له یه کهم هەلدا بۆی هەلکەوت بیکوژی. ئینجا که رۆژنامهکان بلایان کردووە، سەرۆکی کۆمار دیتە (تەماشای فۆرد) بۆ ئەمەیی ئاهەنگی لاسایی کردنەووە ببینێ، سەرکردە (گران)یش له گەلیا ئەبێ، ئەمەیی بەهەل زانی، بریاری دا که (لینکۆلن) و (گران)یش، هەردووکیان پیکەووە بکوژی.

بەلام سەرکردە (گران) و ژنەکهی، بیانویان هینایەووە بۆ سەرۆک کۆمار که ئەو شەو هەڵبەت ناکرێ له گەلیا بێن بۆ ئەم ئاهەنگە، لەبەر هۆیه کی خیزانی ناکاو. تاوانبارە کهیش هەر ئەو نەو نەو پێ کرا که بەتەنیا (ئەبراهام لینکۆلن) بکوژی. که تەنە که له چەند هەناسە یه ک دا کرا. تەنانەت تەماشاکەرانی ش که کوتوپر، له بەزم و رەزمی کی پیکەن هینەرەو، کهوتنە ناو گەورەترین مەرگەساتەو، تا ماو یه ک سەر سام و گێژوێژ مانەو. که گولله که، کهوت له کهللهی (لینکۆلن)، (لینکۆلن) تەکانی دایه خۆی راست بێتەو، بەلام زۆری پێ نەچوو کهوت بەسەر کورسییە کهیدا، وەک درەختی کی گەورە که بەتەور پراپیتەو و بکهویتە سەر زەوی. پاشان، ئەو نەو خوینی لی رۆیش، له هۆش خۆی چوو. سەربازەکان بەهەل داوان هاتن و هەلیان گرت بۆ خانووی بەرگ دروویه ک، که له پال تەماشاخانە کهو بوو، بۆ ئەمەیی چاره یه کی بکەن. بەلام پزیشکەکان، دامابوون نەیان ئەتوانی هیچ بکەن. چونکه گولله زۆردارە که، بەر میشکی کهوتبوو. لەبەر ئەو هێچ چاره یه ک نەئە کرا، هێچ هیوایه کی چاکبوونەو هشی نەبوو. چەند کاتی کی کهمی پێ چوو، که ئەو دلە گەورە و فراوانە، له لیدان کهوت و، میژوو بوو بەخاوەنی!.

خاکه کانی ئەمریکا بۆ ئەو کورەیان دەستیان کرد بەشین که له پاشدا بۆیان بوو بەباوک و ناکۆکی له ناویاندا لابرد و یه کیتی بۆ پیکهینان. قۆله رەشەکان له پیش هەمووانەو بوون ئەرۆیشتن له پیش تەرمه که یه و، تەرمی مەسیحه که یان، که ئەبرا بۆ هەواری دوا یی له (سپرینگفیلد) دا.

دۆست و دوژمن، هەردوویان له شینی ئەو پیاو هەو ریه دا یه کترین چاوپیکهوت، شینی ئەو پیاو هەی که ژبانی خۆی بهخت کرد له پینا و یه کیتی و برایه تی ئەواندا.

زەنگی کلیساکان هەموویان بەهەموو جۆره ئاینیکیانەو، زرنگانەو بەدەنگی کی پر له

داخی سامناکهو، لەبەر شینی ئەو پیاو هەی که هەرچەندە سەر به هێچ کلیسیا یه کیان نەبوو بەلام له هەرە گەورەتر ئەو که سانه بوو که له سەر رینگای خۆشه و بیستی و کردووه شیرینی و برایه تی و یه کسانی ئەرۆیش.

له لینکۆلن بەدواوه

پێویستە له سەرمان بزاین، که له دوا پرانەو هەی شەری خۆمائی و کوشتنی (ئەبراهام لینکۆلن)، چی به سەر قۆله رەشەکاندا هات.

بەپیتی ئەو راستکردنەو هەمی سیانزەهەمی دەستوورە، که (لینکۆلن) پێشینیازی کردبوو و (کۆنگرێس) و خاکه کان له ۱۸/۱۲/۱۸۶۵ دا پەسەند کردنیان تەواو کردبوو چوار ملیۆن بەندە له ئەمریکا دا، له ئەنجامی ئەم شەرەدا، ئازادکرا. هەرەو ها کور و نەو هەی ئەوانەیش ئازادکران، که لهو دوا بە ئازادی له دایک ئەبوون.

دەرۆیشەکانی (لینکۆلن) بەمەندەیش وازیان نەهینا، که تا سەر یاسای بەندە گەرییان له ناو برد. هینایان کۆنگرێسیان خسته سەر بریاردانی دوو راستکردنەو هەی تر که بەراست کردنەو هەمی چواردهەم و پانزەهەم ئەناسران، که بەپیتی ئەوان قۆله رەشەکان بوون بە ئەمریکیی، له هەموو مافی کی شارستانی و فرۆفیلبازیش وەک ئەمریکا ییبه سپیبه کانیان لی هات.

بەلام، له راستیدا، ئەم دوو راست کردنەو هەمی دەستوورە، کاریان پێ نە کرا. هەرچەندە قۆله رەشەکان، له دەست بەندە گەری رزگارکران و ئیتر وەک که لوپه ل نە ئەکران و نە ئەفرۆشران، که ئەو هیش کاره ساتی کی گرنگ و گەورە بوو له میژووی یه کیتی ئەمریکا دا، پووی دا، بەلام بەلای زۆری هەو نیشتمانەکانی ئەمریکا و، بەتایبه تی دانیشتووەکانی بەشی خوارو، ئەوان هەر بەچاوی بەندە یه کی زەوی تەماشای ئەکران، و اتا قۆله رەشەکان هیشتا هەر سووک و ریسوا تەماشای ئەکران.

مامۆستا (فرحات زیادة) و مامۆستا (ئیبراهیم فریحی) له نووسینه که یاندا که ناوی (میژووی نەتەو هەمی ئەمریکا) یه و تازه له سەر ئەرکی زانستگای (برنستۆن) ی ئەمریکی چاپ کراوه، ئەلین:

«جاری واهیه، رەوشت و خوو له گەل یاسادا ریک ناکهون و به سەریشیا زال ئەبن. گێروگرتی قۆله رەشەکانی خاکه کانی بەشی خوارووی ئەمریکا یه لێم بابەتە یه. هەرچەندە له ناو راست کردنەو هەمی چواردهەم و پانزەهەمی دەستووردا ئەو مافه دراوه

به قول پره‌شه‌كان كه دهنگ بدن له هه‌لبژاردندا، له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌وه‌واییه‌كانی به‌شی خوارووی ئه‌م‌ریکاوه، هه‌موو به‌ره‌ه‌لست‌تیک خراوته به‌رده‌میان، بۆ ئه‌مه‌ی نه‌هیتلن ئه‌و مافه‌ی خۆیان به‌کار به‌یتن. دایانناوه له‌سه‌ریان كه باجی نازادکردنی خۆیان بدن، یاخود بچنه ناو تاقیکردنه‌وه‌ی خۆتندنه‌وه و نووسینه‌وه، یان په‌کتیک له‌برگه‌کانی ده‌ستوور لیک بده‌نه‌وه. له‌گه‌ل گه‌لێک شتی تردا.

ئه‌مه راسته كه ئه‌م یاسایانه بۆ هه‌موو كه‌سی‌كن، فه‌رمانه‌وه‌وان به‌سه‌ر په‌شیش و سپیشدا. به‌لام نابێ، په‌ی به‌وه نه‌به‌ین، كه به‌كاره‌یتانیان، ته‌نیا، هه‌ر قوله‌په‌شه‌كان و چینی هه‌ژاری سپییه‌كان ئه‌گریتته‌وه. كه‌واته هه‌له ئه‌كه‌ین، ئه‌گه‌ر وایزانی كه (مافی ده‌نگدان)، له به‌شی خوارووی ئه‌م‌ریكادا، به‌یه‌كسانی ئه‌روات به‌رپه‌وه له‌ناو هه‌موو دانیش‌توه‌كانیدا، چونكه ئه‌و وه‌ك به‌شی ژوو‌رووی ئه‌م‌ریكا نییه.

په‌یوسته ئه‌وه‌یش بگوتری، كه له راستیدا، په‌كسانی ته‌واو له ناوه‌ند قوله‌په‌ش و سپییه‌كاندا، له‌ناو هه‌یج خاك‌یکدا نییه. قوله‌په‌شه‌كان، له رووی ئابوورییه‌وه، له دواوه ئه‌رۆن. تیکه‌لیی كۆمه‌لایه‌تیش له ناوه‌ند هه‌ردوو په‌گه‌زدا (په‌ش و سپی) تیکرا نییه. ئه‌م كه‌ینه‌وه‌به‌ینانه، له‌ناو خاكه‌كانی به‌شی خواروودا به‌ته‌واوته‌ی هه‌ست پێ ئه‌كری. له‌و خاكانه‌دا، نه‌هیتلن قوله‌په‌شه‌كان له‌ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌كان و ئۆتۆیۆسه گشتییه‌كاندا دابنیشن به‌ته‌نیش‌ت سپییه‌كانه‌وه. گه‌ره‌كه‌كانیان، بازاره‌كانیان، په‌رستگا‌كانیان، ده‌زگا‌كانیان، هه‌موو به‌جۆی دامه‌زران، دوورن له‌ هی سپییه‌كان!».

ئیمه‌یش ئه‌توانین ئه‌وه‌ی بخه‌ینه‌ سه‌ر، كه قوله‌په‌شه‌كان، به‌ره‌ه‌لستیان بۆ دانانری كه نه‌هیتلری مافی ده‌نگدان و هه‌لبژاردن به‌کاربه‌یتن، به‌ل‌كو له راستیدا، به‌زۆر له‌و مافه‌یان په‌نجه‌رۆیان ئه‌كه‌ن. له راستیدا ئه‌وانه توشی ته‌نگ پێ هه‌لچینیکی زۆر توندوتیژ هاتوون، رقیکی په‌گه‌زایه‌تی زۆر كۆنه‌په‌رستانه‌یان له‌گه‌لدا به‌کار ئه‌هیتری. ئیستایش ئه‌و خوه‌ ماوه، كه هه‌ر قوله‌په‌ش‌تیک هاونیش‌تمانییه‌کی سپی تووره‌ بكات، له‌ نزیکترین جیگادا ئه‌كری به‌داردا تا ئه‌م‌ری! یاخود هه‌ر قوله‌په‌ش‌تیک به‌چاویکی خراب سه‌یری ئافره‌تیکی سپی بكات، كه ژنه‌كه پیتی خۆش نه‌بوویت، به‌رده باران ئه‌كری! سه‌یر ئه‌وه‌یه، كه ته‌نانه‌ت سه‌رمایه‌داره‌كانیش، كه له سه‌روو هه‌موو كه‌سیكه‌وه بوون بۆ خه‌بات‌کردن له‌پیناو نازادکردنی به‌نده‌كاندا، له‌به‌ر داماوایی كارخانه‌كانیان له‌سه‌ر كریكار، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا كه قوله‌په‌شه‌كان نازادكراون، ئیستاكه ئه‌وانیش، له سه‌روو هه‌موو كه‌سیك بۆ

په‌ره‌پێدان به‌رقه‌به‌ری په‌گه‌زایه‌تی، كه ئه‌وه‌په‌ری ریسواکردن و بێ ده‌سه‌لاتیان پێ ئه‌نوئیری. ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه، كه ته‌نگ پێ هه‌لچینیان له‌م شپه‌یه‌دا، له ژبانی گشتیان دوور ئه‌خاته‌وه، ناچاریشیان ئه‌كات كه له كارخانه‌كان و كانگا^(١)كاندا به‌كه‌مترین كری فه‌رمان بکه‌ن، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی له برسا نه‌مرن. بیجگه له‌وه‌یش، رق بزواندنی په‌گه‌زایه‌تی، ئه‌بێ به‌هۆی ئه‌وه‌ی كه كریكاره سپییه‌كان و كریكاره په‌شه‌كان یه‌ك نه‌گرن و خه‌باتیش نه‌كه‌ن له‌پیناو مافه‌کانی كۆمه‌لایه‌تی و به‌رزکردنه‌وه‌ی بارستایی ژبانی ئابووریاندا.

به‌لام قوله‌په‌شه‌کانی په‌كیتی ئه‌م‌ریكا، كه ژماره سه‌ری ئیستایان ئه‌گاته چوارده ملیۆن كه‌س^(*)، و اتا ئه‌بئه یانزه به‌ش له سه‌د به‌شی دانیش‌توان، ئیستاكه، له دینییان زۆتر وریا و خۆتنده‌وارن، له‌و نازاردانه‌ی كه توشیان دێ بۆ دهنگ نابن، به‌په‌وشت و خوی كۆمه‌لایه‌تی ئه‌م‌ریكا دانامرکی، هه‌تا یه‌ن خه‌بات زۆتر ئه‌كه‌ن له‌پیناو به‌رزکردنه‌وه‌ی بارستایی ئابووری و فرۆفیل‌بازیان. هاونیش‌تمانه سپییه تیگه‌یشتوه وریا و رۆشنیبه‌ره‌كانیشیان له‌و خه‌باته‌یاندا یارمه‌تییان ئه‌ده‌ن. چونكه ئه‌وانیش خۆیان به‌خاوه‌ن كه‌له‌پووری نامه‌كه‌ی (لینكۆلن)ی گه‌وره دانه‌ین، له شۆرش‌ی بیرو، له خه‌بات‌کردندا، له پیناو ده‌ست‌كه‌وتنی مافه‌کانی مرۆفایه‌تیدا.

وته‌ی هه‌لبژاردنی ئه‌براهام لینكۆلن

* هه‌ر مالتی، دووبه‌ره‌کی تیاپی، کاری سه‌رناگری. ئه‌گه‌ر ئه‌م فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ش هه‌روا نیوه‌ی نازادپێ و، نیوه‌ی به‌نده‌پێ، تا سه‌ر ناژی.

* بیروباوه‌ری، فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ی کردنی نه‌ته‌وه به‌سه‌رخۆیدا، بیروباوه‌ریکی راسته. بێ گومانیشم له‌وه‌ی كه بیروباوه‌ریکی راسته و هه‌تا سه‌ریش به‌راستی ئه‌م‌یتته‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر قوله‌په‌ش به‌مرۆف دابنری، ئایا ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و بیروباوه‌ره راستی تیاپه، ئه‌گه‌ر هاتوو ئیمه ئه‌ومان له فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ی کردنی به‌سه‌ر خۆیدا به‌ش پراو کرد، ئه‌مه واتای ئه‌وه ناگه‌پینتی كه ئیمه ئه‌و بیروباوه‌ری فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ی کردنی نه‌ته‌وه‌یه‌مان شكاندوووه؟

كاتی كه پیاوی سپی په‌نگ فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ی به‌سه‌ر خۆیدا ئه‌كات، ئه‌وه به‌جیبه‌جی کردنی

(١) كانگا: كان (منجم).

(*) به‌پیتی بلاو‌کردنه‌وه‌کانی په‌كیتی ئه‌م‌ریكا، ئیستاكه ژماره سه‌ری ئه‌و قوله‌په‌شانه بیست و دوو ملیۆنه. (وه‌رگێتی).

بیروباوهری گه ورهیی نه ته وه دانه نری. به لام کاتی که فرمانره وایی به سهر خۆیدا نه کات و به سهر یه کیتی تریشدا نه یکات، به وه له گه ورهیی نه ته وه تیپهر نه کات: له راستیدا زۆرداری نه کات.

هممو نه ته وه به ک، له ههر شوینیکدا بی، نه گهر ئاره زووی کرد و زانی پیتی هه ل نه سوپی، مافی هه به بچی به گژ نه وه فرمانره وایی به دا که به کاری نابهت، ئینجا که نه وه لابر، نه وه فرمانره وایی به دامه زرتینی که به که لکی دیت.

* ئیوه که خووتان گرت به وه وه خه می که سی تر نه خۆن که مافی نه خۆن، له راستیدا به وه سهر به خۆیی راسته قینهی خۆتان ون نه کهن، خۆبشتان نه کهن به پاروو به ک بو ههر زۆرداریک که له ناوتاندا خۆی ده ربخات.

* له ناو نه وه که سانه دا که وریان و دلچاکن، هی وا ههن که نه وه نده به کارن، ههر فرمانیکیان بدرتته ده ست، هه ست به فرمانی سهر شانی خۆیان نه کهن. به لام زۆری وایان تیابه که ئاواتیان ههر نه وه نده بر نه کات که بگه نه کورسی به کی کۆری نه ته وه، یا خود پایه به کی فرمانره وایی، یان کورسی به سه رۆکایه تی. نه وانه نه له ده ستی شیران دانه نری، نه له ده ستی بازان.

* ئیوه نه توانن هممو که سیک، تا ماوه به ک چه واشه بکه ن. یان هه ندی که س تا سهر چه واشه بکه ن. به لام ههر گیز ناتوانن، هه مو که س، تا سهر، چه واشه بکه ن.

* به نده قوله ره شه کان، هه شت یه کیتی ژماره سهری نه م نیشتمانیه یان نه گرتته وه. نه وانه له هه مو لایه کی نیشتمانیه که دا، وه ک یه ک بلاو نه بو بو نه وه. نه وانه له به شی خواروودا کۆبو نه وه. هه ندی که س، که لکی تایبه تی گه وره ی له وه بنده ره شانه ده ست نه که وت. هه مویشمان نه وه مان نه زانی که نه م که لک ده ست که وتنه نه بی به هۆی داگیرساندن شهر. نه و شوپشگپانه ی که نه یانویست یه کیتی نه ته وه تیک بدن بو نه مه نه وه یان نه کرد که نه و که لک ده ست که وتنه پشت بگرن و تا سهر به هیلته وه و داوی فراوانتری شی بو بنینه وه. به لام فرمانره وایی، مه به سی ههر نه وه بوو که سنووریک بو نه و که لک وه رگرتنه دابنی و له جیتی خۆیدا به هیلته وه، بی نه مه ی ماوه بدات که په ره بستینی بو خاکه کانی تر. هه یج ده ست یه کیش له هه ردوو ده ست که به بیری دا نه ته هات که شهر نه وه نده گه وره ی لی بی، یا خود نه مه نده درتته بستینی. هه ره ها هه یج کامیکیشیان نه وه یان به بیری دا نه ته هات، که له پیش زانیبی نه نجامی شه ردا، نا کۆکی بیری نه ته وه و له سهر شتیک ریک بکه ون.

هه ردوولایان چاوه پروانی، سهر که وتنیکی ئاسانیان نه کرد، که نه نجامه که ی سوو کتر بی و سامناکی به که ی که متری بی. هه ردوولایان یه ک (ئینجیل) نه خۆبینه وه، بو یه ک خوایش نویت نه که ن. هه ردوولایشیان له خوا نه پارینه وه که سهر یان بخات به سهر دوژمنه که یاندا. ناشی له وه سهرتان سوپ نه مینی که مرۆقتیک له خوا بپارینه وه بو نه مه ی پشتی بگری له به ش براوکردنی کهسانی تر دا له و نانه ی که به ره نجی شانی خۆیان په یدا یان کردوه.

برایه وه

سه‌لاه‌دین

نووسه‌ری: دوکتۆر مصطفی الوکیل

یه‌که‌م کۆچی

فه‌رمانه‌که، به‌لای خه‌زانه‌که‌وه زۆر ناخۆش بوو، به‌جاریک دلی پرکردن له‌خه‌موتهم. چونکه‌ئه‌وان سه‌رداری که‌لاتی (تکریت) بوون، هه‌ستونه‌ستی ئه‌و ناوچه‌یه‌له‌ژێر ده‌ستیاندا بوو. که‌چی ئیستا، ده‌ستیان له‌فرمان کیشراوه‌ئه‌بێ، به‌سه‌رکزییه‌که‌وه‌لیتی بچنه‌ده‌ره‌وه!

که‌سه‌رداری (بغداد)، (به‌هرۆز)، کردنی به‌گه‌وره‌ی ئه‌م که‌لاته، خۆبان وا دانا، که‌فریشته‌ی کامه‌رانی رووی تیکردوون و ئه‌ستیره‌ی به‌ختیان له‌ناسماندا ئه‌دره‌وشیته‌وه.

هه‌موویان چوونه‌ناو که‌لاته‌که‌وه، له‌گه‌ڵ سه‌رۆکی خه‌زاندا، (شادی کوری مروان) ی پیره‌مێرد، که‌به‌هۆی دۆستایه‌تی ئه‌وه‌وه‌بوو (به‌هرۆز) ئه‌م که‌لاته‌ی پێ به‌خشیبوون، هه‌ردوو کوره‌که‌یشی له‌گه‌ڵدا بوون: (نه‌جمه‌دین ئه‌یوب) که‌به‌ژیری و کارگوزاری ناوی ده‌رکرد بوو، (ئه‌سه‌ده‌دین شه‌یرکۆ) یش که‌هه‌ر له‌منالییه‌وه‌به‌خوێن گه‌رمی و ئازایه‌تی و هه‌په‌ته‌وه‌ناویانگی بلاو بوو بووه‌وه.

جا ئه‌م ته‌ووژمه‌ی (ئه‌سه‌ده‌دین شه‌یرکۆ) بوو، که‌بووه‌هۆی روودانی ئه‌م کاره‌ساته‌ی که‌(به‌هرۆز) ی تووره‌کرد له‌خه‌زانه‌که‌و فه‌رمانیدا که‌له‌(تکریت) بچنه‌ده‌ره‌وه.

***

کۆر و کچیک بوو

کۆرکه‌به‌دخوو و چاوو‌راوکه‌ر بوو، مرۆقی چه‌واشه‌ئه‌کرد. کچه‌که‌یش کز و بێ چاره‌و ساکار بوو. به‌قسه‌ی کۆرکه‌چه‌واشه‌بوو. کۆرکه‌داوێنی پیس کرد و ئابرووی تکاند و، گه‌نجینه‌ی سه‌ربه‌ری داگیر کرد.

به‌لام (شه‌یرکۆ) وه‌ک شه‌یر هه‌لمه‌تی برده‌سه‌ری. تۆله‌ی کچه‌که‌ی له‌کۆرکه‌که‌کرده‌وه‌و کۆرکه‌ی به‌زه‌بری شه‌یره‌که‌ی کوشت.

(به‌هرۆز) که‌به‌م که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه‌ی زانی، تووره‌بوو. قینی هه‌لگرت له‌(شه‌یرکۆ) یش و له‌(ئه‌یوب) ی برایشی. هه‌ردووکیانی له‌(تکریت) ده‌ره‌پاندا.

به‌لام (نه‌جمه‌دین ئه‌یوب) بۆچ ده‌رکرا؟ ناخۆ ئه‌ویش مه‌به‌س بوو ده‌ربکری؟! هه‌ردوو برا، (ئه‌یوب) و (شه‌یرکۆ)، دانیشتن گه‌فتوگۆیان ئه‌کرد. دلته‌نگی هه‌ردووکیانی داگیر کردبوو. (ئه‌یوب) یان ده‌موچاوی پر بوو له‌نیشانه‌ی بیره‌کردنه‌وه‌ی قوول. به‌لام (شه‌یرکۆ) یان تو‌ره‌یی و هه‌لمه‌ت بردن له‌ده‌موچاوی ئه‌باری.

شه‌یرکۆ گوتی:

- (به‌هرۆز) چۆن توانی ئه‌وه‌له‌ئیمه‌بکات؟ ئه‌ی له‌گه‌ڵ باوکما له‌شاری (دیوبن) دا پیکه‌وه‌گه‌وره‌نه‌بوون؟ ئه‌ی هه‌ردووکیان دۆستی دل‌سۆزی یه‌کتر نه‌بوون؟ ئه‌م یۆنانییه‌سه‌رگه‌ردانه... ئه‌م له‌پیاوه‌تی خراوه‌ی به‌دره‌فتاره... ئه‌م...

ئه‌یوب گوتی:

- جنیو به‌و پیاوه‌بۆچ ئه‌ده‌یت؟ له‌راستیدا ئه‌و دۆستی باوکمان بوو. پیاوه‌تی له‌گه‌ڵ کردین. که‌چه‌ند سالی‌ک له‌مه‌وپیش له‌شاری خۆمان، له‌خاکی (ئه‌رمینیا) وه‌کۆچمان کرد و هاتینه‌ناوچه‌ی فراوانی (بغداد) وه‌به‌رووخۆشییه‌که‌وه‌باوکمی لاوانده‌وه‌و ئه‌م که‌لاته‌یشی پێ به‌خشی، که‌چه‌ند سالی‌ک به‌خۆشییه‌وه‌گه‌زه‌رافمان تیا کرد.

- به‌لام ئه‌و له‌سه‌ر دۆستایه‌تی خۆی نه‌مایه‌وه. که‌باوکمان مرد، رووی له‌ئیمه‌گۆری. ئه‌مه‌راسته‌که‌ئه‌و که‌لاته‌که‌ی لێ سه‌ندینه‌وه‌و تۆیشی هه‌ر به‌سه‌رکرده‌یی ئیره‌هه‌شته‌وه، به‌لام له‌ژیره‌وه‌کنه‌ی له‌من و تۆئه‌کرد. ئیمه‌که‌هه‌ره‌گه‌وره‌ی کورده‌وارین، وه‌ک به‌نده‌یه‌کی سووک چه‌ندوچوونی له‌گه‌ڵ ئه‌کردین... خۆیشی نانا‌سیته‌وه‌که‌چ به‌نده‌یه‌کی سووک و پيسوا بوو له‌(دیوبن) دا و چۆن گه‌یشه‌پایه‌ی هه‌ره‌بلند له‌کۆشکی شای فارسدا، تا کرا به‌سه‌رداری شاری بغداد. ئیستا‌یش خه‌ریکی لووتبه‌ری و زه‌ه‌روه‌نگ نوانده‌به‌سه‌ر ئیمه‌دا، ئه‌یه‌وی وه‌ک سه‌گ له‌شاری تکریت ده‌رمان بکات.

- وه‌رس مه‌به‌.

- ئه‌وی دلی منی ته‌نگ کردوه، ئه‌وه‌یه‌که‌من بووم به‌هۆی روودانی ئه‌م کاره‌ساته‌به‌سه‌ر تۆدا. به‌لام ئه‌م به‌نده‌ی له‌پیاوه‌تی خراوه، به‌هرۆز، نازانی چۆن ته‌جوولیته‌وه. نایا تۆ بوویت ئه‌و کۆره‌داوین پیسه، نا‌ره‌سه‌نه‌ت کوشتبوو، تا جه‌زه‌به‌ی وات پێ بگه‌یی؟ بۆچ من ده‌رناکریم و تۆیش له‌جیی خۆت به‌سه‌رکرده‌یی که‌لاته‌که‌بمیته‌وه... ناخ... تیگه‌یشتم. تیگه‌یشتم. له‌راستیدا به‌هرۆز، له‌و رۆژه‌وه‌قینی لێ هه‌لگرتوویت که‌(زه‌نگی) ت رزگار کرد. نای چه‌ند دل‌ه‌شه!... ئه‌و ئه‌توانی ئه‌مه‌نده‌ساله، ئه‌و پشم و قینه

له دلی خویدا بهیلتیهوه؟ (ئه یوب) چهند سالیکی پیتشوی هینایهوه بهرچاوی خوئی. پیتش چهند سالیکی، پاشه رۆکی له شکرکی شکاو گه یشته سهر که ناری رووباری (دجله). له دوایهوه له شکرکی سهر که وتوو راوی ئه نا. بهوبهر ناوی رووباره که وه که لاتی تکریت به سهر لوتکه به کی بهرزهوه شهنگوشوخانه سنگی دهره پراوند بوو. سهر کردهی له شکره شکاوه که (عیماده دین)ای زهنگی بوو، خاوهنی شاری موصل. هیچ دهره تانیککی بۆ نه ما بووهوه رووی تی بکات و له دوژمن بیپاریزی، (تکریت) نه بی. ته نیا ئه و هیوا بهی بۆ ما بووهوه.

سهری گوریه که به دهست (نه جمه دین ئه یوب) وه بوو. ئاره زووی بکر دایه (عیماده دین) زهنگی و له شکره که ی له ناو ئه برد. ئاره زووی پاشه بکر دایه پزگاری ئه کردن و ئه بیووژاندنه وه. بهلام (نه جمه دین)، یهک دووی لی نه کرد. ده مودهست که شتی بۆ ناردن و له ناوه که په پراوندیه وه. خواره مهنی بۆ پین گه یاندن و ریتگای پزگاری بۆ کردنه وه. بهلام (به هرۆز) ئه مهی گرت به دلایه وه. چونکه زۆر قینی له (عیماده دین) بوو. به دلی ئه و بووا به یان به ته و اه تهی بشکیترایه، یان بگیریه، یان بکوژرایه... که چی پزگار کرا. ئه مهی له دلی خویدا هیشته وه بۆ (ئه یوب).

(ئه یوب) ئه مانه ی هه موو هینایه وه بیر خوئی. پاشان وریا بووه وه و به ده نگیکی پر هیوا وه، قسه کانی (شیرکۆ)ی برای دووباره کرده وه: (ئه و ئه توانی ئه مهنده ساله، ئه و پشم و قینه له دلی خویدا بهیلتیه وه؟).

شیرکۆ دهنگی هه لبری و گوتی:

(من له چاوه کانتا هیوا ئه خوینمه وه. وام دیته پیتش چاو که بچیته لای زهنگی).

ئه یوبیش گوتی: راست ئه که یه ت...

**

له که لاتی تکریتدا، بچ دهنگوسهنگی دهستی پین کرد. شه ویش هات به سهر دا. له و کاته دا که خیزان خوئی ناماده ئه کرد بۆ کوچکردن دهنگی یه که م گریانی منالی تازه له دایکبوو، بلند بووه وه. هه موو لا ئه مه یان پین سته م بوو. چونکه خه ربکی ئه کردن له خو ریک خستقن بۆ ئه و ریتگا دریتزه. ئه وه هه موویانی دلته نگ کرد، به تایبه تی باوکی. چونکه ئه و له رۆژیتکدا له دایک بوو، که ئه بو به دلشکاوی و سه رکزیبه وه (تکریت) به چی بهیلتی، بۆ ئه مه ی روو بکاته ژیانیک که سهری لی دهرناکات، چۆن ئه بی و چ جوړه

گیروگرفتییکی تیا روو ئه دات. ده وه ره ئه م باره ییشی بیته سهر!...

دهنگی گریانی مناله که بهرزه بووه وه. له گه ل بهرزه بووه وهی ئه و دهنگه یشدا رق هه لسان و ره شبینی باوکه که ی زۆر تریان لی ئه هات. ئه وه چه رۆژیتکی ره ش دهرئه چی که له دایکبوونی منالیکی له رۆژیتکی وا تهنگوچه له مه دا، سهره تای دهریخات؟...

هه روا باشه که له م مناله خوئی پزگار بکات، بۆ ئه مه ی له و رۆژه ره شه ی که چاوه روانی ئه کات پزگاری بیت، ههروه ها ئه م باره گرانه ییش له کۆلی بیته وه!

هه ردوو دهستی خوئی دریتز کرد، گیانی مناله که بکیشی! بهلام نو سیاره گا وره که ی، که به سالان وهک سهگ دل سوژی خوئی بۆ نواند بوو، گورج دهستی گرت و خوئی خسته ناوه ند ئه و و مناله که وه و ماوه ی نه دا مناله که بکوژی، به سه ریا قیزاند و گوتی:

(وازی لی بهیته. بام بژی، ئه و مناله تاوانی چیه؟ ئه و چوزانی تو له چه خه م و ته میک دای... توبی خوا ئه گه ر وازی لی نه هیته... به لکو ئه مه خوا به پیاوکی گه وره ی لی هه لیکه وئ!)

له راستیدا، خوا ئه و مناله ی گه وره کرد و پایه به کی زۆر گه وره و بلندی شی پین به خشی. جا ئه م مناله ی که له که لاتی (تکریت) دا له دایک بوو، سالی (۱۱۳۸ ز - ۵۳۲ ک)، ناوی (یوسف) بوو، که له وه پاش به ناوی سه لاحه دینه وه له رۆژه هلات و رۆژئا وادا ناوبانگی دهر کرد.

ئاخو ئه و گا وره دل سوژه، ئه مه ی ئه زانی، که رۆژیتک دی، ئه و مناله بچکۆله یه، ئه بیته سهر داری موسولمانه کان و له شکرشکینی گا وره کان؟

***

دوا کرده وه ی خیزانه که له که لاته که دا ئه وه بوو، که چوونه سهر گۆری (شادی). مناله بچکۆله که ییش کرا بوو به مه لۆتکه یه ک له ته نشت باوکی به وه، (ئه یوب) دانرا بوو، که دلی پر بوو له ئازار و ناوات. (ئه یوب) ئه بوو له ویتدا باوکی له و گۆرهدا به چی بهیلتی، مناله ساواکه ییشی له بیتشکه یه کدا ببا له گه ل خوئی!

(ئه یوب) له ویتدا رووی کرده خوا. به ده نگیکی گوتی: (الفاتحه) هه موویان به ده نگیکی نزمه وه (فاتحه) که یان خویند. (یوسف)ای کوری نه بی. بهلام (ئه یوب) له پی دهستی خسته سهر ناوچه وانی کورپه که ی و به ده نگیکی که میک بهرزه وه ئه مه ی خوینده وه:

(بسم الله الرحمن الرحيم)

(الحمد لله رب العالمين* الرحمن الرحيم* مالك يوم الدين* إياك نعبد وإياك نستعين* إهدنا الصراط المستقيم* صراط الذين أنعمت عليهم، غير المغضوب عليهم، ولا الضالين* آمين)

ئیتر لهوه بهولاه، هیچی وانهمایهوه، که پیوست بی بۆی بمیننهوه له (تکریت)دا. بهلام (یوسف) هه ره گریا، هه روک ویستبیتی لهو کهلاته تنگه، ده ریا بۆ و بوو... هه روک لهو کهلاته بۆ لهو بچووک بی و بهشی نهکات و ابوو... چونکه، که له دیواره زلهکانی کهلاته که چونه دهروه و، شهویش درهنگی پی چوو، که بایهکی فینک بهسه ده موچاوی مناله بچکوله کهدا شنه کرد، مناله که ژیر بووهوه و چاوهکانی کردهوه بۆ بینینی لهو دهروهشته پان و فراوانه، که تا چاوهکانی بر بکهن درێژ بوووهوه.

بهم رهنگه رۆژگار وای هینا، که سه لاهه دین له شهوی له دایکبوونی خۆیدا، یه کهم کۆچی ژیان و تیکۆشانی خۆی دهست پی بکات.

تاریکی

له فه ره نسه دا، له سالی (۷۳۲)ی زاینیدا، له (پواتییه)دا. له شکری عه ره ب دای به بهر له شکری فه ره نسییه کاندایا. فه ره نگه کان هه چه نده زۆریش بوون، بهلام له بهرامبهه سواره ی عه ره بیدا، که له وه پیش شه ری وایان نه دیوو، خۆیان پی نه گیرا، که مه کۆ شکان.

بهلام (شارل مارتل) که به چه کوش ناوبانگی ده رکرد بوو... زۆری پی نه چوو، له شکره که ی خۆی کۆ کرده وه و دهستی خۆشی وه شاندا. (عبدالرحمن الغافقی)، سه رکرده ی له شکری عه ره به کان مرد. عه ره به کان خۆیان ده ریا کرد و گه رانه وه بۆ (ئه نده لوس) بهم شکانه، عه ره به کان به ره به ست کران له چونه ئه وروپای رۆژتاوا.

(شارل مارتل)، بهم سه ره که وه تنه ی ناوی له میژوودا تو مار کرا. هه ره ها له عه ره به کانیشه وه فی ری شتیک بوو که له میژوودا جیگایه کی گه وه ری گرت. (شارل) له وه سه ری سوپما، که ته سپ ته وه نده به کاری جه نگ دی. هه ره ها سه ری سوپما له ته سپی عه ره به کان که ته هاتن و نه چوون به ناو کۆری شه ردا. له بهر ته وه چه ند تییکی سواره ی له سه ر شپوه ی سواره ی عه ره ب پیکه وه نا.

ئیتر لهوه بهدواوه، یاسای سوارچاکی بهره بهره له ئه وروپادا بلاو بووهوه. تاکو له پاش

چه ند سه د سالتیک، ئه وروپا خۆی ته و سوارانه ی له گه وره ترین جه نگی میژوویدا به کار هینا، له دژی ته و عه ره بانه ی که فه ره نگه کان له وانه وه بۆ یه کهم جار فیتری سوارچاکی بوو بوون!

جا له و کاته دا که شارستانیتی عه ره ب(*) له (ئه نده لوس) دا ته بریسکایه وه له رۆژه لاتدا له (عیراق و شام و میسر) دا پرشنگی ته دا، ته وروپا له ناو زرتی هه ژاری و نه خۆینده واری و کۆنه په رستیدا گیلتی ته خوارد. ته نانه ت له خۆشترین سه رده می سه رده مه کانی ناوه راستیشدا، سه رده می (شارلمان)، کوه زای (شارل مارتل) و هاوپی (هارون الرشید)، هه روا بوو. که (هارون الرشید) کاتر میتریکی ناوی به دیاری نارد بۆ هاوپی که ی خۆی (شارلمان)، ده سوپیته نده که ی (شارلمان) گوتیان ته وه ده ستردی جنۆکانه! هه ندیکیان لپی داچله کین، ترسان، گه رانه پاشه وه. هه ندیکیشیان ویستیان کاتر میتره که وردوخاش بکه ن!

له پاش مردنی (شارلمان)، شاهه نشاهیتییه که ی که رت که رتی لی هات. به شه کانیشی هه موو ده ستیان دایه کزیی. شه ر و ئاژاوه که وته ناویانه وه، ئاسایش تیکچوو، نه خۆینده واری و هه ژاری به ناویاندا بلاو بووه وه. که سانی ته و ناوه له تاریکه شه ویتی به دخویی و سه رگه ردانی و شپه زه بیدا ته ژیان. تووشی گرانی هاتن. ته رک و ئازار له په لوپی خستن. وایان لی هاتوو، به ره نگاری ته و باره یان پی نه ته کرا، ته نانه ت هاوار و فه ریادیشیان له ده ست نه ته هات گه چ و ئاردیان تیکه ل ته کرد و نایان لی دروست ته کرد! په رنگیان زه رد هه ل ته گه را و برستیان ته برا. له تاو بی هیزی و ماندوویتی و کهم خۆراکی، لالویال له ریگاکاندا ته که وتن ته مردن. گورگ به ناو شه قامه کاندایا بلاو ته بووه وه به هو ی گوشتی مر داره وه بووه وه، قه له و ته بوون، هیز و هه ره تیان ته سه ند و په لاماری زیندوو ه کانیشیان ته دا! پی او پیکیان دیوو، گوشتی کولای فرۆشتبوو. وای پیشان دابوو، که ته وه گوشتی گیانله به رانه ته یفرۆشی. که چی که گیرا و چه ندو چوونی له گه ل کرا، گوتی گوشتی مرۆقه. له سزای ته وه دا سوتان دیان. ناویژیکه ره که فه رمانی دابوو که گوشتی مرۆقه که ییش بنیژن. به لام کابرایه کی تر ته چی و گۆزه که هه ل ته داته وه، گوشتی مرۆقه که ده رته هینیته ده ره وه و ده ست ته کات به خواردنی. ته ویش سزاکه ی ته وه بوو، بسوتینری تا ته مرئ.

(*) ته م شارستانیتییه، هی عه ره ب نه بوو به لکو هی هه موو نه ته وه ئیسلامه کان بوو وه کورد و فارس و تورک و عه ره ب... (ش. ف)

پیاوی گه وره ی وایشیان تیا بو، هه ربه که یان له کۆشکیکی گه وره ی خاوه ن که لاتدا نه ژیا. هه ر چوار لای کۆشکه که ی، شییوی گه وره گرتبوویه وه. پیاوه گه وره که هه موو کاتیکی خۆی به راووشکار راته بوارد. یاخود به و شه رانه وه که نه یکرد له گه ل دراوسیکانیدا، یان له گه ل ژێردهسته کانی خۆیدا. یان به و شه رانه وه رای نه بوارد که نه وان نه یانکرد له گه لیا. کابرا، سه دراریکی بی پرس بوو له ناوچه که ی خۆیدا. هه رچۆنیک بویسته ی، وه ها کاروباری دانیشته وه کانی هه ل نه سووراند. هه رچۆنیک ئاره زووی بویه، وه ها ناوژیی نه کرد له ناویاندا. ئاره زووی بکر دایه، هه موو کۆگاکانی خۆی بو نه کردنه وه، لیتی بخۆن. ئاره زووی بکر دایه مه رومالاته کانیانی داگیر نه کرد و نه بیردن بو نان و خوانی خۆی! هه ر کاتیکی ئاره زووی هه ل بستانیه، داوای کچه کانی نه کردن، له شه وی بوکیتییاندا بچنه باخه لیه وه!... له ناوه دا که شیش، زۆر هه بوون. به لام هه ر نه وه یان له ده ست نه هات که پاره کۆبکه نه وه و دۆست و یار له ناو کچان و ژناندا په یدا بکه ن!

که چی له ناوه راستی نه م تاریکییه دا، مرۆفانی نه و سه رده مه فرماینان نه کرد و ره نجیان نه دا له پیناو دروستکردنی کلێسای گه وره گه وره و (کاتیکی رانی) ی زه لام زه لامدا. له (پاپا) زۆر نه ترسان. له قسه ی نه وه ی نه نه چوونه ده ره وه. هی وایشیان تیا بوو، تایینیکی کوترانه ی هه بوو. به ردی نه په رست. خواناسیی نه نه زانی. له پاپا نه ترسا، به لام له خوا نه نه ترسا!...

هی وایشیان تیا بوو، تا بینا قاقایان له گونا هباریدا بوو. که چی نه یانویست به وه گونا ه ی خۆیان بشۆنه وه، که به رۆژوو بین، یاخود به رگی شروپ له به ربه کن و به سه ختی بژین، یاخود خۆیان تازار بده ن. به لام له وان، له هه موویان گرنگتر، سه ردان (حج) له (ئۆر شه لیم) بوو، بو چاوپیکه وتنی نه و جیگا پیرو زانه ی که (عیسا پیغه مبه ر) تیا ژیاوه و تیا تازار دراوه. له جه نکه کانی چه لپیا (صلیب) دا، هه لیان ده ستکه وتبوو بچنه نه و جیگا پیرو زانه، نه ک به تاک تاک و کۆمه ل کۆمه ل، به لکو به له شکر و سوپاوه، بچنه (فه له ستین)، بو نه مه ی به وه ی رزگار کردنیه وه له ده ست موسولمانه کان، گونا ه ی خۆیان بشۆنه وه و پاداش و په سندراری خوایشیان چنگ که وئ.

به لام که چوونه نه و جیگا پیرو زانه وه، نه یانته وانی گونا ه ی خۆیان بشۆنه وه، به لکو نه وه نده ی تریش خۆیان گونا ه بار کرد. که چوونه نه وئ زۆر بوون. به لام که گه رانه وه که میان لی مابوو وه. که چوونه نه وئ ناشی و نه خوینده وار بوون. به لام که گه رانه وه به رۆشن بیرییه وه هاته وه.

له سه ر ده ستی موسولمانه کاندای گه وره ترین شت فیروون چه له کاتی جه نگدا، چه له کاتی ناشتییدا. چه له زانست و هونه ردا. چه له ره وشت بلندی و چاوپوشین و پیتشکه وتندا.

خۆینی تازه

خوا نه بی، که سی تر خوا نییه (لا اله الا الله)

(مه مه د)، پیغه مبه ری خوایه. (محمد رسول الله)

(سه لجوق) نه وه ی گوت و بروای پی کرد. خوی گه وره یش به وه ویستی، خۆینیکی تازه بخاته ناو ئیسلا مه تیبه وه. (سه لجوق) یش له و تورکانه بوو که له لای که ناری زرتی (قه زوین) ه دانیشته بوون. هه ندیک له و تورکانه له گه ل نه وای بوون به ئیسلا م. نه ویش به وان ه شه ری له گه ل نه وان ه دا کرد که ئیسلا م نه بوون. پاش نه و کوره کانی و نه وه کانیسی پیرویی نه و یان کرد. په ریه یان سه ند و به هیزیش بوون. به ره به ره، به شه رو شه ره وه چوونه پیتشه وه، تا گه یشتنه (خۆراسان و عیراق). ئنجا له سه رده می یانزه مه دا چوونه ناو شاری (بغداد) وه.

جینشینی پیغه مبه ریش (خلیفه) له (بغداد) دا، نه هیزی مابوو، نه ده سه لات. هه ر له ناو کۆشکه که ی خۆیدا ده ستی نه رۆیشت. به م ره نگه هه موو کاروباریک که وته ده ست سه لجوقیه داگیر که ره کانه وه.

له چه ند شه ریکی گورج گورجی، په یتا په یتادا، هه ر له سنووری نه فغانسته وه هه تا سنووری میسری فاطمی، هه موو ئاسیای رۆژتاوا که وته ده ست سه لجوقیه کانه وه. بیزانتیه کانیان شکاند. هه ره شه یان کرد له (قسطنطنیه) گریان به ردایه ده ماری مه ردایه تی موسولمانه کان. به و کرده وان ه وه که پیوه ی راهاتبوون، وه ک ساکاری و دری و جه نگا وه ری، به ره یه کی تازدی شه رکه ری و به هیزیان له موسولمانه کان پیکه یتا بوو، که له دوار رۆژدا هونه ری هه ره گه وره ی شکاندنی چه لپیا بییه کان له وان ه وه ده رکه وت.

له سه رده می (ملک شا) دا، که گه وره ترین خونکاریان بوو، فه رمانه رای سه لجوقیه کان گه یشته هه ره پۆیه ی بلندی. کاروباری له سه ر یاسا نه رۆیشت. (ملک شا) خۆبشی خونکاریکی داد په ره ره بوو، به ناو پارچه کانی خا که که ی خۆیدا نه گه را، تا ئاگای له که ی نه وه بییه ناو نه ته وه که ی بی و بی وچان ره نج بدات بو پیکه یانندن و کامه رانکردنی

ئەو. (نظام الملک) یش که گزیر (وزیر) ی بوو و له هه ره گه وه پیاوه کانی میژوو ئەژمیریی، لهو کاروبارانه دا یارمه تی ئەدا. گوزهران باش بوو بۆ هه مووان، خوتندنگیان کرانه وه، ریتگیان دروست کران. ئاسایش و دادپه روه ربی به ناو هه موواندا بلاو بوونه وه.

(آق سنقر) یش یه کیتک بوو له ئەفسه ره خۆشه ویسته کانی (ملک شا)، له بهر ئازایه تیبه زۆره که ی و فرمان به جیه تیانه باشه کانی، پاداشی دایه وه. له بهنده یه کی کراره وه کردی به پیاویکی ئازاد و گه وه، تا دوا یی کردی به سهر داری شاری (حلب).

(آق سنقر) یش، که له پیناو کوری (ملک شاه) دا مرد، کورپکی ده سالانی به جی هیشت، ناوی (عیما ده دین زهنگی) بوو، ئەوه بوو که سه لاهه دین له دایک بوو، هه ره ئەو شه وه (نه جمه دین ئەیوب) و برا که ی (شیرکو) چوون بۆ لای ئەو. زهنگی منال، له ژیر سه ره په رشتیی سهر داری (موصل) دا گه وه کرا، هه ره له منالییه وه راهیترا به شیه ی شه روه شوپره وه، وهک هه موو که سیتی ئەو سه رده مه.

رۆژتیک له رۆژان، که ئەنجامی یه کیتک لهو شه رانه خه ربیک بوو به ملا و به ولادا بکه وی و مه ترسی ئەوه یش هه بوو که له شکر ی سهر داری (موصل) بشکی، سه رداره که هه ستایه سه ربی و دهستی کرده ملی کوره که، زهنگی، له بهرده م له شکره که بیدا. پاشان سپاردی به ده سه ویته ونده کانی و پیتی گوتن: (ئهمه کوری گه وره که ی پیشووی خۆتانه... له پیناو ئەودا شه ر بکه ن!). ئەوانیش که وتنه دوی کوره که، وهک شیر خۆیان هاویشته کۆری شه ره وه لهو رۆژه ی زۆر تر پی نه چوو، به سه رکه وتووی گه رانه وه.

ئەوه یش یه که م شه ری زهنگی بوو... که چی ته مه نیشی هه ر پانزه سال ئەبوو.

جا ئەگه ر ئیمیرۆ پیمان بلین، که هه شت سه ده به سه ر سه رده می سه لجوقییه کاندایه تیپه ربوه... ئیتالیاییه کان مناله کانیان ئەکه ن به سه رباز. ئەلمانه کان کوره کانیان له سه ربازخانه کاندایه که نه وه. بام ئیمه یش وهک ئەوان بکه بن. به لām نهک له بهر ئەوه ی که ئیتالیاییه کان و ئەلمانه کان ئەوه ئەکه ن. به لکو له بهر ئەوه ی که مناله موسولمانه کان له سه دان سالانه وه، هاو به شی شه ربیان کرده وه و سه رکرده یی جهنگیان کرده وه و هه ره له منالییه وه به سه ربازیه وه راهیتراون.

لهو سه رده مه دا، ئەم گیانی جهنگا وه ربیه بوو که فه رمانه روا بوو... زۆرجاری وا هه بوو سه لجوقییه کان هوروزمیان ئەبرده سه ر خا که کانی دراوسییان، سا موسولمان بوونایه یان رۆمی بیه زهنتی، گوئیان نه ئەدایه. جا که (ملک شا) مرد و، فه رمانه روا یی سه لجوقی کز

بوو، بوو به هۆز هۆز و خیزان خیزان، شانشاهی فه رمانه روا یی رۆمانی رۆژه لات، (ئه لکسیوس) ئەوه ی به هه ل زانی، هاواری نارد بۆ گا وره کانی ئەوروپا بۆ ئەمه ی کۆمه کیی بکه ن له به رامبه ر موسولمانه کانی دوزمنیا. هوروزمه کانی سه لجوقییه کانیسی واپیشان ئەدان، که شه ربیکن له لایه ن ئیسلا مه کانه وه هه لگیره سیتراون، بۆ ئەمه ی ئایینی مه سیحی له ناو بهرن. ئەو کاره ساتانه یش که له موسولمانه کانه وه روویان دا بوو به رامبه ر به مه سه یحیه کانی دانیشتووی جیگا پیرۆزه کان، یاخود به رامبه ر ئەو گا ورانه ی که ها تبه ونه ئەو شویتانه بۆ سه رلیدانیان، خراب، به زلی، پیشانی ئەدان.

لهو کاته دا، له رۆژه لاتیشدا زه مینداریی (اقطاع) هه بوو، له رۆژئاوا یشدا زه مینداری هه بوو.

له رۆژه لاتندا، جهنگا وه ران زۆربوون به لām له یه کتر جیا وازبوون، په یوه ندییان به یه کتره وه نه بوو.

له رۆژئاوا یشا سوارچا کانی جیا جیا هه بوون، به لām هی وایش هه بوو که یه کیان بخات. له رۆژه لاتندا دوو جیتشینی پیغه مبه ر هه بوو: له (بغداد) و له (قاهیره). هه روه ها له رۆژئاوا یشدا دوو پاپا هه بوو: یه کیتکیان شاهه نشاهی جه رمانی و له شکره کانی ئەیان پاراست. ئەوی تریشیان که (ئهربانی دووهم) یان پی ئەگوت، نه ته وه که ی خۆی، ریزبان لی ئەگرت و ئەیان په رست و به قسه یشیان ئەکرد. ئەویش به ره به ره ده سه لات ی خۆی به هیژ ئەکرد، له دوزمنایه تی شاهه نشاهی جه رمان کۆی نه ئەکرده وه.

شانشاهیته ئه لمانیای رۆژه لات و شاهه نشاهیته رۆمای رۆژئاوا، په یوه ندییان باش نه بوو. (ئه لکسیوس) هاواری برد بۆ (پاپا ئهربان)... ئەمیش به هه لی زانی که جیگای خۆی به هیژتر بکات و، ده سه لات ی خۆشی زۆر تر لی بکات.

ئنجای زۆری پی نه چوو، فوو کرایه بۆریه ی جهنگا و، ئاگری شه ربیش هه لگیره سیترا!!.

ناره زووی خوا وایه

پوژ بهرز بووه و به سهر ئه و ته مومژدها که کیتلگه کانی داپوشی بوو دهنگی زهنگه کانیس بلند بووه، دیواره کانی شوروی شاری (کلیرمۆن)ی فهره نسزیش دهنگه که ی ئه دایه وه. ئه و دهنگدانه ویه به ناو ئاسماندا، به هیتز و هره ته وه بلاو بووه وه. پیاویکی که له گه تی، به سام له سهر ته ختی قسه کردن راوه ستا. مووه زه رده کانی قژی سهری و تووکی ریشی لوول بوو بوون. کراسه سپییه بریسکه داره که شی له گه ل ئه و دوو چه لپیا پرسنگده رانه دا که له دهسته راستی و دهسته چه پیبیه و بلند بوو بوونه وه به دهسته دوو پیاوی جل سپییه وه. که هه لیان گرتبوون، ئه و نده ی تر سامی پی په یدا کردبوو.

به ته نشت ته ختی قسه کردنه که بیه وه (که رده ل)ه کان و (ئه سقوف) و ره به نه کان، یه که له دوای یه که وه دانیشتبوون. له گه ل ئه وانه ی شدا چند هه زار که سییک له بو ره پیاو و گه وره پیاو و سوارچاک و هه ندی خانمانی ماله گه وره به کاره کر و که نیزه که کانیانه وه کو بو بوونه وه.

ئه وانه هه موو چاویان پرپیوه ته خته که و له و وتاریته که له گه ته مووزهرده، ورد ئه بوونه وه، له پاپا ئه ربانی دووم، یاخود له پاپای زپین، ههروه که هه ندیک ناوی لی ئه نا. هه موویان پی دهنگ بوو بوون. گوئیان ئه گرت. دهنگه که ی وه ک جادووکاری له دلیان ئه کرد. ئه ویش به ناره زووی خوی دهماری ئه بزواندن و رقی هه ل ئه ساندن له ئیسلامه کان، ئه یگرت:

(ئه و تورک و عه ره بانه. زور له گا وره کانیان خستوته به ندیخانه وه. گه لیک کلئیسایان رووخاندوه. ئه سپه کانی خویان له په رستگاکانی گا وره کاندایه ستوته وه. ئیستاکه ییش کلئیسای پررۆزی (ماری)، که خوی له ناویا به و له ش پاکیبه وه تیا نیژراوه، به دهسته ئه و ئیسلامانه وه یه (گوئی بگرن... ئه و زوردارانه، شوینه کوشتیبه کانی^(۱) په رستگاکان به پیبایی له شیان پیس و بوگه ن ئه که ن. گوئی بگرن. ئه وانه تا ئه توانن گا وره کان ئازار ئه دهن. پیوه ند ئه که نه دهسته و قاسچیا نه وه. به رم و تیریش له شیان ئه نجن ئه نجن ئه که ن. گوئی بگرن. ئه وانه زور له و گا ورانه ئه که ن که دابنه وینه وه و سه ربان بنوشتیینه وه، بو

(۱) شوینه کوشتی: ئه و جیگایه ی وینه و په یکه ری مه سیحی تیا داده نری و مؤمه کانی به دهرده دا داده گیرسینری و قه شه کان رووی تیده که ن و به چوکدا دین لیتی، به عه ره بی (المذبح)ی پی دهوتری.

ئهمه ی ئه و سهر سه ربیانه بتوانن به شیرراوه شان دنییک ملیان پیه رپین و هه ست به هیتز و توانای خویان بکه ن!

(نازانم چیتان بو بگتیرمه وه له بابه ت ئافره تانه وه، که چه زور پکیان لی کردوون. ئیوه ئه ی فهره نسبییه کان ناشی نه تانبستی که عه ره به کان چه که تنیکیان کردوه له سنووری ئیسه پانیادا. ئایا له مه به ولاره دهسته وئه ژنو دانه نیسن و چاوه روانی ئه که ن؟ تا ئه وانه دینه ناوتان و ژنه کانتان لی داگیر ئه که ن. به بهرچاوی خویشتانه وه، مناله کانتان ره وانه ئه که ن، بو ئهمه ی بیانکه ن به به نده و نوکه ری سهر شویری خویان!

ئیوه هه موو سوارچاک و به هیتز. به لام له ناو خوماندا شه رو شویر و به ره ره کانی ئه که ن. ئیوه ئازان، واز له وه به یین، شه رو شویر له گه ل گا وره کاندایه که ن.

ئه ی ئه وانه ی که نا کوکن له گه ل یه کتری، هه ستن یه ک بگرن. ئه ی ئه وانه ی که له وه پیش دزیوون، هه ستن بین به سه رباز. پیویسته له سه رتان توله ی خوتان بکه نه وه، له و خوتنرپژانه، له و بیوه ژن داگیرکه رانه، له و منال به ندیکه رانه، له و بی ئاپروانه! (بچه پیسه وه بو پشتگیری مه سیح. ته گه ره ی تی مه دهن، نه که ن ژن و منال و سامانتان، ساردتان بکاته وه له کوشتر له پیناوی خوادا).

له وه دوا دهنگه که ی (پاپا)، ئاوازی هانه دان و چه واشه کردنی تیکه ل بوو، گوئی: (بچه پیسه وه تا ئه گه نه شاری قودس. ئه و زه وییه پاکزه له و ره گه زه پیسه بسینه وه و به دهسته خوتانه وه به هیلته وه. چونکه که ره و هه نگوینی تیا دهسته ئه که وی. (ئیوه ئه گه ره سه رکه وتن به سه ر دوژمنه کانتاندا، هه موو خا که کانی رۆژهللات بو ئیوه ئه مینیتته وه. به لام ئه گه ره شکان، له و شوینه دا ئه مرن که (یه سووع) مردوه. ئه چه به هه شتیکی تا سه ره وه.

(پرۆن بو شهر. کاروبارتان و سه روسامانتان، له دوای خوتان ئیمه هه لی ئه سوورپین. من که خوا هیزی پی به خشیوم، هه ر گونا هیتکتان کرد بی و هه ر هه له یه ک لیتی روودابن، چاویان لی ئه پوشم. که واته خوتان ناماده بکه ن و له شکر تان کو بکه نه وه، تا زستان به سه ر ئه چی و به هار دهسته پی ئه کاته وه ئنجا دهسته بکه ن به کۆچه که تان له ژیر چاودیری خوادا...) ئه و هیشتا له وتاره که ی خوی نه بو بووه وه، دهنگییک بهرز بووه وه، قسه کانی پاپای شارده وه. هه ندیکیان ئه گریان، هه ندیکیشیان ده مرچاوی خویان له ناو ده ستیاندایه شارده وه. پاشان هه موویان به یه ک دهنگ ئه و دهنگه یان دووباره کرده وه، گوئیان:

(ناره زووی خوا وایه).

پاشان هه موو لایهک بێ دهنگبونهوه. لیبوهکانی پاپا دهستیان کردوه به جوولانهوه. گوتی:

(ئهگه خوا له گهڵ ئیبوه نه بوایه و له ناو دلتاندا نه بوایه، ئیبوه وا دهنگتان بلتد نه ئه کردوه.

(من پیتان ئه لیم، خوا بوو که ئه م دهنگه له ده م و دلی ئیبوه هینایه دهره وه. بام ئه مه دابنیتین به بانگی شه ر. کاتێ که به رامبه ر به دوژمنتان وهستان، بام نیشانه ی چه لپیا (هه لواسین به داردا) له سه ر جلوه رگ و ئالا کانتان دابنیتین ئه وساکه یش ده نگ هه لبرن بلتین: ئاره زووی خوا وایه).

ئه مه له برانه وه ی سالی ۱۰۹۵ دا روویدا. هیشتا سالی ۱۰۹۸ ته واو نه بوو بوو، که چه لپیا بیه کان موسولمانه کانیا ن پادا بوو^(۱).

شاره کانی (ره ها) و (ئه نتاکیه) و گه لێ که لاتیشیا ن لێ داگیر کردبوون.

له ۱۰۹۹/۷/۱۵ دا ده رگا کانی شاری (ئۆرشه لیم) یشیا ن کردوه.

شیتتی سه رکه وتن چوه ناو ده ماره کانیا نه وه. تاي خو شی تووشی له شیا ن بوو. تا ئه هاتن سه رکه رمتر و شیتتیربا ن لێ ئه هات، به هوی گه رمایی ئه و رۆژه وه که گه یشته بووه ناو جه رگه ی ئاسما ن.

شیره کانیا ن ده ستی کرد به به رزبوونه وه و هاتنه خواره وه، به چوونه وه ناو و به هاتنه پاشه وه. باکیان نه بوو له خو پتی موسولمانه کان، که وه ک جوگه له بیتته خواره وه. به ته نگ ئه ویشه وه نه بوون که لاشه کانیا ن یه ک له دوا ی یه ک بکه ویتته خواره وه و هه ناسه کانی سه ره مه رگیا ن ده نگیکێ سامنا کی لێ بیتته بوون!

چوونه ناو ماله کانه وه، ده ستیا ن کرد به هه لدرینی له شی ئافره ت به نووکی شیره کانیا ن، به پارچه پارچه کردنی له شی منال به وینه ی مریشک پارچه پارچه کردن له کاتی خوار دنیا. به وه خو شیا ن پێ ئه گه یشته که چاوی کچه بچکوله کان کون بکه ن. له ناو شه قامه کان و مزگه وته کانا د لاشه ی مردووان بلاو بووه وه. خو پتین جوگه له ی به ست. ئه سپی سه ربازه سه رکه وتوه کانی ش به ناو شه پۆلی کوژرا وندا هاتو چۆیا ن ئه کرد، سواره کانی ش به شیره کانیا ن ئه وهنده ی تر پارچه پارچه یان ئه کردن و په ندیا ن پێ ئه دان. خیزانا نیکێ زۆر له ناو

(۱) پادا بوو: راونا بوو - راوانیکێ به کۆمه ل - .

مزگه وته کانا د کۆبوو بوونه وه، شه ربا ن نه ئه کرد، به لام چاوه پروانی ئه ویا ن ئه کرد که بکوژتین، له ترس و له رزدا بوون. پیاوه پیره کانیان، له لایه که وه وه ستا بوون، به مه ندیه کی خا ناسانه ی بێ ده سه لاته وه سه رنجیا ن له وه ئه دا که چۆن سه ری کو ر و کچه کانیان ئه په رپین و سه ره کانیان به ر ئه بیتته وه سه ر به ره و قالیچه کانی مزگه وته که. تا نۆره هاته سه رخۆیا ن، ئنجا له به ر خو زیا نه وه ئه مه یان ئه خو پتدوه:

من ئاگادارم که خویه ک هه یه، که سی تر نییه. که (محه مه د) یش پیغه مبه ری خویه.

پاش ئه مه ی درنده یی سه رکه وتوه کان که می تیک هاته خواره وه. چه ند سه رۆکیکیان ده ستیا ن کرد به پیتوانی شه قامه کانی (قودس). لی ره و له وی کلتیسیا ن ئه دیی. زه نگه کانیان لێ ئه دا. له کانی دلیا نه وه ئه یانگوت: (ئه وه ئاره زووی خویه) له راستیدا، خویش وای ئاره زوو کرد.

نامه یه کیان نووسی بو (پاپا زتینه) پیرو زباییا ن لێ کرد. بو یا ن نووسی بوو: ئه گه ر ئه ته وی بزانی ت چیمان به سه ر دوژمنه کانا ندا هینا وه، بروامان پێ بکه که له په رستگای (سلیمان) دا ئه سپه کانا ن تا ئه ژنۆیا ن ئه چوو به زرتی خو پتی رۆژه لانییه کانا د. به لام نامه که نه گه یشته به (ئهربان). چونکه پاش داگیر کردنی (ئۆرشه لیم) به دوو هه فته، له (رۆما) دا مرد، پیتش ئه مه ی ده نگی سه رکه وتنه که ی دوا یی پێ بگات. ئه مه یش ئاره زووی خوا بوو!

به م ره نگه، هه ر له و جیتگا پیرو زه دا که (مسیح)، خا ناسه کانی فی ری خو شه ویستی و به زه یی پیا هاتنه وه ئه کرد له گه ل هه موو که سدا، ته نانه ت له گه ل دوژمنانی شدا ئه م کوشتاری مرۆ قایه تییه پیدا ئه بێ، که له شکره که ی (مسیح)، زۆر تر له حه فتا هه زار که سیا ن له ئیسلامه کان کوشت! به لام له پاش گرتنی (ئۆرشه لیم) نه وه د سالی پێ نه چوو، له سه ر ده ستی پالنه وانی ئیسلامدا، خونکاری سه رکه وتوو سه للاحه دین، وه رامی ئه و زۆردارییه، به ئاشکرا درایه وه!

دهست وهشانندی یه کهم

(ئه یوب) و خیزانه کهی له سالی (۱۱۳۸) ی زایندا گه یشتنه شاری (موصل). سهرداری (موصل) و (جزیره) یش، که (عیماده دین) ی زهنگی بو، له وانه نه بو که دهست بنی بهرووی جه نگاوه رانی کارگوزاره وه. که واته چۆن دهست ئه نی بهرووی دوو که سی وهک (ئه یوب) و (شیرکو) وه؟ ئه ی چۆن ئه وهی له بیر ئه چیتته وه که به سایه ی کهشتیه بچکۆله کانی ئه وانه وه خۆی و له شکره شکاوه که ی له پروباری دهجله په رینه وه و له دهست مردن رزگاریان بو له بهرامبهر (تکریت) دا، جا له و کاتانه دا که (یوسف سه لاحه دین) مانگه کانی سهره تای مئالی خۆی له شاری (موصل) دا به سهر ئه برد، (ئه یوب) ی باوکی و (شیرکو) ی مامی له ژیر فه رمانی (عیماده دین زهنگی) دا هاوبه شی گه لیک شه رپوشوریان ئه کرد. ئنجا که (عیماده دین زهنگی)، له سالی ۱۱۳۹ دا، شاری (بعلبک) ی گرت، تازه سالییک به سهر هاتنیاندا تپیه ری بو بۆ (موصل)، ده موده ست (ئه یوب) ی کرد به سهر داری ئه وئ. ئه ویش به لگه یه ک بو بۆ کار په سندی و باوهر پیکردنی (زهنگی) به (ئه یوب). چونکه ئه وده مه (بعلبک) شاریکی گه وره بو، ههر چوار لای باخ و شینایی په سند و په نگا وهره ننگ بو، له ته نشت رۆژئا ویشیه وه شوریه یه کی قایم و که لاتیک گرنگ سه ریان به رز کردبو وه، شانازیان ئه کرد. ئا لیره دا، له شاری (بعلبک) دا، سه لاحه دینی کوری سهر دار (ئه یوب)، ساله کانی مئالی خۆی رابوارد به گه مه و یاری کردنه وه. له ویدا دهستی کرد به له بهر کردنی (قرآن) و فیربوونی دهستووری زمانی عهره بی و دهستووره ساکاره کانی ئایینی ئیسلام. سه لاحه دین، که کوری سهر داریکی وهک (نه جمه دین ئه یوب) بو که به پاکی و خواناسی ناوی ده رکرد بو، ئه م خۆینده وارییه ی له شتیه یه کی زۆر باش و جواندا برده سهر.

له و کاتانه که سه لاحه دین، ته مه نی گه یشتبو وه شه ش سالی، فه رنه گه کان، له لایه ن پالّه وان (عیماده دین) زهنگیه وه، یه که م دهستیکی سهر که وتوویان لئ وه شینرا چونکه له و کاتانه که فه رنه گه کان، پیش له دایکبوونی سه لاحه دین به چل سال، (بیت المقدس) یان گرت له لایه ن موسولمانه نا کۆکه کانه وه، هیچ مه ردا یه تپیه ک رووی نه دا، که به وه رامیتک دابنری بۆ ئه و سزا و تازاره ی که له دهستچوونی (بیت المقدس) پتی گه یاندبوون. مه گه ر میسر یه کان نه بیت که ده موده ست به رهنگاری چه لیپاییه کان بوون، په یتا په یتا چه ند شه رتکیان له گه ل کردن، له هه ندیکیاندا سه رئه که وتن، له هه ندیکیشیاندا ئه شان.

ئه و شو رشه ی که که وتبو وه گیانی موسولمانه کانه وه، ئا گره که ی دامر دبو وه، له و ریسوایییه ی که هاتبو وه به سهر براکانیاندا، له و خاکانه دا که ئه و بیگانانه داگیران کردبو، وهک (قدس و ره ها و ئه نتاکیه)، بی دهنگیان بۆ خۆیان به باشتر زانیبو. به رامبهر ئه و زۆرداریانیه ی که گا وره کان ئه یانکرد له دراوسی ئیسلامه کانیان، دهسته و ئه ژنۆ دانیشتیبوون هیچیان نه ئه کرد. ته نانه ت ئیسلامه کان وره یان وا به ردا بو که ئه م که تن و کاره ساته نه نگانه یان به چاره نووسیک ئه زانی بۆ خۆیان. ئه وانیش له گه ل فه رنه گه کانه ها توچۆیان ئه کرد و کرین و فرۆتنیان ئه کرد. خۆشه ویستی و زاوا و بوو کیش له ناویاندا په یدا بوو. ته نانه ت وایشی لئ هات که هه ندی جار فه رمانده رتکی موسولمان له گه ل چه لیپاییه کانه ئا شت ئه بو وه و سو تیند خواری ئه کرد، بۆ ئه مه ی دۆژمنه موسولمانه کانی خۆی پی بشکینتی.

به لام (عیماده دین) ی زهنگی، ئه و پیاره تپیه ی نواند که گیانی کرده وه به بهر که سایه تپی موسولمانه کانه دا. ئه ویش به وه که به رامبهر به بیگانانه کان وه ستا بو، ههر ده سترتپیه کیان بکر دایه ته سهر نیشتمانه که ی، ئه ویش ئه وه نده ی ئه وه، یاخود له ونده زۆر تر ده سترتپیی لئ ئه کردنه وه. ئنجا که شاری (حلب)، به گه شی و روو خۆشیه وه، ده رگای خۆی بۆ کرده وه دهستی کرد به دروستکردنی یه که م به ره ی ئیسلامه تی، بۆ ئه مه ی به رامبهر به گا وره کان، له سهر لوتکه ی ئه و به ره یه بوه ستی و، دهستی چاک له و بیگانانه بوه شینتی.

له مانگی گه لاری زانی سالی (۱۱۴۴ ز - ۵۳۹ ک) دا به خۆی و له شکره که یه وه، به رامبهر به شاری (ره ها) ی قایم کرا و وه ستا، ئه یه ویست به زۆر له و بیگانانه ی بسینیتته وه که نزیکه ی په نجا سال ئه بو له ژیر ده ستیاندا بو، تا کو مانگی کیش ته نگه تاویکردن....

وا ئه گیره نه وه، که له و کاتانه له شاریکی دوور له شاری ره ها، پیاو یکی خواناسی موسولمان، له شا خانه ی (رۆجه ر) خونکاری (سجلیا) دا ئه بی، خونکاره که پیزی لئ ئه گری و له گه ل خۆیدا دایه نیشینتی. رۆژتیک له رۆژان که (رۆجه ر) دایه نیشی ده ست ئه کات به خۆه لکیشان به و سهر که وتانه وه که گا وره کانی (سجلیا) له و رۆژانه دا ده ستیان که وتوو له (ته رابلوسی رۆژئاوا) دا. له گه ل کابرای موسولماندا ده ست ئه کات به گه مه کردن، لئی ئه پرسن: (ئه ی «مه مه د» ی پیغه مبه رتان له کوئ بو، که ئه و خاکانه گیران؟). موسولمانه خواناسه که ییش پتی ئه لئ: («مه مه د» بۆیه کا له وئ نه بو، چونکه چوو بوو سهیری گرتنی شاری (ره ها) بکات که ئیسته به ده ست موسولمانه کانه وه یه...).

هەر کەسێ لەوێدا بوو، لە فەرەنگەکان پێکەنین. بەلام شا پتی گوتن: (پێمەکنەن بەلکو کابرا راست بکات!) لە راستیدا، کابرا راستی کرد بوو. چونکو لە ۱۱/۲۳/۱۴۴۱ دا موسولمانەکان چوونە شاری (رەها) وە. بەلام سەرکەوتنە کە شیتێ کردن. ئەوانیش دەستیان کرد بە تۆڵەسەندن. دەستیان کرد بە کوشتاری پیاو و لیدانی بیوژن و هەلکەندنی چەلیپا و پارچە پارچە کردنی کە شیش و رەبەنەکان دەستیان کرد بەروو خاندنی هەموو شتێک کە بەر دەستیان بکەوتایە. هەر کووتال و کەلوپەلیک بەنرخ بووایە، هەر لاوێک بەهێز بووایە و بۆ فرمان بەکار بهاتایە، هەر کچیکیش جوان بووایە، دەستیان لێ نەئەدا، بۆ خۆیان ئەهێشتەوه! یەکیک لەوانە کچیکێ یە جگەر شەنگوشۆخ و جوان بوو، (زەینەدین عەلی) جێنشینێ زەنگی لە شاری (موصل) دا داگیری کردبوو.

بەلام کە زەنگی خۆی هاتە ناو شاری (رەها) وە، شارەکە ی زۆر جوان و شەنگ هاتە پیش چا و پتی ناخۆش بوو کە لەسەر دەستی ئەودا وێران ببێ. لەبەر ئەوە سەرکێشی لەشکرەکە ی خۆی وەستاندەوه. فەرمانی پێدان کە هەرجیبەکیان داگیر کردووه بیخەنەوه جیتی خۆی، بۆ ئەمە ی شارەکە بکەوتنەوه گەر و خۆشی و شادمانیشی تی بکەوتنەوه. قسە ی ئەویش زوو جیبەجی ئەکرا. کەسایەتییهکی بەسامی هەبوو. لەبەر ئەوە سەرکردە و سەربازەکان دەمۆدەست، بێ چەندوچوون، هەموو شتێک و هەموو کەسێکیان گێراپەوه جیتی خۆیان: کووتال و کەلوپەلی بەنرخ، لاوانی بەهێز، کچانی شەنگوشۆخ.

(زەینەدین عەلی) ییش، هەرچەندە دلی چوو بوو بەو کچە جوانەدا کە هەلگیریبوو، بەلام پیش ئەمە ی بەکامی خۆی بگات و جارێک بچیتتە باخەلییهوه بەهەناسە ساردییەکەوه، لەسەر فەرمانی زەنگی گێراپەوه جیتی خۆی...

لەپاش گرتنی (رەها) بەدوو سال، (عیمادەدین زەنگی)، لەناو کۆری شەردا مرد. لە لایەن چەند دەستوپیوئەندیکێ خۆبەوه کوژرا. هەموو کەسێک بەپیاوێکی کوژراویان دانهنا لەپیتناوی خوادا. پاش ئەو، خاکەکانی ژێر دەستی کرا بەدوو بەشەوه... (موصل) بەر (سەیفەدین غازێ) ی کۆری کەوت. (شام) ییش بەر (نورەدین مەحمود) کەوت.

لەدوای مردنی زەنگی، ئەرمەنییهکان و فەرەنگەکانی ناو شاری (رەها) یاخیبوون. نورەدین بەخۆی و لەشکرەکەبەوه هورۆژمی برده سەریان شارەکە ی وێران کرد. کوشتاری خستە شۆرشگێرەکانەوه. هەر شتێک بەنرخ بوو داگیریان کرد، ئەمجارەیش دووبارە: لاوه بەهێزەکان و کچە شەنگوشۆخەکانیان داگیر کردەوه. نورەدین، هەندێ لەو کچانە ی نارد بۆ (زەینەدین عەلی)، وای پێ کەوت، کچەکە ی لەمەر خۆی کە گرفتاری تیری دلدار ی بووبوو،

لەناویاندا بوو. هەرۆک خۆی بەهاوێرێکانی خۆی گوتبوو، دەمۆدەست چوو بووه باخەلی. لە ترسی ئەو ی جارێکی تریش پتی بگێرەوه جیتی خۆی، وەک لە ژبانی زەنگیدا پیتیان گێراپەوه.

بەلام کچەکە لە لای مایەوه. چونکە نورەدین فەرمانی نەدا بەگێرەوه ی هیچ شتێک بۆ (رەها). (رەها) ییش بۆ خۆی بەوێرانی مایەوه و، بوو بەگۆرستانی ئەوانە ی کە بەهەزاران تیا کوژران.

لە شاهدها

کە گاوریەکانی رۆژئاوا، بەوێرانکردنی (رەها) یان زانی و بەکوشتاری گاوریەکانی ئەوی؛ ورووژان و شۆرش چوو کەلەیانەوه. لەتاو سەرکەوتنەکانی نورەدین گریان سەند و بریاریان دا کە لە سنووری خۆیدا بیوہستین. لەشکرەکانی هەلمەتی دووہمی چەلیپایی لە سوربەدا کوژبوونەوه. دوو خونکاریشیان لەگەڵدا بوو. یەکیکیان (کونراد) شاهەنشاهی ئەلمانیا، یەکیکیشیان (لوئیس) خونکاری فەرەنسە بوو. چەلیپاییهکان ویستیان (شام) بگرن. بەلام لەشکرەکانی (ئەنار) سەرکردە ی (دیمەشق) و (سەیفەدین غازێ) و (نورەدین مەحمود) یەکیان گرت و چوون بەگژاندا، دوایی ئیسلامەکان گەورەترین سەرکەوتنیا دەست کەوت بەسەر چەلیپاییهکاندا.

ئنجا شاهەنشاهی ئەلمانیا گەراپەوه ئەوروپا. دوای ئەویش خونکاری فەرەنسە گەراپەوه جیتی خۆی. بەم ڕەنگە هەلمەتی دووہمی چەلیپاییهکان سەری نەگرت و بەسەرشۆری گەراپەوه ئەوروپا.

***

لەگەڵ (لوئیس) خونکاری فەرەنسەدا. (ئەلیانور) ی ژنیشی هاتبوو. بەلام کە گەراپەوه ئەوروپا، لە یەکتەری جوێ بوونەوه. لەسەر ئەم بەرەللاکردنە، گەلیک بەندوباو بلاو کرایەوه. لەوه دوا، چیرۆکیکیش دانرا لەسەر (ئەلیانور) و سەلاحەدین پشت بە پشت ئەیانگێراپەوه بۆ یەکتەری...-

(لەو کاتەدا کە (ئەلیانور) لەگەڵ مێردەکە ی خۆیدا، (لوئیس) حەوتەم) لە سوربە بوو، بێزار بوو لە دەست ساردی و سەری و وشکی خونکاری فەرەنسە. بەدرێژایی زستان، بەخەم و خەفەتەوه مایەوه لە شاری (صور) دا. بەلام هەر بیری بۆ ئەو پالەوانە گەورە ی ئەچوو، کە ناوی سەلاحەدین بوو، هاتە کۆرەوه بۆ شەرکردن لەگەڵ مێردەکە یدا، کەچی ئەو ترسا،

روو به پرووی نه وه ستا. (ئه لیانور) یش نه وه ندهی بیسته وه له بابه ت نازایه تی و جوامیری و ده ست بلاوی و گه وره یی سه لاهه دینه وه، کاری له دلی کرد. دواپی گرفتاری دلداریی سه لاهه دین بوو. یه کیککی نارد بو کن سه لاهه دین، که به زبانی خوئی له کهینه و بهینه یی دلی شازنی ناگادار بکات. نه وه یشی تی بگه یینی که نه گهر بیتو ماره ی بکات، دپته سه ر ئایینی ئیسلام له بهر دلی نه وه. سه لاهه دینیش بهم خوئی پیتشکه شکرده ی (ئه لیانور) زور دلی خوئش بوو. چونکه (ئه لیانور) له نافرته هره جوانه کانی گاوره کان و ده له مه ندرینیان بوو. ئه ویش له شاری (عسقلان) وه که شتیبه کی بو نارد بیه یین. که شتیبه که گه یشته شاری (صور). نوکه ره که ی سه لاهه دین به گورجی له دالانیککی نه یینیبه وه گه یشته ژووری شازن. (ئه لیانور) گه شکه دار بوو له خوئشیدا، که نیرا بوو به دوا یا. ده موده ست دوو که نیره کی برد له گه ل خوئی، له گه ل دوو سنوقی پر له زپر و زبودا، زوو گه یشته که ناری زرتیکه. به لام له و کاته دا که خه ریک بوو پیتی بخاته ناو که شتیبه که وه خونکاری میردی، توند دهستی گرت و به زور برده وه جیتی خوئی. له دوا هه ناسه دا، یه کیکک له که نیره که کانی خوئی، خونکاری له کهینه و بهینه که ی ناگادار کردبوو، نه ویش ده موده ست خوئی گه یاند بووه شازن و گرتیووی، نه به ییتشبوو لپی جیا بیته وه. له پاش نه مه ی ژن و میرد، هه ردوو کبان گه یشته وه شاری (صور) و روو به پرووی یه کتر دانیشتن، شا لپی پرسی: نه مه ت بوچ کرد؟ شازنیش وه رامی دایه وه گوتی: له بهر نامه ردی تو. چونکه تو سیتوکی بوگه ن ناهیتیت. به لام سه لاهه دینم له تو خوشتر نه وی، چونکه کرده وه و ره وشتی جوانیم زور بیستوه).

به لام نه گهر (ئه لیانور)، به هه له دا چوو بی و له ژیانیا بی ئابرووی کرد بی و ناپاکیشی له گه ل میردی خویدا کرد بی. نه وه ره وشت و خووانه له سه لاهه دینه وه زور دوور بووه. چونکه نه وه ساله ی که خاوه نی چیرۆکه بچکۆله که دایناوه، بو په ییداوونی نه وه دلداریه له ناوه ند سه لاهه دین و (ئه لیانور) دا، وانا ساله ی (۱۱۴۹ز) سه لاهه دین ته مه نی نه گه یشته ته یانزه ساله ی. له شاری (عسقلان) یش دوور بووه، له شاری (شام) دا ژیاوه، له ویتشدا زانست و ئایین و ره وشتی فیرکراوه!

به لام سه لاهه دین، دوو سال له وه پیتش له گه ل باوکیا له (بعلبک) بوو. هاتنیشی بو (دیمشق)، سه باره ت به مردنی (زهنگی) بوو. چونکه پاش مردنی نه وه، (دیمشق) هه لسا به سه ری، بو نه مه ی (بعلبک) بگیریتته وه بو خوئی. (ئه یوب) ههستی به خوئی کرد، له توانا ییدا نیبه (بعلبک) بپارتیزی له وان. به سایه ی دوورینی خویه وه، ههستی پی کرد، که

هه ردوو کوره کانی زهنگی خویان خه ریک کردوه به دابه شکردنی خاکه کانیانه وه، نه وه نده ده ره سهستی (بعلبک) نین، چیی به سه ره دی. له بهر نه وه (بعلبک) ی دایه وه به دیمه شقیبه کان. نه وانیش له تو له ی نه وه دا ده گوندیان له نزیک (دیمشق) وه پیتشکه ش کرد، له گه ل کوشکیک له ناو شاری (دیمشق) خویدا.

به م رهنگه سه لاهه دین له گه ل باوکیا گویتزایه وه شاری (دیمشق). له ناو نه و کوشکه دا دانیشتن. دوور نیبه که سه لاهه دین هه ر له و کوشکه وه، ناگای له شه ری ناوه ند موسولمانه کان و چه لپاییه کان بوو بی، له خوئشیا نیشدا گه شکه دار بوو بی که دیبیتی نه و گاورانه له (دیمشق) به شکاوی گه راونه ته وه. (ئه یوب) یش دهستی کرد به بهرزبوونه وه، له پایه ی فه رمانره واییدا، تا له پاش مردنی زهنگی گه یشته پایه ی (ئه نار). ئیتر بوو به سه رکرده ی هه موو له شکره کانی (دیمشق).

ههروه ها (شیرکو) یش، که چوو بووه ژیر بالی نوره دینه وه، نه مه نده نازایه تی و کارگوزاری نواند بوو، به رزیان کردبووه بو پایه ی سه رکرده ی گشتی هه موو له شکره کانی نوره دین رۆژگار وای هینا که هه ردوو برا سه رکرده کان، یه ک به رامبه ری یه کتر بوه ستن.

نوره دین، به هه لی نه زانی که ئاواتی خوئی و باوکی به یینیته دی. (دیمشق) بگری و پاشان بیکاته ناوچه ی شاهه نشاهیته یی سوریه ی یه کگرتوو، بو نه مه ی به رامبه ر به گاوره کان رابوه ستن. له مانگی گولانی ساله ی (۱۱۵۴ز) دا، له شکره کانی نوره دین له ژیر سه رکرده یی (شیرکو) دا هه واربان هه لدا له به رده م شاری (دیمشق) دا، که له شکره کانی له ژیر چنگی (ئه یوب) ی برابدا بوو!

هه ردوو برا له ناو شوره کانی (دیمشق) دا کۆبوونه وه. پاش شه ش رۆژ گفتوگو کردن له سه ر هه موو شتییک رتیک که وتن. (ئه یوب) نه یته ویست شه ر له گه ل برای خویدا بکات. به ره نگاری هیزه کانی نوره دینیش ناکات چونکه کوری سه رۆکی پیتشوویه تی که (عیماده دین) بوو.

(دیمشق) یه کانیش به ئامۆژگاری (ئه یوب) یان کرد، ده رگای شاره که ی خویان کرده وه بو گه وره ترین سه ردار ی نه وه سه رده مه، که نوره دین بوو. به م رهنگه نوره دین چوه شاری (دیمشق) وه، بی نه مه ی تنوکی خوین برژی. هه ردوو برا که یش پاداش درانه وه. (ئه یوب) کرا به سه ردار ی (دیمشق)، هه ر به ته نیا نه ویش بوو، که مافی درا بوویه له به رده م خونکار نوره دیندا دابنیشی. (شیرکو) یش کرا به جی نوشینی خونکار، له هه موو ناوچه ی (دیمشق) دا.

ئىتر لەو پۆژەوه سەلاحەدینی لاو، تا دە ساڵ لەناو شاخانەى نۆرەدیندا بەرپێز و نازەوه ماپەوه.

سەلاحەدین زەلام بوو. لە سەرچاویا زیرەکی و کردەوهی بەلند دەرتەكەوت. نۆرەدینیش ئەوی بەدلا چوو، لە خۆی نزیک خستەوه.

نۆرەدین، زۆر حەزی لە یاری (دارشەق و گو = پۆلو) ئەکرد، کە بەسەر سواری ئەسپەوه ئەکرا. سەلاحەدینیش هەموو بەیانیبەك زوو لە خەو هەل ئەستا ئەو یاریبەهێ لەگەڵ ئەکرد.

نۆرەدین حەزی لە زانست و زانیان ئەکرد. لەگەڵ خۆیدا زانیەکی هینا بووه (دیشق) کە لە گەورەترین زانیانی ئەو سەرەدەمه بوو ناوی (عبدالله کورپی ابی عسرون) بوو. لە

هەموو لایەکی سوربەدا پەیمانگا و زانستگای بۆ دامەزراند کە وتاریان تیا بدات. سەلاحەدینیش، لە مزگەوتی (أموي) دا لە (دیشق) گوتی لەو زانا پیرە ئەگرت، کە

لەوه پاش بووه ناوئێرێکەری ناوئێرێکەرانی جزیره. پاشان زاناکە چاوی کوێر بوو. سەلاحەدینیش کە ئەو کاتە بووبوو بە (خونکاری موسولمانان)، مەرداوە تیبەهەکی رێگای

نەدا، کە ئەو زانا پیرە لەسەر فرمانەهەکی خۆی لایبات. بەپێچەوانەى ئەوه، نزیکى خستەوه لە خۆی و پاداشیشی داپەوه.

سەلاحەدین، هەرۆک لە شاخانەى نۆرەدیندا هونەرەکانی وەرزش، خۆتێندەکانی تاین و خۆتێندەواریی فێر بوو، هەرۆهە گەلێک شتی تریش فێر بوو.

کە سەرنجی دا لە نۆرەدین، خواناسی و دادپەرۆهەری و دەرویشی تیا دیی. تەنانەت لە سامانی ئیسلامەکان هێچى هەلنەئەگرت بۆ خۆی، بەو پارە کەمه ئەژبا کە تاییهتی هی

خۆی بوو. هەرۆهە لە نۆرەدیندا، خونکاریکی موسولمانی خواناسی ئەهاتە پێش چاو، کە لەپێناو تاینی ئیسلامدا خۆی بەخت ئەکرد و لەپێناو شکاندنی چەلیپاییهکاندا خۆی

ئەدا بەکوشت، بێ ئەمەى کۆل بدا و ورە بەربدا. سەلاحەدین خۆیشی لەگەڵ باوک و مامیا، چونە هەندێک لەو شەرآنەوه، ئەو گاوارانەیان شکاند و لووتیان هینانە خوارەوه.

بەلام لەگەڵ ئەوانەیشدا هەمووی، سەلاحەدین ناوی دەرنەکرد، تا لە میسردا دەستی کرد بەکارگوزارییه گەورەهەکی خۆی. هەر میسر بوو، بەتەنیا کە گەورەیییه شارراوهکانی ئەم

لاوهی دەرخت، تەنیا لە میسریشەوه بوو کە سەلاحەدین پڕشنگیدا و هەموو جیهانی پۆشن کردەوه.

ئەهە سزای ناپاکانە

(الصالح کورپی رزیک)، گزیری میسر، راکشانیتکی سەرەمەرگ راکشا. ئەوهندەى نەما بوو لە داخا شەق ببا. چونکە پوری جینشینی پیغەمبەر (عاضد) کە دوا جینشینی

(فاطمی) یەکان بوو^(۱)، دەستی هەبوو لە گێرانی ئەو گەله کۆمەکتیبەدا کە بۆ کوشتنی کرا. رێکەیشی نەنیشتهوه تا جینشینه منالەکە، تکاکەى بەجێ هینا. ناردیان بەشوتن پوری

جینشیندا هینان، پاشان لە بەرچاوی (الصالح کورپی رزیک) خۆیدا کوشتیان، کە کز بووبوون و خەریک بوون لە تروکان ئەکەوتن.

(الصالح) راپردووی خۆی ئەهیناوه و پێش چاوی... ئەویست سوێندخوارییه ک پێک بهێنێ لە ناوێند میسر و (شام) دا. لەو بابەتەوه نووسیشی بۆ (نۆرەدین مەحمود). بەلام

نۆرەدینی تاین سوننی، نەپێهەست سوێندخواریی بکات لەگەڵ میسری فاطمی شیعەدا. (الصالح) گوتی: کاشکی نۆرەدین دوو دل نەبووایە لەو سوێندخوارییه، تا ئیستا

توانیبوو مان فەرەنگەکان دەرێکەین لە خاکی موسولمانەکان.

کورپههەکی (العادل) ی ناو بوو، بەتەنیشتییهوه بوو، لیبی پرسی: مەبەستت لە کتیبە، بابە؟

وهرامی نەداپەوه. پاش تاویک بێ دەنگی گوتی:

ناخ خۆزگە، (بیت المقدس) م بۆ ئەگیرا و، فەرەنگەکانم هەموو لەناو ئەبرد و، فرێم ئەدانە زرتیوه.

دوو بارە کورپههەکی ورتەیهکی کردەوه گوتی: ناخ بابە!

هەردوو چاوه لیلەهەکی باوکەهه پرووی کردە کورپههەکی و گوتی:

ئەى کورپی خۆم. خۆت لە (شاوور) سەرداری (صعید) بپاریزه. ئەوه پیاویکی دلرەشه، بەفروفتیله، نەکەیت نزیکى بکەویتەوه...

پاشی ئەمەى (الصالح کورپی رزیک) مرد، زۆری بێ نەچوو رۆژگار دەرخت کە خەم خواردنەهەکی لە داگیر نەکردنی (بیت المقدس) دا، لە راستییەوه بووه. هەرۆهە

ئامۆزگارییه کەیشی بۆ کورپههەکی خۆی، کە خۆی بپاریزی لە (شاوور) لە جیبی خۆیدا بووه. چونکە هەر لەو ساڵەدا کە (الصالح) کوژرا، (شاوور) کورپههەکی لە (وہزارەت) دەرھینا

(۱) جینشینی پیغەمەر: خەلیفەى فاطمی.

و کوشتی، زۆریشی له که سوکاری کوشت. خۆی چوو جیگای ئه و بۆ وهزارهت هه ره له سا له یشدا بوو که (ئه مه لریک) خونکاری (بیت المقدس) له و کاته دا خۆی گه یانده خاکی میسر!

به لّام هاتنی (ئه مه لریک) بۆ میسر، سه بارهت به وه بوو که له وه زارهتدا گۆرانیکی تازه په یدا بوو بوو. (ضرغام) هوروزمی هینا بوو، بۆ (شاوړ). (ضرغام) له پایه ی (گه وری ده رگا) دا، دانرا بوو،^(۱) که پله یه که له شهری (غزه) دا به سه ر چه لپا یاییه کاندای سه رکه و تیبوو بوو لای نه ته وه، له بهر ئه وه ی که له شهری (غزه) دا به سه ر چه لپا یاییه کاندای سه رکه و تیبوو ناویانگی ده رکرد بوو. توانی پشتیوانه کانی خۆی کۆیکاته وه و بدا به سه ر (شاوړ) دا. (شاوړ) له وه زارهت ده رکرد و، خۆی چوو جیگای. گه لیکیشی له سه رۆکه میسر ییبه کان کوشت.

(شاوړ) هه رای کرد بۆ (شام)، له نوره دین پارایه وه به فریادا بگات، لیبی خواست که له شکرکی خۆی له گه لدا بنیرئ بۆ میسر، به لیبیشی دا به نوره دین که له تۆله ی ئه وه دا هه رچیبه ک پتیبست بۆ بۆ له شکره که ئه و بیدات بچجگه له وه هه موو سالتیکیش سیتیبه کی گه نجینه ی میسری بۆ بنیرئ، نوره دین تا ماوه یه ک دوو دلّ مایه وه له قسه که ی (شاوړ). چونکه ئه و باوه ری به (شاوړ) نه ئه کرد. به لایشیه وه وابوو که له شکره که ی تووشی ته نگو چه له مه یه کی زۆر ئه بیت له و رێگا درێژه دا که پیا ئه روا به تاییه تی که به نا و ئه و چه لپا یاییه وریانده دا تی ئه په ری که له (فلسطین) دان. به لّام کاره ساتی په یتا په یتا هاتنه پتیشه وه نوره دینیان له و دوو دلّیبه هینایه ده ره وه.

(ضرغام) به وه ی زانی که (شاوړ) په نای بردۆته بهر نوره دین ئه ویش په نای برده بهر فه رمانه وایی فه رهنه گه کان. له گه ل خونکاری (قدس) دا، (ئه مه لریک) ئاشتی بوو وه. هه ندی پاره ییشی پتیشکه ش کرد. ئه وه ییشی لیبی خواست که یارمه تی بدات به رامبه ر دوژمنه کانی: (شاوړ) و نوره دین.

نوره دین به م نا پاکییبه ی (ضرغام) ی زانی، که خۆی موسولمانیته که و که چی له گه ل دوژمنانی ئیسلامدا رێک ئه که وئ. ده موده ست له شکرکی خۆی نارد له گه ل (شاوړ) دا له ژیر سه رکرده یی (شیرکو) دا، که ئه ویش سه لاحه دینی برازای، له ته مه نیکی بیست و

(۱) پایه ی گه وری ده رگا: مه به ستی له پله ی (الحجاب) یه که ئه و رۆژگاره به رامبه ر (رئیس الدیوان - التشریفات) یان (سکریتیر) دیت له کۆشکدا.

شه ش سالیدا، راپتچ کرد له گه ل خۆیدا. له شکرکی (ضرغام) له لایه ن له شکرکی (شیرکو) وه، له نزیک (بلیس) وه شکا. له شکرکی شکا و له نزیک شوره کانی (قاهیره) وه کۆبوو وه. به لّام له شکرکی سه رکه و توو، هه ره له ریبی خۆبه وه رۆبشت تا شاری (فسطاط) ی گرت. (شاوړ) له ویدا مایه وه، خه ربکی خۆ ئاماده کردن و هوروزم بردن بوو.

به لّام میسر ییبه کان، که دلّناسکیون، له م کرده وه یه ی (ضرغام) ه دلّیان زۆر شکا، خۆشه و یستیبه که یان ده باره ی ئه و گۆرا به نه نگه ویستی. ئه وان ئه وه یان بپن خۆش نه بوو، که له گه ل گاوردا رێک بکه وئ و بچی به گژ موسولمانه کاندای... ئه وی کاریشی یه جگار خراب کرد، ئه وه بوو که (ضرغام) داما بوو له سه ر پاره. ئه ویش چوو سامانی (اوقاف) ی داگیر کرد و به کاری هینا... ئیتر له وه وه نه ته وه که لیبی بیزاریبون و به رهنه گارییان کرد. هه ره له و کاته یشدا (جینشینی پیغه مبه ر) پشتی تی کرد و له شکره که ییشی بلا وه یان لیبی کرد.

به فه رمانی گزیری داماو، ته پله کان لیبی ئه دران، ده نگی ته پله کان و بانگ و هاواری ده ستوپتیه ندان، ده نگیان ئه دایه وه بۆ کۆبوونه وه بۆ شه رپوشۆر. به لّام که س نه بوو وه رام بداته وه. دوا یی (ضرغام) به هه موو هتزه که یه وه که هه ر پینج سه د که سی لیبی مابوو وه، ئه ویش هتزی پاراستنی خۆی بوو، رووی کرده کۆشکی (عاضد) ی جینشین. له ویدا رۆژگاریکی دوو رو درێژ مایه وه تا بانگی شیوان، هه ره ئه پارایه وه له جینشین و دلّی ئه دایه وه و سوپندی ئه دا به سه ری باو و باپیری، که هه ره له هه یوانه که وه سه ری ده ربه پتیی و پیرۆزبا ییبه کی لیبی بکات.

به لّام هپج وه رامیکی نه بوو.

ئیتر ئه وه نده ی بپن نه چوو... ئه و سه ربازانه ییش که له گه لی بوون هه موو بلا وه یان لیبی کرد، سی که س نه بپن که سی تری له گه لا نه مایه وه! له نا کا و یه کییک رووی تینکرد و قیژانندی: (ئاگات له خۆت بپن. خۆت رزگار بکه تا نه یان کوشتوویت). ده نگی سه رباز ئه هات نزیک ئه بوو وه. ده نگی ته پل ئه هات، گرمه گرمه که ی تا ئه هات به هتیزتر ئه بوو... (ضرغام) هه ستی به وه کرد که (شاوړ) به له شکره که یه وه گه یشتۆته سه ری. (ضرغام) به سواری ئه سپه که یه وه ده رباز بوو، به لای ده رگای (زوبله) و شه قامه کانی دراوسییدا تیبه ری کرد. هه ره وک شیت ئه یقیژاند و ئه پارایه وه له م و له و که یارمه تی بده ن. به لّام ئه وانیه که تا دوین بوو خۆشیان ئه ویست، ئه وساکه جنیویان بپن ئه دا. ئه و هه ره ئه سپه که ی خۆی تاو ئه دا. به لّام ئه سپه که ییشی به دلّسۆزیی نه مایه وه له گه لی. ئه ویش سه رشیت بوو. سواره که ی

لهسه پشستی خۆی هه‌لدايه خواره‌وه، له نزیک گۆری (سیده نفیسه) وه. لهویدا هه‌رچیوپه‌رچی له‌سه‌ری کۆبوونه‌وه. سه‌ریان بری و گرتیان به‌ده‌ستیانه‌وه، به‌ناو شه‌قامه‌کانی (قاهیره) دا ته‌رۆیشتن و شادمانییان پێشان نه‌دا، پر به‌ده‌میش نه‌یانقیژاند، نه‌یانگوت: (ئه‌نجامی ناپاک به‌مه‌ ئه‌گات!).

سه‌رداری نه‌سه‌نده‌ریه

جیهان بۆ شاور دامرکا. ویستی له‌ سوێندخواره‌کانی خۆی، خۆی رزگار بکات. ئیتر کاری به‌وان نه‌ما بوو. له‌شکری (شیرکۆ) له‌ودیو (قاهیره) وه دامه‌زراند. ئه‌و پاره‌یه‌یه‌ش که به‌لێنی دابوو بیدایه‌ نوره‌دین نه‌یدا.

(شیرکۆ)، سه‌لاحه‌دینی برازی نارد، (بلبیس) ی داگیر کرد و دیار بوو (شاور) له‌ به‌سه‌رهاتی (ضرغام) وه په‌ندی وه‌رنه‌گرت. ئه‌ویش وه‌ک (ضرغام)، له‌ ناپاکی یه‌ک و دووی نه‌کرد، په‌نای برده‌ به‌ر (ئه‌مه‌لریک). ئه‌میش له‌مه‌له، که بۆی هه‌لکه‌وتبووه‌وه، زۆر دل‌خۆش بوو. به‌په‌رۆش بوو بۆ هاتنه‌ دیی ئاواته‌کانی له‌ داگیرکردنی میسریدا، که به‌هه‌شتیک بوو بۆ خۆی، پر بوو له‌ گه‌نجینه و سامان...

(شاور) به‌م زۆردارییه‌ی دوژمنه‌کانی دوینییی کرد به‌سوێندخواری خۆی. سوێندخواره‌کانی دوینییی کرد به‌دوژمنی خۆی. به‌م په‌نگه، ئه‌میش له‌و گزیرانه‌ ده‌رچوو که هه‌ر خه‌می خۆیان ته‌خۆن، هه‌ر به‌ته‌نگ که‌ش و فشی وه‌زاره‌ته‌که‌ی خۆبانه‌وه‌ن ته‌نیا بۆ ده‌سه‌لات نواندن ته‌گه‌رپین، به‌مه‌رجی سایه و پایه‌یان له‌ ده‌ست نه‌چۆ، چه‌ گونا‌ه و تاوانیک گه‌وره‌یه‌ خۆیانی تووش نه‌که‌ن، باکیان نییه. دوژمنه‌کانیان بکوژن، به‌لێنه‌کانیان جیه‌جی نه‌که‌ن، په‌یماننه‌کانیان بشکینن، وه‌ک ئاو بخۆنه‌وه‌ وایه. ئه‌گه‌ر سوێندخواریان کرد، بۆ که‌لکی خۆیانی ته‌که‌ن، ئه‌گه‌ر هه‌لشگه‌رانه‌وه‌ و پاشگه‌زیش بوونه‌وه، هه‌ر بۆ که‌لکی خۆبانه، نه‌ک بۆ که‌لکی نیشتماننه‌که‌یان.

(ئه‌مه‌لریک) له‌گه‌ل له‌شکری چه‌لیپاییه‌کاندا به‌ره‌و (بلبیس) لیتی خوړی. له‌ویدا هه‌موو له‌شکره‌کانی (شام) کۆبوو بوونه‌وه. تا سێ مانگ له‌وئ مایه‌وه، له‌سه‌ر چه‌لیپاییه‌کانی ته‌کرده‌وه. ئیتر ده‌نگ هات بۆ (ئه‌مه‌لریک) که نوره‌دین ده‌ستی کردوه به‌داگیرکردنی زه‌وییه‌کانی چه‌لیپاییه‌کان له (شام) دا. (ئه‌مه‌لریک) وای به‌باش زانی بگه‌رپینه‌وه، نه‌وه‌ک ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی گه‌وره‌تر رووبادات. له‌گه‌ل (شیرکۆ) دا که‌وته

گفتوگۆکردن بۆ ئاشتبوونه‌وه. ئه‌میش هه‌یشتا نه‌یزانیبوو که نوره‌دین چه‌ند سه‌رکه‌وتنیکی ده‌ستکه‌وتوو. خواسته‌که‌ی ئه‌وی په‌سند کرد. هه‌ردوو لا له‌سه‌ر ئه‌وه رێک که‌وتن که له‌شکره‌کانیان میسر به‌جی به‌پێلن.

له‌ مانگی ده‌هه‌می سالی ۱۱۶۴دا، له‌شکره‌که‌ی شیرکۆ ده‌ستی کرد به‌گه‌رانه‌وه له (بلبیس)، شیرکۆ له‌دوایه‌وه ته‌رۆیشت. رمیکی به‌ده‌سته‌وه بوو. خۆی وای پێشان نه‌دا که له‌ودیو (قصر) یشه‌وه بوو، که له‌شکرێکی سه‌ره‌رزی سه‌رکه‌وتوی له‌گه‌لدايه.

هه‌رچییه‌که‌ سه‌لاحه‌دینیش بوو، له‌و کاته‌دا که ته‌گه‌رپایه‌وه له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌دا، له‌ناو ده‌روونیا هه‌ستی به‌دوو شت ته‌کرد: یه‌که‌م قین له‌ شاور. دووه‌میش، بۆ یه‌که‌م جار له ژبانیان، فرمانیکی پر به‌دلی گرتبوو به‌ده‌ستییه‌وه!

به‌لام له‌ هه‌لمه‌تی دووه‌می (شیرکۆ) دا، کارگوزاری سه‌لاحه‌دین زۆرتر گرنگ و به‌سام بوو.

***

شیرکۆ له‌ نزیک شاری (بابین) وه له‌گه‌ل سه‌رکرده‌کانی خۆیدا کۆبووه‌وه، که نزیک له‌ شاری (مینا) بوو. سه‌رکرده‌کان له‌و رۆژه‌دا زۆر په‌شبین بوون. چونکه (ئه‌مه‌لریک) له‌دوایانه‌وه بوو به‌خۆی و له‌شکری چه‌لیپایی و له‌شکر میسرپیه‌کانه‌وه. ژماره‌ی له‌شکری چه‌لیپایی و میسرپیه‌کانیش یه‌جگار زۆرتر بوون له‌ ژماره‌ی له‌شکره‌که‌ی (شیرکۆ) که له‌ دوو هه‌زار که‌س پتر نه‌بوو.

شیرکۆ راوێژی کرد به‌سه‌رکرده‌کانی... زۆربه‌یان ته‌وه‌یان پێ باشتر بوو که له‌ رووباری (نیل) بپه‌رینه‌وه و بگه‌رپینه‌وه بۆ (شام). سه‌لاحه‌دین له‌ دلایا بوو که به‌رپه‌چیان بداته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌باشتر زانی که جاری بێ ده‌نگ بێ.

له‌په‌ر یه‌کتیک له‌ سه‌رکرده‌کان ده‌نگی هه‌لبه‌ری، گوتی: (ئیه‌وه چۆن ته‌ترسن... هه‌ر که‌سێ له‌ کوشتن و گرتن بترسی به‌کاری سه‌ریازی نایه‌ت و نایشتوانی به‌که‌لکی خونکاری خۆی بێت. ته‌وانه هه‌ر وای باشتره که له‌گه‌ل ژنی خۆیان له‌ مالدا بمیننه‌وه. ئیه‌وه چۆن ته‌گه‌رپینه‌وه کن نوره‌دین، بێ سه‌رکه‌وتنیکی و بێ په‌نجدانیک. ته‌وه‌تان پێ باشتره که به‌مووچه‌ی موسولمانه‌کان بژین و له‌به‌ر دوژمنه‌کانیاندا هه‌لبه‌یتن و میسر بده‌نه ده‌ست ته‌و خواره‌ناسانه‌؟!)

که سه‌لاحه‌دین ته‌وه‌ی بیست، به‌کولی دلایه‌وه ده‌نگی هه‌لبه‌ری و ده‌ستی دا به‌ده‌ستی و

گوتی: (ئەمەتا بیروباوە!) (شیرکۆ) یش دلنیا بوو، گوتی: (ئەمەتا بیروباوە، منیش لەسەر ئەو ئەرۆم!).

پەسندکەری بیروباوەرەکه زۆریوون. هەموو بەجاریک پارییان دا که شەر بکەن. رەنگ رشتنی شەرەکه وا بوو: سەلاحەدین لەناو جەرگە شەردا بی. (شیرکۆ) لە دەستە راستەووە بی. پێویستە سەلاحەدین بەرپیکویتیکی خۆی بشکینێ و بێتە داووە لە بەردەم لەشکری فەرەنگ و میسراییەکاندا، که دیارە هورۆژم ئەبەنە سەر ئەو. پاش ئەو پێویستە (شیرکۆ) یش لە دەستە راستەووە، بنوشتیتەووە بەسەر ئەو هورۆژمبەرەنەدا. لەدواییشدا سەلاحەدین هورۆژم بیاتەووە سەر ئەو دوژمنانە.

لەسەر ئەم رەنگ رشتنە، بەتەواوەتی شەرەکهیان بەئەنجام گەیاند. (شیرکۆ) و سەلاحەدین سەرکەوتن. بەلام چونکو لەشکرەکهیان بچووک بوو، نەیاننوانی لەشکرە شکاوەکه راوهدوو بنین، تا سەرکەوتنەکهیان تەواوتر بی و بشتوانن شاری (قاهیرە) داگیر بکەن. ناچاربوون لە رینگەیهکی دەشتەکییەووە روو بکەنە ئەسکەندەریه. لەوێ، (شیرکۆ)، سەلاحەدینی کرد بەسەرداری شارەکه و نیوێ لەشکرەکهیشی لەگەڵدا هێشتەووە. ئنجا (شیرکۆ) خۆیشی لەگەڵ نیوێ لەشکرەکهی تردا گەرا بەناو (صعید)دا بۆ دانەوتیله و سامان کۆکردنەو.

بەم جۆرە سەلاحەدین، بۆ یەكەم جار لە ژبانی، خۆی دیی بەسەرداریی. بەلام خۆیشی دیی لەناو دوو تەنگوچەلەمە گەورەدا. چونکە لە لایەکهووە هێزەکانی فەرەنگەکان و میسراییەکان سەرلەنوێ خۆیان کۆکردبوووە و ئامادە بووبوون بۆ شەر. لە بەشی وشکانیدا ئەسکەندەریهیان تەنگەتاو کرد. لە لایەکی تریشەووە کهشتییەکانی چەلیپاییەکان لەناو زرتیووە هورۆژمیان ئەبرده سەر ئەسکەندەریه.

بۆ سەلاحەدین، ئەمە یەكەم جار بوو، که کەینهوبەینهیهکی وا گرنگ و بەسام بکەوێتە ئەستۆی. بەلام ئەوئەندە نازیەتی و ئارام و بی باکیی نواند لە بەرامبەر ئەو لەشکرانەدا، دانیشتوانی شارەکه چو بەدلنایاندا و لە بەرچاویاندا جینگەیهکی بلندی گرت.

لە راستیدا، ئەو گەلەکۆمەکییە لە سەلاحەدین کرا بوو زۆر سەخت و گران بوو، پر بوو لە سەرگەردانی. زۆریشی پێ چوو، لە حەفتا رۆژ تێپەری کرد... دانیشتوانی شاری ئەسکەندەریه بەتەواوەتی تەنگەتاو بووبوون، خواردەمەنی و بابەتی شەریش خەریکبوون تەواو بین. بەلام سەلاحەدین وەری بەرنەدا، هەر شەری ئەکرد و بەرگە ئەگرت و

دانیشتوانی شارەکهیشی هان ئەدا که بەئارام بن و دەماری مەردایەتییان هەر بەتوندیی بییتیتەووە. هەر لەو کاتەدا نامەکاریشی لەگەڵ مامیا ئەکرد، داوای یارمەتی لێ ئەکرد.

دوایی دەنگ وا بلوو بوووە که (شیرکۆ) چوار لای (قاهیرە) ی گرتووە. (ئەمەلریک) ناچار بوو چوار لای ئەسکەندەریه بەرەللا بکات و لەگەڵ (شیرکۆ) دا ریک کهوێ لەسەر ناشتی هەردوو لا لەشکرەکهیان لە میسر بکیشنەووە و ئیتر لەو بەولاووە نە دەست بخەنە کاروباری میسرەووە، نە هەلکوتنە سەریشی.

پیش ئەمە سەلاحەدین، میسر بەجی بهیلتی، لەناو لەشکرگای (ئەمەلریک)دا بوو بەمیوان، لەپاش ناشتبوونەووە که چەند رۆژتیک لەویدا مایەووە، بەوپەری ریزەووە. لەو ماوەیەدا توانی یاسای سوارچاکی و سەربازی چەلیپاییەکان فیر بی. دوور نییە که لەو کاتەدا بوو بی، که دۆستایەتی لەگەڵ (هەمفری)دا پەیدا کرد بی، که بەپیتی واتە ئەرۆپاییەکان، ئەبی سەلاحەدین سەرپروشتە سوارچاکی لەسەر دەستی ئەودا وەرگرتی!.

خوواناسین

بۆ جاری دوو، سەلاحەدین، میسری بەجی هێشتەووە بەلام دلێ زۆرتر پر بوو بوو لە قین و جوین بەرامبەر (شاو). زۆرتریش بەخۆیدا رانەپەرمو، که توانی لە شەری (البابین)دا بەو جۆرە بچولیتەووە و، لە چوار لا گرتنی ئەسکەندەریهیشدا بەرگە ئەو هەموو ماندویتی و تەنگوچەلەمە و گیروگرفته بگری... ئەوانە هەموو خستیانە سەر ئارەزووی چاوپێکەوتنەووەی (دیمشق) بۆ بی دەنگوسەنگییەکهی و یاریی و گەمەکانی، لەگەڵ کۆبوونەووە خۆشەکانی ناو زاناکان و دۆستەکانی بۆ گفتوگۆکردن لە بابەت زانست و هۆنراوە و وێژەو.

بەلام (ئەمەلریک)... که میسری بەجی ئەهیشت، پر بەدل ئارەزووی داگیرکردنی ئەکرد، بۆ ئەمە گەنج و سامان و کۆشک و باخەکانی دەست بکەوێ... جا لەبەر ئەو، هیشتا سالیکی بەسەردا نەپۆیشتبوو، که پەیماننامەکهی ناوهند خۆی و (شیرکۆ)ی شکاند و بەهۆی خروشی چاوپرسیتی و پوولپەرسستییهکهیەووە. هەرودها بەهۆی ئامۆژگاریکەرەکانی و قسە سەرکردەکانیەووە، سەرلەنوێ هاتەووە بۆ میسر که هەموو خاکەکهی داگیر بکات.

لە ماوەی چەند رۆژتیک. (بلیس) کهوتە ژێر چنگیانەووە، تا توانییان کوشتار و زۆردارییان لە دانیشتوکانی کرد. کوشتاریکی یەجگار گەورەیان کرد، پالەوانەکانی

سهر بازه کانی (مسیح) و سواره کانی بوون. ههر که سیکیان دهست کهوت له پیاو و ژن و منال سهریان برین.

ئهم کاره ساته کاری کرده دلای (شاوړ). ویستی به ههر کلوجیک بیج ته گهره بدات له هوروزمه کانی (ئهمه لریک)... (فسطاط)^(۱) که یه کهم پایته ختی میسری ئیسلامه تی بوو، سوتانندی. تا په نجا رژی ش پتر ناگری نیلله نیل ئه و شاره گه وره به ی ئه سوتاند، تا تهخت و تاراجی تیک دا... ههروه ها (شاوړ) دهستی کرد به چه واشه کردنی (ئهمه لریک) به پاره، تا کو له ئه نجای گفتوگودا له سهر شتیک ریک بکه ون. یا خود ههروه که (شاوړ) له دلای خزیدا داینا بوو، تا کومه کییه که ئه کری بوی، له لایه نوره دینه وه.

له و کاته دا هم مو نه ته وهی میسر رووی کرده نوره دین، ته نانهت، جینشین (عاضد) یش به دهستی خوی نامه یه کی بو نووسی، هه ندی قژی ئافره تانی کوشکه که ی خوی له گه لدا نارد بوو تیا نووسیوو: (ئهمانه قژی سهری ئافره ته کانی کوشکه که من هاوارت بو ئه هینن که له دهست فهره ننگه کان رزگاربان بکه ییت).

نوره دین، به (شیرکو) ی گوت بچی بو ئه وی. سه لاهه دین له و کاته دا له وی دانیشتبوو. مامی رووی تیکرد و پیتی گوت: (یوسف) تویش خوت ئاماده بکه. سه لاهه دینیش وهرامی دایه وه گوتی: (ئهمه گهر هه موو خاکی میسرم بدهیتی ناچم بو ئه وی! چونکه ئه وهی له ئه سکه نده ربه و جیگا کانی تر دا به سهرم هاتوه، هه رگیز له بیرم ناچیتسه وه). (شیرکو) یش به نوره دینی گوت: (پتیوسته سه لاهه دین بیج له گه لم. چونکه له هه ردوو هه لمه ته که دا، یاریده هه رم بوو. بفرموو پیتی بام له گه لم بیج). نوره دینیش فهرمانی دا به سه لاهه دین که له گه لیا بچی. سه لاهه دین بیانوی ئه گرت که نه چی. دوایی کوره که بلاوهی کرد. (اسدالدین شیرکو) خوی ئاماده کرد بو رژیشتن. دووباره نوره دین

(۱) (فوسطاط): یه کهم سهر بازگه و شاروچکه یه کی سوپای ئیسلام بوو که (عمرو بن العاص) له دوروبه ری ۶۴۳زدا له به ری رژه ه لاتی (نیل) دا بنیاتینا، عه بیاسی و تو لژییه کان جه زره به ی خویانینان گه یانندی به لام هه ر مایه وه، له سهرده می (فاطمی) یه کاندانا و هه دان بوو، سهرده مانن کارگه ی مس و شووشه و کاغه زی تیدا بوو. که دهر د و تا عون و برسیتی هه راسانینان کرد به رد و داره که ی دهر با بو بنیاتینان (قاهره). له سهرده می (سه لاهه دینی ئه یوی) دا شکو و سهره ربه یه که ی جارانی تی گه راپه وه و بووه مه لبه ندیکی به ناوی بو خوتندنی زانسته ئیسلامیه کان... به لام تا عه ونه که ی ۱۳۴۸ دیسانه وه برستی لی بری و ویران بووه وه، ئیستاکه دهر وانه که لاهه کانی، ده لین: کاتی خوی ئهمه شاریک بووه... ئاوه دان!!

به سه لاهه دینی گوتسه وه: (پتیوسته له گه ل مامتا بچیت). هه رچی پتیوست بیج بو کوره که ی دای به سه لاهه دین. به لام سه لاهه دین ههستی و به خوی ئه کرد که بو مه رگی ئه به ن.

سه لاهه دین به ته نیایی خوی هیشتسه وه. ئه و نه ئه مه ی بیج خو ش بوو، نه په سندی ئه کرد. خویشی نه یسه زانی که بوچ حه زی به م کوره نه ئه کرد. چونکه ئه و هه رچه ندی تووشی گیروگرفت و ته نگوچه له مه بوو بیج، ئه و هه ندی ترسنوک و بی کاره نییه که له کاری و خوی لابدا. له م کاته دا سه لاهه دین ههستی به خوی کرد، که که موکوریبه کی ئه بی تیا بی.

پاشان (قورنای پیروزی) کرده وه، دهستی کرد به خوتندنه وهی بابه تی یه که م (مانگا = البقره). له ویدا سهره وت و ئارامیکی دلای بی گه یشت... پاشان، هه ر خوتندیه وه هه ر خوتندیه وه، تا چاوی پر بوو له فرمیسک.

ئنجاهاته سهر ئهم واته یه:

(ئهی ئه و که سانه ی که خاوه ن باوهرن، په نا بیه نه بهر ئارامگرتن و نویتزکردن، خوا له گه ل ئارامدارانه. ئیوه به و که سانه که کوژراون، له پیتناوی خوادا مه لین مردوون، ئه وانه زیندوون، به لام ئیوه هه ست به زیندوویتییان ناکهن).

ئهنجا دهستی کرده وه به خوتندنه وه تا گه یشته سهر ئهم واته یه: (له پیتناوی خوادا بچن به گز ئه وانه دا که به گزتاندا ئه چن).

(به لام زورداری مه که ن. چونکه خوا حه ز له زورداران ناکات. ئه و کاتانه بیانکوژن که ئه وانیش دهست بو کوشتنن ئه به ن. له و شویتانه یش دهریانپه رین، که ئه وان ئیوه یان له وان دهرپه راندوه ئاژاوه نانه وه یش له کوشتن خراپتره.)

(بو ئه مه یش بیانکوژن که به ربه سستی ئاژاوه نانه وه بکه ن و ئایین هه ر بو خواناسین مینیسته وه. ئه گهر ئه وان وازیان لی هیئا، له گه ل زورداراندا نه بی، دوژمنایه تی نابی بکری).

پاشان دهستی کرده وه به خوتندنه وه، چاوه کانیشی پر بوو بوون له فرمیسک و ئه رزانه خواره وه به سهر کولمه سپیه کانیدا.

ئنجاهته مه ی خوتنده وه:

(هه رچه نده پیتان ناخوشه، خراوه ته سهرتان ئه بی شه ر بکه ن. دور نییه ئه وی حه زی بی ناکهن، به چاکه بو تان بگه ری. دوریش نییه ئه وی حه زی بی ناکهن، به خراپه بو تان بگه ری. خوا ئه وه ئه زانی. ئیوه نایزان).

ئنجى رۆشنىيى باۋەركردن بەخا و خواناسى و نىيازى تەواۋ لە دلا، ناۋچەوانى رۆشن كردهۋە.

ئنجى كە لەشكرەكە ئامادە بوۋ بۆ چوونە مىسر، سەلاخەدىن بەتەنشت (ئەسەدەدىن شېركۆ)ى مامبىيەۋە بوۋ. بەلام كە سەلاخەدىن ئەمجارە پىيى نايە خاكى مىسرەۋە ھەستى بەۋە ئەئەكرد كە ژئىرەستىكە. ھەستى بەۋە ئەكرد كە بوۋە بەخاۋەن نامەيەك، لە لايەن خواۋە راسپىتراۋە، بىگە بىننىتە جى. بەلىخ، وردە، وردە، ئەۋەى بۆ دەرتەكەوت...

لەپاش چەند مانگىك، قسەى يەزدانى پاك ھاتە دىيى؛ كە فەرموۋىيەتى: (دوور نىبىيە ئەۋەى ھەزى پىيى ناكەن، بەچاكە بۆتان بگەرى). چونكە سەلاخەدىن بوۋ بەخونكارى گەۋرەترىن و دەۋلەمەندترىن فەرمانرەۋايانى ئىسلام لەۋ سەردەمەدا...

بوۋ بەخونكارى مىسر.

ئەم پىشت و ئەۋ پىشت

(شاۋر) دەستى كە بەگفتوگۆكردن لەگەل (الكامل)ى كورپا. لەۋ گفتوگۆيە مەبەسى ئەۋە بوۋ كە كورپەكەى خۆى يارمەتى بدا لەۋ كارەساتە گرنگەدا كە ئەيەۋى بىقەۋمىيىن. بەكورپەكەى گوت:

(من ئەمەۋى نانىك دروست بگەم بۆ شىركوھ و سەركرەكانى ئارەزوو ئەكەم تۆبش لەمەدا يارمەتيم بەدەت...)

كورپەكە بەسەرسورمانىكەۋە ئاۋرى لە باۋكى دايەۋە... كە سەرنجى دا، لە چاۋەكانى باۋكىا زۆردارىيى و بەدكردارىيى ديار بوۋ... لەپر بەھناسەبركىيەكەۋە پىيى گوت: (مەبەست ئەۋەيە كە...) باۋكىشى قسەكەى پىيى بىرى گوتى: (بەلى پىيىستە لىيان رزگار بىن. ئەمەلرىك) بەخۆى و لەشكرەكەيەۋە راي كەرد و مىسرى بۆ لەشكرى (شېركۆ) بەجى ھىشت. ھەرۋەكو خۆم دىم بەچاۋى خۆم و زانىۋمە، ئەۋ مىسرىيە ناشىيانە، بەجۆرئىكى وا چوون بەپىر لەشكرى نورەدىنەۋە، ۋەك ئەۋ لەشكرە لە دەست بەدخوۋىيى و خراپەى بىگانانى رزگار كەردىن وا بوۋ... ھەرۋەھا زانىم و بەچاۋى خۆشىم دىم كە چۆن جىنشىن، پىشۋازى (شېركۆ)ى كەرد و چۆنىش پاداشى دايەۋە... وا ئەشېبىم، نەتەۋە، ھەر بژىي ئەكات لە (شېركۆ) بەدەنگى بەرزەۋە. لەۋ لايىشەۋە لەشكرەكەى ئەۋ لە زەۋى مىسردا چىكى داكتاۋە. من ئەمە زۆر بەتەنگانە ئەزانم. پىيىستە لە دەست (شېركۆ) رزگار بىن... پىيىستە... پىيىستە...

(الكامل)يش لە فرۆفئىلى باۋكى دلى توند بوۋ. ئەۋ داۋەى بەزۆردارىيەكى گەۋرە ئەھاتە پىش چاۋ. ئەۋەى زۆر پىيى ناخۆش بوۋ، كە باۋكى لەم شىۋە گوناھبارىيەدا، پاداشى ئەۋ موسولمانانەى كە خۆى و جىنشىن و مىسرىان پاراستوۋە، لە كوشتن و بىرەن و تالانكەردن و رىسواكەردن، ۋەھا بداتەۋە لەۋەبىش زۆرتى پىيى ناخۆش بوۋ، كە ئەيزانى ئەم فرۆفئىلە كەلكى نىشتمانەكەى تىيا نىبىيە، ھەر بۆ كەلكى باۋكى ئەبى. لەپر قىرئاندى بەسەر باۋكىا، پىيى گوت: (بەۋ خوايەى كە ئىمەى دروست كەردوۋە، ئەگەر بىتتو تۆ ئەمە بگەيت، ئەچم بەشېركۆ ئەلئىم).

باۋكىشى گوتى: (بەۋ خوايەى كە ناوت برد، ئەگەر بىتتو ئەمەى لىيى نەكەين، ھەموومان ئەكوژرئىن).

كورپەكەيش گوتى:

(بام بكوژرئىن. بكوژرئىن و خۆمان و نىشتمانەكەمان بەئىسلامى بىننىيەۋە، چاكتەرە لەۋەى كە بكوژرئىن و فەرەنگىش خاكەكەى داگىر كەردىن!).

لە ناۋەند كورپ و باۋكا، ناكۆكى تەواۋ زل بوۋ. (شاۋر) دەستى لە كورپەكەى شت. بەلای ئەۋەۋە، ئىتەر كورپەكەى بەكەلكى فرۆفئىل و زرنكى نەئەھات... بەلای كورپەكەيشەۋە وا بوۋ، كە فرۆفئىلى باۋكى، ھەرۋەك فرۆفئىلى گەۋرەپىاۋانى كۆن وايە، بەكارى گەل نايە، چونكە ھەر بۆ كەلكى خۆيان تى ئەكۆشن، بۆ گەبىشتن بەھىتە و دەسەلات و خۆنوۋاندن. ئەۋانە باكىان نىبىيە كە لە رەنجى جووتياران بخۆن، لەپاش ئەمەى داركارىبىشان بگەن، بچنە سەر شانە برىندارەكانىان، بۆ ئەمەى بەرز بىنەۋە و بگەنە سايە و پاىيە و سامان... ئەم جۆرە كاروبار ھەلسوراندنە، ئەم جۆرە كەردەۋە ناپەسندە، ئەم جۆرە فرۆفئىلبازىيە، پىيىستە پىلشىنرىتەۋە، بۆ ئەمەى لە جىيى ئەۋ كارگىرئىك بەخىرتە كار كە پر بى لە راستى و دروستى و دلسۆزىيى... پىيىستە لەسەر بىنچىنەى چاكە داۋمەزىنرى، نەك لەسەر بىنچىنەى خراپە، لەسەر بىنچىنەى دادپەرۋەرى داۋمەزىنرى نەك لەسەر بىنچىنەى زۆردارىيى، پىيىستە لەسەر بىنچىنەى سوتىندخوارى موسولمانەكان داۋمەزىنرى، نەك لەسەر بىنچىنەى سوتىندخوارى فەرەنگە زۆردارەكان.

ھەرچەندە (شاۋر) دەستى لە كورپەكەى خۆى شت... بەلام لە فرۆفئىل و پىيىچوپەناى خۆى دەستى نەشت.

تىكرا ھەموو رۆژئىك ئەچوو بۆ لەشكرگاي شىركۆ. لەۋى خۆى لىيى ھەل ئەسوۋ و

خۆشه‌ویستی بۆ ئەواند و ماستاوی بۆ ئەکرد. بەلام جیبه‌جیکردنی په‌مانه‌که‌ی که دابووی به‌نوره‌دین له‌بابه‌ت ناردنی پاره‌وه، به‌رامبه‌ر به‌م هه‌لمه‌ته، تا ئەهات چه‌واشه‌ی ئەکرد و دوا‌ی ئەخست.

به‌لام (شاوور) هه‌ستی به‌وه نه‌کرد بوو، که هه‌روه‌ک ئەو ئەبویست داو بۆ ئەو له‌شکره‌ بنیته‌وه، ئەو له‌شکره‌یش ئەبویست داو بۆ ئەو بنیته‌وه. چونکه هه‌م سه‌لاحه‌دین هه‌م هه‌ندی له‌سه‌رکرده‌کانی، نه‌یان ئەتوانی له‌کرده‌وه‌کانی ئەم زۆرداره‌ گوناها‌به‌به‌به‌دخووه‌ بی‌ ده‌نگ بچینه‌وه... ئەوه بوو رۆژتیک له‌ رۆژان، (شاوور) هاته‌ باره‌گاکه‌یان، بۆ چاوپیکه‌وتنی له‌شکره‌ گوتی: بام ئیهمه‌یش به‌جینه‌ لای. سه‌لاحه‌دین و هه‌ندی له‌سه‌رکرده‌کانی له‌گه‌لیا چوون. له‌ رۆی له‌ ماینه‌که‌ی دایان گرتنه‌ خوار و به‌ستیانه‌وه.

جینشین (عاضد) به‌م که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه‌ی زانی. خۆی وا هاته‌ پیش چاوه‌ که له‌ به‌ندیخانه‌دا بووه و به‌ره‌للا کراوه. یاخود به‌نده‌ی ده‌سدارتیکه‌ به‌زه‌بروزنگ بووه و نازاد کراوه. یه‌کیکی نارد له‌ لایان که‌ سه‌ری شاووری بۆ به‌یتنی. به‌دوا‌ی ئەو راسپیراوه‌یشدا چهند که‌سیکی تری نارد، نه‌وه‌ک له‌ کوشتنی په‌شیمان ببنه‌وه. ئیتر کوژرا و سه‌ره‌که‌یشیان نارد بۆ (عاضد).

(ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆ) هاته‌ ناو کۆشکی جینشینه‌وه. (عاضد) خسته‌ جیگای شاوور و وه‌زاره‌تی پیشکه‌ش کرد. پاش ناویکیشی پێ به‌خشی که‌ ئەمه‌ بوو: (خونکاری سه‌رکه‌وتوو، سه‌رکرده‌ی له‌شکران). هه‌ر له‌و کاته‌دا گه‌له‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی شو‌رشگێری برسی رووی کرده‌ کۆشکه‌که‌ی (شاوور). هه‌رچیبه‌کی تیا بوو، تالانیان کرد و هه‌ر که‌سیکی تیا بینرا کوژرا.

(الکامل) یش له‌گه‌ل برا و خوشکه‌کانیا له‌ناو کۆشکه‌که‌دا خۆی گیر کردبوو. ئەوانیش هه‌ر وایان به‌سه‌ر هات.

دوور نییه‌ که (الکامل) یش گیانی به‌خاک ئەسپارد، به‌ده‌م ناوی خوا هێتانه‌وه و پارانه‌وه‌وه له‌ خواوه، هه‌ر ئەو قسانه‌ی دووباره‌ کردبێته‌وه له‌ناو دلایا، که له‌وه‌پیش به‌باوکی گوتبوو:

(که بکوژتین و ئیسلام بین و نیشتمان‌ه‌که‌یشمان به‌ده‌ست ئیسلامه‌وه‌ بی، چاکتره له‌وه‌ی که بکوژتین و خاکه‌که‌مان به‌ده‌ست فه‌رهنگه‌وه‌ بی...)

***

واته‌کانی (الکامل) هاتنه‌ دیی و سه‌رکه‌وتن... به‌ئێ. قسه‌ی پشتی تازه^(١) سه‌رکه‌وت: نیشتمان‌ه‌که‌ به‌ئیسلامه‌تییه‌وه‌ مایه‌وه و، به‌ده‌ست ئیسلامه‌کانیشه‌وه‌ مایه‌وه. هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌یش له‌م که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه‌دا (شێرکۆ) بوو. هه‌ر ئەو بوو که‌ توانی میسر بگرێ و به‌گرتنی میسریش بنچینه‌یه‌ک بۆ په‌یوه‌ندی میسر و (شام) دا‌به‌زیتنی. به‌م جو‌ره، شێرکۆ فرمانه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی به‌جێ هێنا، زۆریش نه‌مایه‌وه له‌ وه‌زاره‌تا. وا دیار بوو خۆی گه‌وره‌ رێگای ئەکرده‌وه‌ بۆ سه‌لاحه‌دین که‌ گه‌وره‌ بی. (شێرکۆ) له‌پاش دوو مانگ وه‌زاره‌ت گێران، مرد. له‌ ئەنجامی نه‌خۆشییه‌کی ورگیه‌وه‌ که له‌ زۆر خواردنه‌وه‌ تووشی بووبوو چونکه‌ چه‌زی له‌ خواردن زۆر ئەکرد، زۆریشی ئەخوارد.

له‌پاش مردنی، (جینشینی فاطمی)، سه‌لاحه‌دینی خسته‌ جیگای (شێرکۆ)ی مامی. له‌ ١١٦٩/٣/٢٦، سه‌لاحه‌دین به‌شێوه‌یه‌کی فه‌رمانه‌وه‌ایانه‌ کرا به‌خونکاری هه‌ره‌ گه‌وره‌ی میسر. پاش ناویشی^(١) بوو به‌ (خونکاری سه‌رکه‌وتوو). هه‌ر له‌و رۆژه‌دا جارێکی تریش واته‌ی پشتی تازه‌ سه‌رکه‌وتنه‌وه‌ چونکه‌ ئەو کاته‌ ته‌مه‌نی (خونکاری سه‌رکه‌وتوو، سه‌لاحه‌دین) له‌ سی و یه‌ک سالی تیپه‌ری نه‌ئه‌کرد!

به‌ره‌هه‌ست له‌ رێگه‌دا

هه‌ر له‌و رۆژه‌ گه‌وره‌یه‌دا، ئەو نامه‌یه‌ی که‌ خوا پیتی سپارد بوو، بۆ سه‌لاحه‌دین ده‌رکه‌وت. ئەمه‌ ئەو نامه‌یه‌ بوو که هه‌ر له‌ هاتنی دوا‌یی (شام) یه‌وه‌ بۆ میسر، هه‌ستی پێ کردبوو. ئیستاکه‌ میسر خۆی هاو‌یشتو‌ته‌ بن‌ بالیه‌وه، هه‌ستیش به‌وه‌ ئەکات که (فلسطین) یش دوا‌رۆژ دێته‌ بن‌ بالیه‌وه^(١). وا هه‌ست ئەکات که ده‌رکردنی فه‌رهنگه‌کان له

(١) پشتی تازه: نه‌وه‌ی نوێ.

(٢) پاش ناو: نازانو، (لقب).

(١) محه‌مه‌دی کوری ئیدریسی شافیعی: (٧٦٧ - ٨٢٠ز) پیشه‌وا و دامه‌زرتنه‌ری یه‌کیکه‌ له‌ چوار رێبازه‌ سونیه‌یه‌کان. له‌ (غه‌ززه) له‌ دایکبووه و له‌ (مه‌که‌که) پێگه‌یشتوو، له‌ (مه‌دینه)ش مامۆستای (ئیمامی مالیک) بووه و له‌ میصر کۆچی دوا‌یی کردوو؛ مه‌زاره‌که‌ی له‌ قاهیره‌دا و به‌دامیته‌ی شاخی (مقطم) هوه. کتیبی دانراوی زۆرن: (الام) سه‌رچاوه‌یه‌کی مه‌زنی فیه‌قه‌ له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شافیعی، (المسند) له‌ حه‌دیسدا و (السنن، الرساله) له‌ ئوسول فیه‌قه‌ ئیسلامیدا.

(بیت المقدس) له سهر نه ستوی نه وه. ههروهه وایش ههست نه کات که پتوبسته له سهری خوی و ژبانی بهخت بکات له پیناو نه و کاره گوره بهدا...

نه مهیشی خسته پینش چاوی خوی که کوشش بکات بو نه مهی: میسر بیته شاهه نشاهیبه کی گوره و بلند، فرمانره وایبیه عه ره به کان بکات به سویند خواری خوی و بیته پیشه وای هه مو ئیسلامه کان.

تجا رووی کرده خوا و داوای یارمه تی لئ کرد که نه م ناو ته ی بهینیتته دی. واهاته پینش چاوی که خوا پارانه وه که ی بو به جئ نه گه بیته. وای هاته پینش چاوی که ناو ته که ی هاتوته دی... شاهه نشاهیبه کی گوره ی ئیسلامی وای هاته پینش چاوی، که نه ونده به هیز نه بی، له توانیدا نه بی فهره نکه کان له خاکه کانی ئیسلام بکاته دهره وه.

به لام ریگاگه میشی سهخت نه هاته بهرچاوی، گیروگرفتیشی زور له بهردهم دابوو.

یه که م گیروگرفت که له بهردهمیا بوو، خوی بوو. که واته پتوبسته له سهری جاری له پینشدا دهست بهو بکات. پتوبسته له سهری بهرنگاری خوی بکات، هیچ ناره زوویه کی دپندانه و هیچ خروش و نالوشیک له دل خویدا نه هیلئ. ئیتر له وه به ولاره، نابی به دووی به زموره زما بگه ری و نابی مهی نوشی بکات. نابی به دووی که شوفش و خوتواندنا بسوورپته وه. نه گه ر خواناسه بام زورتر خوا بناسئ. نه گه ر دهرویشانه پیش نه ژبی، بام زورتر به دهرویشیبه وه بژی. پتوبسته بی به نمونه ی هیز و هه رت و نارام و پشت به خو به ساتن و خواناسین بو له شکر و سه رکرده کانی خوی. پتوبسته هه رچی هیز و توانایه کی هه یه له له ش و هوش و بیرکرده وه یدا، بهختی بکات بو نه و نامانجه گوره یه ی که له پینش چاوی خویدا دایناوه.

زوری پی نه چوو، سه لاهه دین به سه ر گیروگرفتی یه که میا زال بوو. زال بوو به سه ر خویدا...

میژویش به ناشکرا ده ری نه خات که سه لاهه دین هه ر له و رژه وه که چوته سه ر تهخت، تا نه و رژه ی گیانی پاکي به خاک سپاردوه، کاتیک نه بووه که له و په ری خویه ختکردنا نه بوو بی، له پیناو گه یشتن به و نامانجه پیرژه گوره یه یدا.

***

گیروگرفتی دووه میش له پینش دم سه لاهه دیندا، نه وه بوو که هه وه له کانی خوی، سه رکرده کانی نوره دین که له گه لیا هاتبونه میسر، بهرپایان کردبوو، که هه ندیکیان خمی سه لاهه دین خوی بوون. چون نه بی، هه ر نه و به ته نیا هه لبرترری له ناویاندا بو نه و پایه بلنده، که هی وایان تیایه له شه ر و کوشتاردا له و کونترن، له و ته مه ن زورترن، له و شاره زاترن!

سه لاهه دین، هه رچی له دهست هات کردی، تا توانی زوری نه و گروژانه دل بداته وه. له ودها، خوینده واری دل سوژ، (عیسای هه کاری) کومه کیی زور کرد. به لام سه رکرده (الیاروقی) ملی نه دا و ریک نه که وت له گه لیا، گوتی:

(من ناچمه ژیر دهستی یوسفه وه). ئیتر له گه ل چهند سه رکرده یه کی تر دا گه رایه وه (شام) بو لای نوره دین. نه وانه ی تریش له میسر دا مانه وه، هه رچی سه لاهه دین بیگوتایه به گوتیان نه کرد و له گه لیا به دل سوژی مانه وه. به م ره نکه دا له و ته نگوچه له مه یه یش به سه رکه و تووی ری زگاری بوو. ئیتر قسه ی خونکاری لاو، زال بوو به سه ر سه رکرده پیره کاندانا.

له گه ل نه ودها، تا نه هات گیروگرفت نه هاته پیشه وه.

***

رژتیکیان، زه لامیکی سه روچاوا ناشیرینی، جلو به رگ شوپر نه ریشته به ریگادا، به لام به جوژیکی واکه پیانو دلئ لی پیس نه کرد. یه کتیک له پیانو تورکمانه کانی سه لاهه دین، چاوی پی که وت، لیی ورد بووه وه. که سه رنجی دا، پیتلاوه کانی تازه بوون، له گه ل جلو به رگه شوپره کانی ریک نه نه که وتن. کابرا، هه ردوو پیتلاوه کان و خاوه نه که ی بردن بو سه لاهه دین که پیتلاوه کانیان هه لپچری، نامه یه کی گرنگی تیا شارر ابووه وه له لایه ن (مؤمن الخلافه = رازداری جینشین) وه نیرا بوو. نه میش قوله ره شیکی له پیانوه تی که وتوو بوو، کوشکی جینشین (عاضد)، نه و کاروباری هه ل نه سووراند. نامه که بو فهره نکه کان نووسرا بوو، (رازداری جینشین) ویستبووی له گه ل فهره نکه کاندانا گه له کومه کی بکات له (میسر و سه لاهه دین) نه ویش به م جوژه: هه ر کاتئ سه لاهه دین له (قاهیره) چوو ده ره وه به رهنگاری له شکر فهره نگ بکات، نه میش له دواوه، له گه ل شوژشگیره کانی میسر دا، هورژم بیسه نه سه ر سه لاهه دین و بیخه نه ناوند دوو ناگره وه، تا خوی و له شکره که ی ته فروتونا نه که ن.

دیاریوو (رازداری جینشین) له وه پهنی وهرنه گرتبوو، که (شاور) و (ضرغام) به هوئی

(۱) له و رژگاردها کیشه یه ک یا رهوشیک به ناوی (فله ستین) وه له نارادا نه بووه.

کۆمه کییانهوه له گهڵ فه رهنگه کاندای بۆ هه لگوتانه سه ر میسر، چه ده ر دیکیان به سه ر هات. سه زای ته مه ش وهک هی ته وانی په شوو بوو. په باوه کانی سه لاهه دین، که هه لیان بۆ هه لگه وت و له خانوه که ی خۆیدا، له لادی دوور له کۆشکی جه نشین، گرتیان، سه ری ته ویشیان په راند.

کوشتنی (پازداری جه نشین)، له شکره که ی جه نشینی وروژاند. ته وانه زۆره یان قوله ره شبوون. ته نانه ت په نجا هه زار که سیان سه ر یان له سه لاهه دین به رز کرده وه. کوشتار به تونیدی له به رده م (باب القصرین) دا ده ستی په کرد. به لام، ره شه کان له به رده م له شکر ی سه لاهه دیندا خۆیان نه گرت، شکان. ته تر سه لاهه دین و په باوه کانی گه ره که یان که له نزیک (باب زویله) وه بوو، سووتاند. هه مو ژن و منالیشیان له ناو ته و خانوانه دا بوو... ره شه کان به سه رشۆر په که وه ته فروتونا بوون. زۆریان له کوشرا. ته وی لیشیان مایه وه، نه برانه (جه یزه)، له وه شه وه بلاوه یان په کرا بۆ (صعید). ته تر له و کاته وه سه لاهه دین، له جه یگای (پازداری جه نشین)، له په باوه تی که وتووه کی سه پی دانا، که له په باوه کانی خۆی بوو، ناوی (به هانه دین قره قوش) بوو.

***

له و ساوه که سه لاهه دین هاته سه ر ته خت، جه یگاکه ی گرنگی له هات. ته و له لایه که وه گزیری (عاضد) بوو که جه نشینی فاطمییه کان بوو. له لایه کی تر شه وه جه نشینی نوره دین بوو، که خونکاریکی سوننی بوو، به ناو ژێرده ستی (جه نشینی عباسی) بوو. میسر په که کان (شیعه) یش و (سنی) یشیان تیا بوو. به لام به شی (شیعه) زۆر تر بوو. چونکه (فاطمی) په کان دوو سه د سال بوو له میسر دا فه رمان په وایه یان نه کرد. سه لاهه دین نه یو سه ت دلی میسر په که کان بشکیتن، به جار په ک تایینی شیعه که یان بگۆرئ و بانگ بدا بۆ جه نشینی (عباسی) وهک نوره دین ته یه و سه ت. دیسانه وه ته وه یشی په باش نه بوو که نوره دین له ده ست خۆی بدا و دلی بشکیتن. جار ی هه ره به وه نده وازی هیتا که له وتاری رۆژی هینی (خطبة الجمعة) دا له دوای ناوی جه نشینی فاطمییه کانه وه، ناوی نوره دینیش به ییتن. چاره وروانی ته وه بوو، که جه یگه ی له میسر دا قایم به ی و، به یته ناو دلی میسر په که کانه وه نجا هه نگا و په کی ته و او به او په ی بۆ برانه وه ی که ی نه وه به ی نه ی (جه نشینی).

***

سه لاهه دین به ته نگ دلی سه ر کرده کانی کۆشکی جه نشینی فاطمییه وه نه بوو. گوتیشی نه ته دایه دلی گه وه په باوه کانی میسر. هه مو خه مه کی بۆ کامه رانی نه ته وه ی میسر دانا

بوو. له به ره ته وه ده رگا کانی کۆشکه که ی و گه نه یه کانی فه رمان په وایه یه که ی کرده وه بۆ هه مووان. له هه موو سوچیکی میسر وه ره و په راس په ترراوان هاتن، به یینن. ته ویش په یی ته به خشین. گوتی له سه کالایان نه گرت، ناواته کانی ته هیتانه دی. جا له به ره ده ست بلاوی و روو خۆشی و کرده وه شه رینی و که سه یه ته یه دله کیتشکه ره که ی، چوو بووه دلی میسر په که کانه وه.

که ده ستی کرد به به ره نگاری کردنی چه له په یه یه کان و له شه ره گه وه ره کانی شکاندن، ته وه نده ی تر چوو له دلیانه وه. چه له په یه یه کان ته سه تکه خۆیان وا هاته په یی چاو که له ناو دوو فه رمان په وایه ئیسه لاهه یه که بوو به هیتزدان. له به ره ته وه (ته مه لریک) ی خونکاری (بیت المقدس) خۆی له گه ل شاهه نشاهی یۆناندا په یک خست، که ته مه ش ته تر سا له هه لمه تی نوره دین بۆ سه ر ئاسیای به چووک، که له وه یه بگاته سه ر خاکی ته و.

له مانگی یانزه هه می ۱۱۶۹دا، (ته مه لریک) و له شکره که ی هور وژ میان برده سه ر (دمیاط)، جه یگایه کیان بۆ خۆیان دامه زراند له ناوه ند زری و شاره که دا، چاره وروانی که شه ته یه کانی یۆنانیان نه کرد بگاته فریایان. به لام سه لاهه دین خۆی ناماده ی شه ر کرد بوو. (طایبه) یش دامه زرا بوو، بۆ به ره نگاری. پاش سه ر رۆژ که شه ته یه کانی گریکه (یۆنان) کان ده رکه وتن. به لام چه ک به ده سه ته کانی (طایبه) توانییان که شه ته یه کان له هاتنه ناو ته سه که له که به ره سه ت بکه ن. له شکر ی ناو زه وی چه له په یه یه کانی هیه چیان په نه کرا، له به رامبه ره له شکره کانی سه لاهه دین و ته و یار مه ته ییانه دا که نوره دین ره وانه ی ته کردن بۆ سه لاهه دین.

(ته مه لریک) ناچار بوو، چوار لا گرتنه که، بکاته وه که په نجا رۆژ بوو ده ستی په کرد بوو، له شکره که یشی تووشی نازار و بر سه تی و سه ر گه ر دانییه کی زۆر بوو بوو به ده ست گه یزه لوه که وه: ته تر گه راپه وه (شام) بۆ ته مه ی به یار په یی له هه لمه ته کانی نوره دین له کاته دا که شه ته یه کانی یۆنان ته گه رانه وه بۆ جه یی خۆیان گه یزه لوه که یه کی توندی له دان، له هه موو لایه که شه وه شه پۆلی ناوه که دایگرتن و لوه ی دان. که شه ته یه کان هه موویان پارچه پارچه بوون و شکان. شه پۆله کانی لاهه ی مر دووه کانیان برده گوتی ناوه که، له و جه یگایه دا فریایان که هات بوون داگیری بکه ن!

سه لاهه دینیش به دوای ته م سه ر که وتنه یدا له پاراستنی (دمیاط) دا، که به رامبه ره چه له په یه یه کان کردی، چه ند جار په ک هور وژ می برده سه ر به شی خوار ووی (فلسطین) به و مه به سه ی که تر سی فه ره نگه کان له دلی له شکره که ی خۆی ده ربکات و له شکره که یشی

را بهیښی به هوروژم بردنه وه، نهک به خو پاراستنه وه وهک له وه پیتش پتی راهاتبوون. نه ویش بو ټه مهی که وایان لی بی، بتوانن دهست بکهن بهو شه ره پیروزه که له پیشیان هوه به نه و شه ری که هر له یه که م رژی چونه وه زاره تیه وه ههستی پی کردبوو.

له م هه موو هوروژمانه دا به سه رکه و تووی هاته دهره وه. له شه ری (غزه) دا زال بوو به سه ر چه لپایه بیبه کانا. پاشان ویستی شاری (ابله = عقبه) یان لی داگیر بکات سه باره ت بهو جیگا گرنه گی که هه یه تی له دم زرتی سووردا و چه قی ریگای حاجیه موسو لمانه کانه بو (مکه). له بهر ټه وه له شاری (قاهیره) دا، پارچه ی که شتیبه کانی دروست کرد و پاشان گویرانیه وه بو زرتی سوور که له وی یه ک خران. به م جوړه سه لاهه دین، که لاتی (عقبه) ی داگیر کرد به هو ی که شتیبه کانیه وه له زرتی سووردا و له شکره که یشیه وه له سه ر زه ویدا.

(یوسف سه لاهه دین)، له دوی ټم هه موو سه رکه و تنانه به سه ر چه لپایه بیبه کانا که رایه وه جیتی خو ی. له سه ر و له سه ری میسه روه هه موو که س، به (سني و شيعی) یه وه به تورک و میسه ریبه وه ناویان به جوانی ټه هینا. هه موویان خو شیان ټه ویست چونکه به سه ر دوژمنه کانیاندا زال بوو بوو... به سه ر خوانه ناسه کانا، هه روه ک خو بان ناویان لی ټه نان... نه ته وه هه مووی هوگری پیتشه وای لوی خو ی بوو. زورتر پشتیان پی به ست، زورتر باوه ریان پتی هات. میسه ریبه کان گیانیا ن کرایه وه به به ردا. دلیان پر بوو له باوه ر به خو کردن و شانازی.

میسر وای لی هاتبوو: بازرگان له بازاردا، منال له ناو شه قامه کانا جوو تیار له کیلگه دا، که بیانو له ناو مالدا، سه ر یاز له باره گای له شکر دا... ټه مانه هه موو به سه ر سورمان و خوشه ویستی و شیرینیبه وه ناوی سه لاهه دینیا ن ټه هینا: یوسف. یوسف. خونکار یوسف!

که سه لاهه دین، ههستی به جیگای خو ی کرد له دلی میسه ریبه کانا، شیعیه یش و سنی یش، بریاری دا میسر بکات به سوننی. شیعیه یه تیش له ناو بیات. به لام نهک له بهر ټه وه ی که نوره دین وای ټه ویست. چونکه دوور نیبه ترسا بی له وه ی که جینشینی فاطمی نه ما، ټه ټه بی به ژیره دستیککی ته وای نوره دین، چون تاره زوو بکات نوره دین وای هه ل ټه سوور پتی. به لکو بو خو ی وای به باشتر ټه زانی، که جینشینی فاطمی بیاریزی، تا له دواروژدا فاطمیبه کان پشتی بگرن به رامبه ر نوره دین. ټه گهر هاتوو نوره دین رووی لی وه رگیرا.

به لام سه لاهه دینی سوننی، هه روه کو له وه پیتش گوتمان، وای بریار دابوو که میسر بکات به پیتشه وای هه موو نیسلام و سه ردار ی شاهه نشاهی نیسلامی. ټه وه یش بهو جوړه پتک نایه ت که میسر له سه ر نایینی شیعه بیښته وه و جیاواز بی له هه موو خاکه کانی تری نیسلام که له رژی هه ینیدا له وتاردا ناوی جینشینی (عباسی) ټه خو یندر ټته وه.

له ریگای ټه وه دا که میسه ریبه کان بخاته سه ر نایینی (سني)، دوو خو یندن گای گه وره ی کرده وه: (الناصریه) و (الکاملیه)، بو بلا و کرده وه ی نایینی (شافعی).

له میسه ردا، خانویه ک دنرا بوو، بو گرتنی ټه وانه ی له سه رده می پشیوی پیتش سه لاهه دیندا، ټه گیران به تاره زوی کاربه ده ستان. سه لاهه دین ټه و خانویه روو خاند و هه ر زوردار ی و به دکاریبه کی تیا مابوو له ناوی برد. له جیتی ټه و خو یندن گایه کی کرده وه بو نایینی (شافعی). هه روه ها ناو بیښکه ره شیعه کانیسی لابد، له جیتی ټه وان ناو بیښکه ری (سني) ی دانا.

بیرو باوه ری میسه ریبه کان ورده ورده له شیعه به تی دوور که ته وه و به ره به ره رووی کرده نایینی (سني). رژیگاریش به کامی دلی سه لاهه دین ټه جوو لایه وه، بو ټه مه ی بکات به نامانجی خو ی...

داسی بهرگ

له و کاته دا که (عاضد) نه خو ش بوو، له ناو کو شکه زه لامه که یدا سه لاهه دین سه ر کرده کان و سه رداره کانی خو ی کو کرده وه بو راویژ کردن له بابته ناو نه هینانی (عاضد) وه له وتاری هه ینیدا. پیتشی گوتن که نوره دین له سه ر ټم بیره گیره هه ندیکیان ناموژگاریان کرد، بکری، هه ندیکیشیان مه ترسیبان هه بوو له تووره ی میسه ریبه کان.

له و کاته دا زانایه کی (موصل) ی هاتبووه میسر، که بینی ټه وانه دوو دلن له و فرمانه دا و ناویرن به ناوی جینشینی (عباسی) یه وه وتار بخو یننه وه، گوتی: من دهست ټه که م به خو یندنه وه ی ناوی ټه و له وتاری هه ینیدا.

له یه که م رژی هه ینی مانگی (محرم) دا سالی (۵۶۷ کچی) و اتا له ۱۱۷۱/۹/۱۰ دا خو ی هاویشته مزگه و ته که وه، پارایه وه له خوا بو جینشینی (عباسی) له به غداد. نو بیښکه ره کان له وه سه ریان سورما و هیچی تر. به لام پشیوی و ئازاوه و مقو مقو ی لی په یدا نه بوو. ټم دهنگه گه یشته به غداد. جینشینی (عباسی)، دلی پر بوو له

خۆشى، پایتەختى کرد بە چراخان لە خۆشیدا. تیشكى ئەو چراخانه، که ئەیدا لە ئاوه‌که‌ی رووباری ده‌جله، چاوه‌ندازىكى دلكيشكه‌رى لى ئەهينايه بوون. جينشين ديارى سه‌ربلندى نارد بۆ نوره‌دين و سه‌لاحه‌دين. پاش چەند پوژتيك وتارى هه‌ينى به‌ناوى جى نوشينى به‌غداده‌وه له مزگه‌وته‌كانى ميسردا بلاو بووه‌وه. ئالاي ره‌شيش به‌سه‌ر جى وتاره‌كاندا درا. (١)

ئالاي (عباسى) هه‌ر له‌و كاته‌دا كه ئەمانه‌ ته‌كرا، (عاضد) له سه‌ره‌مه‌رگ دابوو، گيانه‌للای ئەدا، نه‌يه‌زانى كه ناوى له وتارى هه‌ينى لابه‌راوه، پيش ئەمه‌ى له‌شى بکه‌ويته‌ گۆره‌وه. چونکه سه‌لاحه‌دين فه‌رمانى دابوو به‌ژێرده‌سته‌كانى خۆى و فه‌رمانبه‌ره‌كانى كۆشك، كه (عاضد) له‌م كه‌ينه‌ويه‌ينه‌يه‌ ئاگادار نه‌كەن. گوتبووى: (ئه‌گه‌ر له نه‌خۆشيه‌كه‌ى چاك بووه‌وه، پى ئەزانى. ئەگه‌ر مرديش، پيوست ناكات كه به‌كه‌ينه‌ويه‌ينه‌يه‌كى وا، له سه‌ره‌مه‌رگيا دللى پره‌نجين).

جينشيني فاطمى نه‌خۆش، به‌مه‌ى نه‌زانى بوو. ئەو سه‌لاحه‌دينى وا ئەهينايه پيش چاوى خۆى، كه لاوتكى مه‌ندى بى ده‌نگى به‌سه‌زمانه، له‌گه‌ل مامى خويدا هاتوته ميسر، ئەوه‌نده‌يش نازايه‌تى و بى باكى و هيز و كاردروستى پيشانداوه، هه‌موو كه‌س خۆشى ئەوى. به‌لام هه‌رگيز به‌بيري نه‌ئه‌هات كه سه‌لاحه‌دين ئەتوانى به‌م جوژه به‌سه‌ر هه‌موو گيروگرفت و به‌ره‌لسته‌كانى خويدا زال ببى و، به‌م جوړه‌يش كوله‌كانى كۆنه‌په‌رسته‌كان تيك بدات. ئەوه‌يشى به‌بیردا نه‌ئه‌هات كه وا كز و بى ده‌سه‌لاتى لى دى به‌رامبه‌ر سه‌لاحه‌دين، كه بووه به‌گه‌وره‌يه‌كى به‌هيز و ده‌سه‌لات، هه‌موو كه‌س مللى بۆ كه‌چ ئەكات.

به‌لام (عاضد) له‌مه‌ خه‌مبار نه‌بوو، پشم و قينى له سه‌لاحه‌دين هه‌ل نه‌گرت، وه‌ك له‌وه‌پيش ئەيكرد له‌گه‌ل گريزه‌كانى پيشووى خويدا كه هه‌موو ده‌سه‌لاتيكيان لى سه‌ند بوو. كه سه‌يرى ئەكرد، ميسر له‌ دويني به‌هيزتر و كامه‌رانتره. خۆيشى هه‌ستى به‌وه‌ كرده‌بوو كه نزيك بۆته‌وه له‌ مردن، له‌به‌ر ئەوه له‌و دلّه لاوه‌يه‌وه كه هه‌يبوو ليدانه‌كانى كه‌وتبووه كزى، ئاواتى ئەخواست بۆ ميسر و ميسربيه‌كان و سه‌لاحه‌دين، كه چاكه و سه‌رکه‌وتنيان بيته پى.

عاضد، ئاره‌زوو ئەكات، سه‌لاحه‌دين بيئى. ئەنيرى به‌دوايدا به‌لام سه‌لاحه‌دين واى هات به‌بیردا كه عاضد به‌كه‌ينه‌ويه‌ينه‌يه‌كه‌ى زانيوه، ترسا له‌وه‌ى داويان بۆ نابيته‌وه،

(١) نيشانه و ئالاي عه‌بباسيه‌كان له به‌غدا.

بيانويه‌كى هينايه‌وه و نه‌چوه لاي. له‌پاش ئەمه‌ى عاضد مرد، له ته‌مه‌نيكى بيست و يه‌ك سالي‌دا^(١)، سه‌لاحه‌دين، نيازياكى عاضدى بۆ ده‌رکه‌وت له ئاره‌زووى چاوپيکه‌وتني‌دا. په‌شيمان بووه‌وه له كرده‌وه‌كه‌ى خۆى. له‌به‌ر ئەوه ده‌ستى كرد به‌پيايه‌لدانى عاضد ستايشى كرده‌وه جوانه‌كانى و ده‌ست بلاوييه‌كه‌ى و نيشتمانپه‌روه‌ريه‌كه‌ى ئەكرد. ئنجا گوتى:

(هه‌رگيز له‌ العاضد ده‌ست بلاوتر نه‌ديوه. جاريكيان هه‌زار دينارى ميسرى بۆ ناردم له‌گه‌ل جلويه‌رگ و دانه‌ويژه و خواره‌مه‌ني‌دا، بۆ ئەمه‌ى به‌ختيان بکه‌م له به‌ره‌نگاريكردنى فه‌ره‌نگه‌كاندا، له شه‌رى (دمياط) دا!!)

سه‌لاحه‌دين، العاضدى، له شيوه‌يه‌كه‌ى گه‌وره و گرنگدا ناشت، سى پوژى ته‌واو‌يش له شينه‌كه‌يدا دان‌يشت.

***

به‌م ره‌نگه ده‌ستى مه‌رگ، جينشين (العاضد) له ريگاي سه‌لاحه‌دين لادا، بۆ ئەمه‌ى بيته‌ خونكاري سه‌ريه‌خۆى ميسر، كه‌س خۆى له قه‌ره‌ى نه‌دا... هه‌روه‌ك له‌وه‌پيش (شېركۆه)ى ماميشى له ريگه‌ لادا، بۆ ئەمه‌ى پى بخاته سه‌ر په‌يژه‌ى بلندي و گه‌وره‌ى. كۆشكى جينشين، گه‌وره و به‌سام پاره‌ستا بوو، له سه‌روچاويي خه‌م و دلشكاويي ديار بوو، به‌بۆنه‌ى مردنى خاوه‌نه‌كه‌يه‌وه. به‌لام ئەوى بچوايه ناو كۆشكه‌كه‌وه، سه‌رى سوڤ ئەما و گه‌شكه‌دار ئەبوو له‌و شتانه‌ى كه له‌ناويا بوو. چونکه كۆشكه‌كه‌، ناوازه‌ترين كه‌لويه‌لى تيا بوو، گه‌نجينه‌كه‌يشى پى بوو له‌بابه‌تى بريسكه‌دار و گه‌وه‌رى نرخدار. يه‌كيك له‌و گه‌وه‌رانه، گه‌وه‌ر (الجبل) بوو كه كيشانه‌ى ئەگه‌يشته (٢٤٠٠) تۆزقال (قيراط)... پاره‌وه‌كانى كۆشكه‌كه‌يش پى بوون له ده‌سوپيونه‌د و نوکه‌ر و هاوده‌مانى جينشين. ژووره‌كانيشى پى بوون له خانم و كه‌نيزه‌كانى جوان.

ئوانه هه‌موويان كه‌وتبوونه ژير چنگى سه‌لاحه‌دينه‌وه. چى ئاره‌زووى بکردايه لى ته‌کردن. به‌لام ئەو فه‌رمووى به (قه‌ره‌قۆش)، گه‌نجينه‌كانيان كرده‌وه. نه‌ك بۆ ئەمه‌ى پوول و پاره‌يه‌ك، ياخود گه‌وه‌ريك بۆ خۆى هه‌ل بگرى... به‌لكو بۆ ئەمه‌ى به‌سه‌ر سه‌ركرده‌كان و ژي‌رده‌سته‌كانى خويدا دابه‌شيان بكات. هه‌رچيه‌كيشى به‌باش زانى، ناردى به‌ديارى بۆ نوره‌دين. هه‌نديكيشى لى فرۆشت و داى به‌گه‌نجينه‌ى گشتى. (١٢٠,٠٠٠) سه‌د و

(١) ئەم ته‌مه‌نى مردنى (العاضد) جى گومان و تيرامانه!!

بیست هزار بهرگ نووسراویشی به خشی به (القاضي الفاضل)، که له نووسراووخانه گوره که ی کوشکی دهرهینا. به که سانی تریش سامان و چاکه به کی زوری به خشی. به لام بۆ خۆی هیچی لی هه لئه گرت.

کوشکه که یشی به دانیششتوان چۆل کرد. که نیه که کان هه ندیکیان نازاد کران، هه ندیکیشیانی به خشی به م و به و. خیزانی العاضدیش له سه د و په نجا که س زۆرتربوون. له وانه چوار ئافره تیان ژنی خۆی بوون، خوشک و کور و کچی خۆی و، که سوکاری ژن و پیاویشیان له ناودا بوو. ئه وانه هه موویان گوئیرانه وه جیگایه کی سه ربه خۆ (قه ره قوش) وه ک ژبانی پیتشوویان، هه موو نیاز و جیاز و ریزگرتنیکی بۆ ئاماده کردن. به لام ئافره ته کانی له پیاوه کان جوئ کرده وه، نه وه ک سک و زا بکه ن!...

له پاش ئه مه ی کوشکه که، هه موو خیزان و ده ست و یاریکی لی جیا بووه وه. کراسی خه مباری له دیواره شه نگوشوخته کانی و له پایه زپینه کانی خۆی داکه ند. راستبووه وه چاوه روانی سه لاهه دینی ئه کرد، بۆ ئه مه ی بیته ناوی، تیا بژی و خۆشی له و که لویه له نایابانه ی و ئه و باخاته جوانه سیبه ردارانه ی بیینی. به لام سه لاهه دین، ئه وانه ی هه موو به شتیکی پروبووچ زانی. نه چووه ناوی. هه ر له جیتی خۆیدا مایه وه. که هزی به سه ختی گوزه ران و ساکاری ژبان ئه کرد.

ئیتتر کوشکه که به ته نیایی و خه مباری مایه وه. دانیشستوه تازه کانی که بریتی بوون له سه رکرده کانی سه لاهه دین، خه می پاراستنیان نه ئه خوارد. هۆله جوانه کانی ورده ورده له که لک که وتن. به لام کوشکی دووه می جینشین، که پییان ئه گوت، کوشکی به زموره زم، سه لاهه دین به خشی به (العادل) ی برای.

له ناوه ند هه ردوو کوشکه که بشدا، زه وییه کی گه وره و فراوان هه بوو، جیتی نومایشی ده هه زار سه رباز زۆرتتری ئه کرده وه. هه ر له و ناوه بشدا گوێستانی جینشینه کانی فاطمی تیا بوو، له و ساکه وه که له (قیروان) ی (مغرب) وه هاتبوون، دهستی پی کردبوو. به ته نشت ئه وانه یشه وه هه موو (الزهر) بلند بووبووه وه، بووبوه به لگه به ک بۆ گه وره یی فاطمیبه کان و به زبانیکی پاراوه وه لیتیان ئه دوا. شاری قاهیره یش هه ر چوار لای ئه و شتانه ی گرتبوو، بۆ ئه مه ی تا سه ر بۆ میسری زیندوو به پایته ختی بمینیتته وه.

له م کاته پر خه م و خه فه ته یدا، (عمار) بوئری به مه نی، به چه ند دیره هۆنراوه به ک، داخی دلی خۆی رشت بۆ فاطمیبه کان که به و جوړه له ناوچوون. (عمار) فاطمیبه کانی زۆر خۆش ئه ویست. زۆریش دلسوژ بوو بۆیان. له گه ل ئه وه شا که هۆنراوه کانی زۆر ناسک

و ناوداربوون، به لام له ژیره وه خه ریکی هه لگه رساندنی شوړشیتیکی بی سامان بوو، بۆ به رهنگاری بکردنی سه لاهه دین. گه له کۆمه کییه کی کرد له گه ل هه ندی شیعه ی سه ر به (عه لی) دا، له گه ل سووانیبه کانداه ته نانه ت له گه ل هه ندی تورکشیدا. له ژیره وه ریک که وتن له گه ل خونکاری (بیت المقدس) و خونکاری (سجیلیا) دا که ئه وانیش پاره و سامان و یارمه تییان بۆ بنترین. هه ردوو لا له زری و زه وییه وه له کاتیکی به که لکدا هوروژم ببه نه سه ر سه لاهه دین و سه رئه نگرتی بکه ن.

***

(یاروقی) یش، له شام به ته نشت نوره دینه وه بوو. هه رچه ند سه لاهه دین ناوبانگی ده ربکرده یه ئه و گری تیه به ر ئه بوو. (یاروقی) یش ئه و سه رداره بوو که گوتی: من ژیره ده ستی سه لاهه دین ناکه م. ئه وه بوو پاشه جار میسری به جیه یشت و له گه ل چه ند سه ردارتیکی ترده چۆه بۆ شام بۆ کن نوره دین. ئه و هه ر له ژیره ده ستی نوره دیندا مایه وه. که چی ئه و لاوه بچکۆله ی که تیزی پی کرد و بیزی کرده وه له وه ی که له ژیره ده ستیا بی، و اتا سه لاهه دین، ئه بیینی به چاری خۆی به سه ر پلیکانه ی گه وره یدا بازی گورج گورجی ئه دا.

به لای (یاروقی) و هاوړیکانیه وه وابوو، که ئه گه ر له سه لاهه دین بته کیته وه، په ر و بالی ئه که ن، جیتیگی پی له ق ئه که ن له میسردا. به لام سه لاهه دین، ئه و سه رکرده و سه ردارانه ی که له گه لیا مانه وه، دلسوژیان بۆ نوواند، به گیان و دل فرمانیان بۆ ئه کرد. جگه له وه له نوره دینیشی خواست که براکانی و باوکی بۆ بنترین. براکانی له پیتشدا چوونه لای. پاشان باوکیسه گیشت. ئه ویش به هۆی ئه وانه وه پشتی قایم بوو. ئه وانیش به هۆی ئه وه وه سه ربان بلندبووه وه و پشتیان قایم بوو. هه روه ک له وه پیتش میسر خیزانی (یوسف کوری یعقوبی) ی کۆکرده وه و پایه ی بلند کردنه وه، ئه مجاره یش خیزانی (یوسف کوری ایوب) ی کۆکرده وه و پایه ییشی بلند کرده وه. (یاروقی) و سه رداره کانی لای نوره دین و هاوده مه کانی ترسیان له سه لاهه دین پیشان دا. گوتیان: هه رچه ند سه لاهه دین پاره ی دروست کردوه و ناوی (خونکار نوره دین) ی له سه ر نووسیوه، هه رچه ند به فهرمانی ئه و ناوی نوره دین له وتاری رۆژی هه ینیدا ئه خویندریتته وه له هه موو خاکی میسردا، به لام له راستیدا ئه و خونکاریکی سه ربه خۆیه، له ژیره ده ستی نوره دیندا نییه. سه لاهه دین بووه ته خونکاری میسری گه وره، که له راستیدا له خاکی نوره دین ده وله مه ندر و گه وره تره، هه تا بیت رۆژ به رۆژیش گه وره تر و فراوانتر ئه بی.

بی گومان، نوره دین ئه وانه ی هه موو ئه زانی و لیتیشی ئه ترسا. له راستیشدا ئه و

دهسه لاتیکی راسته قینهی نه ما بوو به سهر سه لاهه دیندا. ته نانهت نه یته توانی باوه ریشی پی بکات له بهر ننگاریکردنی چه لیباییه کاند. نه گینا نه گهر وا نییه بوج سه لاهه دین گرتنی که لاتنه کانی (شویک) و (کرک) ی - به ته نشت (زرتی مردوو = البحر المیت) دوهن - نه برده سهر. خو نه و له ساله کانی ۱۱۷۱ و ۱۱۷۳ دا په یته په یته هوروزمی نه برده سهر، که چی که نزیک گرتنیان نه بووه، وازی لی نه هینان و نه گه رایه وه میسر، ههر له بهر نه وهی که نه یزانی نوره دین به رتویه بگاته که لاتنه که و یارمه تی بدات له گرتنیا.

که سه لاهه دین له که لاتی (شویک) وازی هینا و گه رایه وه بیانوه که هی نه وه بوو که بیستویه تی قوله ره شه کان گه له کومه کتیه کیان به دهسته وه یه نه یکه ن له پاش دهر چونه دهر وهی له میسر. نه و قسه یه ییش راست بوو.

به لام، ههر وهک دهر نه که وئی دلی نوره دین به و بیانوه دانه مرکا، به وه ییش دلنیا نه بوو که کرده وه که سه لاهه دین له جیی خویدا بوو پی. له بهر نه وه رقی لیبی هه لسا و له کانی دلپه وه بریاری دا که بچیت بو میسر، بیگری و له دهست سه لاهه دینی بسینیتته وه.

به لام (ایوب)، زرنگی نوواند. نامه یه کی دل سوژی به کوره که هی خوئی نووسی بو نوره دین. په یوه ندیی ناوه ند ههر دوو پالنه وانه که هی تا ماوه یه ک چاک کرده وه. که سه لاهه دین، بو جاری دوو، وازی له گرتنی که لاتی (کرک) هینا، بیانوی نه وهی هینایه پی شه وه که باوکی نه خویش که وتوه له میسر دا.

به هوی که وتنه خواره وه یه وه له نه سپه که هی له نزیک (باب النصر) وه. نازاریکی زوریسی پی گه یشتوه نه ویش له بهر نه وهی کاروباری میسری هه موو داوه ته دهست نه و، نه ترسا له وهی که باوکی بری و، دوزمنه کانیسی که له که لیندا خوین شار دوتنه وه، نه وه به ههل بزنان که سه لاهه دین له دهر وه یه، شورشیک به رپا بکه ن. به لام وا دهر نه که وئی، که نوره دین نه و بیانوانه ی به دل نه بووه. له بهر نه وه له دلی خویدا بریاری داوه که میسر بگری. نه وه ییشی کردبو به نامانجی ههره گه وهی خوئی. به لام نه روتگار، نه کاره سات، هیچیان فریای نوره دین نه که وتن.

سه لاهه دین له پاش لاگرتنی (کرک) گه رایه وه میسر. که سه بری کرد باوکی گیانی پاکي به خاک سپاردوه. به وه زور دلته نگ بوو. چونکه له کاتی مردنیا به ته نشت باوکیه وه نه بووه. خم و خفه ت دلی داگرت، چونکه هی تیکی گه وهی له دهست چوو، که هه موو ده م له ته نشتیه وه بوو، به زرنگی و کاردرستی خوئی پشتی نه گرت.

به لام نه و داسی مهر که هی که باوکی له دهست دا و تووشی نه م زیانه گه وه یه ی کرد، ههر

نه و داسی مهر که بوو که له وه پیتش ریگی بو کرده وه بو پوهی گه وره یی و بلندی و له مه و پاشیش ریگی وای بو نه کاته وه!

بویژیک نه کری به داردا

سه لاهه دین، له کانی دلپه وه نوره دینی خویش نه ویست و دل سوژ بوو بوئی. خوشتترین بیره وه ری هه لگرتبوو بو نه و. پیی له پی اوته تی نه و، له گه ل خوئی و له گه ل خیزانه که ی دانه نا. به لام نه م دل سوژی به ی که بو نوره دین هه یبوو، په کی نه وهی نه خست، که دهسه لاتی خوئی بو جیتگیه کی گه وره تر له میسر دریت بکات. خویشی پی اویتکی گه وره و ژیر بوو، گه وره ییش وای پی نه ویست که خاکه کانی ژیر دهستی فراوانتر لی بکات. وای به ژیری نه زانی، که چند خاکیکی تازه ی تریش داگیر بکات. کن چوزانی، کاره سات به باریکی تر دا وهر نا گه ری. دوور نییه، هه ندی له سه رکه و تووان به سه ربا سه رکه ون، سا نایا له شکره کانی نوره دین بن، یان کومه لانی شورشگیران. که ناچار بوو نه وسا میسر به جی به یلی، نه توانی روو بکاته یه کییک له خاکه کانی تری خوئی، په نای بو ببا و له ویدا خویشی دالله بدات.

سه لاهه دین هه ندی له له شکره که هی خوئی نارد بو (طرابلس الغرب) گرتی. ههر وه ها دوو له شکر تریشی نارد بو گرتنی (سودان = بلاد النویه) و (مین). نه و دوو هه لمه ته (توران شا) برا گه وره که هی سه لاهه دین، سه رکرده یان بوو. (توران شا) به ره و خوار بووه وه تا گه یشته (اسوان)، ههر شورشیکي قوله ره شه کانی هاته ژئ کوزانده وه. ههر کشا، ههر کشا، تا خاکی (سودان) ی گرت و چوه ناو شاری (ابریم) وه.

به لام (توران شا) ههر چه نده نازا و بی باک بوو، له بهر په له په لکردن و گلارایی خوئی، نه یته توانی له جیتگیه کدا زور میینیتته وه. له فرمانر وایی و ناوه دانکرده نه وه ییشا شاره زایی نه بوو. له بهر نه وه نه ییتوانی له (سودان) دا میینیتته وه. له ویدا هیچ نه نه و، گه نه شام نه بی. خاکه که دهرامه تیکی وای تیا نه بوو که دلی پی او کیش بکات. دانیشته کانیسی هیچ فرمانتیکیان نه بوو، یه ک کوشتن و بازرگانی قوله ره شه نه بی. نه ییتوانی له ناو نه و هه تاوه گهرمه ی سوداندا میینیتته وه، گه رایه وه (قاهیره)، به کومه لیکي گه وره بابه تی تالانییه وه وهک به ندهی قوله ره شه و که نیزه ک و بابه تی ترا!

*

بویژی یه مه نیش، (عماره)، دلی چوو به (توران شا) دا دهستی کرد به پیاهه لدانی و

هانه دانی بۆ گرتنی (مین). به جوانترین هۆنراوه و شیرینترین اتهوه، ئه یویست ده ماری مهردایه تیبی بیزویتی بۆ ئه و داگیرکردنه. مه به سیشی له مه ئه وه بوو، که ئه م شه رکه ره به هیتزه، توران شاه، له سه لاهه دینی برای دوور بخاته وه به به شیک له له شکره که یه وه، بۆ ئه مه ی هیتزی سه لاهه دین له میسر دا کز بیی و به ئاسانی بشکیتری، له لایه ن هیتزه کانی شۆرشگیتزه کانی میسر و هوروزمه ره کانی (سجلیا) و (قدس) هوه.

ناژاوه گیتزه کانی، وایان هاته پیتش چاو، که ئه و داوه ی ناویانه ته وه بۆ سه لاهه دین سه رئه گری. له بهر ئه وه ده ستیان کرد به دابه شکردنی سایه و پایه. له وه دا تیکچوون له گه ل یه ک که کۆ بیته جیتشین و کیتش بیته گزیر!

به لām توران شا، توانی (مین) داگیر بکات، پاشان شاری (عدن) یش که ئه سکله یه کی یه جگار قایم بوو. له و یانه دا فه رمانه واییه کی به هیتزی دامه زرانند. به لām ناژاوه گیتزه کانی ده نگیان ده رچوو و گه یشته سه لاهه دین. ئه میش سه رکرده کانی هه لواسین به داردا. یه کتیک له وانه (عماره) ی بویتزه بوو.

(عماره) چه ند سالتیک له وه پیتش، مرۆقتیکی هه لواسراوی له هۆنراوه کانی پیتشاندا بوو، له بهر ئه وه ی که له (الصالح بن زریک) هه لگه رابووه وه، هه ر چۆنیک پیتشاندا بوو، خۆشی وای به سه رهات، به ده ست سه لاهه دینه وه. هه ره ک (عماره) به و هۆنراوانه وه خۆی پیتشاندا بۆ ئاوه ها بوو... دوور نییه که جنۆکه ی هۆنراوه کانی له کاتی هه راکردنیا له ده ست فریشته ی مردن، هه ر به و جوړه ئه و چه ند دیره هۆنراوانه ی خۆیند بیته وه!

پانه وانانی ئه سکله ندریه

فه ره نکه کانی (بیت المقدس) به سه ره نه گرتنی ناژاوه که یان زانی. هه نگاوتیک نه چوونه پیتشه وه بۆ میسر. به لām وا ده رئه که وئ که خونکاری (سجلیا) به وه ی نه زانی بوو. له بهر ئه وه گه له که شتییه کی گه وه ی ناردبوو بۆ ئه سکله ندریه بریتی بوو له ۲۸۲ که شتی. دانیشتوانی ئه سکله ندریه ئه مه یان له نا کاو لی کرا. له گه ل ئه وه شا که وتنه خۆیان بۆ به ره نگاریکردن. فه ره نکه کانی نیشته وه سه ر زه وی.^(۱)

روویان کرده شار و ماشینی به رده هاو یتریان لی خسته کار دانیشتوانی ئه سکله ندریه ناچارمان به در یترایی ئه و رۆژه شه ر بکه ن، پشوو نه دن، کۆل نه دن. شه و داها ت ئه وانیش

(۱) راستتر: دابه زینه سه ر زه وی.

سه ربا زتکی که میان لا بوو. له گه ل ئه وه یشدا گه رمه یاندا به شه ر^(۱)، به جو رتکی وا که بیتگانه داگیر که ره کان سه ریان له نازایه تیبیان سو ر ئه ما...

له رۆژی دووه ما، گا وره کان که لوپه لی به رده هاو یتره که یان کیتشایه نزیک شو ره کانی ئه سکله ندریه وه، هوروزمیتکی به هیتزیان برده سه ر شه رکه. به لām دانیشتوانی شه رکه توانیبیان هوروزمه که به ره و دا بگه ر پینه وه. چونکه هه ندی هیتزی تریان پیا گه یشت که له گونده کانی دراوسیتیان وه هاتبوون.

له رۆژی سیتیه مدا، ئه وه ی روویدا، به بییری که سدا نه ته هات چونکه موسولمانه کان ده رگای شاریان کرده وه و چوونه ده ره وه له هه موو لایه که وه په لاماری گا وره کانیان دا... نازایانه ئه یانقیژاند به سه ریاندا... بیتگانه کان داچله کین. موسولمانه کان توانیان بگه نه که لوپه له کانی به رده هاو یتره کان، هه موویان تیک دان و سوتاندنیان. شه ر گه رمه ی پت که وت تا بانگی شیوان. ئنجا به سه رکه و تووی و دلخۆشییه وه چوونه وه ناو شار. له و کاته دا راسپیتراوتیک هات، بلاوی کرده وه که سه لاهه دین به خۆی و له شکره که یه وه گه یشت. ئه وانیش ده موده ست چوونه وه ده ره وه، له جارن زۆرتر ته وژم و تینیان دایه بهر خۆیان، وا دیار بوو هه ر ئه و موژده یه به س بوو، بۆ ئه وه ی که هه موو ماندوو یتییه کی له شیان ده ربکات... ئه مجاره یش په لاماری دوژمنیان دایه وه، هه موو که سیکیان وای ئه زانی که سه لاهه دین به ته نشتییه وه یه، شه ر ئه کا. توانیبیان دوژمن به او یتره زرتیه. هه ندیکیان بی وه ی گه یشتنه وه که شتییه کان. هه ندیکیشیان که وتنه بن ئاوه که وه نوقومبوون.

***

سالان و سه د سالانیش تپه رین، ئنجا میتزوو کاره ساتیتکی وه ک ئه م کاره ساته ی ئه سکله ندریه ی بۆ گیتراینه وه. له شویتنیک زۆر نزیک ئه سکله ندریه دا، له سه رده می گه وره یه کی تری میسر دا، که ناوی (محمه د عه لی) بوو، چه شنی ئه م که یه وه یه یه و کاره ساتانه ی که به سه ر سه لاهه دیندا هاتبوون، به سه ر ئه ویشدا هاتن. ئه م دوو گه وره یه، هیچیان میسری نین. سه لاهه دین کورد بووه. (محمه د عه لی) یش (مه کدۆن) ی بووه. (*).

(۱) یان: شه ریان هیتدی تر گه رم کرد.

(*) محمه د عه لی، هه رچه نده له خاکی (مه کدۆنیا) وه هاتوو. به لām له م سالانه ی دواییه دا، گۆقار و رۆژنامه کانی میسر ده ربانخست که ئه ویش له بنه چه دا کورد بووه، له بنه ماله یه کی گه وه ی کورد بووه که کۆچی کردوو بۆ ئه روپا. (وه رگیترا).

ئەوانە ھەردووکیان، ناوبانگی گەورەبیبیان دەرنەکرد، تا ھاتنە میسرەوہ. میسر بوو کە گەورەبیبی ئەوانە دەرخست و گەیانندی بەبەندی...

سەلاحەدین لەناو ھەلمەتیک دابوو ھاتە میسر بۆ رزگارکردنی لە دەست چەلبیابیبیەکان. (محەمەد عەلی) یش لەناو ھەلمەتیک دابوو، ھاتە میسر بۆ رزگارکردنی لە دەست ھەرەنسیبەکان...

.....(*)

سەرکردەکانی نۆرەدین، پەرورەدیەن ئەکرد. لەناو خۆیاندا بەرہەرەکانی و شەپۆشۆریان ئەکرد، سەرەستەئەوانە (شمس الدین ابن المقدم) بوو. لەدوای (ئەمەلریک)، منائیکی یانزە سالی گەپ بوو بەخونکاری (قدس). راویژکەری (ریمۆن) بوو، خاوەنی (طرابلسی شام).

ئایا دوو منالی وا، خونکاری (شام) و (فلسطین) بن، ئەتوانن لە پرووی سەلاحەدیندا بووستان!

بەلام سەلاحەدین، تا بەتیبی چاکە لە بەرچاو بوو، ھەزیشی ئەکرد چاکە کەس نەھیتلێتەوہ بەسەر خۆیەوہ، بەلکو زۆتر چاکە بداتەوہ. ئەبویست لە ھەموو کانی دلێوہ چاکە نۆرەدین بداتەوہ بەمنالەکە. لەبەر ئەو زۆری پێ نەچوو، چەند نامەبەکی سەلاحەدین ھات بۆ خونکار (الصالح)، دلێ ئەدایەوہ و پیرۆزبایی خونکاریبەکە لی ئەکرد.

ئەویشی تی ئەگەیاندا کە ناوی ئەو لە وتاری ھەبیدا ئەخویندیتەوہ و، وەک باوکیشی ملکہچی بۆ ئەکری. ھەندێ پارە میسریشی بۆ نارد، ناوی (الصالح) ی لەسەر نوسرا بوو.

بەلام سەرداری (موصل)، (سەیفەدین)، لەگەڵ ئەو شاکە کوری مامی خونکارە منالەکە بوو، (***) ئەو ھەندە سپلە دەرچوو لەگەڵ خزمەکە خۆیدا، ھەلمەتی بردە سەر ئەو خاکانە کە بەدەست (الصالح) ھوہ بوو لە نۆرەدینی باوکیەوہ بۆ بەجی ماوو. بەشی زۆریانی داگیر کرد لەگەڵ ھەندێ خاکی (جزیرە) دا.

(*) لەم شوێنەدا چەند پەرەگرافیک دیار نییە ئەسلەکەدا.

(**) کە عیبادەدین زەنگی مرد، دوو کوری لەپاش بەجی ما: سەیفەدین غازی و نۆرەدین. کەواتە سەیفەدین ئەبیتە مامی کورەکە نۆرەدین، خونکارە منالەکە شام، نەک کوری مامی. -وەرگیتر-

بەلام سەلاحەدین پیاویکی زرنگ بوو. ئەبویست شەپ بکات تا ئەو شۆرشانە ئەکوژیتەوہ، کە سەرلەنوی قولەرشەکان لە میسردا بەرپایان کردبووہ... ئەبویست پاش ئەوہ خۆی کۆکاتەوہ و ئامادە بێ بۆ شەپ.

سەلاحەدین، پیاویکی خۆبەرست نەبوو، دلۆسۆز بوو، کزبێ دراوسێکانی خۆی بەھەل نەزانی، پەلاماریان بدا و بیانخاتە چنگ خۆی. بەلکو لە دلێ خۆیدا برپاری دابوو، کە پەنجە نەخاتە فرمانی ھیچ فرمانرەواییبەکی ترەوہ، شەرشیان لەگەڵ نەکات، تا نەزانی کە چاکە ی گشتی موسولمانەکان لە پایە مالبووندا.

کارساتی وا ھاتە پیشەوہ، کە نیشانە ی تیکچوونی شاھەنشاییبەکە نۆرەدینی ئەدا. چونکە (سەیفەدین) لە موصلەوہ ھەلمەتی ھینا بەسەر ھەردوو خاکەکە سوربە و گرتی. سەرداری (حلب) یش بەرەنگاری سەردارەکانی (شام) بوو، ئەوانە کە لە خونکارە بچکۆلە (دمشق) ئالابوون. سەردارەکانی تریش، کە لە زەمینداریبە ھەموو رەنگەکاندا بوون، ھەر خەریکی چاکە و کەلکی خۆیان بوون. (سوربە) وای لی ھات، بێ سەرکردە مایەوہ. کەس گوتی نەئەدایە کەس. سەلاحەدین نامەبەکی نارد بۆ خونکار (الصالح)، گلەبی لی کرد، کە بۆچ لە پەلاماردانی (سەیفەدین) بۆ سەر خاکەکە ی داگیرکردنی خاکەکە ی ئاگاداری نەکرد، تا بیت و رزگاری بکات. نوسی بۆ ئەو سەردارانە کە تیبی ئالابوون:

(ئەگەر نۆرەدین بیزانیایە، کەسی واتان تیایە، جیتی من بگرتیتەوہ، یاخود ئەو ھەندە ی من باوہری پێ ئەکری، ئەو خاکی میسرە ی پێ ئەسپارد کە لە ھەموو خاکەکانی تری گەورەترە. ئەگەر مردنیش پەلە لی نەکردایە یاریدەدان و پەرورەدەکردنی کورەکە بەکەس نەئەسپارد بەمن نەبێ. منیش ئەتانبینم، گەورەکە ی من و کورەکە ی گەورەکە ی منتان ھەر بۆ خۆتان ھیشتوتتەوہ. بەم زوووانە لە بارەگایدا راتەوہستم، کاریکی وایشی بۆ ئەکەم کە چاکە ی باوکی بدەمەوہ. ئیوہیش ھەریەکەتان بەشی خۆی سزا ئەدەم، چونکە پاراستنی خاکەکە تیان لەبیر خۆتان بردۆتەوہ.

فەرەنگەکان دەستیان کردوہ بە پەلاماردان چوار لای کەلاتی (بانیاس) یان گرت، ئەمیش سەر بە (دمشق) بوو. پاشەجار لەگەڵ (شمس الدین ابن المقدم) دا رێک کەوتن و گەرانە پاشەوہ، لەدوای ئەمە ی ھەندێ پارەیان لی سەند.

سەلاحەدین لە سەردارەکانی (دمشق) زۆتر پێ بوو، چونکە نیشتمانەکە ی خۆیان وا

بهره‌للا کردبوو: له لایه‌که‌وه سهررداری (موصل) نه‌هات و پارچه‌ی نه‌کرد... له لایه‌کیشه‌وه له‌گه‌ل گاوره‌کاندا ریتک نه‌که‌وتن و باجیان نه‌دانئ.

وا به‌باش زانرا که خونکاره مناله‌که له (دمشق) هوه بگوتیزریتته‌وه بو (حلب). نه‌وه سهررداری که په‌روه‌رده‌کردنی خونکاری درا بووه ده‌ست له (حلب) دا، ده‌ستی سه‌ند. سهرداره‌کانی (دمشق) لیتی که‌وتنه مه‌ترسییه‌وه. هاواریان نارد بو سهررداری (موصل) که زوو به‌زوو بگاته فریایان. به‌گویی نه‌کردن. ترسا له‌وه‌ی که داویکیان بو نابیته‌وه. هاواریان برد بو سلاحه‌دین، نه‌ترسا و ده‌موده‌ست هات.

سه‌لاحه‌دین له‌م باره‌یدایه، قسه‌نه‌هاته سهری. نه‌وه له (شام) هوه بانگ کرا بوو. نه‌ویش به‌له‌شکریتی گه‌وره‌وه نه‌هاتبووه سهریان داگیریان بکات، یاخود تالانیان بکات. ته‌نیا حه‌وت سه‌د سواری له‌گه‌ل خوئی هینا بوو. به‌لای سنووری فه‌رنه‌نگه‌کانیشدا تیپه‌ری، به‌ریه‌ستیان نه‌کرد. له‌ناو به‌پیره‌وه‌چوون و خویش هاتییه‌کی گهرمدا که دانیشتوانی (شام) بویان کرد، چووه (دمشق) هوه. له‌خانوه‌که‌ی باوکیا دانیشت. به‌لایه‌وه به‌جگار جوان و شیرین بوو. چونکه ته‌مه‌نی لاویتییی له‌ویدا رابوارد بوو. پاش نه‌وه، که‌لاتی شاره‌که‌یان دایه ده‌ستی. سه‌لاحه‌دین بوئی سهرکه‌وته سهری. ههر پول و پاره و سامانیتیکی تیا بوو، لیتی ده‌ره‌ینا و، هه‌ندیکی لیتی به‌شیه‌وه به‌سهر نه‌وه (دمشق) یانه‌دا که خویشیان نه‌ویست و ملکه‌چییان بو نه‌نواند. له‌گه‌ل نه‌هوشا، ملکه‌چی خوئی پیشان نه‌دا بو خونکار (الصالح)، خویشی وه‌ک نوکه‌ریکی نه‌وه نه‌نواند. هیشتا ناوه‌که‌یشی هیشته‌بووه له‌ناو وتاری هه‌ینی و پاره‌دا.

خوا پایه‌ی به‌رزتر بکات

سهرماوسوئه‌ تینی سه‌ند. سهر لوتکه‌ی شاخه‌کان به‌رگیکی سپی بریسکه‌داریان له‌ به‌فر پویشی. به‌لام سه‌لاحه‌دین، نه‌ زستان، نه‌ سه‌رما، ته‌گه‌ره‌ی له‌ فرمانه‌که‌ی نه‌دا. هه‌موو شاره‌کانی تریش که هی نوره‌دین بوون و له‌دوای مردنی سهربه‌خویشیان ئاشکرا کرد بوو، یه‌ک به‌یه‌ک داگیری کردنه‌وه، له‌چهند رۆژتیکا، (حمص) و (حما) ی گرت و دایه ده‌ست خونکار (الصالح). ته‌مه‌ی به‌ناوی خونکار (الصالح) هوه کرد و، به‌ناوی پاراستنی خاکی ئیسلاسه‌وه له‌ ده‌ست فه‌رنه‌نگه‌کان پاشان هه‌رچی (سه‌یفه‌دین) یش گرتبووی له‌ خاکی (جزیره) لیتی سه‌نده‌وه.

ئنجاه سه‌لاحه‌دین رووی کرده (حلب)، که له‌ویدا که‌لاته بو ره‌که‌ی به‌سهر گرده خره‌که‌وه

لوتی به‌رز کردبووه به‌ناسماندا. خونکار (الصالح) یش له‌ناو شوره‌ قایه‌کانیا به‌گۆشه‌گیری دانیشته‌بوو. سه‌لاحه‌دین چوار لای شاره‌که‌ی گرت و بلاویشی کرده‌وه که بو نه‌وه هاتووه، گه‌وره‌ی خوئی، خونکار (الصالح) له‌ نامۆزگاریکه‌ره خراپه‌کانی رزگار بکات.

به‌لام (الصالح) نه‌هنده‌ی له‌ سهررداری (حلب) نه‌ترسا. نه‌هنده‌بیش له‌ سه‌لاحه‌دین نه‌ترسا. (الصالح) سواری نه‌سپه‌که‌ی بوو، له‌ ته‌مه‌نی دوانزه سالاندا بوو دانیشتوانی (حلب) ی کۆکرده‌وه و به‌چاوی پر فرمیسه‌که‌وه پیتی گوتن: (خۆتان نه‌یزانن که باوکم چهند چاک بووه بو ئیوه و، چهند خوئی ویستوون و، چوینش هه‌لی کردووه له‌ناوتاندا. من هه‌تیویتیکی ئیوه‌م. وا نه‌م زۆرداره‌بیش که چاکه‌ی باوکه‌ی له‌ به‌رچاو نییه، هاتووه، شاره‌که‌م لیتی داگیر بکات، نه‌ له‌ خوا نه‌ترسی، نه‌ له‌ که‌سیش باکی هه‌یه... له‌دوای نه‌وه به‌کول ده‌ستی کرد به‌گریان. نه‌وانیش سهر و سامانیان پیشکه‌ش کرد و به‌رامبه‌ری سه‌لاحه‌دین پاره‌ستان، بو شه‌رکردن. به‌م جوژه ته‌گه‌ره‌یان له‌ کاری سه‌لاحه‌دین دا.

گزیری (حلب)، بریاری دا، که خوئی نه‌دا به‌ده‌ست میسرپییه هوروژمبه‌ره‌کانه‌وه، به‌لکو به‌لینیشی دا به‌خوئی که به‌هه‌رچی چوینیک بی خوئی له‌ ده‌ست سه‌لاحه‌دین رزگار بکات. ئنجا ناردیه کن (شیخ سه‌نان)، سه‌رۆکی (اسماعیلی) یه‌کان که پیتیان نه‌گوت (شیخی شاخان)، سامانیتیکی زۆری پیتی به‌خشی بو ته‌مه‌ی سه‌لاحه‌دین بکوژی. (شیخی شاخان) یش، هه‌ندی له‌ پیاوه‌کانی خوئی نارد، بو ته‌مه‌ی سه‌لاحه‌دین بکوژن.

نه‌وانه گه‌یشتنه ده‌واره‌که‌ی سه‌لاحه‌دین. یه‌کیکیان هه‌لیکوتایه سهری. پیتی ته‌مه‌ی ده‌ست له‌ سه‌لاحه‌دین بوه‌شینی، کابرا کوژرا... له‌ راستیدا، رزگاربوونی سه‌لاحه‌دین له‌و کوشتنه جیتی سهرسویمان بوو. وا دیار بوو خوا نه‌ویست بیپارتری له‌ کوشتن، بو ته‌مه‌ی نه‌وه‌ی رایسپاردووه، له‌ پیناو ئیسلاام و موسولماناندا، جیبه‌جیتی بکات! سه‌لاحه‌دین، له‌ زۆرداری ته‌وانه‌ی که له‌ خونکاره مناله‌که‌ی (حلب) ئالابوون، زۆر دلگه‌یر بوو. دلگه‌یرییه‌که‌یشی به‌وه زۆرتری لیتی هات که زانی ته‌وانه په‌نایان بردۆته به‌ر (ریژن)، پاوژکه‌ری مناله‌ گه‌ره‌که‌ که خونکاری (قدس) بوو. (ریژن) به‌له‌شکره‌که‌یه‌وه چووه (حمص). سه‌لاحه‌دینیش له‌ (حلب) گوتزایه‌وه بو (حما). که نزیک (حمص) بووه‌وه، فه‌رنه‌نگه‌کان به‌جییان هیشته. سه‌لاحه‌دین سهرله‌نوئی چووه‌وه ناو شاری (حمص) و که‌لاته‌که‌ی خسته ژیر ده‌ستییه‌وه.

له‌دوای دوو هه‌فته (بعلبک) یشی گرت. ئەمه ئەو شارە بوو که ساله‌کانی تەمەنی منالیی تیا رابوارد بوو.

بەم جوړه سه‌لاحه‌دین بوو بەگه‌وره‌ی هه‌موو خاکی (سوریه) که له‌ژێر چنگی نوره‌دیندا بوو، ناوچه‌ی (حلب) نه‌بێ که له‌ ژووروودا بوو.

دوایی ئەم هه‌موو سه‌رکه‌وتنانه‌، سه‌رداری موصل (سه‌یفه‌دین)ی تۆقاند. قینی له‌ سه‌لاحه‌دین هه‌لگرت. به‌لای ئەوه‌وه‌ سوریه و جزیره له‌ خاکه‌کانی خیزانی زه‌نگی بوون که باپییری بوو له‌ باوکیه‌وه‌ ئەوه‌یشی پێ خراپ نییه‌ که خاکه‌کانی ئامۆزاکه‌ی خۆی و براکه‌ی خۆی داگیر بکات. به‌لام چۆن رێ ئەدا، به‌م پیاوه‌ که سه‌لاحه‌دینه و یه‌ک تنۆک خۆینی زه‌نگی له‌ ده‌ماره‌کانی له‌شیا نییه‌، خاکه‌کانی خیزانی زه‌نگی بۆ خۆی داگیر بکات!

له‌شکرێکی گه‌وره‌ی پێکه‌هینا و ناردی بۆ (حلب)، له‌گه‌ڵ هه‌یزه‌کانی (حلب)دا یه‌کیان گرت. به‌هه‌ردوو له‌شکره‌که‌ له‌ له‌شکری سه‌لاحه‌دینیان زۆرتر لێ هات به‌و یارمه‌تییه‌یشه‌وه‌ که له‌ میسره‌وه‌ بۆی هات. سه‌لاحه‌دین پێشینیازی کرد ئاشت بینه‌وه‌، له‌سه‌ر چه‌ند مه‌رجێک که جیبه‌جیکردنیان زۆر ئاسان بوو. ته‌نانه‌ت به‌وه‌یش وازی هه‌ینا که هه‌ر خاکه‌کانی سوریه‌ی بۆ ب‌م‌ینیته‌وه‌ تا پارچه‌ی (شام). هه‌ر خاکی که‌وتوته‌ ژوورووی شامه‌وه‌ به‌ (حمص) و (حماه) یشه‌وه‌ بیانداته‌وه‌. به‌لام ئەوان، زۆردارییان نواند، له‌ خۆیانباپی بوون، به‌ریه‌چیان دایه‌وه‌، له‌گه‌ڵی رێک نه‌که‌وتن. به‌لام که سه‌لاحه‌دین به‌ره‌و روویان وه‌ستا و له‌شکری (قاهیره) و (شام)ی کردن به‌گژدا سزای خۆیان وه‌رگرت. به‌شکاندنیکه‌ی خراپ شکاندن و راوینان تا (حلب). له‌وێ خستنیه‌ کونه‌وه‌ و هه‌ر چوار لای گرتن، تا ناچاربوون ئاشتیان لێ خواست. به‌په‌شیمانیه‌که‌وه‌ مه‌رجه‌کانی پێشوویان په‌سند کرد، جگه‌ له‌وه‌یش ژوورووی (دمشق) و (حمص) و (حماه) یشیان دایه‌ له‌گه‌ڵ چه‌ند شارێکی زۆر نزیکه‌ی (حلب).

ئێتر سه‌لاحه‌دین بوو به‌گه‌وره‌یه‌کی به‌هه‌یزی سه‌رکه‌وتوو. له‌گه‌ڵ ئەم هه‌موو هه‌یز و سه‌رکه‌وتنه‌یشدا که ده‌ستی که‌وت، سه‌لاحه‌دین به‌هه‌موو هه‌یزیکه‌یه‌وه‌ و بستی خونکار (الصالح) دلنیا بکات، که به‌هه‌موو توانایه‌کیه‌وه‌ ئاماده‌یه‌، یارمه‌تییه‌کی دل‌سۆزانه‌ی بدات. هه‌ر به‌و مه‌رجه‌ی ئەو سه‌رکرده‌ دوورووانه‌ له‌ ته‌خته‌که‌ی خۆی دوور بخاته‌وه‌. به‌لام خونکار (الصالح)ی به‌سه‌زمان، وای ئەزانی، یاخود وای تی گه‌ییترا که ئەوه‌ واتای به‌نده‌یه‌تییه‌ بۆ سه‌لاحه‌دین... له‌به‌ر ئەوه‌ قسه‌که‌ی سه‌لاحه‌دینی به‌دلا نه‌چوو و وه‌ریشی نه‌گرت.

ئێتر که وای لێ هات، سه‌لاحه‌دینیش له‌وه‌ به‌ولاوه‌ نه‌یه‌تشت ناوی خونکار (الصالح) له‌ وتارانی رۆژه‌هه‌ینییه‌کاندا به‌یتر، نه‌ له‌ میسردا و نه‌ له‌ شامدا. له‌ جیتی ناوی ئەو، ناوی خۆی هه‌ینرا له‌و وتارانه‌دا. له‌ قاهیره‌شه‌وه‌ پاره‌ی تازه‌ دروست کرا به‌ناوی خۆیه‌وه‌، لێی نوسرا بوو (خونکاری سه‌رکه‌وتوو، یوسف کوری آیوب، پایه‌ بلند بێ).

کچی نوره‌دین

به‌لام ناکۆکیی خیزانی آیوب و خیزانی زه‌نگی، هه‌یشتا نه‌کوژابوووه‌. چونکه‌ (سه‌یفه‌دین)، خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی چه‌ند له‌شکرێکی گه‌وره‌ بوو، له‌ (جزیره و دیاربکر) هه‌و ته‌یه‌ینان. سه‌لاحه‌دینیش که هه‌ر به‌حه‌وت سه‌د سواره‌وه‌ له‌ (قاهیره) هاتبووه‌ ده‌ره‌وه‌، له‌ له‌شکره‌که‌ی چه‌ند ته‌وه‌نده‌ی تری لێ هات به‌هۆی ئەو یارمه‌تییه‌یه‌که‌ که له‌ میسره‌وه‌ بۆی ئەهات.

(سه‌یفه‌دین) به‌خۆی و شه‌ش هه‌زار سه‌ریازی موصل و جزیره‌وه‌، پتر، له‌ رووباری (فرات) په‌رییه‌وه‌. سه‌لاحه‌دین له‌ نزیک (تل السلطان)دا به‌رامبه‌ریان راوه‌ستا، که پانزه‌ میل له‌ (حلب) هه‌و دوور بوو. کوشتاره‌که‌یان یه‌جگار به‌تین بوو. لای چه‌پی له‌شکره‌که‌ی سه‌لاحه‌دین کشایه‌ دواوه‌. به‌لام سه‌لاحه‌دین به‌خۆی و پاسه‌وانه‌کانی خۆیه‌وه‌، ته‌ووژمی برده‌ پێشه‌وه‌، هوروژمی برده‌ سه‌ریان. هه‌لسوورانی کوشتاره‌که‌ تیکچوو. له‌شکری (سه‌یفه‌دین) شکا و شله‌ژا. سه‌ریازه‌کانی، هه‌ریه‌که‌یان، خوا خوای ئەوه‌ی بوو، که خۆی رزگار بکات. (سه‌یفه‌دین) یش به‌په‌له‌ پروسکی و سه‌ختیه‌کی زۆره‌وه‌، توانی ده‌رباز بێت. زۆر له‌ سه‌رکرده‌کانی کوژران، زۆریشیان گیران. به‌لام هه‌وارگای سه‌ریازه‌کانیان و ئەسه‌په‌کانیان و تروتفاق و که‌لوپه‌لیان، هه‌مووی که‌وته‌ ده‌ست سه‌رکرده‌ی مه‌زنی سه‌رکه‌وتوو، سه‌لاحه‌دین...

جا لێره‌دا، سه‌رکرده‌ی سه‌رکه‌وتوو، سه‌لاحه‌دین، جوامیترییه‌کی وه‌های پێشان دا، که دلێ هه‌مووانی کیش کرد بۆ خۆی. میژوویش ئەو کرده‌وه‌یه‌ی به‌شانازی و سه‌رسوڕمانه‌وه‌، بۆ ئەو تۆمار کرد...

هه‌ر که‌سه‌یکی گرتبوو، له‌ سه‌ردار و هه‌ژار، هه‌مووی به‌ره‌للاکردن... هه‌ندیکه‌یشیان به‌دیاری و داهاته‌وه‌ ره‌وانه‌ کرده‌وه‌...

خۆ به‌خۆیی، خه‌می برینداره‌کانی ئەخواردن... به‌هۆی ئەوه‌وه‌ بوو که زۆر بریندار له‌ مردن رزگار کرا... ته‌نانه‌ت زۆر که‌س له‌ دوژمنه‌کانی که شه‌ریان به‌رامبه‌ری کردبوو، ئاره‌زووی

خوبان پیشان دا که له ژیر سیبهری ئه ودا بمیننه وه... به لام ئه و تالانییه به نرخانهی که له باره گای دوژمندا دهستی که وتبوو، هیچی نه هیشتته وه بۆ خۆی، همموی دابه شکردن به سهر له شکره که پیدای...

سه لاهه دین، به و کرده وانهی دهریخست، که جوامیریکی دهست بلاوی دل فراوانه و، پیاویکی مەردی زرنگی گه وره یه...

به ندییه به ره لالا کراوه کان، هممو گه رانه وه و له ریگادا جوامیریکی و کرده وهی بلند و پاکێ ئه ویان ئه گێرپایه وه. هممویشیان ئاماده بوو بوون که بینه ژێرده ستیکی دل سوژی به لام سه ربازه کانی سه لاهه دین، به م سهر که وتنه و به م سامانی تالانییه که دهستیان که وتبوو، دلخۆش و سه ره رز بوو بوون... ئه وانیش خوبان وا پیشان ئه دا که سهر کرده که یان بۆ ههر کوژییه که بچێ، دوا ی که ون... له پینا و دل راگرتنی ئه ویشدا هه رچییه کیان هیه به ختی که ن. له دوو رۆژه که ی دواایشدا، سه لاهه دین و سه ربازه کانی، دوو شاری دراوسینی تریان داگیر کرد. ئنجا سه لاهه دین به خۆی و له شکره که یه وه به رامبه ر که لاتتی (اعزاز) ی قایم وهستا. ئه م که لاتته، ژۆر که وتبووه سه ربان. چونکه سی و هه شت رۆژی خشت چوار لایان گرتبوو و ته نگه تاویان کردبوو، ئنجا خۆیدا به دهسته وه. ته نانه ت ئه و نه دیشی نه ما بوو که سه لاهه دین خۆیشی تیا بکوژی.

چونکه پاش هه فته به ک له چوار لاگرتنی ئه و که لاتته، رۆژیکیان، سه لاهه دین له بن ده واره که ی خۆیدا دانیشتبوو ئه حه سا یه وه. له ناکاو، کابرایه ک هه لمه تی برده سهری و خه نجه ریکی له سهری دا و برینداری کرد. ئه گه ر کلاو زرنکه ی نه بووایه که ئاسن بوو و له ژیر ته قیله که یه وه بوو، ئه کوژرا. سه لاهه دین دهستی کابرای گرت. به لام ئه و ههر خه نجه ری ئه وه شاندا له گه ردنی، به لام زرنی ئاسنه که ی نه ی ئه هیشت ئه و خه نجه رانه بگه نه گه ردنی. له و کاته دا سهر کرده یه کی سه لاهه دین کردی به ژووردا، خه نجه ره که ی گرت به دهستی، دهستی بریندار کرد. پاشان پیاو کوژه که ی کوشت. پاشان پیاویکی تریش له (اسماعیلی) یه کان هوروژمی هینا. ئه ویش کوژرا. هی سیهه میشیان هوروژمی هینا، ئه ویش کوژرا.

له وه وه سه لاهه دین چو به دلایا، که گزیری (حلب) دهستی له م که تنه دا هیه. (شیخی شاخان) یش ئه و پیاوانه ی هان داوه، بینه سهری، بیکوژن. له بهر ئه وه پریری دا تۆله ی خۆی له (حلب) بکاته وه و، له (اسماعیلی) یه کانیش بکاته وه.

به لام ئه یی له پیشدا که لاتتی (اعزاز) بگری. ئه و نه ده ی ته نگه تاو کرد، خۆی دا به دهسته وه. پاشان گورچ چوه سهر (حلب)، بۆ ئه مه ی سهر کرده ی که تنه که، سزا بدات. به م ره نگه چوار لاگرتنی (حلب)، خاوه نی که لاتته بۆر، بۆ سییه م جار دهستی پی کرده وه.

که لاتته که ئه مجاره ییش، وه ک جاره کانی پیتشو، به ره نگاری کرد. به لام ژۆری پی نه چوو، دانیشتوانی شاره که له درێژه پیدانی ته نگه تاو کردن زنده قی چوو. ئاره زووی ئاشتبوونه وه یان پیشان دا. ئاشتییش به م جۆره کرا، که هه رچی خاکیک سه لاهه دین داگیری کردوه، به هی ئه و دا بری. هممو لایه کیش به سویند خواری بمیننه وه.

پاش ئه مه ی سویندیان بۆ یه کتر خوارد. کچیکی بچکۆله له (حلب) هاته دهر وه، خوشکی خونکار (الصالح) و کچی نوره دین بوو. رووی کرده سه لاهه دین. ئه ویش گه لیک ریزی لی گرت و روو خۆشی له گه ل نواند. لی پی پرسی: چیت ئه وی بتده می؟ گوتی: که لاتتی (اعزاز)! سه لاهه دین، له بهر دلئی ئه و کچه بچکۆله یه، که لاتتیکی وه ک (اعزاز) ی به خشی، که به و هممو گیروگرفت و ته نگوچه له مه یه وه بۆی گیرا بوو، ئه و نه دیشی نه ما بوو که سهری تیا بچێ.

دیارییه کی ژۆریشی له گه ل کچه شای بچکۆله نارده وه، خۆیشی له گه لیا چوو، تا گه یانده ده رگای شاری (حلب)!...

***

سه لاهه دین، (حلب) ی به جی هیشت و رووی کرده خاکی (اسماعیلی) یه کان، بۆ ئه مه ی تۆله ی ئه وه یان لی بکاته وه که چه ند جاریک په لاماریان دا بیکوژن. نیشتمانه که یانی تیک و مه کان دا، که لاتته هه ره گه وره که ییشانی سووتاند. تا توانی، دهستی لی وه شاندا، تا (شیخی شاخان)، (شیخ سنان) هاواری برد بۆ لالۆی سه لاهه دین، که سهر دار بوو له شاری (حماه)، بۆیان بپارێتته وه له سه لاهه دین که بیانبه خشی. لالۆی سه لاهه دینیش له سه لاهه دین پارایه وه که بیانبه خشی...

سه لاهه دین به خشین و به جی هیشت... پاشان گه رایه وه بۆ میسر... ئه و میسره ی که خۆشی ئه ویست و به په رۆشه وه بوو چاوی پی بکه ویتته وه. میسری نیشتمانی و نیشتمانی ئه و کوپه بچوکانه ی که تیا له دایک بوون. ئه وانه ی که خۆشه ویستیان دلئی داگیر کردوه و ئاوانه خوازی کامه رانیبانه.

باخانی دلفوخی

که گه یشته میسر، دانیش و دهستی کرد به یاری و گه مه کردن له گه ل مناله کانیا. ههستی به خوشییه کی گه وره نه کرد له دلیا، که له گه لیان دابوو. ههستی به نارامی کی گیانی نه کرد له ناویاندا. چونکه نه له پیناوی خواناسین و نیسلامه تیدا بوو، که کوره کانی و خیزان و که سوکار و مال و نیشتمانه کی خوی به جی هیشته بوو له هه موو سامانی جیهان، به ونده وازی هینا بوو، که له بن ده وار یکدا بژی، که بارهش به ملا و به ولادا نه بیرواند... له هندی کاتی ناکاویشدا، زورداران هه لمت به نه سه ری بو نه مه ی بیکوژن.

هه لمت ته کانی خوی خسته کوره کانی (اسماعیلی) به کانی هاته وه پیش چاو، که خه ریک بوون بیکوژن... توژنیک پی پی گژ بوو... مناله کانی خوی نا به سنگیه وه، وهک به خوی پروا نه کات که له ناویاندا به، وا بوو. پاشان سوپاسی خوی کرد که به راستی له ناویاندا به. نه مه گه وره که یانه که ناوی (الأفضل علی) به که ته مه نی گه یشتوته شه ش سال... نه وه پیش (العزیز عثمان) که ته مه نی پینج سالانه.

نه مه (الظاهر) ه... نه وه پیش (الظافر) ه... پاشان سه لاهه دین، به دلکی پر خوشه ویستی و ناره زووی چاوپیکه و تنه وه، هه موویانی ماچ کرد و هه لسا پرواته ده ره وه، (الأفضل) و (العزیز) خویان پیوه هه لواسی، نه یانویست له گه لی برۆنه ده ره وه.

سه لاهه دین، چوو ده ره وه بو قاهیره... قاهیره ی سه رکه و توو، که له شکر ی سه رکه و تووی نارد بو سه لاهه دین، به کاریان به یینی له شه ره کانی شامدا. نه قاهیره یی که پایته ختی میسر و، پایته ختی شاهه نشاهی نیسلامه تی که خوی نه یه وی گه وره و فراوان بی.

سه لاهه دین دهستی کرد به بیرکردنه وه له میژووی پایته خته کانی میسر، هه ره له وساکه وه که رۆژی نیسلامه تی به رز بووه وه و جیهانی رۆشن کرده وه.

نه مه (فسطاط) که (عمرو بن العاص) دامه زرانده وه... له پاش سه د سالیکی زورتر، (العسکر) کرا به پایته خت له سه رده می (عباسی) به کاندا...

له پاش سه د سالی تر، پاله وان (احمد کوری طولون)، شاری (القطائع) ی کرد به پایته خت...

له پاش سه د سالی تربیش، (جوهری سجلیایی)، نه م شاری قاهیره یی دامه زراندا، که له سه ری کرده وه و نه ویش له سه ره نه می کرده وه.

سه لاهه دینیش، له پاش نه دامه زرانده وه سه د سال، ویستی دامه زرینی و دروست بکات، وهک نه و پیاوه گه ورانه ی پیش خوی نه و پایته ختانه یان دامه زرانده وه.

به لام نه و له جیاتی نه وه ی پایته ختیکی تازه دامه زرینی، بیری له وه کرده وه که هه ر چوار پایته خته که بخاته ناو شوره یه کی گه وره وه، پیکیان وه به سه یته وه... جگه له وه که لاتیکی بلندیسه له سه ر لوتکه شاخی (المقطم) ی رۆژئاوا دروست بکات...

پاشان دهستی کرد به جیبه جی کردنی بیره که ی خوی. (به هانه دین قهره قوش) سه ریه رشتی فرمانه که ی نه کرد. ده ست کرا به دروست کردنی شوره که و که لاته که. له دروست کردنی که لاته که دا، به رده کانی (الأهرام) به کار نه هیتران که (فرعون) ه گه وره کانی میسر به جیانی هیشته بوو.

هه ره له و ساله دا، سه لاهه دین، دهستی کرد به دروست کردنی خویندنگایه کی گه وره به ته نشت گۆزی پیشه وا (شافعی) یه وه، له گه ل نه خوشخانه یه کی زور گه وره و فراواندا.

نه وانه ته و او کران. سه لاهه دین ده رانه تیکی گه وره ی بو خویندنگا و نه خوشخانه که ته رخان کرد. نه جا سه لاهه دین، له مانگی (شعبان) ی نه و ساله دا، چوو اسکندریه، فه رمانی دا گه له که شتییه کان، چاک بکه نه وه. هه ردو مناله که یشی (الأفضل) و (العزیز) ی له گه ل خوی بر دیوه اسکندریه. له وی، له مانگی (رمضان) دا رۆژووی گرت. له (الحافظ أبي الطاهر) یسه وه گوتی له قسه کانی پیغه مبه ر گرت. نه وساکه باج نه سینرا له و بازرگانه فه ره نگانه ی که کوتال و بابه تی تریان نه هینایه اسکندریه بو فروشتن. سه لاهه دین نه و باجه ی بریبه وه بو خوینده واره ئایینییه کانی اسکندریه.

پاشان گه راپیه وه قاهیره بو نه مه ی زورتر فراوانی بکات، زورتر ناوه دانی بکاته وه.

له وده مه دا، زور گه ره کی کون هه بوون، کاوول بوو بوون، هه ره له گۆری (السيدة نفیسة) وه دهستی پی نه کرد، تا کو (باب زویله)... سه لاهه دین نه و گه ره کانه ی هه موو له بنه رت تیكدان... جیگا کانی کرد به باخاتیکی گه وره و فراوان... نه ونده گه وره بوو، که (باب زویله) له ده رگای مزگه وتی (ابن طولون) وه نه بینرا.

نه م باخاته سه وزانه، بوو بوون به جیگا یاری منالان و جی سه یران و گه شت و گه رانی دانیشتون، کاته کانی بی فرمانی خویان، به خوشی و گه شتییه وه له ویدا رانه بوارد. به لام نیستا هه ره له و شوینه دا که باخاتی دلخوشی تیا دامه زریتر بوو له سه رده می سه لاهه دیندا، چه ند گه ره کیکی ویران و کاوول بووی تیا نه بینری... شه قامی پیس پیس

خزمه‌کانی خوئی سهرکرده‌یی له شکرکی ئه کرد بۆ سهر (بلدوین)، ئه وهنده‌ی نه‌ما بوو خونکاره‌که بگيرئ، به‌لام (هه‌مفری)، ئه‌و سوارچاکه نازابه، پرگاری کرد، ژيانی خوئی خسته پیناوی ژيانی خونکاره‌که.

له‌دوای دوو مانگ، (بلدوین)ی خونکار، هاته‌وه به‌رامبه‌ری سه‌لاحه‌دین. ئه‌یه‌ویست خوئی بشواته‌وه له شووره‌یی شکانه‌که‌ی پیشووی. به‌لام ئه‌مجاره خراپتر شکا له جاری پیشوو، نه‌نگیسی زۆرتر به‌سهر هات. چونکه گه‌لێک له سهرکرده‌ گه‌وره‌کانی گاوه‌کانی تیا گیرا. له‌بن خێوه‌ته‌که‌ی سه‌لاحه‌دیندا، نووسه‌ری به‌ناوبانگ (عیماده‌دین) دانیشتیوو، له‌به‌ر رووناکی شاپلێته‌یه‌کی گه‌وره، ناوی گرتییه^(١) زۆره‌کانی ئه‌نوسی.

ئیتیر رینگه کرایه‌وه بۆ سه‌لاحه‌دین که بچیته سهر (که‌لاتی خه‌م)، ئه‌ویش بگرئ و وه‌ک خوئی بریاری دابوو له‌ بنه‌رته‌ تیکی بدات. سه‌لاحه‌دین گه‌یشته‌ که‌لاته‌که. له‌ ماوه‌ی پینج رۆژدا گرتی. له‌وئ، له‌ (به‌ستی خه‌م) دا مایه‌وه، تا که‌لاته‌که رووخینرا و ته‌خت و تاراجی تیک درا.

له‌ ناوه‌ند شهر و ناشیدا

(بلدوین)ی خونکار، ئاره‌زووی ناشتی پیشان دا، به‌تایبه‌تی له‌و کاته‌دا که نه‌خۆشییه‌که‌ی تینی سهند بوو، که‌شتیبه‌کانی (سه‌لاحه‌دین)یش خوێان ناماده‌ی شهر کردبوو، ده‌ستیان کرد بوو به‌هوروژم هینان بۆ سهر ئه‌سکه‌له‌کانی چه‌لیپاییه‌کان له (فلسطین)دا. سه‌لاحه‌دین، له‌گه‌لیا رێک که‌وت، که شهر نه‌کردن دوو سالی ته‌واو بخایینی... هه‌ردوو لایش سویندیان بۆ یه‌کتر خوارد، که له‌ ماوه‌ی ئه‌و دوو ساله‌دا هیچ شه‌روشه‌ر و ده‌ست درێژییه‌ک بۆ سهر یه‌کتر نه‌که‌ن...

موسولمانه‌کان په‌یمان و سویندی خوێان پاراست به‌لام چه‌لیپاییه‌کان نه‌ په‌یمان پاراست نه‌ سویند! ناشتیبه‌کی تریش له‌گه‌ل لایه‌کی تر دا پیک هات. کچیگی گۆرانیبیژ بوو به‌هۆی پیکه‌پینانی ئه‌و ناشتیبه‌! چونکه سهرداری که‌لاتی (کیفا)، ئافره‌تیکه‌ی پایه‌ بلندی ماره‌ کردبوو، کچی (قلیح أرسلان)، خونکاری (قۆنیه‌)ی سه‌لجوقی بوو. به‌لام میترده‌که‌ی زۆر به‌ته‌نگیه‌وه نه‌بوو، چاکیش نه‌بوو له‌گه‌لیا. ته‌نانه‌ت که‌نه‌فتیشی کرد و هۆگری کچیگی گۆرانیبیژی جوان بوو، نه‌ که‌س ئه‌یناسی نه‌ خانه‌دانیش بوو. ژنه‌ی

که‌نه‌فتکراوی ریسوا کرا و، سکالای برده‌ لای باوکی خوئی که (قلیح أرسلان) بوو. ئه‌میش کردیه شهر له‌گه‌ل میتردی که‌که‌ی خویدا! به‌پینی ئه‌و په‌یمانامه‌یه‌یش که له‌ ناوه‌ند سه‌لاحه‌دین و خونکار (الصالح) و هه‌ندی سهردارانی موسولماندا کرا، له‌ شاری (حلب)دا، ئه‌بو سه‌لاحه‌دین، پشتی سویندخواره‌کانی خوئی بگرتایه و له‌سه‌ری بگردنایه‌وه. سهرداری که‌لاتی (کیفا)یش یه‌کێک بوو له‌وانه. بیجگه له‌وه له‌ ناوه‌ند سه‌لاحه‌دین و خونکاری (قۆنیه‌)یشدا، نارێکییه‌ک په‌یدا بوو له‌سه‌ر که‌لاتی (رعبان). سه‌لاحه‌دین پشتی سویندخواره‌که‌ی خوئی گرت و هاته‌ کۆری شه‌ره‌وه بۆ خونکاری (قۆنیه‌). ئه‌میش نارديه کن سه‌لاحه‌دین، بۆ رێک که‌وتن له‌سه‌ر بنچینه‌ی ناشتی. سه‌لاحه‌دین که‌ سه‌رنجی دا له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌که، ئه‌وه‌ی به‌باشتر زانی که له‌گه‌ل (قلیح أرسلان)دا رێک بکه‌وئ و ناشت بیته‌وه. هه‌ندیکیش زۆری له‌ سویندخواره‌که‌ی خوئی کرد. وازی له‌ که‌چه‌ گۆرانیبیژه‌که هینا و لیبیسی دوور که‌وته‌وه. به‌هۆی ئه‌وه‌یشه‌وه ناشتی له‌ ناوه‌ند سهرداری (کیفا) و ژنه‌که‌یدا په‌یدا بوووه و ریکیش که‌وته‌وه...

ماوه‌ی ناشتی له‌وه‌یش زۆرتری تیپه‌راند، ئه‌ویش له‌پاش ئه‌وه‌ی که شهرێک له‌ ناوه‌ند له‌شکره‌کانی سه‌لاحه‌دین و رۆیین خونکاری ئه‌رمه‌نستانی گچکه‌دا په‌یدا بوو، (رۆیین)، ملکه‌چی نواند بۆ سه‌لاحه‌دین، په‌یمانیدا که توخنی ئه‌و تورکانه نه‌که‌وئ که مه‌رومالات ئه‌له‌وه‌ریتن له‌ خاکی ئه‌و یاخود له‌ خاکی دراوسێکانیدا.

له ٢/١٠/١١٨٠دا، سه‌لاحه‌دین، بوو به‌سه‌رۆکی کۆنگره (مؤتمر)یه‌کی گرنگ، که هه‌موو سهرداره‌کانی (موصل و جزیره و آرییل و کیفا و ماردین و خونکاری قۆنیه‌ و خونکاری آرمینیا)ی تیا کۆبوو بوونه‌وه. له‌ناو خوێاندا رێک که‌وتن و سویندیشیان بۆ یه‌کتر خوارد که هه‌تا دوو سالی تر که‌سیان له‌گه‌ل یه‌کتر دا شه‌ر نه‌که‌ن.

له‌دوای ئه‌م په‌یمانامه‌یه، سه‌لاحه‌دین گه‌رایه‌وه میسر و ده‌ستی کرده‌وه به‌پروژه‌کانی ساختمان دروستکردن و کاروبار راستکردنه‌وه. ده‌ستی کرد به‌هه‌لکه‌ندنی چه‌م و جۆگا و دروستکردنی پردی گه‌وره و بچووک و، ریک‌خستنی باجه‌کان و، دامه‌زراندنی خویندنگایان و، بلا‌وکردنه‌وه‌ی خوینده‌واری و، سه‌ره‌رشتیکردنی دروستکردنی که‌لاتی (مقطم)، که بیجگه له‌ سه‌رده‌می خوئی، پاش خویشی به‌سی سال ئنجا ته‌واو کرا، له لایه‌ن (الکامل)ی برازایه‌وه.

***

(١) گرتی: دیل، ئه‌سیر، ئه‌وانه‌ی له شه‌ره‌که‌دا گیرابوون.

گهړانه وهی سه للاحه دین بۆ میسر له سه ره تای سالی ۱۸۸۱د بوو. گهړایه وه خاکه که هی خۆی، میسر، که نه وه نده به هیز بوو بوو، تا سنووری ناسیای بچووکیش ههستی پی نه کرا. سه للاحه دین بوو بوو به گه و ره به کی ده سه لاتدار، هه ره له رۆژتاواوه هه تا دۆلی (نیل)، هه ره له (ین) یشه وه هه تا (طرابلس) ی رۆژتاوا، گوئ له قسه ی نه گیرا و فه رمانی به جی نه هینرا. میسریش بوو به پیشه وای ئیسلام.

به لام دوو شار مابوونه وه، نه که وتبوونه ژیر چنگیه وه:

یه کتیکیان (حلب) بوو، نه ویتربشیان (موصل). به لام رۆژگار، هیشتا له کاردا بوو، بۆ چاکه ی سه للاحه دین، داسی مردنیش هیشتا له کاردا بوو بۆ پاککردنه وهی دوزمنه کانی.

(سه یفه دین) سه رداری موصل، پاش نه و (الصالح) خونکاری حلب، هه ره له و سه للاحه دین، هه ردوکیان مردن. مردنه کانیان، نه وهی نیشان نه دا، که به و نزیکانه، (حلب) و (موصل) یش نه که ونه ژیر چنگی سه للاحه دینه وه. موژده ی نه وه یشی نه دا، که نه و ناواته ی بۆی تی نه کۆشی دیته دی: ناواتی یه کبونی هه موو خاکه ئیسلامه کان له ژیر سه رکرده یی خۆیدا.

به لام سه للاحه دین پیتی شوو ره یی بوو، نه م هه له به کار بهینتی بۆ داگیرکردنی نه و دوو شاره. چونکه نه و په یماننامه یه کی مۆری کردبوو، بۆ شه ر وه ستاندن له گه ل سه ردارانئ نه و دوو خاکه دا هیشتا ماوه ی مابوو، نه برابوو وه. پیتی نه نه کرا، په یمانه که ی بشکیتنی، نه ویتک که له هه موو ژبانیا، په یمانیتی نه شکاند بوو، به لیتیکیشی تیکنه دا بوو.

به لام نه وانه ی په یماننامه ی شه ر وه ستاندنیان نه شکاند و ناپاکییان نه کرد له گف و به لیتنی خۆباند، فه ره نگه کان بوون و هه ندی له سویندخواره موسولمانه کانی!

یه که م که س که په یماننامه ی شه ر وه ستاندنی شکاند، له فه ره نگه کان، (ریجنالد) بوو، سه رداری (الکرک). کاتی که کاروانیتی بازرگانی به پیتی خۆیدا نه رۆیشته له نزیک (الکرک) وه، بی وهی و دلنیا بوو، به وهی که شه ر وه ستا بوو له ناوه ند سه للاحه دین و فه ره نگه کاند، له ناکا و (ریجنالد) ی خاوه نی (الکرک) هه لیکوتایه سه ری و سامانه کانی تالانکردن و زه لامه کانیسی گرتن. هه ره ها، سه رداره کانی خیزانی زه نگیش ناپاکییان کرد و په یمانی خۆبان شکاند، سه ربلندی خۆبان له بیر چوو وه و تایینی خۆبشیان نایه ژیر پیتیانه وه، له (موصل) و (حلب) وه نامه کارییان نه کرد له گه ل (اسماعیلی) یه کان و چه لیباییه کاند و په یمانیان نه دا به یه کتری که به گه له بچن به گۆ سه للاحه دیندا.

که واته پتیوست بوو له سه ره سه للاحه دین که ده موده ست بچیت بۆ شام، بۆ نه مه ی ژیرده سه کانی خۆی بپاریژی و خاکه کانی خۆیشی له ناگری نه و ناژوانه رزگار بکات...

له ۱۸۲۵/۵/۱۱د سه للاحه دین خۆی ناماده کرد که بچیت بۆ شام. له ده ری شاری قاهیره وه ستا. کۆمه لیتی زۆر له دانیشتوانیش هاتبوون بۆ ره وانه کردنی. گه لیتک له زاناکان و هونه رمه نده کانیسی هاتبوون... و تاریژ و بوژه کان، به و بۆنه به وه قسه بیان کرد.

له ناکا و ده نگیتی گری، له یه کتیک له له کانی^(۱) مناله کانی سه للاحه دینه وه بلند بوو وه. له گوته ی کابرا، سه للاحه دین گرت بوو. نه وانه ی له ویتشدا بوون، ترسیان لی نیشته. مه ترسییه که یان، راست ده رچوو. ئیتر سه للاحه دین جارتیکی تر قاهیره ی نه دییه وه!

زیندوو بوونه وه

که نزیک به سنووری میسر بوو وه، بای میسری هه لئه مژی، له خاکی میسر وردنه بوو وه، سه رنجی له و له پان و فراوانه نه دا که له (سینا) دا بوو. پاشان کۆچه کانی خۆی و (شیرکۆ) ی مامی بیرکه و ته وه، که بۆ میسر نه چوون. له کانی دلپه وه ههستی به خه میک نه کرد. وه ک برۆای به قسه ی له له ده نگ گره که ی کوره کانی کرد بی و بوو، وه ک چوو بیته دلپه وه که ئیتر جارتیکی تر سه ر ناکاته وه به میسره گه و ره خۆشه ویسته که یدا و بوو.

به لام، به ره به ره ئامانجه که ی پیشووی خۆی هاته وه به رچاو، نه و ئامانجه ی که هه موو دله گه و ره که ی نه ی داگیر کردبوو نه و ری و شوینه ی که داینا بوو له سه ری برۆا بۆ گه یشتن به و ئامانجه، هاته وه پیش چاوی.

که واته نه بی له پیشدا (حلب) بگری، که پایته ختی سوریه ی ژوو رووه. پاشان نه بی (موصل) بخاته ژیر چنگی خۆیه وه.

ئینجا نه بی نه و له شکره ئیسلامانه وه، پیکه وه به یه کبونی روو بکه نه چه لیباییه کان، تا نه وانیش ملکه چ بکات. له پاش چه ند شه ر و هه لمه تیک له ناوه ند (موصل) و (شام) دا... سه للاحه دین، به ته نگه تا و کردنی که م، (حلب) ی گرت. خاوه نی (حلب)، نه و بی به جی هیشته بۆ سه للاحه دین به مه رجی له شوینتیکی تر جیگه ی پی بدات.

(حلب) به شادی و زه ماوه نده وه ده رگا کانی خۆی بۆ سه للاحه دین کرده وه. که چی چه ند

(۱) له له: دایه، نه و نافره ته ی به ختیکردنی منالی ساوی پی ده سپیری.

جاریک له وه پېش پیتی نه کرابووه. له ۱۸/۶/۱۸۳۱ د سلاحه دین چووه ناوی. دانیشتوانی شاره که له خوڅی نه وه گه شکه داربوون، که خونکاریکی به هیتز و توانا و، گه وره یه کی دادپه روه و دهست بلاوی وه که سلاحه دین بووه به گه وره یان.

له و که لاتنه بوړه دا، که گه لیک جار لووتی له سلاحه دین بلتد نه کرده و خوڅی نه نه دا به ده سته یه وه، نه مجاره سهرداری (حلب) ناهه ننگ و زه ماوه ندیکی یه جگار گه وره ی گتپرا به یونه ی هاتنی سلاحه دینه وه.

له و کاته دا که نه وان له شادمانیې خوینادبوون، یه کیک هات و چرپاندی به گوتی سلاحه دیندا، که برا هره بچکوله که ی (تاج الملوک)، که له شه ری (حلب) دا بریندار بوو بوو، به ئیشی برینه که به وه، گیانی پاکی به خوا سپارد. سلاحه دین، به مه یه جگار خه مبار بوو. فرمانی دا که به دزییوه بیسوز و بینیزن. خوڅی نه به ئیشت که س پی بزانی له ناهه نگه دا، نه وه که خوڅی یان لی تیک بدات و شادیان لی بکات به شین.

بوئزه کان، دهستیان کرد به پیا ه لسانی سلاحه دین و گرتنی حلب. یه کیکیان موژده ی دابوو که هه روه که (حلب) ی گرتوو له مانگی (صفر) دا، (قدس) یش هه روه ها نه گری به شیر له مانگی (رجب) دا.

له راستیدا گرتنی (قدس) ی له هه موو جیگه یه که پی گرنکتر بوو، نه وه هه رچه نده (حلب) ی داگیر کردوو و، خاکه کانی ئیسلامیش هه ر له رووباری (دجله) وه تا نه گاته خاکی (نوبه ی سودان) هه ر له (ین) یشه وه هه تا نه گاته (طرابلس) ی روژتاوا، له ژیر چنگیدایه... به لاهم دهنگی زهنگی گا وره کانی (فلسطین) هیشتا بلنده و جیگای دهنکه نه رم و ناسک و قووله که ی بانگده ره که ی ئیسلامی داگیر کردوو له (فلسطین) دا... که واتنه، نه نه سره وی و نه نارام نه گری، هه تا شاری (قدس) یش نه گری!...

هه رچه نده شاری (قدس) پاش شاری (حلب) به چوار سال گیرا. به لاهم موژده ی بوئزه که راست ده رچوو. له مانگی (رجب) دا بوو که سلاحه دین (قدس) ی بو گیرا!

***

له مانگی خه رمانان (حزیران) ی سالی ۱۸۵۱ د، سلاحه دین چوار لای (موصل) ی گرتوه، به لاهم نه مجاره یش هیچی ده ستگیر نه بوو... سلاحه دین، شه روشوری ناو (آرمینیا) ی به هه ل زانی، چوار لای موصلی به ردا. پاشان شاریکی تریشی گرت و گه راپیه وه بو چوار لا گرتنی موصل. راسپیتر او ه کانی سهرداری موصل هاتن ناشتیان لی خواست.

وا ریک که وت، له و کاته دا سلاحه دین تووشی نه خوڅی بوو. گوئز راپیه وه بو (حران) تا له وی چاک بیته وه. (العادل) ی برای زوو به زوو له (حلب) وه هات و چند په زبشکیکی بو هینا. به لاهم سلاحه دین، دهرده که ی کاری بوو، له ناوه ند ژیان و مردندا مابوو وه. به ندوباو بلاو بووه وه، که زبکی مردنیه تی. ته نانه ت سلاحه دین خوڅی، هیوای به ژیان نه ما بوو. سهر کرده کانی کو کرده وه و سوئندیسی دان که دلسوژ بن بو کوره کانی و پشتگیریان بکن له پاش مردنی.

به لاهم بیری که وته وه، که چه لیباییه کان هیشتا له (قدس) دا ماونه ته وه. هه روه ها بیریشی که وته وه که هیشتا راسپیتر او ه که ی خوای جینه جی نه کردوو. پرووی کرده خوا و لیبی پاراپیه وه. به ره به ره هیز که وته وه ناو نه ندانه کانی له شی.

له مانگی ره شه می (شباط) ی سالی ۱۸۸۶ د، توانی چاری به نیتراوانی موصل بکه ویت که سهر وکیان (به هانه دین) بوو. نه م (به هانه دین) ه پاشان بووه رانوسی تاییه تیبی سلاحه دین. په میان نامه یه کیان موژ کرد، که به پیتی نه وه ژووروی خاکی جزیره هه مووی و به شیک گه وره یش له کوردستان چووه ژیر چنگی سلاحه دینه وه. هه روه ها ناوی سلاحه دین له وتاری هه نیدا، له ناو هه موو مزگه وته کانی موصلدا نه خوئند راپیه وه. ناویشی درا له و دره م و دیناره ی که له خاکی موصلدا کرین و فرؤشتنی پی نه کرا. که سلاحه دین له (حران) وه گه راپیه وه (دمشق) به ناو شاری (حمص) دا رویشت. سلاحه دین له وه پیتش (ناسره دین محمه ده) کوری (شیرکزی) ی مامی کردبوو به سهرداری نه وی. نه م پیاوه زاوای سلاحه دینیش بوو. که نه خوڅییه که ی سلاحه دین تینی سهند، (ناسره دین محمه ده) نوی بو چند پیاویتی گه وره ی (دمشق)، که نه گه ر مامی مرد (دمشق) ی بدنه ده ست. چند روژتیکی پی چوو، نه ویش سزای ناپاکیی خوڅی وه رگرت. چونکه له پاش شه ویتی جه زن که به مه ی خواردن و به زموره زمه وه راپیوار دیوو، به مردووی بینرا.

کوریتیکی له پاش به جیما بوو، له ته مانی دوانزه سالاندا بوو. که سلاحه دین به ناو شاری (حمص) دا تپه ری، پیشوازی کرد. سلاحه دینیش له جیتی باوکی خوڅی داینایه وه و کردی به سهرداری (حمص).

ننجا نه ویشی به جی هیشت و چوو بو (حلب). له ویشه وه له مانگی گولان (نیسان) دا چوو بو (دمشق). له وی به پیره وه چوونیتی واکرا که هیشتا (دمشق) به خوڅیوه نه یدیبوو. نه و کاته، به هار هاتبوو، دره خته کانیش به رگی سه وز و گولی جوانیان پوخی بوو. نه و رهنگ زهر دپییه ی که له نه خوڅییه که یه وه تووشی بوو بوو، دهستی کرد به لاجوون. به ره به ره

خوین هاتهوه ناو ده موچاوی سه لاهه دین. هیز و هه ره تیکیش که وته وه ناو په لویو و نه دنامه کانی له شی. سه لاهه دین گوری سه نده وه. ههروهک سه ره نوئی له دایک بوو بیتته وه وا بوو. ههروهک سه ره نوئی زیندوو بوو بیتته وه وا بوو. مه به سی خوایش له وه نه وه بوو، که راسپیراوه که ی خوئی به جی بهینی. شه ره پیرۆزه که ی خوئی که به رامبه ر چه لپاییه کانه بباته سه ر. ئیستا که ییش نه وانه که وتوونه ته ناو هیزه ئیسلامه یه کبوه کانه وه، که له ژوووو و پرۆزه لات و خواروو وه، هه ر سی لایان لی گرتوو.

حطین

له سالی ۱۱۸۶ دا کاروانیکی ده له مه ند، له کاروانه کانی موسولمانه کان به لای (الکرک) دا تپه رین. (ریجنالد) سه رداری (الکرک) خوئی پی نه گیرا، نه مجاره ییش وه ک جاره که ی پيشوو په لاماری دا. هه ردوو جاره که فه ره نگه کان له شه ره وه ستاندا بوون، له گه ل سه لاهه دیندا. به لام هه ردوو جاره که ییش نه وی شه ره وه ستانی شکاند، (ریجنالد) بوو، که پیاویکی به دخوویی زۆردار بوو، هه رچه ند هه لیکی ده ست بکه وتایه، هه لی نه کوتایه سه ر موسولمانه کان و تالانی نه کردن و نازاری نه دان. له راستیدا، کابرایه کی بی باکی جه ره زه بوو، له هیچ نه ته ترسا. ته نانه ت له سالی ۱۱۸۳ دا هورۆمی برده سه ر عه ره بستان، نه وه نده ی نه ما بوو بجیتته ناو (المدينة المنورة) وه، داگیری بکات و گۆری (پیغه مبه ر) تیک بدات. نه گه ر سه ر کرده یه کی میسری (لوء) ناو وریا نه بوایه و به که شتییه کانیه وه دوا ی نه که وتایه و له شکره که ی ته فروتوونا نه کردایه و پیاوه کانی نه گرتایه، نه و که تنه ی به سه ر ئیسلام و عه ره به کان دانه هیتا.

نه مجاره ییش، که هه لی کوتایه سه ر نه و کاروانه گه وره و ده له مه نده، هیچی بو نه هیشته وه، هه ر که لویه ل و سامانیکیان پی بوو، تالانی کرد، هه ر ژن و پیاویکیشیان تیا بوو گرتنی و خستنی به ندیخانه وه. وا بلاو بووه وه، که خوشکی سه لاهه دین خویشی له ناو نه وانه دا بوو.

(ریجنالد) دهستی کرد به که شوفشکردن و له خواییبوون. قسه ی پی نه گوتن و تیزی پی نه کردن. به تیز پی کردنی که وه تیی خو پین گوتی:

(که ئیوه نه وه نده برو اتان هه یه به (محهمه د)، بو ئیستا که بانگی ناکه ن له م به ندیخانه یه و له م سه ر گه ردانییه که ئیوه ی تیان رزگارتان بکات؟! پیکه نینه بلنده پر تیزه که ی دهنگی دایه وه. به لام سالیکی پی نه چوو، که نه ویش وه رامی تیز پیکردنه که ی خوئی وه رگرتوه و

سزای خویشی دی! که سه لاهه دین نه م کرده وه یه ی (ریجنالد) ی بیسته وه له تووره ییدا هه ل چوو، وروژا. سویندی خوار که نه بی، به دهستی خوئی، (ریجنالد) بکوژی! نه و هه رگیز سویندی خوئی نه شکاند بوو. سوینده که ی به جی هیتا!

***

له ژیر سه ر کرده یی (جوی): خونکاری تازه ی (قدس) دا، هه مو هیزی چه لپاییه کان له ملا و له ولوه هاتن و کوپونه وه. پيشه واکانی چه لپاییه کان و سه ر کرده کانیشیان له گه ل که شیشه کان و سوارچاکه کانیان له گه لیا بوون. یه کج له وانه (ریجنالد) بوو، سه ردار و زۆرداری (الکرک). یه کیکی تریش (کوری هه مفری) بوو. ته نانه ت (ریمۆن) خاوه نی (طرابلس) یشیان له گه لدا بوو، ناخویشی ناوه ند خوئی و خونکار (جوی) له بییر چوو بووه وه. هه ره ها دۆستایه تیی ناوه ند خوئی و سه لاهه دینیسی له بییر چوو بووه وه، که نه وه نده گه شه ی کردبوو له ناویاندا، هه مو جاریک نه هاته سه ردان لای سه لاهه دین و میوانداری و خوشه ویستییه کی یه جگار زۆری لی نه دی... ته نانه ت وا بلاو بووه وه که گوتبووی نه گه ر ترسم له تیز پیکردنی نه وروپاییه کان نه بوایه نه بووم به ئیسلام.

ههروهک چه لپاییه کان هه مو بوون به یه ک، ئیسلامه کانیش هه مو قسه یان کرد به یه ک. سه لاهه دینیسی به خوئی و له شکرکی گه وره وه، که له هه مو لایه کی شاهه نشاهییه یه ک بووه که یه وه کۆی کردبووه هه هاته جه نگه وه. هه ردوو له شکر له یه کتر نزیکبوونه وه. سه لاهه دین تیکوشا، چنگ بداته چنگی فه ره نگه کان. نه وان جووله یان نه کرد. ویستی بیانبزوتنی و بیانخاته سه ر شه ر. هورۆمی برده سه ر شاری (طبریه)، پاش شه ریکی بچووک گرتی. به لام که لاته که ی خوئی نه دا به دهسته وه. خاوه نه که ی که ژنی (ریمۆن) بوو له گه ل مناله کانی و ده ستوپیه ندیا خویان تیخزاند بوو. هاواری برده به ر خونکار (جوی). نه میش سه رداره کان و سه ر کرده کانی خوئی کو کرده وه. راویژی پیکردن. (ریمۆن) وای به باش زانی که هورۆم نه به نه سه ر ئیسلامه کان. به لام نه وانیتتر زۆریان به ریه رچیان دایه وه. که چی (ریمۆن) خوئی خاوه نی (طبریه) بوو، ژنه که ی خویشی بوو هاواری هیتا بوو بو خونکار (جوی) که رزگاری بکات له ده ست سه لاهه دین. ته نانه ت دلشیان لی پیس کرد، چونکه خوشه ویستی و دۆستایه تیی هه بووو له گه ل سه لاهه دیندا.

کۆمه له که، له گه ل یه کدا ریک نه نه که وتن، به شیکیان له سه ر قسه ی (ریمۆن) بوون، نه ترسان له له شکره گه وره که ی ئیسلام. به شیکشیان نه یانویست هورۆم به ن و بچه شه ره وه. له م به شه یاندا، نه و کابرا نازایه بی باکه، (ریجنالد) ی تیا بوو. نه بقیژاند

به سهرياندا، ئه يگوت: (ترستان نه بئى له زۆرى ژماره يان. دار هه چهندى زۆر بئى ناگر ئه يخوا!) (جوى) مايه وه و نيازى كرد هوروزم ببات. هه ر به يانى بووه وه و فه رمانى دا به له شكر بۆن بۆ (طبرية). ئه وانيش ده ستيان كرد به رۆيشتن. سه لاهه دين به هاتنيانى زانى. خۆى ئاماده كرد بۆ شه ر. ئيسلامه كان به په له چوونه سه ر جىگا ئاوه كان، لىي دابه زين، بۆ ئه مه ي نه هيلتن فه رهنه گه كان لىي به خۆنه وه. فه رهنه گه كان دره نك گه يشتنه ئه وى. شوينه ئاوه كانيان له ده ست چووبو. ماندووئىتى و تىنوئىتى كزى كردبوون، وره شيان به ردا بوو.

شه وگارىكى دريژيان به سه ر برد... هه ر هاوارى ئاويان بوو... ئاو... كه چى له و به ريشيانه وه ده نكي موسولمانه كان ئه هات و ئه گه يشته وه باره گاهه كان ناوى خويان ئه برد و ئه يانقيراند: (خوا گه وره يه... خوا گه وره يه...) كه به يانى رۆژى شه مهي ١١٨٧/٧/٤، رۆژ گزنگى دا، سواره كانى چه لىپاييه كان به په له چوونه سه ر پشتى ئه سپه كانيان، به لام پياوه كانيان له تىنواندا گرپان تىبه ر بووبو به لام ئيسلامه كان كه سه رچاوه ي ئاوه كانيان به ده سه ته وه بوو، دلتيان پر بووبو له نياز و باوه ر و برپار.

دوو ميل دوور له (حطين) وه، هه ردوو له شكه كه به رامبه رى به كتر وه ستان. كوشتار ده ستى پئى كرد، وه ك شه سه ته باران، تىرى موسولمانه كان، داته بارى به سه ر گاوه ركه كاندا. زۆر له سواره كانيانى كوشت و خستنيه خواره وه. زۆر له ئه سپه كانيشيانى بريندار كرد، ئه وانيش سواره كانى سه ر پشتى خويان ئه خسته خواره وه و ئه يانپليشانه وه. پاشان موسولمانه كان، وه ك يه ك پياو، هوروزمىكى به ته وژميان برده سه ر، ناوى خوى گه وره يان به ده نكيكى به رزه وه ئه هينا، شان به شانى گاوه ركه كان وه ستان كوشتاريان لى ئه كردن. شىرى هه ردوو لا له يه كيان دا، ده نكيان بلند بووه بۆ ئاسمان، خوين رژايه سه ر زه ويى. رۆژيش به رز بووبووه تىنى هه تاوه كه زۆر بووبو، خو* له ده موچاوى شه ركه ركه كان ئه تكا. ماندووئىتى و برست بران له ده موچاوى گاوه ركه كاندا ده ركه وت، به لام به زۆر خويان هيشته وه له شه ره كه دا. سه لاهه دين خويشى ئه گه را به ناو تىپه كانى موسولمانه كاندا، هوروزمه كه يانى رپكويپك ئه خست و هانه ي ئه دان بۆ شه ر، ده ماري مه ردايه تىي ئه بزواندن.

چه لىپاييه كان له تاو تىنوئىتى، وه ك شىتيان لىهاتبو گه رمايى هه تاوه كه و گه رمايى

(* خۆ = ئارهق = عرق) - وه رگيتر -

ئو دو كه له يش كه چاوى كوئير ئه كردن و له ناگرىكه وه بۆيان ئه هات كه موسولمانه كان بۆيان كردبوونه وه، ته واو شپه رزه ي كردبوون. هوروزميان هينا، بچنه سه ر گۆمه كه ي (طبرية) له تىنواندا زمانيان شكا بوو، كوژراوى ئاو خواردنه وه بوون. به لام سه لاهه دين، گورج پيا راگه يشت و وه ك كه له به رديكى زه لام^(١) له به رده مياندا چه قى. ئه وانيش له سه ر گرده كه، وه ك لاشه ي مه ر كوئوبوونه وه، هه رچه ند خونكار (جوى) پىي ئه گوتن، هه لكوتنه سه ر موسولمانه كان فه رمانى سه رشانى خويان به جئى به يتن به رامبه ر ته ختى شا و چه لىپا، ئه وان وه راميان وا ئه دايه وه كه زۆرى نه ماوه له تىنوئىتىدا زانيان بشكى و بمرن، شه ريان پئى ناكرئى. موسولمانه كان په لاماريان دان، تا توانييان لىيان كوشتن و لىيان گرتن. زۆريشيان چه كه كانيان فريدا و به ملكه چىبه كه وه رويان كرده موسولمانه كان. هه موويان ده ميان داچه قاند بوو زمانيان ده ركيشا بوو، ئه تگوت سه گى تىنوون. ته نانه ت هه نديك له سوارچه كه كانى (ریمۆن)، ئه مه نده وه رس بووبوون له گيانى خويان، خويان كيش كرد بۆ لاي سه لاهه دين و پىيان گوت: (ئه ي خونكار، بۆچ خۆت دوا ئه خه يت... هه لمه ت به ره سه ريان، مه ترسه، ئه وانه په كيان كه وتوه مردوون!).

چه لىپاييه كان هه ر هيوايه كيان پئى ما بوو. ئه ويش ئه وه بوو كه خونكار (جوى)، فه رمانى شه ر كردن بداته ده ست (ریمۆن). (ریمۆن) به خوى و سواره كانيه وه هوروزمى هينايه پيشه وه. هوروزمه كه ي زۆر به تين بوو. (تقى الدين) خوى گىرايه پاشه وه و رىنگاي بۆ كرده وه بچنه ده ره وه. به م ره نكه تىپى (ریمۆن) له (خونكار جوى) جوى كرايه وه. چونكه (جوى) له سه ر گرده كه مايه وه، سه د و په نجا سوارتيكىشى له گه لدا بوو، له سواره كه له كه له كان و گه وره پياوه كان، هه موويان چوار لاي خىتوه ته كه ي خونكار (جوى) يان گرتبوو له گه ل چه لىپاي پىروژدا، بۆ ئه مه ي هه تا له هيز و تواناياندايه له سه ريان بكه نه وه و بيانپاريزن.

ئىنجا كه خونكاري فه رهنه گه كان چووه سه رگرده كه له ناو ئه و كۆمه له كه مه دا، سواره كانى هيرشيكى زۆر ناخۆش و ناشىرينيان برده سه ر ئه و موسولمانانه ي كه به رامبه ريان راوه ستايوون، وايان راوه دوونان تا گه باندينبانه وه به سه لاهه دين. له و كاته دا (الأفضل) ي كورپى كه له ته مه نى شانزه سالىدا بوو، له ته نشت سه لاهه دينى باوكيه وه وه ستا بوو - كه سه برى كرد باوكى ئه وه ي پئى ناخۆش بوو و ره نكيشى تىكچوو، هاته پيشه وه و ده نكي

(١) كه له به رديكى زه لام: تاوئير، گابه رد.

بلند کرده‌وه گوتی: (جنۆکه درۆی کرد) ئنجا موسولمانه‌کان له فەرهنه‌گه‌کان راپه‌رینه‌وه، فەرهنه‌گه‌کان گه‌رانه‌وه دواوه بۆ سه‌ر گرده‌که، هه‌ناسه‌برکێیان پێ گه‌یشته‌بوو موسولمانه‌کانیش به‌دوایانه‌وه بوون، راوه‌دویان نه‌نان. (الأفضل) نه‌راندی گوتی: (شکاندمان!).

دیسانه‌وه فەرهنه‌گه‌کان هێرشیان هێنا به‌وه سه‌ر موسولمانه‌کان، موسولمانه‌کانیان گه‌راندوه لای سه‌لاحه‌دین. (الأفضل) دووباره‌ تیی خورینه‌وه. موسولمانه‌کانیش دووباره‌ له‌ گاوره‌کان راپه‌رینه‌وه و راویاننانه‌وه تا گه‌یاندیاننه‌وه به‌گرده‌که. (الأفضل) دووباره‌ قیژاندیه‌وه گوتی: (شکاندمان... شکاندمان!). باوکیشی رووی تێکرد و گوتی: (بێ ده‌نگ به‌ مه‌یانشکێته هه‌تا ته‌و خێوه‌ته‌یش ته‌که‌وی!).

له‌و کاته‌دا، خێوه‌تی خونکاری گاوره‌کان، که‌وت، ... ده‌موده‌ست سه‌لاحه‌دین له‌ ماینه‌که‌ی هاته‌ خواره‌وه... کرنوشی سوپاسی بۆ خوا کێشا... له‌ خوێشیا نا ته‌گه‌ریا و فرمیسکی سوپاسکردنی خوا و ستایشکردنی خوا و ملکه‌چی بۆ خوا به‌چاوه‌کانیا ته‌هاته‌ خواره‌وه...

***

سه‌لاحه‌دین لای خێوه‌تییکی گه‌وره‌وه وه‌ستا بوو، که‌ له‌ناو کۆری شه‌ردا بۆی دامه‌زرێنا بوو. ته‌و ناوه‌ پر بوو بوو له‌ لاشه‌ی مردووان، یه‌ک به‌سه‌ر یه‌کا که‌وتبوو، چه‌لیپا شکاوه‌کانیشیان تیکه‌ل بوو بوو... له‌ناو جه‌رگه‌ی کۆره‌که‌دا، لنگ و بال و سه‌ری په‌رێنراو بلاو بوو بوو وه‌وه...

په‌یتا په‌یتا گه‌راوه‌کانیان ته‌هینا... تا که‌ سه‌ربازییکی موسولمان، سی سه‌ربازی فەرهنه‌گی کیش کردبوو، هه‌ر به‌ته‌نیا خۆی، گرتبوونی و به‌گوربسیکی ته‌ستوور و تونده‌وه هه‌موویانی به‌ستبوو وه‌وه...

خونکار خۆشی گه‌را بوو له‌گه‌ل هاوڕێکانیا، سواره‌کان و پیاوه‌ گه‌وره‌کان. له‌تاو کزیی و پرست پراویی خۆیان ده‌ستووری سوارچاکییان شکاند بوو، وره‌یان به‌ردا بوو نه‌یان توانی بوو له‌ شه‌ردا واز نه‌هێن تا ته‌مرن. هه‌موویان شیره‌کانی خۆیان دایه‌ ده‌ست موسولمانه‌کان. ته‌وانه‌ هه‌موویان کران به‌به‌ندی: خونکار و برکه‌ی و، ته‌و (ریجنالد) هی که‌ سالتیک له‌وه‌په‌ش تیزی به‌موسولمانه‌کان و (محهمه‌د) ی پیغه‌مه‌به‌ریان کردبوو، له‌گه‌ل کوری (هه‌مفری) و سه‌رداره‌کانی سوارچاکه‌ ره‌به‌نه‌کان و گه‌وره‌ پیاوان و سوارچاکه‌کانی تر... به‌لام (رمیون)، له‌پاش ته‌مه‌ی به‌ناو موسولمانه‌کاندا رینگای خۆی بریی و ده‌ره‌پیی، که‌ سه‌رنجی دا خونکاره‌که‌یان ته‌گه‌را، له‌به‌ر ته‌وه‌ جله‌وی ماینه‌که‌ی خۆی نه‌وه‌ستانده‌وه تا

به‌بێ وه‌ی خۆی گه‌یاندنه‌ شاری (صور) له‌ویشه‌وه گه‌یشته‌ شاری (طرابلس). ئیتر له‌وی زۆری پێ نه‌چوو، مرد به‌سزا و نه‌نگیی کرده‌وه‌یه‌وه!

سه‌لاحه‌دین، خونکار (جوی) و (ریجنالد) سه‌رداری (الکرک) ی بانگ کرده‌ ژێر خێوه‌ته‌که‌ی خۆیه‌وه. خونکاره‌که‌ی له‌ته‌نشت خۆیه‌وه داینیشاند. که‌ ته‌ماشای کرد تینووه، فه‌رمووی به‌فراویان بۆ هینا، خواردیوه‌وه، پاشماوه‌که‌ی خۆشی به‌خشی به‌خواه‌نی (الکرک)، سه‌لاحه‌دین به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه به‌ته‌ر زمان (مترجم) هه‌که‌ی گوت: (به‌خونکار بلێ، من تاوم نه‌داوه‌تێ، تو تاوت داوه‌تێ) مه‌به‌سیشی ته‌وه‌ بوو که‌ تیی بگه‌ییتنی: (ریجنالد)، هه‌رچه‌نده‌ تاوی سه‌لاحه‌دینی خواره‌وه‌وه، به‌لام له‌ کوشتن نابه‌خشری. ئیتر کاتی خۆی هات که‌ سه‌لاحه‌دین به‌لێنی خۆی به‌هیتیتته‌ جێ و سوینده‌که‌ی نه‌شکیتنی. هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و سه‌رزه‌نشتی ریجنالیدی کرد، له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که‌ سه‌رگه‌ردانی هینا بوو به‌سه‌ر کاروانی موسولمانه‌کاندا و زبان درێژی کردبوو ده‌رباره‌ی پیغه‌مه‌به‌ر. پاشان هه‌لیکوتایه‌ شیر لێی و کوشتی.

خونکار (جوی)، له‌وه‌ زنده‌قی چوو، ترسا له‌وه‌ی وا له‌ویش بکات. سه‌لاحه‌دین له‌وه‌ دلنیا‌ی کرد، پتی گوت: (له‌ ره‌هوشتی خونکاران نییه‌ که‌ خونکاران بکوژن. به‌لام ته‌مه‌ له‌ سنووری خۆی تێپه‌راند بوو، له‌به‌ر ته‌وه‌ پیتوست بوو وای لێ بکری).

***

به‌لام ته‌و سوارچاکه‌نه‌ی که‌ سه‌ر به‌په‌رستگا و نه‌خۆشخانه‌بوون، که‌ به‌هه‌موویان دوو سه‌د که‌سێک ته‌بوون گه‌را بوون، هه‌موویان کوژران، چونکه‌ له‌ شه‌ردا خراپه‌یان زۆر کردبوو، قه‌ین و دوزمنایه‌تییه‌کی زۆریشیان له‌گه‌ل ئیسلامه‌کاندا نواند بوو. به‌لام خونکار (جوی) و هه‌وه‌له‌ خانه‌دانه‌کانی، بێ وه‌ی به‌ناز و رێزه‌وه ره‌وانه‌ کران بۆ (دمشق). رۆژان و مانگانێ به‌سه‌ردا رۆیشت. که‌چی ته‌و ده‌شته‌ی شه‌ره‌که‌ی تیا کرا، هیتشتا شوین پتی ته‌و شه‌ره‌^(١) گه‌وره‌یه‌ی تیا دیار بوو، گاوره‌کان ته‌وه‌تی هاتبوونه‌ رۆژه‌لاته‌وه‌ له‌ ده‌لیاوه، هیتشتا شکاندنی وا خراپیان به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو. سی هه‌زار که‌سیان لێ کوژرا بوو.

کۆمه‌له‌ ئیسکی ته‌و مردووانه‌ به‌جۆرێکی وا که‌له‌که‌ بوو بوو، که‌ له‌ دووره‌وه ته‌ببیرا، گورگ و که‌متیاریش له‌ویدا به‌جۆرێکی یه‌جگار درێژ و ناخۆش ته‌یانلوواند، گوئی پیاوی که‌ر ته‌کرد، له‌ گرد و دۆله‌کانی ته‌و ناوه‌دا ده‌نگی ته‌دایه‌وه...

(١) راستتر: ئاسه‌واری ته‌و شه‌ره‌.

گهورهیی بۆ ئه و خوایهیه که بهندهی هۆی پهوانه کرد

موسولمانهکان ئه و شهوه به بهزم و شاییهوه رهژبان کردهوه له شهری (حطین) دا سههرکهوتبون. ههتا بهری بهیان، ههر دهنگیان ئههات که ئهیانقیژاند: (خوا یهکه و کهسی تر خوا نییه. خوا گهورهتره. خوا گهورهتره).

له رهژی دوااییدا، سهلاحه‌دین گه‌رایهوه (طبریه)، بۆ ئه‌مه‌ی که‌لاته‌که‌ی بگرێ. ژنی (ریژن) له‌ویدا بوو. که زانی چی به‌سه‌ر گه‌له‌که‌ی و مێرده‌که‌یدا هاتوه، که‌لاته‌که‌ی دا به‌ده‌سته‌وه. سه‌لاحه‌دین، دلێ دایه‌وه. بۆ ئه‌و شوینه‌ی خۆی ئاره‌زووی کرد، له‌گه‌ڵ مناله‌کانی و ده‌سوپه‌ن‌دیا بی وه‌ی به‌ئارام و دلنیا‌یییه‌وه په‌وانه‌ی کرد.

پاشان موسولمانه‌کان به‌ناو خاکی (فلسطین) دا بلا‌وبوونه‌وه. چوار لای ئه‌و شار و که‌لاتانه‌یان ئه‌گرت که به‌ده‌ست گاوره‌کانه‌وه بوون. گاوره‌کان هیچ به‌رامبه‌رییه‌کیان نه‌ئکردن، خۆیان ئه‌دا به‌ده‌سته‌وه. ته‌نانه‌ت دانیش‌توانی ئه‌و جی‌گایانه‌ له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌کانیان، پێش ئه‌مه‌ی موسولمانه‌کان بگه‌نه‌ ئه‌و، هه‌رایان ئه‌کرد. له شه‌ری (حطین) هوه‌ و ا‌توقیبوون، بۆ ههر شوینیک ئه‌چوون، خۆیان پێ نه‌ئه‌گیرا، خۆیان ده‌رباز ئه‌کرد.

سه‌لاحه‌دینیش ئه‌یزانی چۆن له‌م سه‌هرکه‌وتنه‌ ته‌واوه‌ی خۆی که له شه‌ری (حطین) دا ده‌ستگیری بووبوو، که‌لک وه‌رگرێ. ماوه‌ی نه‌دا به‌فه‌ره‌نگه‌کان، بکه‌ونه‌ خۆیان و خۆیان کۆیکه‌نه‌وه. ده‌موده‌ست خۆی گه‌یانه‌ (عکا)، له‌پاش شه‌ری (حطین) به‌چوار ره‌ژ گه‌یشته‌ ئه‌و. به‌سه‌هرکه‌وتوویی چوه‌ ناویه‌وه. به‌لام گاوره‌کانی دلنیا کرد له‌وه‌ی که بیانکوژی و ئازاریان بدات. به‌خۆیان و سامانیانه‌وه، بی وه‌ی ده‌ربازبکردن. ئاهه‌نگیکی گێرا بۆ نوێژی هه‌ینی له‌ مزگه‌وته‌ گه‌وره‌که‌یدا، که چهند سه‌د سالێک بوو کرا بوو به‌کلێسا. ئه‌مه‌ یه‌که‌م نوێژی هه‌ینی بوو که له‌ که‌ناری شامدا کرا، له‌وه‌تی فه‌ره‌نگه‌کان له‌ هه‌لمه‌تی یه‌که‌می چه‌لبیا‌یییه‌کانه‌وه ئه‌وتیبان داگیر کردبوو! په‌یتا په‌یتا، که‌لاتان و شاران له‌ گاوره‌کان داگیر ئه‌کرا. (العادل) ی برایشی به‌له‌شکرێکه‌وه هات له‌ میسه‌ره‌وه بۆ یارمه‌تیدانی، له‌ هه‌موو په‌لاماردانیکیشا، سه‌لاحه‌دین، به‌جوامبیری و شیرینییه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌کان و دانیش‌تووی ئه‌و جی‌گایانه‌دا ئه‌جولا‌یه‌وه. ئه‌وانیش مه‌رحه‌کانی سه‌لاحه‌دینیان په‌سند ئه‌کرد. بروایان پێ ئه‌کرد که ئه‌گه‌ر به‌لێنیکێ دا جی‌به‌جی ئه‌کات. ئه‌وانیش ئه‌چوون بۆ شاری (صور) تا وای لیهات ژماره‌یه‌کی زۆر گوری تیا کۆوه‌وه. له‌ ماوه‌ی دوو

مانگدا، خاکی (اورشلیم) هه‌مووی که‌وته ژێر چنگی سه‌لاحه‌دینه‌وه، سی شار نه‌بی: (صور، عسقلان، اورشلیم).

به‌لام (صور)، سه‌لاحه‌دین له‌ ده‌ستی ده‌رچوو بیگرێ ده‌موده‌ست له‌پاش (عکا). ئیستاکه‌یش له‌پاش ئه‌مه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر گوری تیا کۆبوته‌وه، گرته‌ی به‌ناسانی پێک نایه‌ت. به‌تاییه‌تی له‌پاش ئه‌مه‌ی سه‌هرکه‌ده‌یه‌کی ئازایان بۆ په‌یدا بووه که ناوی (کونراد) ه. ئه‌م پیاوه له‌ (قسطنطینییه) وه‌ هاتبوو بۆ (صور)، هه‌موو گاوره‌کانی کۆکردبووه‌وه. شاره‌که‌ی ئاماده‌ کردبوو بۆ خۆپاراستن، که ئه‌گه‌ر له‌وه‌پێش سه‌لاحه‌دین بگه‌یشتایه ئه‌وی خۆی ئه‌دا به‌ده‌سته‌وه.

سه‌لاحه‌دین ویستی به‌فیل (صور) بگرێ. فه‌رمووی، باوکی (کونراد) یان له‌ (دمشق) هوه‌ به‌گرتوویی هێنا. سه‌لاحه‌دین به‌لێنی دای، ئه‌گه‌ر شاری (صور) ی بدریته‌ ده‌ست، ئه‌و به‌ره‌للا ئه‌کات. به‌لام (کونراد)، دلێره‌قانه‌ خۆی پێشان دا. ئاشکرای کرد، که باوکی زۆر ژیاوه، ئه‌گه‌ر سه‌لاحه‌دین ئه‌یه‌و بیکوژی، بام بیکوژی. به‌لام ئه‌و به‌ردیکی شاری (صور) له‌بریتی ژبانی باوکی نادات به‌سه‌لاحه‌دین.

به‌لام سه‌لاحه‌دین باوکه‌ پیره‌که‌ی نه‌کوشت. وازی له‌ گرته‌ی (صور) ییش هێنا تا ماوه‌یه‌کی تر. ئنجا رووی کرده‌ (عسقلان) که له‌ناو چه‌قی رێگای میسه‌ر و (شام) دا وه‌ستا بوو، بووبوو به‌ره‌لستیک بۆ هاتوچۆی موسولمانه‌کان. تا گه‌یشته ئه‌وی (الرملة) و چهند جی‌گایه‌کی تریشی گرت... له ۱۱۸۷/۸/۲۳ دا به‌رامبه‌ر (عسقلان) وه‌ستا. سه‌ربازه‌کانی میسه‌ریش له‌ژێر سه‌هرکه‌ده‌یی (العادل) ی برایدا به‌ته‌نشتییه‌وه وه‌ستان. موسولمانه‌کان ته‌نگیان به‌شاره‌که هه‌لچنی. که‌لوپه‌لی به‌رده‌هاوێژیان لێ دامه‌زراند.

سه‌لاحه‌دین وای هاته‌ پێش چاو که کاره‌ساته‌که‌ی (صور) لیره‌یشدا دووباره‌ بکاته‌وه. فه‌رمووی خونکار (جوی) و چهند سه‌هرکه‌ده‌یه‌کی گاوریان له‌ (دمشق) هوه‌ هیتایه‌ (عسقلان). به‌لێنی دانج که ئازادیان بکات، ئه‌گه‌ر بتوان هیتزی شاره‌که‌ بخه‌نه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه.

به‌لام (عسقلان) ییش وه‌ک (صور) به‌راوێژی سه‌لاحه‌دینی نه‌کرد. تا دوو هه‌فته‌یش که‌لاته‌که‌ی (عسقلان) شه‌ری کرد، دوا‌یی ناچاربوون نامه‌کاریان کرد له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دین و خونکار (جوی) دا، ئاشتیان ئه‌ویست... سه‌لاحه‌دین به‌مانیشی ماوه‌ دا، که دانیش‌توه‌کانی به‌ژن و منال و سامانیانه‌وه لێ بچنه‌ ده‌ره‌وه، بی ئه‌مه‌ی شتیکیان لێ بکری. پاشان له‌ ره‌ژی هه‌ینی ۱۱۸۷/۹/۴ دا چوه‌ ناو شاره‌که‌وه، نوێژی تیا کرد!

سه للاحه دین، به لینه که ی خوی به جی هینا، فرموی خونکاری گرتویان له پاش چنه د مانگیک به ره لالا کرد، سه بارت به وهی که تیکو شا بوو، لای فره نگه کانی (عسقلان)، که خویان بدن به دهسته وه.

***

له و کاته دا که خونکاری (قدس)، له گرتیخانه ی (دمشق) دا بوو له گه ل گاوریک زوری گیرای تردا، زوری موسولمانه گیراوه کان له (بیت المقدس) دا به سوکی و ریسواییبه وه گوزهرانیان نه کرد.

یه کیک له و گرتوانه، نامه یه کی نوی بو سه للاحه دین، به زبانی (المسجد الأقصى) وه، سکالای دلی خوی بو کرد بوو. سه للاحه دینیش به خوی و له شکره خواناسه دل سوژه که یه وه، پرووی کرده شاری (قدس)، بو نه مه ی (المسجد الأقصى) له گاوره کان پاک بکاته وه.

***

سه للاحه دین، نه زانی که (بیت المقدس) چنه د پیروزه، وه ک ویستبیتی وه ک (عمر بن الخطاب) بجوولیتته وه له گرتنیا وا بوو، چنه د که سیکی ناره کن دانیشتوانی (قدس) لپی خواستن که له سه ر چنه د مهرجیک خویان بدن به دهسته وه، پیتی گوتبون: (منبش وه ک نیوه پروام وایه که قدس مالی خواجه. منبش نامه وی چوار لای مالی خوا بگرم، یاخود ده ستریزی بو بکه م... نه مه وی به خوشی و ناشتیبه وه بدریته دهستم)... مهرجه کانی سه للاحه دین، جوامیرانه و دل کراوانه بوون. به لام گاوره کان نه هاتنه سه ر قسه ی نه و. گوتیان: نیمه له سه ر خواستی خوا نه م شاره ناده دین به دهسته وه که (مسیح) له پیناوی نیمه دا خوی داوه به کوشت.) تیر بو سه للاحه دین هیچ ریگایه ک نه مایه وه، نه وه نه بی که به شیر بیگری!...

له (بیت المقدس) دا بیتجگه له ژن و منال، شهست هزار پیایوشی تیا بوو. له هه موو لایه که وه، مرؤف په نای بو بردبوو. یه کیک له و ناوارانه، سه ر کرده یه کی هره گه وه ی سوارچاکه کانی چه لپیاییبه کان بوو، پیتیانه گوت (بالیان). له شه ری (حطین) دا توانی بوی رابکات. له پاش را کرده که ی، له سه للاحه دینی خواستبوو، که رپی بدات بجی بو (بیت المقدس)، ژنه که ی و مناله کانی به یتیتته وه. سه للاحه دینیش که له و کاته دا چنگی گرتبوو به سه ر هه موو خاکی (فلسطین) دا، رپی دا بجیت بو نه وی، به مهرجی شه ویک له وی زورتر نه مینیتته وه، تیر شه ریش نه کات به رامبه ری سه للاحه دین. به لام پاش نه مه ی چوه ناو (بیت المقدس) وه، هه موو گاوره کان وه ک رزگار که ریک پیشوازییان کرد،

ناچاریشیان کرد بمینیتته وه له ناویاندا، وه ک سه ر کرده یه ک له پشتیبه وه برؤن... (به تریارک) پیتی گوت: (من له گونا که ت نازادت نه که م، هه روه ها له سویند شکاندنه که یشت. چونکه گونا ه ی پاراستنی نه م سوینده ت، له گونا ه ی شکاندنی سوینده که ت زورتره).

(بالیان) هه ر نه مه نده یشی نه کرد له گه ل سه للاحه دیندا. بو سه للاحه دین، وای هه ل نه گرت، که زورتر به نارام بی و مه ردایه تیشی زورتر بی له گه لیا...

(بالیان) نارده کن سه للاحه دین، لپی خواست که رپی بدات ژن و مناله کانی بگوتیتته وه بو (طرابلس)، بیانوه که ی نه وه بوو، که ناچاریان کردوو بمینیتته وه و به لینه که یشی بشکینتی. سه للاحه دین، له سه ر نه وه گله یی لی نه کرد و توانجیشی تینه گرت. به لکو نه و وه رامی بوو، که په نجا سواریشی ره وانه کرد له گه ل ژنه که ییدا تا گه یان دیانه جتی خوی!

له ۱۱۸۷/۹/۲۰ دا، واتا هه ر له و ساله دا که له شه ری (حطین) دا سه ر که وت و هه موو لایه کی (فلسطین) ی خسته ژیر چنگی خزیه وه، به خوی و له شکره که یه وه له به رده م شوره کانی شاری (قدس) دا وه ستا... ته ماشای کرد کومه لیک بی شومار له گاوره کان خه ریکی پاراستنی شوره که ن.

که لویه لی به رده ها و پیریشیان داناوه بو دوور خسته وه ی نه وانه ی که نزیک نه که ونه وه. سه للاحه دین تا پینچ روزه هه ر به چوار لای شاره که دا نه سوورایه وه. دواپی بو دی ده ر که وت که لای ژوو رووی شاره که چاکترین جیگایه که هورژم به ریتته سه ری. دانیشتوانی شاری (قدس) وایانزانی که سه للاحه دین ریشته وه به وه دلخوش و گه شکه داربوون. که چی له ناکاو، موسولمانه کان، شاره که یان دانه به ر به رده... هه ر دوو لا، خویان دا به کوشت له جهرگه ی شه ردا. نوینه رانی فره مانره وایانی نیسلامه کان، به رامبه ر نوینه رانی فره مانره وایانی گاوره کان وه ستابوون، ده ستیان دابوه کوشتاری به ککردن له سه ر نه و جیگایه ی که پیروزه لای هه ر دوو کیان که (بیت المقدس) ه.

به لام گاوره کان زور خویان پی نه گیرا، ره نجه ر ژبوون و ناره زوی خویان پیشان دا که شاره که یان بدن به دهسته وه. شاره که به رگی خه م و ترس و له رزی پوشی. گاوره کان، گورج په نایان برده به ر خوا، له کلنساکاندا، لپی نه پارانه وه که به زبیبه کی پیایاندا بیتته وه.

سه ر نه وه بوو، (بالیان) خوی، چوه بن خپوه ته که ی سه للاحه دینه وه، بو گفتوگو کردن له

بابهت ناشتی و مهرجه کانی خو به دهسته و دانه وه. سه لاهه دین به پروو خوشیبه که وه چاوی پی کهوت. له پاش چه ندو چوونیککی زور، له سهر نه وه ریک کهوتن که گاوره کان، به رامبه به نازادبوونی خوین، باج بدن به سه لاهه دین. باجی نازادبوون له سهر پیوا ده دینار بوو، له سهر نافرته پینج دینار بوو، له سهر منال دوو دینار بوو. تا چل رۆژی تر ههر که سهر نه وه باجی دا رزگاری نه بی. ههر که سیکیش نه یدا، نه بیتته به نده.

خوای به هیز و توانایش و اثاره زوو نه کات، که (بیت المقدس) له رۆژی ههینی ۲۷ی مانگی (رجب) دا خوئی بدات به دهسته وه. که پیش نه و رۆژه به شهش سه د سال، خوای پاککی بی هاوتا، به ندهی خوئی (محهمه د) پیغه مبهری (دروودی خوای له سهر بی) له (المسجد الحرام) هوه که یانده (المسجد الأقصى).

***

ئالاکانی ئیسلام به سهر شورهی شاره که وه بلن دبوونه وه، گاوره کان دهستیان کرد به گریان. خهریکبوون ساختمانه پیرۆزه کانیان به فرمیتسکی چاوی خوین نه شوشته وه. خهریککی خو ئاماده کردن بوون بو کۆچکردن، به لام دللیان له داخا هه لقرچا بوو، نه وه ندهی نه ما بوو پارچه پارچه بی.

له گه ل نه وه شا نه وه نده پیوا ده تی و جوامی بیان له سه لاهه دین چاوی پی کهوت، به جو ریککی وا له بهرچا و نه وان و بهرچا و میژو و دا بلن دبوونه وه، که مرۆفیک ههر نه توانی نه وه نده بلن د بیته وه له پیش چاوی کهسانی تر دا.

سه لاهه دین له هه موو شه قامیتکا، پاسه وانه کانی خوئی به سه رکردهیی سه ردارانی باوهر پی کرایی خو به وه دانا، بو نه مهی ماوه نه درئی هیچ موسولمانیک زۆرداری له گاوریک بکات. ته نانهت، به دریتزایی نه م هه موو رۆژانهی که گاوره کان (قدس) یان چۆل نه کرد، نه بیسترا له که سیک که گاوره کان شتیکیان لی کر بی. که روودانی نه م جو ره ده ستدریتزاییانه، له لایه ن سه ربازانی سه رکه و تو وه وه، باو بوو له رۆژانی وه که نه و رۆژانه دا. گاوره کان دهستیان کرد به چۆل کردنی (قدس). (بالیان) سی هه زار دیناری دا له جیاتی کۆمه لیککی گوره له هه ژاران و لی قه و ماوان.

په یتا په یتا، یه ک یه ک و خیزان خیزان، دهوله مه ندان و هه ژاران نه چوونه ده ره وه... سه لاهه دین نه یویست زۆرداری له دهوله مه نده کان بکات، باجی گوره تریان لی بستیتنی... که سه لاهه دین چاوی کهوت به گه لیک له فه ره نگه کان، باوک و دایکه په ککه و ته کانی خوین به کۆل هه لگرتووه، یان خزمه نه خوشه کانیان به سه ر شانه وه یه، دلئی زۆر پییان

سووتا. فه رمووی: پاره یان دانج، بارگیریشیان به سه ردا دابه شکردن، بو نه مهی باره کانیان بو بیسه نه نه و جیگایانهی که نه یانه وی بۆیان بچن. له و کاته دا ژنی یه کیک له خونکاره کانی رۆم له شاری (قدس) دا بوو. خوئی کردبوو به ره بن. خوئی ته رخان کردبوو بو په رستنی خوا. کۆمه لیککی زۆر ده سوپیته و ندیسی له گه ل بوو. خانمیککی زۆر ده وله مه ندیسی بوو... سه لاهه دین دللیای کرد که بی وهی نه می نیتته وه به خوئی و ده سوپیته و ندی و سامانیه وه.

هه روه ها، سه لاهه دین ژنی خونکار (جوی) که شاهژنی (قدس) بوو به ره لالا کرد به خوئی و ده سوپیته و ها و ده مه کانیه وه. له سه لاهه دینی خواست. که رتی بدات بچن بو لای میرده کهی خوئی، که نه و سا که له که لاتی (نابلس) دا له به ندیخانه دا بوو، سه لاهه دین رتی دا بچن. نه ویش چووه لای. پاشان خونکار (جوی) شی به ره لالا کرد... ته نانهت ژنی (ریجنالد) ییش که سه لاهه دین له پاش شه ره کهی (حطین) کوشتی، به ره لالی کرد و سامانه که ییشی بو پاراست.

(په تریارکی گه وره) ییش هاته ده ره وه، سامان و گه نجینه یه کی بی شو ماری پی بوو. گه نجینه کانی کلپسا و کاسه کانی و ئامانه زیرینه کانی پی بوو، له گه ل نه و په توه زیرینهی که نه دردا به سه ر (گۆری پیرۆز) دا. نه م پیوا وه که گه وره ترین نوینه ری گاوره کان بوو له (قدس) دا، نه یویست تۆزیک له و هه موو گه نجینه و سامانهی که پی بوو، به خت بکا له پینا و نازاد کردنی هه ژاریک، یا خود په ککه و تو و داماو یکدا.

به سه لاهه دین گوترا، نه و گه نج و سامانهی لی بستینه تا ئیسلامه تیبی پی به هیز بکه یت، گوتی: (زۆرداری لی ناکه م!). له ده دینار به ولاره هیه چیتری لی نه سه ند!

پتویست بوو سه لاهه دین هه ندیکی تر (په تریارک) فییری مه ردا یه تی و ده ست بلاوی بکات. له پاش ته و او بوونی چل رۆژه که، هه زاران هه ژار ما بوونه وه.

هاونیشتمانه ده وله مه نده کانیان، هیشته بویانه وه بو به ندهیی! (العا دل) له سه لاهه دینی تکا کرد هه زار که سی له و هه ژارانه پی بیه خشی. سه لاهه دین له بهر دلئی نه و هه موویانی به ره لالا کرد. هه روه ها (په تریارک) و (بالیان) ییش هاتن لی پی پارانه وه، سه لاهه دین هه زار که سی تریشی له بهر دلئی نه وان به خشی و نازاد کرد! پاشان سه لاهه دین فه رمانی دا، ده رگیان کرده وه له و هه موو پیرانهی که نه یان توانی بوو باجه که بدن.

ژماره یه کی زۆر له و نافرته تانهی باجیان دا بوو و چو بوونه ده ره وه کۆبوونه وه و چوونه لای سه لاهه دین پارانه وه، گوتیان: (ئیمه یان ژن یان دایکین یان کچین، هی نه وانه یین که

گیراون یاخود کوژراون له شهرا. ئیستاکه‌یش نه دهره‌تامن هه‌یه نه باوان، نه کهس، روویان تیبکه‌ین ئنجا ده‌ستیان کرد به‌گریان. سه‌لاحه‌دین که چاوی به‌وانه کهوت ته‌گرین، ته‌ویش دلّی پیتیان سوتا، گریا. فه‌رمانی دا، پیاوه‌کانیان له به‌ندیخانه دهره‌پیتان، به‌ره‌للای کردن و دایته‌وه به‌و ئافره‌تانه. به‌لام ته‌وانه‌ی که کهسیان نه‌ما بوو، پاره‌یه‌کی زۆری پی به‌خشین و تۆله‌ی بۆ کردنه‌وه. ته‌وانیش بۆ ههر کوپیه‌ک ته‌چوون پیاوه‌تی و کرده‌وه‌ی بلندیی ته‌ویان ته‌گپراپه‌وه!

کرده‌وه‌ی موسولمانه‌کان له‌گه‌ل گاوره‌کاندا، له کاتی گرتنی (قدس)دا، له سالی ۱۸۷۱ به‌مجۆره بوو، که بووه چرایه‌کی پرشنگ‌ده‌ره له میژووی داگیرکردنی خاکه‌کانی سه‌ر زه‌میندا، تا جیهان بمینی پرشنگ ته‌دا و ده‌ری ته‌خات بۆ جیهان، که گه‌وره‌یی ئیسلام و گیانی و چاوپۆشینی له چه ته‌ندازه‌یه‌کدا بووه. کهچی کرده‌وه‌ی گاوره‌کان، له کاتی گرتنی (قدس)یاندا، له سالی ۱۰۹۹دا، بوو به‌په‌له‌یه‌کی ره‌ش به‌سه‌ر ناوچه‌وانی گاوره‌کان و مرۆفایه‌تییه‌وه، سه‌بارته به‌و کوشتن و برین و نازاردانه‌ی که کردیان دهرباره‌ی ئیسلامه‌کانی ته‌وی!

به‌لام چیرۆکه‌که‌مان هیشتا ته‌واو نه‌بووه! هه‌ندی له‌و هه‌زارانه‌ی سه‌لاحه‌دین به‌ره‌للایکردن، په‌نایان برده به‌ر (أنطاکیه). کهچی سه‌رده‌اره گاوره‌که‌ی شاره‌که میوانداری نه‌کردن. ته‌وانیش ناچاربوون روویان کرده خاکه ئیسلامه‌کان بۆ ههر کوپیه‌ک ته‌چوون به‌پیریانه‌وه ته‌هاتن! هه‌ندیک له‌و گاوره ئاوارانه روویان کرده (طرابلس)، دانیشته‌وانی (طرابلس) ههر به‌وه وازیان نه‌هینا که دهریان بکه‌ن، ناردیان له ریگا تالانیشیانکردن، ته‌وی موسولمانه‌کان بۆیان هیشته‌بوونه‌وه، ته‌ویشیان لی سه‌ندن!

***

له هه‌موو لایه‌کی شاهه‌نشاهییه‌که‌وه، موسولمانان هاتن بۆ شاهه‌نگ گپران، به‌گپراپه‌وه‌ی (قدس)ه‌وه. له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دینیشدا له (المسجد الأقصى)دا، نوێژی هه‌ینی چواره‌م رۆژی مانگی (شعبان)یان کرد. له‌و رۆژه‌دا (ناوێژیکه‌ر = قاضي)ی (حلب) هه‌سته‌تایه سه‌ره‌پێ و وتاریکی نایاب و گرنگی دا، مه‌ردایه‌تی ته‌و جه‌نگاوه‌ره موسولمانانه‌ی پیشان دا، که بیره‌وه‌ری شه‌ره‌کانی (بدر) و (قادیسیه) و (خالد) شییری ئیسلامی ته‌هینانه‌وه یاد. له ته‌واو‌بوونی وتاره‌که‌دا له خوا پاراپه‌وه بۆ پایه‌داری و سه‌رکه‌وتنی خونکاری ئیسلام و موسولمانان، سه‌لاحه‌دین.

سه‌لاحه‌دینیش دانیشته و به‌دلێکی پر له‌خواناسی و روویه‌کی رۆشن به‌رووناکی ئایینه‌وه ته‌م فه‌رموده‌یه‌ی ناو قورتانی خوینده‌وه:

(خوای گه‌وره، یارمه‌تیم بده‌یت، سوپاسی ته‌و سایه و پایه و سامانه‌ت بکه‌م که به‌خشیه‌ته به‌خۆم و باوکم. ته‌و کرده‌وه باشانه بکه‌م که تۆ پیت خۆشه. خوای گه‌وره به‌زه‌ییته پیاما بپته‌وه و له به‌نده چاکه‌کانی خۆتم بژمیترت).

خاوه‌نی کراسی سه‌وز

پاشماوه‌ی پی شوتنی گاوره‌کان. له (المسجد الأقصى) رامالرا. سه‌لاحه‌دین، له ساکاری و جوانیدا، خسته‌یه‌وه سه‌ر دۆخی جارن. فه‌رمانی دا ته‌ختیکی وتاردانی بۆ دروست بکه‌ن. پیتیان گوت: به‌فه‌رمانی نوره‌دین، له بیست له‌مه‌وه پیتشه‌وه ته‌ختیکی زۆر گه‌وره و نایابیان بۆ وتاردان دروست کردووه له (حلب)دا، که له‌پاش گرتنی (قدس) بیهیتنه‌ ئیره به‌کاری به‌یتن هیشتا هه‌ر له‌وتیه. ئنجا ته‌خته‌که‌یان له (حلب)ه‌وه هینایه (قدس) له‌پاش ریک‌خستنی، له (المسجد الأقصى)دا دایانه‌زراند. به‌م ره‌نگه ئاواتی نوره‌دین له‌سه‌ر ده‌ستی جیشینه‌که‌یدا پیک هات که سه‌لاحه‌دین بوو.

له‌وساوه که (قدس) گه‌راوه له لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه تا ئیمرو، هه‌ر له ده‌ست ئیسلامه‌کاندا ماوه‌ته‌وه. (*)

به‌یارمه‌تی خوایش، هه‌ر له ده‌ستیاندا ته‌مینیته‌وه، بام سه‌رکیشیی جووله‌که و زۆرداری ئینگلیزیش له‌ناودا بی!... چونکه ته‌وه‌ی له‌م سالانه‌ی دوایییه‌دا له (فلسطین)دا روویدا... ته‌وه‌ی که ژماره‌یه‌کی که‌م له موسولمانانی (فلسطین) به‌رامبه‌ر هه‌موو جووله‌کانی هه‌موو جیهان و سه‌ردارانی گه‌وره‌ترین شاهه‌نشاهی سه‌ر زه‌مین وه‌ستاوان... ته‌وانه هه‌موویان خۆین گه‌رمی و ئایین ته‌خه‌نه دهروونی موسولمانه‌کانه‌وه... هه‌روه‌ها سه‌رده‌می راپه‌راندنی سه‌لاحه‌دینیش ته‌خه‌نه‌وه یاد، بۆ ته‌مه‌ی دووباره قسه‌ی ئیسلامه‌کان بپته‌وه به‌یه‌ک بۆ

(*) نووسه‌ر راست ته‌کات. چونکه ته‌م نووسراوه له‌پیش په‌یدا‌بوونی فه‌رمانه‌ره‌وایی ئیسرائیلدا چاپ کراوه. ته‌گینا له سالی ۱۹۴۷ به‌دواوه شاری قودسی تازه که‌وته ده‌ست ئیسرائیل. قودسی کۆنیش درا به‌ته‌رده‌ن. (۱) (وه‌رگپتر).

(۱) وه له‌دوای شه‌ری نێوان ئیسرائیل و عه‌ره‌ب له ۵/حوزه‌یرانی/۱۹۶۷ه‌وه که نازده‌د کراوه به‌شه‌ری شه‌ش رۆژه، ئیسرائیل توانی ته‌و به‌ش‌ه‌یشی که به‌ده‌ست نه‌رده‌نه‌وه بوو داگیر بکات و به‌ره‌سمی کردووه‌تییه پایته‌ختی ده‌وله‌ته‌که‌یان... دیاره ته‌م کاره داگیرکردن و زۆره‌ملیه‌یه.

بهره‌نگار بکردنی زۆرداره‌کان... دیسانه‌وه (فلسطین) بییتسه‌وه به‌کۆری سه‌رکه‌وتنی ئیسلامه‌کان... هه‌روه‌ها میسریش وه‌ک له‌وه‌پیش کردوویه، به‌شی گه‌وره‌ی ئهم سه‌رکه‌وتنه‌ها به‌خاته سه‌رشانی خۆی!...

***

چه‌لپایه‌یه‌کان له (فلسطین) دا هه‌یج شاریکی گزنگیان بۆ نه‌مابووه‌وه، (صور) و چه‌ند که‌لاتیک نه‌بی. پاش ئهمه‌ی سه‌لاحه‌دین مانگیک مایه‌وه له (قدس) دا، کاروباری ریک نه‌خست، له‌گه‌ڵ له‌شکره‌که‌یدا پرووی کرده (صور)، که له‌ویدا گاوره‌کان زۆر کۆبووونوه و هه‌یژیکه‌ی گه‌وره‌پشیمان پیکه‌یتنا بوو. ته‌نانه‌ت له شاری (صور)، هه‌ر خۆیه‌وه بوو که ئه‌و له‌شکره‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌رچوو بۆ چوار لا گرتنه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی (عکا).

سه‌لاحه‌دین، شاره‌که‌ی وا هاته‌ پیش چاو، که به‌ره‌نج و تیکۆشانی (مارکیز کۆنراد) هه‌و به‌جگار قایم کرا بوو. شاره‌که‌ به‌ره‌نگاریه‌که‌ی زۆر به‌هه‌یزی سه‌لاحه‌دینی کرد. موسولمانه‌کان سه‌رگه‌ردانییه‌که‌ی زۆریان به‌سه‌ر هات، له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و سوارچاکه‌دا که کراسیکه‌ی سه‌وزی له‌به‌ر کردبوو، به‌بالی چه‌په‌شیه‌وه قه‌لغانیکه‌ی سه‌وزی هه‌لگرتبوو. ئه‌ویوو که گاوره‌ ته‌نگ پێ هه‌لچنراوه‌کانی راپه‌یج ئه‌کرد بۆ سه‌ر موسولمانه‌کان و به‌ته‌وه‌وژم هه‌روه‌ژمی ئه‌هه‌ینایه‌ سه‌ریان، تا پاشه‌ و پاش ئه‌یگه‌یترانه‌ داوه. سه‌لاحه‌دین ئه‌و سواره‌ به‌رگ سه‌وزه‌ی زۆر به‌ددا چوو. چونکه‌ ئه‌و سوارچاکه‌ی نازای خۆش ئه‌ویست، موسولمان بوویه و گاور بوویه، به‌لایه‌وه جیاوازی نه‌بوو.

زستان هات و له‌گه‌ڵ خۆیدا باران و قور و چلپاویشی هه‌ینا. هه‌ندێ له‌ سه‌رکرده‌کان وه‌رس بووون. په‌شینیازیان کرد، که له‌و چوار لا گرتنه‌ واز به‌هه‌ینرێ و شه‌ره‌که‌ دوا به‌خه‌ری بۆ کاتیکی تر، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که سه‌لاحه‌دین په‌شینیازه‌که‌یانی پێ باش نه‌بوو، ئه‌ویست مه‌یته‌وه‌ تا سه‌ره‌نه‌که‌ون به‌سه‌ر گاوره‌کاندا، به‌لام قسه‌ی ئه‌وانی نه‌شکاند. له (صور) گه‌رپه‌یه‌وه. ئه‌گه‌ر به‌هاتایه، به‌قسه‌ی ئه‌وانی نه‌کردایه‌ و زال بپه‌وایه‌ به‌سه‌ر وه‌رسبوونی سه‌رکرده‌کانیا و ماندوو بوونی سه‌ربازه‌کانیا، تا شاره‌که‌ی ئه‌گرت، له‌وه‌ پاش تووشی چوار لا گرتنی شاری (عکا) نه‌هه‌ت که دوو سالی دووردریژی خایاند.

***

سه‌لاحه‌دین، له‌ زستاندا له (عکا) مایه‌وه. (به‌هه‌نه‌دین قه‌ره‌قوش) ی بانگ کرده ئه‌وی، شاره‌که‌ و به‌هه‌ین بکات که به‌رگه‌ی شه‌ر بگرێ. له‌ به‌هارد، له‌و که‌ناره‌ جوێ بووه‌وه و

پرووی کرده لای ژوووروو. له ۱۴/۵/۱۸۸۸ هاته (شام). له‌گه‌ڵ له‌شکره‌ زۆره‌کانی ئه‌ویدا کۆبووه‌وه و ناردنی بۆ خاکی گاوره‌کان له‌ سووربه‌دا بۆ: (طرابلس) و (انطاکیه).

(کونراد) زوو به‌زوو گه‌یشت به‌فریای (طرابلس) دا. سوارچاکه‌ی به‌رگ سه‌وزیشی له‌گه‌ڵدا بوو. سه‌رله‌نوی سه‌لاحه‌دین، دلێ چوووه‌وه به‌نازایه‌ ته‌بیه‌ بێ هاوتاکه‌یدا، بانگی کرده ناو خه‌یوه‌ته‌که‌ی خۆیه‌وه، ئه‌ویش هات. سه‌لاحه‌دین میواندارییه‌که‌ی زۆر جوانی کرد، گه‌لێک ئه‌سپ و گه‌وه‌هه‌ری به‌دیاری په‌شکه‌ش کرد، ئه‌وه‌یشی پێ گوت که ئه‌گه‌ر بیه‌ت له‌گه‌ڵیا مه‌یته‌وه‌ و شه‌ری بۆ بکات چه‌ زه‌وی و ساختمانیکی ئه‌وی ئه‌یداتی. به‌لام سواری جل سه‌وز، نه‌یویست هه‌یج بکات. گوتی من بۆ ئه‌وه‌ نه‌هاتوم که له‌گه‌ڵ ئیسلامه‌کاندا بژیم، بۆ ئه‌وه‌ هاتوم که شه‌ریان له‌گه‌ڵ بکه‌م و بیانشکێتم. هه‌تا له‌ توانایشمدا ئه‌بێ ئه‌وه‌ ئه‌که‌م!

هه‌ردوو سوارچاک له‌ یه‌ک جیا بوونوه‌وه. هه‌ریه‌که‌یشیان بۆ ئه‌ویتریان ئه‌وه‌په‌ری ریزی له‌ ددا بوو...

ناگه‌ری سه‌ره‌بی

له‌ رۆژی هه‌ینیدا، که سه‌لاحه‌دین چه‌زی له‌ ئه‌کات و چه‌زیش ئه‌کات شه‌ری تیا بکات له‌ پێناو خوادا، ده‌ستی کرد به‌په‌لاماردانی لای ژوووروو. په‌یتا په‌یتا ئه‌هاته‌ سه‌ر که‌لاته‌کان و ئه‌یگرتن ته‌نانه‌ت له‌ ماوه‌ی شه‌ش رۆژی هه‌ینی یه‌ک له‌وای یه‌کدا شه‌ش که‌لاتی گرت. ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌ی نوواند که پارانه‌وه‌کانی خوانسه‌کان له‌ رۆژانی هه‌ینیدا خوا گیرای ئه‌کات. که که‌لاتی (برزیه‌) ی گرت، خاوه‌نه‌که‌ی و خه‌یزانه‌که‌ی خستنه‌ به‌ندیخانه‌وه. پاشان به‌ره‌للایکردن و ناردنی بۆ لای خه‌زمه‌کیان که سه‌رداری (انطاکیه) بوو له‌گه‌ڵ ده‌سپه‌نه‌ندیاندا. له‌ناویاندا بووکیک هه‌بوو، مه‌ترده‌که‌ی له‌ جیا بوو بووه‌وه، چونکه‌ گیرا بوو له‌ شه‌ردا. سه‌لاحه‌دین دلێ زۆر پێ سووتا. فه‌رمانی دا مه‌ترده‌که‌یان هه‌ینا و ناردیه‌وه کن بووکه‌که‌ی!

له‌پاش گرتنی چه‌ند که‌لاتیکه‌ی تر، سه‌لاحه‌دین چوو (حلب) و له‌وێشه‌وه‌ چوو (شام) له‌دوایی مانگی (شعبان) دا. دانیه‌شتوانی شاره‌که‌ هه‌موو چوون به‌په‌رییه‌وه، به‌دلیکی پر له‌ خۆشه‌ویسته‌یه‌وه. چه‌ند رۆژیکه‌ی که‌م له‌ناو خه‌یزان و مناله‌کانیا، له‌ویدا مایه‌وه. پاشان هه‌موویانی به‌جێ هه‌یشت، له‌ سه‌ره‌تای مانگی (رمضان) دا. له‌ پێناو خوادا وازی له‌ خه‌یزان و منالی خۆی هه‌ینا له‌ مانگی رۆژوودا باکی نه‌بوو.

هات بۆ شاری (صفد) و گوتی: (نانوین هه تا ههر پینج بهردهاویژهکان دانه مزیتین). بهدریژی شوه نه نوست، ههر سه ره پهرشتییی ئه و فرمانه ی ئه کرد له ناو باران و قور و چلپاودا. که رۆژ گزنگی دا و ههر پینج بهردهاویژهکان دامه زریتران، رازنووسه که ی خۆی (بههائه دین) ئه وه ی دا به گویتیدا که پیغه مبهری خوا فهرموو بووی: (دوو چاو، ناگریان لی نادات: چاو یک که له پیناوی خوادا نه نویت، چاو یکیش که بگری له ترسی خوا).

سه لاهه دینیش ههردوو چاوه که ی پیوه بوو. ئه و شه وه له پیناوی خوادا نه نوست تا به بیان، که گویشی له قسه که ی پیغه مبهر بوو، له ترسی خوا چاوی پر بوو له فرمیتسک له ناوه راستی مانگی رۆژوودا، (العدل) له گه ل له شکره میسر به که ی خۆیدا هات و که لاتنی (الکرک) ی داگیر کرد که چند سالی یک بوو له وه پیتش بۆ که س دانه ئه مرکا و چند جار یکیش بۆ به ره ننگاری ته ننگ پی هه لچنینی ئه کرد. به لام ئه مجاره ته ننگ پی هه لچنینه که ی یه جگار توندوتیژ بوو، زۆر دریژه بیتی پی درا بوو. له بهر ئه وه پیاهه سه ربازه کانی ناچار بوون ژن و مناله کانیان بکه نه دهر وه. گوزه رانیان یه جگار پی تال کرابوو، ته نانه ت ناچار بوون گوشتی بارگیریان ئه خوارد. دوا بی ناچار بوون خۆیان دا به دهسته وه.

پاشان سه لاهه دین، به که ی نه وه یینه ی ئه و ژن و منالانه ی زانی، گه را به شویتنیاندا، دۆزینی وه، پاشان نار دنیه وه کن خیرانه کانی خۆیان.

له کاتی ئه م داگیر کردنانه دا، سه لاهه دین خونکار (جوی) به ره لالا کرد. په یمانیشی لی سهند که له شام نه میتنی و پرواته وه بۆ ئه وروپا، جار یکیش تریش شیر له روویدا هه لئه کیشیتته وه... له بهرامبهر ئه م چاوپوشینه گه وره یه ییش، که دوور نیسه گله بی له سه لاهه دین بکری، له سه ری؛ وه رامه که ی خونکار (جوی) ئه مه بوو، خۆی گه یانده شاری (صور)، له ویدا له گه ل (کونراد) دا تیکچوو، ئه و پی به جی هیشت و چوو بۆ (طرابلس) و له شکر یکیشی کۆکرده وه و چوو بۆ ته ننگه تا وکردنی (عکا). بۆ ئه مه ی له ده ست سه لاهه دین رزگاری بکات، که که میتک له وه پیتش سه لاهه دین ئه و ی رزگار کردبوو له به ندیخانه.

(کونراد) ترسا، (جوی) به ته نیا ئه و سه ره ره زبیه ی ده ست که وئ له چوار لا گرتنی (عکا) دا. به خۆی و له شکره که یه وه چوه لای، ههردوو هیزه که بوون به یه ک.

چوار لا گرتنی (عکا) له ۱۱۸۹/۸/۲۸ دهستی پی کرد. له پاش دوو رۆژ، سه لاهه دینیش خۆی گه یانده (عکا) چوار لای، چوار لاگره کانی گرت.

ههردوو لا په لیه یان نه کرد. جار جار یک یارمه تییش بۆ ههردوو لایان ئه هات. هه ندی زه بروزه نگیشیان به یه کتر گه یانده. به لام که ۱۱۸۹/۱۰/۵ هات، چه لی پاییه کان هوروز میان برده سه ره له شکر ی سه لاهه دین. هه ندی کیشیان توانی پیتشکه وئ و بگاته هه وارگای سه لاهه دین. سه لاهه دین فه رمانی دا، بانگدهر، بانگی دا گوتی: (دهستی شکاوم بۆ ئیسلام). ئنجا به هه موو هیزیکیه وه هوروز میتکی دل سۆزانه ی بردنه سه ر، بلا وه ی به گا وره کان کرد و ما وه ی له شکره که ییشیان به ره و دوا شکان. ژماره یه کی زۆری له خۆیان و له سه دراره کانیان کوشت.

زستان هاته وه، باران باریبه وه، قور و چلپا و زۆر بو وه وه. جار یکیش تریش، گه لیک له سه ر کرده کانی سه لاهه دین، ماندوو بوونه وه. به ره یه چی راویژه که ییشان دایه وه. راویژی سه لاهه دین ئه وه بوو، له گه ل ئه وه ییشدا که نه خۆش بوو، ههر له سه ره هوروز مبهردنی خۆیان پرۆن، تا ما وه ی دۆزمنه کانیان ته فروتونا ئه کهن. سه لاهه دین به و سه رکه و تنه ی ده ستیان که و تیبوو، چوو بو وه دل به وه که له ئه نجامی دوا ییشدا ههر سه ره که وه ی زۆر له سه ر کرده کانی پی راویژیان وا بوو که بکشینه وه بۆ گرده نزیکه کانی ته نشتیان، له و یانده ا بچه سیننه وه، پاشان بینه وه بۆ شه ر. ههروهک له وه پیتش به قسه ی سه ر کرده کانی خۆی کرد، ئه مجاره ییش به قسه ی کردنه وه. ئه گه ر بیتو به قسه ی ئه وانی نه کردایه، له رۆژی دوا ییدا سه رکه و تنه که ی خۆی ته و او ئه کرد.

سه لاهه دین له شکره که ی خۆی کیشایه وه گرده کان. ئه وان له و هه له که لکیان وه رگرت، دل نیابوون هیجیان لی ناکهن، ده ستیان کرده وه به خۆ قایم کردن و ئاماده بوون بۆ شه ر.

یه کن له و شتانه ی که فه ره ننگه کان ئاماده یان کردبوو له زستاندا، سی باله خانه (برج) ی بلند بوو وه ک شاخ وه ستابوون، له ئاسن و دار دروست کرابوون. پۆشیبوو یانن به پیتستیک ی وا که جو ره رۆنیکیان لی درا بوو، ئاگر کاری لی نه ئه کردن بیانسوتیتنی، ئیسلامه کان تا ته و او بوونی ئه و باله خانانه نزیکتر ئه بو وه وه، زۆر تر زنده قیان ئه چوو. چونکه وایان ئه هینایه پیتش چاوی خۆیان که ئه و باله خانانه ئاگری یۆنانی و په له به ردی دۆزه خیسیان بۆ ئه هاویژن، په ریشانیان ئه کهن. سه لاهه دینیش خا وه ن پیتشه کان و شاره زا کانی نه وتی کۆکرده وه و هانی دان بۆ ئه وه ی بتوانن ئه و باله خانانه بسووتیتن. هه رچه نده به لیتیشی دانی که پاداشی گه وره گه وره یان بداته وه، پیتیان نه کرا شتیک ی وا بدۆزنه وه که بیانسوتیتنی. سه ریان لیی دهر نه چوو.

به لام لاویکی شاری (دمشق)، که له مزگه ریدا دهستی هه بوو، هاته پیتشه وه، گوتی:

من ئەتوانم بیانسوتینم. دانیشستوان تیزیان پى کرد. پتییان گوت: تۆ لاوتیکی بچووکى نهشارهزایت، چۆن ئەتوانیت دهرهقهتە فرۆفیتلی ئەو پیره جیهاندیده شارەزایانه بیت؟ بهلام سهلاحهدين پروای بههتیز و توانای لاو ههبوو، رینگای دابه، ههرچیبهکی پى ئەگرى بیكات. لاوه (دمشقییه عهربهکه)، ئەو جۆره ناگری یۆنانیبیه که دۆزیبوویهوه، نامادهی کرد. بهواتایهکی تر ناگری عهربهی ناماده کرد. ههنديکی گرتە بهکیک لهو بالهخانانه، گری گرت و بوو بهشاخیکى ناگرین، دوکهلی ئەگهیشته ئاسمان. چهلیپایییهکان زهندهقیان چوو. بهلام موسولمانهکان له خوشیانا دهستیان کرد بهناوی خواردن بهدهنگی بلتند. پاشان ناگریان گرتە بالهخانهکهی دوهم. ئەویش وهک بالهخانهی بهکهم گری تیبهر بوو سوتا بوو بهخۆلهمیش. قاووقیژ لهناو ههردوو لهشکرده پهرهی سهند. پاشان سییهم بالهخانهیش گری تیبهر درا. ئەویش سوتا. موسولمانهکان له خوشیانا گهشکهداربوون. تهنانهت پیرهکانیان لهپیش لاوهکانیادا له خوشیا ههلهپهرین.

سهلاحهدين، بلیمهتیی ئەو کورهی چوو بهدلدا. سههری لیتی سوپ ما. بهلام زۆرتەر چوو بهدلایا، زۆرتەر سههری لیتی سوپ ما، که پاداشیکى گهورهی له سامان دایه و لیتی وهرنهگرت. کورە خواناسهکه بهسهلاحهدينی گوت: پاداش وهرناگرم بۆ فرمانیک که له پتی خوادا کردومه!

عکای جی سهخت

موسولمانهکان بهوه زۆرتەر دلخۆشبوون که گهلهکهشتیبهکانی میسر لهژیر سههرکردهی (لوه لوه) دا توانیبوویان سههرکهون بهسههر چهلیپایییهکاندا و بگهنه ئەسکهلهی (عکا) وه دانیشستوانی شارهکه یارمهتی بدن له خواردهمەنی و بابهتی شهردا.

له ناوهراستی ئەم خۆشییهدا، سهلاحهدين، دهنگیکى ناخۆشی پى راگهپتیرا. ئەویش ئەوه بوو که لهشکرهکانی بى شوماری ئەلمانهکان لهژیر سههرکردهی شاههنشاههکهیادا، (فریدریک بهرباروس) نزیک بوونهتهوه. ههنديک له لهشکرهکهی خۆی نارد بۆ لای ژووورو، که له کهلینهکانی ئەویدا خۆیان مهلاس بدن بۆ ئەو ئەلمانانه که دینه خاکی ئیسلامهوه.

فهرهنگهکانی عکا ئەمهیان بهههل زانی. که دییان له هیزی ئیسلامهکان ههنديکی نیررا بۆ سنووری ژووورو، هوروزمیان برده سههر ئیسلامهکان لهو شوپنهدا که لهشکرهکهی لى تهنک بوویوو. ئەو لایهیش دهستی راست بوو. بهلام خونکار (العادل) ی لهسهه بوو. شهپ

و کوشتاریکی زۆر سهخت کرا له ناوهند ههردوو لایاندا، بهوه دوایی هات که ئیسلامهکان سههرکهوتنیکى گهورهیان دهست کهوت. چهند ههزاریک له فهرهنگهکانیان کوشت. لهناو کوژراوهکانی فهرهنگهکاندا، چهند ئافرهتیکیان دیی، بهتهنشست سوارچاکهکانهوه چهکیان ههنگرتبوو و شهپیان کردبوو!

موسولمانهکان بهو سههرکهوتنه یههگار دلخۆشبوون. بهلام لهویش زۆرتەر دلایان خۆش بوو، که بیستیانهوه ههلمهتهکهی شاههنشاه (فریدریک) ههلوهشاوتهوه. بههۆی ئەوهوه که لهشکرهکهی تووشی نهخۆشی و ماندوویتی و برسیتی بوون. تووشی کوشتاری خاکی رۆمی ئیسلامی بوون که (قلیح أرسلان) سههرکردهی بووه. (فریدریک) خۆشی لهناو ئاوی رووباریکی بچووکدا مردوه.

بهلام، کارهسات بهجۆریکی تری لى هات، که بیستیانهوه پیش لهشکرى ههلمهتی سییهمی چهلیپایییهکان سههری دهرخستوه. ئەوانه ژمارهیان گهیشتبوهوه ده ههزار سههراز. جگه له سوارچاک و سههرۆکهکان. لهژیر سههرکردهی (کۆنت هههری دی شامپانیا) دا هاتبوون که کورپی خوشکی (ریچارد) بوو خونکاری ئینگلیز. (هههری) سههرکردهی جهنگی (عکا) ی درا بووه دهست.

شهپوشۆر له برهودا بوو. جاریک ئەملا سههرئهکهوت، جاریک ئەولا. گاوهکان بى باکی و بهرگهگرتن و شارهزایی خۆیان تیا نوواند، بهتایبهتی له رووخاندنی شورهکانی (عکا) دا که ههموو رهنگه رووخینهریکیان تیا بهکار ئەهیتا. ههروهها ئازایهتیی شارهکهیش بهو ههموو هوروزمانه کهم نهبووهوه. پیاوهکانیان بهپهل هاویشتنی رووخینهر و ناگری یۆنانیی سوتینهر وهرامی فهرهنگهکانیان ئەدايهوه. تهنانهت جار لهسهه جاریش هوروزمیان ئەبرده دهرهوه بۆ سههر فهرهنگهکان، تا زیانیکی زۆریان لى نهदानایه و لیتیان نهکوشتنایه و لیتیان نهگرتنایه، نهئهگهپانهوه ناو شار.

بهلام شهپ وای لى هات، که موسولمانهکانی ناو شاری (عکا) و موسولمانهکانی پشت فهرهنگهکان بهگران بهیهک ئەگهیشتن... کۆتری پهپ له پتییان بهکار ئەهیتا له نامهکاریدا...^(۱)

بهسههراتیکى سههر روویدا له ناردنی خواردهمەنی و کهلوپهلدا بۆ دانیشستوانی (عکا). کۆمهلیک له موسولمانهکان له (بیروت) وه سواری کهشتیبهک بوون. خۆیان خسته

(۱) له راستیدا ئەو جۆره کۆترانه پتییان دهوتری کۆتری نامه بهر.

جلوبه‌رگی فەرهنه‌گه‌کانه‌وه. به‌و جۆره‌ توانییان به‌ناو که‌شتی فەرهنه‌گه‌کاندا، خۆیان بدزهنه‌وه و بگه‌نه‌ئه‌سکه‌له‌ی (عکا).

کابرایه‌کی موسولمان، ناوی (عیسا) بوو، خۆی ئه‌کرد به‌ناو ئاوه‌که‌دا، له‌ژێره‌وه ئه‌رۆشیت، خۆی ده‌رنه‌ئه‌خست تا ئه‌گه‌یشته‌ئه‌ودبو که‌شتیه‌کانی دوژمنه‌وه. تووره‌که‌یه‌کیشی به‌ناو‌قه‌دیه‌وه ئه‌به‌ست، که‌لویه‌ل و نامه، هه‌رچییه‌ک پتویست بوایه له‌ناویا هه‌لی ئه‌گرت و ئه‌بیرد له‌گه‌ل خۆی.

شه‌ویکیان هه‌ندێ نامه‌ بۆ سه‌ربازه‌کان و سێ تووره‌که‌یشی به‌ستبوو به‌خۆیه‌وه، هه‌زار دیناریان تیا بوو، سه‌لاحه‌دین پیا نارد بوو که‌ شه‌رکه‌ره‌کان بیده‌ن به‌شت بۆ خۆیان. (عیسا) یه‌ش خۆی کرد به‌ناو‌دا بۆ ئه‌مه‌ی بچێ بۆ شه‌ره‌که‌. خووشی وا گرتبوو، هه‌رچه‌ند بچوايه‌ته‌ ناو شه‌ره‌که‌وه، کۆتریکی په‌ر له‌ پیتی به‌ره‌للا ئه‌کرد. موسولمانه‌کان چاوه‌روانی کۆتره‌که‌بوون نه‌گه‌یشته‌. چوه‌ دلێانه‌وه‌ که‌ (عیسا) له‌ناو چوه‌. پاش چه‌ند رۆژتیک، چه‌ند که‌سیکی موسولمان له‌ دانیشتوانی (عکا) چوو بوونه‌ سه‌ر گوێ ئاوه‌که‌، ته‌ماشایان کردبوو ده‌لیاکه‌، خنکاوێکی فری داوه‌ته‌ گوێ ئاوه‌که‌. که‌ سه‌رنجیان دا (عیسا) ده‌رچوو، ئه‌و پارهی سه‌لاحه‌دین پیا نارد بوو له‌ که‌مه‌ریا بوو.

به‌م ره‌نگه‌ (عیسا) به‌مردوویش وه‌ک زیندوو بێ فرمانی سه‌رراستی خۆی به‌جیه‌یتیا بوو! ته‌نگ پێ هه‌لچنین نه‌برایه‌وه. سه‌لاحه‌دینیش نه‌خۆش که‌وت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا، له‌ شه‌ره‌که‌دا، خۆی گرت، نه‌خۆشی و ماندوویتی پیشان نه‌ئه‌دا. کۆلی نه‌دا، به‌ره‌نگاری نه‌خۆشیه‌که‌ی خۆی ئه‌کرد، به‌خۆی سه‌ربازه‌کانی تیب تیب ئه‌کرد، به‌راست و به‌چه‌پ و به‌ناوه‌راستدا ریزی ئه‌کردن و دایشه‌مه‌زراندن. نه‌ گوێی ئه‌دایه‌ ئامۆژگاریی که‌س، نه‌ گوێشی ئه‌دایه‌ راوێژی په‌زیشه‌که‌کان. هه‌وایه‌کی بالی خۆی نه‌ئه‌دا.

نه‌خۆشیه‌کی زۆر خراپی تووش هات، جگه‌ له‌وه، له‌شی بلقی دابوو، هه‌ر له‌ ناوکیه‌وه هه‌تا ئه‌گاته‌ ئه‌ژنۆکانی تووشی ئه‌و بلقانه‌ بوو بوو. وای لێ هاتبوو نه‌یه‌توانی دابنیش. که‌ خۆی ئه‌گه‌یانه‌ ناو خپه‌ته‌که‌ی خۆی به‌ته‌نشتا نه‌بێ نه‌یه‌توانی پال بکه‌وێ، له‌وه‌یشدا ئازاریکی زۆری پێ ئه‌گه‌یشته‌. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، له‌ به‌یانیه‌کی زوووه‌ تا بانگی شپوان سواری ئه‌سپ ئه‌بوو، ئه‌گه‌را به‌ناو سه‌ربازه‌کاندا، ئه‌وانه‌ی به‌سه‌رسورمانیکیشه‌وه سه‌یریان ئه‌کرد، وای پێ ئه‌گوتن: (که‌ سواری ئه‌سپ بووم، ئازاره‌که‌م ئه‌روات، تا دا‌ه‌به‌زم!)

***

ته‌نگ پێ هه‌لچینی (عکا) زستانیکی تریشی به‌سه‌ردا هات سه‌لاحه‌دین زۆرتی له‌شکره‌که‌ی ره‌وانه‌ کرده‌وه بۆ جیتی خۆیان تا مانگه‌کانی باران و قور و چلپاو ئه‌برته‌وه، شه‌ر له‌ناو هه‌ردوو لادا وه‌ستا. ته‌نیا ورده‌ شه‌رێکی که‌م نه‌بێ، هه‌یچ شه‌رێکی گه‌وره نه‌کرا.

له‌ یه‌کی له‌م ورده‌ شه‌رانه‌دا، هه‌ندێ فەرهنه‌گ گه‌یران و هه‌نرانه‌ به‌رده‌م سه‌لاحه‌دین. له‌ناویاندا، کابرایه‌کی پیر بینرا، ددانی له‌ ده‌ما نه‌ما بوو، له‌شیشی ته‌واو کز بوو بوو.

به‌زمانه‌هرگه‌یه‌که‌ی^(۱) گوت: (لێ پیره‌، تو به‌م پیرییه‌وه چی له‌و دوورییه‌وه هه‌یتاتی بۆ ئیتره‌؟ ئاخۆ ماوه‌ی ئیتره‌ و نیشتمانه‌که‌ی خۆت چه‌ند بێ؟. گوێی: ماوه‌ی ئیتره‌ و خاکه‌که‌ی خۆم چه‌ند مانگ رینگایه‌. هاتنه‌ ئیتره‌یشم له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌ر له‌ کلێسای (القیامة) بده‌م. سه‌لاحه‌دین به‌زه‌یی پیا هاته‌وه، به‌ره‌للائی کرد و به‌سواری مایینیکه‌وه ره‌وانه‌ی کرده‌وه بۆ باره‌گای دوژمن!

به‌لام باره‌گای دوژمن، ئه‌م زستانه‌یان یه‌جگار ناخۆش را‌بوارد. له‌ شه‌رزه‌یییه‌کی ته‌واو‌دا بوون به‌ده‌ست هه‌ناسه‌ساردیی و برسیتیه‌یه‌وه. ئه‌سه‌یه‌کانی خۆیان ئه‌کوشت بیه‌خۆن، هه‌روه‌ها به‌ر بوو بوونه‌ خواردنی گوشتی لاکێ ئه‌و گیانه‌به‌رانه‌ی که‌ له‌به‌ر له‌ر و لاوازیی و نه‌خۆشی مردبوون... هه‌روه‌ک ئازه‌لێان لێ هاتبوو، خواردنیان هاتبووه‌ سه‌ر گیا و پووشویه‌لاش... ئه‌و ئیسه‌کانه‌یان ئه‌کرۆشت که‌ له‌به‌ر سه‌گ ما‌بوونه‌وه!... ته‌نانه‌ت پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌ند و ده‌ستاره‌کانیشیان، ده‌ستیان دا‌بووه‌ دزیتی و ناپاکی و چاو و را‌وکردن. کۆمه‌لێکیان به‌و پارهییه‌ی که‌ پیتیان ما‌بوو (۱۳) سیانزه‌ ده‌نک پاقله‌یان کرپبوو. که‌ سه‌یریان کردبوو ده‌نکیک له‌و پاقلانه‌ خراب بووه، ماوه‌یه‌کی درێژ رینگایان بری بوو تا گه‌یشته‌بوونه فرۆشیاره‌ چاوچنۆکه‌که‌ بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و ده‌نکه‌ی پێ بگۆرنه‌وه به‌ده‌نکیکی باش! به‌درێژایی زستان، فەرهنه‌گه‌کان به‌مجۆره‌ ئه‌ژیان! ته‌نانه‌ت چه‌ند که‌سیکیان له‌تاو ئه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌، خۆیان دزییه‌وه بۆ ناو موسولمانه‌کان، بوون به‌موسولمان! ئه‌گه‌ر له‌م دوایییه‌دا، که‌شتیه‌ک گه‌نمیان پیا نه‌گه‌یشتایه‌، له‌ برسا ئه‌مردن!

به‌لام زستانه‌که‌ رۆشیت، ئه‌و خه‌م و خه‌فه‌ته‌یش که‌ تیا‌بوون به‌سه‌ر چوو. چونکه‌ هه‌لمه‌تی (ریچاردی شیردل) گزنگی دا.

له‌پیشا‌خونکاری فەرهنسه‌ هات، له‌ جه‌ژنی به‌هاردایه‌ گه‌یشته‌، له‌ مانگی گولانی

(۱) زمانه‌هرگه‌ی: وه‌رگه‌یر (مترجم).

(نیسان) ۱۹۱۱ دا. فەرەنگەکان بەگۆرانی ئایینییهوه پیتشوازییان کرد. وهک فریشتیهک بوو بئ له ئاسمانهوه بۆیان هاتیته خوارهوه بۆ رزگارکردنیان وا بوو.

ریچارد له کۆری جهنگا

تهنگ پئی هه لچینییه که، تینی سهند. ههروهها بهرەنگاری بوونه کهیش تینی سهند. لای فەرەنگەکان سەرکهوتوو تر بوون.

سەرگهردانی شارەکهیش زۆرتری لئ هات. بهلام دانیشتوانی شاری (عکا)، خوێان راگرت له بهردهم ئەو هه موو سەرگهردانییهدا، به جوانی بهرەنگارییان ئە کرد. سەربازەکانی سەلاحەدینییش ئەو نەدی پێیان ئە کرا، هوروزمیان ئە برده سەر فەرەنگەکان بۆ ئەمەى ته گههه بهدن له پیتشکهوتنیان بۆ گرتنی شارەکه. له یه کئ لهو هوروزمانهدا، کابرایهکی موسولمان منالئیکی ساوای دزی بوو ته مەنى سئ مانگان بوو. که دایکه کهى پئی زانی، وهک شیتی لئ هات، به هه له داوان رووی کرده باره گای موسولمانهکان، ئە گریا و ئە پاراپهوه و ئە یقیزاند بۆ مناله کهى. رینگای بۆ کرایهوه، ده مودهست رووی کرده سەلاحه دین و هاواری بۆ برد. ئەویش به سواری مایینه که یهوه بوو. ژنه که دهستی کرد به گریانیکی تهواو. سەلاحه دین پرسى چیبى به سەر هاتوو، وا، وا ئە کات. به سه رهاته که یان تینگه یاند. سەلاحه دین به زه بییه کی وای پیا هاته وه که ههردوو چاوی پر بوو له فرمیسک. فەرمانی دا، مناله که یان دۆزییه وه، له بازاردا فرۆشرا بوو. مناله که ی لئ وه رگرتنه وه و نرخه که ی دراپه وه به کرایه که. له شوتنی خویدا وهستا و نه رۆیشت، تا مناله که یان هیتنا و داپه وه به دهست دایکی. دایکه که ییش مناله که ی خوێ وه رگرتنه وه و نووساندی به سنگیه وه و له خویشیانا دهستی کرد به گریان. پاشان مه مکی داپه. پاش ئە وه به فەرمانی سەلاحه دین، ژنه که سواری مایینییک کرا و له گه ل مناله که یدا نیراپه وه باره گای فەرەنگه کان.

ئەمه هه مووی رووی ئەدا و، که چی شه پيش هه له گه ردا بوو. موسولمانهکان ناو شاری (عکا) ییش، به هۆی ئەو تهنگ پئی هه لچینییه دورودرێژه وه که هه یچ ئە نجامیکی نه بوو، له و په ری ئەرک و بازار و سەرگهردانییه بوون. بهلام که (ریچارد) ی خونکاری ئینگلیز گه یشته (عکا) له ۸ مانگی خه رمانان (حزیران) دا، ئە نجامی شه ر نزیك بووه وه. (ریچارد) هه ر گه یشته ئەوئ و کۆبوونه وه یه کی تاییه تی خواست له گه ل سەلاحه دیندا، که زۆر شتی بیستبوو له بابەت تازایه تی و گه و ره بییه وه. بهلام سەلاحه دین رئی نه دا به و کۆبوونه وه یه، گوئی: (خونکاران، له سه ر ده ستوو ریک نه بئ، نابئ کۆینه وه. جوانیش نییه

که له کاتی جهنگدا، کۆبوونه وه ی دۆستانه بکهن، هه تا ئەو ده ستوو ره بریار نه دن). پیاوهکانی (ریچارد) دووباره هاتنه وه. ئەمجاره کۆبوونه وه یه ک دیاردی کر له ناوه ند ئەو و (العادل) دا له ناو ئەو کۆرهدا که که وتبووه ناوه ند هه ردوو له شکره که وه. بهلام کۆبوونه وه که، دواخرا. چونکه (ریچارد) نه خوێش کهوت. له گه ل ئەو نه خویشیه یشدا که تووشی (ریچارد) هات، گفتوگۆ نه وه ستا له ناوه ند (العادل) و راسپیترراوانی (ریچارد) دا. ئەوانه له (ریچارد) وه (باز) یان به دیاری ئە هیتنا بۆ سەلاحه دین. سەلاحه دینیش له سه ر خواستی خوێ مریشکی بۆ ئە نارد.

له عی مانگی میوه خوێش (تموز) دا، پیاوهکانی (ریچارد) هاتن، داوای میوه و به فریان ئە کرد. له رۆژی دوا ییدا، سئ راسپیترراو هاتن ده ستیان کرد به گفتوگۆکردن له گه ل (العادل) دا. تا رۆژی دوا ییش گفتوگۆکردن هه ر مایه وه. بهلام مه رچی گا وره کان گران بوو، ریک کهوتن پیتک نه هات.

بهلام لهو کاته دا که گفتوگۆ ئە کرا له ناوه ند هه ردوو لادا، ناشی شه ر له گه ردا بوو، دانیشتوانی شاری (عکا) ته واو ته نگیان پئی هه لچنرا بوو. به ره وه هه ناسه ساردی و ره نجه رۆیی ئە چوون....

میسر تۆلهی خوێ نه کاته وه

دوایی (عکا) خوێ دا به ده سه ته وه. پیاوهکانی هاتنه سه ر ئە وه ی که شاره که بد ریتنه ده ست فەرەنگه کان به هه موو که لویه ل و چه کیکه وه، بئجگه له وه ئیسلا مه کان دوو سه د هه زار دینار به دن به فەرەنگه کان، هه ر به ندییه کی فەرەنگیشیان له لا ما وه به ره ل لایان بکهن. به رامبه ر به وه هه ر که سیك له شاری (عکا) داپه، ئە توانی بئ وه ی بچیته ده ره وه. هیتزه که ی (عکا)، بئ ئە مه ی راوێژ به سه لاحه دین بکات ئەم ریک کهوتنه ی پیتکه ییتنا بوو. که سەلاحه دین به مه ی زانی، ده موده ست ده ستی کرد به خو ئاماده کردن بۆ هوروزمیتی مه ردانه، تا شاری (عکا) رزگار بکات... که چی که ته ماشای کرد، ئەوا ئالاکانی فەرەنگه کان به سه ر شوره کانی شاره که وه ئە شه کینه وه... سەلاحه دین وهک دایکیک که کوره که ی له ده س چوو بیت دلئ به ربوو وه و خوینی لئ ئە تکا...

سەلاحه دین، پاره ی کۆکرده وه ببدا ت به فەرەنگه کان لئیی خواستن که بارمته یه کی باشی بدهنئ، بۆ ئە مه ی که مه رجه کانی ئەوانی به جئ هیتنا، به ندییه کانی (عکا) به ربه دن. بهلام ئەوان گوئیان: (ئەو له سه رته بمانده ری. ئیمه ییش به لئنت ئە ده دینئ که له پاش ئە وه

نویژ و نویژ

لهشکره گه وره که ی فه ره ننگه کان به که ناری ده لیادا ئه رۆیشتن. ته نیا (ریچارد) به سه ربانه وه بوو، سه رکرده یی ئه کردن. چونکه (فلیپ) له وێ نه ما بوو، گه رابووه وه نیشتمانی خۆی. (ریچارد) ئه یویست شاری (عسقلان) بگری، ئنجا (اورشليم) یش بگری و به ئاواته گه وره که ی خۆی بگات. لهشکری سه لاهه دینیش له دووره وه به ته نشتیا رۆیشت. تا گه یشتنه (ارسوف). له ویدا هه ردوو لهشکر له یه کیان دا. موسولمانه کان زۆر ناشیرین شکان. به راکردن خۆیان رزگار کرد. به لām سه لاهه دین نه شکا و هه رای نه کرد. هه ناسه ساردیی و ره نجه رۆیی، به دلێ ئه وی نه ئه ویرا. به هیژتکی که مه وه له جیی خۆی مایه وه و به ره نگاری کرد. پاشان به گورجی پاشماوه ی لهشکره که ی خۆی کۆکرده وه و چوه سه ره فه ره ننگه کان. به لām ئه وان نه یانویست شه ری له گه لدا بکه ن. ریگای خۆیان گرت بۆ (یافا). به لām سه لاهه دین گه رایه وه (الرملة) بۆ ئه مه ی ریگای (قدس) قایم بکات و بیپاریژی. پاشان فه رمانی دا (عسقلان) یان رووخاند، بۆ ئه مه ی فه ره ننگه کان به که لاهه یی بیبینن. ئنجا گوئی: (خوا ئه یزان، هه موو مناله کانم له ده ست بچی پیم خۆشتره له وه ی که به ردی لکم که لاته پروخینم. به لām که خوا هه ز به وه بکات پروخی بۆ چاکه ی موسولمانه کان، بام پروخینری!).

ئهو رۆژه ی (عسقلان) ی جوان رووخینرا، سه لاهه دین له خه فه تا نه خۆش که وت و که وت له جیگادا. به لām که زانی رازنووسه که ی خۆی، (به هائهدین) نه خۆش که وتوه. له سه ره نه خۆشی و خه فه تی خۆیدا، ئهو رۆژه تا ئیوارئ، سئ جاری نارد بۆ لای له ته ندروستی پیرسنه وه! فه ره ننگه کان گه یشتنه (یافا). له ویدا خۆیان هه سانه وه و ده ستیان کرد به میبازی. له (عکا) وه ئهو ژنانه یان بۆ هات که (ریچارد) ریگای نه دابوون بیتن له گه ل لهشکره که یدا. لهشکره که ی له (یافا) دا، جاریکی تریش که وتنه وه ناو به زموره زم و داوین پیسی. (ریچارد) له و داوین پیسی و به زموره زم و به دخوییه یان زۆر دلته نگ ئه بوو. دهستی کرد به قایمکردنی (یافا) و له پیش ده میشیه وه که لاتانی دروست ئه کرد. به لām موسولمانه کان جار جاریک هورژمیان بۆ ئه هینا. جاریکیان ئه وه نده ی نه ما بوو که (شیردل) بگیری و بکه ویتته ده ست موسولمانه کان. ئه گه ره یه کیک له سوارچاکه کانی دلسوژی خۆی وای له موسولمانه کان نه گه یاندا به که ئهو (ریچارد) ه و گرتیان، له بریتی ئهو (ریچارد) ی راسته قینه یان ئه گرت!

***

پیاهه کانت بۆ به ربه دین). به لām سه لاهه دین شه ره زای فروفیل و چاوورای ئه وان بوو، گوئی من پاره تان ناده می تا بارمته نه دن... ئیتر فه ره ننگه کان وه ک درنده که وتنه ناو دانیشتمانی شه ره وه، هه رچی خراپه یه لیانکردن. (ریچاردی شیردل) هه له یه کی وای کرد که هه تا جیهان ئه مینئ، لاپه ره ی میژووی ژیا نی به ره شی ئه هیلایته وه. دوو هه زار و هه وت سه د که سی له موسولمانه کان کوشت، هه ره له و کۆره دا که ئه یویست له گه ل خونکار (العادل) دا گفتوگۆی ناشتی بکات!

به لām سه لاهه دین، هه ره له سه ره نه ژادی و جوامیری خۆی مایه وه، خۆی تییک نه دا... ئهو به ندییه گا وره کانی لای خۆی نه کوشت، بی وه ی ره وانیه کردن بۆ (دمشق)! چه لیپاکانی گا وره کان له شاری (عکا) دا به رز کرانه وه، دهنگی زهنگی کلێسا کانیان به ئاسماندا بلاو بووه وه. هه ره ها قاووقیژ و دهنگه دهنگی سه ربازه سه رکه وتوه کانیان به ئاسماندا بلاو ئالوشوخرۆشی داوین پیسیدا نوقومبوون. له دوورگه کانی دراوسیانه وه، به گه له ئافره ت هاتن، له شی خۆیان ئه فرۆشت، پیاهه کان خۆیان فری دایه گیژاوی میبازی و ئابروو چونه وه!...

دهنگی ئیسلامه تی له شاری (عکا) دا نزم بووه وه. ئهو نزم بوونه وه یه سه د سالی ته وای خایاند. تا خوا ئاسانی کرد بۆ میسر، سه ره له نوئ دهستی گه وره ی خۆی بوه شینیتته وه. چه لیپاییه کان له (المنصورة) دا بشکینئ و تاتاره رووخینه ره کانیان له ناو ببات. خونکاریکی تریشی بۆ به رخصینئ، دیسانه وه ناوی سه لاهه دین بی. ئه م خونکاره پیمان ئه گوت: (الأشرف سه لاهه دین خلیل). له پاش سه د سالی خشت که (عکا) له ژیر دهستی فه ره ننگه کاند مایه وه، ئهو هات و رزگاری کرد له ده ستیان. به وه یش وازی نه هینا، هه رچی شاریک به ده ست فه ره ننگه کانه وه مابووه وه له که ناری ده لیادا، هه مووی داگیرکردنه وه، تا وای لیکردن یه ک چه لیپایی نه هیشته له خاکی ئیسلامدا، هه مووی ده ره پانندن. پاش ئهو (الأشرف) تۆله ی کوزراوه کانی ئیسلامی له گا وره کان کرده وه. که هاته ناو شاری (دمشق) وه لهشکره که ی سه ری چه لیپاییه کانیان کردبوو به نووکی ربه کانیانه وه پیشانی دانیشتمانی شه ره که یان ئه دان!.

(ریچارد) هزی به ناشتی نه کرد. نه ویش له بهر نه وه بوو که داگیرکردنی (قدس) ی به گران نه هاته پیش چاو. ههروهه له شکره که ی خویشی، هه رچه نده زۆربوون، به لام ناکۆک و هه رچیویه رچییه نه هاتنه پیش چاو. له بهر نه وه دهستی کرد به گفتوگۆکردن له گه ل خونکار (العدل) دا. پیشنیازی وا بوو که (العدل) خوشکه که ی (ریچارد) ماره بکات که بیته زنی خونکاری (سجلیا) بوو. (العدل) و خوشکه که ییشی، هه ردووکیان پیکه وه بینه سه رداری (قدس)، ده رگاگانی (قدس) ییش بکه نه وه بوو موسولمانه کان و فه ره نگه کان وه ک یه کتری.

له سه ر قسه ی پروبووچی نه و سه رده مه، زۆر چیروک هه لبه ستراوه له باهت چاوپیکه وتنه کانی (ریچارد) و سه لاهه دین و زۆرانبازییه کانیان و، پینشکه شکردنی خوشکی (ریچارد) وه به سه لاهه دین. به لام راستیه که ی نه وه به، که نه و دوو پاله وانه شوپه سوارانه و، نه و دوو خونکاره گه ورا نه، هه رگیز پیکه وه کۆنه بوونه ته وه. نه و نده هه به (ریچارد) و (العدل) گه لیک جار کۆبوونه ته وه. نه و انیش هه رچه نده کۆنه بوونه وه، نه و هه یان له بهر نه چوو وه که له ناو شه ریکی درنده دان، ده ستیان نه کرد به گفتوگۆی خویش و قسه ی نه سه ته ق. تا وایان لیته ات، له گه ل ته و او بوونی نه و گفتوگۆیانه دا هه ردووکیان بوون به دوو دۆستی خوشه ویست و دل سوژ.

فه ره نگه کان روویان کرده شاری (قدس)، که ئامانجی هه ره گه وریان بوو. به لام موسولمانه کان له هه موو لایه که وه به ره نگاریان نه بوون.

له یه کییک له و به ره نگاری بوونانه دا، (ریچارد)، له ناکاو سه ری هه لپری و له دووره وه چاوی که وت به (قدس). خویشی پیاویکی خواناسی له خوا ترس بوو. بالی دایه به رچاوی خوئی، تا شاری پیروژ نه بینن. ئنجا دهستی کرد به گریان و له خوا پارایه وه گوتی: (خوای گه وره، تکات لی نه که م، شاره پیروژه که ی خوتم پیشان نه دهیت تا له دهست دوزمه کانتی رزگار نه که م!)

به لام (ریچارد) شاری (قدس) ی بوو رزگار نه کرا. له م جار هیش به و لاوه، به رچاوی نه که وته وه. چونکه موسولمانه کان دوزمه نی خوا نه بوون. سه لاهه دینیش له خویشویستی (قدس) و خه مخواردنیا له و که متر نه بوو. نه ویش وه ک نه و نوپژی نه کرد و نه پارایه وه له خوا. چونکه سه ره کرده کانی له شکره که ی له ناو خو باندا ناکۆک بوو بوون. نه و شه وه تا به یانی نه نوست و خه و نه چوو چاوی. هه ر به خه مه وه تلایه وه تا رۆژی هه یینی گزنگی دا. که له مزگه وته که دا نوپژی به یانی نه کرد، فرمیسیکی چاوه کانی خویر خویر نه هاتنه خواره وه سه ر

به رماله که ی. که ئیواره داها ت، به سه لاهه دین راگه یینرا که فه ره نگه کان پاش نه مه ی سواری نه سپه کانیان بوون، گه رانه وه باره گاگانی خو بان بو به یانی نامه یه کی تر هات، تیا پیشان درا بوو که فه ره نگه کان به شکاوییه گه رانه ته وه!

که وایزانی سه لاهه دین به خوئی و سواره کانیه وه چوو، له دووره وه سه یری دوور که وتنه وه یان بکات. به وه دللی موسولمانه کان پر بوو له خویشی. سه لاهه دین، به وه ههستی کرد که خوا پارانه وه که ی گیرا کرد وه!

به رزترین مردن

له هاویندا، گفتوگۆ زۆر کرا، شه ریش زۆر قه و ما. شاری (یافا) ییش کۆری نه و شه رانه بوو!

له لای (یافا) وه، (ریچارد)، به خوئی و چهند شوپه سواریکی توند و به هیزه وه توانی له شکریک له موسولمانه کان بشکینن به م سه رکه وتنه گه وریه ی شه ره کانی ناو رۆژه لاتی خوئی بلند کرده وه. دیسانه وه له لای (یافا) وه موسولمانه کان هوروزمیان برده سه ر (ریچارد). به لام له شه ره که دا سوارچاکیه که ی گه وره و گزنگی پیشان دا. توانی به چهند سواریکه وه هوروزمه که یان بووه ستینن. له م شه ره دا بوو که نه سپه که ی کوزرا. ئنجا به پیتیا نه وه شه ری نه کرد. به رمه که ی و ته و ره دانیمارکییه که یه وه که پیتوه ی به ناوبانگ بوو به راست و چه پا دهستی نه وه شاندا. له ناکاو سواریکی موسولمان به سواری نه سپیکه ی ره سه نه وه تاوی دا بو لای نه و، نه سپه که ی که فی نه سه ند، نه سپیکه ی تریشی له گه ل خویدا رانه کیتشا. به (ریچارد) ی گوت که سه لاهه دین چاوی له خونکار بوو، به پیتوه شه ری نه کرد، بویه نه م دوو نه سپه تیزه وه ی پینشکه ش کرد وه که سواربان بیت. چونکه نه نگ و ناشیرینه که پاله وانیکه ی نازای وه ک نه و به پیتوه شه ری بکات!

(ریچارد) زۆر تر سه ری سوپا له م پیاوه، سه لاهه دین که له لایه که وه له جه نگا بوو له گه لیا، له لایه کیشه وه دۆستایه تی له گه ل نه واندا، هه ردوو نه سپه که ی وه رگرت و دهستی کرده وه به شه ر تا سه رکه وت!

له میسر و موصل و ژوو رووی سو ربه وه په ییتا په ییتا، یارمه تی هات بو له شکری سه لاهه دین. که چی فه ره نسپیه کان (ریچارد) یان به جی هیشت و چوونه وه نیشتمانی خو بان. نه وانه ییش که مابوونه وه وه یان به ردا.

به (ریچارد) راگه یینرا، که برا که ی له ئینگیلته ره دا خه ریکه ته ختی شاهیی لی داگیر

بکات. (ریچارد) نه خوشبیه کی گه وری گرت. له بهر نه وه هیچ چاری بو نه مایه وه، نه وه نه بې که ناشت بیته وه له گه ل سلاحه دیندا.

خونکاری تا لی هاتوو، نارووی میوه ی ساردی کرد. سلاحه دین هه موو روژتیک به ریکویچی میوه ی بو نه نارد: هه رمی و قوځ و به فر، که له پویه شاخه کانه وه بو بان نه هینا!

له ۱۹۲۰/۹/۲ دایمانامه ی (الرملة) مور کرا بو ماوه ی سی سال. به و مه رجی نه و خاکانه ی (ریچارد) گرتویتی له (عکا) وه تا (یافا) به ده دست فهره ننگه کانه وه بمینیتته وه. موسولمانه کانیش ری بدن به فهره ننگه کان که بو سهردان دین، بینه شاری (قدس) وه. عه ره به کان مافیان هه به بچنه خاکی فهره ننگه کانه وه. فهره ننگه کانیش مافیان هه به بچنه خاکی عه ره به کانه وه.

نه و روژه به روژتیک ناوازه نه ژمیتر، هه ردوو لا گه شکه داربوون له خوشیدا. هه ردوو له شکره که تیکه ل به به کتریوون. موسولمانه کان بو فرمانی بازگانی چوون بو (یافا). (قدس) یش ده رگانی خو ی کرده وه بو حاجیه فهره ننگه کان.

له پیش شه ری (حطین) دا، موسولمانه کان بستیک زه ویان نه بوو له روژتاوای (آردن) دا. به لام له پاش په یمانامه ی ناشتی (الرملة) نه و زه ویان هه موویان بوون به هی موسولمانه کان، پارچه کی بچکوله نه بې له سه ر که ناری ده ریا که له (صور) وه ده دست پی نه کات تا (عکا) ... نه م پارچه زه وییه بوو - که میسرییه کان له پاشا سه ندیانه وه - نه نجامی نه و هه موو شه رو شو ری که دوو سه د سال درتزی سه ند و، هه موو نه ورو پای بو کو بو وه و، له پیناوشیا به سه دان هه زار چه لپایی تیا کوژا.

که واته پیوست بوو سلاحه دین به م په یمانامه ی دلنیا بې. به لام نه و به مه دلخوش نه بوو. چونکه هه ر چاوه روانی پی شکه وتن بوو. چاوه روانی نه و روژه بوو که هیچ فهره ننگیک له خاکی نیسلاندا نه هیلیتته وه. دوور نییه که له وه به ولاره تریشی به بیردا هاتبې!...

چونکه (به هانه دین) ی رازنووسی سلاحه دین، هیشتا نه و قسانه ی سلاحه دینی له بیردا مابوو، که له گو ی ده ریا بو ی کردبوو، له کاتیکا که له (عسقلان) وه نه رویشتن بو (عکا) ... زریکه وروژا بوو، شه پوله کانی وه ک شاخ نه یاندا به یه کدا، به هانه دین که چاوی پیان نه که وت ترسی لی نه نیشت له ناکا و سلاحه دین گوتی: (شتیک له دلندا هه به پیستی نه لیم، هه ر کاتی خوا ناسانی کرد و بو م کرا نه م پاشماوه ی که نارانه بگرم.

خاکه کانی له ژیر ده ستمدان، به شیان نه که م، نجا راسپارده ی خو م نه که م بو پاش مردن و هه موو لایه ک نه سپیتم به خوا. پاش نه وه سواری نه م ده ریا به نه بم و روو نه که مه دوورگه کانی و زه وییه کانی پشت که ناره کانی. له و جیگایانه دا گا وره کان راو نه نیم. له کویششیان نامه وه تا هیچ خوانه ناسیک ناهیلتمه وه له سه ر زه میندا مه گه ر بم! . (به هانه دین) یش گوتی: (له سه ر زه میندا که س نییه نه و نه ده ی گه وری خو م ده روون نازا و نیاز گه وری بې له پشتگیری تایینی خوا دا. به لام وا باشته که گه وری که ی خو م له شکر بنیری به نا و ده ریا دا و خویشی وه ک شوریه ک بو نیسلانمه تی و هیزی نیسلانمه تی بمینیتته وه، لیره. چونکه ناشی نه و خو ی بخاته ناو ته نگوچه له مه وه و خو ی له ناو بیات). سلاحه دینیش گوتی: (من راویژ به تو نه که م. چه مردنیک له هه موو مردنیک سه ربلندی زو تر تیا به ؟)

(به هانه دین) یش گوتی: (مردن له رپی خوا دا).

سه لانه دینیش گوتی: (نامانجی هه ره گه وری منیش نه وه به که مردنیک هه ره سه ربلندانه بم).

***

له ناسمانی شامدا، بانگی نوژی به بانی، به خه م و ته میکی قول وه ده نگی دایه وه... له ۱۹۳۰/۳/۴ دایو، که نه و خونکاری هه موو خاکی جیهانی روژه لاتی له ژیر چنگا بوو، له جیگای خویدا راکشا بوو، هه ناسه ی سه ره مرگی نه دا...

(شیخ ابو جعفر) یش له ته نیشتیه وه دانیشتبوو نه م واته پیروزی قورنانی نه خوینده وه: (نه وه خوا یه که، که له و به ولاره خوی تر نییه، ناگاداره له شتی نه پنی و ناشکرا. خویه کی وایه که به زه یی به بنده ی خویدا دیتته وه).

سه لانه دینیش به سه ر لیوه وه گوتی: (راسته). پاشان ده موچاوی گه شایه وه و گیانی پاکی به خوی گه وری سپارد. سلاحه دین که مرد، ته مه نی په نجا و پینج سال بوو، حه قده کوپ و کچیکی هه بوو. به لام هه رچییه کی هه بوو له سامانی جیهان له رپی خوا و چاکه دا به ختی کردبوو. له پاش مردنه کی ده رکه وت، که هه رچییه کی به جی هیشتبوو بریتی بوو له چل و حه وت دره م زیو و تو زقالتیک زپ. ئیتر نه خانووی له پاش به جیما بوو، نه زه ی، نه کیلگه و نه باخات!

***

له پيش مردنه كه يشيا دوو ناره زووی هه بوو:

یه کهم بچی بۆ (حه ج) بۆ شاری (مکه) که پیغه مبهه محمه دی (دروودی خوی له سهه ر بێ) تبا له دایک بووه. چونکه سه لاهه دین، هه رچیسه کی کرد، هه ر بۆ بلا و کردنه وه ی نامه ی نهو بوو، له گه ل به رز کردنه وه ی پایه ی نهو ئایینه دا که بۆ نهو هاتبووه خواری. لهو سه لاهه دا بوو که مرد، ناره زووی (حه ج) کردنه که یه جگار تینی سه ند. وسته شیشی پروات بۆ (حه ج). به لام دهست نه په رزان و دهست ته نگه ی په کی (حه ج) کردنه که یانی خست. چونکه نه وه نده ی نه بوو، که بتوانی وه ک یه کیکی وه ک خۆی (حه ج) ی پیوه بکات و له (حجاز) دا بیبه شیتته وه به سه ر هه ژاراندا. (حه ج) که ره کان چوونه (حه ج) و گه رانه وه. نه ویش چوو به پیریا نه وه. دانیشته وانی شاری (دمشق) یش هه موو لهو رۆژه دا چوونه ده ره وه... بۆ نه مه ی بۆ دوامین جار چاویان پیتی بکه وئ!

ناره زووه که ی دووه میشی نه وه بوو که بگه ریتته وه بۆ میسر، تیا بمیتیتته وه و کاروباری هه لسه ورتی و نه و ی چاکه یه بۆی بکات. تا ما بوو، نه یتوانی نهو ناره زووه ی به جی به یتنی! ئایا ناتوانی میسر، له پاش مردنی، نهو ناره زووه ی به جی به یتنی؟ گۆزه که ی له دمشقه وه بگۆرتیتته وه بۆ که لاتنی (قاهیره)، هه ر لهو کاته یشدا، میسریبه کان نامه نه مره که ی نهو زیندوو بکه نه وه، ئاماچه پیرۆزه که یشیان به یتنه دی:

(که میسر بیته گه وره ی هه مووان. بیته فه رمانه واییه کی پیکه اتوو له میسر و سودان. سویند خواری له گه ل فه رمانه واییه کانیه عه ره بدا بکات و بشبیتته پیتشه وای ئیسه لاهه کان!).

پراپه وه

۱۹۶۵/۱/۱۲

زانستی ره‌گهز

جوانی ئافرهت

ته‌اووترین لیکۆلینه‌وه‌ی میژووویییه له جوانی ئافره‌تدا، که ههر له سه‌ره‌تای میژوووه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات تا ئیمڕۆ

نوسه‌ری لويس ستانلی

شاره‌زای لیکۆلینه‌وه‌ی هونه‌ری و، پيشانده‌ری راستی

ئهم نوسراوه

خوینده‌واری خوشه‌ويست!

له ساڵی ۱۹۵۸دا نوسراویکم پيشکەش کردیت، که ناوی (ئافره‌تی کورد) بوو. له هه‌موو رووبه‌که‌وه باسی ئافره‌تی کوردم بۆ کردبوویت، که هه‌ندیک له بابته‌کانی (جوانی ئافره‌تی کورد) و (به‌رگ و پۆشه‌نی ئافره‌تی کورد) و (دلداري و ژن و مي‌ردی ناو ئافره‌تی کورد) بوون. له‌به‌رئوه‌ به‌پیتووستم زانی ئاگادارت بکه‌م، تا ته‌گه‌ر و بیستت به‌راوردیک بکه‌یت له ناوه‌ند (ئافره‌تانی جیهان) و (ئافره‌تی کورد)دا، ته‌ماشای ئه‌و نوسراوه‌م بکه‌یت. چونکه له‌م نوسراوه‌دا که ناوی (جوانی ئافره‌ت)ه‌ و، ئیمڕۆ پيشکەشی ده‌که‌م، داخه‌که‌م هه‌یج شتیک له‌ بابته‌ ئافره‌تی کورده‌وه نه‌نوسراوه‌!

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌يشدا، ئه‌مه له‌ نرخي ئه‌م نوسراوه‌ که‌م ناکاته‌وه، که هی نوسه‌ری به‌ناوبانگ (لويس ستانلی)یه، که پسپۆزه له لیکۆلینه‌وه‌ی هونه‌ری و ده‌رخستنی راستی دا و، ئه‌م نوسراوه‌یشی به‌ته‌اووترین لیکۆلینه‌وه‌ی میژووویی داده‌نری له (جوانی ئافره‌ت)؛ ههر له سه‌ره‌تای میژوووه‌وه تا ئیمڕۆ. ئه‌وه‌نده هه‌یه، ته‌نیا له ئافره‌تانی چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیار بکراوی ئه‌وروپا و رۆژه‌ه‌لات دواوه، نه‌ک ئافره‌تانی هه‌موو جیهان. هه‌روه‌ها رووی خراپی ئافره‌تانی ئه‌وروپای زۆرتر ده‌رخستوه له رووه چاکه‌کانیان.

جا بۆ ئه‌وه‌ی بیروباوه‌رت ده‌رباره‌ی ئافره‌تانی رۆژئاوا له سنووری راستی و دادپه‌روه‌ری ده‌رنه‌چیت، به‌پیتووستم زانی که ئاگادارت بکه‌م، که نوسراوی (مادام کووری)^(۱) بخوینیته‌وه، که نوسه‌ره‌که‌ی (دانالی)یه و، (پروژه‌ی خوینده‌واری کورد) بۆ ئاکاده

کردوویت. چونکه (مادام کووری) ئه‌و ژنه‌یه‌که له کووری (زانست) و (خه‌باتی پیرۆز)دا، له پیناو (یاریده‌دانی مرۆقاییه‌تی) و (لابردنی ئازاری نه‌خۆشان) و (چاکه‌په‌روه‌ری)دا خۆی به‌کوشت دا. مادام کووری به‌ژبانه‌که‌ی خۆی، نه‌ک ههر له‌وه‌په‌ری (جوانی ئافره‌ت)دا پيشان دا به‌لکو جوانی و رازاوه‌یی ژبانی به‌هه‌موو ئافره‌تانی جیهان به‌خشی.

هه‌روه‌ها به‌پیتووستم زانی که ئاگادارت بکه‌م، نوسراوی (سۆسان ئه‌نتۆنی)^(۱) بخوینیته‌وه که هه‌ی (هه‌نری) و (دانا تۆماس)ه‌ و، (پروژه‌ی خوینده‌واری کورد) بۆی ئاماده‌ کردوویت. چونکه له ژبانی ئه‌و ئافره‌ته‌ ده‌دووی که نه‌یویست شوو بکات و، به‌ره‌نگاری کۆمه‌لایه‌تییش بوو، ههر له‌به‌رئوه‌ی که که‌کانه‌ی ره‌گه‌زی خۆی له ده‌ست زۆرداری پیاوان رزگار بکات!... ئه‌میش ژبانی خۆی، نمونه‌یه‌کی تری (جوانی ئافره‌تی) پيشان دا، له جیهاندا، که تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره (ماف) و (سه‌ربه‌ستی)ی بۆ ده‌ستخستن. ئه‌مه‌نده و پیتووسته ئه‌وه‌یش بلیم که له‌م نوسراوه‌ تازه‌یه‌دا، (جوانی ئافره‌ت)، له‌و جووله‌یه‌^(۲) نه‌دواوه که له پاش جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م له ئه‌لمانیا دا ده‌رکه‌وت و ته‌شه‌نه‌ی کرد بۆ هه‌موو لایه‌کی جیهان: که «وه‌رز کردن له‌ناو سروشتدا، به‌پرووتییه‌وه، له‌ناو بای پاک و، له‌به‌ر تیشکی رۆژ و، له‌ناو ئاوی خاوتندا له‌گه‌ڵ خواردنی خوارده‌مه‌نی سروشتی، چاکترین هۆن بۆ جوانی له‌ش و هۆش و دل و ده‌روون، یاخود بۆ جوانی ژبان». خودا یاری له‌ ده‌رفه‌تیکێ تردا چه‌ند نوسراویکی تریشت پيشکەش ده‌که‌م که له‌م رووه‌وه نوسراونه‌ته‌وه و گۆرپومنه‌ته سه‌ر زمانی کوردی، بۆ ئه‌مه‌ی له‌م رووه‌یشه‌وه رۆشنییه‌کی تری پيشکەش بکه‌م.

ئیتیر ئه‌مه‌نده و به‌خودات ده‌سپیرم بۆ خویندنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانی ئه‌م نوسراوه‌ ته‌ر و تازه و ناوازه‌یه، (جوانی ئافره‌ت)، که هیوادارم که‌لک و خویشییه‌کی زۆری لێ وه‌ریگری.

شاکر فه‌تاح

«خاوه‌نی پروژه‌ی خوینده‌واری کورد»

سلیمانی - ۱۹۶۶/۴/۴

(۱) هه‌نری و دانا تۆماس: سوسان ئه‌نتۆنی؛ گۆرینی شاکر فه‌تاح، له زنجیره‌ی ره‌گه‌زبازی، ژ (۱) ساڵی ۱۹۷۰، چاپخانه‌ی کامه‌رانی، سلیمانی.

(۲) جووله: بزاف و بزوتن و لیته‌دا به‌مه‌به‌ستی: راپه‌ربین (نهضة) دیت.

(۱) دانالی: مادام کووری؛ گۆرینی شاکر فه‌تاح، له زنجیره‌ی نیشتمانپه‌روه‌ران، ژ (۴) ساڵی ۱۹۶۸، چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی.

جوانى مىسرى: جوانىيەكى داپۇشراوۋە ھۆش پەيى پى نابات

جوانى ئافرەت، ۋەك مىسرىيەكان پەيىيان پى دەبرد، لە چەند ھەزار سالىك لە پىش لە داىكبونى مەسىحدا، لەو ھەدا دەردەكەوئى كە بەجوانترىن ناوازەى ھونەرمەندانە دەژمىردى لە جىھاندا. لە پەيكەرى كەللەى «نەفەرتىتى» دا دەردەكەوئى كە شاھزىتىكى خاوەن رووى بەسام بوو، كە تەماشاكردنىكى پى لە راز و نەيىبى لە چاوەكانىدا دياربوو... رەنگە ناو كەيشى لە ھەموو ناوتىك باشتر بوئى گونجايى، كە واتاكەى ئەمەى: «وا ئافرەتە جوانەكە ھات»! لە راستىدا «نەفەرتىتى» لە ھەموو روويەكەو ھەلى گرتوو كە بىي بەژنى «ئەخناتون»، كە شۆرشگىپرى يەكەمى ناو خاكى مىسرى بوو، كە ھەر ئەوئىش بوو خوداكانى پىشوى مىسرى لادروو، لە جىگاي ئەوان پەرسىتى رۆژى دامەزاندوو كە بەخشندەى ژيان بوو، كە ھەر ئەوئىش بوو (تل العمارنە)ى كروو بەشارىك بو گولزار و بىر و جوانى!

دور نىيە كە «ئەخناتون» ىش بەم جۆرە رووى كرىبىتە جوانى، ھۆيەكەى بوونى «نەفەرتىتى» خۆى بووبى كە ئەو نىبازە ناوازانەى پى بەخشىبى. ئەوئىش ھەر لە دەستى ھونەرمەندىكى بلىمەت ھاتوو كە ئەم جۆرە ھىلانە ھەلېكۆلى لە ناوئەند پىلوى خوارووى چاوى دا و دەمى دا، كە بەكەنارى روومەتەكانىدا ھاتبە خوارو ھە بۆ سەر لىو ھەر پىرە قوچاوەكانى!... پەيكەرەكە ئەوئەندە دلگىر و رازاوەيە ھەرەكە لە گۆشتىكى گەرموگور و نەرمونۆل دروست كرايى وايە، ھەر دەلىبى زىندوو و لە ژيان دايە!...

ھەر ئافرەتېكىش لەو سەردەمەى ئىمەدا بى، پى بەدل ھەز لە تەماشاكردنى ئەو چاوە كەشەنە دەكات، لەگەل ئەو لووتە نووك بارىكەدا و، ئەو لى و لىو ھەر گول خونچەيەدا و، ئەو روو شىرىنەدا كە پىرەتى لە دلناسكىيەكى لە ئەندازە بەدەر!

جا ئەگەر بگەرىيىنەو پاشەو بۆ نىك سالى (۴۵۰۰)ى پىش زايىن، وئىنەيەكى تى ئافرەتى مىسرى دەبىنەن كە لەسەر بەرد ھەلگەندراو ھەوئىش «نەفەرتە» يكى ترە، كە لەناو خىزانى چوارەمدا ژباو. لە دەموچاويدا رووكەشكى دەولەمەندانە (بۆرجوازى)ى رووداو دەردەكەوئى. لە دەموچاويدا ئارەزووى رەگەزى ديارە. ھەرەھا ئەوئىش پىو دەردەكەوئى، كە بەجوانىيەكەى خۆيەو دەنازى، كە بەژيانىكى پى كامەرانىيەو ھاھتوو، كە ئەو ژيانەيشى بەلاو ھەوئىش... لىوكانىشى خروپىن، تۆبلى ئەستورىشەن. كەوانەى (كىو پىد) ىش بەئاشكرا بەسەر لىچىو ديارە... لووتەكەى راستە. قژەكەيشى دەستكردە. دەستەكانىشى بەلگەن بۆ ئەوئى كە بۆ رازاندنەوئىيان خەمىكى زۆر خوراو!...

ئافرەتە جوانەكانى مىسرى ھەموو جۆرە ھونەرىكى ئاراشيان زانىو

مىژووى مىسرىش لە سەردەمەكانى كۆنىدا پى لە بەلگە كە ئافرەتى مىسرى پەيى بەنرخى جوانى پىشاندانى خۆى بردوو. بۆيەك قژى سەرى خۆى رەنگ كروو. چاوەكانى خۆى رىشتوو. بۆنى خۆشى بەكارھىناو. لە شىوئەيەكى زۆر دروست و تەواوئىشدا ھونەرى خۆ جوانكردن و خۆ رازاندنەوئى بەكارھىناو. لە راستىشدا ھونەرى ئەژاد لە گۆى رووبارى «نىل» ھەلقوولاو. ھونەرىش ھەر بىرىيە لەوئى كە ئەوئى ھەيە جوان بىرى و پىزىرتىتەو ئافرەتى مىسرىش ھەموو ھۆيەكى ئەم رۆژانەى بەكارھىناو لە جوانكردن و ئاراشى كروئى خۆيدا. خۆشى رايھىناو بەسەماكردن بەساز و ئاوازو، كە زۆرتر لە بزوتنەوئىكانى ھەرزىشانەى كروو. لە بەرئەو ھەلشيان نەرمونۆلى لىھاتوو. لەسەر گەلا (بوردى)يەكانى مىسرى، لە بابەت ژنەكەى (تۆتەمسى يەكەم) ھەو و نووسراو: «ئەمەندە جوان بوو، ۋەك گەوھەر دەردەوشايەو ئەو ژورەيش كە تىيدا دەنوئى، ۋەك گەنجىنەيەكى پىر گەوھەر و ابوو... كۆشكەكەيشى بەپرونى رەش و ئەبەنووس و تەختەى بۆنخۆش رازىنابوو. تەختى نوئىتەكەيشى لە شىوئى شىردا بوو. پىخەفەكەيشى پىروو لەو بۆنە خۆشانەى لە خاكى (نىط) ھەو دەھىنران».

(ئەمىل رايخ) ىش كە بەشارەزايەكى مىژووى فىرەوئەكان دادەنرى، گوتوويەتى: «پۆشەنى ئافرەتەكان لە سەردەمى فەرمانروايىيە كۆنەكانى مىسردا بىرى بوو لە سىپالىك كە دەپىچرايو ھەمەلاو بەولاكانى كەلەكەى ئافرەتەكەدا پاش ئەو لە سەردەمى فەرمانروايىيە ناوئەراستدا سىپالىكى تىشيان تىو دەپىچا، لە سەردەمى فەرمانروايىيە تازەيشدا مەمكەكانى خۆيان دادەپۆشى...»

(ئەرمان) و (ماسبىرۆ) ىش ئەو سىپالە و پىشان دەدەن كە ساكار بوو ھىچ چرچولۆچىكى تى نەخراو، تەنگ و تەسكىش بوو، توندوتۆل چەسپوئە لەشيان، ھەموو لايەكى لەشيانىشى بەرجەستە دەريەرانوو. لە خوار مەكەيشەو شۆر پۆتەو بۆ خوارى تا گەشىتۆتە كەلئەموسى ئافرەتەكان. لە پىتالىكى تەنكى وائىش دروستكراو كە لەژىرەو لەشى دەرخستوو! لەم جۆرە پۆشەنىشدا ھىچ جىوازىيەك نەبوو لە ناوئەند خانىكى پايەلند و كارەكەرىكدا، ياخود لە ناوئەند دايك و كچىكدا!...

ئافرەتى مىسرىش ھەر لە سەردەمەكانى كۆنەو بەيەخىيان داو بە گەوھەرەكان و بەردە بەنرخەكان و چەكى ژنانە... پىشەسازەكانىش لەو ھەدا زۆر ھونەرىيان پىشان داو كە گەلېك شىوئى گوارە و گەردانە و بازن و خرخالىيان داھىناو... بابەتى نەخشكارىشيان

دۆزبوه تەو. بەردە بەنرخەکانیان بەتوولی زێترین پازاندۆتەو. لە گۆری «توتو» یشدا که ژنی «ئانی» ی نووسەر بوو، هەندێک لەلویەل و بابەتی ئارایش دۆزراوە تەو، وەک چەند ئاوینە بەک که لە کانزای زەرد دروست کراون، چەند شانە بەک لە ددان فیل، چەند قژ هەلبەستتیک، هەندێک داوودەمانی خۆ ئارایشکردن، لە گەل کل «کوزماتیک» دا، و کلچیکۆکیش بۆ برژانک رشتن... لە هەمووی سەرتریش ئەو بەک که وێنە خافمیکیان دۆزبوه تەو لە قژە دەستکردەکانی خۆیدا لولە بەکەکی بچووکی داناو کونیکەکی بچووکی تێدا بوو که لەوێو بۆنی خۆش هاتۆتە ناو قژەکانیەو، لێی نەو هەستاو تەو.

ئافەر تە میسیریەکانی سەر دەمی کۆنیش ئەو کالوانەیان بە کارهیناوە که قژی دەستکردیان پێو نووساندوو. هەر وەها رازی ئەو بەشیان دۆزبوه تەو که رەنگی قژ چۆن دەپاریزی، که تووکی سەر وەرین چۆن چارە دەکرێ، که ئەو گەندە مووانەیش لە روومەتدا و لەناو پێچوپەناکانی لەشدا پەیدا دەبن چۆن لە گەشەکردن دەخرین!.

جوانی ئافەر تەکانی گریک

«شیشیرۆن» دەلی: «زیوکیس» ی هونەر مەند بۆیە کا توانی ئەو وێنە ناوازیە ی (هیلینی ترواده) دروست بکات، چونکە پێنج کچی بانگ کردە لای خۆی، لە هەر بەکەیان جوانترین ئەندامی وێنە کیشا. بەلەکانی هی کچیکیان بوو، شانەکانی هی کچیکی تریان بوو، لووتەکە ی هی سیتیە میان بوو. هەر وەها بەم رەنگە ی کرد تا توانی جوانییەکی نمونە یی وێنە بکیشی. دوور نییە که هونەر مەندە یۆنانییە که ئەم بیرە ی میسیریەکانی کۆن وەرگریتی ئەو ئەندە هە یە که چەند دەستوورێکی دۆزبیه وە بۆ ریکوپیکی لەشی ئافەر تە بۆ وێنە: درێژی لەش دەکاتە حەوت ئەو ئەندە و نیوی درێژی کەلە.

درێژی پێش دەکاتە شەشەکی درێژی بەلا بەکەلەو. ئەمەیش بەتەواوەتی دەرکەوت که ئەم جۆرە ئەندازانە لە گەل زۆر پەیکەر و وێنەکانی سەر دەمی فیرعە و نەکاندا ریک دەکەون! ئافەر تە یۆنانییە هەر لە سەر دەمەکانی هەرە کۆنەو بەیەخی داو بەقژی سەری خۆی: بۆنی خۆشی لێ دەدا، یان شۆریشی دەکرده و بەسەر پشتی سەر و لاجانگەکانیدا، یاخود هەلێ دەپێچا و دەیکرد بەگۆلە بەک لە پشتی سەریدا، لە سەر دەمی (پریکلێس) یشدا، ئافەر تە یۆنانی بەجۆرە سابونیک سەری خۆی دەشت که رەنگەکە ی کال دەکرده و. پاشان بەرۆنی بزن دەیسووه وە که تیکەلێ دەکرد بەخۆلەمیشی داری گەندەل و گۆلە زەر دەکان، ئنجا قژەکانی بەخشان دەکرد بەسەر شانەکانی خۆیدا، تا وشک ببه وە.

جوانی رووی ئافەر تە یۆنانیشی وابوو: که لووت لە گەل ناوچەواندا راست بوەستیتەو، بێ ئەمە ی لەلای برۆکانەو بەشکیتەو. باشترین وێنەیش بۆ ئەم جوانییە لە رووی «فینۆس میلو» دا دەر دەکەوی، که لە ناوازیە گاهی (لوو قەر) دایە لە شاری (پاریس) دا، لەم وێنەیدا کەر تەکانی دەموچاوی ئاشکرا و دەرکەوتوون. گەردنەکە ی بەرزە و بەهێزە. شانەکان لە گەل بەکدا ریکوپیکن، لە ئەندازە دان. مەمکەکان خروپرن، که ئەمەیش لە پەیکەری «فینۆس کالیسیج» یاخود «ئەفرۆدیت» دا دەر دەکەوی. (هۆمبەرۆس) ییش لەناو چیرۆکی (ئۆدیسسا) دا ئەمە ی گوتوو: که ئافەر تە یۆنانی بەتەنگ ئەو وە یە، که هەرچی پەلە و نیشانە بەک بەلەشیەو پەیدا دەبی لێی بکاتەو. لەشی خۆشی بەرۆن و بەبۆنی خۆشەو دەسووه و تا نەرمی و نۆلەییەکە ی بپاریزی. هەر وەها خۆشی بەگەردانە و ملوانکە ی زێر و گەوهەر انەو دەپازاندەو، تا جوانی سەرسنگی خۆی دەریخت. هەر وەها لەو هیشەو دوور نەبوو که ئاوینە بەکار بهیتنی و لێوکانی خۆشی سوور بکات.

بەرۆوتییەو دەو هستی تا دادگەرەکان پێ لە داوین پاکیی بنین

ئافەر تە یۆنانیش بە جوانی لەشی خۆیەو دەنازی. ئەو شەرمی لەو هیش نەدەکرد که ئەو جوانییە پیشانی هەمووان بدات! لە چیرۆکی «ئەلیاده» دا نووسراو: که (مینیلۆس) ئەو ئەندە ی نەما بوو «هیلین» بکوژی لەسەر داوین پیسی. بەلام که «هیلین» سنگی خۆی بۆ رووتکرد، دەستی (مینیلۆس) بەشیرەکەو سست بوو!.

دوور نییە تۆش چیرۆکی (بیرین) ی روو بازاریت بیستتی، که بەو وە بەدناو کرابوو: لاوکانی شاری «ئەتینا» ی تووشی داوین پیسی کردبوو. پاشان خستیانە بەردەم دادگا... کاتێ پستیوانەکە یشی هەستی بەو کرد که دادگەرەکان خەریکن بریاری سزادانی بەسەردا بدەن، کراسی ئافەر تەکە ی درێ و، ئافەر تەکە بەرووتی دەرکەوت! . که دادگەرەکان ئەو جوانی لەشەیان چاوپێکەوت، دەستیان سست بوو، و گەشەدار بوون. پاش ئەو بریاری داوین پاکییان دا. بیانوو بەشیان ئەو بوو که هەر ئافەر تیک لەشیک و جوان و ریکوپیکی هەبی، هەرگیز ئەو ی لێ ناو هشتیتەو که ئەم جۆرە گوناھانە بکات، که ئەو ی پێ بەدناو کراو! . نەتەو هیش هەموویان دەیاندی لە ئاھەنگەکانی جەژنی «پۆزیدۆن» دا خۆی بەجاریک رووت دەکرده و، خۆشی فری دەدایە ناو ئەو بۆ ئەمە ی مەلە بکات... جا ئەم چاوەندازە بوو که ئەو ی خستە دلێ «بیلز» ی هونەر مەندەو، پەیکەر ناوازیەکی خۆی دروست بکات و ناوی بنی: «ئەفرۆدیت لەناو زرتو هەلدی»!...

کۆمه لایه تیبی ئافره تیش له ناو گربکییه کاندای ده بوو به دوو به شه وه: (ژنه کان)، ئه مانه له ناو مالدای ده پارێزران، خۆیان ده رنه خست بۆ هه موو که سیک بۆ خزم و که سوکاری خۆیان و میترده که یان نه بێ (ئافره ته روو بازاریه کان)، ئه مانه ییش له هه موو لایه کدا خۆیان ده رده خست. زۆریه ی ئه و ئافره تانه ییش که له سه ده کانی چوارهم و پینجه می پیش زاینیدا بوون و میتزوو ناوی بردوون، له م چینه ن. یه کیک له وانه بوو و وێهوان «ساقو» یه، که دلداریی خۆی ته رخان کردبوو بۆ کچه کانی ره گه زی خۆی. بروایشی وابوو که ئه م جوهره په یوه ندییه له وانه نییه که بچرچر... «دلداریی رووت» ییشی به چهند هۆنراوه یه ک پیشان دابوو، که پرپوون له سۆزی ئه قین (عشق) و، دلداریه کی پر گروگله. باوه ریشی وابوو که ئه قین و خۆشه ویستی له چاره ی هه موو ئافره تیک نووسراوه. به لام که س به وه ی نه زانیوه که ئه م ئافره ته دلای به پیاوێکدا چووبی. له راستیدا دلای به جوانی کچانی ره گه زی خۆیدا ده چوو له گه ل و وێه و هۆنراوه!... یۆنانیه کانی کۆنیش هه موو خه و و ئاوتیکیان که وتبووه ژیر چنگی راستیی په رستیه هه موو کۆرپکی ژیان گرتبوونه وه. جا ئافره تانی یۆنانیه ییش که ئه مه نده بایه خیابان ده دا به جوانی له شیان و ده رخشتنی به شه جوانه کانی له شیان، له ئه نجامی کارتی کردنی ئه و راستیی په رستیه وه بوو!...

ئافره تی رۆمانی له ناوه ند داوین پاکی و داوین پسیدا

له سه ره تای سه رده می فه رمانه روایی رۆمادا، ئافره ت به بوو که سه ماکه ره یه ک داده نرا، پیاو له ناو مالدای پیتی راده بوارد. ده سه لاتی باوکیش به سه ر کچه که ییدا یه جگار زۆر بوو. هه ره ها ژن و کچه که ییشی وه ک کاره که ر و که نیزه کیک ته ماشا ده کران. له گه ل ئه مه ییشدا رۆماییه کان نرخیان به ژنه کانی خۆیان ده دا. له پیش جوانیدا نرخیان به داوین پاکییان ده دا. له میتزووه که شیاندا زۆر چیرۆکی وه ک «لۆکریشیا» ی ژنی «تارکینیۆس کۆلاتنیۆس» ده خوتینه وه. جاریکیان بووه ده مه قالی له ناوه ند ئه م شازاده یه و کوره کانی خونکاردا. چونکه هه ر که سه یان به وه وه شانازی ده کرد که ژنه که ی داوین پاکه. دوایی له سه ره ئه وه ریکه وتن که هه موویان به دزییه وه چا و بپه نه هه لسان و دانیشتنی ژنه کانی خۆیان، تابزانن چۆن په وشت ده کهن. دوایی بۆیان ده رکه وت که ژنه کانی کوره کانی خونکار گوئیان نه ده دایه داوین پاکی. کاتیکیش به دزییه وه سه یریک «لۆکریشیا» یان کرد، بۆیان ده رکه وت که له به رده م خه ره که که ی خۆی دابوو، له ناو کاره که ر و که نیزه که کانی خۆیدا. کورپکی خونکاریش هه بوو، ناوی «سیکتس» بوو. ئه مه ی زۆر پێ ناخۆش بوو که ژنیک

ئه مه نده داوین پاک بێ! رۆژی دوایی به دزییه وه خۆی هاویشته ناو پێخه فه که یه وه. به زۆر داوینی «لۆکریشیا» ی پیس کرد. ئه مییش میترده که ی و باوکی خۆی له م که ینه و به ینه یه ئاگادار کرد. کاریکیی وایشی کرد که هه ر دوو کیان سویند بخۆن، تا تۆله ی نه که نه وه له و کوری خونکاره واز نه هین. پاش ئه وه ژنه که خۆی کوشت. ئه مه ییش بوو به هۆی ئه وه ی نه ته وه ده ستی کرد به شۆرش و خونکاریشی له سه ر ته خت لا برد!

(پلوتارخ) ییش ده لێ: هه ر ئافره تی داوین پیسی بکر دایه به زیندویتی ده نیژرا. له ناو ئاهه نگیکی وایشدا ده نیژرا که نه ته وه چاوی لیتی بێ و له ژیر سه ره ریشته یی که شیشه کانیشدا بێ!

کاتی که جه نگی «پۆنی» ییش به رپابوو، له سه ده ی سیه می پیش زاینیدا، ئه نجامی به وه گه یشت که چهند سه ره به سته ییه کی تازه ده ست ئافره ت بکه وی. ئافره تیش ده ستی کرد به وه که هه ست به جوانی ره گه زی خۆی بکات. که چی له پیشدا فه رمانه روایی به رنه نگاریی ئه وه ی ده کرد که ئافره ت جلوه رگی ره نگا وره نگ و گه ش له به ر بکات، یاخود خۆی به گه وه ره و چه کی گرانه هاوه برا زینیه وه، یان له ناو گالیسکه یه کی وادا ببینرێ که ئه سپ رای بکیشی له ناوچه یه کی وادا که نزیکه ی هه شت هه زار گه زیک (فرسه خیک) زۆر تر له شاره وه دوور بێ!... به لام ئافره ته کانی (رۆما) له م یاسایه راستبوونه وه. ئیتر له وساکه یشه وه ده ستیان کرد به به کاره یینانی سوورا و سپیا و، ره نگ و، داووده رمانی ددان پاک کردنه وه و، کل و کلتوور و ره نگی برۆ. ته نانه ت وای لیته ات (رۆما) ئه مه نده بۆنی خۆش و گه وه ره و به ردی به نرخی له رۆژه لاته وه ده هینا، که نرخیان ده گه یشته چهند کلورپیک دراوی زێر!

ئافره ته کان سه له کانیان به ژماره ی میترده کانیان پێوانه ده کرد

وێه وانه کانییش ده ستیان کرد به توانج و پلار تیگرتنی ئه م باوانه ی که داها تبوون و ئافره ته ده وله مه نده کانی «رۆما» هۆگریان بوو بوون. له یه کیک له و چامانه دا که هه لبه سترابوون ئه مه نووسرابوو:

«هه موو مانگی جاریک ده موچاوی خۆی تازه ده کاته وه. جار له سه ر جار ییش رووی خۆی به پیو سواغ ده دات... ئه گه ر میترده که ییشی ماچه که ی ئیوارانی کرد، هه ر پۆن به ر لیوه کانی ده که وی ماچی بکات، که له ناو جه ویدا هه لئه نگوتن...»!

ئافره تی رۆماییش زۆر به ته نگ قژی سه ره وه بوو. خه نه ی تی ده گرت. ئه وه ییشی له بییر

ئافرىدە تىگە و لە شاھەنشا ھەلدە گە پىتەو ھ

جا لەم جوۆرە ناوچە يەدا كە پر بوو لە كارەساتى ئابروو چوون و شوورە يى، جىتى سەر سوپمان نەبوو كە لە ناو پەنجاو پىنج شاھەنشا دا كە فەرماندارىيان كرد بە سەر شاھەنشا يىتى رۆمادا، بىست و ھەشت كەسيان لە ناكاو كوژرا بن، سى شاھەنشا يان خۆيان كوشتىتى!...

ھۆى ھەرە گەورەى ئەم كەتنانەيش ئەو ھەبوو كە ناپاكيى ژن و مېتردى پروى دەدا لە ناوئەند شاھەنشا يە كان و ژنە كانياندا. ژنە كان و ئافرەتە دۆستە كان بەر يەرە كان يىيان دە كرد لە كوشتنى شاھەنشا يە كاندا. شاھەنشا يە كان يىش پەنايان دە بر دە بەر كوشتن بۆ ئەمەى لە دەست ژنە كانى خۆيان و ئافرەتە دۆستە كانى خۆيان پرگارىيان بىتى!

داوین پىسى و بەدخووبى بوو بوو ڤەوشتى زۆر يەى ئافرەتە رۆمىيە كان بەلام خۆنواندن و خۆش رابواردن دوو ھۆى بنچىنە يى بوون بۆ ئەو ئافرەتە، كە ئەوئەندە رىسوا بىن، چونكە ئافرەتە كان خوويان دابوو جوان كردنى خۆيان. دواى ئەو ھەيش خوويان دابوو پىتەكە شكردى ئەو جوانىيە يان بۆ ئەو كەسانەى دلىان پىياندا دەچوو!. ئەمەيش ئەو نەگە يىتى كە ڤەوشت و خووى چاك بەكەسەو ھەمابوو!. «پلوتارخ» واى گىت ڤاوتەو كە «سابىنوس»ى شۆر شگىر، كاتى كە دەستى دا يە ھەلمە تەردن بۆ سەر فەرمانرە وايىي شاھەنشا «فاسپازيان» تا سەرئەنگرىتى بكات، كە زانى گە لە كۆمە كىكەى سەرى نەگرتوو، خۆى شار دەو ھە. پىاو يىكى ناردە كن ژنە كەى خۆى، پىتى بلى، خۆى دەرمان خوارد كر دوو و مردوو كاتى ژنە كەى ئەو ھەى لى بىست، ئەمەندە دل سۆز بوو بۆ مېتر دەكەى خۆى، لە ھۆش خۆى چوو. تا چەند رۆژ يىكىش نانى پى نەخورا، وايشى لىتەتسو ھەناسەى بەگران پى دەدرا، خەفەت و نازارى لە ناوچوونى مېتر دەكەى بەو دەردەى بردبوو!.

كە مېتر دەكەيشى بەو ھەى زانى، ترسا لەو ھەى ژنە كەى لە داخاندان بىر، يە كىكى ناردە لای ئامۆژگارى بى بكات كە ھەر لەسەر شىن و زارى خۆى بىننەتەو ھە تاكو چاوى پىتى دەكەوتەو ھە پاش ئەو ھە گەيشتەو ھە بە يەكترى و چاوشىيان بە يەكتر كەوتەو ھە. پىتەكەو ھە دەستىيان كر دوو بەژىن، لە زىندان يىكى ژىر زەویدا، كە كەس بە كە يەو بە يەنەى نەدە زانىن. تا دواى دوو مندالى پىتەكەو لى بوو... ئەوسا كە بە كە يەو بە يەنەى ئافرەتە كە زانرا. شاھەنشا يىش فەرمانى دا: بەتەور يىك كەللەى بىر پىن، ئافرەتە كەيش بەروو خۆش يىيە كەو ھە خۆى خستە بەردەم ئەو چارەنووسە و، بەشاھەنشاى گوت: «ژيان لە ناو تارىكىيى زىنداندا، بۆ من

نەدەچوو كە شىشى گەرم كراو بەكار بىتى بۆ چىن چىن كردنى قژەكانى و، جوان كردنى ناوچەوانى بەئەگرىجە كانى. مەمكە كانىشى سەر كلاوى زىرى بۆ دروست كر دبوون، پىتى دادەپۆشىن. ئەمەيش خووبەك بوو ھەر ئافرەتەى رۆمىيى گرتىوو. بىجگە لەمەيش، ھەر چەند لە خۆشتن دەبوو ھە، لەشى خۆى بەرۆنى بۆنخۆش و گولاو دەسوو ھەو ھە دەھەنوو. ئاردى برنجىشى بەكار دەھىنا بۆ شار دەو ھەى چرچ و لۆچە كانى دەموچاوى. «بوايا»ى ژنى (نېرۆن) يىش جوۆرە ھەو بىر يىكى تايبە تىيى بۆ خۆى داھىنا بوو، چرچ و لۆچى دەموچاوى خۆى پى لادە برد. ھەو بىرە كەى بەشېرى ماكەر دەشتىلا!...

جلوبەر گە كانىشىيان ساكار و تەنگ و تەسك بوون. ئابرووى ئافرەتە يان دە برد چونكە لەشى ئافرەتە يان نەدە شار دەو ھە، داوین پاكيىشىيان نەدە پاراست ئافرەتە كە كە بەرگى دەپۆشى نەيدەتوانى بلىت روت نىم! (ھۆراس) يىش واى پىشاندانداو كە دەتوانى بەچاوى پىداخشان دىك لە شوپتە جوانە كانى لەشى تى بگەيت! لە دوو سەدەكەى دواى ژيانى سەردەمى كۆمارىدا، لە فەرمانرە وايىي رۆمادا، كە تن و ئابروو چوون و گرۆزىيە كى ڤەگە زىازى و پرويان دا، كە ئافرەتەى رۆمىيى تەواو سووكى و رسوا يى پىو ڤىار بوو!. ڤەنگە ھۆى گەورەى ڤەوشت تىكچوونى رۆمىيە كان ئەو ھەبوو، كە ڤەيو ھەندىيە كانى ژن و مېتردى تا ئەندازە يەكە گەورە شىرازە يان پىچرا بوو... فەرمانرە وايىي رۆمىيى ھىچ ھەنگا و يىكى نەدە ھاو يىشت بۆ چارە كردنى ئەو بارە. (سىنيكا)ى تىگە يىشتوو يىش دەربارەى ئەم پىشوى و ئازا ھە گوتوتىتى: «خانە كان سالە كانىيان بە پىتى ژمارەى سەرۆكى فەرمانرە وايىيە كان نەدە ژماردە. بە پىتى ژمارەى مېتر دە كانى خۆيان دە يان ژماردن!...»

مېتر و و يىش كە لە بابەت «مەسالىنا»ى شاژنەو ھە دەو، كە نەو ھە «ئوكتافىا» و خوشكى «ئوگوست»ى شاھەنشا بوو، دەلئ: «كچىك بوو لە تەمەنى گولدا بوو. ئەو كاتە بوو، كە گويزرا يەو ھە بۆ «كلودىوس»ى شاھەنشا. بەلام لەگەل ئەو ھەيشدا كە تەمەنىكى بچوو كى ھەبوو، سروشتىكى ئاگرىنى پىشان دەدا. تەنانەت ئەو ھەيش بەگران دىتە ژماردن كە چەند داوى ناو ھەتەو ھە تەلەكە بازىي بى ئابرووانەى كر دوو ھە، بۆ ئەمەى ئالۆشى ڤەگە زىازى خۆى دا بىر كىنەتەو ھە و، دلئ پر لە ئاگرى خۆى بسرەو يىتى، كە ھەرگىز نەدە سەر ھەت! وايشان دەگىر ايرايەو كە ھەتا شەو بەسەر دەچوو، دەستى دەكر دە مىلى بىست و پىنج دۆست و دلدار!...

خۆشتره له وهی چاره‌ی بۆ ببینم، له سه‌ر ئەم ته‌خته دا‌بنیشیت!».

جا ئا لێره‌دا ئا‌فره‌تی رۆ‌مایی به‌جێ ده‌هێلین، که داوین پاکبی تیکه‌ڵ به‌داوین پیسی کردبوو، چا‌وبرستی و ئالۆش و خ‌رۆشی ره‌گه‌زیازی‌شی تیکه‌ڵ به‌گیانپاکی و ش‌وونه‌کردن کردبوو، به‌لام له‌ناو ئەو هه‌موو کرده‌وه و کارانه‌یدا، هه‌ر خ‌وشه‌و‌یستی جوانی زالبوو بوو به‌سه‌ریدا!...

ئا‌فره‌تی سک‌پر له‌ سه‌رده‌هه‌کانی نا‌وه‌را‌ستا به‌نموونه‌ی جوانی دا‌نراوه

له‌ چه‌رخه‌کانی نا‌وه‌را‌ستا، پیاوان با‌وه‌ریان به‌وه هینا که جوانی رابه‌ره بۆ کامه‌رانی. له‌به‌رئ‌وه نه‌رخیان به‌ئا‌فره‌ت ده‌دا. له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا که ئەندازه‌کانی جوانی، جو‌ی جو‌ی بوون، به‌لام به‌گشتیی ئەوه به‌جوانی دا‌ده‌نرا: که ئا‌فره‌ت ق‌ژ زه‌ردبێ، ق‌ژیشی ش‌ۆر بوو‌یت‌ه‌وه بۆ خ‌واره‌وه، پارچه‌ زێ‌رکی‌شی پت‌وه به‌سترا‌بێ. پیستی ئا‌فره‌ته‌که‌یش گه‌ش و روون بێ، ره‌نگی گ‌وله‌با‌خیکی سوور با‌و‌یشی پت‌وه دیار‌بێ... رووی ئا‌فره‌ته‌که‌ درێژک‌ۆله‌ بێ. نا‌وچه‌وانی پان بێ و به‌رزیش بێ چا‌وه‌کانی ش‌بن بن. ده‌م‌یکی بچ‌ووکی پت‌وه‌بێ. دا‌نه‌کانی نار‌تیک و ناشیرین نه‌بن. لێ‌وه‌کانیشی سووربن، خ‌روپ‌ر بن. له‌ چه‌نا‌گه‌یشیدا چال‌بیه‌که هه‌بێ. چه‌نا‌گه‌ی بچ‌ووکی بێ. گه‌ردنی وه‌ک بلوور و اب‌ێ. گ‌وێچ‌که‌کانی بچ‌ووکی بن، به‌ژن و بال‌ای ر‌تیک بێ، بال‌ه‌کانی توند‌وت‌ۆڵ بن، شان‌ه‌کانی ر‌تیک بن. مه‌مه‌که‌کانی خ‌روپ‌ر و توند‌وت‌ۆڵ بن. ده‌سته‌کانی نه‌رم‌وت‌ۆڵ بن، لنگه‌کانی در‌یژ بن، پت‌به‌کانیشی بچ‌ووکی بن.

ئا‌فره‌ته‌کانی چه‌رخه‌کانی نا‌وه‌را‌ست، به‌ته‌نگ پاراستنی جوانی و نا‌وبانگی خ‌ۆپانه‌وه بوون. له‌به‌رئ‌وه ژن و م‌یتردی له‌ ته‌مه‌نیکی زوودا پ‌تیک ده‌هینرا. ته‌نانه‌ت زۆر جاری وا هه‌بوو، بووک و زاوا ده‌کرانه‌ په‌رده‌وه، که‌چی ه‌یشتا ته‌مه‌نیان نه‌گه‌یشت‌ب‌وهه سیانزه‌ سالان!... که‌چی له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا له‌م سه‌رده‌مانه‌دا هی وایش هه‌بوو که ئاره‌زووی رووت بوونه‌وه‌ی ده‌کرد!... ر‌پتی ئا‌فره‌ته‌کان درابوو له‌ناو گه‌رما‌وه گ‌شت‌بیه‌کاندا به‌رووتی خ‌ۆپان بشۆن. کچه‌کانیش ر‌پیان ده‌دا به‌میوانه‌کانی خ‌ۆپان بینه‌ ناو ژووری نووستنیانه‌وه، که به‌رووتی له‌ناو پ‌ت‌خه‌فه‌کانی‌اندا بوون! جار‌ت‌کیان خاتوو (دی لیل دا‌یتی)، فه‌رمانی دا به‌هه‌ر س‌ی سه‌د که‌نیزه‌که‌کانی خ‌ۆی، که به‌له‌شی رووته‌وه سه‌ما بکه‌ن له‌به‌رده‌م پیاوه‌ د‌ۆسته‌کانی خ‌ۆیدا، به‌و هیوا‌یه‌ی که بیاندات به‌شوو!... مند‌البوونی زۆڵ به‌جو‌رت‌یکی وا بلابوو‌بووه‌وه که به‌کرده‌وه‌یه‌کی ئاسایی دا‌ده‌نرا!... ئا‌فره‌تانیش به‌چه‌ش‌نی پیاو و له‌گه‌ڵ

پیاویشدا هه‌موو جو‌ره‌ کار و فرمان‌ت‌کیان ده‌بینی. ته‌نانه‌ت زۆر ئا‌فره‌ت‌یش وه‌ک پیاو بوونه‌ سه‌رباز و چوونه‌ ناو جه‌نگی چه‌لی‌پاییه‌که‌نه‌وه. زۆریه‌ی ئا‌فره‌ته‌ ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لا‌ت‌داره‌کانیش له‌ ئا‌هه‌نگه‌کانی راو و نیچ‌یردا ها‌وبه‌ش‌ییان ده‌کرد. له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا پیاوان مافیان هه‌بوو تا ئەندازه‌یه‌کی په‌سه‌ند له‌ ژنه‌کانی خ‌ۆیان بدن، که‌چی که‌ م‌یترده‌که‌ی له‌ ما‌ڵ نه‌بوا‌یه‌ ژنه‌که‌ ده‌بووه‌ گه‌وره‌ی ما‌ڵ و، خ‌یزان و هه‌موو کار‌وبار‌ت‌کی ده‌خسته‌ ژێر ده‌ستی خ‌ۆیه‌وه!

(ها‌فلۆک ئە‌لیس)یش ده‌لێ: «که‌م‌یک پ‌ت‌ش سه‌رده‌می رابه‌رین، جوانی نموونه‌ له‌ ئه‌وروپای با‌کووردا له‌ ئا‌فره‌تی سک‌پر‌دا خ‌ۆی پ‌یشان ده‌دا، که‌ سکی ئا‌فره‌ته‌که‌ به‌رز بوو‌یت‌ه‌وه، سه‌ریشی به‌پ‌شتدا شک‌اب‌یت‌ه‌وه. ئا‌فره‌ته‌ سک‌پر‌ه‌کانیش و‌ینه‌گره‌کانیان بانگ ده‌کرده‌ لای خ‌ۆیان، که‌ له‌و ش‌یت‌وه‌یدا و‌ینه‌یان ب‌ک‌یشن!... نا‌وازه‌گا‌هه‌کانیش پ‌رن له‌م جو‌ره‌ و‌یتانه‌!».

ئا‌فره‌تی ئ‌ینگ‌لیز هه‌ر له‌ بو‌وکه‌ شو‌وشه‌یان ده‌کرد

کات‌ی که‌ خ‌وت‌نده‌وار‌ب‌یش ده‌ستی کرد به‌بلا‌بوونه‌وه‌ له‌ ئه‌وروپادا گه‌لیک گ‌یر‌وگ‌رت‌ی ل‌ی په‌یدا‌بوو. چونکه‌ ت‌یکه‌ل‌بوونی هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌که‌ بووه‌ ه‌وی ئە‌وه‌ی د‌ل‌داری پ‌ر س‌ۆز و ک‌له‌په‌دار له‌و ر‌ۆژانه‌دا په‌یدا‌ب‌ێ. له‌ چ‌یرۆکی «ه‌یل‌وینر و ئە‌بیلار»یشدا که‌ له‌لایه‌ن (پۆل سان ف‌یک‌ت‌ۆر)‌وه دا‌نراوه، و‌ینه‌یه‌کی ئە‌وه د‌ل‌داری‌به‌مان چا‌و پ‌ێ ده‌که‌وی، که‌ ئە‌ویش له‌ روودا‌وی نا‌وجه‌که‌ی خ‌ۆیه‌وه وه‌ری گ‌رت‌وه... ئە‌م چ‌یرۆکه‌ ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه بۆ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی دا‌نزه‌هه‌م... له‌گه‌ڵ ئە‌مه‌یشدا په‌یدا‌بوونی ئە‌م جو‌ره‌ د‌ل‌داری‌به‌، به‌ره‌ستی بلا‌بوونه‌وه‌ی داوین پیسی نه‌ده‌کرد. له‌ راست‌یدا گ‌یر‌وگ‌رت‌ه‌کانی د‌ل‌داری م‌یشکی پیاوانیان به‌خ‌ۆپانه‌وه خه‌ریک کرد‌بوو. به‌لام زۆریه‌ی کاته‌کان، چاره‌سه‌ر‌کردنی گ‌یر‌وگ‌رت‌ه‌کان له‌لایه‌ن ئا‌فره‌تانه‌وه ئە‌د‌ۆزانه‌وه... گه‌لیک «دا‌د‌گه‌ی د‌ل‌داری»یش دامه‌ز‌ر‌ینرا‌بوون، ئا‌فره‌تان سه‌ره‌ر‌شت‌ییان ده‌کردن. پ‌یره‌و‌بیه‌کی‌ش‌یان بۆ دا‌نا‌بوو، سی و یه‌ک یاسای له‌نا‌ودا بوو. هه‌موویان کۆمه‌ل‌ایه‌ت‌ییان به‌ره‌و ت‌یک‌چ‌وون ده‌برد، هانه‌یان ده‌دا بۆ خ‌ۆ نه‌به‌ستنه‌وه به‌ئه‌ندازه‌کانی ژن و م‌یتر‌د‌بیه‌وه، به‌جو‌ره‌ی که‌ ئ‌یمه‌ ئ‌یم‌رۆ ت‌ییان ده‌گه‌ین... له‌ راست‌یدا ئە‌وه یاسایانه‌ به‌ئا‌ش‌کرا هانه‌ی ژن و پیاویان ده‌دا بۆ داوین پیسی!...

(شو‌سه‌ر‌ای بو‌ت‌ر‌یش ئا‌فره‌تی ئ‌ینگ‌لیزی ئە‌وسا‌که‌ی وا پ‌یشان‌دا‌وه که‌ بار‌یک و کورت بووه. هه‌ر له‌ «بو‌وکه‌ شو‌وشه‌» ی‌کرد‌وهه. کراس‌ت‌یکی سپ‌یی له‌به‌ر کرد‌وه و، پ‌شت‌ت‌ین‌ت‌یکی

قایشییشی بهستۆته پشتی، پریاسکه کهی خۆی پیتوه هه‌لۆاسیوه. له سه‌رده‌مه‌کانی ناوه‌راستی‌شدا نمۆنه‌ی جوانی ئافره‌ت بریتی بووه له‌وه‌ی: که قژه‌کانی زێڕین بووبن، چاوه‌کانی شین و پر له زه‌رده‌خه‌نه بووبن، ده‌موچاویشی ئه‌مه‌نده جوان بووبی که دلێ کیش کردبێ، لێوه‌کانی سوور بووبن، ددانه‌کانی ورد و سپی بووبن، مه‌مه‌که‌کانی‌ش خروپر بووبن، وه‌ک گوێز به‌رز بووبه‌وه به‌سنگیه‌وه، که‌مه‌ریشی باریک بووبی که بتوانیت به‌هه‌ردوو ده‌سته‌کانت باوه‌شی پێدا بکه‌یت، نه‌ک به‌باله‌کانت!... له‌وه سه‌رده‌مه‌شدا باوی ئه‌وه داهاتوه که مل پێچ بکرتته‌ مل و، قزیش به‌چنگالی زێڕین برازینرتته‌وه هۆنینه‌وه‌ی تووکی سه‌ریش پیتویستی به‌سه‌دان ده‌رزی هه‌بووه، تا شپۆه‌که‌ی خۆی بپاریزی، جا له‌به‌ر ئه‌وه له سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌مدا هونه‌ر تیکه‌ڵ به‌پیشه‌سازی ده‌رزیه‌کان بووه. ده‌رزیه‌کان به‌گه‌وه‌هر و به‌ردی به‌نرخ ده‌رازینرانه‌وه. کچی (ئه‌دواردی سه‌په‌م)، خونکاری ئینگلته‌ره له شه‌وی بووکینیدا، دوانزه هه‌زار ده‌رزی له رازاندنه‌وه‌ی خۆیدا به‌کارهێناوه!

له ته‌نگ کردنه‌وه‌ی که‌مه‌ری کراسه‌کاندا ره‌نجیکی زۆر ده‌دا، هونه‌رمه‌ندییه‌کی زۆریش ده‌نوێترا له رازاندنه‌وه‌ی دا به‌به‌رده به‌نرخه‌کان، ئه‌مه له سه‌ده‌ی پانزه‌هه‌مدا بوو. ئافره‌ت به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه بوو که ئه‌ملا و ئه‌ولاکانی سمته‌ی قه‌له‌و بنوێتن. له‌به‌رئه‌وه کۆمه‌لیک کراسی، به‌سه‌ریه‌که‌وه، له‌به‌ر ده‌کرد، به‌جۆریکی وا که کراسی هه‌ره سه‌روویان له دوا‌ی ئافره‌ته‌که‌وه بخشی به‌سه‌ر زه‌ویدا، یه‌کیکی وینه‌گریش که وینه‌ی نیشانه‌ی ده‌کیشا، ئه‌مه‌ی به‌هه‌ل زانی: ئه‌م داوینه درێژه‌ی وا پیشان دا‌بوو که «شه‌یتان» به‌کاری ده‌هێنێ بۆ ریتی هاتوچۆکردن!...

ئافره‌ت له ناوه‌ند جوانی و زانستدا له سه‌رده‌می راپه‌ریندا

له‌ناو وینه و په‌یکه‌ره‌کانی‌شدا که هونه‌رمه‌نده‌کانی سه‌رده‌می راپه‌رین به‌ره‌مه‌یان ده‌هێنان، ئافره‌ت به‌ساردی و سری و بیده‌نگ و سه‌نگیه‌که‌وه ده‌رده‌که‌وی. ئه‌وه‌نده هه‌بوو سه‌ریه‌ستی گوتن و کارکردن، که له نیشانه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه دادنه‌ران، پایه‌یه‌کی وه‌ک هی پیاوی به‌ئافره‌ت به‌خشی. شاری (قینیس)یش هه‌ر له سه‌رده‌مه‌کانی ناوه‌راسته‌وه بوو‌بووه ناوچه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که بۆ به‌زموره‌زم و خۆش رابواردن ده‌گه‌ران. له‌ناو کۆلانه‌کانیدا یانزه هه‌زار ئافره‌تی روو بازاری هه‌بوو. کلیساکانیش هه‌ر له ده‌مه و رۆژئاوه ده‌رگا‌کانی خۆیان داده‌خست. له ترسی ئه‌وه‌ی بۆ مه‌به‌سی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند به‌کاریان به‌هێن!... کچه ده‌وله‌مه‌نده‌کانیش له‌ناو زرپی خۆش رابواردندا گێژیان ده‌خوارد،

به‌خۆیان و ده‌س و پیتوه‌نده‌کانیان هه‌وه ده‌سوورانه‌وه، بۆ ئه‌وه ده‌گه‌ران که هۆیه‌کی به‌زموره‌زم و خۆش رابواردنیان بۆ بدۆزنه‌وه. هه‌موو کچی‌کیش به‌ئاواته‌وه بوو قزێ زه‌ردی هه‌بێ... کچه‌کان چه‌ند کاتیکی دووردرێژیان راده‌بوارد به‌دانیشته‌وه، قژه‌کانی خۆیان ده‌دایه به‌ر تیشکی رۆژ، که به‌ده‌رمانیکی دروستکراو له هه‌نگوین و نۆشاته‌ر و گوگردی ره‌ش، ره‌نگیان کردبوون. ئه‌ویش هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی که ره‌نگی قژه‌کانیان زه‌رد ده‌ربچێ!...

ژنی سه‌رداری شاری (قینیس)یش، ئاهه‌نگه‌کانی به‌م جۆره ده‌کرده‌وه، که خۆی له‌ناو ئاوێکی تیکه‌ڵ به‌پۆنی خۆشی نر‌خداردا ده‌شت!...

ره‌وشتی ئه‌م سه‌رده‌مه‌یش و ابوو که ئافره‌ته‌کان له ئه‌ندازه به‌ده‌ر خۆیان به‌گه‌وه‌هه‌ره‌کان ده‌رازاند هه‌وه. تا گه‌یشته ئه‌ندازه‌یه‌کی وه‌ها که (په‌تریاک گوستینیانی) بریاری ده‌رکرد که خۆ رازاندنه‌وه‌ی وه‌ها پێچه‌وانه‌ی به‌نده‌کانی ئایینی عیسیایه. به‌لام ئافره‌ته‌کان ئه‌مه‌نده له‌م بریاره بۆله‌بۆلیان کرد له‌به‌رده‌م «پاپا» دا، (په‌تریاک) ناچاربوو وازی له بریاره‌که‌ی خۆی هینا و کیشایه‌وه. ئه‌وه‌مه‌یش و ابوو، هیشتا چه‌ند کاتیکی به‌سه‌ر له دایکبوونی کچه‌که‌دا نه‌ده‌رۆیشت، ده‌زگی‌رانییه‌که‌ی له کورێک دا ئاشکرا ده‌کرا. هه‌روه‌ها زۆربه‌ی ژن ومی‌ردیه‌کانیش له ته‌مه‌نی دوانزه سالاندا جێبه‌جی ده‌بوون!. یه‌کیکی له نیشانه‌کانی تری ئه‌م سه‌رده‌مه‌یش ئه‌وه بوو که کچه بچکۆله‌کان ئاره‌زووی خۆینده‌وارییان ده‌کرد. وه‌ک ده‌لێن «لاری جین جرای» نووسراوی «کۆماری ئه‌فلاتون»ی له ته‌مه‌نی سیانزه سالاندا خۆینده‌وه. «کاترین سفورزا»یش کارگه‌یه‌کی تایبه‌تی خۆی هه‌بوو، لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی تیدا ده‌کرد: «ئۆلیمپیا موارتا»یش له ته‌مه‌نی چوارده سالیدا زمانه‌کانی (گریکی) و (لاتینی) فێر ده‌بوو!...

سه‌ری زمانیش به‌شی خۆی هه‌بوو له جوانیدا

جوانی له سه‌رده‌می راپه‌ریندا، له‌سه‌ر و شپۆه و به‌ژن و بالایی شازنی «ناپۆلی» دا ده‌رده‌که‌وت، ئافره‌تیکی بالا ناوونجی بوو، له‌شی ره‌پ و راست بوو، ته‌نکه بوو، نه‌قه‌له‌و بوو، نه ئیسک ده‌رکه‌وتوو... ره‌نگی پیتستی سپیه‌کی به‌ره‌و سوور بوو، قزێکی زێڕینی درێژی پیتوه‌بوو، دوو گوێچکه‌ی بچووکیشی پیتوه‌بوو، که له‌گه‌ڵ ده‌مه بچکۆله ناسکه‌که‌یدا رێک ده‌که‌وتن... برۆکانیشی هه‌ر له مانگی یه‌ک شه‌وه‌یان ده‌کرد، ره‌نگی‌کی قاوه‌یی کالیان هه‌بوو... چاوه شینه‌کانیشی له ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان گه‌شتر بوون... لووته راسته‌که‌یشی رووی ده‌کرد به‌دوو به‌شی ریکۆپیتکه‌وه... ددانه‌کانیشی بچووک بوون، له

پهنگدا وهك ددانی فیلی بریسکه دار و ابون. لیوه خروپره کانیسی نه و ندهی نه مابوو که ههنگوینیان لی بیته دهرهوه، که دهکرانهوه ده میکی تهسک ده بییرا، که وهك گول بونی خوشی په خشان ده کرد، که هه رگیز زه رده خه نه شی لی نه ده وه ستایه وه. خو دهنگه که یشی وهك دهنگی پهری و ابوو. له ناو چه ناگه یشیدا «نیشانه ی جوانی» دهره که وت. ده موچاویسی به ره خری ده چوو. گه رد نیکیش نه و ده موچاوه ی هه لگرتبوو، که خروپر و نه رمونول بوو به نازیکه وه راست بوو بووه وه له ناو هه ردوو شان ه کانییدا، سنگه که یشی هیچ نیسکیکی پیوه نه ده بییرا، دوو مه مکیشی پیوه دیار بوو که هه ردوو کیان خروپر بوون و، هه ریه که یش رووی کرد بووه لایه ک! دهسته کانیسی به ره کانیان^(۱) نه مه نده سپی بوون هه ر له ددانی فیلیان ده کرد. پشته کانیسیان وهك به فر سپی ده چوو نه وه. دریتزاییشیان نه و ندهی دریتزایی ده موچاوی ده بوو. پانیی شان ه کانیسی پیوسته له گه ل نه نده مانه کانی تری له شه دا ریک بکه وئ. هه روه ها له گه ل نه و پییا نه یشدا ریک بکه ون که مام ناوه ندین و په نجه کانیان ریکو پیکن!

یه کیک له نو سه ره کانیسی نمونه ی گشتی جوانی نه م سه رده مه ی وا پیشان داوه: گوتوویه تی: ده بی قز زه رد بی، ناوچه وان به رزی، برۆکان له پهنگدا تال بن، چاوه کانیسی له پهنگی قاوه ی تاریکدا بن!... به لای نه و یشه وه و ابوو که سه ری زمان نابی گرنج گرنج بی، یان چوار گۆشه بی، پیوسته هیلکه بی و خری!...

هونه رمه نده کانی سه رده مه ی راپه رینیش بایه خیان داوه به م جوړه پهنگ و شیوه و نه ندرانه. وینه کان و په یکه ره کانیان خانمه کانی چینی به رزیان پیشان ده دا به وه دا که ده موچاوه کانیان گرژ و دهسته کانیسیان له گولیان ده کرد. نه و خانمانه زور به تهنگ نه وه وه بوون که جوانیسه هه ست بزوینه ره که ی خو یان دهره خه ن، له گه ل نه مه یشدا له و وینه و په یکه ره اندها جوان دنویتن، گه وره بی خو پیچانه وه و شیرینیان دیاره!...

ئه لیزابیث-ی شان به ناوی پیاز خو ی بونخوش دهکات

هه ر سه ده یه کیش نه وه ی بۆ هه ل بکه وئ که له به شی یه که مه ی سه ده ی (ئه لیزابیث) دا له نینگلته ردها رووی دا، له باریدا هه یه که له میژوودا جیگایه ک بۆ خو ی داگیر بکات. له و ماویه دا نافرته ته کان بابه تی گفوتوگۆی رۆژانه بوون. که چی له گه ل نه وه یشدا، به تاییه تی له خاکی نه و روپادا، سه روشپوه یان سه ر دینه پیش چاومان. که شیشه نافرته ته کان که به ناو

(۱) یان: له پی دهسته کانیسی...

کۆلانه کانی شاری «پاریس» دا ده گه ران، دهرمانی بونخوشیان ده دا له قزی سه ره لوول کراوه کانیان، گۆره و بی پهنگ سووری ته نکیان له پی ده کرد، که له ژیره وه گۆشته که یان دیار بوو. گۆره و بیه کان تا ژورر نه ژنویان هه لده چوون، نه و نده ی هه وت په نجه لیوا ره کانیان به نه خش و نیگار رازینر ابون نه وه. پیلا وه کانیسیان یان سووربوون یان بنه وشه بی. به رسنگی کراسه کانیسیان به زه رکفت نه خشینر ابوو. جلویه رگه کانیسیان، هه ر که سه، جوژیک بوون، له «ساتان» دروست ده کران، یان له ناو ریشم، یا خود له قه یفه ی نه خش کراو به زپری یا خود زیو. پیسه سازه کانیسی له نه خش و نیگار کردنیاندا هونه ریان ده نواند. جا که شیشه نافرته ته کان به م جوړه خو یان رازاند بیته وه، ده بی نافرته ته روو باز راییه کان چو ن خو یان رازاند بیته وه میژوویش و امان بۆ ده گیتز پته وه که راسپیر دراوی (قینیسیا) له کۆشکی شاهه نشایی نینگلیزدا، ناوونیشانی شان «ئه لیزابیث» ی وا بۆ هه لداوین: که نافرته تیکی نیسک سووک بووه، به لام به جوان دانه نراوه. له ش و هوشیسی ناوازه و رازاوه بوون، ته روبر بووه. له شکی توندو تولبشی پیوه بوو، دهسته کانیسی جوان بوون. بیجگه له مانه یش هه مووی زمانی یونایی کون و ئیتالیایی به ته واوی زانیوه. زیره کی و تیگه یشتنی گه یه ته پویه ی، هه ر به وه یشدا هیز و هه رته ی ره وشتی خو ی نواند، که به رامبه ر گومانه کان و تهنگوچه له مه کان خو ی راده گرت. قزی سه ریشی له پهنگی لمدا بوو. خویشی وا راهینا بوو که سپیاو و سووراوی زور به کار ده هینا. ته نانه ت نه وانه ی که له سه رده مه ی نه ودا ژیاون، وایان گیتراوه ته وه که له ساله کانی دوایی ته مه نیدا نه مه نده سووراو و سپیاوی له رووی خو ی ده دا، نه ستوورایی نه و دهرمانانه ده گه یشته نیو گری. نه م دهرمانانه یش له ده موچاویه وه هه تا گه ردن و سنگیشی داگیر ده کرد! جا له و ده مه یشدا که به نزیک سالی ۱۶۰۰ ده که وت، باویک داهاتبوو له ناو نینگلته رده دا، نافرته تان جوانی سنگی خو یان دهرده خست، بۆ نه مه ی نه وه بکه ن به به لگه که هیشتا کچن. جا شان (ئه لیزابیث)، خو ی بوو که نه م باوه ی داهینا، دوا ی نه و نافرته ته شوونه کردووه کانی ناو کۆشکی شاهه نشایش هه ر له سه ر نه و باوه دهریشتن!...

شان ته لیزابیث، هه روه ها هوگری بونه خو شه گرانبه ها کانیسی بوو بوو. ملوانکه یه کی وایشی ده کرده ملی خو ی که هه ر ده نکه ی بونیکی تایبه تی لی ده هات. ده ست کیشه کانیسی، ته نانه ت پیلا وه کانی و پالتوکه یشی بونی خوشیان لیوه ده هات. نه و بونه خو شان یش که به لای نه وه وه په سه ند بوون بریتی بوون له میسک و گولاوی ناوی پیاز و شه کر، که هه ریه که یان به نه ندرانه یه ک تیگه لی یه کتر کرا بوون!...

هه‌رچیی ئافره‌تی ئاساییش بوون، ماله‌کانی خوڤان به‌جی ده‌هیشته‌ی بۆ ئهمه‌ی جوانی و رازاوه‌یی خوڤان له‌ناو شه‌قامه‌کاندا پیشانی که‌سانی تر بدن. جا له‌م ده‌مه‌دا ملیوانه‌ پانه‌ لۆچداره‌کان په‌یدا بوون و بلا بوونوه، که به‌نارده‌ برنج ده‌قیان پی ده‌گیرا، هه‌روه‌ها ئه‌و کراسانه‌یش په‌یدا بوون، که به‌چیلکه‌ ئیسکی ماسی، پاشان به‌ته‌لی کانزای دروستکراو ده‌قیان پی ده‌گیرا!... خانمه‌کانیش له‌ژێر ئه‌و کراسه‌وه‌ جوژه‌ کراسیکی تریان له‌به‌ر ده‌کرد که له‌شی توندوتۆڵ ده‌کردنه‌وه‌ و سنگی ده‌گوشین. ته‌نانه‌ت وایان لیها‌تبوو، هه‌موویان له‌یه‌کتر ده‌چوون، هه‌روه‌ک بووکه‌ شووشه‌ وایبوون!... له‌سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌میشدا پاژنه‌ی پیتاوه‌کانی ئافره‌ته‌کان بۆ یه‌که‌م جار له‌ مپژوودا، به‌رزکرانه‌وه‌. ئنجا ئه‌و پاژنه‌یه‌ بوو به‌باو که داری گه‌نه‌گه‌نه‌ی تیه‌وه‌ ده‌پیتچرا، که ته‌نانه‌ت له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌یشدا هه‌ر باوه‌!... له‌ راستیدا ئافره‌ت له‌ سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌مدا کاتیکی خو‌شی به‌سه‌ر ده‌برد... بایه‌خی ده‌دا به‌به‌رگ و پۆشه‌نپی خو‌ی، به‌ره‌نگاوه‌رنگ کردنیان، هه‌رچی کاروباریکی ماله‌که‌یشی هه‌بوو، به‌ره‌للای ده‌کردن بۆ ده‌س و پیتوه‌ند... له‌و کاته‌دا خو‌ی و ده‌سته‌ خوشکه‌کانی له‌ناو ده‌رگا‌کاندا داده‌نیشان سه‌یری ریتوارانیان ده‌کرد و، ریتوارانیان سه‌یری ئه‌وانیان ده‌کرد. یاخود هه‌ر به‌ناو کۆلانه‌کاندا ده‌گه‌ران، به‌مه‌به‌سی سوورانه‌وه‌، یان سواری ئه‌سپ ده‌بوون، یان سه‌ریان له‌ ده‌سته‌ خوشکه‌کانی خوڤان ده‌دا. یاخود ده‌چونه‌ ناو ئاهه‌نگه‌کان و شیوه‌نه‌کانه‌وه‌!...

له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئافره‌ته‌کان تاکاتیش ده‌گه‌یشته‌ به‌ده‌ی به‌یانی له‌ خه‌و هه‌ل نه‌ده‌ستان. پاش ئه‌وه‌ نزیکه‌ی دوو سێ کاتیان به‌وه‌وه‌ راده‌بوارد تا خوڤان پۆشته‌ ده‌کرده‌وه‌. ئنجا ده‌چوون به‌لای خواردنه‌که‌یانه‌وه‌. جا پاش ئهمه‌ی تیروپر باه‌تانی خواردن و خواردنه‌ویان ده‌خوارد و ده‌خوارده‌وه‌ ده‌ستیان ده‌کرده‌وه‌ به‌گه‌رانه‌کانی خوڤان، بۆ هه‌ر کۆتیه‌ک ده‌چوون خه‌ریکی زۆر بلتییی خوڤان ده‌بوون!

رووناکییه‌ک له‌ناو تاریکیدا

جا له‌ناو ئه‌و تاریکیی تیچکچوون و ئاژاوه‌ی کۆمه‌لایه‌تیه‌دا که نه‌ته‌وه‌ی ئینگلیزی داگیر کردبوو، له‌ سه‌رده‌می راستکردنه‌وه‌ی کاروباردا که به‌ر سه‌ده‌ی حه‌قه‌هه‌م که‌وتبوو، وینه‌ی «ئه‌لیزابیث هاملتون» ده‌دره‌وشایه‌وه‌ و پرشنگی ده‌دا... ئه‌و وینه‌یه‌ هه‌تا ئیستایش ماوه‌، له‌ «ناوازه‌گه‌هی نه‌ته‌وه‌یی له‌ندن» دا هه‌ل‌واسراوه‌، ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی پیشان ده‌دات که تازه‌ پیتگه‌یشته‌وه‌. جوانترین گه‌ردنی پیتویه‌ که به‌رچاو که‌وتی. جوانترین بالی پیتویه‌ که له‌

جیهاندا بینرابی. وینه‌که‌ پرپوو له‌ شوخ و شه‌نگیی و به‌سامی. به‌وینه‌یه‌کی بنچینه‌یییش داده‌نری که هه‌رچیی ئافره‌ت هه‌یه‌ دلته‌ری و جلوه‌رگی جوان له‌وه‌وه‌ فیریبی، ریکوپیتیکی ئه‌ندامه‌کانیشی له‌گه‌ل یه‌کترا گه‌یشته‌بووه‌ ئه‌وپه‌ری ته‌واوی و دروستی. هه‌شیشی له‌گه‌ل له‌شیدا که‌وتبووه‌ له‌نگه‌ره‌وه‌. چاوه‌کانیشی گه‌وره‌ نه‌بوون، به‌لام پرپوون له‌ ژبان. خاوه‌نه‌که‌یان ده‌یتوانی هه‌ر بیروباوه‌رتیک به‌دلدار بی پیتیان ده‌ربیری. هه‌ست و تاسه‌کانیشی به‌رز و پیرۆز ده‌رکه‌وتبوون، کرده‌وه‌ و په‌وشتی وایشی پیتوه‌ دیاربوون که له‌باریدا هه‌بوو هه‌موو ده‌می جله‌وی خو‌شه‌ویستی و دلدار ی بگری به‌ده‌سته‌یه‌وه‌. هه‌روه‌ها هه‌موو لایه‌کیش ریزی لی بگری!

له‌م سه‌رده‌مه‌دا خوویه‌ک بلاو بوووه‌وه‌، که به‌ئاره‌زوو، کهم ته‌رخه‌مییان ده‌نواند له‌گه‌ل جلوه‌رگدا. ئافره‌ته‌کان دامینی ژیر کراسه‌کانی خوڤان به‌ره‌للا له‌ژێر کراسه‌کانی ده‌روه‌یانه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتن. هه‌روه‌ها ئه‌گرجه‌ی خویشیان به‌ره‌للا ده‌کرد له‌خۆیه‌وه‌ په‌خشان ده‌بوو به‌سه‌ر ناوچه‌وانیاندا.

به‌خوویی جوانی له‌ناو کۆشکی شاهانی ئینگلیزدا

ئهم سه‌رده‌می «راستکردنه‌وه‌ی کاروبار» هیش جوژه‌ جوانیه‌کی ترمان بۆ ده‌گیریتته‌وه‌، که له‌ (کاستلمین) خاندا ده‌رده‌که‌وت، ئافره‌تیکی که‌له‌گه‌تی قژ ره‌شی، چاوشینی، لچ و لیو سووری کال بوو، کاتێ که‌ چاوی که‌وت به‌ (فیلیپ ستانه‌وۆپ ئیپل چه‌سته‌رفیلد)، له‌ ته‌مه‌نی شانزه‌ سالاندا بوو. ئاشنایه‌تیه‌که‌یان بۆ بوو به‌که‌تنی ناشیرین ناشیرینه‌وه‌، به‌لام له‌دوایییدا درا به‌شووه‌ به‌ «رۆجه‌ر پامله‌ر»، که دوایی گه‌یشته‌ پایه‌ی «ئیبیل کاستلمین»، پاش ئه‌وه‌ «چارلسی دووه‌می خونکار» له‌ شاری (لاهای) دا چاوی پیکه‌وت، ده‌سته‌جی گرفتاری ئه‌فینی بوو. له‌ شوی ۲۹ی مانگی به‌خته‌باران (مایس) ی ۱۶۶۰دا گه‌رایه‌وه‌ نیشتمانه‌که‌ی خو‌ی. له‌باتی ئه‌وه‌ی وه‌ک خونکاریکی خاوه‌ن هه‌ست، به‌لی پرسینه‌وه‌، کرده‌وه‌ بنوینی، ئه‌و شه‌وه‌ی له‌ مالی دۆستیکی خۆیدا رابوارد، به‌به‌زموره‌زمه‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌و ئافره‌ته‌ جوانه‌ دلکیشکه‌ره‌دا... له‌ مانگی نه‌ورۆز (مارت) ی سالی ۱۶۶۱دا «ئان» ی لی له‌ دایک بوو که کچی یه‌که‌می بوو. ئهم ئافره‌ته‌ ئه‌مه‌نده‌ی نه‌مابوو له‌ داخندا شیت بیی له‌تاو کرده‌وه‌ی خونکار که ماره‌کردنی کچه‌ شای (پورته‌گال) ی له‌ خو‌ی ئاشکر کرد... (کاستلمین) خاتون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ میچی گرت که منداله‌که‌ی دووه‌می خو‌ی هه‌ر له‌ناو ئه‌و کۆشکه‌دا دابنی که خونکار مانگه‌ هه‌نگوبه‌ی تیدا راده‌بوارد!... به‌لام خونکار

بهره‌نگاری کرد. له‌بهرئوه «چارلز» ی کوری له کۆشکی «ویست منسته» دا دانا!...

هه‌روه‌ها میژووی ئەم سه‌رده‌مه‌یش ئه‌وه‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه: که ئافره‌تێک به‌رگی داوین پاک‌ی و بێ تاوانیی پۆشی، بۆ ئەمه‌ی جوانی خۆی ئاشکرا بکات. که‌چی له‌راستیدا ئافره‌تێکی دل‌ه‌ق و سامناک ده‌رچوو، ئافره‌ته‌که‌ ناوی (لویز دو کورال) بوو. (لویسی چوارده‌هه‌م) که خونکاری فه‌ره‌نسه‌ بوو، ناردبووی بۆ چارلزی خونکاری ئینگلته‌ره، تا بیروه‌وشی لێ داگیر بکات و، له‌ راز و که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ئاگاداری بکات... به‌واتایه‌کی تر ئافره‌ته‌که‌ بۆ سه‌ره‌تارتکی کردن و چاو تێ برین و قسه‌ دزین و ناپاکی نی‌ررابوه‌ لای. هه‌ر رووکه‌شه‌ فریشته‌بییه‌که‌ی به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی (چارلز) گه‌شکه‌دار بکات و بیروه‌وشی لێ بستینێ که‌چی له‌ شیبه‌که‌ی شیرین و هانه‌ده‌ردا به‌ریه‌رچی ده‌دایه‌وه‌ له‌ ده‌ستبازی کردن!... له‌ مانگی ده‌هه‌می ساڵی 1671، له‌ناو ئاهه‌نگێکدا که‌ له‌ناو خانویه‌کی لادییانه‌ی (کۆنتیسه‌ ئار لینگتۆن)دا کرا، ئاشنایه‌تیان ته‌واو تینی سه‌ند... خاوه‌ن ماله‌که‌یش، بۆ ئەمه‌ی خونکار زۆرتر دل‌ی خۆش بێی، پێشنیازی وا کرد، که‌ ئاهه‌نگێکی ژن و می‌رده‌یی به‌گۆیه‌ندیان بۆ بگێڕێ... له‌ پاش راباردنی شه‌ویکی پر به‌به‌زموره‌زم و ده‌نگه‌ده‌نگ، بانگ کراوه‌کان زاوا و بووکیان کیش کرد بۆ ژووری په‌رده... (کۆنتیسه‌ ساندرلاند) چووه‌ ژووره‌وه‌ و یارمه‌تی بووکه‌که‌ی دا له‌ جلوه‌رگ داکه‌ندن!... جا ئه‌نجامی ئەم ئاهه‌نگه‌ به‌گۆیه‌نده‌ به‌وه‌ گه‌یشته‌ که‌ (لویز دو کورال) سکپه‌رونی خۆی له‌ خونکار بلاوکرده‌وه‌. ئه‌ویشی کرد به‌هۆبه‌ک بۆ ئەمه‌ی (چارلز) بخاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ (لویسی چوارده‌هه‌م)دا بینه‌ سوێندخواری یه‌ک، تا پێکه‌وه‌ به‌گۆ (هۆله‌نده)دا بچن!

فه‌ره‌نسه‌یش له‌ سه‌ده‌ی حه‌فده‌هه‌مدا له‌سه‌ر جوانی په‌کی نه‌که‌وتبوو. (مادام دی مه‌نتون)، ئافره‌تێکی که‌له‌گه‌ت بوو. له‌ سه‌روشپه‌یدا نه‌ژادی و رووخۆشی و، نه‌رمونیانی و، زرنگیی دیاربوو. چاوه‌کانی ده‌بریسکانه‌وه‌، گه‌ش و پڕشنگدار بوون. ئه‌وه‌یان ده‌رده‌خست که‌ خاوه‌نه‌که‌یان دل‌یکی پر هه‌ستی به‌خۆشی هه‌یه، که‌ زیره‌کیه‌کی ئاشکرایشی هه‌یه.

(مادام لۆنگ فیل)یش جوانیه‌کی په‌ری روویانه‌ی هه‌بوو، ئەمه‌یش دل‌ی پیاوی زۆرتر کیش ده‌کرد که‌ پێستی له‌شی نه‌رم و خروپه‌ر بوو، سپیی په‌نگێکی به‌ره‌وه‌ هه‌نگوینی بوو، که‌ قژی سه‌ری زێڕین بوو، که‌ چاوه‌کانیسه‌ی وه‌ک ئاوی زێڕیه‌کی قوول شین ده‌چوونه‌وه‌. بێجگه‌ له‌وانه‌ (مادام دی مۆنتسیان)یان هه‌بوو که‌ قژ زه‌ردیکی دل‌کێشکه‌ر بوو.

هه‌روه‌ها (ماری دی شیفریز)یان هه‌بوو، که‌ خاوه‌نی ده‌موچاویکی درێژکۆله‌ی دل‌ و رووژپه‌نه‌ر بوو، چاوه‌کانیسه‌ی شین و تیژیون، پهبوون له‌ و اتایانه‌ی که‌ ده‌ری ده‌برین. قژیکی وایشی پێوه‌ بوو که‌ له‌ ره‌نگی لمی ده‌کرد، ئه‌ویش سامانیکی به‌نرخ بوو، بایه‌خی پێ ده‌درا!...

لیدان له ژن له کۆله‌کانی له‌نده‌ندا

زۆری پێ نه‌چوو به‌هۆی (کۆمه‌لی پیوریتان)ه‌که‌انه‌وه‌ شه‌پۆلیکی پاک‌کردنه‌وه‌ ئینگلته‌ره‌ی گرته‌وه‌، که‌ له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا ئافره‌ته‌کانی که‌وتنه‌ باری ده‌رویشی و خۆپاراستنه‌وه‌ له‌ گوناخ و تاوان... ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو ئەم شه‌پۆلی پاک‌کردنه‌وه‌یه‌ له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌مدا زووبه‌زوو لاچوو. داوین پیسی و به‌دخوویی ده‌روازه‌یان بۆ کرایه‌وه‌ و، ده‌ستیان کرده‌وه‌ به‌سه‌رکێشی... ته‌نانه‌ت وای لێهات ئەم سه‌رده‌مه‌یان ناونا «چه‌رخ به‌دخوویی»... چونکه‌ به‌ند و باوی زۆر تیدا بلابووه‌وه‌، ئافره‌تانی ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتداران ناوبانگیان به‌خراب ده‌رده‌چوو. تاکه‌کانی ئەم چینه‌ به‌رزه‌یش به‌هیچه‌وه‌ خه‌ریک نه‌مابوون به‌مه‌وه‌ نه‌بێ!... ئەو سامانه‌یش که‌ به‌هۆی بازرگانیه‌ی به‌نده‌وه‌ ده‌ست ده‌که‌وت، به‌جۆریکی تیکراییی سه‌ر له‌ شاری (له‌نده‌ن)دا بزوتنه‌وه‌یه‌کی گه‌رموگوری هینایه‌کایه‌وه‌، که‌ شاره‌که‌ی وا لیکرد بیه‌تته‌ کانگای جیگای به‌زموره‌زمیکی ئەمه‌نده‌ زۆر که‌ له‌ ژماره‌ نه‌یه‌ن... دل‌داره‌کان له‌ چه‌قی رێگاکاندا له‌ ژنه‌کانی خۆیان ده‌دا، له‌به‌رچاوی هه‌مووانیشدا رووتیان ده‌کردنه‌وه‌... به‌م ره‌نگه‌ به‌دخووه‌کان توندوتیژیان پێوه‌ دیاربوو!... ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئەم باره‌ نه‌بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م بێ به‌ش بیه‌یتته‌وه‌ له‌و ئافره‌تانه‌ی، که‌ ناویانی له‌ میژوودا به‌زیندویتی هێشته‌وه‌. یه‌کیک له‌و ئافره‌تانه‌ «کارپۆلین لام» بوو که‌ له‌ ناو کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گشتیدا «شریدان» ئاشکرای کرد، که‌ ته‌نیا ئافره‌تێک دل‌ی گرتیه‌تی ئه‌و بووه‌. هه‌روه‌ها ئافره‌ته‌که‌ خۆشی ئه‌وه‌ی گێررابوه‌وه‌ که‌ شازاده‌ی به‌ریتانیا ئەمه‌نده‌ خه‌ریکی میبازی بووبوو له‌گه‌ڵیدا، جارێکیان خۆی فری دابوو به‌رپێی. پاشان خۆی به‌سه‌ر سکدا دابوو به‌زه‌ویدا. به‌زگه‌خشکی خۆی بۆ کیش کردبوو!... هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یشی گێررابوه‌وه‌ که‌ «ریکامیه‌» خاتوون چۆن له‌ شاری (پاریس)دا گرفتاری جوانی بووبوو، به‌ئهن‌دازه‌یه‌کی وه‌ها که‌ کاتێ چووبوو مالتی ئه‌و، میوانه‌کانی خۆی بانگ کردبووه‌ لای خۆی که‌ سه‌یری ئەم ئافره‌ته‌ جوانه‌ ئینگلیزه‌ بکه‌ن، له‌ کاتێ جوولانه‌وه‌ هه‌ست بزوینه‌کانیدا له‌ناو پێخه‌فه‌که‌یدا!...

ئافره تانی ئوروپا له سه دهی هه زده دا

«لیدی ماری مۆنتاگو» له گه شته که ی خۆیدا که به ناو ئوروپادا کردبووی بۆ «ئهسته موول»، وای نووسیوو: «که ئافره ته کانی پایته ختی (نهمسه) بالاخانه یان دروست ده کرد به سهر سهری خویانه وه له ئاوریشمی تهنک و رووناک. بالاخانه که یش بریتی بوو له چوار چین یان زۆرتتر. به ده زوو یه رنگاوه رنگی بيشومار توندوتۆل ده کرا ئەمه بيجگه له وه یش که قژی ده سترکردیشیان ده خسته ناو قره کانی خوداکردی خویانه وه... ناخۆ له بهرچی ئەم باره گرانه یان ده خسته سهر سهری خویان و خۆشيشيان لئ وهرده گرت؟! »

نوسه ره که ئافره ته کانی شاری (هانۆفر) یش واپيشان ده دات، ده لئ «ههر کامیکيان بگريت روومه ته کانی وهک گوله باخ وایه سنگ و ناوچه وانی بهرز و سپيشی پيوه یه. چاوه کانی به کل ريزراون. ليوه کانی شیشی ته و او سوورکراون. ئافره تی گه و ره یش له م خۆ ئارایشته کردنه دا له گه ل ئافره تی بچووکدا جیا وازی نییه. له راستیدا ئافره تانی (هانۆفر) له سه ره مه رگیشدا بن ئارایشدانی خویان له بیه ناچیتته وه ئەوانه هه موو ده میک له ئاگر خویان دوورده خه نه وه، نه وهک که ره سه ته کانی ئارایشه که یان بتوتیه وه!...» .

هه ره ها له ئاژاوه و پشيوه یه یش ده دوئ که جلوه ره گه کانی ئافره ته کانی شاری (پاریس) تیتیدا بوون، له گه ل ئەو ره نگه ناسازانه دا که ده موچاوی خویان پئ سواغ ده دا، ئنجا قره سه ره براوه کانیان، له گه ل ئەو هه موو سووراو و سپیاوه دا که له خویان ده دا؛ که هه ره که سی چاوی پئ بکه وتنايه، وای ده زانی ئەو ئافره تانه له ناو ئاشه وه هاتوونه ته ده ره وه!...

سه ره ده می ئافره ته هونه ره نه ده کان و ویزه وانه کان

یه کیک له و ئافره تانه ی که له ناو ئەم چهرخه دا ناو ده برین «ساره سیدونز» ه. ئەم ئافره ته زیره کیه کی بئ ئەندازه و، به زن و بالا یه کی به سام و سه ر و شپوه یه کی باوی کۆن و، دوو چاوی دلکیشکه ر و جادوو گه ری هه بوو. ده نگیکه سه رسوور هینه ریشی پئوه بوو، که له لایه که وه ناسکیی و شیرینی پئوه دیار بوو، له لایه کی تریشه وه پر هیز و کاریگه ر بوو. یه کیک له ویزه وانه گه وه کانی سه ره ده می خۆی وای پيشان داوه: که ده بئ له ئەستیره یه کی تره وه داباریی «تاکو که سایه تی و سامداریی خۆیمان بۆ بنوینئ، چونکه له ناوچه وانیه وه هیز و هه ره ت پرشنگ ده دات، له ناو سنگیشیه وه تاسه و ههستی و پاک دینه ده ره وه، هه ره ک له پاک و به رزی و پیرزویی په رستگاوه بینه ده ره وه وان!...». ئەم ئافره ته له

لا سایی که ره وه هه ره گه وه کانی ئینگلیز بوو. ته ماشا که رانه، هیچی پئ نه ده کرا، ئەو نه بئ که رووی خۆی لئ وهر بگيرئ، نه وهک به جادوو ی ئەو چاوانه وه چاوبه ست بکری!... هه ره ها له م سه ره ده مه دا ویزه وانیکی جوانیش ناوبانگی ده رکرد ناوی «فانی بیرنی» بوو. باوکی ئافره ته که ناوی «چارلز بیرنی» بوو. پزیشک بوو، مامۆستا بوو له ساز و ئاوازا. کۆمه لیک ویزه وان و نرخ دانه ری لا سایی کردنه وه و ساز و ئاواز لیده رانی لئ کۆده بووه وه. «فانی» یش له ناو ئەوانه دا گه وه بوو، جا له به ره ئەوه ی ره وشته کۆمه لایه تی به ریتانییه کانی ئەوده مه واپوو که ناوی ئافره ته نووسه ره ویزه وانه کان بلاو نه کرینه وه، «فانی» ناچار ما که نووسراوه کانی خۆی له ژیر ناویکی هه لبه ستر او دا بلاو بکاته وه، به لام سه ره که وتنی چیرۆکه که ی که ناوی «ئیفیلینا» بوو، به جۆریکی واپوو، که له ماوه ی شه و رۆژیکدا کردی به سه ره کرده ی نووسه ره کانی سه ره ده می خۆی. چه ند که سیکی وایشی لئ کۆپوه وه، که له به ناوبانگترین ویزه وانه کانی سه ره ده می خۆی بوون، به لام «شارلۆت» ی شازن له ناو کردی به که نیزه کی خۆی، ئەمیش ئەوه ی پئ نه ده کرا که به ره یه چی ئەم «پایه به رزه» بداته وه!...

ئیتتر له وسا که وه جلوه ره گه کانی شازن و ئارایش کرده که ی، «فانی» ی خه ریک کردبوو به خۆیه وه. له وه به ولایشه وه دهستی نه ده په رزا که له ویزه په رسیته وه!...

ئافره ت بووبوه بابته ی یاری به ده ست پیاوه وه

جلوه ره گیش له و سه ره ده مه دا زوو زوو هه لده گه راپیه وه، زوو زوو ده گزرا، هونه ره نه ده کانی ش به هۆی ئەو «باو» انه وه که په یته په یته داده هینان، که ره سه ته یه کی زیندوو یان ده ست ده که وت بۆ وینه کانی خویان که ده بانکیشان. له به ره ئەوه به هۆی ئەو هونه ره نه ده وه په ند و په راویزی ئەو جلوه ره گانه مان بۆ ده رده که وئ... چونکه له سه ره تای سه ده ی هه زه ده مه دا، به کاریکی بئ شه رمی داده نرا که ئافره ت له خوار گه ردنیه وه هه یچ به شیکه له شی خۆی رووت بکات که له پینج سانتیمه تره زۆتر بئ... که چی له نزیک نیوه ی ئەم سه ده یه خۆیدا ئەگه ر به شی گه وه ری سنگ و شان کانی خۆی رووت بکرا یه به په سند داده نرا!... که چی له پاش چه ند سالیک ئەو «باو» هاته وه ناوه وه که هه تا ده گاته چه ناگه یش، گه ردن دابپۆشرئ!... هه ره ک (لۆرد چیسته ر فیلد) گو تویه تی: ئافره ت له و سه ره ده مه دا به لای پیاوانه وه واپوو، که بابته یکه بۆ راباردن!... بۆ کوره که ی خۆیشی ئەمه ی نووسیوه: «له بابته به دخووبییه وه قسه کردن خۆشه. ئەوه نه ده یه له وه تی هه م ئافره تیکم

نه دیوه له پروی بیروهو شوه و گف توگو بکات، یاخود کار و کرده و کانی له گه ل هوش و تیگه یشتوویدا، تا بیست و چوار ساتیکه یهک له دوا یهک ریک بکون!... له بهرته وه پیاوی ژیر نه و کهسه یه که پیمان رابووړئ، یاریان پئ بکات، له گه لئاندا پئ بکهنئ، کلکه له قیان بؤ بکات، به جوانیاندا هه ل بدات... پتویسته و له گه لئاندا بجوولیتته وه، که له گه ل مندالی بجووکدا دهجوولیتته وه... به لام پیاو ده پئ خوئی بپاریزئ له وه، که له کاروباری گرنگدا راپوړئ پئ بکات، که له راز و نه پنی شاردنه وه دا پشتیان پئ بهستی... نه و نده هه یه پتویستیشه و باختا مهشکیانه وه که هه ر نه وانن جپی باوه ر و، په نای راز و نه پنی و، کانگای راپوړ پیکردن!...» .

له بابت سه دهی هه زده میشه وه لیدووان نارپتته وه تا ناوی «هولئی نافرته گوره وی شینه کان» نه به یین. نه م جیگایه پش وهک یانه یهک و ابوو. «نه لیزابیت مونتاکو» دایمه زرانده؛ له پاش سالی ۱۷۵۰ یش نافرته و پتوه وانه کان له وئ کوه بوونه وه بؤ گف توگو کردن و، بیرو باوه ر نواندن. هه رچهنده نه م ناوه سه یه له وه کومه له نافرته تانه نرابوو، به لام هیچ کامیکیان گوره وی شینی له پئ نه دده کرد!... که چی له دوا یه و هیش ناوی (شین) له هه موو نافرته تیک دنرا که خووی بدایه ته و پتوه یاخود خوینده واری.

زیریی زانا و دناسکی بوپژ له دلئی نافرته تیکدا

له سه دهی نوزده هه میشدا نافرته تان نه م نده کاتی پئ فرمانیان هه بوو، له گیانی خویان وهرس ده بوون، له بهرته وه به وه خویان له دست نه و وهرس بوونه رزگار ده کرد، که نه خش و نیگار و وینه یان داده هیتنا بؤ رازاندنه وه ی جلویه رگه کانیان به گولئی دست کرد و نه خش و نیگار، هه روه ها به وه هیشه وه خویان خه ریک ده کرد و، کاتیان به سه ر دهرد و، رایان ده بوارد که هونراوه دلداریه کان و پر هه ست و تاسه ناسکه کانیان ده خوینده وه و، ده گوت و وینه یان ده کیشا و ده پینی و ساز و تاوازیان لی دده و، گوپیان لی ده گرت. هه روه ها هؤگری نه وه هیش ده بوون که لاسایی ناسراوه کانی کومه لایه تی بکهنه وه و، چاویان لی بکهن و، تیزیان پئ بکهن و، پتیشیان پئ بکهن. ره وشت و خووی باش له ناودا نه ما، به جوړتیک و او که زوره ی پیاوان نافرته تانی دلداری خویان هه بوو! زوره ی ژنانیش پیاوانی دلداری خویان هه بوو! نه م سه دهی نوزده هه مه پرپوو له وشتانه ی که پتچه وانه ی به کتربوون، به لام چه شنه نافرته تیکه تازه ی پتگه یانده که کرده وه و ره وشتی تایبه تیی خوئی هه بوو!...

یه کتیک له و نافرته و پتوه وانه ی که جوانی و چاره کردنی و پتوه یشیان له خویاندا کؤکربوه وه «نه لیزابیت باریت براونینگ» بوو نه م کچه له به ژن و بالادا بچووک بوو. هه تا بلتیت ناسک بوو. ده موچاوتیکه خپ و ناچه وانیکه به رزی هه بوو. ده مه که ی خروپر. لیتوه کانی پر له ناره زوو بوون، که ده کرانه وه دوو ریزه ددانی سپیی برسکه داربان دهرده خست. چاوه کانیسی نه م نده شه نگ بوون، برژانگه کانیان ده خشان به سه ر گؤناکانیدا. قژی سه ریشی چین چین بوو، له شیتوه یه کی و ایشدا بوو که هه رچی سه یری ده کرد ژبان و لاوتینی بیر ده که و ته وه. شاری (فلوره نسه) ی خاکی ئیتالیا یادئ نه م کچه ی زیندوو کرده وه تا ماوه یه کیش وینه یه کی یاد ئاوه رپی بؤ هه لئاسی بوو که نه م وشانه ی له سه ر نووسرا بوو: «نه لیزابیت باریت براونینگ لیره دا نووسویه تی و، لیره یشدا مردوو. نه م نافرته له ناو دلیدا ژیری زانایه ک و ناسکی بوپژتیک کؤبوو بووه و توانیوشیتنی به هؤی هونراوه کانییه وه دلئی ئیتالیا و ئینگلته ره به یه که وه بنووسیتنی. جا له بهر نه وه شاری «فلوره نسه» نه م یادگاره ی بؤ دامه زرانده وه که ددان بنئ به کرده وه چاکه کانی نه ودا - ۱۸۶۱» .

هه روه ها نه م سه ده یه له بابت کچه کانی (پرونتی) یه وه قسه مان بؤ ده کات: (نه میلی) یان که نووسراوی «به رزاییه کانی ووثرینگ» نه و دایناوه، و ا ده نگ دابوه وه که گرفتاری نه فینی «پرا نویل» ی برای خوئی بووه. (شارلونت) یشیان که له بابت خوئی وه وای نووسیه: «وا نه زانیت که من کچتیکه چاکم. له راستیدا من خه ریکه نه وم که چاک ده رچم، جا نه گهر نه و ره وشت پاکیه ی ئایینی مه سیحیی بانگی بؤ دده ات پتویست بی بؤ رزگار بوون له دست سزای خودایی، له راستیدا من هه رگیز نه و رزگار بوونه دست ناکه ویت. چونکه دلئی من بووه ته له وه رگا هتیکه به پیت بؤ هه ست و تاسه تاوانباره نه نگه کانم!...» .

وا دهرده که وئ که نه م کچه له چیرۆکی «جین ئیر» دا به ته و اوته تی خوئی پیشان دایی. (ماری ئان ئیفانز) یش نمونه یه کی تره بؤ نافرته تانی سه ده ی نوزده هه م، نه م کچه خووی دایه نووسراو دانان. ناوی «جوړج نه لیبوت» ی له بریتیی ناوی خوئی داده نا. له نرخ دانره کانی و پتوه یش و ابوو، که نه و پیاوتیکه و له سایه ی ژنه که ی خوئی وه نه و جوړه نووسینه ژنانه یه فیر بووه بنووسی که نووسراوه که ی خوئی پئ رازاند بووه و!.

نافرته تانی وایش په یدا بوون، له م سه ده یه دا، که بایه خیان دده به کاروباری کومه لایه تی، وهک «نه لیزابیت فرای»، که لیژنه یه کی له نافرته ته خوینده واره کان پتکه هیتنا بؤ یارمه تیی

به نندیه کانی ناو به نندیخانه کانی ئینگیلته ره، ههروهه «فلورنس نایتینگیل» هاته کایه وه که خوی تهرخانکرد بۆ راپهراندنی کاروباری نهخوشه کان و بهرزکردنه وهی پایهی نافرته ته نهخوش یاره کان. «فلورنس» یش نافرته تیکی وابوو که هه ره له بهر کرده وه و رهوشتی بلند نواندن ده ژیا، نه وه یشی پچ خوش بوو که له گه ل پیاواندا فرمان ببینی. دهیگوت: «پیاوان له نافرته تان دلسووترن!...».

شازنی دهشت و بیابان

له م سه رده مه دا، هونه ری جوانی نه ندازه ی تاییه تیی خوی هه بوو (میسز هاریس) نه وه نه ندازه ی له نووسراوه که ی خویدا، «هونه ری جوانی» پیشان داوه. له ویدا نافرته تانی کرده وه به دوو به شه وه: نه وه نافرته تانه ی که سایه تییان پیتوه دیار، نه وه نافرته تانه یش که سایه تییان پیتوه دیار نییه!... جا نه وه نافرته ی بچ که سایه تی بچ، ناتوانی سه رنجی که سانی تر رابکیشی بۆ خوی. چونکه دل کیش کردن یه که م رهوشت و کرده وهی نافرته ته. هه موو نافرته تیکیش له چهند روویه کی تاییه تییه وه له باریدا هیه که خوی و الی بکات، دلی که سانی تر بۆ خوی کیش بکات، وه که له شولاریکی ریکویپیک و ئیسکیکی سووک و خوینده واری و نازایه تی. به لام کچی گرژ و مۆن و زویر، یاخود ترسونک، یان شه رمیتیکی زۆر، بیگومان له وانه نابچ که بتوانی دل کیش بکات!...

ههروهه سه ده ی نوژده هه م که یه وه یه یه ی نافرته تیکی شوپشگیری تریشمان بۆ ده گپیتته وه، که ناوی (هیستر ستانه وپ) خان بووه، نه م خانمه به ریتانیای به جی هیشتوه و چوه بۆ گوندی (جوونه) له ناو شاخه کانی (لونان) دا، له ویدا دهستی کرده وه به خویندنه وه و لیکۆلینه وه یه کی ته واری (زانستی ئاسمانه کان) و (زانسته نه تیییه کان). خویشی نافرته تیکی جوان و دل کیشکهر بووه. له سالی ۱۸۱۳ دا له بابهت خویده نه مه ی نووسیوه: «له ژتیر که وانه کانی سه رکه و تندا له شاری «تهدمور» ی ویرانه دا که له سه رده می کۆنه وه که لاوه کانی ماونه ته وه، کردیانم به شازنی دهشت و بیابان، نه وانه پیم ده لئین: رۆژ و، نه ستیره. پیم ده لئین: مرواری بیابان و رۆشایی ئاسمان. که واته من شازنی بیابانم!».

شاهه نشازن (ئوچینی) یش که له ته مه نی بیست و ههوت سالییدا بوو، جوانترین ژن بوو له فه رده نسه و له هه موو جیهاندا. وایان پیشان ده دا: که نافرته تیکی بالا ناوونجی و، به ژن و بالا به سام و، قر زهرد و، جوانیکی چاوبه ستکهر بووه، برژانگه بۆره درتزه کانیشی

سیبه ریان بۆ چاوه شینه کانی کرده وه. نه گریجه زیرینه کانیشی به سه ر رومه ته گه شه کانیدا شوپر ده بوونه وه، برۆکانیشی که هه ره له خو بانه وه ریکویپیک بوون و، پیلووه کانی چاوه کانیشی که خشت دارپژرا بوون، هه رکه سی ببیننا یه وای دهاته پش چاوه که نه وه نافرته ته له وانه نییه که له خشته بیری، یاخود هه له بکات... هه رچی هونه رمه نده کانیشی بوون، شاننه کانی و باله کانی و گه رده که یان به نمونه یه که داده نا که پیتوست بوو له کار و فرمانه هونه ریه کانیاندا لاسایی بکه نه وه... (ئوچینی) نافرته تیکی دل کیشکهر بوو. تیری ده دا له دل. له ناو کۆشکیکی شایانه ی وادابوو که پرپوو له نافرته ته رووبازارییه دل بزوتنه کان! له ژتیر کراسه گوپکه داره که یه وه که له بهری ده کرد، ریکویپیکی له شه ناوازه که ی به جوانی ده رده که وت. شه رواله درتزه که یی که بۆ سواریی نه سپ له پتی ده کرد، هه موو جوانیه کانی له شی ده رده خست، که سواریی نه سپ ده بوو، به دهسته ناسکه که ی که ده ست کیشکی ناوازه ی تی کیشابوو، جله وی نه سه که ی ده گرت به دهسته که ی تریشیه وه قه مچییه کی باریک هه بوو! چاره نووسی وای بۆ که رۆژتیک له رۆژان بیته شاهه نشازنی فه رده نسه. شوی کرد به «لويس ناپلیون». له رۆژی ۳۰ ی مانگی چله (کانونی دووه م) ی ۱۸۵۳ دا شا کلاوی شازنیی نرایه سه ر. هه ره نه وه نده (ئوچینی) هاته سه ر تهخت، سه رده میکی خو رازاندنه وه دهستی پیکرد. نه گه ر «کاستلیونی» ی کۆنت ژن، که دۆستی میبازی شاهه نشا بوو، نه هاتایه کۆره وه، ده بوو (ئوچینی) ببوا یه ته پشیه وای سروشتی خو رازاندنه وه. به لام (کاستلیونی) نافرته تیکی وای که هونه ری ده نواند له داهیتانی نه وه به رگ و پۆشه نییانه دا که جوانیه کانی هه ره وردی له شی ده رده خست، به جو ریکی واکه له کانگای دلله وه مروقی ده بوواند ههستی پچ ده کرد به جوانی. سه یر نه وه بوو، نه م خانمه هه رگیز له ژیانی خویدا سیبالی مه مک هه لیه ستنی به کار نه ده هیتا. هه رچه ند پیاوه کانی ناو کۆشکی شای چاویان پچ ده که وت گه شکه دار ده بوون، هه ناسه یان لی ده برا!... نه وه نده هه بوو له سه ر تهختی شایانه ی جوانی نه مه نده نه مایه وه، چونکه له ته مه نی ۳۵ سالاندا (کاستلیونی) جوانیه که ی باری کرد، چونکه ددانه کانی هه لوه رین، سه ری سپی بوو، مه مکه کانی شوپبوونه وه. له دواییدا خوی له کۆمه لایه تیییه کان کیشایه وه و، له په نادا خوی شارده وه و، به دزییه وه مرد!؛

ههروهه نه م سه ده یه له بابهت «ماری شیلی» یش وه قسه مان بۆ ده کات، نه م نافرته ته ژنی بوپژ «شیلی» بوو. له وه زۆر ته نگه تاو ده بوو که میرده که ی له گه ل «بایرون» ی بوپژدا دۆستایه تیی ده نواند. خویشی نافرته تیکی له ش توندوتۆل بوو. قژی زیرین بوو. شاننه کانی

ئەمەندە سېپى بوون ھەر لە بەردە مەرەبەربان دەکرد. لەشیکى سووکیشى پیتوہبوو. ئافرەتیکى پروخۆش و ناسک و زرنگ بوو. ھەست و تاسەکانى بەرز و پیرۆز بوون لە ھۆشیشدا تەواو بوو... ھەرۆھا لە بابەت «کاترین پۆت» یشەوہ دەدوئ، کە ئەندامیک بووہ لە لەشکرى رزگاربووندا، کە سەرکردەیکیش بووہ لە جوولەى ئافرەتاند، چونکە بەکەم کەس بووہ، کە داواى کردوہ ماف بەئافرتان بدرئ.

ئەم سەدەيە ھەرۆھا «جۆرج ساند» یشى ھەيە، کە خۆشەويستىي خۆش ويستوہ، پۆيەکا ئەمەندە ھۆگرى (ئەلفرید دى مۆسيە) و (فریدریک شوپان) بووہ.

سینەما لەم سەردەھەي ئیھەدا ئەندازەکانى جوانى يەک دەخات

لە سەرەتای سەدەي بیستەمیشدا، ئافرەت زۆرتەر بەتەنگ ئەوہوہ بوو کە ھونەرى باوداھیتان بۆ بەرگ و پۆشەنى گەشە بکات تا جوانییەکانى روو و لەشولارى خۆى بەتەواوہتى دەریخات!... لەبەرئەوہ پەناى بردەبەر ئەو ژیر کراسەى کە سنگ و مەمکەکانى دەریپەرتی و، رووکەشى کەلەکەى ریک بخت، بیجگە لەوہ پەناى بردەبەر ملیوانە بەرزەکان کە بەئاردە برنج دەقیان دەگرت، ئنجاقى دەستکرد، پاش ئەوانیش کلاوہ گەورەکان. روودانى جەنگى جیھانىیە بەکەمیش ریکای کردوہ بۆ پەیدابوونى ھەلگەرانەوہیەک لە جیھانى ئافرەتاند. چونکە ماوہى دا بەدەرکەوتنى کەرەستەيەکى تازە لە ئەندازەکانى جوانى و نمونەکانى بەرگ و پۆشەنیدا ئەو کەرەستەيەش لەگەل ساز و ئاواز و ھەلپەرکى و سەما و دۆلارەکانى ئەمەریکا دا بەسەر زرتى ئەتلەسیدا پەریبەوہ بۆ ئەوروپا!... کاتى جەنگیش قەوما، بەرگ و پۆشەنىی کۆمەلانى ئەتەوہ بەرەو یەک شت دەستیان کرد بەگۆران... تەنانەت ئافرەتەکان، ھەرۆک سەربازەکانیان لیتات، بەرگى ھەموویان بوو بەیەک... کاتى کە جەنگیش تەواوہبوو، ھیتلى کەلەکە، کە لەسەر کراسى ئافرەتان نیشانە دەکرا، نزیکەى پیتەک داکەوتە خواروہ. سەر تاشەکانیش چەندیان لە دەست ھات کردیان بۆ ئەمەى قزى سەرى ئافرەتەکان ریک بختەن. ئافرەتەکانیش لە شیتوہیەکى تازەدا قزى سەرى خۆیان ھەلپاچى. کراسەکانیشیان ئەمەندە کورت بوونەوہ، گەیشتنە ژوور ئەژنوہ!... کچەکانیش دەستیان داہە بابەتى وا کە لیتان بدوین، کە ھەرچەند ناویان دەبردن دایکەکانیان تەریق دەبوونەوہ!.

پاش ئەوہ جەنگى جیھانىیە دووہم ھاتە پیتەوہ، تاریکیى و بۆمبارانیش لەگەل ئەودا پەیداوون. ئافرەتەکان شەرۆالى پیاوانیان لەپى دەکرد... پەناگەھەکانى ناو شار بووونە

یانەى کۆمەلایەتى، داہەشکردنى کوتالیش بەپیتى سەرپەرە، ئارەزووى ئافرەتەکانى بەستەوہ لەخۆ رازاندنەوہدا. لەبەرئەوہ «کراسەکانى ئاھەنگ» بووونە بیەرەوہرى کۆن، جلوہرگى سەربازانەیش بووہ ھۆیەکى ئەوہى کە جیوازى لە ناوہن چینەکانى ئەتەوہدا نەمیتنى، لە ناوہند ئەتەوہکانیشدا نەمیتنى... چونکە لەو چەند سالیەدا بووہوہ جلوہرگى جیھانى! لە راستیشدا جلوہرگەکانیش وەک شەپۆلى دەریا وانە، ھەموو دەم لە ناوہند بەرزبوونەوہ و نیشتنەوہدان.

رەوشت و خوو و خوتیندەوارى و، نەتەوايەتى و، شیتوہى ژيان پەیدا بووہ. ھەر سەردەمەيش شیتوہى خۆى ھەبووہ لە جوانى ئافرەتدا. ھەرچى شیتوہى ئەم سەدەيەيشە بریتىيە لەوہى کە بارستایىيەکانى جوانى لە ھەموو جیھاندا بکرتن بەیەک، وا دەردەکەوئ کە (سینەما) لەم یەکخستەندا کارىکى گەورە بکات!... «فیلمەکان» وایان لیتاتوہ لە ھەموو جیگایەکا گۆران و گەشەکردنەکانى جوانى و بەرگ و پۆشەنى، بۆ ئافرەتەکان دەگۆرتنەوہ. کاتىک کە خونکاری ئینگلتەرە، لە پیتاوى مارەکردنى «میسز سەمپسون» دا وازى لە تەختى شاھەنشایى بەریتانیا ھیتا، ئافرەتەکانى جیھان دەستیان کرد بەلاساىی کردنەوہى ئەو ئافرەتەى بەسەر ئەو شاھەنشایىتییەدا زال بووہو!... تەنانەت ئەستیرە گەشەکانى (سینەما) یش بووونە وینەيەک بۆ جوانى ئافرەت، ئافرەتانى تر چاویان لى دەکردن. کچەکان لاسایى «گریتا گاربۆ» یان دەکردەوہ لە ھەلسان و دانیشتنى ئافرەتانەیدا، کە جادووگەرى و، دلپەقى لەخۆیدا کۆکردبووہ «گریتا گاربۆ» ئافرەتیکى تەنکەى لەشولار ریکوپییک بوو. پیتستیکى گەش و پرنشگداری پیتوہ بوو. پەنجەکانى ناوازە بوون. لنگەکانى توندوتۆل و ریکوپییک بوون. مەمکەکانیشى بچووک و راگیرا و بوون. ھەر لە دوو ھەرمییان دەکرد کە ھیشتا پى نەگەبشت بن!... ھىچ سووراو و سپیاویکیشى نەدەکرد ھىچ رۆنیکیشى لە دەموچاوى خۆى نەدەدا!...

کەچى لەپر، لەناکاو، «باو» گەراپەوہ بۆ سەردەمى ھەرە کۆن، پەیکەرى «نەفەرتىتى» کە سى ھەزار سال لەمەوپیش شارنى میسر بووہ ئیستاکە بووہتە نمونەيەکى وەھا کە ئافرەتان لاسایى دەکەنەوہ! بەم رەنگە جوانى ئافرەتەکان وا چا و پیتکەوت، کە ھەموو دەمیک ھەر لە گەشەکردن و گۆراندا بووہ، کەچى لەپاشدا گەراوہتەوہ سەر ئەو شیتوہیەى کە لە سەردەمى ھەر کۆندا باوہوہ!...

لەپاش ئەم لیتدوانە دەموەستىيە، زوو بەزوویيە، کە لە بابەت (ئەندازەکانى جوانى) یەوہ کردمان دەست دەکەین بەپیشاندانى جوړەکانى جوانى!...

ئەو جوانىيەى ھەست دەبزۆينى

ئەمە زۆر گرانه بۆ ئىمە كە بۆ «جوانى ھەست بزۆين» نىشانەى وا دابنئىن كە ھەتا تايبەتەى بى بۆ خۆى و، جوتى بكاتەو ھە رەنگەكانى ترى جوانى. چونكە زۆر ئافرەتانى وا ھەن كە بەھەست بزۆين دادەنرئىن، كەچى سەرووشىتەو ھەن لەگەل ئەندازەكانى جوانىدا رېتك ناكەون!... يەكئىك لەوانەيش كە لەم دەستورە دەرەدەچى و جوانى لەشولار و جوانى ھەست بزۆينىيان لە خۆياندا كۆكردبەو ھە: «لۆكرىشيا بۆرجيا» بو، كە لە ھەموو مېژوودا ئافرەتئىكى وا داوئىن پىسى تىدا نىبە!... (لۆكرىشيا) چاكترىن نمونەى بو بۆ «چەرخى پاپەرىن» كە وربابونەو ھەى بىروھۆشى مەرفۇقاىە تىبى تىدا روودا، كە تارىكى و نووتەيەكى پىش ئەم و وربابونەو ھەى ھەى دى، چونكە ئەم ژنە لە كۆمەلايە تىبەكى وادا گەورە بووبو، كە گومراھى و دلرەقىبى تىدا فەرمانرەوا بو، بەلام بەئەندازەيەكى وھا كە گەيشتەو ھەى ئەوپەرى درندەى... گەورەكان و سەردارەكانى كۆمەلايەتەى لە ھەر كەسئىك دلئان بىەشاىە، سزايان بەو ھەدا كە دەست و پىئىيان دەپەراند، چاويان ھەلدەكۆلى، سەگى درندەيان تى بەردەدا، تا بەزىندوتى گۆشتى لەشى بېچرئ!... ئەم دلرەقىبەيش ھەر بەلاى سەردارەكانەو ھەى نەبو، بەلاى ژئىر دەستەكانىشيانەو بو... كە نەتەو ھەى (بۆلۇنيا) ئىتالىا لە خىزانى (بەنتىغۆلى) ھەلگەرەنەو و چوون بەگزاندا، لە سەدەى پانزەھەمدا كە فەرماندارىيان دەكرد بەسەريانەو، شۆرشگىرەكان ھەر كەسئىكىان بگرتايە و لەو خىزانە بوواىە، بەخەنجەر لەشيان پارچە پارچە دەكرد، ئنجا دەيانخستە ناو كووپەيەكەو پىو لە مەى!... نەتەو كەيش تا ئەندازەيەكى وا تۆلەى خۆيان دەكردەو كە پىاو دەبى، ياخود دەبىستەو لەشى مۇچەركى پىدا دەھات!... پىشەو ھەى ئەو دلرەقە داوئىن پىسە خودانەناسانەيش لەو سەردەمەدا: «رۆدرىجۆ بۆرجيا» بو. ئەمە ئەو پاپايە بو كە ناوى «ئەسكەندەرى شەشەم» ى نووساند بو بەخۆبەو، كە پاش ناوى (سەروكى خىزانى پىرۆز) ى پى بەخشاوبو!... «ماكباقىلى» ىش ئەم پاپايەى وا دەخستە بەرچا و كە داوئىن پىستىرەن مارتىكە و لەسەر زەویدا پەيدا بوو!... جا لەناو باو ھەى ئەم پاپايەدا «لۆكرىشيا» ى كچى گەورە بو بو، كە ھىشتا لە تەمەنى ھەشت سالاندا بو، باوكەكەى خۆى، پاپا، لنگبازى لەگەلدا دەكرد!... «لۆكرىشيا» ىش كە لەناو ئەم ناوچەيەدا پەروەردە بووبو، چووبو ھەى سەر رەوشتى باوكەكەى خۆى، تووشى گروگلپەى رەگەزبازى بووبو پاپاى باوكى ھەى بەكرادىە سوارى دەبو، ھەردو براكانىشى ئارەزوويان بەكرادىە ھەر سوارى دەبوون!...

ئاخۆ دەبى پىاو چى چاوەروان بكات لە ئافرەتئىك كە لەگەل (سىزار) ى براى خۆيدا رۆژئىك لە رۆژان لە ئاھەنگىكى گيانلەبەراندە و ھەستايى، كە پەنجە ئافرەتى تىدا ھاوبەش بووبى، كە بەجارئىك ھەموويان لە جلو بەرگەكانى خۆيان و داوئىن پاكىبى خۆيان و مەرفۇقاىە تىبى خۆيان وازيان ھىنابى!...

ئەى دەبى چى چاوەروان بكرى لە كچئىكى مندال كە لەگەل باوكى خۆيدا بوەستى و تەماشای چوار ئەسپى سەركىش بكات، كە «پاپا» وا راھاتبو بەرەللايان بكاتە سەر دوو مابىن، تا ئەگەر ئەو دىمەنە ئالۆشى باوك و كچى بزواند و پالى پىتەوان بۆ لنگبازى خۆشيان دەست بەداوئىن پىسى لەگەل يەكتردا!... باوك و داوئىن كچى خۆى پىس بكات؟!... «لۆكرىشيا» جوانئىكى تىرھاوتىر بوو بۆ جەرگى دلداران.

«سوئىنرىن» كە بوئىئىكى ئىنگلىز بوو، زۆر ئاواتەخو ھەى بىنىنى جوانىيەكى تەواوبو. كە لە سالى (۱۵۰۰) دا ئەو ى دىو بەم رەنگە لئى داو ھە:

«لە چاوە جوانەكانىەو كە ھەر لە گوليان دەكرد تىشكىكى دلخۆشكەرە دەھاتە دەروە، كە ئەمەبش بەھەموو ئافرەتە جوانەكانەو ھەى، لەشە ناسكەكەيشى ئەمەندە بۆنى خۆش بو، لە بۆنى گول خۆشتر بو، قژەكانى سەرىشى چوپر بوون، لە زىرە ھەرە ناوازەكان زەردتر دەياننواند، رەنگەكەيان ھەر لە رەنگى ئەو ھەنگونەى دەكرد كە لە شانەى ھەنگونەو دىتە دەروە، ئەمەندە پرچى درىژبو، دەگەيشتە پازنەكانى پىنى، بىجگە لەوە چىن چىنىش بو، ھەر دەتگوت شەپۆلى دەربايە و كەوتووتە بەر تىشكى رۆژ، لە رۆژئىكى خاوەن كزەباى بى دەنگ و سەنگدا، دەمە شىرىنەكەيشى رەنگى سووربو، خرپوو، ئەگەر ورتەى لە دەم نەھاتايە، لچ و لئوى پىكەو دەنووسان لە يەكتر جوئ نەدەبوونەو. گەردنىكى بلندى توندوتولئىشى پىتەبوو كە لەراستىدا جوانترىن مل بوو كە سەرى ئافرەتئىكى ھەلگرتبى!...» پاش ئەو لەو دەدوئى كە بۆ يەكەم جار چاوى پىكەوتو، دەلئى: «لۆكرىشيا، راکشا بو لەسەر پىخەفىك، زەردەخەنەيەكى بەدەمەو ھەى. ھەموو لەشيشى رووت بو، ھىچ شتىك داينەپۆشى بو، ئەو جوانىيە نەبى كە خودا بەخشىبووى بەپىستى لەشى، بۆ ئەمەى پىوان پى گەشكەداربى... يەكئىك لە دەستەكانى خۆى خستبوو سەر رانى خۆى، بەكەمتەرخەمىيەكەو داينابو، خەرىكى خاوبونەو ھەى... لنگىكىشى، بەنازىكەو خستبوو ناو لنگەكەى ترەو ھەى. ھەناسە لەسەر خۆو كەيشى، مەمەكانى بەرزونزم دەكردەو، رووناكىيەك بەسەر ھەردووكيانەو

دهله ریبیه وه... ههر له ناوه ند پینج هه ناسه یشدا، راده چله کا، ههر له تاریک ده چوو که ژتییه که ی له پشوو ی ریکو پیکدا رابکیشری. ههر چه ند هه ناسه یشی ده دا لیوه کانی ده جوولانه وه ههر له گری ناگریکیان ده کرد که کزه با یارییان پی بکات... قهزه کانی شی شوربو بوونه وه، هه ندیک لیسپیان که وتبوونه ناوه ند مه مکه کانییه وه... (لۆکریشیا) به وانوه له کومه له رووناکیه ک و چه ند رهنگیکی گهرموگوری ده کرد... ههر وه ک فریشته یه ک ده هاته پیش چاوم که رووت بوو بیته وه و درابیتته بهر ئه و تیشکانه» «سونیبیرن» یش ههر له جیگای خویدا ده وهستی و سه رسام ده پی، له شی دپته جو ش و هه ناسه ی لی ده بری، هوشی لی تیکده چی و، خه ریک ده بی بداته که لله ی... هه تا به پینگه یشتنی شاد نابج، کلۆکۆ گری ده روونی دانامرکیتته وه!... پتوبسته ئه وه یش بزانی که (لۆکریشیا) له و کاته دا له ته مه نی بیست و یه ک سالیدا بووه... تا ئه وساکه دوو جار یش شووی کرده وه، مندالیشی بووه، خه ریکیش بووه که بو جار یکی تریش شوو بکاته وه!...

جوانی گیان

له سالی (۱۹۲۰) دا پایای پایه بلند «به ندکستی پانزده هم» به پپی ئه وه ده سه لاتته گیانییه ی پی به خشرابوو، ناشکرای کرد: که «جان دارک» له ریزه ی پیره پیررزه کان دانراوه. له راستیشدا هه ستکردنی پیاوان به جوانی، نرخ زانییشیان به رامبه ر فرمان و به رامبه ر خۆبه ختکردن له پیناو فرماندا، هه تا ده میتین ههر ده نووسین به بیره وه رپی (جان دارک) وه. ههر که سیکیش میژووی ژبانی (جان دارک) ی خوتن دپیتته وه، که یه گجار زۆری له سه ر نووسراوه، پی ناکری ئه وه به ریه رچ بداته وه که ئافره تیکی خاوه ن بیروبا ه ر بووه به نامه که ی خۆی و پر به دلش تیکۆشاوه و ره نجی داوه که ئه و نامه یه به جیی خۆی بگه ییتن. رهنکه له هه موو شتیکیش سه برتر له میژووی ئه م ئافره ته دا ئه وه بی که توانیوتی نامه که ی خۆی له ماوه ی چوار مانگدا بگه ییتن به جی خۆی!... پاش ئه وه یش تووشی گرتنیکی سووک و ریسوایانه وه، چه ند و چوون کردنیکی دادگای ناپه سه ند و کوشتنیکی ناسۆر بووه!. (جان دارک) یش کچیکی شه رمن بووه و به سه زمان پر به دل سروشت و مندالان و مالی خۆیان و باوک و دایکی و براکانی خۆی خۆش ویستوه. له سه روو هه موویشیانه وه خودای خۆش ویستوه. هیچ تاویکیش گومانی نه بووه له وه دا که نامه که ی نامه یه کی به رز و پیرۆزه و له خوداوه بو ی هاتوه. جا چونکه پشم و قینی له

دلی خویدا بو که س هه لته ده گرت، له جه رگه ی شه ردا ده یدایه پر مه ی گریان بو به ندی و برینداره کان که له ئینگلیزه کانی دوژمنی بوون.

جا ئه مه بوو رازی هیز و هه ره ته که ی (جان دارک)، که به رگه ی ده گرت له به رامبه ر هیرشی زرنگ کاره کان و سه ربازه کان و شاربییه کان و پیاوانی ئاییندا... کاتج که دوژمنه کانی و چاوپه هه له پینه ره کانی ناگریان له چوارلا یدا بو کرده وه بیسووتین، نه ریسوای کردن، نه جینوی پیدان. هیچ تاویک له سنووری باوه ری خۆی نه چوو ده ره وه. هیچ ده میک ئایینی خۆی به رنه دا، ئه و ههر ناوی خودای ده هینا و، دووباره ی ده کرده وه، تا گیانی ده رچوو!... ئا ئه مه یه جوانی گیانی... جوانی خوداناسی!...

جوانی له شی رووت!...

له شی ئافره تیش دل کیشکردنیکی سه بری پتویه، که کاریکی وای کرده وه هه موو کاره هونه ریبیه کان به پپی ئاواته کانی پیاو و ئاره زوو ه کانی، به پپی ئه و بیروبا وه ره به رز و پیرۆزانه ی فه رمانه وان به سه ر ئه و چه رخه دا که تپیدا ده ژی، ئه و له شه پیشان بده ن. نوخسه ی په ی برده کانیش به جوانی ئافره ت له سه ر ئه وه دامه زراوه، که فرمانیکی هه یه، که ئه ویش دایکی تپیه بو ره گه زی مرۆقایه تی. وینه ی «قینۆس و کیوید» یش که وینه کیش «جاکو بو دیل سیلاس» هونه رمه ندی تپیدا نواندوه، له سه ده ی پانزه هه مدا نمونه یه که بو ئه و په ی برده، وینه کیشه که «خودای سک و زا» ی له وینه ی ئافره تیکی سکپردا کیشاوه. په ره سه ندنیشی به هه ناریک پیشان داوه، که نزیک به بالی راستی ئافره ته که وه وینه ی کیشاوه هه روها به و هیشوو ته رتیه بیه وه پیشانی داوه که له ده ستی «کیوید» دا دایناوه، وینه کیشه کانی (قینیسیا) یش له سه ده ی شانزه هه مدا، گرفتاری ئه وه بوون که بانگدانی له ش، له وینه کانیاندا ده ربخه ن. وینه ی «قینۆس ئوربینۆ» یش راستترین نمونه یه بو ئه وه هونه رمه نده کانیش له جوانترین شپه ودا ره نگه کانیان به کار ده هینا بو پیشاندانی شوینه جوان و ناوازه کانی له ش له گه ل ئالۆش و خرۆشه که یدا!... (قینۆس) یش تا چه ند سالیک بووه نمونه ی ئافره تی هه لکه وتوو له جوانی له شدا. که چی له گه ل ئه وه یشدا دیمه نه که ی له ناوه ند وینه ی (خودا ژن) و وینه ی ئافره تیکی وادابوو که ئاره زوو ه کانی مرۆقانه ی تپیدا هه لده قوولا. جا ئه م (خودا ژن) ه زۆر له ئافره ته جوانه کانی خسته سه ر ئه وه ی که له پیناو «هونه ر» دا جلوه رگه کانیان دابکه نن و له شی خۆیان ته واو رووت بکه نه وه. یه کیک له و ئافره تانه «سیمۆنیا قیسپۆچی» بوو، که رینگای به

«بۆتشیللی» ی هونەر مەند دا پێگە یشتوو یی هونەر له سەردەمی راپەریندا دەریخات. ئەویش بەهۆی وێنە زیندوووەکە یهوه که ناوی نابوو: «له دایکبونی قینۆس».

(بۆلین بۆناپارت) یش که خوشکی «ناپلیۆن» بوو، یه کێک بوو لهو ئافەرە تانە، «کانوفا» و «پرۆدۆن» وێنە یان کێشا، ئەم «پرۆدۆن» هیش «ماری لویز» ی شاهە نشازن و «ژن دۆکی ئەلبا» ی یهک به یهک وێنە کێشا.

وێنە کێشانێ جوانی رووتیش هه موو دەمیک به ئاسانی سەری نە دە گرت. بە درێژایی سە دە کان گە لێک له هونەر مە نده کان، له سەر ئەوه، تووشی دەردی سەری بوون. میژوویش بیره وه ریی رۆژتیک له رۆژەکانی سێ شەمە ی سالی (۱۴۹۶) ی زیندوویتی هیشتۆتە وه، که لهو رۆژەدا دانیشتوانی شاری (فلۆرەنسە) شوێرشیان گیراوه و، هه موو وێنە هەست بزۆینە کانیان سووتاندوو له گە ل سەز و ئاواز نامە کاندان و نووسراوه دلدارییە کاندان!...

هونەر مە ندانێ وایش هه بوون که نمونە ی ئافەرە تی رووتیان دەست نە که وتوو، که لکیان له بوو که شووشه بزۆیه کان وەرگرتوو. (تۆلبریخت دورار) یش که گە وری هونەر مە نده کانی سەردەمی راپەرین بووه. له ئە لمانیادا، هاتووچۆی جیتی خوشتنە گشتییە کانی دە کرد، بۆ لیکۆ لێنە وه ی شێوه ی بە شە کانی لە شی ئافەرە ت به رووتی... «کۆر بوجیۆ» ی وینە کیشیش که لکی له لە شه رووتە که ی خوشکی خۆی وەر دە گرت. «تیتیان» یش ئە و که لکی له لە شه رووتە که ی کچی خۆی وەر دە گرت!...

جوانی له بەرە هە لکە ندران و وتاشراو

ئە مە ییش دە مە قالیی پێ ناوی که روو که شی ئافەرە ت به پیتی گۆرانی خوێندە واری رە وشت و خو و، ناوچە دە گۆرێ، تە نانە ت ئە و با یە ییش که له کاتیک له کاتە کاندان هە ل دە کات، کار دە کاتە سەر سەر و شێوه ی ئافەرە ت... هەر سەردە مە ییش لیکدانە وه ی تاییه تیی خۆی هە یه له بابە ت جوانی ئافەرە تە وه. که واته بۆ وێنە، ناتوانین جیا وازی ناو نە و وێنە کانی «رامپرانت» و وێنە کانی «دافینشی» دە ر ب خە ی ن، وانا بلتین ئە میان چاکترە له ویتریان. ئە مە ییش سە بارە ت به وه یه که جوانی له سەر دە ستووری وشک و رە ق ناروات به رتۆه، خۆی پیتوه نابه ستیتە وه... جا له بەر ئە وه ئە و شتانە ی ئیمە به جوانیان دە زانین، رە نگە که سانی تر به جوانیان نە زانن. که سانی وایش هە ن له و شوینی جوانییانە تینا گە ن که «پیکاسۆ» له وێنە خواری خێچە کانی ئافەرە تدا پێشانێ داو ن... هه روه ها پیاوانی سە ره ر پێگایش، له وانە ن که پێ له وه بنین که ناوی «جاکو ب ئە بشتاین» هە قالی هونەری ئە م سەردە مە یه. به لām

دیسانه وه ئە وه ییشی به بێردا دی که ئە م به ر د تاشه له هونەری باوی سەردەمی هە ره کۆنە وه که مرۆف پیتی راهاتوو تا ئیمرۆ، هە لگه راوه تە وه و، دە ستیشی کردوو به تیکدانی!...

له گە ل ئە مە ییشدا په یکه ره کانی (ئە بشتاین)، کار دە کە ن له میشکی ئە و که سانه ی که لێیان ورد دە بنه وه، ساییان ئە وه تا دلێان پێیاندا ده چێ، یان ئە وه تا دلێان لێیان رە ش ده ی!... ناتوانن باری مام ناو نە دی یاخود بێ لایە نی بگرن!... له راستیدا (ئە بشتاین) به ر د تاشیکێ زۆر هونەر مە نده بووه. توانیویتی په یکه ره کانی خۆی له کانزاکان و له گرانی ت و له بەردی مەر مەر دروست بکات. به لām به تە نگ ئە وه وه نە بووه که له په یکه ره کانی خۆیدا جوانی لە ش دە ریخات. له راستیدا به ره مە مە کانی خۆی به قالی نە کراوی ده هیلتیته وه. ئە و باوهری وایه که ئە و رووداوه ی په یکه ره که ی له سەر تاشیوه خۆی له سروشتی خۆیدا قالی نە کراوه. بێ جگه له وه باوهریشی به وه هە یه که په یکه ره تاش پتیبسته بیرو باوهره کانی خۆی بخاته ناو ئە و په یکه ره انه وه که دایانده تاشێ، یاخود دایانده رتێژی، به لām بێ ئە مە ی خۆی به ستیتە وه به بیری پیاوانی رە و شتە وه... جا له سەر ئە م بنچینه یه یه که په یکه ری «دروستکردن» ی داتاشیوه. له م په یکه ره دا بۆ ئە وه تیکۆ شواوه که ئارەزووی ئافەرە تانە پێشان بدات، به لām خە می ئە وه ی نە خواردوو که به شه جوانه کانی لە شی دە ریخات. له بابە ت ئە م په یکه ره وه خۆی دە لێ: «په یکه ره که وا دە نوینی که هەر له بنکه که به وه تا ده گاته خوار ئە ژنۆ، وە ک له زه وییه که خۆیه وه هاتبیتە ده ره وه وایه، پاش ئە وه رانه کانی و مندالدا نه گه وره که ی ده ره که وێ، که وای بۆ دانراوه مرۆف هە ل بگری له ناو خۆیدا... ئافەرە تە که ییش که هە ست به خۆی دە کات مندال له ناو سکی دایه، دە ست دە بات بۆ سکی خۆی، تا دە ست بخات له و ژینه نوێیه، که خە ریکه په ی دایبێ». جا ئە م پارچه بە رده که ره به چه شنی گیان له بە رتیک کار ده کاته هۆشی مرۆف، چونکه هیوا یه کی تازه بووه وه ی تیدا ده بینێ بۆ رۆژانی دوایی!... سا ئایا شێوه ی ئافەرە تە کان که له کارخانه ی هونەر مە نده کان ده ر ده چن، ئاشکرا و دیارین، یاخود پر پیتچوپه نا بن، به هه موو رە نگ شتیک له زیندوویتی ئامانجی هونەر مە نده کان ده ر ده خە ن... دوور نییه هونەر مە ندی ک که له م سە ر ده مه دا بێ، سە ری ئافەرە تیک ئە وه نده ی سە ری کیسه لیک، یاخود سە ری ده رزییه ک پێشان بدات، به لām هەر گیز ئە م کاره له نرخی ئە و که م ناکاته وه که به هونەر مە ندی کی خاوه ن رە نج و تیکۆ شان دا برێ، که ئە ویش به شی خۆی رە نج بۆ پیتشکه وتنی هونەر دە دات.

جوانی باوی کۆن

زۆر گرانه بۆ پیاو که نمونیه کی دیاریکراو ههلبژێری و بیکات به نمونیه «جوانی باوی کۆن»، یاخود «جوانی کلاسیکی»، له گهڵ ئەمه ییشدا من له و برۆایه دام که «ئیمما هاملتسون» ههڵدهگرێ، ههڵ بجزێری و بکری به نمونیه که بۆ ئەو جوانییه، که هونهرمه ندهکانی سهردهمی خۆی گهرویان دهکرد له تۆمارکردنیدا. (گۆته) ی بوژی ئه لمانیا، که له بابته ئەم ئافره تهوه دوواوه، گوتویه تی: «ئەم ئافره ته هه چهنه جلی خۆی دهگۆری، یاخود باری خۆی دهگۆری، له شیهویه کی تازه دا دهرده کهوت. که له شیهوی پیشووی خۆی جوانتر درده چوو. ته نانه ته ماشاکه ر وا ههستی دهکرد که له خهویکی خوش دایه، ئەندامهکانی دهموچاوی و بزوتنه وهکانی، هه موو ئاره زوو هکانی دهروونی مرۆقیان پیشان ده دا... له راستیدا پوخته ی جوانی کۆن و جوانی نوێی تیدا کۆبوو بووه!... رهنگی پیستی له شی هه تا بلتیته گهش و جوان و دروست بووه له گهڵ قژه تاریکه رهنگ گهرموگوره که یدا رێک ده کهوت. ئەم قژه ییش به کییک بوو له نیشانهکانی جوانی ئەم ئافره ته. چونکه قژه که ی له ناوچه وانه پانه که یه وه هه لده قوللا و، له چهنه شه پۆلیکی ناوازه و جواندا ده کشایه خواره وه بۆ لای پاژنهکانی پیتی...

بلیمه تی و هه لکه وتوویییش له چاوهکانیدا دیار بوون، که رهنگه که یان هه موو لایه کی سه رسام کردبوو، چونکه که سییک نه بوو بتوانی به ته واده تی ئەو بریاره بدات که ئاخۆ رهنگ خۆله میشی بوون، یاخود بنه وشه یی!... هه موو نرخ زانهکانی هونه ریش له سه ره ئەوه رێککه وتبوون که دهم و لیه که ی نمونیه کی بی هاوتا بوون له جوانیدا!...

جوانی و هونه ری چه واهه کردن

ئافره ت هه رگیز به دیمه نی سه روشتی خۆی دلای ناوی نه خوارد ته وه، به دیرژیایی ئەو سه رده مانه ی تییاندا ژیاوه هه ر خه ریکی ئەوه بووه که ئەو جوانییه ی سه روش پیتی به خشیوه، جوانتری بکات. له به ره ئەوه پۆن و هه ویر و تۆزهکانی بابته تی ئارایش هه موو دهم به کاره ییناوه. بابته تانی سه یر سه یری به کاره ییناوه بۆ جوانکردنی پیستی له شی خۆی، ناوی سێو له گه ل ناوی لیمۆی به کاره ییناوه بۆ ئەم مه به سه ه. هه روه ها به شیریش خۆی شتوه. شاره زاترین ئافره تیش له خۆ جوانکردندا ئافره تانی میسری کۆن بوون. هه ر ئەمه نده ی به سه که ئەو پۆنی ئارایشانه تاقی بکری نه وه که له پاش فیبرعه ونه کانه وه به جی

ماون، که ته مه نیان ده گه رپته وه بۆ پینچ هه زار سال له مه و پیتش، بۆ ئەمه ی تی بگه ن که ئەوانه ی له م رووه وه پیتش ئافره تانی ئەم چه رخه که وتوون!... له خاکی یۆنانیشدا ئافره ته کان چاوی خۆیان به و دوو که له ده رشت که له سه وتاندنی جهوی و خه لوزوه په یدا ده بوو. ئافره ته فارسه کانیسه به ری ده ست و نینۆکه کانیان به خه نه رهنگ ده کرد... (ماری) ی شازنی (سکۆتلانده) ییش خۆی له ناو شیردا ده ست. که چی (ئه لیزابیت) ی یه که م که شازنی ئینگیلته ره بوو له شی خۆی ده خسته ناو مه به وه، بۆ ئەمه ی چرچ و لۆچهکانی پیری تیی پتیه نه میتی!...

له هه موو ره نج و تیکۆشانه کان سه یرتر که له پیناوی نه هیشتنی جوانی چه واهه که ردا کراوه، ئەو یاسایه یه که له خاکی ئینگیلته ره دا درچوو، له سالی (۱۸۷۰) دا. له م یاسایه دا نوو سه راوه: «هه ر ئافره تیک، ته مه نی هه رچۆنیک بی، چینی کۆمه لایه تیی هه رچۆنیک بی، کار و فرمانی هه رچۆنیک بی، شوی کردبی یاخود شوی نه کردبی، میردار بی یاخود بیوه ژن بی... که تنیک بکات له و که تنانه ی چه واهه کردنی تیدا یه، وه ک به کاره یینانی درمانه بۆنخۆشه کان، یاخود رهنگه کان یان پۆنه کان و هه ویرهکانی ئارایش، یاخود ددانی ده ستکرد، یان قژی ده ستکرد، یان ئەو سه به ته ته لانه ی که به که مه ره وه به ند ده کترین، یاخود پیلای پازنه به رز، یان مه مکی ده ستکرد، و مه مک هه لبه سستی ده ستگرد... خۆی تووشی چه ندوچوون کردنی دادگا ده کات له گه ل ئەو سزایانه دا که له ناو یاسادا ناوبراون و دانراون بۆ ئەو که سانه ی که خوویان داوه ته چاوه سه ستکردن و چه واهه کردنی که سانی تر، هه ر ژنه یینانیکیش به هۆی به کاره یینانی ئەم بابته تانه وه پیکهاتبی به هه لوه شاهه داده نری!...».

جوانی دۆسته کان و ئافره ته رووبازاریه کان

رهنگه خۆ جوانکردنیک که کرابی به پیشه، له هه موو پیشهکانی تری ئافره ت کۆنتری، جا ئەگه ر ئافره ته خاوه ن پیشه که دۆست بی یان سۆزانی، رووبازاری بی، یاخود له ش فرۆش، له مه دا هیچ جیاوازییه ک نییه، جا ئەم جوړه خۆرازانده وه یه و، خۆ جوانکردنه ییش، چاوه سستیکی تاییه تیی هه یه به رامبه ر پیاوان. زۆر جار وا هه یه لیبی ده ترسین، به لام هیچیشیان له ده ست نایه ت ئەوه نه بی، که پیتیان خۆشبی... جا ئەو جوړه ئافره تانه خۆیان به هیچ کرده وه و ره وشتیکی چاکه وه نابه ستنه وه، مه به سیان هه ر ئەوه یه که جوانی و زبیره کی خۆیان بخه نه کار بۆ که لکی خۆیان، بی ئەمه ی له هیچ که سیک و له هیچ

به نديکي ناييني و کومه لايه تي سل بکن و باکيان بي، که به هوي نهوه و خاوهن دهسه لاته کانيان چه واشه کردوه و له خشته بردوه!... هي وايشيان تيدا په يدا بوه، که له دواييدا بوه ته ژني شاهه نشا، وهک (تيو دؤرا) ي نابروفروش که له سه رده مي فه رمانره و ابي رومادا چوه سه ر ته ختي «کونستان تينويل»، که ئيستاي پي ده لين (ئهسته موول)، که له ويدا دهستي کيشا به سه ر شاهه نشا (جوستيان) دا و، خستيه ژير چنگي خويه وه! که چي له پاش مردنه که ي به دوو سال کرديان به نافرته تيکي به رز و پيروز، کرديان به خاتون تيکي ناييني پايه به رز!...

هه رچي «لويز ديقالين» بو، که نافرته تيکي دل کيشکه ري (لويسي چوارده هم) بو، جوړه نافرته تيکي تر بو... هم له کانگاي دلييه وه خونکاري فه رنه سي خوش ده ويست. که چي له پاشدا لي جيا بوه وه و خوي هاويشته ناو په رستگاي (که رمل) وه، که له ويدا سي سالي خشت مایه وه!... له سه ر گوړي هم نافرته ته هم نو سراوه: «هه ر له بهر دلداري، خوي، دلداري کردوه... هم نافرته ته دلناسکه به سه زمانه دلداري خوي نواند. به لام نه خوي سووک کرد، نه له خوي باي بو. نه چاو چليسي هه بو، نه خوي رستي، نه هيو ايه ي له دلدا نه ما بوه وه که خوشه ويسته که ي خوي به يليتته وه بو خوي، که چي له گه ل نه ويشتا تاماده بو، به رگه ي هه موو نازاريک بگري. باکي هيج خوي ختکردني کيشي نه بي، کاتيکيش که واي ليتها هيج هيو ايه کي پي نه ميتي، په ناي برده بهر خودا و، دهستي کرد به په رستني نه، تا نارامپک به گياني و سه ر هويکيش بهر دلي بکه وي!...».

هه روه ها نافرته تاني تريس هه ن وهک (مادام دي مونتسبان) و (مارکيز دي پومپادور) و (مادام دي پاري) و (نيل جوين)، له گه ل ده يان و سه دان نافرته تاني تر دا که له ناو هه موو خاکيک و هه موو چه رختکدا هه لده که ون، که چي له ريگاي داوين پيسي و به دخوييه وه ناوي خويان له لاپه رکاني ميژوودا تو مار کردوه!...

جواني به و پييه ي که ياني تر ده يسين

همه زور گرانه بو پياو که له بابه ت جواني نافرته تيکه وه پرياريک ده ريكات، له کاتي بينيني دا به پي چنه دستور تيکي دانراوي ديار بکراو، نه و نده هه يه نه و رنجانه ي له مه و پيش دراون له باره ي هم که ينه و به ينه يه وه سي ژماره مان ده خنه به رده م که پيوسته له هه موو نافرته تيکي جواندا هه بن، نه گينا نه و نافرته ته به جوان دانانري، ژماره کانيش نه مانه ن:

ده بي سي شتي سپيان تيدا بي: له پيست و له ددان و له ده ستدا.
 ده بي سي شتي ره شيان تيدا بي: له چاو له بر و له برژانگدا.
 ده بي سي شتي سووربان تيدا بي: له ليو له روومه ت و له نينو کدا.
 ده بي سي شتي درتيزيان تيدا بي: له بالا له قز و له ده ستدا.
 ده بي سي شتي کورتيان تيدا بي: له گوچکه له ددان و له پيدا.
 ده بي سي شتي تنگيان تيدا بي: له که له که له دم و له ناولنگدا.
 ده بي سي شتي خروپريان تيدا بي: له سمت له بال و له ناولنگدا.
 ده بي سي شتي نهرمونوليان تيدا بي: له په نجه له ليو و له توکي سه ردا.
 ده بي سي شتي بچووکيان تيدا بي: له لووت له سه ر و له مه مکدا.
 ده بي سي شتي پانيان تيدا بي: له ناوچه وان له سنگ و له ناوه ند برژکاندا.

نرخ زانه کانيش هه ر له ده مي کونه وه به ته نگ نه وه وه بوون که بنوسن: نافرته ته کان له رووي خو جوانکردن و خو رازاندنه وه وه له نه نده به ده ر ده جو ليتنه وه.

(جوفينال) له سالي (۶۰) ي پاش زاييندا، له بابه ت چوني نافرته تيکه وه بو لاي سه ر تاش همه ي نوو سيوه: «هه ر سه ري نافرته ته که به ته نيا بيست چين چين که ري ده ويست. سه ر و که که يان به شان و سنگي رووته وه ده وه ستا، موو به مووي سه ري پيروزي نه وي ده يشکني و ده له رزي... پرچه کانيان ده پيچا و ده يان خستنه سه ر يه کتري، هه روه ک که لاتيکي سه خت دروست بکن و ابو!... نافرته ته که له پيشه وه وهک نافرته تيکي که له گه ت ده رده که وت، که چي که له پشته وه سه يرت ده کرد، کورته بنه ت ده هاته پيش چاو. لنگه کاني وهک لنگي مراوي و ابوون. که مه ريشي نزم بو. نافرته ته که نه مه نده کورت بو، بو نه مه ي ماچيکت بکات ده بو له سه ر نوکي په نجه کاني بوه ستايه!...».

(ميشيل دي مونتاني) يش له سه ده ي شانزه هه مدا له بابه ت خه مخوري نافرته ته وه ده رباره ي سه ر و شيوه ي خوي نوو سيويه تي: «هه ر بو نه مه ي ژنان سه رنجي هه موو پياويک رابکيشن بو خويان، خو ده دهنه ره نگ کردن و سووراو و سپياوکردني خويان، به و مه به سه ي جوانييه کي پروپوچ ده ست خويان بخه ن... به چاوي خوم ديم: به رد و خوله ميش و خه لووز و گل و ميويان قووت ده دا، له نه نده به ده ر خويشيان ماندو ده کرد، ريخوله کاني خويشيان تيک ده دا. نه مانه يش هه ر بو نه مه ي که پيستاي له شيان زه ر دباوييه کي گه شي تيدا ده ر بکه وي که مه ريان باريک بيته وه، له شيان ته نک بي، جا له

پیناو دستکھوتنی ئەم شتانەدا بەرگەیی ھەموو نووچ و لەش سوونەو و پشت
شەتە کدانیکیان دەگرت!...» .

ئەگەر بێتو لێی بکوڵینەو، ماوەی ئەو ھەمان نییە ھەر شتیک گوترا بێ پیشانی بدەین،
بەلام لە ھەموویان راستتر و ڕوانتر ئەو یە کہ «جۆل نیشیلێ» ی ڤەرەنسە بی لە سەدەیی
نۆزدەھەمدا نووسیبویە تی کہ دەلی:

«ھەرچی ئافرەتە بریتییە لە شاکاریکی و ھا کہ لە چەند شتیکی پیچەوانەیی
دەستکردی خودا دروست بوو!...» .

پەرچەھی ئەم نووسراوە لە ۴/۴/۱۹۶۶دا تەواو بوو.

سۆسان ئەنتۆنى

ژيانى ئەو ئافرىدە تەبىئەتتە كە نەبىيىست شوو بىكات و بەرەنگارى
كۆمەلەيە تېشى بوو، ھەر لەبەر ئەو ھەي كە كچەكانى رەگەزى
خۆى لە دەست زۆردارىي پىياوان پرگار بىكات!

نوسىنى: ھەنرى و دانا توماس

ئەم نووسراوھ

ئەم نووسراوھ كە لەلەيھن مېژوونوسانى بەناوبانگ (ھەنرى) و (دانا توماس) ھە دانراوھ
و، لە بابەت ژيانى (سۆسان ئەنتۆنى) ئازادىي پەرورە و خەباتكاروھ ئەدوئ، چاكتىر
دىارىيە كە پېشكەشى خوشكە بەرپىزەكانم. ئافرىدە تانى كوردى بىكەم. چونكە (سۆسان
ئەنتۆنى)، كە كچىكى ئەمەرىكايى بوو، ھەر كە ھاتە جىھانەوھ لە سالى (۱۸۲۰) دا و
چاى كرىدەوھ، ئافرىدە كارەكەرىك بوو بەدەست مېردەوھ.

نە (سەربەستى) ھەبوو، نە (ماف).! ياساى فەرمانىرەوایی خاكە يەكگرتوھەكانى
ئەمەرىكايىش (ژن) و (منداڭ) و (سەگ) ى ھەك يەك دانابوو!. مافى دابوو بەپىياو كە
ھەك سامانىكى خۆى تەماشايان بىكات!. ھەر كاتىكىش بەپىيىستى زانى لىيان بدات!.
جا لەناو ناوچەبەكى وا پاشكەوتوو كۆنەپەرست و وشك مېشكا، (سۆسان ئەنتۆنى)

لە كۆمەلەيە تى رىزىو راپەرى و رەنج و تەقەلەي دا و خەباتى كرىد، بۆ دەستكەوتنى
سەربەستىيەكان و مافەكانى ئافرىدە لە ئەمەرىكاي يەكگرتوودا. بەلام تىكۆشانى
(سۆسان ئەنتۆنى) ھەر بەتەنيا لە خاكەكانى ئەمەرىكاي يەكگرتوودا نەبوو، پەلېشى
ھاويشت بۆ خاكەكانى ئەوروپا و لە گەل ئافرىدە تانى ھەموو جىھاندا خەباتى كرىد بۆسەندى
ئەو مافانە بۆ ئافرىدە تانى ھەموو جىھان. (سۆسان) لە پىناو ئەو خەباتە گرىنگ
مەردانەيەيدا وازى لە شووكرىد و ژيانى ژن و مېردى و بەزمورەزى تايەتەي ھىنا. پىشتى
لە سەرەوت و ئارام و خۆش رابوردن ھەلكرىد. ھەموو خەباتەكانى خۆى ئاراستەي ئەم
ئامانجە پىرۆزە كرىد كە (رەگەزى ئافرىدە) لە ئەمەرىكاي يەكگرتوودا ئازاد بىكات لە
بەندەيى بۆ پىياو و ياساى كۆنى رىزىو كۆمەلەيە تى. جگە لەو ھەرچى سەربەستى و
مافىك پىياو ھەبەتە دەست ئافرىدە تانى نىشتمانەكەي خۆى بىخات. (سۆسان) تا گەبىشتە

تەمەنى (۸۶) سالى و لە سالى (۱۹۰۶) دا گىيانى پاكى بەخاك سپارد، لەم رەنج و
تەقەلا و خەباتانەي خۆى وازى نەھىنا، نەگوتى توانج و پلارى بەدگۆيانى ھەبوو، نە
بايەخى دا بەماندوو بوون و زىانكرىد و سەختى ژيان. كۆلى نەدا و ورەي بەرنەدا، ھەتا
مردن لە خەباتكرىندا بوو، تا زۆربەي ئاواتەكانى خۆى ھىنايەدى. واتا زۆربەي (ماف) و
(سەربەستى) يەكانى بۆ ئافرىدە تانى ئەمەرىكاي يەكگرتوو سەند.

ئافرىدە تە خويىندەوارەكانى كوردىش، كە ژمارەيان يەجگار كەمە لە چا و ئافرىدە تە
نەخويىندەوارەكاناندا، بارىكى كۆمەلەيە تى زۆر گەورەوگرانىان كەوتۆتە سەرشان. كە
ئەويش (پى خويىندى) و (تىگەياندى) و (پىگەياندى) ئافرىدە تە نەخويىندەوارەكانانە
لەگەل ئاراستەكرىدى خيىرانانى كورددا بۆ ژيانىكى پاكتر و چاكتر و پىشكەوتووتر، كە
پرى بى لە خۆشەويستى و دادپەرورەي.

كە دوورىش بى لە بىروباوېرى پروپوچ و كرىدەو و رەوشتى واو كە ھۆش پەسندى
نەكات!. لە راستىدا گەلىك رەوشت و خوروى رىزىو كۆمەلەيە تىمان تىا پەيدا بووھ لەكۆرى
(مىواندارىي) و (ھەيتوھوتى ژنەيتان) و (پرسە) و (ژيانى خيىزانى) و (پازاندنەوھى
مال) و (سامان پىكەوھەنان) و (بەخىوكرىدى منداڭ) و (كۆبونەوھەكان) دا، كە دوورن لە
ھۆشى تەواو و دلئى تەر و، گىيانى بلندەوھ. چونكە پرن لە خۆپەرستى و كەشوفش و
خۆواندىن و لەخۆگۆرپىن و لەنگەر رانەگرتنى ئابوورى و بەربەرەكانى و، لووت بەرزى و،
خۆماندووكرىد و، ئازاردانى كەسانى تر.

ئەنجامى ئەمەبىش بەوھ گەبىشتوھ كە ژيانمان تال بووھ و، ناكۆكىمان كەوتۆتە ناوھوھ و،
ئاژاويشمان تىا پەيدا بووھ و، خوويشمان داوھتە كارى چەوت ھەك دزى و ناپاكى و
درۆزى و كوشتن! بەلام ئەگەر ئافرىدە تەكانمان چاكى مەردايەتەي بىكەن بەلادا و، بىئە
تىكۆشانەوھ بۆ كەلكى گىشتى. بەشىكى زۆرى خواری و چەوتى كۆمەلەيە تىمان راست
ئەبىئەوھ. ژيانىشمان چاكتر و گەشتەر و خۆشتى لى دى.

ئافرىدە تانى كورد لەچا و ئافرىدە تانى ئەمەرىكادا، كە لە سەدەي نۆزدەھەمدا ژيان، يەجگار
ماف و سەربەستىيان دەست كەوتوھ، بگرە بەجۆرىكى تىكرايى شتىكى واى نەماوھتەوھ
كە لە ماف و سەربەستىدا بگەنە پىياو. بەلام ئەوھى نەتەوھى كورد لە سەرى داماوھ خەبات
و تىكۆشىنى خوشكە خويىندەوارەكانانە كە بىنە سەركردەي ئافرىدە تە نەخويىندەوارەكانان لە
كۆرى پىشكەوتنى راستەقىنەدا. واتا لە كۆرى ئەو ژيانەدا كە لەسەر بنچىنەي زانست و

سەرکێشه پچکۆله

هیچ لهو کچانهای نهئه کرد که هاوسه رده می خۆی بوون. هه رگیز گوتی نهئه دایه نامۆژگاری ژنه مامۆستا کهی خۆی، که کۆمه لایه تی^(۱) و ا رها تیبوو، پیتی خۆش نه بوو که کچ له رهوشتی خۆیدا له سنووری ئه و دهستورانه بچیتته دهره وه. ته نانه ت وایشی لئ هاتبوو، هه رچی هه کیشی پئ نه گوترا له «په یمانگای ئایینی ئافره تان» دا تووری هه ل ئه دا. بۆ ئه مه ی هه ر به دووی بیروبا وه ری خۆیدا بچئ. له و سه رده مه دا، سه ره سه تی بیروبا وه ر، به تاوانیکه ی و ا گه وه دانه ترا له ناو «په یمانگا» که دا.

که به هه یچ کلۆجیک چاوی لئ نه ئه پۆشرا!... په به روی خۆبندنه کانیش له سه ر بنچینه ی سه شت دامه زرابوو، که کچه کانیا ن پتوه رابه یترین، ئه وانیش بریتی بوون له: «کرده وه و رهوشتی چاک و، خۆشه و یستی و خواناسی»، که به پیتی ره فته ره کانی کۆمه لایه تی ئه وانه به به رز و پیرۆز دانه تران. به لام «سۆسان» نه یه وه یست ملکه چی و خۆرا گرتن و الیک بداته وه که بریتین له دو اکه وتن و ملنان و فه رمان به جئ هینانیکه ی کۆترانه. هه ره وه ئه وه یشی به ره ره چ ئه دایه وه که «خۆشه و یستی» و اتای ئه وه بی زۆرداری و ژێرده سه ته بی که سه یکی تر په سند بکات. ئه وه هه ر له سه ر ئه و قسه یه ئه رۆیشت که سه ره سه تی بیرو شانا زبکردن به که سایه تیبه وه پتچه وانه ی کارو کرده وه ی به رز و پیرۆز نین... جا ئه م جۆره هه سه تی گیانییه ی که «سۆسان» پیتسانی ئه دا له «په یمانگا» که دا، هه مه وه دم ئه بووه هۆی ئه وه ی که خۆی و ژنه مامۆستا که ی بپیتته ده مه ته قییا ن!... ئه وه نده هه بوو «سۆسان»، له «په یمانگا» که وه و له ژنه مامۆستا که وه دوو شت فیر بوو: یه که میان، شپوه یه که ی و پتیه ی به هیتز... دووه میشیان، قین هه لگرتن و سه رکیشی کردن به رامبه ر ئه و رهوشت و خووانه ی که کۆمه لایه تی ئه مه ره بکا ده سوپیتی ئافره تانی پئ به سه تبه وه وه له نیوه ی یه که می سه ده ی نۆزده هه مدا، به تایبه تی له ناوچه کانی «کوبکه ر» دا که له شپوه یه یه که ی زۆر وشک و ره قدا خۆیا ن ئه نووساند به ئایینه وه!. دوور نییه «سۆسان» ئه و گیانه سه رکیشه ی له باوکی خۆیه وه وه رگرتبئ، که به رهنگاری یاسا کانی تیره ئایینییه که ی خۆی بووبوو له وه دا که کچیکه ی ماره کردبوو، له «کوبکه ر» هکان نه بوو!...

ئه م کچه ئازاد بووبوو له وه ی که وشک و ره ق بی له خواناسیدا، که خه ره کی ئه خسته کار، گۆزانیشی به ده مه وه ئه گوت، که ئه م خووه له و سه رده مه دا به خوویه که ناپه سند

هونه ر و دادپه ره وه ری دامه زرابئ، نه ک له سه ر بنچینه ی ئالۆشی دل. ئه ویش کاتیک پتیک دی، که ئافره ته خۆبندنه وه ره کان له پیتشدا ئه م بیروبا وه رانه له ژیا نی خۆباندنا به کار به یین، تا خۆیا ن ئه که ن به ئموونه یه که ی راست و دروست و ته واو بۆ خوشکه نه خۆبندنه وه ره کانیا ن. ئنجا پاش ئه وه ئه م بیروبا وه رانه له ژیا نی خوشکه نه خۆبندنه وه ره کانیا ندا به کار به یین تا کۆمه لایه تیبه چه وت و نه خۆشه که مان روو بکاته وه راستی و ته ندروستی.

جا هیوادارم به خوا که له ناو ئافره تانی کوردیشدا له خه بات و تیکۆشیندا بۆ ئامانجی به رز و پیرۆز، وینه ی (سۆسان ئه نتۆنی) زۆر هه ل بکه وئ، تا نه ته وه که مان ئه و پیتشکه وتنه راسته قینه یه ی ده ست که وئ.

سلیمانی: سالی ۱۹۷۰

شاكر فه تاح

(۱) یان راستتر: کۆمه ل.

دائەنرا!... ھەر وھا ھەزى لە سوپاسکردن و پياھەلدان ئەکرد، تا بەرەبەیانیش لە ئاھەنگەکانى سەما و ھەلپەركیدا ئەمايەو... كەچى لەپاش شووکردنى بەباوكى «سۆسان»، بەرەبەرە دامركايەو و دەستى داىە خۆراگرتن و خۆپاراستن لە كردهو و كارى ھەرزەكارانە. ئيتەر ئەو گيانە ئازادەى خۆى داىە دەست «سۆسان»ى كچى، كە دووھەمىن منالى بوو لەناو ھەشت منالدا كە بووبووى!...

ئافەرەتتىكى وابوو كە دەمارە مېشكيبەگان پياوى ھەبوو

«سۆسان» سالەكانى سەرەتايى تەمەنى خۆى بەسەختيبەو ھەبوار، بەلام ئاسانىش بوون بۆ ئەو... ئەمە زۆر سەيرە كە سەختى و ئاسانى لە يەك شتدا كۆبينەو، لەگەل ئەمەيشا رووداوەكەى ژيانى «سۆسان» لەم بارەدا بوو!... چونكە باوكى «سۆسان» كارگەيەكى بچووكى ھەبوو بۆ رېستنى لۆكە. كرىكارەكانى ئەو كارگەيەيشى بەپياو و ژنەو ھە مالاكەى خۆيدا ئەحەواندەو.

لەسەر ژنى «ئەنتۆنى»، كە داىكى «سۆسان» بوو، پېويست بوو كە ھەشت منالەكەى خۆى، پەرورەدە بكات و رېتيكان بخت و راييشيان بەيىنى بەو كە يارمەتى بدەن لە راپەراندنى كاروبارى ناومالەكەدا و، لە چاودېرىكردنى ئەو كرىكارانەيشدا كە بەسەر ئەو مالەدا سەپينرايون... جا لەبەر ئەو ھەرچەندى ئەكرد دەستى ئەنەپەرژا گۆرانى بلتى و ھەلپەرى و سەما بكات. ھەر وھا منالەكانيشى ھەك منالانى تر ئەو بەختەيان بۆ نەھاتبووە پيشەو كە بەدلى خۆيان تېروپى يارى و بەزمورەزم بگەن. بەپېچەوانەى ئەو ژيانيان لەسەر دەستورېك ئەرۆيشت كە برىتى بوو لە سى بابەت:

«جيبەجىكردنى كارو فرمانى ناومال، ترسى خوا، زمان گرتن»!...

ئەمەندەبوو «سۆسان» خۆى پېن ئەنەگىرا قسەنەكات، چارەنووسيشى وا بوو باوكى كارگەكەى لە دەست چوو. لەبەر ئەو «سۆسان» ناچار بوو. بەشى خۆى نان پەيدا بكات و يارمەتى خيزانەكەى خۆى بدات. لەبەر ئەو دەستى كرد بەوانە گوتنەو بەمنالان، ھەر ھەفتەى بەدوو دۆلار وانەى ئەگوتتەو! ئەوكاتە تەمەنى گەيشتبووە ھەژدە سالان... ئەوئەندە ھەبوو كارو كردهوكانى و، گفتوگۆكانى لەگەل شاگردە كچەكانيدا، ھەر وھا ھەستى چاك نواندنيشى بەرامبەر بە «زەنگى» يەكان^(۱)، لەناو كۆمەلایەتیبەكى وادا كە

(۱) زەنگيبەگان: زنجيبەگان، پيىست رەشەكان، قولەرەشەكان.

يەجگار ھەستى بەرەگەزبەرستى ئەكرد... ئەمانە ھەموويان بوونە ھۆى ئەوھى كە دەستى لە فرمان بكيشرېتتەو!... بەلام «سۆسان» بەم كارە بەيەجگارى گرى گرت و يەجگار بېزبىشى كردهو لە پيىست سېپبەگان كە بەلای ئەوھو نيشانەى كۆمەلایەتیبەكى پر زۆر و سەم بوون!... كاتيكيش كە فرمانى دەست كەوتەو لەناو خويندنگايەكى تردا، لە بەدبەختى خۆى كەوتە ناو چەند كچىكى وا بەدخووەو، كە بۆ ئەو نەھاتبوونە بەر خويندن تا بن بەخويندەوار ھەر بۆ ئەو ھاتبوونە ئەوئ كە كاتى پېن فرمانى خۆيان بكوژن و بگەرىن بەدواى بەزموباريدا، بەسايەى ئەو داوانەو كە بۆژنە مامۆستاكانى خۆيان ئەنانەو!... بەلام زۆرى پېن نەچوو ئەوھيان بۆ دەرکەوت كە «كچى ئەنتۆنى» لەو جۆرە مامۆستايانە نەبوو كە تىزى پېن بكرى. «سۆسان» شوولەدارىكى لە يەكئ لە درەختەكان كردهو و سەرۆكى كچە خوتېربەگانى كيشايە پەنايەكى ژوورەكەو ھەنجا دەستى كرد بەمەشق پېن كردنى، بەچەشنى سوار چاكېك كە مەشق بەئەسپە سەرکيشە كەللە رەقەكەى خۆى بكات!...

ئيتەر لەو رۆژەو شاگردەكان رايھاتن بەوھو كە بەرېزېتىكى زۆرەو لەگەلپا بچوولېنەو. لەژېرېشەو ئەيانچرپان بەگوتى يەكتردا ئەيانگوت:

«ئاي خوايە، ئەم ئافەرەتە چ جۆرە دەمارە مېشكيبەكى ھەيە خۆ ھەر ئەلپى ھى پياو!...»...

نەپويست بېتتە كارەكەرىكى ياسايى

«سۆسان» ھەر ھەك دەمارى پياوانەى ھەبوو، ھۆشى پياوانەيشى ھەبوو... زۆرى پېن نەچوو كرا بەسەرۆكى بەشى كچان لە خويندنگاي (كانا جوھاي)ى سەرودا، لە خاكى (نيوبورك)دا... زووبەزوو كارى كرده دەررونى دانيشتوانى شارەكە. تەنانەت يەكېك لە ئەندامانى كۆرى كاروبار ھەلسووراندنى خويندنگاكە واى لىن دوا گوتى: «ئەم ئافەرەتە زېرەكترين پياو كە ھەتا ئېستا ھاتبېتتە ئەم خويندنگايەو!». چەند كەسيك لە خاوەن كشتوكالەكانى شارەكە ھاتنە پيشەو داوايان لىن كرد شوويان پېن بكات. نەك لەبەر ئەوھى كە ئافەرەتېكى ھوشيار و زېرەك بوو بەلام لەبەر ئەوھى كە لەشېكى توندوتۆل و گورجوگۆلى ھەبوو... يەكېك لەو خاوەن كشتوكالانە، كىلگەيەكى ھەبوو شەست مانگاي تيا ئەلەوھراند، كە (سۆسان)ى دى بەم جۆرە پياھەلدا، گوتى: «ئاي كە ئافەرەتېكى ناوازيە ئەمە لەوانەيە كە ھەر شەست مانگاكە بەدەستى خۆى بدۆشى!»

به‌لام «سۆسان» دهستی نا به‌رووی ئەو هه‌موو که‌سانه‌وه که هاتبوونه خوازینی. پیتی گوتن: «سویاستان ئەکه‌م... من نامه‌وی بېمه کاره‌که‌ریکی ماره‌کراو بۆ هېچ پیاویک!...»

«سۆسان»، به‌م رهنه‌گه سه‌ره‌خۆیی خۆی پاراست. که له‌وه‌یش دلنیاوو، ئەوه‌نده خاوه‌نی هیتز و توانا و نیازی ته‌واوه، که بتوانی نانی خۆی په‌یدا بکات و باش به‌رپه‌و بچێ، بی ئەمه‌ی داماوی دهستی پیاویک بێ که جاودپیری بکات!... چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا، یاساکانی ژن و مێردیی، وای له‌ ژن کردبوو که بپیتته کاره‌که‌ریک بۆ پیاو، نه‌ هېچ مافیکی هه‌بێ، نه‌ هېچ سه‌ره‌ستی یه‌ک!

به‌پیتی یاسا سه‌گ و ئافره‌ت یه‌ک مانیا‌ن هه‌بوو

رۆژتیک له‌ رۆژانی هاوینی سالی ۱۸۴۸، «سۆسان» له‌ رۆژنامه‌کاندا چاوی پێ که‌وت، که کۆنگره‌یه‌کی ئافره‌تان له‌ شاری «سینیکا فولز» دا گیراوه، له‌ مافه‌کانی «کۆمه‌لایه‌تی و یاسایی و ئایینی ئافره‌ت» ئەکۆلنه‌وه. ئەم ده‌نگه ئەوه‌ی خسته‌ دلێه‌وه که خه‌بات بکات بۆ ئەو ئامانجه‌ی که پێ به‌دل ئەبوو هیتز و هه‌رته‌ گه‌وره‌که‌ی و چست و چالاکیه‌ به‌ ئه‌ندازه‌که‌ی خۆی بۆ ته‌رخان بکات! ده‌موده‌ست خۆی هاویشه‌ ناو لیکۆلینه‌وه و تیگه‌یشتنی باری ئافره‌تانی خاکه‌ یه‌که‌گرتوه‌کانی ئەمه‌ریکاوه له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تی و یاسایی و ئایینییه‌وه. که راستی ئەو بارانه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت. له‌ ئەنجامی ئەو لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا، زنده‌قی چوو، سه‌ری سووما. ده‌موده‌ست هه‌ستی کرد به‌خۆی که گیانی سه‌رکیشی له‌ کانگای ده‌روونیا کلپه‌ ئەکات، به‌جۆریکی وا که هېچ جارێک به‌و چه‌شنه‌گری نه‌سه‌ندبوو له‌ناو ده‌روونیا!

یاسای ئەمه‌ریکایش وه‌ک یاساکانی فه‌رمانه‌وه‌ایه‌کانی تر، که له‌و ده‌مه‌دا هه‌بوون، ئافره‌تی له‌ خوارووی پیاوه‌وه‌ داناوو... ته‌نانه‌ت کردبوویشی به‌به‌نده‌یه‌کی پیاو... ماوه‌ی ئەوه‌ی نه‌ ئەدا که ئافره‌ت بتوانی سامانی تایبه‌تی خۆی به‌کار به‌یتن، چونکه که‌ شوری کرد، خۆیشی و سامانه‌که‌یشی ئەبنه‌ سامانی مێرده‌که‌ی. ته‌نانه‌ت یاسا ریتی ئەوه‌یشی به‌ئافره‌تی کارگه‌ر نه‌ئەدا که دهستی خۆی له‌ فرمانه‌که‌ی خۆی بکیشیتته‌وه، که ئەو مزانه‌ی وه‌ریان ئەگرێ بۆ که‌لک و ئاره‌زووی خۆی به‌ختیان بکات. ته‌نانه‌ت مافی ئەوه‌یشی نه‌بوو که ئەو پارانیه‌ی له‌ تۆله‌ی وه‌ی^(۱) و زبانی خۆی دا له‌ خاوه‌ن فرمان وه‌ری ئەگرتن، خۆی

(۱) وه‌ی: کاره‌سات (مصیبه‌)

به‌کاریان به‌یتن!... ته‌نیا هه‌رمێرد بوو که ئەیتوانی ژنه‌که‌ی خۆی و سامانی ژنه‌که‌ی و چاره‌نووسی ژنه‌که‌ی خۆی به‌کار به‌یتن! له‌ مانه‌ هه‌موویان خراپتر ئەوه‌بوو، که یاسا ریتی ئەدا به‌پیاو مناله‌کانی ژنه‌که‌ی که له‌ خۆی بووبوون، به‌ئاره‌زووی خۆی به‌کاریان به‌یتن، بی ئەمه‌ی خۆی ماندوو بکات به‌وه‌وه که راوپیژتیک به‌ژنه‌که‌ی، به‌دایکی ئەو منالانه‌ بکات!

یاسا له‌ ریسواکردنی ژن دا، زۆرداری گه‌یاندبووه ئەوه‌په‌ری:

مافی ژن و مافی سه‌گی وه‌ک یه‌ک لێ کردبوو!

له‌ یاسا که‌دا نووسرابوو: مێرد مافی هه‌یه‌ له‌ ژنه‌که‌ی و له‌ مناله‌کانی و له‌ سه‌گه‌که‌ی خۆی بدات! ژن مافی ئەوه‌ی نه‌بوو که له‌به‌ر زۆرداری مێرده‌که‌ی، داوای به‌ره‌للابوون بکات!...

به‌کورتی ئافره‌تی ئەمه‌ریکایی هه‌تا پاش نیوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزه‌یه‌میش هه‌ر وه‌ک کاره‌که‌ر و که‌نیزه‌ک و اباوو!... به‌و چاوه‌ سه‌یر ئەکرا!...

ئه‌یه‌وی له‌ پێشدا پیاو چاک بکاته‌وه

ئهمه‌یش شتیکی ئاشکراوو، که ئافره‌ته‌کان ویستیان پێوه‌ندی به‌نده‌یی خۆیان بپچرێن، جووله‌که‌یان^(۱) به‌ره‌نگاریه‌کی ته‌واو کرا له‌لایه‌ن پیاوانه‌وه... ئهمه‌یش سه‌رسوومانی پێ نه‌ ئەویست.

چونکه به‌ته‌نشت ئەوه‌وه که پیاو وه‌ک، مێردیک، ئەو هه‌موو مافانه‌ی ئافره‌تی داگیر کردبوو و چیشکه‌ی ئەکردن ئافره‌ت له‌ خاوه‌ن کارخانه‌کان که‌مترین مزی وه‌رته‌گرت!... له‌باتی چینی کورته‌کیک (چاکه‌تیک) هه‌شتا فلس، له‌باتی چینی شه‌روالیکیش (پانتولیکیش) بیست و پینج فلسی وه‌رته‌گرت، که‌چی له‌پاش ئەم هه‌موو زۆرداریه‌یش که‌لیی ئەکرا، پیتویست بو ئەو مزانه‌ بداته‌ ده‌ست مێرده‌که‌ی خۆی!... له‌گه‌ل ئەمه‌یشدا زۆر مێردی وا هه‌بوون که ئەو پاره‌یه‌ی ژنه‌کانیان به‌ره‌نجی شانی خۆیان کۆیان ئەکرده‌وه، ئەوان له‌مه‌ی خۆری^(۲) و داوین پیسی دا په‌رش و بلاویان ئەکرده‌وه!...

«سۆسان» له‌ باوکی خوی دا پشتیوانیکه‌ی هه‌ره‌باشی ده‌ست که‌وت که پالی پێوه‌نه‌نا بۆ ئەمه‌ی له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نی مافه‌کانی ئافره‌تدا هاوبه‌شی بکات... به‌لام «سۆسان» له‌ سه‌ره‌تای

(۱) جووله‌: بزوتن (حرکه‌)

(۲) یان راستتر: له‌مه‌ی خوارده‌وه‌ و...

سڀ سووچڪهي ٺافرهت

ٺيتر لهو رڙڙهوه «جوولهي خهباتي ٺافرهت» له داڪ بوو!.

(سؤسان) یش پهی بهوه ٺهبرد که تاچ ٺهاندازه بهک هیتز و توانای ههیه و له چ سنوریتکیشدا فرمانی پڻ ٺهکری. بؤ ٺهوه تی نهکؤشا که پیشه وایه تی (جوولهي) که بؤ خؤی بیچری. هیتای دوو خهبات کاری تربشی کرد بههاوکاری خؤی، که ههردووکیشیان ٺافرهت بوون... (سؤسان) له خؤی دلنیا بوو که توانای ریکوپیتک خستنی کاروباری ههیه. بهلام ٺهوهیشی ٺهزانی که نووسه ریکی ناوازه نه بوو. وتار بیژتیکی کارتیکه ریش نه بوو. له بهر ٺهوه ٺهوه که موکوربانهی خؤی بهوه پر کرده وه که له گهل ٺهوه دوو ٺافرهت په روهه خوین گهرمانه دا بوو بههاوکار بؤ چاره کردنی ٺهم کهینه و بهینه یه. ٺافرهته کانیش یه کیتکیان ناوی «ٺهلیزابیث کادی ستانتون» بوو، ٺهوی تریشیان ناوی «ٺهرنیستین رۆز» بوو... ههر له سه رهتای کارهوه ٺهم سڀ ٺافرهته ناوبانگیان بهوه دهر کرد که پییان ٺهگوتن (سڀ سواره) بهلام ٺهم پاش ناوه، ههر بهو ناوهوه بهکار ٺههینرا که ههر سیکیان له پیاو ٺهکن، یا خود پیان. سڀ ٺافرهته که یش ٺهمه یان پڻ خؤش نه بوو که وهک پیاو دابنرین، جا له بهر ٺهوه، له وه پاش پییان ٺهگوترا... «سڀ سووچڪهي ٺافرهت»!.

ههر سڀ ٺافرهته خهبات که رهکان که وتنه کارهوه و توانیشیان کاروباری خوین له سهه ر بنچینه کی رووداو و راسته قینه زؤر بهوردی ریکوپیتک بخهون و بیبهن بهرتوه، که زؤر ناوازه بوو... جا «سؤسان ٺهنتونی» ٺهوهی خسته سهرشانی خؤی که رهنگ بریژی بؤ ههلمه ته که یان. (ٺهلیزابیث) یش به نووسین ٺهوه رهنگ رشتنه ی ٺهخسته شیوهی وتاری پاراو و کاریگه رهوه.

«ٺهرنیستین» یش که خاوهنی زمانیکی تهر و پاراو بوو، که له پاش دا وای لیتهات پییان ٺهگوت (شاژنی وتار دان)، ٺهوهی خسته ٺهستوی خؤی که وتاره کان بدات و میشکی نه تهوه له بابته ٺهم کهینه و بهینه یه وه روون بکاته وه... جا ههر سڀ ٺافرهته خهبات که رهکه، پیکه وه دهستیان کرد به گهران به ناو خاکی ٺهمه ریکادا. رهوشتیان و ابوو کؤبوونه و هپان به ٺافره تان ٺهکرد، هانهی ٺافرهته کان یان ٺهدها که نازبن و ده ماری مهردایه تیپیان ببزویته وه و بکه ونه خهبات کردن له پیانوی دهستکه وتنی مافه کانی

(۱) سڀ سووچڪه له سڀ (سوچ- زاویه) وه، که کورد بؤ سڀ شت که یهک بگرن یاریکه ون دهلی: سڀ کوچکه.

کاردا ویستی، رهوشت و خووی پیاو راست بکاته وه ٺنجا چاره ی دهردی ٺافرهت بکات له ناو کؤمه لایه تیدا. له بهر ٺهوه، خؤی خسته، پال ٺهوه که سانه وه که داوای لاهردنی بهنده یه تی یان ٺهکرد و، هاواریشی کرد بؤ نازاد کردنی پیست ره شه کان. ههروه ها چوهه پال ٺهوه که سانه یه وه که داوای لاهردنی بابته تی سه ر خؤشی و بهر به سستی مه ی خوربیان ٺهکرد... چونکه بهند گهری (۱) و مهی خوارنده وه، دوو دهردی گه وره بون که له سه رهتای نیوهی دووه می سه دهی نؤزده هه مدها تووشی کؤمه لایه تی ٺهمه ریکابوون.

ٺهمه ریکاییه کان به ٺهاندازه یه کی و مه ییان ٺهنووشی که پیاو لیتی سه رسام ٺه بوو!... بؤی ههیه (۲) ٺهم رهوشته له قینی ٺهوه رهوشته ٺایینییه وشک و سهخته په یدا بوو بی که له نیوهی یه که می سه دهی نؤزده هه مدها فرمانره و او بوو به سهه ر خاکی ٺهمه ریکادا!...

بهم رهنگه «سؤسان ٺهنتونی» دهستی کرد بههاوکاری له «جوولهي مام ناوهندی» دا... تا ٺهوهده میس «سؤسان» بیری له مافه زرننگه کاریه کانی ٺافرهت نه کرد بووه وه... ٺهوه ههر ٺهوهیشی به بیردا نه هاتبوو که ٺافرهت مافی ههیه دهنگ بدات له هه لپژارنده کانی گشتیدا. چونکه ٺافرهت لهو مافانه ی و ابیهش مابوه وه، که لهو مافه پیویست تر بوون بؤ ٺهوه. «سؤسان» یش تی ٺهکؤشا بؤ دهستکه وتنی ٺهوه مافانه له ریگای چاک کرده وهی رهوشتوخووی پیاوه وه. ٺهوهنده هه بوو کاره سات وای ٺههینا که ناچار بیی ریگایه کی راسته و راست بگری بؤ دهستکه وتنی مافه کانی ٺافرهت چونکه واریککه وت که له یه کی که له کؤگره کانی «جوولهي مام ناوهندی» دا که له سالی ۱۸۵۲ دگیرابوو، «سؤسان» هه ستایه سه ری، بؤ ٺهمه ی بیرو باوه ری خؤی بنوینی له بابته ٺهوه کهینه و بهینه یه وه که خرابوهه پیش دم هه مووان بؤ گفتوگو کردن له سه ری. که چی له پر سه رؤکی کؤنگره که له شیوه یه کی وشک و و رهق و ناشیریندا فرمانی پیدا دابیشیتته وه. چونکه ٺافرهت ههر مافی ٺهوهی هه یه «گوی بگری و فیر بی، ناشی قسه بکات!»

(۱) واته: کؤیله ته تی (عبودیه).

(۲) یان دهشی بوتری (له وانیه).

خۆبایندا. ههروهها بۆ ئهوهيش تى ئهكووشان كه ترس له دلى پياوهكان دهريكه و رايان بكيشن بۆ پشت گرتنى «بزووتنهوه» كه.

هوروژمىكى بههيز لهلايهن پياوانى زرينگارىي و رۆژنامه نووسهكانهوه

ئهوهنده ههبوو ئهم جهنگه بۆ ئه و سى ئافرهته ئاسان نهبوو. چونكه رۆژنامهكان لىيان راست بونهوه و دهستيشيان كرد به بهرپهريج دانهوهيان. خاوهن پينوسهكان ئهيانويست له ريگاي ترس خستنه دلى پياوان و بزواندى دهماريانهوه بزووتنهوه كه له پهلوپۆبخهن.

رۆژنامهى (نيويۆرك هيرالد) له ۱۲/۹/۱۸۵۲ د نووسى:

«پيشه واکانى جوولهى ئافرهت، كه ئهيانهوى ماف بۆ ئافرهت و دهريگرن، مه بهسيان له مه چيبه...؟ ئه مانه به هيوای ئه وهن كه هه ر پايه يه ك پياوان ئاواتى بۆ ئه خوازن، بۆ خۆيانى داگير بکه ن «ئه يانهوى بيته پشتيوان و پزيشك و كه شتييه وان و سه ركرده ي له شکر له كۆرى جهنگدا!...

بهلام ئه مه چه ند پياو ئه هيتته پي كه نين، كه رۆژيك له رۆژان رۆژنامهكان ئه مه بلاو بکه نه وه: كه (خاتون) پشتيوان له و كاته دا كه له بهردهم دادگادا راوه ستابوو، له سه ر كه ينه و به يه يه ك چه ندو چوونى ئه كرد، له پرسكى هاته ژان و ئه يو يست منالى بي!». (۱)

كاتى كه نووسه ره كانيش ئه وه يان بۆ ده ركه وت، كه تيز پي كرده كانيان كاريكى نه كرده (جوولهى ئافرهت)، ده موده ست، ده ستيان كرد به هوروژم بردنيكى بي په رده كه پرى بوو له جوين و قسه ي ناشيرين... پياوانى زرينگارىي له م هوروژمه دا بون به هاوكارى خاوه ن رۆژنامه كان. هه ر ئه وه نده «سو سان» سكالايه كى پيشكه ش به كۆرى ياسا دانان كرد له خاكى (نيويورك) دا، كه ئه و مافانه ي هى ئافره تن بيانده ني، ئه ندامه كان ده موده ست وروژان و له و خواسته راپه رين، ده ستيان كرد به به لگه هينانه وه له ناو (نوو سراوى پيرۆز) دا كه ئافره ت له خواروى پياوه وه دانراوه... به كيك له ئه ندامه كانيش به سه رگه رميبه كه وه هه ستايه سه ر پي و قيژاندى، گوتى: «تايان ئه وان به هيوای ئه وه ن كه ئيمه ته ماشايه كى ئه م جوړه خواسته نه نگه بي ئابروانه بکه ين كه ئه توانم بليم هه موويان به كه تن دائه نرين؟! بۆچ ئيمه دان به ودا ئه نيين كه ئه م قسه پړوپوچه درۆيه راسته كه ئه لى ژن و پياو وه ك يه كن؟! ئيمه ئه وه باش ئه زانين كه كاتى خوا پياوى دروست كرد، به و ناوه وه دروستى

(۱) رسته كه ده بوو به م باره دا بوويه: ... خه ربكبوو منالى بي!

كرد كه بيته نوينه رى هه موو ره گه زى مرۆفايه تى، پاش ئه وه له كه له كه ي ئه م پياوه ئافره تيشى دروست كرد... كه واته پياو مافى هه يه بيته سه رۆكى ئافره ت!». ئه ندامه كه، ئه مه نده ده ماري بزوتبوو، گه ياندييه سنوورى هه ره شه كردن: كه ئه گه ر ئافره ته كان له مه زۆرتر له سه ر «بزووتنه وه» كه ي خۆيان رۆيشتن، پياوانيش ژنه كانى خۆيان ئه خه نه به نديخانه وه و پتوه ند ئه خه نه پييانه وه!

ناپليۆنى جوولهى ئافرهت!

بهلام ئافره ته كان له وانه نه بوون كه پاشگه ز بيته وه له قسه ي خۆيان. هه روه ها له وانه ش نه بوون كه به يتلن يا خود هۆشيان بخريته به نديخانه وه... هه ر سى ئافره ته خه بات كارده كان، مليان نا به ريگه ي خۆيانه وه و سنگيان نابۆپيشه وه پرون... زۆرىي پي نه چوو گه ليك له ئافره ته خاوه ن. هۆش و ته وانان كان هاتنه پاليان و... له به ر ئه وه جووله كه تا هات به هيتز و توندتر ئه بوو... پيشه واکانىي ئه مه نده كه وتته به ره ره كانى وه له گه ل پياواندا، ئه وانيش قزى خۆيان برى وه ك پياو و، به رگى وايشيان له به ر كرد كه له هى پياوان بکات!

ئه مه ره بکاييه كان له مه سه رسام مان!... كه چون ئافره ت ئه مه نده بي باكى لى هات، به م جوړه خۆى له ده ست ئه م هه موو كراسانه رزگار بکات، كه حه وت كراسى يه ك له سه ر يه كى له به ر ئه كرد، بي جگه له مه م ك هه لبه ست و ئه و كراسه دريژه يش كه دامينه كانى له زه وى ئه خشان!؟

بهلام زۆرى پي نه چوو ئافره ته كان گه رانه وه سه ر پۆشيني به رگه ئافره تيبه كان. به لام هه رگيز له خه باتى خۆيان وازيان نه هينا، به پيچه وانى ئه وه تا ئه هات هيتز و هه رت و دان به خۆداگرتن و نياز ده رپرينيان زۆرتر ئه نواندا. هه رچى (سو سان) بوو فرمانى ئه وه بوو په نگی کارکردنى بۆ ئه رشتن، تا له سه رى پرون.

ئه وه نده يش له ده ستى ئه هات فرمانى ئه كرد، نه ئه وه ستا، نه كۆلى ئه دا. تا گه يشته راده يه كى وه ها له كارگوزارىي و چست و چالاكيدا ناويان نا «ناپليۆنى جووله ي ئافره ت». ئه مه يش دان پياناتيك بوو بۆ ئه و كه زۆر شاره زا بوو له ريك خستنى كارو فرمان دا له په نگی رشتن و پي په ويى دانان دا، له سه ركرده بييدا، له ئه رك و نازار به رگه گرتن دا، له كۆل نه دانيشدا به رامبه ر هيج شكان و كاروبار سه رنه گرتنيك!. به رگه گرتنه كيش بۆ ئه و وابوو تا ئه هات زۆرتر له سه ر بيروباوه ر و كاره كه ي خۆى ئه رويشت، زۆرتريش ئه كه وته گه ر! جال له ناو گيژاوى ئه م هه موو خه باته دا كه ئه يکرد، توانى خۆى به وتاردانه وه

رابهیتن. له بهر نهوه زوری پې نه چوو، بوو به وتاریتېکی ودها که هاوتای نه بوو، که نه مه بوو به هوی نه وهی زورتر هوگری هاتوچو بې به ناو خاکه کانی نه مریکادا بو نه مهی بیروباو دیره کانی خوې بلاو بکاته وه و، نافرته کانیش، هه موو، یهک بخات بو نه و زورانبازیبهی که خه ریک بوو گری نه سهندا!

***

هه چهنده «نهلېزابیث» و «نهنیستین»، له هندی جاردا پشوویان به خوېان نه دا و نه سپه وتن. به لام «سوآن» هه رگیز وهک نه وانی نه نه کرد. ته نانهت به نه اندازه به کی وای لی هات که نه ویان به نمونه نه هینایه وه بو به رگه گرتنی نه رک و تازار!

ته نانهت که سانی وایش هه بوون که نه مه یان به شاکاریکی له وزه به دهر دانه نا، که له توانای کهس دا نه بوو بیکات!

هه چهنده «سوآن» له ته ندروستی دا وهک خوې نه مایه وه و له شیشی دهستی کرد به تیکچوون، به لام هېچ دهمی ناره زوی بیده نگ و سهنگی و سره وتی نه نه کرد، ته نانهت. هندی جار له بهر ئیشی له شی، به پستی کو ماوه وه رانه وه ستاو و تاری نه دا به لام نه مه نده خاوهن نیاز و بریار په روه ر بوو، هه موو دهمی به سه ر نه خویشی و ئیش و تازاردا زال نه بوو! «سوآن» له نیسو سه دهیش پتر له سه ر کرده یی له شکری خه باتکاراندا مایه وه له ناو «شورشی نافرته تان» دا... هېچ نه نه وه ستا. هه موو دم هاتوچوې نه کرد به ناو شاره کاندا...

هه موو دم دهماری نافرته تانی نه بزواند که بو ده ستکه وتنی مافی خوېان رنج بدن... هه موو دم تی نه کوشا بو نه وهی پیتاک کو بکاته وه تا پاره بو بزوتنه وه که په یدا بکات...

«سوآن» نه مه نده کارگوزاریی نه نواند نهک هه ر دوژمنه کانی خوې، هاوړیکانی خویشی سه رسام کردبوو، نه وانه وایان لی هاتبوو «سوآن» یان وهک «ژن خوا» یهک نه هاته پیتش چاوهک وهک مرؤقییک! ژن خوا یه کی وایش بوو، که هه ژاریی روی تی کردبوو، نه خویشی باداریی سه ری تی کردبوو، که چی بلئسه ی گیانی نه نه کوژایه وه!

له هه موویشی سه رسوړه پنه تر نه وه بوو، که نه و له کاتیکدا که وتبووه ناو گیتراوی هه ژاریی و نه خویشی و نه رک و تازاره وه هه ر وهک خوې ما بوه وه: گهش و روو خویش بوو، دم به پیکه نین بوو. زمانیشی هه ر به چه شنی جارن نه مه نده تیژ بوو له کوتهک خراپتر بوو بو دوژمنه کانی!

نوخشی گوله کان له باخچی بزوتنه وه که دا!

«سوآن» له چاره ی نوو سرا بوو، نه مه نده بژی که نه و تووه ی چاند بووی، بیبینی: روواوه و گولیشی گرتوه... نه وه نده هه بوو مه رگ رتی نه دا بژی تا به ریشی بیبینی... جار تیکیان خوې کوتا دهنگی خوې بدات له هه لېژاردنه کان دا، که یاسا رتی به نافرته تان نه نه دا دهنگ له وه دا بدن. ده موده ست گرتیان و خستیان به ندیخانه وه! به لام «سوآن» نه مجاره به ته نیا نه بوو. هه رچی نافرته تیکي نه ته وه هه بوو له پشتیه وه بون، پشتیان نه گرت. دوا یی پیوانیان ناچار کرد که نرخ یزانن و ریزی لی بگرن و به چاویکی و ایشه وه سه یری بکه ن که که سیکه له و که سه ناوازه ی که له و سه رده مه دا میژووی نه مه ریکایان دروست نه کرد.

له راستیدا «سوآن» دهستی هه بوو له دروست کردنی میژووی نه مه ریکادا!... چونکه خه بات کردنه که ی نه و به که لکی نه وه هات که نافرته تانی نه مه ریکا توانیبان له نیسو سه ده دا نه مه نده ناواتی نافرته تی به پینه دی، که هه موو نافرته تانی جیهان له هه زار سال له وه پیشتره وه ناواتیان بو نه خواست... یه کیک له و گوله گه ورانه که داری بزوتنه وه ی نافرته تان گرتبووی، زانستگای «فاسار» بوو که له سالی ۱۸۶۵ دهرگانگی خوې کرده وه بو نه وه ی نافرته تان بتوانن خویندنی به رز بخوینن، له سه ر به رزترین پیروه یی زانستگانگی کوران... دووهم گولی داره که یش له ده ساله که ی دوا یی دا گه شه کردنی خوې ته واو کرد. چونکه زانستکوکان یاسای پی خویندنی کوړ و کچیان، به تیکه لی، دامه زانند. زوری پی نه چوو له زانستکوکانی چواره خاک دا، له خاکه یه کگرتوه کانی نه مه ریکادا کوړ و کچ به ته نشت یه که وه نه یان خویند. هه ر نه وه نده گه یشته سالی ۱۸۸۰، ژماره ی خویندنگا دووه مینه کان که کوړ و کچ پیکه وه نه یان خویند له ناویاندا، گه یشته سه د و په نجا و چوار خویندنگا!

خویندنه به رزه کانیش ریگیان کرده وه بو نافرته ته کان که بینه ناو کوړی پیشه ی سه ره سه ته وه... له ناوه ند ساله کانی ۱۸۵۰ و ۱۹۰۰ د، بارستایی ژماره ی نافرته تان له ناو نه و ماموشتایانده که له یه کگرتوه کانی نه مه ریکادا وانایان نه گوتوه له ناو خویندنگا کاندا، له ۶۵٪ ی تیپه رانند... نافرته ته کان خوېان کشانده ناوه وه، بو نه مه ی به ته نشت پیوانه وه جیگای خوېان بگرن له پیشه کانی پزیشکایه تی و ویتژی و پشتیوانیدا...

سالی ۱۸۷۹ یش له ناو ساله کانی میژووی دا شانازی به وه وه نه کات، که نه و ساله یه

که یه کهم پشتیوانی ئافرهت له ناو ئه ودا رێ درا که، له بهردهم دادگای بالادا چهندوچون بکات!... ئه وهنده هه بوو، که له هه موو گوله کان جوانتر و به نرختر ئه و هه بوو که ئافرهت مافه کانی شارستانی خۆی ده ستکه ووت.

له نزیک پرا نه وهی سه دهی نۆ زده هه مدا، هه رچی یاسایه ک هه بوو که له نرخ ئافره تی شوو ک ردوی که م ئه کرده و، سه ره سه تییه کانی لێ به ره سه ت ئه کرد، هه مووی هه لوه شه یترایه وه.

ئیه تر ژن وای لێ هات: که مافی هه بی سه ره په رشتی سامانی خۆی بکات. که به چی ته به رده م دادگا بۆ پاراستنی مافی خۆی، که هه ر مزیکه ده ست به کو ئی لای خۆی به یه یلێ ته وه، که به ئاره زووی خۆی ئه و مزانه به خت بکات، که له کاتی به ره للابونیا یا خود جو ئی بوو نه وهی دا له مێرده کهی مافی هه بی مناله کانی خۆی بباته لای خوی په روهرده یان بکات...

ئیه تر ژن و مێردیهی ئه وهی له باردا نه ما که ئافرهت بکات به به ندهی پیاو. له راستی دا وای لیهات که بریتی بێ له هاوکاری یه ک که له سه ر بنچینه ی ریکه و تن و، ئاره زووی هه ر دوو لا دامه زرایه که مافیان وه ک یه ک بێ!...

جا ئه م هه موو گولانه که به دره ختی «جوولهی ئافرهت» وه گه شابونه وه، «سۆسان» هیه شتا له ژبان دا بوو که به چاوپێکه و تنی ئه وانه گیانی شادمان بێ.

له شی له ناو هۆشیا ئه توێته وه!

جا هه رچه نده «سۆسان» ئه وهنده نه ژیا تا ئه و گولانهی چا و پێ به کو ئی که بوون به به رو بووم، به لām هه رچی چۆنیک بێ، توانی له پێش مردنیا چهند نیشه انه یه کی ئه و به رو بوومانه ی بۆ ده ریکه و ئی.

چونکه چهند خاکیک له خاکه کانی ئه مه ریکای یه کگرتوو، هه ر چه نده زۆر که میه ش بوون، رێبان دا به ئافرهت که ده نگ بدات له هه لبژاردنه کانی کۆره کانی نه ته وه بی خۆجی تی دا...

به لām ده نگدان له هه لبژاردنه گه شتییه کان دا که بۆ کۆنگره ی یه کی ته یی خاکه کانی ئه مه ریکای یه کگرتوو ئه کرا، ماف نه درا به ئافرهت به کاری به یته تی تا سا لی ۱۹۲۰... و اتا، تا پاش مردنی «سۆسان» یه سه چواره سال، ئنجا ئه و ئا واته هاته دبی!...

ئه وه ند هه بوو «سۆسان» ی خۆیه ختکه ره تا دوا هه ناسه ی خۆشی وازی له خه باتکردنی

خۆی نه هیتنا... رۆژنامه ی «شیکاکۆ هیرالد» له سا لی ۱۸۹۵ دا به م جو ره له «سۆسان» دوا وه، ئه لێ: «سۆسان لا وازتری لیهات بوو. به لām له سه ر شه یه یه شیدا پر شنگی گیانی زۆر تر ده رته که و ت له جارانی. پیا و که ته ماشای ده سه ته سه پیه کانی و ده مو چا وه لا وازه که ی و، چا وه تیه ره بری سه که داره کانی ئه کرد، هه روای ئه هاته پێش چا و که له به رده م (پاپالی یۆی سیانزه هه م) دا یه... هه روایش ئه هاته پێش چا و: که له شی به ره به ره له نا و هیه ز و توانا گه و ره که ی هۆشی دا کز ئه بی و ئه توێته وه!...»... به لām ئه و کزی و لا وازی به ی که رۆژ به رۆژ له په ره سه ندن دا بوو، به و ته مه نه یه سییه وه که له شه ست و پینچ سالان تیه په ری ک رد بوو، هیه چیان نه یان توانی «سۆسان» له وه به ره سه ت به کن که ها و کاری بکات له دانانی نوو سرا ویکه چوار پارچه یی دا که له با به ت «مافه زنگ کاریه کانی ئافرهت» ه وه ئه یان نوو سییه وه هه رو هه نه یه شیان توانی به ره سه تی ئه وه ی لێ به کن که کۆچیک بکات بۆ (له نده ن) له سا لی ۱۸۹۹ دا، بۆ ئه مه ی له جی تی ئافره تانی ئه مه ریکای یه کگرتوو له (کۆری ئافره تانی جیهانی) دا خۆی بنوێتی... هه رو هه نه یه شیان توانی به ره سه تی ئه وه ی لێ به کن که به نا و هه موو خاکه کانی ئه و رو پا دا بگه ری و له ته مه نی هه شتا و چوار سا لی شه دا سه رکه وێته سه ر شاخه ئا گرتنه که ی (فیزوف^(۱))!...

له م گه شته ی دوا ییه ی دا نیه را بو وه کۆنگره یه کی ئافره تان که له خا کی (ئه لمانیا) دا گیه را بوو. نه له و تاردان وازی هیتنا، نه له نوو سینی و تار وازی هیتنا، نه له ها و به ش بوونی ئاهه نگان وازی هیتنا، نه له ها و به ش بوونی گه شتو گۆ وازی هیتنا... هه رو هه ک سه رچا وه یه ک بوو بێ و هه رگیز وشک نه بێ و ابوو!

یه کی تکه له وانه که «سۆسان» ی به دلا چو بوو لێی پرسی:
«چۆن ئه توانیت ئه مه نده چه ست و چالا کی خۆت را بگری ت؟»

«سۆسان» یه سه به زمانه تیه که ی خۆی وه رامی دا یه وه، پێی گو ت: «چونکه سه رکر ده یه تی که یه نه وه یه یه یه ک ئه که م، که له که سانی تره وه، به جو ریکه گه شتی پشت گرتنی کی ده ست نا که ویت!». له هه موو شه تی ک سه ره تر له وانه ی که له ئه لمانیا دا لێی رووی دا ئه وه بوو، که چه ند نامه یه کی ره وانه کرد بۆ هه ئاله کانی خۆی له ئه مه ریکادا. نامه کانی شه خه سته بو وه نا و به رگی واره، که ئه و درو شه مانه یان له سه ر نوو سرا بوو، که بیه رو با و ره که کانی خۆی تیا

(۱) فیزوف Vesuve چیا یه که گرکانی، به دوری ۸ کم له خواری رۆژهه لاتی نا پۆلی (ئیه تالییا) وه، ۱۲۷۰ م به رزه، گرکانه که ی بۆ یه که م جار سا لی ۷۹ پ. ز ته قیه وه.

دەربریبوو. ئەو بیروباوەرانیی که خەباتی بۆ ئەکردن، وهک: (نابی فهرمانه وایی، بی ریککهوتنی فهрман بهسهردا کراوان داڤه زری!)...»

دهزگای نامه روهوانه کردنی ئەلمانیا ی ئەو دهمه پیش که نمونه یهک بوو بۆ بیروهوشیکی وشک و برنگی کۆنه پرستی، هیچی نه کرد ئەوه نه بچ که دهموده ست نامه کانی بۆ ناردده وه و بۆی نووسی:

«ئەم جوړه ههست و تاسانه، ری نادرین که بهناو ده رگای نامه ناردنی ئەلمانیا دا ده ربا زبن!...»

بەم رەنگە ئەو چرایە کوزایەوه!

جا ههروهک مردنیش، خۆی ویستبیتی ریز له م ئافره ته خهباتکاره بگری، نه یویست بیته به میوانی، تا له کۆری خهبات کردن دا دۆزییه وه... له سالی ۱۹۰۶، له وکاته دا که ئاهه نگیکی گه وره یان گێرپابوو، به بۆنه ی جه ژنی له دایک بونی «سۆسان» وه، که ئەوساکه ته مهنی گه یشتبوه ههشتا و شەش سالی، پزیشکه کان سه ریان کرده سه ری که له جیگا که ی خۆی نه ییته دهر وه، نه وهک نه خوشیی بادارییه که ی تین بسینی و په کی ژبانی بخات. به لام «سۆسان» گوتی له ئامۆژگاری پزیشکه کان نه گرت، پییان پیکه نی و گوتی: «ئەگەر چه کوشی مه رگ پیویست بی له ته پلته سه رم بدات بام ئەوکاته ی لیتی بدات که به پیته بیم!...» له راستیشدا هه ر ئەمه بوو رووی دا...

چونکه «سۆسان» گوتی نه دایه قسه ی ئەوان، به زۆری خۆی چوو بۆ ئاهه نگی له دایک بونه که ی خۆی... خۆشی پی نه گیرا و تاریکی گه رموگور و کاریگه ری دا. هه ر به پیته وه وه ستابوو.

بەم جوړه دوایی پی هینا، گوتی: «من به دوای ئەوه دا ناگه ریم که پیاما هه لبدن. من هه ر ئەوه ندم ئەوی که زۆروسته مم لی نه کری... دادپه روه ریش، له دواییدا، هه ر په یدا ئە بی «چونکه سه رنه گرتنی کار و، هه لوه شانه وه ی کار، هه رگیز رووناده ن!...».

له کاتیکا که ئەگه راپه وه بۆ ماله وه، برستی برا و په کی که وت.

ئەو چرایه پیش که تا ئەوسا که هه ر له کانگای دهر وونییدا گری ئەسه ند و رووناکی ئەدا، چاره نووسی وابوو، که دا مریکیتته وه و بکوژیتته وه.

ئەم چرایه پیش ئەو چرایه بوو که، که به درێژایی ئەو هه موو سالانه ژبانی ئافره تانی

رووناک کرده وه. که به سایه ی رنج و تیکۆشانی «سۆسان» ه و گه لیک له سه ره سستییه کان و گه لیک له مافه کانی ئافره تانی ئەمه ریکای یه کگرتوو وه رگیرا. که به هۆی ئەمانه یشه وه ئافره تانی ئەمه ریکا، له پیوه ندی به نده یه تی پیاوانه وه گه یشتنه سه ره رزیبه کی وه ها، که له گه ل پیاواندا مافیان وهک یه ک بوه سستیته وه!...

ته و او بوو

دلدارى، ردهگه زيارى، ناپاكي

نووسينى: پزىشك لويس بيش
زاناي دهرورونى ئەمەرىكايى

گفتوگوپه كى به ته له فون كار له دل دهكات!

زۆرجارى وا پىك دهكهوئى كه پياوان به كهينه و بهينهى ناپاكيى ژنه كانيانه وه بتلينه وه و سوپيان ببيتته وه... ئافره تانيش ههروه ايان لى دى. به لام به نه نداد زيه كى كه متر. منيش له م ماوه دوور و دريژه دا كه له پزىشكايه تى دهروروندا فرمانم بينيووه، چاوم به زۆر كهس كه وتوووه، له پياو و له ژن، له لاو و له پير، كه دههاتنه لام گله بيبان له بهختى خوڤان ده كرد، كه تووشى ئەو ئازارى دهرورونيه بوو بوون، به هۆى ئەوه وه كه ناپاكيان كرد بوو له ژيانى ژن و ميتردياندا، يا خود به هۆى ئەوه وه كه هيتز نيازبان رووى كرد بووه كزى⁽¹⁾.

جا به هۆى ئەوه وه كه بىركردنه وه و ههست و تاسه ايان له جيتى خوڤان لاياندا بوو، به جگار په شيمان بوو بوونه وه و خه مبارى داىگر تيوون. ئەوانه كه وتبوونه شه رمه زار بيه كى واوه، ئەمهنده ته ريق ده بوونه وه، خوڤان به سووك دههاته پيش چاو، خوڤان ريسوا ده كرد!. ته نانه ت هى و ايان تيدا بوو، كه وتبووه ئەو باوه روه كه هه ر له م جيهانه دا تووشى سزاي خوئى ده بى، كه هه رگيز له دهست تۆله سه نندنه وهى خوداييش رزگارى نابى!... هه رچه نده زۆريه ي پياوان ئاماده ن بوئ ه وهى ناپاكييه كانى خوڤان بنينه ژير ليوه وه و له بىر خوڤيانى به نه وه به لام بارى هه ره توندوتبىژى په شيمانى و خو ريسوا كردن، له ناو ژناندا روو ده دات!...

يه كىك له وانه خانمىك بوو، ته مهنى له سه ره تاى گرتى سىيه مدا بوو. نو سال بوو شووى كرد بوو. سى منداليشى له و ماوه يه دا بوو بوو... كه هاته لام له بارىكى شىتيدا ديم. بوئى گىرامه وه: ميترده كهى چوو بووه گه شتىكى دوور و دريژ، كه فرى به سه ر فرمانه كه يه وه هه بوو. زۆرى پى نه چوو بوو له يه كىكه وه كه له وه پيش خووشيوست بوو، گفتوگوپه كى به ته له فون له گه لدا كرد بوو... ژنه كه دهستى كرده وه به گىرامه وهى كه ينه و به ينه كهى خوئى. گوئى:

(1) هيتز نياز: سىنكى.

(پزىشك! بروام پى بكه... ههستم به خووم نه كرد چىم تووش هات... ئەو واى بو گىرامه وه كه هه ر بو چەند رۆژىك له شاردا ده مینیتته وه... تكايشى كرد كه چاوم پى بكه وئى. ئنجا كه من دهستم كرد به بيانو - هینانه وهى درۆ كه ناتوانم ببینم ئەوهى بىرخستمه وه كه من و ئەو له و شه وه وه كه پىم گوتبوو شووم كرده وه به (جىم) يه كترمان نه ديوه ته وه. كه واته ئەگه ر جارىك يه كترى ببیننه وه چ زيانىكى تيدايه؟) پاش ئەوه پى گوتم: (تۆ ده لىت ميترده كهى خووم خووشده وئى. ئىستاكه يش بووم به داىكى مندالان. به ژيانى ژن ميتردى خووشمه وه كامه رانم. كه واته له چى ده ترسىت؟ بوچ من له وساوه كه (جىم) ت له من پيش خستوو، تا ئىستا جارىك دوات كه وتووم، يا خود ته نگه تاوم كرده وئى!... بىجگه له وه من گويزراومه ته وه (شيلى). له و تيشدا كچىك له كچه جوانه شه نگو شوخه كانى شىليم ماره كرده وه، كه خوئى ده زانیت چەند ناسك و ناوازه ن، مندالىشم لى بووه). منيش ده موده ست لىم پرسى: ئاخو راست ده كه يت ژنت هیناوه؟).

منيش ئەوه ت لى ناشارمه وه كه جاروبارىك بىرم له م پياوه ده كرده وه. به لام هه رگيز ئەوه م به بىردا نه دههات كه ژن به يئى. ئنجا لىم پرسى: (تۆيش كامه رانیت به ژنه يئانه كه ته وه؟). ئەو يش وه رامى دامه وه گوئى: بىگومان كامه رانم... ئەمانه هىچيان له وانه نىن كه دلنیات بكن له وهى كه هىچ نيازىكى خراپم له دلدا نبیه...؟ كه واته ههسته بىره لام... ئەگه رهاتوو (جىم) ي ميترديشت به رپه چى داينه وه، ئەوا ئەو يش له گه ل خوئىدا به يئنه!).

ههفته يه كى پى چوو پياوه كه رۆيشت به لای كارى خوئيه وه. له وه ههفته يه دا خه رىكى دلدارى بوو له گه ل خانمه كه دا!.

له پاش رۆيشتنى ئەو، ئافره ته كه ويستى زال بى به سه ر دهرورونى خوئىدا و خوئى رابگرئى. ويستى خوئى وا دلنیا بكات كه ئامانجى ئەوه نه بووه ناپاكي له گه ل ميترده كه يدا بكات. له راستيدا له سه ره تا دا ئەوهى پالى پيوه ناوه بوئ ه وهى تىكه لى له گه ل ئەو پياوه دا بكات، هه ر سه رچلى بووه!... به هۆى ئەم بىره يه وه كه به ميشكىدا هاتبوو، ئافره ته كه تاوىك دهرورونى ئارامى گرتبوو... ئافره ته كه گوئى:

(به لام من ئىستا په ي به وه ده به م كه من درۆم له گه ل خوئىدا ده كرد. چونكه تا ئىستايش ئەو پياوه م خووشده وئى!... ئاى چەند خووم به سووكيه وه دىته پيش چاو؟! من چەند ئافره تىكى گهنگ و نهنگه ويستم؟!... ئاخو ئەگه ر، منداله كانم، يا خود دۆسته كانم به مه بزنان، چىم پى ده لىن؟. چىم به سه ره يئىن؟!... پاش ئەوه به چ روويه كه وه سه بىرى (جىم)

بکهم، که له گه شته که ی هاته وه؟! من وای به پیتویست ده زانم که راست و رهوان کهینه و بهینه که ی بۆ بگتیرمه وه!... به لآم ناخۆ (جیم) نه و نه ده ی خو شده و پیم که له سه ر نه و که تنه ی شمدا چاو له گونا هم بپوشی؟!...

ناپاکی ئاوا روو ده دات!

ئا به م رهنگه یه ناپاکی. له پیتشه وه ورده ورده مرۆف کیش ده کات، پاشان له ناکاو سواری ملی ده بچ. ئنجا پالی پیتوه ده نی بۆ ناخۆشترین باری هه ناسه ساردی! چونکه ئاره زووی رهگه زبازی، بیرکردنه وه ی دل داری کۆن، ته قینی هه ست و تاسه و ته زوو، که تا نه و ساکه شارر ابوونه وه، به ستر ابوونه وه، له بیر چوو بوونه وه... نه مانه هه موویان که هیزی پال پیتوه نه ر و بزتون، له ناکاو وه ک بروسکه ی هه وره تریشه، ده که ونه کار و مرۆف ده خه نه گه ر. ئنجا شتی و روو ده دات، که زبانی هه ره گه وه ی لی په یدا بچی! یه کیتک له پیاوه به ناوبانگه سه رکه و ته وه کانی ژبانی ش، هه رو هک نه م ئافره ته، جه ره زه بیسه کی وای بۆ گتیرمه وه، گو تی: (چۆن شتی وات به بیردا دئ، که منیک له ته مه نی په نجا و دوو سالی دا ب م و گه وجیتی واکه م؟!... خو من له کن خو م ژنه که ی خو م خو شده وئ. باو کیتی چاکیشم بۆ منداله کانه م. هاو نیشتمانیتی باشیشم... هیچ هه ست و تاسه یه کی دل داری و به هتیزیشم نییه. هیچ ئالۆش و خرۆشیتی رهگه زبازی وایشم له له شدا نییه، که وا به مجۆره بمخاته سه ر نه م فاکوفیکه؟!...). کچیتی نۆزده سالی، ده چیته کنی، داوای فرمانیتی لی ده کات... کچه که زۆر جوان و خوین گه رم ده بچ. قژه کانی سوور ده بن. ده موچاو و به ژن و بالایشی نه مه نده ریکو پیتک و شه نگوشۆخ ده بن دللی کابرا کیش ده که ن و له خسته ی ده بن. کابرا هه ست به خو ی ده کات، گرفتاری دل داری کچه که بووه. تیری چاوی کچه که داویتی له دللی... داوایی واکه کات هۆش و له نگه ری خو ی لی تیک بچی... داوایی ناچار ده بچ فرمانیتی بۆ دروست ده کات، که له وه پیتش هه ر به بیریشیدا نه هاتوه! پیاوه گه وره که گو تی:

(نه مه له هه وت مانگ له مه و پیتشه وه روویدا. ئیمرویش پشتیوانی کچه که قسه ی له گه ل کردم، وای پیتشان دا که سکی پر بووه. لیبی پرسیم: ده باره ی نه م باره نیازم چیه بیکه م؟!...). منیش لیم پرسی: (به لای خو شته وه وایه که تۆ بوویت سکت پر کردوه؟!... نه ویش گو تی: دوور نییه وای بچ. له گه ل نه وه ی شدا باوهرم به قسه ی کچه که نییه!). منیش گوتم: ناخۆ پزیشکیتی ده روونی چی ده توانی بۆ تۆ بکات؟!...)

نه ویش به سه رسورمانیکه وه سه یری کردم و گو تی: (نابینی خه ریکم شیت بیم؟!... چۆن ده بچ پیاویتی وه ک من نه مه نده کردوه نه نگه بنویتی له گه ل کچیتکدا که له ته مه نی منداله کانی خویدا بچ؟!... که چی به هه موو کۆلی دللی خو شیبیه وه ژنه که ی خو ی خو ش بووی له ۳۰ سیی سال له مه و پیتشه وه تا ئیستا؟!...). کردوه نه نگه ژن یان پیاو، له گه ل دوکه و تنی بانگی ناپاکیدا، تا نه ندازه یه کی گه وره به نده به و هتیز و تینه وه که له ناو له شیدا یه و پالی پیتوه ده نی بۆ لنگبازی. جا نه و هتیز و تینه له (هۆرمۆن) هکانی رهگه زبازییه وه په یدا ده بن. جا له بهر نه وه ی نه م هتیزه بزوتنه ره له پیاو دا به تینتره تا له ژندا، پیاوان زۆر تر تووشی ناپاکی دین، له گه ل ژن و مپردیدا، له ژنه کان!... نه وه ی ئاده میش گیانله بهر ته که خاوه نی یاسایه کی وردی پیتشکه و تووی پر له گرتیه... وه ک ده بیسین کردوه تاسه ییه کانی به پیتی ناوچه که ی خو ی ده گۆرری. هه رو هه به پیتی نه و هه ست پچ کردن و ته زوانه ده گۆرری که واکه زانی له کانگای ده روو نیدا دامرکانه ته وه. که چی تاسه کردنه وه کانیان له پر وریا ده بنه وه. جا نه و تاسه کردنه وه یه که له کاتی نه و کرده وانه دا په یدا ده بچ، جاری واهه یه، بۆیه کا په یدا ده بچ چونکه ئاره زووی تاقب کردنه وه ده کات، یاخود هه ست به ته نیایی، یان به وه رس بوون ده کات، یان ئاره زووی نه وه ده کات که هه ست به سه رهستی خو ی بکات، یاخود هه ست به وه بکات که مافی هه یه خو ش رابووتی و نه و جو ره کاره تاقی بکاته وه، ته نییا له بهر دلخۆش بوون، یان هه ر له بهر نه وه ی که ئاره زووی هه یه هتیز و توانایی خو ی تاقی بکاته وه له لنگبازیدا!...

جا هه ر هۆیه ک له م هۆیا نه بگرت، به شی نه وه ده کات که رازی نه وه ده ریخات بۆچ نه م هه موو که سانه واکه کرده وه ی هیچو بووچ و ناشییا نه یان پچ خو شه تا ده یانکه ن. که کردیشیان ده ست ده که ن به خه موخه فت خواردن و گله یی له خو کردن و خو ریسواکردن!...

رازی دل پیاوونی پیاوان به ئافره تانی رووبازاری و داوین پيسدا!

به م بۆنه یه وه با به تیکم بیرکه و تۆته وه که زۆر جار بووه ته هۆی پرسیار کردن: بۆچ پیاوان هه ز له ئافره تانی رووبازاری و داوین پيس ده که ن؟!...

جارتیکیان نه ستیره گه شه یه کی ناو سینهما، که ناوی (مای ویست) بوو، که هه تا نه م نزیکانه ییش دللی ته ماشاکه رانی کیش کرد بوو، بۆی گتیرمه وه که له ته مه نی پینج سالییه وه له سه ر ته ختی لاسایی کردنه ودا لاسایی کردۆته وه. جا هه ر له و کاته وه ده ستی کردوه به ناسین و تیگه یشتن له هه وه س و ئاره زووی که سان. ئنجا که بیری له وه

کردبووه، که له سهر ئه رکى خوى بهرهمى سينه مایى پى بگه پینى، له سهر بنچینهى ئه م شاره زابیهى خوى چیرۆکیكى لاسایبکرنه وهى نووسیبووه. دوو کهس له کارگێرى فیلم ده رهیتان بهر په رچیان دابووه گو تیبویان ئه و فیلمه یان بۆ ده رنایه ت. ئنجا که کارگێرى خوى فیلم ده رهیتانى تر هاتبووه سهر رى که ئه و فیلمه ده رهیتى، کاریش وا هاته پيشه وه که چیرۆکه که به ناوى (په گه زبازى) یه وه ده رهیتى، رۆژنامه کان شه رمیان کرد جارى بۆ بده ن. له بهر ئه وه (ماى ويست) یش نه یکردبووه نامه ردى شارى (نیویۆرک) ی پر کرد بوو له جارى نامه ی سهر دیوار. ههر ئه وه نده چیرۆکه که، بۆ به کهم جار پيشان درا، هه موو رۆژنامه کانى (نیویۆرک) ده رچوون، که چى به پینوسى گه وره، سهر بابه تیان له بابه ت ئه و چیرۆکه وه، له سهر سنگى خویان نووسیبووه!... چیرۆکه که واى بۆ هاته پيشه وه که له هه موو چیرۆکیكى تر پتر ته ماشاکه ران کیش بکات پاش ئه وه (هۆلى ود) هه موو خویه کى خوى دایه (ماى ويست) و فیلمه (په گه زبازى) یه کانى!...

(سۆمه رست مۆم) یش له نووسراوه کهى خۆیدا، که ناوى (مروقى بده نده) یه، پیتی لیتناوه، که کاتى شاگردى زانستگای پزیشکایه تى بووه، زۆر دلناسک و په ژاره دار بووه. دلى چووه به کچیتكى مه یگێردا له مه یخانه یه کدا. کچه که زۆر بزێو بووه. حه زى له ده ستبازى و نازونوو کردووه. ئاره زووى ههر که سیتكى بزواند بى نه يتوانیوه خوى له به ردا بگرى!... جا ههر که سى له ره وشت و خووى خاوه ن بىر و خوینده واران و هونه رمه ندان و بویتزان و راستیبه رستان وردیته وه، بوى ده رده که وى که زۆر به یان دلیان به کچانى وه ک ئه م کچه دا چووه.

(هه نریک هاینى) که بویتزى کهى نه مری ئه لمانیا یه، له کاتیکدا که گه یشتبووه پۆپه ی پایه بلندی خوى گرفتارى جوانى کچیتک بوو بوو له (پاریس) دا، که له کۆگایه کى بچوو کدا پینلاوى ده فرۆشت. کچه که رووبازاریبه کى گه ش و روو خوش بوو به لام نه خوینده وار بوو. که چى ههر له و کاته دا زۆر له کچه شاکان و خانمه کانى چینی بلند خویان ده کوتا بۆ (هه نریک هاینى) که دۆستایه تى له گه لدا بگرن!... به لام (هه نریک هاینى) رووى له و هه موو خانمه ناسک و نازدارانه وه رگێرا و، ئه و کچه ی ماره کرد که ره وشت و خوو و بارى ژيانى پیتچه وانه ی هى ئه و هه موو ئافره تانه بوو!... کچه که زۆر که مته رخه م بوو بۆ خوى. زۆر که م خوى ده شت... بېجگه له وه تووره و ترۆپیش بوو. سه رچلى زۆر ده نوواند. هه لئه شه یى زۆر پيشان ده دا!... له بهر ئه وه هه رچه ندیکى ده کرد (هه نریک هاینى) نه یده توانى له گه ل خۆیدا بیبات بۆ ناو کۆبونوه وه ی پيشکه و تووه کان. ته نانه ت

نه یشیده توانى له گه لیدا بى له ناو که سانى تر دا، مه گه ر له و جیگایانه دا که پرپوون له به زموره زم و داوین پیسى!... کچه که جله وى خوى بۆ نه ده کیشرا یه وه... چى ئاره زوو بکر دایه و هه وه سى به یه تیا یه بى شه رمانه ده یکرد!... له گه ل ئه وه یشدا کچه که توانى دلى (هه نریک هاینى) کیش بکات و پریشى بکات له کامه رانى. هوى ئه مه یش ئه وه بوو که هه رزه کارى کچه که و ده س بزێوى و کرده وه هه یچو بوچه ئاره زوو بزوتنه ره کانى (هه نریک هاینى) یان وا چاوبه ست کرد بوو، که هه یچ خانمیک له خانمه هه ره پایه بلنده کانى ناسیاوى ئه و بویتزه، به و جۆره کاربان له دلى نه کرد بوو!...

دلاریش بریتیه له یارمه تیه ک بۆ گۆرینه وه ی خۆش گه یشتن به له ش!

میژوویش پر له چیرۆکی ئه و ئافره ته رووبازاریبانه ی که چاره نووسى گه لیک شاهه نشاهیته یان گۆرپه. یاخود ژيانى کۆمه لایه تى خویان خستوته سهر شیه وى ژيانى خویان. ئه ی (کلپواترا) نه بوو که (یۆلیۆس سزار) و (مارک ئه نتونى) ی به تیرى دلدارى خوى گرفتار کرد؟!... له شى خوى فرۆشت، بۆ ئه مه ی نیشتمانه که ی خوى رزگار بکات؟!... ئه ی ههر ئه و نه بوو که (مارک ئه نتونى) ی وا لى کرد، ژنه که ی خوى به ره للا بکات له گه ل (رۆما) دا؟!... ئه ی ههر ئه و نه بوو که ریتبازى به کاره سات گۆرى له ناو شاهه نشاهیته ی (رۆما) دا!...

(کاترین) ی شازنى (رووسیا) یش، ناوى پیاوه دۆسته کانى خوى له که س نه ده شارده وه!... چاره نووس واى هیتا بوو، که ئه م ئه لمانیا یبه ی ئایین پرۆتستانتیبه، بیه تته ژنى (په ترۆسى سیه م)، که پاش ژنه تانانه که ی به نوو سال بمرى. که چى خوى هیتتا ههر به کچی مینیتته وه!... (کاترین) خاوه ن تین و توانا یبه کى بىر و ویتزه بوو، ته نانه ت یه ک دوو چیرۆکی لاسایبشى نووسیبووه وه. نامه کاریشى له گه ل ژماره یه کى زۆر له نووسه ره گه وره کانى ئه و روپادا کرد بوو. به کیتک له و نووسه رانه، (فۆلتیر) بوو. بېجگه له وه شازنیکى به چنگ و چاکه خوازش بوو. به لام له رووى ئه وه وه که ئه ویش ئافره تیک بوو، هه ست و تاسه و ته زوو و، ئالوشى به هیتز و هه ره تى هه بوو. ره وشتیشى وا بوو، له ناو شاهه نشاهیته یه که ی خۆیدا کام پیاو له هه موو که س جوانتر بووا یه ده یکرد به دلدارى خوى و ده سبازى له گه لدا ده کرد. به لام له وه دا کۆى له که س نه ده کرده وه و، هه یچ هه ستیکى به گونا هبارى نه ده کرد!...

خۆ میژوو فیه رنه سه یش پر له که یه نه وه یه نه ی ئافره تى رووبازارى و سۆزانیه کان.

له پيش سى سهد سالدئا ئافره تىك هه بوو، ناوى: (نينۆ دولنكلوو) بووه. ئهم ئافره ته گه ليك له نووسه ره كانى به تيرى دلدارى خۆى ئهنگاوتبوو. بهلام واى به باش هاته پيش چاو كه ئه وپش وهك پياوان له كۆرى دلداريدا بيزويتتهوه: واتا دلدارى وا دابنى كه هه برىتييه له يارمه تيدانتيك له گۆرپنه وهى خۆشى گه يشتن به له شدا!! (نينۆ) له سه ره ئهم باوه ره رۆيشت. خۆى فرپدايه ناو ده سبازى و لنگبازيه وه، گوپى نه ده دايه ره وش و خوى كۆمه لايه تى. له كه س په رواى نه بوو!... له ناو دلداره كانى (نينۆ) دا گه ليك له پياوه گه و ره كانى فه ره نسه هه بوون ته نانه ت ده يانگيرايه وه كه (مۆليپر) زۆر بايه خى به وه ددا كه چيرۆكه لاساييه كانى خۆى بۆ بخوئيتته وه. شازنى نه مسه (ئان) فه رمانى دا كه ئه و ئافره ته بخه نه ناو يه كتيك له په رستگاكانه وه. بهلام شازنى سويد (كربستينا) چوو بووه سه رليدانى له و به نديخانه به دا. پاشان كه له وى هاته ده ره وه به كاردينال (مازاران) ي گوت: كۆشكى شاهانه ي فه ره نسه به هوى نه بوونى (نينۆ) وه، ئه ستيره به كى هه ره جوان و هه ره پرسنگدارى له ده ست چوه!... كاتى كه (لويسى پانزه هم) يش تيرى له خانمه پيشكه وتوه كانى به ره ده ستى خۆى خوارد، رووى كرده كچتيك كه رۆژتيك له رۆژان له كۆگايه كى بازرگانيدا فه رمانى ده كرد. ئه و كچه يش ناوى (مادام دى بارى) بوو. ئهم كچه نه گوپى ده دايه ساز و ئاواز و گۆرانى و، نه بايه خى ده دا به خوئندنه وهى نووسراوان. نه زرنگكارى سه رنجى را ده كيشا. هه رچى ژيانتيكى خۆى هه بوو، ته رخانه ي كرد بوو بۆ دلدارى له گه ل خونكاردا، كه ياريك بوو بۆ ئه و!...

يه كتيكى تر له ئافره ته روو بازار بيه كان كه له هه ره به ناوبانگه كانيان بوو (لولا مۆنتيز) يان پى ده گوت. كچه كه له ته مه نى بيست و هه وت سالاندا بوو كه خونكارى (باقاريا)، (لۆدقيكى يه كه م) ي چاو پتيكه وت به ته مه نيكي شه ست و يه ك سالييه وه. خونكار يه جگار دللى چوو به كچه كه دا. بهلام كچه كه زۆرى پى نه چوو بووه ياريكى گشتى بۆ هه موو خاكيك!...

ئافره ت له پشت گه لاي تووه وه!

له راستيدا ئه وهى دللى پياوان كيش ده كات بۆ ئافره ته سۆزانى و سووكه كان ئه وه يه: ئه وهى له ده ست ئه وان دپت، خانمه ئاساييه كان له ده ستيان نايه ت و نايشوئرين بيكه ن!... ئه وانه شتى وا پيشانى پياوان ده دن كه ئافره ته خاوه ن ره وشته باشه كان، پيشان شه رمه، وهك ئه وان بكه ن!... ده توانين بلين، جوانى و چاويه ستركدنى سۆزان بيه كان له وه وه يه، كه

له شولاره شه نگوشۆخه كه يان له شيوه يه كى جادوو گه رانه دا پيشان ده دن. له سه ره تاي دروست كردنى ئافره تدا، چۆن له پشت گه لاي تووه وه ئه و له شه ناسكه ده ره كه وت، ئه مانيش به و جوړه ي ده ره خه ن!... سۆزانيه كه ده زانى: پياوان ده يانه وى خۆشى له له شى وه ربه رگن له به ره ئه وه ئه وپش تا پتى بكرى، ئاره زوويان ده بزوينى و، ئاره زوويشيان داده مركيئيتته وه!... له و كاته دا كه پياو ده زانى له لايه ن ئافره تى ره وشت پاكه وه چ كرده وه به ك رووه دات سۆزانيه كه مان وا دپته پيش چاو كه پياوه كه له هه له تيان و هپتانه پيش چاودا ده هيلتته وه. بهلام له هه ر تاوه دا، شتى واى بۆ ده ره خات كه هه ر به بيرشيدا نه هاتتيت!... هه له تيان و له خو پرسينيش دوو كه ره سه تى گرنگن له دلداريدا... هه روه ها گرنگيشن له چيرۆكد!... بيجگه له وه سۆزانيه كه، گوپى ناداته ره وشت و خوى كۆمه لايه تى، سه ركيشى ده كات له به نده كانى (ياسا) و (ثايين)، پشت ئه ستوره به خۆى له به ره ئه وه پر پيچوپه نايه، دللى پر له گريه، به ئاسانى ده رناكه وى. هه روه ها زوو زوويش ده گۆرپين. جا له به ره ئه وه يه كه ئافره ته لاساييه كه ره وه كان ده بينين هه موو ده م هه ز به لاساييكرده وه ي ژيان و ره وشتى سۆزانيه كان ده كه ن!...

هه روه ها سۆزانيه كانمان وا دپته پيش چاو كه ئه و گيانله به ره درنده يه ي له ناو ده روونى پياواندايه ده بيزوين. ئه وپش له رتيگاي به ره لاكردنى لايه ك له لا سه وشتييه كانى خۆيانه وه... له رتيگاي جله و شلكردن بۆ شتى واوه، كه ئافره تتيكى داوين پاك ناچار ده بى ئه و جله وه توند ده گرى و ده ست ده نيت به ئاره زووى خۆيدا كه بچپته پاشه وه، نه وهك ياساى كۆمه لايه تى بشكيتنى!...

هيزى ره گه زبازى و ساره وسرپى ئافره ت!

تا ئيستا لايه كى ئه وانه مان ده رخت كه پياوان ده خه نه سه ر ناپاكي له گه ل ژنه كانياندا. بام له مه و دوايش بگه رپينه وه سه ر گف توگۆ گشت بيه كه مان له باه ت (ناپاكي) يه وه. هه رچه نده ئه و هپزانه ي پال به مرۆقه وه ده نين بۆ خو فرپدانه ناو گيرو گف ته كانى ره گه زبازيه وه، جوړ جوړ و تيكه لويي كه لن، به لام له تواناماندا هه يه كه به ئاشكرايى چه ند جوړتيكى دياريكراويان پيشان بده ين: بۆ وينه پياوى وا هه يه كه تووشى ئه م جوړه گيرو گف تانه دى، له به ره ئه وه يه كه هپز و هه ره تتيكى ره گه زبازى زۆرى هه يه. جا چه شنى ئه م پياوه، دوور نيه شانه ي به و هپز و تواناييه ي خۆيه وه بكات. كه چى له راستيدا، يه جگار دووره له وه وه كه هه ر وهك خۆى دپته پيش چاو وا بى. چونكه ئه و له راستيدا، له

ئەندازە بەدەر ئەو ھېزە بە فېرۆ دەدات كە خۆی پېتېو دەنازی!... جا ئەو كەسانەى كە بەم رەنگە بن، بەتایبەتى ئەگەر پیاویش بن، لە راستیدا بەھیچ دانانرین، بەنەخۆش نەبێ. ئەوانە دەمارە میتشكییەكانیان تێكچوون و نازارشی دەدەن. لەبەر ئەو پېتوستییان بەدەرمانکردن و چاكکردنەو ھەیه!...

سەیر ئەو ھەیه، ئەو ژنانەى تووشى نەخۆشى ساردوسپى رەگەزبازى بوون، وەك دێنە پېش چاومان، لە ھەموو كەس زۆرتر خۆیان دەكوتن بۆ جەریبەزى لە رەگەزبازیدا، ھەر وەك بەدەمى خۆیان بڵێن: (من باكم چىبە؟... كە من رەگەزبازى ئەمەندە بەلامو ھە بایەخى نەبێ، ئیتر بۆجى خۆشى بەكەسانى تر نەگەبێنم و پارەیش دەست خۆم نەخەم؟!) كەواتە سوپمانى پى ناو، كە ئەوانەى لنگبازى پېشەیانە، واتا ئافرەتە سۆزانیبەكان و ژنە داوین پېسەكان، زۆریبەیان لەم جۆرە ئافرەتانەن!...

ئەو ئافرەتانەى كە دەیانەوئى خۆیان دوور بخەنەو لە ھەستکردن بەرەنجەرۆبى لە كۆرى رەگەزبازیدا، لە ھەستکردن بەرووداوى سەخت و ناھەمووارى ژیان، كە لە ئەندازەبەدەر خوو دەدەن ئەندیشە و بەئاواتەكانى دلدارى و رەگەزبازىبەشەو ھە دەبێن، ئەوانە لە راستیدا خۆیان كز دەكەن بەرامبەر تاوکردن و دەمارى رەگەزبازى بزواندن...

چونكە ئارەزووکردن، ھەموو دەم دەبیتە ھۆى بېرکردنەو لە جىبەجى كۆرى! جا ئەو جۆرە ئافرەتانە، كە كەللەیان پرە لەم جۆرە ئەندیشە و ئاوات و خەوانە، ھەموو دەم لەوانەن كە بەئاسانى راو بکړین لە لایەن ئەو پیاوانەو كە زېرەك و زمان شېرىن، كە خاوەنى شارەزاییبەكېشن لە دەرووناسى و فرۆفیلدا.

ترسى ئافرەتیش لە تەمەنى ھەناسەساردى - كە ئیتر لەو كاتەو خۆبى لى نایە^(۱) - ھەر وەك ترسى پیاو وایە لە تەمەنى پىرى. جا ئەم ترسەیش، زۆر جار بەلكو زۆریبەى جارن، دەبیتە ھۆى بزواندى ئارەزوو و ئالۆش بۆ ئەمەى دوا خۆشى ژيانى رەگەزبازى خۆى بېنێ!...

لەبەر ئەو، وەك بۆمان دەرکەوتو، ناوەرەستى تەمەن، بەتایبەتى لە ناوێند چل سالى و پەنجە سالىدا، لە ھەموو تافەكانى ژيان سامناكتر و گرنگترن لە ژيانى ھەردوو رەگەزدا. داوین پېسەیش لەم بارەدا، جۆرە دەرچوونىكە لە ئەندازە، لە تۆلەکردنەو... تۆلەکردنەو بەلەش، لەو ھەى كە خەرىكە لىبى بى بەش بىنیتەو... چونكە لەم تافى ژيانەدا،

(ھۆرمۆن)ەكانى رەگەزبازى دەست دەكەن بەكز بوون. جا بۆ ئەمەى مرۆفەكە زال بى بەسەر ھەستکردن بەكەموكۆرى خۆیدا، ئەو بەزەبىبەى كە لە لایەن خۆبەو دیتەو بەخۆیدا،^(۱) پالى پتو دەنێ كە چستوچالاكییبەكى لە ئەندازەبەدەر لە كۆرى لنگبازیدا بنوینێ!...

یەكێ لەو ھۆیانەیش كە ئافرەت دەخاتە سەر ناپاكى لەگەل مێردى خۆیدا، ئەو ھەیه كە ئەو رەنگە وای بىتە پېش چاو، كە ناتوانێ وەك جارن دلێ پیاوان كېش بكات. جا بى ئەمەى ھەست بەخۆى بكات، كاریكى و بەخۆى دەكات كە دواى پالى پتو بى داوین پىسى و ناپاكى. كەچى لە راستییشدا ئەو ھەر ئەو ھەندەى دەوئى كە بزانی ھىشتا جوانییبەكەى لە جىبى خۆیدا بە و كار لە دلێ پیاوانیش دەكات!... جارى وایش ھەیه بۆبەكا ناپاكى لەگەل مێردەكەى خۆیدا دەكات، مێردەكەى بەداوین پىس دەزانێ و دەبەوئى تۆلەى خۆى لى بكاتەو! . یاخود دەبەوئى تۆلە لە ئافرەتێك بكاتەو كە نازارى دلێ دەدات و خۆى بەسەردا دەنوینێ ئەویش بەو تۆلەى خۆى لەو ژنە دەكاتەو كە مێردەكەى ئەو لە خشتە ببات و داوین پىسى لەگەلدا بكات!...

ھەرچى پیاوانیشن، ھەندى ھۆى داوین پىسىیان ئەو ھەیه كە لە كەمتەرخەمى ژنەكانیان بەجگار تەنگەتاو دەبن. یاخود سەركېشى لە ژنەكانیان دەكەن لەبەر ساردوسپیان لە رەگەزبازیدا. جارى وایش ھەیه پیاو بەو دەكەوئىتە داوى داوین پىسىبەو، كە دەبەوئى خۆى بنوینێ، لەناو ئەو كەسانەدا كە لەگەلئاندا كۆ دەبیتەو. دەبەوئى وایان تى بگەبیتى كە خۆى پیاوئىكى چاوبەستكەرە و ژنانیش لەبەر ئەو ھەزى لى دەكەن!...

كاروان دەرواوت بام بېرواوت، بەلام ئىتو ھۆتان مەدەن بەدەستەو!

بەشى زۆرى كەسان (دلدارى) و (رەگەزبازى) تىكەل دەكەن. كەچى ئەو دوو پەيوەندىبە لە گرنگترین پەيوەندىبەكانى ناوێند نىر و مین كە پىكیانەو دەنووسین. ئەو گىروگرفتەنەیش كە لەم تىكەلئىوئىكەلئىبەو ھەردوو دەدەن، زۆر جارى و پرو دەدات كە دەپنە ھۆى قەومانى كارەساتى و كە دەمارەمیتشكییەكان تىك دەدەن، سەرگەردانى دەھین بەسەر كەساندا، بىروباوەر و ئاواتەكانیش لەناو دەبەن، گەلئىك كەسپیش دەخەنە گىژاوى ھەناسەساردى و كۆلئىبەو! .

پزىشكى دەروونىبەش لە ژيانى رۆژانەى خۆیدا، زۆر كەینەو بەینەى وای دیتە پېش چاو

(۱) تەمەنى ھەناسەساردى: سن الیاس. خۆبى لى نایە: توقف العادة الشهرية.

(۱) ئەم رستەبە دەبو ئاوا بى: ئەو بەزەبىبەى كە بەخۆیدا دیتەو... .

که هه موویان له ووهه په یدابوون، لئ قه و ماوه کان له جیاوازی ناوهند (دلدارى) و (رهگه زبازى) تینه گه یشتون!...

رژژیکیان کچیکم هاته لا. ته مهنی هه ژده سالان بوو. تووشی نازاریکی زور و په شیمانبوونه و هه کی سهخت بوو. چونکه خوئی خستبووه به ردهست لایک که به ناوی (دلدارى) یه وه له خشته ی برد بوو... هه ندئ له و قسانه ی به کچه که ی گوتبوو به مبه به سی تاوکردنی ته مبه بوو: (که هه ر دوو کمان دلمان به یه کتردا چوو بیت و باوه ریش به یه کتر بکه ین، ئیتر بچ خویمان له م نازاره دا به یلینه وه؟!...). کچه به سه زمانه که یش، به قسه کانی ته و ده سخه رۆ ده بچ و خوئی ده دا به دهسته وه. کچه که ته وه نده ساکار و نه شاره زا ده بچ له په ند و په راویزی کوره که، له وه دا هیچ نه نگیه که نایه ته پیش چاوی، که خوئی بدا به دهسته وه. (چونکه کوره که خویشیوستوو و دلئ پیدیدا چوو، خویشی باوه ر به و و به به لینه کانی ده کات!). که چی له پاش شهش مانگ کوره که رووی خوئی لئ وه رگیرا و خوئی له گه ل کچیکى تر دا رپکخست!... کچانی ویش هه ن، بۆه کا ده که ونه داوی او وه، که وا ههست ده که ن، ته گهر بیتو دهست به رووی هه موو لایک وه بنین رژژیک دئ پیر ده بن و شوویش ناکه ن. جا بۆ ته مهنی هه لی شووکردنیان له دهست نه چی، هه ر لایک زمان پاراو بی و له بابهت دلدارى و ژنه پینانه وه قسه ی باشیان بۆ بکات، تاو ته بن و خویمان ده دن به دهسته وه! رهنگه ته م جوړه کاره ساتانه به سه یر دانه نرین به لام ته وه ی جیتی سه رسورمانی راسته قینه یه ته وه یه، که زور نافرته مه رداره کان، تا چه ند سالتیکیش به سه ر شووکردنیاندا تیده په ری، هیشتا له وه تیناگه ن که جیاوازی هه یه له ناوهند (دلدارى) و (رهگه زبازى) دا!... گه لیک ژن بۆم ده گتیره وه که دلدارى بیان به رامبه ر مه رده کانیان به هوئی ته وه وه تیکچوو که له پاش شهوی په رده وه (هه موو شتیک) گوژراوه!... هی وایان تیدایه، سکالا له وه ده کات که مه رده که ی لنگبازى زور له گه لدا ناکات و وه ک جارن خوئی تیناگه یینئ!... ته ویش ته مبه به نیشانه یه کی که مبه ونه وه ی خو شه و یستی مه رده که ی داده نئ، بۆه کا دلئ لئی کرمی بووه، که خه ریکی دلدارى به له گه ل ژنیکى تر دا!... هی وایشیان تیدایه وا دیته پیش چاوی که دهست نه په رژانی مه رده که ی بۆ بردنی ته وه له گه ل خویدا بۆ جیگای رابووردن و گه شتوگوزار، به بیانوی کاروبار زوریبه وه به لگه به که، که دلئ مه رده که ی خوئی لئ سارد بۆته وه!...

منیش له یه کییک له م جوړه نافرته تانه م پرسى که ده هاته شوئینی فرمانه که م تایا به راستیته کی مه رده که ی خوئی ناوی؟!... وه رامه که ی ته ویش ته مبه بوو: (ته وه هه روا

پیشان ده دات که منی خو شده وئ. به لام من هه رچه ند ده که م باوه ری پی ناکه م!... ته وه هه ر دلئ به لنگبازى به که دا ده چی، هیچی وایشی لئ ده رنه که و تووه که له وه به ولاره هیچی تری خو ش بوئ!...). چیرۆک یه جگار زوره که له م بابه ته وه بگتیریتته وه، به لام هه موویان په نجه بۆ کاکلی گیروگرفته که ده کیشن که بریتیه له مه: (دلدارى) شتیکه و (رهگه زبازى) یش شتیکى تره. ته م دووانه یش له لای هه ر دوو رهگه زه که ته وه نده ی یه کتر نین. هه روه ها پله ی هه ر دوو بابه ته که، له کن هه ر رهگه زه جیا به له گه ل هی ته ویتردا!...

دلدارى + رهگه زبازى = کاهه رانى نا سه ر!

ته وه نده هه یه پیاوه کان له نافرته ته کان باشت ر ده توانن هه ست بکه ن به جیاوازی ناوهند هه ر دوو تاسه که. هه روه ک به سروشت په ی به وه به ن وایه. چونکه پیاو رهنگه ژنه که ی خوئی به دل خو ش بوئ و، به ته نگ ته وه یشه وه بی که به دل سوئی له گه لیدا بینه یته وه و ناپاکی له گه لدا ناکات، که چی له پاش تپه رپوونی چه ند سالتیک وای لئ بی، ته وه نده گرفتاری جوانی له شی نه بی به لام ژن به زوری (دلدارى) و (رهگه زبازى) پیکه وه ده به ستنه وه به لای ته وانه وه وایه که هوئی خو به دهسته وه دانه که یان بۆ پیاوان دلدارى به که یانه بۆ ته وان!... و اتا (دلدارى) ده که ن به بیانوو بۆ خو به دهسته وه دان!... جا ته م هه ست پیکردنه هه لیه، که ده بیته هوئی په یدابوونی زور دلشکاو و، له ش تیکچوون، له ناو ته و کچانه دا که هیشتا شوویان نه کردوو. که تووشی خه موخه فته و نازاریشیان ده کات له پاش شووکردن!...

جا ته گهر بیتو نافرته ته کان ته وه بخه نه پیش چاوی خویمان که پیتویسته (پال پیتوه نه ری رهگه زبازى) و (پال پیتوه نه ری دلدارى) له یه کتر جوئ بکه نه وه، هه ر کاتئ رووداوی ژنیان بخستایه پیش ده می ته م جیاوازی به وه، ته وه نده تووشی خه موخه فته و نازار نه ده هاتن!... چونکه ناره زووی رهگه زبازى و، دامرکاندنه وه ی ناره زووه که، بی ته مهنی دلدارى له نارادا بی، به ناسانی پیکدین... ناره زووی دلدارى به له گه ل دامرکاندنه وه ی ناره زووه که دا، بی ته مهنی ناره زووی رهگه زبازى له نارادا بی ته نانهت بی ته مهنی لنگبازى بکری، هه روه ها پیکدین!... پال پیتوه نه ری (رهگه زبازى) سه رچاوه که ی (له ش) ه. تامانجه که یشی (مندال) دروستکردنه، بوون و چالاکیشى به ندن به تاو فریدانی لووه که ره کانه وه.^(۱)

(پال پیتوه نه ری دلدارى به یشت) سه رچاوه که ی - که به جوړتیکى ساکار لئی بدوئین و دووریش

(۱) لووه که ره کان: غدد الصماء.

بئى لە شىۋەي زانستىيە ۋە - سوۋچى (ھەست) و (تاسە) و (تەزۋو) ە لە (ھۆش) دا. ئەمەيش كارەساتىكى دەروونىيە، لە بىنجويناۋاندا لەوۋە پەيدا بوۋە، كە ئافرەت ئارەزۋو دەكات پىشتىۋانى پىۋاۋ دەس بىكەۋى، بۇ ئەمەي بتۋانى ئەۋ فرمانە بەجى بەيىنى كە سروشت بۇي داناۋە، واتا (مندال) بوون و پەرۋەردەكردنى (مندال).

پىۋىست بەۋەيش ناكات كە بلىپىن: (دلدارى) و (رەگەزبازى) تىكرا، لاي زۆر كەس، لە ژن و لە پىۋا، تىكەل بەيەكتەر دەبن. جا ئەگەر بەرھەلستىك نەيەتە رىيى ژنەكە، يان پىۋاۋەكە، كە واپان لى بكات ھەست بەتتىكچوون و سەرنەگرتنى كارى ژن و مېردى، بىكەن، دەستبەجى دەكەۋنە بارىكى و او، كە ئەۋەندە دلخۆش و كامەران بن، ئەۋەندە لەش خۆش و تەندروست بن، كە لە ھىچ لايەكى تىر ژيان و پەيوەندىيەكانى مەرفاىە تىبەۋە نەگەن بەۋ خۆشى و كامەرانىيە. بۇ رۆشنىكردنەۋەي ئەم قسەيە دەلېم: ئەگەرھاتوۋ رىككەۋوت كوپ و كچىك، دلدارىيەكى دوو لايى كەۋتە ناۋەندىيانەۋە و ئارەزۋوى رەگەزبازىشيان يەكى گرت، ھەرچى ئەرك و ئازار و، خەموخەفەت و نەخۆشى و گىروگرفتىكى ئابوۋرى و كۆمەلايەتى ھەيە، تەنانەت ھەرچى ترسىكىش ھەيى لە بۆمباي گەرد... بەلايانەۋە بايەختىكى ئەۋتۆي نامىنى!... ئىتر ئەۋساكە ژيانىان لى دەبىتە بەھەشت كە ھەر ھەز دەكەن تىپدا بىننەۋە!...

جارتىكىان خامىك لە بابەت دلدارىيە ئافرەتەنەۋە گىتوگۆي لەگەلدا كردم، گوتى: (سروشت خۆشەۋىستىيەكى ۋەھاي لە دلئى ئافرەتەندا دروست كردوۋە، ھەر بەشى مېردەكەي و مندالەكانى خۆي ناكات، بەشى باوك و دايك و برا و خوشكەكانى و، دۆستەكانى و ھەندى لەۋ گىيانلەبەرەنەيش دەكات كە نازدارن لە لاي، تەنانەت بەشى ھەندى دار و بەردىش دەكات!...)

بەلاي منىشەۋە خۆشەۋىستى پىۋاۋىش لە خۆشەۋىستى ئافرەت كەمتر نىيە. خۆشەۋىستى پىۋاۋىش لە ھەموو جۆرە خۆشەۋىستىيەك قولتەر و رەنگاۋرەنگتەر و جۆر جۆرتەر. ھىندە ھەيە، پىۋا ۋەك ژن نىيە، بەئاسانى و بەزۋوىي گرفتارى دلدارى بىي. پىۋا لە راستىدا، لە ژن زۆرتەر خۆي دەپارتىزى، زۆرتىش لىيى ورد دەبىتەۋە...

جا ئەگەر دوايى گرفتارى دلدارى بوو، واتا دلدارى راستەقىنە، نەك ھەز لە لەشۋلار كردن، دلدارىيەكەي ئەۋەندە بەھىز دەبى، ئەۋەندەيش بەرگە دەگرى، تا مردن دەمىننەۋە و ناپىتەۋە بەتايبەتى ئەگەر يارەكەي بوو بىتە ژنى و، مندالى لىيى بوو بى و، بوو بىتە كەبىبانوۋى مالىشى!...

بىنچىنەي ژيانى ژن و مېردى دلدارىيە نەك رەگەزبازى!

بەلام ئەۋ (دلدارى) يەي كە باۋەرى ئافرەت دەخاتە سەر ئەۋەي پىۋا، دەمدەمىيە و زوۋ دەگۆررى، كە پشتى پى نەبەستى... ئەۋ دلدارىيە بەدلدارىيە راستەقىنە دانانى. ئەۋە لە راستىدا رۋوكەشىكى رەگەزبازىيە!... بىجگە لەمە، خۆ كوتانى پىۋا، بەتەۋوژمەۋە، بۇ ئەمەي ئارەزۋوى رەگەزبازى خۆي داھركىننىتەۋە سەبارەت بەۋەيە، كە پال پىۋەنەرى رەگەزبازى لەۋدا بەھىزترە تا لە ئافرەتدا. بەلام ۋا دەردەكەۋى كە (رەگەزبازى) چ لە لايەن پىۋاۋەۋە بى چ لە لايەن ژنەۋە، دەربەست كەسايەتى، ياخود پاىەي كۆمەلايەتى و، ئابوۋرى، يان زىرەكى، ياخود ھىچ رەۋىش و رەنگىكى كۆمەلايەتى تر نىيە. ئەۋ ھەر خەمى ئەۋەبەتى تىر بىرى و داھركىتەۋە. گوى ناداتە ئەنجامى دوايى. جا لەبەر ئەۋە ئەم جۆرە تىر كردن و دامركاندنەۋەيە، رەنگە ھەر پىۋىستى بە (دلدارى) نەبى. جا ئەم جۆرە بارە لەكەن پىۋا زۆرتەر دەردەكەۋى تا ژن!... دەھەر ئەم جۆرە سروشتە سەركىشە خوتىيەيە، كە ئەۋ رازەمان بۇ دەردەخات: كە (رەگەزبازى) لە كاتىكدا كە دەكەۋىتە گەر، خۆش و شىرىن دەردەكەۋى. بەلام كە لىنگبازىيەكە دوايى ھات، ناخۆش و ناشىرىن و نەنگەۋىست دەردەكەۋى!... بەلام كە (دلدارى) لە ئارادا بى، رەگەزبازىيەكە، لەدواي لىنگبازىيەكەيش ھەر بەخۆشى و شىرىنەۋە دەمىننەۋە لەپىش چاۋى مەرفاىە. ھەرچەندە (رەگەزبازى) يەكە جىگايەكى بىنچىنەيى ۋا ناگرى بۇ خۆي لە كۆزى پەيوەندىيە ناۋەند نىر و مېدا، تا بتوانى زال بىي بەسەر ھەموو ھەست و تاسە و تەزۋۋەكانى تردا!... ئەمە لە بابەت (رەگەزبازى) يەۋە.

بەلام (دلدارى)، لە پاش كۆيوۋنەۋەي ھەردوۋ خۆشەۋىستەكە، لەپىشدا چۆن بوۋە، ھەروا دەمىننەۋە. واتا: يەكىتى ژيانى ژن و مېردەكە ئەۋ (دلدارى) يە ناگەيىننە پەلەي تىرىبون و دەستبەردابوون، بەپىچەۋانەۋە دوور نىيە تا بىت پەرە بسىنى و گەشە بكات... ئەۋ (دلدارى) يە، پاش مردنى خۆشەۋىستەكەيش، ھەر دەمىننەۋە نامى. بىجگە لەۋە (دلدارى) يەكە بايەخ نادات بەكۆيوۋنەۋەي ھەر دوو خۆشەۋىستەكە و، بەيەكىتى ژيانىان، يان بەجوى بوۋنەۋەيان و دووركەۋتەۋەيان. ئەمەيش رازى ئەۋەيە، كە (دلدارى) يەكەم) ھەر دەژى و دەمىننەۋە، تەنانەت ئەگەر ھەر دوو خۆشەۋىستەكەيش چارەنوسىيان ۋا بەيىنى، كە ھەر يەكەيان لەگەل يەكىكى تردا ژيانى ژن و مېردى پىك بەيىنى!... دووربىش نىيە ھەتا كۆنتىر بىي، زۆرتەر رەگ دابكوتى و گەشە بكات!... لە لايەكى ترىشەۋە، ۋەك

دیته پیش چاومان، (دلداری) گه لیک روو و گه لیک لای هه یه. دوور نییه که سیک، دلی به زور که سدا بچیت، بام هوئی دلدار بیانه ییش جور جور بن. ئەم قسه یه ییش پیچه وانهی ئەو واته یه یه که ده لئ: (دل هەر یهک دلدار تیدا جئ ده بیته وه). ته نانه ت ئەم واته یه، به لگه ی ئەوه یه که واتای دلدار و ره گه زبازی تیکه ل ده کرین. چونکه پیاو له باریدا هه یه که باوکی و دایکی و برای و ژنی و کوری و هاوړی و نیشتمانی خوئی خوش بوئ!... ئەمانه هه ره به که یان جوره خوشه و بیستیه کن بام له گه ل یه کتر بيشدا جوئ جوئ بن!...

یه کیک له زاناکان نووسیویه تی ده لئ: (ئافره ت ده بن به دوو به شه وه: ئەوانه ی بو دایکی تی ده ست دهن. ئەوانه ی بو به زموره زم ده ست دهن). گوتوویه تی: مه به سی له به شی یه که میان بو مندالبون، بو مندال پیگه یاندنه، بو مندال په روه ده کردنه، بو مال راگرتنه، بو بایه خ به خودانه. به لام دهسته ی ئافره تانی (به زموره زم)، له پیش هه موو شتیکدا پیاویان هه ره له بهر خوئی خوشده وئ. به لای ئەو ئافره تانه وه، پیاو به (هو) دانانری که بیانگه یینیتته ئامانجی خوئیان پیاو خوئی به (ئامانج) داده نری، هه ز له خویشی ده کری!...

جا ئەم دابه شکردنه ئەوه مان تیده گه یینی که ئافره تانی دهسته ی (دایکی تی) گوئی ناده نه بابه تی (ره گه زبازی). که چی دهسته ی (ئافره تانی به زموره زم) نه گوئی دهنه مندالبون، نه بایه خیش دهنه به مال راگرتن. ره نگه ئەم جوره دابه شکردنه ییش قسه کانی پیشوومان لیک بداته وه که گوتمان پیاوان هه ز به تیکه لبون ده که نه له گه ل ئافره ته سوزانییه کان و رووبازارییه کاند. چونکه له کن (ئافره تی دایکی تی) دلدار ی به چنگ و به دهسه لاته. به لام له لای (ئافره تی به زموره زم) ره گه زبازی دهسه لاتدار تره. به واتایه کی تر (ئافره تی دایکی تی) رووه شوو کردن و خیزان دروست کردن دهر وات، به لام (ئافره تی به زموره زم) گوئی ناداته شوو کردن و خیزان دروست کردن مه گه ره مه به سی ئەوه بیته که بو پاشه رۆژی خوئی شتیک پیکه وه بنی، تا له رۆژی ره شدا فریای بکه وئ!.

به هه موو ره نگ، و امان دیته پیش چاو، که هه موو پیاویک دلی ده چی به (ئافره تی به زموره زم) دا. به لام تا پیاویان بکری ئەو جوره ژنانه ماره ناکه ن!... به لام که ژنیان هینا، له و ئافره تانه ده هیتن که له جوره که ی ترن، له (دایکی تی)... و اتا له و ئافره تانه ماره ده که نه که به کاری مال راگرتن و مندالبون و مندال به خپو کردن دین. ئەوه ییش ئاشکرایه، که ژن و میردی هه ره له بهر ئەوه تیکده چی که هه ره له سه ره تاوه ژن و میرده که، له وه تیناگه نه که ئاره زووی هه ره دوو کیان له سه ره بنچینه ی (ره گه زبازی) دامه زراوه، نه که له سه ره بنچینه ی

(دلداری)... جا که ژن و میردییه که یان به مجوره دامه زرا بی، هیزی کیشکردنی ره گه زبازییه که یان به ره به ره کز ده بی. زور جاری و ایش هه یه که ئاره زووی ره گه زبازییه که ی هه ره دوو لایان به رامبه ره یه کتری، هه ره به جارتیک نامینی و له ناو ده چی. جا که ئەوه گه یشته ئەم راده یه ئیتر هیچیان بو نامینیتته وه ئەوه نه بی که زور داری له یه کتر بکه نه و، ناپاکی له ژن و میردی یه کتر بکه نه. و اتا: داوین پیسی بکه نه!...

به لام (دلداری)... دلدار ی دل سوزانه و راسته قینه، دلدار ی بی گه رد... له راستیدا له ئاسن به هیتره. نه رۆژگار ده توانی له ناوی بیات، نه کاره ساتی ناهه مووار!...

ته و او بوو

۱۹۸۴

هه‌په‌تی ده‌گه‌زبازی

نووی کردنه‌وهی تافی و کورپینی به‌هۆی سروشته‌وه

نووسه‌ری: به‌رنار مه‌کفادن

پیشه‌وای په‌روه‌ده‌کردنی له‌ش له‌ئه‌مه‌ریکای یه‌که‌گرتوودا

١٩٦٥

سه‌رنه‌یک...

مامۆستا شاکر فه‌تاح هه‌روه‌ک له‌پیشه‌کی ژیاننامه‌که‌یدا (ئاوینیه‌ی ژینم) ئیشاره‌مان پێداوه، له‌نووسین و کاری دانانیدا گه‌له‌ ده‌ستپێشکهری به‌رچاوی هه‌یه و داهینه‌ربووه له‌بواره‌کانی ئه‌و رێبازه‌ی گرتوو به‌تیه‌به‌ر بو‌خۆی.

یه‌کیک له‌وانه، تا کۆتایی شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی بیستیش به‌ده‌گمه‌ن هه‌بوون که‌ خۆیان داوه له‌ بواری نووسین ده‌رباره‌ی کاروباری سی‌کسی و ئه‌و زانسته‌ی به‌ده‌ووریدا ده‌خولیته‌وه؛ خو و نه‌ریتی باوی ناو کۆمه‌لگه‌که‌مان به‌ربه‌ستیک گه‌وره‌بووه له‌به‌رده‌م ئه‌م کاره‌دا، بۆیه زۆربه‌ی نووسه‌ران. به‌جوانیان نه‌زانیوه (چ وه‌ک کاریکی زانستی و لیکۆلینه‌وه، چ وه‌ک کاریکی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری) خۆیان له‌ نێزیک بخه‌نه‌وه، به‌لام ده‌بینین مامۆستا زۆر بو‌ترانه و چاو قایمانه‌ بازووی له‌ هه‌لمالیوه و کردوویه به‌ به‌شیک له‌ پرۆژه‌ فراوانه‌ گه‌وره‌که‌ی (پرۆژه‌ی خۆینه‌واری کوردی) و به‌شیک تاییه‌تی به‌ناوی (ده‌گه‌زبازی - سی‌کسی) یه‌وه جیاکردۆته‌وه و ئه‌وه‌ی به‌باشی زانیبێ له‌ باس و لیکۆلینه‌وه وه‌ری گێراونه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی.

جا به‌گشتی ئه‌وه‌ی ئیمه‌ له‌م حاله‌ته‌دا بۆی ده‌چین ئه‌وه‌یه‌ که‌:

١- کاریکی ده‌گمه‌ن و داهینه‌رانه‌یه (له‌گه‌ل سه‌ره‌تاییدا) که‌ کتیبخانه‌ی کوردی به‌خۆیه‌وه ده‌بینی باه‌تیکێ تازه‌یه.

٢- زۆر چاو قایمانه‌ و به‌جوورئه‌ته‌وه، مامۆستا ده‌ستی داوه‌ته‌ کاره‌که‌ی و په‌نجه‌ی بۆ باسه‌کان بردووه و زاراوه‌ سی‌کسیه‌کانی کردۆته‌ کوردی و به‌زه‌قی و راشکاوانه‌ ناوی هیناون، هه‌رچه‌نده‌ زۆرجار له‌به‌ر عورف و نه‌ریتی باو و یستوو به‌ زاراوه‌ و ده‌سته‌واژه‌ی وا دابینی که‌ له‌لای خۆینه‌ر سه‌مه‌ینه‌وه‌ی تبادا نه‌بێ، به‌لام جاری واش هه‌یه‌ ناچار له‌ بنی هه‌مانه‌که‌ی داوه‌ و راسته‌وخۆ ناو و زاراوه‌که‌ وه‌ک خۆی ده‌هێنێ.

ئهمه‌ش به‌لای کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌وه‌ ئاوايه، به‌هۆی ده‌گمه‌ن وه‌یا نه‌بوونی ئه‌و نووسراوانه‌ی سه‌ر به‌م ته‌وه‌ره‌ن له‌ کتیبخانه‌ی کوردیدا (تا کۆتایی شه‌سته‌کان). که‌می به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌ ده‌بینین له‌ناو کتیبه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا زۆر به‌ئاشکراو راشکاوانه‌ باسیان له‌ ده‌کری و ناو ده‌برین.

ئیمه‌ ئه‌م کاره‌ی مامۆستا به‌یاخی بوون و له‌ خه‌ت ده‌رچوون دانانین، به‌لکه‌ ده‌ستپێشکهریه‌کی چاک و داهینانیکێ تر و رچه‌شکاندیکه‌ و پیرۆزه‌کی تره‌ ده‌بخه‌ینه‌ پال ئه‌وانه‌ی دی.

ئه‌حمه‌د

٢٠٠٣/٧

پیشه کی

ئەم نووسراوە بۆ پیاوان دانراوە راست و ڕەوان لەو بابەتەنەوه ئەدوئ، که زۆر گرنگ و بایەخدارن بۆ ئەوان بینگومان خۆتێندەواریی، خۆی بەتەنیا، لە باربا هەیه که ئەو خراپ و تاوانانە لە داوین پاکیی بۆژۆ و شەرمی درۆوه پەیدا ئەبن، رۆژ بەرۆژ چارهەیان بکات.

شەرمی درۆ، لە ئەندازە بەدەر زیان و خراپە ی لێ ئەوەشیتەوه هەر کزبێ و سستییهک، ئیمرو تووشی هێزەکانی لەشمان هاتوون، تا ئەندازەیهکی زۆر گەوره، لە شەرمی درۆوه پەیدا بون لەبەر ئەوه مەبەس لەم نووسراوه ئەوهیه که ئەو بابەتەنەوه تەندروستی مرۆف و چاکیی مرۆفی پێوه بەنده، سەرپۆشبان لەسەر هەل بگیری و بەتاشکرا، دەرخرین ئاگاداری و شارەزایی، بێ گومان هێزیکە جا ئەگەر شارەزایی لە کاروباری رەگەزدا(*)، ئەوهنده بۆ تەندروستان پێویست بێ، بێ گومان بۆ ئەو لەش کز و بێ هێزانەیش که لەناو گێژاوی ناشیتی و نەزانی و کۆلکە خۆتێندەواریدا گێل ئەخۆن، گرنگتر و بەکەلکتر ئەبێ.

ئەو پیاوهیش که دەماری پیاوهتی پێوه نەمیتن، ئەبیتە باریک بەسەر ئەو کۆمەلایەتییهوه که تیا ئەژی، کەم و زۆر بەکەلکی ئەو کۆمەلایەتییه نایەت، لەسەر ئەوهیشهوه زبانی پێ ئەگەیتن زۆر کەسی واهەن، که ئەم جۆرە ژبانه ئەژین.

هەر کامێکیان بگریت، بەکزی و لاوازییهوه ئەژی، نە کامەرانی ئەچیتن، نە لە تەندروستیش تی ئەگات.

کەواتە، بەسیهتی درۆ و چاو و ڕاوکردن، دەمیکە، سەردهمی شەرمی و ناشیتی بەسەر چوو بەلام ئیمروکە، پێویستە لەسەرمان که بە تیشکی بەهیزی خۆتێندەواریی، تارباکی نەخۆتێندەواریی رۆشن بکەینهوه، تا رێگایهکی تەخت و فراوان و ئاسان بۆ لاوهکان بکەینهوه، که پێی لە هیواو ئاوات.

خۆتێندەواری ئەم نووسراوه هەرچییهکی پێویست بێ بۆ شارەزاکردنی لە ژبانی رەگەزی خۆیدا، دەستی ئەکەوئ هەرچییهکمان لەدەست هات کردمان بۆ ئەمە ی نووسراوهکه هەموو لایهکی کەینهوهینهی رەگەز بگریتهوه لەسەر خۆتێندەواریش پێویستە، که باش

بەخۆتێتەوه و لێی ورد بێتەوه. و هەرچییهکیش ئەخۆتێتەوه، بەتەواوهتی بەکاری بهیتن، بۆ ئەمە ی ئەو هیز و تەندروستییهی ئاواتیان بۆ ئەخوایین بێ، دەستی بکەوئ.

لێرەدا، لە پێش کەینهوهینهی تاییه تیدا، بەتەنگ کەینهوهینهی گشتییهوه بووین ئەمیش لەبەر ئەوهیه، که ئەگەر نەخۆشهکه دەستووره گشتییهکانی نەخۆشییهکه ی زانی، ئیتر ئەتوانێ بەهۆی ئەم زانیارییه گشتییهوه، نەخۆشییهکه ی خۆی بدۆزیتەوه، دیارە که مرۆف شارەزای کەینهوهینهی گشتی بوو، شارەزای کەینهوهینهی تاییه تیش ئەبێ.

لەبەر ئەوه، ئەم نووسراوه بەکەلکی هەموو کەسیک دێ نەخۆش چاک ئەکاتەوه و لە دەست نەخۆشییهکه ی خۆی رزگاری ئەکات. ئەوی نەخۆشیش نییه، ئەوهنده ی تر هیز و تەندروستی پێ ئەبەخشی.

(بەرنار مەکفادن)

(*) لێرەدا وشە (رەگەز)، رەگەزی پیاو و رەگەزی ژن، یاخود رەگەزی مرۆفایهتی ئەگریتهوه زانستیکی تاییه تیش بۆ ئەم رەگەزه دانراوه که لە دلداری و سک و زاکردن و ژن و میتیدی و ئەم جۆرە بابەتەنەوه ئەدوئ، پێی ئەلین (زانستی رەگەز – وەرگێت).

بهشی یه گهه

دهموچاوی جوان و لهش و لاری ریکویپیک و کردهوی شیرینی ئافرهت، لهتای تهرارووا، وهک هۆشی بههیز و لهشی بههیزی پیاو ئهوهستیتتهوه. رهگهزی ئافرهت و رهگهزی پیاو ئه و دووانه بهئاشکرا له یهکیان جیا ئهکهنهوه، کردهوه و رهوشتی ههر رهگهزیان بۆ رهگهزهکهی تر پیوست و بهکهکه ههر کاتج ئه و رهوشت و کردهوانه یهکیان گرت کامهرانی مرۆفایهتی ئه گاته ئهوپه پری ئه و یهک گرتنهیش لهشیوهی ژن و میتریدیدا پهیدا ئه بچ، که دل ئه نووسی به دل هوه و دهستیش ئه خریته ناو دهستهوه چونکه ئه و ئارهزووانه ی له گه ل یه کتردا بسازین و ریک بکهون، له هه موو ئارهزووه کانی مرۆفایه تی بههیزتر ئه بن هه موو ریکخراوه کانی رهگهزی مرۆفایه تیش له سهر ئه و بنچینه یه دانه مزین چونکه خیزان، رووکه شی ههر چۆنیک بی، سه رچاوه یه کی ژبانی نیشتیمانه، چاکه کانی نه ته وایه تی له ویتوه پهیدا ئه بن، گه وره بی نه ته ویش به هۆی ئه ووه ئه پاریزری.

بهلام، له روویه کی زانستبیه وه، ئه و خیزانه به خیزان دانانری، هه تا ئه و ئه ندامانه ی لییان پهیدا بووه، کردهوه و رهوشتیکی سه ره تایی یان نه بی، اتا ئه و کردهوه و رهوشته یان هه بی که تاییه تبیه بۆ رهگهزه که یان جا ئه و کردهوه و رهوشته ییش که پیاو جیا ئه کاته وه له ئافرهت هیز و هه ره ته.

دوورنییه که ئافره ته که دهموچاوی جوان نه بی به لام ئه و که مو کووربیه، به هۆی ریکویپیک ئه ندامه کانی له شییه وه و جوانییه کانیانه وه ئه شارریتته وه؛ ئه گه ر بیته خوا ئه و شهنگی و ناسکیی ئافره ته ی پی به خشیبی، که دل کیش ئه کات ئه و ئافره تانه ی که له میژوودا به هه لکه وتوو دانراون، زۆربه یان له بهر جوانی دهموچاویان نه بووه، که ناوبانگیان ده رچووه. که چی به پیچه وانه ی ئه ووه، ئه وی له ناو پیاواندا ناویان ده رکردووه، ئه وانه بوون که خاوه نی هیز و هه ره ت بوون.

له راستیدا پیاوی کز و له ر و لاواز، کزی و له رپی و لاوازیبه که ی له ئه نجامی کردهوی خۆبه وه بۆ پهیدا بووی، یان له کردهوی باوک و دایکیه وه به مرۆفایکی جیاواز دانه نری چونکه ئه وه ی به دهسته وه نه ماوه که له باربا هه بی ئه و مه به سانه بهینیتته دی، که بزبان هاتۆته جیهانه وه که له پیش هه موویاندا پاراستنی رهگهزی مرۆفایه تبیه له ژبانه دا.

کولمه به قوولا چوه کانی و، ماسولکه شل و شیتاوه کانی و، چاوه لیله کانی و هه ناسه کزه که ی و، روو که شه کانی تری کزی و بی هیزی له ش و هۆشی... ئه مانه هه موویان ئه وه

پیشان ئه دن که له شیکی وا به هیز و هه ره تی نییه، که بتوانی وهک میتردیک فرمانی پیروزی خۆی به جی بهینی.

ته نانه ت خه بات کردنه که ییش به کزیی ده ره که وی، به رامبه ر کاروباری ژبان، هه رچه ند جاری وایش هه به که رۆژگار له گه لیا ئه بی: وهک ئه وه ی که له خیزانیکی ده وه له مه نددا گه وره ئه بی یاخود له لایه کی واوه ده رامه تی ئه داتی که پیاو هه ر به بیریشیانایه ت له بهر ئه وه، له رووی سامان ده ست که وتنه وه ئه وه ندی پیوستی به خۆماندوو کردن نابج ئه مه ییش با به تیکی خۆش به ختییه، هه موو پیاویکی کز و له ر و لاواز به دهستی ناکه وی خۆ ئه گه ر ده ستیشی بکه وی هه ست به کامهرانی راسته قینه ناکات جا له بهر ئه وه ی ئه و خاوه ن به ختانه زۆرین، زۆریه ی ئه م کۆمه له هه ناسه ساردانه، له ناو ژبانه دا به بلاوی ئه بیترین به هیزه کان که نه فتیان ئه کن و به زه ییشیان پیاواندا دیتته وه.

دووریش نییه به چاوی سووک سه ریان بکه ن چونکه ئه وان هه رچاوه یه کی سه رگه ردانی و هه ناسه ساردین بۆ خۆیان و، جیگای به زه بی پیاها تنه وه و به چاوی سووک سه رکردن له لایه ن ئه وان هه که هیز و هه ره تیان هه به له گه ل هه ر که سیکیشدا تیکه ل بن نازاریان پی ئه گه تین و زبانیان پی ئه به خشن.

هه ره که پزیشک (کریستوفر ولدن) گوتویه تی، ئه و کزولاوازانه چ له پیش چا و سروشدا، چ له بهر چا و که لک خوازه کاندای، له کۆری ئابووریدا جیگایان نابج.

چونکه ئه وان ته نگوچه له مه یه کن زبان به خۆشگوزهرانییان ئه دن به ره له ستیکیشن له رتگای پیشکه وتنیاندا جا ئه گه ر یه کیک له وانه ژنی هینا، دوورنییه، که که موکوورپی له ش و هۆشی خۆی بگویتته وه بۆ مناله کانی، که له ناو که مه ره یه کی به دی و خراپیدا بلاوئه بنه وه و په ره ئه سینن جا له بهر ئه مه ی له توانیدا نابج ئوباله کانی ژبان به ته و او ه تی بگریته ئه ستوی خۆی، بی گومان ئه بی که سیکی تر هه ندی له فرمانانه بخاته ئه ستوی خۆی، هه موده م خۆی له شییه کی خه فه تبارانه و که م هیزیدا پیشان ئه دا به لام خۆشبه ختانه، سروشت له زبانی که م ئه کاته وه ئه ویش یان به هۆی کورت کردنه وه ته مه نییه وه، یاخود به هۆی په ک خستنی ئه وه یه وه که نه وه ی لی بکه ویتته وه له ر و لاواز و کزین وهک خۆی.

گه وره ترین رووکه شی خۆشیی ژبان و مه به سی به رزی ژبان له وه دا ده ره که وه ی که کوپ و کچیک یه کیان گرتی و به جوانی له گه ل یه کتردا ریک که وتین و به ژن و میتردیه کی

خۆشه‌وه له‌گه‌ڵ یه‌كتردا گوزهران، بکه‌ن به‌لام ریگای ئەم جوړه ژینه، له‌به‌رده‌م هه‌ناسه ساردەکاندا به‌ریه‌ست کراوه.

لیڤه‌دا له‌وانه‌یه هه‌ناسه ساردەکان به‌هۆی که‌له‌پووری^(١) باوک و دایکیانه‌وه وایان لی هاتیب، یاخود به‌هۆی گرۆزیی ره‌وشت و خوویانه‌وه و کزولا وازبووین، جی‌اوازیی نییبه به‌جوړتیکی تیکراییی، ئافره‌ت زۆرتەر ئاره‌زووی سروشتی ره‌گه‌زبازیی، ئەپاریزیی. له‌وکاته‌دا که‌ کچه‌که، هاوسه‌ریک بۆ خۆی هه‌ڵ ئەبژیرئ، زۆر به‌په‌ره‌ۆشه‌وه‌یه که‌ می‌رده‌که‌ی دوا‌رۆژی خاوه‌نی له‌شیتکی گورج و توند و تۆل و کرده‌وه و ره‌وشتی دروست و به‌هیز بئ، تا بتوانی به‌کاری پاراستنی بئ و ئاره‌زووی دایکیستی دایم‌تیکیتی و بۆ خۆیشی و مناله‌کانیشی جی‌گایه‌کی باش له‌ناو ژیا‌ندا په‌یدا بکات.

له‌ هه‌موو کچی‌کیشدا هه‌ستییکی بنچینه‌یی هه‌یه، که‌ ئەیترسینی له‌وه‌ی شوو به‌پیاوی کزولا واز بکات، نه‌وه‌ک ئەو هیز و هه‌ره‌ت و توانایه‌ی تیا نه‌بئ به‌واتایه‌کی روون تر: شووکردن به‌پیاوی و هه‌ر به‌ناوشووکرنه.

سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه ساردیی نه‌بئ هه‌یچی تری لی په‌یدا نابئ دوا‌یی ئەبیته‌ هۆی ره‌نجه‌رۆیی و دوژمنایه‌تی.

هه‌روه‌ک له‌وه‌ دلنیا‌ین که‌ رۆژ به‌دووی شه‌ودا دئ، ئەتوانین له‌وه‌یش دلنیا‌ین که‌ ئەو جوړه ژن و می‌تردییه ئەنجامه‌که‌ی به‌وه ئەگات؛ چونکه هه‌تا پیاوه‌که له‌ له‌شدا کزوبئ هه‌یزبئ، له‌ کاری ژن و می‌تردییشدا هه‌ر کز و بئ هیز ئەبئ هه‌روه‌ها ئەم کزییه‌یش، کرده‌وه و ره‌وشتی کز و بئ هیزی له‌گه‌لدا ئەبئ ئەمه‌یش دانی پیا‌نراوه، که هه‌تا ئافره‌تی و هه‌بئ، له‌به‌ر سامان شوو بکات، یاخود هه‌ر له‌به‌ر ده‌ست که‌وتنی خانوو مال شوو بکات، بئ ئەمه‌ی گوئ بداته چۆنیتی ئەو خانوو مال، یان هۆی شووکردنه‌که‌ی ئەوه‌بئ که هه‌ستییکی نه‌خۆشانه‌ی هه‌بئ، یان به‌زه‌یی پیا هاتنه‌وه‌یه‌کی نابه‌جئ پالئ پێوه نابئ بۆ شووکردن، ئەگه‌ر ئەو ئافره‌تانه به‌جوړه پیا‌وانه شوو بکه‌ن که‌ خۆیان به‌پیاو بزانی، له‌ راستیدا ئەم شووکردنه کرده‌وه‌یه‌کی شووره‌یی و نه‌نگه، په‌له‌یه‌کی سه‌ره‌شۆرییه به‌سه‌ر ناوچه‌وانی ژن و می‌تردییه‌وه هه‌ر ئافره‌تییک هۆشی به‌خۆی بئ، و خاوه‌نی بی‌رکردنه‌وه‌یه‌کی دروست بئ، له‌م جوړه پیکه‌وه نووسانه ئەسه‌له‌میته‌وه و دانه‌چله‌کئ جا هه‌رکاتئ جیهان زۆرتەر ژیر و مه‌ندیبئ و زۆرتەر له‌ فرمانی ئەستۆی خۆی تئ بگات، تا ئەم ده‌رد و ئازاره له‌ناو نه‌به‌ین که

به‌ری له‌شیتکی تیک چوو و زیندویتییه‌کی پئ نه‌گه‌یشتووه، ژن و می‌ردیی پیک نایه‌ت. ئەوه‌ی که له‌ناو گیانه‌له‌به‌رانا‌دا به‌هۆی زه‌بروزه‌نگه‌وه پیک دئ له‌ناو مرۆقه پیشکه‌وه‌توو‌ه‌کاندا به‌هۆی یاسا یاخود هۆشه‌وه پیک دئ له‌گه‌ل ئەوه‌شا له هه‌ندی جاردا بۆمان ده‌رئه‌که‌وه‌ی که‌ گیانه‌له‌به‌ران له ئیمه زۆرتەر تئ ئەگه‌ن، به‌تایبه‌تی له‌و کاتانه‌دا که‌ پاراستنی ته‌ندروستی و هه‌یزی نیره‌ی گیانه‌له‌به‌ره‌که‌ دیته‌ پێشه‌وه؛ بۆ وینه شیر یاخود ئاسک ئەهه‌ینینه‌وه: ئەوانه هه‌ردووکیان په‌لاماری گیانه‌له‌به‌ریکی کزولا واز ئەده‌ن و ئەیده‌ن به‌زه‌ویدا، هه‌ر بۆ ئەمه‌ی بۆ می‌چکه‌کانی خۆیانی ده‌ریخه‌ن، که له‌ توانایاندا هه‌یه بی‌نه باوکیک له‌ناو ره‌گه‌زی خۆیاندا.

جا ئەم شه‌ره قۆچه‌ی که له‌ناو نیره‌ی گیانه‌له‌به‌ره درنده‌کاندا په‌یدا ئەبئ، ره‌نگه‌ و ده‌ریخات که‌ سروشت دل ره‌قی تیا‌یه به‌لام ئەو نیره‌نانه له‌ ریگایه‌کی کاربگه‌ره‌وه ئاره‌زووی خۆیان ئەهه‌یننه‌ دیی ئاره‌زووه‌که‌یش بریتییبه له‌وه‌ی که‌ کزولا وازه‌کان له‌ناو‌به‌رن چونکه گیانه‌له‌به‌ر، که له ئەندازه‌ی خۆیدا بئ وه‌ک هه‌موو زینده‌وه‌ریکی تر له‌شیتکی ته‌واوی توندو‌تۆل و گورجوگۆلی ئەبئ.

به‌لام. ئەوه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌مرۆقه‌وه هه‌یه، هه‌یچ شتییکی و له‌ ئارا‌دا نییبه که به‌ریه‌ستی کزیی و لاوازیی و تیک چوونی ره‌گه‌زی مرۆق‌ایه‌تی بکات ته‌نانه‌ت ئەو ئاره‌زووه‌یش که له‌ناو ئافره‌تانه‌دا هه‌یه، له‌بابه‌ت شوونه‌کردنه‌وه به‌یه‌کینکی له‌ خۆیان که‌متر له هیز و توانا و ته‌ندروستی‌دا، به‌هۆی ره‌وشت و خووی کۆمه‌لایه‌تییبه‌وه، تا ئەندازه‌یه‌ک کزیووه له‌ کاتیکه‌ که له‌ناو هۆزه درنده‌کاندا، کچ ئەبیین به‌چاوی سووکه‌وه سه‌یری ئەو پیاوه ئەکات که‌دوای ئەکه‌وه‌ی به‌لام هیز و ئازایه‌تی پیا‌وانه‌ی تیا‌نییه، که‌چی له‌ناو ئیمه‌دا به‌جوړتیکی تره ئەبیین خاوه‌نی ئیسکه نه‌رمه‌کان و ماسولکه شل و شیواوه‌کان، که له باوک و باپیریانه‌وه بۆیان ماوه‌ته‌وه و له‌ناوچه شارستانییه پر له‌ ماشینه‌کانیا‌نه‌وه پیا‌یان بپاوه، هه‌یچ به‌ر هه‌لستیک نایه‌ته به‌رده‌میان له ژن هه‌یناندا هه‌ر وه‌ک پزیشک (لارسو‌ن) ئەلئ، ئەگه‌ر به‌هاتایه، ئاواتی (تۆماس کارلایل) به‌هاتایه‌ دیی وه‌ک له هه‌ندی له‌ نووساوه‌کانیا پێشانی ئەدا: که‌س جلویه‌رگی له‌به‌ر نه‌کرده‌یه، له‌وه‌وه تئ ئەگه‌یشتین که‌ چ که‌تنیکی ناشییا‌نه ئەکه‌ین له‌وه‌دا که‌ رئ ئەده‌ن کو‌ر و کچی کزولا واز بی‌نه هاوسه‌ری به‌کتر.

چونکه هه‌ردوولایان ساکارترین باب‌ه‌تیا‌ن نییبه، که‌ پێوه‌ندیی ژن و می‌ردیی له‌سه‌ری

(١) لیڤه‌دا که‌له‌پوور به‌مانای (بۆماوه - وراثه) هاتوو.

بهنده. به پیچه وانهای نهوهوه، نهوه که سانهی که نیمه پیمان نهلتین درنده وهک هوزهکانی (زۆلۆ) ^(۱) و (نهبحوریت)، وینهیهکن له پیرهویبکردنی باوهر و بیری دروست و بهجیدا.

پیاوی کزولاواز، ههر لهوه بیبشه نامینیتتهوه، که بهجۆرکی ههموو دهمی دل خوش بی و له شیوهیهکی قولیشدا ههست بهو کامه رانییه بکات که له دلداریی و دوس له مل کردنی ژنیک لهش دروستدا دهستی نهکوهی، لهوه بیه بی بهش نه مینیتتهوه که له کورهکانیا کورینی خۆی چاوپی بکه ویتتهوه نهوه بیه بهشیکی کهم نییه له کامه رانیدا، که کورینی و کچینی دایک و باوک له مناله کانیا نانا تازه بیتهوه.

نهوه بیه گومانی تیانیه که باوکهکان فیتری نهوه نهبن که چۆن ههلهوه که تنهکانی باوکهکان تووشی منالهکانیان دین و له ناو لهشی نهواندا نه بیری له راستیدا کزی و لاوازی گوناهیکن دهربارهی نهوه له شه نهکرین که بو نهوه دروست کراوه بههیز و ههرهتهوه بژی.

نهگهر پیاوی کز و لاواز تۆزیک دهررونی بیته جۆش و ههستی بیته خرۆش نهوه رۆژه ئاشکرا نهکات که تیا بووه بههۆی سک پرپوونی دایکی نهوه مناله بچوکه بهسه زمانهوه، که دورد و نازار لیتی بوته بار و، بهدهست باوکیشیهوه سه رگهردان بووه.

نهوه ههر له خوشیی ژیانی ژن و میردیی بی بهش نامینیتتهوه. چونکه نهوه تهندروستیهی خوا بو مرۆقی داناوه، دهستی له ههلتاگیری. مهگهر واز له ههناسه دان بهیترئ دلخوشیش ههر لهوه تهندروستیهوه پهیدا نهبی ته نانهت دلخۆش وشهیهکی وانیه که بهکه لکی دهرپرینی نهوه بیره بیته.

چونکه نهوه خوتوکهیه که، خوشیه که نهکوهیتته لهش و دل و گیانهوه، ههموو نه ندامهکانی مرۆف زیندوو نهکاتهوه و نه خاته گهر هیچ شتیک له بهردهمیا خۆی رانگری. نهوه کهسه خوشی ههست و نهکات که هیچ شتیک له ریگایدا ناوهستی خۆی فری نهکاته ناو فرمانه که بهوه بی وه پرس بوون و بی کۆل دان، زال نه بی بهسه ر گهروگرفتهکانیا فرمان له بهر چاویا وای له دئی، نه بیته وهرزین ههر جۆره مه شقیکیش پهیدا بی، نه بیته کامه رانییهکی تازه بو بهکا ههلبش نهکوتیتته سه ر گهروگرفتهکان، تا له چاره کردنیاندا ههست بهو دل ناسوردهیه بکات، که له نهنجامی سه رکه و تن و زال بوونیهوه دهستی

(۱) زۆلۆ یان ناوچه که بیان (زۆلۆ ناند): کومه له تیره و هۆزیکه نهسلین له دهقهری ناتالی نه فهریقای باشور که دهرپانی بهسه زهریای هینیدا، له ۱۹۷۲هوه به خا که بیان دهوترئ (کوازۆلۆ).

نهکوهی، پیاوی واکه کهوته دلداریهوه، می بازیهکی واکات که کهسه نه توانی بهرگه بگری، که کهوتیشه فرمانهوه، بهچالاک و سه رکه و تووییهوه نهیکات له خهباتیشدا، رهنج نهدا و تی نهکۆشی تا سه ر نهکوهی و نهگاته نامانج ههر له خۆیدا نه بیته بهلگهیهکی واکه خوا له دروست کردنی مرۆقدا، ویستویه تی مرۆقی وای.

به پیچه وانهای نهوه، پیاوی کزولاواز، ههموو رۆزیک، دورد و نازاری لهش و هۆشی بو پهیدا نه بی له گه له نهوه بیه که نه زانی که لویه لی ساز کردنی خوار دنه که ی فرمانی خۆی به جی ناهینی که چی ههر نه خوات ههر فرمانیکی سووک بکات لهشی ماندوو نه بی.

په ی بهوه بیه نه بات که نهخی نهوه له سیبه ماندوو هکانی و دل به شیوه که ی و په لویۆ له رۆز که کانی نه دات.

نه ترسی له وهی می شکی خۆی بخاته گهر، نهوه که تووشی نهوه سه ر ئیشه یه بیته که له دوا ی ماندوو بوونه که یه وه پرستی له بی ری ههموده م خۆی دوور نه خاته وه لهوه کومه له ی که تیا یه تی. به رۆژ دلتهنگی تووش دئی.

به شه ویش گلارایی پی نهگات، وهک تایی له هاتبی وای له دئی ههست به خوشیی خوشتنی ناو دهریا ناکات حهز له زۆرانباریی شه پولهکانی زری ناکات له وه رزین و لهش جولایش له یاریهکان و سواری نهسپ و گهرانیش خوشی وهرناگری به گران نه توانین بلتین نه ژب چونکه نهوه جۆره ژبان، ژبان که مترین گیانه بهرانه که چی له گه له نهوه بیه کامه رانی لهوه که متره که کهوتیشه نهوه ته مه نهوه پیاو له یاد کردنه وهی رابردوی خۆی خوشی وهرگری، له ههموو کهسه دوورتر نه بی له کامه رانییهوه چونکه ههر چی بیره وه ریه کی ههیه پر له ههناسه ساردیی و سه رگهردانی چونکه نهوه کاره ناشایسته نهی له وه پیش کردوونی، نه مانه نهنجامی نه بن. چ خۆی، چ کهسانی تری، تووشی دوو سزاکردووه: خهفت و نازار.

دوور نییه نهوه کاره ناسازانهی لهوهوه روویان دای، که سروشتی خۆی واکه و ههله که وتنی، یان ناشیی بی و تی نهگات له نهنجامی کردهوهکانی خۆی، یان که له پوریک بن له باوک و دایکیه وه بو مابنه وه بهلام سه رچاوهکانی نهوه کاره ناسازانه ههرچی بهک بن، نهنجامی ههریه که چونکه سروشت که بهچاوی سووک ته ماشای کرا و په پرهوی یاساکانی نهکرا، نهکوهیتته چهن دوچونه وه له گه له نهوه که سه دا که سووکی کردووه ههموو جاریکیش تۆله ی خۆی له نهکاته وه.

له گه له نهوه بیه، سروشت دایکیکی دلنهرم و چاکه خوازه.

بەشى دووهم

گوئى نەدان بە پىپرەويى سروشەت ھەلەبە

ئەگەر زانستى پزىشكايەتەش، زانستىكى دانراو بوايە ۋەك زانستەكانى ژمىركارى (رياضيات)، ئەگەر لە تواناي مامۇستاكانيشيا بوايە، لە ژباني رۇژانەدا بەكارى بەيەن و ئەو ئەنجامە راستانەيان لى دەست بەكەوى، ۋەك لە بەكارهينانى زانستى ئەندانەدا ئەنجامى راست و دروستيان دەست ئەكەويت، ھەر رايۇتتىكى پزىشكايەتى لە پزىشكيتكى شارەزاو دەرىجوايە، ئەبوو پەپرەويان بەكردايە، ئەگىنا بەناشى ئەژمىرراين بەلام كەينەوبەينەكە وانبيە تەنانەت ئەندامەكانى پيشەى پزىشكايەتەش ئەمە ناتوانن بلىين.

يەكيتك لە نووسەرە گالئەوگەپ كەرەكان^(۱) گوتويەتى: پزىشك ئەو كەسەيە، ئامۇژگارى بەكارهينانى داو دەرمانى وا ئەكات كە خۆى هيچى واى لى نازانى. جا ئەگەر ئەم قسەيە تا ئەندانەيەكى گەرە راست دەرنەچى، سەرم سوريئەمىنى تەنانەت ئەندامەكانى پيشەى پزىشكايەتەش، پى لە راستى ئەم قسەيە ئەنين، ئەگەر نەخۆش لەبەر دەمياندا نەبى، ياخود چاوەروانى ۋەرگرتنى مزى خۆبان نەبن ھەر ئەوئەندەت بەسە، يەكيتك لەو بلاوكرائە بخوينتەو ھە كە پەيوەندييان بەكردەوى پزىشكەكانەو ھەيە، بۆ ئەمەى بۆت دەرىكەوى كە لە سى بەش دووبەشى مەشقرەن لەسەر پيشەى پزىشكايەتى لەسەر بنچينەى ئەو كەلەپوورەيە كە لە باوو باپيرمانەو ھۆمان ماوئەتەو، سى يەكەكەى تيريشى لەسەر بنچينەى تاقى كەردنەو ھەيە، ھەندى لە پزىشكەكانيش ئەوئەندە بەجەرگ بوون، كە توانيويانە لە ياساي باو بچنە دەروە، ئەوانيش ئەو رى و شويئەيان گرتووە كە مەشق كەرەكانى پەروەردەكەردنى لەش گرتبويان، بەھۆى ئەو ھەو ھەو سەرکەوتبويان لە پيشەكەياندا و لەناو كۆمەلەتەتەشدا ناوبانگيان دەرکردبوو.

بەلام زۆرىەى ئەو پزىشكانە، ھەر لەسەر رى و شويئى كۆن ئەرۆن، لە ھەلەكانى خۆبان كەلك ۋەرناگرن، تەنانەت ئەيشارنەو ھە كەسانى تر، كەس پيئان نازانى ئەوساكە نەبى كە كەسوكارى نەخۆشە مردوۋەكان سكاللا ئەكەن لەدەست پزىشكەكان. رۆشن كەردنەو ھەيەكى ھەرە چاك بۆ ئەم قسەيە ئەو ھەيە كە خاوەنى پيشەكە خۆى بەنمۇنە ھۆمانى پيشان بەت، ئەگەر نەخۆشەكەى لەو نەخۆشانەبى كە ھىزى پياوئەتى تيانەمابى لە دەجاردا نۆچار ئەم

(۱) يان: قوشمەكان، گالئەچيپەكان (ھزلى).

ھەر كەسى ياساكانى بشكىنى و پەشيمان بىتەو ھە كەردەو ھەكانى خۆى و داللاى بۆ بيات^(۱) و لى پياپتەو ھە يارمەتى بەت لە گىرئەو ھە پياوئەيدا، لە دەست كەوتنەو ھە ھەموو بابەتتىكى وادا كە پياوئەتى پىويستى بى ئەو دەستى يارمەتتى لى ناگىرتەو ھە. مەگەر جار و بارىك نەبى كە ئەوئەش كەم ئەقەومى مەرچەكانيشى ھەر ئەوئەندەيە كە پەپرەويى ياساكانى ئەو بەكرى و لەسەر رىگاي ئەو پروات بەرئەو ئەم رىگايەش گرتنى يەجگار ئاسانە ھەر بەو مەرچەي كە لەژىر سەرپەرشتى يەكيتكى شارەزا داى، ھەر شتىك ئەبىتە ھۆى ئەو ھە كە لەشى منالنىك بەتەندروسىتەو ھە پى بەگەنى، ئەبىتە ھۆى ئەوئەش كە لەشى پياوئەتى كزولواوئەش بخاتە ھىز و گوپ و تەندروسىتەو ھە چونكە خۆرشتى تايبەتى، ۋەرزىن، مژىنى باى پاك، خۆشەن و ئەم جۆرە شتەنە، ھەموويان ھۆى كارىگەرن بۆ گىرئەو ھە ھىز و گوپ و زىندوئەتى بۆ لەشى مەوئ. ئەگەر بەتايە لە جىھاندا لە برىتى ئەو داو دەرمانانەى كە پزىشكەكان ئەيدەن بەنەخۆشەكان، ئەم جۆرە بابەتەنەيان بەدايە، ئىستاكە پياوئەتى كزولواوئە لەش و لە كەردەو ۋە رەوشت و، لە دەمارى پياوئەتى دا لەسەر زەويدا نەئەما، ھەر بىرەو ھەريبەكەيان لە مېشكماندا ئەمايەو ھە كە لەوئەش ۋەرس ئەبووين.

بەلام داخەكەم ئەم كەموكوورپىيە لە ئارادايە!...

(۱) داللاى بۆ بيات: ھانا (پەناى بۆ بيات).

نه خوښه له بهر گړوژبې په گه زخواز بيه كه يه تي كه وای به سه رها تووه چونكه نه دنامه كانی له شی، فرمانی خوږیان به جی ناهینن به جوړیكي تیکرایي هیزیشی له له شدا نامیني هیزه كانی هوشیشی كه م یان زور تیک نه چن به جگار توندو تووړه ییشی لی دئ به جوړیكي تیکرایي، نهو سهر و شپوهی پیوه دیار نه بی، كه له نه اندازه به دهر ناوی پیاو ته خوی به فیرو به خت کردبی و ته رایشی له له شی خویدا نه هیشتبیته وه و نزیكي له ناوچوون بووبی.

كه م پزیشکی وایش هیه، كه به تنگ نه وه و بی بزانی، به چنه د روژ و چ شپوه به ك نه خوښه كه ی خوی، نهو زیندویتی په گه زه ی له بنچینه دا ده ست كه و تووه یا خود تی بکو شی بو نه وه ی له باتی نه هیزه ی كه له ده ست چوه تولی بو بکاته وه... هه موو شتیك به ره مه كه ی له خوی نه كات له بهر نهو زیندویتی ش له په گه زدا به هوی داو و دهرمانه وه ده ست ناکه وئ. چونكه په له وه دیکي جوان له هیلکه ی مار سهر دهرنا هیني.

په وشت و خووه كانی نه خوښه كه، خو پنه كه یان پر له دهر د کردوه به كه م هه نگاوی چاك بوونه وه نه وه یه، كه نهو دهر دانه له شپوه به كي سروشتیدا له خو پنه كه لایرین پیش نه مه ی نه خوښه كه خوار دنی بدریتی، پیوسته كه لوپه لی خوار دنی ساز کردن له له شدا، توانای نه وه ی هه بی كه خوار دنه كه ساز بكا و بیكات به خو رشت بو ناوله ش.

په ننگه پزیشكه كه به نه خوښه كه ی خوی و ابلی: (تو ته و او تیک چوویت تو پیوستیت به خوار دنیكي تایه تی چه وور هیه. له گه ل گه لیک پارچه گوشتی گادا بهو مهرجه ی ههر سی نه مه كه بیخوویت له روژتیكا پاش هه فته یه كي تر بگه ریره وه لام تا بزانه چیت لی هاتوه). نه خوښه كه ییش به قسه ی پزیشكه كه ی خوی نه كات نه نجامیش به وه نه گات كه یه كیک له م دوو شته روویدات:

یان نه وه تا نیشانه ی شین و روژو له مالی نه خوښه خوالی خو شپوه كه دا نه بینن، یان نه وه تا نهو شپوه نه تا ماوه به كي تر دوا نه خری نه مه ییش له سهر نهو توژه پاشماوه یه ی زیندویتی بیه بنده، كه نه خوښه كلوله كه نه توانی به رهنگاری نه نجامه كانی چاره كرنی پزیشكه كه ی پی بکات به لام زووبی، یان درهنگ، نه بی گیان هه ریدات به دهسته وه چونكه دهرمانی به هیزه كرنه كه ی، كه نه مییش زور جار بریتیه له زهر، هه چ هیزیکي تر له له شیا ماوه دوا بی پی نه هیني، چونكه له ش به هه موو هیزه و هه رتیه كیه وه تی نه كو شی له ده ست نهو زهره رزگاری بیت نهو خوار دمه نی به پر خو رشته ییش كه گوشتی سووری تیا به، له دوا پیدا دهر نه كه وئ كه زور تره له وه ی كه پیوست بی.

چونكه كه لوپه لی خوار دنی ساز کردن له له شدا، نه وه نده كزه نهو خوار دنه گران و چه وری پی ساز ناکری له بهر نهو له ناو ورگ و ریخوله كاندانه ترشی و زه هری كاریگه ری لی په یدا نه بی، كه خو پین پیس نه كات سره وتی ته و اویش نه خوښه كه بی به ش نه كات له وه وهر زشانه ی كه یارمه تی كه لوپه لی خوار دنی ساز کردن نه دهن، بو نه مه ی به هوی خو ه (*). پی كرنه وه نهو پیسیانه له له ش بکرتنه دهر وه یان به هوی زور كرنی فرمانی سپیه كان و نه دنامه كانی تره وه، نهو پیسیانه له له ش بکرتنه دهر وه هه روه ها یارمه تی كه لوپه لی خوار دنی ساز كرنیش نه دات له به جی هینانی فرمانی خو بی دا؛ به و اتا یه كي تر پزیشکی نه خوښ چاك كه ره وه له گه ل نه وه ییشا كه نیازی باشه، له یه كیک له وه هوانه ی هیزه و گور سه نده وه دا هه له نه كات، چونكه خراب به كاری نه هیني نهو هوه ییش كه یینه و به یینه ی خو رشته هوه كي تریشی له بیر نه چیته وه و به ته و او ی نه ویش له ش بزوانده چاره كرنه كه ی ههر بریتی نه بی نه وه نده كه كه لوپه لیک له له شدا زه راوی نه كات، كه پیوستی به و زه هره نبیه نهو زه هره ییش له دهر خوار دانی دهرمانی به هیزه كرنه كه وه په یدا نه بی.

نه گه ر چاو له و چاره كرنانه ی نیستایش پیو شری كه دهر باره ی لی قه و ماوانی وروژانی دهماری په گه زبازی پیک نه هینرین، گه لیک هه له ی گه وره گه وری تریش هه ن، پزیشكه كان نه یان كنه له كاتی دوزینه وه ی نه م جوړه نه خو شیا نهدا نه و هیش نه بیته هوی په یدا بوونی گه لیک نه نجامی سامناك و گرنگ. گوئ بگره له یه كیک له شاره زاکان، كه له م بابه ته وه چی نه لی: (نه نجامه هه ستیه كانی، گړوژی كه یینه و به یینه ی سك و زا، تا نیستیا دهر كه و توون و دوزران ته وه به لام نهو تیکچوونی ته ندروستییه ی كه لی قه و ماوه كان به ره به ره تووشی دین، له پیشه وه دیاردی نادات، ته نانه ت پزیشكه كان خو شیان هه ستی پی ناکه ن له نیشانه كانی به وه، سه ره تای نه خو شیه كي وا تی نه گه ن، كه له راستی روو داوه زور دووره زور جاری وا هه یه نهو نیشانه به یه كیک له باره كانی نه خو شیه دلته نگی دانه نین، یا خود به لیر كرنیكي كونی ریخوله، یان به سه ره تای دلته كوتی كه چی له راستیدا، له نه نجامی خراب به كاری هینانی هیزی سك و زاوه په یدا بوون.

جاری وا هه یه، وا نه زانن كه نهو پرست بران و ماندویتییه ی تووشی هه موو نه دنامه كانی له ش دین، له وه وه یه كه له میشك دا خو پین په نگی خوار دوته وه یا خود كه له په لوپو كه و تیک نه بین، به هه له وا نه زانن، كه له نه خو شیه كي میشكي شپوه در كه وه

(* خوه = عرق = نارقه له ش) - وهر گپړ -

پهیدا بووه کهچی له راستیدا، لهش خاوی و برست برانهکه، هۆبهکی کهینهوبهینهی رهگهزبازی تیاپه. ههندی باری سامناک و گرنگی شیتیبیش ههن، ههر وا لیبان ئەدوین ههروهها ههندی باری دیقیش ههن که لهناو کوراندادهرئهکهون، لهم بابهتانه ئەژمیرین چونکه ئەو کورانه بههۆی کهلهپووری باوانیانهوه، نامادهن بۆ وهدرگرتنی ئەو نهخۆشییه، جا لهسههر ئەم بنچینهیه، بئێ ئەمهه کی کهلکیکی تیاپ بۆ نهخۆشهکان، بههۆی پزیشکهکانهوه زۆر لهم جووره باری نهخۆشییانه چاره ئەکرتین، که بهههله وا ئەزانن له نهخۆشییه ناسراوهکانن کهچی له راستیدا، هۆی پهیداپوونیان خراب بهکارهینانی فرمانی سک و زاپه^(۱)، که فرمانیکی یه جگار گرنگه بۆ لهش).

ئهمهیش وا ئەگهتین، که ئەو پزیشکهی خۆی ماندوو ناکات بهدۆزینهوهی ئەنجامهکانی نهمانی هیتزی پیاوهتییهوه ههلهیهکی گهوره ئەکات دهربارهی نهخۆشهکی خۆی.

لهوهیش خراپتر ئەوهیه، که چارهی نهخۆشییهکی وای ئەکات که لهراستیدا نهخۆشهکه نیهتی، بهوهیش ئەو نهخۆشییهی ههیه کاریگهترتی لێ دئ بێجگه لهوه باریکی تریش دیتسه سههر لهش که خۆی لهخۆیدا لهدهست بارگرانی ناله نال ئەکات چونکه ئەگه تۆ دهرمان بدهیت بهپیاویکی تهندرست، که پتویستی پتی نهی، دوورنییه که لهپاش رۆژتیک یان له رۆژتیک کهمتر ئەو پیاوه نهخۆش بکهوئ کهواته بۆ پیاویکی برست برای، داکهوتوو، پهک کهوتوو ئەبئ چی بلتین، که ههر ئەوهنده هیتزی تیاماپت گیانی دهرنهچی، ئەو جووره دهرمانانهی بدهینی که پرن له ژههر؟!.

جا ئەم ههله گهوره گهوران لهوهوه پهیداپوون که لهسههرتای مرۆقاپهتیدا بیروباوهری پروبووچ زال بوون بهسههر میتشکی مرۆقدا چونکه پزیشکایهتی لهپیش ههموو شتییکا لهسههر بنچینهی جادووگهری (سحر) دامهزراوه جادووگهرهکه، بۆ ئەمهه نهخۆشه ناشییهکانی خۆی چاوهست بکات، ئەه هینا، تۆزی جالجالۆکه، یاخود رۆنی خوینی سیسرک، یان تووکی لهشی پیاو کوژانی ههله ئەپروزانن و، ئەیدان به نهخۆشهکه.

جا داو و دهرمان لهم شتانهوه پهیداپوون، سهردهمی چاوهست کهران بهسههرچوه بهلام ئەوانهی جیی ئەوانیان گرتۆتهوه له نارادان، نهتهوه هیتشتا هۆگری داو و دهرمانه لهبههر ئەوه ههندی له ریکخراوهکان کهوتونهته سههر ئەوهی جاری بۆ بدهن و چاوورای بۆ بکهن تا بفرۆشرین.

(۱) سک و زا: کوتهندامی سک و زا (الجهاز التناسلي).

چونکه بههۆی ئەوهوه، ئارهزوی گشتیی گهل ئەبزوئ بۆ کربنی ئەو پهپکه دهرمان^(۱) و تۆز و ئاوه تال و ترش و ناخۆشانه، که دهستکهوتیکی زۆری تیاپه بۆ خاوهن دهرمانهکان لهبههر ئەوه چاووراییکی زۆر بههیتز و فراوانیان کرد بۆ ئەو بهستراوه که (دهرمان) ی پئ ئەلین لیرهوه دهرئهکهوئ، که ههرچهند پزیشکی ئیستا، پیاویکی رووخۆشی زمان شیرین و مهنگه ههرچنده خاوهنی ئۆتۆمۆبیلیکی تیاپهتی و جیگایهکی چاک کردنهوهی نهخۆشانی ناوازهیه، ههرچنده ههندی له پهپکه دهرمانهکانی که ئەیدا بهنهخۆش، تۆزئالیک شهکریان بهسههرهوهیه، نهک وهک پیشوون که چاوه وشک ههلا توهکانی بۆق بوون ئەیانندان بهنهخۆش بهلام بنچینهی پزیشکایهتییهکهی ئیمرو و دویتیبیان ههروهک بهکه چونکه گهل ههر داوای دهرمانی لێ ئەکات داخی بهجهرگم زۆریه مرۆقاپهتی، چاویان ناپینئ ئەو رینگا راست و رهوانهی سروشته ببینن که پیا ئەروات بۆ گتیرانهوهی زیندوویتی و هیتز و ههرهت بۆ ئەو لهشهی که تیک چوو و برستی پراوه لهبههر ئەوه ئەچن بهههموو سههرهستی و خۆشییهکی خویانهوه خۆراک^(۲)

لهو داوو دهرمانانه ئەخۆن، که پرن له ژههر، که بهوه دهردهکهیان ئەوهندهی تر کاربگه ئهبن.

سروشت، بهبئ ههله ئەروات بهرتی خۆیهوه، تا ئەگاته نامانج. پزیشکهکان بۆ ههر نهخۆشییهک کۆمهلتیک دهرمانیان لایه بهلام سروشت، بۆ ههموو نهخۆشییهکان ههریهک دهرمانی ههیه. پزیشکایهتی، تا ئەندازهیهکی گهوره، لهسههر بنچینهی بهراوورد کردن و تاقیکردنهوه دامهزراوه، بهلام چاککردنهوهی سروشتی پتویستی بهبهراووردکردن و تاقی کردنهوه نییه. رینگای سروشت، رینگایهکی راست و رهوانه، ئاشکرا و دیاره، بئ وهیه، ههچ گومانیش نهبئ لهوه که ئەتگهتین بهمهبهسی خۆت.

(۱) پهپکه دهرمان: حهب (اقراص).
(۲) خۆراک: ژهم (وجبه غذا).

چاوو راوی وایان ههیه، ئەمەندە پرووپووجە پیاو ئەهینتە پیکەنن هەموویشی هەر لەسەر ئەو دامەزرانە که ئەتەو تا ئەندازەیهکی گەورە نەخوێندەوار و ناشییە جاری وا ههیه، ناشیتیی تەواوی ئەو چاووراوەکرانە لە زۆرشتا دەرئەکەوێ، تەنانەت لە زمانیشا جارێکیان جارێکی گەورە یاندا بۆ (دەرمان) پیک، پڕ بەدل تیا یاندا نووسیبوو که کەرەستە ی گژوگیایی تیا یە و سەوزەواتیش!...

بەرستی ئەمە شتیکی سەیرە که کەرەستە ی سەوزەوات لە جۆرەکانی گژوگیا دانەرتین!... نیو ملیۆن دینار لە جاردانی ئاویکدا بەخت کرا، تیا یاندا نووسیبوو: (هەموو کەرەستەکانی ئۆکسجینی تیا یە!! که خورایەو، ئەم کەرەستانە ئەگەینێ بەهەموو پەلویزەکانی لەش). ئەویش ئاشکرا یە که (ئۆکسجین)، خۆی، هەر کەرەستە یە که هێچ ناگونجی که شی بکرتتەو و ببیتتە چەند کەرەستە یەکی تر.

شاگردیکی خوێندنگایش ئەو ئەزانێ، که مرۆف ئۆکسجین نایە تە ناو لەشیەو، لە رێگای سیبەکانییەو نەبێ، ئەویش بەهەناسەدان جادۆزنییە بێ باکییەکی ئەو پزیشکە دۆزنانە، لێردا بەتەواوەتی دەرئەکەوێ.

لەو پێش ئەیانگوت: (بەهۆی کارەباوە خۆت ببووتینەرەو). ئیمرو درۆیەکی تر هاتۆتە ناو، که هەر راست کردنەو یەکی درۆکی پێشوو جارێکیان چاو و راوەرێکیان جاریدا گوتی: (ئاویکم ههیه پریه تی له کارهبا!! هەر که سیک خۆی پێ بشوات، (هەوینی ژبان) ئەچیتە لەشییەو!! هەمیسان لێردا شاگردیکی خوێندنگا ئەتوانی پیت بلێ: ئەگەر تۆ توانیت تیشکی رۆژ لە ناو شووشە یە کدا کۆبکەیتەو، ئەیشتوانیت کارەبا لە ناو ئاودا بهیلتیتەو!...

تەلە که بازێکی تریشیان گوتبووی: (دەرمانە کهم هەموو جۆرە میکروبییک ئەکوژی!) ئەم زانای هەلکەوتوو گوتبووی: (هەموو نەخۆشییە ک لەو میکروبیانە پەیدا ئەین که لە ناو خوێنە که تان! خۆراکیکی ئەم دەرمانە دەمۆدەست ئەیانکوژی! کهواتە بۆج خۆت بە نەخۆشی ئەهیلتیتەو بۆج خۆت ئەمرینێ؟). لەگەڵ ئەمەشا که ئەم پیاو گەورە یە، ئەم رێگا باشە ی دۆزبۆتەو بۆ رزگارکردنی گیانی مرۆفایەتی، ژمارە سەری مردووان هێچ کەم نەبۆتەو!... لەگەڵ ئەویشدا هاو رێکەمان ئەفەرموی: دەرمانە که ی هەموو نەخۆشییە ک چاک ئەکاتەو، تەنانەت گیرفانەکانی تۆیش لە پارە چاک ئەکاتەو!...

بیرتیک بکەرەو لەو هەموو پارانە ی که هەموو سالتیک لەم جۆرە دەرمانانە دا بەخت ئەکرتن ئەگەنە دەیان ملیۆن دینار بەلام ئایا ئەم دەرمانانە نرخێکی چاک کردنەو ی

نەخۆشییان ههیه؟ ناخۆ هێچ که لکیکیان ههیه؟ نه هێچ که لکیان نییە به پێچهوانه وه زبانیکی زۆر ئەبەخشن بەوانە ی بە کاریان ئەهینن، بە لکو بەهەموو ئەتەو!...

که لکی ئەم دەرمانانە هەر ئەو یە که خاوەنەکانیان دەوڵەمەندی بکات ئەگەر زیانە که ی هەر بۆ ئەو بەسە زمانانە بوا یە که روو چه واشە ئەکرتن، بەشتیکی گەورە دانە ئەنرا بەلام سەرگەردانییە که لەو دایە که بەهەزاران کەس پڕوا بەو شتە پڕوپووجە ئەکەن ئەوانە لەپاش ئەمە ی جارەکانی ئەو فرۆفیل بازانە ئەخویننەو، پڕوایەکی تەواو ئەکەن که ئەم داوودەرمانە نایابانە نەبێ، هێچ دەرمانیکی تر ئەو نەخۆشییانە چاک ناکاتەو.

سا هەر لەبەر ئەو یە که لەسەر رێگای چاک کردنەو ی سروشت نارۆن بەرپۆتە تا چاک بنەو. ساکارە چه واشە کراوەکان، سالت لەدوای سالت، دەرمان لەدوای دەرمان بەکار ئەهینن، که چی نازاریان لە کۆل ناییتەو، تا ئەچیتە ناو گۆرەو ئەو ساکەیش کەس بەبیریا نایەت که مردنی ئەو نەخۆشە لە کوشتنەو پەیدا بوو، نەخۆشە کۆژراوە کەیش، لە رێگای چه واشە کردن و چاو چلێسیی دەرمان فرۆشیکەو و ای بەسەر هاتوو بەبێ دەنگ لە پشت لاشە که یەو ئەرۆن، بەخەمبارییە کهو، تا ئە ی گەیننە سەر گۆرستان بەلام کەس بییری ناچیت بەلای ئەو کەسە دا که ئۆبالی ئەم کوشتنە بەئەستۆیەتی کەتنی کوشتنی سست بەهۆی ژەرەر دەرخوارد دانەو، که دوور نەبوو ژبانی ئەو نەخۆشە زۆرتری پێ بچێ و بەکەلکیش بیت.

ئەم کەتنە که یاسا ئەبیارێزی، ئەوانە کردیان که بازرگانی دەرمانی گیراوە ئەکەن جا ئەگەر ئەتەوێ لە ژمارە ی ئەو کەسانە تی بگەین که بەهۆی ئەم دەرمانە گیراوانەو هەموو سالتیک ئەمرن، ئەوا ژمارە ی کۆژراوەکانی شەری دوایی بکە بەسەد ئەو نەو.

جا ئەم بارە ناخۆشە پڕ خەموخەفەتە، بەهێچ کلۆجیک ناگۆرێ بەو نەبێ، که یاسا واپاست بکرتتەو: ئەم داو و دەرمانانە بخرتنە ژێر چاودێری کردنیکی وردی بەزەبروژنگەو، که لە دروست کردنی دەرمانە که و ئەو کەلکە ی ئەلێن ههیه تی و ئەو جارەت بۆی ئەدرین، لیکۆلینەو یەکی قوول و بەراوردیکی ورد بکات.

بهشی هواردهم

چهواشه کردنی پشتینی کارهباایی

هه‌ندی له ده‌زگاگان جاړ ته‌دهن له بابه‌ت ته و که‌لوپه‌لانه‌وه که خوځیان پټیان ته‌لټن پشتینی کاره‌باایی، گوايه به‌کاری چاک کرده‌وهی کزیی سک و زاگردن دئ^(۱)، تم چیرۆکه هېچوپیووچه‌یش، هه‌رچه‌نده نه‌وه‌نده چه‌واشه‌کردنی داو و ده‌رمانه‌که‌ی به‌شی پټشوو زیان نابه‌خشی، به‌لام ته‌نجامی زور خرابی لی پیدا ته‌بی چونکه له نه‌خوشه‌که وائه‌گه‌ینی که په‌یره‌ویی جوړه چاک کرده‌وه‌یه‌کی خوئی ته‌کات.

ته‌مه‌یش درۆیه‌که نه‌وپه‌ری دیار نه‌بی ته‌وانه‌ی جاړ بو تم جوړه پشتینانه ته‌دهن، به‌پتی باوی تم سه‌رده‌مه‌وه جاړه‌که ته‌دهن ته‌بینی له هه‌موو جاړه‌کانیاندا، وینه‌ی به‌رجه‌سته هه‌یه که‌هی پیاوانی وهرزش کارن و له‌شیتویه‌کی ئاساییدا گیراون، که به‌هوئی وهرزشه‌وه نه‌بی به‌هیچ کلۆجیتک ته‌و شیتویه ده‌ست ناکه‌وئ جا تم جوړه جاړدانه کار له پیاوه ساکاره‌کان ته‌کات و ته‌یانخاته سه‌ر ته‌و باوه‌ری که پشتینیتیکی له پټست دروست کراو یان له بابه‌تی تر، له‌گه‌ل چه‌ند پارچه ئاسنیکدا، له باربا هه‌یه پیاو بکات به‌پاله‌وانیتیکی وه‌ک (هه‌رکولی) جا ته‌گه‌ر پشتینیتیکی و، بتوانیا‌یه ماسولکه‌کان بخاته تم شیتوه سه‌رسام که‌روه، هېچ وهرزش کاریک پټیوستی به‌وه نه‌ما که مه‌شق بکاو خوئی ناماده بکات بو گه‌وکردن^(۲). هېچ زوران بازیکیش ناچاری ته‌و مه‌شقه پر ئه‌رک و نازارانه نه‌ته‌بوو، تا خوئی ناماده بکات بو زوران بازبی ته‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌یش که بو مه‌شق پټ کردنی سه‌نگ هه‌لگه‌ره‌کان پټیوست بوو، خوئی تی نه‌ته‌گه‌تیرا، ئیتر ته‌وساکه هه‌ر ته‌وه‌نده‌ی پټ ته‌ویست، که گه‌وه که‌ره‌کان پشتینیتیکی وای بو ببه‌ساتن و له‌م لاوله‌ولا پشووی بو‌بدن، تا کاتی گه‌وه‌کرده‌که دیت، ئیتر زوری پی نه‌ته‌چوو ماسولکه‌کانیان وه‌ک ئاسنیا لی ته‌هات!

خاوه‌نی تم جوړه پشتینانه‌یش له‌گه‌ل چه‌واشه‌که‌ره‌کاندا وه‌ک به‌ک وان بو‌یه‌کا ته‌یان‌بینن، هه‌روه‌ک ده‌رمان فرۆشه‌کان جاړی پر درۆ و چه‌واشه‌کردن ته‌دهن بو پشتینه‌کانیان ته‌لټن هه‌موو نه‌خوشیه‌که به‌و پشتینانه چاک ته‌کرپته‌وه که به‌پتی شیتوه‌ی نه‌خوشی چاک کرده‌وه‌که‌ی ته‌وان، به‌ته‌نگ زانینی هوئی نه‌خوشیه‌که‌وه ناین، ته‌نانه‌ت

(۱) کزیی سک و زاگردن: لیژده‌ا به‌مانای (الضعف الجنسی) دئ.

(۲) گه‌وکردن: پټشپرکن (مسابقه).

گوئی ناده‌ینه ته‌نجامه‌کانی نه‌خوشیه‌که‌یش ئیمه هه‌ر ته‌وه‌نده‌مان له‌سه‌ره که پشتینه‌که به‌ستین ئیتر نه‌خوشیه‌که له خو‌یه‌وه چاک ته‌بیتنه‌وه!

بی گومان تم پشتینه کاره‌بااییانه، نه توانیویاننه نه‌خوشی چاک بکه‌نه‌وه، نه ته‌یش توانن نه‌خوشی چاک بکه‌نه‌وه له باریشیاندا نیبه، که ته‌وه‌نده‌ی توژیک یارمه‌تی بدن بو گیرانه‌وه‌ی ته‌و زیندوویتی و هیز و هه‌ره‌ته‌ی له ده‌ست چوه.

ته‌مه راسته، که هه‌ندی جاړ نه‌خوشیه‌که له هېچه‌وه په‌یدا بو‌بی که ته‌مه‌یش زورجاړ روو ته‌دات ته‌و پشتینه به‌کاری نه‌خوشه‌که دیت، ته‌گه‌ر بتوانری چه‌واشه بکری که ته‌و پشتینه که‌لکی بوئی هه‌یه به‌لام مستی پاقله و پرچنگی به‌رده ورده‌یش له باریاندا هه‌یه، چه‌شنی ته‌و کاره له دلئ نه‌خوشه‌که بکه‌ن خو نرخیشیان له‌و پشتینه یه‌جگار که‌متره! ته‌نیا ته‌وه‌ی پټ ته‌وئ که‌وا به‌رپته می‌شکی نه‌خوشه‌که‌وه، هیزتیکی وه‌ک هیزی (کاره‌با)ی هه‌یه له چاک کرده‌وه‌ی نه‌خوشیه‌که‌دا. جا ته‌و ده‌س بر و په‌ند و په‌راویز بازانه، هه‌موو سه‌رکه‌وتنه‌که‌یان له سایه‌ی ناشیتیکی نه‌خوشه‌کانیانوه ده‌ست ته‌که‌ویت هه‌ر کاتی، هه‌موو که‌سیک له‌وه ناگاداربوو، وه‌ک له‌ویته‌ی (کاره‌با) که‌دا پټشماندا، که ته‌وانه بازرگانی به‌سه‌ر ناوی (کاره‌با) وه ته‌که‌ن نه‌ک به (کاره‌با)ی راسته‌قینه، خو‌یه‌وه، ئیتر چاو‌روا‌ووکردن و چه‌واشه‌کردنی نه‌ته‌وه‌یان، به‌ئاسانی بو ناچیتته سه‌ر.

له‌دوای تاقی کرده‌وه و لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی زور له بابه‌ت چاک کرده‌وه‌ی نه‌خوشیه‌که به‌هوئی (کاره‌با) وه هه‌ندی راستی ده‌رکه‌وتن، که ته‌وه ته‌گه‌تین هیزی کاره‌با بو پشوویه‌کی که‌م کار له ماسولکه‌کان ته‌کات ته‌نانه‌ت ته‌وه‌یش کاتیک پټیک دئ که زور به‌وردیی و شاره‌زاییه‌وه، به‌هوئی که‌لوپه‌لیکی کاره‌باایی یه‌جگار باشه‌وه، کاره‌با بو تم مه‌به‌سه به‌کار به‌یتیری به‌لام گیرانه‌وه‌ی هیز و هه‌ره‌ت و چالاکی بو له‌ش یاخود چاک‌کرده‌وه‌ی نه‌خوشی به‌کاره‌با، قسه‌یه‌کی نابه‌جی و درۆیه، پر له فروفیتل و چه‌واشه‌کردن و ته‌له‌که‌بازبی بی‌جگه له‌وه‌یش، پشتینه‌کان خوځیان چه‌واشه کردنیکی راست و ره‌وان چونکه وایان خستوته پیش چاو، که پشتینه‌کان خوځیان (کاره‌با) دروست ته‌که‌ن و بلاوی ته‌که‌نه‌وه به‌ناو له‌شی ته‌و که‌سانه‌دا که به‌کاریان ته‌هین که‌چی هېچ پشتینیکیان ته‌وه‌یان له‌ده‌ستانیه‌ی چونکه بو په‌یداکردنی گه‌رپکی کاره‌باایی^(۱)، که کاره‌با دروست که‌ر له نارادانه‌بی، پټیوسته (پاتری) یه‌ک به‌کاربه‌یتیری ته‌وه‌یش ئاشکرایه که (پاتری) بو ماوه‌یه‌کی که‌م کار

(۱) گه‌ری کاره‌باایی: ته‌وژمی کاره‌باایی (تیار، موجة که‌ربائیة).

به‌شی پینه‌م

زیانی دهرمانی وریاکه‌روه

مافمان هه‌یه بریار بده‌ین، به‌ته‌واویش دل‌نیابین له‌وه‌ی که هیج جوره دهرمانیتیکی به‌هیزکه‌ر، یاخود وریاکه‌روه،^(۱) هیوای نه‌وه‌ی لی ناکری که به‌کاری زیندووکرده‌وه‌ی هیزی سک و زاگردن، یاخود به‌هیزکردنی ده‌سه‌لاتی ره‌گه‌زکاری بیت چونکه نه‌مه ده‌ستوواریکی سروشتیه که دهرمان نه‌بی له‌ناو له‌شه‌وه په‌یدابی، نه‌بی له‌نه‌جمای نه‌وه‌یشه‌وه په‌یدابی که هیزه‌کانی له‌ش به‌هوی نه‌و شتانه‌وه که سروشت به‌زوری دایناون له‌به‌رده‌ستماندا بچنه‌وه سهر دۆخی جارن.

هه‌موو دهرمانیتیکی وریاکه‌روه، له‌بنچینه‌دا زیان به‌خشن به‌تایه‌تی نه‌و دهرمانانه‌ی که کار له‌که‌لویه‌لی سک و زاگردن نه‌کن، له‌شیتویه‌کی راسته‌وراست، یاخود له‌شیتویه‌کی لابه‌لادا هه‌ج دهرمانیکیش جاری له‌سهر نه‌دری که به‌کاری زیندووکرده‌وه‌ی هیزی سک و زاگردن دی له‌و دهرمانانه نه‌ژمیری نه‌م دهرمانانه کار له‌فرمانی سک و زاگردن که، خوی، نه‌کن چونکه نه‌بنه‌هوی نه‌وامه‌کانی سک و زاگردن پرین له‌خوین و بناوسین بیجگه له‌وه سووریش هه‌ل بگه‌رین له‌هه‌ردوو باردا، نه‌وه روو نه‌دات، که خوین به‌زوری هوروزم بینیتنه ناو نه‌وامه‌کانی سک و زاگردن، له‌شیتویه‌کی بی نه‌ندازه‌دا، به‌دیمه‌ن وا درنه‌که‌وی که زیندویتی تیا پیگه‌یشتوو که‌چی له‌راستیدا کار له‌هیز و هه‌ره‌تی نه‌ندامی سک و زاگردن که نه‌کات و نازاریشی نه‌دات نه‌مه هه‌ر له‌وه نه‌کات که په‌کیتک له‌گیانه‌لا دابی، به‌لام بدریتنه به‌رگه‌ریکی کاره‌بایی نه‌وساکه هه‌ندی جووله و هه‌ل قرچاوی له‌نه‌ندامه‌کانیا درنه‌که‌وی له‌گه‌ل هیز و هه‌ره‌تیکی ده‌مه‌میدا که‌چی له‌راستیا، هیج نین، چه‌ند بزوتنه‌وه‌یه‌ک نه‌بی، که نه‌بنه‌هوی له‌ناو‌بردنی نه‌و تۆزه هیزه‌یش که له‌له‌شیا ماوه، زوری پی ناچی نه‌خۆشه‌که گیان نه‌دات به‌ده‌سته‌وه که سهرنج نه‌دین، ماسولکه‌کانی هه‌موو له‌یه‌ک نه‌تالین و لوول نه‌بن دپاره نه‌وه‌یش نیشانه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی تندرستی نییه بو نه‌خۆشه‌که که‌واته، هه‌روه‌کو چاومان پی که‌وت، کاره‌باکه هه‌رچه‌نده وریاکه‌روه‌یه‌ک بو، وه‌ک هه‌موو وریا که‌روه‌ه‌کانی تر، که داوای نه‌و پاشماوه‌ی زیندویتییه که‌مه‌ی کرد له‌له‌شی نه‌خۆشه‌که‌دا، ده‌موده‌ست خواسته‌که‌ی جیبه‌جی کرا به‌لام که کارتی‌کردنه ده‌مه‌میبه‌که‌ی لی

(۱) وریاکه‌روه: (المنبهات، المنشطاط).

نه‌کات، له‌وه پاش په‌کی نه‌که‌ویت له‌کارکردن نه‌و (پاتری) یانه‌یش که له‌کارکردن نه‌وه‌سته‌وه، هیشتا دانه‌هینراون بیجگه له‌وه نه‌و (پاتری) یه‌ی که گه‌ر (تیار) یکی وای لی په‌یدا بی، به‌شی نه‌وه بکات کار له‌رووی گوشتیکی ماسولکه‌دا بکات، ته‌نانه‌ت بو ماوه‌یه‌کی کورتیش بیت، که‌چی کیشانه‌ی پشتینیکی کاره‌بایی له‌چهند (؟ = رطل) یک گران بیت که‌چی کیشانه‌ی پشتینیکی کاره‌بایی له‌چهند (؟ = اوقیه) یه‌ک تیپه‌ر ناکات. هه‌ندی له‌و پشتینه‌نانه بریتین له‌چهند پارچه ئاسنیک و پارچه‌یه‌ک په‌رۆ هه‌ندیکیشیان بریتین له‌ته‌لی پۆلا، یان هه‌ندی‌بابه‌تی تیکه‌ل کراوی موگناتیسی له‌م شیتویه‌ی دواییه‌ی‌اندا، پشتین فرۆشه‌کان، دهرزیه‌ک له‌سهر پشتینه‌که دانه‌مه‌زین، بو نه‌مه‌ی سهرنج رابکیشیتنه سهر شیتویه‌ی راکیشانی کاره‌با نه‌گه‌ر له‌له‌شیکی مرۆف بکه‌وی نه‌و کاره‌یش که چهند موگناتیسیکی بچووک، له‌له‌شی مرۆقی نه‌کن له‌کاتی پتوه نووسانیاندا به‌له‌شه‌که‌وه، هه‌روه‌ک کارتی کردنی تنۆکیتک ناو وایه به‌سه‌ریشتی مراویبه‌که‌وه!... جا نه‌گه‌ر که‌وتیتنه سهر نه‌و که‌لکه‌له‌یه‌ی که پشتینیکی کاره‌بایی په‌یدا بکه‌یت، هیچی پی ناوی نه‌وه نه‌بی که ده‌سته‌یه‌ک له‌په‌نجا موگناتیسیه‌کان له‌کوگایه‌کی یاری فرۆشان بکریت و به‌یشتی دهرییکه‌بته‌وه بدروویت نه‌وه‌یش هه‌ر نه‌و کاره‌ نه‌کات که پشتینی کاره‌بایی نه‌یکات. وانا نه‌میش به‌چه‌شنی نه‌و بی که‌لکه له‌کاتیکی که‌نرخه‌ی نه‌و پشتینه کاره‌باییانه نه‌گاته چهند سه‌د فلسیک، که‌چی نرخی که‌ی له‌چهند کرۆشیک زۆرتربییه. جا نه‌م پشتینه‌که که دروست که‌ره‌کانیان وایان داناون که نه‌ندامه‌کانی سک و زا به‌هیز بکه‌ن ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر وایش دهریچی که نه‌وان نه‌یلین، کزیی، زوو به‌زوو نه‌که‌ویتنه‌وه ناو نه‌و نه‌ندامی سک و زایانه چونکه به‌جوریکی له‌نه‌ندازه‌به‌در نه‌و نه‌ندامانه وریا کراونه‌ته‌وه و که‌وتونه‌ته‌گه‌ر بو کاروباری سک و زا، له‌راستیدا، ته‌نیا ریگایه‌ک هه‌یه بو بوژاندنه‌وه‌ی هیز و هه‌ره‌تی له‌ش و توندوتولیی ماسولکه‌کانی له‌ش، نه‌ویش له‌ش بزواندنیکی ریگایه‌که هه‌رگیز چاوه‌روانی نه‌وه مه‌به که شتیکت ده‌ست بکه‌وی به‌بی نه‌رک و نازار واز له‌پشتینه کاره‌باییه‌کان به‌ینه. نه‌گه‌ر چه‌زیش نه‌که‌یت پاره‌کانی خۆت به‌فیرۆ بلا و بکه‌یتنه‌وه نه‌وه شتیکی تره‌ خو نه‌گه‌ر ناره‌زوویش نه‌که‌یت ته‌ن دروست بیت و هیز و هه‌رت و زیندویتی پیاوانه‌ی ته‌واو، یاخود هی ژنانه‌ی ته‌واوت بی، نه‌وا پیوسته تی بکۆشیت و بکه‌ویتنه کار بو نه‌مه‌ی بکه‌یت به‌م نامانجه پیروز و به‌رزت نه‌مه‌یش له‌سایه‌ی هیج شتیکه‌وه ده‌ست ناکه‌ویت، له‌سایه‌ی بزواندنیکی ریگایه‌کانی نه‌ندامه‌کانی له‌شه‌وه نه‌بیت.

دانی کارها که برایشه، نه خوښه که له جاران خرابتری لى هاتهوه.

لهو کاتانه بشدا که کزى هممو نه دنامه کانی له ش نه گرتته وه سه باره ت به پرست برانى گشتى له ش و به جى نه هينانى فرمانه کانی خو، نيمه به کارهينانى داووده رمانى ورياکه روه به باش نازانين چونکه زورجارى واهيه، له پاش خوارده وهى دهرمانه که نه نجامى خراب خراب روو نه دات خو که پشيوى که وتبته ناو دل، يا خود ناو دهماره کانی ميشکه وه، هم باره به ته واهوتى دهرته که وى.

به خوږايى خو ت چه واهمه که له هيچه وه هيچ شتيک دهست ناکه وى، بيرکردنه وه يه يه کى دروست، نه وه تى نه گه ينى که تهنيا ريگايه ک هه بى بو گيرانه وهى تهن دروستى و هيز و هه رته سى و زاکردن، نه وه يه که په نابه ربه تهر تا قانه سه رچا وهى هممو هيزنک، که نه وپش (سروشت) هه روه ها نه بى نه وه دهنش زرنک بيت که له تواناتا هه بيت تى بگه يت، چاوه ران بکردنى که لک و چاکه له داووده رمانى ورياکه روه، که بازرگانانى داووده رمانى گيراوه دروستى نه که ن و جارى بو نه دهن، کارتيکى ناشيانه يه، له تو ناوه شته وه پشتى پى به ستيت.

فه ره ننگى (ويسته ر) يش^(۱) داووده رمان واپيشان نه دات، که باه تپى مروف ورووژينه ره، گر له پياو به رنه دا هه ره له ناوزه ننگيه نه کات که له ژير ورگى نه سپى ماندوو نه درى يان له شوول نه کات که له که له کهى نيسترى پک که وتوو نه درى فه ره ننگى (ويسته ر) دهرمانى ورياکه روه به چاکه روهى نه خوښى دانه ناوه قسه کهى نه و له گه ل نه و قسه پروپوچانه دا جوپيه که دهرمانه ورياکه روه کان به چاره که رى نه خوښى دانه نين که چى نه و داووده رمانانه، ره گه زيازه کان نه بزوين و دهمارى مى بازيان نه جو لپين، به جو رى واکه نزيکيان بخاته وه له مهرگ.

بليمه تى نه و زورزاناننى که خو ينى نه و که سانه نه مژن، که بى به شن له هيز و هه رته سى سى و زاکردن، له وکاتانه دا به باشى دهرته که وى، که دهرمانه کانينان هه ندى باه تى ورياکه روهى ژهرداريان تيايه چونکه له دواى خواردننى نه و دهرمانه ورياکه روه، هيزه کانى له ش و هوش کم نه بنه وه، له بهر نه وه پيوستيه کى زور په يدا نه بى بو نه موى

(۱) ويسته ر (نواه ويستر): فه ره ننگى نه مهرکايى بو زمانى نينگليزى که له لايه ن نه وهى دوايانه وه داندراوه و سالانه تازه ده گرتته وه (نواه ويستر ۱۷۵۸-۱۸۴۳)... المنجد، المورد... هه ره به رچکيه نه ودا رويشتون.

زورترى لى به کار به ينى له پاش، ماوه يه کى کم، نه خوښه کلن له که، نه بيته دپلى خووى دهرمان خواردن نجا دهست که وتى نه و بازرگانه فر و فيلبازانه، که بازرگانى به سه ره ژه ره وه نه که ن، تايه ت زورتر نه بى چونکه نه خوښه که به سه ره نه و دهرمانه ورياکه روه وانه وه نه وى، نه گه ر بتوانى بى.

هه موو جار بک، ناوى زيندوو يتيه کهى نه وه ندهى تر نه وژى نجا نه وه ندهى تر زيانى پى نه به خشى، نه خوښه که يش ناچار نه بيت خوږا کيکى گه وره تر له پيشوو له و دهرمانه بخوات تا نه گاته کاتيکى واکه که له کى له شى له وه به ولاوه، نوکى ناوزه ننگيه که کارى لى نه کات، نيتر له وپوه پرستى نه بى و له په لوپوش نه که وى.

به لام نه و جياگايى به مردنى نه و چول نه بيت، زورى پى ناچى چه واهه کراو پى تر پرى نه کاتوه به م رننگه چه رخی مهرگ به رى کويکيه وه نه سو رپته وه هيچ که تنيکيش له مه گه وره تر نييه، له ننگى و ناشيرينيدا، هه روه ها له و رپگه يه يشدا که مروفى پى نه کوژى.

نه و داووده رمانانه ورياکه روه وانه، که به جو رى تايه تى بو ورووژاندى نه دمانانى سى و زاکردن به ره هم هينراون، بو نه موى هيز و هه رته تى که له نه دازه به دهرمان پى به خشى، هه تا بلتيت زيان به خش و خراپن نه وه يش ده رکه وتوو که نه و دهرمانانه، به پيچه وانه وه کار له نه خوښه که نه که ن.

چونکه نه بيته هوى په يدا بونى گرتى بهردانى نه دنامه کانى سى و زاکردن، يا خود هه ندى نه خوښى تر، که له دواييدا و له نه دمانانه نه که ن، فرمانى سى و زاکردن يان پى جيبه جى نه کرى نه و دهرمانانه هه رچهنده ورياکردنه وه يه کى ده موده ستى نه خه نه نه دنامه کانى سى و زاکردنه وه که نه موى کم روو نه دات پاشه جار له ش، نرخی نه و ورياکردنه وه پر له خه مو په ژاره يه، نه بى دات چونکه ورياکردنه وه که سروشتى نييه، ناسايى نييه، شتيکه له نه دازه به دهره له بهر نه وه کزيه ک، له دواى نه وه نه که وپته نه و نه دمانانه وه، که زورجارى واهيه نه بيته هوى له پياوه تى که وتنيکى به ته واپوى و تاسهر.

هه روه ها نه و دهرمانانه يش که واکه پياو نه که ن هه ست به ناره زو وکردن پى بى نه دازه بکات بو مي بازيى هه ره له و جو ره دهرمانه دروزه خراپانه نه و دهرمانانه گورچيله کان ته واپ ماندوو نه که ن هيزى کى دروزه نانه نه دهن به مروف، به هوشى ماندو ويش يارمه تيه يه کى ده موده ستى نه دهن نه مانه هممو، يه ک له يه کترى خراپتر نه وانه ي دروستيان نه که ن و جار يان بو نه دهن، دوژمنى هه ره گه وره ي مروفقايه تين، پيوسته له سه ره نه و بنچينه به يش له گه ل يان بجو لپينه وه.

بەشى شەشەم

مانەوہی ھەرەتى رەگەزبازىبى

يەكپىك لەو باوہرەنەى كە ھەلەبە و باوہ لەناو ھەموواندا، ئەوہبە كە پىياو كەوتە سالىھوہ و نزيك بووہوہ لە پىرىبى، ھەرەتى سەك و زايىكردنى نامىنى كەچى لە راستىدا، ھەرەتى رەگەزبازىبى، ئەگەر پارىزگارپىبەكى باشى بىكرى، تا پىياو كە ئەژبى ئەوئىش لەگەلبا ئەمىنىتەوہ بەلام ئەو كەسەى بەتەنگ خۆبەوہ نەبى و رەگەز چلبسى بىكات، ئۆبالبى بەئەستۆى خۆبەتەى، كە ئەم زبانبەى لى ئەكەوئى، كە دوورنبىبە بەتەواوہتەى پەكى جوولەى پىياوہتەى بىكەوئى. زۆر پىياوئى وايش ھەن، لەپىش ئەمەى پىرىبى، تواناى رەگەزبازىبان نامىنى ھۆى ئەمەيش ئاشكراپە، ئەوہتا ئەوانە بەتەنگ تەندروسىبى خۆبانەوہ نابى، لەشبان تىك ئەچى و، لەرپىگائى سروسىشەوہ خەمىكى خۆبان ناخۆن كە ئەو ھىز و ھەرەتەى بۆبانە بىگىرەوہ بۆخۆبان گوئى نادەنە ئەو راستىبە كە ھىز و توانا ژبان لە پىياو خۆش ئەكات، خاوەن ھىز و ھەرەتەكانبىش ھۆگرى ژبان ئەكات، ئەو پادايشە بەرز و پىرۆزەى خواپىبەشبان دەست ئەكەوئى، كە برىبىبە لە ھەرەتى رەگەزبازىبى.

ئەو رووخۆشى و لەش سووكىبەى كە لەگەل تەندروسىبىداپە پىياو بەھىزەوہ ئەبىبىن، تەنبا برىبىن لە ھەرپىبى ھىزى دەمار ياخود ھىزى رەگەزبازىبى، كە لە راستىدا ھەردووكىبان يەك شتن ھەر كاتى پىياوئىكمان دىبى خۆشىبە لە يەكپىك لەو دوو ھىزە بىنى، بى گومان خۆشى لە ھىزەكەى ترىشبان ئەبىن ئەو شتەى كە بەتەواوہتەى لىبى دلبابىن و برىارى لەسەر ئەدەبىن، ئەوہبە كە ھەموو دەم چۆنىتەبى ئەندامەكان شان بەشانى چۆنىتەبى گشتىبى لەش ئەرۆن بەرپتوہ كە ھىزى رەگەزبازىبى كەم بووہوہ، بەئاشكرا لەشيش تىك ئەچى و كز ئەبى كزبونى ھىزى رەگەزبازىبى لە كزبونى ھىزى لەشەوہ پەيدا ئەبى بەلام، بەپىچەوانەى ئەوہى كە بەبىرەداى، كزبى ھىزى لەش لە كزبى رەگەزبازىبەوہ پەيدا نابى زۆر پىياوئى وا ھەن كە تواناى رەگەزبازىبى خۆبان لە دەست ئەچى، بەكەمى، ياخود بەتەواوئى، سەبارەت بەوہى كە كەم تەرخەمى ئەكەن لە پاراستنى ھىزەكانى سروسىبى خۆباندا و لە ئەندازەى خۆباندا رابان ناگرن بىجگە لەمە ھىچ ھۆبەكى تر نبىبە تەنانەت لەكاتى زۆر سواربوونىشدا ھۆبەكە ھەر ئەوہبە بى ئەمەى تەماشائى تەمەن بىكرى، ھەر پىياوئىك ماوہىدا، ھىزەكانى كزبىن، ياخود بەتەواوہتەى لەناوچىن، تووشى ئەم ھەردە دى.

كەواتە چالاكى لە رەگەزبازىبىدا، پىبوسىتە بىنىتەوہ بەتەنشت ژبانەوہ مەگەر پىياو

ئىمە نەتەوہبەكەن گىرۆدەى دەرمان خواردەن، زۆرىبى ئەخۆبىن سا ئەمە لەبەر ئەوہ بى كە خۆمان وا ھەلەكەوتووبىن ھەز لە دەرمان بىكەبىن، بان لەبەر ئەوہبى كە يەجگار خۆش باوہرەبىن بەھەمووشىتەبىك، ياخود سەبارەت بەوہبى كە ئەوانەى جاربان بۆ ئەدەن زۆر بلىمەت بن وبتوانن بىخەنە مەشكمانەوہ كە ئەو جۆرە دەرمانانە ھەموو نەخۆشپەك چاك ئەكەنەوہ... لەبەر ھەر ھۆبەك بى، راستىبى كار ئەوہبە كە زۆرەى ئەم داوودەرمانانە ژەھراوبىن ھەمووبىشبان زبانبە لەش ئەگەبىن چونكە ئەوانەى ئەبىخۆن، ھەموودەم ئەبىخۆن، بى پەروايش ئەبىخۆن، كاو و ناكاو لەبەكتر جوئى ناكەنەوہ.

جا زۆرەى ئەم داوودەرمانانە مەى، ياخود ورىاكەرەوہبەكى تر لەناوبانداپە ئەو زبانبە وئىزەبىبەيش كە لەو دەرمان خواردانەوہ پەيدا ئەبن، پىياو ئەتوقىنئى ئەو زبانبەيش كە ئەبىدەن لە ئەندامەكان، دەربارەى ھەر ئەوہندە ئەلبىم: كە ئەو پىزىشكەى پىزىشكايەتى ئەكات، لەناو نەخۆشەكانىبا، گەلبىك نەخۆشى وا ھەن كە ھەر لەخواردەنى ئەو دەرمانانەوہ تووشى نەخۆشى بوون!...

له جیگادا بکهوئ و تووشی نه خوژییه ک بووبی ئیتر له مه به ولاره هیج بیانویه کی تر نییه بو له ناوچوونی ئه و سهراوهی پیاوه تییه، که بریتیه له هیزی رهگه زبازی.

که واته، نهگه ر پیاویک وهرزش کردنی خسته لاره و، گویشی نه دایه دهستوری نان خواردن و نه ندروستی که زور گرننگ بو پاراستنی هیز و هه رت، پیوسته چاره وروانی نه وه بیت، که به ره به ره نه ندروستیه که ی تیک بچی و هیز و هه رته رهگه زبازی بیته کزیی ئه م دهستوره بو هه موو ته مه نیک فه مانره وایه، ته نانه ت له تافی کورنیشدا که هیز و هه رته رهگه زبازی به جگار زوره. جاری وایش روو ئه دات، که مرۆف گوی ناداته دهستوره کانی ته ندروستی، که چی وایش دهرته که وئ هیزه کانی له ش و هوشی تیماون، که له و هیز و هه رته گه وریه وه دهرکه ون که خوژیان لی ئه بینی به لام ئه م باره به م رهنگه نامینیتسه وه. زوری پی ناچی ئه و هیز و هه رته ئه کوژیته وه له ویشسه وه زبان له ته ندروستی گشتی و هیزی رهگه زبازی ئه که وئ له پینا و ناشیتسی خویدا، خزی له په لوپۆئه خات ئه وسا که یش شیوه ن بو ده ماری پیاوه تییه که ی ئه کات که له دهستی چوه.

نهگه ر ئه ته وئ هیز و هه رته گه وریه که ته له ناوچی و کزی و بیته زیت تووش بی هیج مه که ئه وه نه بی: که م تره خه م به له گه ل خوتا چونکه له دوا ی هۆ ئه نجام په یدائه بی.

هیزی رهگه زبازی له گه ل ژبندا به رپوه نه چی تاژین بیته ئه ویش له ئارادا ئه مینیتسه وه ئه مه یش راستیه که، له و راستیه نه ی که له ئه نجامی تاقیکردنه ودا دهرکه وتوون بو ئه و په یانگایانه ی چاره ی گیروگرفته کانی ژبان ئه کهن، ئه نجامه کانی به راوردکردن و ژمیرکاری ده ی خستوون له پیش چاوی خویشماندا گه لیک وینه ی ئاشکرا و دیار هه ن، له ژبانی چه ند که سیکی ناسراوی خویماندا دهرکه وتوون، که به لگه ن بو ئه وه ی هیز و هه رته ی رهگه زبازی تا ئه و په ری ژبان ئه میننه وه، به مه رجی له وه ی به دووربن و له ناوچه یه کی باشدا بپاریزین. له توانا یشدا هیه که له پیاوه تی که وتنیکی نا کاو به ره به ست بکری و تافی کورینی بو رهگه زبازی نو ی بکریته وه و ماوه نه در ی به ته و او ه تی له ناوچی ئیمه یش له تواناندا هیه، به لئین به دین بو تازه کردنه وه ی ئه م هیز و هه رته نه، به دلنیا ییه کی ته و او، به لام به و مه رجی، نه خو ش، به وردی و ریکو پیکی، له سه ر ئه و پیته و بییه پروات به رپوه که بو به هیز کردنی که لوپه لی ده ماری میشک دامن ناوه که به هوی ئه وه ره ژبانیکی نو ی بو هیز و هه رته دیته به ره م ئه و که سه ی ئه وه یشی ده ست بکه وئ، له ناو گوره وه سی پاداشی گه وری بو زیندوو ئه بیته وه، که نرخدارترین شت له ژباندا، ئه وانه یش: ما ل و ژن و منال.

به شی هه واته م

پیاوه تی ته و او بنچینه یه کی ژبان

پیاوه تی ته و او بنچینه ی رهگه زی مرۆفایه تییه هه ر چییه کیش به رهگه زی مرۆفایه تییه وه نو سابه، به و بنچینه یه وه به نده به هوی ئه وه وه مرۆف ئه بیته هاوکاری خوی خزی له و هیزه گشتیه سه رسام که ره دا، که له هه موو هیزی ک گه وریه تره؛ که ئه ویش: زیندوو کردنه وه ی ئه و له شه یه که له وردیله ی وا په یدا بووه ژبانیا ن تیا نییه.

به پی نووسراوه ئاسمانیه پیروژه کان، (ئاده م) که با پیره گه وری هه مووانه، له گل دروست کراوه پاشان (گیانی ژبان) ی کراوه به به ردا و، دهستی کردوو به بینین وهه ست پی کردن و بیست و جولان. دایه (هوا) یش به ره مه میکی ده ست کردی سه رسور هینه ری خوییه به لام پاش ئه وه خوی گه وریه، دروست کردنی مرۆفی سپارد به مرۆف خوی فه رمانیدا: (سک و زا بکه ن... په ره بسین...). له گه ل ئه م فه رمانه یشدا که لوپه لی رهگه زبازی به مرۆف به خشی بو ئه مه ی بتوانی فه رمانه که ی جیبه جی بکری ئه م فه رمانه هه ر بو مرۆف دهرنه چوو بو هه موو دروست کراوه کانی تریش دهرچو له گه وریه یانه وه تا هه ره بچوکیان ئه وانه یش هه ره که یان که لوپه لی سک و زا کردنیا ن پی به خشرا بو ئه مه ی بتوان فه رمانه که ی خا جیبه جی بکه ن.

که واته دهستوری رهگه زبازی هه موو جو ره گیانله به ریک ئه گرته وه له هه ره به رزبان وه تا هه ره نزمیا ن که لوپه لی سک و زا کردنیش له ناوه ند هه موو گیانله به ریک و هه موو گژو گیایه کی گه وریه زور له یه کتر ئه کات، جیا وازییه کی ئه و تو یان نییه و اتا له هه موویاندا دوو ئه ندام هه یه یه کیکیان گه را (هیلکه ی بچووک) دروست ئه کات ئه وه ی تریشیا ن چووزی تی ئه خات ئه م ئه ندامانه یش هه رچه نده له شیوه و دروست کراوی و که ره سه ته دا له یه کتری جوین، به لام فه رمانی هه موویان هه ره یه که.

رهنگه یه که م مرۆف هیز و هه رته یکی رهگه زبازی یه جگار گه وری هه بووبی له گه ل هیزیکی ده ماری میشک و ماسوله که دا جا ئه و گیانله به رانه ی که ئیمه دلما ن به وه خو ش ئه بی پیان بلین: (گیانله به رانی گه نگ)، به ته و او ه تی هیز و هه رته کانی پیشووی خو یان پاراستوو به لام ئیمه، یاخود زوریه ی ئیمه، نه مان توانیوه ئه و باوهر پی کردنه ی خوییه که پی به خشیبوین، بیپاریزین چونکه هه له کانی باووبا پیرمان که کردوویانه، ئالوش و

خروشی ره گه زبازبی خومان که جلّه ومان بۆ بهرداون، کهم تهرخه مییی خومان بهرامبه ر له شمان، ئەو ژیانە دەست کردەى که تیايا ئەژین، ئەوانه هه موویان بوون به هۆی ئەوهی که چاکترین پاداشی سروشت و ناوازه ترین بهخششی خویایی له دەست خومان بدهین.

له بهر ئەوه زۆر که سمان بی بهش ماوینه تهوه له و تاکه شتهی که کامه رانی بۆ خومان و بۆ نه وه کاغان به رههم ئەهین: ئەویش هیزی گه و ره ی سک و زا کردنه که هه موو کرده وه به کی نه ژاد و بهرز ناوینته به تی.

بیر له و با به ته سهیره و له و رازه به که ره وه... بیری ژیان که له شه کان یه که ئەگرن، ئەوانه ی که چند تا ویک له وه پیش ته نیا بریتی بوون له کۆمه له یه که که ره سته ی بی گیان، هه ره که کیمیا گه ره کان ئەلین، و اتا چند پارچه یه که له کاربۆن و هایدروجن و ئۆکسیجن و سیلیکۆن و کالسیۆم و نازۆت، و ایان له بیت، هیزیکی و له گرد بوونه که یانه وه په یدا بیت که ژیانان تیا زیندوو بیته وه.

به لām راستیی ئەم ژیانە و چۆنیتییە که ی، گیروگرفتیی که یه که هه تا ئیستا پیش بینی و لیکۆلینه وه کانی پیاوه زرنه که کان و زاناکان و پیاوانی تاین و راستی په رسته کان نه گه یشتونه ته رازی دروست بوونه که ی و دوارۆژه که ی رهنه هۆشی مرۆقاه ته له توانایدا نه بێ، ئەم رازه سه رسامه که ره ی ژیانە ده ربخات.

ژیان بهخششی تریشی هیه: چونکه ئەو سه رداره خاوه ن شکۆبه ی که له سه ر ته ختی خۆی دائه نیشی، هه رچیه که له خا که په یدا هیه له ژیر چنگیا به هه ره یچ نه بێ، هه رچی داوا بکات له ویدا بۆ جیبه جی ئەکرێ نه ته وه که ی له ژیر فه رمانیا به، چی بلێ به قسه ی ئەکات... سوپا که ی سه رکه وتنی شه ره کانی ده ست ئەخات راوینێکاره کانیشی، رینگای نازادیی له م ژیانە دا بۆ رۆشن ئە که نه وه پیاوه تاینیه کانیشی رینگای به هه شتی بۆ ئەدۆزنه وه ژیان، بۆ ئەو خونکاره، وه که جامیک وایه، لیبواولیبو، پرپی له و شتانه ی که له ژیان ئەشین و له ژیان ئەوه شپنه وه.

ئەو ژیانە، هه مووی، به یه که گولله که له ده مانچه به که وه بیته ده ره وه، رهنه که له ناو بیچی به لای پیاویکی مردو وه ده سه لات و سه رکه وتن و سامان، چی نرخیکێ ئەبێ هه بی؟!... ئەی ئەو ئەو خونکاره مردو وه، ئەبێ چ کاریک بکات له وانه؟!... هیهج... که ژیان له ده ست چوو، هه موو شتیکی له گه لدا ئەروات که واته ژیان بریتیه له هه موو شتیکی... که ئەو نه ما هیهج شتیکیش بۆ ئەو که سه نامینیتنه وه، ژیان ئەو روو که شه هه ست پیکرا وه به، بۆ ئەو شته ی که چه رخی رۆژگار ئەسوورینیتنه وه.

ئەگه ر هه موو که سیک به وردیی، بیری له و کاره گه و ره و گرنگانه بکر دایه وه که ژبالیان به نه سته ی خۆبه تی، سه باره ت به و ده سه لاتنه ی هه یه تی که ژین به به خشی به چه ند که ره سته به کی وردی بی گیان؛ به واتا به کی تر ئەو ده سه لاتنه ی هه یه تی که ره گه زی مرۆقاه ته به رههم به یینی، بی گومان هه موویان ئەو هیزیان به ته واره تی هه ل ئەسه نگاند و له سه روو هه موو کاروباریکه وه دایان ئەنا هه رکاریکیش ئەو هیزی کز و بی هیز بکر دایه یاخود له ناوی به ردا به، به داجله کین و لی توقانیکه وه خۆیان له ئه کیشا به وه.

به لām ئەوانه ی نرخه به رزی و پیروزی فرمائی ره گه زبازبی ئەزانن و، له و په یوه ندیه توندوتۆله تی ئەگه ن له نا وه ند ئەوو هه موو روویه کی ژیان و هه سته مرۆقاه ته تیدا، که هه رگیز له نا ویا چی، یه جگار که من.

ئیمه ئەتوانین، وه که ده ستووریک که هه رگیز ناتوانین پشت گوپی به خه ین، ئەوه بریار بده ین: که سروشت به هه موو ده ست بلاویه که خۆبه وه پاداشتی ئەو پیاوه ئەداته وه که له گرنگیی پاراستنی هیزو هه ره تی ره گه زبازبی^(۱) خۆی تی ئەگات و، په یه وه یی ئەو رینگا باشانه ئەکات که بۆ ئەو پاراستنه به کار دین، سروشت ئەو پیاوه ئەخاته سه رته ختی ته ندروستی خاوه ن شکۆ ئەو هیز و توانا به یشی بی ته به خشی که که س به رگه ی ناگری، ئەوه یش ئەتوانین ناوی بنین (هیزی ره گه ز کیشکردن)، که له باریا هیه چ له رووی کۆمه لایه تیبه وه، چ له کۆری فرماندا، چ له ژبانی خیزانیدا سه ری بخات.

ئەو یاسا، هه موو ده میبه یش، که له سه ره تای ژیانە وه دامه زراوه و نه گۆراوه، که مانه وه ی بۆشت و گیانله به ری هه ره چاک دانا وه له ژیاندا، پشتی ئەگری.

ده ماره کانی میشکی له هه ره تی کاردا ئەبن ئەو چالاکیه یش هه ر بۆ ئەو که سانه ئەلوی، که ژبانیکێ ره گه زبازبی دروست و ته وایان هیه ئەوه یش به لگه به که بۆ ئەوه ی که هه رکه سی به ختیار بی به پیاو ته ته واره وه، پیوسته که یه که م که ره سته ی ئەو پیاو ته ییه ی تیا هه بی، که ئەویش هیزی ره گه زبازیه. له راستیشدا ئەم هیزی ره گه زبازیه، سه رچا وه ی هه ره گه و ره ی چالاکی ره گه زبازیه.

ئەو، هه ر، ته نیا، سه رچا وه ی ژیان نیبه، به لکو بنچینه ی هه موو ژبانیکێ پاک و به هیز و به که لکه.

خوین گه رمیی نیشتمان په ره و، خۆ به ختکردنی خواناسی دل پر له تاین و،

(۱) هیز و هه ره تی ره گه زبازیه: (القدرة الجنسية).

نیاز به خشین بۆ ئه و کرده و گه و رانه ی که پیوستیان به ئازایه تی هه یه ، ئه و گیانی خۆ به ختکردنه ی که زمانی هه مووان ئه پرتنتی بۆ پیا هه لدان به مه رد و دلیراندا... ئه م باه تانه هه موویان ، چالاکیه کی ده ماری میتشک له پشتیان هه وه یه ، هیتزی ره گه زبازی به مه روژ ئه به خشی... هیتزی پیا وه تی ته و او .

هه چ پیا ویکیش له زانست و هونه ردا هه لکه و تبه ی ، بیه گومان خاوه نی پیا وه تیه کی به هیتز و چالاکیه کی له ئه ندازه به ده ری ره گه زبازی بووه ، که پالیان پیوه ناوه بۆ پۆیه ی سه رکه و تن .

به لآم له و جوړه که سانه ییش بووه ، که زال بووه به سه ر ئه ندامه کانی ره گه زبازی به کی خۆیدا ، هیتز و هه ره تیشیانی پاراستوه .

هیتزی ره گه زبازی ، له هه موو گه و ره پیا ویکه ده رکه و تووه ، که له هه موو رووه کی ژباندا گه یشتونه ته ئه و په ری سه رکه و تووی به بی ئه و هیتزی ره گه زبازی به ، پیا و ریسوا ئه بی ، خۆ په رست ئه بی ، به دکار و دل ره ق ئه بی ، به دخو ئه بی له گه ل ئافره تاندا .

ئه گه ر ئه و سه روشته ، خوا له له شی ئیمه ییدا نه چاندا یه هیه چ که سیک ئاره زووی ئه وه ی ئه نه کرد که سیک تر به خیتو بکات یاخود په یوه ندیه کی وای له گه لدا په ییدا بکات که چاوه روانی ئه وه ی لی بکرئ به خیتو کردنی ژنیک و چه ند منالیک بخاته ئه ستوی خۆی .

ئه گه ر ئه و هیتزه ی ره گه زبازی به نه بویه ، پیاوی واهه ل نه ئه که وت که هه ل بکات له گه ل ئافره تاندا و روو خوژ و کرده وه شیرین بی له گه لیاندا ، چونکه ئه م کرده وانه به نیاز به خشی سه روشتی ره گه زبازی به نه بی ، په ییدا نابن جا ئه م هه ستی ده روونیه ، ئه گه ر که وته ژیر سه ره په رشتی کردنیکی راسته قینه و ریکو پیک خستنیکی ته واهه وه ، زۆر په روژ و به رز ئه بی ، کرده وه ی نه ژانده ی لی ئه وه شیتته وه ، دوور ئه بی له خۆ په رستیه وه .

ئیمه نامانه وئ ، له ئه ندازه به ده ر ، گرنگی هیتزی ره گه زبازی به خه ینه پیتش چاو ، له راستیدا ، کاریکی سه ره ئه کاته سه ر ژبان جا ئه گه ر له پیا ویکه به هیتز قه وما و سکالای کرد له ده ست که م هیتزی خۆی ، یاخود کزی و سستی به کی دی له ئه ندامه کانی سک و زا پی کردنی خۆیدا له هه موو ئه ندامه کانی له شیا ، هیتزه کانی تیک ئه چن و ده ست ئه که ن به پشیتوی ماسولکه کانی له ش خاوه بانه وه ، و ده ماره کانی میتشکی کز ئه بن .

جا ئه گه ر چاره یه کی خۆی نه کات ، زۆری پی ناچی له په لوپۆ ئه که وئ و برستی ئه برئ و هیه چ هیوا به کیشی به ژبان نامینی و ، هیه چ ئاره زوویه کیشی له دلا نامینی .

په یوه ندیه کی به هیتزیش هه یه له ناوه ند هیتزه کانی ده ماری میتشک و ره گه زبازی و ئه ندامه کانی له شدا ته نانه ت که شتیک کاریکی خراپ له به کیکیان ئه کات ، هه ر ئه و کاره له وانی تریش ئه کات ئه گه ر بیتو کاریکی و ابکرئ ، ئه و له ده ست چوه به پتریتته وه جیتی خۆی ، له سه ر ئه و ریتوشوتنه ی که ئه م نوو سه راوه دایان و روژنی کردنه ته وه ، وانا هه رچه ند ماسولکه کانی له ش ببوژتینه وه و گه شه بکه ن و به هیتز تر بکرین ، هه رچه ند ئه ندامه کانی له ش چاکتریان لی بیت ، هیتزه کانی ده ماری میتشک ئه چنه وه سه ر دۆخی جارن ، هیتزه کانی ره گه زبازیش جاریکی تر دینه وه کایه .

هیتزی ره گه زبازیش ، واهه خاوه نه که ی خۆی ناکات ، شت زۆر کاری لی بکات ، و زوو به کاره سات دلی بشکی هه ره ها هیتزی ماسولکه کانیش خاوه نه که ی ناکات به گا بتو پرتنی^(۱) و یاخی بی ، به پیچه وانه ی ئه وه ، هه رکه سی پیا وه تیه کی ته وای ده ست که وت ، به جوړیکی ئاسایی دل پر له خو شه ویستی و راست و دل سوژ و میتردیکی چاکه ده ره وه ی لی په ییدا ئه بی .

ئه وانه جیتگی دل خوژ کردنی مرۆقایه تیه ئیمروژن ، ئه وانه هیوای دواړوژی مرۆقایه تی چونکه پیوسته له سه ریان کرده وه و ره وشتیکی و انویتن له به رچاو براکزولوازه کانیا نندا ، که ئه وانیش چاو له وان بکه ن هه ره ها له سه ریشیان پیوسته که کرده وه و ره وشته کانی له ش و هۆش و ده روونیان به خشن به نه وه کانیا ن .

ئه وانه هه مووده م هۆگری ژن هینان ئه بن چونکه په ی به وه ئه بن ، به هۆشه روونه به هیتزه که بان له وه تی ئه گه ن ، که به ته نیایی مانه وه ، چاکه و که لکی تیانییه بۆ پیا و ژبانی ته وای راستیش له وه دایه که پیا و له گه ل به کیکی تر له ره گه زی ئافره ت هاوسه ر و هاوژین بی و به په یوه ندیه کی ژن و میتردیی به رز و په روژه وه به به که وه به سترئ .

په یوه ندیه کی راسته قینه و هه مووده می ناوه ند پیا و ژنیک ، ئاشنایه تیه کی وه های لی په ییدا ئه بی ، پر له چاکه و خو شه ویستی ، که به هیه چ شتیه یه کی تر له ناوه ند دوو که سی تردا په ییدا نه بی ، جا که ئه م پیوه ندیه له ناودا نه بی مرۆژ و دانانری که مه به سی گشتی بوونی خۆی به جئ گه یاندوه ، یاخود گه یشتوته ئه و په ی ته واییه که ئه توانی پی بگات به پیچه وانه وه به مرۆقیکی ناته و او دانه نری چونکه هه رچه نده ئاره زوو و توانا و هیتزی

(۱) بتوریتنی: پیسای کردنیکی بی ئه ندازه ی سکچوونی مانگا و گویره که به تایبه ت له به هاراندا که ناژله که زیاد له پیوست ده له وه ری و خۆی پیس ده کات .

بەشى شەشتم

هۆى كزى پەگە زىازى

ژمارەى ئەو پىاوانەى كە تەندروستىيان نىبە، ياخود ھىزى پەگە زىازىيان تووشى كزى بوو، ياخود ھەر نەماو، بۆچ تايەت زۆر ئەبى؟!.

ئەى بۆچ ژمارەى پىاوانى خاوەن تەندروستىيان بەھىز و، زىندووتى پى چالاكى، بەو پىتە كەمتر ئەبى؟!.

سروش، ھەندى جار، واى لى دى، لەگەل ناشى و نەزاندان ئارامى نامىنى، بەزەبىشى پىا نايىتەو، لىى ئەبىتە مامۆستايەكى دل رەق!... ھەر كەسى ئاگاي لەخۆى بى و دەستوورەكانى بشكىنى، بەتوندى جەزەبەى پى ئەگەبىنى ھەر ھەوا ئەوانەى ئاگاشىيان لە خۆيان نەبى و دەستوورەكانى سروشت بشكىنى، ھەر تووشى سزا ئەبى پەگەزى مەرقايەتەش، ھەر چەندە بەخونكارى ھەموو گىانلەبەران دائەنرى، بەلام ھىشتا بەسەركوترانە، لەناو تارىكى ناشىتەدا پەلە قازى ئەكات!؛ تەنانەت ئەو زانىيارىبەش ھەبەتى و شانازى پىو ئەكات، ھەندى جار زىانى پى ئەبەخشى و ئەبەخاتە تەنگرچەلمەو چونكە زۆر جارى وا ھەبە ئەبەخاتە سەر خراپەكردن و ئەنجامەكانى ئەو خراپەبەى لى ئەشارىتەو جا ئەم تىكەل و پىكەلىبە لەناوئەند زانىيارى زىان بەخش و نەزانى زىان بەخشتردا، كە ئەبىتە ھۆى تىكچوونى لەش و ھىزى پەگە زىازى، لەناو ملىۆنان ئەو كەسانەدا كە لەسەر گوئى ئاوى شارستانىتەدا ھەل ئەنگون و ئەكەون بەدەما، كە ژمارەيان رۆژ بەرۆژ لە زۆر بوئداپە.

ئەوانە لەو ئاگادارن كە بەھۆى مېيازىبەو، خۆشىبەكى سەر پىيان دەست ئەكەوئ بەلام ئەو نازان كە لە ھەندى كاتدا ئەو كەردەوانە كارىكى خراپ لە تەندروستىيان ئەكەن.

ئەوانە ھەر نىوہى راستىيانى پەگە زىازى ئەزانن، لە نىوہەى تى شارەزانن، ھەر ھەك ئەلەن زانىيارى كەم خراپە؛ جا ئەگەر پەبەندى بەكاروبارى پىاوتەبىبەو بى ئەبى چەند خراپ بى؟!.

بام ئەوانەى پىاوتەبىيان نەماو، بەلام رۆژتىك لە رۆژان خاوەنى دەروونىكى پى لە ئاوت بوون، لەگەل ئەو لاوانەدا كە ھىوايان لەدلا نەماو، وەك ئەوانەى كە لەناو ھارپىكانى خوتەنگاماندا ئەيان بىنن، بانگ بەكەن، لەم بابەتەو بەسەرھاتى خۆيانمان

ئەوہى ھەبە كە فرمانى بەكەل ك بەلام دەستى خۆى بەستوو، ئەو ھىزانە بەكارناھىنى، رەنگە ھەر بەوہىش نەزانى كە ئەو ھىزانە تىابە.

كەواتە پىوہندى خىزانى، كە رەستەبەكى بنچىبەبە بۆ كامەرانى مەرقايەتى و پىشكەوتنى مەرقايەتى ئەمەبىش كاتىك واپە، كە بەچاوتىكى پى لە رىزەوہ سەبىرى كەل ك و چاكەى وپەبى و گىان بەكەن، كە لە ژن و مېردىبەدا ھەن جا لەم سەرچاوەبەوہ - سەرچاوەى خىزانى - كە ھەرگىز وشك نابى، ئاوى روون و پاكى كامەرانىمان ئەخۆبەوہ بەرترىن ھاندەرىش بەرھەم ئەھىنن كە ئەمانخاتە سەر چاكە و سەرراستى جا ھەر لە پەبەندى پەگە زىازىبەوہ، كە ھەرچى جوانى و ناسكى و نرختىكى راستەقىنە بىەخشى بەتەكەل بوونى مەرقايەتى، پەيدا ئەبى ئەگەر ھىزى پەگە زىازى نەبواپە، خىزان پەيدا نەبەو خزمایەتى نەئەھاتە ناوہو كەسكىش لەو ھەزاران كەسەزىك و خۆشەوستانەى كە لە ژن و مېردىبەوہ پەيدا ئەبى، نە ئەبىنران ئەگەر بىتو لە زىانى مەرقا، ھەموو ھىواپەك و ھەموو چاكەبەك و ھەموو ھاندەرتىك، كە لەم پەبەندىبەوہ پەيدا ئەبى، دەربەھىنن، ئاخۆ ئىتر چى بۆ ئەمىنەتەوہ؟!.

مەگەر، ھەر ئەوہى بۆ بىنەتەوہ، كە ھەر خۆبەتى و بەتەنباپەبەكى دىندانەوہ ئەزى!...

بۆ بگېرئەنەو بە بى گومان وامان دېنەپېش چاۋ، ئەگەر شەرمىيان لە خۆيان نەكردايە و لە تىز پى كىردنى ئەمو ئەو نەترسانايە، پى بە دەم ئەيانقىژاندا، ئەيانگوت: (ناخ خۆزگە ئەمانزانى... ناخ خۆزگە ئەمان زانى...).

ئېمە دېسانەو دەوبارەي ئەكەپنەو، كە ئەو يەجگار خراپە: لە راستىيەكانى لە مەر ئارەزووى رەگەزبازىي و فرمانى رەگەزبازىي شارەزا نەبىن چونكە پىويستە ئەو راستىيانە وەك رۆژى رووناك ئاشكرا و ديارىن بۆ هەموو كەسەيەك هەرەها ئەو يەش يەجگار خراپە كە كەم تەرەخمىيەكى ناشىيانە بنوئىن دەربارەي دەستورە بنچىنەيەكانى تەندروستى، كە بەرھەم هېنانى لەشى بەھىز و پتەو و رېكويىتەك بەوانەو بەندە.

جا ئەم ھۆيانەيە كە خاكە شارستانىيەكانىيان پى كىردووە لە كىزولاولاۋەكان. (مەبەست ۱.ب). ۱.ب). ۱.ب).

ھۆي ھەرە گەورەي نەمانى ھىزى پىاوەتى، كە لە زوۋو دەست پى بىكەت، بى گومان (خوۋى نەپىنى)^(۱)، لە گەل بەكارھىنانىكى خراپى ئەندامى سىك و زا ئامادەبوۋنىش بۆ مەشق كىردن لەسەر ئەم خوۋە تىكرا لەوۋە پەيدا ئەبى، كەپنەو بەپنەي رەگەزبازىي بەنەپىنەيەكى زىان بەخشەو پراگىراۋە.

كەچى فرمانى ھەرە بەرز و پىرۆز ئەو تەمنا لىيان لى شارەزا بىكەت، بەلام ئامۆزگارى بىكەت و چاۋدېرىشىيان بىكەت چونكە منال، ئارەزوۋ سىروشتىيەكەي بۆ شارەزاپوۋن، ئەگەر بەشىتەيەكى تىر دانامركىتەو، پالى پتەو ئەنەكە پەنا بەرئىتە بەر ئەو ھارپىيانەي كە لە خوۋى، بەتەمەن، گەورەترن و لە خوۋى زۆرتر ئەزان ئەنجامىش بەو ئەگات كە دەمودەست، دەست بىكەت بەو كىردوۋە ناشىرىنە كە پىرە لە شتى شارراۋەي سامناك رەنگە بەرپىكەوت، لە خوۋەو ئەو خوۋە پىسە بەزىتەو ھەيىر بىي ئەو يەش نەزانەكە چەند زىانى پى ئەگەپنى ئىتر ئەو ئەندە خوۋى پتەو خەرىك بىكەت، تا ئاۋى زىندەگانى لە شىيا نامىنى، ئىتر لە زۆرانبازيەكەيدا لە گەل كورەكەدا، بەناچارى ئەشكى، چونكە خوۋى لە بەر دەم دوژمىنىكدا ئەبىنى، كە ناتوانە دەرقەتە بىت.

جا ئەگەر كورەكە لە دەست ئەو خوۋە دىندە سامناكە رىزگارى بوو كە جارى واپىش ھەيە

(۱) خوۋى نەپىنى: (العادة السرية) لە جىپەكى تىرە ماموستا وشەي (دەست پەي) بەكار دىنى، كە لەو دەچى لە دىيالىكنەكانى تىرە وشەي تىرىش ھەيى بۆي، وەك چۆن لە ھەرەبىدا (الاستنماء) ھەر ھەمان مانا دەبەخشى.

ھەرگىز رىزگارى ناپى خۆي لە ژيانىكى يەجگار گەورەي وادا ئەبىنى، وەك بەتەواۋەتى زىندوۋىتىيە لە دەماريا نەھىشتىيەتەو واپە ئەو چەند بەتوندوتىزىي، خوۋەكەي شىكاندوۋە، خوۋەكەي شى ئەو ئەندە بەتوندوتىزىي كارى لە ئاۋى زىندەگانى ئەو كىردوۋە!...

رەنگە بەبى ئەمەي خوۋى ئارەزوۋ بىكەت، زىندوۋىتىيەكەي لە خوۋەو بىتە دەروە كە ئەمەي شى ئەبىتە ھۆي كىزى و لاۋازىي ھەرەها رەنگە كىزى و لاۋازىيەكەي لە تىك چوۋى لەش و ھوشىيەو پەيدا بوۋى، كە ئەو يەش سەبارەت بە خوۋە نەپىنەيەكەي پىشۋى بى كە لە ئەندازە بەدەر كىردوۋىتى، گەلپىك گىرگىرتى ئاۋ لە شىش ھەيە كە لە تىكچوۋى ھىزى رەگەز بازيەو پەدا ئەبى كە ئەمانەي شى ئەو تىك چوۋى ھىزى رەگەز بازيە خراپە لى ئەكەن، تا كورەكە واپى لى دەمەي پىاۋەتى بەتەواۋەتى نامىنى.

پىشكى (مارك تودى) نوۋسىۋىتەي: ئەگەر ھاتوۋ دەستپەر، لە تەمەنى زوۋدا يەجگار زۆر كرا، ئەو ئەندە زىان ئەبەخشى بەخاۋەنەكەي خوۋى، كە ناھىلە بەجۆرىكى ئاسايى لەشى گەورەبى ئەم دواخستنى گەشە كىردنەي شى، لە يەك كاتدا، لەش و ھۆش و دەروۋن، پىكەو، ئەگرىتەو.

ھەندى جارى زىانى ھۆش لە ئەندازەيەكى گەورەدا ئەبىنى.

ھەندى جارى زىانى لەش زۆرتر دەرتەوئ بەھەمو رەنگ، كەس ئەو ھى لى ناشاررئىتەو، كە تىك چوۋى لەش ياخود ھۆش، لەوۋە پەيدا ئەبى، كە ھىزى رەگەزبازىي، كە ئوبالى بەئەستۋى ھەموو كەسەيەكە ھى خوۋى بىپارىزى، بەجۆرىكى ناھەموار و ناشىستە بەمرۆقاىەتى بەكار ئەھىنى.

جا ئەگەر لاۋەكە لەو خوۋە تاۋانبارە رىزگارى بوو، بى ئەمەي بەتەواۋەتى كىزىي، بەلام پەيوەندىي پەيدا كىرد لە گەل ئافرەتە سۆزانىيەكاندا، كە رەگەزبازيان لە گەلدا بىكەت زۆرى پى ناچى، سزاي ھەلەو ناشىتىيە خوۋى، بەر ئەكەوئ چونكە، زوۋى يان دەرەنگ، لەو تى ئەگات، كە سىروشت لەسەر ئەو جەزەبەي پى گەياندوۋە، كە ياساكانى شىكاندوۋە، واتا توۋشى يەك دوانىك لەو نەخۆشىيە نەپىنەيە پى ئازارانەي ئەكەت كە بەجارىك تەندروستى و ژيانى تىك ئەدات ئىتر ئەو يەش واپى لى دى، كە گەنگەرىن گىيان لە بەر نىكى ناكەوئ ئىتر ئەو ساكە، بەر كوتەكى ئازارى لە شوھوشى خوۋى ئەكەوئ ئەوساكە مەرگەساتى نەمانى دەمەي پىاۋەتىيەكەي خوۋى دىتە پىش چاۋ كە رەنگە لەو پىش بەئاۋاتە خۆشەكانى مال و ژنى خۆشەويست و منالانى ژىرەو، دلى خوۋى خۆش كىرەي

چونکه ئه‌وهی بۆ ده‌رکه‌وتوو، ئه‌و نه‌خۆشییی تووشی بووه، دوورنیهی تا سه‌ر، ماوه‌نهدات که ئه‌و ئاواته‌ خۆشانه‌ی خۆی به‌یئیتته‌ دیی ئیتر ده‌ست نه‌کات به‌جیتودان به‌و رۆژه‌ی که ئه‌و ئافره‌ته‌ سۆزانییه‌ی ناسی، که به‌هۆی ره‌گه‌زبازیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌ودا، تووشی تیک شکانی له‌ش و پووکانه‌وه‌ی ئیسک و پراڤه‌وه‌ی ئاوی زینده‌گانی و هه‌یزی ره‌گه‌زبازی بوو، ئه‌و هه‌یزه‌ی، که پراڤه‌وه‌که‌ی له‌ که‌لکی پیاوه‌تی خست^(۱).

جا ئه‌گه‌ر له‌و ته‌نگه‌چه‌یه‌یه‌ به‌یه‌ش رزگاری بوو و هه‌ندێ هه‌یزه‌وه‌هه‌ره‌تی ره‌گه‌زبازی بۆ مایه‌وه‌، که بتوانی ده‌ست بکات به‌ژن هه‌ینانیک، بێ گومان ئه‌و که‌چه‌ی که چه‌واشه‌ی ئه‌کات شووی بێ بکات، خاوه‌نی سروشتیکی کز ئه‌بێ، ئه‌و ئاره‌زوو سروشتیه‌ی تیا نایێ که ره‌گه‌زی ئافره‌ت جوێ ئه‌کاته‌وه‌ له‌ ره‌گه‌زی پیاو، ئه‌وه‌ی که پالی پیتوه‌ ئه‌نی سنووریک دابنێ له‌ناوه‌ند په‌یوه‌ندی ره‌گه‌زبازی به‌جێ و نابه‌جیان له‌ وزه‌ به‌ده‌ردا.

بۆ جاریکی تریش، سروشتی سه‌ر ره‌ق، دیته‌وه‌ ناوان، بۆ ئه‌مه‌ی پیاوه‌که‌ له‌و نازوجیاژه‌ی پیتی به‌خشرابوو چه‌شنی درنده‌، خراب به‌کاری هه‌ینابوو، بێ به‌ش به‌هه‌لیتته‌وه‌ ژنه‌که‌یش له‌ ته‌ندروستی و کامه‌رانی بێ به‌ش ئه‌کات.

چهند هۆیه‌کی تریش هه‌ن بۆ نه‌مانی ده‌ماری پیاوه‌تی په‌کیک له‌وانه‌، هه‌ر له‌ دایک بوونی مناله‌که‌وه‌ ده‌ست پێ نه‌کات، کاتێ که مناله‌که‌ ئه‌مه‌نده‌ جلوه‌یه‌گی گرانی ئه‌کریتته‌ به‌ر، ناتوانی جووله‌ بکات کاتێ که مناله‌که‌ به‌زۆر ئه‌خه‌نه‌ به‌ر بای سارد هه‌ناسه‌ی پێ بدات کاتێ که به‌زۆر مناله‌که‌ تووشی زۆر خۆری ئه‌که‌ن، له‌ جیاتنی شیری ئاسایی دایک، شیری ده‌ست کردی ئه‌ده‌نی، هه‌ر خواردنیکیش له‌ چالاکی بخات ئه‌وه‌ی ئه‌ده‌نی له‌وه‌یش هه‌یج گومان نییه‌، که نیوه‌ی ژماره‌ی ئه‌و منالانه‌ی به‌م جوژه‌ په‌روه‌رده‌یان ئه‌که‌ن، به‌کوژراوی ئه‌مرن.

ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی رزگاریش ئه‌بن له‌ مردن، پیاوه‌تی ته‌واویان ده‌ست ناکه‌وێ، که مافی خۆبانه‌ ده‌ستیان بکه‌وێ، نه‌یش ئه‌بوو لیتی بێ به‌ش بمانایه‌وه‌.

ئه‌مه‌یش کاری شارستانیه‌ی که په‌یوه‌ندی به‌گرنگترین که‌ینه‌وه‌ینه‌ی هه‌موو

مرۆقاییه‌یه‌وه‌ هه‌یه‌، که بوونی ده‌ماری پیاوه‌تییه‌ له‌ناو ره‌گه‌زی مرۆقاییه‌ تیدا و پاراستنی ئه‌و هه‌یزه‌یه‌ به‌لام ئیسه‌ نه‌بوونی ئه‌و هه‌یزه‌مان بۆ جیگیر ئه‌بێ، نه‌ پاراستنی ئه‌و هه‌یزه‌ به‌په‌چه‌وانه‌ی ئه‌وه‌، له‌سه‌ره‌تای ژبانی منالدا کهم ته‌رخه‌می له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ ئه‌بینن.

که ئه‌و کاریکی و ئه‌کاته‌ مناله‌که‌ هه‌ر له‌ نوکه‌وه‌ ده‌ماری پیاوه‌تییه‌ که‌ی گه‌وره‌ نه‌بێ و گه‌شه‌ نه‌کات هه‌روه‌ها ئه‌و کهم ته‌رخه‌مییه‌ش له‌ تافی کورپینیدا ئه‌بینن چونکه‌ باوک و دایکی کورپه‌که‌، کهم ته‌رخه‌می ئه‌که‌ن له‌وه‌دا که کورپه‌که‌ی خۆیان له‌ خراپه‌ و زبانی (خووی نه‌یتی) په‌که‌ ئاگادار بکه‌ن، هه‌روه‌ها ناچن چاوی بترسیته‌ن ئه‌نجامی به‌کاره‌ینانی^(۱) ئه‌و خووه‌ پیسه‌ که ئه‌بیتته‌ هۆی سه‌رگه‌ردانی دوارۆژی و تیکدانی هه‌موو له‌شی جا به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌، کورپه‌که‌ ئه‌بیتته‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی ئه‌رک و ئازار بۆ کۆمه‌لایه‌تی له‌ شیکێ له‌رولاوای وای ئه‌بێ که تیزی پێ بکری.

ژن پراکتیکه‌کان^(۲) یارمه‌تی ئه‌ده‌ن له‌ دامرکاندنێ ئاره‌زووی ره‌گه‌زبازیه‌که‌یدا.

دوچاره‌میردی ئالۆشایی مان دیتته‌ پێش چاوی، که هه‌روه‌ک تافی کورپینی خۆی لێ ئه‌خوړی، جلّه‌و بۆ ئاره‌زووی ره‌گه‌زبازی خۆی به‌ر ئه‌دا، تاوای لێ دێ ئه‌بیتته‌ پیاویکی داته‌پیی تیک شکاوی، که هه‌ر ئیسک و پروسه‌که‌ی مابیتته‌وه‌ و، وه‌ک په‌یکه‌ریک به‌پێدا بپوێ، له‌وه‌پێش پیاویک بوو که‌چی ئیستاکه‌ بووه‌ به‌په‌یکه‌ریکی زیندوو باری (شارستانیه‌ی) ئه‌نوێتی^(۳)، که هه‌ر ئیسک و پروسه‌که‌ی بۆ هه‌شتۆته‌وه‌ و له‌ که‌لکی پیاوه‌تییه‌ی خستوه‌، که‌چی هه‌شتا له‌ نیوه‌ی ته‌مه‌نیا به‌.

منیش که ئه‌م قسه‌یه‌ ئه‌که‌م، ئاگام له‌ خۆمه‌ و ئه‌زانم ئه‌لیم چی، به‌هه‌موو کۆلی دلیشمه‌وه‌ ئه‌یلیم: هه‌تا ئه‌م باره‌ به‌م ره‌نگه‌بێ، ئیسه‌ مافمان نییه‌ به‌خۆمان بلین شارستانین و پێشکه‌وتووین مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چینی بالایی (رۆما)ی کۆن ئه‌و مافه‌مان هه‌بێ...! ئه‌و چینه‌ی که له‌لایه‌که‌وه‌ خۆیان به‌گه‌وره‌ پیاوی (رۆما) دانه‌نا، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئه‌مه‌نده‌ ژنانی و نیره‌موک و ترسنۆک بوون کزبێ و لاوایی له‌ش وکرده‌وه‌ و ره‌وشتیان، بووه‌ هۆی سه‌ره‌نگری کردنی ئه‌و شاهه‌نشاهییه‌ گه‌وره‌یه‌ی که (رۆما)

(۱) راستتر: په‌یره‌وکردنی... پراکتیکه‌کردنی.

(۲) ژن پراکتیکه‌کان: مه‌به‌ست له‌ ده‌لالی ژنه‌ سوزانییه‌کانه‌ که (گه‌واد)یان پێ ده‌وتری، ئه‌مه‌ش له‌ (قواد)ی عه‌ره‌به‌وه‌ هاتوه‌ یا (سمسار).

(۳) دیاره‌ نووسه‌ر به‌ ته‌وس و توانجه‌وه‌ ئه‌مه‌ ده‌لێ، وه‌ک که‌میکی دی رونی ده‌کاته‌وه‌.

(۱) به‌داخه‌وه‌ نووسه‌ر ئاوی نه‌خۆشه‌یه‌کانی نه‌بردوه‌ که پیاو یا ئافره‌ت به‌هۆی په‌یوه‌ندی سیکسی نادرسته‌وه‌ دوچاربان ده‌بێ، وه‌ک (سوزه‌نگ، فه‌ره‌نگی...) و زۆری تر که ترسناکترینیان ئه‌مپۆ (ئایدز) و چاره‌کردنی زۆر سته‌مه‌ و ملیۆنه‌ها به‌ده‌ستیه‌وه‌ ده‌نالین، به‌لام ئه‌وانی دی به‌هۆی داوو ده‌رمانه‌وه‌ ئه‌گه‌ری چاره‌کردنیان هه‌یه‌.

دایمه زران دیوو گه لیک له شارستانیتیبیه کۆنه کانی تریش، له لاپهره کانی میژوودا ئەم پهندهمان ئەدهنئ، که زوو تیبی ئەگهین.

نووسه ری ئەم نووسراوه ییش پریه دل دووباره ی ئەکاته وه، که یان ئەبێ زوو به زوو ئەم باری کۆمه لایه تیبیه بگۆرئ، یاخود ئەبێ ئەم شارستانیتیبیه ییش تەفر و تونا ببێ و له بیری بجیتته وه، ههروهها ههچ ههیز و دهسه لاتیکیشمان ههیه و شانازییان پتوه ئەکهین له دهستمان ده ریچن و له بیرمان بچنه وه. ئەم خۆینده وار، وانه زانیت که من له راستیبیه وه دوورم!... بام وه رامی ئەمه بدهینه دهست دواړۆژ.

منیشس ئەمه ندهم بهسه که بیروباوه ری خۆم بۆ هه موان ئاشکرا کرد.

به شی نۆیه م

ژیانی خوی نهینئ

له راستیدا پیاو سه ری سوړئه مینئ له و باوکهی که خه می بیری روژنکردنه وه و په روه روده کردنی کوره که ی خۆی نه خوات له بابه ت ره گه زیابیه وه، که چی هه ر له و کاته دا چیی له دهست بیت به ختی بکات بۆ خۆینده واریی ئەو و ئاماده کردنی بۆ ژیان. ئەو که ئەم بابه ته ی له بیری ئەچی، یاخود له بیری خۆی ئەباهته وه، له راستیدا نرخ و بایه خ و گرنگیی ئەم کاره نازانئ، ههروهها ئەندازه ی کار تیکردنی ئەوه ییش له دواړۆژی کوره که ی لیک ناداته وه.

باو وایه که خۆینده واریی ره گه زیابی، به ره لالا بکری بۆ که سانی تر، که که سیان فریان به سه ریه وه نییه جا هه ر له بهر ئەوه یه، که ئەبینین کاروبار تیک ئەچی و تهن دروستیی کوره کان خراپ ئەبێ ئەوه ییش نه ک له بهر ئەوه پهیدا ئەبێ که کوره کانی که تنیکیان کردبێ به لام له بهر ئەوه پهیدائنه بێ که باوکه کان کهم ته ر خه مییان کردوه له تی گه یانندی کوره کانیاندا به و باته ته.

ئەو کاره ی که (خوی نهینئ) به له شی دهست په رکه ری ئەکات، هه ر خۆی به سه بۆ دەم کوتکردنی ئەوانه ی شار دنه وه ی که ی نه وه به ی نه ی ره گه زیابی، له منال، به شتیکی باش ئەزانن ده ستووری ره گه زیبی، ئەبێ وه ک رۆژی رووناک له هه موو که س ئاشکرا بکری ئەوه ییش له بهر ئەمه یه که مناله که له ناوچه یه کی پر پیچ و په ناو شار دنه ودا گه وره نه بێ نه وه ک خوویه کی وا بگریت، که زۆر پتویست بێ خۆی لئ دوور بخاته وه، کوره که، که ئەو خووه نهینیبیه به جئ ئەهینئ، هه یچ زانیارییه کی نییه له بابه ت چۆنیتیبی ئەو خووه وه و، ئەو زیانانه ی که له مه شکردن له و خووه دا پتی ئەگه ن چونکه له لایه ن خیزان و که س و کاری خۆبه وه هه یچ نامۆژگارییه ک نه کراوه، هه یچ زانیاریی و ئاراسته کردنیکی پنی نه گه یشتوو به م ره نگه مناله که، که هیشتا له ته مه نی گه وره بوون و گه شه کردن و دامه زراویی دایه، له شی له رولاواز ئەبێ و تووشی سیسی ئەبێ.

خوی نهینئ بریتیبیه له که تنیکئ ئاشکرا ده رباره ی یاسای به رپیزی ره گه زیابی ئەکری، که فه رمان ره وایه به سه ر سک و زاکردن و پاراستنی ره گه زی مرۆقایه تیدا ئەم شکاندنی یاسایه، به که تنیکئ هه ره گه وره و گونا هتیکئ یه جگار نه نگ دائه نری ئەم که تنه به ته نیا، له وه ی و زیاندا که ئەیان به خشی به له ش و هۆش و ئەوه نده ی هه موو تاوانه ره گه زیابه کانی

تر، نه خوښی تووشی لهش نه کا و دهر د و نازاری پې نه گینې و بلاویشیان نه کاته وه.

بېجگه له وه، کره ی جهرگه کلمان، له تافی کورپنېباند ا تووشی دهر د و نازار نه کات، که به وه هچ هېوا به کمان به دواړو ژبان هه بووه، هه ل نه وه شین هه بېجگه له وه نه خوښیبه کان هی وایان تیا به تووشی لهش دې، هی وایشیان تیا به تووشی هوش دې به لام نه خوښیبه کانی خووی نه پنی تووشی لهش و هوش پیکه وه دین.

چونکه مروث والې نه کات، هه ر ئیسک و پروسکه که هی بېنیتته وه، به که لکی هېچ نه مینې جا نه گهر نه وه بزاینې که نه م خووه پیسه چوند بلاویوته به بناو که ساندا له و رزه یس تې نه گه ین که له هه موو نه خوښیبه کان خراپتر و به سام تره، هه روه ها له هه موویشیان زورتر پتویستی به چاره کردن هه یه.

ماموستا (فولر) له م باره یه وه گوتوتی: (نه گهر مه ی خوار د نه وه و دزیی کردن و ناپاکی و پیدان و کوشتن و به ننگ کیشان بخه یه تیا به کی ته رازو وه و، خووی نه پینیش بخه یه تیا به کی تریه وه هیشتا نه م تا که یان گرانتی لې دې، چونکه نه م به دخوویبه نه بیتته هو ی شکاندنی په گه زی مروثیا به تی و تیکدانی.)

هه ر نه وه نده مان به سه که به راوردیک بکه ین له ناو ند باری که سیکدا که هیشتا شاره زای خووی نه پنی نه بووبی و باری نه وه که سه یس که تا ماوه یه ک دست په ری کردې. له باری به که مدا وه ک لویکی تونگوتول و گوشتن و شان فراوان و چاوه گش و پروو خوش مان دیتنه پیش چاو، که نیشانه ی نازیا به تی و باوه به خو کردن له ده موچاویا دیاره به جوړتکی تیکرای، که سیکی وایه که پیاوه تی ته واوبی له هېچ کرده وه و په وشتیکی کارگوزاری و سه رکه وتنی که م نه بی نجا که فیری نه وه به دخوویبه کلنوله بوو، بام سه رنجیکی تری لې بده ین: نه مجاره وه ک مروثیکمان دیتنه پیش چاو، که نه هیزی پې مابې و نه ده سالات، چاوه کانی چوون به قوولا، له شی کزولا وازبووه، په نگی زهر دبووه نیشانه ی شه رمی و ترسنوکی له ناوچه وانیا دیاره ترس له که سانی تر، شه رمیش له خو ی!...

هه ر ناشیتی و نه زانیبه، که نوبالی نه وه سه رگه ردانانه ی به نه ستویه که به و جوړه نه که ونه گپژاوی خووی نه پنیبه وه و روث به روث په ره نه سین، نه گهر باوکه کان دلستوز بوونایه له په روره کرده ی کوره کانیاندا نه م که یه و به یه نه وه نده گوره ی لې نه هات.

به لام نه وه خووه ی باوکه کان گرتوویانه له په روره کرده ی مناله کانیاندا، که نه م جوړه بابه تانه یان لې بشار نه وه.

وا له و منالانه نه کات که روو بکه نه هاوړتی خراب و، له بابه ت بنج و بناوانی په گه زبازی و چونتیی کاروباری په گه زبازیبه وه پرسیان لې بکه نه وه لاوانه به لایانه وه وایه که نه و زانیاریبه ری تیک دهره، په نگی ناره زووی زانین و پرس کردنیان د اهر کینیتته وه نه مه نه و ناخی زهویبه که زوره ی مناله کلمان، ئیمرو، تیی نه که ون ئیمه له ده ستمان نابیتته وه، زانیاریبه کی راسته قینه یان له و بابه تانه وه پې به خشین له بهر نه وه نه یان خه یه سه ر پنگایه کی هه ره خراب که مروث پیا پروات پنگای خوینده واری پې پچوپه ناو ناموژگاری سه ر لې تیک دهر. خوا ناشیتی له ناو به ری بو زبان و هرک و نازاری!...

ناشیتی گونا هیکه، چاوی لې ناپوشری نه وانه ی که نه لېن خوینده واری په گه زبازی، نابروو نه تکینې و شه رم هه ل نه گری له ناو کوران و کچاندا، له نه ندازه به دهر به هه له دا نه چن چونکه ناشیتی و نه زانی، پیاو یان نافرته ساکار و پاک راناکری نه وه له راستیدا، په رده یه کی نه ستوره هه موو که تن و کاره ساتیکی ناخوش و پیکه نین هینر له پشتیبه وه نه کری و ئیمه نایان بېنن ئیمه یه ک منالی و امان نایه ته وه بیر، که ناشاکراکردنی کاروباری په گه زبازی، زبانی پې گه یان دې به لام زور منالی و امان دیتته وه بیر که خووی بی دهنگی و شاردنه وه که یه و به یه ی په گه زبازی، له لایه ن باوکه کانیانه وه، پالی پیوه ناوون بو له ناو چوون. دوژمنی هه ره گوره ی ئیمرو مان شه رمی درویه، که زور که س نه یکات به بیانوو نه وه شه رمی که ناشی و نه زانه کان به شاه کلاویکی دانه نین بو سه ری که چه کان که چی له راستیدا، نه و شه رمه، بریتیه له په رده یه ک نه و کچانه نه یخه نه سه رچاوی ئیمه، بو نه مه ی به راستی په ی نه به ین.

به لام چوون راستیبه ک!

نه و ته نگوچه له مانه ی که تووشی کوران و کچان دین، به هو ی دست په ر کرده وه، به راستی سه رنجی پیاو رانه کیشن.

بېجگه له وه ی که نه م خووه نه نگی، گیانی داوین پیسی فری نه داته دهر وونی خاوه نه که یه وه، هیزی نه و که سه یس له ناو نه بات و نه یکات به مروثیکی کزولا وازی واکه هپچی له دست نه یه ت هه روه ها ده ماره کانی میشکیش کزوبی هیز نه کات و له که لکیان نه خات.

هیزه کانی هوشیش به جوړیکی واکز نه کات، که گیش و ویشی لې بی و سست بیی له تیگه یشتندا هه روه ها بیره وهریش کز نه کات و واکه خاوه نه که ی خو ی نه کات که نه توانی زال بیی به سه رخواست و ناره زووی خویدا.

کابرا دەست بەکاری خۆی ئەکات، بەلام پاش تاویک هۆشی دیتەوه سەرخۆی، پەشیمان ئەبیتەوه لەو کەتنەیی که کردویتی هەرۆهە ئەم خووه نەنگە، گەشی و تروسکه له چاوهکانیا ناهیتلی که نیشای زبەرەکین ئیتر ئارەزووی خواردنیش ناکات چونکه ناشگ (معدە)^(۱) بی هیز ئەبی و ناتوانی فرمانی خۆی بەجی بهینتی لەمەشەوه کەم خۆزاکي پەیدا ئەبی یەکیک له زیانەکانی تریشی ئەوهیە، که دەستپەرکەر دەستی فیری لەرزین ئەبی، تەزوو بەلەشیا دی، ترس و لەرزیش ئەکەوتتە دلێهه وه له کەمترین شت، له گەنگ ترین کاروباری بەجۆزیکي تیکرایي، هەرچەند ئەو کەسه دەست پەر بکات، هەنگاوێک له خۆکوشتنی سست نزیک ئەبیتەوه ئەمانە هەموو چاریان ئەکرا بەلام ناشیتي، بەتەنیا هەر نەزانییه که ئەمانخاتە سەر ئەم رێگایه.

پزیشک (ئادەم کلارک) دەری پەراند گوتی: (هەرچەند کورەکه دەست پەر ئەکات، موچرکیک بەلەشیا دی ئەم موچرکه له راستیدا موچرکی مەرگە بەلەشیا دی چونکه سروشت کەسی وای دروست نەکردوه و، کەسی وایش دروست ناکات که دەست پەر بکات و وهک خۆی بمینیتەوه.

پزیشک (براون)یش که یەکیکە له باوەر پینکراوه کان ئەلی: (بەپیتی ئەو کارساتانەیی که دیومن و هاتونەتە پیش چاوم بۆم دەرکەوتوه که دەست پەر، هیز له لەش ئەپری و ئەبیتە هۆی ئاو فیدانیکی واکە بەدەست خۆی نەبی، پەلوپۆ له کەلک ئەخات، ئەبیتە هۆی پەیدا بوونی نەخۆشییەکانی: فێ گرتن و برست بران و میتشک و رووژان و تیکچوونی ناشگ و کزیی دەمارەکانی میتشک و خەمباری و گرفت و خاوبوونەوهی ماسولکەکان و کزیوونی پەرپراگە پشت. بەواتایەتی تر لەش زیندویتییه کە نامینتی و کزیی و بی هیزییەکی وایشی تووش ئەبی که نەتوانی هیچ فرمانیک بکات).

ئەنجا باوکە که چی ئەفەرمووی، کەوا دەستە ئەژنۆ دانیشتوه و سەیری کورەکهی ئەکات خۆره داویتی له ئیسکهکانی و خەریکه میتشکه کە ی ناوی ئەخوات؟ هیتشتا هەر له سەر بیروباوەری خۆی ئەمینیتەوه، تا دەست پەرەکه، کزە جەرگە کە ی لەناو ئەبات و داوتنۆکی ئاوی ژیا نی لی دەرئەهینتی، یاخود تا نووزەیهک له کورەکهیدا ماوه، چارهیهکی گیروگرفته کە ی ئەکات و، راستیی بە ئاشکرا بۆ دەرئەخات تا ئەویش لەم دوو رێگایه یەکیکیان بگرت: یان رێگای ژین بگرت، یان رێگای مردن؟!.

(۱) یان: گەدە.

خوا رۆلە ی بۆیه پی نەبەخشییوین تا کەم تەرخەمییه له گەلابکەین و خۆمانی تی نەگەیینین؟ بۆ ئەوهی پی بەخشییوین که وهک باربووبه کی بەنرخ پەروردەدی بکەین و سرهوتی بیاریزین. ئیمەیش ئەگەر منال بەرەللا بکەین بەناو تاریکی نەزانیکی نەنگدا پروات بەریتوه و هەل ئەنگوی، کەسی دەست ناکەویت، دەست بداتە بالی و راستی بکاتەوه ئەوساکە یەکی له دەستوورەکانی خوایی ئەشکینین، که زالە بەسەر ئیمە و هەموو جیهاندا نایا هیچ شتییک له وه سەیرتر هەیه، که باوک بەدەستی خۆی گۆرێک هەل بکەنی و کورەکهی خۆی بەزیندویتی تی بخات؟!.

ئەمە ئەو راستییە یه که ئیمە ئیمپۆ تیا ئەژین وا دەرئەکەوی که زۆر گرنگ و سامناک بی؛ له راستیدا ئیمە تۆزیک خەمی بەرهی نوێ، رۆلە کافان، ناخوین هەرۆهە نایشمانهوی رێگایان بۆ رۆشن بکەینهوه، تا خۆی خەمی خۆی بخوات نە ئیمە ئامۆزگاریی ئەکەین و بەکاری دین نە خۆشی له نەزانییه کە ی خۆی کەلکی وەرگرت.

جا ئەگەر کاروباری رەگەزبازی بەم ئەندازەیه بەخراپ دابری، وهک هەندیک دیتە پیش چاویان، پتویستە لەسەرمان که له پیش هەموو شتییکا کورە کافان لەم خراپەیه ئاگادار بکەین، ئەم خراپەیه یان تی بگەینین.

نەوهک خراپەکه، لەناکاو بدات بەسەرماندا و پیتیان نەکریت بەرەنگاریی بکەین جا ئەگەر چاکە له پیش چاوی منالاندا بە ئاشکرا بیسین، ئەگەر لەتەنش خراپەوه داماننا، منالەکان چاکتر تیی ئەگەن هەرۆهک ئەوه فیری منالان ئەکەین که بەهەشتییک هەیه و پتویستە بیگەنی، هەرۆهە پتویستە ئەوهیشیان تیبگەینین که ئاگرستانیکیش هەیه نابی خۆبانی لی نزیک بخەنوه جیاوازییش زۆر هەیه لەناوەند ئەو ئاگرەدا که پیاو ئەسووتینتی و ئەو رووناکییهدا که رێگارۆشن ئەکاتەوه.

هەرکەسی پتیچەوانە ی سروشت وەستا، جەزەبه ی بەتوندی پی ئەگەینتی ئەو باوکەیش که باکی نەبی له سروشت، ناتوانی منالەکانی خۆی باش پی بگەینتی یاسای سروشتیش ئاشکرا دیاره، نابی پتیچوپەنای له گەلدا بکری ئەو وای بۆ دانابین که پتویستە رێگە ی شارەزایی بگرین، نەک رێگە ی نەشارەزایی کردویتی به فرمانیکیش لەسەرمان، که راستویروان هەموو راستییەکی که یهوه یه نهی رەگەزبازی له منال ئاشکرا بکەین، تا نەکەونه بەر جەزەبه ی سروشتی پەند بەخش چونکه نە گوناھێکیان کردوه و نە کەنتیکیشیان لی قەوماوه، بەلام تەنیا رێگایان لی ون بووه منال پشت بەباوکی خۆی ئەبەستی، که بیپاریزی جا ئیتر له پاراستنی لەش و هۆش گرنگ تر هەیه؟ ئەو لەشە ی

کاری پښ ته کيښ و نهو هوشه ی بیری پښ ته که پنه وه؟ له م پرووه ماموستا (فالور) گوتوویه تی:

(له راستیدا، نهو چاتره که مناله کلمان له سه ره تاي ژيانا نه وه بکوژين، نه که بهرله لايان بکهين، بکهونه گيتراوی نهو خووه پيسه وه که مروف له ناو نه بات، بوج خوا به دهست به ستراویي دروستی کردووين، وا هيچ جووله يه که ناکهين؟!...)

(خووی نهیښی)، له هممو که تنه کانی ره گه زبازبی، به دتر و سامناکتره چونکه گیانی داوین پیسی و که تنی ره گه زبازبی نه خاته دهرونی خاوه نه که ی خوویه وه نه تیکه ل بون به نافرته تی سوزانی، نه زورکردنی کاری سک و زا له گه ل ژنی خویدا، نه داوین پیسی، نه مانه هیچیان نه ونده ی (دهست په ر) زبان له ره گه زی مروف قایه تی ناده ن چونکه خووی نهیښی، له تافی هه رزه کاریدا تووشی کچ و کور دی جا له و ته مه نه دا کور و کچ دلایان ناسک نه بی، هه ر گورپران و گه شه کرنیکیش له لاش و دهرونیاندا روویدات، زو و به زو و کاریان لی نه کات نه نجامی نه ویش وای لی دی، که نه م خووه نهیښی، گیانی کرده وه نه نگی و داوین پیسی فری نه داته ناو دهرونی پاکي نه و کور و کوچانه وه.

که چی پیوست و ابو و بیرو باوهری کرده وه پاکي و په وشت چاکي له دهرونیاندا پروینرین.

هه ر خوار و خپچیه کمان له کرده وه و په وشتی کچ و کوردا دی، له ته مه نی هه رزه کاریدا، نه توانین بیخه ی نه ستوی نه م خووه مال ویرانکهره، که گوئی ناداته هیچ کرده ویه کی جوان و چاکه یه که نه گه ر حه زبکه ین مناله کلمان واز له کرده وه و په وشتی خراب و ناشیرین بهین، پیوسته له پیش هممو شتیکا له م خووه پر سه رگه ردانییه یان رزگار بکهین که پښ نه نی به تاین و کرده وای چاکدا، نه باکی هه یه له که س، نه په روا ی هه یه له هیچ شتیک.

له م دواپیه دا، له لیدوانیکی پزیشک (ود وارد) دا نه مه نوسرابو:

(نه گه ر ناو فری دان، که له راستیدا به ناوی زینده گانی دانه نری، په ل بدات له بالی پیاو ته یه کی شوخ و شنگ نه ی نه بی له مناله هه رزه کاره کان چی بکات، که له هممو که س زورتر پیوستیبیان به گه وره بوون و گه شه کردن هه یه؟

نه مه دهریاره ی له شه به لام دهریاره ی هوش، هه ر نه و ونده مان به سه که نه و نامانه بخوینینه وه که نه خوشخانه کانی نه خوشی هوش، جارویار، دهریان نه هیښی، بو نه مه ی په یو ندیبه کی به هیښ ببینین له ناو نده (خووی نهیښی) و (شیتی) دا.

نیستا که رهنگه خوینده وار بهرسی: ناخو بومان نه کری هه رچی (خووی نهیښی) له ناو له ش و هوشماندا به جتی هیشتوه، له ره گورپشه وه دهری بهین؟

وه رامی نیمه یش نه مه یه، که هه روه که له وه پیش گومان سروشت هیچ رژیک له رژیان که سیکی وای دروست نه کرده وه و دروستیشی ناکات، که (دهست په ری) کردی و وه که خوی مایته وه و انا هه رکه سی نه م خووه نهیښی بووی ناگاته نه و نه دازه یه ی، که نه گه ر دهست په ری نه کردایه، له وانه بووی پیی بگات له گه ل نه مه شا نابی نه م راستیبه هه مو که سیک بگریته وه، وه که هه ندیک دپته پیش چاویان چونکه دهست په رکه ر، نه توانی خو ی له م خووه نهیښی لادات و زور له و هیزانه یش که به هو ی نه و خووه وه له دهستی چوه، بیگه رتیته وه دواوه بو هه مو ره ش بینیکیش نه م ناموژگاریه نه که ین:

(زوره ی کاتی خو ت له ناو با ی پاکدا رابویره چه ندیش ت پښ نه کری، وه رزین بکه . نه مانه له هه مو شتیکی با شترن بو توله کردنه وه^(۱) ته ندروستی له دهست چوه هه رگیز بیر له خراپه کردن مه که ره وه هه ر ماوه ی چاکه بده، که زال بی به سه ر هوشتا، بو نه مه ی چاکترین ریگی ژیان ت پیشان بدات.

به هه مو کولی دلته وه سویند بخو که خو ت نه که یه به پیاوکی ته واو، له پیاو ته ی ته واویش به و لاوه هیچی ترت ناوی.

پیاو ته ی ته واویش نه و تا که ری نه دات به هیچ شتیکی خراب خو ی فری داته ناو کرده وه و په وشتیه وه له جیاتی نه و به ره نگاری خراپه نه کات و به سه ریشیا زال نه بی به و اتایه کی تر نه بی بیسته گه وره ی خو ت مه هیله ناره زوواتی هیچو پوچ به سه رتا زال بی و کاری خراپت لی بکات دیاره که نه م کاره یشت ده موده ست بو سه ر ناگری، گوئی مه دهره ده مو دووی نه مو نه و که وا چاوه روان نه که ن نه م کاره زو و بیته جی به لام نارام گرتن لی رده دا، وه که له هه مو شتیکا وایه، پیوسته له سه ر هه رکه سیک که نه یه ووی ریگی چاک کرده وه ی نه خوشیبه که بگری تا نه گات به نه نجام نه ویش بزانه که خوشکاندن و پاش گه زبونونه وه، له سه ره تاي کاردا، هیچیان لی په یدا نابی نه و نه بی که نه نجامی خراپت تووش بی.

(له ته نیایی خو ت بپاریزه، چونکه سه رچاوه ی هه مو خراپیه که، پالپیه نه ری هه مو نالوش و خروشیکه که م ری نه که ووی، که سیک به ته نابی و بیر له ره گه زه که ی تر نه کاته وه له بهر نه وه، هه رچهند ته نیا بوویت، مه هیله بیری خراب بیته می شکتته وه ده موده ست له

(۱) یان: قهره بوو کرده وه...

مال بچۆره دەرەو و دەست بکە بەو درزش تا تۆزۆگەردی گێژ و وێژی و بچ کارەبی لەخۆت بکەیتەو چەند ھاوڕێیەکی باش ھەل بژێرە، کە دەستت پەرژا لەگەڵیاندا بەپاکی و چاکی و بلندییەو رابوێری. ھەرگیز نەھێلێت تەمەلی لە راست یان لە چەپەو سوارت ببێ چونکە تەمەلی، ھانە ییو ئەدات بۆ خووی نھینی و خرۆشەکانی تر ھەمو دەم ڕۆشنیی میشتک و پاکیی بپارێزە.

ھەرگیز نەھێلێت بیی خراب بیتە ناویەو چونکە ھۆشی تێک چوو پیتی ئەکرێ ژیا نی خاوەنەکە ی خۆی تێک بدات.

(بەلام ئەگەر ھاوڕێیەکت لە لانیبوو، یان نەت توانی لەمال بچیتە دەرەو، لە ھەموو شتێک باشتر ئەوێە کە فرمانی بکەت، لەپیش لەش تا، ھۆشتی پێو خەریک بکەیت کارێکی وا بدۆزەرەو کە لەش و ھۆشت پێو خەریک ببێ، پێو ماندوو ببێ، جا کە لێی بویتەو و لەسەر پێخەفەکت بەسەر گازی پشتا راکشایت، ھەر لەخۆتەو ئارەزوویەکی تەواوی خەو ئەکەیت، ئیتر خەوت لێ ئەکەوێ و ماوەی ئەو تەو نامی پێتەو کە بیی لە شتێکی پر جۆش و خرۆش بکەیتەو لێرەدا دووبارە قسەکە ی پێشوومان ئەلێتەو: کە ازھێتان لە (خووی نھینی) بەبەک جار پێک نایەت ئەبێ، جار، لەسەر جار، بەرەنگاری ئارەزووی دڵ بکریت. ھەر جارێک مەرۆف، ئارەزووی بزووت و زال بوو بەسەر دلی خۆیدا، کارە نھینیەکە ی نەکرد، بەو ھەنگاوێک ئەنی بەرەو چاک بوونەو پەکی تەواو تا ئەتوانیت و پیت ئەکرێ کە خۆت لە کردەوی خراب و تاوانباریی بپارێزە.

نزیک ناگر مەکەو، بام نەسووتی، پەنجە ی پەشیمانی نەگەزیت.)

کەسانی وایش ھەن، کارە نھینیەکە یان لە کۆل ئەبیتەو، بەلام شوین پیتی کارە نھینیەکە لە لەشیاندا ھەر ئەمینیتەو ئەوانە نابێ وەرپس بن چونکە گرنگتر لە ھەمووی ئەوێە کە دەرەو کە لە رەگورپشەو دەرکیشری بەلام شوین پیتی دەرەو کە تا ئەندازە یەکی ھەرە گەرە، ئەتوانی لایبری.

ئەو کە رزگاری بوو لە دەست دەست پەرکردن، ئیتر ھەر ئەو ئەندە ی لەسەر ئەمینیتەو کە سەر لەنوێ لەش و ھۆشی خۆی داھەزینیتەو ھەموویشمان ئەو ئەزانین، کە ھەموو کەس، وەک یەک، لە توانیدا ھەبە لە خۆی کەسیکی تر دروست بکات، کە لەو نەچێ و لەویش چاکتر و بەھێزتر و شەنگتر بچ ئەویش بەھۆی وەرزشیکی تەواو و خەم خۆرییەکی تەواو پێک دێ دەرەوی تەندروستی و لەش خۆشی جا کە لەش ھێز و گوری سەندەو

و کەوتە تەندروستیەو، دەمارەکانی میتشکی بەھێز و چاک ئەبن، ھۆشیش گەشە ئەکات و بەرھەمەکانی باش دەر ئەچن بەکورتی نەخۆشەکە، نابێ ئەم ھەلە لە دەست خۆی بدات؛ چونکە رێگەکە ئاسانە و ئاشکرایە بۆ چاک کردنەو ی لەش و ھۆشی، پێو پستە بیگریت تا زوو بەزوو بگاتەو سەر دۆخی جارن.

دەست بکە بەژیا نیکی نوێ رابردوو لەبیر خۆت ببەرەو.

چونکە رابردوو، زۆرکەم بەکارت دێ ھەموو ژیا نی خۆت تەرخان بکە بۆ ئەو شتانە ی کەلک و چاکە یان تیا بەلام بیرو ئەندیشە ی ناھەموار و بەد کە ھیچ کەلکیکیان تیا نییە، خۆتیا نی لێ دووربخەرەو، دەر یان بکە لە میتشکی خۆت، لەژێر پیتا بیان پلیشینەرەو تەنیا بیی لەدوارۆژی خۆت بکەرەو، کە چ خۆشیەکت دەست ئەکەوێ خۆت نامادە بکە بۆ پێشوایی کارەساتی دوارۆژ تا لە پرتووشی زیا نیکی نەبیت تەندروستی خۆت بپارێزە، چونکە تەندروستی، بۆ تۆ، لە گەرەتا گەلێک پێو پست ترە لە تەمەنی بچووکیا، پیاوی زرنگیش ھەمو دەم، جیھان داری خۆی وا ئەکات، وەک تا سەر بژی وایە.

خۆت وا لێ بکە بەچاویکی پر ریز و پەسەندکردنەو سەیرت بکەن نەک بەچاویکی پر قیز و بیژەو سەیری دەموچاوە رەنگە زەرەدەکت و لەشە لەرو لاوازەکت بکەن.

بام سەیری تەواوی لەش و ھۆشت بکەن، سەریشیان سوپمینی لە ھیز و توانا و سەرکەوتن و تیکۆشان بکەن لەخۆشی ئەو ژیا نە پاکە بکەرەو کە دووربچ لە چا ورا و چەواشەکردن. مەھیلە دلی پیسی زال ببێ بەسەرتا، بام ژینت لێ تێک نەدات بۆ ھەر شوینیکی ئەچیت بەدوای جوانیدا بگەری.

جوانییە سەرمەست کەرەکە ی سروشت کە لە سەر و ھەموو جوانییەکەو یە میتشک پر بکە لە بیی چاکە و راستی و دروستی، تاماوە نەدەیت بە ئالۆش و خرۆشی ناکاو زال بن بەسەرتا و ھەلەت پچ بکەن بەتیشکی خواناسی و خۆپاراستن لە بەدکاری، ھەموو تاریکییەکی ناو میتشک ڕۆشن بکەرەو، تا لە رێگە لانی دەیت.

بەکورتی ئەو ھەمان لە تۆ ئەوێ کە پیاو تیبەکت لە ھەموو کردەو و کارێک و رەوشت و خوویەکتا دەرکەوێ دەرکەوێ لە لەش و ھۆش و رەوشتا بۆ ئەو کۆلانیەش کە ھیتا لە ژێرچنگی خووی نھینیدان وا ئەم رێشوینیە دا ئەنێن، لەو دلیابن کە یارمە تیەکی باشیان ئەدات لە واز لێ ھینانیا:

(کە بە یانیا نی لە خەو راپەریت، زۆر لەناو جیگاکە تا مەمینیەرەو، دەمو دەست وەرە دەرەو و خۆت لە خەو و خاوی رزگار بکە ھەرەھا خۆشت لە تەمەلی و خوکیشانەو

بهشی ددیه

په یوه نندیی ناپه سهند و زیانه کانی

له راستیدا داوین پیسی، شکاندنیکی ناشکراو دیاری یاسای ژبان، که وای داناوه ته نیا نافرته تیک بو ته نیا پیاو تیک بی، زبانی داوین پیسی یش له هه مووکه سه وه دیاره هه موومان له وه شاره زاین که که تنی داوین پیسی، جاروبار، کاره ساتی چند به نرک و نازاری لی نه وه شپته وه سروشت وای داناوه که کاری ره گه زبازی له ناوه ند کور و کچیکدا بهم جوړه پیک بیت، که له سهر بنچینه به کی خو شه ویستی هه ردوولا و پیزگرتنی هه ردوولا دامه زرابی، نهک ته نیا له بهر دامرکاندنه وهی نالوشیکی ناکاو جا له بهر نه وه به که په یوه نندیه ناپه سهنده درندانه کان، به دترین و زیان به خستترین نه نجامیان لی په یدا نه بی نه ویش له وهی و زیان به خشیندا له (خووی نهینی) کهم تر نیبه...

زیانی داوین پیسی گه لیک زورتره له وهی که مروث دیته پیش چاوی چونکه نه و کورپی داوین پیسی نه کات: یان نه وه تا داوین پاکی و نابروو له کچیک بی گونا هه داکیر نه کات یاخود نه وه تا هاوده میی نافرته تیکی سوزانی نه کات، وهک ژن و میردیک، یان نه وه تا له ده رگای سوزانی به کان نه دات، کاری ناپه سندی خوئی نه کات و نه پواته ده ره وه.

هه رسن باره که یش، یهک له به کتری خراپترن له باری به که میاندا که تنیکی و نه کات که چاوی لی ناپوشری له باری دووه میاندا ناوبانگی خوئی خراپ نه کات و ناوونیشانی خوئی له ده ست نه دات له باری سیبه میشیاندا، ناره زووی ره گه زبازی به که ی خوئی نه هی نیته خواره وه بو گه ننگترین پله نه مه بیجگه له وهی که ته ماشا کردنه که ی خوئی بو نافرته تی پایه بهرز، بو ژو نه کات و، نه و په سندرکردن و سهر سورمانه یش هه بیووه به رامبه ر نافرته له ده ست خوئی نه دات چونکه تیکه ل بوونه که ی به نافرته تی داوین پیس، دلئ پی نه گوری به رامبه ر نافرته تانی داوین پاک، نه و پیز و په سندرکردنه ی پیویسته له سهری بیکات به رامبه ر نایکات، بهم ره ننگه، به چاو تیکی تر ته ماشای هه موو جوړه ژنیک نه کات که متر پیزیان لی نه گریت.

چونکه نافرته تی وادیته پیش چاو که هه ر بو پیزاوردن دانراوه هه ر که سی که و تیبته ناو داوین پیسی و نافرته تی سوزانی به کاره ینانه وه، له کرده وه و ره وشتی نه و نافرته تانه دا هه رچی خراپه نه وه نه بینی ره ننگه هه ر له بهر نه مه بی که زور رق له نافرته هه ل نه گری چونکه به هه له دا نه چن، و نه زانی هه موو نافرته تیک ره وشت و خووی وهک نه و نافرته تانه

دووربخه ره وه ده ست به جی، ده ست بکه به وه رز شیکی وها که وریات بکاته وه و هه موو نه دنامه کانی له شت بجوولیتیت که له وه رز شه که ت بوو یته وه، ناویکی سارد بکه به خوئا پاش نه وه به خا ولییه کی وشک خوئا وشک بکه ره وه له پاش چهند روژتیک نه مه نده نه نجامی خوشت ده ست نه که وی، که به چهند دیرتیک پیشان نادریت.

جلویه رگی و له بهر بکه که له شت له گه رمایی ناساییدا به یتیه وه وریابه، هه موو ده م جلویه رگه کانت ماوهی با بدن که له له شت بکه وی نه گه ر توانیت خوئا بده یته بهر با، و اتا خوئا به با بشوئیت، بیکه، له ده ست خوئی مه ده چونکه که لکی وای تیا به که به بییر زور که سدا نایه ت.

هه ر شتیک فری به سهر ره گه زبازی به وه هه یه، خوئی لی لاده می شکی خوئیت له بییری به دو خراپ دوور بخه ره وه له جیاتی سی ژم، دووژم خواردن بخو به روژ، به هه موو سه ره سیبه کته وه ناو بخوره وه هه ر دووکاته جاریک: هه ندی ناو بخوره وه خوئا و راهیته که هه رچی بو ته ندروستیت باش بی نه وه بکه یت، هه رچی نه خوئیه کت هه یه چاکی بکه یته وه می شکت خه ریک که به کاریک یاخود به هونه ریکه وه، بو نه مه ی ماوه نه ده یت به بییری پرو پوچ بیته می شکتته وه.

بام ژمی یه که می خواردنه که ت له کاتی دووه می نیوه رو دای ژمی دووه می شکی له کاتی شه شه می نیوارده ا بی تا سی کاتیش نه روا ت به سهر خواردنی نیوارده ا، و اتا کاتی نویم به لای که مه وه مه چوره جیگاوه بنوویت پیش نه مه ی پارووه که قوت بده یت، زور به باشی بیجوو تا شل نه بیته وه.

په نجره کانی ژووره که ت، هه موو ده م بکه ره وه تا با یه که ی ناوی تازه بیته وه و به پاکی بمینیتته وه پی خه فی گران و نه ستوور مه ده به خوئا تا پیت نه گریت پیخه فه که ت سووک بکه، نه وه نده که بتوانی پله ی گه رمایی به کی به جی له له شتا پیا ریزیت و با په ر نه بییت سه رما لیت نه دات.

تا پیویسته یه کی زورت به خه و نه بییت، مه چوره ناو پیخه فه که ته وه به و اتا یه کی تر تا له شت ماندوو نه بووی و که چوویته سهر سهرین ده مو ده ست خه و ت لی نه که وی مه چوره ژووری نووستنه وه نه گه ر هاتوو، له کاتی نووستندا، په ژاره یه کت هاته می شکه وه، و نه به یشت خه و ت لی بکه وی، ده ست به جی جیگه که ت به جی به یله، تا جاریک تر خه و نه زیتته چاوتته وه مه چوره وه ناو جیگا که ت.

وايه كه دهستی له گهلا تیکه‌ل کردوون راستی په‌رست (شۆنهور)^(۱)، نمونه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی ئەم بیره بوو.

به‌لام له راستیدا، ئالۆش و خروشی درندانه‌یه که ئەو شپیت و ویتانه ئەگه‌پنیتته ئەو جیهانه په‌ست و نه‌نگه هه‌رلاویک به‌ر ئەو گیتراوه بکه‌وئ، که‌می خو‌شی ده‌ست ئەکه‌وئ^(۲)، به‌لام ئازاری زۆر ئەگات ئەمه ئەگه‌ر پێگای گه‌نگ و نه‌نگ خو‌شیی لێ وه‌رگیرئ! من نازانم لاویک چۆن خو‌شیی پێ ئەگات له‌گه‌ل ئەو جووره نافرته‌ته سۆزانیانه‌دا، که هه‌ر خه‌می پاره‌یانه، له راستیدا خو‌شی له‌وه‌دايه، که کوروکچ به‌رامبه‌ر به‌کتر هه‌ست به‌خو‌شه‌ویستی بکه‌ن و له به‌کتریش تی بگه‌ن.

ئەو توندیی و تووره‌یییه‌ی که له کاتی په‌یوه‌ندی نا په‌سه‌نددا روو ئەدات، خراپترین رووی داوین پیسییه چونکه لنگ تیکه‌ل کردن لهو شپه‌ی سه‌رچلییه‌دا، هیچی لێ په‌یدا نابێ، خراپترین ئەنجام نه‌بێ.

به‌هۆی ئەوه‌وه: له له‌شدا زیندویتی که‌م ئەبیتته‌وه، له هۆشدا میشک نامینئ، له ئیسکیشدا ناوه‌رۆک له‌ناو ئەچێ به‌کورتی خو‌پرتی له ره‌گه‌زبازبیدا، خیرا پال به‌مرۆقه‌وه ئەنئ بۆ تیک شکاندن و سه‌رگه‌ردانی، که‌چی په‌یوه‌ندییه به‌رز و په‌یوه‌زده‌که‌ی ناوه‌ند ژن و مێرد، مرۆف بلند ئەکاته‌وه، مرۆف پێ ئەگه‌ینئ.

سروش باجیکی به‌جگار گرانی داناوه له‌سه‌ر ئەوانه‌ی که له‌و پێگا خوار و خپچه‌وه ئەرۆن زۆریه‌ی ئەوانه‌یش که داوین پیسی ئەکه‌ن، به‌ر ئەم باجه گرانه ئەکه‌ون کاتێ که سروشتیش ده‌ستوره‌کانی ئەو یاسایه‌ی بۆ دانان که ئەم جیهانه ئەبات به‌رپه‌وه، سزای دانا بۆ ئەو که‌سانه‌ی ده‌ستوره‌کانی ئەو یاسایه ئەشکپێن سا ئەو که‌سانه به‌هه‌له ئەو ده‌ستورانه‌یان شکاندبێ، یان بێ هه‌له. سروشت گوئ ناداته بیانوو، جه‌زبه‌ی خو‌ی به‌و که‌سانه هه‌ر ئەگه‌پنئ تو نه‌یشت زانیبئ، ئەنجامی گوناکه‌کت چی ئەبئ، ئەو هه‌ر سزات ئەدات.

جا ئەگه‌ر ئەته‌وئ بزانیته‌وه باجه گرانه چیه‌یه که‌لێ ئەدوین، ته‌نیا نه‌خو‌شخانه‌یه‌ک له‌و نه‌خو‌شخانه‌ی نه‌خو‌شیه‌یه نه‌پنیه‌یه‌کان ببینه، تا به‌چاوی خو‌ت سه‌رگه‌ردانی په‌ریشانی ئەو شپیت و ویتانه ببینیت له‌ویدا به‌سه‌دان نه‌خو‌ش ئەبینی، که له‌سه‌ر پێخه‌فه‌کانیان به‌سه‌ر گازی پشتاکه‌وتوون، نه‌هتیزیان پێ ماوه، نه‌هۆش هی وایشیان تیا به‌ نه‌خو‌شیه‌یه پیسه‌که که‌لێنی وای خسته‌وته له‌شیانه‌وه، که به‌مردن نه‌بێ چاره ناکریت له‌ویدا: ئیسک ئەبینی کرمی تی داوه، قژ ئەبینی ئەرووتیتته‌وه، گوشت ئەبینی ئەرزی و له‌ناو ئەچێ.

به‌واتایه‌کی تر مه‌رگ پاچیکی به‌ده‌سته‌وه‌یه ئەیدا به‌له‌ش و سه‌رو پۆته‌لاکی ئەو نه‌خو‌شانه‌دا ده‌ک خوا داوین پیستی له‌ناوبات و ئەنجامی داوین پیسی له‌ناو بیات!...

وا هه‌ل ئەگرئ، لیره‌دا، بیروباوه‌ری پزیشک (رینه‌ولد) پێشان بده‌ین که ئەلئ:

(داوین پیسی مرۆف تووشی نه‌خو‌شیه‌ی سووزه‌نه‌ک و فه‌ره‌نگی و نه‌رمه‌ برین، سووربوونه‌وه‌ی لووله‌ی میز و نه‌زۆکی ئەکات، له‌گه‌ل گه‌لیک زبانی تر، له‌م چه‌رخه‌ی شارسنانی تازیه‌دا که ئیمه‌ی تیا، ره‌گه‌زی مرۆفایه‌ی چه‌قبه‌وته ناو قور و چلپاوی کرده‌وه نه‌نگی، هه‌ر ئەروات و هه‌ل ئەنگوئ، بئ ئەمه‌ی بزانی پێگای راست بگرئ هه‌ر جارێک پیاو سواری نافرته‌تیکه‌ی سوزانی ببئ، به‌وه هه‌نگاوێک ئەنئ به‌ره‌و کزی و لاوازی).

بئ گومان، هه‌ر ناشیته‌ی و نه‌زانییه، که زۆریه‌ی لاوه‌کان کیش ئەکات بۆ جیهانی داوین

(۱) شۆنهور: فیله سوڤتیکه ره‌شبینی ئەلمانی بووه، له ۱۷۸۸ له شاری (دانزگ) له خیزانیکی بووه و ده‌ستپه‌شتو داهاوتته دنیاه، باوکی بازرگان بووه و دایکیشی رۆشنیر و رۆمانۆس بوو، به‌لام نیتوان ئەو ژن و مێرده خو‌شنه‌بوو، له ۱۸۰۵ دا باوکیی خو‌ی ده‌کوژئ و ئیتر دایکیشی به‌ره‌و شاری (قالمار) ده‌بیتته‌وه، له‌وکاته‌دا باشرین چیرۆک و رۆمانی بلاوه‌کرده‌وه و چه‌زیشی له ژبانیکی پر له خو‌شی و که‌یف بوو، شۆنهور به‌م جووره ژبان و رابواردنه‌ی دایکی رازی نه‌بوو، بۆیه هه‌ر له‌وساوه لێی جیاپۆوه و ناویه‌ناو نه‌بێ (وه‌ک میوان) ده‌چوو سه‌ری لێده‌دا، ده‌لێن جارێک له گه‌رمه‌ی ده‌مه قالیباندنا له‌سه‌ر رابواردن و به‌رهللابی؛ دایکی له پێپیلیکانه‌ی سه‌ره‌وه پالی پێوه‌ده‌نئ و ده‌یخاته خواره‌وه، لیره‌وه قاچی ده‌شکئ و تا مردن به‌شه‌لی ده‌مینیتته‌وه. دواي ئەمه ۲۴ سال دایکی ژبا بئ ئەوه‌ی چاوی به‌ کوره‌که‌ی بکه‌وتته‌وه، ئەویش گرتیه‌کی وا له هه‌ست و ده‌روونیدا دروستبوو که به‌دریژایی ژبانی رقی له نافرته‌ت ده‌پۆوه، ده‌بوت: ئەو مرۆقه‌ی له سۆزی دایکی مه‌حرومی و خو‌شه‌ویستییه‌که‌ی نه‌چێژئ و ته‌نیا رق و کینه‌ی نه‌بئ، هه‌رچی جوانی و خو‌شی دنیایه به‌لایه‌وه هه‌یجه. به‌ده‌ر له‌مه‌ خوری دایه‌ خو‌ندن و لیکۆلینه‌وه، فه‌لسه‌فه‌ بووه‌ خو‌لیای ژبانی، تا مرد ته‌نیا و به‌ره‌به‌نی مایه‌وه خه‌ریکی نووسین بوو، له کتێبه‌ به‌ناوایانگه‌کانی (جیهان وه‌ک بیروتوانست)، له ۱۸۴۱ دا کتیبی (ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی به‌ره‌تیبی ئەخلاق) ی نووسی، له ۱۸۲۳ بووه‌ مامۆستای زانکۆی به‌رلین، له ۱۸۳۱ چووه‌ فرانکفۆرت، له ۱۸۷۰ دا له‌سه‌ر مێزی ناخواردنی به‌یانی له پر گیانی ده‌رچوو. (بۆ زیاتر به‌روانه: ول دیورانت- قصه‌ الفللسفه- مکتبه‌ المعارف، بیروت. ت: فتح الله محمد مشعشع- ط (۴) ۱۹۷۹، ص ۳۸۴- ۴۵۱)

(۲) راستتر: خو‌شی که ده‌ست ئەکه‌وئ.

بهشی یانزدهم

سووزنهک (ئاو هاتنهوه)^(۱)

به تهنشت ئه و دهرده و نه خوشیبهانه وه که ناویان بران، چهند باریکی ناخوشی تریش ههیه، نه خوشه که ههستی پین ناکات تا کاری خرابی خوی له لهشی نه کردی به کییک له وانه ئه وهیه که نه خوشه که ههستی نه کات دهرییکه ی تهر بووه شتیکی لیبنجیش به سهر کونی میزه وهیه.

ئه و ساکه تی نه گات که خرابی لی قه و ماوه، چونکه خه ریکه ئه و که رهسته زیندووه ی له دهست بجیتته دهره وه، که ئاوی ژیان ی پین ئه لپین، که ئه ویش (ئاوی مرۆقه).

له زۆرکاتدا نه خوشه که مان وادیتته پیش چاو، که نه که ویتته ئه م باره وه، هیچ له وه تی ناگات که خه ریکه هیزی ره گه زبازبیه که ی خوی ون بکات ههر ئه ونده ئه زانی به خوی، که وای لی هاتووه: لهشی کزولا وازبووه، پرستی براوه، توندوتیژ و تووره بووه خواردن سازکردنه که یشی له ناو ئاشگ و ریخۆله کانییا خه ریکه تیک بچی، نووستنه که یشی پچرپچری لی هاتووه به کورتی تی نه گات له خوی که له ریگای هیز و توانا و تهندروستی لای داوه کزی و بی هیزیش له بهر ده میایه تی بو هه رکوتیه ک بچی و بمیتته وه به واتایه کی تر، له ته مه نی لاویتتی خۆیدا، خه ریکه بیته پیاویکی پیری په ک که و ته و داماو.

له م جوژه بارانه دا، نه خوشه که، بیر له وه نه کاتته وه و بو ئه وه تی نه کوشی که ریگایه ک بدوژیتته وه بو گیترا نه وه ی ئارام بو دللی و ئاسایش بو له شی جاری و اهیه ئه بیینین په نا ئه باته بهر ناشییه کان بو ئه مه ی ئارام به دللی بدن، جاری وایش ههیه له دهرگیای پزیشکه کان ئه دا، بو ئه مه ی چندی پین کرا داوودهرمانیان لی وهرگری و بیانخواته وه به لام له ههر دوو جار که دا، کلۆل و به سه زمانه ره نجه ره ئه بی، پیاو به زه یی پیا دیتته وه چونکه نه هاوری چاووراو که ره کانی، نه پزیشکه کان، هیچیان له توانایان دانییه له وه دهرده رزگاری بکه ن پزیشکی و اهیه، که نه خوشیبه که ئه دوژیتته وه، له سه ره تاوه تا دوا یی، ههر خه ریکه ی ئه وه ئه بیته که چاک کردنه وه که ی درپژه پین بدا ئه گهر هاتوو به کیکیان توانی

(۱) ماموستا گۆرینی وشه که ی راسته و راست له عه ره بیبه که وه هیناویه که (سیلان) دوه ده کاته (ئاو له بهر رۆیشتن) به لام ئه م نه خوشیه له کورده واریدا به (فه رهنگی) ناسراوه یا ههر سووزنهک). (ئاو هاتنه وه) که مانای تابه ته بو کاره سیکیسه که له لایه ن نیرینه وه که ده گاته پله ی دوا یی.

پییسی ئه گهر لاوه که به وه ی بزانیایه، که ئه و په یوه ندیبه نه نگانه چ نه نجامیکیان لیته په یدا ئه بی، یهک تاویش توخنی داوین پیسی نه ئه که وت چونکه کهس نیبه ریگای رۆشنی له بهر ده ما بی و ریگای تاریک بگری.

سروش، ته نیا راستی و له راستی به لاوه ههچی تر نالی بریاره کانیسی راستوره وان، پیچوپه نایان تیانیبه، رۆشن کردنه وه و لیکنده و یان ناوی جا ههر که سی خوار و خپچ بیته پیسه وه له گه ل ئه م بریارانه دا و فروفیل بدوژیتته وه بو خوی، بو ئه مه ی هه له یه ک له هه له کانی خوی، یان کرده وه نه نگیه ک له کرده وه نه نگه کانی خوی داپوشی، یان پاکانه بو خوی بکات، له و سزا په ند به خسه رزگاری نابی، که خوی گه وه بو داناوین هه رکه سی له دهرگیای داوین پیسی بدات، له ناکاو تووشی رۆژیکی وادی که تافی کورپینی له دهست بچی و ده موچاوی وشک هه ل بی به پین پلیکانه ی کرده وه ی نه نگیدا بیته خواره وه تا ئه گاته پله ی ههره نه نگ و ئا پرووچوون وای لی دی ئه بیته مرۆقیکی و تیک شکاو، که ههر به دووی خوشیدا ئه گه ری، که چی هه رچی ئیش و نازاره ئه وه ی ده ست ئه که وی.

خوی گه وه، سزاکه ت گه وره تر لی بکه تا کهس ماوه ی بو نه مییتته وه، ده ستوره کانت بشکینتی و ریگایشی نه بی، داوین پیسی بکات.

پتویسته هه موو کهس ئه وه بزانی، که جیهان بو ئه وه نه کراوه خراب بی، بو ئه وه کراوه که چاک بی. ته نیا سه رنج دانیک له و سه روله ش تیک چوانه ی که خه سه خانه کانی نه خوشیبه نه ییبه کان پتیمان پرۆته وه به سه بو ئه مه ی داوین پیسه کان له گومراهی و چاووراو لی کراوی بگیترتته وه له ویدا نه خوشیبه کان ژه ره کانی خویان فری داوه ته ناو له شی ئه و که سانه وه که خویان به خت کردوه له پینا و ئالۆش و خرۆشی تاوانبارانه وه له ویدا ئه و برینه قووچاوانه ئه بینیت که پزیشک (جو ن کراون) دهر باره یان ئه دووی و ئه لی:

(ئه گهر هه موو جیهانیان پین به خشیوم، نامه وی برینیک له و برینه ئیسک گرانه به له شمه وه بیت!). ئه و نه خوشخانه، به راستی، دادگاهانی ئاسمانن که یاساکانی مرۆقیایه تی، له باربانا نه بی جه زه به به و تاوانبارانه بگه یین، بام یاساکانی ئاسمان جه زه به گه وره په ند به خسه کانی خویان به و تاوانبارانه بگه یین جیهان که وای لی هات، یاسای سه ر زه وی، مافی کهس له کهس نه سییتته وه، بام ههر یاسای ئاسمان، تۆله ی که سان له که سان، بکاته وه!...

نه خوښتیک چاک بکاتهوه، چاک کردنهوه که ی ناتهواو درنه چن چونکه (ناوی مرؤف) هکه به تهواوه تی چورپر نابئی، شتیکی ههر لی نه مینیتنه وه.

هۆبه کانی (ناو هاتنه وه)، نه مانه ن: کزیی لوهه کان و ماسولکه کان و نه و ده ماری میتشکانه ی که فهرانزه وان به سهر که لویه لی سک و زادا^(۱).

نه مه ییش له وه وه په یدا نه بئ که ده ست په ری زور کردبئ، یاخود داوین پیسییه کی وا زوری کردبئ که نه ندای سک و زاکی تهواو کز و بئ هیزکردبئ و له که لکی خستبئ.

نیشانه ی نه م نه خوښییه ییش له وه دا درنه که وئ، که کورکه چاوی به کچ یاخود تافره تیکی جوان بکه وئ ئیتر کورکه ههر له خۆبه وه ناوی دیتنه وه، بئ نه مه ی بتوانی بیگریته وه.

نه مه ی که له گه ل گفوتوگۆکردن به رامبه ر تافره تی جواندا روو نه دات، له کاتی خویندنه وه ی نه و چیرۆک و نووسراوانه یشدا روو نه دات، که له کرده وه ی می بازی و داوین پیسی نه دوین.

له و کاته دا که نه خوښه که خه ریکی خویندنه وه ی نه و نووسراوانه نه بئ، بئ نه مه ی بیه وئ، یاخود ناگای لی بئ، ناوی دیتنه وه بیتجه له وانه گه لیک شتی تریش هه ن، که نه بنه هۆی ناوه اتنه وه ی نه ویستراو وه ک: پۆشیننی ده ریپی ته نک و تونگ و تۆل، سواربوونی نه سپ و ئاسنینه، میز راگرتن، نه ستوری پی خه ف له کاتی نووستندا، مه ی زور خواردنه وه، بینینی وینه رووته کان.

نه م شتانه هه موویان، له بارباندا هه یه، ناو به یینه وه، بئ نه مه ی نه خوښه که بتوانی به ریه ستی بکات.

گرفتیش له هۆبه ههره گرنگه کانه، که نه خوښه که تووشی ناوه اتنه وه نه کات چونکه گرفت ده ماره کانی میتشک له که لک نه خات، نه مه ییش نه بیتنه هۆی کزیی که لویه لی سک و زاگردن له گرفتا جوړی وا هه یه، ناوه که تیکه ل به چلم نه بئ، کاتیک که نه خوښه که سکی پاک نه بیتنه وه له بهر نه وه نه بئ هه موو که س خوئی له گرفت دووربخاته وه تا که لویه لی سک و زاگردنه که ی کزیی پی نه گات و تووشی خراپترین نه خوښی نه یه ت لیره دا نامۆگار بیه کی خوینده وارن نه که یین: له کاتی کیتر هه لساندا^(۲) میز نه که ن، نه وه ک ناوی پیوه فری بدیه ت.

(۱) که لویه لی سک و زا: (الجهاز التناسلي) کوته ندای زاوئ.

(۲) راستتر: هه ستانی ئاره زوودا...

شتیکی تریش هه یه، پیویسته په نجه ی بۆ بکیشین هه ندی له پزیشکه کان، داووده رمان نه دهن به نه خوښانی (ناوه اتنه وه) به و بیره ی که هیز و هه ره تیان تیا زیندوو نه کاته وه.

نیمه ییش به هه موو باوه ر و بییر و پرپاریتیکمانه وه نه لئین:

نه م جوړه ده رمانی به هیزکردنانه، به کاری هیچ نایه ن به پیچه وانه وه، زیان نه به خشن به نه خوښه که تا دی نه خوښییه که ی کاریگه رتر نه بئ، تادی کزولا وازتر نه بئ ماسولکه به ده رمان گه وره نابئ، به وه رزش گه وره و به هیز نه بئ.

ته نیا ریگایه ک که بۆ به هیزکردنه وه ی (ماسولکه) و (ده ماری میتشکی) کزوتیک چوو ده ست بدات جوولاندنی له شه، که ههر له سه ره تایی ژبانوه تا ئیمرۆ تاقانه ده رمانیک بووه بۆ هه موو نه خوښییه کان.

لیرده ا دووباره قسه که ی پیشوومان نه که یینه وه: که له پییش هه موو شتیکا نه خوښه که نه بئ، ژینیکی داوین پاکانه ی خاوین بژی، دووری له کرده وه و بییری خراپ، پرپی له بییری چاک و کرده وه ی چاک و په وشتی به رز.

بهشی دوانزه م

ئاو هاتنه وه له خهوا

ئهو بپروايه ي که هه يه له باهت ئاوهاتنه وه ي نهويستراوه^(١) وه له کاتي خهوا^(٢)، يان ههروهک نهته وه ي ئه مهريکا پيئي ئه لئى:

(زيانى شهو)، که نهخوشى گه وره گه وره لئى پهيدا ئه بئى و، نيشانه ي نزيك بوونه وه يه له شيتى و دهر دو نهخوشى گه وره ي تر، له بنج و بناواندا ئه چيسته وه سهر بازرگانه کاني دهرمانه گيراوه کان، ئه وانه ي که له سهر بلاوکرده وه ي ترس و له رز ئه ژين به ناو ناشى و نه زانه کاندا، بۆ ئه مه ي له ناشيتى چه واشه کراوه کاني خويان پارهيان دهست بکه وي، که ئه و ناشييانه يش زۆر به يان له کوره بچووه کانن.

له راستيدا ئه م باوه ربه دووره له راستيه وه چونکه ئه م جوژه زيانانه، جاري وا هه يه له که ساني وا ئه که ون، که يه جگار ته ندروست و به هيتزن ئه گهر ئه و جارانه ي که روو ئه دهن دوورين له يه کتر بيه وه، هه رگيز زيانيان نابئى، وهک زۆر که س باوه رى وايه به پينچه وانه وه (ئاو هاتنه وه له خهوا) شتيکي ئاساييه بۆ ئه و که سانه ي ته ندروستييان ته واوه و په وشتي ژيانيشيان، به جوړيکي تیکر ايي، له جيئى خوڤايه، به تاييه تي له چه رخيکي وهک ئه م چه رخي ئيمه دا، که ده ماره کاني ميشک له ورووژان و، خۆرشت و خوارده وه ي ده مار بزويني تيايه له وانه ي که هيتز و هه ره تي په گه زبازييان ته واوه، زۆر که سيان، له به شيکي ژيانياندا، ئاوي ژيانيان به م جوژه له ده ست ئه چي دواي ئه م زيانانه پيويست به خۆرشتي ته واو هه يه جا له م جاروبارانه دا، ئاوي فرى دان، نابئى مه ترسيي لئى بکرى چونکه، له بهر ئه وه ي که ناو به ناو ئه قه ومي و هه رجاره له گه ل جار که ي پيشوودا ماوه يه کي زۆر هه يه، هيج ئه نجاميکي خرابي لئى پهيدا نابئى، نه نهخوشى، نه کزيي.

هه ندي له پزيشکه کان، ئاوهاتنه وه ي خه و، به کاره ساتيکي ئاسايي ته واو دائه نين؛ پزيشک (ئه کتون) له وه دا ئه لئى: (ئه و نهخوشانه ي تووشى ئاوهاتنه وه ي ناو خه و دين مه ترسييه کي يه جگار له خويان ئه که ن به لام من توانيم ئه و ترسه يان له دل بکه مه دهر وه بۆم پۆشن کردنه وه که ئه م جوژه ئاوهاتنه وه يه، ئه گهر هه ر به ده رۆژ يان به چواره رۆژ

(١) ئاوهاتنه وه ي نهويستراو: (الغذف اللا إرادى).

(٢) بۆ ئه مه زاره وى (شهيتانى بوون) مان هه يه که به رامبه ر (الاحتلام) ي عه ربه.

جاريک بقه ومي، ده رگا يه که بۆ پاراستنى ته ندروستى ته نانه ت يارمه تيبه کي ئاساييه بۆ ئه و که سانه ي که وه رزشى ته واو ناکه ن و گوژه رانيکي ده ست بلاوانه يش ئه ژين.

له گه ل ئه وه يشا، بۆ ئه و که سه ي که بووه به هه رزه کار، هه روا باشه که له و (ئاوه) زۆره ي له له شيا کوپۆته وه، ئه وه نده ي که له ئه ندازه تيبه رى کردوه، به هوئى (ئاوهاتنه وه ي ناو خه و) وه رزگاري بيئى من له وه يش دلنيام که هه رکه سي، زۆر بيير له باه تي په گه زبازيى نه کاته وه، له جيائي ئه وه وه رزشيکي ته واوي بۆ بکاوه هه نديکيش خوئى له خواردن و خوارده وه بگيپۆته وه، هه رگيز (ئاوهاتنه وه ي ناو خه و) ي لئى ناقه ومي، يان زۆر که م لئى ئه قه ومي نهخوش نابي په نا به رتته به ر پزيشک، هه تا زيانه کان دووباره نه بنه وه و نيشانه کاني له ش خاوه بوونه وه و ئه نجامه خراپه کاني تر ده ر نه که ون).

وا سه رنج دراوه که زۆر ئاوهاتنه وه ي ناوه و، به جوړيکي گشتي ئه بيته هوئى کزيووني هيتزه کاني ژيان، پيويستيشه که خه مي ئه وه بخوري که م روويداته وه ئه و پيگايانه يش که بۆ گه يشتن به م مه به سه به کار ئه هينرين له مه ولا لئيان ئه دوپين.

ئاوهاتنه وه ي ناوه و، که زۆر روويدات؛ له ئه نجامي ده ست په ره وه يه ئنجا که نهخوشه که، له ئه نجامه خراپه کاني ده ست په ر تي گه يشت، که چ کاريک ئه کات له له ش و له هوئى، ئه و نيازه به هيتزه يشي بۆ گه رايه وه که بتوانئى وازي لئى به يئى، ئه و ئاوه ي که به کاري ئه هينا له ده ست په ره که دا تاديت کو ئه بيته وه، له کاتي خه ويشدا ئاره زووي په گه زبازيى کار ئه کاته سهر ميشک و خه وي ئاره زوو هه ل سينه ري پي ئه بينى، که به (ئاوهاتنه وه) دواي دي دواي (ئاوهاتنه وه) که ماندويتي و گيژبي و کزييه کي گشتي به سه ر له شدا دي زوو زوميز ئه کات ئه وه يش باشه بيزانين که ده سه لاتي هوئى له سه ر له ش، باوه رکردن به وه يش که ئه م زيانانه کاريکي گران ئه که نه سه ر له ش و هوئى، کاريکي گه وره ئه که نه سه ر هه ستي مرۆف به واتايه کي تر ئه گهر هوئى خراپ به کار به يئيت و وا باوه ر بکه يت که (ئاوهاتنه وه ي ناو خه و) زبانت پي ئه گه پيئى، بيئى گومان يه کيک له و زيانانه ي به بييرتا هاتوون، به ئاشکرا ده ر ئه که ون.

پزيشک (سيلشانوس ستول)، که له زانستي خواناسيدا پزيشکايه تي ئه کات، له م باره وه ئه لئى:

(ئه گهر هه موو لاهه کان بخه ينه سه ر ئه و باوه ردى، که ئاوهاتنه وه يه ک، ياخود ئاوهاتنه وه کان پيکه وه، نيشانه ي راسته قينه ن بۆ ئه وه ي که ئه وان تووشى گيژوو پيژبي دين، ئه م کاره، هه له و هيجو پوچ ده ر ئه چي.

له پاش چند سالیك ناسیایوی و ناشنایه تی گرتن له گه ل پیاواندا، له هه موو پله یه کی ته مه نیاندا، له پاش ده مه قالی یش له سه ر ئه م بابه ته، له گه ل زۆكه سدا، راست و په وان ئه لیم كه تا ئیستا هیچ كه سه یكم نه دیوه، سالانی هه نده كاریی رابواردی و گه یشته بته سه ره تای پیاوه تی، بچ ئه مه ی جاریه جاریك ئه م جوړه ئاو هاتنه وه یه ی هاتیته وه، هه روه ها فره ئاوی ره گه زبازی نه رشتی له كاتی نوستنیا به هو ی ئه و خه و بینینه وه كه هه سته جوړه جوړه كانی دلداریی پینکیان ئه هینی.

له م بابه ته وه، هه موو بیرویاوه ره پزیشکییه كانم خویندۆ ته وه كه هه موو نووسه ره باوه ر پچ كراوه كان له سه ر ئه وه رچك كه وتوون، كه ئه م (ئاو) له ده ست چونه، كه هه مووده م ناو به ناو رووئهدات، هه ر ئه وه نییه كه شتیکی گشتی بی، هه روه ها شتیکی ئاساییشه به ته واوی).

به لām له دوای ئه وه ئه لئ: باوه رم وایه، له گه ل ئه وه یشا كه له سه ره وه پيشاندا، ئه گه ر هه موومان ژینیکی سروشتی ته واو بژین، بیره وه ریشمان پاك و خاوین بی، دووری له كارتیكردی بابه ته ده سته كرده ده مار بزوتنه كان، هه ر چه ندیك درپژه بكیشی، ئه م ئاو هاتنه وانه رووناده ن.

جا ئه گه ر هه سته كرد كه ئه م زیانانه له ئه ندازه ی خو یان تیپه ر ئه كهن، په پره ویی ئه م ده ستوورانیه خواره وه بكه به ته نشته وه بیه وه ئاراسته كرده گشتیه كانیشمان بهینه ره وه بیر خۆت و جیبه جیبیان بكه، كه له بابه ت گیرانه وه ی هیزی له ناو چوه وه له م نووسراوه دا پيشانیان ئه ده بین جا ئه گه ر به گویت كر دین، ئه وا دلنیا به كه به ته واوی چاك ئه بیته وه به لām ئه وه ت له بیر نه چیت كه ماوه یه کی درپزی پچ ئه وئ، تا ئه مه جیبه جچ ئه بی.

ئه وه یش بو ئیمه زۆرگرانه كه ماوه یه ك دابنیین بو روودانی ئاو فری دان، تا به زبانی بژمیرین.

چونكه هیزی ره گه زبازی له ناو كه ساندا یه جگار جو ی جویبه ئه وه ی كه به زوری نازانین بو كه سیك، په نگه بو كه سیکی تر به مام ناوونجی دابنری چاكترین ریگه ئه وه یه كه ته واو تی بگه یین، نیشانه ی ئه و كزی و بچ هیزیبانه ی له ئاو فریدانه وه، ده رته كه ون راسته قینه و سروشتی بن، درۆ نه بن، ئنجا كه له وه تی گه یشته ی، ئه و ساكه ئه توانیت په ی به وه به ییت كه زیانه كه زیانیکی زۆره و له ئه ندازه یش تیپه ری كرده وه.

ئه مانه یش ئه و ئامۆزگاریبانه ن كه باوه ریان پچ ئه كری:

۱- به سه ر گازی پشتا هه رگیز مه نوو ئه گه ر وا راهاتبویت كه به و جوړه بنوویت، پشتینیك به سه ته، شتیکی بچووكی پتوه بدروو كه هه ر كاتی به سه ر گازی پشتتا خه وت لی كه وت، ئه و گریبه توژیك نازارت بدا و خه به رت بكاته وه، تا باری راكشانه كه ی خۆت بگۆریت.

۲- كه ش هه ر چۆنیک بی، كاروبارت هه ر چۆنیک بی، ئه وه ت له بیر نه چچ كه خۆت رابهینی به به كارهیانی ئاوی سارده وه، له به یانیان و ئیواراندا.

كه له خه ویش خه به ر بویته وه، وه رزشت كرد، ئاویکی ته واو به هو ی ئاو پرژینه وه، بكه به سه ر پشتتا، ئه م كاره كه لکیکی تایبه تی ئه بی.

۳- به پیی، پیره ویه کی رچوویك برۆ به رتوه، له وه رزشت كردندا، پتویسته له سه ره تای وه رزشتا زۆر به نه رمونیانی بچوولتیته وه له ئه ندازه به دهر یاریی نه كه ییت ئامۆزگاریت ئه كه یین كه له سه ر ئه و شتیه وه وه رزشت بكه ییت، كه له به شی سی و سیته مه دا پيشان دراوه.

۴- ئه گه ر مه شقه كه زۆری و گران بی، بو ماندویتییه كه ت خراپه به جوړیکی تایبه تی ئامۆزگاریت ئه كه یین هه ناسه ی قوول بده و گه رانی درپژ بكه.

ئه وه ی یارمه تی چاكبوونه وه ئه دات، خووی گه رانی رۆژانه یه به مه رجی تا ئه وه نده بی كه هه ست به ماندویتی بكری.

۵- خواردنی زۆر مه خۆ زۆر كه م خواردن سه د ئه وه نده ی زۆر زۆر خواردن چاكتره.

۶- ئه و خواردنانه بخۆ كه به كه لکی ته ندروستی دین پاروه كه یش هیواش به باشی بچوو.

۷- له ریخۆله كانت بگه ری بام فرمانی خو یان به باشی و رچوویکی به جچ بهین ئه وه یش به وه پینك دی كه خواردنی سووك بخۆیت وه ك میوه ئه گه ر میوه كه لکی نه بوو، ئه و به شه بخۆینه ره وه كه په یوه ندیی به گرفته وه هه به، په پره ویی ئه و پيشنیا زانه بكه كه تیا پيشان دراوه.

۸- خه فته مه ده به خۆت.

۹- میشکی خۆت پر مه كه له بیری نه نگ و ناپه سه ند.

چونكه هه رچه ند ماوه ت به هوشتدا بیر له و جوړه بابه ته ره گه زبازیبانه وه بكاته وه، ئاوه كه ت كوئیه بیته وه.

بهشی سیانزدهم

زۆر نووستن له گهڵ ژنا

لهو کارهساته ناخۆشانهی که لهم چهرخهی ئیمه دا روو ئهدهن گهروگرفته زۆرهکانی ژن و مێردین رۆژنامهکان پرن له دهنگی کارهساته ناخۆشهکانی ژن و مێردی دادگاههکان پرن له کهینهوهینهی بهرللاکردن^(۱) و جوئی بوونهوه. ژن و مێردی تهواو سههرکهوتوو، کهم ههڵ ئهکهوئ کهچی ژن و مێردی ناتهواو، بووه بهباو جا له بهر ئهمه له رووی پێش بینییهوه، ماله به بهردی گۆشه^(۲) کۆمه لایهتی دانه نرئ، کهواته ئهم کاره یه جگار گرنکه ههمویشیمان بهوهوه بهندین چونکه ههرچهنده ههمومان خاوهن ژن نین، بهلام زۆرکهم ههن که چاوهروانی ئهم گهروگرفته نهکن. تووشیان بیت، سا زووبی یان درهنگ.

ههتا بلتیییت، پێش بینی رهنگاورهنگ و جوور جوورمان بو دانراوه له بابته هۆی ئهم سههرگردانییهوه، له لایه ن راستی په رستهکان و زاناکانی کۆمه لایه تی و پیاوانی ئایین و پیاوانی دادگاوه، که له ههموولایه کی جیهاندا ههن.

ئهم پێش بینیانه ههزاران نووسراوانیان پرکردۆتهوه... له گهڵ ئهمه پش، نووسهر، سههری سوپماوه لهوهی که بزانی تا چ ئه ندازه بهک، ئهو بابته تانهی نووسراون، بیروباوهری راسته قینهی نووسهره کانبان پێشان ئهدهن چونکه ههرچه نده ئه کات دلئی پروایی نادات باوه ریه وه بکات، که ئهو ههموو نووسه رانه نه پانتوانیوه هۆی ههره گهوره و بنچینه یی ئهم کاره ساته پر ئازاره بزانه ههروه ها دلئیشی پروایی نادات باوه ریه وه بکات، که ئاره زووی ئهو نووسه رانه وابوو خۆپنده واره کانی خۆیان چه واشه بکه ن به لام ئه وهی به ته واده تی بو ی ده رکه وتوو، ئه وه یه که به ره للاکردن و به شی ههره گه وه ی ژن و مێردی پر له ناخۆشی، له باری له ش و هۆشی دوور له سروشته وه په یدا ئه بی، که ئه ویش له رووی کاری ره گه زبازی بی ئه ندازه وه..... په یدا ئه بی ئهم کاره ش، تا ئه ندازه یه کی گه و ره، ئه نجامی ناشی تی و نه زانی ئابروو به ره، به و یاسایانه ی که پێویسته ههموو هه رزه کاریک بیانزانئ، به تاییه تی ئهو که سانه ی که کاتی ژن هینانیا ن هاتوو، یاخود تاز ه ژنیا ن ماره کردوو ه.

(۱) به ره للاکردن: ته للاقدان.

(۲) به ردی گۆشه: ده قاده قی (الحجر الزاویه) که یه، ده توانا بووترا یه: خیزان به به ردی بناغه ی کۆمه ل داده نرئ).

ئیتیر ئهو ساکه ماندویتییه که ت زۆرتری لی دیت، چاک بوونه وه یشت ته گه ره ی تی ئه که وئ. هۆشت به پاکیییه وه رابگره ئه ویش واپیک دی که ناراسته ی بکه یت بو کاروباری پاک و خاوین ههموده م به کاروباری به که لک و خۆش و چالاکانه وه خه ریکی بکه.

له راستیدا ئه گه ر بیرو مرۆف نووچ بگریت له سه ر بابه ته ره گه زبازییه کان، ئاو هاتنه وه، زووتر له ئه ندازه ی خۆی، روو ئه دات.

ئهو ساکه یش که لویه لی ره گه زبازی و ده ماره کانی میشک تیک ئه چن له بیرو وه ری ننگ و ناپه سه نده وه زبانیکی واپرو ئه دات، که له زبانی ئاو هاتنه وه ی ناوخواه گه لیک گه و ره تر بی چونکه کاریکی واپه کاته سه ر ئهو ئه ندامانه ی که پرن له م ئاوی زینده گانییه، که زوو به زوو ئاوه که یان لی بیته خواره وه و پرۆئ ئیتیر جاریکی تریش به له ش نامرۆتیه وه تا له ههموو ئه ندامانی له شدا به کار به یتیریتیه وه.

له مه وه ده رئه که وئ که پاک و خاوینی هۆش بایه ختیکی بنچینه یی زیندووانه ی هه یه بو پاراستنی له ش و گیان.

ناتوانین ئهم به شه بیرونییه وه، تا ئه وه نه چه سپینییه دلئی خۆپنده وارانوه، که چاک کردنه وه ی ئاو هاتنه وه ی ناوخواه، به نده به راستکردنه وه یه کی ته وای هۆش.

له راستیدا پتویسته، بیروکانت له بابته ی ئالۆش و خرووش دووربخه یته وه بیت نه یه ت بیر له و شتانه بکه یته وه تا ئه توانیت خۆت به پاریزه له ههموو بیرویکی ره گه زبازی. نه که یت ئهو نووسراوانه بخۆتیتیه وه، که ئالۆش و خرووش پئ په یدا ئه که ن بو داوین پیسی، ههر کاتی هه ستت پئ کرد، که وتوو یته خرووش بو بابه تیکی میبازی بیرو خۆت وه ر بگپه ره و بیخه ره سه ر بابه تیکی خاوین و به فه ر.

ئه وه یشت له بیر نه چیت، که ههرچه نده ئاو هاتنه وه ی خۆرای، به شتیکی ئاسایی و باو دانه نرئ بو ئهو که سانه ی که ژیانیکی شارستانی ئاسایی ئه ژین به وه یشه وه که ههموو پرۆتیک سی ژمه، خواردنی گران ئه خۆن، به هارات و ترشیاتی له گه لدا ئه خۆن که مرۆف ئه خه نه سه ر خواردنی له ئه ندازه به ده ر به لام به شتیکی ناساز دانه نرئ بو ئهو که سه ی که به ته واده تی ته ندروستی خۆی ئه پاریزی و به ریکوپیکی وه رزش ئه کات و له خواردنیشدا ههر ئه وه نده خورشتی ته ندروستانه ئه خوات که به شی بکات ههرچی ئاره زووی ئه بزوینی بو خواردن خۆی لی دوور ئه خاته وه.

وام بۆ دهرئه كهوئى كه زۆربهى پياوانى ژندار و ژنى ميگرد دار، به لايانه وه ايه كه هيزه كانى ره گه زبازيبان سنوربان بۆ نيبه ههفته به ههفته و، مانگ به مانگ و، سال به سال هه خهريكى لنگ بازى خويانن، هيچ نه اندازه كه نازانن.

ئه نجامى ئه وانه پيش هه مووده م خراب ئه بى چونكه له شى مرؤف له و زنجيره ئه كات، كه هيزه كهى له گه ل هيزى كزترين پارچه يا يه كسان ئه وه ستپته وه ئنجا كه ئه م لنگ بازيبه بى نه اندازه به، درتزه ئه كيشى، پارچهى هيزى ره گه زبازيبه كهى له ش تيك ئه شكينى، پاش ئه وه موو هيزه كانى ترى له شيش كزو سست ئه بن. چونكه ماسولكه كان نه رم و نيانى و، به رگه گرتن و، كوكيبان نامينى^(۱).

ئه ندامه گرنگه كانى تروش وهك (ئاشگ) و [دل] و [سيه كان] به كزيبه كى ته و او وه دهست ئه كه ن به فرمان. جا ئه گه ره له ناو له شدا كه موكوورپيه كه هه بى، يا خود ئاماده ييه كه هه بى بۆ يه كيتك له نه خو شيبه كان، له شه كه له بهر ئه وه كزيبه كى كه به سه ر يا ها تو وه، به هه لى ئه زانى و ئه م كه موكوورپيه دهر ئه خات، يان سه ره تاى ئه وه نه خو شيبه پيشان ئه دات.

چونكه هه زارانى وا هه ن مردوون يا خود ئه مرن، به هوئى زۆر چه وسانه وه و نه خو شيبه گرنگه كانى تره وه.

كه له سايه كى كه م هيزى و كه م به رگه گرتنى نه خو شه كه وه، تيبان سه ندو وه و ته شه نه يان كردو وه، كه ئه ميش له ئه نجامى لنگ بازى بى نه اندازه وه په يدا بو وه كه به ناوى ژن و ميتردييه وه قه و ما وه.

به للام پزيشك [أ. ف. رينهؤلد] ئه و په رى قسه كى گوته، ئه لى: (به لاي سروشته وه، لنگ بازى، هه ربه ك مه به سى هه يه. ئه و پيش سك و زا كردنه. له بهر ئه وه، كارى لنگ بازى، كه له با به ته شاره وه گه وه كانى ژبان ئه ژميترى و ئه بى وهك پازيتكى ئايينى ريزى لى بگيرى، نابى بۆ هيچ مه به ستيتك بكرى، بۆ پاراستنى ره گه زى مرؤفقيه تى نه بى.

جا هه ر كاريتكى لنگ بازى، بۆ ئه م ئامانجه پيك نه بى، به كاريتكى خراب دائه نرى و له مه ردايه تى كه م ئه كاته وه.

چونكه هه موو ئالوشاوييه كى ره گه زباز ئه و ياسايانه به دناو ئه كات كه سروشت دايناون. يه ك جار لنگ بازى به سه بۆ ئه مه كى سك و زاي لى په يدا بى. كه واته پتويسته دايكه سك پر كرا وه كه، له كاتى سك پرييه كهى دا، هه روه ها له كاتى شير خواردنى مناله كه يدا تا

(۱) كوكى: هه ماهه نكى، (انسجام)

له شير ئه برپيته وه، هيچ كاريتكى لنگ بازى نه كات. ئه گه ر راستيت ئه وى، ته نانه ت ئه م ياسايه له ناو گيانله به ره درنده كانيش دارا گيرا وه^(۱). له راستيدا، هه رچى بيرو با وه ريتكى ئايينى هه يه له با به ت ژن و ميترديى و فرمانى ژنه وه به رامبه ر ميترده كهى، له سه ر بنچينه يه كى پيش بينيانه كى هه لئه دامه زرا وه. جا زۆربه كى ئه و كارساتانه كى كه ئه قه و ميتر له نا وه ند ژن و ميتردى ناكوكدا، له هه موولا يه كى جيهاندا له رووى ئه و هه لئه يه وه يه. چونكه ئاهه نكى ژن هيتان وا دامه زرا وه، كه هه رچى ميترد ئاره زووى بكات، ژنه كه كى بيداتى. به واتايه كى تر، ئه بى ژنه كه كى ريگاي بدات، به دللى خوئى ئاره زووى خوئى پى دابركيتپته وه، هيچ كاتيك، له بهر هيچ شتتيك ته گه ره له و ئاره زووه كى ئه و نه دات. ژن ره نكى وا بۆ رپژرا وه، كه هه رچى ميترده كه كى ئاره زووى بكات. بى دللى نه كات. كه چى له راستيدا، ئه بى له كاتى ريك و پيك خستنى كاروبارى ره گه زبازيبدا، ئاره زوواتى ژن به رتته به رچا وه هه ركاتى به ته و او وه تى له م دوژمنايه تيبه تى گه يشتين به رامبه ر ئاره فه تى ميتردار، كه له وه وه په يدا بو وه، ئاره ت مل كه چيبه كى ته و او بنويتى بۆ ميترده كه كى له ژيانى ژن و ميتردييدا، ئه وساكه هوئيه كى هه ره گه وه ره مان بۆ دهرئه كه وئى بۆ په يدا بوونى نه خو شيبه كانى ره گه زبازى و نه بوونى كامه رانى ژن و ميترديى به جو ريتكى گشتى.

له كاتيكه كه به پتويستى ئه زانين، گله بى له پياو بكرى له سه ر ئه و كارساته ناخوشانه كى كه له پاش زۆر ژن هيتانه وه روو ئه دهن، ژنيش بى گونا ه نابيين له م كه ينه و

(۱) ليتردا ناچارين وهك راستكردنه وه يه كى ئه م بۆ چوونه نراسته ئيمه ش بلتين كه: به داخه وه ئه م شاره زا به شتوبه كى ميكانيكى دهر و انيته په يه نديه سيكسيه كانى ژن و ميتر و ئه و دووانه به دوو جه مسه رى سه ره كى ئاله تى دروستكردنى منال دادنه و ئيدى له م ئه ركه به ولا وه هيچ نرخ و به هايه ك بۆ هه ست و سوژ و خوئى ژيانى پتكه وه كى هاوسه رى دانانى و ئاورى به لادا ناداته وه. چونكه به لاي ئه وه وه مه به ست ته نيا (سك وزا) يه، ده واجن ئاسا زۆرى به ره هه م. به للام ئه وساش و ئيستاش، جگه له م لايه نه سروشتيبه، به پتو گشت را بو چوونه ئاسمانى و زه مينيه كان، ژنه يتان و شو كردن ده بى ئاويتيه به بى له (الموده والرحمه) و چيتر و له زه ت و خوئى؛ كه ئه مانه به شتكي هه ره گرنگ و روناك و گه شى ژيانى پتكه وه كى نيروميتيه له ناو په رزىنى شه رعيه تدا. به و بۆ چوونه كى ئه وى، مرؤفقيه تى چ ئيحتياجيتكى به ماره كردن يا ژنه يتان و خيترانه؟ ماده م مه به ست هه ر منالبوونه، ئه وه له كوئى ئه و دووانه پيك گه يشتن و ژنه سكى نه بو، با خه ريكين!! ئه مه جگه له و كيشه و كاره ناره و ايانه كى تر كه له ئه نجامى ئه م خواسته كى (أ. ف. رينهؤلد) ده كه ونه وه كه به پتجه وانه كى مه به ستى نو سه رى ئه م كتپبه وه يه له دانانى ئه م به ره يدا.

بەينەيدا چونكە مافی خۆبەتی و فرمانی سەرشانی خۆبەتی كە كاروباری ڤهگەزباری بخاتە شۆبەهەکی ڤێكۆپێكەوه.

جا لەبەر ئەوه، پێویستە ژنەكە، ئارەزوویەکی ئافەرەتانهی دیاردیی كراوی بەهێزی هەبێ، تا ڤی و شوینی كارهەکی خۆی بۆ ڤوون ببیتەوه و، بزانی چی ئەكات.

جا ئەگەر ژنەكە ئارەزوویەکی وای نەبێ، هیچ مافیکی نییه كە شوو بكات. بەلام ژنەكە خاوەنی ئەو ئارەزووه بیت و، مێردهكە نەیهوئ بەو پێیه ڤروات بەڤتوه كە ژنەكە دایناوه بۆ هەردووکیان، پێویستە دەموودهست، هەردووکیان لە یهكتر جیا ببهوه چونكە لە باریکی وادا، خۆش گۆزەرانیمان بۆ ناچیتە سەر.

جا ئەگەر لە یهكتر جوئ نەبوونهوه ئەو ژن هێنانە وەك ماشینیکی لێ دێ، كەڤێكۆپێكخەری تیا نەبێ، یاخود وەك كەشتییەکی لێ دی كە چەرخێ گێرانی تیا نەمابێ.

جا لە باریکی وادا، لنگ بازی لە ئەندازەدا، كەم ئەمیییتەوه.

ئەو ئەندازە نەگرتنەیش ئەبیتە هۆی ڤرست ڤرانی هەردووکیان، تا لە ڤهلوپۆئەكهون. بە تەنشت ئەم لنگ بازییه بێ ئەندازەیهیشهوه، هەموو دەرد و نەخۆشییهكانی ئافەردت ڤهیدا ئەبن.

ڤیاوهكەیش هەست ئەكات بە ماندویتی و تێك شكان و كزی ئەو هێزانەیشی كە پێویستی ڤییان هەیه بۆ ئەمەیی بتوانی كارو فرمانی ڤۆژانەیی خۆی ببات بەڤتوه، یاخود یارمەتی ڤهده لە گەیشتن بەئامانجی خۆیدا، هەموویان لەو لنگ بازییه بێ ئەندازەیهدا لەناو ئەچن چونكە ئەو ئەندازە نەگرتنە لە لنگ بازی دا، دوابی نایەت تا هەموو هێزە زیندووەكانی لەناو ئەچن، یاخود تووشی تەگەرەیهکی وادیت كە لە ئارەزوو دامرکاندن و تێر خواردن لە لنگ بازییهوه ڤهیدا ئەبێ.

چەند هەزار ئافەرەتی ڤچووکی واهەن، كە لە تەندروستییهکی تەواوان كەچی لەپاش ماوهیەکی كەم لەژیانی ژن و مێردییدا، تەندروستییه لەش و هۆشی خۆیان لەناو ئەبەن جا لە هەموو باریكدا هەر یهك هۆ هەیه: ئارەزوویەکی ڤهگەزباری ناتەواو، هەستیکی بە هەلەدا چوو ساھیی یهكێکیان وای، یان هیی هەردووکیان، جیاوازی نییه. چونكە ژن و مێردییهكە بریتییه لە مل كەچی یهكێکیان بۆ ئەوی تریان. ئەم بارەیش، بەجوئ بوونهوه نەبێ لە یهكتر دوابی نایەت، كە ئەمیش ئەبیتە هۆی ئەوهی كامەرانی و تەندروستی و

دوارۆژی هەزاران ژن و مێرد تێك بچێ. جا لێرهیشا، بایهخی هەرە گرنگی تەندروستییه ناوازه دەرئەكەوی. چونكە ئەو ژنەیی خاوەنی هێز و جوانی و تەندروستی بیت، كە بهوه ئافەرەتییهكەیی^(١) تەواو ئەبێ، هەرگیز سەر دانانەوینێ بۆ شتیك كە پێچەوانەیی ئارەزووی خۆی بیت بام كەسانی تریش هەبن كاری تی بکەن، بام ئەوهیش بکەن بە فرمان بەسەر بهوه، لە ئارەزووی خۆی نایەتە خوارەوه.

جا ئافەرەتیك وای، لەنگەرێکی تەواوی گرتوو لە ژیانیا. لەبەر ئارەزووه نابهجییەكانی مێردهكەیشی ئەم لەنگەرەیی خۆی تێك نادات. چونكە ئەو جوړه ئارەزووانه لە دلداریی و خۆشهویستییهوه ڤهیدا نابن، لە ئالۆش و خروشی ڤرندانهوه ڤهیدا ئەبن. مامۆستا [فولیر] لەم بابەتەوه ئەلێ: «ژن ڤرپار دەری دوابیه لە دووبارەكردنەوهی كاری لنگ بازییدا. ئەگەر مێردهكەیی لە دوی ئارەزووی ئەوهوه ڤروات بەزۆری لەگەڵیا ئەسازێ و كۆك ئەبێ بەلام كە گوئی نەدایه ئارەزووی ژنەكەیی، هەموو دەم لەگەڵیا تێك ئەچێ. لەگەڵ ئەمەشا، تا ئافەرەتەكە تەندروستیکی تەواو نەبێ، ناتوانی ڤرپاریکی دروست بدات. ئەو مێردهی بە ڤووخۆشییهكەوه خۆشهویستی خۆی بۆ ژنیکی ناسك ڤیشان بدات، بێ گومان ماندوو نابێ بەوهوه كە بەكامەرانییهوه لەگەڵیا بژی چونكە خۆشهویستییهکی و خۆشی ئەوئ، كە دلێ نایەت تووشی ئازار و زیانی بكات. یاسادانەر و ڤیاوانی ئایین، گەلێك جار تی كۆشاون بۆ ئەوهی جووت بوونەكانی ژن و مێرد دیاردیی بکەن، بەجوړتیکی وا كە هەموو كەس بە وردییهوه ڤهڤهوی بكات. بەلام ئەوه ئاشكرايه كە ئەم جوړه تێكۆشینانە بەكارنایەن. بەجوړتیکی تێكراپی، دەستووری ڤاستهقینه ئەوهیه كە مێردهكە لەپاش جووت بوونەكەیی لەگەڵ ژنەكەیا، هەست بكات بە لەش خۆشی و دلخۆشییهك. خەویکی ئاسوودەیشی لێ بکەوئ. مێشكیشی بە ڤوونی بمیییتەوه.

بەلام كە بەپێچەوانەیی ئەوهوهی لێ هات: هەست بهوه بكات كە ڤهلوپۆیهكانی خاوبوونەتەوه، ئارەزووی خواردنی كەم بۆتەوه و زوو با ئەداتەوه، سەری دیشی، مێشکی ڤرناكات، هێزی ڤی نەماوه، بێ گومان لە ئەندازەیی خۆی زۆرتر جووت بووه لەگەڵ ژنەكەیا پێویستە لەوهپاش جاروباریك نەبێ لەگەڵیا جووت نەبێ.

ئەو كەسانەیی ئەم دەستوورانە تەواو ڤهڤهویی ئەكەن، ئیتر پێویستیان بەهیی ترنییه. ئیتر خۆشیان تووشی تەنگ و چەلەمەیی زۆر جووت بوون ناکەن.

(١) ئافەرەتییهكەیی: یان (مییینه تیەكەیی - الأئوثة).

بۆ ئىمە گران نىيەتتە تى بگەين زۆر جووت بوونى ژن و مېرد، بۆچى وا ھىزەكانى لەش و دەمارەكانى مېشك كز ئەكات؟ بۆچ ئەوى ئەپپەرسىتى^(۱) ئەيكات بە كەسىكى دلتەنگى سەرگەردانى، بى ھىوا و ناوات؟ بۆچ واى لى ئەكات كە لە ژيانى بازگانيدا سەرئەكەوى، لە ژيانى كۆمەلەتە دا رەش بىن بى، لە ژيانى خىزانىيدا بەئەرك و تازار بى؟

ئەو بۆيەكا واى بەسەردى: نرخداترەين گەنجىنە لەشى خۆى بەفېرۆ ئەدا- ئاوى پىاوتە، كە سەرچاوەى ژىنەتە و تىكى ژيانى خۆتە، بە نارەوا لەناوى ئەبا. جا ئەم «ئاو» بەفېرۆ دانە، كە كارىكى ھەرزەكارانەى ناشىيانە، ئەو واتايە ئەگىرئەتەو كە ژىنى خۆى بەفېرۆ ئەدا.

ھەندى لە زاناکانى زانستى فرمانى ئەندامەكان (فېزىئۆلوجىيا) واين دانا، كە ھەر تىكىك لە ئاوى سىك وزا، بەرامبەر شەست تىك خۆين ئەوئەستىتەو. ھەرچەندە بۆ ئىمە گرانە كە بەووردى نرخی (ئاوى ژيان) و (خۆين) بەراورد بەكەين كە چ كەلكىيان ھەيە بۆ ئەندامەكانى لەش. بەلام كەسى نىيەتتە ئەو بەرپەرج بەتەو كە (ئاو)ى مەرۆف پەرە لە كەرسەتەكانى ژيان. گەوھەرى پىاوتە لەو (ئاو)ە داپە.

ئەگىنا ئەو (ئاو) نەئىسكەو نەگۆشت.

بەلام رەنگە، (ئەم رەنگەيەيش زۆر لە جىيى خۆپايەتە)، كە خۆيندەوار لىمان بېرسىت: زۆر جووت بوونى ژن و مېردى بۆ رۆش بەكەينەو مەرۆفەك چەندجار ئەتوانى ئەگەل ژنەكەيدا جووت بى، كە لە ئەندازەيش نەچىتە دەرەو؟ سنوورى رەق و تەق ناتوانىن بۆ خاوەن ژنەكان دابىين چونكە بۆ ھەر كەسە ناتوانىن بەتەنبا دەستوورىك دابىين. ھەموو پىاوتەك پىويستە، خۆى، ھىز و دەسەلاتى خۆى تاقي بەكاتەو و بزائىت چەندى لە باردا ھەيە. چونكە ئەو بۆ بەزۆر ئەزانرى بۆ كەسىك رەنگە بۆ كەسىكى تر بەباش دابىين.

لەگەل ئەمەشا، تەنانەت ئەگەر، ژن و مېردەكە تەندروسىتىش بن، ھىزى رەگەزىازىشان باش بى، ھەردوولا بەدل بەكتىرىشان خۆش بو، پىويست بەلنگ بازى بى ئەندازە ناكات. چونكە ياساكانى سىروشت نابى بشكىنرىن، ئەگەر تۆشكاندن، بەتاوانبار دائەنرىت.

(۱) ديارە (ئەوئەى ئەپپەرسىتى) مەبەست لىي (ئارەزوو ھەوا) يەكە كاپرا دواى دەكەوى و دەبىتە كوتلەبەك بۆى.

سوروستىش چاوپۆشى لە ھىچ گوناھىك ناكات، سەگى راوچۆن شوپىن پىي ناسكىكى ھەلا تەو ھەل ئەگرى، ئاوايش سىروشت دووى گوناھبار ئەكەوى تاجەزەبەى پى بگەبىتى.

لەم بابەتەو پزىشك (رىبولدر) ئەلى: (زۆر لە ژن دارەكان، ھەموو رۆژتىك دەست ئەكەنە مىلى ژنەكانىان جارى وايش ھەيە، ھەر رۆژە چەندجارىك لەگەلئاندا ئەنوں.

ئەم بارە زۆر سال درىژە ئەسنى. بەلام نەك ھەر زۆر پەراندىكى وا بەم جۆرە ھەروھەا ئەو شىتە ئالوشاويە دوور لە سىروشتەيشى كە ئەو لنگ بازىيە پىتو ئەكات ھەرچى بارىكى فى گرتن و لە پەلوپۆ كەوتىنىك ھەيە كە ھەرگىز چارەيان ناكرى، لەوھەو رۆو ئەدەن.

چاكتىرەين راوئىژ كەر بۆتۆ، ھەست پى كەردنى تايبەتە خۆتە، كە لە ئەندازە بەدەر لنگ بازى ئەكەيت، يان نا.

ئەگەر لە كاتى ژيانى ژن و مېردىيدا، ھەستت بەخۆت كەرد ھىز و توانات كەم بوونەتەو و تايەت بەرەو كزى ئەچن، (ھەست كەردن بەماندوتى) ايش بۆتە شتىكى ھەموەمى.

كەچى ھەر لەوكاتەدا وەرزشىكى رىكوپىك ئەكەيت و، خواردەكانت تەندروسىتانە و بەكەلكن و، خۆشتەكانت لە ئەندازەدان و، تائەندازەيەكى تەواو ايش باى پاك ھەل ئەمژىت، ئەتوانىت دەموەست پەى بىبەيت كە لنگ بازى بى ئەندازە، بەتەواو بى، ياخود تا ئەندازەيەكى گەورە پەيوەندى بەوكزى و بى ھىزىيەتەو ھەيە. ديارە چارەكەردنى ئەم بارەيش بەو پىك دى، كە ئەندازەگىرى بەكەيت لە لنگ بازىيدا، باشتىش ئەوئەيە كە ھەر بەجارتىك واز لەو لنگ بازىيە بەئىت. بىجگە لەو، پىويستە ھەر ھۆيەكى سىروشتىش بۆ بلوى ھىزەكانى لەشتى پى بىوئىتەو. بەووردى و رىكوپىكىيەو ئەو ئامۆزگاربانەمان بەكاربەئىتە كە لە جىيى خۆيدا پىشانى ئەدەين.

ھەروەكو بوئىتىك ئەلى: (ژن و پىساو برىتىن لە منالى گەورە). لە ھەموو پەلەيەكى تەمەنىاندا پىويستىيان بەلىكۆلئىنەوئەيەكى تايبەتە ھەيە، كە لە يەك دوو يارمەتى دەرەو وەرى بگرن. ئەم لىكۆلئىنەوئەيە، لە كاتى ژن ھىنانىاندا، لە ھەموو كاتىكى ژيانىان زۆرتەر بەكاربان دى. بۆ ئەمەى فىرى ئەوئەين كە خۆيان دووربەخەنەو لەو ھۆيانەى ژن و مېردىي ھەل ئەوئەشئىنەو. ئەگەر ئەوئەيان كەرد، ژن و مېردىي بۆ ئەوان ئەبىتە مانگە ھەنگوبەيەكى تاسەر.

بهشی چواردهم

مهى و هيزى رهگه زبازى

بهكارهينانى بابه تى سه رخوشى، له دواى ئه و هزيانه وه دئ كه ناومان بردن، بژ له ناو بردنى هيزى رهگه زبازى پياو.

بئ گومان ئه و هيزه خراپانهى له ناو ئه م ژه هره دان، سروشتىكى دوولايى ههيه. چونكه زبانه كهى ههر ئه وهنده نيهه كه هانهى پياو بدات لنگ بازى زور بكات و، لنگ بازى بهيش ببيتته هوى په يدا بونى دهر د و نه خووشى.

ببجگه له وه خووشى هويهكى راسته و راسته بژ نه مانى هيزى پياوانهى رهگه زبازى.

ههروهك دهرئه كه وئ. سروشت، ئاره زوى رهگه ز پاراستنى به يه كه م فرمانى مرؤقا يه تى داناوه ياخود به يه كه م ياساى سروشتى داناوه به جورىكى وايشى داناوه، كه مرؤق هه رچى هيز و توانا و فرمانىكى ههيه بۆ به كه لك هاتنى ئه م ئاره زوه به كارى بهيتن ههر له بهر ئه م هويه يشه كه ئاره زوى رهگه زبازى، به ته وا وه تى زاله به سه ر هه مسو ئه ندام و ورديله يه كى له ش و هوشى مرؤقدا.

له مه يشه وه دهرئه كه وئ كه ئه گه ر هيزىك يان هيزىك پتر له م هيزانهى كه يارمه تىبى كارى رهگه زبازى ئه دهن، له ئه ندازهى خوئى كه مترىبو له هه ر روويه كه وه بئ ته وا و كردنى لنگ بازى بهيش كه م و زور به وه تىك ئه چئ ههروه ها پياوى كه م هيز و پهك كه و تويش ناتوانى وهك پياوى به توانا له كارى لنگ بازىدا، خووشى له و جوانى و خوتووكهى له شه ببينى له بهر ئه مه، ئه و كه سهى هؤگرى مهى خوارده وه بئ، بئ گومان جوئ و خرؤشى رهگه زبازى بهيش كهى له ئه ندازه به دهر تين ئه سينئ. به للام ناتوانى ئه و ئالؤش و خرؤشه دابركينيتته وه. چونكه ئه و هويهى ئه و ئالؤشهى له له شيا به هيز كردوه، ئه و كه لوپه لهى له ناو بردوه كه به هوى ئه وه وه بتوانى ئه و ئالؤشه دابركينيتته وه.

رهنگه پتويستيمان به وه نه بئ كه زور به دريژى له و زيانانه بدويين كه مهى خوارده وه، به هه مسو رهنگ و جورىكيه وه، ئه يانگه يينئ به له ش و هوش، به تايبه تى به كه لوپه لى سك و زاكردن چونكه ئه وه ده ميته كه زانراوه كه سه ر خووشه كان زور جارى واهيه، تواناى رهگه زبازىيان ناميتن.

به واته يه كى كوئن: (قينيؤس له ناو باخؤسدا نوقوم ئه بئ).

به پتئ چيرؤكه پروبوچه كانى يوئانويه كانى كوئن^(١)، (قينيؤس) خواى خووشه ويستى و جوانى بووه. (باخؤس) يش خواى مهى بووه.

(شكسبير) يش ئه مهى به جوانى له چيرؤكه كه يدا (ماكبيث) پيشان داوه، له و شوئنه دا كه كوئل هه لگره كه (لمكدف) ئه لئ: (مهى خوارده وه ئاره زوى لنگ بازى زور تر لئ ئه كات. به للام پياو يش له په لوپؤ ته خات ناهيتلئ لنگ بازى به كه جيبه جئ بكات.

له راستيدا مهى خوارده وه، ئالؤش دانه مه زرينئ، كه چى لايشى ئه بات: مهى خوارده وه هانهى پياو ئه دات بؤ كارى لنگ بازى، كه چى ههر له و كاته يشدا به ربه ستى ئه كات ناهيتلئ جيبه جئ ببئ...). له بهر ئه وه هيزى پياو تهى و تواناى لنگ بازى كردن، هه رگيز لاي ئه وانه كوئابنه وه به باشى، كه مهى ئه خوئنه وه مهى خوارده وه كه يان هه رچه ندئ ببئ، مهيه كه يشيان ههر چوئى ببئ، جيا وازى نيهه.

نوسه رىكى تريس، له شيوه يه كى ئاشكرا تر دا له م بابه ته وه دواوه، گوتويه تى:

(ئه ندامى سك و زاكردن، به هوى مهى خوارده وه وه، له هه مسو ئه ندامىكى ترى له ش زبانى زور تر پئ ئه گات چونكه جووت بوونى سروشتانهى دروست له ناوه ند ژن و پياو دا به يارمه تى هه مسو هيزه كان و هه مسو ئه ندامه كانى له شه وه نه بئ پتئك نايه ت جا له و باره دا كه پياو تووشى مهى خوئى ئه بئ، ئه و زبانهى كه ئه كه وئ له كه لوپه لى ده ماري ميتشك و، له كه لوپه لى ماسولكه كان، هه ردووكيان كوئ نه بنه وه و پئ شوئنيان له ئه ندامه كانى سك و زادا دهرئه كه وئ، له شيوه يه كه له ناو چوونىكى ته وا ياخود ناته واوى هيزه كانى ئه ندامى سك و زادا).

ههروه ها ئه لئ:

(سه رخؤش، به هوى ئه و مهيه وه كه ئه يخوا ته وه، به ره به ره واى لئ دئ، كه له رووى زبانى له شه وه، ده ماري پياو ته يى نه مينئ. ئه و پياو هى مهى خوئى بكات، رؤژتئك هه ر دئ كه ده ماري پياو ته يى نه مينئ ههروهك ئه ندامى سك و زاكه ي به نه شته رى نه شته ر كار برباين واى لئ دئ).

بؤ ئه مهى ئه ندامه كانى سك و زاكردن، له شيوه يه كى ته ندروستانه دا بيمينته وه، پتويسته هه مودم خوئىكى باشيان بؤ بچيت كارتئ كردنى مه يش له خوئى گه راندا به ناو له شدا وه نه بئ نه زانرابئ چونكه مهى ده ماره ميتشكويه كانى ناو دل، يان سر ئه كات، يان له ناويان

(١) چيرؤكه پر و پوچه كان: واتا (چيرؤكه ئه فسانه ييه كان).

ئەبات دەمارە مېشكېيەكانى رېتك خستنى خوتن هاتنىش ھەر بە دەردە ئەبات.

ئەنجامى ئەو ھەم بە ئەگات، كە خوتن لە ئەندازەى خۆى زۆرتر بېتتە ناو ئەندامەكانەو ھە دەۋاى ئەمەمېش، كارتېكى بەرامبەرى رووئەدات، كە بەھۆى ئەو ھە لەش ناچار ئەبى زۆرتر ماندووبېى، بەھانە ھانەى ئەو ورياكەرەو ھەراوېيەو بە ھۆبەو، لە كەلپەلى دەمارە مېشكېيەكاندا تېكچوونېك رووئەدات، لە شېوېەكى نارېكويېكېشدا خوتنى ژەراوېى دېتتە ناو ئەندامەكانەو، ھەندى لەو زىندوېتېيەپش كە لەناو لەشدا كۆيۆتەو ئەھېنرېتتە دەروە، كەلپەلى خواردن سازكردنېش^(۱) لەناو لەشدا تېك ئەچى جا ئەمانە ھەمووېان، زوو بى يان درەنگ كار ئەكەنە ھېزەكانى رەگەزبازېمان. مەيەكان و بەنگەكانېش^(۲)، يان دەمارە مېشكېيەكان لە كەلگ ئەخەن، يان سريان ئەكەن. كە بەو لە فرمان كزبان لى دى^(۳). لەپېش ھەموو شتېكا، كارتېكردنى ئەو لە دەمارە مېشكېيانەدا روو ئەدات كە زالن بەسەر گەرانى خوتندا بەناو دەمارە خوتنېيە بچووكەكاندا. جا ئەگەر مرۆقەكە ھەر مەى بخواتەو تا بەسەر خۆشېيەو خو ئەگرى، لە كەلگ كەوتنى دەمارە مېشكېيەكانى باشتەر دەرئەكەوئ بەھۆى ئەو ھە دەمارە مېشكېيەكان، دەسەلاتېان نامېنېت بەسەر ماسولكەكاندا لەبەر ئەو رېكويېكى كارى ئەندامەكانى لەش، بەرە بەرە تېك ئەچى ئەوېش سەبارەت بەوېە كە ئەو دەمارە مېشكېيانەى كە پېوېستە دەسەلات داربن بەسەر رېتك خستنى فرمانى ماسولكەكاندا، لە كەلگ ئەكەون).

مامۆستا [۱. س. فاولەر] ايش كە جىگاي باوەرە، ئەلى: (تەندروستى و ئاسايشى رەگەزبازېى، بەتەنشت تەندروستېى گشتېى و ئاسايشى گشتى دەمارە مېشكېيەكانەو ھە پېك دېن.

ھېچ شتېكېش ھەك خواردەو ھەى و كېشانى بەنگەكان نېيە بو تېك شكاندى ئەم دوو كەرەستەبە.

(ھېچ ورياكەرەوېەك نېيە كەبتوانى ھېزېكى راستەقېنە بە مرۆق بەخشى تەنبا ھېزېكى درۆ ئەبەخشى كە بەرەنج و ئەركى ھېزى زىندوېتېى پەيدا ئەبى ھېچ يارمەتېيەكېشى لېو پەيدا نابى).

مەگەر ھېزە راستەقېنەكەى لەش كز بكات، سەبارەت بەو ھېزە دەمودەستەى كە لە ئەندامەكانى لەشېو ھە راي ئەكېشى.

(ئەگەر پېاوېكى سەرخۆش، بېھوئ ئەندازەى ھېزى خۆى تاقى بكاتەو بەھەلگرتنى شتى گران لەپېش مەى خواردەو ھە، پاش مەى خواردەو ھەدا بۆى دەرئەكەوئ كە ئەو ھەندەى لە پېش خواردەو ھەى مەيەكەدا بۆى ھەل ئەگېرى، زۆرترە لەو ھەى كە لەپاش خواردەو ھەى مەيەكە بۆى ھەل ئەگېرى رەنگە باوېرى و اېى كە مەى خواردەو ھەكە، ھېز و تواناى پتر ئەكات بو شتى گران ھەلگرتن، بەلام بەتاقى كردنەو ھەكەيدا بۆى دەر ئەكەوئ كە بەھەلەدا چو ھەتەو ھەتى پېچەوانەى ئەو ھە.

زۆر جارى وا ھەيە كە سەرخۆش بەھېزى خۆبەو ئەنازى كەچى وای لى دى، بەزۆر خۆى بو رايەگېرى بەپېو؛ چونكە ئەو مەيەى خواردوېتېيەو ھە، دەمارەمېشكېيەكانى ھەست پى كردنى لە لەشيا كوشتو، تەنانت و ايشى لى دى كە ھەست بەھېز و تواناى راستەقېنەى خۆى ناكات!)

ئەتوانېن بلىېن، پېاوى سەرخۆش، ھېزى رەگەزبازېى خۆى زۆر دېتتە پېش چا و جا ئەم جۆرە بېر كەردنەو ھە، زۆر جارى وا ھەيە تووشى زىانى ھەرە گەورەى ئەكات ھەرەو ھەا تووشى دلئەنگېيەكى زۆرىشى ئەكات.

پېوېست ناكات دووبارەى بکەينەو ھە، كە ھېزى لەش و ھېزى رەگەزبازېى، ھەرگېر لە يەكتر جوئ نابنەو ھەر ھۆبەك لايەكېان زۆرتر لى بكات، لايەكەى تېشېان زۆرتر لى ئەكات.

خووى خواردەو ھەى جامېك مەبېش لە پېش نان خواردندا لە ھەموو خوويەكى تر پتر زبان ئەبەخشى بەلەش جامى يەكەمى مەيەكە لە پېشدا ئارەزوويەكى درۆ لە مرۆدا ئەبزوونى بو نان خواردن بەلام لە پاشدا ئارەزووى نان خواردن لە مرۆقدا ئەكوئ. لە جىاتى ئەو ھەستېكى زۆر بەھېزى تىا ئەبزوونى بو خواردەو ھەىكى زۆرتى ورياكەرەو ھەكان، لە باتى پېوېستى بو خواردەمەنېيەكى چاكى تەندروستانە.

ئەنجامى ئەمەمېش بەو ئەگات، كە ئەندامەكانى خواردن سازكردن لە لەشدا، كز بكات و تېكېان بدات ھەرەو ھەيەزەكانى رەگەزبازېش كز و بى ھېز بكات ئەو لەشەمېش كە خورشتېكى پېوېوچ ھەرگرت، لە باريا نابى كە بەئەندامەكانى ترى لەش خورشتى تەندروستانەى تەواو بدات.

(۱) كۆئەندامى ھەرس.

(۲) تلباك و ئەفون و ھېرېين... ھتد.

(۳) راستى: (كە بەو لە فرماندا كزولواز دەبن).

پزیشک [تۆماس سیویل] ئەلئى: (هەندى كەرەستە ھەيە ئاوى ئاشگ كارى لئى ناكات تەنانەت ئەگەر كارىشى لئى بكات ناتوانئى بىكات بەخۆرشتىكى بەكەلك بۆ لەش، مەيش يەكئىكە لەو كەرەستانە جا لەبەر ئەوەى خواردن سازکردن لە لەشدا يەكئىكە لە فرمانە ھەرە گرنگەكانى لەش، جئبەجئى كردنى ئەو فرمانە بۆ لەش يەجگار پئويستە، بۆ ئەمەى بتوانئى فرمانەكانى تىرشى جئبەجئى بكات. بەپئى ئەو، ئەگەر فرمانئى خواردن سازکردنى ناو لەش كەوتە كزى، لەشەكەش ھەمووى بەجارتىك كزئەبئى.

ھەرەھا ھەموو فرمانەكانىشى بەو پئىبە كز ئەبئى).

يەكئىك لە ئەنجامە ھەرە خراپەكانى مەى خۆرى ئەوھەيە كە پياوبئى يان ژن خۆشەويستى مەى خۆرى بۆ منالەكانىيان بەجئى ئەھئىلئى ئەمەيش ئەمانخاتە سەر ئەوھەى كە مورژدە بلاوبكەينەوھە بۆ بەرەنگارىيى كردنى ئەم دەردە ناھەموارە.

چونكە ژەھرى مەى وەك ژەھرى نەخۆشئى فەرەنگى وايە، لەباربا ھەيە كە لەم پشستەوھە بۆ ئەو پشست بئتە خواروھە لە شئوھەيەكى زۆر خراپدا. بئى گومان ئەو باوكەى كە لەپورئىكى وا بەدوو نەگريس بەجئى ئەھئىلئى بۆ كورەكەى، ئوبالئىكى زۆر گورە دئتە ئەستوى.

پزیشك [ئۆجىن بۆلۆن] ئەلئى:

(ئئىمە ئەلئىن منال، لە رووكەشا وەك باوكى دەرئەچئى رەنگە ئەم لەيەك چوونە ھەر لە دەموچاودا نەمئىنئىتەوھە لە مئشك و دەمارە مئشكئىيەكان و ئەندامەكانى تىرشدا ھەر ھەبئى ئەوھيش ديارە كە مەى، دەمارە مئشكئىيەكان و مئشكى باوكى سەرخۆش تئىك ئەدات، ھئزى وئستنى تئىا كز ئەكات، دەررونى ئەمئىنئى، ئارەزوويەكى ئالئوشاويى گورەيش ئەخاتە دلئىوھە بۆ زۆر خواردنەوھەى مەى، كە لە ئەنجامدا واى لئى ئەكات، زۆر دل رەق و زمان درئژ و بەد خووى لئى بئت جا ھەرەك منالەكە لە دەموچاودا لە باوكى خۆئى ئەكات، ھەرەھا ھەر دەرد و نەخۆشئىيەكئىش بەھۆئى مەى خۆرئىيەوھە بەسەر باوكئا ھاتبئى، لە باوكئىوھە بۆئى بەجئى ئەمئىنئى)

پزیشك [ئەلبئىرداى] ئىش ئەلئى:

(ھەر كاتى لنگ بازئى نئىبە، كە ژن و پياوى سەرخۆش، ئەو نەخۆشئىيە كوشندەيە فوئى ئەدەنە ناو لەشى منالەكەوھە لە كاتى سك پربوونئى ئافرەتەكەدا، ھەر ئەوانەيش نئىن كە ئەو كەتنە ئەكەن.

لە راستئىدا ژن و پياوى وايش ھەن كە لەوانە گوناھبارتر و تاوانبارترن ئەوانەيش ئەو

دايک و باوکانەن كە بەھۆئى مەى خۆرئىيەوھە خۆئىيان ژەھراويى ئەبئى تا خۆئىنەكەيان واى لئى دئى مەى لەناويا ئەبئى بەھەوئىن، دەمارە مئشكئىيەكانئىشئىيان تئىك ئەچن و بەجارتىك كز ئەبئى ئنجا لەكاتى سك پربووندا ئەو ھەموو دەرد و نەخۆشئىيانەى خۆيان ئەدەن بەمنالەكەيان!).

ئەوھەبوو لەوھەپئىش گوتمان كە مەى، ئارەزووى رەگەزبازئى زۆرتر لئى ئەكات گوتراوھە كە دوو ھەزار كارەساتئى ژن داگئىرکردن پتر لە ئئنگئىلئەتەرەدا، قەوماوھە لە دەست ئەو پياوانەى كە مەى كارى تئى كردوون داوئىن پئىسەكان ھەر ئەوھەيان پئى خۆشەكە داوئىنئى ئافرەتە پاكەكان پئىس بکەن ھەرەھا، ھەموودەم مەيخانە بەتەنشت جئىگائى داوئىن پئىسئىيەوھە ئەبئىنى بئى گومان، لنگ بازئى زۆرئىش كە لەناو خاوەن ژنەكاندا ھەيە، زۆر جار لەوھە پەيدا ئەبئى، كە لە شئو خواردندا مەيئىكى زۆر خورا بئتەوھە. پزیشك (چارلس ستورى) لە نوسراوھەكەيدا (مەى- سروشت و كارتئى كردنەكانى) گوتوويەتئى:

(ئەو كەسانەى كە دەمارەكانئىيان پر ئەبئىن لە خۆئىنى ژەھراويى و پئىس بەھۆئى مەى خۆرئىيەوھە، ئالئوشاويى ئەبئى، ھەموو دەم ئاواتە خوازئى ئەوھە ئەبئىن كە لنگ بازئى بکەن ھەرەھا ئەو مئىردانەى بەمەى خۆرئىيەوھە راھاتوون، كەم ھەل ئەكەوئى پاك و دلئسۆزئىن لەگەل ژنەكانئىياندا ئەوانە بەزۆرئى ناپاكئى لەگەل پەيمانئى ژن و مئىردئىيەكەى خۆياندا ئەكەن. ئەو ژنانەئىش كە فئىرى مەى خۆرى بوون، ھەر خوا خوايانە ھەلئىكئىيان دەست بکەوئى و خۆيان بدەن بەيەكئىكدا.

كەواتە مرؤفئى ژن دار، ياخود ژنى مئىرد دار، ناتوانئى پشست بەھاوسەرى ژئانى خۆئى بئەستئى، تا ئەو ھاوسەرە بەمەى خۆرئىيەوھە راھاتبئى).

پزیشك (ناشان ئەلن) ئىش گوتوويەتئى:

(ئەگەر مەى خواردنەوھە زۆر دووبارە ببئىتەوھە، ئارەزووى گئىان لەبەرانە لە خۆئىوھە بەھئزترئى لئى دئى، تا ئەگاتە ئەندازەيەكى وھە، جلەوى ناگئىرئىتەوھە لەو ساكەئىشدا ھئزئى بەرئەست كردنى رەوشت و خووى باش، و ھئزئى وئستن، بەھۆئى ئەو نەخۆشئىيانەوھە كە تووشئى لەش ھاتوون بەتەواوھتى كز ئەبئى، لەكەلك ئەكەون. كەواى لئىھات مرؤف لەژئىر چنگئى ھئزەكانئى وئستندا نامئىنئى ئەبئىتە بەندەيەكى ئالئوش و خرؤشى گئىان لەبەرانەى نەنگئى خۆئى.

ئەم ئالئوش و خرؤشانەئىش، مل نادەن بەدەسەلئى ئەو، لەژئىر چنگئا نامئىنئى ئەوانئىش وەك لئىدانئى دلئىان لئى دئى كە نەبەستراوھە بوئستن و ئارەزووى ئەوھە بەكورتئى مەيەكان،

چینی درندهیی یه جگار وربا ئەکه نهوه، دسه لاتیکی گه وهی پێ ئەبه خشن که فه مانپه وا ئەبێ به سه ره هموو له شا.

که چی هه زه کانی ژیری و ده روون و ویستن له که لک ئە خهن.

ده رمانی ئەو ده رده یش له ده ست هم مو که سییک دایه هه ره ئەوه نده توزه هه زه تیکی ویستنی له دلا مابن، له توانای دا هه یه که خۆی له ده ست دیلیی ئەم خووه کوشنده یه رزگار بکات.

به شی تایبه تیی خورشت، به باشی بخۆینه ره وه پاش ئەوه ئەو نامۆژگاریبانه یش بخۆینه ره وه که له وه رزش و خۆشتن و پۆشین و بای پاک ئەدووی...

پاش ئەمه ی ته واو فییری ئەم ده ستوورانه بوویت، پتویسته هه ره رۆژه جامیک مه ی له جامه مه یه کان که متر بخۆینه وه له پاش ئەمه ی خۆت راهینا به وه وه، که رۆژی له جامیک مه ی پتر نه خۆینه وه، خۆت وا راهینه که رۆژیک جامیک مه ی بخۆینه وه، رۆژیکیش هه یج نه خۆینه وه پاش ئەوه رۆژیکیان جامیک مه ی بخۆینه وه، به لام دوو رۆژیان هه یج نه خۆینه وه به م په نگه ورده ورده خۆت راهینه تا به جاریک مه ی خۆری واز لی ئەهینیت.

له گه ل ئەوه یشا، چاکترین رینگا ئەوه یه که هه ره له سه ره تاوه به یه کجاری واز له مه ی خواردنه وه به یتیت.

چونکه ئاره زوو کردنی وریاکه ره وه یه ک، له هه ره رهنگیک بی، نیشانه ی ئەوه یه که له له شدا، به جۆریکی گشتی، کزی یه ک هه یه.

جا له وکاته دا که مه ی خۆره که ده ست ئەکات به به کارهینانی رینگای سروشتی بو بوژاندنه وه و گه شه پیکردنی هه زه کانی له شی خۆی، به و جۆره ی که له وه پيش لییان دواين، به شتییکی زۆر گرانی نازانیت که هه ره به جاریک، واز له مه ی خواردنه وه به یتنی گرنگی ئەوه یش، که له کاتی برسیتییه کی زۆر دا نه بی، زۆر خۆری له و وریاکه ره وانده دا نه کری، پتویسته رۆشن بکریته وه.

له راستیدا یه کیک له هۆیه هه ره گرنگه کان که ئاره زوو ئەبزوینتی بو خواردنه وه ی وریاکه ره وه یه ک له وریاکه ره وه کان، ئەوه یه که خواردنه مه نی زۆر بخوری ئەم راستییه، ئەبی له هه مو که سیکه وه دباری، که ئەیانه وی خۆیان له به نده بی مه ی خۆری رزگار بکه ن تۆیش ناتوانیت خۆشیی بوونی ئەم هه زه ت ده ست که وی، تا ئەو کاره ی مه یه کان له له شتبان کردوه، به ته واوه تی چاک بویتته وه.

(سلفانوس ستال) ئەلی:

(مه ی خۆری ته ندروستی تیک ئەدات له ش ناشیرین ئەکات که لویه لی ده ماره میتشکییه کانیش له که لک ئەخات هه زه کانی هۆش و ژیریش کز ئەکات ئەبیته هۆی شیت بوونیش مناله کانی مه ی خۆره که، گیش و ویشی و بی هۆشی له باوکیانه وه وه رنه گرن هه ره ها هه سته به رزه کان و ته زووه ناسکه کان کز ئەکات مال و خیزان سه رگه ردان ئەکات. به ندیخانه کانیش پر ئەکات له تاوانباران، مه ی خۆری دلی باوکه کان ئەشکینتی، ده روونی دایکه به سه زمانه کان ئەره نجینتی، مناله بی گونا هه کانیش ئەخاته سه رگه ردانییه وه، سه رکرده بی خراپه و کزی و بی هه زه یی ئەکات ئەوانه ی تووشیشی بوون له ناو سه رگه ردانییه کی تاسه ردا نو قوو میان ئەکات!...)

به شی پانزدهم

توتن و هیزی رهگه زبازی

*

(نیکوتین)، که به شی هره به کاری توتن، بریتیبیه له ژهرتیکی (؟ = قلوبی) (۱)، به لام له شیوه به کی وهک پۆن دایه نهگه به شیکی تهواری لی بچیتته له شهوه، نه بیتته هۆی مردن به لام نهگه به شیکی که متری لی بچیتته له شهوه، نه بیتته هۆی خاوردنه وه و سپوونی هۆش و دهماره میتشکییه کان. به کارهینانی نیکوتین نه بیتته هۆی لیک فری دانیکی زۆر که نهویش نه بیتته هۆی ماندوو بوونی لهش و سه رهتای تیش و نازاری تاشگ ههروه ها نیکوتین ئاوی ناو تاشگ نه ورووژینتی. له شیش له ریگای سییه کانه وه نه میژئی به هۆی هه لمژینی دوکله لی توتنه که وه، یان به هۆی که وتنی دوکله وه له په رده لیکاو بییه که ی ناو دهم، له کاتی جگه ره کیشان یا خود قه نده، یان نیرگه له کیشاندا.

زاناکان هه موو له سه ره ئه و بیرو باوه رهن که توتن زیان نه به خشی به هیزه کانی رهگه زبازی. نو سه ره گه لیک کاره ساتی بیستوه، که توتن هۆی راسته و راستی په ککه وتنی رهگه زبازی بووه من به جوژیکی تایبه تی چیرۆکی نه خوشیک نه گیترمه وه، تووشی دهردیکی و اهاتبوو که هیزی رهگه زبازی به ته و اوته پی نه ما بوو، نه ویشی له جگه ره کیشان وه تووش هاتبوو پزیشکه که شیوه ی چاک کردنه وه ی باوی بو دانابوو تا ماوه یه کی درپیش سه رم لی نه دا، که چی هیچ نیشانه یه کی چاک بوونه وه پیسه نه دیی رۆژیک له رۆژان پزیشکه که نو سه راویکی نه خوتنه وه له بابه ت نه و زیانانه وه که له جگه ره کیشان وه په یدا نه بن سه ری سو رما له وه ی که نو سه ره که له و زیانانه دو ابوو که جگه ره کیشان نه یگه بیینی به هیزه کانی رهگه زبازی.

هه رچه نده نه م پزیشکه له وه پیش نه وه ی نه زانی که جگه ره کیشان زیان نه دات

(۱) ماموستا بو وشه ی (قلوبی) له ده سنوسه که یدا ئاوا نیشانه ی پرسی داناوه، که دیاره په یی به کوردییه که ی نه بردوه. نه وه ی من دیم، له وه فه ره نه گۆکه ی بو کیمیای پۆلی پینجی زانستی دانراوه: قلوبی = نه لکالی، قلبه یی (پروانه: کیمیا، پینجی زانستی سالی ۲۰۰۰ چاپی ۱۱ چاپخانه ی به رموک) هه روا گۆفاری (په روه رده و زانست) یش- ژماره ی تایبه ت به زاراوه کانی قوتباخانه، بو هه مان وشه (قلبه ی) داناوه. (پروانه: په روه رده و زانست- گ؛ ژ ۴ سالی ۲ هاوینی ۱۹۷۲ به دغا چاپخانه ی شفه یق- ل ۱۰۵)

به ته ندروستی، به لام ماوه ی نه م زیانه ی نه نه زانی چه نده نه وساکه بیری که وته وه که نه و نه خوشه ی له ژیر ده ستیا بوو چاکی نه کردوه، جگه ره کیشیکی هه مو ده می بوو جارئ دوو جاریش له وه ئاگاداری کردبوو که نهگه ره له جگه ره کیشان که ی که م بکاته وه، رهنگه زووتر چاک بیته وه.

جا نه مه ی که خوتندییه وه، کارتیکی گه وه ی لی کرد وای لی هات نه خوشه که، له جگه ره کیشان به ته و اوته ی، به ره سه ت بکات بو نه مه ی سه رنج بدات له نه نجامی نه م جگه ره نه کیشانه له ماوه ی مانگیک که متردا، هیزه کانی رهگه زبازی نه خوشه که چونه وه سه ر دۆخی جارن، که ده میک بوو پیی نه ما بوو پاش نه وه پزیشکه که رییدا جگه ره بکیشیتته وه زۆری پی نه چوو ده ستی کردوه به سکا لاکردن له نه خوشییه کۆنه که ی تیر به ته و اوته ی بو ی دهرکه وت، که پیوست وایه به ته و اوته ی له جگه ره کیشان بکه وی، نه گینا به یه که جاربی هیزه کانی رهگه زبازی له ده ست نه چی.

به کارهینانی توتن، چ به جگه ره کیشان بی، یان به توتن جووین، کارتیکی گه وره نه کاته سه ره که لویه لی دهماره میتشکییه کان هیچ به لگه به کیش بو نه م باوه ره له وه تاشکراتر نییه، که جگه ره کیش ئاره زوویه کی بی نه ندازه نه کات بو جگه ره کیشان، کاتیک که له شی رایه ت به م جو ره داووه رمانه وه نه م جو ره ده سه لاته ش که جگه ره کیشان په یدای نه کات به سه ره جگه ره کیشدا یه کیکه له و نه نجامه خراپانه ی که له جگه ره کیشان وه په یدا نه بن جگه ره کیشان دهماره میتشکییه کان سه ره کات، هیزی هه ست پی کردنیان تیا ناهیلی که لویه لی دهماره میتشکییه کانیش، به گشتی، هه چ زبانیکیان پی بکات، راسته و راست، بی گومان، کار له نه ندامه کانی سک و زاکردن نه کات چونکه که لویه لی دهماره میتشکییه کان، ده ستیکی گرنگیان هه یه له کاروباری لنگ بازیدا له مه و پیش نه مه یشمان باش پیشان داوه.

پزیشک (سایکلاس برکلی) نه لی: نه و په ک که وته که ی دیت به سه ره بنکه کانی ده ماری میتشکدا به هۆی جگه ره کیشان وه، ته و او نیشانه ی دیاره.

نه و که سانه ی که جگه ره یه جگار نه کیشن، به زۆری له و که سانه ن که خاوه نی سه روشتی توندوتیژی و دلته نگی.

هه روه ها، وا دهر نه که ون که له و که سانه ی جگه ره ناخون چالاک و له ش سووکی یان زۆر که متره چونکه (نیکوتین) یه جگار خراپه بو هیزه کانی دهماره میتشکییه کان «به کارهینانی توتنیش فرمانی دهماره میتشکییه کان کز ده کات چونکه نه و که ره سه تیه که نه چیته ناو

له شه وه بئ ئەمەى هېچ كەلكىكى بئ ببه خشى كه پئوبست به له ش بئ به پئچه وانوه
 كارىكى خراب ئەكات له ده ماره مئشكىيه كان، و ايان لئ ئەكات فرمانى خو بان
 به ته واوه تئ نه بئبن له ناو ماسولكه كانى دل و ئەندامه گرنه كانى تر دا، له بهر ئەوه ئەگه
 ئە ته وئ هئزى له ش و هئزى مئشكه ده مارت ده ست كه وئ، پئوبسته به هېچ كلوچىك
 توخنى جگه ره كئشان و به كار هئنانى توتن نه كه وئت جا له م هئزانه وه كه ده ست ئەكه ون
 هئزىكى ته واوى ره گه زبازى پەيدا ئەبئ، هه ره كه له مه و پئش پئشانماندا.
 (سلفانوس ستال) ئەلئ:

به كار هئنانى توتن له لايه ن كه سئكه وه كه هئشتا ته واو گه وه نه بو بئ، گه وه بوونى
 له ش ئە وه ستئئئ، گه وه بوونى ماسولكه كانئش ته گه ره تئ ئەدات ئەو كه سه به كزى و
 نه خو شئيه وه گه وه ئە بئ جا ئەگه ر توتن زور به كار بهئئئ، زيانىكى گه وه له چاوى
 ئەدات پزئشكه كانى چا وئش، ئەوانه ئ پئسپورن له نه خو شئيه كانى چا ودا، و ايان برىار
 داوه، كه به هزى ورده بئنه گه وه كه ره كانه وه و، رۆشناى خستنه سه ر بئلبه لى چا و، بو بان
 ده ر ئەكه وئ كه نه خو شه كه جگه ره زور ئەكئشئ يان نا جگه ره كئشان هه ستى بئستئئش كز
 ئەكات كارىكى خرابئش ئەكات ه سه ر دل، دل تووشى دل كه كوتئ ئەكات خو ئەگه ر په ئتا
 په ئتا توتن به كار بهئئئ و زورى لئ بكئشئ، له ئەنجامدا نه خو شئيه كى گه وه ئەكات
 به دل. ئەو ئەنجامانه ئ كه له توتن كئشان ياخود له توتن جوونه وه په ئدا ئەبن، زور جارن له
 ده ماره مئشكىيه كاندا جئگه يان دياره جگه ره كئشه كه واى لئ دئ زو تووره ئەبئ، له هېچ
 دلئ خزى ته نگ ئەكات پزئشكه نه شته ركاره كان وا ئەلئئ:

كه له ئەنجامى تا قى كردنه وه كانئاندا له ژوورى نه شته ركار بئدا بو بان ده ركه وتووه، كه
 ئەوانه ئ جگه ره خو رن به زورى كه پئئان ئەگوتئ پئوبسته نه شته ركارى له له شتاندا
 بكرئ، ترس و له رز ئەيان گرى و به جارئك وه به ر ئەده ن.

توتن كئشان، رهنگى دان ئەگورئ، بوئى هه ناسه ناخوش ئەكات لووه كانى لئك فرئ
 ده ر ئەو رووژئئئ، هانه ئ روودانى گـرفت ئەدا له ئاشگدا، په ئدا بوونى بائەدا
 له ناوسكدا^(١)، زه رد بوون ئەدا له ده موچا ودا^(٢)، ئەبئته هزى كزى و لاوازش له له شدا
 هه ره ها جگه ره كئشان ئەبئته هزى سه ر گئئبوون و هوروزمئ خوئن بو سه ر و، دل كه كوتئ و

(١) راستتر: له ناو سكدبا بوئ په ئدا ئەكات.

(٢) يان: ده م و چا و زه رد هه ل ئەگه ر پئئ.

شت له بئير چوونه وه و نه خو شئيه كانى ناوده م. ئەم راستئانه ئش له كاتى مر دنى زور له
 گه وه پئوا وندا ده ركه وتووه، وه ك: (سه ر كرده گرانت) و گه لئكى تر.

گرنه گترئ به لگه بو خرابئى جگه ره كئشان ئەوه به كه وه رز ش كاره كان هه مو بان، له
 كاتى مه شق كر دنا جگه ره ناكئشن خو و گرتنه كه يان به جگه ره كئشان وه هه رچه ندئ به هئزئ،
 ته نئا گه ئشتنه كاتى مه شق كر دن، كه له شه كانئان ئەگه بئئئته ئەوه پەرى ته ندر و ستى و هئزى
 پئوا وه تئ، ئبتر به جارئك جگه ره كئشان له خو بان به ره به ست ئەكه ن كار تئ كر دنى توتئش له
 هئز و به رگه گرتنى له ش^(١) دا به ته واوه تئ ده ر ئەكه وئ.

چونكه جگه ره خو رئش، به چه شنى مه ئ خو ر، جارئك دو و جار ئەركى گران بكات،
 به ته واوه تئ بر سئئ ئەبئ ئەو ماندوئتئيه ئش په ئدا نه ئەبوو بو له ش ئەگه ر ئەو كه سه
 جگه ره كئش نه بو ايه .

(نئكوئئئ)ئش وه ك مه ئ و لنگ بازى بئ ئەندازه، له له شى مرؤفدا كارى سه ير
 ئەكات نووسه رى ئەم نووسراوه هه ندئ بارى نه خو شئى واى ديوه، كه له دئمه ندا وا
 ده ركه وتووه: نه خو شئى (پروماتئزم = له ش ئئشه) بو بئ، يان هئ لووه كان، يان
 (نورالجيا)ئى كو ن لئ هاتوو، ياخود (ئاوسانى شير په ئجه بئ)، ته نانه ت نه خو شئيه كانى
 هؤشئش هېچ هؤبه كى تر يان نه بووه توتن نه بئ ئەم نه خو شئيه ئه ش هه ر به نه كئشانى
 جگه ره، له له شى خاوه نه كانئان دانه ماون پزئشك (ب. ج. تائلور) ئەلئ:

(كه ره سته ئه كى ژه هراوئى وه ك توتن، كه په ئتا په ئتا بنووسئ به روو به كى شت مرؤوه
 وه ك په رده لئكا و بئيه كه ئ ناو ده م، هېچ له وه دا گومان نئيه، كه زور جارى وا روو ئەدات،
 ناو له ش تئك بدات كه چى جگه ره كئشه كه ئوئالى ئەو ده رد و نه خو شئيه ئه، ناخاته سه ر
 ئەستؤى هؤبه راسته قئنه كه يان؛ كه جگه ره كئشانه و پئوبسته خزى لئ لابدات، ئەيخاته
 سه ر ئەستؤى هؤبه كى تر چونكه ئەو به لايه وه وا به كه جگه ره كئشان پئوبستئكى ژئانئئئ
 نابئ وازى لئ به ئئئ.)

له هه موو شئوه كانى به كار هئنانى توتندا، هئى هه ره زيان به خشئان و سه ر گئئزه ره يان
 جگه ره به . چونكه له كاتى كئشانى جگه ره ياخود قه نده دا، جگه ره كئشه كه دو كه له كه
 تا وئك له ده مى خؤيدا رانه گرى ئنجا بلاوى ئەكات ه وه به لام جگه ره كئش، دو كه لئ جگه ره كه
 هه ر هه ناسه ئەدات، كه به وه هه ندئ هه لئى بو ن ناخوش ئەخاته سبئيه كانى خؤبه وه ئەوه ئش

(١) به رگه گرتن: (مناعة).

ئاشكرايه كه ئه و شانانەى ئەندامەكانى لەشيان لى پەيدا بوو و خويىن پەوانە ئەكەن بۆ ناو سىيەكان تا لە باى هەلمژراو بکەون، هەر ئەبى هەندى دوکەليان بەرکەوتىيى كه هەندى هەلمى (نيكۆتىن) و گەلا سوتاوەكانى تىايە جا بەو خويىن دەمۆدەست، ژەهراوى ئەبى بنكەكانى دەمارە مېشكەيەكانىش، بەجۆرئىكى خراب تىك ئەچن، كه بەو لەش هەمووى ئەكەوتىتە كزىي هەروەها بەكارهێنانى جگەرە زۆرجارى وا هەيه، لە شىپۆهەكى سامناكدا هۆش و پەوشتى جگەرەكيش تىك ئەدا كه ئەم رووداو هەمان خاتە سەر ئەوهى بلىين: جگەرە كيشان تا ئەندازەيهكى گەورە ژمارەى كەتن و تاوانبارى پتر لى كردوو، كه يەكئىك لەو كەتنانە كەتنى پەگەزبازىيه.

پزىشك (ب. ج. برىستلى)، لە نامەيهكىيا كه لە بابەت بەنديخانەكانەوه دابوو، گوتبوو:

(ژمبىركارىيە كەتن و تاوانەكانى ناو بەنديخانەى (مەترۆپوليس) بەيەكجارىيە ئەبىچەسپىتە ناو دلمانەوه، كه بەشى زۆرى كەتنەكان لە جگەرەكيشانەوه پەيدا ئەبن. وا ديارە پەيوەندييهكى بەهێز هەيه لەناو ئەند تاوان و توتندا).

ئەوهبوو لەوهپيش پەنجەمان كيشا بۆ ئەو زبانهى كه توتن كيشان ئەيدا لە هيزى پەگەزبازىي جىي داخە كه هەر جگەرە كيشەكه بەتەنيا خوى زباني تووش نايى، منالەكانى جگەرەكيشەكهيش كزىي و لاوازي ئەويان تووش ئەبى.

لپرهيشا، لە يەك چوونىيى ئاشكرا دەرئەكەوى ئەناو ئەند مەيهكان و نيكۆتىندا هەموو پزىشككيش لە توانايدا هەيه بىچەسپىتە دلئەوه كه منالەكانى جگەرەكيش ناگەنە ئەو تەندروستىيهى كه پىويستە پىي بگەن جا ئەو منالە كزولاوازانە چاكترين بەلگەن بۆ ئەوهى كه تا چ ئەندازەيهك توتن كيشان كارى خراب لە مەروفت ئەكات بەلام ئەوانەى خويان جگەرە ئەخۆن، دە ئەو ئەندە زبانيان لى ئەكەوى.

پزىشك (ج. و. هوبلى) لە نووسراو كەيدا، (بىرەوهرى كوبا) ئەلئى:

(كه سەرنجمدا، منالەكانى جگەرە دروست كەرەكان، هەموو دەم لەر و لاواز و رەنگ زەرد و كزن هاوپرئيهكى پزىشكەم لە (هاقانا) دا دائەنیشى پىي گۆم، زۆر لەو منالانەى لەويدا لە داىك ئەبن، هەموو نيشانە و ديمەنىكى خويىن ژەهراوييان پىوه ديارە كه لە (نيكۆتىن) هوه پەيدا بوون هەروەها ژمارەى ئەو منالانەى كه بەمردوويى لە داىك ئەبن، لەگەل ژمارەى سەك لە بارچوون يەجگار زۆرە ئەم هەموو دەرد و نەخۆشى و سەرگەردانىيانەيش لە زۆر بەكارهێنانى توتنەوه پەيدا ئەبن.

لە پزىشكئىكى بەناوبانگى شارى (نيوبۆرك) پەرسرا، كه زۆر شارەزاي جوولەكهكانى (نيوبۆرك) بوو، هوى ئەوه چىيه كه لاويكى جوولەكهى ئەوى، كه لەپيشدا لە هەرەتى تەندروستى دايه، لە پر ئەبىتە پىاويكى كورنە بالاي بى گۆشت و بى گيان؟ وەرەمى دايهوه گوتى:

(بەرووى جامخانەكانى شىرينى فرۆشەكانەوه، جگەرەى رەنگاوپرەنگ و جۆر جۆر، وەك دەردئىكى كاريگەر ريزكراون لە كۆرى خۆرشتدا، برۆ بەناو شەقامە گەرەكهيدا، ئەگەر هەموولاويك و هەموو پىاويك بزمارى تەختى مردنى خويان بەدەمهوه ئەبى، كه برىتئيه لە جگەرە، سەرت سۆرئەمىنى ئەوانە هەموويان هەر لەبەرە بەيانەوه كه خەبەر ئەبەنەوه لە خەو تا ئەگاتە دەمى خەوتنان، جگەرە لە دەميان بەرنايئەوه.

زۆرى وايشيان تىايە، ئەياناسم، كه بەشەو خەبەريان ئەبىتەوه لە خەو، گورج جگەرەيهك دائەگىرسىين و ئەيكيشن بۆ ئەمەى دلئان دايمركىتەوه و ئۆخەى بکەن لە جگەرەكيشان هەموو جۆرە جگەرەيهك خراپە و زيان بەخشە بەتايهتى ئەو جگەرە ئەمەريكايانەى كه لە شارى (نيوبۆرك) دا دروست ئەكرين، كه توتنەكەيان لە هەموو توتنىك گەنگترە، ياخود لە توتنى ئەو جگەرە دروست ئەكرين كه بنكەكانيان لە سەرەپىگادا كۆئەكرئەوه هەر لەو كاتەدا كه مەروفتئىكى دەست ئەكات بە جگەرە خۆرى، هەروەها ئەبىتە مەروفتئىكى وا كه لە مەروفتانى تر نەكات ئىتر لەوساكەوه ئەتوانى بەئارەزووى خوى تاوانبارى بكات و كەتنى لە دەست بووشىتەوه نەخۆشىهكانىش بەتايهتى ئەو نەخۆشىانەى كه پەيوەندييان بەهۆشەوه هەيه و لە رووى جگەرەكيشانەوه پەيدا ئەبن لە ژمارەنايەن.

منيش لام وايه كه لەش دروستىي ئافرەتانى جوولەكهيه، كه توانيوهتى گەرەكى جوولەكهكان بپارىزى ئەوهى كه بىتە كىلگەيهك بۆ شىت و ویت و كز و لاوازانەكان).

جگەرەكيشى ئاساييش، ئەتوانى بەبى ئەمەى زۆر خوى ماندوو بكات، لە جگەرە خۆرى خوى رزگار بكات، بەمەرجى دووى ئەو ئامۆزگاربيانە بکەويت كه لە بەشى تايهتى لەمەى وا لى هيناندا پيشانمانداون و اتا بەهوى كەم كەردنەوهى جگەرەكيشانەوه لە شىپۆهەكى رۆژ بەرۆژئىيدا هەروەها پىويستە لەسەرت كه بەهەموو دلئەسۆزىيهكهوه دواى ئەو ئامۆزگاربيانە بکەويت كه پەيوەندييان بەدامەزراندنەوه و گىرانهوى هيزەكانى دەمارە مېشكەيەكان و ماسولكەكانەوه هەيه چونكە هەردوو هيزەكان، لە هەموو هۆبەكانى تر

به‌هیزترن بۆ پرزگار بوون له دهست خوری جگه‌ره خۆری یان تووتن جووین ئەم بابەتەیش
هه‌روهک بابەتی مه‌ی خۆری وایه.

ئەگەر ئەتەوئ ببیتەوه به‌لاو و، هیز و هه‌ره‌تی تافی کورینیت بۆ په‌یدا ببیتەوه و،
خۆشی له خۆشیه‌کانی ژبان ببین و، ئەو نهرمونیا‌نی و کامه‌رانیه‌یه‌شت ده‌ست بکه‌وێت
که له پشت پیاوی خاوه‌ن هیز و هه‌ره‌تی ره‌گه‌زیا‌یه‌وه‌ن، پیتوسته تا ئەم‌ینیت نه‌چیتەوه
به‌لای جگه‌ره خواردندا.

به‌شی شانزه‌یه‌م

تینویتی بۆ ره‌گه‌زیا‌یی

له خۆیا‌یی بوونی مرۆف، ئەچیتە شتیه‌ی سه‌یر سه‌یره‌وه، هی و اه‌یه پالیان پیتوه ئەنی
بۆ پلارگرتن له یاسا‌کانی خوا که په‌یوه‌ندیان به‌کاروباری ره‌گه‌زیا‌یه‌وه هه‌یه ئەو
که‌سانه‌یش که تووشی ئەم له خۆیا‌یی بوونه دین که نزیک به‌شیتتی ئەکه‌وێته‌وه، هه‌ز له
بنچینه‌نه ناکه‌ن که سروشت دانیاه بۆ دامه‌زراندنی خیزان و مانه‌وه‌ی ره‌گه‌زی مرۆفایه‌تی
به‌چاوێکی پر قیز و بیزه‌وه سه‌یری کاروباری ره‌گه‌زیا‌یی ئەکه‌ن ژن هینانیش به‌کارێکی و
ئه‌زانن که دووره له ره‌وشت شیرینییه‌وه به‌کێک له‌وانه ئافره‌تێکه که له دایک بوونی
منالێکی رووتی به‌بی په‌روایی و دل ره‌قی داناوه ئافره‌تێکی تریش، ناحه‌زیی خۆی
به‌رامبه‌ر زمانی فه‌ره‌نسی پیشان ئەدا، هه‌ر له‌به‌ره‌وه‌ی که له به‌شی ره‌گه‌زیا‌ییدا، ناوی
بی گیان (جماد)ی تیا‌نییه، که به‌لای خۆیه‌وه ره‌گه‌زێکی هه‌ره ناوازه‌یه.

جا ئەو جو‌ره که‌سانه، که (ماکولی) ناوی راستی لێ ناو و پیتی گوتوون (ئه‌وانه‌ی که
شانازی به‌داوین پاکیه‌وه ئەکه‌ن) که لووت به‌رزیی ئەنوین، هیچ بۆنیک ناکه‌ن بۆنی
ناشیتتی نه‌بی که‌چی که‌سانی تریش خۆشی له راستیی ژبان ئەبیین و چیشکه‌ی هونه‌ری
ژبان ئەکه‌ن. ئەو که‌سانه، که په‌یکه‌ریکی قسه‌که‌ر ئەبیین، نیشانه‌ی هونه‌ری پیتوه دیا‌ره و
چیشکه‌ی راسته‌قینه‌ی لێ ئەوه‌شیتته‌وه، هه‌ر له‌به‌ر رووتیه‌که‌ی به‌شتیکی نه‌نگو نا‌ه‌جیی
دائه‌نین بی باکیی منالانه و دهم راستیه‌که‌یشی به‌نیشانه‌یه‌کی یه‌که‌م گونا‌ه‌باریی
دائه‌نین، که‌چی مرۆفی ئاسایی، ئەو بی باکیو ده‌م‌راستیه‌ به‌سا‌کاری و پاکی دانه‌نی
ئه‌وانه هه‌ر جوولته‌یه‌ک له مناله‌که‌وه ببین. به‌جو‌ریکی وای لیک ئەده‌نه‌وه، که هه‌ر به‌بیری
ئیمه‌یشدا نایه‌ت که‌چی ئیمه‌یش منال بۆیه ئەپه‌رستین، که خاوه‌نی پاکی و بی تاوانی و
راستگۆیه‌کی خۆش له‌به‌ره‌وه ئەوانه ژن و می‌ردیی به‌پیتوه‌ندییه‌کی و دانه‌نین که دووره
له‌سه‌ریه‌رزیی و گه‌ره‌یی و خۆیه‌خت کردنه‌وه.

له راستیدا، ئەم بیره نه‌خۆشانه که زال بوون به‌سه‌ر ئەو جو‌ره که‌سانه‌دا، هه‌روهک
گوتان، سه‌باره‌ت به‌له‌خۆیا‌یی بوونیا‌نه‌وه په‌یدا‌نه‌بن ئەوانه ئەتوانن ئەو پیش بینییه
پروپوچانه بخه‌نه می‌شکی خۆیا‌نه‌وه، له پاشا خه‌ریکی ئەوه‌یش ئەبن که بیانه‌خه‌نه
می‌شکی که‌سانی تریشه‌وه، به‌تاییه‌تی می‌شکی خوتنده‌واره به‌ره‌که‌نه‌وه که له ژن و
می‌ردییدا نه‌نگی و ناشیرینی هه‌یه که سه‌رنج ئەده‌یت، ئەوانه، ئەندامه‌کانی سک و زا‌کردن

واپيشان ئەدەن كە ئەندامىكى گەنگن، بەكارى ھېچ ناين، ئەو نەبى كە نەنگتەين سىروشتى مرۆڧ داھركىتەنەو ئەو ئەندامانە، بەلاى ئەوانەو، شايستەى بىر كەرنەو نين، لىيان بىر كىتەو ئەو نەھىن مرۆڧ خۆى لىيان نىك بخاتەو. ھەر بۆ ئەو ەيش ئەشەين كە بەنەبو بژمىرەين.

كەچى لە راستىدا سىروشت ئەو ئەندامانەى وەك بەخشىشەى بەرز و پىرۆز پىشكەشى ئىمە كەردو، بەجۆرەى تايبەتى خەمى خوارەن، گەلىك ھىزى گەنگ و ھەستى بلىد بلىدىشى پىتو بەند كەردوون.

جا ئەو جۆرە كەسانە، كە خۆيان بەتاو دەزوىەكى داوین پاكىيەو ھەلۆسىو، ھۆش و بىرىشان تا ئەندازەىەكى كەم بىر ئەكات، بەئاشكرا ئەلەين: كاروبارى رەگەزىابى نىشانەى گەنگى و نەنگىيە ھەروھەا ھۆى پەشۆكان و سەر لى شىوانە، مرۆڧ ھېچ پىتوئىيەكىشى پىتى نىيە.

دووريش نىيە كە ئەم جۆرە بىرە، لای ھەندى كەسى خۆش باوەر و دل چاك پەسەند بىرە، لەو باوەرەو كە داوین پاكى نمونەى ھەرە بلىدە بەلاى ھەموو كەس، ياخود بەلاى ھەندى كەسەو يەكىك لەوانەى كە توانايان ھەبو بژين بەو ەو كە باوەرەيان پىتى نەبو باە (ھىاكنت) و (ئونوردى بلىناك) بو. لە ھەندى كاتدا، تاقى كەرنەو كە ماو ەيەكى درىزى پى ئەو بىست، بەلام لە داوينا ئەم بىرە ئەشكا و سىروشت سەرنەكەوت بەسەرىا (جىبون) ىش لە نووسراو كەيدا (كەوتنى شاھەنشاهى مرۆڧ) ئاگادارمان ئەكات كە (مەسىحى) يەكان توانىيان بەووردى داوین پاكىيەى خۆيان رابگرن، بەلام داووى لەو تى گەيشتن كە داوین پاكىيە ھەموو دەمى، ھەموو دەم دەروون پىشتىوانى نابىت لە راستىدا، ئەو پىاوى خاوەنى دەروونىكى زىندو بىت ژن ئەھىنەت چونكە پەى بەو ئەبات كە مان گرتنى لە ژن ھىنان كەتتىكە لە سىروشت و لە خۆى ئەكات.

بەلام ئەو لووت بەرزانەى كە ھۆگرى ژيانىك ئەبن، بەشى رەگەزى تىانەبى، ھەر بەتىنوتى خۆيان بۆ رەگەزىابى وازناھىن، ھەز ئەكەن ئەو تىنوتىيەىان تووشى كەسانى تىش بىت لە خۆياى بوونەكەيشان پالىان پىتو ئەنەى كە تەنبا ئاواتەكەى ژيانى خۆيان بەھىنە دى، ئەو ىش ئەو ەتا ھەموو مرۆڧەكانى تىش وەك خۆيان بىكەن، لەبەرئەو دەست ئەكەن بەرەنگ رىشتن بۆ كەسانى تىش.

ئەو ەيش لە توانادانىيە كە ياساى توندوتىز داھىر بۆ چارەكەردنى ئەم گىروگرفتە، تەنات ئەگەر نەشىا و نەكراو ىش بەكراو و شىا و داھىنەى و دوژمنانى رەگەزى

مرۆڧاىە تىش راستگۆ داھىنەى چونكە كەم ھەل ئەكەوى دووكەس لە ھەموو روو ەكەو رىك بىكەون دوورنىيە ئەو ەى يەكىك كامەران ئەكات، بىتە ھۆى سەرگەردانى يەكىكى تر. ھەرچەندە لە يەك چوون لەناو گىانلەبەراندا تەواو نىكى تەواوى ئەبىتەو، بەلام لە يەك نەچوون لەناو مرۆڧاىە تىدا تەواو ئاشكراىە: چ لە رووى لەشىانەو، چ لە رووى ھۆشىانەو ھەروەك پلىك بەگورجوگۆلى و زىرەكى، لەگەل ماىنى دەرىادا بەشل و شىواوى و نازىرەكى جوئ ئەبىتەو ئەواىش مرۆڧەكان لە يەكتر جوئ ئەبەو. لەبەرئەو ھىچ كەسىكى ژىر، ناوئىرئى ياساى وا داھىنى كە بۆ ھەموو كەسىك بەكەل ك بىت.

بەتايبەتى لە كەبنەو بەبەنەكى وەك رەگەزىابى دا، كە لە ھەموو كاروبارەكانى مرۆڧاىەتى گەنگتر و پىرەنترە.

بەراووردىك بىكە لەناوئەدىمەنى كچىكى داوین پاكدا كە شوو كەردنىان ناوى و ھەموو دەمى خۆيان بەو رانەبوئەين كە ھورۆم بىنە سەر (سىروشتى نەنگ) لەناو دەستە خوشكەكانى خۆياندا و واىان لى بىكەن بىز لە شوو كەرنەو، لەگەل ئەو كەبىانو ە پچووكەدا كە منالەكانى لەملاولەولەيەو يارىي ئەكەن تەماشائەكەيت كچەكەى يەكەم، روو ەكى زەردى چىچ و لۆچاوى ھەيە، ھىچ زىندوتىيەكى پىتو دىارنىيە، وەك پارچە سەھۆلىك واىە لە ساردوسرىدا روو ەكى ناخۆشى پىتو ەيە، گەردنىكى رەبى رەقوتەقى ھەيە، دەمارەكانى مىلى پىتو دىارن، دوو چەناگەيشى ھەيە ھەرگىز جووت نابن، زمانىكى توندوتىز لەناو يانداىە، ھەرچى ناشىرىنە ئەو ئەلئ بارى راستەقىنەى ئەم ئافرەتە، كە پەردەى داوین پاكىيە بەسەر خۆيدا داو، بارىكى نەنگى ناپەسەند و ئاشكراىە بەلام ژنەكە، چونكە لە ژيانى ژن و مىردىيە كەيدا سەركەوتو، دىمەنى گەشى و شەنگى دەموچاوى گرتۆتەو.

نىشانەى تەندروسىش لە ھەموو بزوتنەو ەكانىا دىارە.

ھەروھەا خۆى لە ھەرەتى كامەرانى خىزانىدا پىشان ئەدا، لەناو مىردەكەى و منالەكانىا گورجوگۆلە لە فرمان كەردندا. ئەو ەيش ھەمووى لە رووى ژيانى ژن و مىردىيە كەبەو ەيە كە پىتى خۆشە و دامركاندەو ەى ھىزى رەگەزىابىيە كەبەو ەيە لەلەين مىردەكەبەو، نەك تىنوتى بۆ رەگەزىابى چونكە گوناھى بەش براوى، زبان كەمتر نىيە لە زىانى لنگ بازى بى ئەندازە و بەرەللا، بەتايبەتى ئەگەر بەش براوىيەكە لە ئارەزووى دلدارىدا بى لەمەيشدا ھەر زبان بەمرۆڧەكە، خۆى ناگات چونكە خواى گەورە ھىزەكانى رەگەزىابى بۆيە بى نە بەخشىو، كە ھەر خواستەكانى گىان و لەشيان پى جىبەجى بىكەن. ھەروھەا

بۆ ئەمەيش پىتى بەخشىويىن كە منالمان بىيى و جيهانى پى ئاوه دان بکه يينه وه جا لەم باره دا بهش براويى دەست دريژيبه كه بۆ فه رمانى خوابى، كه تتيكيشه له مرؤفايه تى ئەكرى جا ئەم تاوان و كه تنانه ئەوانه ئەيكه و ئەبنه هۆى كردنيان، كه به پروالته خويان به داو پىن پاك پيشان ئەدهن و واز له فرمانى ره گه زبازى خويان ئەهين.

ئەم بەش براوييه، تەنگوچە لە مەيه كى تيش پىك ئەهينى. چونكه هينز و هه ره تى ره گه زبازى ئەگه ر بشتوانى به ربه ست بكرى له هه ندى جاردا به شيوه به كى ئاسايى، به لام جارى وايش هه يه به شيوه به كى ئاسايى نه بى به ربه ست ناكرى پىويست به وه ناكات ئيمه ئەوه بگيرينه وه چونكه ئەو شتانه ي پزىشكه كانى نه خو شى هۆش و ده ماره ميتشكيبه كان ئەيگيرنه وه، چيرۆكى وايان تبايه كه هه ل ئەگرن پيا و لىيان بكو لىته وه و په نديان لى وه ربرى چونكه ئەوانه ي خه رىك بوون به ربه ستى سروشتى له شى خويان بکه ن، دوايى هۆشيان تىك چووه و ده ماره ميتشكيبه كانيشيان له كه لک كه وتووه.

گوناھى له ناو بردنى ره گه زبازى، گه لىك تاوانى ترى لى وه شاوه ته وه كه هه موويان جى خه موخه فه تن. ئايا هىچ ديمه نىك هه يه له وه ناخو شتر، كه كچىكى شوونه كردوو ببينىن يارى له گه ل سه گىكى گلاودا بكات و به تاسوقه وه سه رى لوتى ماچ بكات، سه گه كه يش وهك ده ر ئە كه وى هۆگرى نيبه و لىي وه رسه، پر په دل ئەيه وى پرواته ناو سه ره نو لىك كيه وه پارچه ئىسقانىك بدۆزىته وه و بىكرىته وه سروشت بىزارى خۆى ئەنوئى به رامبه ر ئەم جو ره ئافه رته زپانه، له به ر ئە وه بى به شىيان ئەكات له جوانى و دل كيش كردن كه ئە جو و لىته وه وا ده ر ئە كه ون، له شىكن و گىانيان تبا نيبه، مه گه ر ته ماشا كردنه كانيان بۆ بژمىرى به ژين، كه ئە وانيش له و چاوانه وه دینه ده ره وه كه پر ن له ساردوسپرى و گىژ و وىژى بىجگه له وه، ره وشتى شىيان له ژياندا، ئەوه ده ر ئە خات كه كزيبه كى بى ئە ندازه ي سامنا كيان له له شدا هه يه، نه هينزه كانيان، نه كه سايه تيبه كانيان، ساميان تبا نه ماوه تەنانەت ئەوى سه ير شىيان بكات، ناتوانى به خاوه ن پيا وه تى، يان به خاوه ن ژنى تىيان دا بنى.

چونكه ئەوانه وهك ره گه زىك هىچيان تبا به سته نيبه، به راستى پيا و سه رى سو ر ئە ميتنى له و كه سانه، كه به دووى كزيبدا ئەگه ر پىن و پشت ئە كه نه هينز، له ژيانى كدا كه كه س تبا سه رنا كه وى به هۆى هينزىكى ته وا و تەندروس تيبه ته وا وه نه بى پى نا وى مرؤف بترسى له وه ي كه هينزى ره گه زبازى بگاته ئەوپه رى تواناى خۆى، نه وهك جله وى بۆ نه گيرىته وه چونكه له كاتى وادا، هه موو جارىك هينزىكى فه رماندارى ژير له هۆشى مرؤفدا پهيدا

ئەبى، هه تا له ش زىندو يتى تىن بسىنى ئەو ورد تر ئە جو و لىته وه به لام ئەو كه سانه ي بۆ كزى و لاوازى تى ئە كو شن، زۆر جارى وا هه يه له شىيان تووشى نه خو شى و ده ردى وا دى كه پالىان پيو ته نى بۆ كاروبارى خراب ئە وه يش سه باره ت به وه به كه به ربه ستى سروشتى خويان كر دووه، له به ر ئە وه پشيو ي كه وتۆته ناو هينزه كانيان وه چونكه پيا وىكى له ش دروست، هه موودم له وه دل نيبا يه كه هۆشى و له شى يارمه تى يه كترى ئەدهن بۆ كه لک و چا كه ي ئەو به لام پيا وه له ش نا دروسته كه، پيا وه كز و بى هينزه كه، هىچى بۆ نامى نىته وه ئەوه نه بى كه چا وه ر و انى پشيو ي و ناكو كى ناوه ند هينزه كانى له ش و هۆشى خۆى بكات.

به كورتى مه به سمان ئەوه يه، له م قسانه، كه تىنوئى بۆ ره گه زبازى، سه ر تا پا هه له به و تاوانه كه چى كر ده وى چاك له و په يوه ندىيانه دا ده ر ئە كه وى كه له ناوه ند ژن و ميترد دا يه، ئەو په يوه ندىيانه ي كه له لايه ن سروشته وه پاداش ئەدرىنه وه به منال كه په ره ر ده بكرىن ئەم په يوه ندىيانه يش هه ر له ناوه ند ژن و پيا ودا پهيدا نه بن، له ناو گىانله به ران و گژوگىا و دارو دره ختىشا هه ن كه واته ژن و ميتردى، برى تيبه له په يوه ندىيه كى سروشتى، هىچ داو پىن پىسى و نه نگىبه كى تبا نيبه هه رچه نده هه ندى كسى وا هه ن رۆژى ژن و ميتردى خويان دوا ئەخه ن، به لام نابى يه جگار دوا بکه ون له ژن و ميتردى نه وهك هينزه زىندو وه كانيان له ده ست بچى بۆ ئە مه ي هه تا له له ش و هۆشياندا له و په رى پىگه يشتو وى و هينزه وه ر ه تىاندا ن وهك دوو هاوسه رى كو ك و كامه ران گو زه ران بکه ن.

ئەو كه سانه ي له ژياندا سه ر كه وتوون، هه موو دم ژن ئەهين، زۆر له و كه سانه ي كه له ژياندا سه ر كه وتوون خاوه نى خيزانى گه وره ن زۆر جارى وايش هه يه، كو كى ژن و ميتردىكى لاو له ناو مالى كدا، ئەبىته يه كه م هه نگا و بۆ ناو بانگ و گه وره يى چونكه ئەو ژيانه هه ست به مرؤف ئەدات كه كه وتۆته ئارام و ئاسايشه وه و دامه زراوه ئىتر هه موو كارگو زارى به كى خۆى ئەخاته سه ر ئاما نجه گه وره كان چونكه ژيانى خيزانى له باريا هه يه كه نيازى برىاردان و به رگه گرتنى پى ببه خشى كه چى پيا وى بى ژن و ئافه رته ي بى ميترد وا ئەبىن، به ناو ژياندا ئەرۆن و پىيان هه ل ئەنگوئ، نه رابه رى كيان هه يه رىگيان پيشان بدات، نه هىوا و ئاما نچى كيشيان هه يه بۆيان تى بكو شن ئەوانه هه ر له و كه شتىيانه ئەكه ن كه رىوانيان نه بى و كه وتينه ده ربا يه كيشه وه كه ئەم په ر و ئەوپه رى ديار نه بى.

(پزىشك ماسۆن جود) ئەلئ:

(دلدارى و ژن و ميتردى دوو كارى باون له ناو سروشتدا هه ر دوو لايان گه ردىك و

گهردېک ته کهن به يهک که پټی ته لټين: (کټش کردن) که رهسته يهک و که رهسته يهک ته کهن به يهک، کيميا گهره کان پټی ته لټين: (يهک بوون).

ناسن و موگناتيس ته نو سپټن به يه که وه، که پټی ته لټين: (موگناتيسی) ههر چنده ناوه کان جوټين، به لام هه موویان جووت بوون، يا خود ژن و ميږدیی پيشان نه دن.

پزېشک (ئه ليزابت بلاک لو) یش ته لټی:

(يه کټی گرتنیکی زوو به هوئی دلسوژی و پاکیی ژن و ميږدوه بو به کتری، نه و يهک گرتنه ته ندروستی ته پارټیژن و پاک و خاوینی ته خاته ناو په يوه ندييه کانی ناو خيزانه وه بيچگه له وه ته شبيته بنچينه ی دامه زرانى کومه لایه تی و خوش گوزهرانى).

جا ته م بيروبا وه په، بيروبا وه په کانی زانستی فرمانی ته ندامه کان (فيزيولوجيا) پشتی ته گری. ههروه ها ليکولئينه وه کانی ميژوویي پاپه رينه کانی نه ته وه کان و سهر ته نگرئ بوونیان پشتیوانی ته م بيروبا وه په ته کات له م روزه یشدا ههر خراپه يه کمان چاوپټیکه وی راستی ته م بيروبا وه په درته خات.

به شی هه نده يه م

په گه زبازیی گروز

ههر هټزټک له له شماندا بگورئ و گورينه که یشی و له نه اندازه به ده ری که گروزیی تيا بټ، ته م گورينه له هټزه کانی تر که م ته کاته وه ته نجاميش به وه ته گات که له نگه ری له شیان هوشمان تټک بچی جا ته گهر ته م هټزه بټ نه اندازه به، بکه ويته چینی ههره بلندی سروشته وه، نه و که سه ی هه يه تی وای لی ته کات بيټ به بوټر، يا خود زانای سروشت، يان خواناسیکی ئايين گهرموگور چونکه زيره کبی بټ نه اندازه نريکه له شيتييه وه

به لام ته گهر هټزه بټ نه اندازه که، که وته سروشتی ههره خواروومانه وه، هی و دینه کايه وه که تاوانباريکی يه جگار سامناک و، خوټرييه کی ته و او به دخوو و، خاوه ن سروشتیکی گروز ده رچن جا ته م جوړه يان له م به شه دا لټی ته کولئينه وه، که پټی ته لټين (په گه زبازیی وه رگه پراو).

جا ته گهر ته م جوړه پياوه جټگای بټ کرابيټه وه له ناو سروشتدا، ههر وه که نه و گيانله به ره نه نگه ويستانه دانراوه که که نه فټ کراون به لام ئيمه يش له سه رمان پيوسته که به پټی ته نجامي کرده وه- په گه زبازييه کانی و نه و شتانه ی چاوه روان ته کرى بقه ومين لټی، جټگای ته و جوړه پياوه ده ريخه ين.

چونکه پياوی وه رگه پراو، له م جوړه ناوچه و کاره ساتانه وه په يدا ته بټ خوشی رولئى ته و ئالوشه يه که جله وی بو به ره لاکراوه و ته يخاته ناو سه رگه ردانی هه ناسه ساردی و شیتی و خوگوشتنه وه.

نه و نو سراوانه ی که له م باه ته وه دوواون، لی يان بووه به خو، که واز له چاره کردنی ته م نه خوشييه بهټين خوټيان خستوته پشت په رده ی گيان سوکيی دروه.

ههر وه که نه و نه شته رکاره ی که ناهيټی نه شته ره که ی له برينيکی کيمياوی بکه وی، نه وه که ديمه نه که ی دلئ ناخوش بکات، تیزی پټی ته کرى و پرسوا ته کرى، ههروه ها خاوه ن ليکولئينه وه ش هه ل ته گری ته م توانج و پلاره ی تی بگيرئ، ته گهر بيټو نه يه ته پيشه وه و ته م برينه به د فه ساله ی شارستانيتييه نه پشکنی و تاقی نه کاته وه، که له ناو به د خووه کاندایه، يان به واتايه کی وردتر، له په گه زبازه گروزه کان دايه، که له ريگای راسته قينه ی په گه زبازیی لايان داوه.

هه‌رچه‌نده بیانوویه‌کی به‌جی نادۆزیتسه‌وه بۆ ئه‌و ره‌گه‌زبازه هه‌له‌کارانه، که ئه‌و کرده‌ویه‌یان هه‌یه، به‌لام ئه‌توانین لێک دانه‌وه‌یه‌ک بۆ ره‌ه‌شتیان بدۆزینه‌وه.

ئهو که‌سه‌ی که ژن هینانێکی دروست ئەکات به‌هۆیه‌ک بۆ مه‌به‌سه‌کانی خۆی، واتایێ دل‌داریی ژن ئه‌هینێ، یاخود لنگ بازیه‌کی نابه‌جی و نادروست ئەکات، ناتوانین توانج و پلاری تی بگرین، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و هه‌تزه‌ی سروشت پیتی به‌خشیوه خراب به‌کاری هیناوه.

هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌یش که له ئه‌ندازه به‌ده‌ر ئالۆشی له‌شی خۆیان دانه‌مرکینه‌وه تازاری خۆیان ئه‌ده‌ن و خۆیان له په‌لوپۆ ئه‌خه‌ن، به‌جۆریکی وا که سروشت په‌سه‌ندی ناکات، وه‌ک ئه‌و که‌سانه ئه‌ژمیرین زۆرجاری وا هه‌یه، له سه‌رگه‌ردانه‌کانی ده‌ستی ده‌ست په‌ردا، به‌ته‌نشت پیسیی له‌شیان و دارووخاویی گیانیانه‌وه، شوێنێکی ره‌گه‌زبازی له میتشکیاندا ئه‌بینن.

به‌لام کییه ئه‌و که‌سه‌ی په‌رده لانه‌دا له‌سه‌ر رازه نه‌نگه‌که‌ی ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو؟ ئه‌و وه‌رگه‌راوه‌ی که پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی ژیان ئه‌جولیته‌وه ئه‌و که‌سه‌ی که به‌شێوه‌یه‌کی ناشیرینی نارها، ئه‌وه داگیر ئەکات، که یاسا‌کانی خاویی و مرۆفایه‌تی بۆیان داناوه بیده‌نی!... ئه‌وه‌یش دیمه‌نیکی ترس و له‌رزنی نه‌ویستراوه (دیکیۆمان)ی خواناس له‌م رووه‌وه گوتویه‌تی: (ئه‌وه گونا‌هیکێ چاوی نه‌پۆشراوه له نووسراوانی خاوییدا). ئه‌م کرده‌ویه جیتی توانج و پلاری سروشتی توو‌په‌کراوه، که زۆرجاری وا هه‌یه یان فریتی ئه‌داته ناو گۆر‌ه‌وه له‌پاش ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی خۆی ئه‌کوژی، یاخود فریتی ئه‌داته خه‌سته‌خانه‌ی نه‌خۆشیی هۆشه‌وه به‌شیت بوویی.

پێش ئه‌مه‌ی هۆی چاره‌کردنی ئه‌م جۆره کۆزیه‌ پێشان بده‌ین بۆ به‌ربه‌ست کردنی، یاخود بۆ واز لێ هینانی ته‌واویی وا هه‌ل ئه‌گرێ که بریار بده‌ین، که ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو ئه‌وه‌نده کۆنه، له‌گه‌ل په‌یدا‌بوونی مرۆفدا په‌یدا‌بووه له‌سه‌ر زه‌ویدا ئه‌وه‌یش ئه‌نجامێکه، هه‌یچ گومانی تیانیه‌یه که له کۆمه‌لایه‌تی و شارستانیه‌یه‌وه په‌یدا ئه‌بێ له (ئینجیل)دا ئه‌و ترس و له‌رزنی تیانیه‌یه که له خواتسه‌کانی ئیمیرۆدا ئه‌بینن چونکه له‌کاتی لێدوانی ئه‌م خوه‌ه ناپه‌سه‌نده‌دا به‌ندی راست و ره‌وانی تیا‌یه تیانووسراوه، که هه‌ردوو شاره‌که‌ی (صودوم) و (عموره)، خوا ئاگربارانی کردن تا رووخان و وێران بوون، چونکه ده‌سته‌یه‌ک له ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوه‌کان له‌ناویاندا کۆبوو‌بوونه‌وه به‌پیتی یاسای (موسا) هه‌موو ره‌گه‌زبازیکی وه‌رگه‌راو به‌رده باران ئه‌کرا تا ئه‌مرد.

فارسه‌کانیش، ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوه‌کانیان تیره‌باران ئه‌کرد، به‌تیری ئاگراویی، هه‌تا ئه‌مردن. له‌و کاته‌دا که کرمی به‌زموره‌زم و خۆش رابواردن دابووی له هه‌تزه‌کانی فه‌رمانه‌روایی یونانییه‌کانی کۆن، ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوه‌کانی به‌هه‌موو جۆریکیانه‌وه تیا په‌یدا‌بووون له‌وانه ده‌سته‌یه‌ک په‌یدا‌بوو، پێشه‌یان جادوو‌گه‌ری و چاوه‌سه‌تکردن بوو، له زۆریه‌ی په‌رستگا‌کانی (ئه‌تینا)دا فرمانه گه‌وره‌کانی ئایینیان گرتبووه ده‌ست خۆیان کاتی که فه‌رمانه‌روایی (رۆما)یش، خه‌ریکی گیانه‌لا‌بوو، ئه‌و جۆره ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوانه، به‌جۆریکی تیکرای، شوێنیکی کۆمه‌لایه‌تیه‌یان بۆ دانرابوو. سه‌رنه‌گرتنی هه‌ندی له په‌لاماردا‌نه‌کانی چه‌لیپایه‌کان، به‌پیتی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌ندی، سه‌بارت به‌و کرده‌وه نه‌نگانه‌ی له‌ش و گیان بووه که هه‌ردوو‌گیان له یه‌ک کاتدا، له‌ناو چه‌لیپایه‌کاندا بلا‌بوو‌بوونه‌وه.

ئه‌وه‌یشمان زۆر پێ ناخۆشه که بلێین ئه‌م چه‌رخه‌ی ئیستایشمان پره له‌م جۆره ره‌گه‌زبازییه وه‌رگه‌راوانه چونکه له ئه‌مه‌ریکا‌دا، با‌لبازی نه‌هین، هورۆمی برده سه‌رمالیک، که له ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌دا ده‌رکوت به‌تایه‌تی بۆ جوت بوونی ئه‌و جۆره مرۆفانه دانرابوو به‌ده‌یان کوران له‌وتیدا گیران، له شێوه‌یه‌کی نه‌نگ و بێ ئابروودابوون.

دوو کورپان هه‌ر له‌ناو به‌ندیخانه‌دا خۆیان کوشته هه‌ردوو‌کیشیان له خه‌زانه هه‌ره ده‌وله‌مه‌نده‌کان بوون.

له‌زۆر شاریشا، که‌سانی وا دینه‌پیش چاوی و مرۆف، که پیاو به‌گران بۆی ده‌رئه‌که‌ویت، کورپان یان کچ ئه‌وانه له قسه‌کردندا وه‌ک ئافره‌ت قسه ئه‌که‌ن، ده‌نگی خۆیان وه‌ک ده‌نگی ئافره‌ت لێ ئه‌که‌ن جاری وا هه‌یه به‌ناوی ئافره‌ته‌وه یه‌کتری بانگ ئه‌که‌ن له شاری (نیویۆرک)دا چه‌نددا‌نه‌یه‌کی وا دۆزرایه‌وه که ئه‌ندامه‌کانیان خۆشیان له‌و به‌دخوویه وه‌رئه‌گرت هه‌موو سه‌ری مانگی‌ک ئاهه‌نگیکێ هه‌لپه‌رکییان ئه‌گیرا میوان و خانه‌خوێ هه‌ردوولایان پیا‌بوون، زۆریه‌یان به‌رگی ئافره‌تیان له‌به‌ر ئه‌کرد ئه‌م یانانه به‌ناوی (دایرین)ه‌وه، ناویانگیان ده‌رکرد بوو له شاری (نیویۆرک)دا.

له شاری (برۆدوای)دا، چینیکی لووت به‌رز هه‌ن، ئه‌ندامه‌کانیان له‌و له خۆیایی بووانه که ده‌موچاوی خۆیان سووراو و سپیاو ئه‌که‌ن و بۆنی لێ ئه‌ده‌ن، چاوه‌کانیان به‌کل ئه‌پێژن، لێوه‌کانیشیان سوور ئه‌که‌ن له‌ناو شه‌قامه‌کاندا به‌له‌نج و لاره‌وه ئه‌رۆن به‌ریگا‌دا، هه‌ر پیاوی‌ک به‌لایاندا تی به‌هه‌ری چاوی لێ هه‌ل ئه‌ته‌کین!... به‌لام ئه‌وه‌ی خۆشه که ئه‌وان لێ دانی باش ئه‌خۆن زۆرجاری وایش هه‌یه شه‌قیان تی هه‌ل ئه‌دری.

لهوانه‌ی که له ژبانی تایبته‌ی خو‌بانداندا کرده‌وه نه‌نگی نه‌کهن، ده‌وله‌مه‌ندان‌ی تاییه، ته‌نانه‌ت خاوه‌نی پیشه‌بلنده‌کان و پیاوانی زانستیشیان تاییه زۆریه‌ی نه‌وکه‌سانه له نیوه ته‌مه‌نی خو‌باندان که ده‌ست نه‌ده‌نه ئەم کاره ناپه‌سه‌نده که‌چی به‌شیک‌ی گه‌وره‌ی ژبانی خو‌یشیان به‌سه‌ر بردووه!... مه‌گه‌ر هه‌ر بال‌بازه‌کان و پزیشکه‌کان بزانه، ژماره‌ی سه‌رسوره‌یه‌نری نه‌و ره‌گه‌زبازه‌وه‌رگه‌راوانه‌چهنده، که هه‌موو خاوه‌نی پایه‌ی بلند‌بلندن له کۆمه‌لایه‌تیدا، که جی‌گاکانیان یه‌جگار گرن‌گن بی‌جگه له‌وه‌یش هه‌ریه‌که‌یان گه‌وره‌ی خیزانیکه له مائی خو‌یدا له‌م دواییه‌دا پزیشکیک له شاری (نیویۆرک) دا‌مرد، سامانیکی چهن‌د ملیۆن دۆلاری له پاش به‌جی ما ئامۆژگاری واکرد که هه‌موو سامانه‌که‌ی بۆ چاک کردنه‌وه‌ی ژن و پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان دا‌بنری که تووشی ده‌ری ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو بوون. شاره‌زاو پسپۆزه‌کان، له‌وه‌دا قسه‌یان یه‌که، که ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو له‌به‌ر چهن‌د هۆیه‌ک روو نه‌دات زۆر له باوه‌پیتکراوه‌کان، هۆیه‌که‌ی نه‌گه‌بینه‌وه سه‌ر کاریگه‌ری پیش له‌دایک بوون. ئافه‌ته‌ی سک پر، دوورنییه، مناله‌که‌ی که هیشتا نه‌بیوه، فیری ژبانیک‌ی خراپی بکات، نه‌گه‌ر بیتو ری بدات به هه‌ستو ئاره‌زوو و خروش و ئالۆشه‌کانی خو‌ی، زال بن به‌سه‌ریا وه‌ک نه‌وه‌ی خووبداته ده‌ست له مل‌کردن و لنگ‌بازی ئاشکرا دیاره که مێرده‌که‌یشی له‌و که‌تنانه‌دا هاوبه‌شیه‌تی له‌گه‌ل نه‌و‌پیشا، هه‌ندی جار واریک نه‌که‌وی که مێرده‌که‌ په‌وشت و خووی وای، که له نه‌نجامه خراپه‌کانی ئەم هه‌سته ناسروشتییه که‌م بکاته‌وه.

نه‌و په‌یوه‌ندییه بی‌جله‌وه‌ی که نه‌که‌ویته ناوه‌ند هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌وه، هیچی لیوه په‌یدا نابن، خوار و خێچی و وه‌رگه‌رانی ئاره‌زووی سروشتی نه‌بن، چونکه ئاره‌زووی سروشتییه په‌سه‌ند و دروست که به‌پیتی یاسابی هه‌رتۆزی جله‌وی بکیشریته‌وه، به‌باشی به‌کار نه‌هینری و دانه‌مرکیتریه‌وه ریز گرتنیک‌ی به‌رامبه‌ری ناوه‌ند ژن و مێردیش له‌گه‌ل تی‌گه‌یشتنی یاساکانی سروشت، باشترین ریگان، که هه‌ردوو لایان بیاریزیت له لنگ‌بازی بی‌نه‌دازه و بیانخاته سه‌ر نه‌دازه گیتی له کاروباری ره‌گه‌زبازیدا به‌لام نه‌گه‌ر ته‌ماشای ئەم جو‌ره‌ی و شو‌تانه نه‌کراو په‌یره‌ویی یاساکانی سروشت نه‌کرا، ئاره‌زووه‌ پر ئالۆشه‌کان له شتیه‌یه‌کی بی‌سه‌روپیدا خو‌بان ئاشکرا نه‌کهن و سه‌ر نه‌که‌نه سه‌ر خاوه‌نه‌کانی خو‌بان، که نه‌ویش ناچار نه‌بن له شتیه‌یه‌کی نا‌ئاساییدا دایان نه‌مرکیتریه‌وه، که نه‌میش نه‌بیته هۆی نه‌وه‌ی له‌ش و ده‌ماره می‌شکییه‌کان کزولاوازیبن و هه‌سته‌کانیان بکه‌ونه په‌شو‌کاوییه‌وه.

هه‌روه‌ها ره‌گه‌زبازه‌وه‌رگه‌راوه‌کان، له‌ناو نه‌و پیاوانه‌دا په‌یدا نه‌بن، که شتیه‌ی کاروبار و رۆژگار ناچاری کردوون دووربن له ئافه‌ته له‌به‌رته‌وه ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو، له‌ناو نه‌و له‌شکرانه‌دا که له شه‌ردان، یان له‌ناو سه‌ربازه‌کانی هیزی ده‌ریادا و نه‌وانه‌دا که له دانگی نه‌واندان زۆر روو نه‌داو زۆر په‌ره نه‌سیتی.

له‌ناو نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌لا‌تیشدا، نه‌وانه‌ی که شارستانیتیان ته‌واو نییه و له یه‌ک ژن زۆتر ته‌هین، ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو زۆر په‌یدا نه‌بن؛ (به‌رنابی لاندور) نه‌فسه‌ریکی گه‌شت‌سوگزار که‌ر بووه، ئەم راستییه به‌ئاشکرا ده‌رته‌خات هه‌روه‌ها خویندنگا شه‌وییه‌کانیش^(۱) که‌تیا نه‌خۆن و نه‌نون، له‌گه‌ل نه‌و جی‌گایانه‌دا که وه‌ک نه‌وانه وان، کوره‌کان نه‌خه‌نه سه‌ر ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو.

ده‌مار بزوتنه‌کانیش، به‌هه‌موو ره‌نگ و جو‌ریکیانه‌وه، وه‌ک (مۆرفین و به‌نگ و تلیاک و کۆکایین و نه‌وانه‌ی له‌وانه په‌یدا نه‌بن)، تا نه‌دازه‌یه‌ک ئۆبالی هه‌زاران ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راویان به‌ئه‌ستۆیه ته‌نانه‌ت زۆریه‌ی نه‌و ره‌گه‌زبازه‌وه‌رگه‌راوه‌ها ناسه ساردانه‌ی که‌وتوونه‌ته ژیر چنگی نه‌و ژه‌هره مه‌ست که‌رانه‌وه.

که‌واته په‌یوه‌ندی ناوه‌ند کرده‌وه‌ی نه‌نگ و ژه‌هره مه‌ست که‌ره‌کان یه‌جگار به‌هیزی هه‌رچه‌نده خواسته‌بلنده‌کامان و نیازه پیروزه‌کامان، بۆ نه‌وه خه‌ریکن که که‌ره‌سته‌ی به‌دخوویی له‌ناو دۆ و ده‌روماندا به‌ر به‌ست بکه‌ن به‌لام ژه‌هره مه‌ست که‌ره‌کان، هه‌موو جو‌ریکیان، ته‌نانه‌ت به‌مه‌ییشه‌وه، ئەم هیزی ویستنه‌مان له ده‌ست ده‌رته‌هین ئیتر ئالۆشه‌نه‌نگه‌کانیشمان په‌ت نه‌پچرن و ده‌ست نه‌کهن به‌پال پیوه‌نامان بۆ ناو چالی به‌دخوویی، تا سه‌ر نه‌نگیمان نه‌کهن.

هه‌رچه‌نده بابته‌ی ئافه‌ته‌ی ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو، که‌م قسه‌ی لیوه نه‌کری، به‌لام ئەمه‌ و ناگه‌یینی که نه‌و جو‌ره ئافه‌تانه که‌من، یاخود بابته‌که‌مان نه‌وه‌نده گرن‌گ نییه.

به‌راستی، ئەمه راستییه‌کی ناخۆشه که بلتیم ئەم جو‌ره ئافه‌تانه به هه‌موو شو‌تی‌کدا بلا‌بوونه‌ته‌وه زۆر ئافه‌ته‌ی وا هه‌ن که تووشی ئەم ده‌رده‌بوون و هه‌موویان چ له له‌ش، چ له ده‌روندا نه‌خۆشن نه‌وانه زۆریان له‌و ئافه‌ته‌ ته‌مه‌ن پچووکانه‌ن که یه‌جگار جوان بوون، به‌لام له‌لایه‌ن پیاوانی خاوه‌ن سامان یاخود خاوه‌ن پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه په‌رده‌ی ئابروویان درپێراوه.

(۱) راستتر: به‌شه ناخۆیه‌کانی قوتابیان.

بهشی ههژدهیهه

گرفت و پشپویی رهگهزبازی

له گرفتهوه^(۱) ریزه نهخوشییهکی درتیر پیدایا ئهبع ههئدیکیان سووکه نهخوشین ههئدیکیشیان له هههه نهخوشییه گرنهگهکانن که تا ئیستا مرۆقاییهتی پیتی زانییون. لهناو ئهه نهخوشییه گرانا نهه پشپویی رهگهزبازی، یاخود پشپویی سک و زاگردن دهرئهکهوئ، گرفتیش له نهخوشییه باوهکانه، له ههموو ناوچهیهکدا بلاوئوتهوه. ژینی له مرۆقاییهتی تال کردووه، بهلام بۆته سههراوهیهکی سامان بۆ پزیشکهکان له ده بهش نو بهشی ئهه نهخوشییه له تهمهلی و داوهشایی یاخود له کهم تهرخه مییهوه پیدایا ئهبع.

بۆته بهرهه ئستیکیش له سههه رینگای پزیشکی دلسۆزدا. ستوونه درتیرهکانی ناو رۆژنامهکان که له بابته دهرمانی رهوانی و پهپکه دهرمان و دهرمانی گیراوهوه چاپ کران بهناوی جاردا نهوه، بهلگه بۆ ئهه قسهیه لای ههئدی کهس خواردنی دهرمانی رهوانی بووه بهخوو ههئدی جاری وایش ههیه که خواردنی ئهه دهرمانانه له خواردنی (مورفین) خراپتره، ژینی کلور مرۆق ئهخاته تهنهگوجه له مهی مردنهوه.

بام لیره دا چهئد قسهیهک له سههراوه باوه پیکراوهکان بگپرمهوه. ئهلی:

(ئهمه جیگای سههسورمان نییه که ههئدی کهس له زۆرزان و فر و فیلبازهکان، خۆیان بهو کهسانه دهوله مهئند کردووه، که چینیکیان له کۆمه لایه تیدا دروست کردووه بۆ خۆیان، ههه بۆ ئهوه ئهگه رپن خواردنی خوش بخۆن و بی فرمان بسوورینهوه و به ناشیتیییهوه بژین ئهه کهسانه که لهو قسه راستییانهی جار به جار له ده می پیاوه شاره زاکانه وه دینه دهرهوه، گومان ئهکن، یاخود لهو راستییانهی که به چاوی خۆیان ئه بیین دلکرمی ئهبن، کهچی ناویرن چاوبپۆشن له گرنگی ریکۆلهکان و فرمانه کهیان، له گه ل ئه وه شا خۆیان چهواشه ئهکن و ئهچن کۆمه لهیهکی زۆر له داووده رمانی جامباز و فر و فیلبازهکان ئهخۆن له راستییدا ئهه داووده رمانانه ئهبنه هۆی زیانیکی گهوره بۆ که لویه لی دهماره میشکییهکانی ناو ریکۆلهکان چونکه ریکۆلهکان ناچار ئهکن بینهوه یهک و ههه چیه کیان تیا به فرتی بدهنه دهرهوه که لویه له کهیش له شیویه کی شل و شیواوی تهواو یاخود ناتهواو دا، جار به جار یاخود هه مووده مینیتتهوه).

(۱) گرفت: دیاردهی کهم دانیشتن و مانه وهی پاشه رۆ له ریکۆله دا به رهقی.

ئنجنا ئهه رهگهزبازه وه رگه راوهی، که له وه پینش جوانترین لهش و چاکترین هۆشی هه بوو، پاشان بهم کردهوه شیت و ویتانهی خۆی له که لک خست و ناشیرین کرد، چون ئه توانی خۆی له دهست ئهه کردهوه پیسهی خۆی رزگار بکات و پیاوه تی خۆی بگپرتینتهوه؟. به لای ههئدی له پسپۆره کانه وه وابه که، ئه گه ر یه کیک کهوته گپراوی رهگهزبازی وه رگه راوهوه، ناتوانی خۆی لی دهر بهیتی، تا سهه تیا ئه مینیتتهوه.

بهلام ئهه بیر باوه ره، ههئدی به دبینی و بی ئه ندازهیی تیا به پزیشکهکانی ئیمرویش، به ناوه وه چاره ی رهگهزبازی وه رگه راو ئهکن، که نهخوشیکه و تووشی تیکچوونی هۆشی خۆی بووه، سهبارته به وهی که لنگ بازیهکی زۆری کردووه پزیشک (ل. ماکه نزی)، چاره ی نهخوشییهکانی دهماری میشکی چون ئه کرد، ئاوه هایش چاره ی ئهه نهخوشییهکانی ئه کرد، وهک: خوشتن به ئاوی سارد به هه موو جو ره کانییه وه، وه رزی زۆر، خواردنی سووک، نووستن له ناو بای پاکژدا ئه وه نده ی بۆی بلوی ههروه ها به هۆی (رینگه نا کاو)^(۲) وه کانه وه، وهک کاره با و زۆرانبازی و یاریی شیر و بابته تر ئهه جو ره چاره کردنه له لایه ن پزیشک (ئه درموندف و ترز) یسه وه په ره وی کرا، که له دانیشتیوانی (تورنتو) بوو له خاکی (که نه ده) دا.

بهه رهنگه ههردوو پزیشکه که چه زیان به به کارهینانی پزیشکایه تی سروشتی ئه کرد له چاک کردنه وهی نهخوشه کانیاندا.

له مه وه تی ئه گه بین که بابته تی رهگهزبازی وه رگه راو دوور نییه له نهنگی و ناشیرینییه وه بهلام چاک کردنه وهی نهخوشییه که بهنده به نیاز و ئاره زووی نهخوشه که خۆیه وه که بیهوئ دووباره بییتته وه به پیاو پاش ئه وه په ره ویی ئهه ئامۆزگارییه نه ییش بکات که سروشت لهه بابته وه ئه یکات.

(۲) رینگه ی نا کاو: (المعالجة بالصدمات).

گرفت، بیجگه له وهی که ئەبیتە هۆی پەیدا بوننی نهخۆشیی (مایه سیری) و نهخۆشییهکانی (ریخۆله راسته) (۱) ئەوهیش که له وهه پەیدا ئەبێ وهک وهرگه رانی رینگای (ریخۆله راسته) له جیبی خۆی، له گهڵ تیکچونهکانی تردا... بیجگه له وانه، گرفت ئەبیتە هۆی ژهراوی کردنی خۆین بهم رەنگه زیانه که هەر له وهدا پەیدا نابێ که خۆین له توانیدا نامینێ به ئەندامهکانی له شدا خورشت بلاو بکاتهوه، زیان له ئەندامهکان خۆشیشان ئەدات و له هینیشیان کهم ئەکاتهوه جا ئەنجامی ماندووتی به ئاشکرا له ئەندامهکانی سک و زادا دهرئهکهوێ، که له هه موو شتییک زۆرتر پیتووستی بهخۆینی پاک و گهش ههیه بهلام ئەو تیکچونهکانی که له وهپیش لهو ئەندامانهدا هه بوون، که گرفت هاته گۆزی، خرابترین لی دێ.

ئەوهیش شتیکی گران نییه که پهی بهخراپه و زیانی گرفت بیهین له چ ئەندازهیهک دایه چونکه چواریهکی ئەو خورشتانهی تاینخۆین- به لای کهمهوه- له کهلوپهلی خواردن سازکردنی ناولهش، دواییش له لهش فری ئەدریته دهرهوه جا ئەم بهشهی که له پیتووستی زۆرتره، پر له تنهگوجهلهمه.

کهواته ئەگه لهش له کاتی ریکوپیتک و دیاردی کرادا خۆی له دهستی رزگار نهکات، چیبی بهسه ر دێ؟ وهرامی ئەم پرسه ئەوهیه که هه ندی لهو بهشه له ریخۆلهکاندا ئەمینیتهوه بو ئەمهی کهلوپهلی خواردن سازکردنی ناولهش جارێکی تر بیمیتهوه.

له بهشی خواروی ریخۆلهکاندا ژمارهیهکی تهواو کونی مژین ههیه، بو ئەوه دانراون که لهش بیاریزن لهو زیانهی که پیتی ئەگات له کاتی وهستانی ریخۆلهکاندا له فرمان کردن، که ماوهیهکی زۆرتر له ئەندازهی خۆیان بێ فرمان ئەمیننهوه.

له مهیشدا هۆی ماندوو بوون و، خاوبوونهوه و، سه ر ئیشهوه، تهنگه هه ناسه، دهرئهکهوێ، که له مژینی خورشتهکهوه پەیدا بووه له لایهن خۆینهوه ئەگه ئەوهیش درێژهی کیشا، وانا نهخۆشییهکه کۆن بوو، گهلی نهخۆشیی تریش بو لهش پەیدا ئەبن، که دوورنییه دوایی بهژینی نهخۆشهکه بهین.

کهواته هۆیهکانی کزی و لاوازی گشتی پهیتا پهیتا پهیدائهن.

لهو خۆین تی زانهوه، که له گرفتتهوه پەیدا ئەبێ و توشی ئەندامهکانی لهش دێ، ئارهزوویهکی بێ ئەندازهی رەگه زبازی ئەکهوێته له شهوه، هەر لهو ئارهزووه ئەکات که له

(۱) ریخۆله راسته: (المستقیم)، بهشی کۆتایی کۆئه ندامی هه رس.

خواردنهوهی مهی و هه ندی بابه تی مهستی ترهوه پەیدا ئەبێ له وهیشهوه هه یچ پهیدا نابێ، ئەوه نهبێ که کزی گشتی په ر بهستی، سه بارهت به وهی که ئەندامهکانی لهش خۆیان ماندوو ئەکن بو دامرکاندنهوهی ئارهزووی رەگه زبازی ئالوشاوی و گرگرتوو.

بهرامبه ر ئەوهیش پیتووسته نهخۆشهکه، خورشتی به که لک بدات به لهشی خۆی هه موو رۆژتیکیش کۆمه لیک وه رزش بکات بو تین سه ندنی چالاکیی ریخۆلهکان دوورنییه که ئەم جوړه چاره کردنه سه ر بگرێ، مه گه ر نهخۆشییه که تهواو کاری له نهخۆشه که کردبێ ئەو ساکه ئەبێ په نا به ریتته به ر چاره کردنیکی به هینتر، که فری نه بیت به سه ر داووده رمانی ره وانیهیه وه، چونکه ئەو جوړه دهرمانانه که لکیان نابێ ئەگه ر شتیکیان بێ بکرێ هەر ئەوهیه، که نهخۆشییه که جی گیرتر بکن له له شدا، چاره کردنی نهخۆشییه که گرانت لێ بکن، ته گه رهیش بدن له چاک بوونه وه که و درێژهی بێ بدن.

مامۆستا (ولیه م ئەلکوت) له م بارهیه وه ئەلی:

(ئەوانه ی ئەبانه وێ، به تهواو تهی له دهست گرفت رزگار بێ و تهواو چاک بینه وه، هه روا چاکتره که په نا بینه به ر سه ر وشت و په پره ویی یاساکانی سه ر وشت بکن.

ههروه ها خۆشیشان تاسه ر له به کارهینانی داووده رمان و دهرمانی یاساییش رزگار بکن پیتووسته له سه ریشیان که هه موو رۆژتیک، وه رزشه جوړ به جوړه کان، به زۆری و ریکوپیتکییه وه بکن).

چاکترین شت که بیهکیت ئەمهیه: به نۆشی دلّه وه، هه موو میوه هاته مزره کان بخۆیت وهک: پرته قال و سیو و قوڅ و گیلاس و شاتوو و توتو ترک... خۆت له ئاردی سپی بپاریزه، چونکه وهک ژههر وایه چونکه زۆر که سی واهه ن له به کارهینانی ئاردی سپیه وه توشی گرفت ئەبن کاریکی زۆر خراپ ئەکات له ریخۆلهکان. به هه ر جوړتیک بیهخۆیت وای زبان بهخسه: له شپوهی ناداب، بسکوت داب، هه ویرکاری بیداب جیاوازی نییه تا پیت ئەکرێ نانی ئاردی تهواو بخۆ ئەوهیش بزانه که گه نم و دانه ویتله ی کال له گه ل جو و گه نمه شامیدا له هه موو خورشتییک بو ریخۆلهکان چاکترن و به تهواو تهی ئەبانه خاته گه ر خۆت بپاریزه له زۆر خواردن و په له پهل کردن له خواردندا.

ئەگه ر هه ر له سه ر ئەوه پڕۆیت که میوه هاتی مزر بخۆیت و دانه ویتله ی کال و نه کولێو، له وه دلنیایه که پشپوی ناو ریخۆله کانت یاخود گرفتته کهت زوو به زوو نامینێ بێ گومان ئەوهیش پیک نایه تاوه رزشیکی ریکوپیتکی به ته نشته وه نه کهیت.

بەشى نۆزدەھىم

ئاوھاتنەوھى زوو

لە پىستەي گىروگرفتەكانى رەگەزىزىيدا، كە لە ئەنجامى كەتنەكانى مەروفايە تى و ناشتىيەكانىيەو پەيدا بون، ھىچ گىروگرفتىكانى لە (زوو ئاھاتنەوھى)^(۱) زۆرتەر، مەروفا دلشكاو و رىسوا ناكات^(۲).

ئەم خووەيش لەوھو پەيدا ئەبى، كە لە تافى لاوتىيدا داوتىن پىسى بىرى، بە تايبە تى داوتىن پىسى بى شومار.

ئەمەيش نىشانەي كۆمەلە دەمارىكى مېشكىي كز و بى ھىزە، كە ھىچ ئەندازە گىرىبەك نەزائى يەككىك لە رووداۋەكانى ئەوھى: كورەكە، ھەر لە خۆبەوھى، بى ئەمەي ھىچ بىي لە ئارادا ئاۋ فرى ئەدا سا يان لە مېشكىيا لنگ بازىبەكى نىزىكى ھىتاۋەتە پىش چاۋى خۆي، ياخود لەگەل كچىكى ھاۋرپى خۆيدا قسەي كرووھ.

جارى وايش ھەيە ئاۋ فرى دانەكە داۋئەكەۋى تا دەست ئەكات بەلنگ بازىبەكە جا ئەم جۆرە كروەوانە، نىشانەي ئەوھن كە كورەكە سروسىتىكى ناتەواۋ و بى نەگەبىستۋى ھەيە، كە بەكەللكى سىك و زاكرىن ناھەت.

ژن و مېردەكەبىش تۋوشى رەنجە رۆبى و خەموخەفەت دېن. لەمەپىش، لەبەشەكانى تى ئەم نووسراۋەدا پىشانماندا، كە كۆمەلە دەمارە مېشكىيەكان و ئەندامەكانى رەگەزىزىي، بەجگار بەندن بەبەكەۋە ھەر كامىكىيان تازارىيان پى بگات، تازارەكە بەۋى تىرشىيان ئەگات چونكە ماسولكەكان لەژىر فەرمانى دەمارە مېشكىيەكاندان دەمارە مېشكىيەكانىش زۆرجاران ئەكەۋنە ژىر فەرمانى ھۆشەۋە جا لەبەرئەۋەي كە لنگ بازىي بى ئەندازە لەش تەۋاۋ كز و بى ھىز ئەكات، ھۆش دەسلەتتى نامىنى بەسەر دەمارە مېشكىيەكاندا دەمارە مېشكىيەكانىش دەسلەتتىيان نامىنى بەسەر ماسولكەكاندا لە كاتى كارى لنگ بازىيدا، پىۋاۋىكى خاۋەن تەندروسىتى، كاتى ئاۋى دىتەۋە كە ھۆش پەيام بەدات بەدەمارە مېشكىيەكانى كە لەش گەبىستۋتە ئەۋپەرى خۆشىي رەگەزىزىي، ئىبىر ئەۋ ساكە، دەمارە

(۱) ئاۋھاتنەوھى زوو: بە ئەنجام گەبىستىنى زوو، يا لىبۋنەۋە بەزۋوبى لە كارى سىكىسيدا، (القذف المېكر).

(۲) لە راستىدا ئەم دياردەيە، ئەۋ كەسە دلشكاو دەكات بەلام لەباتى (رىسواكرىن) دەشى بوتى (نا ئومىد- خىبە ۋەكىل) دەكات.

ئەگەر ھاتوۋ ئەۋ كروەوانەي لەمەپىش پىشان دران، جىبەجى كران، بەلام ھىچ كەللكىيان لىۋە پەيدانەبوۋ، گەلىك كارى بەكەللكى تر ھەيە بىرىن، بۆ ئەمەي چاكبۋنەۋەي نەخۆشىيەكە دەست بەكەۋى بۆ ۋىنە: (لەش سوۋنەۋە) ئەبىتە ھۆبەكى بەكەللك بۆ چاك بوۋنەۋەي نەخۆشىيەكە، ئەگەر ھۆبەكانى ترو نەگەبىستىنە ئەنجام بەسەرگازى پىشتا پال بەكەۋە كەمىك لە رۆنى زەيتون بەكەرە ناۋدەستەكانتەۋە و بىيانخەرە سەر گۈشتە روۋتەكەي سىك تىنجا توند دەستى بەسەرا بەبىنە بوۋبەرەۋە خوار لە راستەۋە دەست پى بەكە بۆ چەپ، لەسەرەۋە بۆ خوار لەپاش چۋار پىنچ وردىلە، دەست بقوۋ چىنە، تىنجا بىبىنە بەسەر سىكلا لە پىشەۋە بۆ پىشەۋە، ۋەك لەۋە پىش كروىت لەم مەشقى داۋايىدا، ئەبى دەستت بگىرپىت بەچۋارلاي سىكلا لە شۋىنى خوارۋى دەستەپاستى سىكەۋە دەست پى بەكە بەرەۋە پىشەۋە دەستەكانت بەسەر سىكلا بگىشە، تىنجا بىيان بە بۆلاي چەپەۋە، پاشان بۆ خوارىۋە، تىنجا بىيانىنەرەۋە بۆلاي راست بەم جۆرە چەند جارىك سىكلا بسوۋرەۋە، تاماۋبەكەي (۱۰-۱۵) وردىلەيى، بەپىسى سوۋكى و گرانى گروفتەكەي ناۋ رىخۆلەكانت. گرنگىي ئەم جۆرە چارەكروندە و كەللكى، بەۋە زۆرتى لى دى، ئەگەر پاش سوۋنەۋەكەۋە ناۋ رىخۆلەكان بە فىچقەي ئاۋى گەرم پاك بشۆرى^(۱).

لەم جۆرە چارەكروندەدا، ئەنجام زۆر بەكەللك ئەبى، زوۋبىش دەرئەكەۋى بەلام ھەروا چاكرە كە خۆت لە بەكارھىتانى فىچقەي ئاۋ بپارىزىت، نەۋەك رىخۆلەكانت پىۋەي رابىن و لىيان بىي بەخوۋ، ھىچ كارىك نەكەن، تا بەم شىۋە دەست كروە ناسروشتىيە ھانە نەدرىن.

لەگەل ئەۋەيشا ھەر ئەم جۆرە چارەكروندە بەكەللك ترە لە بەكارھىتانى دەرمانى رەۋانى تەننەت، لە كەللكا، ھەرس بەراۋورد ناكرىن ۋا باشترە كە لىرەدا قسەكانى پىشۋومان دوۋبارە بەكەينەۋە: دەرمانى رەۋانى لەۋانەيە رىخۆلەكان بىرىندار بەكات بەلام پاك كروندەۋەي رىخۆلەكان لەۋ و شتانەي تىياندا كۆبوۋنەتەۋە، نەرىخۆلەكان بىرىندار ئەكات نە تازارى ماسولكەكانى ناۋ رىخۆلەكان ئەدات لەم رىگەي رىخۆلە پاك كروندەۋەي، ھەر ئەۋەندەي (ۋەي) تىيايە كە ئەگەر دەمىكى دوۋرورى بەكارھىنرا، لەۋانەيە كە رىخۆلەكان پىۋەي رابىن و خوۋى پىۋە بگرن، ھىچ فرمانى خۆيان نەبىن تا فىچقەيان تىيا بەكارئەھىنرى.

(۱) فىچقەي ئاۋ: (الحقنە الشرىيە)، نەك ئاۋى گەرم، شىلەتتىن.

میشکویه کان ماسولکه تاییه تیبیه کان ئەبزۆپین بۆ ئاو فرێدان، لەوکاتەدا که پیاوه که گەیشتیبیتە ئەوپەری خۆشییی ڕەگەزبازیی، بەلام ئەو کەسە ی تووشی نەخۆشییی زوو ئاوهاتنەوه بووی، بێرکردنەوه کە ی کار لە دەمارە میسکویه کانێ ناکات، کە ئەمانەیش ناتوانن زāl ببن بەسەر ماسولکه کاندا لەبەرئەوه ئارەزووی هۆش، لەش ئەخاتە پەل پەل کردن لە فرماندا ئەوهیش وا لە پیاوه ئەکات هەست بەشەرم و سەرشۆرپی و سووکی بکات.

هەندێ جار، تەنیا هەست کردنێک بەتوورەیی پیاو وای لێ ئەکات کە ئاو زوو فری بدات، کەچی لە هێز و توانایش هیچ شتێکیان کەم نییه ئەم جورە رووداوانە، لەناوەند ئەوانەدا کە تازەبوون بەژن و مێرد بەشتێکی ناسروشتی دانه نرین رها تیان بەبەکەوه و ژیانان بۆ ماوه یەکی باش بەبەکەوه، چاره ی ئەمە ئەکات و چاکترە کە یاسایەکی تایبەتی پەپره ی بکری بۆ خواردن و وەرزش کردن. هەتا پیاوه کە، لە کەموکوپیی دابی و، ئارەزووی ڕەگەزبازیی بەهیزی هەبێ و، هەموو دەم لە ئاو بای پاکدا فرمان بکا و بژی، کەم رووئەدات، لە دەست (زوو ئاو هاتنەوه) گلهیی بکات.

بەلام زۆر خۆری و، زۆر خواردنی گوشت و بهارات و مەیه بزۆپنەرەکان، هەر وه ها جل و بەرگی گەرموگۆر و ژووری گەرم و گفتوگۆی هەست بزۆپنەر، ئەمانە هەموویان ئەبنە هۆی پەیدا بوونی نەخۆشیی (ئارەزووی فری دان).

پێویستە ئەوهیش بلێین کە (زوو ئاو فریدان) نەخۆشییە کە پله بەپله ئەگۆرێ و تەشەنه ئەکات ئەنجامەکانیشی یەجگار خراپن لەپاش ماوه یەک ئاو زوو فریدان، زۆری پێ ناچی پیاوه کە دەسەلاتی نامینی بەسەر ئاو فری دانه کە ی خۆیدا بۆ هەر دەمار بزۆپنەرێکی پڕوپوچ ئاو فری ئەدات ئیتر نەخۆشە کە وای لێ دێ بەره ئەوه ئەچیت کە دەماری پیاوه تی نەمینی، یاخود منالی پێ دروست نەکریت (ببێ بەزەر پیاو)، هەموو لەشیشی لە کەلک بکەوی لەگەڵ ئەوهیشدا، نەخۆشییە کە، هۆبە کە ی هەرچی بەک بێ، روو کە شە کە ی هەر چۆنێک بێ، نابێ خۆی درەنگ چاره کردن و کەم تەرخەمی لەگەڵدا بەکار بهیترێ پێویستە دەست بەجێ کاریکی وابکری، نیشانەکانی بوەستتیرین لە جیبی خۆیان، ئەگینا وای لێ دێ کە هەرگیز چاره ی نەکری.

هیچ چاره یەکیش نییه کە پێ لەو سەرگەردانییه نەنێ کە هاتوو بەسەر نەخۆشە کەدا، بەهۆی نەمانی هێزە زیندوووەکانییه له ئەنجامی (ئاو) لە دەست چوینا، کە بەبێ ئارەزووی خۆی هاتۆتە دەر وه.

پێویستە پە ی بهوهیش بەرین کە مەبەسی بەکەم لە چاره کردنی ئەم نەخۆشییە ئەوه یە کە هیزتیکی تەواومان دەست بکەوی بۆ دەمارە میسکویه کانمان چونکە تا کۆمەلە ی دەمارە میسکویه کان تیک نەچی، ئەم نەخۆشییە پەیدا نابێ ئەمەیش زۆر گرنگە کە نەخۆش سەرنجی لێ بدات: هەرکاتی نەخۆشە کە دەستی کرد بە چاره کردنی خۆی، ئەبێ لە زۆر خۆری پیاویزیت.

چونکە سک پکردن لە خواردن و زۆر خۆری، پەیه ندییان بەهەموو نەخۆشییە کە وه هەیه بەلام تا ئەندازە یەکی گەوره، پەیه ندییه بەئەندامەکانی سک و زاوه هەیه پێویستە نەخۆشە کە، ئەوه نده نەخوات کە تەواو تیری خواردبێ کاتی هەل بسی لەسەرنان کە هیشتا تیری نەخواردبێ، کە هیشتا هەست بکات برسییە تی، ئەبێ خواردنەکانی رۆژانه ییشی بریتی بن لە دووژم یە کە میان لە نیوه رۆدا بیخوات دووه میشیان پێش نووستن بەلای کەمە وه بەسێ کات بیخوات پێویستە لەسەرت لەسەر ئەم پێره و ییه برۆیت بەرپۆه ئەبێ بەهیزی خواستنت ئەمە نده زۆر بێ، خۆراگرتنت ئەمە نده بەهیزی کە ئەم پێره و ییه بە تەواوه تی پەپره یی بکەیت چونکە خۆ بەرپۆه لاکردنیکی بێ سنوور و بێ ئەندازە، ئەبیتە هۆی هەموو سەرگەردانی یەک لە ژیاندا هەر وه ها پێویستە خەمی بیره کانت و نامانجی بیره کانت بخۆیت نابێ بهیلتی بەلای ئالۆشە ڕەگەزبازییە کاندا بسوورپنەوه ماوه ییش مەده بەئەندیشە لە دەریای ئالۆشدا گیر بخوات تا پیت ئەکری بیره کانت لە بابە تی ڕەگەزبازیی دووربخەر وه.

خۆت بەو کارانە وه خەریک بکە، کە هەل ئەگرن کار گوزارییه کی خۆشیان تیا بەخت بکری و بەگرنگی بگیری تۆبش کە بەهۆی ئەم جورە چاره کردنانه وه، هیزی دەمارە میسکویه کانێ خۆی گێرپاوه جیبی خۆی، ئەبیتە وه بەخاوهن دەسەلات بەسەر خۆتا، ئەبیتە وه گەوره ی خۆت لەوه وه ورە بەرنەدەیت کە بەسستی چاک ئەبیتە وه چونکە، لە راستیدا، دەمارە میسکویه کان، چاره کردن درەنگ کاریان لێ ئەکات چونکە کارە کە بەنده بەسروشتی ئەو کەرەستانە وه کە لەشت لێیان دروست بووه.

ئەوه یشت لەبیر نەچی کە ئەم چاره کردنه، ئەوه ی پێ ئەوی کە شانە کۆنەکانی ناو لەشت بگۆرین و بن بەشانە ی نوێ کە پرن لە زیندویتی و هیز و هەرپەت تا ئەمە ییش پیک نەبێ، هیچ چاک بوونه وه و رووکە شتیکی تەندروستیت پێوه دیار نابێ تا چەند مانگیکیشی پێ نەچیت، چاوه روانی چاک بوونه وه مەبه چونکە ئەو ئەرک و ئازاره ی کە

به‌اشی بیستهم

زړه پیاوړی، هڅه‌کالی، چاره‌کردنی

به‌لامی زور کهسه‌وه وایه که زړه پیاوړی^(۱) و نارو زوو هه‌لنه‌سان^(۲)، یان کزیی سک و زانه‌کردن، دوو واژه‌ی هاوتای یه‌کترن که‌چی له‌ناوه‌ند هه‌ردوولا پاندا جیاوازییبه‌کی که‌وره هه‌یه. هه‌رچه‌نده نه‌نجامی هه‌ردوولایان به‌یه‌ک شت نه‌گات نه‌ویش نه‌و‌تا که سک و زا نه‌بیته جی هه‌روه‌ها هڅه‌کالی هه‌ردوولایان سروشتیان له یه‌کتر نه‌گات بیج‌گه له‌م شتانه، ئیتر هیچ له یه‌ک چوون و هاو ره‌گه‌زییبه‌ک له‌ناوه‌ندیاندا نییبه چونکه نه‌و کهسه‌ی نارو زوو هه‌لنه‌سیت، پیوست نییبه زړه پیاوړی و منالی پی دروست نه‌کړی هه‌روه‌ها نه‌و کهسه‌ی منالیسی لی پیدا نه‌بی، هه‌موو دم وانییبه که نارو زوو هه‌لنه‌سیت.

نه‌وه‌بوو له‌وه‌پیش له بابه‌ت کزیی سک و زا کردنه‌وه لی‌دوانمان کرد به‌چند وشه‌یه‌ک به‌کورتی نه‌لین: که کزیی سک و زا کردن نه‌وه‌یه (ناو هاتنه‌وه‌که له جیتی خویدا نه‌بی، له کاتی خویدا پیدا نه‌بی)، یان هه‌ر نه‌بیته‌وه، یاخود تیک‌چوون و که‌مو کوو‌رییبه‌ک له نه‌ندامی سک و زا کردندا پیدا‌بوو، که بیته‌وه‌ی ته‌واونه‌کردنی کاری ره‌گه‌زایی.

به‌لام نه‌و کهسه‌ی که توشی نه‌خوشی زړه پیاوړی بوو، و منالی لی پیدا نه‌بی، دوورنییبه که که‌لویه‌لیکی سک و زا کردنی ته‌واوی هه‌بی له‌دیمه‌ندا، به‌شپوه‌یه‌کی سروشتییش ناوی خوی فری بدات، که‌چی نه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌و کهسه‌ی که نارو زوو هه‌لنه‌سیت به‌راوورد بکړی، له رووی ره‌گه‌زایییبه‌وه یه‌جگار په‌ریشان تره جا نه‌گه‌ر نه‌خوشه‌که چاره‌یه‌کی ته‌واوی خوی بکات و له زړه پیاوړیبه‌که‌ی رزگاری بی، زرییبه‌که‌ی پیاوان گرتی تی نه‌که‌وی و نه‌و نیشانه‌یه نه‌دات که گرتیبه‌کی ره‌گه‌زاییی گرنه‌ک پیدا نه‌بی نه‌وه‌یش نه‌وه‌ی پی نه‌وی که به‌راستی و دل‌سوزییه‌وه‌که‌وه هه‌موو روژ‌په‌په‌وی ده‌ستوره‌کالی نه‌و چاره‌کردنه بکړت که له‌مه‌ولا پیشانی نه‌ده‌ین.

که‌واته زړه پیاوړی چییبه؟ زړه پیاوړی بریتییه له‌و خوشارنده‌وه‌یه، یاخود سستییه، یان مردنه‌ی که له‌خوره (میکرو‌ب) ه‌کانه‌وه روو نه‌دات، که هوی دروست کردنی منالن و له‌ناو ناوی پیاودا کزبوونه‌ته‌وه.

(۱) زړه پیاوړی: نه‌زوی له‌پیاوړه (العقم).

(۲) (عدم الانتصاب).

به‌له‌شی خوتت که‌یاندووه، له‌و چند سالانه‌دا که گه‌وه‌ری ته‌ندروستی خوتت به‌فیرو له‌ناو بردووه، به‌چند روژیک چاره‌ناکرتت و ناچیتته‌وه سهر دوی جارن.

خوشتنیش به‌ناوی سارد که‌لکینکی زور به‌نرخه‌ی هه‌یه چاکترین هویشه بو‌ره‌واندنه‌وه‌ی نه‌م جوړه‌خه‌موخه‌فاته‌انه له‌دل‌تا چونکه که‌مه‌له‌ی ده‌ماره میتشکییبه‌کان هه‌موویان، به‌هیز نه‌گات تامانجیسی به‌هیزکردنه‌وه‌ی نه‌ندامه‌کالی له‌شه.

هیچ نه‌بی، روژی جاریک ناوی سارد به‌پشتتابکه. به‌لام پیش نه‌وه‌ی ناوه سارده‌که بکه‌یت به‌خوتا، پیوسته خوشتنیکی تر بکه‌یت: به‌له‌ش سوونه‌وه‌یه‌کی وشک دواپی، نه‌بی زور به‌ته‌نگ نه‌وه‌شه‌وه بییت، که هه‌موو روژیک گه‌رانیکی دووردریتر بکه‌یت، گه‌رانیکی زور بکه‌یت، تاوات لی دئ که هه‌ست به‌ماندویتی یه‌ک بکه‌یت هه‌موو ده‌میکیش له‌بای پاک جوئ مه‌به‌روه، تا پیت نه‌کړی له‌ناویا به‌لیتی نریک به‌روه.

ئەگەر دلتۆپىك لە ئاوى پىاوتىكى تەندروست بخەينە ژىر وردەبىنەوە كەرەستەيەكى رۆشنى وەك (؟ = زلال)^(۱) مان بۆ دەرتەكەوئى، كە پرىپەتى لە گىيان لە بەرانتىكى بىزىو، كە بە كلكە خىرەكەياندا لەبىچووە بۆق ئەكەن^(۲). ئەم گىيانلەبەرانە برىتەن لە خۆرەكانى ناو (ئاو)ى پىاوتىكى ئەم گىيانلەبەرانە وردانەيش، لە خاكى سىروشتا گىرنگىيەكى يەجگار گەورەيە ھەيە چونكە ژيانى ھەموو جۆرە گىيانلەبەرىتەك و ھاتنە جىھانىيانەو، بەمانەو بەندن^(۳). ئىنجا كە نىرومى پىكەو ئەنووسىن و جووت ئەبن، لەناو ھەموو جۆرە گىيانلەبەرەكاندا، خۆرەي ئاوى نىرەنەكە لەگەل گەراي مېچكەكەدا يەك ئەگرن^(۴) كە بەو مېيەكە سكى پىر ئەبى و لەكاتى خۆيدا ئەبى بەگىيانلەبەرىتەكى تەواو و لەسكى داىكى خۆي دىتە دەروە.

زاناكانىش ئەو مان بۆ ئەگىرپنەو، كە كاتىك لە ژىر وردەبىندا ئەو خۆرانەيان داناو، خۆرە نىرەنەكان ھەموو لەملاو لەولاي گەراي مېيەكەو كۆبوونەتەو و ھەموويان پالەپەستۆبان كىرەو و خۆيان كوتاو بۆ ئەو ھەيە بگەنە گەراكە ھەروەك ھىزىكى وا كىشى كىرەن بۆ ئەو ھىلكە پىچكۆلەيە كەس نەتوانى بەرگەي بگرى و ابوو، خۆرەكان لەو تىكۆشان و خۆكوتانانەياندا فىتلى و ايان بەكارھىناو كە بەلگەن بۆ زىرەكىيەكى سەرسوپھىنەر.

ھەر وەك لەو پىتەش پىشانماندا ھۆيەكى زۆر ھەن كە زىرە پىاويان لى پەيدا ئەبى پىزىشك (گروس) گوتووئەتى، لە (۱۷۵) جاردا (۴۰) ھۆي راستەو پىاستى^(۵) دۆزبۆتەو بۆ ئەم نەخۆشىيە ئەوانەي جىتى باوئەن لەم بابەتەدا، ھەموو لەسەر ئەو پىك كەوتوون كە زۆرەي زىرە پىاوەكان، لە لىنگ بازىي بى ئەندازەو و ايان لى ھاتووە دوورنىيە ھۆي ئەم نەخۆشىيە يەكەكە لە مانەبى: مېشكى خۆكول كىرەن، تىكچوونى فرمانى ئاشگ و پىخۆلەكان نەخۆشىيە شەكر، نەخۆشىيە گورجىلە، برىن پەيدا بوون لە مېشك يان لە پىراگەي پىشتدا، دەرمان خواركەردن بە زەرنىخ يان بە مز (قورقوشم)، نووچ گرتنى

(۱) زلال: سىپىنەي ھىلكە، خەست و لىنج. (المنى)

(۲) بىچووە بۆق: سەرەمىكوتە تا ئەندامەكانى لى پەيدا دەبى، بەلام لىرەدا مەبەست (سپىرم)ە كە (حىامن) بەعەرەبى

(۳) ئەو ھەش بەھۆي كىرۆمۆسۆمەكانەو.

(۴) گەراي مېچكە: ھىلكەي مېيەكە لە ھىلكەداندا (مبىض).

(۵) راستەو راست: راستەو خۆ (مباشر).

مېشك بەبىرى ئالۆشاوييەو، تەنگوتەسكىي نا بەجىتى جلوبەرگ، زۆر سواربوونى ئەسپ، لىنگ بازىي بى ئەندازە لەگەل ژندا.

ھەروەھا، پىويستە، دەردىكى لە ھەموو دەردەكان خراپىرەيش پىشان بەدەن، كە ئەوئىش كەوتنە ژىر دەستى چاوو راوگەرەكان و داوودەرمان فرۆشەكانە چونكە زۆجارى وا ھەيە. زىبوون، راستەو راست لەو ھەو پەيدا ئەبى، كە (بىرۆمىدى) پۆتاسىيۆم، مۆرفىن، كاربوناتى سۆدا، جىو، مەيەكان) و داوودەرمانەكانى تر بەكاربەيتىن. پىزىشك (ئەلبەرت. ھ. بوک) ئەلنى:

(كە ئەم نەخۆشىيە ئەگۆررى، رووكەشە ھەرە سامناكەكانى برىتەن لە نىشتنەو ھى دەروون و ھۆش چونكە نەخۆشەكە شەرم ئەكات داواي چارەكردنى نەخۆشىيەكەي خۆي بكات.

ھەروەك داواي چارەكردنى نەخۆشىيە ناساييەكان ئەكات ئىتر ئەوئىش ئەكەوئىتە بەر داوى بازىرگەنە چاوو چلەيسە چاوو راوگەرەكان، ئەوانەي كە رۆژنامەيەكى بەرتىل خۆر بەكرى ئەگرن بۆ ئەمەي كارە ناھەموارەكەيان پاكانە بۆ بكات، بەھۆي چاوترساندن و ھىواي درۆو كە نەخۆشە كلۆلەكەي پى كىش ئەكەن، تا ببىتە نىچىرەكى دەست و برد گىيان بۆ كىرنى داوودەرمانەكانىيان).

ئەو ھى كە لە ئەنجامى تاقىكردنەو و بىنبندا دەرگەوتووە ئەو ھەيە، كە زىرى، لە دەست پەرو و لىنگبازىي بى ئەندازەو پەيدا ئەبى، يان لە ئەنجامى نەخۆشىيەكانى ھەناو ھەو بۆ ئەم نەخۆشىيەيش سى پە ھەيە لە ھەرسى پەكەدا، ئاو لە خۆيەو دىتەو، لە خەودا بى، يان لە ئاگادارىيدا لە پەي يەكەمدا ئارەزوو ھەلسان و ئالۆشى رەگەزبازىي ھەيە بەلام لە پەي دوو ھەم و سىيەمدا، خاوەنى نەخۆشىيەكە، بەخۆي نازانى چەند ئاوى لە دەست چوو، لە پاش ئاو ھاتنەو ھەيە نەبى لە ھەر سى پەكەدا ھەست بەخۆشىيەكە ناكات.

لە سەرەتاي ئەم نەخۆشىيەدا، خۆرەكانى ناو ئاوى پىا^(۱) و زۆر لە زىندوئىتى ھىز و ھەرەتى خۆيان لە دەست ئەچى.

وايان لى دى شل و شىواو ئەبن، ھىچ چالاکى و لەش سووكىيەكەيان تىا نامىنى پاش ئەو خۆرەكان رووكەشى ژىن، خۆشىيان لە دەست ئەچى بەرە بەرە ژمارەيشىيان كەم ئەكات، تا بەتەواوئە نامىن، بەم رەنگە ھىزى زىندوئىتى و دەمارە مېشكىيەكانى نەخۆشەكە لەناو ئەچن بەرادەيەكى وايشى لى دى كە ناتوانى ئەم گىيان لەبەرە وردە

(۱) نەك (خۆرە- مكروب) بەلكو: سپىرم يان (مىمن).

سه‌رسورپه‌ینه‌رانه فری بداته دهره‌وه که هه‌موویان نمونه‌ی بهر جه‌سته‌ن بۆ هه‌موو جوړه زبندویتییه‌کان.

بهم ره‌نگه، زره‌پی‌اوه‌که، بی ره‌گه‌ز ئەم‌ب‌ن‌ب‌ت‌ه‌وه، که‌سی له پاش به‌جی نام‌ب‌نی^(۱) هه‌روه‌ک ده‌نکه چه‌مچه‌یه‌کی لی دی، که ته‌رک‌رابی و که‌لکی نه‌مابی.

ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه‌که له‌ش‌ت‌کی به‌ه‌ت‌ز و هه‌ره‌تی هه‌بی، ره‌نگه له سه‌ره‌تادا بتوانی به‌رگه‌ی ئەوش‌یلانه بگری که که‌وت‌وته سه‌ر که‌لوپه‌له‌کانی ماسولکه و ده‌ماره می‌ش‌کییه‌کانه‌وه به‌لام له سالی‌ک پتر به‌رگه ناگری چونکه هیچ که‌س‌یک نییه بتوانی ئەم دهرده له‌ناو بیات، مه‌گه‌ر به دل بریاری دابی که ره‌وش‌تی خۆی به‌ته‌واوه‌تی بگوری، په‌یره‌ویی پیره‌ویییه‌کی دیاردی کرابکات، که هه‌تا له ژیانداپه له سه‌ری پروات و لی جیانه‌ب‌ت‌ه‌وه ئەگه‌ر هاتو له‌وه‌دا سستی نوواند، له پی‌اوه‌تی که‌وت‌ت‌یکی ته‌واوی تووش دی، که یه‌کیکه له ئەنجامه خراپه‌کان.

ئه‌و پی‌اوه‌یش که به‌ش براوی له ه‌ت‌زه بنجینه‌ب‌یه‌که‌ی خۆی و، له ئامانج‌یک له ژیانیا، که هه‌ردووکیان به‌ردی بناغه‌ی ته‌ندروستی له‌شو‌ه‌ژن، هیچی بۆ نام‌ب‌ن‌ب‌ت‌ه‌وه له ژیاندا ئەوه‌نه‌بی که هه‌موو جوړه نه‌خۆش‌ب‌یه‌ک رووی تی بکات سروشت‌یش بی‌زی نایه‌ت بی‌پار‌ت‌یت، یان شه‌ق‌ب‌کی تی هه‌ل ئەدات و فری ئەداته گوړه‌وه، یاخود که‌نه‌فتی ئەکات له ژوور‌یک له ژووره‌کانی نه‌خۆش‌خانه‌ی ش‌ت‌ه‌کاندا.

ئه‌و هۆبانه‌ی که رزی یه‌که‌یان پ‌ت‌یک ه‌ت‌اوه، هه‌رخۆش‌ب‌شیان په‌نج‌ه ئە‌ک‌یش‌ن بۆ چاک‌بوونه‌وه‌که‌ی جا ئەگه‌ر ئیمه ئەو هۆبانه‌مان هه‌ل‌گ‌یر‌اپه‌وه، واتا: بیرمان له‌و کارانه نه‌کرده‌وه که می‌ش‌ک‌مان پر ئە‌که‌ن له خراپه و، له‌ش‌مان تووشی ک‌ز‌بی ئە‌که‌ن و، که‌لوپه‌له‌کانی ده‌ماره می‌ش‌کییه‌کانمان پر ئە‌که‌ن له ترس و له‌رزی نه‌پ‌نی و تووشی ت‌یک چوون و پرست برانیان ئە‌که‌ن... له جیاتی ئە‌وه بی‌ری خۆمان خسته سه‌ر ئە‌وش‌تانه‌ی که می‌ش‌ک‌مان رو‌ش‌ن ئە‌که‌نه‌وه و له‌ش‌مان ئە‌خه‌نه‌وه سه‌ر پاکی و ته‌ندروستی، ئە‌وسا‌که ئیمه به‌سایه‌ی ئە‌م کرده‌وانه‌مانه‌وه خۆمان خۆمان له‌م دهرده سامناکه ئە‌پار‌ز‌ین و، خۆشی له سه‌ر‌که‌وتن و به‌ره‌م پ‌ت‌یک ه‌ت‌ان و ره‌ئه‌گرین، له هه‌ناسه ساردی و منال نه‌بوون‌یش (زپی) رزگارمان ئە‌بی.

جا بۆ ئە‌مه‌ی بگه‌یته ئە‌م ئامانجه، خۆت به‌م جوړه رابه‌یتنه:

(۱) به‌واتای: وه‌ج‌ا کو‌ت‌ر ده‌بی.

پ‌ت‌ش ئە‌مه‌ی له پ‌ت‌خه‌فه‌که‌ت بی‌ت‌ه‌ دهره‌وه، چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌کی در‌ت‌ز‌ده، تا پ‌ت‌ ئە‌ک‌ری سنگ‌ت پ‌ر‌ب‌که له با، به‌مه‌رجی په‌نج‌ه‌ره‌کانی ژووره‌که‌ت به‌ته‌واوه‌تی کرابنه‌وه، تا بای پاک بی‌ته ناو سی‌یه‌کانته‌وه و بتوانی بت‌بوور‌ت‌ب‌ت‌ه‌وه پاش ئە‌وه هه‌تا له‌ناو پ‌ت‌خه‌فه‌که‌ت‌ای، ده‌ست بکه بهم مه‌ش‌قانه‌ی که له‌م نووسراوه‌دا پ‌ت‌شان دراو، بۆ ئە‌مه‌ی زبندویتییه‌ ده‌ماره می‌ش‌کییه‌کانت بۆ پ‌ت‌یک بی له دوا‌ی ئە‌م وهر‌ز‌شانه، ئاو‌یکی سارد بکه به‌خۆتا، که له دوو وردیله (دقیقه) تی په‌ر نه‌کات، بۆ ئە‌مه‌ی له‌پاش خۆ وشک کردنه‌وه هه‌ست به‌گه‌رم‌ب‌یه‌کی خۆش بکه‌یت له له‌شتا.

بی گومان، کارو‌فرمانی له‌ش بزو‌ین له‌ناو بای پاکدا، چاک‌تره له کارو‌فرمانی له‌ش نه‌بزو‌ین له جی‌گای داخراودا.

جا ئە‌گه‌ر سروشتی فرمانه‌که‌ت و ابو، که له‌ناو نووسین خانه‌که‌تا داب‌ن‌یشی، پ‌ت‌بوسته له سه‌رت در‌ت‌ترین کات که بۆت بلوی گه‌رانی در‌ت‌ز‌تی تیا بکه‌یت له‌گه‌ل هه‌ناسه‌دانی در‌ت‌ز‌دا.

ئه‌وه‌ب‌ش بزانه که خواردنی دوو ژه‌م، له رۆژ‌ت‌یکا، چاک‌تره له خواردنی سی ژه‌م به‌لام ئە‌گه‌ر توانیت سی یه‌م ژه‌م‌یش بخۆیت و به‌ئاسانی سازی بکه‌یت له‌ناو ورگتا وه‌ک دوو ژه‌مه‌که‌ی تر، ئە‌گه‌ر له ژه‌مه‌کان که‌م‌یش نه‌که‌یت‌ه‌وه زیانی نییه.

نه‌که‌یت به‌بی ئاره‌زوو نان بخۆیت چونکه خۆرشته‌که‌ت ئە‌بی بی‌ته خۆت‌ن‌یکی گه‌ش و زۆر ئە‌و نان خواردنه‌یش که به‌ئاره‌زوو و خۆش‌ب‌یه‌وه نه‌خوری، و چاک‌تره خۆتی لی دوور بخه‌یت‌ه‌وه.

چونکه خۆت‌ن‌یکی که‌م و کز نه‌بی لی په‌یدا ناب‌ی. ئە‌و خواردنانه بخۆ، که دل‌ت ئە‌چ‌ت‌ه سه‌ریان، به‌مه‌رجی چاک بن و پ‌ت‌ بکه‌ون.

له زۆر خۆری خۆت بی‌پار‌ت‌زه له‌ناوه‌ند ژه‌مه‌کان‌یش‌دا هیچ مه‌خۆ مه‌یش نوو تا چه‌ند کات‌یک به‌سه‌ر ژه‌می دوا‌یت‌ا تی ئە‌په‌ری چه‌ند به‌که‌لک و خۆش ئە‌بو، ئە‌گه‌ر پ‌ت‌ش نوستنه‌که‌ت چه‌ند وهر‌ز‌ش‌ت‌یک بکر‌دایه له وهر‌زشه بی ئه‌رک و سووکه‌کان.

نه‌که‌یت که‌م ته‌رخه‌می بکه‌یت له هه‌ل م‌ث‌ب‌نی بای پاکدا په‌نج‌ه‌ره‌کان هه‌موویان بکه‌ره‌وه تا ئە‌که‌ونه سه‌ر گازی پشت هه‌ر هه‌فته‌ی جار‌ت‌یک دوو‌جار ئاوی بکه به‌خۆتا له‌پاش مه‌ش‌قه‌کان

به‌دیانیان و ئیواران‌یش به‌جلوبه‌رگی گرانه‌وه باری خۆت گران مه‌که ده‌ستت دایه هه‌ر

کارتیک، مام ناوهندیی به، نه کهیت له ئەندازه تیپەر بکهیت تا زوو خۆت لهو شووشه داوودەرمانه رزگار بکه، که له لات کۆبوونه تهوه، بیانخه ره جینگای هه ره باشه وه که ئه ویش زیرابه!...

ههروهک لهشت پاک ئەکه یته وه، هۆشیشت پاک بکه ره وه پال بده به ئارامیه وه له سه ره وهرزه کانیشت به ریکو پیکیه وه برۆ به ریدای روو بو پیشه وه بکه، له رینگا گه وه ره که ی مرۆ قایه تیدا.

بهشی بیست و یه گهم

هۆی ئاره زوو هه لئه سان

ئاره زوو هه لئه سان، لهو کاتانه دا په یدا ئه بی که لهش تووشی که م ته رخه می و په روه ره نه کردن دی ئه م به پیچه وانه ی زۆریه ی گیرو گرفته ره گه زبازیه کان، په یوه ندیی نییه به لنگ بازیی زۆره وه له مه وه نابج و اتی بگه یین که لنگ بازیی بی ئەندازه، له زۆر جاردا، ئۆیالی له پیاوه تی که وتنی به ئەستۆ نابج به لام راستیه که ی ئه وه تا: که هه ره وه شتی که له بیر کردنه وه دا به کار به یتری، یا خود له کار و فرماندا که ئەنجامه که ی به وه بگات هه یزه کانی له شمان کز بکات، به ته نشت ئه ویشه وه هه یزه زیندو وه کانی شمان کز و لاواز ئه بن.

جا له بهر ئه مه یه که ئاره زوو هه لئه سانیه ده مه می، یا خود یه کجاری، له وه نده زۆر تر بلابو ته وه، که به بیرماندای رازی ئه وه ییش، که کهس دان نانی به بلابو ونه وه یدا، له وه دایه، که ئه و کۆمه له کۆلانه ی ئه م دهرده یان تووش بووه، شهرم ئه که ن نه خۆشیه که یان بو هیچ کهس بگێرنه وه، ته نانه ت بو کهس و کاری خۆشیمان، نای گێرنه وه.

جاری و اهیه ساردیی و گه رمیی با په یوه ندیی به ئاره زوو هه لئه سانیه وه هیه چونکه ئه و که سه ی له ته نگه له مه دایج و له ناو گه رمایه کی زۆردا بژی، دوور نییه که ئه وه له رووی کاروباری ره گه زبازیه وه کاری تی بکات زۆر کهس له ئه فسه ره کانی سوپای به ریتانیا له هیندستاندا، هه یزی ره گه زبازیه یان به هۆی بای ئه و یوه کزیوو.

که یینه وه یینه یه کی به ناو بانگیش خرایه به رده می دادگای به رلا کردن له (له ندهن) دا^(۱)، هۆیه که ی ئه چوه وه سه ره (با) که بیانوویه کی ده لئه مه ندی جوان، سکا لای له ده ست می رده که ی، که ئه فسه ره تی که بو بوو له هیندستاندا و گه رابو وه به ریتانیا، داوای به رلا کردن کردبو له دادگا، هه ره له بهر ئه وه ی می رده که ی پیاوه تی نه ما بوو و هه یچ لنگ بازیه کی له گه لیا پی نه ئه کرا، له چه ندو چون کردندا، ئه فسه ره که زۆر بیرو با وه ری پزیشکانه ی بی هاوتای پی شاندا، که به لگه یه کی گه وره بوون بو ئه وه ی، که هه یزی ره گه زبازیه ی له زۆر کاتدا، له بایه کی وادا په یدا ئه بی که گه رم و سه رمای مام ناو هندیی بی.

به لام نابج ئه وه ی شمان له بیر بچیت، که پیاوی سپی پیست، ئه گاته ناوچه گه رمه کان،

(۱) دادگای به رلا کردن: دادگای شه ری، کاروباری کۆمه لایه تی (محکمه التفریق او الطلاق).

له خوښياندا گه شکه دارنه بڼې؛ چونکه له بهندو کوته‌ی نه و ناوچه‌یه پرزگاری نه‌بڼې که له پاش خوښه‌وه به جيتي هيتستوه و، نه‌توانې به‌ناره‌زوي خوې لنگ بازي بکات و نالوښي خوې دامبرکيتيسته‌وه که نه‌م ره‌وشته، زورجاري و ابووه، بووه به‌هوې شوږشي نه‌توه‌کاني نه‌و جيتگا گهرمانه، به‌رامبه‌ر داوین پيسی نه‌و مرؤقه سپی پيستانه نه‌و گپروگرفتانه‌پيش که تووشی ټينگيلته‌ره بوون له هه‌ندې، له‌و خاکه ژير ده‌ستانه‌يدا، هه‌مووی له رووی نه‌م ورووژاننه‌وه بووه جا نالوښ دامرکاندنه‌وه‌ی زور و، مه‌ی خواردنه‌وه‌ی له نه‌ندازه به‌ده‌ر و، خوارده‌مه‌نبي پر به‌هارات، که شارستانيه‌کان خوښاني پتوه خه‌ريک نه‌کهن، به‌ببانووی پاراستنی جوولهي جه‌رگيانه‌وه به‌هوې داووده‌رمانی تيز و گهرمه‌وه... نه‌مانه هه‌موویان نه‌بنه هوې په‌يدابوونی جوړه (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سانيتک) به‌م په‌نگه، خراپه‌کان له ده‌ست خوښان نه‌وه‌شپينه‌وه، که چي نه‌چين گله‌بي له سروشت نه‌کهن، که هيچ تاوانيتکی نيه له‌ودا هيچ مقومقويه‌ک ناکړي که خوږشتی ناتواو، هه‌ره‌تی په‌گه‌زبازي نه‌کوژي هوښه‌کاني نه‌مه‌پيش ئاشکران چونکه نه‌دانی خوږشتی به‌هيتز، به‌له‌ش، که که‌ره‌سته‌يه‌کی بنچينه‌يه بو هه‌موو جوړه هيتزیک له له‌شدا، هانه‌ی نه‌خوښی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) نه‌دا که تووشمان بيت، پشت گرتنيکيشيه‌تی که له کوښمان نه‌بيتته‌وه له راستيدا، زانست نه‌وه‌ی بو ئاشکرايووه، که هه‌ر له‌شپيک خوږشتی ته‌واوی نه‌درتتي تووشی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) دپت هه‌رچند ناره‌زوو هه‌ل نه‌سانه‌که، جوړ جوړ و پله به‌پله‌يه، به‌لام نه‌م راستيبه ناشارتته‌وه که هه‌يه و په‌يدا نه‌بڼې.

له‌مه‌ودوا هه‌ندې له‌وه‌پيش نه‌دويين که هه‌ندې که موکووړپي په‌گه‌زبازي هه‌ن له کاره‌ساتی ناکاوه‌وه يان له سروشتی پيشه‌و کاره‌وه، ياخود به‌هوې وه‌رگرتنی هيتز و تواناکه‌ی له دايک و باوکه‌وه، په‌يدا نه‌بن جا نه‌م که موکووړپيانه نه‌بنه هوې روودانی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) يش (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) يش به‌هوې کاره‌ساتی ناکاوه‌وه، که‌م رووئه‌دا.

چونکه جيتگه‌ی نه‌ندامه‌کاني سک و زاگردن وا هه‌ل که‌وتوه که له زبانی نه‌نگوچه‌له‌مه‌کاني دووربخاته‌وه.

نه‌وانه‌ی پيشه‌کانيان وا هه‌ل نه‌گرن که زوريه‌ی کاتي خوښان به‌دانيشتن و نه‌جوولانه‌وه پابویرن، زبانيکی زور نه‌به‌خشن به‌هيتزه زيندووه‌کاني خوښان دووريش نييه، له پاش چهند ماوه‌يه‌ک تووشی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سانيتکی په‌جگاري) بن چونکه وه‌ستانی کوومه‌له‌ی ماسولکه‌کان، هيتزه‌کاني له‌ش خا و نه‌کاته‌وه، نه‌خوښيه‌که‌پيش نه‌خاته‌وه سهر نه‌وه‌ی که

تاديت خراپتري لي بي هه‌روه‌ها هه‌ندې پيشه‌وکاری وا هه‌ن که خاوه‌نه‌کانيان ناچار نه‌کهن له‌ناو که‌ره‌سته‌ی ژه‌هراوی و کوومه‌له‌ داووه‌رمانی سامناکدا فرمان بکهن، جا زورجاري وا هه‌يه که (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) له‌وه وه په‌يدا نه‌بڼې، چونکه نه‌و که‌ره‌ستانه کار له کوومه‌له‌ ده‌ماره ميتشکيبه‌کان نه‌کهن.

دوورنييه که له نه‌ندامه‌کاني سک و زادا، که موکووړپي ياخود نارپکيبه‌ک هه‌بي، که ماوه نه‌دات کاری لنگ بازييه‌که سهر بگري جا له پيش چاوی په‌گه‌زی نافرته‌دا، نه‌و جوړه پياوانه وا دانه‌رتين، که ناره‌زوویان هه‌لناسي.

نه‌مه بيتجگه له‌وه‌ی که خوښيان نه‌خوښي ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان يان پتوه‌بي له‌به‌رته‌وه رووکه‌شه‌کاني که موکووړپي ده‌روه، به‌هوښه‌ک دانه‌رتين له هوښه‌کاني (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان).

ده‌مار بزوينه‌کانيش، به‌هه‌موو جوړ و باه‌تيتکيانه‌وه، نه‌بنه هوې (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) پکی شراوه چونکه هه‌نگاوی دوايي له کاری لنگ بازييدا، پتويستی به‌کوښونه‌وه‌ی هيتزه‌کاني هوښ و هيتزه‌کاني په‌گه‌زبازي هه‌يه نه‌مه‌پيش له توانای نه‌و سهرخوښه‌دانييه که ده‌سه‌لاتی خوې له ده‌ستدا نه‌مايې.

هه‌رچند نه‌کاو نه‌کوښ نه‌و کاره‌ی بو ناچيته‌وه سهر، چونکه له‌ش و ده‌ماره ميتشکيبه‌کاني له که‌لک که‌وتون، توانای جيتبه‌جی کردنی نه‌و کاره‌يان نييه.

له‌ش سرکه‌ره‌کانيش، به‌هه‌موو جوړ و باه‌تيتکيانه‌وه، وه‌ک (به‌نگ و تلياک و مؤرفين و کلورال)، بنکه‌کاني ده‌ماره ميتشکيبه‌کان سر نه‌کهن، له‌به‌رته‌وه ماوه‌ناده‌ن به‌مرؤف بگاته نه‌وپه‌ری خوښی له کاری لنگ بازييدا هه‌روه‌ها زور به‌کاره‌ينانی توتنيش (جگه‌ره‌کيشان) به‌م نه‌نجامه‌ی نه‌گه‌تيني.

په‌نگه سه‌يرترين شپوه‌ی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) نه‌وه‌بي که له پشيوبي هوښه‌وه په‌يدا بي بي په‌کيتک له‌و بارانه نه‌ويه که هه‌ندې له لاوه ده‌ماری ميتشک کزه‌کان، که نزیکي ژن هينان نه‌بنه‌وه، له‌وه نه‌ترسن که له شه‌وی زاوايه‌تيدا، نه‌توانن ژنه‌کانيان دلخوښ بکهن و له لنگ بازييدا تيريان بکهن جا نه‌م جوړه دوو دلبييه له توانای په‌گه‌زبازي خوښاندا، وایان لي نه‌کات که باوه‌ريان به‌خوښان نه‌ميتني که ژن هينان يان بو نه‌چيته‌وه سهر نه‌جا که په‌کيتک له‌و جوړه که‌سانه ژن نه‌هيتني، نه‌ونده که‌م باوه‌ري به‌توانای لنگ بازي خوې چوته ميتشکه‌وه، تووشی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) دي نه‌وه‌پيش دياره که نه‌م جوړه بارانه، له پتيگای هوښه‌وه چاره نه‌کرتين.

بهشی بیست و دووهم

چهند راستیبهک له بابته ئارهزوو هه‌لنه‌سانه‌وه

ده‌دی ئارهزوو هه‌لنه‌سان، له‌وه‌خۆشیان‌یه، که هه‌موو‌دهم کۆمه‌لیک قسه‌ی پر‌پو‌و‌چی پێوه‌نو‌ساوه، با‌وه‌ری هه‌چ‌پو‌و‌چی له‌سه‌ر بلا‌بو‌ت‌ه‌وه یه‌کیک له‌و شتانه‌وه‌یه که هه‌موو‌که‌س وا نه‌زانێ، نه‌مانی زیندویتی له‌له‌شدا، ئه‌وه ئه‌گه‌یێتی که تووشی (ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان) بو‌وه.

هه‌روه‌ها با‌وه‌ریشیان وایه، که ئه‌گه‌ر یه‌کیک جارێک نه‌توانی کاری لنگ با‌زی بکات، ئیتر هه‌تاما‌وه له‌ژبانه‌دا کاری لنگ با‌زی پێ ناکرێ زۆریه‌ی ئه‌و که‌سانه‌یش که ناماده‌ن بو‌ن په‌سه‌ندکردنی ئه‌م بیروبا‌وه‌رانه، تیکرا، له‌وانه‌ن که سکا‌لایان هه‌یه له‌ده‌ست پشیوی یه‌ک، له‌بابه‌تی ره‌گه‌زبا‌زییدا.

له‌به‌شی پێش‌و‌دا ئه‌وه‌نده‌مان پێشان‌دا، که ئه‌م بیروبا‌وه‌ره هه‌چ‌و‌پو‌و‌چانه به‌درۆ بخاته‌وه له‌به‌رئه‌وه پێویست ناکات به‌وه که پیاو به‌د‌بین بێت، ئه‌گه‌ر هه‌ستی کرد به‌کزیبه‌کی گشتی له‌ناو له‌شیا چونکه کزی له‌ش ئه‌وه ناگه‌یێتی که (ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان) ی نه‌ما‌وه چونکه ئه‌و ئاگردانه‌ی، پرشنگ نه‌دات له‌به‌ر نه‌بوونی پشکو‌ی ئاگر له‌ناویا، وا دانانێ که هه‌تا سه‌ر به‌کاری به‌کارهێنان نایه‌ت هه‌ر کاتێ پرت کرده‌وه له‌پشکو‌ ئاگر، بلێسه ئه‌دا و هه‌ل ئه‌گیرسێته‌وه و پرشنگیش ئه‌دا ئه‌مه‌یش که له‌بابه‌ت ئاگردانه‌وه ئه‌گوتی، له‌بابه‌ت له‌شی مرۆ‌فیش‌ه‌وه ئه‌گوتی، هه‌ر کاتێ ئه‌م له‌شه، زیندویتیبه‌که‌ی تیا نه‌ما، کز و لا‌واز ئه‌بێ و له‌که‌لک ئه‌که‌وێ به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌بێ زیندویتیبه‌که‌یمان بو‌نوی کرده‌وه، ئه‌ویش دو‌وباره ده‌ست ئه‌کاته‌وه به‌فرمان راپه‌راندنیکی ته‌واو له‌و (ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان) هیش که بو‌ی هه‌له‌ستراوه، رزگاری ئه‌بێ.

هه‌روه‌ها یه‌کیکی تر له‌وه‌لانه‌ی که بلا‌بو‌ونه‌ته‌وه له‌بابه‌ت ده‌دی (ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان) هه‌، ئه‌وه‌یه که پیربه‌تی (الشیش‌خو‌خه) له‌ناو‌چوونی زیندویتی له‌شی به‌ده‌مه‌وه‌یه.

ره‌نگه ئه‌م با‌وه‌ره له‌هه‌موو با‌وه‌ره هه‌چ‌و‌پو‌و‌چه‌کانی تر زۆرتر بلا‌بو‌وبیته‌وه ئه‌مه راسته که پیری کزی ئه‌ندامه‌کانی له‌شی له‌گه‌ل‌دایه هه‌زه‌کانی ره‌گه‌زبا‌زی، به‌هزی فرمانه‌کانی له‌شه‌وه که‌م و زۆر که‌موکو‌رپیان تی ئه‌که‌وێ.

یه‌کیک له‌و بابته‌نای که هه‌ل ئه‌گرن سه‌رنجیان لی بدری، ئه‌وه‌یه که ئاره‌زوی لنگ با‌زی کردن یه‌جگار زۆریو، لنگ با‌زیبه‌که، جیه‌جی نابێ، ته‌گه‌ری تی ئه‌که‌وێ هه‌روه‌ها ریک نه‌که‌وتنی بیروبا‌وه‌ری ژن و میترد و ناکوکی یان، له‌گه‌ل نه‌بوونی خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر به‌کتری، کار ئه‌کاته سه‌ر په‌یدا بوونی نه‌خۆشی (ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان).

ئه‌م باره، به‌رۆشی، له‌و کاتانه‌دا ده‌رئه‌که‌وێ، که ژن هه‌نانه‌که، له‌سه‌ر بنچینه‌ی پوول په‌ستی بێ، نه‌ک خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر به‌کتری.

لنگ با‌زی له‌ئهن‌دازه به‌ده‌ریش، له‌هۆیه‌گرن‌گه‌کانی په‌یدا‌بوونی (ئاره‌زوو هه‌ل نه‌سان) ه چونکه ئه‌بێته هۆی تیک‌چوونی کارو‌فرمانی ئه‌ندامه‌کانی سک و زا‌کردن و له‌ناو‌چوونی ئه‌و سووته‌مه‌نییه‌ی که ئه‌و ئه‌ندامانه‌ی ئه‌خسته گه‌ر گه‌لیک نمونه‌یش هه‌یه له‌ناو ئه‌و لا‌وانه‌دا که ده‌ست په‌ر له‌که‌لکی خستوون و ده‌ماری پیا‌وته‌ی یان نه‌ما‌وه، به‌هۆی په‌یوه‌ندی نا‌دروسته‌کانیانه‌وه له‌گه‌ل ئافه‌ته سۆزانییه‌کاندا و تووش بوونیانه‌وه به‌نه‌خۆشیبه‌کانی ئه‌ندامه‌کانی سک و زا‌کردنه‌وه.

له‌مانه‌وه تی ئه‌گه‌ین، که پاراستنی شاکلا‌وی پیا‌وته‌ی وای پێ ئه‌وێ که یه‌جگار به‌ته‌نگ ته‌ندروستی و ره‌وشتی پاک و ئه‌ندازه‌گیری خۆمانه‌وه بین چونکه هه‌ر که‌م ته‌رخه‌میبه‌کمان لی رو‌وبدا، له‌وانه‌یه زبانی وای لی په‌یدا بێ که تو‌له‌ی بو‌نه‌کرێته‌وه.

به لّام ئەو پیرەدی که هیزی زیندویتی خۆی پاراستی، له شیوهیهکی تردا ئەبیرنێ بەرئەوه، نابێ ئەوه بەشتیکی سەرسورپهینەر دابرنێ، که پیاویکی حەفتا سالی منالی بێ، چونکه لەشەکهی فرمانەکانی خۆی بەتەواوەتی ئەبیرنێ.

راست ترین بەلگەیشی بۆ ئەمە، ئەوێه که لەسەر دەمی شاهەنشا (ناپلیۆن) ی بەکەمدا، یەکیک لە سەرکردهکانی لەشکری ئەو که تەمەنی گەشتبووه هەشتا سالی، کچیکێ پچکۆلە ی جوانی هینا، کەچی چەند منالیکێ لیتی بوو.

شتیکێ تریش هەبە، که پەبوەندی بەپیش بینییهکی هەلەوه هەبە لە بابەت (ئارەزوو هەلنەسان) هەو.

ئەویش ئەوێه، که ئەو کەسانە ی تووشی ئەم دەرده هاتوون پە ی بەوه ئەبەن که نەخۆشییەکیەکیان لەوهوه پەیدا بووه که لەسەر تەواوە گۆییان نەداوە تە نیشانەکانی ئەمەیش وا ئەگە پێنێ، که نیشانەکانی نەخۆشییەکیەکی تاشکراو دبارن.

بە لّام کەمتەر خەمی نەخۆشەکه لەگەڵ نەخۆشییەکی خۆیدا خستووتییە ناو ئەو سەرگەردانییهوه یەکیک لەوانەیش ئەوێه که لە تافی لاوتیدا، هەرکەسێ ئارەزووی پەگەزەکه ی تری نەکرد، ئەو واتایە ئەبەخشی ئەو کەسە چ لە رووی لەشییهوه و چە لە رووی دەروونییهوه ناتەواوه جا ئەگەر هەموو کەسێک ئەم نیشانە ی نەخۆشییەکی لە خۆیا بدیایە و خەریکی لابرندی بوایە، تووشی ئەو رۆژە نەتەهاتین که لە هەموو لایەکهوه گۆیمان لە سکاڵاکردن بێ لە بابەت (ئارەزوو هەلنەسان) هەو، بە لّام راستییەکی ئەوێه که ئیمە هەموو دەم، لە بابەت تەندروستی مانەوه، چاوپراو لە خۆمان ئەکەین، و چارەکردنی نەخۆشییەکانیشمان دوا ئەخەین.

تەنانەت ئەگەر ئەو کەسە ئەم نیشانەیشی لێ دیاردی ئەدا، وریا بێتەوه و خەریکی چاک کردنەوه ی نەخۆشییەکی بێت، لە زۆر جاردا پەنا ئەباتە بەر داوودەرمان، بەهیوای ئەوه ی که پێیان چاک بێتەوه زۆرجاری وایش هەبە، نەخۆشەکان ئەچنە بەر دەرگای فرۆفیل بازەکان و چاوپراو کەرەکان.

لە هەردوو باردا، نەخۆشەکه، پارەکانی خۆی بەفیرۆ ئەدات، که دوورنییه زبانیکی زۆریش بە لەشی گەیشتی.

لە هەردوو باردا، نەخۆشەکه، زیندووتییەکی دەست ناکەوتتەوه، دەماری پیاووتییەکی وەک خۆی لێ نایەتەوه ئەو داوودەرمانانە ی که نەخۆشەکان خۆیان بۆ ئەکوئن، بێ ئەمە ی بزائن چیی تیا یە و بەکاری چی دی، توژیک لەو زیندووتییەکیان

تیا نییه، که هیوایان وایە، بەزۆر دەستیان بکەوێ.

چونکه داوودەرمانە گیراوەکان که گوا یا بۆ بەهێزکردنی لەش دروست کراون، لە راستیدا هەر ئەوێه دیان پێ ئەکری، که ئەندامە سستەکان بۆ ماوێهەکی کەم بخەنەوه گەر، بە لّام لە دوا پیدا وەک خۆیانیان ئەهێلنەوه، بێجگە لەوه سستی و کزییهکی تازە پشیان تیا بەجێ ئەهێلن.

سەیر ئەوێه، هەندێ لەوانە ی که هیزی پەگەزبازییان نامینێ، پەنا ئەبەنە بەر مە ی خۆری ئەوانە و ئەزانن کە مە ی، هیزیان پێ پەیدا ئەکات بۆ کاری لنگ بازی لە راستیدا، ئەوانە لە ریگای چاک بوونەوه ئەدەن هەر هەلپیکیشیان لە دەستا مابێ بۆ چاک بوونەوه لە دەست خۆیان ئەدەن.

بە لّام ئەوانە ی ژیری تەواون، ئەچنە بەر دەرگای پەروەدەکردنی لە راستیدا، وەرزش و خۆرشتی بەجێ، لەو شتە گرنگانە که هیز و زیندووتی بۆ لەش ئەگێرەوه.

بە لّام لەکاتی هەلپێاردنی خۆرشتدا، ئەبێ تەماشای ئەوه بکری که بەکەلکی لەش بێ و پێی بکەوێ بە لّام لەکاتی هەلپێاردنی وەرزشەکاندا، ئەبێ ئەو یاریانە هەلپێرتین که ئەندامەکانی لەش بەهیز ئەکەن و زیندووتیی تیا پەیدا ئەکەنەوه ئەو پێرەوییهیش که لەم نووسراوەدا دامان ناوه، تەواو بەکاری ئەوه دیت که ئەم ئامانجە بەهینتە دی.

ئەو پیشبینییە هەلنە ی که دەربارە ی نەخۆشیی (ئارەزوو هەلنەسان)، بلاقبوونەتەوه، ئەتوانین هەموویان بەپەنەوه سەر ناشیتی و نەزانی: نەشارەزایی لە سروشت، نە شارەزایی لەوه ی که سروشت لێمانی ئەوێ چونکه نەخۆشیی (ئارەزوو هەلنەسان)، پیش ئەمە ی دیاردی بەدات، لەوانە ی پێی بزانی ئەوێش بەوه دا ئەزانی که نەخۆشەکه، کزی هەموو هیزەکانی لەشی گرتبێتەوه، که لە ئەنجامدا زیندووتی و چالاکی نامینێ کەچی بەجۆریکی تێکرای کات نەخۆشەکه دەست ئەکات بەچاک کردنەوه ی خۆی، بەجۆریکی و سەیری (ئارەزوو هەلنەسان) ه که ئەکات وەک لەو شتە جۆی بێ که بوون بەهۆی پەیدا بوونی، وایە لەوه دا هەر لەو کەسە ئەکات، که بیهوی درەختیک بەرەست بکات لە گەشەکردن، لە جیاتی ئەمە ی لە رەگ و ریشەوه دەری بەهینێ، گۆلەکانی لێ ئەکاتەوه، بۆ ئەمە ی لە دەست نەخۆشیی (ئارەزوو هەلنەسان) رزگار بین، هەر یەک ریگا هەبە بیگرین، ئەویش پەپرە یکردنی ئەو دەستوور و یاسایانە ی که سروشت بۆی داناون ئەم دەستوور و یاسایانە ئەوانەن که لەم نووسراوەدا ناوبراون، بۆ ئەوه پیشانمان داون که یاریدەرێکی باش بن بۆ ئەو کەسانە ی که ئەیانەوێ بەکەلکیان بەهین.

بهشی بیست و سییه

چاره‌کردنی ناره‌زوو هه‌لنه‌سان

پتیبسته له‌پیش هه‌موو شتییکا ئه‌وه بزاین، که ئه‌وه که‌سانه‌ی سکا‌لا ئه‌که‌ن له‌ده‌ست ئه‌م جو‌ره‌ نه‌خۆشییانه، له‌ناو له‌شیاندا ژماره‌یه‌کی زۆر شانه‌ی مردوو هه‌یه ئه‌م جو‌ره‌ شانه‌ی مردووانه‌یش له‌باریاندا هه‌یه ئه‌ندامه‌کانی له‌ش له‌کاربخه‌ن، به‌تایبه‌تی ماسولکه‌کان ده‌ماره‌ میتشکییه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌بێ له‌پیش هه‌موو شتییکا نه‌خۆشه‌که‌ خه‌می ئه‌وه‌ی بێی که‌ له‌شی خۆی به‌ته‌واوه‌تی پاک بکاته‌وه له‌و جو‌ره‌ شانه‌ی مردووانه، تا هه‌یج ته‌گه‌ره‌یه‌ک نه‌یه‌ته‌ پێشه‌وه له‌به‌رده‌م چاک بوونه‌وه‌یدا له‌ نه‌خۆشییه‌که‌.

له‌ هه‌موو شتییک گرنگتر که‌ بۆ ئه‌مه‌ ده‌ست بدات، مه‌شق کردنه‌ به‌هه‌موو ماسولکه‌کانی له‌ش، به‌شێوه‌یه‌کی وا که‌ زیندووتییبه‌که‌ی خۆی ده‌ست بکه‌وتنه‌وه به‌و مه‌رجه‌ی که‌ وه‌رزش کردنه‌که‌ له‌ناوبای پاکدا بکری له‌به‌رئه‌وه‌ گه‌رانی درێژ و هه‌ناسه‌ دانی قوول، هه‌یز و زیندووتیی به‌نه‌خۆشه‌که‌ ئه‌به‌خشی. چونکه‌ له‌کاتی رۆشتندا، هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌ش دینه‌ جوولنه‌ جوول و وریا ئه‌بنه‌وه به‌واتایه‌کی ترژیانیکی تازه‌ دیتسه‌وه ناوله‌ش، تا ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستی چووه، ده‌ستی بکه‌وتنه‌وه. دیسانه‌وه، بایه‌خ ئه‌دینه‌وه به‌پاک کردنه‌وه‌ی له‌ش، به‌جو‌ریکی وا که‌ هه‌یجی تیا نه‌مییتنه‌وه، له‌گه‌شه‌کردنی ته‌گه‌ره‌بدات. هه‌ر فرمانیک بکه‌یت له‌ناو بای پاکدا، له‌وانه‌یه‌ که‌ ماسولکه‌کانی له‌شت وریا بکاته‌وه و بیانه‌خاته‌ جوولان جا ئه‌گه‌ر ده‌ستت نه‌په‌رژا، وه‌رزش بکه‌یت بۆ په‌روه‌رده‌کردنی له‌شت، ئه‌توانیت خۆت به‌جووت کردن به‌کشتوکاله‌وه‌ خه‌ریک بکه‌یت.

ئه‌وه‌ وه‌رزشانه‌یش که‌ له‌م نووسراوه‌دا ناویان براوه، ئه‌گه‌ر له‌ناو بای پاکدا بکری، به‌ته‌واوه‌تی به‌که‌لکت دین به‌ته‌نش ئه‌م وه‌رزشانه‌یشه‌وه، پتیبسته له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ نه‌خۆشیی (ناره‌زوو هه‌لنه‌سان)ی هه‌یه، ئه‌م یاسایه‌ی خواره‌وه‌ په‌یره‌وی بکات، له‌ژیانی رۆژانه‌ی خۆیدا، تا زوو به‌زوو چاک ببیتنه‌وه.

هه‌ر که‌سێ ئه‌م یاسایه‌، بۆ ماوه‌یه‌کی باش، به‌جێ به‌ینی، ئه‌وه‌نده‌ ئه‌نجامی به‌که‌لکی بێ ئه‌گات، تا ماوه‌ له‌ژیاندا سوپاس ئه‌کات.

که‌ خه‌به‌رت بووه‌وه له‌خه‌و، له‌جیگا‌که‌تا مه‌مینه‌ره‌وه، ئه‌مدیو و ئه‌ودیو بکه‌یت. ده‌موده‌ست راپه‌ره‌ و وه‌ره‌ ده‌ره‌وه چونکه‌ هه‌رچه‌نده‌ سستی بکه‌یت له‌به‌جێ هه‌یشتنی پێخه‌فه‌که‌تا، ئه‌وه‌نده‌ سارد ئه‌بیتنه‌وه له‌چالاکێ و گورج و گۆلی، ناره‌زووی شل و

شێواویی و ته‌مه‌لی ئه‌که‌یت دوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌ست بکه‌ به‌وه‌رزشانه‌ی که‌ له‌م نووسراوه‌دا ناویان، بۆ ئه‌مه‌ی که‌لوپه‌لی ده‌ماره‌ میتشکییه‌کان هه‌یز و گوری خۆبان بسیننه‌وه و چالاکێ و کارگوزارییان ده‌رکه‌وتنه‌وه.

دوا‌ی ئه‌وه، به‌په‌شته‌مالێکی زه‌ر، له‌شت به‌توندیی بسوره‌وه تا پتیبسته‌که‌ت وریابیتنه‌وه و خۆنیش به‌گورجی به‌ناو ده‌ماره‌کانی له‌شتا بسورپتیه‌وه ئنجا ناویکی سارد بکه‌ به‌خۆتا به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌توانی ناوی سارد بکه‌یت به‌خۆتا، له‌سه‌ره‌تادا وازی لێ به‌ینه‌ تا هه‌یز و گوری خۆت ئه‌سیننه‌وه و به‌رگه‌ی ئه‌وه‌ ئاوه‌ سارده‌ ئه‌گریت.

ژه‌می به‌یانی مه‌خۆ له‌جیاتی ئه‌وه‌ پر جامی ناوی سارد بخۆره‌وه.

ئه‌وه‌بیش له‌بیر نه‌چێ، که‌ به‌یانیان ئه‌وه‌نده‌ی بۆت ئه‌لوئ، له‌جیگایه‌کی چۆل و له‌ناو بایه‌کی پاکدا وه‌رزش بکه‌یت هه‌روه‌ها ئه‌وه‌بیش له‌بیر نه‌چێ که‌ له‌کاتی وه‌رزشه‌که‌تا، هه‌ناسه‌ی قوول قوول بده‌یت خۆت و رابه‌ینه‌هه‌ناسه‌ی قوول بده‌یت، له‌هه‌ر ده‌می‌کابێ، له‌هه‌ر کوپیه‌کا بێت، به‌و مه‌رجه‌ی بایه‌که‌ی پاکبێ.

ژه‌می یه‌که‌مت له‌کاتی یانزه‌هه‌می به‌یانیاندا، یاخود له‌کاتی دوانزه‌هه‌می نیوه‌رۆدا بخۆ خواردنه‌که‌ باش بجوو له‌ده‌متا، تا ته‌واو شل ئه‌بیتنه‌وه، ئنجا قووتی بده‌ له‌کاتی نان خواردندا ئاوه‌ بخۆره‌وه به‌لام له‌کاته‌کانی تری رۆژدا، تا بێت ئه‌کرێ ئاوه‌ بخۆره‌وه له‌و خواردنانه‌ی که‌ پێش ئه‌که‌ون زۆر بخۆ هه‌ر خواره‌مه‌نییه‌ک زیان به‌ته‌ندروستیت بکه‌ینه‌ی مه‌یخۆ که‌ له‌خواردنی ژه‌می یه‌که‌مت بووتنه‌وه، له‌ناوبایه‌کی پاکدا بۆ نیوکاتییک سه‌روه‌ت بده‌ به‌خۆت.

دوا‌ی ئه‌وه‌ چ کاریکت بۆ ئه‌لوئ بیکه‌یت، بیکه‌.

ژه‌می دووه‌میش پتیبسته له‌کاتی پینجه‌م یاخود شه‌شه‌می ئیواران دابی و اتا شه‌ش کاتی ته‌واوی له‌دوا‌ی ژه‌می یه‌که‌م بچیت و چاکه‌، که‌ نه‌نووت تا سێ چوار کاتییک به‌سه‌ر خواردنه‌که‌تا تی ئه‌په‌ری.

جا پێش ئه‌مه‌ی بچیته‌ ناوه‌ پێخه‌فه‌که‌ته‌وه، پتیبسته جله‌کانت داکه‌نیت و هه‌ندی له‌وه‌رزشانه‌ بکه‌یت که‌ بۆ به‌هه‌یزکردنی ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانت ده‌ست ئه‌ده‌ن وریابه، له‌دوا‌ی وه‌رزشه‌کان، ناویکی گه‌رم بکه‌یت به‌خۆتا پتیبسته به‌وه‌ ناکات، هه‌موو رۆژیک ئه‌م ئاوه‌ گه‌رمه‌ بکه‌یت به‌خۆتا جاریک دووجار له‌هه‌فته‌یه‌کا به‌سه‌ پاک کردنه‌وه‌ی بای ژووره‌که‌ت، یه‌جکار پتیبسته چاکترین نوستن ئه‌وه‌تا که‌ له‌ناو بای به‌رله‌لا و پاک دابی.

چونکه‌ (ئۆکسجین) له‌باریا هه‌به‌ که‌ به‌رگی ته‌ندروستی و زیندووتیت بکات به‌به‌ردا.

بهشی بیست و چواردهم

سیس بوونی که لوپه‌لی سک و زاکردن

سیس بوون، یاخود قرچ هه‌لا تتی هه‌ر ئەندامێک له ئەندامه‌کانی له‌ش، دوورنیه‌یه له زۆر به‌کاره‌یتانیه‌یه‌وه، یاخود، له خراب به‌کاره‌یتانیه‌یه‌وه به‌ئۆه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌ئەندامه‌کانی سک و زاکردنه‌وه هه‌یه، کزی و لاوازییان له ئەنجامی زۆر به‌کاره‌یتانیه‌وه په‌یدا نه‌بێ، نه‌ک له ئەنجامی به‌کارنه‌ه‌یتانیه‌وه هه‌روه‌ها، وه‌ک پۆمان دهر ئەکه‌وێ، که له‌ش به‌جۆرتیکی تیکرایی سیس ئەبێ و، کز و لاواز ئەبێ، به‌هۆی وه‌رزش نه‌کردنه‌وه، که ماسولکه‌کان به‌کارنه‌ه‌یتن، یاخود به‌هۆی خۆرشتی ناته‌واوه‌وه، یان له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌کی تری، ئەندامه‌کانی سک و زاکردنیش به‌و پیتیه‌، کزوسیس و وشک هه‌لدین وه‌ک ئەندامه‌کانی تری له‌ش، که زۆر دوورنیه‌یه وایان لێ بێ به‌ته‌واوه‌تی له‌که‌لک بکه‌ون فرمانی خۆیان پێ ئەبیرن.

ئەو شتانه‌ی که ئەبنه‌ هۆی ئەم زیانه، ناشانمان ئەکه‌ن له‌ شتیه‌ی چاک کردنه‌وه و اتا خه‌ریک بیت هه‌تزه‌کانی ده‌ماره‌ میتشکییه‌کان و ماسولکه‌کان و که‌لوپه‌لی خواردن سازکردن له‌ له‌شتا، سه‌رله‌نوێ دا به‌زرتیتته‌وه ئەوه‌نده‌یش په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه، له‌م نووسراوه‌دا پیتشان دراوه به‌م رهنکه‌ هه‌تزه‌کانی خۆت ئەگه‌رتیتته‌وه دۆخی جارن و، چالاک و له‌ش سووکی خۆشت تازه ئەکه‌یتته‌وه و که به‌هۆی ئەوه‌وه، به‌ره، به‌ره، هه‌تزی سک و زاکردنت تیا په‌یدا ئەبیتته‌وه لیره‌دا ناتوانین گرنگی وهرزشی تابه‌تی و رینگای گشتیی چاره‌کردن رۆشن بکه‌ینه‌وه.

هه‌ر ئەوه‌نده‌ی به‌سه‌ که بلێین، ئەنجامی ئەوه، به‌وه‌ ئەگات که له‌ش خۆتینکی گه‌شی وای ده‌ست بکه‌وێ، که پری له‌ خۆرشتی به‌که‌لک، که ئەمه‌یش سه‌رله‌نوێ هه‌تزی زیندوویی ئەبه‌خشیتته‌وه به‌ ئەندامه‌کان و ماسولکه‌کان.

بۆبشت دهر ئەکه‌وێ: که ئاوی سارد به‌خۆدا کردن و، بای به‌رله‌لای پاک هه‌لمه‌ژین، که‌لکیکی زۆر و خۆش ئەده‌ن به‌هه‌موو ئەندامه‌کانی له‌شت.

له‌ راستیدا، چاره‌کردنه‌که‌ت، به‌کورتی، به‌نده‌ به‌وه‌وه که هه‌تزه‌کانی ماسولکه‌کان و ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانت سه‌رله‌نوێ زیندوو بکه‌یتته‌وه، له‌ رینگای په‌یره‌ویی کردنی ئەو شتیه‌ی په‌روه‌رده‌کردنی له‌شه‌وه، که له‌م نووسراوه‌دا پیتشان دراوه.

پتیه‌سته‌ په‌ی به‌و راستیه‌یه‌یه‌ به‌یت که سامناکی ئەو ئەنجامانه‌ت بۆ دهر ئەخه‌ن، که له‌ ماندوو بوون و په‌ک که‌وتنی ئەندامێک له‌ ئەندامه‌کانته‌وه په‌یدا ئەبن چونکه ئەندامه‌که ئەکه‌وتته‌ کزی و لاوازییه‌کی واوه، که چاک بوونه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی درێژی پێ ئەوێ هه‌روه‌ها گه‌ترانه‌وه‌ی هه‌تزی و گوێ و ته‌ندروستی، له‌ شتیه‌یه‌کی سستدا پتیک دێ، به‌لام هه‌ر پتیک دێ تۆیش هه‌ر ئەوه‌نده‌ت له‌سه‌ره‌ که به‌وردی له‌سه‌ر ئەو ئامۆژگاریانه‌ برۆیت که له‌م نووسراوه‌دا نووسراوه‌ته‌وه ئیمه‌ هه‌رگه‌ز له‌ توانامان دانیه‌، نرخ بۆ ئەو پاداشه‌ ناوازه‌یه‌ دابنێن که له‌ ئەنجامی په‌یره‌ویی کردنی ئەم ئامۆژگاریانه‌وه پیمان ئەگات.

هه‌رچه‌نده‌ که‌لوپه‌لی سک و زاکردنی سیس و هه‌لقه‌چاو، زۆر بلاو نه‌بۆته‌وه^(۱)، به‌لام ژماره‌یه‌شی که‌م نییه‌ چاره‌ کردنی، له‌ رووی کارپیتکردنه‌وه، هه‌روه‌ک چاره‌کردنی ماسولکه‌ سیس بووه‌کان وایه، له‌ هه‌موو لایه‌کی له‌شدا، له‌گه‌ل ئەمه‌شا رهنکه‌ هه‌ندی چاره‌کردنی تری لێ که‌مو زۆر بکری.

یه‌کتیک له‌و رینگا میکانیکیانه‌ی چاره‌ی ئەو که‌لوپه‌لانه‌یان پێ ئەکری، که تووشی ئەم نه‌خۆشیه‌ بووبن، رینگای (باکیتشان)ه، به‌هۆی (با- مژ)^(۳)یکه‌وه که به‌تایبه‌تی بۆ ئەم مه‌به‌سه‌ دروست کراوه له‌ گه‌لێک جاردا ئەم که‌لوپه‌له‌ به‌کاره‌یتانیه‌کی تا ئەندازه‌یه‌ک له‌ زیانه‌وه‌ نزیکه‌ هه‌روه‌ها ئەگه‌ر زۆر به‌کاربه‌یتن، زیانیکی زۆری لێ په‌یدا ئەبێ.

که‌واته، نابێ به‌کاربه‌یتن تا له‌ هه‌موو چاره‌کردنیکی تر نه‌بیننه‌وه ته‌نانه‌ت ئەو ساکه‌یش، ئەبێ زۆر به‌پارێزگارییه‌وه به‌کاری به‌یتن، نه‌وه‌ک زیانی لێوه‌ په‌یدا بێ. ئەم که‌لوپه‌له‌یش^(۱) له‌ لوله‌ شووشه‌یه‌ک په‌یدا بووه که هه‌ندی له‌ که‌لوپه‌لی نیرتیی ناوئوچی گه‌وره‌تره‌ باکیتشیکیشی پتیه‌ نووساوه، به‌کاری ئەوه‌ دێ که ئەو بایه‌ی تیا به‌تی ده‌ری بکیشیتته‌ ده‌روه‌ ئنجا که بای ناو شووشه‌که که‌م ئەبیتته‌وه و پال ئەنیت به‌ (کیر)ه‌وه، خۆین دیتته‌ ناو ئەندامی نیرتیه‌یه‌که‌وه و له‌ ده‌ماره‌کانیا بلاو ئەبیتته‌وه به‌هۆی ئەوه‌وه به‌ره‌به‌ره‌ زل ئەبێ زۆر بوونی به‌شی خۆین له‌ ناو ئەندامی نیرتیه‌یه‌که‌دا ئەبیتته‌وه‌ی زۆر بوونی خورشت بۆ خۆی، له‌ به‌ره‌وه‌ له‌شه‌که‌ی گه‌وره‌ ئەبێ تا ئەندازه‌یه‌کی ته‌واو خاوه‌نی ئەم که‌لوپه‌له‌، داها تووه‌که‌ی خۆی و دروست کردوه، که له‌کاتی به‌کاره‌یتانیا هیچ ئالۆش و خۆشیتکی

(۱) راستتر: زۆر بلاو نییه، زۆرنیه.

(۲) باکیتش، با-مژ: مه‌به‌ستی (ساحبه، مفرغه‌ الهوا)ه.

(۳) راستتر: ئەم ئامیره‌یش...

بهشی بیست و پینهم

گون شوپیی و هوپیه کانی

(گون شوپیی)^(۱) نه خویشیبه کی بلاوه له ناو پیاواندا، نازاریشی ههیه له دهماره کانی تووره که ی که لویه لی سک و زاگردندا پهیدا ئه بی، یاخود تووشی دهماره خوینه کانی گونه کان دئی تووره که ی گون زور تووشی ئه نه خویشیبه دئی، که چی گونی لای راست که م تووش دئی له بهر هوپیه کی وایش که زاناکانی زانستی فرمانی ئه ندانه کان تیا سه رسورماو بوون و په بی پی نابه، تیکراش هه موو جاریک ئه نه خویشیبه له گونی چه پیدایه پیدایه ئه بی.

نه خویشی (گون شوپیی) ییش بهم جووره پهیدا ئه بی که هه ندئی له دهماره خوینه کان له گوربسی (ئاوی پیاو) ئه ئالین گوربسی ئاوی پیاویش بریتییبه له چه ند لووله یه ک که (ئاوی پیاوی) پیا ئه روات له ناوه ند جووته گون و بویشی سکدا یه کییک له م دهماره خوینانه راسته و راست به گونی لای راسته وه نووساوه که به هوئی ئه وه ره یگایه کی ئاسان ئاماده بووه بو (ئاوی پیاو).

که چی دهماره خوینتیکی تر به گونی لای چه یه وه نووساوه به للام له شیوه یه کی پیچه وانیه شیوه ی دهماره خوینه که ی یه که مدا.

چونکه به پیچه وانیه ده ماری یه که م، ئه م له ریگایه کی خواروخیچدا ئه روات، پیچ ئه کاته وه و ئه ئالئی له گونه وه، تا وای لئی دئی تووژیک نه بی داینا پووشی، که ئه ویش بنکی گونه، ئیتر هه موولایه کی گونی چه پ دانه پووشی جا ئه م گونی چه په، خوئی له خویدا یه جگار ناسکه، زوو ههست به نازار ئه کات.

هه ر تیکچونیک له ناو له شدا روویدات، به تایبه تی له و به شانهدا که کار له فرمانی ره گه زبازی ئه کن، گونی لای چه پیش ههست به و تیکچوونه ئه کات و نازاری پی ئه گات.

به للام ماوه ی کار تیکردنی نه خویشیبه که، له گون، تا ئه وه نده یه که دهماره خوینه کان ئه ئاوسین، پر ئه بن له خوین.

ئه وه ویش دیاره که پله ی ئه و ئاوسانه، یاخود خوین تی زانه، به پیی هوئی نه خویشیبه که ئه گووژی ئه وه ویش روو ئه دات که گه رانی خوین له ناو (تووره که ی گون) دا که مییک بوهستی

ئیتتر ئه وساکه نه خویشه که، ههست به بی سره وتی و دلته نگی زورتر ئه کات، له نازار، ئه و له راستیدا ههست به گرانیی چوو زانه وه یه ک ئه کات له تووره که ی گوندا جا ئه م نازاره روژ به روژ زورتری لئی دئی مه گه ر نه خویشه که، زوو فریای خوئی بکه وی و چاره ی باش بدوژیتته وه بو خوئی، تا له و نازار و تنگه تاویبه پرگاری بی.

جاری وایش ههیه، ئه م نازارانه ی ناوم بردن، نازاری تریشیان به ته نشته وه پهیدا ئه بن، ئامانجیان دهماره میشکیبه کان ئه بی.

له هه ندئی جاردا نه خویشیبه که ئه گاته ئه و په ری تنه گوجه له مه، له ماوه ی چه ند کات تیکدا له هه ندئی جاریشدا به چه ند سالییک درپژه کیشان ئنجا نه خویشیبه که ئه گاته ئه و راده یه چونکه نازاره که تین ئه سینئ ئه گه ر بیته ده موده ست چاره نه کری، تنه گوجه له مه که زور گه وری لئی دئی، به تایبه تی، له رووی ئه وه وه که کار ئه کاته ئه ندانه کانی سک و زاگردن و به چی هینانی فرمانی خوین به للام ئه و زیانانه ی که له پاش روودانی نه خویشی (گون شوپیی) یه وه ئه که ون له له ش، ئه مانه ی خواره وه ن:

کاتی ئه و دهماره خوینه ی که نووساوه به گونه وه، له فرمان ئه که وی، له بهر هه ر هوپیه کی بی، که له مه و دوا پیشان ئه درین، ئه و به شه خوینه ی که ئه پرژایه گونه که وه بو ئه مه ی خورشتی پی بدات، لیتی که م ئه بیته وه ئه م خوین که م بوونه وه یه ییش جاری و ههیه ئه گاته ئه ندازه یه کی و چوژ بر ئه بی.

هه ر له و کاته ییشدا، دهماره خوینه که، خویشی، هه ر له و جیگه یه دا دهست ئه کات به ووشک بوون و هاتنه وه یه ک ئه م باره، ناویکی یونانی لئی نراوه، و اتاکه ی ئه مه تا: (کومه له کرم) به م رهنگه گونه که له خوین بی به ش ئه مینیتته وه ئه نجامیشی به وه ئه گات، یان به ته و او دتی له ناو ئه چی، یان به جاریک کز ئه بی ئه وه ویش له وه و وای لئی دئی: دیتته وه یه ک و بچووک ئه بیته وه، تا ئه بیته گلۆله یه ک، که هه موولایه کی به دهماره خوینییبه مردووه کان ته نراوه، هه ر وه ک پارچه یه ک پیستی لئی دئی که ژبانی تیا نه مایی.

ماسولکه کان و کشته که کانی دراوسینی گونیش، له بهر که م خورشتی، کزولا و ازته بن و پوچ ئه بنه وه ئه وه ویش له (تووره که ی گون) دا به ئاشکرا ده ره که وی له بهر ئه وه خا و ئه بیته وه و شوپیش ئه بیته وه بو خواره وه.

که چی ئه گه ر خاوه نه که ی تندرست بوایه، ئه بوو تووره که که خه ه ل بهاتایه و بنوسایه به له شه وه هه روه ها ههستکردن به گرانیبه ک له تووره که که ی گوندا، هه ر له و هوپیه وه به للام

(۱) له کورده واری لای خویماندا به (قوربوون) ناو ده بری یان (فیتنق).

هۆی ئەو ئازارەى که لەم نەخۆشییەوه پەیدا ئەبێ، ئەوێه که دەمارە خۆینەکان که خۆینیان پیدای پەق ئەبن ئەم دەمارە وشک بووانەیش که ئەنالتین بەگۆنەکەوه، گۆنەکە ئەگوشن.

نەخۆشیی گۆن شۆرپى، گەلێک هۆی هەیه هەندێک لە زاناکان ئەلێن مندال لە باوکییەوه بۆی بەجێ ئەمیتێ بەلام لەمەدا چەند بەرپەچ دانەوێهەک هەیه، جێ نییە، لێردەدا، لێی بدوێن زۆرەى بارەکانى ئەم نەخۆشییە، بە (هەستکردن بەکەموکورپى) یەوه بەندە لەکاتى لاوتنیدا، یاخود لە لنگ بازى زۆرەوه پەیدا ئەبێ که لەسەرەتای ژياندا ئەکرێ ئەمەیش سەبارەت بەوێهە که ئەندامى سک و زاکردن، لەکاتى دامرکاندەوهى خورووى رەگەز بازىیدا، پیتوستى بەخۆینىکى زۆر هەیه ئەمەیش ئەبیتە هۆى ئەوهى که ئەو دەمارە خۆینىیانەى بەگۆنەوه نووساون، ماندوو بێن و لە پەلویزیکەون.

جا ئەگەر ماوهى ناوەند لنگ بازىیەکان، یاخود دەست پەرەکان درێژن، هەر هێچ نەبێ تا ئەندازەیک بەهۆى ئەوهوه هەلێک دەست دەمارە خۆینىیەکان ئەکەوێت بۆ سەرەوت و بووژانەوه لەو ئەرک و ئازارى فرمانانەیان که ئەیاننێن بەلام ئەو ئالۆش پەرستەى که لەژێر چنگى ئارەزووى ئالۆشى خۆى داى، نەدان بەماندووتىیدا ئەنێ، نە لە لنگ بازىیەکەیشى وەرپس ئەبێ.

ئەوهندە کەلوپەلى سک و زاکردنى خۆى ماندوو ئەکات، لەش و دەروونى خۆى ئەکوژێ، ناوەستتێهوه لە بەزمى خۆى تا بەتەواوەتى لە پەلویۆ ئەکەوێ بەم رەنگە دەمارە خۆینەکان، بەو خۆینەى که دێتە ناویانەوه، هەموودەم لە ئاوساندا ئەبن، تا لە دواییدا وایان لێ دێ لە وزەیاندا نامیتێ بەرگەى ئەو تەووژمە خۆینانە بگرن، ئەتەقین، وەک شۆرشیک بکەن لە رووى خاوەنەکەیاندا وایە بەم رەنگە گۆنى چەپ، لە هەموو بەشیکى تری کەلوپەلى سک و زاکردن زۆرتر ئازارى ئەگات، بەهۆى ئەم پشیتوییهوه که لەناو دەمارەکانى خۆیندا روو ئەدات ئەنجامیش بەوه ئەگات که نەخۆشیی گۆن شۆرپى لێ پەیدا ئەبێ.

لە هۆیهکانى تری پەیدا بوونى (گۆن شۆرپى) ییش ئەوه که هێزەکانى لەش لە ئەندازە بەدەر بەکاربەیتن، یاخود ئەندامەکانى سک و زاکردن تووشى خۆین تیزان بێن، یان شتتیکیان لێ بکەوێ ئازاریان بدات، یان پیاوهکە تووشى گرفت بووبێ، یان دەریپى تەنگى لەپى کردبێ یەکیک لەوینەى ئەو کارەساتانەى قەوماون و ئەگێرپنەوه، ئەوهیه که جارتیکیان لاویک پى ئەنێ بەسەر توپکلتیکى مۆزدا، هەل ئەخلیسکى ئەکەوێ لەوکاتەدا هەردوو لنگى ئەکرپنەوه رۆژى دوایى تووشى گۆن شۆرپیهکى سامناک دێ.

چونکە دوایى ژوووروى دەمارى خۆینەکەى ئالا بوو بەسەر گۆنیا، لەبەرئەوه گۆن شۆرپى تووش بووبوو، بەتایبەتى هەر لەبەرئەوهى که لە پیتچوپەناکانى دەمارى خۆینەکەدا خۆین پەنگى خواردبووهوه و دەمارەکەى ئاوساندبوو.

یەکیک لە هۆیهکانى تری ئەم نەخۆشییە، نەخۆشییە نەیتیبیەکانە چونکە گەرانى خۆین بەجۆرێکى گشتى لە هەموو لەشدا، بەجۆرێکى تاییبەتیش لە ئەندامەکانى سک و زاکردندا لە ئەندازە دەرتەچیت هەروەها ئەم نەخۆشییە لە دەستووورکردنى ژەراویى و داوودەرمانى توندوتیژ و بزوتنەریشهوه پەیدا ئەبێ کەرەستە ژەراوییهکانى تریش کارێکى گرنگ ئەکەن لە ئەندامى سک و زاکردن.

نەخۆشیی گۆن شۆرپى، بەجۆرێکى تیکرایی، لەوانە ئەقەومى که زۆرەتەنگ تەندروستیی خۆیانەوه نابن بەجۆرێکى تیکرایی، لە دوایى ژياندا ئەقەومى لەراستیدا نەخۆشیی گۆن شۆرپى، بریتیبە لەوەستانى گەرانى خۆین لەناو ئەو دەمارى خۆینانەدا که کەوتوونەتە ناو توورەکەى گۆن و ئەملاوئەولای توورەکەکەوه، ئەوهیش ئەبیتە هۆى شۆرپوونەوه و خاوبوونەوه، دەمارەکانى خۆینیش بەو جۆرە تیا ئەئاوسین، که لە لاق و بەشەکانى تری لەشدا بەئاوساوی دەرتەکەون لەکاتى لوول بوونى دەمارەکانى خۆیناندا.

بهشی بیست و ششم

هه‌له‌ی باو دهربارهی گون شۆری

بیروباوه‌ریکی پر هه‌له‌ی زۆر هه‌یه له بابەت نه‌خۆشیی گون شۆرییه‌وه ئەمەیش به‌زۆری باوه له‌ناو هه‌موو نه‌خۆشییە‌کدا که زۆر روویدات له‌به‌رئەوه هه‌یه‌کانی په‌یدا‌بوونی و چاره‌کردنی و ماوه‌ی زیانه‌کانی، بیروباوه‌ریکی زۆر جوئ جوئییان له‌سه‌ر هه‌یه به‌شی هه‌ره گه‌وره‌ی ئەم باوه‌رانه‌یش، ئە‌گه‌ر نه‌لێین هه‌موویان، بو‌ده‌ته سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خراپه‌کاریی چونکه هه‌له و ناشیتتی هه‌یجیان لێ په‌یدانایێ تازار و زیان نه‌بێ، هه‌رچی هه‌ناسه ساردیی و سه‌رگه‌ردانییه‌کیش که دێن به‌سه‌ر مرۆ‌قایه‌تیدا له‌و دوانه‌وه په‌یدا ئە‌بن. باوه‌ری هه‌له‌ی یه‌که‌م ئە‌وه‌یه: که پێ‌ویسته گونی چه‌پ له گونی راست شۆرت‌تری تووره‌که‌ی گونیش که شۆر‌بووه‌وه، پێ‌ویست نییه به‌لگه‌بێ بۆ ئە‌وه‌ی کزبێ و لاوازی په‌یدا‌بووه له ئە‌ندامه‌کانی سک و زادا چونکه ئە‌وه له‌ناو زۆرکە‌س له پیاواندا وایه.

ئە‌م قسانه هه‌موویان هه‌له‌ن چونکه پیاویکی له‌ش خۆشی ته‌ندروست، تووره‌که‌که‌ی گونی بریتیه له گه‌له‌یه‌کی تونگوتۆ‌ل، له شۆر‌بوونه‌وه وه زۆر دووره، له هه‌موو شلوشی‌واوییه‌کی ماسولکه‌کانه‌وه زۆر دووره هۆی ئە‌وه‌یش که تووره‌که‌ی گون له‌و شپوه ناسروشتیه‌دا دهرئە‌که‌وئ، له‌مه‌پێش پێ‌شمانان دایت چونکه تووره‌که‌ی گون به‌چه‌ند کشته‌کبکی به‌هه‌تزه‌وه نووساوه، به‌هۆی ئە‌و ماسولکه‌کانه‌یشه‌وه که پێ‌وه‌ی نووساون، ئە‌و فرمانه ئە‌بێنی که سروشت بۆی داناوه، به‌مه‌رجی شۆر‌نه‌بوویته‌وه. هه‌رجاریک به‌ری کهوت، چاوت به‌په‌یکه‌ریکی که له‌پووری واکه‌وت که هی پیاویکی رووت بێ، یاخود وینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی په‌یکه‌ریکی ناسراوبێ که له هونه‌رمه‌ندیکی یۆنانیه‌وه وه‌رگیرایی، خه‌ریکی پشکنینی به، خه‌ریکی سه‌رنج لێ‌دانی به. چونکه ئە‌و خاکه، سه‌رده‌میکی دایکی هونه‌ربو، که گه‌یشته‌بووه سه‌ره‌پۆ‌یه‌ی جوانی و ته‌واویی له‌به‌رئە‌وه به‌ره‌می په‌یکه‌ر تاشه‌کانی ئە‌م نه‌ته‌وه‌یه، تا ئە‌مرۆ‌ژه‌یش نمونه‌ی هونه‌ری راسته‌قینه‌ن جا ئە‌م ته‌واوییه‌یش وه‌نه‌بێ هه‌ر له‌به‌ر چاوی هونه‌رمه‌نددا وایی له‌به‌ر چاوی زانای زانستی له‌ش لیک دانه‌وه^(١) و زانای زانستی فرمانه‌کانی ئە‌ندامانی له‌شیشدا هه‌روایه^(٢).

(١) توپکاری (التشریح).

(٢) علم وظائف الاعضاء.

نایا له هه‌یج په‌یکه‌ریک له‌م په‌یکه‌رانه‌دا، تووره‌که‌ی گون ئە‌بێنی شۆر‌بوویته‌وه؟.

بێ گومان نابینی به‌پێ‌چه‌وانه‌ی ئە‌وه گونە‌کان به‌هه‌یز و هه‌رەت و تونگوتۆ‌لییه‌وه ئە‌بێنین که شپوه‌یان له‌گه‌ل ته‌واویی له‌شه‌که‌دا رێک ئە‌که‌وئ.

به‌کورتی گونی شۆر، به‌لگه‌یه‌کی راسته‌قینه‌یه، که ماسولکه‌کانی ره‌گه‌زیازی کزولا‌وازی‌بون هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی ئە‌وه‌یشه که نه‌خۆشیی گون شۆری په‌یدا‌بووه، سا له پله‌یه‌کی پێ‌شکه‌وتوو دایی، یان له پله‌یه‌کی سه‌ره‌تاییدا به‌کورتی ئە‌م قسانه‌مان ئە‌مه‌نده ئاشکران، که ئە‌گه‌ر له‌وه زۆرتر روونیان بکه‌ینه‌وه، توخنی زه‌ره‌کی خۆ‌ینه‌ده‌وار ئە‌که‌وین هه‌له‌یه‌کی تریش هه‌یه له بابەت نه‌خۆشیی گون شۆرییه‌وه: که گوايه (بێ نرخه). هه‌ر پیاویک له‌کاتی توندوتیژییه‌که‌یدا تازاری ئە‌م نه‌خۆشیه‌ی چێ‌شتی، ئە‌م قسه‌یه ناکات چونکه هه‌ر که‌سیک، دهردی نه‌شته‌رکاریی نه‌چێ‌شتی به‌جی برینی له‌شی که‌سانی تر پێ ئە‌که‌نئ، نه‌خۆشیی گون شۆری (بێ نرخ) نییه، گرنکه هه‌رچه‌نده له هه‌ندئ کاتدا نرخه‌که‌ی به‌سه‌ستی دهرئە‌که‌وئ نه‌خۆشیه‌که‌ وایه، به‌ره‌به‌ره تین ئە‌سینئ و ته‌شه‌نه ئە‌کات ئە‌و له‌و نه‌خۆشیه‌یه‌ نییه که زوو به‌زوو بگاته ئە‌وه‌په‌ری خراپه‌ی خۆی و پاش ئە‌وه گورج و گۆ‌لانه چاک بپێ‌ته‌وه وه‌ک گرانه‌تاو ناو‌له هۆی درێ‌ژه‌کێ‌شانی ئە‌م نه‌خۆشیه‌یش و مانه‌وه‌ی ئە‌وه‌یه، که ئە‌و که‌سانه‌ی تووشی دئ، که‌م ته‌رخه‌می له‌گه‌لدا ئە‌که‌ن و خراپ ده‌ست بۆ چاک کردنه‌وه‌ی ئە‌به‌ن جا هه‌تا نه‌خۆشه‌که‌ وای لێ نه‌یه‌ت، له ئە‌نجامی ئە‌رک و تازاری ئە‌م که‌م ته‌رخه‌مییه‌ی خۆی تی بگات، واز ناهێ‌نیت له‌ لنگ بازبێ یاخود له‌ ده‌ست په‌ره‌کانی خۆی، به‌خۆشی کاتی خۆی به‌وانه‌وه به‌سه‌ر ئە‌بات کاتی به‌خۆی ئە‌زانئ، نه‌خۆشیی گون شۆری کاری خۆی کردوه له گونە‌کان و له‌ که‌لکی خستوون، خۆشی نیوه پیاویکی ماوه‌ته‌وه.

ئە‌و باوه‌ریش که هه‌یه له بابەت تا‌قانه چاره‌ی گون شۆرییه‌وه، به‌هۆی نه‌شته‌رکارییه‌وه، له‌ می‌شکی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ بۆ‌ره پیاواندا هه‌یه، هه‌روه‌ها له‌ می‌شکی به‌شی هه‌ره گه‌وره‌ی پزیشکه‌کاندا هه‌یه.

نووسه‌ری ئە‌م نووسراوه، هه‌ندیک له‌مه‌وپێش، گه‌فتوگۆی له‌گه‌ل پزیشکی‌کدا کرد، له‌به‌رده‌م دوو یارمه‌تی ده‌ری خۆ‌یدا- که تازه نه‌شته‌رکارییه‌کی لاویکیان کردبوو که له هه‌موو روویه‌که‌وه ته‌ندروست دهرئە‌که‌وت نووسه‌ر له پزیشکه‌که‌ی پرسی: (بۆ‌ج به‌هۆی چاره‌کردنیکی تره‌وه، خه‌ریک نه‌بوویت ئە‌م نه‌خۆشیی گون شۆرییه‌ چاک بکه‌یته‌وه؟)

پزیشکه‌که‌ گوتی: (چونکه چاره‌یه‌کی تر نییه؟)

نووسه ریش بهر په رچی دایه وه گوتی: (من وا نه زانم، نه ی پزیشک، ریگی تریش هه یه؟)

پزیشکی زانای لووت بهر زیش پیکه نی و وه رامی دایه وه گوتی:

(گه وره ی خو شه ویستم له م پیشه یه ما گه لیک سالم رابواردوه، من له فرمانی خو مدا شاره زام چونکه گون شوړی له هه ر پله یه ک دابیج- به بی نه شته رکاری چاک ناکریتته وه). پاش نه وه، نه یویست له م بابه ته وه، ئیتر قسه بکات له به شی داها توودا، نه شته رکاریه کت بو ئه گتیرینه وه که چو ن نه کړی به لام نه گه ر پزیشکه کافان وا دووربن له تیگه یشتنه وه، ئیتر یوچ گله یی له بو ره پیاو بکه یین که باوهر به م هه لیه بکات.

نه خو شیی گون شوړی، چ له وه پیس، چ ئیستا، چ له مه وپاش نه توانی به هو ی ته نیا هندی جاری زور که م نه بی... نه وانه ییش نه و بارانه که زور کو ن بوون منیش، له مه دا وه نه بی خو یه سه ندیم و شیر گیریم له سه ر قسه ی خو م چونکه هندی جاری وا هه یه، هندی باری وا هه یه، نه خو شیی که پیویستی به نه شته رکاری هه یه به لام باری گه لیک زور تر هه یه له وه که نه شته رکاری، به کاریکی زبان به خش و به (وه ی) دانه نری هیچ پیویستییه ک به و نییه پیویستی، کاتییک به و نه بی که له هه موو چاره کردنیکی تر وهرس بوین.

باوهریکی باوی تریش هه یه، که زور بلاو بوته وه نه ویش نه وتا که له گه ل پیرییدا، نه بی گون شوړی په ییدا بی یاخود به لای که مه وه کزییه کی ناشکرا له هیزه کانی ناو ماسولکه کانی تووره که ی گوندا په ییدا بی له راستیدا هیچ له وه دا گومان نییه، که نه ندروستی په گه زبازی پیویسته له گه ل ژبانی مرؤفا پروات به رپوه.

نه مه ییش په نکه روویدات، که نه گه ر مرؤف له ته مه ندا زور پییشکه وت، به جوړیکی تی کرای پی هه موو نه ندامه کانی له شی کزیی.

به لام نه مه نه و ناگه یه نی که تووشی چند نه خو شیییه کی دیاردی کراو بی، به هو ی پیرییه وه، وه ک نه خو شیی گون شوړی پیویسته نه ویش بزانی که زور جاری وا هه بووه، به هو ی پزیشکایه تییه وه چاره ی نه م نه خو شیییه کراوه، به لام تووره که که ی گون جی خو ی نه گرتوته وه، هه ر وه ک خو ی به شوړی ماو ته وه نه مه ییش به کیکه له باوهر هه لکه کان که دهر باره ی نه م نه خو شیییه هه ن جا نه م شیوه ی دهره وه یه، که وا نه خاته میشکی مرؤفه وه، نه خو شیییه که هیشتا ماوه، نه خو شه که نه خاته په ژاره و گلارووییه کی او وه که هه مووکات و هیزی دهماره میشکییه کانی خو ی له وه دا به خت بکات که بیر له و سه رگه ردانییه بکاته وه

له گه ل نه ویشا که پیویسته بریار بده یین، که تا نه ندازه یه کی گه وره، وا چاکتره، تووره که ی گون جی خو ی بگریته وه، وه ک کاتی نه ندروستی نه خو شه که به لام گه لیک جاری وا هه یه، نه خو شیییه که که م ته ر خه مییه کی زوری له گه لدا کراوه، له به رنه وه تووره که ی گونه که ناچیتته وه سه ر دخی جارن له گه ل نه مه ییشا نه مه باریکی وانیه که پیاو زور بو ی بکه ویتته په ژاره وه. چونکه، دوورنییه مرؤفه که له پاش چاک بوونه وه ی له نه خو شیی گون شوړی، وای لی ها تینیتته وه که هیزیکی ره گه زبازی سروشتی بو په ییدا بوویته وه. له گه ل نه ویشا تووره که ی گونه که ی تونگ و تول نه بوویته وه، هه ر وه ک کاتی نه خو شیییه که ی به شوړی مابیتته وه. کاتی که نه و نه خو شییانه روو نه دهن، که له مه وپیش لییان دوا یین و- که بی گومان هویه کانیان هه لکه کانی پیشوون- گو شته کانیش به ره به ر چاک بوونه وه، ئیسه ناموژگاریان وایه که په یرووی نه و چاره کردنانه بکریت که لیره دا پیشان دراون، وه ک نیوه خو شتن به ئای سارد و ئای تر... هه روه ها نه و جوولیه ی له شانه بکریت که به که لکی چاک بوونه وه ی تووره که ی گون دین. که سبگه ریتته وه سه ر دخی جارانی خو ی جا نه گه ر نه م چاره یه، هه تا دوسی مانگ درپزه ی پی دراو هیچ چاک بوونه وه یه که له شیوه ی تووره که ی گوندا په ییدانه بوو، له وه ییش دلنیا بووین که له شت خو شه و نه ندروستییه کی ته و اویش هه یه، چ له رووی ره گه زبازییه وه، چ له رووی گشتیه وه نه و ئیتر پیویست به وه ناکات که زور به تنگ نه وه بیت. هه رچی چاک بوونه وه یه، پیک ها تووه به لام سروشت نه به ییش تووه تووره که ی گون بگاته وه سه ر شیوه ی یه که می خو ی که وای لیته ات پیویسته له ژیانته به مهنده و از به یینیت که نه ندروستی گشتیت له جی خو ی دابی، به لام له رووی شیوه وه جو ره که موکوورییه کت هه بی.

نه ویش دیاره که له سه ر نه و بریار نه دین، هه لکه کانی کو نت، نه بی زور گه وره بووین، که وا توانیوتانه گیروگرفتی وها دروست بکه ن هه روه ها له وه ییشدا گومانان نه ماوه، که به هو ی نه و هه لکه گورانه وه، به شتیکی زوری زیندویتی خوتت له ده ست چووه. به لام نه وانه هه موو تیپه رین شتیکی وایش که چاک کردنه وه ی له توانادا نه بی، نابخه خفه تی لی بخوری چونکه (گریان له سه ر دوی رژاو) که لک ناگرت.

بیجگه له وانه ی ناومان بردن، گه لیک هه لیه باوی تریش هه ن له بابه ت نه خو شیی گون شوړییه وه، نه توانین بیانژمیرین.

به لام نه وهنده ی ناومان بردن به سن بو نه مه ی که بینه به لکه که هو ی په ییدا بوونی هه موو هه لکه کان ناشیتی و نه زانییه، نه نجامه کانیشیان یه جگار خراپن.

بهشی بیست و ههواتهم

کشانی ده‌ماره خوینیه‌کانی ناو تووره‌که‌ی گون و په‌تی ناو هاتنه‌وه

له‌به‌رئه‌مه‌ی ئەم رووداوه له‌وه‌وه په‌یدا ئه‌بێ که خوین گه‌ران له‌ناو ده‌ماره خوینیه‌کانی ناو گوندا بوه‌ستێ، گه‌رانه‌وه‌ی ئەم گه‌رانی خوینه‌وه‌ی بۆ سه‌ر دۆخی جارانی و پێکوپێک خستنی، ئه‌بیتته‌ هۆی چاک بوونه‌وه‌ی ئەم نه‌خۆشییانه‌.

ئهمه‌یش دياره‌ که ئهمه‌ هه‌رگیز جیبه‌جێ نابێ، ته‌نیا له‌ پێگای سروشته‌وه‌ نه‌بێ مه‌رح وایه‌ که ئەم پێگا سروشتییانه‌ زۆر به‌وردی و پێکو پێکیه‌وه‌ به‌کاربه‌یترین درێژه پێدانیش له‌سه‌ر په‌یره‌وی کردن، هۆبه‌کی گرنکه‌ له‌ چاکبوونه‌وه‌دا له‌ پێگای سروشته‌وه‌ جا هه‌ر نه‌خۆشیه‌ک به‌م جۆره‌ پێگا سروشتییانه‌ چاره‌ی نه‌کرێ و چاک نه‌بیتته‌وه‌ ئه‌وه‌مان تی ئه‌گه‌ینێ که نه‌خۆشه‌که، ئه‌بێ، په‌له‌ی کردبێ له‌ خواستی چاک بوونه‌وه‌که‌یدا یاخود ئه‌بێ که‌م ته‌رخه‌می کردبێ له‌ په‌یره‌وی کردنی ئه‌و ده‌ستوورانه‌دا که ئه‌بهنه‌ هۆی چاک کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌ی سروشتیش په‌له‌په‌ل کردن و که‌م ته‌رخه‌می به‌بیانوو دانانی ئه‌و له‌ هه‌موومان ته‌ندروستی و هه‌یزی ئه‌وئ به‌لام هه‌رکه‌سه‌ی له‌و پێگایه‌ لابدات که سروشت بۆی داناوین له‌سه‌ری پڕوین، ئه‌نجامی هه‌ر به‌نه‌خۆشی و کزی و لاوازی ئه‌گات.

که‌واته‌ ئیمه‌ ئه‌توانین له‌م نه‌خۆشیه‌، خۆمان پزگار بکه‌ین، له‌ پێگای سروشته‌وه‌، وه‌ک: وه‌رزش و شیه‌وی ئه‌و خورشت خواردنه‌ی که له‌م نووسراوه‌دا پێشان دراوین. هه‌رچه‌نده‌ زۆربه‌ی پزیشکه‌کان ئەم جۆره‌ پێگایانه‌یان لاپه‌سه‌ندنیه‌، به‌لام به‌قسه‌ی ئه‌وان گرنگی و بایه‌خی ئەم پێگایانه‌ که‌م ناکات چونکه‌ به‌ته‌نیا، هه‌ر ئه‌و پێگایانه‌ن، که‌ خواروخپچی له‌شی مرۆف راست بکه‌نه‌وه‌ بێجگه‌له‌وه‌، ئه‌و چاره‌یه‌ی پزیشک ئه‌یکات، به‌خۆرایه‌ی ئازاریکی زۆری نه‌خۆشه‌که‌ ئه‌دات چونکه‌ نه‌شته‌رکاریه‌که‌ی پزیشکه‌کان که‌ بۆ ئەم نه‌خۆشه‌ی ئه‌که‌ن، بریتیه‌ له‌ تووره‌که‌ی گون هه‌لدیرن تا ده‌ماری گون ده‌رئه‌که‌وئ پاش ئه‌وه‌ به‌کشته‌کیک که‌ له‌ ریکه‌له‌ی پشیله‌ دروست کراوه‌ به‌شی سه‌رووی ئه‌و ده‌ماره‌ ده‌رکه‌وتوو ه‌ پێچرتنه‌وه‌ به‌لام ئه‌نجامی ئەم نه‌شته‌رکاریه‌ خراب ده‌رئه‌چیت چونکه‌ له‌ به‌شی خوارووی ده‌ماره‌که‌وه‌ گه‌هه‌ کردنی خوین ورده‌ ورده‌ کزئه‌بێ به‌واتایه‌کی تر گونه‌که‌ وای لێ دێ که‌لکی نامینێ چونکه‌ هه‌یج ئه‌ندامێک له‌ شدا به‌زیندوو و ته‌واو دانانێ تا له‌شیه‌وی خۆیدا خوینێ پیا هاتووچۆ نه‌کات ئەم نه‌شته‌رکاریه‌یش شه‌ش حه‌فته‌ی ته‌واو یان زۆرتری پێ ئه‌چی پزیشکه‌کان، خۆشیاکان پێی لێ ئه‌نین، که‌ ئەم نه‌شته‌رکاریه‌، له‌ نه‌شته‌رکاریه‌

هه‌ره‌ سامناکه‌کانه‌ بێجگه‌ له‌وه‌، به‌هۆی کزی گونی لای چه‌په‌وه‌، هه‌موو ئه‌رک و فرمانه‌کان ئه‌که‌ونه‌ سه‌رشانی گونی لای راست، که‌ ئه‌بێ دوو ئه‌وه‌نده‌ی فرمانی خۆی کاربکات له‌ هه‌ندی جاریشدا، پزیشکه‌کان هه‌ندیک له‌ تووره‌که‌ی گون ئه‌پرن و فرپێ ئه‌ده‌ن.

ته‌ندروستی ته‌واویش، گه‌رانی خوین گورج ئه‌کاته‌وه‌ که ئەم گه‌رانی خوینیه‌یش ته‌واوبوو، کشانی ده‌ماره‌ خوینیه‌کان له‌خۆبه‌وه‌ نامینێ ئیتر ئه‌وساکه‌یش پێویست به‌نه‌شته‌رکاری ناکات ئه‌وی پێویست بێ بۆ گورج کردنه‌وه‌ی گه‌رانی خوین و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ سه‌ر دۆخی جارانی له‌پیش نه‌خۆشیه‌که‌دا، بریتیه‌ له‌ خۆرشتیکی دروست و پێ که‌وتوو و، بای پاک و، وه‌رزش و، خۆشتن ئەم شتانه‌ هه‌موو، له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌رکه‌وتوو که‌ به‌کاردین و به‌جگه‌ر به‌که‌لکن هه‌ر که‌سه‌ی ئەم پێگا سروشتییانه‌ به‌کاربه‌یتت له‌ چاک کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌یدا، بێ گومان زۆری پێ ناچیت ئه‌نجامی خۆشی ده‌ست ئه‌که‌وئ و له‌وه‌ که‌لکانه‌ی پێی ئه‌گه‌ن ئاگادارمان ئه‌کات به‌واتایه‌کی تر، ئه‌بێ هه‌ر نه‌خۆشیک ده‌ماره‌ خوینیه‌کانی تووره‌که‌ی گونی کشاين، باوه‌ری ته‌واو بکات به‌و شیه‌وی چاک کردنه‌وه‌یه‌ی که‌ له‌ مه‌ودوا پێشانی ئه‌ده‌ین، هه‌روه‌ها ئه‌بێ زۆر به‌وردی و خه‌مخۆریه‌وه‌ به‌کاری به‌یتن.

ئهمه‌ دياره‌ ئه‌بێ له‌پیش هه‌موو شتیکا، له‌ لنگ بازی و په‌یوه‌ندیه‌کانی ره‌گه‌زبازی خۆی دووربخاته‌وه‌ ته‌نانه‌ت که‌ چاکیش بووه‌وه‌، پێویسته‌ تا ماوه‌یه‌کی درێژ مام ناوه‌ندیانه‌ بجوولیتته‌وه‌ له‌ بابته‌ کاروباری ره‌گه‌زبازیه‌وه‌ نه‌وه‌ک نه‌خۆشیه‌که‌ی بۆ بگه‌ریتته‌وه‌.

وا هه‌ل ئه‌گرێ که‌ باش بیزانیت: ئەم نه‌خۆشیه‌ له‌ وه‌ستانی خوینیه‌وه‌ په‌یدا ئه‌بێ له‌و جێگایانه‌دا که‌ نه‌خۆش که‌وتووین.

که‌واته‌ چاک کردنه‌وه‌که‌ی به‌وه‌ ئه‌بێ، گۆشته‌کان به‌هه‌یزبکړین و گه‌رانی خوینیش وه‌ک پێشوو لێ بیتته‌وه‌ ئه‌مه‌یش ئاشکرایه‌ که‌ هه‌ر چاک کردنه‌وه‌یه‌کی تر له‌م پێگه‌یه‌ لابدات سه‌رناگرێ و نه‌خۆشه‌که‌ چاک نابیتته‌وه‌.

گه‌رانی خوینیش، زۆرت به‌هۆی ئاوی سارده‌وه‌، گورج ئه‌بیتته‌وه‌ ئیمه‌یش زۆر به‌ته‌نگ به‌کاره‌ینانی ئەم ئاوه‌وه‌ین، بۆ ئەمه‌ی نه‌خۆشه‌که‌ چاک ببیتته‌وه‌ نیوه‌ خۆشتن مه‌به‌سی ئیمه‌ پێک ئه‌هه‌ینێ که‌ رانه‌کانی له‌ناو ئاوی سارداين، هه‌یچی تری پێ ناوی به‌لام ماوه‌ی

مانه‌وهت له‌م جوړه خوښتنه‌دا، بده‌ست به‌رگه‌گرتنی خوټه‌ ټه‌بې سهرنج له‌وه بدرئ: هه‌تا
ئاوسانی دهماره خوټیبه‌کان زوړترې، پټیوسته زوړتر له‌ناو ناوه سارده‌که‌دا بمټیته‌وه.

به‌لام که‌نزیک بوو‌یته‌وه له‌چاکبونه‌وه، دانیش‌تنت له‌ناو ناوه سارده‌که‌دا، وردیله‌به‌ک
بان دوو وردیله‌به‌سه. پاش ټه‌وه تاوټیک به‌ناو ژووره‌که‌دا ټه‌گه‌رټیبت و ټه‌چپته‌وه ناو ناوه
سارده‌که‌بو ماوه‌ی وردیله‌به‌ک پاش ټه‌مه‌بوټ دهرټه‌که‌وئ که‌گه‌رانی خوټنه‌که‌تا
ټه‌ندازه‌به‌کی زوړ‌گه‌وره وریا بوټه‌وه چونکه‌ ناوی سارد پیستی له‌ش وریا ټه‌کاته‌وه
ټه‌مه‌یش وا له‌ دهماره خوټیبه‌کان ټه‌کات که‌خوټن فری بده‌نه ناو له‌شه‌وه، ټه‌ویش هیز و
گوړی تی ټه‌که‌وئ و وریایش ټه‌بیته‌وه، ټیتر هه‌موو ټه‌ندامه‌کانی ټه‌که‌ونه‌وه گه‌ر و فرمانی
خوټان به‌ته‌واوه‌تی به‌جټ ټه‌هین.

پله‌ی ساردی ټاوه‌که‌یش ټه‌بې به‌پټی به‌رگه‌گرتنی له‌شت بې و به‌کاری چاک‌کرده‌وه‌ی
نه‌خوټیبه‌که‌یشت بې.

وهرزش‌کردنیش، پټیوست و به‌که‌لکه‌چونکه‌ هوئ هه‌ره‌گه‌وره‌ی ټه‌م نه‌خوټیبه‌،
لاوازی له‌ش و که‌م هټیبه‌تی وهرزش‌یش بیجگه‌ له‌وه‌ی که‌هټز و زیندوټی بوله‌ش
ټه‌گټیټه‌وه، هه‌روه‌ها یارمه‌تی ټه‌ویش ټه‌دات، که‌گه‌رانی خوټن، له‌ شپوه‌به‌کی
رټکویټکدا پټک بیټ، به‌تایبه‌تی له‌و شوټانه‌دا که‌نه‌خوټش که‌وتوون.

به‌ته‌نشست ټه‌و مه‌شقانه‌وه که‌له‌به‌شی سی و دووه‌مدا ناومان بردوون، هه‌ندئ مه‌شقی
تریشمان پټشان داوه‌ که‌تایبه‌تیبه‌بو چاک‌کرده‌وه‌ی ټه‌م نه‌خوټیبه‌ی قسه‌ی لیوه‌ ټه‌که‌ین
جا ټه‌م وهرزشه‌تایبه‌تیبه‌نه، له‌سه‌ر نه‌خوټه‌ که‌پټیوسته‌ بیانکات، چونکه‌به‌جوړټکی
تایبه‌تی له‌ شوټنه‌خوټه‌که‌دا، به‌جوړټکی گشتیش له‌ دراوسټکانی ټه‌و شوټنه‌خوټه‌دا
خوټنه‌که‌به‌گورجی ټه‌خه‌نه‌گه‌ر.

گه‌رانی درټیش له‌ناو بای به‌ره‌للا‌دا، له‌گه‌ل هه‌ناسه‌دانی قولدا، له‌باراندا هه‌به‌که‌
چاکبونه‌وه‌ی نه‌خوټه‌که‌نزیکتر بخره‌نه‌وه پټیوسته‌ نه‌خوټه‌که‌، دووباره‌به‌شی تایبه‌تیبه‌
گه‌ران و بایه‌خی گه‌ران بخوټیته‌وه.

خوارده‌مه‌نیش، له‌وانه‌ی پټشو گرنگتر نه‌بې، که‌متر نیبه‌.

چونکه‌خواردنی ناته‌واویش له‌وانه‌به‌که‌ ټه‌م نه‌خوټیبه‌ په‌یدا بکات.

له‌به‌ره‌ټه‌وه پټیوسته‌خه‌می که‌مو زوړی خوټش و جوړی خوټش بخوړی پرکردنی زگ له‌
خوارده‌مه‌نی به‌جگار زبان به‌خشه‌بو له‌ش، له‌به‌ره‌ټه‌وه پټیوسته‌ نه‌خوټه‌که‌ده‌موده‌ست خوټی

لی‌دووربخاته‌وه له‌جیاتی ټه‌وه پټیوسته‌نه‌خوټه‌که‌، په‌یره‌وی نان‌خواردنی دووژمه‌
بکات له‌رؤژټکدا ټه‌گینا ټه‌گه‌ر سی ژه‌م نان‌بخوات له‌رؤژټکا، پټیوسته‌له‌چندټیبه‌
خوټشته‌کان که‌م بکاته‌وه به‌لام وه‌ک سهرنج دراوه‌خواردنی رؤژانه‌ی دوو ژه‌مه، چاکتر ټه‌بې
بو‌نه‌خوټه‌که‌، زووتریش چاک ټه‌بیته‌وه چونکه‌ورگ ټه‌بې وچان بدات، ټه‌ویش که‌
ټه‌کرټه‌ ناوی به‌دروستی بیجوټیټی و بیسازټی، تا‌خورشته‌که‌له‌شپوه‌به‌کی باش و
دروستدا ټه‌بیټ به‌خوټیټکی گه‌شی پاک‌ی به‌که‌لک ټه‌و په‌ره‌ویبه‌ رؤژانه‌به‌یش که‌
ټاموژگاری نه‌خوټه‌که‌ ټه‌که‌ین په‌یره‌وی بکات ټه‌مه‌به‌:

که‌له‌خه‌و راپه‌رین، ده‌موده‌ست ده‌ست بکه‌به‌ورزشی رؤژانه‌ی پټیوست، وه‌ک له‌به‌شی
سی و دووه‌مدا پټشان دراوه‌.

به‌لام پټش ټه‌مه‌ی ټه‌م وهرزشانه‌بکه‌یت، وا‌چاکتره‌ده‌ست بکه‌یت به‌و وهرزشه‌
تایبه‌تیبه‌نه‌ی که‌له‌دوایی ټه‌م به‌شه‌وه ناوبراون هه‌روه‌ها ټه‌م وهرزشه‌تایبه‌تیبه‌ ټه‌بې
له‌دوای وهرزشه‌کانی تریشه‌وه بکرټه‌وه.

ده‌ست بکه‌به‌مه‌شقه‌کانت تا‌هه‌ست به‌ماندوټیبه‌که‌ ټه‌که‌یت له‌له‌شتا پاش ټه‌وه ده‌ست
بکه‌به‌له‌ش سوونه‌وه‌ی خوټ، به‌په‌شته‌مالټکی زبر. به‌تایبه‌تی له‌به‌شه‌کانی ژوورووی
رانه‌کان و هه‌ردو پټدا دوا‌ی ټه‌وه نیوه‌ی له‌شت بخره‌نه‌و ناو‌ئاوی سارده‌وه، به‌و مه‌رجه‌ی
په‌یره‌وی ټاموژگاریبه‌کانی پټشوومان بکه‌یت که‌له‌چونه‌ ناو‌ئاوه‌که‌بوو‌یته‌وه، باش
له‌شی خوټ و شک بکه‌روه‌ ټه‌ویش له‌بیر نه‌چټ که‌مه‌شق‌کرده‌کات ټه‌بې له‌ناو بای
به‌ره‌للا و پاک‌دابی هه‌ناسه‌کانیش، تا‌پټ ټه‌کرئ درټین.

ټه‌گه‌ر زانیت، گرانه‌بوټ که‌واز له‌ژه‌می ناشتا به‌ینیت، بایه‌خی نیبه‌، ټه‌توانیت
هه‌ندئ میوه‌بخوټ.

به‌لام ټه‌گه‌ر ناشتانه‌که‌یت به‌هیچه‌وه، بو‌نه‌خوټیبه‌که‌ت یه‌جگار باشته‌به‌که‌م ژه‌می
رؤژانه‌که‌ت له‌کاتی یانزه‌می به‌یانی، یاخود له‌دوانزه‌می نیوه‌رؤدا بخوټ له‌کاتی نان
خواردندا هه‌رگیز ټاو مه‌خوټه‌وه به‌لام له‌ناوه‌ند ژه‌مه‌کاندا چهند ټاو بخوټه‌وه و پټ
بخوټه‌وه باشه‌خواردنه‌که‌باش بجوو، تا‌له‌ناو ده‌متا ټه‌بې به‌ئاو، ټنجا قووتی بده
به‌ته‌واوه‌تی خوټ دووربخه‌روه‌ له‌خواردنی کولیچه‌و گوټش و به‌هارات به‌لام ژه‌می دووم
له‌کاتی پټنجه‌م یاخود شه‌شه‌می ټیواره‌دا بخوټ تا‌سی چوار کاتی‌ک به‌سه‌ر ټه‌م ژه‌مه‌دا تی
نه‌په‌رئ مه‌چوره‌جیگاوه‌بو‌نوسن ټاگات لی بی که‌ژه‌می دووم له‌ژه‌می به‌که‌م سوو‌کتر
بی‌گه‌رانی درټیش له‌رؤژدا زوړ به‌که‌لکه‌به‌تایبه‌تی ټه‌گه‌ر هه‌ناسه‌دانی قول‌یشی

به‌شی بیست و هه‌شتم

ره‌گه‌ز په‌رستی

کاتی که پیاو ئه‌بیته به‌نده‌ی ئاره‌زووی ره‌گه‌زبازی خۆی، په‌یوه‌ندی خۆی به‌وه‌وه و ا دیته پیش چاو که له پۆلایش قایمتره هه‌ر شتییک به‌ئه‌ندیسه‌یدا بروت، هه‌ر بیرتک بیته می‌شکیه‌وه، هه‌ر جووله‌یه‌ک له له‌شیا په‌یدا بی، ئه‌و په‌یوه‌ندییه به‌هیزه فه‌رمانه‌وه‌ایه به‌سه‌ریا، بۆ هه‌ر کوئییه‌ک بیه‌وی ئاراسته‌ی ئه‌کات ئه‌گه‌ر بیه‌وی له‌جیتی خۆیدا بمینیته‌وه، خۆی ئه‌دا به‌ده‌ستییه‌وه و له جیتی خۆیدا ئه‌مینیته‌وه ژیر ده‌ستی و خۆ به‌ده‌سته‌وه دانه‌که‌ی، بۆ ئاره‌زووی ره‌گه‌زبازی، ئه‌گاته‌ پله‌ی هه‌ره‌ خواروو، که ئه‌مه‌یش ره‌گه‌ز په‌رستییه‌ ریسواکه‌ی پالی پیوه‌ ئه‌نی واکات.

جا ئه‌گه‌ر، پیاوه‌که له باری خۆی تی گه‌یشت، ئه‌گه‌ر بتوانی تی بگات، هیچ که‌لکیک وهرنارگری له بیرکردنه‌وه‌که‌ی خۆی له بابه‌ت کاروباریکه‌وه، که به‌ئاره‌زووی دل‌ی خۆی، خۆی پیشکه‌شی کردووه و ئه‌ویش به‌هه‌موو راست و په‌وانی و دل‌ره‌قییه‌که‌وه فه‌رمانه‌وه‌ای به‌سه‌ردا ئه‌کات.

ئو که‌سه‌ی خووه‌کانی سه‌رخۆشی و جگه‌ره‌کیشان و به‌نگ کیشان سواری بوین، له‌به‌ر ده‌میا هیچ شتییک نییه زۆرانبازی له‌گه‌ل بکات ئه‌و بابه‌ته کاریگه‌رانه نه‌بیته که له ده‌ره‌وه‌دان جا ئه‌گه‌ر بتوانی خۆی دووربخاته‌وه له‌م بابه‌ته کاریگه‌رانه، یان ئه‌وانه خۆیان لی دوورخسته‌وه، ئه‌وا رزگاربوونی له‌و خووانه ئاسانه. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌ئالۆش و خرۆشه‌وه هه‌یه، کاریکی ته‌واو جیاوازه چونکه ئه‌و ئالۆش و خرۆشه له له‌شی خۆیدا هه‌ل ئه‌قوولی و، له‌ناو که‌سایه‌تی خۆیدا ئه‌ژی هه‌رگیز لیبی جیانا بیته‌وه، پیوه‌ی ئه‌مینیته‌وه، تا ئه‌مری، ئه‌ویش شتییکه وه‌ک برسیتی و تینویتی وایه.

(ئالۆش) یش وه‌ک گژوگیایه‌کی پرپوچی (کرده‌وه) وایه، به‌خورشته ئه‌ژی که خۆت ئه‌یده‌یتی گه‌نگه‌ خۆره^(۱) له‌سه‌ر ئه‌رکی له‌ش ئه‌ژی، هه‌تا ئه‌و له‌شه له‌ناو نه‌بات که دالالی داوه^(۲)، واز ناهیتی.

هه‌ندی به‌دخوویی تریش هه‌ن، وا ده‌رئه‌که‌وی، که هه‌ر لایه‌کی ژبانی مرۆفه‌که‌ گلاو

(۱) گه‌نگه‌ خۆره: مشه‌خۆره (طَفیلی).

(۲) راستتر: داللی داوه.

له‌گه‌لدایی. به‌لام ئه‌گه‌ر فرمانه‌که‌ت ماوه‌ت ناداتی ئه‌م گه‌رانه بکه‌یت، هه‌ر هیچ نه‌بی چه‌ند مه‌شقییک بکه له‌سه‌ر هه‌ناسه‌دانی قوول.

خۆت زۆر ماندوو مه‌که له کارو فرماندا ماوه‌یش مه‌ده به‌خۆت که له‌شتی هیچوپو و چیش بترسیت و دا بجله‌کییت.

پیش ئه‌مه‌ی بچیته پیخه‌فه‌که‌ته‌وه بنوویت، له‌بیرت نه‌چی که ئه‌و مه‌شقانه‌ی به‌یانی کردووته، دووباره بیکه‌یته‌وه، له‌پاش ئه‌وه نیوه‌ی له‌شیشته بخه‌یته‌وه ناو ئاوی سارد، ئاگات له‌خۆت بی، ئه‌مجاره له‌ش سوونه‌وه‌ی ناوی له جیاتی له‌ش سوونه‌وه به په‌شته‌مالیکی و شک باش خۆت و شک بکه‌روه هه‌روه‌ها پیوسته هه‌ر حه‌فته‌ی جارێ دووجار به‌ئاوی گه‌رم خۆت بشۆیت، له‌دوای ئه‌و وهرزخانه‌وه که پیشانمان دان.

له‌وه دوا بۆت ده‌رئه‌که‌وی، که ده‌ماره خۆنییه‌کان وربا بوونه‌وه و به‌گورجی فرمانی خۆیان رانه‌په‌رین ئه‌و ئازاره‌یش که هه‌ت بو، لاچوه، نه‌ماوه ئه‌م رینگایانه‌ی پیشانمان دان له باریاندا هه‌یه، گه‌رانی خۆین گورج بکه‌نه‌وه له‌ناو گوشته‌کانی له‌شدا هه‌روه‌ها ئه‌م خۆینه‌یش ئه‌وه‌نده پاک بکه‌نه‌وه، که له‌ش له هه‌موو ده‌رد و نه‌خۆشییه‌ک رزگاری بی.

ئه‌م نه‌خۆشییه هه‌ندی باری خراپی وایشی هه‌یه، که پیوسته ئه‌و پیچانه‌وه‌یه‌ی تیا به‌کار به‌ینری که له سه‌ره‌تای ئه‌م به‌شه‌دا ناومان برد به‌لام ئه‌و گشته‌که‌ی که به‌شی سه‌رووی ده‌ماره‌که‌ی پی به‌ستراوه، نابج زۆر بمینیته‌وه چونکه نه‌رمه گوشته‌کان، تا به‌م گشته‌که‌وه به‌سترا به‌وه، هیزناگر نه‌وه و فرمانی خۆشیان به‌ باشی پی نابینری ئه‌بی ئه‌وه‌یشمان له‌بیرنه‌چیت، که لا بردنی ئه‌م گشته‌که ئه‌بی به‌شینه‌یی بی.

مه‌شقی تایبه‌تی

۱- ره‌پ به‌پیوه راوه‌سته پاش ئه‌وه هه‌ردوو ئه‌ژنۆکانت بنووشتی نه‌وه، وه‌ک خۆت ئاماده بکه‌یت بۆ بازدان تاویک به‌م چه‌شنه بمینه‌روه پاش ئه‌وه هه‌ردوو ده‌ستت بخه‌ره سه‌ر زه‌ویی و پییه‌کانت به‌ره داوه.

۲- له‌سه‌ر ئه‌م باره‌ی دوایی بمینه‌روه (هه‌ردوو ده‌ستت له‌سه‌ر زه‌وی بی و لاقه‌کانت له‌ دووه‌ بن) تا ماوه‌یه‌ک چه‌ند جارێک ناوه‌راستی له‌شتت به‌ره سه‌ره‌وه و بیه‌ینه‌ره خواره‌وه.

پاش ئه‌وه باز دیک بده و وه‌ک پیشووی خۆت به‌پیوه بوه‌ستی نه‌روه تا هه‌ست به‌ماندویتی ئه‌که‌یت له له‌شتا، ئه‌م مه‌شقه دووباره بکه‌ره.

ئەكەن. بەلام لایەكانی تری ژیانى مرۆڤهكه بهپاكى ئەمىننهوه، ياخود نزيك بهپاكى ئەمىننهوه، قوماركرهكان، بهويته ئەهينينهوه: ئەمانه سروشتيان وايه دەست بلاون، بهخشدن، دلسۆزن بۆ دۆستهكانى خويان ههروهها دز و رېگر و تهلهكه باز و ئەوانه پيش كه له دانگى ئەواندان، بهزۆرى، خاوهن نيشتمانيكى چاكن له پرووهكانى تری ژيانينهوه ههروهها سهريازهكان و زړيوانهكانيش، ههرحهنده جارى وا ههيه رهگه زبازى پى ره له و پيس ئەكەن، بەلام نازايه تى و نيشتمانيهروهرييان وهك خويان ئەمىننهوه، هيجيان لى نايهت.

بەلام وا دەرئەكهوى، هەر كەسى بوويته بنده و دىلى ئالۆشى خۆى، هه موو گهرديكى سروشتى كردهوى، بهو ژههره گلاو ئەبى كه لهو ئالۆشه زالوه پهيدا بووه كه ئەبينى: لهويپرى خۆ په رستيدايه چونكه بۆيه كا ئەژى كه ئاره زواتى خۆى دا بركييتيه وه ههروهها، به پياويكى دهر وون مردووت دپته پيش چاو چونكه پياوى ژنانى، هه موو دەم ئامادهيه، كورپى خۆى، براى خۆى، ژنى دۆستى هه ره خۆشه ويستى خۆى، بۆ دامركاندنهوى ئالۆشى خۆى له ناو ببات جا ئەم كردهويهى چۆن بى له هه موو پروويهى تری ژيانيشيه وه ههروهها ئەبى.

ئەو هه موو دەم گومان ئەبات چونكه گومان ئەخاته سه رخۆى. ترسنۆكيشه چونكه نيچيره كەى له وانه ئەبى كه كزوبى دسه لات بن، يان دلته نگ بن و دامابن له سه ره خۆشى هه رگيز ناتوانى ژيانىكى پاكرانه بژى، يان بىر كردهويه كى بلندانه بىر بكا ته وه له هه ر كه سيك كهوت پيسى ئەكات به لای ئەويشه وه ئافرهت هه ريه ك كه لكى هه يه، به يه ك جۆر پيش به كار ئەهينرى كه گه يشته خۆشيانه كەى خۆى، نه په روى له راستى هه يه، نه له سه ره به رزى، نه گووى ئەداته ره وشت پاكى، نه بايه خ به ريز له خۆگرتن ئەدات له به ره وه هيجى بۆ نامىنيتيه وه ئەوه نه بى، كه پياوه سه ره بلنده كان به چاوى سووك سه يرى بكه ن، ئافره ته پروو سووره كانيش بيزى لى بكه نه وه.

بەلام له گه ل ئەويشدا، كه ئيمه مافمان هه يه، ئەم جۆره كه سانه، به چاوى سووكه وه ته ماشا بكه ين، بەلام پيتويستيشه له سه رمان كه بىر له وه بكه ينه وه، ئاخۆ ئەمانه هۆ و باه تى وا هه يه كه پاليان پتوه نابن ئەمه بنده سه ره ره و خوار بينه وه؟!...

له پيش هه موو شتيكا، له سه رمان پتويسته، ئەوه بىر خۆمان بخه ينه وه كه هۆش كار پىكى گه وره ئەكات ه سه ره له ش، له پيش له داىك بوون دابى يان له دوى له داىك بوون چونكه

تواناى پياو له به ره نگارىي كردنى ئالۆشى خۆيدا، به جۆرىكى هه موو دەمى، تا ئەندازه يه كى گه وره بنده به و جۆره هۆشه يه وه كه له باوكى بۆى ماوه ته وه.

ئەو پيش له لايەن هه موو لايه كه وه به ريارى له سه ره دراوه، كه مرۆڤى ئاسايى ئەم چه رخه، له ناو چه يه كى وادا له داىك بووه، كه ئاره زوى ره گه زبازى وا گه شه پى ئەكات و واى ئەهينيتيه پيشه وه كه له ئەندازه به ده رى ئەو ژن و ميترديبانه پيش كه له سه ره بنچينه يه كى دروست داته مه زرين به جگار كه م پروو ئەده ن لنگ بازى، له هه موو ژن و ميترديبه كاندا بوه ته ده ستور، كه م كه س هه يه وانه بى، ئەم لنگ بازيه بى ئەندازه يه پيش، نابرتيه وه به جۆرىكى تىكرابى ته نانه ت له كاتى سك پرپوونى ژنه كه يشدا كه مناله كەى ناو سكى له كاتى دروست بوون و گه شه كردنبايه، چ له له ش و شيوه دا، چ له كاربه رى هۆشدا، كه گه شه ئەكات و له ژيانى دوا رۆژيا دهر ئەكه وى ئنجا ئەگه ر ئەمه مان خسته پيش چاومان، ئيتر مافى ئەوه مان هه يه كه سه رمان سوپمىنى له و پى گه يشتنه زوه وى ئاره زوى ره گه زبازيه له ناو منالاندا؟ به ته نشت ئەم پى گه يشتنه زوه وى شه وه، ئەو شار دنه وى كاروبارى ره گه زبازيه پروو ئەدات كه باوك و داىكه كان ده ستى پى ئەكەن له به رچاوى مناله كانياندا ئەمانه هه ردوولايان ئەبنه هۆى ئەوهى كه كورپىكى تازه پىگه يشتوى خاوه ن بىر، زوو بايه خ بدات به م كه ينه و به ينه ي ره گه زبازيه، به جگار ليشى بكو لپته وه.

به ته نشت ئەمانه يشه وه، ئەو خورشته ده مار بزوينانه هه ن كه له زۆر مالاندا ئەخورين ئەمانه پيش كور كه ئەخه نه سه ر بايه خدانىكى به جگار زۆر به كاروبارى ره گه زبازى دواى ئەو كرده وانهى كه له پيش له داىك بوونبا، له داىك و باوكى خۆى و درگرتوون وهك لنگ بازى بى ئەندازه ئەو ئاره زوه وى به هيزتر ئەكەن زۆرى پى ناچى خوى نه ينى فير ئەبى، كه هيشتا زۆرى ئەمىنى بۆ ته مه نى پى گه يشتن.

ئەمه باوه له زۆرىه كاته كاندا جا به پى ياساى به ناوبانگى فرمان بينينى ئەندامه كانى له ش هه ر فرمانىكى له ش ئەركى زۆرتى خرايه سه ر، له لايەن له شه وه يارمه تى زۆرتى ئەنيرى بۆ ئەو ئەندامه كى ئەو فرمانه ئەبينى وهك خورشتى به كه لك بەلام ئەم خورشته زۆره، له دەمى ئەندامه كانى تری له ش ئەگيرپتته وه به پى ئمه، هه رچه بنده، چه نديتسى ئاوى مرۆڤ كه بۆ ده ست په ر كردن پتويسته كه م ناكات، بەلام راستىبه كەى ئەوه يه، ئەبى له م ده ست بستىنرى و بدرى به و ده ست.

جا كه زۆرى پى چوو، ده ستى لى سينراو وريا ئەبيتته وه، ئيتر له خورشتى خۆى كه م ناكاته وه بيدات به ده سته كەى تر به واتا يه كى تر به جۆرىكى گشتى له ش تىك ئەچپت.

ئىنجا كە كۆرەكە لە بەندو كۆتەي خىزانى رىزگارى ئەبى و ئەچىتە ناو ژيانەو، ئارەزىو رەگەزىبىيە ناكۆكەكەي و سەرچاوەي ئاوەكەي لەشى، لە جىياتى دەست پەر، بەئافرەت خۆيان دائەمركىنەو بەلام ئەنجامى ئەمىش وەك ئەنجامى پىشوو ئەبى لە ھەردوو باردا ئەندازە گىبرى و سنورى ناوەراست نىيە چونكە ئەوكەسەي رۆژىك لە رۆژان، خووي نەينىيى توش بووبى، كەم ھەل ئەكەوئى بتوانئى بەتەواوتى واز لە كارى رەگەزىبىيە بەينئى دوورنىيە تئى بكوئى خۆي لە دەست ئەو بەدكارىيە رىزگار بكات كە زال بوو بەسەريا، تاواي لئى دئى بچئى بەگژ بىركردنەو لە دەست پەر ھەروەھا دوورنىيە كە ئەمەيش كەم رووتەدات ناوبەناوئىكى دوور بەدوور ئارەزىو خۆي دايمركىنئىتەو، لە شىوئەيەكى سروسئىيدا بەلام گەراي ئەو كەردەو كارىگەرەنەي كە لەپىش لە داىك بوونىا، تىا چەقىو، ھەروەھا ئەو ئالۆشە بەھىزەي كە تافى كوئىنى ھەيەتى، بئى گومان، لەگەل ئەو ھەموو بەرەنگارىيى كەردنەيشدا كە ئەيانكات جارىكى تر خۆيان دەرئەخەنەو.

لەمانەو كە پىشانماندان دەرئەكەوئى كە تئى كۆشان بو شكاندى بەند و كۆتەي دىليئىيى دەستى رەگەزىبىيە، لە بوونى خووي نەينىيەو دەست پئى ئەكات ئەم ئالۆشەيش ھەروەك چەند جارىك لەم نووسراوئەدا گوتمان تا ئەندازەيەكى گەورە لە ناشىئى و تئى نەگەيشتووبى باوك و داىكەكانەو پەيدا ئەبئى بەلام كەس، قسەي ژىرانە، ناچئى بەگوئىا واتا بەفئىركردن و پئى خوئىندن فئىرى ژىبرى نابن چونكە ئەو كورەي كە باوك و داىكى خۆي بەخەموخەفەتەو ئەكوئى، لە دەست بەدخووبى و خۆي و ھاودەمى كردنى ئافرەتە داوئىن پىسەكان و نوواندى كەردەو ناشىرىن لەگەل ئەنەكەي خوئىدا، ئەو كورەي كە ھاوئىتكانى خۆي سەرشۆر ئەكات، و ھەموو جۆرە كەتئىكىش ئەكات كە پەيوەندىيان بەو كەتەنە گەورەيەو ھەيە، ئەم جۆرە كورانە لەناوماندا زۆر ھەن ھەروەھا ئەو جۆرە باوكانەيش زۆر لەناوماندا، كە ئەيانەوئى بەھەموو جۆرىك چاكە لەگەل منالەكانى خۆياندا بكن تەنيا ئەو چاكەيە نەبئىت كە لە ھەموويان گرىنگ ترە، كە ئەوئىش كەينەوبەينە و كاروبارى رەگەزىبىيە لەگەل فرمانى سەرشانىيان و ئۆيالى ئەستۆيان كارى يەكەمىش بەرھەمى كارى داوبىيە بەلام زۆر كەم گوئىمان لە دەنگى كەسىك ئەبئى، بەرزىبئىتەو و بۆلە بۆلئىك بكات لەم بارە ياخود مەترسىيەك لە ئەنجامى ئەم كەردەويەي باوكانە پىشان بەدات ھەتا دئى رەوشتەكانى كۆن، فەرمانرەوا ئەبن، ئاوازەكانى كۆنىش ئەمىنەو و گەشە ئەكەن.

لە راستىدا لەخۆيائى بوون بەھۆش ياخود بەكەسايەتئىيەو، زوو پىياو والئى ئەكات كە بناسرئىت لە بەدبەختى ئەو كەسەي كە بووئە دىلي ئالۆشى رەگەزىبىيە خۆي، خۆي وا

نايەتە پىش چاو، وەك كەسانى تر ئەبىن ئەگەر بەھاتايە خۆي بدىايە، زۆرتر بىرى بەلای ئەوئەدا ئەچوو كە رىزگرتنى خۆي بۆخۆي، لە دەروونى خۆي، زۆتر چەواشەي ئەكرد چونكە ئەو جۆرە كەسە، چ لەرووي لەشەو، چ لە رووي كەردەو و رەوشتەو، مەروئىكى زۆر نەنگەويست ئەبئى. ئەگەر بەھاتايە لەش و كەردەوي خۆي، وەك كەسانى تر ئەيانىنئى، بەھاتايە پىش چاوي خۆي، بىگومان تەماشاكردنەكانى خۆي و دىمەنى خۆي ئەگوئىي.

لە راستىدا چاو ئەندازى رووي، راستىيى دەروونى دەرئەخات لەناو چاوەكانىا، ئارەزىو كەردنىكى ئاگادارىوونى ھەموو دەمىيى نىياز بەخش ھەيە بەزۆرىي لەژئىر ئەو چاوانەدا خەرمانەيەكى رەشى قوول ھەيە بەلام لئىوئەكانى، خوارئىكى وان كە بەلگەن بو ئالۆش دارىي روويشئىيان زەرد باو، ياخود سوور و سىيەيەكى واىە كە بەلگەيە بو لەش تئىكچووبى بەلام ئەو چرچ و لۆچانەي كە كەوتونەتە سەر دەموچاوي، ھەروەھا ئەوانەي كە لەناوچەي لووتەو دەست پئى ئەكەن تا ئەگەنە ئەم لاو ئەولاي دەموە چال و قوولئى دىمەنى ئەم جۆرە كەسانە، ھەرگىز باش نابئى بەجۆرىكى تئىكرايى، لە روئىشتا تا ئەندازەيەك ھەل ئەنگوئى بەرە بەرە ئەژئوكانى رەق و تەقىيان لئى دئى لە فرمانىشدا پشئى پئى نابەستري بەلام لە رووي كۆمەلایەتئىيەو، ئەبئىتە سەرچاوەيەكى دلئەنگى و وەپس كردن بو كەسانى تر.

تەنيا كاتئىك، كە نىشانەي زىندوئىتى و خەمخۆرىي پئىو ديارئى، ئەوكاتەيە كە لەگەل ئافرەتئىكدا كۆتەبئىتەو و بەھىواي ئەوئەيەكە بىخاتە ژئىر چنگى خۆيەو بەزۆرىي، مەي خۆرىي ئەكات چونكە لنگ بازىيە زۆرەكەي ناچارى ئەكات كە وريا كەردەويەك بۆخۆي بەكاربەينئى بەجۆرىكى گشتى پىاوي وا، لەھەر شىوئەيەك داوبى، نەخۆشئىيەكەي، بەنەخۆش دائەنئى. بەكورتى، ئەو جۆرە كەسە وئىنەيەكى ئاشكراي ئەو مەروئەقە زبان بەخشانەيە كە سروسئى ئەيەوئى لەناويان ببات، وايان لئى ئەكات پەلەپەل بكن لە دارزىن و مردندا بەھۆي ئەو كەردەو خراپانەيانەو لە زىاندا.

لە راستىدا دىلەكانى ئالۆشى رەگەزىبىيە زۆر ناژىن.

چونكە ئەم دىليئىيە ماندوئىتئىيەكى زۆر گەورە پەيدا ئەكات بو كەلوپەلى (فەرمانبەرىي) و (زىندوئىتى) ھەروەھا ئەو پىياو خاوەن زىندوئىتئىيە گەورانەيش كە ئەتوانن بەرگەي ئەم ئەرک و ماندوئىتئىيە بگرن، بو ماوئەيەكى درئى يەجگار كەمن ئەمە راستە كە ھەندىكئىيان بەتەندروسئىيەكى ئاسايى و زىندوئىتئىيەكى باشەو ئەمىنەو.

به لّام ته نانهات ئه و كهسانهيش، كاتيكى و ايان بۆ ديتته پيشه وه كه هه چى هيزىكى ره گه زبازيان هه يه له دهستيان بچى، يا خود تووشى نه خوشييه كى وا بن كه له زبندويتيان زۆركه م بکاته وه و بيانخاته سه ره مهرگه وه.

دوايى: هه چى جوړه نه خوشييه كى ده ماره ميتشكيبه كان هه يه تووشى ئه م جوړه كه سانه دين له په لويؤ كه وتن و له رزين له و نه خوشييه انهن كه زۆر تووشيان دين له راستيدا، ئه گه ر من به ته وا وه تى ئه و نه خوشييه انهن بۆ روون بکه مه وه، كه له زۆر كاتدا بۆ جه زره به پى گه ياندنى ديلى ئالؤش رووئ ده ن، كه چۆن پياو ته تى خويان له نا و بر دووه، بى گومان ئه بى هه موو جوړه نه خوشييه كى توندوتيزت پيشان بده م، كه له هيجه وه په يدا نه بوون و نه يان توانيوه زال بن به سه ره له شدا، له بهر كزى فرمان بينى ئه ندامه كانى له ش نه بى.

ئىسته يش به راوردىك بکه له ناو دوو كه سدا: يه كيكيان ديلى ئالؤشى ره گه زبازى خۆى بى و يه كيكيشيان ئاگادارى راستى هيزه كانى ره گه زبازى خۆى بى و به ژيرى و تىگه يشتوو ييه وه به كارى هينان جا ئه م كه سهى دواييان، نووسه رىكى گه وه واى لى دواوه، گوتوو يه تى:

(كاتى كه ژيان له خراپه كۆمه لايه تيبه وه دوور ئه بى، پال پيوه نه رى ره گه زبازى، وه ك سه ر كرده به كى جيهان گير، ديتته پيشه وه ئه بى ته و ريا كه ره وه و، فه رمانه وه وا به سه ر سامنا كترين هيزه كانى مرؤفابه تيدا، كه هه موو روويه كى ژيان ئه گر تيه وه جا ئه م پال پيوه نه ريه، كه له به رده م خاوه نه كهى خۆيدا، مه به سه ته كانى ژيانى ديار دى ئه كات، ئه نديشهى و ربا ئه كاته وه، هيزه كانيشى به گشتى ئه خاته گه ر له پينا و به دى هينانى گه وه ترين كاردا كه له جيهاندا روو ئه ده ن، چ له كۆرى هونه ردا ئه بن ئه و كارانه، يان له كۆرى ويژه و شت دۆزينه وه و باو داهينان و راستى په رستيدا ئه م پال پيوه نه ره هه موو توانايه ك به هيز تر ئه كات، هه موو هيزى كيش و ربا ئه كاته وه).

ئو كه سهى خۆى ئه كات به به ندهى ئالؤشى ره گه زبازى خۆى، پياو يكى تى نه گه يشتوو ناشى و شىت و ويتسه چونكه گه وه ره به نرخه كهى خۆى به توپى كلىكى ناو بؤش ئه گۆر يته وه.

بهشى بيست و نويه م

چاره كردنى به دخويى

يه كه م ههنگاو بۆ خو زگار كردن، له خوويه كى زيان به خش، ئه وه يه كه پياو شاره زاي زيانى ئه و خووه بى، بۆ خۆى كه نه خوش هاتوو شاره زاي ئه و تهنگوچه له مانه بوو، كه له وانهن تووشى بن، سه ياره ت به و رىگا هه لانهى گرتوونى، هه روه ها له بهر ئه وه يش كه بريارى داوه، خۆى لى زگار بکات، ئه بى خۆى وا دابى كه هيجى له دهست نه چوه، چونكه به هيوای ئه وه يه دوا رۆژى خۆى له سه ر بنچينهى كه لاوهى پيشوو دا به زرينيته وه ئه مه يش له بهر ئه وه يه، كه شاره زابوون له زيانى خووه كه و، هيزى ويستنى پيوسته بۆ رىگار بوون له دهست ئه و خووه، گرنگ ترين هۆن بۆ دهست كه و تنه وهى چاكيو نه وهى ته وا و له نه خوشييه كه.

پله خراپهى نه خوشييه كه هه رچۆن بى، نه خوشه كه هه ر ئه گاته وه دۆخى جار ان، چونكه به هيوای ئه وه يه كه ژيانى كى تازه بۆ خۆى دا به زرينيته وه كه پر بى له هيز و ته ندروستى هه ر ئه وه نده ئه و كه سه پهى به وه بيات كه كه و تۆته گيژاوى خراپه و زيانه وه، ئه مه وا ئه گه پى كه به وهى زانيووه شتى كيش هه يه ناوى كه لك و چا كه بى. له دوايشدا، له توانيدا هه يه رىگا يه ك بگرى بۆ گه يشتن به و كه لك و چا كه يه ئاره زوى راسته قينه يش بۆ چو نه وه سه ر دۆخى جار ان: بۆ دهست كه و تنه وهى ته ندروستى و هيز و داو ين پا كى، له ناو خۆيا ئه و نيازه به هيزه ي شار دۆته وه كه هه موو شتى كى پى بى ته دى.

ئى نه خوش، دابنشه و باش له م كه ينه و به ينه ورد به ره وه.

بى گومان ئه وه نده ئالؤشى خۆت شكاندوو و به زموره زمت كردوو، له ئه ندازه چوبته دهره بۆ به كا وا په شيمان بوو يته وه له و كه تنانهى كه كردو تن بى گومان، بۆ به كا فرمان ئه كه يت تا بژيت.

كه واته كى بووه و كى به ئه و كه سهى پاره كانتى ئه گاتى؟ ئه و كه سانهى پاره كانى تۆ ئه چپته گيرفانيانه وه خاوه ن مه يخانه كان و سوزانيخانه كان^(۱) كه به خو رايى رووت ئه كه نه وه بىجگه له پاره، ته ندروستى و كرده وه و ره و شتى جوانيشت لى تالان ئه كه ن تۆ بۆ ئا فره تى داو ين پيس، هه ندى پاره ئه ده يت، به لّام له جياتى ئه وه، به شىكى زۆر كزى و

(۱) سوزانيخانه: شوينى رابواردن و كارى سىكىسى (بيوت الدعارة).

لاوازی و نه خوشی لئ و هره گریت که واته به اوردیکي دهست کهوت و زبانی خۆت بکه، تا تی بکهیت، تا چ رادهیهک سهرگردان بوویت بیر لهو پارانه بکهروه که بهختت کردوون و ئیستایش بهختیان نه کهیت، بۆ نه می بۆت روون بیتهوه که بهدستی خۆت چ زبانیکت گه یاندوو به خۆت، له راستیدا خاوهن مه یخانه و سۆزانی خانه و یانه کانی قومار، دۆستی کهس نین دۆستی پاره نه بی.

ئه وانه دۆستایه تی تویمان ناوی، پاره کهی باخه لئن.

ئه گهر لیت قهوما و داللات بۆ بردن، نهوساکه تی نه گهیت که چهند ترسۆک و تاوانبارن نه وانه بۆ سهرگردانی کیشت نه کهن که سهرگردان بوویت، خۆیانت لئ نه کشیننه دواوه، ههروهک فریان نه بووی به سهر هه ناسه ساردیی و سهرگردانیه که تهوه، وایه رهنگه بلاییت، له گه لئ نه ویشدا که نه و هه موو سهرگردانییه م پئ گه یشتوو، کاتیکی خوشیشم رابواردوو. به لام من له سهر واتای نه و کامه رانییه ی که تپی گه یشتوو، ده مه ته قییت له گه لدا نه که م نایا کامه رانییه که ت نییه بۆته هۆی دهرد و نه خوشی له شت که له سایه ی نه و خوش رابواردن و ئالۆش شکاندانه ی خۆته وه دهستت که وتوو؟ بۆچ کامه رانی نه و تا و ورگت له که لک بکهوی و ده ماره میتشکییه کانیشت له په لپو پ بکهون؟ نه ی کامه رانی نه و تا له شت نه و شیوه جوانه ی نه مینتی که خوی گه و ره پپی به خشیوویت؟

نه نه مه یه کامه رانی، نه نه و تا؛ کامه رانی راسته قینه نه و تا له مانه هه موو خۆت رزگار بکهیت. نه گهر هه ره له سهر نه و قسه به یه یه که هه ست به کامه رانی نه که یه یه و دهر به ست نه و هه رزه کارییه یه که کردوو ته نه و له ئاوینه دا سه بیرکی خۆت بکه بزانه کامه رانییه یه ده ست که وتوو له و کرده وانته یا خود سهرگردانی؟ نه مه کامه رانی پئ نالین، دۆستی من نه مه کامه رانی شه ی تانه که سهر که وتوو به سهر تۆدا به واتایه کی تر کامه رانی شه ی تان به سایه ی سهرگردانی تۆوه.

که واته، نه ی لاو، نه م راستییه باش بخه ره میتشکی خۆته وه به هه رچی هیزو باوه ریکته وه هه یه، سویند بۆ خۆت بخۆ، که رابووردوو له بیر خۆت به یته وه و بایه خی پئ نه ده یه، بیجگه له وه لاپه ره یه کی تازه یه له ژبانی خۆتا ده ست پئ بکه یته وه په یمانیک به خۆت بده که نه مه بکه یه یه، هه ره له مرۆکه ی شه وه ده ست پئ بکه که تۆ له زبانی به دخوویی تی گه یشتوو، له کاری باش مه سلله می ره وه، ده موده ست دهستی پئ بکه که ریکای رووناکیه له به رده مده هه بوو، ریکای تاریکی مه گره.

له پیش هه موو شتیکیا نه وه بزانه که هۆشی ته واه له له شی ته واده یه به پپی نه مه، پیویسته ده موده ست، ده ست بکه یه یه به چاک کردنه وه ی له شت، تا هۆشیشت چاک بیته وه و به ره مه که ی گه شه بکات نه وه یشت له بیر نه چئ، که په یوه ندیی ناوه ند له ش و گیان و په یوه ندیی که به هیز و ته واه هه رشتی کار بکات له له ش، له گیانیشت کار نه کات له به رنه وه پیویسته تی بکۆشیت که گیانیکی به هیز و کارگوزارت ده ست بکه وی، تابته وایت ته ندروستی له ش و هیزت پیاریزت.

نه مه یه یه له به ختباریی هه موو که سیکه، نه وی بیه وی ژبانیکی تازه بژی و، رابردوی پرکه تتی خۆی فری بدات، نه توانی له ریکای په روه رده کردنی له ش و به هیز کردنی وه، به و ئاواته ی خۆی بکات هه موو که سیک ماسولکه کانی خۆی له به ر ده ستایه نه توانی هه ر کاتی بیه وی و، هه رچۆنیک بوی به کاریان به ینی.

به لام راستییه که ی، نه وه گرانه، که پیوا فه رمانه روه ی به سهر نه و بیرانه دا که له ناو میتشکیادی و ده چن جا که یه وه یه یه نه م راستییه هه ر چۆنیک بئ، نه و ته ندروستی و هیزه ی که له کاتی بوو ژانده وه و په روه رده کردنه وه ی له شدا پیک دین، هه روه ها نه که ونه ناو هۆشیشه وه، بۆ نه مه بیووژیننه وه و هیز و هه رت و کارگوزاری بۆ بگپرنه وه.

نه مه یه یه و نه گه ینی، که په روه رده کردنی له ش، بۆ ده ست که وتنی ته ندروستی و هیز، و له مرۆف نه کات که هیز و توانای ته واه ی بی بۆ زال بوون به سهر هۆشیا و به سهر نه و بیریشدا که نه م هۆشه به ره مه میان نه هینتی په روه رده کردنی له ش، به هۆی وه رزشه وه، له ناو بای پاک و به ره لادا، مرۆف دوور نه خاته وه، له هه موو شتیکی که تووشی کزی و نه خوشی بکات چونکه نه و له شه ی بیته ئاشنای ته ندروستی، هه رگیز ماوه نادات به نه خوشی که لئی نزیک بیته وه ته ندروستی هۆشیش نه گریته وه هۆشی دروستیش هه رگیز بیر له به دخوویی و خراب ناکاته وه چونکه نه وانه که ژه هری بیته ناوه وه که واته، له شی نه خوش، هۆشی نه خوشی پیوه یه هۆشی نه خوشی بیر نه خوش نه بی، به ره مه می ناهینتی.

ده ست بکه به جوولاندنی له شت نه وه چاکترین پزیشکه بۆتۆ.

له جیاتی نه مه ی به سواری پرۆیته جیگای فرمانه که ت، به پپ برۆ بای پاک بژه، چونکه یارمه تیی پاک کردنه وه ی له شت نه دا و وریایشی نه کاته وه به تنه گ خوارده که ته وه به نه و خورشته مه خۆکه له شت ژه هراویی بکات و سازکردنی ناو ئاشگ تیک بدات نه وه یشت له بیر نه چئ که ئاوی سارد بکه یه یه خۆتا، چونکه ده ماره میتشکییه کانت نه رم نه کاته وه و

به‌خۆی کرد: به‌گران میزی پئی ئەکرێ که پزیشکه‌که هات و ته‌ماشای کرد، گوتی: ئەو برینه‌ی که له‌نشته‌رکارییه‌که‌وه په‌یدا‌بووه، ناو (کیر)ی ئاوساندووه پاش ئەوه، له‌سه‌ر ئەو جوړه‌ه‌ریاره‌ی خۆی، ده‌ستی کرد به‌چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌که رۆژ له‌سه‌ر رۆژ به‌سه‌را چوو که‌چی نه‌خۆشه‌که، هه‌روه‌ک خۆی مایه‌وه، هه‌نگاوێکی نه‌نا به‌ره‌و چاک‌بوونه‌وه رۆژتێکیان نه‌خۆشه‌که په‌جگار داما به‌ده‌ست نه‌خۆشیه‌که‌وه، په‌جگار په‌ریشان بوو.

ئەندامی نیریتیه‌که‌ی هه‌مووی ئاوسا ئیتر هه‌یچی بۆ نه‌مایه‌وه ئەوه نه‌بێ که هاوار بکات له‌ ده‌ست ئازاریکی بێ ئەندازه‌ی وا، که له‌ توانای که‌سه‌دا نه‌بوو تاوێکی پیتوه‌ی مینیتیه‌وه.

پزیشکیش ئاوسانی ئەم ئەندامه‌ی وا لێک دایه‌وه که له‌ ئەنجامی په‌یدا‌بوونی ژه‌هره‌وه‌یه له‌ خۆینه‌که‌یا به‌ریاریدا که ئەبێ ئەندامه‌که هه‌مووی به‌ری، بۆ ئەمه‌ی نه‌خۆشه‌که بتوانی به‌ژی.

به‌لام نه‌خۆشه‌که، له‌مه‌دا به‌ره‌نگاریی کرد پزیشکیش تووره‌ بوونێکی وا لیتی تووره‌بوو که به‌ته‌واوه‌تی ده‌ستی له‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی هه‌لگرت له‌ خۆش به‌ختیبه‌ نه‌خۆشه‌که، ژنیکی پزیشک هه‌بوو له‌و ناوه‌دا، ناوبانگی به‌وه‌ ده‌رکردبوو که له‌رێگای سه‌روشته‌وه نه‌خۆش چاک ئەکاته‌وه.

ژنه‌ پزیشکه‌که ده‌ستی کرد به‌چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌ی پیاوه‌که به‌لام، ته‌نیا، له‌ رێگای سه‌روشته‌وه به‌ته‌واوه‌تی به‌ش پراوی کرد له‌ خواردنه‌وه‌ مه‌یه‌کان گه‌رمای هه‌لمیشه‌ی بۆ به‌کار ئەهینا هه‌روه‌ها ئەندامی نیریتیه‌که‌یشی به‌جوړه‌ شتیک ئەبه‌سته‌وه، که ژانه‌که‌ی لێ که‌م ئەکرده‌وه و ئاوساوییه‌که‌ی ئەنیشاندوه به‌لام ئەو خۆرشته‌ی ئەیدایه، هه‌ر بریتی بوو له‌ ئاوی پرته‌قال له‌پاش سێ هه‌فته‌ پیاوه‌که به‌ته‌واوه‌تی چاک‌بووه‌وه چونکه ئەو خۆینه‌په‌سه‌ی که له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بوو به‌هۆی په‌یدا‌بوونی ئاوساوییه‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی له‌ئارادا نه‌ما له‌ جیاتی ئەو خۆینه، خۆنێکی پاکتر هاته‌ ناو ده‌ماره‌کانییه‌وه، به‌هۆی نه‌خواردنی چیشته‌وه و، کردنه‌وه‌ی کونه‌ وردیله‌کانی پیتسته‌وه به‌سایه‌ی گه‌رماو هه‌لمیه‌که‌وه.

ئەو پیاوانه‌یش که زۆر سواری ئەسه‌پ ئەبن، گه‌لێک جار تووشی ئاوسانی هه‌ندی لوه‌کانی که‌لووپه‌لی سک و زاگردن دین.

سه‌رنج دراوه‌ که زۆر له‌ داووده‌رمانانه‌ی بۆ به‌هه‌یزکردنی تووک به‌کار ئەهه‌ترین، کاریکی ژه‌هراویانه‌ له‌ جووته‌ گون ئەکن، له‌به‌رئوه‌ هه‌ردووکیان تووشی په‌شوکاوی و

کزیی دین هه‌روه‌ها ئەبنه‌ هۆی ئاوسان و سووربوونه‌وه‌ی میزلدان و ئەو لوله‌ بچووکانه‌ی به‌ته‌نشتیه‌وه‌ن ئەمه‌یش هه‌ندی جار ئەبیتته‌ هۆی خۆین چوون و، وروژانی ره‌گه‌زبازیی زبان به‌خش له‌گه‌لێک کاتدا. چه‌ند نه‌خۆشیه‌که‌ی تریش هه‌ن وه‌ک په‌ک که‌وته‌یه‌ی ده‌ماره‌ می‌شکییه‌کانی ئەندامی نیریتی، له‌ کارکردنی ناو کارخانه‌کانی مزه‌وه‌ په‌یدا ئەبن، له‌به‌رئوه‌ زۆریه‌ی ئەو کیریکارانه‌ی له‌م جوړه‌ کارخانه‌دا فرمان ئەبینن، تووشی ئەم نه‌خۆشیه‌دین. ئەمانه‌ چه‌ند وینه‌یه‌کی که‌م بوون، په‌یه‌ندیی فرمانی مرۆف و ئەنجامی کارتیکردنی ئەو فرمانه‌یان پيشان دابن له‌ رووی ره‌گه‌زبازییه‌وه، که چ جوړه‌ نه‌خۆشی و پشویه‌ک ئەخه‌نه ئەندامی نیریتیه‌وه.

به‌لام له‌و بارانه‌دا که که‌موکوورپی ره‌گه‌زبازیی هه‌ر له‌ منالییه‌وه‌ دیاره، په‌کێک له‌وانه‌ ئەوه‌یه که کونی میزکردن نه‌که‌وتبیتته‌ سه‌ری کیره‌وه، که‌وتبیتته‌ ژیر کیره‌وه‌ بیگومان ئەم جوړه‌ که‌موکوورپیه‌ ئازاریکی زۆر ئەبه‌خش به‌خاوه‌نه‌که‌ی خۆی له‌ هه‌ندی باری تریشدا: کیری مرۆف که‌ یان له‌ ئەندازه‌ی خۆی زۆر گه‌وره‌تر ئەبێ، یان له‌ ئەندازه‌ی خۆی زۆر بچووکتتر ئەبێ له‌م نووسراوه‌دا ئەو هۆیانه‌مان پيشاندا که کیری بچووک بگه‌ینیتته‌ وه ئەندازه‌ی خۆی له‌ هه‌ندی جاردا، هی وا هه‌ن که ئەبن له‌ دایک ده‌ماری پیاوه‌تییان پیتوه‌نیه‌ ئەو جارانه‌یش که مرۆقه‌کان به‌نیره‌مووکی له‌دایک ئەبن، به‌زۆری، به‌زۆر شتیه‌ بیران لێ ئەکریتته‌وه به‌لام زانست راستی ئەوه‌ی به‌ته‌واوه‌تی ده‌رخستوه.

جا ئەم جوړه‌ بارانه، ئەوه‌ ئەگه‌تین که خه‌وشیکی وا هه‌یه‌ که له‌ ئەندامه‌کانی سک و زای مرۆقه‌که‌دا، په‌کی ئەوه‌مان ئەخات که بزاین له‌ چ ره‌گه‌زیکه‌ ئەو بارانه‌یش که مرۆف که‌ له‌ توانایدا نه‌بێ کاری لنگ‌بازی بکات، له‌ هه‌موو شوینیکا روو ئەده‌ن پشویه‌کانی ره‌گه‌زبازی ئافره‌تیش له‌ هه‌ی پیاو که‌مترنیه‌ زۆریه‌ی ئەم تیکچوونانه‌یش له‌وه‌وه‌ په‌یدا ئەبن، که ئافره‌ته‌کان ئەو پشیتینه‌ نه‌نگه‌ویسته‌ ئەبه‌ستنه‌پشت بۆ پاراستنی که‌مه‌ریان، که هه‌یچ پیتوستیه‌کیان پیتی نییه‌ جا ئەم پشیتینه‌ تونده، له‌وانه‌یه‌ که له‌شی ئافره‌ته‌که‌ تیک بدات، به‌تایبه‌تی له‌ مانگه‌کانی سک پربوونیدا جا ئەم جوړه‌ له‌ش تیکچوونانه‌ و ئەم جوړه‌ خه‌وشانه، له‌وانه‌ن که کامه‌رانی ژن و می‌ردی په‌ک بخه‌ن، خۆشیه‌ی ژیانیش، به‌گشتی تیک‌بدن پزیشک (سلفانس ستول) ئەلێ:

(قسه‌که‌مان له‌ ئەندازه‌ی خۆی به‌ده‌رنیه‌^(۱) ئەگه‌ر بلێین سییه‌کی کچه‌کانی ئیمه‌ بۆ

(۱) به‌مانا: زیاده‌رویی نییه‌.

بهشی سی و یهگهه

دامه زانندی هیزی ره گه زبازی

له مه و دوا، له به شه کانی داهاتوودا خوینده وار هندی وهرزشی تاییه تی چاو پی نه که وی، که له باریاندا هه یه تهنروسستی و هیز بۆ له ش بگپرنه وه دیسانه وه لیته دا دووباره ی نه که یه وه، که نه و جوژه وهرزخانه و ریگاکانی تری چاره کردنی سروشتی، له نه نجامی تاقی کردنه وه و شاره زابونه وه دانراون ئیمه که نه لپین به که لکن، نه و که لکه ی که مرقه که پیی نه گات له نه نجامی به کارهینانی نه و وهرزخانه وه شتیکی راسته و هیز گومانیشی تیانییه.

جا ههر که سیک نه و وهرزخانه به ریگوپیتیکی بکات و له سهریان پروات، بیجگه له وه به تنگ خواردنی خو به وه و پاک و خاوینی له شیه وه بیت و نه و خوشتانه ییش بکات که ناومان بردن، بی گومان به چاکترین نه نجام به فهرترین نامانجی خو ی نه گات چونکه نه م ریگایانه له باریاندا هه یه که به جوژیکی گشتی هیز بۆ هه مو له ش بگپرنه وه، به جوژیکی تاییه تیش هیز و توانا بده نه وه به که لپه لی ره گه زبازی نه ویش له به ره وه یه که ماسولکه کانی له ش گه شه یان کرد و هیز و گوریان تی که و ته وه که لپه لی خواردن سازکردنی ناو له شیش به هیز نه بی گه رانی خو تیش گورج و گۆل نه بیتنه وه ده ماره میتشکییه کانش هیز و هه ره تیان تی نه که ویتنه وه هوشیش روو نه کاته وه چاک شپوه ی چاک کردنه وه ناوبراو، له باربا هه یه که هه مو نه دامیکی له ش به هیز بکاته وه بۆ نه و کاتانه ییش به کاردی که لنگ بازی بی نه ندازه له شی له که لک خستی نه ویش له به ره وه یه که ده ماره میتشکییه کانی نه خوشه که نه خاته سه ره ته وه، سه رنجیشی رانه کیشی بۆ دامه زاننده وه و گه شه پیکردنه وه له شی خو ی، نه ک تیک دان و تیک شکاندنی له شی ئیتر له وه دوا وه، نه و ناوی پیاوه تییه ی که به فیرۆ به ختی نه کرد، به خوژی، یارمه تی شپوه ی چاک کردنه وه که نه دات بۆ گه شه پیکردنی له ش و بووژاندنه وه ی، شوخ و شه نگیه کی تهنروسخانه و هیز و هه ره تی لاویشی پی نه به خشی.

سروشت وای له ئیمه نه وی که هه مو دهم پرهیز و چالاکی بین، وریا و کارگوزاریین به لام بی کاره یی و شل و شپوایی بۆ هیز کو تیه کمان نابات، بۆ خراپترین ریگا نه بی. چونکه گیژووژی و ته مه لی و بی کاره یی، بریتین له وه ستانی ژبان ژبانیش هه رگیز

نه وه ناشین که شوو بکه ن، ژن و میردییان بۆ ناچیتته سه ره هوی نه مه ییش نه وه یه، نه و شاره زاییه ی په دیدایان کردوه له کاروباری ره گه زبازیدا، شاره زاییه کی چلکن و ژه هراوییه که له ریگایه کی خوار و خپچه وه پیمان گه یشتوه به ته نشت نه و کچانه یسه وه، زۆربه ی نافرته خاوه ن میرده کانشیمان نه بینین بۆ له بۆل له ده ست نه خوشییه کانی منالدان و نه دامه کانی سه ره به منالدان نه که ن.

به راستی نه مه شتیکی سهیره، که هه موو کچه کان، وه ک یه ک، نه شاره زان له سروشتی له شی خو یاندا، نه و پشتینه توندانه به کار نه هین، هیز کامیکیان نه وه نازانن که چ زبانیکی گه وره یان پی نه گات به هوی به ستنی نه و پشتینانه وه زبانی به ستنی نه م پشتینانه له پاش شوو کردنیانه وه باشتر ده ره که وی چونکه منالدان له جیتی خو ی نه بزوی، شویش نه بیتنه وه بۆ خواره وه.

نازاریش له خواروی پشتا ده ره که وی ریخۆله کانش تووشی گرفت دین نه م هه موو تیکچوون و دهرد و نه خوشییه ی هه ره له سه ره تاوه، کچه که نه ییتوانی خو یان لی بپاریزی، به لام بی نه مه ی به خو ی بزانی، که تنی به خو ی و وه چه ونه وه ی خو ی کرد، به هوی به کارهینانی نه و پشتینه تونده وه.

نه مه دیاره که نه م دهرد و نه خوشیانه، کامه رانی له ژنه که تیک نه دهن، وهرسپیشی نه که ن له ده ست فرمانی ژن و میردیی و پیوستیه کانی هه ره ها کامه رانیش له میرده که بار نه گات، که کامه رانی نه ویش به نده به کامه رانی ژنه که یه وه.

نه ولاره ییش، که نه وه ی پی باش بی، کچیکی وا ماره بکات که سه باره ت به ناشیتی و نه زانی خو ی، پشتینی توند به ستینه پشتی خو ی، وادیاره که سه رگه رانی و هه ناسه ساردیی نه وی بۆ خو ی و ژنه که ی نه مه ییش راستییه کی نه وتویه که که س په یی پی نابات، نه و که سه نه به بی که کچیکی له و جوژه کچانه ی خواستی و هه مو ژبانی خو ی به وه وه به خت کردی که گو ی له سکالاو ناوه ناله ی نه و بگری.

بهشی سی و دووهم

وهرزشی گشتی بۆ گهشه پیتکردنی هیتی ره گه زبازی

ئهو مه شقانهی که له م به شه دا پیتشمان داو، به جوریکی تاییه تی بۆ هه موو گیروگرفته کانی ئەندامه کانی سک و زاگردن دهست ئەدهن، ئه ویش له کاتیکا که پیتوستیان به وه هه بی بیوژینه وه و وریا بکرتنه وه به لام نابی له و کاتانه دا به کاربه تیرین که ئەندامه کانی سک و زاگردن، له باریکی وادین که نزیک بی له هه لسان، به هوی لنگ باری بی ئەندازه وه و له ئا و هاتنه وهی نه و یسترا و له ئا و هاتنه وهی نا و خه وی شه وه وه و، له پیتگه یشتوویی زوه وه^(۱) چونکه بۆ ئەم بارانه ییش مه شقی تاییه تیمان داوه، له به شه که ی تر دا پیتشکه شی ئەکه یین.

په پره وی کردنی یاسایه کی باش له و مه شقانه، که له وانه بی ماسولکه کانی له شی پی به هیتز بکری، به کاردیت بۆ گورج کردنه وهی گه رانی خوین، ههروه ها به که لگی هه موو هیتزه کانی له ش یاخود هه ندیکیان دی به لام ئەو وه رزخانه ی که مه شقیان له سه ره ئه کری بۆ به هیتزکردنی ماسولکه کانی ئەو به شانیه ی که چوارلای ئەندامه کانی سک و زا کردنیان دین، له و وه رزشه گشتییانه ی له وه پیتش ناومان بردن، زوو تریش ئەو ئەنجامانه مان دهست ئەخه ن که ئاواتیان بۆ ئەخوازین چونکه ئەو وه رزخانه ی که به تاییه تی بۆ ئەم ماسولکانه دانراون، گه شه یه کی زۆرتریان پی ئەکات، به شه کانی تری له شیش، ههروه ها، به هیتز ئەکات ئەمه ییش به پیتی ئەو یاسا زبندوه وه که ناسراوه و ئەلی: سروشت به ماسولکه بزیه کانه به شیکی زۆر له خوین ئەبه خشی، که چی به ماسولکه بی کاره کان ئەم یارمه تیبه نادات.

له به ره ئه وه ماسولکه کارگوزاره کان که له گه ردان، خورشتیکی باشیان دهست ئەکه وی که چی ماسولکه بی کاره کان که نابزونه وه، بی خورشت ئەمپینه وه و برسی ئەبن بی گومان ئەو که لگی که به هوی ئەو وریابونه وه یه وه دهست ئەکه وی، که له گورج و گۆلیی گه رانی خوینه وه په یدا ئەبی، ئەندامه کانی سک و زاگردنیش بگریته وه جا له به ره وهی که په پره ویبه که له سه ره ئەوه دامه زراوه که ماسولکه کان بخاته مه شقه وه، له گه ل خه مخوریبه کی تاییه تیدا به رامبه ره ئەندامه کانی سک و زاگردن، نووسه ری ئەم نووسراوه کۆمه له یه ک وهرزش پیتشکه ش ئەکات، که که لکیان هه ره بۆ به هیتزکردنی سییه کان و دل و که لویه لی

(۱) پیتگه یشتوویی زوو: بالقبوونی زوو (البلوغ المبکر).

مردنی پی خوش نییه. ئەو ماسولکانه ییش که به ره لاکرین، هیتز مه شقیکیان پی نه کری، به هیتزبان بکات و گه شه یان پی بکات، بی گومان سیس و کز ئەبن ئەوهی له بابه ت ماسولکه کانیشه وه ئەگوتی، له بابه ت هه موو ئەندامه کانی له شیشه وه ئەگوتی.

ئه مه ییش ئەوه ئەگه بی پی، که خه مخوری له ش ناکری، به ره لاکراوه بۆ کزبوون و له ناوچوون پیتوسته لیره دا بیرمان بکه ویتته وه که کزیی دهماره میتشکیبه کان، کزیی توانای ره گه زبازی ئەنوین که دهماره میتشکیبه کانیش، دووباره، هیتز و گوربان هاته وه ناو، هیتز و توانای ره گه زبازی دووباره ئەگه ریتته وه سه ره دۆخی جارن که واته ئەگه ر تا ئیستا به ته مه لی و بی کاره ییه وه ژیاویت، پیتوسته هه ره له ئیستاوه ته پ و تۆزی ئەو دوو خووه خراپه له له شت به کیتی ههروه ها په یمانیش به دهی به خۆت که ژیانیکی سه ره له نوئ دهست پی بکه یته وه، که پر بی له وریایی و ته ندروستی مرۆقی وریا و ته ندروستیش، هه رگیز له دهست درد و نه خۆشی بۆله بۆل ناکات ئەوه ییش بزانه که زۆریه ی نه خۆشیبه کانی (ئاره زوو هه لنه سان)، له ئەنجامی به کاره یینانی ماسولکه کان و خاوبونه وه یانه وه په یدا ئەبی، که ئەگاته راده یه کی وه ها به گران کاربان تی ئەکری.

فرمانی به که می ره گه زبازی ئەوه یه که منال به تیریتته جیهانه وه و، ژیانیش پبارتیری سروشتیش وای له ئیمه ئەوی که منالی به هیتز و به کارمان بیت له به ره وه کزولا وازه کان له توانای ره گه زبازی بی به ش ئەهیلیتته وه نه وه ک منالیان لی بکه ویتته وه ئەویش له به ره ئەوه یه که سروشت ته ندروستی ئەوی، نه ک نه خۆشی.

که واته له مه ی و له جگه ره و له و بابه تانه ی که دهماره میتشکیبه کانت کز ئەکه ن و له په لویوی ئەخه ن، خۆت دور بخه ره وه. چونکه له کزیی دهماره، کزیی توانای ره گه زبازی په یدا ئەبی به کورتی ئیمه و امان له تۆ ئەوی، که ئەو ریگایانه بگریت بۆمان داناویت، تا بگه ییت به و ئامانجه چاکانه ی که ئاواته خوازین پیتیان بگه ییت.

خواردن سازکردن له ناو له شدا نابج، ههروهه راسته و راست كارېش نه كه نه نه ندامه كاني سك و زاكردن، به هوى نه وه كه به شه كاني چوارلايان پر له خوږين نه كهن.

ههروهه سهرنج نه درى، له سه ره تاوه، ماوهى مه شقه كاني به نده به هپزى نه خوږشه كه وه. وريا به، كه له شت نه خه بته بزوتن، نه ونده به جوو لېبته وه تا هه ست به ماندو ټيبيبه كى كه م نه كه پيت نه نجا تاويك پشو نه ده پت، نه وه ستيت له و تاوه دا تير و پر هه ناسه نه ده پت هه تا ليداني دلته نه نيشيپته وه پاش نه وه ده ست بكه به مه شقى وه رزشى دووهم.

وريا به، له سه ره تاى كاردا، زور خوټ ماندوونه كه پت كاتى كه ده ست نه كه پت به م مه شقانه، هه ر وه رزشه ي پينج تا هه شت جارى دووباره بكه ره وه له روژټيكا پاش نه وه جارى دوو جارى ترېشيان بخه ره سهر تا كه وات ليه ات پاش ده روژ، يان دوو حه فته مه شق كردن، بتوانين نه وه ونده مه شق بكه پت تا هه ست به ماندو ټيبيبه كى ته واو نه كه پت پيوسته پاش راپه رين له خه و، له ژوروى نه ستنه كه تا مه شق بكه پت ههروهه پيوسته باى ژووره كه ت پاك بڼ و زور بڼ نه وېش به وه پيک دى كه هه موو دم په نجه ره كاني بگرينه وه واچا كه كاتى مه شق كردن، ژووره كه ت له هه موو كاتيك زورتر پرې له باى پاك.

كه له خه و راپه ريت، له جیگا وه ره دهره وه دهرگای په نجه ره كان هه موويان بكه ره وه چاوت نه ترسى له سه رماو سو له چونكه له پاش راپه رين له خه وو مه شق كردن، له شت گهرم دادى هه روايش چاكثره كه خوټ به باى سارده وه رابه پتې هه رچه نده، له سه ره تاوا، نه وه پيوست نيبه كه خوټ بده پته به ر باى سارد.

ده ستوورى وه رزش - وهك له هه موو شتېكى تردا وايه كه له هه موو كاتيكدا به كه لكت دى نه وه يه، كه نه وهى پيوسته رها توويت، نابج به جاريك خوټى لى دوو ريخه پته وه كه بنه وى په پره وېي پيره وېيېه كى تازه بكه پت، به ره به ره بوى بچو هه ركاتى به باى سارده وه رها تيت، بڼ نه وهى له ناو جیگا كه تا بيت، له توانا تا هه يه، به ره به ره، هه ر چيت له به ردايه داى بكه نيت، تاوات لى دى به روو ټيبيبه كى ته واوه مه شقه كانت بكه پت به لام نابج له سه ره تاوه به يه ك جار نه وه بكه پت ديسانه وه نه وه قسه يه دووباره نه كه پته وه، كه پيوسته له هه موو شتېكتا مام ناوه ندى بيت هه نگا و به ه نگا و پرؤ به رېتگا دا چونكه كاتى مرؤف به وه هه ست نه كات كه له توانا يدا هه يه هيزه داگير كراوه كاني خوټى بگيرپته وه بو له شى، كاتى به وه نه زانى كه پيره وېيېه كى وه هاى له به ر ده ستايه، نه گهر بېتوو به گهر موو گورپيه كه وه په پره وېيېه كات، پياوېكى ترى لى دروست نه كات، بڼ گومان

نه نجامېكى خوږش و زوو به زووى ده ست نه كه وى نه گهر توښ نه و رېنگه يه ت گرتبې كه ناشى و بڼ ده سه لاته كان گرتوويانه، بڼ گومان زوربه ي كات و سامانى خوټ به خت كرووه له پيناو ده ست كه وتنى چاره كرونيكدا بو دهر د و نه خوږشيه كه ي خوټ كه چى نيمه وا له م نوو سراوه دا به خوږياى نه م چاره كرونت پيشان نه ده پين خه رېك به تا دوو حه فته يه ك نه م وه رزشانه مه شق بكه پين، ته نيا بو تاقي كرونده وى راستيى قسه كه مان لام وايه نيتر نيمه پيوستيمان به وه نيبه كه هانته بده پت جاريكى تر خه رېكى نه وه مه شقانه بېته وه چونكه هه ر له خوټه وه، وه رزشه كان دووباره نه كه پته وه نيتر پيوستيت به كه سېش نامېنى بتخاته سه ر مه شق كرونيان، چونكه هه ست به كه لكان نه كه پت، له به ره نه وه تا نه مېنى هوگرېان نه بيت.

نه گهر هه ستت كرو به ماندو و بوون له پيش خو خه رېك كروندا به م مه شقانه وه، خه رېكى نه وه مه به كه له سه ره تاوا هه موويان پيکه وه بكه پت له دو اييدا هه سته ره سه رېى و مه شقېكى وا بكه كه له بازدان به سه ر گوريسدا بكات^(۱)، بو نه مه ي بتوانيت به ناسانى هه ناسه بده پت پاش نه وه هه ناسه يه كى قوول بده و نجا ده ست بكه به ناوى سارد به خوږا كرو جا نه گهر ناوى سارد نازارى دايت، نه وا بيكه به خوږشنتيى وا كه به هه ورى سارد خوټ بشوېت.

نه وه پشته له بېر نه چى كه هه وريبه كه له ناوى سارد هه ل بكي شيت و به نه رموو نيا نيبه كه وه بېكشېنى به سه ر نه ندامه كاني سك و زاكروندا.

كه له جیگانووستنه كه ت هاتپته دهره وه، ده موده ست ده ست بكه به وه رزش كردن، به لام نه وه پشته له بېر نه چى كه په پره وى نه و ناموژگاريبانه بكه پت كه پيشانمان داويت له بابته نه وكاته وه كه هه موو وه رزشيك پيوستيتى تا پيک دى.

وه رزشه كان

وه رزشى يه كه م

به سه ر گازى پشتا راکشى هه ردو و رانت له جیگا كه ت به رزبكه ره وه تا نه توانيت. دياره گرانبى له شت^(۲) نه كه وپته سه ر پاژنه كاني پيټ و نه وه به شه ي پشتت كه له ناوه ند

(۱) يان: پته په تين.

(۲) قورسايى له شت.

شانه کانتایه ئەم مەشقە تایبەتیبە بە کاری ماسولکەکانی بەشی ژوورووی هەر دوو پاژنەیی پێ دێ لە گەڵ کزبێ پشتدا.

وەرزشی دووهم

بە تەنشت دەستی راستا پال کەووە ئەوەندەیی توانیت هەردوو رانت بەرزیکەرەو وریابە هەردوو ئەژنۆکانت راست بن، نەنووشتابنەو بە ئەمەیی گرانی لەشت بکەوێتە سەر پیتی راستت و بایی راستت لە گەڵ شاننا هەر ئەم وەرزشە لە سەر تەنشتی چە پیشت بکەرەو. ئەم وەرزشە بە کاری ئەو ماسولکەکانە دیت کە کەوتوونەتە هەردوو تەنشتەو، هەر لە کەمەرەو هەتا هەردوو ران ئەگرێتەو.

وەرزشی سێیەم

بە سەر گازی پشتا پال کەووە هەندێ نۆین بخەرە سەر پیتی کانت بۆ ئەمەیی لە جیتی خۆیاندایا بیانپیتیتەو دەستە کانت بخەرە سەر رانە کانت پاشان، بێ ئەمەیی دەستە کانت یارمەتیت بدن، لەشت بەرزیکەرەو تا دائەنیشیت ئەم وەرزشە بۆ بەهێزکردنی سک بە کار دێ.

وەرزشی چوارەم

بە سەر سکدا راکشێ پیتی تەختی نوستنە کەت، بە هەردوو دەست، توند، بگرە هەردوو قاچت بەرز بکەرەو، تا ئەتوانیت بەم وەرزشەو یە جگار خۆت ماندوو مە کە ئەمیش بە کاری ماسولکەکانی سک دێ.

وەرزشی پینجەم

بە سەر گازی پشتا پال کەووە لنگی راستت بەرزیکەرەو، بە مەرجی ئەژنۆت راست بێ، نەنووشتیتهو ئەمە دووبارە بکەرەو، بە مەرجی لەم جارەدا لنگی چەپت بەرزیکەرەو ئەم وەرزشە بە کاری ماسولکەکانی بەشی ژوورووی ران دیت.

وەرزشی شەشەم

بە لای دەستی راستا راکشێ تا پیت ئەکرێ بە هیواشی لنگی چەپت درێژ بکەرەو، بە مەرجی ئەژنۆت رەپ بیت پاشان بە لای دەستی چەپتا پال کەووە بە لنگی راستت ئەم وەرزشە دووبارە بکەرەو ئەم وەرزشە بە کاری بەشی دەرەوی سەروو هەردوو ران دێ.

وەرزشی حەوتەم

بە سەر گازی پشتا بکشێ تا پیت ئەکرێ لنگی راستت بە ئەژنۆتەو راکشێنە بە سەر لنگی چەپتا ئەم وەرزشە بە کاری ماسولکەکانی ناووەی ژوورووی رانەکان دێ.

وەرزشی هەشتەم

بە سەر سکتا راکشێ بە مەرجی ئەژنۆت رەپ بێ لنگی راستت بەرزیکەرەو تا ئەو ئەندازەیی لە تواناتا هەبە پاشان بە لنگی چەپشت ئەم وەرزشە دووبارە بکەرەو ئەم وەرزشەش بۆ ماسولکەکانی رانەکان بە کەڵکە.

وەرزشی نۆیەم

بە سەر گازی پشتا راکشێ دەستت بگرە بەشتیکەرەو لە پشت سەر تەو پاش ئەو تا پیت ئەکرێ لنگە کانت بەرزیکەرەو و بیان نیشیتەرەو^(۱) چەند جارێک ئەم وەرزشە دووبارە بکەرەو.

ئەم وەرزشە بۆ ماسولکەکانی بەشی خوارووی سک و بەشی ژوورووی رانەکان بە کار دێ.

وەرزشی دەیەم:

بە سەر گازی پشتا راکشێ تا پیت ئەکرێ ئەژنۆکانت بنووشتیتهو هەردوو پیت، یەک لە دوای یەک، بۆ سەرەو بەرزیکەرەو ئەم وەرزشە بۆ ماسولکەکانی بەشی ناووەی ژوورووی لنگ بە کار دێ.

وەرزشی یانزەیەم

بە تەنشت دەستی راستا پال بکەرەو بە هیله لاقی راستت لە لای پاژنەیی پیت بە سەر لاقی چەپتا بکشێ، تا ئەکەوێتە سەروو ئەژنۆت، بە تەواویی پاش ئەو تا ئەتوانیت رانە کانت بەرزیکەرەو ئەو ساکە گرانی لەشت ئەکەوێتە سەر شانی راست و لنگی چەپت.

ئەم وەرزشە بە تەنشتی چەپشتا دووبارە بکەرەو ئەم وەرزشە بۆ ماسولکەکانی ناووەی رانەکان و بەشی ئەملاو ئەولای کەمەر بە کار دێ.

(۱) یان: بیان نوشتینەرەو.

به سه ر ورگتا پال كه وه پاژنه ی پیتی راستت به سه ر پاژنه ی پیتی چه پتا بكشینه پاش نه وه لاقی چه پ، تا نه توانیت، بنوشتینه ره وه، به مه رجی گرانی به شی دواپی لاقی راستیشی له گه ل به رزبكه یته وه هه ر نه م وهرزشه، به لنگی راستیشت دووباره بكه ره وه نه م وهرزشه بو ماسولكه كانی به شی دواپی به شی ناوه وه ی ژووروی لنگ به كاردی.

به شی سی و سییه م

وهرزشی تایبه تی بو هیژبه یداكردن

نه م وهرزشانه بو دامه زرانندی هیژی گشتیبی له ش به كاردین، كه كه لكیكی زوریان بو له ش نه بی له پیشدا بو نه وه دانرابوون، كه نه خۆشه كانی پیگه یشتنی زوو، تاو هاتنه وه ی نه ویستراو، تاو هاتنه وه ی ناو خه وی شه و به كاریان به یین هه روه ها بو نه وه یشت دانرابوون، كه چاره ی نه و زیانانه یان پی بکری كه له لنگ بازیی زوره وه په یدا بو بوون به لام نیستاكه، به كاری نه وانه یشت دین كه له به شی پیشوودا ناومان بردن نه وكه سانه نه توانن له پیش نوستندا به كاریان به یین پیویسته له سه ر نه وكه سانه، هه موویان، كه وهرزشه كان نه وهنده دووباره بكاته وه تا هه ست به ماندویتیبه کی كه م نه كات

وهرزشی سیانزه یه م

ثانیسه كه كانت له هه ر دوولاهه بگره هه ر دوو بازووت به رزبكه ره وه و نزم بكه ره وه، به گورجی، تا چل په نجا جار له كاتی مه شقه كه دا هه ناسه ی قوول بده نه م مه شقه سی جار دووباره بكه ره وه پاش نه وه ماسولكه كانی هه ردوو باله كانت با بده وای به یینه ره پیش چاوت كه شتیکی زورگران هه ل نه گریه هه ردوو باله به هیواشی به رزبكه ره وه و نزم بكه ره وه. وایزانه كه به راستی نه م باره گرانه هه ل نه گریه نه م وهرزشه هیژ نه دات به باله كان.

وهرزشی چوارده یه م

به پیوه رابوهسته ده ست بكه به هه ناسه كیشانیکی قوول، ثانیسه كه كانیشت دامه زراوین، نه جوولین باله كانت بجوولینه بو پیشه وه، پاشان بو دواوه، به لام توندوتول و گورج و گولانه، تا نه گه نه راستی شانكان نه وهنده ی له تواناتا هه یه، وا بكه خه ریک به، سكه به ریکویکی هه ناسه بده یته نه مه یشت دووباره بكه ره وه تا هه ست به ماندویتی نه كه یته نه م وهرزشه به كه لکی فراوان كردنی سنگ و كه له گه ت بوون دیت.

وهرزشی پانزه یه م

به پیوه بوسته پییه كانت له یه ك دووربن بنوشتیره وه به لای راستتا، تا په نجه ت له زهوی نه كه وی هه روه ها به لای چه پیشتا نه م وهرزشه دووباره بكه ره وه نه م وهرزشه بیت جار دووباره بكه ره وه.

بوسته به‌پیتوه ئەژنۆکانت ڕەپ بن، نه‌نووشتیته‌وه هه‌ردوو باڵت به‌رزبکه‌ره‌وه بۆ سه‌ره‌وه پاشان له‌شت بچه‌مینه‌ره‌وه تا هه‌ردوو ده‌ستت له‌ زه‌وی ئەکه‌وئ به‌لام ئەژنۆکانت نه‌نووشتیته‌وه، ئەم وه‌رزشه‌ پانزه‌ تا بیست و پینج جار دووباره‌ بکه‌ره‌وه ئەم وه‌رزشه‌ بۆ به‌هیزکردنی پشت باشه‌.

وهرزشی حه‌قده‌بیم

به‌پیتوه، به‌هیز و هه‌رته‌وه، ڕابوه‌سته‌ به‌ هه‌ردوو ده‌ست به‌ک له‌ دوا‌ی به‌ک، بۆ پیشه‌وه، مست بوه‌شینه‌.

مست وه‌شاندنه‌که‌ت، پیتویسته‌ به‌گورجی و به‌هیزه‌وه‌ بیته‌ چهندت پێ کرا وابه‌که‌ تا ماندوویش ئەبیت ئەم وه‌رزشه‌ دووباره‌ بکه‌ره‌وه‌ له‌کاتی وه‌رزش کردندا، ژماره‌ی مست وه‌شاندنه‌کانت بزانه‌، تا به‌ره‌ به‌ره‌ تی بگه‌یت که‌ پله‌ی به‌رگه‌گرتنت به‌چ ئەندازه‌ به‌ک گه‌یشتوه‌.

به‌شی سی و هه‌واره‌م

گه‌ران و به‌هیزکردنی ده‌ماره‌میشکویه‌کان

گه‌ران به‌کێکه‌ له‌ وه‌یه‌ گرنگانه‌ی که‌ ده‌ماره‌ میشکویه‌کان به‌چاکی و ته‌ندروستییه‌وه‌ ئەهه‌لنه‌وه‌ و هه‌یز و چالاکی بۆ ئەگه‌ینه‌وه‌ گه‌ران هه‌موو ماسولکه‌به‌ک له‌ ماسولکه‌کانی له‌ش وریا ئەکاته‌وه‌ و ئەیانخاته‌ گه‌ر، بێ ئەمه‌ی ئەو زیانانه‌ی پێ بگه‌ینێ که‌ داووده‌رمان و وریاکه‌ره‌وه‌کانی تر پیتی ئەگه‌ین له‌به‌رئه‌وه‌ گه‌ران به‌مه‌شقیکی بێ هاوتا دانه‌نرێ، که‌ له‌ هه‌موو روویه‌کی ته‌ندروستییه‌وه‌ به‌که‌لک دێ بێجگه‌ له‌وه‌ هه‌رکاتی بمانه‌وئ ئەتوانین بیکه‌ین، هه‌یج به‌ره‌هه‌لستیک له‌به‌ر ده‌ماندانیه‌یه‌ مه‌گه‌ر ئەو پیتاوه‌ نه‌بێ که‌ له‌کاتی گه‌راندا له‌پیتی ئەکه‌ین.

هه‌رکه‌سی له‌وه‌پیش مه‌شقی له‌سه‌ر گه‌ران نه‌کردبێ، سه‌ری سوورپه‌مینی له‌و ئەنجامه‌ باشانه‌ی که‌ ده‌ستی ئەکه‌وئ ئیمه‌ لێرده‌ا مه‌به‌ستمان له‌و گه‌رانه‌ پر ئەرکه‌ نییه‌، که‌ مرۆقه‌که‌ به‌ناچاری ئەیکات، له‌به‌ر کاروباری خۆی، مه‌به‌ستمان له‌و گه‌رانه‌یه‌ که‌ بۆ سه‌ره‌وتی ده‌روون و خۆشیی دڵ ئەیکات.

به‌لام ئەو وه‌رزش کارانه‌ی که‌ وه‌رزشه‌ ڕه‌نگاو‌ڕه‌نگه‌کانی تر به‌کار ئەهه‌ین، ئەوه‌یش به‌خراپ نازانن که‌ جاروبار گه‌رانه‌شی بۆ بکه‌ن چونکه‌ به‌هۆی گه‌رانه‌که‌وه‌ له‌شبان ڕیکویتی ده‌رئه‌چێ، هه‌روه‌ها هه‌یزکی پتریش وه‌رئه‌گرێ بۆ به‌رگه‌گرتنی وه‌رزشه‌ گرانه‌کانی تر.

ئەو گه‌رانه‌یش که‌ له‌به‌ر ته‌ندروستی ئەکرێ، ئەبێ به‌گیانیکی واوه‌ بکرێ که‌ پینچه‌وانه‌ی گیانی ئەو گه‌رانه‌بێ که‌ له‌به‌ر کارو‌فرمانه‌کانمان ئەیکه‌ین چونکه‌ گه‌رانی یه‌که‌م به‌ئاره‌زوو و خواستی خۆمان ئەیکه‌ین که‌چی گه‌رانی دووهم، حه‌زی لێ ناکه‌ین، به‌زۆر ئەیکه‌ین. له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌رچه‌نده‌ گه‌رانی ته‌ندروستی و وریابونه‌وه‌ ئەکه‌ین، پیتویسته‌ ده‌روومان پڕبکه‌ین له‌ جوولان و زیندوویتی هه‌روه‌ها هه‌موو ماسولکه‌یه‌کیش له‌ ماسولکه‌کانی له‌ش ببزین، تا به‌جۆریکی ته‌واو له‌م وه‌رزشه‌ که‌لک وه‌رگیرن.

هه‌روه‌ها، ئەبێ به‌دلیکی خۆش و ده‌موچاویکی گه‌شه‌وه‌ ده‌ست بکه‌ین به‌گه‌ران تا زۆر له‌له‌ش نه‌کرێ و بێ ئاره‌زووی خۆی ئەو گه‌رانه‌ی پێ بکرێ به‌لام له‌ بابته‌ کات و ماوه‌ی گه‌رانه‌وه‌، هه‌ر ئەوه‌نده‌ ئەلێین که‌ ئەوه‌ به‌پیتی هه‌یز و توانای له‌شی مرۆقه‌که‌ خۆیه‌تی

ههركاتى مرۆقهكه ههستى بهماندویتی کرد، پتویسته لهسه‌ری، بوهستی و پشوو بدات تا به‌ته‌واوه‌تی ماندویتی ئه‌حه‌سیته‌وه.

چونكه ماندویتی له ئه‌ندازه به‌ده‌ر زیان ئه‌به‌خشی، به‌كه‌لك نایه‌ت هه‌روا چا‌كتره، كه پێش ئه‌مه‌ی ماندویتی زه‌یفت لی‌ی بسینی، خۆت بوه‌ستی و به‌خو‌رای خۆت له په‌لو‌پۆ نه‌خه‌یت.

ئه‌مه‌ دیاره كه هه‌موو كه‌سیك ئه‌توانی رۆژ به‌رۆژ گه‌رانه‌كه‌ی خۆی درێتر بکاته‌وه هه‌ر خۆشی ئه‌توانی درێژی گه‌رانه‌كه‌ی خۆی دیاری بکات.

وا له‌مه‌و دوا، هه‌ندی ئامۆزگاری گرنگ پێشان ئه‌ده‌ین، پتویسته هه‌موو كه‌س په‌په‌وی بکات.

تا كه‌لكی ئه‌م وه‌رزشه خۆشه ببیته گشتی:

كه ده‌ستت کرد به‌گه‌ران له پێشدا هێواش برۆ به‌ریگادا، به‌بج ده‌نگی پاش ئه‌وه به‌ره به‌ره هه‌نگاوه‌كانت گورج بکهره‌وه، تا ئه‌گه‌یه‌ته ئه‌و گورج و گۆلییه‌ی بۆ له‌شت بلوی له‌کاتی گه‌راند، پتویسته هه‌ناسه‌ی قوول قوول بده‌یت به‌لام هه‌ناسه‌كان له‌لووته‌وه بیانده، نه‌ك له‌ده‌مه‌وه سنگت به‌ته‌واویی بکهره‌وه و پری بکه له‌و بایه‌ پاکه‌ی كه هه‌لی ئه‌مریت کاتی که له‌و شپه‌یه‌دا باهه‌ل ئه‌مریت ماسولکه‌کانی باله‌کانت و سنگت توند بکهره‌وه، شانه‌کانیشت بگێرینه‌ره پاشه‌وه چونکه ئه‌م شپه‌یه، هێزبشت پی ئه‌به‌خشی، به‌سامیشت ئه‌کات ئه‌گه‌ر هاو‌رییه‌کیشت له‌گه‌لابی خراب نییه به‌لام نه‌که‌یت، له‌ رۆیشتنا، به‌ر به‌ره‌کانی له‌گه‌لا بکه‌یت چونکه گه‌وه‌کردن و به‌ر به‌ره‌کانی کردن، ماندووت ئه‌کات، تۆیش پتویستیت به‌و ماندوو بوونه نییه.

به‌شی سی و پینهم

خۆرشت و په‌روه‌رده‌کرنی له‌ش

که‌س نییه، گرنگی خۆرشت پی لی نه‌نی، بۆ بو‌ژاندنه‌وه و دارشتن و گه‌شه‌پێکردن و به‌هێزکردنی له‌ش چونکه خورشتی پاک و پووخته و باش، له‌باریا هه‌یه که خۆین پاک بکاته‌وه، گۆشته رزیه‌کان تازه بکاته‌وه، کراسیکی جوانی ته‌ندروستی و هێز و هه‌ره‌تیش بکا به‌ به‌ر له‌شدا.

که‌م که‌س هه‌ن، به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه بن که ژه‌مه‌کانی نان خواردنی رۆژانه‌یان له‌گه‌ل یه‌کدا رێک بخه‌ن و خۆرشتی ته‌ندروستانه‌ی به‌که‌لکیش بۆخو‌یان هه‌ل بێژین.

خۆش به‌ختانه: وا هه‌موو كه‌سیك ده‌ستی کردووه به‌په‌ی بردن به‌گرنگی خوارده‌مه‌نیی کال و نه‌کولیو وا خه‌ریکن ئه‌یانخه‌نه خۆرشتی رۆژانه‌یانوه به‌جگه له‌وه، ئه‌و خورشتانه وایان لی هاتوه، به‌خۆشییه‌وه ئه‌خورین، وه‌ك جارن بیزیان لی ناکریته‌وه ئه‌و تاقی کردنه‌وه زۆرانه‌ی تا ئیستا کراون، له‌ لایه‌ن زانیانی خۆرشته‌وه، ده‌ریان خستوه که خواردنی خۆرشتی کال و نه‌کولا و، هه‌مووده‌م به‌چا‌کترین ئه‌نجامان ئه‌گه‌ین، ئه‌وی بیانخوات له‌شی فیری به‌رگه‌گرتن ئه‌بی به‌رامبه‌ر نه‌خۆشییه‌کان.

ئه‌گه‌ر له‌و که‌سانه‌یت که گۆشت زۆر ئه‌خۆن و هه‌ستی ئه‌که‌یت به‌خۆت که ناتوانیت ده‌ستی لی هه‌ل بگریت، هێچ زبانیك نابه‌خشی ئه‌گه‌ر هه‌ر بیخۆت، به‌مه‌رجیک تا پیت ئه‌کرئ له‌و به‌شه‌ی ئه‌یخۆت که‌می بکه‌یته‌وه.

له‌ راستییدا، ئه‌گه‌ر خوارده‌مه‌نیی نه‌کولا و بخه‌یه‌ته ناو خورشتی رۆژانه‌ته‌وه، هه‌ر له‌خۆته‌وه له‌ گۆشت خواردن سارد ئه‌بیته‌وه چونکه ئه‌م خوارده‌مه‌نییه نه‌کولا وانه له‌وانه‌ن که‌وات لی بکه‌ن، گۆشت زۆر نه‌خۆت، هه‌ر شتیکیش له‌وانه‌بی زیان به‌ته‌ندروستی بگه‌یینه‌ی خۆتی لی دوور بخه‌یته‌وه.

له‌به‌رئه‌وه یه‌که‌م ئامۆزگاریمان بۆ خوینده‌وار ئه‌وه‌یه که له‌ گۆشت خواردندا، مام ناوه‌ندی بکات، به‌لام له‌ خۆرشته زیندووه‌کان زۆرتر بخوات وه‌ك دانه‌ویله‌ی ته‌واوی به‌تویکلته‌وه (نه‌بێژاوه)، میوه و سه‌وزه‌واتی تازه، هیلکه و ماست، بادام و گوێز و فندق.

دیاره ئیسه‌یش له‌م به‌شه‌دا، به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه نین که له‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ی خۆرشته رهنگا‌وره‌نگه‌کاندا به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌ین، که گرنگییه گه‌وره‌که‌ی خورشت بۆ خوینده‌وار

دەربخەين، كە چ دەستىكى ھەيە لە پىكھيتانى ھىزى زىندوودا لەناو لەشدا ئەمەيش لە خوتىندەوار خوتىندەوھى نووسراوانى بابەتى خۆرشت، بەربەست ناكات مەبەستمان لەمە ئەوھەيە، كە راستىي ناوھەركى ئەم نووسراوھى بۆ دەربكەوئى، تا زۆرتر ھۆگرى نووسراوھەكە بېئى.

بەنا بەدل ھېچ مەخۆ چونكە ھەر خوارديك بەزۆر خورا زىانى زۆرتر ئەبى لە كەلكى نەكەيت توخنى ئەو خواردە خراپانە بكەويت كە بەكەلكى لەش ناين.

ئەبى لە پيش ھەموو شتىكا سەرنج لەوە بدرئى، كە گۆرېنى ياساى خواردن، نابى بەجارتىك پىك بى ئەبى.

بەشىنەيى و ھېواش ھېواش پىك بى كەواتە ھەندى خواردى تايبەتى ھەن، بەجارتىك خوتيان لى دوور مەخەرەوھە و بيانگۆرېتەوھە بەخواردى بەشىنەيى و ھېواش ھېواش پىك بى پىچەوانەي ئەوان چونكە شىوھى گۆرېنى ياساى نان خواردن بەم جۆرە پىك دى، كە يەك لەدوای يەك جۆرى خواردەكان بگۆرېت.

وا سەرنج دراوھە كە تواناى خواردن سازكردن لەناو لەشدا بەپىيى مرۆف ئەگۆرې داورىيە كەسكى و ھەبى كە بتوانى جۆرە خواردەمەنيەك بخوات و لەناو سكيئا تەواو سازى بكات و بەلەشى بكەوئى و گوشتى پى بگري.

كەچى ھى و ايش ھەبى كە ئەو خواردەئەي پى نەخوئى و پىي نەكەوئى چونكە لەناو سكيئا ساز نابى؛ لىرەدا گرنگى ئارەزووكردنى خواردن دىتە پىشەوھە، كە ئەبى پشتى پى بەستري لە راستيدا ئەوھى كە ئارەزووى پىوا و تىك ئەدات بۆ نان خواردن، زۆر خۆربىيە، ياخود خواردى خورشتىكە كە لەش پىوېستىي پىي نەبى لىكدانەوھى ئەوھىش: كە پىوا ئارەزووى خواردى و خراپ ئەكات كە زىان ئەگەبىنە بەلەشى، ئەوھەيە كە ورك ھەندى خواردى ترشاوى تىبايە، ئەبەوئى رزگارى بىت لەدەستى.

جا بۆ دەريەراندى ئەم خواردە ترشاوھە لەناو وركدا. ئاشگ پىوېستىي بەبەشىكى گەورەتر ھەيە لە (ئاوى ناو ئاشگ) لەبەرئەوھە ئارەزووى خواردن كەركى مرۆفەكە تىك ئەچى چونكە ئارەزووكردنى خواردەئەوھى مەي، بۆ كەردەئەوھى ئارەزوو بۆ خۆرشت خواردن، و اتاكەي ئەوھەيە كە زگ پرە لەو خواردەمەنيەي كە مرۆفەكە بى ئەمەي پىوېستى پىي ھەبى خواردوئىتى.

خواردەكەت باش بجوو، تا زۆر شل ئەبىتەوھە، ئەبى بە ئا، ئىجا قووتى بدە تا گەش و

دەخۆشيش نەبىت دەست مەكە بەنان خواردن ھەرەوھە، ھە تا پىوېستىيەكى راستەقىنەت نەبى بەخورشت، ھېچ مەخۆ چونكە خواردى بەزۆر، كە تىكە دەربارەي لەش ئەكرى نرخی خواردەمەنيش لەوەدانىيە كە مرۆفەكە زۆرى لى خواردوھە، نرخی ئەو لەوەدايە كە چ كەلكى لىي دەست كەوتوھە زۆر خواردىش ئەبىتە ھۆي مانەوھى ھەندى خواردەمەنى ترشاو لەناو زگا، كە پىوېستە لەسەرى فرپى بداتە دەرەوھە.

ھەرەوھە ئەوھىش ئەگەبىنە، كە خوتىن لە ماسولكەكانى ترەوھە رابكىشيتە ناو ئاشگەوھە تا ئاشگ بەكارى بەبىنە بۆ يارمەتییى خۆي لە دەريەراندى ئەو خواردە ترشاوھەدا كە وەك بارتىكى گران لەناوئا كۆتۆتەوھە.

چاودەروان بە تا ئارەزوويەكى راستەقىنەي خواردن ئەكەيت چلىس مەيە، ھەموودەم خواردن بەخۆت ئەگەر ھاتو برسيت بوو، تەندروستى و ھىزىكى تازە دىتە ناو لەشتەوھە چونكە خواردى لەسەر برسيتى، كەلكى زۆرتر ئەبى بۆ لەش لەو كاتەدا ھەست بەخوتىكى پاك ئەكەيت بەناو دەمارەكانى لەشتا ئەروات.

جا چونكە خورشتكەت، پرە لەو كەرەستانەي كە پىوېستى بۆ دارشنى لەش، پىوېستە لەسەرت ئەو خواردانە بەخۆت كە وركت پىي ساز ئەكرىن چونكە ھەرەك لەو پيش گوتمان، كەلكى خواردەمەنى لەزۆرى دانىيە، لەوەندايە كە لەش كەلكى لى وەرئەگرى.

كاتى كە ھەست بەتيرىي ئەكەيت، ياخود ئىتر ئارەزووى خواردن ناكەيت، لە خواردن بوەستە، لەوە بەولواوھ مەخۆ.

خوارديك مەخۆ كە لە ئاردى سپى دروست كرابى و كەپەكەي لى بىزرايىتەوھە چونكە خواردى وھە ھېچ زىندوئىيەك يەك ناگەبىنە بەماسولكەكان، ياخود بەھوش ئەو كەپەكەي كە لە ئاردەكەي جيا ئەكەينەوھە، لە گەئەكەدا لەھەموو شتىك بەنرخترە زۆر جارى و ھەيە، نانى سپى ئەبىتە ھۆي راستەوېراستى گرفت لەبەرئەوھە لەگەل ژەمە خواردەكانتان ھېچ نانىك مەخۆ، نانى بۆر نەبى، كە لە ئاردى نەبىزراوھە و كەپەك دار دروست كراوھە چونكە خورشتىكى باشە و يەجگار بەكەلكىشە بۆ لەش.

ھەر خواردەمەنيەكيش ئاردى لەناودا بى، ئەبى لە ئاردى نەبىزراوھى كەپەك دارىن، نەك لە ئاردى سپىي بى كەپەك بەم رەنگە زۆرى پى ناچى، ھەست بەلەشت ئەكەيت، كەوتۆتە ناو ژيانىكى تازەوھە، كە تەواو لە ژيانى پىشسووى جىاوازە ھەرەوھە ھەست بەژيانت ئەكەيت، پرېوھە لە تەندروستى و چالاكى و كامەرانى.

به‌شی‌سی و شاه‌شاهم

خۆشتن و به‌هیزکردنی ده‌ماره‌میشکبییه‌کان

که‌س نیبیه، گرنگیی پاک و خاوینی له‌ش، پی‌لی نه‌نی، له‌پیشک‌هوتنی نه‌ته‌وه‌کاندا ژاپۆنیاییه‌کان نه‌ته‌وه‌یه‌کی ته‌واو خه‌مخۆرن به‌رامبه‌ر پاک و خاوینی له‌شیان نه‌و کاته‌ی خۆیان نه‌شۆن، فرمانی‌کی پی‌ویستی خۆیان به‌جی نه‌هین. که‌ ناتوانن نه‌یکه‌ن.

نه‌وه‌یش که‌ له‌ باب‌ه‌ت نه‌ته‌وه‌وه‌ نه‌گوتری، له‌ باب‌ه‌ت تاک و ته‌رای نه‌ته‌وه‌یشه‌وه‌ هه‌ر نه‌گوتری چونکه‌ پی‌ستی پاکژ، پی‌ویسته‌ هه‌ب، بو‌ئه‌مه‌ی مرۆف هه‌ر ئاواتی‌کی هه‌ب بو‌ په‌یداکردنی هیز و زیندویتی ده‌ستی بکه‌وی نه‌وه‌یش له‌به‌ر نه‌نیییه‌ که‌ له‌ش چلکنی، خۆی زبان به‌خشه‌ بو‌ له‌ش، له‌به‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ کونه‌کانی پی‌ستی له‌ش نه‌گرێ و ناهیلێ فرمانی خۆی به‌ته‌واوه‌تی جیبه‌جی بکات له‌به‌ر نه‌وه‌وه‌ نه‌ندامه‌کانی تری له‌ش که‌ باب‌ه‌تی پروپوچی ناو له‌ش فری نه‌ده‌نه‌ ده‌روه‌ه، باریکی تریش دینه‌ سه‌رشانیان که‌ به‌ته‌واوه‌تی پی‌یانه‌وه‌ ماندوو نه‌بن به‌لام وه‌ک سه‌رنج نه‌دری، زۆر به‌کاره‌یتانی سابوون و ئاوی گه‌رم، نه‌و که‌ره‌سته‌ پر رۆنه‌ی که‌ له‌ پی‌ستی له‌شدایه، پی‌ی له‌ناو نه‌چی پاشان وای لی دێ وشک و ره‌ق نه‌بی نه‌م راستیییه‌یش، که‌س نیبیه‌ پی‌ی لی نه‌نی، به‌تایبه‌تی نه‌وانه‌ی که‌ تاقییان کردۆته‌وه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌وه‌ خۆشتن به‌ ئاوی گه‌رم، نابێ له‌ دووجار، یان سی جار، زۆرتر بکری، له‌ حه‌فته‌یه‌کا.

به‌واته‌یه‌ک: له‌ش خۆی خۆی پاک کاته‌وه‌ گیانله‌به‌ره‌کان و ان به‌لام نه‌م واته‌یه، هه‌له‌یه، هه‌بچ راستیییه‌کی تیانیه‌ چونکه‌ گیانله‌به‌ران، له‌شیان به‌ر با نه‌که‌وی به‌پی‌چه‌وانه‌ی مرۆقه‌وه‌ که‌ ره‌نگه‌ له‌شی نه‌و چلکن و پی‌سییه‌ بمژی که‌ له‌سه‌ر پی‌ستی کوئه‌بیته‌وه‌ به‌لی نه‌گه‌ر نه‌م پی‌سته‌ پاک نه‌شۆری له‌ش و له‌ چلکه‌که‌ی نه‌کات بی‌جگه‌ له‌م زۆریه‌ی گیانله‌به‌ران پر به‌دل هه‌ز به‌خۆشتن نه‌که‌ن، که‌ ئا و له‌شیان نه‌که‌وی زۆر شادمان نه‌بن.

نه‌مه‌یش و نه‌گه‌ینێ که‌ گیانله‌به‌ران، له‌م پرووه‌وه‌ ژیانیتی ته‌ندروستانه‌ی ته‌واو نه‌ژین له‌سه‌ر پرو نه‌وه‌یشه‌وه‌ گیانله‌به‌ران هه‌ب به‌رگینک ناپۆشن، که‌ نه‌هیلێ با له‌شیان بدات و کونه‌کانی پی‌ستیان به‌ره‌به‌ست بکات له‌ به‌جی هینانی فرمانی خۆیان. که‌واته‌ پی‌ست نه‌ب، هه‌موو ده‌م له‌ ته‌ندروستییه‌کی ته‌واو داب.

تا کونه‌کانی ناوی بتوانن فرمانی خۆیان به‌ته‌واوه‌تی به‌جی به‌هین جا لی‌ره‌وه، گرنگی

خۆت رابه‌یتنه‌ به‌ئاره‌زووی خواردنی میوه‌ی تازه‌وه‌ چونکه‌ له‌ هه‌موو شتی‌ک باشته‌ره‌ که‌ پشتی پی‌ به‌ستی.

به‌گورتی، پی‌ویسته‌ خورشتی ته‌ندروستانه‌ زۆر بخۆیت، هه‌روه‌ها خۆشت له‌و خواردنه‌مه‌نییه‌ زیاندارانه‌ رزگار بکه‌یت، که‌ گه‌لێک کاری چیشته‌ لی‌نانی پرپیچ و په‌نایان به‌سه‌ردا تیبه‌ریوه‌ تا بوون به‌چیشته‌، یان به‌خواردنه‌می پی‌ویست به‌قسه‌کردن ناکات که‌ بلێین دوو ژه‌م له‌ رۆژیکدا باشته‌ره‌ له‌ سی ژه‌م، بو‌ نه‌وه‌ی مرۆف خورشتی ته‌واو بیه‌خشی به‌له‌ش خۆی هه‌موو ده‌م نه‌وه‌ت له‌بیری، که‌ زۆر خواردن، نه‌نجامی نه‌وه‌یه: ئاشگ به‌ته‌واویی له‌ کار نه‌خات. (ئاوی ناو ئاشگ) یش توانای نه‌وه‌ی نامینی، که‌ کارو فرمانی خۆی به‌ته‌واویی و دروستیییه‌وه‌ جی به‌جی بکات. واتای نه‌مه‌یش نه‌وه‌یه، که‌ خواردنه‌که‌ ناتوانی هیز و زیندویتی بدات به‌له‌ش چاره‌ی تاک و ته‌نیایش، بو‌ نه‌مه‌ هه‌ر نه‌وه‌یه، که‌ له‌ خواردنه‌کانت که‌م بکه‌یته‌وه‌، بو‌ نه‌مه‌ی زۆرتر که‌لک بیه‌خشیت به‌له‌شت له‌و خورشته‌ی که‌ نه‌یخۆیت.

رۆژووی ته‌واویش له‌ توانایدا هه‌یه‌ که‌ که‌لوپه‌لی (خواردن سازکردن له‌ناو له‌شدا) بخاته‌وه‌ سه‌ر هیزی جارانی خۆی به‌جۆریکی واکه‌ فرمانی خۆی به‌ته‌واوه‌تی به‌جی به‌هینی. به‌لام پی‌ست نه‌مه‌ی ده‌ست بکه‌یت به‌رۆژوو گرتن، پی‌ویسته‌ له‌سه‌رت: ماوه‌ی به‌رگه‌گرتنی خۆت و توانای له‌شت بزانیته‌ تا رۆژووکه‌ به‌که‌لکت بیته‌، نه‌ک ئازارت بدات.

خۆشتن دەرئەكەوئى كە ئەبىتتە ھۆى وریابونەوہى پىست و پاك كرنەوہى كونەكانى لەو چلكانەى تىياندا كۆئەبنەوہ.

خۆشتنى زۆرىش- وەك زۆر خۆرى و زۆرجوولان- جارى وا ھەيە ئەبىتتە ھۆى وەرس بوون و بىزارى مرۆفەكە، بەتايبەتى ئەگەر ئاوى گەرم زۆر بەكاربەيتى.

بەلام ئەگەر لە ھەفتەيەكا دووجار يان سى جارى بەكاربەيتنايە، لەشيشى بەتەواويى پاك ئەبووہ وە ھىچ زبانيكيشى پى ئەئەگەيشت.

كاتى كە تۆيش دەست ئەكەيت بەچاك كرنەوہى خۆت لە روويەك لە رووہكانى كزىي رەگەزابازىيەوہ، پىويستە وەرزشەكانى بەرەبەيان مەشق بەكەيت،^(۱) پاش ئەوہ لەش سوونەوہ، لەباريا ھەيە پىست وریا بەكاتەوہ و كونەكانيشى يارمەتى بەدات كە ھەناسەى تەواو بەدەن.

ھەر وەك لەوہ پىش گوتمان ئەم لەش سوونەوہيەيش وا ئەكرى كە خاويلييەكى وشك بخشينرى بەسەر پىستى ھەموو بەشيكى لەشدا ھەر وەھا، لەش سوونەوہ، ئەوہيشى لەباردا ھەيە، كە بىجگە لە بەھيز كرنى پىست، گەرانى خوتيش لەناو دەمارەكاندا گورج بەكاتەوہ.

بى گومان، پىست لە پىشەوہ، بەھۆى لەش سوونەوہكەوہ ھەندىك نازارى پى ئەگات. بەلام لەپاش چەند رۆژىك لەش سوونەوہ، پىستە كە رادى و بەھيزيش ئەبى زۆرى پى ناچى مرۆفەكە پىستىكى دروست و تەواوى دەست ئەكەوئى كە ھىچ چرچ و لۆچىكى ناشيرىنى تىا نەبى.

ھەموو دەم وا بەباش ئەزانرى، كە دواى لەش سوونەوہ نىوہ خۆشتنىك بەئاوى سارد بكرى كە نابى لە وردىلەيەك زۆرتري پى بچى كە لە خۆتەركرنەكە بووتەوہ، لەشى خۆت بەخاويلييەكى زىرى وشك، تەواو وشك بەكرەوہ.

بەلام ئەگەر لەشت بەرگەى ئەم جۆرە خۆشتنى ئاوى ساردە نەگرى، ئەتوانىت سىيالپىك لەناو ئاوى سارددا تەر بەكەيت و لەشى خۆتى پى تەر بەكەيت پىويستە وردە، وردە خۆت رابەيتىت بەنىوہ خۆشتنى ناو ئاوى ساردەوہ.

لەش سوونەوہ و خۆشتنى ناو ئاوى سارد، لەشتە ھەرە گرنگەكانن كە ھىز و ھەرت

ئەگىرنەوہ بۆ لەش نارام ئەبەخشنەوہ بەدەمارە مېشكىيەكان كەواتە ئەبى زۆر بەتەنگ بەكارھىنانى ئەم چارەكرنە سروشتىيەوہ بىت تا بتوانىت تەندروستى و ھىزى تەواو بۆ خۆت رزگار بەكەيت.

كەسانى وا ھەن لە بەكارھىنانى ئاوى سارد ئەترسن. بەلاى ئەوانە وايە، كە بەرگەى ئاوى سارد ناگرن بەلام گرتنى رىگاي دروست لە خۆشتندا، لە باريا ھەيە كە يارمەتییەكى تەواوى ئەوانە بەدات و رايشيان بەيتى بە خۆشتنى ناو ئاوى ساردەوہ، بى ئەمەى تەنگوچەلەمە و گىروگرفتىكيان بىتەرى لەبەرئەوہ كارى شينەيى و ھەنگاو بەھەنگاو، لە ھەموو شتىك باشترە بۆ ئەوہى مرۆفەكە بەگاتە ئەو رادەيەى كە بتوانى نىوہ خۆشتنى ناو ئاوى سارد بەكات.

ھەر كەسى لەشى خۆى- لەپىش كەوتنە ناو ئاوى ساردەكەوہ- بەتەواويى سوونەوہ، ھەست بەخۆى ئەكات كە لەشى ھىز و زىندووتىيەكى تەواوى پەيدا كردوہ، كە بەھۆى ئەوانەوہ ئەتوانى بى ترس و لەرز خۆى فرى بەداتە ناو ئاوى ساردەكەوہ لەبەرئەوہ، ھەموو دەم پىويستە، لەپىش خۆ فرى دانە ناو ئاوى ساردەوہ لەش سوونەوہ بەكار بەيتىت، تا واى لىدى بى لەش سوونەوہ بەرگەى ئاوى ساردە كە بەگريت.

بەلام ئەگەر لەپاش چوونە ناو ئاوى ساردە كە تووشى لەرزھاتىت، ھەر ئەوئەندە چەند وەرزىك بەكەيت گەرمایى ئەكەوتتەوہ ناو لەشت.

ئەوہيشت لەبىر نەچى كە كۆبونەوہى چلك بەسەر پىستى لەشەوہ، لە ھەموو شتىك زۆرتتر تووشى دەرد و نەخۆشى ئەكات چونكە ئەم چلكانە لە رىگاي كونەكانى ناو پىستەوہ^(۱) ئەچنەوہ ناو لەش ئىمە ھەر وەك باى پاك لە رىگاي سىيەكانمانەوہ ھەل ئەمژىن، لە رىگاي كونەكانى ناو پىستىشەوہ ھەلى ئەمژىن جا ھەرچەند ئەم كونانە گىرابن ، ياخود پىس بووبن بەھۆى ئەو چلكانەوہ، ئەو بايەى ھەيە لەو كونانەوہ نايەتە لەشمانەوہ، ياخود دىتە ناو لەشمانەوہ، بەلام بەناپوختەيىوہ دى.

ھەر كەسى بەرپىكوپىكى خۆى بشوا و پىستى خۆى پاك بەكاتەوہ، ھەرگىز پەشيمان نايبتەوہ چونكە سەرچاوەيەكى تەواوى دەست ئەكەوئى لە تەندروستى و زىندووتىيدا ئەوہيش بزائە كە ھەر كەس پىس بى، بەمرۆفەكى تەواوى زىندوو دانانرى لە راستىدا بەپىاوپىكى نەخۆش دائەنرى كە خراپە لەگەل خۆى و خراپە لەگەل كۆمەلگەيشىدا ئەكات،

(۱) راستتر: كونەكانى سەر پىستەوہ.

(۱) مەشق بەكەيت: بەمانا (بەجى بىتت- ئەنجامدەيت).

که له ناویا نه ژی چونکه پیسی هموودهم چی له وهرپیکي باشی دورد و نه خوشیبه ههرکه سی رتگه ی پاک و خاوینی گرتبیتسه بهرخیوی، به ته واوه تی گه یشتوته تهندروستی و زیندوویتی.

ته ندروستی و زیندوویتی به ئاسانی دهستان ته که ون، ته گهر بیتو بهرپیکوی پستی خومان پاک بکهینه وه و هه ناسه دانپکی دروستیش بو کونه کانی ئاماده بکهین که هیچ شتیک بو ژوی نه کردی پاشان بوته دهرته که وی که هموو به شیک له به شه کانی له ش دهستی کردوه به ژیانپکی تازه، که سهرله نوئی هاتوته وه ناوی هه ناسه دانی پیستیش، پاک کردنه وهی خوین ته گرتته وه ته گهر بتوانین کونه کانی ناو پیست پاک بکهینه وه، به جورپکی وا که ئوکسجین بگاته ناو له شه وه، خوینی پاکمان به ئاسانی دهست ته که وی.

به شی سی و هه وته م

بای پاک و دارشتنی له ش

له م دوایبه دا به کتیک له زاناکانی تهندروستی بریاریدا که مرؤف به با زورتر نه ژی له خورش پدنگه ته م راستیبه، له سهره تادا، هه ندی سهرسوورمان بخاته میتشکی مرؤقه وه به لام زانستی نوئی، له ته نجامی لیکولینه وه و تاقی کردنه وه کانی خویدا بو دی دهرکه وت که راسته.

که واته با که رهسته به کی گرنگی ژبانه پیوسته هه موو گیانله به ره کان به شی خویانی لئ وهریگرن، تابتوانن بژین به هیز و تهندروستیبه وه ته مه راسته، که پیاو ته توانی له ناو بای ناپوخته دا بی به لام ههروهک سهرنج ته درئی ئیمه نالیین نه ژی، ته لیین ته بی هه ره ته مه نده به سه بو پیتشان دانی گرنگی با سهر ته وه تا زوریهی که سان ته وه نازانن که بای پاکژ گرنکه له دارشتنه وهی له ش و گیرانه وهی هیز و زیندوویتییدا بوله ش هه ندیکیشیان ته م راستیبه ته زانن به لام خویانی لئ گیل ته که ن ته م ناشیتیبیه یس په له یه کی سهرشوریبه به ناوچه وانی مرؤقایه تیبه وه چونکه ته وه ته گه بیتهی که مرؤف ته وه نانسئ که پی ته نه ژی.

چونکه ته و ئوکسجینه ی که به شیکه له له شی با^(۱)، خورشتیک گرنکه، له راستیدا گرنگترین که رهسته به که له شی پیاوی لئ پیک دی.

چونکه مرؤف ته توانی شهست رۆژ بژی، بی ته مه ی خورشتیک بخوات ههروه ها چند رۆژیکیش بی ئاو، ته توانی هه ل بکات.

به لام بی با، ناتوانی له پینج وردیله به ولاره له ژباندا بمینیتته وه.

تویش که له م راستیبه ورد ته بیتته وه، گرنگی ئوکسجینت بو دهرته که وی بو ژبان و هیز و تهندروستیبه له شت له راستیدا بای پاک یه جگار پیوسته بو گیرانه وهی هیزی ره گه زبازی و هیزه کانی تر بو له ش بیجگه له وه به بی هه لمترینی بای پاک، ناتوانین ژیانپکی ته وای تهندروستانه بژین.

له ته وژمه کانی با هه رگیز ترست نه بی چونکه ته م ترسه، له پیس کاتی مه رگا، گه لیکي له ناو بردوو و کوشتوتی.

وای نابینی ته وانه ی له ته وژمی با ته ترسن، هه موودهم تووشی سهرما دین و نه خوش

(۱) راستیبه که ی ئوکسجین به شیکه له پیکهاته ی (با- هواء).

ئەكەون؟ لە راستیدا خۆپاراستنی بێ ئەندازە لە تەوژمەکانی با، پشتگیری خاوەنەكەى خۆى ناكات لەبەرەنگارى كردنى نەخۆشییەكانى سەرماڤا چونكە ئەو كەسەى لە تەوژمەكانى با ئەترسى، هەموودەم بەكزى و لاوازى و نەخۆشییەو ئەبىنرى، یان سەرما لى داو^(١)، یاخود نەخۆشییەكانى تری تووش هاتوو بەپێچەوانەى ئەو، ئەو كەسەى دەربەستى با لى كەوتن نەبى و لى نەترسى و خۆى لى نەپاریزى، هەموودەم بەهێز ئەبى و تەندروست ئەبى چونكە سببەكانى پر ئەبن لە باى پاكز، كە تەندروستى و زىندویتی بى پەیدا ئەكات.

لەپێش هەموو شتیكا ئەو بەزانه، كە هەلمزىنى باى پاكز بەشێكى هەموو دەمییه لەو رێگا سروسشیانەى كە لەم نووسراویدا ناومان بردوون بۆ چاككردنەوى نەخۆشییەكان.

بۆ ئەمەى باى پاك هەل بژیت، پێویستە لە ژووړیكدا بنویت كە باى پاكى باشى تى بىت پەنجەرەكانى ژووړى نوستنت بەكرهه هەموودەم لە جیگایەكدا بە، كە پری لە باى پاك باى ئەو ژووړى تیا دانەنیشیت وەك ئەو بایهى لى بكە كە لە دەرههوى ژووړەكەدا یە هەناسەیش ئەدهى، هەناسەى قوول بەدە تا ئەتوانیت هەناسەكانت قوول بن.

مەهێلە هیچ هەناسە دانىكت بى كەلك بى، چونكە با بریتیبە لە ژیان هەرچەند، بایهكەى هەلى ئەمژیت پاك بى، ئەوەندە ژیان خۆشتر و چاكتر ئەبى ئوكسجین گرنگترین بەهێزكەرانى جیهانە ئەویش لەبەر ئەوێه، كە خۆرە (مبكرۆب) ئەكوژیت و لەشیش لە چلك و پىسى پاك ئەكاتەو.

هەرۆهە لە كاری خواردن سازكردنى ناو ورگیشدا یارمەتى ئەدات بۆ پێستیش هەل دەست ئەخات كە فرمانەكەى خۆى لە شێوێهكى یەجگار تەواو بەجى بهینى دياره ئەگەر تۆبش وا رهاكبیت كە لە ژووړىكى پەنجەرە داخراویدا بژیت، یاخود جلوبەرگی ئەستوور لەبەر بكەیت، لەترسى نەخۆشییەكانى سەرما ناییت ئەم یاسایەى خۆت بەجاریك بگۆریت چونكە بى گومان تووشى زىان ئەبیت چونكە لەم رووهوه، لەشى مرۆف لە گزوكیایهكى ناسك ئەكات كە لەناو سببەردا گەرە بووبیت و بەرگەى رۆژ و با نەگرت^(٢).

جا ئەگەر ئێمە ئەم گزوكیایهمان خستەبەر رۆژ و با، لە راستیدا بەكوشتى ئەدەین ئەوێه یەبابەت ئەو گزوكیاناكەو ئەگوترى، لەبابەت لەشى مرۆفبشەو ئەگوترى جا چونكە

(١) سەرما لىداو: بابردەلە.

(٢) راستتر: بەرگەى تیشكى رۆژوو.....

لەشى مرۆفەكەیش بەو رهااتوو كە لە جیگای گەرمونەرما بنویت، نابى وا زوو بخریتە بەرما، ئەگینا تووشى دەرد و نەخۆشى ئەبیت.

جا ئەگەر ویستت ئەو یاسا كۆنە بگۆریت كە ئەم هەموو دەمە لەسەرى رۆبشتوویت و زىانت بەخۆت گەیاندوو، بەشینهى بىگۆریت چاكترە یاسای وردە وردە و هێواش هێواش و هەنگاو بەهەنگاو بەكار بهینە چونكە لە هەموو یاسایەك گرنگتر و بەكارترە ئەویش بەم رەنگە كە لە شەوى یەكەمدا كەمىك رى بەدەیت باپیتە ژووړى نوستنەكەتەو پاش ئەو لەشەوكانى داهااتویدا بەرەبەرە، بەشى ئەو بایه كە دیتە ناو ژووړەكەوه، زۆرى بكە، تا تەواو پەنجەرەكان ئەكەیتەو بۆ بەلام ئەگەر وانەكەیت و، هەموو پەنجەرەكان لەبەكەم شەواو بكەیتەو بۆ با، لە ئازار و نەخۆشى رزگارت نابى.

جا هەرکەسى خۆى وا رهاينابوو، كە لە با خۆى پىسارىزیت، نەوێك تووشى نەخۆشییەكانى سەرما ببیت، پێویستە بە زووترین كات یاسای خۆى بگۆریت چونكە فێركردنى لەش بەناز و نووزوو، خەمخۆرى بى ئەندازە لە پاراستنیا، ئەمانە لەش وا لى ئەكەن كە لە هەموو كاتىكدا لەوانەبى تووشى سەرما بى بىجگە لەو هێچ هێز و زىندویتییهكیش ناگەین بەلەش، كە هەردووکیان بەكۆلەكەى ژيانى تەواو دانەنرىن.

ئىستایش، تۆ ئەگەر لەوانەیت كە رێگای تەندروستى و كارگوزارىت لى ون بووه، پێویستە رابردووى خۆت بەرەللا بكەیت بۆ خۆى و، لاپەرەیهكى تازه دەست پى بكەیتەو لە ژیاندا، كە پری لە هێز و زىندویتی ئەویش لەبىر نەچى، كە سروشت لە هەموومانى وا ئەوى، كە باى پاك و پوخته و باش هەل بژین، نەك باى ناپوخته.

چونكە خواى گەرە، كە مرۆفى دروست كرد لەناو بایهكى پاك و خاوتندا دروستى كرد هەر كەسىكیش پێچەوانەى یاسای سروشت بچوولیتەو، هەر ئەبى تووشى سزای خۆى بى.

ئەوئەدى بۆت ئەلوى و پیت ئەكرى، هەر رۆژەى جارێك لەشى خۆت بەدەرە بەر با چونكە ئەم جۆرە خۆشتنە لەو شتە هەرە گرنگانەیه كە ئەتگەینیت بەتەندروستى پاستەقینە و كارگوزارى زۆر كە لە خەو هەل ئەستیت، خۆت رووت بكەرەو و دەست بكە بەمەشقى وەرزشەكانى بەیانبات، بەمەرجى پەنجەرەكان، هەموو لەسەر پشت بن لېرەشیا ئیمە و گرنگیى یاسای هەنگاو بەهەنگاو دووبارە ئەكەپنەو، لە كەردنەوهى دەرگای پەنجەرەكاندا لە رۆژى یەكەمدا پەنجەرەكە كەم بكەرەو لە رۆژى دووهدا زۆرتى بكەرەو

بهره بهره په نجره کان زورتر بکهره و تا وات لږ دى هموويان به جارېک بکهره و نه نجا ودرزش له ژووره که تا بکهره همووده هم و نه و له بېرې، که گرم بوونه وې راسته قينه و له ش نه و په که له ناو خوځى داې، نهک له دهره و بوى هاتې هېچ که لکېک له وده دا نايې که باى ناو ژووره که گرم رابگرېت، تا خوځن له ناو دهماره کاني له شتا به زبندو و پتي و گورج و گولپيه و گغه نه کات نه و دېشت له بېرې، که با هرچه ندې له پاش چوند له ش بزوتنه و په که له مەشقە کاني به يانېاندا گهرموگوردا دپيت له شت وريا نه بېته و، نېتر ههست به سه رما ناکه يت.

له راستييدا، خو پاراستنى مرؤف و ترس و و له رزه که ي له نه خو شپيه کاني سه رما، نه چپته با به تېکي تره و هه رکه سې بې باکيې به کاره يتا بې له ژيانيا، همووده م سوپاسي نه و نه نجامه باشانه نه کات که دهستی که وتوون له مه و پيش شتي و امان گوتووه که راستيې نه م قسه يه به ته و او و تي دهر بخت.

چونکه پيست نه بې، هم مو و دم، له به رباى پاکدا بې، تا کونه کاني ناو پيست به هوې گه راني خوځنه و که له ناو دهماره وردکه له کاني خوځندا يه، وريا بېنه و. گه راني خوځنيش و له دم دهماره وردکه له نه کات که زورتر به ربا بکه ون نه مه يه ک. دوو هميش نه و په که نوکسجين له رېگاي نه و کونانه ي ناو پيستنه و زورتر دپته ناو له شه و.

تا نه مه په ليکدانه وې نه و که لکه گه وره يه که پياو دهستی نه که وې، نه گه ر له هم مو و کات و له هم مو و جيگه يه کدا باى پاک هه ل بېژي جا له به ر نه و په که به پيستې نه زانېن هم مو و که سيک، هم مو و رؤژيک خوځى بداته به ربا، تا نه و ته ندروستي و هپزه ي که ناو اتيان بو نه خوازين دهستی بکه وې هه روه ها دهست نه و که سانه يش بکه ون که برياريان داوه دهستيان بکه وېن خوځتنى ناو بايش به م جوړه پيک دى که له ش بدرپته به ر بار، تا چاکترين نه نجامي دهست بکه وې نه و نه و په يوه ندي به گرنگي پيستدا نه به ر باى پاکه و هه يه، به ته و او و تي لپي دو اين به ته نشت نه و قسانه يشه و نه لپين که نه م خوځتنى بايه سه روت نه به خشي به دهماره ميشکيبه کان.

خوت رابه ينه به خو شه و يستيبه کي هم مو و ده مييه و به رامبه ر باى پاک و خاوين که خوت رابه ينا به م خو و وه، زورى پي ناچي ههست به ته ندروستي و هپز نه که يت، که وتوونه ته ناو له شته و به باى پاک و خاوين گه نجیکه، کهس له تواناي دانيبه نرخی خوځى بداتي.

چونکه نوکسجين برتبييه له ژيان، خوځى برتبييه له رووي هه ره راستي، هه ره پر

کامه راني ژيان هه ر که سې نه يه وې، ژيانتيکي ته و او بېژي و نرخيش به ژيانى خوځى بدات، پيستې ته تا پتي نه کړي که لک له و نوکسجينه وهر بگرې که له ناو بادايه که مي تيې نوکسجين له ناو نه و بايه دا که پياو هه لي نه مژي، له وانه يه ژيانى لږ تپک بدات، دهر د و نه خو شپي و ايشي تووش بکات که پيستې خوځى لپيان دوو ريخاته و.

(بوژون) نه لږ: (که پياو بايه کي ناخاوين هه ل بېژي، واتاي نه و و ايه خوځنه که ي، و هک پيشو و، به پاکی نه ما و ته و، هه روه ها و ايش نه ما و ته و، و هک پيست بې نجا که خوځن و اى لپهات، پاک نه بې، خورشندان به له شيش پر له که موکو و رپي نه بې له هه ر هه ناسه يه کدا که مرؤفه که نه يدات، که ره سته ي ژه را و يي و له سنگي دپته دهره و، که به شي پيس کردنى مه رکانه يه ک ناو بکات).

بهشی سی و ههشته

کارتیکردنی هۆش له لهش

هه موو دهه خۆت وا رابهینه که هۆشت فه زمانه وایه به سه ره موو کاروباریکتا، به تاییه تی ئه و نه دهی په یوه ندیی به له شه وه هه یه هه ره که سیک ئه م خووه ی گرتی، که به جگار باشه، بی گومان، ژبانی له هه موو روویه که وه روو ئه کاته چاکی چونکه، ئه بی لهش، له هه موو ده میکا له ژیر چنگی هۆش دا بی ئه م یاسایه که، کهس نابیی بچیتته ده ره ئه مه ییش له به ره ئه وه یه که ئاره زووه نه نگه کانی لهش و ئالۆشه تا وانباره کانی، هه ره ئه بی له بنچینه دا، ره گیکیان له ناو هۆشدا داکوتایی جا هه ره که موکوورییه که له ناو هۆشدا روویدات، کاریکی ئاشکرا له لهشدا ئه کات هۆش و له شیش هه موو ده م، له گه له یه کتردا له شه ردان چونکه هۆش، ئه یه وئ خۆی رزگار بکات و بلندبیتته وه بو جیگای پیاو چاکان. به لام لهش، ئه یه وئ خۆی نزم بکاته وه بو زیندانی داوین پیس و به دخووه کان هه رچی لهش ئه یه وئ، هۆش به ره ره رچی ئه داده وه جا ئه م شه ره دوا براره، تیکرا به وه دوا یی دیت که هۆش سه ره بکه وئ، یاخود لهش ژیر بکه وئ یان ئه وه تا هۆش سه ره ئه که وئ به سه ره ئاره زوواتی لهشدا، یان ئه وه تا ئاره زووانی لهش سه ره ئه که وئ به سه ره هۆشدا جا لیره وه یه که گرنگی قسه که مان ده ره ئه که وئ، که له مه و پیتش گوتمان:

که پتویسته هه موو ده م هه موو مرۆقیکی ژیر لهشی بخاته ژیر چنگی هۆشییه وه.

هۆشیش هیتیکه، کهس نایناسی ئه و کهسه نه بی که ههستی به کاریگه ربی بیرکردووه له ژبانی خۆیدا. ئه و کهسه ی هتیری هۆشی خۆی به کاریهینتی له پیتشا بزانی له ریگه ی ژباندان، له راستیدا، گه نجینه یه کی راسته قینه ی کامه رانی بو خۆی دۆزیه ته وه یاخود دهستی کردووه به ژینتیکی نوئ، که زۆر جیاوازه له و ژینه ی که له وه پیتش ژیاوه ئه گه ره بهاتایه مرۆف شاره زای توانای هۆش بوایه له ئاراسته کردنی خۆیدا، له ژباندان، ئه یه توانی شتی سه ره سه ره بو خۆی پتیک بهینتی.

ئیسستاکه ییش به ته و اووه تی ده رکه و تووه، ئه و باره ی لهشی تیا یه، بریتییبه له وینه ی ئه و باره ی هۆشی تیا یه.

به واتایه کی تر، ئه وه ی که کار له هۆش ئه کات، کار له له شیش ئه کات، چونکه له ژیر چنگی ئه و دایه و به پیتی ئاره زووی ئه و ئه جوو لیتته وه ئه وه ییش به ته و اووه تی ده رکه و تووه، که

کزیی هۆش و نه خۆشییه که ی، کزیی لهش و نه خۆشییه که یان تی ئه گه پتی، هه ره وه ک سه رنج ئه درئ زانستی چاک کردنه وه ی نه خۆشیش به هۆی (نیاز به خشین) وه، بنچینه که ی ئه م کاره ساته یه و اتا کارتیکردنی هۆش له لهش چونکه نه خۆشه که، له لایه ن پزیشکه که وه (نیازی پی ئه به خشرئ)، که لهشی دروسته و هیچ نه خۆشییه کی نییه پاش ئه وه که ئه بیینینه وه، ته ماشا ئه که ن ئه م (نیاز به خشین) ه کاری تی کردووه به هه موو هۆشیکیه وه بروای کردووه که ته ندروسته و نه خۆش نییه. لیره دا هۆشه که ی کاریکی پر به ره مه می چاکی له لهشی کردووه، که دوا یی چاکی ئه کاته وه له نه خۆشییه که ی.

له به ره ئه وه زۆریه ی بیروبا وه ره پروو پوو چه کان و زیان به خشه کان، به م شتیه یه له ره گ و ریشه ده ره ئه هینرتین.

زۆر که سی ته ندروستی وا هه ن، که له م ژبانه دا ئه ژین، که چی هه موو بیروبا وه ریکیان له سه ره ئه وه یه که له له شیاندا نه خۆشییه کی بی ئه ندازه هه یه، که له ژماره نایه ن ئه و جو ره که سانه، له هیچ خۆیان نه خۆش خستووه، ئه گینا له راستیدا نه خۆش نین به لام ئه م جو ره باره خراپه ی هۆشه، ئه گه ره مرۆقه که له سه ری بمیتیتته وه، بی گومان هه ره نه خۆش ئه که وئ، کزیی و نه خۆشی راسته قینه له له شیا په یدا ئه بن. جا لیره دا گرنگی له بنج ده ره هینانی بیروبا وه ری پروو پووچ زیان به خش ده ره ئه که وئ، چونکه ئه وانه له بارباندان هه یه هه موو ده رد و نه خۆشییه ک تووشی لهش بکه ن بی ئه مه ی له راستیدا هیچ ده رد و نه خۆشییه ک له له شیاندا هه بی. ئه م جو ره بیروبا وه ره به دانه، له سه ره هه موو که سیک پتویسته که له میشکی خۆی ده ربان په رتیی وه رزشی ناوبای پاکخوا یین له باربا هه یه که ئه و بیروبا وه رانه له میشکی خاوه نه که یان ده ربکه ن و وایشی لی بکه ن که هه ره بیریشیان لی نه کاته وه ئه ویش له به ره ئه وه یه که بییری به د و خراپ لهش تیک ئه دا به لام وه رزشی لهش، لهش چاک ئه کاته وه و دای ئه رتیتته وه ئه و له شه ییش که ته ندروستی و هیتز و هه ره تی به خۆیه وه دیبی، به کزیی و نه خۆشی دلخۆش نابیی هاو ده می کردنی هاو ری چا که کانی ده ره وه، له باربا هه یه که خه موخه فه ت و بیروبا وه ری به د و خراپ له بییر پیاو بساته وه هه ر کاتی بییریکی به د ها ته میشکته وه، پتویسته له سه رت نه هیتلیت تیا بمیتیتته وه ئه گینا بییر له سه ره بییر کۆمه له ئه بی و به گران هه موویان لا ئه برین هه موو ده م گه ش و خۆش بین به له چاویلکه یه کی تاریکه وه سه یری جیهان مه که بروا بکه به خۆت، که له تواناتا هه یه، خۆت دروست بکه یه ت، خۆت کامه ران بکه یه ت ئه وه ت بوئ، که ئه بی بی هه رچیت ئه وئ بوئ جیه جی ئه بی و پروامه که، که ده ست که وتنی ته ندروستی و کامه رانی کویره وه ربی و

ماندو پیتییه کی یه جگار زوری پی ئه وئی چونکه هه موو که سیک له توانایدا هه یه، ئه وهی ئه یه وئی له ژیان، دهستی بکه وئی، به مهرجی له ریگای راسته وه بو ئه و شته بچی جا که وایی، ئیتر بۆج بیری تازه له میشکی خۆتا دانامه زرنیت، ته ندروستی و کامه رانی به ژینی خۆت به خشیت؟

ئه که هیت چاوی خۆت بنوقینیت له راستییه بزووینه ره.

ههر له مپووه دهست بکه به ژیانیکه تازه له سه ر بنچینه یه کی نوئی له ناو هۆشتا ئه م بیره باشانه دا به زرنیه، که له توانایاندا هه بی، له ژیندا یارمه تیت بدهن و به کارت بپن هه ر کاتج ئه و یاسایه ت زانی که فه رمانه وایی به سه ر ئه م جیهانه دا ئه کات هه چ نه خۆشییه ک تووشت بی، ئه توانیت چاره ی بکه هیت و به سه ریا زال بیت.

هه موو ده م و ابزانه سه رکه وتن و ته ندروستی له ده ستان هه رگیز مه هیله بیری نه خۆشی و کار سه ر نه گرتن به بیرتا بیت؛ چونکه بیری به د و زیان به خش، هه ر کاری خراب ئه که ن له له ش هه ر کاتیکیش هۆش، سه ر نه گرتنی کاری بو خۆی دانا، له شیش هه یچ په له قازه به ک ناکات بو هینانه دبی سه رکه وتن، یا خود بو سه رگرتنی کار ئه ویش له به ره وه یه که ئه و خۆشییه ره نه چه ریژی و هه ناسه ساردی داگیری کردوه.

(سه لفانوس ستول) ئه لئ:

(هه ر لاویک هه ز به ته ندروستی له ش و هۆش بکات، ئه بی ئامانجیکه تایبه تی بو ژیانیه خۆی دابنی تا له و ئامانجه وه، نیاز و ریگا و په یه وه یی خۆی وه رگری و به پیتی پیوستی ئه و ئامانجه پروات به ریوه تویش له و کاته دا که ئامانجیک بو خۆت دانه نیت، پیتی بکه هیت، هه ر ئه بی بلندی دابنیت تا به هۆی گه یشتن به و ئامانجه ته وه به رزبسته وه چونکه ئه و که سه ی ئامانج و نیازی ئه وه بیت که بگاته مانگ، بی گومان له ژیانیه خۆیا زۆر تر سه ر ئه که ویت له و که سه ی که ئامانجه که ی هه ر ئه وه نده بیت که له سه ر زه ویدا بگاته جیگه یه ک.

ئه مه یش ئه وه ت تی ئه گه ییتنی که ئامانج له ژیاندا ئه بی یه جگار گه وره بی، تا ئه توانیت دووری.

تویش هه تا وات لی نه هاتبی که زۆر کۆشک له ناو بادا دروست بکه هیت بو خۆت، هه رگیز ناتوانیت کۆشکیک له سه ر زه ویدا دروست بکه هیت، که واته خۆت بکه به پیاویکی خاوه ن ناواتی گه وره و هیوای فراوان، ئیمه لی ره دا ئه لئین هیوا، نالین خه و چونکه زۆر

که سه ی وا هه ن، کاتی خۆیان هه ر به وه به سه ر ئه به ن که خه و به زۆر شته وه ئه بینن، که چی ئه وه نده ناشین ئه و ریگایه نازانن که به و شتانه یان ئه گه ییتنی جا ئیمه مه به سه مان له و که سه انه یه که خه وه کانیان به یینه دبی.

(که تو له باریکی و ادابیت که س ناوات پی نه خوازنی که وه ک توئی لی بیت، نه به که م واز به یینه و بی دهنگ به، نه به و باره ی تیایشیایه ت ئارام بگه ر، هه مووده م خاوه ن هیوا و ناوات خۆیشت بکوته و تی بکۆشه بو هینانه دبی ئه و ناوات و هیوایه ت هه ر به و مه رجه ی به دل ئاره زووی ده ست که وتنی شتیک بکه هیت له ژیانتا، ئه و شته هه ر شتیک بی، ده ست ئه که ویت هه مووده م ئه وه یش بزانه که وشه ی «سه ر ناگری»، له و وشانه یه که له ش به باره کان و بی کاره کان و ئه وانه به کاری ئه هینن که هه یچ ده ماریکی پیاوه تی و مه ردا یه تیاینییه ناوات و ئاره زوواتی ژیانته دیاری که. پاشان به هه موو کولی دلته وه تی بکۆشه بو هینانه دبی ئه و ناوات و ئاره زووانه سه رکه وتنیش هه ر بو چه ند که سیک نییه هه موو که سیک ئه توانی سه ر بکه وئی، به مه رجی ئاره زوویه کی راسته قینه ی هه بی فرمان بکات و تیبکۆشی و، له ریگای ئه و فرمانه ی شه وه خۆی کامه ران بکات).

کارتیکردنی هۆشیش له له ش، له باره ی کاروباری ره گه زباییه وه، جیگایه کی گرنگی هه یه چونکه هه رچه ند بیریکی ئاره زووی ره گه زبازی به میشک دادی، ده مووده ست له ش ده ست ئه کات به هینانه دبی ئه و بیره.

جا لی ره وه یه که گرنگی پراستی ته ندروستی هۆش ده ره ئه که وئی.

چونکه به هۆی ئه و پراستی هۆشه وه، ته ندروستی له شیش ئه توانین پیاویزه که واته هه ر بیریک له وانه بی که زبان به ته ندروستی له شت بگه ییتنی، پیوسته له سه رت به ره نگاری بکه هیت هه رگیز له میشکتا، جیگا بو بیری به د و زیان به خش مه که ره وه هه ر شتیکیش له وانه بی که ماوه ت بدات بی بی کردنه وه یه کی خواروخپچ و پر پیچ و په نا خۆتی لی دوور بخه ره وه بی ره کانی خۆت له تاوان و گونا ه رزگار که، له ئاره زوواتی گه ننگ و نه ننگ و پروپوچ پاکیان بکه ره وه خۆت بکه به دۆستی خۆت و که سانی تر.

خۆت بکه به دۆستی خۆت بو ئه مه ی خۆت بخه یته ژیانیکه باشتره وه خۆیشت بکه به دۆستی که سانی تر بو ئه مه ی یارمه تیایان بده ت بکه ونه ژینیکه چاکتره وه هه مووده م گه ش و روو خۆش به له هه ر کاریکا بی و، له هه ر باریکدا بی، کۆل مه ده و گیانت وه رس نه بی ته نیا بی ره شتی باش و به که لک بکه ره وه مه هیله بیری کاولکه ر بیته

میشکته‌وه، نه‌وهک ژین و ناوهرۆکی ژیانته‌لی تیک بدات ته‌نیا خو‌ش بینیه‌که له هه‌موو رینگایه‌ک چاکتر بتگه‌یینه‌ی به‌ئاوات و ئاره‌زووی خو‌ت له ژیاندا واز له رووی تاریکی ژیان به‌ینه و به‌رهللای که بو‌خوی له هیچ بابه‌تیکه‌ی ناو ژیان مه‌ترسه، ته‌نانه‌ت له مردنیش دوورنیه‌ی ترسی مردن ئاسانتر بی له ترسی ژیان چونکه ژیان له‌مردن نازایه‌تی و بی باکیی زۆرتر نه‌وی.

چونکه مردن بو‌هه‌موو که‌سیکه، بیه‌وی بمری، یان نه‌یه‌وی به‌لام ژیان بو‌هه‌موو که‌سیک، به‌ته‌واوی و به‌ئاره‌زووی سه‌رناگری.

هه‌ر له ئیستاوه ده‌ست بکه به دارشینی ساختمانی له‌شت، به‌لام به‌شیه‌یه‌کی وا چاک و به‌هیزی دروست بکه، که هیچ که‌موکووری و سستییه‌کی تیا په‌یدا نه‌بی له هیچ شتیکی دامه‌چله‌کی نه‌وهک سه‌رت له تیک بدات و مه‌به‌سی خو‌ت له ژیانته‌لی به‌بیر بباته‌وه چونکه ترس نه‌وه پیشان نه‌دا که به‌ره‌و پاش نه‌گه‌ریتیه‌ی دو‌وه به‌لام نه‌وه ته‌ندروسستییه‌ی که نه‌مانه‌وی بتبی، واتاکه‌ی نه‌وه‌تا که له ژیاندا پیش بکه‌ویت نه‌وه‌یش ئاشکرایه، که هه‌تا واز له ترس و له‌رز نه‌هینیت، له تواناتا نابیت که ژیانیه‌کی راسته‌قینه‌ی ته‌واو بژیت هر چیت له داوا نه‌که‌ین به‌جیتی به‌ینه چونکه تو له رینگه‌ی راسته‌وه نه‌رۆیت پاش نه‌وه به‌خۆت بلتی:

(من به‌ته‌نگه‌وه‌نیم نه‌نجامی کرده‌وه‌که‌م چۆن ده‌ردی بام ده‌ری چونکه له رپی راسته‌وه ده‌ستم داوه‌ته‌م کاره). به‌لام له‌وه‌یش دلنیا به، چونکه له‌رپی راسته‌وه نه‌رۆیت، هه‌ر سه‌ر نه‌که‌ویت له هه‌موو توانج و پلاریک ناخۆشتر، نه‌وه توانج و پلاره‌یه که مرۆف له خو‌ی نه‌گری چونکه هه‌ر کامیکمان بگری، پیتی نه‌کری، له به‌رامبه‌ر سه‌رزه‌نشته‌کردنی که‌سانی تردا خو‌ی رابگری به‌لام سه‌رزه‌نشته‌کردنی ده‌روونی، هه‌تا بلتییت تال و ره‌ق و ناخۆشه، بو‌نه‌وه که‌سانه‌ی که خاوه‌نی ده‌روونیه‌کی زیندوون، که پره له پیزانین و هه‌ست پیکردن و په‌ی پی بردن له‌به‌رته‌وه، پیتیه‌سته له‌سه‌رت، رینگا نه‌ده‌یت به‌ده‌روونت سه‌رزه‌نشته‌بکات له‌سه‌ر نه‌وه‌له و تاوانانه‌ی که لیت روو نه‌ده‌ن خو‌ت و له‌ی بکه، که هه‌ستت به‌هیزی، دلته‌نرم بی، تا بتوانیت رینگای راست بگری و خو‌ت له رینگای خواروخچ لابه‌یت.

به‌هه‌موو کولی دلته‌وه، به‌هه‌موو راستیه‌کی خو‌ته‌وه سویند بخۆ بو‌خۆت که ژیانیه‌کی چاک و پاک و به‌رز نه‌ژیت که خه‌می له‌ش و هۆشی خو‌ت نه‌خۆیت بو‌نه‌مه‌ی په‌روه‌رده‌یان بکه‌یت، پوخته‌یان بکه‌یت.

بو‌نه‌مه‌ی ژیانیه‌کی وات ده‌ست بکه‌وی که پری له ته‌ندروسستی و کامه‌رانی بی له ته‌ندروسستی بکه‌روه‌ه تا ته‌ندروسیت ده‌ست بکه‌وی بی له کامه‌رانی بکه‌روه‌ه زۆری پی ناچی له هه‌موو لایه‌که‌وه کامه‌رانی رووت تی نه‌کات.

بو‌هه‌ر شتیکی که دلته‌ئاره‌زووی نه‌کات، هیزی نیاز به‌خشین به‌خۆ به‌کاربه‌ینه هه‌ر شتیکی ئاره‌زووی نه‌که‌یت، بی‌ری له بکه‌روه‌ه، زۆری پی ناچی نه‌وه شته‌ت ده‌ست نه‌که‌ویت، جا که تو ئاره‌زوویه‌کی راسته‌قینه‌ت هه‌بی، شتیکی ده‌ست بکه‌وی، به‌د بین مه‌به، مه‌یش هیلته‌ ده‌مارت خا و بیته‌وه و سست بییت، ده‌ست بکه به‌تیکۆشان بو‌ده‌ست که‌وتنی مه‌به‌سته‌که‌ت، کۆل مه‌ده و له‌سه‌ری پرۆ تا ده‌ستت نه‌که‌وی کاریه‌کی وا بکه که بی‌ری به‌هیزی و چاک فه‌رمانه‌ی و ابیت به‌سه‌ر ژین و کرده‌وه و کارتا پاش نه‌وه ده‌ست بکه به وه‌رگیرانی نه‌وه بیرانه بو‌سه‌ر زمانی راستی و رووداو هینانه‌دی.

مرۆف له ژیاندا گه‌وره‌یی خو‌به‌تی که‌س نابیات به‌رپوه خو‌ی خو‌ی ته‌بات به‌رپوه نه‌توانیت چ رینگایه‌ک به‌باش نه‌زانی نه‌وه هه‌ل ببه‌زیری که‌واته تویش له‌م دوور رینگایه، رینگایه‌کیان هه‌له‌بهره، یاخود رینگای کزی و هه‌ناسه ساردی؛ یان رینگای مانه‌وه، یاخود رینگای نه‌مان.

بهشی سی و نۆیههه

ئامۆزگاریی دوایی

وا چهند ئامۆزگارییهکی تایبهتیت پی ئەلبین، پیوسته هه موو دهه پیره وویان بکهیت، تا بکهیته ئەو ئاواتانهی بو تۆی ئەخووزین. که دهستیشت کرد به پیرهویی کردنی ئەم ئامۆزگاریانه، پیوسته زۆر بهوردیی و دلسۆزییهوه جیهه جیهان بکهیت:

* که تۆ له حهوت کاتهوه تا نۆکاتی شهو به تهواوهتی خهوتییت، که هه لسایت له خهو، بهگهشی و رووخۆشی و چالاکییهوه له جیگا کهت وهره دهرهوه ههر که راپه ریت له خهو، ده موو دهست، بهرووتییهوه دهست بکه بهو مهشقانهی له مهو پیتش پیمان نیشاندایت که له مهشقه که یشت بوو یتهوه، له بیرت نه چی که له شی خۆت بسوویتهوه، پاش ئەوه یشت نیوه خۆشتنیکی به ئاوی سارد بو که.

* ههر رۆژه دووژهم نان بخۆ، نهک سی به لام ئەگهر ههر ئەهوی ژهمی ناشتا بخۆیت، پیوسته له میوه بهولاره هیچی تر نه خۆیت.

له ژهمه نان خواردنی شیوانتا، زۆر مهخۆ پیوستیشه ئەم ژهمهت له پیتش نوستنه که تا، به سی یاخود به پیتج کات بخۆیت.

* ئەوه یشت له بیرنه چی که هه موو رۆژیک تا ئەندازه یهکی تهواو بکه ریت به پی له کاتی گهرایشدا هه ناسه ی قوول به دیت ههروهک له مهو پیتش پيشانمان دایت.

* میشکی خۆت و دهماره میشکییه کانی خۆت زۆر ماندوو مه که له هیج شتیکیش چاوت نه ترسی.

* ئەگهر راهاتیت به مهشقه کانی له شهوه، و اچاکه که ئەو مهشقانهی له بهشی سی و سیه مدا ناوبراون له پیتش نوستندا بیانکهیت.

* له کاتی نوستندا و په تووی گران، تا ئەتوانیت، مه ده به خۆتا هه تا پیت ئە کری، په نجه ره کانی ژووری نوستنه کهت بکه رهوه ژن دار بیت، یان بی ژن، به ته نیا له تهختی نوستنه که تا بنوو.

* زوو بچۆره ناو پیخه فه که تهوه تا به شیکی تهواو سرهوتت دهست بکهوی پیوسته نوستنه که یشت له حهوت کاتی تهواوه وه تا نۆکاتی تهواو بیت.

تهواو بوو - ۱۹۶۵/۹/۱۶

پېښت

5	دادپه روډرى
7	ژيانى جه واهيرلال نه هرو
51	جه مالهدينى نه فغانى تيگه يشتووى روژه لالت
149	مه دحت پاشا
275	نه براهام لينكولن
351	سه للاحه دين
449	زانستى ره گهز
451	جوانى نافرته
491	سوسان نه نتوونى
509	دلدارى، ره گه زيازي، ناپاكي
525	هه رته تي ره گه زيازي

